1980/81:103

med överlämnande av 1981 års kommittéberättelse;

beslutad den 23 december 1980.

Regeringen överlämnar till riksdagen enligt bifogade utdrag av regeringsprotokoll, 1981 års kommittéberättelse.

THORBJÖRN FÄLLDIN

HÅKAN WINBERG

JUSTITIEDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
Vid regerings-
sammanträde
1980-12-23

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och stadsråden Ullsten, Bohman, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Adelsohn, Danell, Petri, Eliasson.

Föredragande: statsrådet Winberg

Skrivelse med överlämnande av 1981 års kommittéberättelse.

1 1981 ÅRS KOMMITTÉBERÄTTELSE

Enligt tilläggsbestämmelsen 3.6.2 till riksdagsordningen skall regeringen årligen, samtidigt med budgetpropositionen, lämna riksdagen en redogörelse för verksamheten inom de kommittéer som har tillsatts efter beslut av regeringen. En sådan redogörelse har utarbetats inom justitiedepartementet. Berättelsen är uppdelad i två volymer, en huvuddel som innehåller personredovisning m.m. (del I) och en del som innehåller de kommittédirektiv som har meddelats efter det redovisningen i 1980 års kommittéberättelse färdigställdes (del II).

Del I bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*, och del II som *bilaga 2*.

2 ÄNDRINGAR I KOMMITTÉBERÄTTELSEN M.M.

Under senare år har formerna för kommittéverksamheten och därmed sammanhängande frågor setts över i olika sammanhang. Vissa ändringar har därvid gjorts i fråga om uppläggningen av kommittéberättelsen.

I 1981 års kommittéberättelse har redovisningen av kommittéernas arbete ändrats något. Hittills har kommittéerna uppgett endast om de beräknar att avsluta arbetet under det följande året eller om arbetet beräknas pågå även under hela det året.

Inför 1981 års berättelse har emellertid kommittéerna uppmanats att om möjligt ange när de planerar att lägga fram betänkanden och när de beräknas slutföra sina uppdrag. Kommittéernas uppgifter om planeringen har tagits in i 1981 års berättelse.

Ytterligare ändringar i kommittéberättelsen övervägs f.n. i regeringskansliet. Nu prövas bl.a. frågan om en särskild redovisning av fördelningen av kommittéuppdrag mellan kvinnor och män.

I detta sammanhang vill jag erinra om att regeringen genom förordningen (1980:628) om rättsdatasystemet beslutat göra rättsdatasystemet tillgängligt för en större krets av användare fr.o.m. den 1 januari 1981. I detta system ingår bl.a. de dataregister som används för att framställa del I och II av kommittéberättelsen.

Registren är nu tillgängliga för sökning via omkring 100 terminaler på olika håll i landet — hos stadsrådsberedningen, justitiedepartementet, riksdagens förvaltningskontor och justitieombudsmännens expedition, hos ett antal domstolar och andra myndigheter samt hos några universitet. Genom förordningen finns nu möjlighet att mot en förhållandevis låg avgift ansluta terminaler för sökning i dataregistren i rättsdatasystemet.

3 HEMSTÄLLAN

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen överlämnar 1981 års kommittéberättelse till riksdagen.

4 REGERINGENS BESLUT

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

Skr 1980/81:103

Bilaga 1

Kommitté-berättelse 1981

Del I
Kommittéernas sammansättning

Redaktionell anm.

1. Två delar

Kommittéberättelsen är uppdelad i två delar.

Del I innehåller uppgifter om kommittéernas sammansättning, adress och telefonnummer, redogörelse för arbetet under den tid berättelsen avser samt kommittéernas uppgifter om planeringen, kostnader samt register.

Direktiv och tilläggsdirektiv utges löpande i en för hela regeringskansliet gemensam serie. Liksom departementspromemorior och betänkanden i SOU-serien sprids de genom LiberFörlag.

Direktiv som getts ut i denna serie trycks på nytt en gång om året i del II. Där anges för varje direktiv omedelbart under rubriken numret i direktivserien.

Del II innehåller direktiv och tilläggsdirektiv som meddelats sedan redovisningen i 1980 års berättelse färdigställdes samt register. De är ordnade departementsvis liksom kommittéerna i del I. Inom departementet står de i den ordning de numrerats i direktivserien.

2. Kommittébeteckning

För varje departement används fr.o.m. år 1971 en löpande nummerserie för år. Nummerbeteckningen anges med förkortning för departement samt årtal, kolon och löpnummer och anges inom parentes omedelbart efter ordet kommitté (motsvarande). Exempel: x-kommitten (Ju 1980:00) och kommittén (Ju 1980:00) om — — —. Beteckningen är avsedd att användas vid såväl hänvisningar i löpande text som i kamerala sammanhang.

För kommitté (motsvarande) som tillkommit före år 1971 används som löpnummer det nummer i riksdagsberättelsen under vilket kommittén första gången redovisats.

3. Rollfördelning inom kommitté

Enligt 2 § kommittéförordningen (1976:119) består en kommitté av ordförande och en eller flera andra ledamöter. Kommitté kan biträdas av

bl.a. sakkunniga, experter och sekreterare. Kommittéförordningen innehåller föreskrifter om nämnda medverkandes befogenheter.

Denna uppdelning av de medverkande avser kommittéer som har tillkallats efter den 30 april 1976. Beträffande befogenheter för medverkande i äldre kommittéer hänvisas till övergångsbestämmelserna till kommittéförordningen.

4. Uppgifter om kommittéer i berättelsen

1981 års berättelse redovisar uppgifter inkomna till justitiedepartementet före den 1 december 1980 utom vad avser kommittékostnaderna i underbilagan.

5. Uppgifter om kommittéer under löpande år

De uppgifter som ingår i berättelsen registreras fortlöpande i ett datorstött informationssökningssystem. Kommittéberättelsen framställs med hjälp av systemet. Under löpande år kan uppgifter om kommittéernas verksamhet erhållas ur detta system efter hänvändelse till justitiedepartementet. (Se Utdrag ur protokoll s. 2 och 3.)

Justitiedepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 1, 5, 10, 28, 32, 34 och 49

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 2 och 7

1. Integritetsskyddskommittén (Ju 1967:62)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 13 maj 1966 (se Post- och Inrikes tidn. den 14 juni 1966) och regeringens bemyndigande den 1 september 1977 för att utreda frågor om förstärkt integritetsskydd på personrättens område:

Ordförande:

Lännergren, E. Bengt, f.d. justitiekansler (t.o.m. den 31 mars 1980)

Ledamöter:

Bernström, Bonnie L. I., redaktör, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1976 t.o.m. den 31 mars 1980)

Dahlberg, K. Thure, ombudsman, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 31 mars 1980)

Fahlström, Jan Magnus, redaktör (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)

Kristensson, Astrid M., landshövding, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 november 1974 t.o.m. den 31 mars 1980)

Larfors, E. V. Tage, direktör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 november 1974 t.o.m. den 31 mars 1980)

Litzén, Anders G., hovrättslagman (t.o.m den 31 mars 1980)

Wiklund, Svea S. S., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 november 1974 t.o.m. den 31 mars 1980)

Expert:

Ljungberg, Göran L. D., chefsjurist (t.o.m. den 31 mars 1980)

Sekreterare:

Widebäck, Ulf M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1975 t.o.m. den 31 mars 1980)

Direktiven för kommittén, se 1967 års riksdagsberättelse Ju 62.

Kommittén har under tiden november 1979 - mars 1980 hållit tre sammanträden.

Kommittén har den 24 mars 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:8) Privatlivets fred.

Uppdraget är därmed slutfört.

2. Samarbetsorganet (Ju 1968:59) för rättsväsendets informationssystem (SARI)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 december 1966 för att bereda frågan om omläggning av rutiner inom rättsväsendet för automatisk databehandling och därmed sammanhängande frågor:

Ordförande:

Hillerudh, G. Lars-Olov E., lagman (fr.o.m. den 1 februari 1976 t.o.m. den 29 februari 1980)

Lindh, Ove M. I., statssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Ersättare för ordföranden:

Arrfelt, Ulf, expeditionschef (fr.o.m. den 28 mars 1980)

Ledamöter:

Ahlenius, Inga-Britt M. S., departementsråd (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Börjesson, Mats R., generaldirektör (fr.o.m. den 3 september 1975)

Carnhagen, Göran E. T., departementsråd (fr.o.m. den 14 december 1978 t.o.m. den 20 oktober 1980)

Ekstam, Gunnar E., avdelningschef (fr.o.m. den 1 oktober 1975)

Eriksson, G. Lennart, generaltulldirektör (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Fischier, Sven G. O. M., tjf. överdirektör

Hallman, Eric R., överdirektör (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Lindström, Eric K. G., förvaltningsdirektör (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Nilsson, K. F. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Romander, Holger A. G., rikspolischef

Sjöberg, K. G. Magnus, riksåklagare (fr.o.m. den 1 april 1978)

Skarvall, Karl-Erik, hovrättspresident (fr.o.m. den 15 december 1976)

Ersättare för ledamot:

Arkéus, L. O. Sune, teknisk direktör (för Romander) (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 20 oktober 1980)

Eklöf, Jan, statistikchef (för Nilsson) (fr.o.m. den 1 november 1980)

Fälth, J. Harald B., kammarrättsassessor (för Ahlenius) (fr.o.m. den 1 september 1978)

Gardmo, Irma M., datachef (för Fischier) (fr.o.m. den 11 september 1978)

Herner, E. Eva M., statistikchef (för Nilsson) (fr.o.m. den 13 oktober 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lindberg, Bert H., bitr. skattedirektör (för Hallman) (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Ljunggren, Nils G., byråchef (för Börjesson) (fr.o.m. den 1 november 1978 t.o.m. den 26 oktober 1980)
Osterman, Dag J., avdelningsdirektör (för Ekstam) (fr.o.m. den 15 november 1980)
Rundlöf, G. Arne M., byråchef (för Eriksson) (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Wikström, K. Arne, byråchef (för Sjöberg) (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Wranghult, Hans O., byråchef (för Romander) (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Åhlén, Lars, lagman (för Börjesson) (fr.o.m. den 27 oktober 1980)
Åkesson, Hans C., avdelningsdirektör (för Ekstam) (fr.o.m. den 1 oktober 1975 t.o.m. den 14 november 1980)

Expert:
Grönvall, S. Gunnar, hovrättsråd (t.o.m. den 16 maj 1980)

Sekreterare:
Alpsten, A. Börje, departementsråd

Kontaktmän:

DAFA
Carlsson, Ulf V., överdirektör

Domstolsverket
Renmyr, Lars E., avdelningsdirektör

Generaltullstyrelsen
Erixon, Ragnar W., byrådirektör

Kriminalvårdsstyrelsen
Gardmo, Irma M., datachef

Riksarkivet
Lundquist, C. Lennart, förste arkivarie

Rikspolisstyrelsen
Kullberg, G. Harry, datachef

Riksrevisionsverket
Ringström, Björn M., revisionsdirektör

Riksskatteverket
Lindberg, Bert H., bitr. skattedirektör
Österlund, Tord H:son, bitr. skattedirektör

Riksåklagaren
Carlson, N. Gunnar, avdelningsdirektör

Socialstyrelsen
Söderlund, A. Göran, avdelningsdirektör

Statens invandrarverk
Weibo, Björn S., avdelningschef

Statens naturvårdsverk
Müntzing, Lars, avdelningsdirektör

Statistiska centralbyrån
Herner, E. Eva M., statistikchef

Statskontoret
Åkesson, Hans C., avdelningsdirektör

Stockholms universitet
Seipel, Peter M., docent

Sveriges advokatsamfund
Wahlin, Tryggve, advokat

Lokal: Justitiedepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 10 57 (sekreteraren)

Samarbetsorganets verksamhet är reglerad genom kungörelsen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem och förordningen (1980:628) om rättsdatasystemet. Särskilda direktiv har därutöver ej meddelats.

Samarbetsorganet har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Arbetet har liksom tidigare varit inriktat på ADB-system för brottmålsförfarandet hos polis, åklagare och domstolar samt rutiner för kriminalvårdens myndigheter (BROTTSRI), system för lagstiftningsförfarandet samt rättspraxis, m.m. (LAGRI/RÄTTSDATA) och planeringsrutiner (PLANRI).

SARI har under redovisningsperioden sammanställt tre rapporter, nämligen - SARI rapport 1978:4 Textbehandlingsmetoder - En uppföljning, Straffmätning - Slutrapport (Ds Ju 1980:9), Rättsdatasystemet - En orientering (Ds Ju 1980:10).

3. Familjelagssakkunniga (Ju 1970:52)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 augusti 1969 med uppdrag att verkställa utredning angående den familjerättsliga lagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 27 augusti 1969):

Ordförande:
Kjellin, Björn T. M., f.d. hovrättspresident

Ledamöter:
Bjelle, Britta M., distriktsåklagare (fr.o.m. den 29 november 1978)
Hansson, Lilly E., mentalskötare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 februari 1974)
Mattson, Lisa, förbundsordförande, led. av riksdagen
Olsson, N. Martin, bankkamrer, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1976)
Sundberg, Ingrid E., fil. kand., led. av riksdagen
Svensson, Evert L., förbundsordförande, led. av riksdagen

Experter:
Anclow, Per R., departementsråd (fr.o.m. den 11 juni 1979)
Grabe, A. Gerhard, försäkringsdirektör (fr.o.m. den 11 mars 1974)
Magnusson, Staffan E., rättschef (fr.o.m. den 28 januari 1974)
Trost, Jan L. E., docent
Wahlström, Bror A., advokat
Wittorp, I. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 28 januari 1974)
Åkesson, Hans O., professor

Sekreterare:
Tottie, Lars W., hovrättsråd

Bitr. sekreterare:
Ekman, Lena B., hovrättsassessor
Engström, Lars-Göran, hovrättsassessor

Lokal: Riddarhuskajen 1, tel. 10 82 92 (Tottie), 11 87 14 (Ekman). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm. Departementens utredningsavdelning, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (Engström)

Direktiven för de sakkunniga, se 1970 års riksdagsberättelse Ju 52. Tilläggsdirektiv, se 1974 års riksdagsberättelse Ju 21.

De sakkunniga har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Ordföranden och sekreterarna har deltagit i nordiska överläggningar i Oslo den 28-29 februari 1980.

Kommittén planerar att avge sitt huvudbetänkande år 1981 och ett mindre slutbetänkande år 1982.

4. Konkurslagskommittén (Ju 1971:06)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 4 juni 1971 för översyn av konkurslagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 4 september 1971):

Ordförande:
Hellners, E. Trygve, hovrättslagman (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Ledamöter:
Edgren, Björn, advokat (fr.o.m. den 6 maj 1980)
Lundberg, Per-Ivan S., verkst. direktör (fr.o.m. den 21 mars 1979)
Wilhelmsson, Arne E., rådman (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Öhman, Anders R., advokat (t.o.m. den 5 maj 1980)

Experter:
Nilsson, Lars S. E., kronofogde (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Tjernberg, K. V. Harry, lagman (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Åkerdahl, Magnus F., hovrättsassessor (fr.o.m. den 5 september 1977)

Sekreterare:
Jerrstedt, Lars-Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 oktober 1977)

Bitr. sekreterare:
Wiking-Johnsson, I. H. Peter, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 oktober 1977)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 26 37 (Jerrstedt), 20 25 47 (Wiking-Johnsson). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1972 års riksdagsberättelse Ju 54. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

5. Utredningen (Ju 1972:04) angående ny lagstiftning om befordran med järnväg

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 5 maj 1972 för att lägga fram förslag till ny lagstiftning om befordran med järnväg (se Post- och Inrikes tidn. den 9 juni 1972):

Utredningsman:
Weidstam, Åke, hovrättsråd (t.o.m. den 29 oktober 1980)

Experter:
Iacobaeus, Anders G., hovrättsassessor (fr.o.m. den 7 mars 1975 t.o.m. den 29 oktober 1980)
Norelius, Per E., järnvägsdirektör (fr.o.m. den 3 november 1977 t.o.m. den 29 oktober 1980)
Torgils, A. Gunnar, lagman (t.o.m. den 29 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1973 års riksdagsberättelse Ju 50.

Utredningen har under tiden november 1979 - september 1980 hållit åtta sammanträden.

Utredningen har den 30 september 1980 avgett sitt slutbetänkande (SOU 1980:37) Ny järnvägslagstiftning II.

Uppdraget är därmed slutfört.

6. Utredningen (Ju 1972:12) angående företagsinteckning

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 29 september 1972 för att verkställa översyn av lagstiftningen om företagsinteckning (se Post- och Inrikes tidn. den 14 oktober 1972):

Utredningsman:
Rune, Christer L., hovrättslagman

Experter:
Heuman, Jan G. M., lagman
Liljeqvist, Rolf A., kammarrättsråd (fr.o.m. den 1 juli 1974)
Löfberg, Karl Axel, f.d. departementsråd
Nordén, Joar, bankdirektör
Renmyr, Lars E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 september 1978)
Törnell, Inga-Britt, rådman
Wiberg, G. Lennart E:son, direktör (fr.o.m. den 19 januari 1977)

Sekreterare:
Dahlgren, Rolf O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1974)

Bitr. sekreterare:
Lundquist, Ulla M. L., hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 december 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 26 82 (Dahlgren), 20 26 73 (Lundquist). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1973 års riksdagsberättelse Ju 58.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under första hälften av år 1981.

7. Energirådet (Ju 1974:03)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 14 december 1973:

Ordförande:

Fälldin, N. O. Thorbjörn, statsminister, led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 november 1979)

Ledamöter:

Andersson, Torsten Ch., direktör
Anér, Kerstin, statssekreterare, led. av riksdagen
Bengtsson, Folke L., direktör (fr.o.m. den 1 april 1974)
Björnström, Björn S., direktör
Boalt, Carin M., professor
Bodström, Lennart, förbundsordförande, TCO
Claeson, Tore M., ombudsman, led. av riksdagen
Edberg, Rolf F., f.d. landshövding
Ekberg, J. Göran, direktör
Engqvist, Lars F., chefredaktör
Eskel, Arvid, f.d. landstingsråd (t.o.m. den 30 juni 1980)
Essén, Ingemar, direktör
Falk, Hans G., direktör
Gerholm, Tor R., professor
Grafström, Erik O. Hj., f.d. generaldirektör
Grenander, Nils, direktör (t.o.m. den 30 november 1980)
Hagson, Carl A., direktör
Hambraeus, S. Birgitta, fil. kand., led. av riksdagen
Hambraeus, Gunnar A., professor
Holmberg, Bo, landstingsråd (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Holmqvist, Sture L., fastighetschef
Högberg, Gunnar, direktör (fr.o.m. den 1 december 1980)
Kruse, Birgitta, socionom (fr.o.m. den 1 december 1980)
Kypengren, Sven H., direktör
Lantz, A. Benne, direktör
Lindahl, Lars O. H., direktör
Lindell, Bo G., professor
Molin, N. Rune, sekreterare
Nilsson, Alde E., direktör

Norland, Sven-Anders, civilingenjör (fr.o.m. den 2 september 1974)
Norrby, Jonas V., generaldirektör
Olsson, E. Billy, byråchef (fr.o.m. den 24 oktober 1974)
Paulsson, Kurt-Inge, pol. mag. (fr.o.m. den 2 september 1974)
Petri, Carl Axel H., statsråd (fr.o.m. den 26 november 1979)
Rylander, Nils B., direktör
Schierbeck, Per W., direktör
Sjunnebo, K. Ivan L., direktör
Sundblad, K. Erik, disponent
Svensson, S. I. R. Erik, förbundsordförande
Waldenby, Torbjörn, verkst. direktör
Walin, Gösta A., f.d. justitieråd
Weinehall, Lars E. J., förbundsordförande (fr.o.m. den 24 oktober 1974)
Wetterberg, Gunnar, studerande (t.o.m. den 30 november 1980)
Wiberg, Ragne, kanslichef

Sekreterare:
Dahllöf, Lars, informationssekreterare (fr.o.m. den 26 november 1979)

Lokal: Justitiedepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 10 89 (sekreteraren)

8. Försäkringsrättskommittén (Ju 1974:09)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 5 april 1974 (se Post- och Inrikes tidn. den 24 maj 1974) och regeringens bemyndigande den 8 maj 1980 med uppdrag att göra en översyn av försäkringsavtalslagen m.m.:

Ordförande:
Bengtsson, T. Bertil, justitieråd (fr.o.m. den 27 augusti 1980)
Hellner, Jan E., professor (t.o.m. den 25 juni 1980)

Ledamöter:
Ernulf, T. Gudmund, borgmästare, f.d. led. av riksdagen
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (t.o.m. den 25 juni 1980)
Johansson, Sven, pastor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 november 1980)
Larsson, B. Roland, förbundsordförande (t.o.m. den 25 juni 1980)
Palm, Anders, lagman (fr.o.m. den 9 maj 1980)
Schönmeyr, C. Richard A. C., verkst. direktör
Skantz, Anna-Greta, ombudsman, led. av riksdagen (t.o.m. den 25 juni 1980)

Experter:
Anclow, Per R., departementsråd (fr.o.m. den 9 oktober 1979)
Grabe, A. Gerhard, försäkringsdirektör (fr.o.m. den 25 november 1977)
Hallgren, Sven, direktör (fr.o.m. den 14 februari 1978)
Persson, R. Kjell-Åke, utredningschef (fr.o.m. den 18 december 1974)
Roos, Carl Martin, professor (fr.o.m. den 2 juli 1974)
Rosencrantz, Gunde, försäkringschef (fr.o.m. den 9 oktober 1979)
Sandell, Arne, bitr. direktör (fr.o.m. den 18 december 1974)
Utterström, Thomas O., avdelningschef (fr.o.m. den 12 april 1979)
von Willebrand, Karin M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 november 1977)
Åberg, Hilding, direktör (fr.o.m. den 16 maj 1974)

Sekreterare:
Carbell, Leif E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 december 1976 t.o.m. den 30 juni 1980)
Jacobson, Hans, hovrättsassessor (fr.o.m. den 4 november 1980)

Bitr. sekreterare:
Jacobson, Hans P. W., hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 december 1978 t.o.m. den 3 november 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 67 49 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1975 års kommittéberättelse Ju 62.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft ett flertal överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra, som berörs av kommitténs arbete, bl.a. motsvarande kommittéer i övriga nordiska länder.

Inriktningen på kommitténs fortsatta arbete kommer att diskuteras vid nordiska överläggningar i december 1980.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete före utgången av år 1984.

9. Varumärkesutredningen (Ju 1974:10)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 19 april 1974 för att verkställa översyn av varumärkeslagstiftningen m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 24 maj 1974):

Ordförande:
Knutsson, P. Anders, justitieråd

Ledamöter:
Göransson, Lars G., direktör

Nittzell, Gunnar O., direktör
Ström, Turid, avdelningschef, f.d. ers. för led. av riksdagen
Uggla, Claes A., patenträttsråd

Experter:
Carlman, J. Holger, f.d. patenträttsråd (fr.o.m. den 1 augusti 1974)
Hoff, Inga, byråchef (fr.o.m. den 10 juli 1980)
Holmqvist, Lars J. H., docent
Lundberg, Bengt I., byråchef (t.o.m. den 30 juni 1980)
Norberg, Sven, expeditionschef-rättschef (fr.o.m. den 9 september 1977)

Sekreterare:
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor

Lokal: Justitiedepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 11 06 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse Ju 63.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen skall enligt sina direktiv bl.a. följa utvecklingen på varumärkesområdet inom EG där man f.n. söker att skapa ett gemensamt varumärkessystem. Utredningen har därför funnit det lämpligt att inte avsluta utredningsarbetet nu utan tills vidare avvakta den fortsatta utvecklingen av arbetet inom EG.

10. Massmediekoncentrationsutredningen (Ju 1974:13)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 7 juni 1974 för att pröva frågan om särskilda regler för kontroll av företagskoncentration inom massmediebranschen (se Post- och Inrikes tidn. den 12 juli 1974):

Ordförande:
Öhman, Frank G. H., f.d. regeringsråd (fr.o.m. den 1 januari 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ledamöter:
Andersson, J. Sven G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 18 augusti 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Ericson, Sture T., redaktör, led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)
Hernelius, J. Allan, bankofullmäktig, led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)
Hirschfeldt, S. Lennart, chefredaktör (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Nordin, Sven-Erik, led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)
Ström, Turid, avdelningschef, f.d. ers. för led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Expert:
Holgersson, K. Jörgen, departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:
Qviström, N. Jörgen, rådman (fr.o.m. den 1 juli 1974 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Bitr. sekreterare:
Ulmander, Jan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 11 juni 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse Ju 66.

Utredningen har under tiden november 1979 - augusti 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen har den 29 augusti 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:28) Massmediekoncentration. Lagförslag och motiv.

Uppdraget är därmed slutfört.

11. Utredningen (Ju 1974:14) om reklam i videogram (RIV)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 7 juni 1974 för att utreda användningen av reklam i videogram (se Post- och Inrikes tidn. den 12 juli 1974):

Ordförande:
Hörjel, Nils J., landshövding

Ledamöter:
Andersson, A. Gösta J., skogsbrukare, led. av riksdagen
Ström, Turid, avdelningschef, f.d. ers. för led. av riksdagen

Experter:
Fagerlind, Östen, direktör (fr.o.m. den 8 april 1975)
Knutsson, P. Anders, justitieråd (fr.o.m. den 12 december 1974)

Sekreterare:
Stenefeldt, Ulf I., rådman (fr.o.m. den 1 september 1974)

Lokal: Malmö tingsrätt, Rådhuset, Kalendegatan 1, Box 265, 201 22 Malmö, tel. växel 040/763 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse Ju 67.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i början av år 1981.

12. Stiftelseutredningen (Ju 1975:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 20 februari 1975 (se Post- och Inrikes tidn. den 19 april 1975) och den 8 maj 1980 för översyn av lagstiftningen om stiftelser:

Ordförande:

Ekberg, Leif, president i försäkringsöverdomstolen (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Ledamöter:

Ahrland, Karin M., förste länsassessor, led. av riksdagen (t.o.m. den 29 januari 1980)
von Bahr, Stig V., departementsråd (fr.o.m. den 20 augusti 1975)
Grotander, Carl-Gustaf, lagman (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Hammarberg, Sven O., ombudsman, f.d. led. av riksdagen
Lundgren, Ragnar, advokat (fr.o.m. den 30 januari 1980)
Sandberg, Hans A. S., f.d. landstingsdirektör
Siegbahn, Bo, ambassadör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 13 maj t.o.m. den 29 juni 1980)

Experter:

Cederlund, Lars Johan O. B., departementssekreterare (fr.o.m. den 28 september 1977)
Henriz, Gunnar, bankdirektör (fr.o.m. den 20 april 1977)
Holmström, Leif, jur. kand. (fr.o.m. den 21 april 1978)
Kleberg, Carl-Johan V. E. M., avdelningsdirektör
Nöteberg, Rolf M., rådman (fr.o.m. den 8 december 1976)
Peterson, Staffan A. A., rådman (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Pettersson, Per A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 13 maj 1980)

Sekreterare:

Bengtsson, Jörgen, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Peterson, Staffan A. A., rådman (fr.o.m. den 28 maj 1975 t.o.m. den 31 januari 1980)

Bitr. sekreterare:

Bengtsson, Jörgen, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 31 09 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse Ju 57.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med motsvarande utredningar i Norge och Danmark samt myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

13. Småhusköpkommittén (Ju 1975:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 6 mars 1975 (se Post- och Inrikes tidn. den 26 april 1975) och den 25 november 1976 för utredning angående förbättrat konsumentskydd vid förvärv av småhus m.m.:

Ordförande:

Tranell, E. Olof B., lagman (fr.o.m. den 22 november 1976)

Ledamöter:

Bernitz, Ulf, professor
Gellerman, Kerstin (fr.o.m. den 1 december 1976)
Hjalmarsson, H. Yngve J., utredningssekreterare
Lindkvist, Oskar W., ombudsman, led. av riksdagen
Oskarsson, Ingegärd J., led. av riksdagen
Åkerlind, Allan J. G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 11 april 1978)

Experter:

Carbell, Leif E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Drangel, Bo F. E., departementsråd (fr.o.m. den 1 april 1980)
Hagman, Jan-Erik R., jur. kand. (fr.o.m. den 2 december 1975 t.o.m. den 5 maj 1980)
Hegardt, Nils A., direktör (fr.o.m. den 9 mars 1976)
Leander, Sven A., kanslichef (fr.o.m. den 25 januari 1979)
Lindgren, Gunnar, jur. kand. (fr.o.m. den 6 maj 1980)
Rimvall, Per O., bankdirektör (fr.o.m. den 9 mars 1976)
Sköld, B. Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 3 april 1979)

Sekreterare:

Drangel, Bo F. E., departementsråd (fr.o.m. den 21 maj 1975 t.o.m. den 31 mars 1980)
Markborn-Sörås, Catharina, advokat (fr.o.m. den 9 maj t.o.m. den 14 oktober 1980)
Ulmander, Jan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Markborn-Sörås, Catharina, advokat (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 8 maj 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 35 36 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1976 års kommittéberättelse Ju 58.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

14. Arrendelagskommittén (Ju 1975:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 5 juni 1975 för översyn av vissa delar av arrendelagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 23 juni 1975):

Ordförande:
Widén, K. A. Ingvar, generaldirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Ledamöter:
Larsson, L. Thorsten, led. av riksdagen
Lindberg, Sven J., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 9 februari 1978)

Experter:
Andersson, Lars, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 april 1980)
Janvid, B. Staffan, chefsjurist (fr.o.m. den 3 mars 1977 t.o.m. den 14 april 1980)
Söderberg, Elmer, agronom (fr.o.m. den 3 mars 1977)
Wallin, Alf G., överdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1976)

Sekreterare:
Ohlsson, K. Agneta, hovrättsassessor (fr.o.m. den 4 augusti 1975)

Bitr. sekreterare:
Lundgren, C. Bertil, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1977)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén, se 1976 års kommittéberättelse Ju 60. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

15. Hyresrättsutredningen (Ju 1975:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 5 juni 1975 (se Post- och Inrikes tidn. den 17 juli 1975), den 25 november 1976 och den 25 maj 1978 för översyn av hyreslagen:

Ordförande:

Vängby, Staffan O. S., justitieråd

Ledamöter:

Bengtsson, K.-E. Bengt, ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1976)
Fagander, Arne, vice verkst. direktör (fr.o.m. den 27 januari 1978)
Jansson, Sven I., direktör
Johansson, Erik, tandläkare (fr.o.m. den 29 maj 1978)
Nyquist, S. Yngve, länsbostadsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 8 november 1979)
Strömberg, Karl-Erik J., skoldirektör, f.d. led. av riksdagen
Svensson, S. I. R. Erik, förbundsordförande

Experter:

Blomgren, Sture, sakkunnig i bostadsdepartementet (fr.o.m. den 1 september 1978)
Forsström, Jan E. C., hovrättsassessor (fr.o.m den 20 februari 1980)
Freivalds, Laila, byråchef (fr.o.m. den 29 maj 1978)
Josephsson, Leif E., direktör (fr.o.m. den 15 september 1975)
Lindqvist, N. Inge A., hyresråd (fr.o.m. den 20 februari 1980)
Mildner, Erwin A., länsbostadsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)
Svahn, Bertil A., rådman (fr.o.m. den 7 mars 1978)
Åsbring, Lars-Göran G., bostadsdomare (fr.o.m. den 15 september 1975)

Sekreterare:

Lundeberg, Magnus, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 25 41 (Lundeberg). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse Ju 62.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och

organisationer som berörs av utredningens arbete. Därutöver har tio sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

16. Upphovsrättsutredningen (Ju 1976:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 4 mars 1976 (se Post- och Inrikes tidn. den 30 mars 1976) och den 24 februari 1977 för översyn av upphovsrättslagstiftningen m.m.:

Ordförande:

Hesser, S. C. E. Torwald, justitieråd (fr.o.m. den 21 januari 1977)

Ledamöter:

Bengtson, Torsten S., bankofullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Gustafsson, Lars, författare (fr.o.m. den 25 februari 1977)
Karlsson, K. Gösta, folkhögskolerektor, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 14 mars 1980)
Lindquist, Inger G., chefsrådman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 februari 1977)
Nordenskiöld, Otto, f.d. radiochef (fr.o.m. den 9 november 1979)

Experter:

Berg, L. Christer, hovrättsråd (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Böttiger, E. Marie A., jur. kand. (fr.o.m. den 17 november 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)
Ekberg, Karl-Henrik, direktör
Furumo, Gunnar, ombudsman (fr.o.m. den 26 februari 1979)
Gehlin, Jan, hovrättsråd
Hernlund, Carl-Hugo H., förste ombudsman
Holming, Klas J. L., direktör
Karnell, G. Gunnar W., professor
Landquist, Eddie L., direktör
Lindegård, Jan, länsåklagare (fr.o.m. den 7 oktober 1980)
Lindstedt, Gustaf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Magnusson-Sessler, Gun I., förbundsjurist
Modig, Jonas E., direktör
Nordmark, Hans A., direktör
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor
Peyron, Ulf C. C., programjurist
Storm, C. Olof, direktör (fr.o.m. den 23 april 1976)
Åkerberg, Yngve, förbundsordförande (fr.o.m. den 25 februari 1977)

Sekreterare:
Berg, L. Christer, hovrättsråd (t.o.m. den 31 januari 1980)
Halvorsen, Roland, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Bitr. sekreterare:
Böttiger, E. Marie A., jur. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 31 22 (Halvorsen). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm. Halmstads tingsrätt, Box 118, 301 03 Halmstad, tel. 035/10 41 80 (Böttiger)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II Ju 4. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med kommittéer, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Sammanträden har vidare ägt rum inom särskilda arbetsutskott för frågor rörande dels upphovsrätt i anställningsförhållanden, dels upphovsrätten närstående rättigheter (droits voisins). Därutöver har utredningens ordförande och sekretariat sammanträtt med företrädare för motsvarande utredningar i de övriga nordiska länderna.

Utredningen planerar att under år 1981 avge dels ett delbetänkande om upphovsrätt i anställningsförhållanden och vissa frågor rörande upphovsrätten närstående rättigheter m.m., dels en promemoria om det upphovsrättsliga sanktionssystemet.

Utredningens arbete beräknas pågå minst t.o.m. år 1983.

17. Förmögenhetsbrottsutredningen (Ju 1976:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 25 mars 1976 (se Post- och Inrikes tidn. den 8 maj 1976) och den 27 januari 1977 för att se över lagstiftningen om förmögenhetsbrott:

Ordförande:
Skarvall, Karl-Erik, hovrättspresident

Ledamöter:
Bergander, Lilly K., kontorist, led. av riksdagen
Ollén, R. Joakim, sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Polstam, K. Åke S., poliskommissarie, led. av riksdagen

Experter:
Jareborg, Nils B., docent
Jonsson, Torsten J., länsåklagare

Sekreterare:
Hegrelius Jonson, Barbro M., hovrättsråd

Lokal: Hovrätten för Nedre Norrland, Hovrättsgatan 8, Box 170, 851 03 Sundsvall, tel. växel 060/12 83 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II Ju 7. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden. Därjämte har åtta sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp inom utredningen.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

18. Datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05) (DALK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 11 mars 1976 för att göra en översyn av lagstiftningen om personorienterad ADB-information m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 22 maj 1976):

Ordförande:
Blom, Lennart, f.d. borgarråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 oktober 1980)
Wijkman, Anders I. S., generalsekreterare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1976 t.o.m. den 23 oktober 1980)

Ledamöter:
Anér, Kerstin, statssekreterare, led. av riksdagen
Granstedt, Pär E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 oktober 1980)
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen
Hugosson, Kurt I., byråchef, led. av riksdagen
Kindbom, Bengt M. L., sekreterare, led. av riksdagen (t.o.m. den 23 oktober 1980)
Sundblad, Yngve (fr.o.m. den 24 februari 1977 t.o.m. den 23 oktober 1980)
Wickum, Britt, universitetslektor (fr.o.m. den 24 oktober 1980)

Experter:
Freese, Jan P. G. H:son, generaldirektör (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Gränström, Claes, förste arkivarie (fr.o.m. den 24 oktober 1980)

Sekreterare:
Nilsson, Torbjörn M. E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1976)

Bitr. sekreterare:
Siversen, Bengt I., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Sjögren, Bengt L. B., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1976)

Lokal: Datainspektionen, Bergsgatan 51, Box 12050, 102 22 Stockholm, tel. växel 22 79 80 (sekretariatet)

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II Ju 5. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 8 februari 1980 avgett promemorian (Ds Ju 1979:19) Författningsreglering av SPAR m.m. och den 12 september 1980 delbetänkandet (SOU 1980:31) Offentlighetsprincipen och ADB.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under hösten 1983.

19. 1977 års sexualbrottskommitté (Ju 1977:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 3 februari 1977 för att se över lagstiftningen om sedlighetsbrott:

Ordförande:
Nordenson, Ulf K., justitieråd

Ledamöter:
André, Gunilla K. led. av riksdagen
Bergström, Britta J., fil. lic., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 november 1979)
Hjelmström, I. Eva K., tjänsteman, led. av riksdagen
Mårtensson, Bengt C. L., pol. mag.
Ström, Turid, avdelningschef, f.d. ers. för led. av riksdagen

Experter:
Hedlund, Eva, socionom (fr.o.m. den 8 februari 1980)
Liljeström, Rita, universitetslektor (fr.o.m. den 14 februari 1978)
Meyerson, Anita, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Persson, Leif G. W., kriminolog (fr.o.m. den 7 juni 1977)

Sekreterare:
Almbladh, Ingrid A. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 73 10 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 5. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

20. Byggnadspantutredningen (Ju 1977:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 februari 1977 för att utreda frågorna om överlåtelse och pantsättning av byggnad på annans mark m.m.:

Särskild utredare:
Heuman, Jan G. M., lagman (fr.o.m. den 18 december 1979)

Sakkunniga:
Corell, Hans A. V., departementsråd
Dryselius, Harald S., hovrättsassessor
Gregow, P. J. Torkel, hovrättsråd
Nordén, Joar, bankdirektör

Sekreterare:
Ekstedt, Olle U.-E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1977)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

21. Rättegångsutredningen (Ju 1977:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 3 februari 1977 för att göra en översyn av rättegångsförfarandet vid allmän domstol:

Ordförande:
Gullnäs, S. Ingvar, landshövding

Ledamöter:
Ericsson Köhler, Ella, chefsrådman
Laurin, Lars, advokat
Sandberg, Lennart, lantmästare (fr.o.m. den 10 januari 1979)
Styring, Sten, länsåklagare
Thörngren, John, nämndeman (fr.o.m. den 6 december 1978)

Sakkunniga:
Wasteson, Lennart, lagman (fr.o.m. den 5 september 1977)
Wentz, Nils O., kammarrättspresident (fr.o.m. den 5 september 1977)

Experter:
Blomkvist, Curt B., advokat (fr.o.m. den 10 juni 1977)

Lindblom, Per Henrik, professor (fr.o.m. den 28 mars 1978)
Lindegård, Jan, länsåklagare (fr.o.m. den 5 september 1977)

Sekreterare:
Fitger, Peter, hovrättsassessor

Bitr. sekreterare:
Eklycke, S. Lars G., hovrättsassessor (fr.o.m. den 5 september 1977)
Junestad, N. Tony, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 2 november 1980)

Lokal: Riddarhuskajen 1, 1 tr., 111 28 Stockholm, tel. 11 87 23 (Fitger), 10 82 73 (Eklycke)

Direktiv och tilläggsdirektiv för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 7 och 19.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 sammanträtt under tillhopa 20 dagar samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avge ett betänkande under år 1981.

22. Kommittén (Ju 1977:07) om ställföreträdare för dödsbo i vissa fall m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 3 februari 1977 och den 8 februari 1979 för att utreda frågor om ställföreträdare för dödsbo i vissa fall m.m.:

Ordförande:
Hedman, Bengt, hovrättslagman (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Ledamöter:
Cederqvist, S. Wivi-Anne, arbetsförmedlare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Johansson, N. Filip, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Lidgard, H. Bertil I., jur. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Mathsson, Karl-Gustaf, ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Schönberg, Astrid, bankdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sakkunniga:
Burman, Bengt, överlantmätare (fr.o.m. den 1 april 1977)
Eliason, Bo, lantmätare, (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Warensjö, J. A. Folke, lantbruksdirektör (fr.o.m. den 20 april 1979)

Sekreterare:
Adebäck, Sten I., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 april 1977)

Lokal: Hovrätten för Nedre Norrland, Hovrättsgatan 8, Box 170, 851 03 Sundsvall, tel. växel 060/12 83 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 9. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter som berörs av kommitténs arbete.
Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1983.

23. Utredningen (Ju 1977:08) om barnens rätt

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 februari 1977 för att utreda frågan om barns rättsliga ställning:

Ordförande:
Sverne, Tor E., justitieråd

Ledamöter:
Dencik, Lars, tf. professor (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Fredrikson, Märta E. B., led. av riksdagen (t.o.m. den 29 juni 1980)
Hedvall, Yvonne M., fil. kand., f.d. ers. för led. av riksdagen
Nilson, Eivor, leg. sjuksköterska, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Sandelius, Kerstin, utredningssekreterare
Strand, Lars B., departementssekreterare

Sakkunniga:
von Euler, Rigmor, f.d. barnombudsman
Grunewald, Karl R., medicinalråd (t.o.m. den 8 oktober 1980)
Holmquist, Gertrud M. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 18 september 1979)
Jentzsch, Gunnie V., f.d. byråföreståndare
Krantz, P. Gunnar, direktör
Linde, Gunnel, författare
Lundgren, Valborg, advokat
Melldén, Anna-Lisa, länsskolpsykolog
Ottoson, Ivan, byråchef
Pripp, Nina M. E., hovrättsassessor
Thunved, Anders E., hovrättsråd

Experter:
Bohman, Michael, professor (fr.o.m. den 19 december 1977)
Gustafsson, Inga, fil. lic. (fr.o.m. den 3 april 1978)

Sekreterare:
Röst Andréasson, E. Barbro, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 april 1977)

Bitr. sekreterare:
Ewerlöf, K. Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 31 66 (Röst Andréasson), 20 50 32 (Ewerlöf). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 11.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden. Utredningen har haft överläggningar med Nämnden för internationella adoptioner (NIA), Adoptionscentrum (AC) och socialförvaltningen samt andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

24. Militäransvarskommittén (Ju 1977:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 mars 1977 för att se över det militära ansvarssystemet m.m.:

Ordförande:
Thyresson, Gunnar, f.d. justitieombudsman

Ledamöter:
Gustafsson, C. E. Torsten, lantbrukare, led. av riksdagen
Hagberg, Helge M. H., f.d. kommunalråd, led. av riksdagen

Sakkunniga:
Allmér, Jan, ombudsman (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Andersson, Lars G., länsåklagare (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Asp, K. Åke, hovrättslagman (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Bjerndell, Jörgen H., ombudsman (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Blomberg, Karl, studerande (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Carlsson, Håkan A. (fr.o.m. den 11 september 1978 t.o.m. den 17 december 1979)
Edström, Rune, ombudsman (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Forssberg, E. Olof, rättschef (fr.o.m. den 28 mars 1979)
Johansson, Lars, studerande (fr.o.m. den 18 december 1979 t.o.m. den 29 juni 1980)

Skarstedt, Carl-Ivar S., hovrättspresident (fr.o.m. den 5 maj 1977)
Wallroth, Bengt, överste av 1. graden (fr.o.m. den 5 maj 1977)

Experter:
Blomberg, E. Gunnar, överstelöjtnant (fr.o.m. den 13 juni 1977)
Fernqvist, Dan E. I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Sekreterare:
Jonasson, Hans-Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 57 14 (Thyresson). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm. Göta hovrätt, Hovrättstorget, Box 422, 551 02 Jönköping, tel. växel 036/11 94 30 (Jonasson)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 12.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1982.

25. Yttrandefrihetsutredningen (Ju 1977:10)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 9 juni 1977 för att utreda frågan om en ny yttrandefrihetsgrundlag:

Ordförande:
Schöier, Hans E., chefredaktör

Ledamöter:
Ehnmark, Anders
Fiskesjö, Bertil A. N., universitetslektor, led. av riksdagen
Ljunggren, Anders, förbundsordförande
Mattson, Lisa, förbundsordförande, led. av riksdagen
Svensson, Olle F. S., chefredaktör, led. av riksdagen
Unckel, Per C. G., led. av riksdagen

Sakkunniga:
Eklundh, Claes G. B., rättschef
Holmberg, Erik G., hovrättslagman
Vallinder, Torbjörn, universitetslektor

Experter:
Ekberg, Karl Henrik, vice verkst. direktör (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Fahlberg, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Gehlin, Jan, hovrättsråd (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Lundahl, Per C. I., fil. mag. (fr.o.m. den 19 februari 1979)

Pennlöv, Jan, kansliråd (fr.o.m. den 10 december 1979)
Rabenius, Lars E., förhandlingschef (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Sekreterare:
Behrman, Carl, rådman

Bitr. sekreterare:
Påhlman, Anders T., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1977)

Lokal: Katrineholms tingsrätt, Storgatan 25, 641 45 Katrineholm, tel. 0150/163 30 (Behrman), Birger Jarls torg 5, tel. 20 55 23 (Påhlman). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 16.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

26. Tomträttskommittén (Ju 1977:12)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 juni 1977 för att se över bestämmelserna om tomträttsavgäld m.m.:

Ordförande:
Scherman, Karl Gustaf, sjukhusdirektör

Ledamöter:
Färm, Gunnel, ombudsman, landstingsledamot
Göransson, Bengt, kommunalråd
Lindkvist, Oskar W., ombudsman, led. av riksdagen
Olsson, Karl Erik T., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen
Persson, S. Erik, universitetslektor
Persson, H. Magnus W., led. av riksdagen
Svegfors, J. Mats A., statssekreterare

Sakkunniga:
Brunfelter, Ulf, direktör
Fridell, G. Ingvar, direktör
Ridderstrand-Linderoth, E. Inger A., stadsjurist
Romson, Rolf, direktör
Svensson, S. I. R. Erik, förbundsordförande

Experter:
Hall, A. Bertil, fastighetsråd
Strömberg, Rolf E., hovrättsassessor

Sekreterare:
Eliasson, Bengt E., hovrättsassessor

Lokal: Storkyrkobrinken 7, tel. 763 37 71 (sekreteraren). Postadress: Industridepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 15.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under december 1980.

27. Konsumentköpsutredningen (Ju 1977:13)

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 30 juni 1977 och den 7 december 1978 med uppdrag att utreda frågor om konsumentköp:

Ordförande:
Knutsson, P. Anders, justitieråd (fr.o.m. den 15 januari 1979)

Ledamöter:
Fraenkel, Ingegärd C. E., studierektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 januari 1979)
Lewén-Eliasson, Anna Lisa, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 januari 1979)

Sakkunniga:
Beck-Friis, Jörgen Å. E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 12 september 1980)
Bergström, Knut-Elis, direktör (fr.o.m. den 22 januari 1979)
Edling, N. Axel, ställföreträdande konsumentombudsman (fr.o.m. den 27 september 1977)
Hertzman, A. Olov, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 september 1980)
Hillbom, Lars H., civilekonom (fr.o.m. den 27 september 1977)
Hjalmarsson, H. Yngve J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 27 september 1977)
Holm, A. Ernst Olaf, verkst. direktör (fr.o.m. den 15 januari 1979)
Persson, Gustav E., direktör (fr.o.m. den 27 september 1977)
Sundquist, A. Åke, direktör (fr.o.m. den 27 september 1977)
Wiberg, G. Lennart E:son, direktör (fr.o.m. den 27 september 1977)
Viklund, Lars, byråchef (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 31 mars 1981)

Expert:
Carbell, Leif E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 27 september 1977)

Sekreterare:
Adolfsson, Marianne, revisionssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1977)

Bitr. sekreterare:
Olsson, P. L. Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 35 44 (Adolfsson), 20 14 11 (Olsson). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 17. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.
Utredningen planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

28. Utredningen (Ju 1977:15) rörande rätten till arbetstagares uppfinningar

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 september 1977 med uppdrag att utreda frågor rörande rätten till arbetstagares uppfinningar:

Särskild utredare:
Lind, Johan A. L., hovrättslagman, ordförande i arbetsdomstolen (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Sakkunniga:
Carlhammar, Åke, direktör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Gustafsson, Kerstin M., förbundsjurist (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Halén, E. Torsten, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 28 oktober 1977)
Karlsson, Karl Gustav A., ingenjör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Ljung, Bengt, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Nilsson, Ulf, förbundsjurist (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Nyrén, Einar, byrådirektör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Swan, Brita, rådman (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Wallerius, Olof, ingenjör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Öhman, Bengt, civilingenjör (fr.o.m. den 17 oktober 1977)

Experter:
Holmstrand, N. G. Anders, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 oktober 1977)
Jacobsson, Måns, hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 oktober 1977)

Sekreterare:
Trulsson, Rolf G. K., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 21.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen har den 17 december 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:42) Arbetstagares uppfinningar.

Uppdraget är därmed slutfört.

29. Sjölagsutredningen (Ju 1977:16)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 december 1977 med uppdrag att se över sjölagen:

Ordförande:
Blom, K. A. Birgitta, hovrättslagman (fr.o.m. den 5 december 1977)

Ledamöter:
Hagberg, Lennart, advokat (fr.o.m. den 5 december 1977)
Hedborg, Per Erik, direktör (fr.o.m. den 5 december 1977)

Sakkunnig:
Grönfors, Kurt G. W., professor (fr.o.m. den 22 december 1977)

Experter:
Bergfelt, K. Lennart, kanslichef (fr.o.m. den 22 december 1977)
Edling, N. Axel, ställföreträdande konsumentombudsman (fr.o.m. den 22 december 1977)

Sekreterare:
Hellbacher, Ulf H., hovrättsassessor (fr.o.m. den 5 december 1977)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 31 74 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Ju 23.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden. Därutöver har ordföranden och sekreteraren samt den sakkunnige deltagit i två sammanträden med företrädare för motsvarande utredningar i övriga nordiska länder.

Utredningen har i skrivelse till justitiedepartementet den 22 november 1979 föreslagit uppsägning av 1924 års konossementskonvention (Haag-

reglerna). Utredningen kommer att avge ett betänkande vid årsskiftet 1980-1981.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

30. 1978 års vallagskommitté (Ju 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 8 december 1977 för att göra en översyn av vallagen:

Ordförande:

Nordin, Sven-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 januari 1978)

Ledamöter:

Eriksson, Erik, sekreterare (avliden)
Karlsson, Ronny, ombudsman (fr.o.m. den 3 januari 1978)
Mossberg, K. Holger, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 januari 1978)
Pettersson, Lars, organisationssekreterare (fr.o.m. den 3 januari 1978)
Pettersson, A. Georg, ombudsman f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Schultz, Kerstin, ombudsman (fr.o.m. den 3 januari 1978)
Strindberg, Per-Olof J., länsombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 januari 1978)

Expert:

Boström, E. John, rådman (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Sekreterare:

Nilsson, Bengt-Åke, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1978)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 56 23 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 31 oktober 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:45) Översyn av vallagen 2.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

31. LTO/LOB-utredningen (Ju 1978:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 mars 1978 för att göra en utvärdering av tillämpningen av lagen (1973:558) om tillfälligt

omhändertagande och lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m.:

Särskild utredare:
Petersson, Hans E., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 mars 1978)

Experter:
Erlandsson, Bengt H., polismästare (fr.o.m. den 16 maj 1978)
Lindh, Ove M. I., statssekreterare (fr.o.m. den 16 maj 1978)
Magnusson, Nils, avdelningschef (fr.o.m. den 16 maj 1978)

Sekreterare:
Orton, Frank L. B., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 15 maj 1978)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

32. Fyndlagstiftningsutredningen (Ju 1978:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 april 1978 för att utreda frågor angående lagstiftningen om hittegods samt om bärgning och sjöfynd:

Särskild utredare:
Mejegård, O. Sigvard W., hovrättslagman (fr.o.m. den 9 maj 1978)

Sakkunniga:
Gustafsson, Lars-Olof, tullinspektör (fr.o.m. den 14 juni t.o.m. den 30 augusti 1978)
Jonsson, Bengt Å., polisintendent (fr.o.m. den 14 juni 1978)
Wennerström, E. Allan, byrådirektör (fr.o.m. den 12 september 1978)

Expert:
Forsström, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m den 14 juni 1978)

Sekreterare:
Melin, P. Torgil H., rådman (fr.o.m. den 9 maj 1978)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen beräknas i december 1980 avge betänkandet (Ds Ju 1980:11) Hittegods m.m.

Uppdraget är därmed slutfört.

33. Tvångsmedelskommittén (Ju 1978:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 för att se över tvångsmedelsregleringen vid förundersökning i brottmål m.m.:

Ordförande:

Wennergren, C. Bertil O., lagman (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Ledamöter:

Andersson, Kerstin G., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Andrén, Margareta, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 november 1978)

Cederqvist, S. Wivi-Anne, arbetsförmedlare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Junzell, Sven H., advokat (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Klöver, A. Helge M., järnvägsexpeditör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Sakkunniga:

Baekkevold, Arne E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 18 september 1979)

Lambe, Bengt R., lagman (fr.o.m. den 7 mars 1979 t.o.m. den 9 november 1980)

Löfmarck, Peter, departementsråd (fr.o.m. den 10 november 1980)

Nilsson, Sam, programdirektör (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Nord, Karl-Erik, skattedirektör (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Rabenius, Lars-Erik, ombudsman (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Rosengren, Lars, advokat (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Waldau, Ulf, avdelningschef (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Wikström, K. Arne, byråchef (fr.o.m. den 7 mars 1979)

Sekreterare:

Helin, G. Sigvard, hovrättsassessor (fr.o.m. den 25 oktober 1978)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande med förslag till baslag om tvångsmedel under år 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

34. BRÅ-utredningen (Ju 1978:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 för att göra en översyn av brottsförebyggande rådet:

Ordförande:

Nyman, Erik O., justitieråd (fr.o.m. den 21 juli 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ledamöter:

Körlof, Björn H. B., departementssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Nygren, Arne J., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juli 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:

von Greyerz, Christina A. M., byrådirektör (fr.o.m. den 27 november 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - augusti 1980 hållit 17 sammanträden.

Utredningen har den 18 augusti 1980 avgett betänkandet (Ds Ju 1980:7) Utveckling av BRÅ.

Uppdraget är därmed slutfört.

35. Miljöskadeutredningen (Ju 1978:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 med uppdrag att utreda frågor om skadestånd vid miljöskador:

Särskild utredare:

Bengtsson, T. Bertil, justitieråd (fr.o.m. den 28 september 1978)

Sakkunniga:

Beckman, Lars K. A. G., departementsråd (fr.o.m. den 28 september 1978)

Freivalds, Laila, byråchef (fr.o.m. den 28 september 1978)
Helmerson, Bo I. H., direktör (fr.o.m. den 28 september 1978)
Kardell, J. Arne, hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 september 1978)
Pontén, Erik J., rådman (fr.o.m. den 28 september 1978)
Strömbäck, Erland H. D. D:son, direktör (fr.o.m. den 28 september 1978)

Experter:
Edstam, Lars, chefsombudsman (fr.o.m. den 15 december 1978)
Lindgren, J. Gunnar, jur. kand. (fr.o.m. den 11 september 1979)
Ullman, Harald C. G., ombudsman (fr.o.m. den 15 december 1978)

Sekreterare:
Olsson, P. L. Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 2 oktober 1978)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 14 11 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 9.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.
Utredningen planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

36. Förvaltningsrättsutredningen (Ju 1978:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 28 september 1978 med uppdrag att utreda frågan om översyn av förvaltningslagen m.m.:

Ordförande:
Sterzel, Fredrik A. C., f.d. justitieråd (fr.o.m. den 23 november 1978)

Ledamöter:
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 november 1978)
Lindquist, Inger G., chefsrådman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 november 1978)

Sakkunniga:
Björnberg, Kjell E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 januari t.o.m. den 15 maj 1979)
Palm, R. Elisabeth, statssekreterare (fr.o.m. den 22 januari 1979)

Sekreterare:
Björnberg, Kjell E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Bitr. sekreterare:
Fribergh, B. Erik R., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 28 maj 1979)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreterarna)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 11.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande i början av år 1981.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete omkring årsskiftet 1982-1983.

37. Kommissionslagskommittén (Ju 1978:10)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 oktober 1978 för att se över kommissionslagen m.m.:

Ordförande:
Grönfors, Kurt G. W., professor (fr.o.m. den 15 december 1978)

Ledamöter:
Ollén, R. Joakim, sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 december 1978)
Olsson, Stig E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 december 1978)

Sakkunniga:
Carlhammar, Åke, direktör (fr.o.m. den 11 september 1979)
Freszals, Öyvind, jur. kand. (fr.o.m. den 17 april 1980)
Gustafsson, Kerstin M., förbundsjurist (fr.o.m. den 8 februari 1979)
Herrlin, Hans, direktör (fr.o.m. den 10 januari 1979)
Josephsson, Leif E., chefsjurist (fr.o.m. den 10 januari 1979 t.o.m. den 16 april 1980)
Lindahl, Lars O. H., direktör (fr.o.m. den 10 januari 1979)
Löfberg, Christer, förbundsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1979)
Müllern, Anders T., bolagsjurist (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Söderlund, Herbert, advokat (fr.o.m. den 10 januari 1979)

Expert:
Nyström, Jan-Åke, jur.kand. (fr.o.m. den 26 november 1979)

Sekreterare:
Josefson, S. Bertil, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 februari 1979)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 13.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden. Därutöver har företrädare för kommittén den 4 mars 1980 haft nordiska överläggningar i Göteborg.

Kommitténs arbete är beroende av arbetet inom europeiska gemenskaperna (EG).

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982, om de i direktiven för kommittén nämnda EG-direktiven dessförinnan föreligger.

38. Viteskommittén (Ju 1979:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 november 1978 med uppdrag att utreda frågan om straffrättslig kompensation vid bortfallet av förvandlingsstraffet och att göra en översyn av vitesinstitutet:

Ordförande:

Löfmarck, Madeleine, docent (fr.o.m. den 22 januari 1979)

Ledamöter:

Pettersson, Hans A., kranmaskinist, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 januari 1979)

Tillander, Ulla B., ämneslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 januari 1979)

Expert:

Lavin, H. S. Rune, professor (fr.o.m. den 17 september 1979)

Sekreterare:

Kinberg, Anders U., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 7, tel. 20 90 17 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Ju 12.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Kommittén har den 18 april 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:7) Kompensation för förvandlingsstraffet.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under våren 1982.

39. Pantbrevsutredningen (Ju 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 25 januari 1979 med uppdrag att utreda frågor angående panträttsreglerna i fastighets-, sjö- och lufträtten:

Särskild utredare:
Conradi, Erland G. F., f.d. justitieråd (fr.o.m. den 19 februari 1979)

Sakkunniga:
Ackermark, Sixten, jur. kand. (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Balk-Möller, Stig, chefsjurist (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Bruzelius, Krister, jur. kand. (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Gregow, P. J. Torkel, hovrättsråd (fr.o.m. den 29 mars 1979)
Kärrberg, Stig, bankdirektör (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Rönnberg, Mats, direktör (fr.o.m. den 12 mars 1979)

Sekreterare:
Qwist, Lars S. E., revisionssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 7, tel. 20 94 39 (Conradi), 20 90 74 (Qwist). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen har i en skrivelse den 18 juni 1980 till justitiedepartementet lämnat förslag om höjning av den s.k. utmätningsräntan (6 kap. 3 jordabalken) från sex till tio procent.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

40. Patentprocessutredningen (Ju 1979:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 25 januari 1979 med uppdrag att utreda frågor rörande patentprocessen och sanktionssystemet inom patenträtten:

Särskild utredare:
Lidbeck, P. Ingmar, regeringsråd (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sakkunniga:
Andersson, Andy, patentingenjör (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Engström, Fritz, advokat (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Geijer, Lennart, f.d. statsråd (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Grundén, Örjan, advokat (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Kransell, Arne, civilingenjör (fr.o.m. den 5 mars 1979)

Uggla, Claes A., patenträttsråd (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Westlander, Olle, rådman (fr.o.m. den 5 mars 1979)

Experter:
Arvidsson, Solveig M., byrådirektör (fr.o.m. den 12 juli 1979)
Eriksson, Karl Anders, byråchef (fr.o.m. den 18 juni 1980)
Törnroth, Lennarth, patenträttsråd (fr.o.m. den 29 maj 1979)

Sekreterare:
Kvillner, Bo E. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 april 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 7, tel. 20 90 38 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Den särskilde utredaren och sekreteraren har besökt Helsingfors och Oslo för överläggningar med företrädare för olika myndigheter, organisationer och andra.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

41. Fängelsestraffkommittén (Ju 1979:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 mars 1979 för att utreda vissa frågor om fängelse och kriminalvård i anstalt:

Ordförande:
Cosmo, Carl-Johan, hovrättslagman (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Ledamöter:
Klöver, A. Helge M., järnvägsexpeditör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Littmarck, Blenda M. V., led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Mattson, Lisa, förbundsordförande, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Nilsson, Jan, pol. mag. (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Winqvist, Kay-Vilhelm, fil. kand. (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Sakkunniga:
Aspelin, L. B. Erland, hovrättsråd (fr.o.m. den 18 juni 1979)
Martinsson, Bo N. O., generaldirektör f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 juni 1979)

Experter:
Brorsson, Kent, jur. kand. (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Engström, B. Gunnar, kriminalvårdsdirektör (fr.o.m. den 18 juni 1979)
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Karlsson, K. Harry, anstaltsdirektör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Kühlhorn, Eckart, byråchef (fr.o.m. den 18 juni 1979)
Victor, Dag, jur. dr (fr.o.m. den 7 september 1979)
Walander, Håkan I., ombudsman (fr.o.m. den 22 oktober 1979)

Sekreterare:
Lundqvist, Axel G. B., hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 maj 1979)

Bitr. sekreterare:
Borgeke, Martin, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 september 1980)
Rydell, Peter, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1980 t.o.m. den 30 september 1981)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av kommitténs arbete. Företrädare för kommittén har i november 1979 deltagit i överläggningar med olika myndigheter i Norge och Finland.

Kommittén har den 5 februari 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:1) Fjorton dagars fängelse. Minimitid för fängelsestraff.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

42. Frivårdskommittén (Ju 1979:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 mars 1979 för att pröva vissa frågor om kriminalvård i frihet m.m.:

Ordförande:
Börjeson, C. Olof A., lagman (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Ledamöter:
Andersson, J. Sven G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Johnsson, Ella I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Lindquist, Inger G., chefsrådman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Nygren, Arne J., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)
Petersson, Hans E., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 maj 1979)

Sakkunnig:
Fischier, Sven G. O. M., tjf. överdirektör (fr.o.m. den 18 juni 1979)

Experter:
Bishop, Norman, byråchef (fr.o.m. den 18 juni 1979)
Meethz, Lennart, skyddskonsulent (fr.o.m. den 18 juni 1979)
Berntson, Eskil, skyddskonsulent (fr.o.m. den 30 oktober 1979)
Färm, O. Ingemar, utredningssekreterare (fr.o.m. den 30 oktober 1979)
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 oktober 1979)
Sandström, Annika, jur. kand. (fr.o.m. den 30 oktober 1979)

Sekreterare:
Levén, P. Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 maj 1979)

Bitr. sekreterare:
Svensson, Lars G. B., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 mars 1981)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

43. Delegationen (Ju 1979:06) för kontraktsvård

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979 för planering och uppföljning av försöksverksamhet med s.k. kontraktsvård av narkotikamissbrukare som har begått brott:

Ordförande:
Börjeson, C. Olof A., lagman (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Ledamöter:
Johnsson, Ella I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Lindquist, Inger G., chefsrådman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Nygren, Arne J., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Petersson, Hans E., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Öhrsvik, Lena M., kurator, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Experter:
Burman, Egon, bitr. socialdirektör (fr.o.m. den den 19 november 1979)
Olsson, Orvar, departementssekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979)
Ording, Jan, byråchef (fr.o.m. den 18 december 1979)
Östman, Olle, medicinalråd (fr.o.m. den 19 november 1979)

Sekreterare:
Levén, P. Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 8.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.
Delegationen beräknas avsluta sitt arbete under år 1983.

44. Fastighetsdata- och inskrivningsregisterkommittén (Ju 1979:07) (FADIR)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 augusti 1979:

Ordförande:
Freese, Jan P. G. H:son, generaldirektör (fr.o.m. den 16 augusti 1979)

Ledamöter:
Gustafsson, C. E. Torsten, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Landberg, Maj-Lis H. A., kassör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Nilsson, Per-Axel E., avdelningschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Turesson, Bo, civilingenjör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Österdahl, Sven Otto, byrådirektör (fr.o.m. den 16 augusti 1979)

Sakkunnig:
Nilsson, Torbjörn M. E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 26 september 1979)

Expert:
Åsbrink, Erik, fastighetsråd (fr.o.m. den 11 mars 1980)

Sekreterare:
Persson, Gert I. E., teknisk direktör (fr.o.m. den 27 augusti 1979)

Bitr. sekreterare:
Isoz, N. G. Henning, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1979)

Lokal: Datainspektionen, Bergsgatan 51, Box 12050, 102 22 Stockholm, tel. växel 22 79 80 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 9.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden. Därutöver har kontakter tagits med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande omkring årsskiftet 1980-1981 och sitt slutbetänkande ungefär ett år senare.

45. MAIK-kommittén (Ju 1979:08)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 med uppdrag att pröva frågan om marknadsanpassad arbetsersättning till intagna i kriminalvårdsanstalter m.m.:

Ordförande:
Nilsson, Gunnar E., ordförande i LO, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 september 1979)

Ledamöter:
Andersson, Elis G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 september 1979)
Blom, Lennart, f.d. borgarråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 26 november 1980)
Exner, Lahja, textilarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 september 1979)
Körlof, Björn, departementssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 27 november 1980)

Experter:
Johansson, Jörgen, byråchef (fr.o.m. den 19 augusti 1980)
Nilsson, Bo, personaldirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Sekreterare:
Horned, Owe, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 april 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 66 38 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 10.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

46. Utredningen (Ju 1979:09) om skydd för företagshemligheter

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att utreda frågor om skyddet för företagshemligheter m.m.:

Särskild utredare:
Roos, Carl Martin, professor (fr.o.m. den 12 september 1979)

Sakkunniga:
Eklöf, Bo E., direktör (fr.o.m. den 12 september 1979)
Eriksson, Kurt, jur. kand. (fr.o.m. den 12 september 1979)
Forstadius, Erik L. W., direktör (fr.o.m. den 12 september 1979)
Holgersson, K. Jörgen, hovrättsassessor (fr.o.m. den 12 september 1979)
Schirren, Nils, förbundsjurist (fr.o.m. den 12 september 1979)
Öhman, Toivo, förbundsjurist (fr.o.m. den 12 september 1979)

Sekreterare:
Grobgeld, Lennart M., revisionssekreterare (fr.o.m. den 12 september 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 49 19 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 11.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt i samarbete med statistiska centralbyrån utfört en enkät.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1983.

47. Utredningen (Ju 1979:10) om internationella faderskapsfrågor

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 15 november 1979 för att utreda de internationella faderskapsfrågorna:

Särskild utredare:
Pålsson, N. D. Lennart, professor (fr.o.m. den 16 november 1979)

Sakkunniga:
Jentzsch, Gunnie V., f.d. byråföreståndare (fr.o.m den 12 mars 1980)
Widgren, A. Kristina, byrådirektör (fr.o.m. den 12 mars 1980)
Ålander, Birgit V., byrådirektör (fr.o.m. den 12 mars 1980)

Sekreterare:
Bergholtz, Gunnar, hovrättsassessor (fr.o.m. den 18 februari 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 12.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt företagit praxisundersökningar inom domstolar och myndigheter som handlägger faderskapsfrågor av betydelse för utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under senare delen av år 1982.

48. Fastighetsbildningsutredningen (Ju 1979:11)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 november 1979 för att se över fastighetsbildningslagstiftningen:

Ordförande:
Landahl, E. Tore, hovrättspresident (fr.o.m. den 1 december 1979)

Ledamöter:
Johansson, Kurt-Ove, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 december 1979)
Svanström, K. Ivan H., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 december 1979)

Sakkunniga:
Beckman, Lars K. A. G., departementsråd (fr.o.m. den 21 december 1979)

Eliason, Bo, lantmätare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Fridell, G. Ingvar, universitetslektor (fr.o.m. den 21 december 1979)
Hansson, Bo, byråchef (fr.o.m. den 21 december 1979)
Millgård, E. Olof (Olle), teknisk direktör (fr.o.m. den 21 december 1979)
Molander, Stefan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 december 1979)
Sätre, Åke, civilingenjör (fr.o.m. den 21 december 1979)

Sekreterare:
Alvå, Jan A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1979)

Bitr. sekreterare:
Bonde, Fredrik E:son, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 30 januari 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreterarna)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 15.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1983.

49. Utredningen (Ju 1979:12) med uppdrag att se över valkretsindelningen vid riksdagsval i Malmöhus län

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande dén 29 november 1979:

Särskild utredare:
Hjelmqwist, Karl-Gustaf, lagman (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Expert:
Buregren, Torsten, f.d. byråchef (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Heckscher, Sten, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 14.

Utredningen har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit 22 sammanträden samt haft överläggningar med företrädare för riksdagspartierna, kommuner och länsstyrelsen i länet.

Utredningen har den 12 juni 1980 avgett betänkandet (Ds Ju 1980:3) Valkretsindelningen i Malmöhus län.

Uppdraget är därmed slutfört.

50. Tjänsteansvarskommittén (Ju 1979:13)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 december 1979:

Ordförande:

Ljungar, Jan A. B., f.d. justitieråd (fr.o.m. den 21 december 1979)

Ledamöter:

Bäckström, Maja, undersköterska, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Hammarbacken, Britta K. M., leg. sjuksköterska, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 januari t.o.m. den 30 november 1980)

Måbrink, Bertil U., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Sjögreen, Lennart, hovrättsråd (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Ulmander, Jan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1980)

Winther, S. I. Eva, led. av riksdagen/fp (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Sakkunniga:

Aspegren, Lennart, rättschef (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Drevhammar, Ylva, förste sekreterare (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Karlsson, Alf, ombudsman (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Nitzelius, Tor, ombudsman (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Normark, Georg R., chefsjurist (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Romson, Rolf, direktör (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Schirren, Nils, förbundsjurist (fr.o.m. den 5 februari 1980)

Sekreterare:

Wallström, S. Lennart, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 februari 1980)

Bitr. sekreterare:

Markborn-Sörås, Catharina, advokat (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 66 04 (Ljungar), 20 50 23 (Wallström), 20 75 58 (Markborn-Sörås). Postadress: Justitiedepartemenet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Ju 13.

Kommittén har under tiden februari - oktober 1980 hållit sex

sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittéen avser att i december 1980 avge delbetänkandet (Ds Ju 1980:13) Åtal mot offentliga funktionärer. Den enskildes talerätt m.m.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1983.

51. Grundlagskommittén (Ju 1980:01)

Tillkallade enligt regeringens bemydigande den 21 februari 1980 för att utreda vissa grundlagsfrågor:

Ordförande:

Heckscher, Gunnar E., f.d. ambassadör (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Ledamöter:

Berndtson, Nils A., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Björck, Anders P-A., led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Fiskesjö, Bertil A. N., universitetslektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Gustafsson, Hans I., stadsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Johansson, K. Hilding, fil. dr., led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Kärnek, Ruth I. C., f.d. landstingsråd (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Nordin, Sven-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Tarschys, N. Daniel, docent, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Sakkunniga:

Holmberg, Erik G., hovrättslagman (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Hultquist, Ove, informationssekreterare (fr.o.m. den 28 maj 1980)
Regner, Göran I. F., hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Sekreterare:

Widebäck, Ulf M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Bitr. sekreterare:

Persson, B. Göran H., hovrättsassessor (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 9, tel. 20 83 08 (Widebäck). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm. Departementens kommittéer, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (Persson)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 3.

Kommittén har under tiden februari - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt gjort studiebesök i Danmark, Finland och Norge.

Kommittén beräknas avge ett betänkande i mars 1981.

52. Stöldutredningen (Ju 1980:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 31 januari 1980 med uppdrag att undersöka frågan om åtgärder mot butikstillgrepp m.m.:

Särskild utredare:
Persson, Carl G., f.d. landshövding (fr.o.m. den 28 februari 1980)

Sakkunnig:
Magnusson, N. Åke, polismästare (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Sekreterare:
Adell, Gunnar, kammaråklagare (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 2.

Utredningen har under tiden mars - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och organisationer som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

53. Permissionsutredningen (Ju 1980:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 mars 1980 med uppdrag att undersöka vissa frågor rörande permissioner från kriminalvårdsanstalter m.m.:

Särskild utredare:
Leche, Johan H., lagman (fr.o.m. den 26 mars 1980)

Sekreterare:
Kastman Heuman, Åsa, hovrättsassessor (fr.o.m. den 12 maj 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 5.

Utredningen har under tiden mars - oktober 1980 haft överläggningar

med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i juni 1981.

54. Ägarlägenhetsutredningen (Ju 1980:04)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 26 juni 1980 med uppdrag att utreda frågor om äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus:

Särskild utredare:
Brink, Stig, regeringsråd (fr.o.m. den 15 juli 1980)

Experter:
Isoz, N. G. Henning, hovrättsassessor (fr.o.m. den 16 september 1980)
Magnusson, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 september 1980)

Sekreterare:
Kallner, Bertil, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 5, tel. 20 47 80 (sekreteraren). Postadress: Justitiedepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 6.

Utredningen har t.o.m. oktober 1980 hållit ett sammanträde.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

55. Utredningen (Ju 1980:05) om alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 9 oktober 1980:

Särskild utredare:
Björling, Johan, f.d. borgmästare (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Experter:
Bonnichsen, Roger, professor (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Goldberg, Leonard, professor (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Sekreterare:
Trulsson, Rolf G. K., hovrättsassessor (fr.o.m. den 27 oktober 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 8.

56. Utredningen (Ju 1980:06) för att se över gällande ordning i fråga om godtrosförvärv av stöldgods m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 11 september 1980:

Särskild utredare:

Ekström, Allan, rådman, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 27 november 1980)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Ju 7.

Utrikesdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 5 och 6

1. Delegationen (UD 1972:02) för utveckling av folkrättens regler om humanitet i krig

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 6 juli 1972 för att utveckla folkrättens regler om humanitet i krig:

Ordförande:
Blix, Hans M., statssekreterare (fr.o.m. den 3 november 1976)

Ledamöter:
Blomqvist, Gunnar, huvudavdelningschef (fr.o.m. den 16 februari 1979)
Göransson, Olle, led. av riksdagen (fr.o.m. den 13 december 1979)
Hellström, Mats, led. av riksdagen (t.o.m. den 12 december 1979)
Hirdman, H. Sven, statssekreterare (fr.o.m. den 9 november 1979)
Hyltenius, Carl-Magnus G., kansliråd (fr.o.m. den 13 december 1979)
Lindblad, Hans B., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 november 1976)
Nilsson, Bengt G., departementsråd (fr.o.m. den 3 november 1976)
Skala, Björn, departementsråd (fr.o.m. den 8 mars 1977)
Wulff, Torgil H:son, kommendör av 1. graden

Experter:
Anderberg, Bengt G., överstelöjtnant. (fr.o.m. den 29 augusti 1977)
Janzon, Bo, förste forskningsingenjör (fr.o.m. den 16 oktober 1972)
Johnson, Bo F., folkrättssakkunnig (fr.o.m. den 16 december 1976)
Prawitz, Jan, laborator
Rybeck, Bo, generalläkare (fr.o.m. den 16 oktober 1972)
Sandström, Anders G., ambassadör (fr.o.m. den 6 juni 1977 t.o.m. den 30 september 1980)

Sekreterare:
Bring, Ove, jur. dr (fr.o.m. den 20 april 1976)

Lokal: Utrikesdepartementet, Gustav Adolfs torg 1, Box 16121, 103 23 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1973 års riksdagsberättelse UD 5.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden samt haft kontakter med olika myndigheter som berörs av delegationens arbete. Därutöver har sju sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp för frågan om särskilt inhumana vapen.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

2. Nedrustningsdelegationen (UD 1976:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 maj 1976 för att fortlöpande följa utvecklingen på nedrustningsområdet samt utarbeta förslag till Sveriges agerande i olika aktuella nedrustningsfrågor:

Ordförande:

Thorsson, Inga M., statssekreterare, f.d. led. av riksdagen

Ledamöter:

Andersson, Georg L., rektor, led. av riksdagen
Eckerberg, C. Lennart, ambassadör (fr.o.m. den 13 augusti 1979)
Ericson, Sture T., redaktör, led. av riksdagen
Hirdman, H. Sven, statssekreterare (fr.o.m. den 29 oktober 1979)
Jonäng, Gunnel M., led. av riksdagen
Lidgard, Curt S. H., ambassadör (fr.o.m. den 11 juli 1978)
Skala, Björn, departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Sundberg, Ingrid E., fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 mars 1977)
Ångström, Rune T., led. av riksdagen

Experter:

Björeman, Carl E., överste av 1. graden (fr.o.m. den 1 oktober 1978 (t.o.m. den 30 september 1980)
Cars, Hans Christian, tf. kansliråd (fr.o.m. den 31 augusti 1978)
Dahlén, Per Olof (Olle) R., ambassadör
Dahlman, S. Ola, forskningschef
Ericsson, Ulf A., minister
Johnson, Bo F., folkrättssakkunnig (fr.o.m. den 18 januari 1977)
Jonsson, Lars O., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 31 mars 1980)
Lind, Johan H., departementssekreterare
Lundell, Nils, överste 1. graden (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lundin, S. Johan, forskningschef
Norberg, Lars R., ambassadråd (fr.o.m. den 13 januari 1977)
Prawitz, Jan, laborator
Strömbäck, Stig, kommendör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Theolin, Sture B., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)

Sekreterare:
Hyltenius, Carl-Magnus G., kansliråd (fr.o.m. den 16 juli 1978)

Lokal: Utrikesdepartementet, Gustav Adolfs torg 1, Box 16121, 103 23 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för delegationen, se 1977 års kommittéberättelse del II UD 1.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.
Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

3. Utredningen (UD 1978:02) om utrikesrepresentationen

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 med uppdrag att utreda frågan om hur de resurser som utrikesförvaltningen disponerar bäst bör utnyttjas samt avge förslag härom liksom om möjliga rationaliseringsåtgärder:

Särskild utredare:
Engblom, Göran, ambassadör (fr.o.m. den 2 oktober 1978)

Sakkunniga:
Bothén, Kerstin, ambassadråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
Kjellén, Bo, departementsråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
Lindståhl, Mårten, kansliråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
Montelius, Jan-Christian, expeditionschef (fr.o.m. den 1 november 1978)

Experter:
Andersson, Karl-Erik, generalkonsul (fr.o.m. den 1 november 1978)
Bergman, Agneta, byråassistent (fr.o.m. den 1 november 1978)
Bjurner, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Björkman, Rune, byråassistent (fr.o.m. den 1 november 1978)
Dahlström, Gunnar, generalkonsul (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Djurberg, Maj, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Ekdahl, Lennart, byggnadsråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
Göransson, Bo, avdelningschef (fr.o.m. den 1 november 1978)
Hallström, Maj, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Lewin, Elisabeth, civilekonom (fr.o.m. den 1 augusti 1980)

Liljegren, Henrik, departementsråd (fr.o.m. den 1 november 1979)
Malmsten, Cecilia, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979)
Olander, Anders, kansliråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
af Sillén, Jan, ambassadör (fr.o.m. den 1 november 1978)
Sternby, Björn, förste ambassad- sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Tallroth, Tore, ambassadör (fr.o.m. den 1 november 1978)
Widgren, Greger, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Wiik, Curt, departementsråd (fr.o.m. den 1 november 1978)
Årefeldt, Ann, assistent (fr.o.m. den 1 november 1978)

Sekreterare:
Amnéus, Henrik, ambassadråd (fr.o.m. den 25 september 1978)

Lokal: Utrikesdepartementet, Tysta Marigången 2., tel. växel 763 10 00. Postadress: Box 16121, 103 23 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II UD 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - november 1980 hållit nio sammanträden. Därutöver har överläggningar ägt rum med myndigheter, organisationer, företag och enskilda som berörs av utredningens arbete.

Den till utredningen knutna interdepartementala samrådsgruppen har sänt ut en rundfråga, vilken har besvarats.

Utredningen har den 24 oktober 1980 avgett delbetänkandet (Ds UD 1980:1) Den framtida utrikestjänsten: ökad specialisering, riktad rekrytering, chefsutbildning, meritbedömning m.m. inom ramen för en enhetlig utrikestjänst.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

4. Förberedande kommittén (UD 1979:01) för 1981 års FN-konferens om nya och förnybara energikällor

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 juni 1979 för att organisera förberedelserna för svenskt vidkommande:

Ordförande:
Petri, Carl Axel, H. statsråd (fr.o.m. den 18 januari 1980)
Tham, Carl G. W., förutv. statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 17 januari 1980)

Vice ordförande:

Crafoord, Carl-George, bitr. kabinettsekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 2 juni 1980)

Hegardt, Margareta, bitr. kabinettssekreterare (fr.o.m. den 3 juni 1980)

Ledamöter:

Andréen, Rolf, kansliråd (fr.o.m. den 18 januari 1980)

Assarsson, Bo, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Bildt, Carl, statssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Dahllöf, Lars, informationssekreterare (fr.o.m. den 18 januari 1980)

Edqvist, Olle, tekn. dr (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Granstedt, Pär E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 januari 1980)

Hjorth, Lars, departementsråd (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Håkansson, Per Olof, byggnadsingenjör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Johansson, Olof, statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 17 januari 1980)

Kettis, Pär, departementsråd (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Kjellén, Bo, departementsråd (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 17 januari 1980)

Kristoferson, Lars A., fil. dr (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Narfström, Petter, överingenjör (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Nordbäck, Magnus, kansliråd (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Rey, Lars, verkst. ledamot (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Söderkvist, Oswald, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Tham, Carl, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 mars 1980)

Ullenhag, Jörgen, fil. dr, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 5 mars 1980)

Wennerberg, Sigfrid, verkst. ledamot (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Sekreterare:

Ringborg, Mats, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Bitr. sekreterare:

Beijer, Bruno, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Lokal: Utrikesdepartementet, Gustav Adolfs torg 1, Box 161 21, 103 23 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

5. Utredningen (UD 1979:02) om utbildningsbehovet för det svenska framtida utvecklingssamarbetet

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979:

Särskild utredare:
Bergman, Olov, docent (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Experter:
Ask, Sten, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Asp, Ulf, internationell sekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Bretschneider, Alfred, revisionsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Dagrup-Strand, Marie-Louise, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Epstein, Viktor, direktör (t.o.m. den 1 oktober 1979)
Falk, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Hultin, Mats, direktör (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Janebäck, Tord, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Lewenhaupt, Krister, direktörsassistent (fr.o.m. den 2 oktober 1979)
Ringmar, Torgil, avdelningschef (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Söderberg, Lennart, ombudsman (fr.o.m den 1 augusti 1979)
Winninge, Carol, sekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Sekreterare:
Wallberg, Börje, biståndsattaché (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II UD 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Utredningen har den 5 september 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:38) Utbildning för uppdrag i u-land.

Uppdraget är därmed slutfört.

6. Utredningen (UD 1980:01) om fredskårens framtid

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 24 april 1980:

Särskild utredare:
Wirmark, Bo, fil. kand. (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Sakkunnig:
Engellau, Marie-Louise, byrådirektör (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Experter:

Fromholz, Margareta, bitr. studierektor (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Gyllensvärd, Ebba, informationssekreterare (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Hollander, Christian, generalsekreterare (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Lindh, Sören, utredningssekreterare (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Löfgren, Sten, civilingenjör (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Rydberg, Robert, generalsekreterare (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Winninge, Carol, sekreterare (fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II UD 1.

Utredningen har under tiden april - oktober 1980 hållit 21 sammanträden samt haft två överläggningar med organisationer som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har avgett betänkandet (Ds UD 1980:2) En ny fredskår. En preliminär version av detta betänkande har varit utsänd på remiss.

Uppdraget är därmed slutfört.

Försvarsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommitté avslutat sin verksamhet under år 1980: 1, 4 och 12

1. Beredningen (Fö 1975:01) för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret (BKF)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 27 februari 1975 för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret (se Post- och Inrikes tidn. den 13 mars 1975):

Ordförande:

Frändås, S. G. Berit, studierektor, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. en 17 december 1980)

Ledamöter:

Aulin, Olle M., överstelöjtnant, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 december 1976 t.o.m. den 17 december 1980)

Barke, Christine, rikslottachef (t.o.m. den 17 december 1980)

Ekelund, Ulla G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 december 1976 t.o.m. den 17 december 1980)

Ekman, Kerstin, ingenjör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 mars 1978 t.o.m. den 17 december 1980)

Larsson, Carl-Otto, överste (t.o.m. den 17 december 1980)

Experter:

Barringer, Hans O., major (fr.o.m. den 26 oktober 1979 t.o.m. den 17 december 1980)

Ershammar, Mats O. T., konsulent (fr.o.m. den 15 april 1975 t.o.m. den 31 december 1980)

Hultan, Ivan H., personaldirektör (fr.o.m. den 6 maj 1975 t.o.m. den 17 december 1980)

Mohall, Carl-Erik, förste ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1976 t.o.m. den 17 december 1980)

Pålsson, Kerstin L., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 oktober 1978 t.o.m. den 17 december 1980)

Sjöö, Curt O., överste (fr.o.m. den 18 april 1975 t.o.m. den 17 december 1980)

Wahlberg, Per V., örlogskapten (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 17 december 1980)

Sekreterare:
Ershammar, Mats O. T., konsulent (fr.o.m. den 1 februari 1976 t.o.m. den 31 december 1980)

Direktiven för beredningen, se 1976 års kommittéberättelse Fö 15. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 2.

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter som berörts av beredningens arbete.

Beredningen har den 17 december 1980 avgett sitt slutbetänkande (Ds Fö 1980:5) Kvinnan och försvarets yrken.

Uppdraget är därmed slutfört.

2. 1975 års skyddsrumsutredning (Fö 1975:03) (SkrU-75)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 18 juni 1975 för att lämna förslag till bestämmelser för övergången till ändrat skyddsrumssystem (se Post- och Inrikes tidn. den 5 juli 1975):

Ordförande:
Gustafsson, M. Gunnar, generaldirektör, f.d. led. av riksdagen

Ledamöter:
Aulin, Olle M., överstelöjtnant, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Welin, E. Gösta, direktör
Wiklund, Svea S. S., f.d. led. av riksdagen
Williamsson, Uno E. I., länsråd

Experter:
Böhlin, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Edmén, Lars H., försvarsdirektör (fr.o.m. den 8 januari 1976)
Egnell, S. Jan-Erik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 januari 1976)
Frank, Aage, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 april 1980)
Frödin, Sven-Erik R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 februari 1980)
Janson, Björn C., hovrättsassessor
Krona, Kurt, sektionschef (fr.o.m. den 15 november 1975)
Strömblad, B. Charles R., docent (fr.o.m. den 24 april 1980)
Terstad, I. Gösta A., kansliråd

Sekreterare:
Tjörneryd, John E. E., avdelningschef

Bitr. sekreterare:
Norrman, Sten-Inge H., byrådirektör (fr.o.m. den 15 februari 1980)

Lokal: Civilförsvarsstyrelsen, Karolinen, 651 80 Karlstad, tel. växel 054/10 30 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse Fö 17. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 2 december 1980 avgett delbetänkandet (Ds Fö 1980:7) Befolkningens skydd i krig.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

3. Värnpliktsinflytandekommittén (Fö 1977:01) (VIK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 10 mars 1977 för att utreda formerna m.m. för de värnpliktigas medinflytande:

Ordförande:
Malmberg, Östen F. G., f.d. stadsjurist

Ledamöter:
Eliasson, Björn E. A., bonde, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Olsson, E. Billy, överdirektör
Selö, Christer, förbundskassör
Svartberg, Karl-Erik, rektor, led. av riksdagen
Unckel, Per C. G., jur. stud., led. av riksdagen

Sakkunniga:
Bjerndell, Jörgen H., ombudsman (fr.o.m. den 3 maj 1977)
Christiansen, C. J. Robert, överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Hedström, Hans, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Mohall, Carl-Erik, förste ombudsman
Petterson, Lars-Olov, ombudsman
Sandberg, Ulf, förste ombudsman (t.o.m. den 31 december 1979)
Spångberg, Jan, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Svensson, S. Raymond, förste sekreterare

Experter:
Sandgren, Gösta, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 3 oktober 1977)
Tamfeldt, Bengt G., generalmajor (fr.o.m. den 22 oktober 1979)

Huvudsekreterare:
Sjöholm, Eric G. R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Bitr. sekreterare:
Pantzerhielm, H. Henrik G., departementssekreterare (fr.o.m. den 9 maj 1977)

Lokal: Fredsgatan 2, 3 tr., 111 52 Stockholm, tel. 11 39 35 (huvudsekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Fö 3. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

4. Sårbarhetskommittén (Fö 1977:02) (SÅRK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 28 april 1977 för att utreda frågan om datasystemens sårbarhet och föreslå åtgärder i syfte att minska denna:

Ordförande:
Eriksson, B. Allan, kansliråd (t.o.m. den 25 januari 1980)

Ledamöter:
Carlsson, Ulf V., överdirektör (t.o.m. den 25 januari 1980)
Freese, Jan P. G. H:son, generaldirektör (t.o.m. den 25 januari 1980)
Hertz, Olof A., avdelningsdirektör (t.o.m. den 25 januari 1980)
Martin-Löf, C. Johan E., civilingenjör (t.o.m. den 25 januari 1980)
Tengelin, Ulf E. G., avdelningsdirektör (t.o.m. den 25 januari 1980)
Vinge, Per-Gunnar, direktör (t.o.m. den 25 januari 1980)

Expert:
Tengelin, Ulrika Ch., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 25 januari 1980)

Huvudsekreterare:
Wranghult, Hans O., byråchef (t.o.m. den 25 januari 1980)

Sekreterare:
Siversen, Bengt I., kammarrättsassessor (t.o.m. den 29 februari 1980)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Fö 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörts av kommitténs arbete.

Kommittén har den 25 januari 1980 avgett sitt slutbetänkande (SOU 1979:93) ADB och samhällets sårbarhet.

Uppdraget är därmed slutfört.

5. 1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02) (FK-78)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 mars 1978 med uppdrag att överväga och lämna förslag om säkerhetspolitikens inriktning och totalförsvarets fortsatta utveckling m.m. efter år 1982:

Ordförande:

Nordbeck, S. E. Gunnar, generaldirektör (fr.o.m. den 6 april 1978)

Ledamöter:

Björk, Gunnar E., bankkonsulent, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Brännström, Roland J., verkmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Ekelund, Ulla G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Frändås, S. G. Berit, studierektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. 13 mars 1980)

Gustavsson, Bengt T., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. den 31 mars 1980)

Gustavsson, Åke, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 april 1980)

Göransson, J. Olle, verkmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Hernelius, J. Allan, bankofullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. den 16 december 1979)

Larsson, Ulf O., utredningssekreterare (fr.o.m. den 6 april 1978)

Lewén-Eliasson, Anna Lisa, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Lindblad, Hans B., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Petersson, Per M., hemmansägare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978)

Sundström, Gudrun, ledamot av riksdagen (fr.o.m. den 14 mars 1980)

Tham, Carl G. W., förutv. statsråd, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Wirmark, B. David I., fil. mag., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. den 16 december 1979)

af Ugglas, Margaretha M., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 december 1979)

Experter:

Andersson, Björn E. H., ombudsman (fr.o.m. den 17 december 1979)
Björck, Berndt H., kanslichef (fr.o.m. den 30 juni 1978 t.o.m. den 4 juni 1980)
Brodin, Katarina, fil. dr (fr.o.m. den 24 april 1978 t.o.m. den 16 december 1979)
Broström, Ulf T. F., byråchef (fr.o.m. den 24 april 1978)
Dahlberg, Lars C., departementsråd (fr.o.m. den 24 april 1978 t.o.m. den 16 december 1979)
Eliasson, Jan K., kansliråd (fr.o.m. den 30 juni 1978 t.o.m. den 4 juni 1980)
Eliasson, Lars-Mårten, överingenjör (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Flodin, Bertil E., informationschef (fr.o.m. den 30 juni 1978 t.o.m. den 4 juni 1980)
Frödin, Sven-Erik R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Gyllö, Sture, f.d. avdelningschef (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Hemborg, Bo E. Y., kansliråd (fr.o.m. den 24 april 1978)
Janson, Björn C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 24 september 1979)
Krona, Kurt, sektionschef (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Landahl, Per-Axel V., kanslichef (fr.o.m. den 22 januari 1979 t.o.m. den 4 juni 1980)
Linder-Aronsson, N. Lennart, tf. länsråd (fr.o.m. den 24 september 1979)
Lindkvist, Börje K., generalsekreterare (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Lindow, M.-V. Styrbjörn R. A., kanslichef (fr.o.m. den 30 juni 1978 t.o.m. den 4 juni 1980)
Nicklasson, Stina A. R., skolinspektör (fr.o.m. den 30 juni 1978 t.o.m. den 4 juni 1980)
Nilsson, Karl Erik, biträdande direktör (fr.o.m. den 17 december 1979)
Orrö, Sven-Erik O., departementsråd (fr.o.m. den 24 april 1978)
Rangnitt, F. Harald O., departementsråd (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Sagrén, K. Åke, utnämnd överste (fr.o.m. den 28 augusti 1980)
Sandberg, Ulf, förste ombudsman (fr.o.m. den 17 december 1979)
Schuback, Bengt J., viceamiral (fr.o.m. den 24 april 1978)
Sjöstedt, Stig, byrådirektör (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 17 december 1979)
Terstad, I. Gösta A., kansliråd (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Thyberg, O. Knut, ambassadör (fr.o.m. den 24 april 1978 t.o.m. den 16 december 1979)
Thyberg, P. Erik, planeringschef (fr.o.m. den 24 april 1978)

Tunberger, Johan A., informationssekreterare (fr.o.m. den 15 februari 1980)
Wahlbäck, M. Krister, docent (fr.o.m. den 24 april 1978)
Wigzell, Kerstin, sekreterare (fr.o.m. den 17 december 1979)
Wiktorin, Bengt, sektionschef (fr.o.m. den 27 augusti 1979)
Wiktorin, Ove E. A., överstelöjtnant (fr.o.m. den 28 augusti 1980)

Huvudsekreterare:
Wigur, J. T. Rolf, generalmajor (fr.o.m. den 6 april 1978)

Sekreterare:
Anderberg, Bengt G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 17 december 1979)
Börjesson, Dick R., kommendörkapten (fr.o.m. den 17 december 1979)
Dreiwitz, Bo G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 6 april 1978)
Hellman, Sven R., överingenjör (fr.o.m. den 6 april 1978)
Linder, Sven G., kansliråd (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 16 december 1979)

Bitr. sekreterare:
Anderberg, Bengt G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 22 januari t.o.m. den 16 december 1979)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 25 04 (sekreteraren), 763 27 33, (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 4. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 31 sammanträden.

Kommittén har i juni 1980 avgett delbetänkandet (Ds Fö 1980:2) Vidgad säkerhetspolitisk debatt.

Kommittén planerar att avge nästa delbetänkande under våren 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

6. Delegationen (Fö 1978:03) för samordning av ny befälsordning (SamD NBO)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 juni 1978 för samordning av arbetet med att genomföra den nya befälsordningen för det militära försvaret:

Ordförande:
Ehrling, G. O. Ingvar, departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Ledamöter:
Ahlin, Per A. G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Albrektson, Hans B., departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1978)
Back, K. Gunnar, kommendörkapten (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 30 april 1980)
Carlson, Lars O., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 31 mars 1980)
Grahn, T. Roland, överste av 1. graden (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Jansson, C. G. Eric, överste (fr.o.m. den 1 juni 1978)
Klinthof, Hans E. A., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 april 1980)
Krappe, S. Inge G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Nilsson, Alice H. C., departementsråd (fr.o.m. den 17 januari 1979)
Palm, Hans G. G., departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1978)
Tamfeldt, Bengt G., generalmajor (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Sekreterare:
Ridderstad, Gunnar C. A., major (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm tel. växel 763 10 00, direktval 763 25 97 (ordföranden)

Direktiven för delegationen, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 5.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.
Delegationen beräknas avsluta sitt arbete under hösten 1981.

7. Civilmilitärutredningen (Fö 1978:04) (CMU)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 juni 1978 med uppdrag att utreda frågan om kategoritillhörighet, rekrytering och utbildning för viss civilmilitär personal m.m.:

Särskild utredare:
Arvas, Dag G. C., konteramiral (fr.o.m. den 30 juni 1978)

Experter:
Ahrenstedt, Bengt A., stabsmeteorolog (fr.o.m. den 19 februari 1979)
Borgquist, Frithiof, byråchef (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Holmquist, K. O. Rolf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 september 1980)

Huldt, C. Kristoffer, marindirektör av 1. graden (fr.o.m. den 5 december 1978 t.o.m. den 11 juni 1980)
Jidborg, Leif L., armédirektör av 1. graden (fr.o.m. den 5 december 1978)
Norrthon, Peter S., marindirektör av 1. graden (fr.o.m. den 12 juni 1980)
Rittsél, K. Ingvar, överste (fr.o.m. den 19 februari 1979)
Rybeck, Bo, tf. generalläkare (fr.o.m. den 19 februari 1979)
Tegenfeldt, Hans G., flygdirektör av 1. graden (fr.o.m. den 5 december 1978)
Wallin, Björn A., kansliråd (fr.o.m. den 21 maj 1979 t.o.m. den 14 september 1980)
Zetterström, Björn E., försvarsöverläkare (fr.o.m. den 5 december 1978)

Sekreterare:
Lindahl, Carl-Fredrik H., departementssekreterare (fr.o.m. den 30 juni 1978)

Bitr. sekreterare:
Nystedt, Stig H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Lokal: Kommendörsgatan 28, 5 tr., 114 48 Stockholm, tel. 61 20 34 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 37 sammanträden samt företagit studiebesök vid krigsförbandsövningar.
Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1982.

8. Utredningen (Fö 1978:05) Hälso- och sjukvård i försvaret (HSF)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 med uppdrag att överväga vissa frågor och genomföra vissa överläggningar m.m. i samband med organisationsförändringar inom försvarsmaktens hälso- och sjukvård i fred:

Särskild utredare:
Romberg, N. Wilhelm A., direktör (fr.o.m. den 1 augusti 1978)

Sakkunnig:
Nilsson, Alice H. C., departementsråd (fr.o.m. den 1 augusti 1978)

Experter:
Bengtsson, Sven Eric, regementsläkare (fr.o.m. den 16 oktober 1980)
Köhler, N. Christer, major (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Lindberg, Bo, major (fr.o.m. den 16 oktober 1980)
Lagerholm, Göran E., försvarsöverläkare (fr.o.m. den 1 augusti 1978)

Sekreterare:
Lundquist, David, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 augusti 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)
Westman, Henrik G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Bitr. sekreterare:
Högberg, C. Johan H., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1980)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval, 763 37 83 (utredaren), 763 25 60 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och utredningar som berörs av utredningens arbete.

Utredningen, som skall lämna förslag till praktiskt genomförande av riksdagsbeslut angående värnpliktssjukvården har i skrivelse till regeringen i juni 1980 avgett förslag beträffande organisation m.m. av förbandssjukvården för huvuddelen av flygvapnets förband.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

9. Folkrättskommittén (Fö 1978:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 för att utreda och lämna förslag angående tolkning och tillämpning av samt information och undervisning om folkrättens regler under krig, neutralitet och ockupation:

Ordförande:
Skarstedt, Carl-Ivar S., hovrättspresident (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Ledamöter:
Björeman, Carl E., generalmajor (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Johnson, Bo F., folkrättssakkunnig (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Lundqvist, Roland S., byråchef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Munck, Johan, departementsråd (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Wulff, Torgil H:son, kommendör av 1. graden (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Sakkunniga:
Bring, Ove, jur. dr (fr.o.m. den 2 oktober 1980)
Broström, Ulf T. F., byråchef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
von Celsing, Elof F. H. T. H., överstelöjtnant (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Forssbeck, Bengt G. I:son, byråchef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Grahl-Madsen, Atle, professor (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Landahl, Per-Axel V., kanslichef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Mattsson, Ingemar, undervisningsråd (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Stroh, Olof, f.d. generalsekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Sundelius, Ove R. S., länsråd (fr.o.m. den 23 oktober 1978)
Åstrand, K. Gunnar, kanslichef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Experter:
Pedersson, Ingemar, major (fr.o.m. den 1 april 1979)
Wallberg, C. G. Börje J., överste av 1. graden (fr.o.m. den 1 april 1979)

Huvudsekreterare:
Johnson, Bo F., folkrättssakkunnig (fr.o.m. den 23 oktober 1978 t.o.m. den 1 oktober 1980)

Sekreterare:
Brandel, Erik J. M., jur. kand. (fr.o.m. den 2 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Brandel, Erik J. M., jur. kand. (fr.o.m. den 1 november 1978 t.o.m. den 1 oktober 1980)
von Celsing, Elof F. H. T. H., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 januari 1981)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 27 11 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Fö 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Åtta arbetsgrupper har därjämte haft 46 sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

10. Kommittén (Fö 1979:01) om vissa frågor rörande den militära underrättelsetjänsten

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 för att utreda vissa frågor rörande den militära underrättelsetjänsten m.m.:

Ordförande:
Wieslander, Bengt, regeringsråd (fr.o.m. den 2 juli 1979)

Ledamöter:
Jödahl, Ole, f.d. ambassadör (fr.o.m. den 2 juli 1979)
Skarvall, Karl-Erik, hovrättspresident (fr.o.m. den 2 juli 1979)

Sekreterare:
Holmquist, K. O. Rolf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 3 augusti 1979)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 25 50 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Fö 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 32 sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande före årsskiftet 1980-1981.

11. 1979 års militära flygindustrikommitté (Fö 1979:02) (MFK-79)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979:

Ordförande:
Norling, Bengt O., landshövning, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Ledamöter:
Angelöf, Arne, ombudsman (fr.o.m. den 3 september 1979)
Aulin, Olle M., överstelöjtnant, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 oktober 1979)
Gustavsson, Åke, led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 september 1979)
Johansson, Göran, statssekreterare (fr.o.m. den 3 september 1979)
Thörner, Brivio, direktör, (fr.o.m. den 17 oktober 1979)

Sakkunniga:
Lagerblad, J. Peter, departementsråd (fr.o.m. den 3 september 1979)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 3 september 1979)
Tegnér, Per, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 september 1979)

Experter:

Dellborg, Stig G., överstelöjtnant (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Gard, Helge E., överste (fr.o.m. den 4 december 1979)
Hjalmarsson, S. Åke, byråchef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Hökborg, Sven-Olof, avdelningschef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Krüger, Hans, civilingenjör (fr.o.m. den 17 oktober 1979)
Lennartsson, Folke V., utredningssekreterare (fr.o.m. den 4 juni 1980)
Nielsen, Kaj L., överstelöjtnant (fr.o.m. den 4 december 1979)
Pettersson, Lars-Olov, ombudsman (fr.o.m. den 17 oktober 1979)
Petzäll, Ingvar, direktör (fr.o.m. den 17 oktober 1979)
Platemar, Sven-Åke, överingenjör (fr.o.m. den 4 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rosell, E. Egon, organisationsdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Sundström, Olof G., utredningschef (fr.o.m. den 17 oktober 1979 t.o.m. den 4 juni 1980)
Svensson, Åke L. R., flygdirektör av 1. graden (fr.o.m. den 1 september 1980)
Östh, Bernt N. S., planeringsdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)

Sekreterare:

Jarmar, L. Håkan, organisationsdirektör (fr.o.m. den 17 september 1979)

Bitr. sekreterare:

Eriksson, E. M. Björn, förste forskare (fr.o.m. den 15 november 1979)
Tjäder, Thomas H., kanslisekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979)

Lokal: Försvarsdepartementet, Regeringsgatan 1-3, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 27 42 (ordföranden), 763 27 38 (sekreteraren), 763 27 35 (bitr. sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Fö 2. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 17 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

12. 1979 års materielanskaffningskommitté (Fö 1979:03) (MAK-79)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979:

Särskild utredare:

Petri, Gunnar G. B., statssekreterare (fr.o.m. den 29 oktober 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Sakkunniga:

Böhlin, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Hjalmarsson, Åke, byråchef, (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lagerblad, J. Peter, departementsråd (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lehander, Bengt A., generalmajor, (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lundquist, Nils Henrik, generaldirektör (fr.o.m. den 4 mars t.o.m. den 14 oktober 1980)

Persson, Ragnar, generalmajor, (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Petzäll, Ingvar, direktör (fr.o.m. den 30 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Wigur, J. T. Rolf, generalmajor, (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Experter:

Andersson, N. Olov, överingenjör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Björkman, Jan-H., överingenjör (fr.o.m. den 24 april t.o.m. den 14 oktober 1980)

Edborg, Hans R. A., överingenjör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Gard, Helge E., planeringsdirektör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Hökborg, Sven-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Jarmar, L. Håkan, organisationsdirektör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Larsson, Bengt A. R., överingenjör (fr.o.m. den 11 juni t.o.m. den 14 oktober 1980)

Larsson, J. Krister L., överste (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Nordström, Curt L.-O., överingenjör (fr.o.m. den 24 april t.o.m. den 14 oktober 1980)

Persson, Lars Bertil, överste (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

af Petersens, C. Johan L., överingenjör (fr.o.m. den 24 april t.o.m. den 14 oktober 1980)

Ström, Bengt E., överingenjör (fr.o.m. den 24 april t.o.m. den 14 oktober 1980)

Walde, Carl-Henrik, överingenjör (fr.o.m. den 24 april t.o.m. den 14 oktober 1980)
Åsgård, Bo H., överingenjör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 14 oktober 1980)

Sekreterare:
Rosell, E. Egon, organisationsdirektör (fr.o.m. den 12 november 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Engquist, Ingrid, byrådirektör (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 31 oktober 1980)
Larsson, Hans B. H., departementssekreterare (fr.o.m. den 28 november 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Fö 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 24 sammanträden.

Kommittén har den 14 oktober 1980 avgett sitt slutbetänkande (Ds Fö 1980:3) Materiel till försvaret.

Uppdraget är därmed slutfört.

13. Utredningen (FÖ 1980:01) Religionen i försvaret

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 24 april 1980 för att se över organisation och arbetsformer m.m. för den andliga vården inom försvarsmakten:

Särskild utredare:
Larsson, R. Per-Ola, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sakkunniga:
Aglert, Per Arne, generalsekreterare (fr.o.m. den 5 september 1980)
Svärd, Karl-Erik, kyrkoherde/fältprost (fr.o.m. den 5 september 1980)

Expert:
Segrén, Tage A. W., stabskonsulent (fr.o.m. den 5 september 1980)

Sekreterare:
Hafström, K Gunnar E. T., byrådirektör (fr.o.m. den 5 september 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 67 42 24 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 4.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

14. Utredningen (Fö 1980:02) om värnpliktsförmåner under beredskap och krig

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 26 juni 1980:

Särskild utredare:
Resare, Alf C. R., överdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:
Ignell, Maj-Britt, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Postadress: Försvarsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 6.

15. Utredningen (Fö 1980:03) om vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 oktober 1980:

Särskild utredare:
Winberg, O. Bertil, planeringsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1980)

Postadress: Försvarsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Fö 7.

Socialdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 3, 4, 7, 8, 11, 16, 18, 21, 26, 29 och 42

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1 och 6

1. Socialdepartementets sjukvårdsdelegation (S 1966:39)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1965 för att som en till socialdepartementet knuten delegation följa utbyggnaden av sjukvårdsresurserna i landet och verka för en samordning av sjukvårdsplaneringen:

Ordförande:

Ifvarsson, Carl-Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978 t.o.m. den 3 december 1979)

Pettersson, S. Åke, E. statssekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)

Ledamöter:

Alsén, Sven, avdelningschef

Barenthin, Willy, tf. kansliråd (fr.o.m. den 31 maj 1979)

Carlsson, G. Rune, förbundsdirektör

Eriksson, Evert G., landstingsråd

Göransson, Bertil, landstingsråd (fr.o.m. den 20 maj 1980)

Heideman, Gunnar A., kommunalråd (t.o.m. den 20 maj 1980)

Hjerne, Gunnar, f. landstingsråd (fr.o.m. den 21 juni 1977 t.o.m. den 20 maj 1980)

Hörnlund, O. Börje, skogsmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juni 1977 t.o.m. den 20 maj 1980)

Ihrfors, Carl-Johan, landstingsledamot (fr.o.m. den 21 juni 1977)

Johansson, Einar, landstingsledamot (fr.o.m. den 21 juni 1977 t.o.m. den 20 maj 1980)

Karlsson, Olle, landstingsråd (fr.o.m. den 20 maj 1980)

Kärnek, Ruth I. C., oppositionsråd

Larsson, Gerhard, direktör (fr.o.m. den 1 november 1978 t.o.m. den 3 december 1979)

Lindström, Alice M. F., undervisningsråd

Litzner, Ragnar, landstingsråd (fr.o.m. den 20 maj 1980)

Nordlander, Nils Brage, landstingsledamot (fr.o.m. den 20 maj 1980)

Ringborg, Erland, planeringschef (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Rollén, Berit M., avdelningschef (fr.o.m. den 10 november 1978)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 15 november 1977)
Svensson, Margareta, andre förbundsordförande (fr.o.m. den 27 september 1979)
Söderqvist, Bengt O. A., expeditionschef
Thor, Thorsten, direktör (fr.o.m. den 1 september 1976)
Westerborn, Olle O. A., docent
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Zetterström-Lagerwall, Gerd M., direktör

Experter:
Bergman, Sven-Eric, avdelningschef (fr.o.m. den 21 juni 1977)
Bergstedt, Tord L. H., sjukvårdsdirektör
Jönsson, E. Gustav, departementsråd
Lindgren, S. Åke, generalläkare (t.o.m. den 3 december 1979)
Nygren, G. Ingemar, departementsråd
Orava, Olavi A. (Olle), byråchef (t.o.m. den 30 september 1980)
Stålbo, Per-Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
örn, överläkare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef
Wictorson, Karl-Eric A., avdelningschef

Sekreterare:
Bratthall, I. Birgitta, departementssekreterare

Lokal: Socialdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Delegationen har bl.a. behandlat olika frågor angående sjuksköterskor och undersköterskor. Delegationen har också antagit riktlinjer för det fortsatta arbetet med ett nytt principprogram för den framtida hälso- och sjukvården med sikte på åren 1990-2000 (HS 90), vilket utförs av en särskild arbetsgrupp inom delegationen.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

2. Pensionskommittén (S 1970:40)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 27 maj 1970 för att utreda frågan om pensionsåldern m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 25 juni 1970):

Ordförande:
Granqvist, Liss M., f.d. president

Ledamöter:
Andersson, M. Alvar, lantbrukare, f.d. led. av riksdagen
Bergström, Britta J., fil. lic., f.d. led. av riksdagen
Jönsson, E. Gustav, departementsråd
Karlsson, F. Göran, redaktör, led. av riksdagen
Nordberg, S. Ivar, ombudsman, led. av riksdagen
Regnéll, Carl Göran, fil. dr, f.d. led. av riksdagen

Experter:
Alkman, Leif A., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 1 november 1977)
Bratthall, Kenneth, försäkringsdomare
Nilsson, K. F. Lennart, generaldirektör (t.o.m. den 31 oktober 1980)
Persson, Gustav B., sekreterare (t.o.m. den 31 oktober 1980)
Svensson, Inge G., direktör
Wilhelmsson, A. Börje, försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 1 maj 1977)
Ödman, Margot, ombudsman

Sekreterare:
Abelson, Lars Göran, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Eriksson, Per E., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 4 oktober 1978)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (Abelson, Eriksson)

Direktiven för kommittén, se 1971 års riksdagsberättelse S 34. Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II S 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande om bl.a. efterlevandeskyddet inom den allmänna försäkringen i början av år 1981.

3. Barnomsorgsgruppen (S 1973:07)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 29 juni 1973 för frågor rörande verksamheten för barn med särskilda behov av stödåtgärder m.m.:

Ordförande:
Lundblad, Grethe, socialinspektör, led. av riksdagen

Ledamöter:
Henriksson, E. Sture F., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Johnsson, Ella I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Karlsson, Tore, sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Viklund, Margareta, sekreterare
Wahrby, Elsa M., skolkonsulent (fr.o.m. den 15 september 1977)

Sakkunniga:
Gardeström, Linnéa, kanslichef (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Hedenström, Bengt, studieombudsman (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Klingberg, Karl Erik, konsulent (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Malmström, Hugo, landstingsledamot (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Svensson, K. Sten H., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1977)

Experter:
Kindlund, Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Liberg, Laila, förskollärare (fr.o.m. den 15 september 1977)
Spörndly, Barbro I., utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1977)

Sekretariat:
Blom-Nyman, K. Margot, lärare (fr.o.m. den 1 mars 1977)
Gemming, E. Anna-Lena K., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 27 november 1978 (t.o.m. den 14 juli 1980)
Isaksson, Britt D., bibliotekarie (fr.o.m. den 1 september 1978)
Söderberg, Per-Olof, sekreterare (t.o.m. den 31 maj 1980)

Bitr. sekreterare:
Lejdström, Kristina, projektledare (t.o.m. den 19 oktober 1980)

Utvidgat uppdrag angående föräldrautbildning, se 1975 års kommittéberättelse S 19.

Gruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Gruppen har i augusti 1980 avgett sitt slutbetänkande om föräldrautbildning (SOU 1980:27) Barn och Vuxna.

Uppdraget är därmed slutfört.

4. Familjestödsutredningen (S 1974:01)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 4 januari 1974 för att pröva vissa frågor inom föräldraförsäkringen m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 22 januari 1974):

Utredningsman:
Odhnoff, Camilla, landshövding

Experter:
Arneving, Ulla, ombudsman (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Carlestam, Margareta, ombudsman (fr.o.m. den 14 maj 1979; avliden)
Hallberg, Kajsa, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1977)
Karlsson, Vanja M., seminarielärare (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Kindlund, A. Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Lidbeck, Åse, ombudsman (fr.o.m. den 27 oktober 1980)
Liljeström, Rita, universitetslektor
Olin, Patrick, med. lic. (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Persson, Gustav B., sekreterare
Persson, Inger, förskollärare (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Sjöberg, Margit E., länsarbetsdirektör
Svensson, Inge G., direktör
Svensson, K. Sten H., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 mars 1978)
Winberg, Ylva, sekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Sekreterare:
Blomqvist, Karen, byrådirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1978)

Bitr. sekreterare:
Arve-Parés, Birgit E., fil. kand. (t.o.m. den 31 maj 1980)
Gurner, Ulla, fil. kand. (fr.o.m. den 1 augusti 1978 t.o.m. den 18 maj 1980)
Karlsson, M. Marlene, familjedaghemsassistent (fr.o.m den 15 november 1979 t.o.m. den 15 februari 1980)
Korpi, Jane L., psykolog (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 maj 1980)
Sjöblom, Kerstin, psykolog (fr.o.m. den 1 april 1976)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse S 22.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 19 sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande vid årsskiftet 1980-1981.

Uppdraget är därmed slutfört.

5. Nykterhetsvårdens erkända och enskilda vårdanstalters personalorganisationsutredning (S 1974:04) (NEPO)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 25 januari 1974 med uppdrag att företa en översyn av personalorganisationen vid erkända och enskilda vårdanstalter för alkoholmissbrukare:

Utredningsman:
Jonsson, Folke, byråchef

Experter:
Blixt, Olov, ombudsman
Danielsson, Birger, direktör
Nordström, Gösta, byråchef
Söderman, Elis A., ombudsman

Sekreterare:
Roslönn, Ulf, byrådirektör (fr.o.m. den 10 november 1977)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 68 86 76

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i början av år 1981.

6. Delegationen (S 1974:05) för social forskning

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni 1974 för att som en till socialdepartementet knuten delegation ha till uppgift dels att med utgångspunkt i departementets verksamhetsområden svara för bedömning och samordning av pågående och planerade projekt avseende forsknings- och utvecklingsarbete samt försöksverksamhet inom den sociala sektorn, dels att initiera forsknings- och utvecklingsarbete av betydelse för socialpolitiken:

Ordförande:
Pettersson, S. Åke E., statssekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979)

Ledamöter:
Anderson, K. G. Göthe, kommunalråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Bjurulf, Per, professor (fr.o.m. den 15 mars 1978)
Engström, Arne V., generaldirektör
Hedlén, Bengt R., socialdirektör
Korpi, F. Walter, professor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Nilsson, Ruth, landstingsledamot (fr.o.m. den 23 maj 1978)
Rehn, L. Gösta, professor (t.o.m. den 30 juni 1980)
Sjöberg, Hilding, landstingsledamot (fr.o.m. den 2 april 1979)
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 20 augusti 1979)
Wiklund, Svea S. S., f.d. led. av riksdagen
Åström, Lars-Åke E., generaldirektör

Ersättare:
Bergman, Sven-Eric, avdelningschef (för Nilsson) (fr.o.m. den 5 november 1976)
Eriksen, Tor, byråchef (för Åström) (fr.o.m. den 14 maj 1979)
Janson, Carl-Gunnar, professor (för Bjurulf)
Johansson, Karl-Axel, sektionschef (för Andersson) (fr.o.m. den 1 september 1979)
Kjellgren, Eivor, intendent (för Wiklund) (fr.o.m. den 1 april 1977)
Korpi, F. Walter, professor (för Rehn)
Magnusson, Nils, departementsråd (för Pettersson)
Stark, K. Birger, socialchef (för Hedlén)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef (för Westerholm)
Villner, Ina, sekreterare (för Sjöberg) (fr.o.m. den 23 maj 1978)

Experter:
Elmhammer, Nils E. I., tf. avdelningschef (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Wictorson, Karl-Eric A., avdelningschef (fr.o.m. den 1 april 1976)

Sekreterare:
Arve-Parès, Birgit, fil. kand. (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Dahl, Christer, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Uggla, G. Inga-Lill, fil. lic., forskningssekreterare
Wickberg, Nils, forskningssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lokal: Socialdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden. Dessutom har delegationens arbetsutskott sammanträtt tre gånger.

Delegationen har inom sin initiativverksamhet prioriterat tre områden med hög angelägenhetsgrad, nämligen äldreomsorg, social- och hälsosektorns medverkan i samhällsplaneringen samt narkomanvård. Ett seminarium har anordnats rörande hinder för en social syn på planering och förändring.

En rapport om ungdomars levnadsförhållanden har publicerats. Initiativgruppen för narkomanvårdsforskning kommer att vid årsskiftet lägga fram en slutrapport med förslag till forskningsprogram.

Delegationen ger årligen ut en verksamhetsberättelse som bl.a. innehåller en projektkatalog. I delgationens rapportserie har följande rapporter publicerats under året: - Sysselsättningar och fritidsaktiviteter för äldre (Rapport 1979:3) - Den ökade sjukfrånvaron - en statistisk analys (Rapport 1980:1) - Försäkringskassornas kontaktnät och servicenivå (Rapport 1980:2)

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

7. Utredningen (S 1974:09) beträffande sjukvård i livets slutskede (SLS)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 november 1974 för att utreda vissa frågor beträffande sjukvård i livets slutskede:

Ordförande:
Rexed, Bror A., f.d. generaldirektör

Sakkunniga:
Einhorn, Jerzy, professor
Giertz, Gustav B., professor
Göransson, G. Bertil, oppositionsråd
Karlsson, F. Göran, redaktör, led. av riksdagen
Kärnek, Ruth I. C., oppositionsråd
Linder, Lars G., överläkare
Zetterström-Lagerwall, Gerd M., direktör
Willig, Anna, undersköterska

Experter:
Carlheim-Gyllensköld, Karin, universitetslektor
Feigenberg, Loma, bitr. överläkare
Langton, Börje, byråchef

Sekreterare:
Wistrand, Birgitta H. M., sekreterare (fr.o.m. den 1 december 1976)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen har i december 1980 avlämnat ett slutbetänkande Transplantationskirurgiska frågor.

Uppdraget är därmed slutfört.

8. Socialpolitiska samordningsutredningen (S 1975:02) (SSU)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 18 juni 1975 om samordningsfrågor i det socialpolitiska bidragssystemet:

Ordförande:
Sjöberg, N. Björn V., rättschef

Ledamöter:
Andersson, Elis G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1976)

Carlsson, Bo, barnombudsman (fr.o.m. den 27 januari 1978)
Ekberg, Leif, president
Håvik, I. Doris H., assistent, led. av riksdagen
Karlsson, Helge G., metallarbetare, led. av riksdagen
Ringaby, Per-Eric, godsägare, f.d. led. av riksdagen

Experter:
Björne, B. Gunnar, regeringsråd
Edvardsson, P. Einar, byråchef
Nasenius, B. Jan V., departementssekreterare
Nelander, Sven, utredningssekreterare
Nordin, Å. Ingvar, förbundsdirektör
Pårud, Nils G., universitetslektor
Smedmark, Göran G:son, byråchef
Svensson, Inge G., direktör
Walander, Håkan I., ombudsman

Sekreterare:
Eriksson, C. Ingemar, avdelningsdirektör (t.o.m. den 18 juni 1980)
Gustavsson, Bengt A., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 18 juni 1980)
Kärrström, Margit E. V., kammarrättsråd (fr.o.m. den 1 februari 1976 t.o.m. den 18 juni 1980)
Schering, Per E., försäkringsrättsassessor (t.o.m. den 29 februari 1980)

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse S 29.

Utredningen har i januari 1980 avgett sitt huvudbetänkande (SOU 1979:94) En allmän socialförsäkring.

Utredningen har därefter i april 1980 avlämnat en promemoria med redovisning för vissa återstående frågor i utredningsarbetet.

Uppdraget är därmed slutfört.

9. Utredningen (S 1976:05) om sjukvården i krig

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 december 1976 för att utreda frågan om sjukvård i krig:

Ordförande:
Petersson, Per M., hemmansägare, led. av riksdagen

Ledamöter:
Hansson, Lilly E., mentalskötare, led. av riksdagen
Litzner, Ragnar, landstingsråd
Nilsson, Göte, landstingsledamot
Ångström, Rune T., led. av riksdagen

Experter:
Börjeson, Börje, driftchef
Gyllö, Sture A., avdelningschef
Hultstrand, Lars R., departementsråd
Lindgren, S. Åke, generalläkare (t.o.m. 30 november 1979)
Lundgren, Nils-Gunnar, överstelöjtnant (t.o.m. den 25 mars 1980)
Orrö, Sven-Erik O., departementsråd
Persson, Sven-Åke, landstingsdirektör
Rybeck, Bo, tf. generalläkare (fr.o.m. den 1 december 1979)
Söderberg, Ragnar, överstelöjtnant (fr.o.m. den 26 mars 1980)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef
Wiktorin, Bengt, sektionschef

Sekreterare:
Lundberg, Karl-Göran E., utbildningschef (fr.o.m. den 28 januari 1980)
Skoglund, Caj U., sektionschef

Lokal: Värmlands läns landsting, Box 426, 651 07 Karlstad, tel. växel 054/10 02 00 (Skoglund)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II S 17. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II S 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 13 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande i december 1980 om sjukvårdens skydd i krig.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1982.

10. Prostitutionsutredningen (S 1977:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 februari 1977 för att göra en kartläggning av prostitutionen m.m.:

Särskild utredare:
Lindquist, Inger G., chefsrådman, led. av riksdagen

Sakkunniga:
Borg, Arne, socialdirektör (t.o.m. den 17 november 1980)
Elwien, Folke, polisintendent (t.o.m. den 17 november 1980)
Grönwall, Lars O., försäkringsrättsråd (t.o.m. den 17 november 1980)
Liljeström, Rita, universitetslektor (t.o.m. den 17 november 1980)
Månsson, Sven-Axel, sociolog (t.o.m. den 17 november 1980)

Nelin, Anders, polisintendent (t.o.m. den 17 november 1980)
Persson, Leif G. W., kriminolog (t.o.m. den 30 september 1980)
Sjöberg, Tage B., departementssekreterare (t.o.m. den 17 november 1980)

Expert:
Heckscher, Sten, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 4 maj 1980)

Sekreterare:
Frühling, Michael, fil. kand. (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 30 november 1980)
Lindblom, Ann-Christine, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1980)
Olsson, Hanna, byrådirektör (t.o.m. den 30 november 1980)

Lokal: Oxtorgsgatan 4, 7 tr., tel. 21 19 72. Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II S 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt sex arbetsmöten.

Inom utredningen har utarbetats en rapport (Ds S 1980:9) Prostitutionen i Sverige.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

11. Tobakskommittén (S 1977:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 17 mars 1977 för att utarbeta ett program för arbetet med att nedbringa tobakskonsumtionen och motverka dess skadeverkningar:

Ordförande:
Hillerdal, N. Olof, docent

Ledamöter:
Andrén, Margareta, ers. för led. av riksdagen
Hyttring, Jan, landstingsråd
Litzner, Ragnar, landstingsråd (t.o.m. den 3 mars 1980)
Mårtensson, A. Iris, studieombudsman, led. av riksdagen
Wendel, Lars, landstingsledamot (fr.o.m. den 4 mars 1980)

Experter:
Lindau, F. Christer G., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 juni 1978)
Ramström, Lars, direktör
Sevéus, Vallentin, förbundssekreterare
Östby, Nils, avdelningsdirektör

Sekreterare:
Nordgren, Paul, sekreterare (fr.o.m. den 22 augusti 1977)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II S 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Kommittén beräknas lämna sitt slutbetänkande Minskat tobaksbruk vid årskiftet 1980-1981.

Uppdraget är därmed slutfört.

12. Utredningen (S 1977:04) om narkotikamissbrukets omfattning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 17 mars 1977 för att göra en kartläggning av narkotikamissbrukets omfattning:

Särskild utredare:
Palm, Böret, justitieråd

Sakkunniga:
Bishop, Norman, byråchef
Carlsson, Gösta, professor
Esbjörnson, Esbjörn, byråchef
Fors, Åke, departementsråd
Ording, Jan, byråchef

Sekreterare:
Karlsson, Christer, departementssekreterare
Olsson, Orvar, fil. lic. (fr.o.m. den 1 maj 1977)

Bitr. sekreterare:
Björling, Bam, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 30 juni 1980)
Fant, Maj, socionom (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Johansson, Stina, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 30 juni 1980)
Johansson, Torbjörn, byråassistent (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Olsson, Börje, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Roth, Christer, föreståndare (fr.o.m. den 28 maj 1978)

Zetterberg, Eva, socionom (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 30 september 1979)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 67 38 55 (Orvar Olsson)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II S 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Utredningen har i maj 1980 avgett rapporten (Ds S 1980:5) Tungt narkotikamissbruk - en totalundersökning 1979.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

13. Utredningen (S 1977:10) om ADB inom den allmänna försäkringen m.m. (ALLFA)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 mars 1977 för att utreda frågor om ADB inom den allmänna försäkringen m.m.:

Ordförande:
Kindbom, Bengt M. L., sekreterare, led. av riksdagen

Ledamöter:
Lindström, Gunvor, försäkringstjänsteman
Ollén, R. Joakim, sekreterare, led. av riksdagen
Pettersson, N. Lennart, fil. kand., led. av riksdagen
Stephansson, Jan, civilekonom

Sakkunniga:
Bergvall, Olof, överdirektör
Engman, Jan, avdelningschef
Ljungholm, Kurt A., avdelningschef (fr.o.m. den 12 december 1978)
Osvald, Thomas, byråchef
Tengvall, Sven-Erik G., departementssekreterare

Experter:
Axelsson, Göran, civilekonom (fr.o.m. den 1 september 1980)
Bohman, Sven, direktör
Carlman, Synnöve, assistent (t.o.m. den 11 november 1979)
Holmberg, Stig, direktör
Johansson, Börje, ombudsman
Lundberg, Bengt T., avdelningsdirektör
Tjärnberg, Marianne, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 12 november 1979)
Öster, Tjelvar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 oktober 1979)

Sekreterare:
Torpefält, Leif, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 juli 1977)
Öström, Klasgöran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 juli 1977)

Lokal: Oxtorgsgatan 4, 7 tr., tel. 21 58 95 (Torpefält), 21 67 03 (Öström). Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II S 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 14 sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

14. Omsorgskommittén (S 1977:12)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 augusti 1977 för att utreda vissa frågor om omsorgerna för psykiskt utvecklingsstörda, psykotiska barn och flerhandikappade:

Ordförande:
Larsson, Gerhard, direktör (fr.o.m. den 1 november 1978)

Ledamöter:
Anderson, K. G. Göthe, kommunalråd (t.o.m. den 5 juni 1980)
Hallerby, Nils, landstingsråd
Samuelsson, Ingvar, kommunalråd (fr.o.m. den 6 juni 1980)
Signell, E. Sven-Gösta, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 oktober 1977)
Swartling, Fredrik, landstingsråd
Wiklund, Svea S. S., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 13 november 1978)

Sakkunniga:
Grunewald, Karl R., medicinalråd
Grönwall, Lars O., försäkringsrättsråd
Wessman, Lennart, särskoleinspektör

Experter:
Dahlin, Gunilla, psykolog
Everitt, Allan, ombudsman
Högberg, Birgit E., vårdchef (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 31 januari 1981)
Karlsson, Tore, sekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1978)
Linder, Bengt, förste sekreterare
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare

Sekreterare:
Bolander, Lars, socialchef
Carlberg, AnnCharlotte, psykolog (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Fellenius, Olle, kammarrättsråd (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Lindberg, E. Jakob M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 november 1979 t.o.m. den 13 maj 1980)
Nolte, Lennart R. J., anpassningslärare (t.o.m. den 14 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Wendel, Maj-Britt, socionom (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Lokal: Oxtorgsgatan 4, 7 tr., tel. 21 67 01 (Bolander), 21 45 43 (Fellenius), 21 59 12 (Carlberg), 21 07 99 (expedition). Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II S 12. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 6 och 1981 års kommittéberättelse del II S 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén har i december 1979 avgett diskussionspromemorian (Ds S 1979:12) Förslag om samordnad habilitering och avgett delbetänkandet (Ds S 1980:16) Vissa frågor rörande flerhandikappade. Vidare har kommittén i november 1979 gett ut skriften Om omsorgerna, åsikter från utvecklingsstörda till omsorgskommittén och skriften Samordnad habilitering, vad är det?, lättläst sammanfattning från omsorgskommittén.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

15. Fluorberedningen (S 1977:13)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 4 augusti 1977 för vissa frågor om användning av fluor i kariesförebyggande syfte:

Ordförande:
Larsson, Gerhard, direktör (fr.o.m. den 4 augusti 1977)

Ledamöter:
Bengtsson, K.-E. Bengt, ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Hjelmström, I. Eva K., tjänsteman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Karlsson, K. Ove, skogsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 augusti 1977)

Klingvall, Maj-Inger, utredningsassistent (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Wachtmeister, Knut G. N., led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Östergren, Karin, leg. sjuksköterska (fr.o.m. den 4 augusti 1977)

Sakkunniga:
Berglund, Fredrik, professor (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Hedlin, John W. A., medicinalråd (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Holmstedt, Bo R., professor (fr.o.m. den 4 augusti 1977
Torell, Per, docent (fr.o.m. den 4 augusti 1977)
Winberg, Jan, professor (fr.o.m. den 4 augusti 1977)

Experter:
Bruce, Åke, professor (fr.o.m. den 26 september 1977)
Cronström, J. N. Runo, tandläkare (fr.o.m. den 8 september 1977)

Sekreterare:
Lindgren, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 4 augusti 1977)

Lokal: Socialdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Beredningen har publicerat rapporten (SOU 1980:13) Lönar det sig att tillsätta flour i dricksvattnet?

Beredningen beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

16. Texttelefongruppen (S 1977:15)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 7 juli 1977 för att i överensstämmelse med riktlinjerna i prop. 1976/77:87 utarbeta plan för hur olika grupper handikappade skall få tillgång till telefon:

Ordförande:
Fors, Åke Hj., departementsråd (fr.o.m. den 3 oktober 1977)

Ledamöter:
Andersson, Christer, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1979)
Lindström, Jan-Ingvar, förste ingenjör (fr.o.m. den 3 oktober 1977)
Nilsson, Alf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Silwer, Jan, överingenjör (fr.o.m. den 3 oktober 1977)
Winblad, Ulf, sekreterare (fr.o.m. den 3 oktober 1977)

Experter:
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare (fr.o.m. den 3 oktober 1977)
Nolte, Lennart R. J., anpassningslärare (fr.o.m. den 3 oktober 1977)
Thordin, Bengt, byrådirektör (fr.o.m. den 3 oktober 1977)

Sekreterare:
Sundelius, Claes-Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 oktober 1977 t.o.m. den 14 november 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Gruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Gruppen har i september 1980 avgett sitt slutbetänkande (Ds S 1980:8) Telefon för döva.

Uppdraget är därmed slutfört.

17. Ensamförälderkommittén (S 1977:16)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 september 1977 för att göra en översyn av samhällsstödet till ensamstående föräldrar:

Ordförande:
André, Gunilla K., led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 november 1977)

Ledamöter:
Forslund, Bo E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 november 1977)
Heinemann, Kerstin, ombudsman (fr.o.m. den 10 november 1977)
Johansson, Ulla, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 november 1977)
Åkerlind, Allan J. G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 november 1977)

Sakkunniga:
Hulgaard, Bodil C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 september 1979)
Jönsson, E. Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 7 februari 1978 t.o.m. den 14 september 1980)
Pripp, Nina M. E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 7 februari 1978)

Experter:
Karlsson, Tore, sekreterare (fr.o.m. den 21 februari 1979)
Kindlund, A. Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 september 1978)
Wicksell, Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:

Börestam, Eva, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Hägg, Monica, regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Lundkvist, Gunnel, regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 17 augusti 1978)

Lokal: Drottningholmsv. 14, 1 tr. 112 42 Stockholm, tel 51 45 81 (Lundkvist), 51 72 20 (Hägg), 51 45 86 (Börestam)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II S 14.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har under år 1980 i samarbete med institutionen för socialt arbete vid Umeå universitet genomfört en undersökning om ensamföräldrars levnadsförhållanden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under senare delen av år 1981.

18. Beredningsgruppen (S 1977:19) för det internationella barnåret 1979

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 oktober 1977 för att förbereda det internationella barnåret 1979:

Ordförande:

Romanus, Gabriel, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 november 1978)

Vice ordförande:

Palmlund, Thord G., generaldirektör (fr.o.m. den 6 november 1978)

Ledamöter:

Andersson, Örjan, informationskonsulent (Sveriges ungdomsorganisationers landsråd) (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Anér, Kerstin, statssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1977)
Baude, Annika M. C., forskare (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Gustavsson, Bengt, enhetschef (fr.o.m. den 1 november 1977)
Hedvall, Yvonne M., fil. kand., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1977)
Hellström, Mats J., fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1977)
Landström, Sten-Sture H., direktör (fr.o.m. den 1 november 1977)
Michanek, Ernst N., sakkunnig (fr.o.m. den 1 november 1977)

Nilsson, Anna-Lisa, handelsträdgårdsmästare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1977)
Nordlander, Nils Brage, överläkare (fr.o.m. den 1 november 1977)
Sellergren, Ulf G. E., departementsråd (fr.o.m. den 15 mars 1978)
Sjöberg, Gunvor, sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1977)
Svensson, Jerry, förbundssekreterare (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Thedin, Nils, direktör (fr.o.m. den 1 november 1977)
Thorstenson, R. Billy, departementsråd (fr.o.m. den 1 november 1977)
Ulvhammar, Birgitta, generaldirektör (fr.o.m. den 1 november 1977)

Expert:
Fredriksson, Ulla M., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 november 1978)

Sekreterare:
Hardeberg, Gunilla I., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 november 1978)

Bitr. sekreterare:
Orrell, E. Margareta, fil. kand. (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Direktiven för beredningsgruppen, se 1978 års kommittéberättelse del II S 16.

Beredningsgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Beredningsgruppen har under år 1980 gjort en undersökning om verksamheter i landet i samband med barnåret. Resultatet har redovisats i rapporten (Ds S 1980:6) Barnåret i Sverige. Vidare har en översiktlig skrift om barnåret i Sverige utarbetats.

Uppdraget är därmed slutfört.

19. Utredningen (S 1977:21) om de homosexuellas situation i samhället

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 8 december 1977 för att undersöka de homosexuellas situation i samhället:

Ordförande:
Sturkell, Carl-Edvard, lagman (fr.o.m. den 17 januari 1978)

Ledamöter:
Ahlmark, Lars F., avdelningschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 januari 1978)
Bohlin, Eva, lärare (fr.o.m. den 17 januari 1978)

Hansson, Lilly E., mentalskötare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 januari 1978)
Jonäng, Gunnel M., led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 januari 1978)
Malmgren, Lena, komminister (fr.o.m. den 17 januari 1978)

Experter:
Ekdahl, Bertil, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 mars 1978)
Petersson, Stig-Åke, byråsekreterare (fr.o.m. den 11 september 1979)
Wittorp, I. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 17 januari 1978)

Sekreterare:
Hansson, Johan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 april 1978)

Bitr. sekreterare:
Håkansson, Per Arne, fil. kand. (t.o.m. den 31 december 1980)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II S 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Utredningens sekreterare har haft överläggningar med organisationer som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

20. 1978 års tandvårdsutredning (S 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 december 1977 för att göra en översyn av den allmänna tandvårdsförsäkringen m.m.:

Ordförande:
Englund, K. Svante I., överdirektör (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Ledamöter:
Carlshamre, Nils O. G., lektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Claesson, Halvard, landstingsråd (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Dahl, Gerd B., ombudsman (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Gustafsson, Hans I., stadsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Öfström, Sylve, landstingsledamot (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Sakkunniga:

Hedlin, John W. A., medicinalråd (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Marits, Arvo A., byråchef (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Sandberg, Lars, förbundsdirektör (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Tengvall, Sven-Erik G., departementssekreterare (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wintzer, Stig, sekreterare (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Experter:

Böhlin, Erling, tandläkare (fr.o.m. den 9 juni 1978)
Ek, Bengt, tandvårdschef (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Gardeström, Linnéa, kanslichef (fr.o.m. den 9 juni 1978)
Markén, Karl-Erik, övertandläkare (fr.o.m. den 9 juni 1978)
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare (fr.o.m. den 9 juni 1978)
Sundberg, Hans E., tandvårdschef (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Wittorp, I. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 22 februari 1980)
Ågren, Sture, tandtekniker (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Sekreterare:

Högberg, Gunnar, avdelningschef (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Bitr. sekreterare:

Carlsson, Birgitta, byrådirektör (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Kindlund, Hannelotte, byrådirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Malmqvist, Jan S. N., tandläkare (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Ågren, Per K. G., branschekonom (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr. 115 28 Stockholm, tel. 67 26 26 (Högberg)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II S 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden. En särskild arbetsgrupp för frågor om förebyggande tandvård har därjämte hållit fem sammanträden.

De arbetsstudier som påbörjades under våren 1979 på tandläkarmottagningarna och tandtekniska laboratorier har genomförts och utvärdering av resultatet pågår.

Utredningen har våren 1980 hållit hearings med representanter för tandsköterskornas och tandhygienisternas organisationer.

Utredningen planerar att avge sitt huvudbetänkande under år 1981.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

21. Organisationskommittén (S 1978:02) för försäkringsrätterna

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 mars 1978 för att ombesörja erforderliga förberedelser för försäkringsrätternas verksamhet fr.o.m. den 1 januari 1979:

Ordförande:
Järnbrink, Hans G., f.d. överdirektör (fr.o.m. den 6 mars 1978)

Ledamöter:
Bengtsson, Albert, försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)
Blom, Åke M., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Jönsson, E. Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Sjöberg, N. Björn V., rättschef (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Wilhelmsson, Börje A., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)

Experter:
Krook, Inger, departementssekreterare (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Kärrström, Margit E. V., kammarrättsråd (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Linde, Torsten, f.d. chef för försäkringsrådet (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Nilsson, Gunnel, assistent (fr.o.m. den 6 mars 1978)
Strand, Birgit, byråchef (fr.o.m. den 6 mars 1978)

Sekreterare:
Blomgren, Lars A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Horneij, Lennart, organisationsdirektör (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Tengvall, Sven-Erik G., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 mars 1978)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - augusti 1980 hållit två sammanträden.

Kommitténs kvarstående arbetsuppgifter har övertagits av försäkringsrättskommittén (S 1980:10).

Uppdraget är därmed slutfört.

22. Beredningen (S 1978:03) för internationellt läkemedelssamarbete

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 8 juni 1978 med uppdrag att planera, samordna och successivt utvärdera en försöksverk-

samhet rörande samarbete inom läkemedelsområdet med vissa utvecklingsländer samt lämna förslag beträffande utformningen av en eventuell framtida reguljär verksamhet inom detta område:

Ordförande:
Lennmarker, Göran, planeringschef (fr.o.m. den 2 oktober 1978)

Ledamöter:
Abramowicz, Isak, departementssekreterare (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Elfwendahl, Bo, kansliråd (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Mandahl, Håkan, byråchef (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Stenson, Bo, byrådirektör (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Tyndal, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Ängeby, Ragnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 mars 1979)

Sakkunniga:
Sjölin, Staffan, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Lundbäck, Holger, professor (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Nohrlander, Åke, direktör (fr.o.m. den 27 mars 1979)
Rönmark, John, direktör (fr.o.m. den 2 oktober 1978)
Wahlqvist, Stig, direktör (fr.o.m. den 2 oktober 1978)

Sekreterare:
Karlén, Ingvar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 13 november 1978)
Lönnquist, J. Gunnar, förste sekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lokal: Fredsgatan 2, 111 52 Stockholm, tel. 24 53 90. Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för beredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II S 8.

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Beredningen har under året fördjupat kontakterna med vissa u-länder. Flera bilaterala samarbetsprojekt har identifierats och även påbörjats. Beredningen har också varit representerad vid en regional UNCTAD-konferens om läkemedelsfrågor samt i Sverige anordnat ett internationellt utbildningsseminarium med deltagare från elva nationer.

Beredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

23. Sjukpenningkommittén (S 1978:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 juni 1978 med uppdrag att göra en översyn av sjukpenningförsäkringen:

Ordförande:

Granqvist, Liss M., f.d. president (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Ledamöter:

Arrbäck, Gunnel, kommunalråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Berggren, Ulf, direktör (fr.o.m. den 15 september 1979)
Håvik, I. Doris H., assistent, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Karlehagen, Sigvard, företagsläkare (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Lönnerblad, Sara, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Nilsson, H. Christer, socionom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Oxelberg, Marian, ombudsman (fr.o.m. den 8 februari 1980)
Persson, R. Kjell-Åke, utredningschef (fr.o.m. den 1 juli 1978 t.o.m. den 7 februari 1980)
Walander, Håkan I., ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Wennerfors, Alf, informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Sakkunniga:

Backman, Ulla-Britt, konsulent (fr.o.m. den 25 september 1978)
Horn af Rantzien, Hans, sektionschef (fr.o.m. den 25 september 1978)
Jönsson, E. Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 25 september 1978)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 25 september 1978)

Experter:

Brännmark, Gerd, assistent (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Edvardsson, P. Einar, byråchef (fr.o.m. den 25 september 1978)
Rylander, Ola, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Smedmark, Göran G:son, byråchef (fr.o.m. den 25 september 1978)
Svensson, Inge G., direktör (fr.o.m. den 25 september 1978)
Svärd, Göran, förbundssekreterare (fr.o.m. den 25 september 1978 t.o.m. den 9 mars 1980)

Sekreterare:

Thelin, Krister, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 april 1979)
Thoresson, Göran, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 27 november 1978)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (Thelin, Thoresson)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II S 6.

Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II S 10.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Huvuddelen av kommitténs uppdrag kommer att behandlas i ett betänkande som kommer att avges den 1 mars 1981. Arbetet beräknas i sin helhet avslutas senare under år 1981.

24. Utredningen (S 1978:05) om familjevård för missbrukare, m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 för att initiera, samordna och utvärdera viss försöksverksamhet samt att med utgångspunkt häri utreda vissa frågor rörande vård i familjehem av missbrukare:

Särskild utredare:
Sannegård, Wilhelm, informationschef (fr.o.m. den 20 september 1978)

Sakkunniga:
Hedlund, Maj-Britt, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 september 1978)
Minell, Marita, sekreterare (fr.o.m. den 20 september 1978)
Sandberg, Owe, chefspsykolog (fr.o.m. den 20 september 1978)
Villner, Ina, sekreterare (fr.o.m. den 20 september 1978)

Experter:
Heijbel, Claes, redaktör (fr.o.m. den 22 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hultstrand, Lars R., departementsråd (fr.o.m. den 20 september 1978)
Linderoth, Tore, ombudsman (fr.o.m. den 20 september 1978)
Olsson, Birger, lantbrukare (fr.o.m. den 20 september 1978)
Sambergs, Åke, fil. lic. (fr.o.m. den 6 september 1979)
Setréus, Åke E., förbundssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Vikström, Björn, leg. psykolog (fr.o.m. den 20 september 1978)

Sekreterare:
Stymne, Anders, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Wiig, Pål, fil. kand. (fr.o.m. den 9 augusti 1979)

Lokal: Oxtorgsgatan 4, 7 tr., tel. 21 50 96 (Stymne). Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II S 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i februari 1981.

25. Kortvågsutredningen (S 1978:06)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 december 1978 för att utreda vissa frågor rörande användningen av apparatur för behandling med kortvåg, mikrovåg och ultraljud m.m.:

Särskild utredare:
Lindgren, S. Åke, generalläkare (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Sekreterare:
Sävenstrand, Ulf, civilingenjör (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lokal: Spri, Sehlstedtsgatan 9, Box 27310, 102 54 Stockholm, tel. 63 05 60 (Sävenstrand)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II S 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden med styrgruppen och två med referensgruppen.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

26. Kontraktsvårdsutredningen (S 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 februari 1979 med uppdrag att utreda frågan om kontraktsvård för missbrukare av alkohol eller narkotika:

Särskild utredare:
Rådö, Göran, bitr. sjukvårdsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sakkunniga:
Holmquist, Gertrud, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Lindberg, Jakob, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Lundborg, Hans, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Rigbäck, Berndt, anstaltsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Tunving, Kerstin, överläkare (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sekreterare:
Johnsson, Lars-Åke, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Utredningen har under tiden november 1979 - mars 1980 hållit nio sammanträden.
Utredningen har i mars 1980 avgett betänkandet (Ds S 1980:3) Kontraktsvård inom socialtjänsten.
Uppdraget är därmed slutfört.

27. Kommittén (S 1979:03) om hemspråksträning för förskolebarn

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 mars 1979 för att kartlägga språksituationen för invandrarbarn i förskoleåldern och föreslå erforderliga åtgärder:

Ordförande:

von Euler, Rigmor, f.d. barnombudsman (fr.o.m. den 15 september 1979)

Ledamöter:

Bengtsson, Per-Olof, kanslichef (fr.o.m. den 15 september 1979)
Grabö, Paul, agron. lic, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1979)
Liljegren, Gunnel, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1979)
Sandéhn, Margit, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1979)
Strömberg, Karl-Erik J., skoldirektör f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1979)

Sakkunniga:

Hardeberg, Gunilla, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Pentinsaari, Helena, byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1979)
Thorsell, Siv, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Thorstenson, Billy, departementsråd (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Widgren, Jonas, kansliråd (fr.o.m. den 15 september 1979)
Wigart, Anne-Outram, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Winberg, Ylva, sekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Åstedt, Inga-Britta, byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1979)

Experter:

Krausz, Elisabeth, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Rättö-Nilsson, Lydia, metodiklärare (fr.o.m. den 15 september 1979)

Sekreterare:

Lundqvist, Lars-Åke, förste sekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Mannheimer, Solweig B., förbundssekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979 t.o.m. den 17 augusti 1980)
Olsson, Gunnel, invandrarkonsulent (fr.o.m. den 11 augusti 1980)

Lokal: Drottningholmsvägen 14, 1 tr. 112 42 Stockholm, tel. 51 84 29

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har i juni 1980 avgett en promemoria med förslag till lagreglering av hemspråkträning för förskolebarn.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i slutet av år 1981.

28. Bilstödskommittén (S 1979:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 april 1979 för att utreda frågan om bilstöd till handikappade:

Ordförande:

Jonsson, Elver A. D., postiljon, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 maj 1979)

Ledamöter:

Littmarck, Blenda M. V., led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Nilsson, K. Börje, förbundsordförande, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Pehrsson, Maj R., led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Segerström, Ingrid, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 maj 1979)

Sakkunniga:

Ahlenius, Inga-Britt, departementsråd (fr.o.m. den 22 maj 1979 t.o.m. den 30 september 1980)
Andersson, Christer, departementsråd (fr.o.m. den 22 maj 1979 t.o.m. den 18 februari 1980)
Carlsson, Rolf, byrådirektör (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Jönsson, Gert, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lagerlöf, Inga-Britt, byrådirektör (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Lantz, Kjell-Åke, departementssekreterare (fr.o.m. den 19 februari 1980)
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Månsson, Bo, konsulent (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Thordin, Bengt, byrådirektör (fr.o.m. den 22 maj 1979)

Experter:

Jönsson, Arne, ingenjör (fr.o.m. den 22 maj 1979)
Stenquist, Margareta, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 22 maj 1979)

Sekreterare:

Hammar, Beate-Charlotte, byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1979)

Lokal: Handikappforskningen, Göteborgs universitet, Brunnsgatan 2, 413 12 Göteborg, tel. 031/41 09 19

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt företagit en tvådagars studieresa.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

29. Utredningen (S 1979:05) om alkoholfri motellverksamhet

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 5 april 1979 för att utreda frågan om stöd till alkoholfri motellverksamhet:

Särskild utredare:
Ivestedt, Ragnar, bankdirektör (fr.o.m. den 17 maj 1979)

Experter:
Göransson, Bengt, verkst. direktör (fr.o.m. den 17 maj 1979)
Wegerman, Åke, byråchef (fr.o.m. den 17 maj 1979)

Sekreterare:
Flygare, Karl-Gunnar, jur. kand. (fr.o.m. den 17 maj 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II S 4.

Utredningen har i mars 1980 avgett betänkandet (Ds S 1980:2) Stöd till alkoholfria motell.
Uppdraget är därmed slutfört.

30. Familjeekonomiska kommittén (S 1979:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 3 maj 1979 för att göra en översyn av det ekonomiska stödet till barnfamiljerna med särskild inriktning på flerbarnsfamiljerna:

Ordförande:
Ifvarsson, Carl-Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 28 augusti 1979)

Ledamöter:
Johansson, Sune, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Johansson, Ulla, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Tillander, Ulla B., ämneslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Troedsson, Ingegerd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Sundling, Sylvia, sekreterare (fr.o.m. den 28 augusti 1979)

Sakkunniga:
Kindlund, Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 28 augusti 1979)
Strand, Lars B., departementssekreterare (fr.o.m. den 28 augusti 1979)

Expert:
Hulgaard, Bodil C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 augusti 1979)

Sekreterare:
Grufberg, Maj-Britt, tf. organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Bitr. sekreterare:
Orrell, Margareta E., fil. kand. (fr.o.m. den 15 september 1979)
Söderberg, Per-Olof, sekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Lokal: Drottningholmsvägen 14, 1 tr., 112 42 Stockholm, tel. 51 44 48 (Grufberg), 51 44 28 (Orrell), 51 77 71 (Söderberg)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.
ommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.
Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

31. Cancerkommittén (S 1979:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 3 maj 1979 för att utreda frågor om cancerförebyggande åtgärder:

Ordförande:
Bergström, Sune, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)

Ledamöter:
Ehrenberg, Lars, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Einhorn, Jerzy, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Friberg, Lars, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Gustafsson, Bengt, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Carlheim-Gyllensköld, Karin, universitetslektor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Holmberg, Bo, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Larsson, Lars-Gunnar, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Lindau, Lars, byråchef (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Mileikowsky, Curt, docent (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Swarén, Ulla, kanslichef (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Söderbaum, Peter, docent (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Thor,Thorsten, direktör (fr.o.m. den 7 juni 1979)
Westermark, Torbjörn, professor (fr.o.m. den 7 juni 1979)

Sakkunniga:
Alsén, Sven, avdelningschef (fr.o.m. den 18 mars 1980)
Liliewall, E. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 mars 1980)

Sekreterare:
Englund, Anders, chefläkare (fr.o.m. den 7 juni 1979)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 63 85 31

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden. Kommittén har därvid bl.a. orienterat sig om arbete och utveckling inom angränsande och berörda områden genom hearings. Utöver den totala kommitténs sammanträden har ett flertal sammanträden skett inom särskilt etablerade arbetsgrupper. Delutredningar sker för kommitténs räkning av bland annat arbetarskyddsstyrelsen, statens livsmedelsverk och statens naturvårdsverk.

Kommittén har till organisationskommittén för socialstyrelsen avgett yttrande beträffande cancerregistrets m.fl. registers lokalisering.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

32. Kommittén (S 1979:08) för översyn av riksförsäkringsverkets organisation m.m. (RFV-översynen)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 juni 1979 för översyn av riksförsäkringsverkets organisation m.m.:

Ordförande:
Åström, Lars-Åke E., generaldirektör (fr.o.m. den 29 juni 1979)

Ledamöter:
Engman, Jan, avdelningschef (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Engström, Wilhelm, chefrevisor (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Persson, Gustav, B. sekreterare (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Stephansson, Jan, civilekonom (fr.o.m. den 29 juni 1979)

Sakkunniga:
Krook, Inger, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m.den 29 juni 1979)

Experter:
Dahlberg, Lill, ombudsman (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Johansson, Börje, ombudsman (fr.o.m. den 29 juni 1979)
Tjärnberg, Marianne, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 29 juni 1979)

Sekreterare:
Eriksen, Kersti, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 29 juni 1979)

Bitr. sekreterare:
Kvist, I. Lena, byrådirektör (fr.o.m. den 8 februari 1980)
Luthander, Erik, byrådirektör (fr.o.m. den 29 juni 1979)

Lokal: Riksförsäkringsverket, Fack 103 51 Stockholm, tel. 22 10 80

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 18 sammanträden.

Kommittén har i september 1980 avgett delbetänkandet (Ds S 1980:7) Former för styrning av försäkringskassornas organisation och förvaltningsutgifter.

Kommittén planerar att avge nästa delbetänkande i februari 1981. Därmed avslutar kommittén sitt arbete.

33. Sjukreseutredningen (S 1979:09)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 för att se över sjukförsäkringens ersättningssystem vid sjukresor:

Särskild utredare:
Olsson, Bengt, landshövding (fr.o.m. den 30 augusti 1979)

Sakkunniga:
Dahlgren, Carl Ivar, förste sekreterar (fr.o.m. den 10 december 1979)
Fredrixon, Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 december 1979)
Jönsson, Gert, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)
Sibbmark, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)
Öberg, Bernt, sekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sekreterare:
Bäckman, Göran, kontorsföreståndare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Jenstav, Marika, sekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Postadress: Landstingsförbundet, Box 6606, 113 84 Stockholm, tel. 23 65 60 (växel)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II S 9.

Utredningen har under tiden november 1979- oktober 1980 hållit sju sammanträden samt genomfört en undersökning av sjukresor företagna i Uppsala län under veckorna 49 och 50 år 1979.

Utredningen har medverkat till försöksverksamhet med samordning av sjukresor i taxibil i norra Uppland under hösten 1980.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

34. Beredningsgruppen (S 1979:10) för internationella handikappåret 1981

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att förbereda det internationella handikappåret 1981:

Ordförande:

Holm, Elisabet, statsråd (fr.o.m. den 4 december 1979)

Vice ordföranden:

Lindqvist, Bengt, förbundsordförande (fr.o.m. den 4 december 1979)
Palmlund, Thord, generaldirektör (fr.o.m. den 4 december t.o.m. den 31 december 1979)

Ordföranden i arbetsutskott:

Kjellén, Bo, departementsråd (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Olofsson, Gunnar, överdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Palmlund, Thord, generaldirektör (fr.o.m. den 4 december 1979 t.o.m. den 31 december 1979)

Ledamöter:

Abelin, Stig, byråchef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Alaby, Gert, sekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Arvidsson, Lars-Eric, pol. mag. (fr.o.m. den 4 december 1979)
Bengtsson, Per Olof, sekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Carlshamre, Nils O. G., lektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 december 1979)
Elm, Christer, departementssekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Ericson, Seivern, socionom (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Ettarp, Lars G., departementsråd (fr.o.m. den 4 december 1979)
Finn, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Gardeström, Linnéa, kanslichef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Gellstedt, Björn, departementsråd (fr.o.m. den 4 december 1979)
Gunnarsson, Olle, överdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Gustavsson, Rune, led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 december 1979)
Holmstedt, Sven, direktör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Håkansson, Margot, led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 december 1979)
Högberg, Eva E., sekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)

Kellquist, Tore, avdelningschef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Kälvemark, Torsten, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Lindahl, Jan-Mats, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1980)
Lindberg, Ingemar, utredningssekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Lindencrona, Hanne, departementssekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Lundin, Ulf W., statssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Orehag, Lennart, överdirektör (fr.o.m. den 4 december 1979)
Rollén, Berit M., avdelningschef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Skantz, Anna-Greta, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)
Svensson, Gunnar, departementsråd (fr.o.m. den 4 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Sälde, Henry, avdelningschef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Utberg, Rolf, kanslichef (fr.o.m. den 4 december 1979)
Wallin, Nils, kanslichef (fr.o.m. den 4 december 1979 t.o.m. den 30 september 1980)
Wikman, Monika, ombudsman (fr.o.m. den 4 december 1979)
Örnhall, Hans, byråchef (fr.o.m. den 4 december 1979)

Sekreterare:
Björk-Gurner, Ulla, fil. kand. (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Gudmundson, Ulla, sekreterare (fr.o.m. den 4 december 1979)
Nolte, Lennart R. J., anpassningslärare (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Wendel, Maj-Britt, socionom (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 11.

Beredningsgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden. Dessutom har beredningsgruppens nationella arbetsutskott under samma tid hållit elva sammanträden och dess internationella arbetsutskott nio sammanträden.

Beredningsgruppen har givit ut informationsmaterial, anordnat nio konferenser samt haft överläggningar med ett stort antal myndigheter och organisationer i syfte att initiera och stimulera till aktiviteter under handikappåret. Gruppen har också anlitats som remissorgan i ärenden om stöd från allmänna arvsfonden för aktiviteter i samband med året.

Beredningsgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

35. Anhörigvårdskommittén (S 1979:11)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att göra en översyn av olika frågor rörande vård av anhöriga i hemmet, m.m.:

Ordförande:
Gustavsson, Rune, socionom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 april 1980)

Ledamöter:
Grönhagen, Nils-Olof, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 april 1980)
Hesselström, Kerstin, landstingsledamot (fr.o.m. den 10 april 1980)
Kärnek, Ruth I. C., landstingsledamot (fr.o.m. den 10 april 1980)
Åkerlind, Allan J. G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 april 1980)

Sakkunniga:
Bergman, Sven-Eric, avdelningschef (fr.o.m. den 12 juni 1980)
Jönsson, Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 12 juni 1980)
Svensson, Marghita, sekreterare (fr.o.m. den 12 juni 1980)

Experter:
Hagberg, Ann-Charlotte, departementssekreterare (fr.o.m. den 12 juni 1980)
Strand, Birgit, byråchef (fr.o.m. den 12 juni 1980)
Svensson, Margareta, andre förbundsordförande (fr.o.m. den 12 juni 1980)

Sekreterare:
Blomgren, Lars, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Laius, Gunilla, fil. kand. (fr.o.m. den 15 september 1980)
Nyberg, Gunnel, förste organisationsassistent (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Drottninggatan 20, 2 tr., tel. 21 29 89 (Blomgren). Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II S 12.

Kommittén har t.o.m. oktober 1980 hållit två sammanträden. Kommitténs sekretariat har sammanträffat med representanter för olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

36. Organisationskommittén (S 1979:12) för socialstyrelsen

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 september 1979 för att utarbeta underlag för statsmakternas närmare beslut om socialstyrelsens uppgifter, resurser och organisation:

Ordförande:
Ifvarsson, Carl-Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 21 november 1979)

Ledamöter:
Pettersson, S. Åke, E. statssekreterare (fr.o.m. den 21 november 1979)
Lennmarker, Göran, sakkunnig (fr.o.m. den 21 november 1979)
Engström, Odd, utredningssekreterare (fr.o.m. den 21 november 1979)
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 21 november 1979)
Hedengren, Sven-Olof, överdirektör (fr.o.m. den 21 november 1979)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 21 november 1979)
Magnusson, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 21 november 1979)
Israelsson, Leif, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 november 1979)

Sakkunniga:
Fors, Åke, departementsråd (fr.o.m. den 21 november 1979)
Orrö, Sven-Erik, O. departementsråd (fr.o.m. den 21 november 1979)
Wittorp, I. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 21 november 1979)

Expert:
Åberg, Fritz, byråchef (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Sekreterare:
Eckerberg, Ingela K., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 30 juni 1980)
Hedvall, Finn S., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)
Målare, Gudrun, sekreterare (fr.o.m. den 17 mars t.o.m. den 30 november 1980)
Söderström, Olof, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Lokal: Socialstyrelsen, Linnégatan 87, 106 30 Stockholm, tel. växel 14 06 00

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har avgett förslag till organisation för Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd samt för Barnmiljörådet.

Kommittén har den 1 december 1980 överlämnat Förslag till organisation av socialstyrelsen. Samtidigt överlämnas förslag rörande organisation av länsstyrelsernas sociala enheter, inplacering av länshälsovårdskonsulenten i länsstyrelsen samt åtgärder föranledda av länsläkarorganisationens avveckling.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

37. Arbetsgruppen (S 1979:13) för att planera och genomföra en aktion mot överlåtelse av alkohol till ungdom

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 december 1979 för att planera och genomföra en aktion mot överlåtelse av alkohol till ungdom:

Ordförande:
Magnusson, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 1 december 1979)

Ledamöter:
Björck, Berndt H., kanslichef (fr.o.m. den 14 april 1980)
Björklund, Rolf, sekreterare (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 29 maj 1980)
Blomberg, Ingrid, direktör (fr.o.m. den 1 december 1979)
Burman, Karl-Gunnar, sekreterare (fr.o.m. den 1 december 1979)
Dahlbäck, Sven-Åke, byråchef (fr.o.m. den 1 december 1979)
Engman, James, informationschef (fr.o.m. den 1 december 1979)
Erlandsson, Gottfrid, polisintendent (fr.o.m. den 1 december 1979)
Jönsson, Rolf, kanslichef (fr.o.m. den 1 december 1979)
Nilsson, Stellan, sekreterare (fr.o.m. den 30 maj 1980)
Nyrén, Lars, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 december 1979)
Wegerman, Åke, byråchef (fr.o.m. den 1 december 1979)

Sekreterare:
Rydberg, Björn R., socionom (fr.o.m. den 1 december 1979)

Lokal: Drottninggatan 20, 2 tr., tel. 21 04 85 (Rydberg). Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Arbetsgruppen har under tiden december 1979 - oktober 1980 hållit 16 sammanträden.

Arbetsgruppen ansvarar för rikskampanjen Stoppa langningen - Aktion mot alkoholfaran.

Arbetsgruppen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

38. Arbetsgruppen (S 1980:01) för samråd beträffande boendeservice för svårt handikappade

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 17 januari 1980 för samråd beträffande boende och service för svårt handikappade:

Ordförande:
Fors, Åke, departementsråd (fr.o.m. den 25 januari 1980)

Ledamöter:
Harriman, Siv, sekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Lundin, Inge-Britt, sekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Rydén, Kjerstin, avdelningschef (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Söderberg, Bengt, socialchef (fr.o.m. den 25 januari 1980)

Experter:
Carlsson, Folke, byrådirektör (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Dalén, Ingrid, departementssekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Juhlin, Inga-Maj, socionom (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Källman, Per-Olov, kanslichef (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Lewander, Anders, sekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Lindhe, Lotta, socionom (fr.o.m. den 25 januari 1980)
Månsson, Karin, arkitekt (fr.o.m. den 25 januari 1980)

Sekreterare:
Lejdström, Kristina, förste kanslist (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Lokal: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. 21 15 95

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Arbetsgruppen har under tiden februari - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Arbetsgruppen har låtit genomföra personliga intervjuer med ca 500 handikappade ungdomar i Stockholms län.

Arbetsgruppen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

39. 1980 års abortkommitté (S 1980:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 februari 1980 med uppgift att utvärdera abortlagstiftningen m.m.:

Ordförande:
Bråkenhielm, Anita, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Ledamöter:
Eirefeldt, Christer, byggnadstekniker, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 mars 1980)

Gradin, Anita I., departementssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 mars 1980)
Lantz, Inga, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 mars 1980)
Olsson, Elvy, E. f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 mars 1980)

Sakkunnig:
Sahlin, Jan, förste sekreterare (fr.o.m. den 9 april 1980)

Experter:
Starup-Mårtensson, Helena, departementssekreterare (fr.o.m. den 19 mars 1980)
Sundström-Feigenberg, Kajsa, leg. läkare (fr.o.m. den 19 mars 1980)

Sekreterare:
Rolén, Mats, fil. dr (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 61 95 07

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II S 4.

Kommittén har under tiden maj - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft kontakt med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

40. Utredningen (S 1980:03) om gallring av medicinska arkiv m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 31 januari 1980 för att göra en översyn av gällande råd i fråga om gallring i vissa medicinska arkiv m.m.:

Särskild utredare:
Fällström, Ann-Marie, arkivarie (fr.o.m. den 25 april 1980)

Sakkunnig:
Alsén, Sven, avdelningschef (fr.o.m. den 25 april 1980)

Experter:
Björvell, Hjördis, leg. sjuksköterska (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Bolinder, Erik, leg. läkare (fr.o.m. den 25 april 1980)
Holmberg, Rolf, projektledare (fr.o.m. den 25 april 1980)
Malker, Hans, byrådirektör (fr.o.m. den 25 april 1980)
Pursche, Werner, landsarkivare (fr.o.m. den 25 april 1980)
Sahlin, Jan, förste sekreterare (fr.o.m. den 25 april 1980)
Sjöberg, Karl H., överläkare (fr.o.m. den 25 april 1980)
Smedby, Björn, professor (fr.o.m. den 25 april 1980)

Starup-Mårtensson, Helena, departementssekreterare (fr.o.m. den 25 april 1980)

Sekreterare:
Häger, Lars, fil. kand. (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 67 49 20 (Häger)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II S 1.

Utredningen har under tiden april - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, representanter för medicinsk forskning och vård och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande under år 1981 beträffande utredningsdirektivens första del.

Utredningen beräknar att avge sitt slutbetänkande år 1982.

41. Socialdatautredningen (S 1980:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 31 januari 1980 för att undersöka behovet av undantag från föreslagna regler om gallring av socialtjänstens personregister:

Särskild utredare:
Karlsson, Willy, socialchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Experter:
Berglind, Hans, professor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Dahlström, Rolf, t.f. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Edvardsson, Carl-Edvard, förste arkivarie (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Lannerberth, Marianne, sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Nasenius, Jan, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Norström, Carl, byråchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:
Larsson, Jan, fil. dr (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr. 115 28 Stockholm, tel. 62 40 76 (Larsson)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II S 2.

Utredningen har t.o.m. november 1980 hållit ett sammanträde.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under andra halvåret 1982.

42. Organisationskommittén (S 1980:05) för statens miljömedicinska laboratorium

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 februari 1980 för att med anledning av prop. 1978/79:120 förbereda de närmare besluten om det miljömedicinska laboratoriets ställning, uppgifter och inre organisation:

Ordförande:
Ifvarsson, Carl-Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)

Ledamöter:
Friberg, Lars, professor (fr.o.m. den 18 april 1980)
Lindström, Jöns, byråchef (fr.o.m. den 18 april 1980)
Pernow, Bengt, professor (fr.o.m. den 18 april 1980)
Persson, Göran, avdelningschef (fr.o.m. den 18 april 1980)
Tammelin, Lars-Erik, professor (fr.o.m. den 18 april 1980)
Wennström, Gunnar, avdelningschef (fr.o.m. den 18 april 1980)

Experter:
Damgren, Fredrik, departementsråd (fr.o.m. den 18 april 1980)
Filipsson, Ann-Christin, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Nordström, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Raftell, Marika, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 18 april 1980)

Sekreterare:
Börjesson, Sture, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Lauritzson, Elisabeth, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden april - september 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén har genomfört de organisatoriska och praktiska förberedelserna för verksamheten vid statens miljötekniska laboratorium som startade den 1 juli 1980.

Uppdraget är därmed slutfört.

43. Samarbetsorganet (S 1980:06) för alkoholfrågor

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 maj 1980 för att lägga fram förslag som kan beaktas senast i 1981 års budgetproposition, m.m.:

Ordförande:

Pettersson, S. Åke, E. statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)

Ledamöter:

Arfwedson, Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Dinkelspiel, Ulf, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Eriksson, Lennart, generaltulldirektör (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Larsson, P. Stig I., statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Levin, Bert L., statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj t.o.m. den 31 juli 1980)
Lind, Ove, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Lundin, Ulf W., statssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Palm, Elisabeth, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Romander, Holger A. G., rikspolischef (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Sandebring, Hans, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Skillner, Rolf G., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj t.o.m. den 30 september 1980)
Ulvhammar, Birgitta, generaldirektör (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Wahlberg, E. Marianne, statssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Westerberg, Bengt, statssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980)
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 15 maj 1980)

Ersättare:

Esbjörnson, Esbjörn, byråchef (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Romander)
Finn, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Larsson)
Fischerström, Barbro, expeditionschef (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Sandebring)
Hedengren, Sven-Olof, överdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Westerholm)
Honeth, Peter, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Arfwedson)
Lagerlöf, Inga-Britt, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Wahlberg)
Leuf, Nils-Börje, departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Dinkelspiel)
Lundh, Gunnar, tullråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Eriksson)
Magnusson, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Pettersson)
Munck, Johan, departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Lindh)
Nordling, Lotty A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Palm)
Orehag, Lennart, överdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Ulvhammar)

Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Westerberg)

Sakkunnig:
Swedberg, Bo, redaktionschef (fr.o.m. den 15 maj 1980) (för Lundin)

Sekreterare:
Enge, Inger, socionom (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Landerholm, Margareta, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Lindberg, E. Jakob M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 maj 1980)
Öste, Suzanne, förste byråinspektör (fr.o.m. den 1 november 1980 t.o.m. den 31 januari 1981)

Bitr. sekreterare:
Åberg, Gunnar M., assistent (fr.o.m. den 1 augusti 1980)

Lokal: Drottninggatan 20, 2 tr., tel. 21 06 31. Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm.

Direktiven, se 1981 års kommittéberättelse del II S 6.

Samarbetsorganet har under tiden maj - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Samarbetsorganet har i december 1980 avgett delbetänkandet (Ds S 1980:10) Om alkoholpolitiken.

Samarbetsorganet beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

44. Socialberedningen (S 1980:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 maj 1980 för översyn av bestämmelserna om vård oberoende av samtycke inom socialtjänst- och sjukvårdslagstiftningen m.m.:

Ordförande:
Sterzel, Fredrik A. C., f.d. justitieråd (fr.o.m. den 19 juli 1980)

Ledamöter:
Larsson, Erik, led. av riksdagen (fr.om.m den 19 juli 1980)
Rembo, Sonja, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1980)
Romanus, Gabriel, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1980)
Sjöström, Kurt, avdelningschef (fr.o.m. den 19 juli 1980)
Svensson, Evert I., förbundsordförande, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1980)

Sakkunniga:
Bergman, Sven Erik, avdelningschef (fr.o.m den 24 november 1980)
Ferm, Ingemar, sekreterare (fr.o.m. den 24 november 1980)

Holmquist, Gertrud, hovrättsassessor (fr.o.m. den 24 november 1980)
Håkansson, Bertil, anstaltsdirektör (fr.o.m. den 24 november 1980)
Johansson, Karl-Axel, sektionschef (fr.o.m. den 24 november 1980)
Magnusson, Nils, departementsråd (fr.o.m. den 24 november 1980)
Gustavsson, Arne, avdelningschef (fr.o.m. den 24 november 1980)

Experter:
Kettner, Bertil, överläkare (fr.o.m. den 24 november 1980)
Meyersson, Anita, hovrättsassessor (fr.o.m. den 24 november 1980)

Sekreterare:
Billum Stegard, Susanne, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Bitr. sekreterare:
Ahlquist, Ulla, kronofogde (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 26 Stockholm, tel. 61 94 01 (Sterzel), 62 85 50 (Billum Stegard), 67 40 24 (Ahlquist)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II S 5.

Kommittén har under tiden juli - november 1980 hållit sex sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

45. Översynen (S 1980:08) av föräldraförsäkringen m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 maj 1980 för att göra en översyn av reglerna för rätt till ledighet för vård av barn och av ersättningsreglerna inom föräldraförsäkringen, m.m.:

Särskild utredare:
Sjönell, Marianne, överdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sakkunniga:
Carlestam, Margareta, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980; avliden)
Drevhammar, Ylva, förste sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Falkenberg, Eva, förbundsjurist (fr.o.m den 20 oktober 1980)
Lönnerblad, Sara, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Stråth, Claes, sekreterare, (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Svensson, Inge G., direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Westin, Aina, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Experter:
Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 september 1980)
Ekstam, Åke, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 15 september 1980)

Hallberg, Kajsa, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 september 1980)
Jönsson, Gert, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1980)
Svensson, Sven Eric, avdelningschef (fr.o.m. den 15 september 1980)

Sekreterare:
Röcklinger, Anna-Stina, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1980)

Lokal: Riksförsäkringsverket, 103 51 Stockholm, tel. växel 22 10 80

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II S 7.

Utredningen har t.o.m. oktober 1980 hållit ett sammanträde.
Uppdraget beräknas vara avslutat under år 1981.

46. Utredningen (S 1980:09) om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens samt familjerådgivningens verksamhet

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 juni 1980 för att utreda hur den verksamhet som bedrivs inom den psykiska barn- och ungdomsvården (PBU/BUP) samt den kommunala familjerådgivningen skulle kunna samordnas inbördes och med andra verksamheter med näraliggande arbetsuppgifter:

Sekreterare:
Serner, Uncas, sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Oxtorgsgatan 4, 7 tr., tel. 21 57 22. Postadress: Socialdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II S 9.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

47. Försäkringsdomstolskommittén (S 1980:10)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 juni 1980 för genomgång av försäkringsdomstolarnas verksamhet m.m.:

Ordförande:
Ekberg, Leif, president i försäkringsöverdomstolen (fr.o.m. den 13 september 1980)

Ledamöter:
Bengtsson, Albert, försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 13 september 1980)
Grönwall, Lars O., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 13 september 1980)
Sjönell, Marianne, överdirektör (fr.o.m. den 13 september 1980)
Wilhelmsson, Börje A., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 13 september 1980)

Experter:
Ekeberg, Karl-Gunnar, hovrättsassessor (fr.o.m den 13 september 1980)
Forstadius, Erik, direktör (fr.o.m. den 13 september 1980)
Gustafsson, Kerstin M., förbundsjurist (fr.o.m. den 13 september 1980)
Jönsson, Gert, departementssekreterare (fr.o.m. den 13 september 1980)
Karlsson, Henry, förbundssekreterare (fr.o.m. den 13 september 1980)
Krook, Inger, departementssekreterare (fr.o.m. den 13 september 1980)
Wetterling, Gunnar, direktör (fr.o.m. den 13 september 1980)

Sekreterare:
Björklund, Bengt T., hovrättsassessor (fr.o.m. den 13 oktober 1980)
Nordlund, Hanserik, försäkringsrättsassessor (fr.o.m. den 15 december 1980)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsängsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (Björklund)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II S 8.

48. Utredningen (S 1980:11) om legitimations- och behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 oktober 1980 för att göra en översyn av gällande legitimations- och andra behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m.m.:

Särskild utredare:
Johansson, Sven, landshövding (fr.o.m. den 24 november 1980)

Sekreterare:
Johnsson, Lars-Åke, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 67 49 20

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II S 11.

Kommunikationsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 3, 4, 6, 8, 9, 14 och 16

1. Sakkunniga (K 1972:01) för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg (UMOF)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 18 februari 1972 för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg samt den 16 augusti 1979 för att utreda de tekniska möjligheterna till och effekterna av märkning av andra oljerester i fartyg än rester av tung olja i lasttankar på tankfartyg samt de tekniska möjligheterna till märkning av oljerester i tankar försedda med inertgasanläggning:

Ordförande:
Steen, Göran A., generaldirektör

Sakkunniga:
Agnedal, Per-Olov, fil. lic. (fr.o.m. den 13 september 1979)
Asplund, Lars D., förste byråingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Engdahl, O. Roland, f.d. gränschef (t.o.m. den 30 september 1980)
Eriksson, Per A., sjösäkerhetsdirektör (fr.o.m. den 13 september 1979)
Fahlin, Per G., avdelningsdirektör
Svensson, Cay Bertil, gränschef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Ölundh, Eva M., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 13 september 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Sekreterare:
Torngren, Jerker R., departementssekreterare (fr.o.m. den 13 september 1979)

Lokal: Statens Haverikommission, Kungsgatan 38, 7 tr., 111 35 Stockholm, tel. växel 14 36 60 (ordföranden), Kommunikationsdepartementet, Vasagatan 8-10, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 24 19 (sekreteraren)

Direktiven för de sakkunniga, se 1973 års riksdagsberättelse K 38. Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II K 3. De sakkunniga har erhållit utvidgat uppdrag enligt regeringsprotokoll den 16 augusti 1979.

De sakkunniga har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika intressenter som berörs av de sakkunnigas arbete.

De sakkunniga beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

2. Fartygsmiljöutredningen (K 1973:04)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 5 juli 1973 för att utreda frågor som hänger samman med de ombordanställdas arbets- och miljöförhållanden m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 23 augusti 1973, den 10 februari 1975 och den 25 oktober 1975):

Utredningsman:

Sidenbladh, Karl J. E., f.d. hovrättspresident (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Experter:

Alarik, K. Lennart O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 16 mars 1977)
Baecklund, Lars I., direktör
Egstedt, Hans B., ombudsman (fr.o.m. den 12 juni 1978)
Eliasson, Rolf E., skeppsredare
Eriksson, Jens, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 18 december 1979)
Eriksson, Per A., sjösäkerhetsdirektör (fr.o.m. den 15 mars 1976)
Grenander, Nils, f.d. direktör (t.o.m. den 27 november 1980)
Gullberg, Hans E., hovrättsråd
Havik, Folke, verkst. direktör
Högberg, K. Gunnar, verkst. direktör (fr.o.m. den 28 november 1980)
Lindblad, Björn, ombudsman (fr.o.m. den 19 december 1979)
Lindskog, Björn E., jur. kand. (fr.o.m. den 25 januari 1977)
Rude, Karl R., verkst. direktör
Sjöstedt, K. Lennart T., hovrättsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)
Stenmark, Bengt-Erik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Säfbom, Erland, ombudsman (fr.o.m. den 1 december 1978)
Themnér, J. Christer, förbundsjurist (fr.o.m. den 1 december 1978)
Thornström, J. H. Torgny, verkst. direktör
Tygesen, Lars S., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Törnqvist, Folke, f.d. avtalssekreterare (fr.o.m. den 10 september 1980)
Wahlström, Per E., andre förbundsordförande (t.o.m. den 9 september 1980)

Sekreterare:

Hogebrandt, S. Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 16 november 1978)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 25 07

Direktiven för utredningen, se 1974 års riksdagsberättelse K 37. Tilläggsdirektiv, se 1976 års kommittéberättelse K 20, 1978 års kommittéberättelse del II K 6 och 1979 års kommittéberättelse, del II K 11.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden. En särskild arbetsgrupp för sjöarbetstidsfrågor har under samma tid hållit sju sammanträden.

Utredningen planerar att avge nästa delbetänkande i december 1980.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under senare delen av år 1981.

3. Trafiksäkerhetsutredningen (K 1973:07)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndiganden den 5 juli och den 21 september 1973 och regeringens bemyndigande den 22 december 1976 för att utreda vissa trafiksäkerhetsfrågor (se Post- och Inrikes tidn. den 25 augusti 1973):

Ordförande:

Tjällgren, Per Olov L., f.d. generaldirektör (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ledamöter:

Annerstedt, Ylva S. A., adjunkt, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 december 1976 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Backman, Gösta B., departementsråd (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Håkansson, Alfred L., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Komstedt, P. L. Wiggo., disponent, led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Nilsson, Elvy I., led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Printz, Å. Lennart, överdirektör (fr.o.m. den 25 februari 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Rejdnell, Eric H., kamrer, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1976 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Rosqvist, G. Birger, mästerlots, led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ryding, Gunvor I., industritjänsteman, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ternryd, Carl-Olof, generaldirektör (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Experter:

Arnalid, Bengt L. ingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Douglas, Jacob L., kansliråd (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Kritz, Lars-Bruno, avdelningsdirektör (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Mohlin, Hans H., departementssekreterare (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Oskarsson, K. O. Alf, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sohlberg, Lennart, herr (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:

Gunnarson, E. J. Ingvar, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 augusti 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Roosmark, G. Per-Olov, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 februari 1975 t.o.m. den 7 september 1980)

Bitr. sekreterare:

Rindlöw, Leif G., byråchef (t.o.m. den 31 augusti 1980)

Direktiven för utredningen, se 1974 års riksdagsberättelse K 40.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Därutöver har fem sammanträden hållits med arbetsgruppen för mc- och mopedfrågor och två sammanträden med arbetsgruppen för väg- och trafikmiljöfrågor.

Utredningen har den 1 augusti 1980 avgett slutbetänkandet (Ds K 1980:6) Trafiksäkerhet - problem och åtgärder, betänkandena (Ds K 1980:7) Bilagorna 1, 2 och 3, (Ds K 1980:8) Bilaga 4. Trafiksäkerhetsåtgärder i tätort samt (Ds K 1980:9) Bilaga 5. Trafiksäkerhetsåtgärder utom tättbebyggt område.

Uppdraget är därmed slutfört.

4. Sakkunnig (K 1975:07) med uppdrag att utreda vissa säkerhetsfrågor vid användning av truckar

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 26 juni 1975 för att utreda vissa säkerhetsfrågor vid användning av truckar:

Sakkunnig:

Lundbergh, Per C., hovrättsråd (t.o.m. den 31 december 1980)

Expert:
Svenson, Gösta E., ingenjör (t.o.m. den 31 december 1980)

Direktiven för den sakkunnige, se 1976 års kommittéberättelse K 32.

Den sakkunnige har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden med experten samt haft överläggningar med vissa myndigheter och organisationer.

Den sakkunnige har i december 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:16) Truckar i allmän trafik.

Uppdraget är därmed slutfört.

5. Utredningen (K 1976:01) om samverkansmöjligheterna hos vissa affärsverks och myndigheters verkstadsrörelser m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 11 december 1975 för att utreda samverkansmöjligheterna hos vissa affärsverks och myndigheters verkstadsrörelser m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 3 januari 1976):

Sakkunnig:
Swanstein, Stig N. S., generaldirektör (fr.o.m. den 1 september 1978)

Experter:
Andersson, Christer, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1979)
Dahlin, N. Åke S., överingenjör (fr.o.m. den 17 november 1977)

Sekreterare:
Brunsson, Karin M., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Ringborg, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 oktober 1980)

Lokal: Kommunikationsdepartementet, Vasagatan 8-10, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 36 39 (Ringborg)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II K 2. Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II K 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden med experter, kontaktmän från personalorganisationerna samt kontaktmän från berörda verk.

Utredningen har den 16 juli 1980 avgett delbetänkandet (Ds K 1980:4) Fordonsunderhåll i statliga verkstäder.

Utredningen planerar att avge nästa delbetänkande under år 1981.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

6. SMHI-utredningen (K 1977:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 27 januari 1977 för att göra en översyn av Sveriges meteorologiska och hydrologiska instituts verksamhet och organisation:

Särskild utredare:

Bruno, Gösta F., f.d. överdirektör (t.o.m. den 31 oktober 1980)

Ledamöter i samrådsgrupp:

Berggren, K. Roy, byråchef (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Ehlin, Ulf R. U., tf. byråchef (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 14 oktober 1980)

Farholt, Torborg, förste lokalvårdare (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Holmström, Ingemar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 29 februari 1980)

Larsson, Hans, statsmeteorolog (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lönnqvist, Olov, byråchef (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Moen, Lars B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 14 oktober 1980)

Olsson, Lars E., byråchef (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Rosenqvist, Stig, förste statsmeteorolog (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Stéen, Manfred, ingenjör (fr.o.m. den 12 maj 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Swenson, Rolf S., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 14 oktober 1980)

Experter:

Bolin, Bert R. J., professor (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Häggfeldt, Göran, byrådirektör (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Jonason, Arne, förste stabsmeteorolog (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lindgren, I. Lennart, departementsråd (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lindh, E. Gunnar, professor (fr.o.m. den 28 mars 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Lundbom, Per-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Madsen, Magnus E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 13 november 1978 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Sundberg-Falkenmark, Malin F. S., fil. dr (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Svärd, Lars-Göran, ADB-direktör (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Synnerholm, Bo, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 27 september 1977 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Åkesson, Bengt, civilingenjör (fr.o.m. den 13 november 1978 t.o.m. den 14 oktober 1980)

Sekreterare:
Dreber, Ulf P., planeringsdirektör (t.o.m. den 31 december 1980)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II K 1. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II K 8 samt 1980 års kommittéberättelse del II K 2.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ca 50 sammanträden, med dels en samrådsgrupp, dels experterna och dels inom sekretariatet.

Utredaren har den 10 oktober 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:11) SMHI:s verksamhet och organisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

7. Typbesiktningsutredningen (K 1977:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 mars 1977 för att överväga och föreslå förbättringar i typbesiktningssystemet:

Särskild utredare:
Johnsson, Jan G., lagman

Sakkunniga:
Eklund, E. Sven-Olof, byråchef (fr.o.m. den 9 maj 1977)
Gawell, Jonas, direktör (fr.o.m. den 9 maj 1977)
Hibe, Erik G., direktör (fr.o.m. den 9 maj 1977)
Kardell, J. Arne, hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 augusti 1977)
Lagerstam, Kurt, direktör (fr.o.m. den 1 november 1978)
Sigfridsson, Sven-Erik I., rättschef (fr.o.m. den 9 maj 1977)
Åslander, A. Nils-Olof (Olle), avdelningsdirektör (fr.o.m. den 9 maj 1977)

Experter:
Egebäck, Karl-Erik, laborator (fr.o.m. den 19 september 1977)
Ekberg, K. Gustav, civilingenjör (fr.o.m. den 19 september 1977)
Gustafson, Bernt J., ingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Rein, Henrik, ingenjör (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Salinger, Gerhard, civilingenjör (fr.o.m. den 19 september 1977)
Wallin, Mats A. T., civilingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Sekreterare:
Björklund, Bengt T., hovrättsassessor (fr.o.m. den 9 maj 1977)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II K 3. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II K 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden. Därutöver har nio sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp inom utredningen.

Utredningen har den 22 april 1980 avgett delbetänkandet (Ds K 1980:1) Amatörbyggda fordon och kommer i januari 1981 att överlämna slutbetänkandet (Ds K 1980:15) Bilavgaser - krav och kontroll.

Arbetet med att se över vissa detaljbestämmelser för fordon beräknas bli avslutat i januari 1981. Redovisning sker direkt till trafiksäkerhetsverket.

Uppdraget är därmed slutfört.

8. Särskild utredare (K 1978:02) med uppdrag att ta upp överläggningar med Stockholms kommun och Stockholms läns landsting om flygplatsfrågan på lång sikt i Stockholmsregionen

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 16 februari 1978 med uppdrag att ta upp överläggningar med Stockholms kommun och Stockholms läns landsting om flygplatsfrågan på lång sikt i Stockholmsregionen:

Särskild utredare:
Lyberg, Bengt, f.d. landshövding (fr.o.m. den 16 februari 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Experter:
Elghuvud, Gösta E., f.d. fastighetschef (fr.o.m. den 14 september 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Hellström, Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 september 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lidbjörk, Gunnar, flygplatsdirektör (fr.o.m. den 14 september 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Sekreterare:
Andersson, Christer, departementsråd (fr.o.m. den 10 mars 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1979 års kommittéberättelse del II K 3.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med berörda parter.
Uppdraget är därmed slutfört.

9. Utredaren (K 1978:06) av differentierade körkort

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 8 juni 1978 med uppdrag att utreda det fortsatta genomförandet av reformen med differentierade körkort:

Särskild utredare:
Dahlberg, Rolf I., yrkesvalslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 juni 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:
Bengtsson, Hans, hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 augusti 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ericsson, Per-Inge, byråchef (fr.o.m. den 29 augusti 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Frohm, B. Allan, intendent (fr.o.m. den 29 augusti 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hagander, Sten I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 29 augusti 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wållström, Lennart G., direktör (fr.o.m. den 23 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Ringborg, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1979 års kommittéberättelse del II K 7.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit fem sammanträden med experterna.

Utredaren har den 11 juni 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:2) Körkort i tung trafik.

Uppdraget är därmed slutfört.

10. Lufttransportutredningen (K 1978:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 25 maj 1978 med uppdrag att utreda vissa frågor beträffande luftfartens roll i en samordnad trafikpolitik, m.m.:

Ordförande:

von Sydow, Gunnar, f.d. landshövding (fr.o.m. den 26 juni 1978)

Ledamöter:

Andersson, Christer, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1979)
Björk, Jimmy, sektionschef (fr.o.m den 26 juni 1978)
Nordell, J. Olof C., trafikdirektör (fr.o.m. den 26 juni 1978)
Winberg, Henrik A., f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 26 juni 1978)

Ledamöter i referensgrupp:

Bengtsson, Karl F., verkmästare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 juni 1978 t.o.m. den 24 februari 1980)
Clarkson, Rolf A., direktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 juni 1978)
Gustavsson, G. Ingvar, kommunalråd (fr.o.m. den 26 juni 1978)
Håkansson, Alfred L., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 juni 1978 t.o.m. den 31 december 1979)
Lindahl, Torkel R. N., segelmakare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Nyqvist, S. Yngve, länsbostadsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 juni 1978)
Torwald, G. A. Rune, utredningssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Experter:

Hägglund, Bengt, ekonomichef (fr.o.m. den 1 november 1978)
Nilsson, Alf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 februari 1979)
Norström, Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Olsson, Lennart, direktör (fr.o.m. den 1 november 1978)
Persson, Ann-Christine, hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Persson, Tore, överste av 1. graden (fr.o.m. den 1 november 1978)
Sundberg, Kjell M., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Swarting, Sven, direktör (fr.o.m. den 1 november 1978)

Sekreterare:

Nilsson, N. Johnny, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Kommunikationsdepartementet, Vasagatan 8-10, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 36 20

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 21 sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete omkring årsskiftet 1980-1981.

11. Tomtparkeringsutredningen (K 1978:10)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 november 1978 med uppdrag att utreda frågor om parkeringsöverträdelser på tomtmark m.m.:

Särskild utredare:

Huldén, K. O. Tomas, rådman (fr.o.m. den 13 december 1978)

Experter:

Ohlsson, Sven I. B., driftchef (fr.o.m. den 24 januari 1979)

Sigfridsson, Sven-Erik I., rättschef (fr.o.m. den 24 januari 1979)

Sekreterare:

Persson, I. B. Gunilla, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II K 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande i slutet av år 1980.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

12. Utredningen (K 1979:01) om transport av farligt gods

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 11 januari 1979 med uppdrag att utreda vissa frågor om transport av farligt gods:

Särskild utredare:

Sellgren, Rolf O. M., transportplaneringschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 oktober 1979)

Experter:
Björkman, Fredrik A. M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Eriksson, Hans G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Hoppe, Hans V., jur. kand. (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Strömgren, Bo E., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Svensson, S. K. Tuve, intendent (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Sekreterare:
Striby, I. Christina, hovrättsassessor (fr.o.m. den 5 mars 1979)

Bitr. sekreterare:
Nyström, Göran K., departementssekreterare (fr.o.m. den 5 mars 1979)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete. Därutöver har sammanträden hållits i fem särskilda arbetsgrupper.

Utredningen har den 12 september 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:10) Säkrare transporter av farligt gods, del I.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

13. Mönstringsutredningen (K 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 med uppdrag att se över lagstiftningen om mönstring och registrering av sjömän:

Särskild utredare:
Kristensson, Astrid M., landshövding, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 4 april 1979)

Experter:
Alarik, K. Lennart O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 4 april 1979)
Kjellstenius, Börje, socionom (fr.o.m. den 4 april 1979)
Ljungqvist, Claes, ombudsman (fr.o.m. den 4 april 1979)
Persson, Börje, förbundsombudsman (fr.o.m. den 4 april 1979)
Revborn, Lennart, byrådirektör (fr.o.m. den 4 april 1979)
Sjöstedt, K. Lennart T., hovrättsråd (fr.o.m. den 4 april 1979)
Themnér, J. Christer, förbundsjurist (fr.o.m. den 4 april 1979)
Tygesen, Lars S., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 4 april 1979)

Sekreterare:
Wikmark, Stefan G., hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Lokal: Departementens kommittéer Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett principbetänkande under december 1980.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under oktober 1981.

14. Särskild utredare (K 1979:03) av Göteborgs hamns internationella konkurrensförhållande

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 med uppgift att undersöka Göteborgs hamns internationella konkurrensförhållande:

Särskild utredare:
Dahlgren, Lars M. T., direktör (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 30 november 1979)

Sakkunnig:
Godlund, Sven A. I., professor (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 31 december 1979)

Sekreterare:
Williamson, Morgan, fil. lic. (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 20 januari 1980)

Bitr. sekreterare:
Cronberg, Kerstin, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 31 december 1979)

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1980 års kommittéberättelse del II K 5.

Utredaren har den 30 november 1979 avgett betänkandet (Ds K 1979:12) Göteborgs hamn och den transoceana linjesjöfarten. Under tiden den 1 december 1979 - den 31 januari 1980 har sju bilagor till utredningen slutredovisats.

Uppdraget är därmed slutfört.

15. Väghållningsutredningen (K 1979:04)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 22 februari 1979 för översyn av statsbidragssystemet för kommunal väghållning m.m.:

Särskild utredare:
Turesson, Bo, överlantmätare (fr.o.m. den 7 december 1979)

Sakkunniga:
Dahlberg, Helge B., sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Sicking, Karl-Otto, teknisk direktör (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Experter:
Ahlenius, Inga-Britt M. S., departementsråd (fr.o.m. den 1 maj 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Gustafson, Carl-Erik, f.d. teknisk direktör (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Johansson, Rolf B., förste vägingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Nilsson, Alf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Persson, Ingvar, sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979 t.o.m. den 24 februari 1980)
Skagersjö, Bengt, trafikingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Svantemark, Lennart S. I., departementssekreterare (fr.o.m. den 4 maj 1979)

Sekreterare:
Kjellin, Bror, civilingenjör (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Bitr. sekreterare:
Rydén, Lena B., kanslisekreterare (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden.

Utredningen har den 8 juli 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:3) Statsbidrag till kollektivtrafikanläggningar.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under våren 1981.

16. Körkortsmedicinska utredningen (K 1979:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 med uppdrag att se över formerna för den utredning som skall ligga till grund för den medicinska prövningen i körkortsärenden:

Särskild utredare:

Andréasson, Rune, föredragande i trafikmedicin i socialstyrelsen (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 30 november 1980)

Sakkunniga:

Bengtsson, Hans, hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 30 november 1980)

Liliewall, E. Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 30 november 1980)

Experter:

Hedin, Anders, docent (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 30 november 1980)

Irnell, Lars, docent (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 30 november 1980)

Sekreterare:

Hallström, Anita M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 30 augusti 1979 t.o.m. den 31 december 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredaren har den 25 november 1980 avgett betänkandet (Ds K 1980:12) Körkortsmedicin - enklare rutiner.

Uppdraget är därmed slutfört.

17. Särskild utredare (K 1979:06) av sjömanspension genom kollektivavtal

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979 med uppdrag att undersöka förutsättningarna för en sjömanspensionering grundad på kollektivavtal:

Särskild utredare:

Wilhelmsson, Börje A., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 19 november 1979)

Experter:

Hyllengren, Jan, kansliråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Sjöquist, Hans E., avdelningschef (fr.o.m. den 18 februari 1980)

Stenlund, Kjell A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 18 februari 1980)

Sekreterare:

Kastman, B. H. Göran, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Kammarrätten i Jönköping, Östra Storgatan 7, Box 564, 551 17 Jönköping, tel. växel 036/16 99 10

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1980 års kommittéberättelse del II K 8.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden med experterna samt haft överläggningar med berörda arbetsmarknadsorganisationer, myndigheter och andra som berörs av utredarens arbete.

Utredaren beräknas avsluta sitt arbete under första delen av år 1981.

18. Kollektivtrafikberedningen (K 1979:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979 för att finna vägar att förbättra nuvarande kollektivtrafiksystem:

Ordförande:

Norrbom, N. Claes-Eric, generaldirektör (fr.o.m. den 19 november 1979)

Ledamöter:

Aldén, A. Olle, landstingsråd (fr.o.m. den 4 juni 1980)
Färm, Gunnel, ombudsman (fr.o.m. den 19 november 1979)
Komstedt, P. L. Wiggo, disponent, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Norling, S. Åke, kommunfullmäktiges ordförande i Göteborgs kommun (fr.o.m. den 19 november 1979)
Segerström, Ingrid, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Sellgren, Rolf O. M., transportplaneringschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Vinthagen, Rolf, landstingsråd (avliden) (fr.o.m. den 19 november 1979)
Wohlin-Andersson, Anna M., ers. för led. av riksdagen

Sakkunnig:

Bäckström, Ingemar, verkst. direktör (fr.o.m. 21 januari 1980)

Expert:

Hallsten, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Sekreterare:
Dahl, Jan, civilingenjör (fr.o.m. den 25 augusti 1980)
Wallin, L. Bosse, civilingenjör (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Lokal: Transportrådet, Industrivägen 7, Box 1339, 171 26 Solna, tel. 730 58 80

Direktiven för beredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 9.

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft konferenser och överläggningar med kommuner, landsting, trafikföretag, forskningsstödjande organ, statliga myndigheter, kommittéer och andra som berörs av beredningens arbete.

En utförlig arbetsplan för beredningen har utarbetats i samband med anslagsframställningen.

Arbetet bedrivs främst genom praktisk försöksverksamhet, bl.a. i form av modellortsprojekt.

Beredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

19. Taxesamordningsutredningen (K 1979:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 22 november 1979 för att utreda samordningen av taxorna för viss kollektiv persontrafik mellan olika regioner:

Särskild utredare:
Pellijeff, F. H. Alexej, direktör (fr.o.m. den 22 november 1979)

Expert:
Berg, Hans E., departementssekreterare (fr.o.m. den 30 november 1979)

Sekreterare:
Lindh, Erik A., f.d. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 30 november 1979)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II K 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden samt haft överläggningar med bl.a. organisationer, trafikföretag och trafikhuvudmän som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under första kvartalet 1981.

20. Flyglagutredningen (K 1979:09)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 december 1979 för översyn av luftfartsförfattningarna. I översynen skall ingå dels en språklig och redaktionell överarbetning av författningarna, dels behandling av vissa materiella frågor:

Särskild utredare:
Johnsson, Jan G., lagman (fr.o.m. den 21 december 1979)

Experter:
Brusén, Vollrath M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 mars 1980)
Renbjer, N. Lennart, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 12 mars 1980)
Sundberg, Kjell M., departementssekreterare (fr.o.m. den 12 mars 1980)

Sekreterare:
Persson, Ann-Christine, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II K 1.

Utredningen har under tiden mars - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under andra halvåret 1981.

21. Transportforskningskommittén (K 1980:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 februari 1980 för översyn av forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet:

Ordförande:
Sandgren, C. Lennart, landshövding (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Ledamöter:
Munke, Sven, redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Wohlin-Andersson, Anna M., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Zachrisson, Bertil, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Experter:
Appelgren, L. Göran S., kanslichef (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Asp, Kenneth O. P., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Boye, Yngve, byråchef (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Carlsund, H. Bo H., departementsråd (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Lantz, Kjell-Åke, departementssekreterare (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Ronne, Bengterik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Roos, Åke P., bitr. föreståndare (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Tidhult, Bengt A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Sekreterare:
Nordström, Lars E., bitr. professor (fr.o.m. den 21 februari 1980)

Bitr. sekreterare:
Nyström, Göran K., departementssekreterare (fr.o.m. den 21 februari 1980)
Roosmark, Per-Olov, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 september 1980)

Lokal: Lars Nordström, Kulturgeografiska institutionen, Box 3016, 400 10 Göteborg, tel. växel 031/17 53 00

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II K 2.

Kommittén har under tiden februari - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.
Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande i maj 1981.

22. Stockholmsutredningen (K 1980:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 27 mars 1980 för att upprätta ett program för samordnade statliga insatser på trafikområdet i Stockholmsregionen:

Särskild utredare:
Norrbom, N. Claes-Eric, generaldirektör (fr.o.m. den 27 mars 1980)

Experter:
Brynell, P. Ulf T., gatudirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Bäckström, A. Ingemar, verkst. direktör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Lindskog, J. Lennart, länsråd (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Lindstenz, Bernt G. C., kanslichef (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Nordell, J. Olof C., trafikdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Nyström, Lennart, finanssekreterare (fr.o.m. den 18 juni 1980)
Rosqvist, C. Gunnar, trafikdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Thunved, Jan G., drätselchef (fr.o.m. den 18 juni 1980)
Wallin, L. Bosse, civilingenjör (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Wohlin, Hans E. O., planeringschef (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Öberg, L. J. Eskil, vägdirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Sekreterare:
Lundin, K. G. Ingemar, civilingenjör (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Lokal: Transportrådet, Industrivägen 7, Box 1339, 171 26 Solna, tel. växel 730 58 80

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II K 3.

Den särskilde utredaren har under tiden maj - oktober 1980 hållit fyra sammanträden med experter och politiker som knutits till utredningen i en referensgrupp. Därutöver har utredaren haft kontakter med olika kommunala, landstingskommunala och statliga organ som berörs av utredarens arbete.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

23. Utredaren (K 1980:03) om sjöfartens roll i trafikpolitiken

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 23 oktober 1980:

Särskild utredare:
Dahlgren, Lars, direktör (fr.o.m. den 24 oktober 1980)

Expert:
Gutsjö, Jan-Eric, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 28 oktober 1980)

Sekreterare:
Williamson, Morgan, fil. lic. (fr.o.m. den 24 oktober 1980)

Lokal: Kommunikationsdepartementet, Vasagatan 8-10, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 36 35

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II K 4.

24. Organisationskommittén (K 1980:04) för trafikflygarutbildning (OTU)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande:

Ordförande:
Letzén, K. Sven-Roland, ekonomidirektör (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Ledamöter:
Eriksson, Erik Gunnar, flygkapten (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Nilsson, Alf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Nilsson, Ingemar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Nordström, Lars-Erik, direktör (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Sundberg, Kjell M., departementssekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Torselius, Jan Henrik, överste (fr.o.m. den 23 oktober 1980)
Westman, Henrik, departementssekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Sekreterare:
Törfeldt, Lennart, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 23 oktober 1980)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II K 5.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

Ekonomidepartementet

1. Betalningsbalansdelegationen (Fi 1975:02)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 oktober 1974 för samordning av betalningsbalansstatistiken (se Post- och Inrikes tidn. den 1 mars 1975):

Ordförande:
Jakobsson, Ulf G., planeringschef (fr.o.m. den 14 november 1979)

Ersättare för ordförande:
Wahlstedt, Bengt L., departementssekreterare (fr.o.m. den 14 november 1979)

Ledamöter:
Hansson, Lars R., bankokommissarie
Lönnqvist, Åke S. G., avdelningschef
Pettersson, Bengt A. G., avdelningschef (fr.o.m. den 4 februari 1980)

Ersättare för ledamot:
Esaieson, Erik R. A., statistikchef (för Lönnqvist)
Franzén, J. Thomas H., avdelningsdirektör (för Hansson) (fr.o.m. den 18 oktober 1977)

Sekreterare:
Persson, Nils Eric, byrådirektör (fr.o.m. den 16 oktober 1979)

Lokal: Sveriges Riksbank, Brunkebergstorg 11, Box 16283, 103 25 Stockholm tel. växel 787 00 00, direktval 787 01 46 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1976 års kommittéberättelse Fi 36.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 14 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Delegationen har den 14 december 1979 avgett en rapport med resultaten från en undersökning av företagens tjänsteexport och tjänsteimport 1978.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

2. Utredningen (Fi 1975:03) om löntagarna och kapitaltillväxten

Tillkallade enligt regeringens bemyndiganden den 30 januari 1975 och den 12 maj 1977 för att utreda frågor om löntagarfonder (se Post- och Inrikes tidn. den 8 februari 1975)

Ordförande:

Larsson, Y. Allan G., chefredaktör (fr.o.m. den 24 augusti 1979)

Ledamöter:

Alderin, Robert B., vice verkställande direktör (fr.o.m. den 21 november 1979)
Bergström, N. Hans I., sakkunnig (fr.o.m. den 5 december 1978 t.o.m. den 10 december 1979)
Bröms, Jan T. R., direktör (fr.o.m. den 9 oktober 1980)
Edin, Per-Olof, utredningschef (fr.o.m. den 19 oktober 1977)
Eliasson, E. Ingemar, statsråd (fr.o.m. den 11 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Feldt, Kjell-Olof, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 januari 1979)
Landberg, Maj-Lis H. A., led. av riksdagen
Levin, Bert L., statssekreterare (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Molin, N. Rune, sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Nilsson, Karl-Erik, bitr. direktör
Rämgård, Rolf I., led. av riksdagen (t.o.m. den 4 december 1979)
Sundkvist, K. R. Tage, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 5 december 1979)
Tobisson, Lars F., led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 november 1979)
Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 21 november 1979 t.o.m. den 8 oktober 1980)
Waldenström, Erland, direktör
Werthén, Hans L.O., tekn. dr. (fr.o.m. den 8 januari 1980)

Experter:

Boman, Ragnar Å., civilekonom (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Böök, Sven Åke, föreståndare (fr.o.m. den 14 juli 1977)
Dahlsten, Ulf L., stadsdirektör (fr.o.m. den 9 mars 1976 t.o.m. den 31 mars 1980)
Edenhammar, Hans, auktoriserad revisor (fr.o.m. den 1 november 1979)
Eidem, Rolf I., civilekonom (fr.o.m. den 1 april 1977)
Johansson, Sven-Erik N., professor (fr.o.m. den 9 mars 1976)
Kristoffersson, Anders W., fil. kand. (fr.o.m. den 1 april 1977)

Låftman, Lennart R., civilekonom (fr.o.m. den 1 december 1977 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Pettersson, Per, A. hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1980)

Sekreterare:
Öhman, Berndt, universitetslektor (fr.o.m. den 1 december 1975)

Bitr. sekreterare:
Skog, Rolf R., civilekonom (fr.o.m. den 7 november 1978)

Lokal: Regeringsgatan 19, 1 tr., 111 53 Stockholm, tel. 21 08 20 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse Fi 37.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 16 sammanträden, varav ett tvådagarssammanträde. Därutöver har en särskild referensgrupp om sambandet mellan löner och vinster hållit två sammanträden.

Utredningen planerar att avge ett principbetänkande i februari 1981 och ett antal expertrapporter under året i övrigt.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under våren 1982.

3. Banklagsutredningen (Fi 1976:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 23 juni 1976 för att göra en översyn av banklagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 20 juli 1976):

Ordförande:
Malmgren, Kurt K-G., rättschef

Ledamöter:
Danielsson, C. Bertil, bankdirektör
Danielsson, Stig A., bankinspektör
Eklöf, Kurt G. A., vice riksbankschef
Lindquist, Sven B. E., direktör (t.o.m. den 7 september 1980)
Rydh, Jan R., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Schierbeck, Per W., verkst. direktör (fr.o.m. den 8 september 1980)
Svenson, Sven G., direktör (t.o.m. den 30 september 1980)
Thunholm, Lars-Erik, bankdirektör

Sakkunnig:
Thörn, Lars-Olof, avdelningsdirektör

Experter:
Bökmark, Jan S., direktör

Dahlheim, Bo I. G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1976)
Lindstrand, H. Tomas, civilekonom (fr.o.m. den 1 april 1978)
Utterström, Thomas O., avdelningschef (fr.o.m. den 20 mars 1979)

Sekreterare:
Bredin, Lars A. G., vice börschef (fr.o.m. den 20 april 1977)

Bitr. sekreterare:
Noltorp, Lars G. N., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Nordström, L. Anders, hovrättsassessor (fr.o.m. den 20 november 1978)

Lokal: Göta hovrätt, Hovrättstorget, Box 422, 551 02 Jönköping, tel. växel 036/11 94 30 (bitr. sekreterarna)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II E 1. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II E 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden. Därutöver har 15 sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp, vars arbete främst avser en teknisk översyn av bankrörelselagen efter mönster av aktiebolagslagen och bokföringslagen.

Utredningen har i juli 1980 avgett delbetänkandet (Ds E 1980:3) Konsumentskyddet inom bankområdet och bankinspektionens styrelse.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

4. Valutakommittén (E 1977:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 juni 1977 för att utreda med valutaregleringen sammanhängande spörsmål:

Ordförande:
Wickman, H. Krister, f.d. riksbankschef, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 september 1977)

Ledamöter:
Berg, Bengt R., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Berg, Bengt Åke, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Eklöf, Kurt G. A., vice riksbankschef (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Ekman, Jan E. H. M., bankdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Grönfors, Kurt G. W., professor (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Johansson, Göran, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 30 april 1980)
Larsson, L. Thorsten, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Lendenius, Lars-Gunnar, utredningssekreterare (fr.o.m. den 13 augusti 1980)

Ljung, Lars U., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Nilsson, Bengt G., utredningschef (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 12 augusti 1980)
Wachtmeister, Knut G. N., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Wibble, Anne M., ekon. lic. (fr.o.m. den 12 december 1978)

Experter:
Hall, Kurt Arne, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1978 t.o.m. den 31 mars 1980)
Jonsson, Björn T., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)
Kragh, Börje R. V., professor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Linton, E. Charlotte, jur. kand. (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Nipstad, Jan A., bankokommissarie (fr.o.m. den 15 november 1977)
Nyström, Lars A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Persson, Lars E. H., departementsråd (fr.o.m. den 7 november 1978)
Sandén, Peter, fil. kand. (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Huvudsekreterare:
Sahlén, Anders F., pol. mag. (fr.o.m. den 1 september 1978)

Sekreterare:
Öjeheim, Per-Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Lokal: Regeringsgatan 65, 3 tr., Box 7311, 103 90 Stockholm, tel. 21 55 20 (huvudsekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II E 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har i december 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:51) Valutareglering och ekonomisk politik, innehållande expertrapporter.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

5. Försäkringsrörelseutredningen (E 1977:05) (FRU)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 oktober 1977 för att se över lagen om försäkringsrörelse m.m.:

Särskild utredare:
Lind, Johan A. L., hovrättslagman, ordförande i arbetsdomstolen (fr.o.m. den 21 november 1977)

Experter:
Bökmark, Jan S., direktör (fr.o.m. den 10 januari 1978)

Eriksson, A. A. Tage, direktör (fr.o.m. den 10 januari 1978)
Svensson, Åke E. F., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1978)
von Willebrand, Karin M., f.d. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1978)

Sekreterare:
Hahn, R. A. Birgitta, hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 januari 1978)

Lokal: Salviigränd 1, 3 tr., 111 28 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 14 58 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II E 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden. Därutöver har tre sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp för frågan om uppställning av försäkringsbolagens resultat- och balansräkningar.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande i december 1980 och slutbetänkande under första kvartalet 1981.

6. Lönspardelegationen (E 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 september 1978 för att följa och analysera det nya lönsparsystemet m.m.:

Ordförande:
Jakobsson, Ulf G., planeringschef (fr.o.m. den 13 december 1978)

Ledamöter:
Roos, J. Olle, skattedirektör (fr.o.m. den 13 december 1978)
Rylander, Gunnel I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 13 december 1978)
Widestrand, Lars O., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 13 december 1978)
Ysander, Bengt-Christer, docent (fr.o.m. den 13 december 1978)

Expert:
Herin, Jan C. G. E. F:son, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sekreterare:
Björhn, Arne L., civilekonom (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lokal: Ekonomidepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 15 02 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1979 års kommittéberättelse del II E 2.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft kontakter med organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

7. Försäkringsverksamhetskommittén (E 1979:01) (FVK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 december 1978 och den 13 november 1980 med uppdrag att se över lagstiftningen om försäkringsbolagens och försäkringsinspektionens verksamhet m.m.:

Ordförande:

Westerlind, Erik A., landshövding (fr.o.m. den 5 april 1979)

Ledamöter:

Fernlund, B. Dan, byråchef (fr.o.m. den 5 april 1979)
Gabrielsson, A. Edmund B., expeditionschef/rättschef (fr.o.m. den 5 april 1979)
Gustavsson, K. Rune, socionom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 5 april 1979)
Hörnlund, Gördis K., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 5 april 1979)
Lindwall, Lars E., direktör (fr.o.m. den 5 april 1979)
Schönmeyr, C. Richard A. C., verkst. direktör (fr.o.m. den 5 april 1979)

Experter:

Brege, J. Lennart O., organisationsdirektör (fr.o.m. den 24 april 1979)
Odelius, Bo G., försäkringsombudsman (fr.o.m. den 6 juni 1979) (ingående i sekretariatet)
Olanders, Anders O., distriktskontorschef (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Olby, A. Jan E., byrådirektör (fr.o.m. den 24 april 1979)
Utterström, Thomas O., avdelningschef (fr.o.m. den 24 april 1979)

Sekreterare:

Lundgren, Bo K., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 21 augusti 1979)

Bitr. sekreterare:

Callbo, M. Christina, civilekonom (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Lokal: Salviigränd 1, 3 tr., 111 28 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 14 28 (sekreteraren)

Direktiv för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II E 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 16 sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under januari 1981.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

8. VPM-utredningen (E 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979 för att utreda frågor om tillsynen över värdepappersmarknaden m.m.:

Särskild utredare:
Wahlgren, E. Göran, regeringsråd (fr.o.m. den 4 september 1979)

Sakkunnig:
Abelin, Hans Henrik, bankinspektör (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Experter:
Damberg, Bo, bankdirektör (fr.o.m. den 29 januari 1980)
Wunderman, C. Håkan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Sekreterare:
Svensson, S. Göran, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Lokal: Göta hovrätt, Box 422, 551 02 Jönköping, tel. växel 036/11 94 30 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II E 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1982.

9. Utredningen (E 1979:03) angående översyn av den statliga fondförvaltningen m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979:

Särskild utredare:
Abelin, Hans Henrik, bankinspektör (fr.o.m. den 2 oktober 1979)

Sakkunniga:
Nordling, Carl-Einar, kammarråd (fr.o.m. den 25 oktober 1979)
Telestam, Gösta L., direktör (fr.o.m. den 25 oktober 1979)

Experter:
Karlsson, Erik L., riksbanksdirektör (fr.o.m. den 27 november 1979)
Lalin, Per Olov, revisionsdirektör (fr.o.m. den 27 november 1979)

Lindberg, P. Lennart, byråchef (fr.o.m. den 27 november 1979)

Sekreterare:
Frii, Lennart W., hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 oktober 1979)

Lokal: Hovrätten över Skåne och Blekinge, Fack, 201 10 Malmö, tel. 040/734 30 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II E 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

10. Kommittén (E 1980:01) om jordbrukets kapitalförsörjning

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 7 juni 1979 för att utreda med jordbruksfinansieringen sammanhängande frågor:

Ordförande:
Widén, K. A. Ingvar, generaldirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Ledamöter:
Arvidsson, Helge, direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Eklöf, Kurt G. A., vice riksbankschef (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Hillbom, Lars, civilekonom (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Lindberger, Lars, överdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Experter:
Knutsson, P. Gösta, byråchef (fr.o.m. den 20 februari 1980)
Zettermark, J. Åke, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 februari 1980)
Öster, Karl Olov, departementsråd (fr.o.m. den 22 februari 1980)

Sekreterare:
Classon, Anders, civilekonom (fr.o.m. den 1 september 1980)

Bitr. sekreterare:
Ingemansson, Jan H. I., lantbrukskonsulent (fr.o.m. den 20 februari 1980)

Lokal: Södergatan 5, 211 34 Malmö, tel. 040/10 10 10

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II E 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under oktober 1981.

11. Statistikutredningen (E 1980:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 25 oktober 1979:

Ordförande:

Sandgren, C. Lennart, landshövding (fr.o.m. den 17 mars 1980)

Ledamöter:

Carlsson, Bo, ekon. dr (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Carlsson, Gösta, professor (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Gadd, P. E. Arne, revisionsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Högmark, Anders G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Nilsson, K. F. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Tarschys, N. Daniel, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1980)

Sakkunniga:

Norén, Agneta, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1980)
Ohlsson, P. T. Ingvar, f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 17 mars 1980)
Skogö, Ingemar, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1980)

Experter:

Danielsson, Georg, revisionsdirektör (fr.o.m. den 10 november 1980)
Wadensjö, Eskil G., professor (fr.o.m. den 10 november 1980)

Sekreterare:

Guteland, Gösta A., statistikchef (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Bitr. sekreterare:

Jelf, Hans R., byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Fredsgatan 6, 4 tr., 111 52 Stockholm, tel. 21 62 73 (Guteland), 21 03 68 (Jelf) eller 21 74 73

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II E 5.

Utredningen har under tiden mars - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande år 1981.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete år 1983.

12. Kommittén (E 1980:03) om översyn av *kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen*

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 27 mars 1980:

Ordförande:
Wallander, Jan R., bankdirektör (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Ledamöter:
Höök, Erik S. V., professor (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Kragh, Börje R. V., professor (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Expert:
Hedberg, Lars O. O., hovrättslagman (fr.o.m. den 16 september 1980)

Sekreterare:
Englund, K. G. Peter, ekon. dr (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Viotti, S. Staffan J., docent (fr.o.m. den 18 augusti 1980)

Lokal: Handelshögskolan i Stockholm, Box 6501, 113 83 Stockholm, tel. växel 736 01 20

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II E 2.

Kommittén har under tiden juni - oktober 1980 hållit tre sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och experter.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande i form av ett antal expertrapporter vintern 1981-1982.

Kommitten beräknas avge sitt slutbetänkande vintern 1982-1983.

13. Kontokortskommittén (E 1980:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 27 mars 1980 för att utreda verksamheten med kontokort:

Ordförande:
Westerlind, N. Peter, justitieråd (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Ledamöter:
Anderberg, K. Ingvar, direktör (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Andersson, Rolf B., led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Hedberg, E. M., Gertrud, sakkunnig (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Stjernström, O. Ingolf, direktör (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Sundgren, E. Roland, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Experter:
Agevik, Eva, byrådirektör (fr.o.m. den 8 oktober 1980)

Karneman, H. Gunnar, verkst. direktör (fr.o.m. den 8 oktober 1980)
Thörn, Lars-Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 oktober 1980)
Wahlstedt, Bengt L., departementssekreterare (fr.o.m. den 8 oktober 1980)

Sekreterare:
Hübinette, K. Bertil, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., 111 53 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 39 67

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II E 1.

Kommittén har under tiden juni - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommitténs arbete befinner sig i ett inledande skede. Enligt den nuvarande planeringen kommer någon del av utredningsuppgiften att redovisas i ett delbetänkande.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete före utgången av år 1982.

14. Utredningen (E 1980:05) om de små och medelstora företagens finansiella situation

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 26 juni 1980:

Särskild utredare:
Nordenfalk, S. R. E. Johan, ambassadör (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Sakkunniga:
Alderin, Robert B., vice verkst. direktör (fr.o.m. den 17 november 1980)
Björhn, Arne L., civilekonom (fr.o.m. den 17 november 1980)
Stångberg, Olle, kansliråd (fr.o.m. den 17 november 1980)
Åberg, Lars Gunnar, bankdirektör (fr.o.m. den 17 november 1980)

Sekreterare:
Söderström, B. Olof, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1980)

Postadress: Ekonomidepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II E 3.

Budgetdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 16, 23, 36 och 37

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 26 och 33

1. 1969 års punktskatteutredning (Fi 1970:57)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndiganden den 21 mars 1969, den 29 juni 1970 samt den 18 juni 1971 för att se över gällande bestämmelser på punktskatteområdet i vissa delar (se Post- och Inrikes tidn. den 5 juni 1969 och den 2 oktober 1970):

Ordförande:
Edstrand, Karl-Ingmar, departementsråd (fr.o.m. den 12 juli 1976)

Ledamöter:
Thulin, Einar E:son, f.d. skattedirektör
Wadell, Ulla G. S., skattedirektör (fr.o.m. den 12 juli 1976)
Willart, N. Bo, byråchef

Experter:
Andersson, Fritz A. R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 juli 1976)
Friedner, Lars F. V., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 28 september 1977)
Olsson, Bertil O., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 september 1976)
Schultz, J. Allan S., f.d. bitr. skattedirektör (t.o.m. den 17 december 1979)
Sjöstrand, A. Mats T., byrådirektör (fr.o.m. den 14 september 1976)

Sekreterare:
Lindgren, Per Anders, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 25 april 1977)

Bitr. sekreterare:
Körner, Klas-Håkan (Håkan), kammarrättsassessor (fr.o.m. den 17 oktober 1977)

Lokal: Munkbron 11, 2 tr., tel. 10 87 23 (ordföranden), tel. 10 85 73 (sekreteraren) Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 19 sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

2. Mervärdeskatteutredningen (Fi 1971:05)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 oktober 1971 med uppdrag att verkställa teknisk översyn av mervärdeskatten (se Post- och Inrikes tidn. den 11 november 1971):

Utredningsman:
Fridolin, Hans R., f.d. departementsråd

Experter:
Crabo, Sven, direktör
Helmers, Dag, professor
Lindstam, Leif E., departementsråd
Mellbin, B. Lennart, byråchef
Norrman, Bo U. S., taxeringsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Yregård, Rune, bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 2 januari 1980)

Sekreterare:
Olofsson, L. Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1976)

Bitr. sekreterare:
Skarell, Gunnar E. A., departementssekreterare

Lokal: Budgetdepartementet, Kanslihusannexet, Riddarhustorget 7-9, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren och bitr. sekreteraren)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 17 sammanträden.

Utredningen har den 23 juli 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:6) Översyn av mervärdeskatten Del V Mervärdeskattekontrollen m.m.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

3. Utredningen (Fi 1972:06) om underställning av avtal

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 juni 1972 för att utreda vilka frågor om arbets- och anställningsvillkor för tjänstemän som skall underställas Kungl. Maj:t och vilka som därutöver skall underställas riksdagens lönedelegation (se Post- och Inrikes tidn. den 10 juli 1972):

Utredningsman:
Foyer, Lars O., kanslichef

Lokal: Riksdagens näringsutskott, Brunkebergsterrassen 1, 100 12 Stockholm, tel. växel 14 20 20

Direktiven för utredningen, se 1973 års riksdagsberättelse Fi 46.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med riksdagens lönedelegation om dess arbetsformer m.m.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

4. Utredningen (Fi 1973:01) om säkerhetsåtgärder m.m. i skatteprocessen (USS)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 16 februari 1973 för att utreda frågan om regler om kvarstad, skingringsförbud m.m. i skatteprocessen (se Post- och Inrikes tidn. den 7 mars 1973):

Ordförande:

Nordenadler, Anders, länsåklagare

Ledamöter:

Andersson, Kerstin G., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 7 mars 1979)
Bergh, Sten, lagman
Bergqvist, Jan G., pol. mag., led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juni 1979)
Gustafsson, K. G. Wilhelm, rektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Söderström, Kurt I. W., ingenjör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Welander, Gösta, departementsråd
Westberg, H-O. (Olle), svarvare, led. av riksdagen

Sakkunniga:

Erling, E. Martin H., kammarrättsråd (fr.o.m. den 1 april 1980)
Nord, Karl-Erik, skattedirektör (fr.o.m. den 30 juni 1978)

Experter:

Baekkevold, Arne E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 17 februari 1976)
Bjernstad, S. L. Börje, kronofogde
Björnesjö, Sven G., taxeringsrevisor
Bruhn, Sigleif (Leif) E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Hirschfeldt, Johan H., byråchef (fr.o.m. den 30 juni 1978)
Jarenius, J. Christer I., direktör
Johanson, Lars R., länsråd (fr.o.m. den 17 februari 1976)
Ljungwall, N. E. Folke, länsåklagare (fr.o.m. den 17 februari 1976)

Sekreterare:
Erling, E. Martin H., kammarrättsråd (fr.o.m. den 22 april 1974 t.o.m. den 31 mars 1980)

Bitr. sekreterare:
Grinneröd-Nordahl, Monica L. M., distriktsåklagare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 november 1980)
Kronholm, Birgit S. B., distriktsåklagare (fr.o.m. den 15 april 1979)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (Erling och Kronholm), tel. växel 0480/28 000 (Nordenadler)

Direktiven för utredningen, se 1974 års riksdagsberättelse Fi 40. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II B 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.
Utredningen har den 13 mars 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:4) Preskriptionshinder vid skattebrott.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

5. Skattetilläggsutredningen (Fi 1975:06) (SU)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 februari 1975 för att utreda frågan om det skatteadministrativa sanktionssystemet (se Post- och Inrikes tidn. den 16 maj 1975):

Ordförande:
Widmark, P. Sverker V., kammarrättslagman

Sakkunniga:
Sundkvist, K. R. Tage, lantbrukare, led. av riksdagen
Westberg, H-O. (Olle), svarvare, led. av riksdagen

Experter:
Baekkevold, Arne E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 augusti 1975)
Burström, Brita A., byråchef (fr.o.m. den 1 augusti 1975)
Fries, Ingmar F., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1978)
Gustafson, G. Arne, direktör (fr.o.m. den 20 oktober 1975)
Johansson, Bo G. H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1975)
Lundholm, Eric L. O., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1975)
Matsson, Tommy, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1975)

Sekreterare:
Werdinius, Claes A., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 augusti 1975)

Bitr. sekreterare:
Olsson, E. Ragnar, taxeringsintendent (fr.o.m. den 12 september 1977)

Lokal: L. Nygatan 1, 1 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 23 33 (sekreteraren). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse Fi 40.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 21 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avge slutbetänkande samt avsluta sitt arbete under första hälften av år 1981.

6. Utredningen (Fi 1976:02) om beskattning av tjänstepensioner

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 11 mars 1976 för att utreda vissa frågor angående avdrag vid inkomsttaxering för kostnader för tryggande av anställds pensionering, m.m. (se Post- och Inrikes tidn. den 23 mars 1976):

Utredningsman:
Wahlgren, E. Göran, regeringsråd

Experter:
Berglöf, J. Sigvard C. D:son, skattedirektör
Fries, Ingmar F., departementssekreterare (fr.o.m. den 4 september 1978)
Grop, Erik H., försäkringstjänsteman (fr.o.m. den 14 maj 1979)
Kihlström, Laila K. E., direktör (fr.o.m. den 19 januari 1977)
Nilson, Lars-Erik, direktör (fr.o.m. den 8 december 1978)
Sköllerholm, S. Ove J., hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 februari 1977)
Thornell, Anders B., länsråd (fr.o.m. den 19 januari 1977)
Öhman, Arne J. P., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 19 januari 1977)

Sekreterare:
Edling, A. Roland, rådman
Salsbäck, K. Johan, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Lokal: Länsrätten i Örebro län, Box 59, 701 02 Örebro, tel. växel 019/13 60 00 (Edling), tel. växel 08/763 10 00 (Salsbäck)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II B 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 13

sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

7. Företagsobeståndskommittén (Fi 1976:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 februari (se Post- och inrikes tidn. den 22 maj 1976) och den 25 november 1976 samt den 24 april 1980 för att utreda frågan om samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd:

Ordförande:

Westerlind, Erik A., landshövding

Ledamöter:

Boström, Curt B., kamrer, led. av riksdagen
Fransson, Arne A. E., personalchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juni 1977)
Fridolfsson, Filip W., fabrikör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juni 1977)
Löfberg, Karl Axel, f.d. departementsråd
Wilhelmsson, Arne E., rådman
Ångström, Rune T., led. av riksdagen

Sakkunniga:

Ekström, Bert O., avdelningschef (fr.o.m. den 15 juni 1976 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Jäderqvist, K. Bertil, kronodirektör (fr.o.m. den 1 september 1976)
Spendrup, K. Aksel, avdelningschef (fr.o.m. den 30 juni 1977 t.o.m. den 22 september 1980)
Åvall, Sven K., direktör (fr.o.m. den 15 juni 1976)

Experter:

Björklund, Jan O., byråchef (fr.o.m. den 9 september 1976)
Bovidson, Thure, direktör (fr.o.m. den 9 september 1976)
Herrstedt, Henry T. O., länsarbetsdirektör (fr.o.m. den 9 september 1976)
Lundius, Torsten M., advokat (fr.o.m. den 27 juni 1980)
Olson, Hans Christer, ekon. dr (fr.o.m. den 21 juli 1980)
Thornell, Anders B., länsråd (fr.o.m. den 9 september 1976)

Sekreterare:

Ohlsson, J. Staffan C., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 15 juni 1976)

Bitr. sekreterare:

Kristiansson, Erling B., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Lokal: Munkbron 11, 2 tr., tel. 20 04 14 (sekreteraren), 10 93 16 (bitr. sekreteraren) Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II B 1. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II B 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 20 december 1979 avgett delbetänkandet (SOU 1979:91) Företags obestånd - Samordning av statliga åtgärder.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

8. 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 september 1976 för att göra en översyn av reglerna för fastighetstaxering (se Post- och Inrikes tidn. den 30 oktober 1976):

Ordförande:

Björne, B. Gunnar, regeringsråd

Ledamöter:

Hall, A. Bertil, fastighetsråd

Jansson, Paul G., elektriker, riksgäldsfullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1978)

Josefson, Stig A., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1978)

Lundgren, Bo A. M., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1978)

Malmberg, C. Lars E., bitr. skattedirektör

Stensson, S. L. Börje, skolchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 mars 1978)

Wadell, Ulla G. S., skattedirektör

Experter:

Carlegrim, N. Erik A., professor (fr.o.m. den 10 februari 1977)

Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 20 november 1979)

Fridell, G. Ingvar, förbundsordförande (fr.o.m. den 20 mars 1978)

Fries, Ingmar F., departementssekreterare (fr.o.m. den 12 september 1977)

Hansson, Bo R. A., byråchef (fr.o.m. den 12 december 1978)

Henrikson, Kjellåke, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 12 juni 1978)

Jönsson, Per Ivan, vattenrättsråd (fr.o.m. den 10 februari 1977)

Nilsson, Nils-Erik, avdelningschef (fr.o.m. den 19 september 1977)

Rispe, Curt B., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 22 januari 1979)

Sekreterare:
Bergenstjerna, Johan P., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Widebäck, I. Birgitta, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 6 oktober 1976 t.o.m. den 14 september 1980)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 1 tr., 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (Bergenstjerna och Henrikson). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II B 4. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II B 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 18 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Därutöver har sammanträden hållits med särskilda arbetsgrupper inom kommittén.

Kommittén har den 9 november 1979 avgett delbetänkandet (SOU 1979:81) Fastighetstaxering 81 - industribyggnader, den 18 mars 1980 delbetänkandet (Ds B 1980:4) Förseningsavgift vid allmän fastighetstaxering, den 7 maj 1980 delbetänkandet (Ds B 1980:5) Villabeskattning 81 och den 21 juli 1980 delbetänkandet (Ds B 1980:8) Besvärsregler vid allmän fastighetstaxering, följdändringar m.m.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

9. Förvaltningsutredningen (B 1977:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 december 1976 för att utreda frågan om bättre metoder för planering och hushållning i statsförvaltningen:

Ordförande:
Tarschys, N. Daniel, docent, led. av riksdagen

Ledamöter:
Hanson, Per-Olof, f.d. borgarråd
Karlsson, F. Göran, redaktör, led. av riksdagen
Kristiansson, N. Axel, f.d. ers. för led. av riksdagen
Lewén-Eliasson, Anna Lisa, f.d. led. av riksdagen
Pettersson, S. Arne, kommunalråd, f.d. led. av riksdagen
Svegfors, J. Mats A., statssekreterare (fr.o.m. den 7 december 1978)

Sakkunniga:
Andersson, B. Göran, ombudsman
Båfält, B. Evert, kanslichef (fr.o.m. den 15 mars 1977)
Carlsson, Jan-Olof, bergsingenjör

Carnhagen, Göran E. T., departementsråd (fr.o.m. den 15 mars 1977)
Olsson, E. Olof, andre förbundsordförande

Experter:
Annerberg, Rolf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 december 1979)
Birgersson, Bengt Owe, docent, föredragande i riksdagens konstitutionsutskott (fr.o.m. den 28 maj 1979)
Carlsson, Sture E., tf. revisionsdirektör (fr.o.m. den 6 december 1979)
Dahlberg, Lars B. L., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 november 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Dahlberg, Lars C., departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Engström, Odd, utredningssekreterare (fr.o.m. den 25 mars 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Esping, Hans, revisionsdirektör (fr.o.m. den 22 september 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Fallenius, Ann-Marie, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Fransson, Bo-Gunnar L., avdelningschef (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Magnander, Ebbe E. A., f.d. avdelningschef (fr.o.m. den 10 februari 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Printz, Bengt-Åke L., organisationsdirektör (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Wetterberg, Ulf G., tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 5 december 1979)
Widebäck, Ulf M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 augusti 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Wittenmark, Lars T. N., byrådirektör (fr.o.m. den 9 juli t.o.m. den 5 december 1979)

Sekreterare:
Annerberg, Rolf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 12 april 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Carlsson, Sture E., tf. revisionsdirektör (fr.o.m. den 12 april 1977 t.o.m. den 5 december 1979)
Noaksson, Hans E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Wittenmark, Lars T. N., byrådirektör (fr.o.m. den 6 december 1979)

Lokal: L. Nygatan 1, 1 tr., tel. växel 763 10 00 (sekreterarna)
Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II B 11.
Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II B 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med olika myndigheter, utredningar och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

10. Vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 24 mars 1977 med uppdrag att göra en teknisk översyn av vägtrafikbeskattningen:

Särskild utredare:
Lindstam, Leif E., departementsråd

Experter:
Bengtsson, Hans, hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Borgstrand, Björn J., byrådirektör (fr.o.m. den 12 december 1978 t.o.m. den 20 oktober 1980)
Bornhager, Sven-Åke (Sven) I., förste byråsekreterare
Carlson, Å. Lennart, bitr. skattedirektör
Eriksson, K. Birger, avdelningsdirektör
Guste, Göran L., byrådirektör
Skarell, Gunnar E. A., departementssekreterare

Sekreterare:
Hamberg, Lennart T. C., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 14 maj 1979)
Sjöstrand, A. Mats T., byrådirektör

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. växel 22 36 00 (sekreterarna)
Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II B 2. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II B 3 och 1981 års kommittéberättelse del II B 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft kontakter med olika organisationer som berörs av utredningens arbete. Därutöver har sammanträden hållits med särskilda arbetsgrupper inom utredningen. Särskilda arbetsgrupper har företagit studieresor i Storbritannien, Västtyskland och Nederländerna.

Utredningen har den 20 oktober 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:13) Översyn av vägtrafikbeskattningen. Del 2. Slopad fordonsskatt och höjd bensinskatt.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

11. Stämpelskatteutredningen (B 1977:06)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 april 1977 med uppdrag att se över reglerna om stämpelskatt och expeditionsavgift samt avgiften för förhandsbesked i taxeringsfrågor:

Särskild utredare:
Francke, Jan Å., departementsråd

Experter:
Bredin, Lars A. G., kansliråd
Hagman, Björn O., byrådirektör
Hedström, Carin M. U., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Kleist, Åke O., revisionsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lindby-Ragsten, Barbro F. M. S., revisionsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Lundholm, Eric L. O., bitr. skattedirektör
Rehnström, K. Åke H., hovrättsassessor
af Sandeberg, J. D. Fredrik-Adolf, förste advokatfiskal (fr.o.m. den 21 augusti 1980)
Torngren, Håkan E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Åhlén, Lars, lagman

Sekreterare:
Dinnetz, Peter, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Torngren, Håkan E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 11 juni 1977 t.o.m. den 30 september 1980)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 1 tr., tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II B 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 30 juni 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:7) Avgifter vid tingsrätt m.m.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

12. Utredningen (B 1977:07) med uppdrag att utreda frågan om lokalisering av ny verksamhet till Västerbottens län

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 18 maj 1977 med uppdrag att utreda frågan om lokalisering av ny verksamhet till Västerbottens län:

Särskild utredare:
Ångström, Rune T., led. av riksdagen

Sakkunniga:
Beckman, Lars E. A., bitr. professor, universitetsrektor
Carlsson, P. Bertil, kommunalråd
Forsell, Harry A., länsråd
Lundberg, Henry L., direktör
Svensson, Åke G., fil. dr, utbildningsledare

Expert:
Pärson, Hanns B. S., direktör (fr.o.m. den 15 augusti 1977)

Sekreterare:
van der Capellen, Constance (Connie) E., departementssekreterare
Peterson, Christer B. O., byrådirektör (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Lokal: Länsstyrelsen i Västerbottens län, 901 86 Umeå, tel. växel 090/12 20 00 (Peterson)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II B 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 sammanträtt med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Därutöver har sammanträden hållits med en särskild expertgrupp inom utredningen.

Utredningen planerar att avge ett tredje och sista delbetänkande före årsskiftet 1980-1981.

13. Delegationen (B 1977:09) för företagens uppgiftslämnande m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 juni 1977 för att aktivt verka för att begränsa och underlätta företagens och kommunernas uppgiftslämnande:

Ordförande:
Wirsäll, Nils-Erik, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)

Ledamöter:
Ahrfelt, Bengt, avdelningschef (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Bergstig, Lars H., kanslichef (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Gärdsmo, Fred B., direktör (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1981)

Haglund, Sune K., boktryckare, borgarråd (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Hallenius, G. Ingemar, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 5 december 1978 t.o.m. den 30 juni 1981)
Hedberg, Stig E., förbundsjurist (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Myrbeck, Arne K. D., sektionschef (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Radesjö, G. Wivi-Anne, företagare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
de Woul, Jan T. J., pol. mag. (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)
Wästberg, Greta E., direktör (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1981)

Experter:
Armholt, Roland H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 september 1980)
Densjö, K. A. Sören, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)
Ekwall, Thomas F. H., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Mühlenbock, Kjell I. O., jur. kand. (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Pedersen, Zaid O. B., byrådirektör (fr.o.m. den 4 februari 1980)

Sekreterare:
Ahrfelt, Bengt, avdelningschef (fr.o.m. den 1 juli 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Ferrmark-Hanno, Cathrina, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 7 januari 1980)
Hallberg, Dag R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)
Ihrmark, Astrid K. M., länsrevisor (fr.o.m. den 1 juli 1978 t.o.m. den 31 december 1979)
Jakobsson, Kjell G. L., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Lefvert, Helena, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 14 april 1980)
Nordqvist, Rolf G., pol. mag. (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 14 april 1980)
Pedersen, Zaid O. B., byrådirektör (fr.o.m. den 13 oktober 1977 t.o.m. den 3 februari 1980)
Printz, Bengt-Åke L., organisationsdirektör, kanslichef (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 april 1980)
Werbell, Bror I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 16 april 1980)

Lokal: Birger Jarls torg 7-9, 103 33 Stockholm, tel. växel 22 36 00 (sekreterarna)

Direktiven för delegationen, se 1978 års kommittéberättelse del II B 8.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, företag, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Delegationens arbete beräknas pågå t.o.m. den 30 juni 1981.

14. Traktamentsbeskattningssakkunniga (B 1978:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 januari 1978 med uppdrag att se över reglerna om beskattning av traktamenten m.m.:

Ordförande:

Reuterswärd, Erik A. P., regeringsråd (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Ledamöter:

Boström, Curt B., kamrer, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978 t.o.m. den 23 april 1980)

Hägelmark, S. Eric L., kapten, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Ulander, Lars G., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 april 1980)

Sakkunniga:

Hirschfeldt, Johan H., byråchef (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Hägglund, Sven-Olof, ombudsman (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Högberg, K. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Ljungh, Claes W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Rispe, Curt B., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 21 september 1979)

Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 16 mars 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Experter:

Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Karlson, Matts E., förste revisor (fr.o.m. den 29 juni 1978)

Wilhelmsson, F. Uno, förhandlingsdirektör (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Sekreterare:

Palme, Sven C. G., regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 14 mars 1978)

Ström, Ivan S., länsrättsassessor (fr.o.m. den 14 mars 1978)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 1 tr., tel. växel 763 10 00 (sekreterarna)
Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm.

Direktiven för de sakkunniga, se 1979 års kommittéberättelse del II B 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden. Därutöver har sammanträden hållits i särskilda arbetsgrupper.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete vid årsskiftet 1981-1982.

15. Konsultexportutredningen (B 1978:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 mars 1978 med uppdrag att utreda frågan om samverkan i fråga om statlig konsultverksamhet i utlandet m.m.:

Särskild utredare:
Dennis, Bengt, ambassadör (fr.o.m. den 13 mars 1978)

Experter:
Lonaeus, G. Håkan N., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 april 1978 t.o.m. den 18 augusti 1980)
Norberg, Sven, expeditionschef-rättschef (fr.o.m. den 2 maj 1979)

Sekreterare:
Skogö, Ingemar, departementssekreterare (fr.o.m. den 13 mars 1978)

Bitr. sekreterare:
Svensson, Carl-Gustaf Å., civilekonom (fr.o.m. den 13 november 1978 t.o.m. den 18 augusti 1980)

Lokal: Regeringsgatan 1, 4 tr., tel. växel 763 10 00. Postadress: Konsultexportutredningen, Utrikesdepartementet, Box 16121, 103 23 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II B 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med olika myndigheter och företag som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 2 september 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:23) Statligt kunnande till salu - export av tjänster från myndigheter och bolag.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

16. Forskningsskattekommittén (B 1978:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 14 september 1978 med uppdrag att utforma förslag till åtgärder vid beskattningen för att främja forsknings- och utvecklingsinsatser:

Särskild utredare:
Mileikowsky, Curt, tekn. dr (fr.o.m. den 14 september 1978)

Sakkunniga:
von Bahr, Stig V., departementsråd (fr.o.m. den 6 november 1978)
Gustafson, G. Arne, direktör (fr.o.m. den 6 november 1978)
Hedborg, Anna M., sekreterare (fr.o.m. den 6 november 1978)
Henkow, Sten R., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979)
Ljungh, Claes W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 6 november 1978)
Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 2 juni 1979)

Experter:
Lundin, N. Tore H., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Törnros, E. A. Christer, rådman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Sekreterare:
Herrlin, Klas G. E., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II B 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén har den 18 januari 1980 avgett slutbetänkandet (Ds B 1980:1) Stimulans av forskning och utveckling.

Uppdraget är därmed slutfört.

17. Solnautredningen (B 1978:06)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 september 1978 för att företräda staten vid förhandlingar med Solna kommun om överlåtelse av vissa markområden, m.m.:

Förhandlare:
Englund, K. Svante I., överdirektör (fr.o.m. den 6 november 1978)

Sakkunniga:
Hägg, Y. O. Sture, avdelningschef (fr.o.m. den 6 november 1978)
Smith, A. Åke, planeringsdirektör (fr.o.m. den 6 november 1978)

Experter:
Ehrling, C. O. Ingvar, departementsråd (fr.o.m. den 28 november 1980)
Larsson, Sven E., f.d. departementsråd (fr.o.m. den 6 maj t.o.m. den 27 november 1980)
Norell, Thomas., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 november 1978)

Tengwall, Jan O., byråchef (fr.o.m. den 6 november 1978)

Lokal: Statens förhandlingsnämnd, Sturegatan 24, 114 36 Stockholm, tel. växel 67 96 50

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 29 sammanträden, därav åtta med representanter för motparten.

Utredningen har den 25 februari 1980 överlämnat avtal om överlåtelse av stadsägan 1435 i Solna.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

18. Realbeskattningsutredningen (B 1978:07)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 november 1978 med uppdrag att belysa konsekvenserna av en real beskattning av räntor och kapitalvinster, m.m.:

Särskild utredare:

Lindencrona, Gustaf C. A., bitr. professor (fr.o.m. den 7 november 1978)

Sakkunniga:

von Bahr, Stig V., departementsråd (fr.o.m. den 27 december 1978)
Bargholtz, Percy B., fil. kand. (fr.o.m. den 27 december 1978)
Jussil, Sune K., departementsråd (fr.o.m. den 27 december 1978)

Expert:

Pettersson, Per A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Sekreterare:

Román, Rolf-Erik, pol. mag. (fr.o.m. den 27 december 1978)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 1 tr., tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II B 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i oktober 1981.

19. Kronoholmsutredningen (B 1978:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 december 1978 med uppdrag att utreda frågan om de s.k. kronoholmarnas framtida disposition:

Särskild utredare:
Knös, A. Gustaf, chefsrådman (fr.o.m. den 28 december 1978)

Sakkunnig:
Dahnell, Karin A. B., kammarråd (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Sekreterare:
Eklund, Per A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. 20 15 79 (sekreteraren). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II B 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt haft kontakt med olika myndigheter, utredningar och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

20. Bruttoskattekommittén (B 1979:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 med uppdrag att utreda olika former av bruttoskatter:

Ordförande:
Walberg, Sten S., generaldirektör (fr.o.m. den 13 mars 1979)

Ledamöter:
Andersson, Karl Olov, direktör (fr.o.m. den 13 mars 1979)
Bargholtz, Percy B., fil. kand. (fr.o.m. den 13 mars 1979)
Åberg, Carl Johan, docent (fr.o.m. den 13 mars 1979)

Sakkunnig:
von Bahr, Stig V., departementsråd (fr.o.m. den 13 mars 1979)

Expert:
Normann, N. Göran, fil. dr (fr.o.m. den 13 mars 1979)

Sekreterare:
Hulgaard, Bodil C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 13 mars 1979)

Lokal: Budgetdepartementet, Kanslihusannexet, Riddarhustorget 7-9, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 6 och 1981 års kommittéberättelse del II B 11.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

21. Kapitalvinstkommittén (B 1979:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 mars 1979 med uppdrag att göra en teknisk översyn av aktievinstbeskattningen och pröva vissa andra frågor angående realisationsvinstbeskattningen av lös egendom:

Ordförande:
Swartling, Anders J. A., departementsråd (fr.o.m. den 15 mars 1979)

Ledamöter:
Atterwall, Göran L., bankdirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Berglöf, J. Sigvard C. D:son, skattedirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Hagstedt, J. Anders, professor (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Wikander, Sten J. O., direktör (fr.o.m. den 15 februari 1980)

Sakkunniga:
Bargholtz, Percy B., fil. kand. (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Hallin, Yngve H., departementsråd (fr.o.m. den 15 februari 1980)
Hedborg, Anna M., sekreterare (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Helmers, Dag, professor (fr.o.m. den 15 februari 1980)
Herin, Jan C. G. E. F:son, departementsråd (fr.o.m. den 15 februari 1980)

Experter:
Björhn, Arne L., civilekonom (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 28 maj 1979)
Forsström, Jan E. C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 september 1979)
Larsson, B. Roland, mäklare (fr.o.m. den 14 december 1979)

Sekreterare:
Andersson, C. Staffan, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 17 april 1979)
Sandström, B. Gustaf T., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 15 februari 1980)

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. 20 74 63 (Andersson), tel. växel 763 10 00 (Sandström). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 5. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II B 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 21 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 21 augusti 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:11) Stimulans av aktiesparandet.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

22. Energiskattekommittén (B 1979:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 med uppdrag att utreda beskattningen av energi, m.m.:

Ordförande:
Hanson, Per-Olof, f.d. borgarråd (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Ledamöter:
Blom, Lennart, f.d. borgarråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Carlstein, Rune A., stadskassör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Silfverstrand, Bengt H., företagsekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 31 oktober 1979)
Örtendahl, Per Anders, verkst. direktör (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Sakkunniga:
Dahlström, Gösta E., fil. lic. (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Eklund, Erik G., direktör (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Fridolin, Hans R., f.d. departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Leijon, Anders, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Lindstam, Leif E., departementsråd (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Ljungh, Claes W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 15 maj 1979 t.o.m. den 23 mars 1980)

Experter:
Andersson, B. Palle, direktör (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Carling, Alf G., docent (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Lalander, N. Sven O. A., driftdirektör (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Näsman, Dan M., departementssekreterare (fr.o.m. den 24 mars 1980)

Sekreterare:
Aspén, B. Urban, statistikchef (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Fredholm, U. Birgitta, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. växel 22 36 00 (sekreterarna). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 4. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II B 13.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete vid årsskiftet 1981-1982.

23. Utredningen (B 1979:07) om minskning av statens bestånd av uthyrningsbostäder

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 26 april 1979 med uppdrag att utreda i vilken utsträckning statens bestånd av uthyrningsbostäder bör minskas samt framlägga en plan för sådan minskning.

Särskild utredare:
Törnquist, Harry E., förvaltningsdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Experter:
Extergren, E. Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Lindberg, Bengt S., överingenjör (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Stime, Pär-Eric W., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Sekreterare:
Nensén, Astrid B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II B 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 25 sammanträden. Därutöver har överläggningar ägt rum med vissa myndigheter som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 14 november 1980 avgett betänkandet (Ds B 1980:14) Statens bostäder - åtgärder vid försäljning m.m.

Uppdraget är därmed slutfört.

24. ADB-anskaffningsutredningen (B 1979:09)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979 för att se över frågor rörande samordnad anskaffning av ADB-utrustning i statsförvaltningen:

Särskild utredare:
Ternryd, Carl-Olof, generaldirektör (fr.o.m. den 6 augusti 1979)

Sakkunniga:
Frank, S. Torsten, organisationsdirektör (fr.o.m. den 18 september 1979)
Lundberg, Bengt T., departementssekreterare (fr.o.m. den 18 september 1979)
Åstrand, Berit E., organisationsdirektör (fr.o.m. den 18 september 1979)

Experter:
Hjalmarsson, S. Åke, byråchef (fr.o.m. den 18 september 1979)

Lindby-Ragsten, Barbro F. M. S., revisionsdirektör (fr.o.m. den 18 september 1979)
Olhede, Torleif E., departementssekreterare (fr.o.m. den 11 december 1979)
Rosén, J. Axel, byråchef (fr.o.m. den 18 september 1979)
Tufvesson, Jan O. I., avdelningschef (fr.o.m. den 18 september 1979)
Wall, Nils Olof, organisationsdirektör (fr.o.m. den 18 september 1979)

Sekreterare:
Färm, Håkan A.F., tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)

Bitr. sekreterare:
Ericsson, L.E. Staffan, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. 20 15 24 (Färm), tel. 20 15 39 (Ericsson). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm.

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II B 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i början av år 1981.

25. Husebyutredningen (B 1979:10)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 maj 1979 för att utreda dels omfattningen av den av Florence Stephens till staten testamenterade egendomen och vilka konsekvenser som ett eventuellt mottagande skulle få för staten, dels hur egendomen lämpligen bör användas, förvaltas och redovisas bland statens tillgångar, om staten tar emot den:

Särskild utredare:
Reuterswärd, B. Edvard, generaldirektör (fr.o.m. den 25 juni 1979)

Sakkunniga:
Enander, Gunnar M., skogsdirektör (fr.o.m. den 25 juni 1979)
Herslöf, Rolf B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 juni 1979)
Sellvall, L. Göran, kansliråd (fr.o.m. den 25 juni 1979)

Expert:
Klange, Anders G., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 17 mars 1980)

Sekreterare:
Edenman, Gunnar H., advokatfiskal (fr.o.m. den 25 juni 1979)

Lokal: Kammarkollegiet, Birger Jarls torg 14, Box 2218, 103 15 Stockholm, tel. växel 23 45 60 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II B 9.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete. Därutöver har ett flertal sammanträden hållits med ett särskilt arbetsutskott inom utredningen.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

26. Chefsutbildningskommittén (B 1979:11)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 med uppdrag att utreda frågor om hur utbildningen av högre chefer inom statsförvaltningen skall läggas upp:

Ordförande:

Larsson, P. Stig I., statssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Skillner, Rolf G., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 18 juli 1979 t.o.m. den 31 december 1979)

Ledamöter:

Börjesson, Mats R., generaldirektör (fr.o.m. den 18 juli 1979)
Jeding, Lars G., utbildningschef (fr.o.m. den 18 juli 1979)
Lennerlöf, N. O. Lennart, professor (fr.o.m. den 18 juli 1979)
Rainer, A. Ove, generaldirektör (fr.o.m. den 18 juli 1979)
Rydén, Jan E., överdirektör (fr.o.m. den 18 juli 1979)
Sjönell, Marianne, överdirektör (fr.o.m. den 18 juli 1979)

Experter:

Bergsman, P. G. Leif, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Larsson, Gösta E., personaldirektör (fr.o.m. den 18 juli 1979)

Sekreterare:

Holmqvist, Hans, pol. mag. (fr.o.m. den 18 juli 1979)

Lokal: Budgetdepartementet, Kanslihusannexet, Riddarhustorget 7-9, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 11.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén har den 17 januari 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:2) Förslag till utbildning för högre chefer i statsförvaltningen

samt genomfört viss försöksverksamhet enligt beslut av regeringen den 28 februari 1980.

Kommittén avser att i januari 1981 avge en rapport om försöksverksamheten.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

27. 1979 års folkbokföringskommitté (B 1979:12)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 augusti 1979 med uppdrag att utreda en framtida organisation för folkbokföringen:

Ordförande:

Rangnitt, F. Harald O., rättschef (fr.o.m. 3 december 1979)

Ledamöter:

Eliasson, Anna, fil. mag., led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 december t.o.m. den 31 december 1979)

Eliasson, S. Kristina (Stina), ämneslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Jansson, Paul G., elektriker, riksgäldsfullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 december 1979)

Sakkunniga:

Hallman, Eric R., överdirektör (fr.o.m. den 3 december 1979)

Ljungholm, Kurt A, avdelningschef (fr.o.m. den 3 december 1979)

Experter:

Boman, Carl-Göran A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 3 december 1979)

Gränström, Claes A., förste arkivarie (fr.o.m. den 3 december 1979)

Högberg, P.J. Wolmar, folkbokföringsdirektör (fr.o.m. den 3 december 1979)

Linde, Per Gunnar A. G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 3 december 1979)

Sellvall, L. Göran, kansliråd (fr.o.m. den 3 december 1979)

Sekreterare:

Lilliecrona, Mats G. C., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1979)

Bitr. sekreterare:

Svedberg, Ingrid, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 28 januari 1980)

Lokal: Birger Jarls Torg 7-9, tel. 20 69 82 (Lilliecrona), växel 22 36 00 (Svedberg). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 12.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och samfund som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

28. 1980 års företagsskattekommitté (B 1979:13)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 med uppdrag att se över beskattningsreglerna för familjeföretag:

Ordförande:

Bergqvist, G. Holger, civilekonom, riksgäldsfullmäktig, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Ledamöter:

Lundgren, Bo A. M., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Lööw, Maj-Lis H., arbetsförmedlare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Olsson, Johan A., fabrikör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Wärnberg, Erik G., bankofullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sakkunniga:

Alderin, Robert B., vice verkst. direktör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

von Bahr, Stig V., departementsråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Davidsson, Sune I., tf. departementsråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Gustafson, G. Arne, direktör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Larsson, John C., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Ljungh, Claes W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Nilsson, N. Folke, direktör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Starkerud, Lars I., sekreterare (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Svenningsson, Karl-Axel H., tandläkare (fr.o.m. den 4 februari 1980)

Experter:

Herrlin, Klas G. E., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 27 februari 1980)

Pettersson, Per A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 maj 1980)

Sekreterare:

Bergström, Björn I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 maj t.o.m. den 31 december 1980)

Ekholm, C. Bertil, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Lokal: Drottninggatan 2, 5 tr., tel. 21 50 98 (Bergqvist), 21 52 23 (Bergström), 21 50 49 (Ekholm). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.

29. Kommittén (B 1979:14) om folkpensionärernas skattelättnader

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 november 1979 med uppdrag att se över reglerna om folkpensionärernas skattelättnader:

Ordförande:

Wachtmeister, Knut G. N., lantmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Ledamöter:

Andersson, A. Arne, socialchef, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Carlstein, Rune A., stadskassör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Gustafsson, K. G. Wilhelm, rektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Persson, Anita T. E., socialkamrer, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sakkunniga:

Anclow, Per R., departementsråd (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Ardbo, C. Martin L., byråingenjör (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Brunkener, Magnhild, byrådirektör (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Gustavsson, Nils E. E., socialombudsman (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Jönsson, E. Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Expert:

Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Sekreterare:

Edlund, S. Lisbeth, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 16.

Kommittén har under tiden januari - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i mars 1981.

30. Kulturskattekommittén (B 1979:15)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 med uppdrag att se över kulturarbetares och uppfinnares skatter och avgifter:

Ordförande:
Hedborg, Gustaf T:son, f.d. kammarrättspresident (fr.o.m. den 10 december 1979)

Ledamöter:
Gustafson, Sven H., bankkamrer, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)
Högmark, Anders G., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)
Sundman, Per Olof, författare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)
Södersten, Bo Å., professor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sakkunniga:
Lundh, Brita G., departementssekreterare (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Lundin, N. Tore H., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Sahlström, A. Margareta G., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Sessler, Gun I., förbundsjurist (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Wallerius, Olof, ingenjör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Experter:
Fries, Ingmar F., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Ivarsson, E. Lars I., hovrättsassessor (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Lundberg, E. Allan, f.d. försäkringsdomare (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Sekreterare:
Sjöblom, Per Å. G., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 13 december 1979)

Lokal: Kungsträdgårdsgatan 16, 111 47 Stockholm, tel. 20 70 08 (ordföranden), 20 70 78 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 14.

Kommittén har under tiden december 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 19 november 1980 avgett delbetänkandet (Ds B 1980:15) Samordningen av egenföretagares skatter och socialförsäkringsavgifter.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

31. 1980 års kommitté (B 1980:01) för översyn av reglerna för beskattning av statsbidrag, m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 18 oktober 1979 med uppdrag att se över reglerna för beskattning av statsbidrag, m.m.

Ordförande:
Åbjörnsson, Carl V., f.d. regeringsråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Ledamöter:
Carlsson, N. Boris, kanslichef (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Gustafson, G. Arne, direktör (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Roos, J. Olle, skattedirektör (fr.o.m. den 21 januari 1980)

Sakkunniga:
Bökmark, Jan S., direktör (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Hultqvist, L. Gösta, regeringsråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Wallestam, Leif K. H., kammarrättsassessor (fr.o.m den 21 januari 1980)

Experter:
Jegefors, Kjell N., byråchef (fr.o.m. den 23 januari 1980)
Stångberg, Olle H., kansliråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Zettersten, Ian E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Sekreterare:
Östberg, Eva M., regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Birger Jarls Torg 9, tel. 11 18 42 (ordföranden), 11 13 92 (sekreteraren). Postadress: Birger Jarls Torg 7-9, 111 28 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II B 15.

Kommittén har under tiden mars - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande år 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete år 1982.

32. Kommunala grundgarantiutredningen (B 1980:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 december 1979 med uppdrag att göra en översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningssystemet:

Särskild utredare:
Bergsten, E. Rune, departementsråd (fr.o.m. den 6 februari 1980)

Sakkunniga:
Attersved, Björn E. S. O., sekreterare (fr.o.m. den 6 februari 1980)
Nilsson, Håkan I., sekreterare (fr.o.m. den 6 februari 1980)

Experter:
Beijer, Lars, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 6 februari 1980)
Jonsson, Bo A., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 februari 1980)

Sekreterare:
Jonsson, Anders B., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 februari 1980)

Lokal: Budgetdepartementet, Kanslihusannexet, Riddarhustorget 7-9, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (utredaren och sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II B 1.

Utredningen har under tiden mars - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

33. Datadelegationen (B 1980:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 mars 1980 med uppdrag att bl.a. utarbeta förslag till principer och riktlinjer för datateknikens utveckling och användning i samhället. Datadelegationen bör verka för att samarbete mellan bl.a. pågående utredningar underlättas samt att deras förslag kan samordnas. Därmed skapas förutsättningar för en mer samlad datapolitik:

Ordförande:
Johansson, S. Olof H., statsråd (fr.o.m. den 13 mars 1980)

Ledamöter:
Bergnéhr, Bo (Bosse) H., ombudsman (fr.o.m. den 18 april 1980)
Carlsson, G. Rune, förbundsdirektör (fr.o.m. den 18 april 1980)
Cars, Hadar, förutv. statsråd (fr.o.m. den 18 april 1980)
Fagerberg, Gösta, f.d. kommunalråd (fr.o.m. den 18 april 1980)
Faxén, Karl-Olof, direktör (fr.o.m. den 18 april 1980)
Johansson, Marie-Ann, programmerare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 april 1980)
Jonsson, Göte K., direktör (fr.o.m. den 18 april 1980)
Kindbom, Bengt M. L., sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 april 1980)

Larsson, P. Stig I., statssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Lendenius, Lars-Gunnar, utredningssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Lindeberg, Tuve E. W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Ollén, R. Joakim, sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 april 1980)
Pettersson, N. Lennart, fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 april 1980)
Westerberg, Bengt C. G., statssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)

Sakkunniga:
Ingberg, William, departementssekreterare (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Jonas, Leif B. M., verkställande direktör (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Sundelius, Claes-Göran T., departementssekreterare (fr.o.m. den 25 juni 1980)

Experter:
Arkéus, L. O. Sune, teknisk direktör (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Freese, P. G. Jan, generaldirektör (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Höyer, Rolf I., tf. professor (fr.o.m. den 17 november 1980)
Lindeborg, E. G. Lennart, överingenjör (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Magnusson, Leif R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 juni 1980)
Moberg, Sven T., generaldirektör (fr.o.m. den 11 augusti 1980)

Sekreterare:
Axelsson, Göran, civilekonom (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Docherty, Peter, fil. dr (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 3 tr., tel. växel 763 10 00 (sekreterarna). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för delegationen, se 1981 års kommittéberättelse del II B 4.

Delegationen har under tiden mars - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika departement, myndigheter, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Delegationen planerar att avge ett betänkande under år 1981.

Delegationens arbete beräknas pågå tills vidare.

34. Utredningen (B 1980:04) om pensionsrätt

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 april 1980 med uppdrag att granska de principer som är och har varit vägledande vid bestämmande av pensionsförmåner för främst politiskt tillsatta tjänstemän och att överväga eventuella ändringar av dessa principer:

Särskild utredare:
Nilsson, N. Per-Erik, justitieombudsman (fr.o.m. den 6 maj 1980)

Sakkunniga:
Montelius, Jan-Christian O. A., expeditionschef (fr.o.m. den 1 december 1980)
af Sandeberg, Gustaf (Gösta) W. D., departementsråd (fr.o.m. den 10 september 1980)

Experter:
Gyllander, Hans E., förste sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Horn af Rantzien, Hans G. E., sektionschef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Jansson, Tomas E. O., fil. kand. (fr.o.m. den 1 november 1980)
Troije, Karl-Axel, avdelningschef (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:
Loinder, Urban G., revisionssekreterare (fr.o.m. den 10 september 1980)

Lokal: Högsta domstolens kansli, Box 2066, 10312 Stockholm, tel. växel 08/23 67 20 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II B 7.

Utredningen har under tiden september - oktober 1980 hållit två förberedande sammankomster.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande till årsskiftet 1981-1982.

35. Kommittén (B 1980:05) om underskottsavdrag

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 februari 1980 med uppdrag att utreda frågan om avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen:

Ordförande:
Ekberg, Leif, president i försäkringsöverdomstolen (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Ledamöter:
Bargholtz, Percy B., fil. kand. (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Jacobsson, Egon O., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Kristenson, E. Valter, metallarbetare, riksgäldsfullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Olsson, R. Cyril, avdelningschef (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Polstam, K. Åke S., poliskommissarie, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Troedsson, Ingegerd, pol. mag., förste vice talman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Sakkunniga:
Alderin, Robert B., vice verkst. direktör (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Anclow, Per R., departementsråd (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Bartley, A. Osborne, landshövding (fr.o.m. den 19 maj t.o.m. den 31 augusti 1980)
Bröms, Jan T. R., direktör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Hedborg, Anna M., sekreterare (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Ljungh, Claes W., utredningssekreterare (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Ramm-Ericson, Michael, bitr. direktör (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Virin, C. Niclas, allmänt ombud (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Experter:
Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Åsbrink, Erik, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:
Gustavsson, Bengt A., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 40125 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II B 3.

Kommittén har under tiden augusti - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Kommittén har inlett en kartläggning av underskottsavdragen, vilken beräknas bli klar under år 1982. Något huvudbetänkande kan inte förväntas före kartläggningens avslutande.

36. Utredningen (B 1980:06) om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 april 1980 med uppdrag att utreda former och uppgifter för forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi:

Särskild utredare:
Tarschys, N. Daniel, docent, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Experter:
Carlsson, Sture E., tf. revisionsdirektör (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Nyberg, F. Jan-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Premfors, Rune, fil. dr (fr.o.m. den 19 maj 1980)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Sekreterare:
Noaksson, Hans E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II B 6.

Utredningen har haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 21 november 1980 avgett betänkandet (Ds B 1980:17) Bättre beslutsunderlag för budgetpolitiken.

Uppdraget är därmed slutfört.

37. Organisationskommittén (B 1980:07) för statskontoret (OKS-80)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 maj 1980 för att utforma förslag till ny programindelning och organisation för statskontoret:

Ordförande:
Moberg, Sven T., generaldirektör (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Ledamöter:
Grabö, Paul, agron. lic., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Lundberg, Bengt T., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Nilsson, H. Christer, socionom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Resare, Alf C. R., överdirektör (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Experter:
Nyrén, A. Per Elof, organisationsdirektör (fr.o.m. den 10 oktober 1980)
Reinius, K. Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 augusti 1980)
Winai, Peter H. G., byrådirektör (fr.o.m. den 25 augusti 1980)

Sekreterare:
Holmborn, G. Börje, organisationsdirektör (fr.o.m. den 10 juni 1980)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II B 9.

Kommittén har under tiden juni - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén har den 12 november 1980 avgett betänkandet (Ds B 1980:16) Statskontorets organisation m.m.

Uppdraget är därmed slutfört.

38. Utredningen (B 1980:08) om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 augusti 1980 med uppdrag att utreda och utarbeta förslag till förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde:

Särskild utredare:
Rydén, Jan E., överdirektör (fr.o.m. den 8 september 1980)

Expert:
Jönsson, E. Gustav, departementsråd (fr.o.m. den 8 september 1980)

Sekreterare:
Lindh, Sören B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 september 1980)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 1 tr., tel. 763 10 00, direktval 763 23 36 (sekreteraren). Postadress: Budgetdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II B 12.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

39. Kommittén (B 1980:00) om översyn av reglerna om uppskov med beskattningen av realisationsvinst

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 oktober 1980 för att göra en översyn av reglerna om uppskov med beskattningen av realisationsvinst vid fastighetsförsäljningar och pröva vissa andra närliggande frågor:

Ledamöter m.fl. ej utsedda.

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II B 14.

Utbildningsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 5, 8, 9, 12, 14, 21, 26, 28, 29, 41, 43, 45, 49 och 50

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1, 4 och 7.

1. Sakkunniga (U 1968:49) för förhandling om avtalsreglering av upphovsrättsliga frågor på undervisningsområdet (AUU-sakkunniga)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1967 med uppgift att förhandla om en avtalsreglering av de upphovsrättsliga frågorna på undervisningsområdet.

De sakkunnigas uppgift i nuvarande skede är att förhandla om en avtalsreglering rörande inspelning av upphovsrättsligt skyddat material inom undervisningsverksamheten. Från upphovsrättslig synpunkt gäller olika regler för inspelning av ljudradioprogram och TV-program. De sakkunnigas förhandlingar skall enbart omfatta TV-programmen. Därvid skall beaktas att olika regler kan böra gälla för undervisningsprogram och andra program. De sakkunniga skall inte ta upp frågor som rör storleken av de ersättningar som kan komma ifråga.

Ordförande:
Hesser, S. C. E. Torwald, justitieråd

Ledamot:
Bergström, Svante B., professor

Experter:
Ahlström, Bengt, avdelningschef (t.o.m. den 10 april 1980)
Dahlbom, Bengt S., avdelningsdirektör
Eliasson, Per-Erik, f.d. statssekreterare (t.o.m. den 10 april 1980)
Gehlin, Jan, hovrättsråd (fr.o.m. den 1 november 1979)
Hernborn, Hans, programredaktör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Landström, Sten-Sture H., direktör
Larsson, Gösta, sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Magnusson-Sessler, Gun I., förbundsjurist (fr.o.m. den 1 november 1979)
Peyron, Ulf, C. C. programjurist (fr.o.m. den 1 november 1979)
Rosing, Svante, jur. kand. (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sandberg, A. Birger, förhandlingsdirektör (t.o.m. den 10 april 1980)
Sjönell, Sven, intendent (fr.o.m. den 1 november 1979)
Åkerberg, Yngve, musiker (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sekreterare:
Grüting, Britt M., departementssekreterare

Lokal: Mynttorget 1, tel. växel 763 10 00, direktval 763 17 51 (sekreteraren). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

De sakkunniga har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 20 sammanträden samt haft överläggningar med företrädare för intressen, som berörs av uppdraget.

De sakkunnigas arbete beräknas pågå under hela år 1981.

2. Bibelkommissionen (U 1972:07)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 1 december 1972 för att nyöversätta Nya testamentet (se Post- och Inrikes tidn. den 19 januari 1973):

Ordförande:
Ljungberg, Blenda M., adjunkt, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 oktober 1978)

Ledamöter:
Björck, Staffan, professor
Erlander, Lillemor, kyrkoadjunkt (fr.o.m. den 24 januari 1978)
Forkman, Göran, kyrkoherde
Lindström, Harry, fil. lic.
Martling, Carl Henrik, direktor
Mattsson, S. M. Lennart, distriktsstudieledare, f.d. led. av riksdagen
Narrowe, Morton H., rabbin (fr.o.m. den 1 juli 1975)
Piltz, Anders, docent (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Vallquist, Gunnel, författare (t.o.m. den 31 maj 1980)

Experter:
Aro, Jussi, professor (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Björndalen, Anders J., docent (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Brandt, Krister, pastor (fr.o.m. den 1 juli 1976)
Erixon, Björne, pastor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Frykholm, Yngve, kontraktsprost (fr.o.m. den 1 september 1980)
Gottlieb, Hans, lektor (fr.o.m. den 1 december 1979)

Grénbaum, Catharina, fil. mag. (fr.o.m. den 1 september 1980)
Harviainen, Tapani, docent (fr.o.m. den 1 november 1980)
Hedin, Benkt-Erik, författare (fr.o.m. den 15 december 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Hermondsson, Elisabeth, författare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Hidal, Sten, docent
Illman, Karl-Johan, professor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Ljung, Inger, docent (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Johnson, Bo, docent (fr.o.m. den 1 mars 1976)
Kronholm, B. Tryggve, professor
Mettinger, N. D. Tryggve, professor (fr.o.m. den 1 november 1977)
Molde, F. Bertil, professor (t.o.m. den 31 oktober 1980)
Nilsson, Björn, redaktör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Olsson, Birger, docent (fr.o.m. den 1 september 1978)
Ottosson, Magnus, docent (fr.o.m. den 1 september 1980)
Piltz, Anders, docent (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 maj 1980)
Rubinstein, Harry I., studierektor (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Saebö, Magne, professor (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Sjögren, Lennart, författare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Strömberg Krantz, Eva, teol. kand. och fil. mag. (fr.o.m. den 1 september 1980)
Sundström, Gun-Britt, författare (fr.o.m. den 1 juli 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Svenungsson, Birgitta, adjunkt (fr.o.m. den 1 september 1980)
Teleman, Ulf, professor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Toll, C. Christopher, professor (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Wrede, Gösta, docent (fr.o.m. den 1 september 1980)

Översättningsenheten för Nya testamentet:

Ordförande:
Björck, Staffan, professor

Ledamöter:
Block, Per H. L., teol. lic. (fr.o.m. den 1 september 1975)
Riesenfeld, Harald, professor

Översättningsenheten för Gamla testamentet:

Ledamöter:
Albrektson, Bertil, professor (fr.o.m. den 1 juli 1975)
Björck, Staffan, professor (fr.o.m. den 1 juli 1975)
Sundström, GunBritt, författare (fr.o.m. den 1 juli 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)

Koordinator:
Åsberg, Christer, fil. mag. (fr.o.m. den 1 september 1978)

Sekreterare:
Åsberg, Christer, fil. mag.

Bitr. sekreterare:
Jonsson, K. E. Johnny, B. D. (Bachelor of Divinity) (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Nilsson, Herbert, departementssekreterare
Olofsson, Staffan, fil.lic och teol. kand (fr.o.m. den 1 juni 1980 t.o.m. den 30 juni 1982)
Secher, Jörgen, fil. lic.
Wiklander, Bertil, fil. mag., teol. kand. (fr.o.m. den 1 november 1975 t.o.m. den 31 maj 1980)

Lokal: Åsgränd 1, 1/2 tr. ög., 752 35 Uppsala, tel. 018/12 83 97 (sekreteraren), 018/12 83 95 (kansli)

Direktiven för kommissionen, se 1974 års riksdagsberättelse U 46. Tilläggsdirektiv, se 1976 års kommittéberättelse U 25 samt 1978 års kommittéberättelse del II U 11.

Bibelkommissionen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 18 sammanträden.

Ett delbetänkande, Nya testamentet, kommer att publiceras under år 1981.

Kommissionens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

3. Studiestödsutredningen (U 1975:16)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 25 september 1975 för att utreda det studiesociala stödet (se Post- och Inrikes tidn. den 7 oktober 1975):

Ordförande:
Andersson, Johnny, departementsråd

Ledamöter:
Andersson, Tore, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1976)
Båhlerud, Hilligert, kassör (fr.o.m. den 22 oktober 1977)
Lindström, Ralf E., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Lundgren, Bo Richard, sekreterare (fr.o.m. den 26 januari 1978)
Mundebo, K. Lillemor, utredningssekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1976)

Nilsson, Christer, politisk sekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Odelsparr, Margit E., jur. kand., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Waldenström, Sven, civilekonom (fr.o.m. den 29 maj 1978)
Westerlund, Uno, ombudsman
Wiklund, Bengt O., journalist, led. av riksdagen
Öhrsvik, Lena M., kurator, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 augusti 1976)

Experter:
Annell, Johan G., hovrättsassessor (fr.o.m. den 12 december 1975)
Dahlquist, Lars-Ola, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Dalén, Ingrid K., departementssekreterare (fr.o.m. den 3 november 1976)
Edelholm, Olof Gunnar (Olle), överdirektör (fr.o.m. den 1 april 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Honeth, Peter, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Johansson, H. Karl-Johan, byråchef (fr.o.m. den 6 december 1979)
Johansson, Rolf G., sekreterare (fr.o.m. den 6 december 1979)
Jonsson, Nils Ingemar, skolkamrer (fr.o.m. den 30 oktober 1978)
Kindlund, A. Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1976)
Kärrström, Margit, kammarrättsråd (fr.o.m. den 1 november 1979)
Linander, B. Åke G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Lindblad, L. Anders, byrådirektör (fr.o.m. 6 december 1979)
Lindeberg, Roy H. B., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Mellgren, Tor-Olov O., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 6 december 1979)
Olsson, Billy, överdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Sundström, Björn G., byråchef (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Svanfeldt, Göran H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 december 1975)
Svensson, M. Allan, professor (fr.o.m. den 1 april 1980)

Sekreterare:
Mattsson, Stig, överdirektör (fr.o.m. den 1 april 1978)

Bitr. sekreterare:
Lundquist, Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Morhed, Gun-Britt, mellanstadielärare (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Lokal: Svartmangatan 9, 1 tr., 111 29 Stockholm, tel. 10 18 96 (sekreteraren), 10 24 59 (kansli)

Direktiven för utredningen, se 1976 års kommittéberättelse U 58.

Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II U 14 och 1979 års kommittéberättelse del II U 14.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika kommittéer, myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 10 april 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:25) Studiestöd för 16-19-åringar i gymnasial utbildning.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under andra halvåret 1981.

4. Styrelsen (U 1975:17) för sekretariatet för framtidsstudier

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 oktober 1975 med uppgift att leda verksamheten på framtidsstudieområdet (se Post- och Inrikes tidn. den 3 november 1975):

Ordförande:

Anér, Kerstin, statssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 oktober 1976)

Ledamöter:

Biörck, Gunnar, professor, led. av riksdagen
Dahl, R. Birgitta, led. av riksdagen
Hambraéus, S. Birgitta, fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 december 1976)
Ingelstam, Lars E., professor (t.o.m. den 30 juni 1980)
Israelsson, Per J., apparatskötare, led. av riksdagen
Remgård, Arne, lektor (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Thorsson, Inga M., statssekreterare, f.d. led.. av riksdagen

Experter:

Borg, Astrid, fil. lic. (fr.o.m. den 26 november 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Bäckstrand, K. Göran M., departementssekreterare (t.o.m. den 30 juni 1980)
Engellau, Patrik, biståndsattaché (fr.o.m. den 1 september 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)
Johansson, Ola, pol. mag. (t.o.m. den 14 maj 1980)
Laestadius, Staffan, fil. kand. (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Lagergren, Mårten, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1977)
Lundh, Lena, sjuksköterska (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Lönnroth, Måns, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 30 oktober 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Nygren, Birgitta, civilekonom (fr.o.m. den 17 maj 1978)
Orkan, Inga-Britt, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Sanne, Christer, civilingenjör (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Steen, F. Peter, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Tägil, Sven O., professor
Wickman, Kerstin (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Huvudsekreterare:
Ingelstam, Lars E., professor (t.o.m. den 30 juni 1980)

Lokal: Regeringsgatan 65, tel. växel 763 10 00 direktval 763 38 18 (Bäckstrand), 21 10 35 (kansli). Postadress: Box 7502, 103 92 Stockholm

Direktiven för styrelsen, se 1976 års kommittéberättelse U 59.

Sekretariatet för framtidsstudier har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av sekretariatets arbete.

Sekretariatet publicerar rapporter och arbetsmaterial fortlöpande från symposium och seminarier. Redovisningen av material m.m. framgår av en särskild folder som kan rekvireras från sekretariatet.

Sekretariatet har fr.o.m. den 1 juli 1980 överförts till forskningsrådsnämndens organisation.

5. Kommittén (U 1976:04) om läromedelsmarknaden (ULÄ)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 maj 1976 och den 29 mars 1979 för att kartlägga läromedelsmarknaden (se Post- och Inrikes tidn. den 4 juni 1976):

Ordförande:
Lindeberg, Hilla-Britta, rektor (fr.o.m. den 17 april 1979)

Ledamöter:
Allmér, Göran, rektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 november 1979)
Andersson, N. G. Bertil, kanslichef (fr.o.m. den 17 april 1979)
Björinder, Henry, avdelningschef (fr.o.m. den 17 april 1979)
Edman, Elov, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Engstrand, Sten, kommunalråd (fr.o.m. den 17 april 1979)

Johansson, Larz, utredningssekreterare led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 november 1979)

Sakkunniga:

Lemne, Marja, departementssekreterare (fr.o.m. den 17 april 1979)
Lövgren, Esse T. C., undervisningsråd (fr.o.m. den 28 juni 1976)
Malmborg, Curt, kanslisekreterare (fr.o.m. den 17 april 1979)
Schyl-Bjurman, Gertrud S., fil. lic. (fr.o.m. den 28 juni 1976)
Storm, C. Olof, direktör (fr.o.m. den 12 november 1979)

Experter:

Ahnmé, Eva, seminarielärare (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Altan, Birgitta, speciallärare (fr.o.m. den 25 februari 1977)
Björkman, Jerker, ombudsman (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Bryntesson, Lars, studerande (fr.o.m. den 12 juni 1979)
Engman, Ove, adjunkt (fr.o.m. den 6 april 1978)
Hallén, Håkan, sekreterare (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Höglund, Hans, studierektor (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Johansson, Karl-Axel, sekreterare (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Keil, Hans, studerande (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Larsson, Gösta H. F., sekreterare (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Lundgren, Ulf, professor (fr.o.m. den 25 februari 1977)
Nilsson, Ulla A., förskollärare (fr.o.m. den 18 januari 1978)
Norenlind, I. Märit, bitr. psykolog (fr.o.m. den 10 oktober 1977)
Persson, Per-Ebbe, ombudsman (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Sandberg, N. Börje K., skolkamrer (fr.o.m. den 14 januari 1977)
Sondér, Ebbe, yrkeslärare (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Storm, Olof, direktör (fr.o.m. den 12 november 1979)
Thorsell, Lars, bitr. skoldirektör (fr.o.m. den 27 oktober 1976)
Torper, Ulf, fil. kand. (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 14 september 1980)
Wingborg, Mats, studerande (fr.o.m. den 14 november 1977)

Sekreterare:

Englund, David, förlagschef (fr.o.m. den 1 maj 1979 t.o.m. den 14 september 1980)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II U 5. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit tolv sammanträden.

Kommittén har den 12 juni 1980 avgett betänkandena (Ds U 1980:4) Läromedlens funktion i undervisningen, (Ds U 1980:5) Särskild bilagedel och (SOU 1980:15) Läromedlen i skolan - frågor kring läromedel i undervisningen och lek- och arbetsmaterial i förskolan.

Uppdraget är därmed slutfört.

6. Gymnasieutredningen (U 1976:10)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 5 augusti för att göra en översyn av den gymnasiala utbildningen (Se Post- och Inrikes tidn. den 17 augusti 1976):

Ordförande:
Dahllöf, Urban S., professor (fr.o.m. den 29 januari 1979)

Ledamöter:
Alemyr, Stig R., folkhögskolerektor, led. av riksdagen
Fogelström, Hans, ombudsman
Gren, Arne, kommunalråd (fr.o.m. den 21 oktober 1977)
Grünewald, Björn M., civilekonom
Hjelm-Wallén, Lena B., adjunkt, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 januari 1977)
Mundebo, K. Lillemor, utredningssekreterare
Paul, Lars, ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1977)
Rogestam, A. Christina, fil. kand., led. av riksdagen
Stålhammar, Bert E. J., skolinspektör, f.d. led. av riksdagen
Sundberg, Ingrid E., fil. kand., led. av riksdagen

Sakkunniga:
Anneling, Ingvar, köpman (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Arndt, Nils, rektor
Engman, Ove, förste vice förbundsordförande (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Hellström, E. Emil, länsarbetsdirektör
Holmberg, Olle, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Hälleberg, Allan, sekreterare
Kalin, Göran, förbundsordförande (t.o.m. den 31 juli 1980)
Nilsson, Johnny, studerande
Nilsson, Lars G., utredningssekreterare
Nilsson, Matts G., avdelningschef
Ringborg, S. Erland, tf. planeringschef (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Rådmark, Johan, studerande (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Teveborg, Lennart, skolråd

Experter:
Andersson, Kjell V., fil. kand. (fr.o.m. den 17 februari t.o.m. den 31 mars 1980)
Beckman, Anita, studierektor (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Beckne, Rolf A. P., lektor (fr.o.m. den 1 november 1979)
Belfrage, Göran, civilingenjör (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Berggren, Sören V., utbildningsintendent (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Bernhardsson, Helge, rektor (fr.o.m. den 9 juni t.o.m. den 22 juni 1980)
Björkman, Jerker, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Björn, Gösta R., studierektor (fr.o.m. den 8 april t.o.m. den 8 juni 1980)
Boldt, Göran B. L., förbundssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Bruhn, L. Gunnila, studierektor (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Brändström, Dan A., kanslichef (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Eklund, Svea I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Fredriksson, Bert, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Fredriksson, Ingrid, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Gärtze, Bo, gymnastikdirektör (fr.o.m. den 8 april 1980)
Göranson, Ulf G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1977)
Harling, Birgit, adjunkt (fr.o.m. den 15 september 1980)
Hasselberg, Kersti, teckningslärare (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Hektor, Carl-Magnus, civilingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Hemberg, Maja, adjunkt (fr.o.m. den 15 september 1980)
Henningsson, Anna Louise, fil. kand. (fr.o.m. den 15 maj 1980 t.o.m. den 31 mars 1981)
Holmberg, Per H., rektor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Holmkvist-Svensson, Ruth I., utbildningssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Hultin, Johny, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Håstad, Matts, fil. dir (fr.o.m. den 18 februari 1980)
Härnqvist, Kjell, professor (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Ivarsson, Reinhold, lektor (fr.o.m. den 3 mars 1980)
Javette, Bo, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Jirlow, L. Krister, byrådirektör (fr.o.m. den 26 november 1979 t.o.m. den 15 februari 1980)
Johansson, Bengt E. A., sekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Johansson, Martin, skolkonsulent (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Johnsson, Inga, tf. byråchef (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 30 september 1980)
Jonsson, Benny, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Jonsson-Wiklund, Ingela, studerande (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Jorg, Johann M., ingenjör (fr.o.m. den 10 oktober 1977)
Jos, N. Olof, statistikchef (fr.o.m. den 9 juni 1977)
Karlsdotter-Jonshagen, Ingrid C., byråchef (fr.o.m. den 9 juni 1977)
Klasson, Alger, lektor (fr.o.m. den 15 augusti 1980)
Klein, Alexander, lektor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Koskinen, Lennart, förste stiftsadjunkt (fr.o.m. den 10 november t.o.m. den 30 november 1980)
Larsson, Hans, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Laurell, Inger, redaktör (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Lind, Siv I., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Linde, Göran, adjunkt (fr.o.m. den 1 april 1980)
Lindell, Ebbe, professor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Lindén, Yngve, metodiklärare (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Lindholm, Evert, rektor (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Lindskoug, Ingemar, fil. lic. (fr.o.m. den 1 november 1979)
Lindström, Alice M. F., undervisningsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Ljunggren, Stina, rektor (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Ljungqvist, Björn U. T., sekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Lundberg, Hilding, förste konsulent (fr.o.m. den 16 januari 1980)
Lundeberg, Christer N. S., undervisningsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Lundgren, Ulf, professor (fr.o.m. den 29 januari 1979)

Magnusson, Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1976)
Marklund, Inger, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 9 juni 1977)
Myrberg, Mats, fil. dr (fr.o.m. den 1 oktober 1978)

Naeslund, Lars G., psykolog (fr.o.m. den 3 september 1979)
Nattsén, Carl-Edvard, lektor (fr.o.m. den 15 augusti 1980)
Nerdrum-Ullman, Wenche, rektor (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Nordin, Eva, studerande (fr.o.m. den 1 december 1980)
Norlin, Åke, lektor (fr.o.m. den 8 oktober 1980)

Olsson, Bengt, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Owens, Marie, studerande (fr.o.m. den 12 juni 1979)

Persson, Ann, studerande (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 november 1980)
Persson, Börje, lektor (fr.o.m. den 8 april t.o.m. den 8 juni 1980)
Petrusch, Inger E., syokonsulent (fr.o.m. den 1 januari 1980 t.o.m. den 28 februari 1981)
Pettersson, Kenth J. L., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1978)

Rendahl, Olle, adjunkt (fr.o.m. den 18 augusti t.o.m. den 20 december 1980)
Risberg, Alli, adjunkt (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Schedvin, Sven-Olof, studierektor (fr.o.m. 10 mars 1980)
Schelin, Leif Ericsson, fil. mag. (fr.o.m. den 1 september 1977)
Schöldström, Ulf C. W. S., utredningschef (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Stridh, Arne, utbildningschef (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Ström, Gunnar O. F., professor (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Svanfeldt, Göran H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 9 juni 1977)

Thelin, Bengt A., undervisningsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Tiderman, Vincent, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Trygg, Margareta, konsulent (fr.o.m. den 14 september 1980)
Waern, Karl-Gustav, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 15 januari 1980)
Waldenvik, Alf-Göran, studierektor (fr.o.m. den 15 september 1980)
Vestin, F. E. Margareta, f.d. undervisningsråd (fr.o.m. den 1 april 1978)
Westman, Anna-Christina, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)
Weston, Kerstin, adjunkt (fr.o.m. den 15 september 1980)
Viberg, Gunilla, adjunkt (fr.o.m. den 14 september 1980)
Vikman, Sven, tekn. lic. (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Åhman, A. Sune, rektor (fr.o.m. den 15 september 1979)
Örne, Ingegerd, sekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Sekreterare:
Ekholm, Lars, kansliråd (fr.o.m. den 29 januari 1979)

Bitr. sekreterare:
Bergstrand-Wilson, Kerstin, musikpedagog (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Lokal: Vasagatan 36, 3 tr., 111 20 Stockholm, tel. 11 91 14 (sekreteraren), 10 39 25 (kansli)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II U 11. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II U 1 samt 1980 års kommittéberättelse del II U 11.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 18 september 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:30) Den sociala selektionen till gymnasiestadiet. En jämförelse mellan fyra årskullar av Kjell Härnqvist och Allan Svensson.

Utredningen planerar att avge nästa delbetänkande våren 1981.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete den 30 juni 1981.

7. Svenska delegationen av finsk-svenska utbildningsrådet (U 1976:11)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 9 september 1976 för att ingå i den svenska delegationen av finsk-svenska utbildningsrådet (se Post- och Inrikes tidn. den 14 oktober 1976):

Ordförande:
Stiernstedt, K. Jan T., expeditionschef

Ledamöter:
Ebbeson, Ulf, byrådirektör
Norberg, Randolph, sekreterare
Teveborg, Lennart, skolråd
Åstedt, Inga-Britta, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sakkunniga:
Hamber, Hans O. A., undervisningsråd (fr.o.m. den 1 november 1979)
Lundgren, Staffan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 november 1976)
Olsson, Artur H. S., skolråd (fr.o.m. den 15 februari 1979)

Expert:
Kenttä, V. Matti, adjunkt (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Lidbaum, Marja, skolkonsulent (fr.o.m. den 24 februari 1978)
Sparrman, Carl-Axel, adjunkt (fr.o.m. den 26 oktober 1978)
Strömberg, Silja K., kulturattaché (fr.o.m. den 24 februari 1978)

Sekreterare:
Santesson, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Lokal: Utbildningsdepartementet, Mynttorget 1, 103 33 Stockholm, tel. 763 10 00 (växel), direktval 763 18 44 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1977 års kommittéberättelse del II U 12.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden, varav ett i Finland med den finska delegationen. Utbildningsrådet har under året utarbetat en promemoria med riktlinjer för den i Sverige boende finskspråkiga befolkningens utbildning och kulturella aktiviteter m.m. Vidare har delegationen haft kontakt med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

8. Utredningen (U 1977:03) om kvinnliga skolledare

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 januari 1977 med uppgift att genom olika initiativ öka andelen kvinnor på skolledande befattningar:

Ordförande:
Du Rietz, Lars B. Hj., skolinspektör.

Ledamöter:
Berggren, Anne Marie, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 april 1979)
Hammarlund, Olof, förbundsordförande
Jurén, Ing-Britt, fil. lic.
Lindstedt, Lars, lönedirektör
Nilsson, Asta, sekreterare
Sönnerlind, Arne, skolråd

Experter:
Bresky, Lillemor, fil. kand. (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Carlsson, Lennart, skolinspektör (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Claesson-Heljeberg, Margareta, rektor (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Ekholm, Mats, docent (fr.o.m. den 1 november 1977)
Herlin, Helena, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 december 1977 t.o.m. den 31 december 1978 fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Stegö, Eskil, rektor (fr.o.m. den 1 november 1977)
Vestin, F. E. Margareta, f.d. undervisningsråd (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Sekreterare:
Berggren, Anne Marie, departementssekreterare

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II U 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen har den 17 juni 1980 avgett betänkandena (SOU 1980:18) Att vara skolledare. Ett studiecirkelmaterial och (SOU 1980:19) Fler kvinnor som skolledare.

Uppdraget är därmed slutfört.

9. Lärartjänstutredningen (U 1977:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 april 1977 och den 15 februari 1979 för att utreda vissa tjänsteorganisatoriska frågor inom högskolan m.m.:

Ordförande:
Ullenhag, Jörgen U., byråchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Elmstedt, Claes Y., lantbrukare, led. av riksdagen
Grudevall, Lennart, sektionschef
Johansson, Birgitta, metallarbetare, led. av riksdagen
Lindqvist, Ingvar F., professor (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Löfström, J. Henric, sekreterare
Marcusson, Sten G., utredningssekreterare
Nilsson, Sven, sekreterare
Ringborg, S. Erland, tf. planeringschef (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Ruin, Olof K., professor (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Rydén, Rune O., fil. lic., led. av riksdagen
Sundgren, E. Roland, ombudsman, led. av riksdagen
Åkerstedt, Jonas, ombudsman

Sakkunniga:
Egardt, Peter A. N., fil. kand.
Sandberg, A. Birger, förhandlingsdirektör

Experter:
Holmstrand, N. G. Anders, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Kälvemark, Torsten, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)
Köhler, Karl-Johan, fil. mag. (fr.o.m. den 16 oktober 1979)
Linnarsson, Håkan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Olsson, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Reinhold, Sune, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Sahlin, John-Erik, lönedirektör (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Stahl, Ivar, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Steiner, Peter, universitetslektor (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Stille, Leif, fil. lic. (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Thun, John-Erik, universitetslektor (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Vallin, Ivar, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1978)

Sekreterare:
Kirsebom, Bjarne A., departementssekreterare

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II U 6. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén har den 12 mars 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:3) Lärare i högskolan. Förslag till ny arbets- och tjänsteorganisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

10. Videogramutredningen (U 1977:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 april 1977 med uppdrag att utreda frågan om samhällets insatser på videogramområdet:

Ordförande:
Sundman, Per Olof, författare, f.d. led. av riksdagen

Ledamöter:
Björck, Anders P.-A., led. av riksdagen
Bladh, Lennart W., yrkesvalslärare, led. av riksdagen
Ingelstam, Margareta, producent
Ström, Gunnar, partisekreterare

Experter:
Allerstrand, Sven, byrådirektör (fr.o.m. den 13 juni 1980)
Arlinger, Stig, docent (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Bergold, Jan Olov, utredningssekreterare (fr.o.m. den 16 oktober 1978)
Bolander, Lars, socialchef (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Böttiger, E. Marie A., jur. kand. (fr.o.m. den 16 maj 1978)
Edwall, Börje, ombudsman (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Edwall, Ingvar, studiekonsulent (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Eklindh, Kenneth, skolkonsulent (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Fransson, Arne, rektor (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Gustavsson, Sture, redaktör (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Hederström, C. Christer, byrådirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1977)
Hellsten, Bertil, redaktör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Hjorth, Jan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Jacobson, Brita A., apotekare (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Lindencrona, Birgitta, fil. lic. (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Lindstén, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1978)
Lundström, Beata, informationssekreterare (fr.o.m. den 15 februari 1978)
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 april 1979)
Nordstrand, Jon Erik, förste bibliotekarie (fr.o.m. den 13 juni 1980)
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 3 juni 1977)
Preisler, Gunilla, doktorand (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Svanberg, Lars, redaktör (fr.o.m. den 3 juni 1977)
Söderlind, Olof, förbundsdirektör (fr.o.m. den 13 mars 1978)
Wahlström, Victor, ombudsman (fr.o.m. den 10 april 1979)
Östman, Bertil, universitetslektor (fr.o.m. den 29 januari 1979)

Sekreterare:
Svärd, Stig, studiesekreterare

Bitr. sekreterare:
Hallenberg, Ingemar, studieinstruktör (fr.o.m. den 1 november 1977)

Lindencrona, Birgitta, fil. lic. (fr.o.m. den 16 november 1977 t.o.m. den 29 februari 1980)
Nordangård, Magnus, redaktör (fr.o.m. den 1 april 1980)

Lokal: Västerlånggatan 46, 2 tr., tel. 20 74 18 (Svärd), 20 73 64 (kansli). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II U 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 20 sammanträden.

Utredningen har den 17 december 1979 avgett betänkandet (Ds U 1979:16) Den elektroniska hästen och den 16 juni 1980 betänkandet (Ds U 1980:9) De hörselhandikappade och videogrammen. Dessutom har utredningen den 12 februari 1980 överlämnat en skrivelse till utbildningsdepartementet om försöksverksamhet med distribution och produktion av videogram.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

11. Utredningen (U 1977:08) om visningsersättning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 juni 1977 med uppgift att klarlägga möjligheterna att konstruera ett system som ger bildkonstnärerna ersättning för att verk som inte längre är i upphovsmannens ägo visas offentligt:

Särskild utredare:
Reuterswärd, B. Edvard, generaldirektör (fr.o.m. den 6 september 1977)

Experter:
Bergman, Lars, direktör (fr.o.m. den 28 augusti 1978)
Hedfeldt, Erik, f.d. justitieråd (fr.o.m. den 6 september 1977)

Sekreterare:
Lindstén, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 augusti 1978)

Bitr. sekreterare:
Stenqvist, Gunnel M., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Lokal: Utbildningsdepartementet, Mynttorget 1, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 17 45 (Lindstén), 763 23 96 (Stenqvist)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II U 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 32 sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i början av år 1981.

12. Uppslagsverkskommittén (U 1977:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 oktober 1977 med uppdrag att utreda frågan om utgivning av svenskt uppslagsverk:

Ordförande:

Tynell, Lars V., riksbibliotekarie (fr.o.m. den 13 oktober 1977)

Ledamöter:

Barenthin, Willi, t.f. kansliråd (fr.o.m. den 13 oktober 1977)
Furhammar, Brita, bibliotekarie (fr.o.m. den 13 oktober 1977)
Jacobson Widding, Anita, professor (fr.o.m. den 13 oktober 1977)
Lannegren, Göran S., t.f. kansliråd (fr.o.m. den 13 oktober 1977)
Peterson, Kjell, bokförläggare (fr.o.m. den 13 oktober 1977)
Sandqvist, Inga-Britta, förste arkivarie (fr.o.m. den 13 oktober 1977)

Sekreterare:

Sundkvist, Leif G., civilekonom (fr.o.m. den 13 oktober 1977)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II U 12.

Kommittén har under tiden november 1979 - juli 1980 hållit tio sammanträden.

Kommittén har den 24 juli 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:26) Mot bättre vetande.

Uppdraget är därmed slutfört.

13. Arbetsgruppen (U 1977:10) för samefrågor

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 september 1977:

Ordförande:

Wikström, Jan-Erik, statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Vice ordförande:

Lundin, Ulf W., statssekreterare (fr.o.m. den 8 april 1980)

Svensson, Gunnar, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 7 april 1980)

Ledamöter:

Anell, Kerstin, departementssekreterare (fr.o.m. den 2 februari 1978 t.o.m. den 7 april 1980)
Karlson, Rolf A., kansliråd (fr.o.m. den 10 september 1979)
Lagerlöf, Inga-Britt, departementssekreterare (fr.o.m. den 24 mars 1979)
Lindgren, Lennart I., departementsråd (fr.o.m. den 8 april 1980)
Norström, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 8 april 1980)
Pettersson, Gunnel, sakkunnig (fr.o.m. den 8 april 1980)
Redbrandt, Lars-Göran, sakkunnig (fr.o.m. den 24 mars 1979 t.o.m. den 7 april 1980)
Saitton-Burman, Ellen, sekreterare (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Thomasson, Lars, förste rektor (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Thorstenson, R. Billy, kansliråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Tornborg, Curt G. F., departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Öster, Karl-Olov, departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 7 april 1980)

Experter:

Andersson, Gösta, skolinspektör (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 4 maj 1980)
Arell, Nils, universitetslektor (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Jonsson, Aina, renskötare (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 4 maj 1980)
Simma, Lars H:son, adjunkt (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 4 maj 1980)
Svonni, Mikael, studerande (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Utsi, Per-Mikael, studerande (fr.o.m. den 16 januari 1978 t.o.m. den 4 maj 1980)

Sekreterare:

Englund, Karin, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 14 mars 1980)
Stenqvist, Gunnel M., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1980)

Lokal: Utbildningsdepartementet, Storkyrkobrinken 4. Postadress: 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 23 96 (sekreteraren)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Arbetsgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Arbetsgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

14. Dagspresskommittén (B 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 januari 1978 med uppdrag att göra en allmän översyn över gällande bestämmelser för statligt stöd till dagspressen:

Ordförande:

Nilsson, N. Per-Erik, justitieombudsman (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Ledamöter:

Andersson, A. Gösta J., skogsbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Andersson, J. Sven G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Hanson, Per-Olof, f. borgarråd (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Karlsson, K. J. Urban, internationell sekreterare (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Nordin, Sven-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Svensson, Olle F. S., chefredaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Tobisson, Lars F., partisekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Sakkunniga:

Andersson, Björn, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Engström, Johan L. E., verkst. direktör (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Johansson, Östen, redaktör (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Prântare, Bo L. O., kanslichef (fr.o.m. den 25 januari 1978)

Experter:

Göransson, Lars, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Hedén, Kerstin E., kanslisekreterare (fr.o.m. den 2 mars 1978)

Ohlsson-Leijon, S. H. Lennart, direktör (fr.o.m. den 2 augusti 1978)

Rehnström, Åke, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 september 1979)

Westergren, Håkan W., byrådirektör (fr.o.m. den 2 augusti 1978)

Sekreterare:

Gustafsson, Karl Erik, docent (fr.o.m. den 25 januari 1978 t.o.m. den 15 november 1980)

Bitr. sekreterare:

Hallström, Marie-Louise, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 10 februari 1980)

Hanson, H. Samuel (Sam) M., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1978 t.o.m. den 15 november 1980)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II B 1.

Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 22.

Huvudmannaskapet för kommittén har under år 1979 förts över till utbildningsdepartementet från budgetdepartementet.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Kommittén har den 29 februari 1980 avgett forskningsrapporten (Ds U 1979:10) *Annonsbladen och dagspressen* samt den 31 juli 1980 slutbetänkandet (SOU 1980:32) Stödet till dagspressen.

Uppdraget är därmed slutfört.

15. Forskningssamverkanskommittén (U 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 februari 1978 med uppdrag att utreda högskolans forskningssamverkan med forskningsråd, myndigheter, företag och organisationer, m.m.:

Ordförande:

Richardson, N. Gunnar E., docent, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1978)

Ledamöter:

Bjurel, A. Bertil E., f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Gadd, P. E. Arne, revisionsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Gradin, Anita I., departementssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Johansson, Sven A. E., professor (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Lindqvist, Ingvar F., professor (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Marklund, Inger, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Ohlsson, J. S. Ragnar, forskningschef (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Ringborg, S. Erland, tf. planeringschef (fr.o.m. den 8 oktober 1979)

Sakkunnig:

Johansson, Bo C, departementssekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979)

Experter:

Andersson, Curt, civilingenjör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Broberg, Björn, byråchef (fr.o.m. den 1 april 1978)
Ekenberg, Bengt, jur. kand. (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Elvin, Stig, byrådirektör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Ivarsson, S. Tore, sekreterare (fr.o.m. den 1 april 1978)
Kirsebom, Bjarne A., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Olsson, Birgitta, ekonom (fr.o.m. den 1 april 1978)
Sidenbladh, Thomas P., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1978)
Sävborg-Lundgren, Görel, studievägledare (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Wahlund, Ingrid, ombudsman (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Westerlund, Uno, ombudsman (fr.o.m. den 1 april 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)
Åberg, C. Anders, civilingenjör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Öhman, Per, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 april 1978)
Österberg, Rolf, ombudsman (fr.o.m. den 1 april 1978)

Sekreterare:
Franzén, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1978)

Bitr. sekreterare:
Andersson, B. E. Christer, fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Christensen-Sköld, Beatrice, fil. mag. (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Wallin, Kerstin, fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1978)

Lokal: Svartmangatan 9, 111 29 Stockholm, tel. 21 59 27 (Franzén), 21 56 24 (Andersson)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden och slutjusterade i oktober 1980 sitt huvudbetänkande (SOU 1980:46) Högskolan i FoU-samverkan.

Inom ramen för den av kommittén ledda försöksverksamheten med kontaktforskare arbetar regionala arbetsgrupper i Gävleborgs, Malmöhus, Älvsborgs samt Norrbottens och Västerbottens län. Försöksverksamheten med kontaktforskare avslutas med utgången av budgetåret 1980/81 och avses bli redovisad i en rapport i början av år 1982.

Kommittén beräknar avsluta sitt arbete vid årsskiftet 1981-82.

16. Gäststuderandekommittén (U 1978:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 april 1978 med uppdrag att utreda vissa frågor rörande utländska studerande:

Ordförande:
Mattsson, Stig, överdirektör (fr.o.m. den 24 april 1978)

Ledamöter:

Hermelin, Johan, studerande (fr.o.m. den 24 april 1978)
Körlof, Björn H. B., departementssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 april 1978)
Öhrsvik, Lena M., kurator, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 april 1978)

Sakkunniga:

Enocksson, Sten Arne, odont. kand. (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Holm, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Experter:

Becker, Gerd, universitetslektor (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Bergendorff, Karin, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Brunnberg, Jan-Erik, byrådirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Chatti-Plass, Ewa, studievägledare (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Cleve, Lars, utbildningsledare (fr.o.m. den 7 maj 1979)
Ekholm, Brittmari, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Gabrielson, Göran, tf. byrådirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1980)
Hagfall, Ola, universitetsadjunkt (fr.o.m. den 15 december 1979)
Hildeman, Nils Gustav, programdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Jacobson, Bengt A., undervisningsråd (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Klette, Tove, kursföreståndare (fr.o.m. den 27 april 1979)
Kristensson, Inge B. E., byråchef (fr.o.m. den 15 augusti 1978 t.o.m. den 14 oktober 1980)
Nylund, Elisabeth, kursföreståndare (fr.o.m. den 7 maj 1979)
Ragnarsson, Eva, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 31 mars 1981)
Stendahl, Christina, utbildningsledare (fr.o.m. den 27 april 1979)
Stenkula, Peter, universitetslektor (fr.o.m. den 15 maj t.o.m. den 31 augusti 1980)
Sävborg-Lundgren, Görel, studievägledare (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 31 mars 1980)
Söderström, Nils, studierektor (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Wahlén, Staffan, studierektor (fr.o.m. den 18 december 1979)
Wedelin, Kerstin B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Sekreterare:

Ekholm, Brittmari departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1978 t.o.m. den 31 maj 1980)
Sparring, Leena, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Lokal: Svartmangatan 9, 1 tr., 111 29 Stockholm, tel. 20 51 41 (Ragnarsson), 20 87 69 (Sparring), 20 97 64 (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge sitt slutbetänkande i mars 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i april 1981.

17. Kommittén (U 1978:04) om kommunal vuxenutbildning (Komvux)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 mars 1978 med uppdrag att göra en översyn av den kommunala vuxenutbildningen:

Ordförande:

Alemyr, Stig R., folkhögskolerektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Ledamöter:

Häll, Karl-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Hällgren, Martin, länsbildningskonsulent (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Karlsson, K. Gösta, folkhögskolerektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Nordstrandh, Ove H., lektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Nordström, Marie, fil. lic. (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Oscarsson, Berit, studiesekreterare (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Sakkunniga:

Andersson, Tore, ombudsman (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Holmberg, Gösta, direktör (fr.o.m. den 12 april 1979)
Hultqvist, Tore, ombudsman (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Landström, Sten-Sture H., direktör (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Larsson, Leif, studerande (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Olsson, Artur H. S., skolråd (fr.o.m. den 16 mars 1978)
Wallmark, Nils, adjunkt (fr.o.m. den 16 mars 1978)

Experter:

Backman, Bernt, studierektor (fr.o.m. den 10 mars t.o.m. den 3 april 1980)
Brandt, Ann, adjunkt (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Fernkvist, Hans, bitr. skoldirektör (fr.o.m. den 3 mars t.o.m. den 3 april 1980)

Fransson, Anders, forskningsassistent (fr.o.m. den 15 november 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Ghazal, Badran, hemspråkslärare (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 15 oktober 1980)
Hedenskog, Raoul, adjunkt (fr.o.m. den 17 januari t.o.m. den 15 oktober 1980)
Inghult, Göran, fil. dr (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 15 oktober 1980)
Inglessi, Wanna, studerande (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 15 oktober 1980)
Jacobson, Bengt, undervisningsråd (fr.o.m. den 17 december 1979 t.o.m. den 15 oktober 1980)
Kettner, Bengt, studierektor (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 maj 1980; fr.o.m. den 11 augusti t.o.m. den 28 februari 1981)
Klein, Alexander, lektor (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 15 oktober 1980)
Kuyumcu, Eija H. T., fil. kand. (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 15 oktober 1980)
Levin, Thorbjörn, adjunkt (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Lind, Börje, adjunkt (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Lindholm, Evert, rektor (fr.o.m. den 16 oktober 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Malmgren, Gun, adjunkt (fr.o.m. den 17 januari t.o.m. den 15 oktober 1980)
Nilsson, Görel, adjunkt (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Näslund, Arne, adjunkt (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Swartling, Ingela, adjunkt (fr.o.m. den 17 januari t.o.m. den 15 oktober 1980)
Svensson, Torbjörn, ämneslärare (fr.o.m. den 20 augusti t.o.m. den 15 oktober 1980)
Söderström, Nils, studierektor (fr.o.m. den 17 januari t.o.m. den 15 oktober 1980)

Sekreterare:
Salin, Sven, lektor (fr.o.m. den 1 juni 1978)

Bitr. sekreterare:
Eklund, Lars, utbildningskonsulent (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Wickberg, Barbro I., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1978)

Lokal: Vasagatan 36, 3 tr., 111 20 Stockholm, tel. 21 28 51 (Salin), 21 00 53 (Wickberg) 21 13 80 (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 4. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 9.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Kommittén har den 12 december 1979 avgett delbetänkandet (SOU 1979:92) Komvux och studieförbund. Arbetsfördelning och samråd.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

18. Elevvårdskommittén (U 1978:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 mars 1978 för att utreda organisation, innehåll, arbetssätt och arbetsformer i elevvårdsarbetet:

Ordförande:
Petersson, Ann-Marie, fil. dr (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Ledamöter:
Backmann, Sven, skoldirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Jönsson, N. Paul, sekreterare (fr.o.m. den 27 november 1979)
Melldén, Anna-Lisa, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Paulsson, Solveig, rektor (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Persson, Per-Ebbe, ombudsman (fr.o.m. den 6 april 1979)

Sakkunniga:
Honeth, Peter, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Svensson, Sten, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 november 1979)

Experter:
Bjarnehäll, Karl-Gustav, skoldirektör (fr.o.m. den 14 mars 1979)
Bolme, Per, leg. läkare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Colnerud, Gunnel, psykolog (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Eriksson, Ann-Charlotte, studerande (fr.o.m. den 1 november 1978)
From, Gun-Britt, syokonsulent (fr.o.m. den 14 mars 1979)
Granér, Anna-Lena, studerande (fr.o.m. den 1 november 1978)
Holmgren, Jacomien, speciallärare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Jelder, Gunnel, kurator (fr.o.m. den 14 mars 1979)
Jonsson, Elisabeth, psykolog (fr.o.m. den 14 mars 1979)
Thorsell, Gunnar, rektor (fr.o.m. den 14 mars 1979)
Wennbo, Ulla, lektor (fr.o.m. den 7 maj 1980)

Sekreterare:
Berntsson, Gert, rektor (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:
Ansiger, Arne, rektor (fr.o.m. den 8 oktober 1979)
Colnerud, Gunnel, psykolog (fr.o.m. den 12 februari 1979 t.o.m. den 14 augusti 1980)
Rask, Lena, skolpsykolog (fr.o.m. den 22 september 1980)

Lokal: Svartmangatan 9, 2 tr., 111 29 Stockholm, tel. 10 19 65 (Ansiger), 20 39 26 (Berntsson), 21 43 54 (Rask) och 20 97 94 (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 5. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Kommittén har den 8 april 1980 avgett betänkandena (Ds U 1980:1) Försök med utvecklingsarbete på elevvårdsområdet och (Ds U 1980:2) Samverkan mellan skolan och andra samhällsorgan.

Kommittén planerar att avge nästa delbetänkande Personalutveckling, personalvård, personalplanering - betydelsefulla förutsättningar för skolans elevvård, i december 1980.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

19. Integrationskommittén (U 1978:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 8 juni 1978 för att utreda frågan om integration av handikappade elever i skolväsendet jämte därmed sammanhängande frågor:

Ordförande:
Orehag, Lennart, överdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Ledamöter:
Crona, Ulf, gymnastiklärare (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Martinsson, Åke, slöjdlärare (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Odelsparr, Margit E., jur. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Pekkari, Olle, studierektor (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Rydle, M. Birgitta, ämneslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Wiklund, Bengt O., journalist, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Sakkunniga:

Larsson, Gunvi, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Odre, Torsten, speciallärare (fr.o.m. den 15 november 1978)

Experter:

Adeen, Rose-Mari, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 november 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Bernhardsson, Göte, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Carlquist, Ebba, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Hejdenberg, Kerstin, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Eklindh, Kenneth, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Karlerö, Lars-Ingemar, länsskolinspektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Karlsson, Ingrid, fortbildningskonsulent (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 1 mars 1981)
Mattsson, Bengt-Olof T., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Nicklasson, Stina A. R., skolinspektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Nilsson, Lars, fortbildningskonsulent (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 1 mars 1981)
Pettersson, Lennart, skolinspektör (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Sibbe, Tora, rektor (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Sjöqvist, Brita, skolkonsulent (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Ström, Märta, f.d. hörselkonsulent (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 30 juni 1981)
Svensson, Harry, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 november 1979)
Trowald, Nils, projektledare (fr.o.m. den 1 augusti t.o.m. den 31 december 1980)

Sekreterare:

Lagercrantz, Richard C. H., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:

Hammar, Åsa B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Magnusson, Birgitta, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)

Lokal: Svartmangatan 9, 4 tr., 111 29 Stockholm, tel. 11 42 18 (sekreteraren), 10 53 54 (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 10. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 6 och U 14.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén har den 11 september 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:34) Handikappad. Integrerad. Normaliserad. Utvärderad. Betänkandet finns även som talbok.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1982.

20. Nääs-utredningen (U 1978:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 18 maj 1978 med uppdrag att utreda frågan om den framtida användningen av August Abrahamsons stiftelse på Nääs:

Särskild utredare:

Stetler, Emil, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Experter:

Bothén, Anders, huvudredaktör (fr.o.m. den 13 september 1979)

Krantz, Hans, departementssekreterare (fr.o.m. den 14 augusti 1979)

Lokal: Skolöverstyrelsen, Karlavägen 108, tel. växel 14 06 60. Postadress: 106 42 Stockholm

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1979 års kommittéberättelse del II U 7.

Den särskilde utredaren har haft överläggningar med olika myndigheter som berörs av hans arbete. Utredaren har också haft fortlöpande kontakter med Lerums kommun samt styrelsen för August Abrahamsons stiftelse.

Utredarens preliminära uppfattning är att det torde bli mycket svårt att bygga en ny slöjdanstalt (motsvarande) på Nääsområdet. Detta sammanhänger med att de utbildningsresurser för slöjdutbildning som finns i Linköping i princip är tillfyllest. Det ökade utbildningsbehovet av slöjdlärare som f.n. föreligger torde vara temporärt och kunna tillfredsställas genom tillbyggen i Linköping av provisorisk art.

Utredaren inriktar sig därför nu på att söka få fram ett förslag till en hantverkshögskola för utbildning i utdöende yrken.

Utredarens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

21. Skolforskningskommittén (U 1978:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 för att utreda det pedagogiska forsknings- och utvecklingsarbetet inom skolväsendet m.m.:

Ordförande:
Dahllöf, Urban S., professor (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Ledamöter:
Engqvist, Olle, skolinspektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Eriksson, Per-Erik, skolinspektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Gillström, K. Åke, rektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Nordstrandh, Ove H., f.d. lektor, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Rubenson, Kjell, docent (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Sakkunnig:
Sävhagen, Ruth, kansliråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Expert:
Stukat, Karl-Gustaf, professor (fr.o.m. den 1 december 1978)

Sekreterare:
Marklund, Inger, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978 t.o.m. den 14 april 1980)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 9. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II U 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - februari 1980 hållit tre sammanträden samt haft överläggningar med berörda myndigheter och organisationer.

Kommittén har den 29 februari 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:2) Skolforskning och skolutveckling.

Uppdraget är därmed slutfört.

22. Närradiokommittén (U 1978:11)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 med uppdrag att utreda frågan om närradio och när-TV:

Ordförande:
Norrby, Karl-Eric, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Ledamöter:
Andersson, Georg L., rektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Forslund, Britt-Marie, redaktör (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Knutson, Göthe K. L., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Swedberg, Bo G. R., redaktör (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Sakkunniga:

Leijonborg, Lars, kanslichef (fr.o.m. den 1 september 1978)
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 4 oktober 1978)
Olsson, Per Sören, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1978)
Persson, Valdemar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 4 oktober 1978)

Experter:

Bergius, Bengt, pastor (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Ek, Anders, kultursekreterare (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Forshamn, Sven, civilingenjör (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Hedman, Lars Owe (Lowe), fil. dr (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Hjalmars, Stefan, studerande (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Hållinder, Anders, redaktör (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Lindbäck, Mats, landstingsrådssekreterare (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Lindgren, Erik, studieombudsman (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)
Lindstedt, Gustaf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 mars 1979)
Rosenlund, Stig U., överingenjör (fr.o.m. den 25 mars 1979)
Stenlund, Roland, pastor (fr.o.m. den 21 april t.o.m. den 30 september 1980)

Sekreterare:

Palmborg, Olle, fil. kand. (fr.o.m. den 1 september 1978)

Bitr. sekreterare:

Andreasson, Sture, ingenjör (fr.o.m. den 1 november 1978)
Gustafson, Karl-Gunnar (Kalle), redaktör (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Jonsson, M. I. Anita, fil. mag. (fr.o.m. den 7 mars 1979)
Nielsen, Svante, utbildningsledare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Zetterberg, Leif R., sekreterare (fr.o.m. den 18 december 1978 t.o.m. den 27 april 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 115 28 Stockholm, tel. 63 34 80 (Palmborg), 24 43 35 (växel, kansli)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 11. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II U 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

23. Informationsteknologiutredningen (U 1978:12)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 med uppdrag att utreda frågan om den nya informationsteknologin:

Ordförande:

Gustafson, Sven H., bankkamrer, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Ledamöter:

Andersson, Leif, kanslichef (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Björck, Anders P.-A., led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Eriksson, Olle, entreprenör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Rönnung, Catarina E. M., led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Sakkunniga:

Brandberg, Arvid, direktör (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Lannegren, Göran S., tf. kansliråd (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Olander, Håkan, ombudsman (fr.o.m. den 20 juli 1978 t.o.m. den 31 juli 1980)
Pennlöv, Jan, rättschef (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Sommar, Carl Olov, direktör (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Thalén, Lars, redaktör (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Unsgaard, Håkan, programdirektör (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Wåhlström, Ingemar, marknadsdirektör (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Experter:

Casemyr, Rune, direktör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Ekinge, Roland, tekn. dr. (fr.o.m. den 1 november 1979)
Engwall, Lars, docent (fr.o.m. den 7 februari 1979)
Fjaestad, Björn, docent (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Gerentz, Sven, direktör (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Gustafsson, Karl Erik, docent (fr.o.m. den 12 december 1979)
Jönsson, Erik, civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Ottander, Chris, docent (fr.o.m. den 12 december 1979)
Pihlgren, L. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 2 maj 1979)
Rodéhn, Olle, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Torbacke, Jarl, docent (fr.o.m. den 7 februari 1979)
Österlund, Erik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sekreterare:

Ohlin, Tomas, fil. lic. (fr.o.m. den 14 augusti 1978)

Bitr. sekreterare:

Essén, Erik I., hovrättsassessor (fr.o.m. den 20 juli 1978)
Holmlöv, Per Gunnar, ekon. dr (fr.o.m. den 1 april 1979)

Lokal: Stora Nygatan 33, 2 tr., tel. 20 21 78 (Gustafson), 20 21 77 (Ohlin), 20 92 63 (Essén), 20 70 82 (Holmlöv), 20 88 49, 20 78 34 (kansli). Postadress: 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 12.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 13 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Därutöver har 15 sammanträden hållits med särskilda arbetsgrupper för faksimilfrågor, pressfrågor samt en projektgrupp för pressens deltagande i televerkets teledataförsök.

Ett projekt för analys av möjlighet för samhällsinformation i teledata och text-TV har inletts i samarbete med nämnden för samhällsinformation (NSI). Projektet finansieras av NSI.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

24. Utredningen (U 1978:13) för översyn av den interna organisationen för livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska museet

Genom beslut den 6 april 1978 uppdrog regeringen åt styrelsen för myndigheten livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska museet att se över myndighetens interna organisation.

Vidare förordnade regeringen docenten Birgitta Ericsson, förste bibliotekarien Sten G. Lindberg, generaldirektören Edvard Reuterswärd, ståthållaren vid Kungl. Slottet Harald Smith, riksdagsledamoten godsägaren Hans Wachtmeister och förste intendenten Dag Widman att vara ledamöter i styrelsen för livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska museet. Åt Reuterswärd uppdrogs att vara styrelsens ordförande. Fr.o.m. den 1 juni 1980 är överintendenten Kersti Holmquist ledamot i styrelsen.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 april 1978:

Expert:

Johansson, Bertil, arkivarie (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lindahl, Jan-Mats, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Sekreterare:

Munkhammar, Ann Charlotte, byrådirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:

Grunewald, Ingelise, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00, direktval 763 23 98 (Grunewald). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Styrelsen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden. Därutöver har en särskild arbetsgrupp hållit sammanträden samt haft överläggningar med berörda museichefer och de lokala personalorganisationerna.

Styrelsen har fortsatt sitt arbete med sådana interna frågor som inte fordrar regeringens eller riksdagens ställningstaganden.

Styrelsens arbete beräknas avslutas omkring årsskiftet 1980-1981.

25. Utredningen (U 1978:14) om förutsättningarna för en närmare samverkan mellan livrustkammaren och övrig museiverksamhet inom Kungl. Slottet

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 april 1978 för att undersöka förutsättningarna för en närmare samverkan mellan, å ena sidan, livrustkammaren och, å den andra husgerådskammaren och övrig museiverksamhet inom Kungl. Slottet:

Utredningsman:
Reuterswärd, B. Edvard, generaldirektör

Experter:
Fogelmarck, Stig, överintendent (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Holmquist, Kersti, överintendent (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Lindahl, Jan-Mats, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Smith, Harald S. W., ståthållare (fr.o.m. den 22 februari 1979)

Sekreterare:
Munkhammar, Ann Charlotte, byrådirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:
Grunewald, Ingelise, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 00 00, direktval 763 23 98 (Grunewald). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

26. TV-avgiftsutredningen (U 1978:15)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 för att göra en översyn av principerna och formerna för uppbörd och inkassering av TV-avgifter m.m.:

Särskild utredare:
Rydén, Jan E., överdirektör (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Sekreterare:
Lindh, Sören B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 juli 1978)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Den särskilde utredaren har den 22 oktober 1980 avgett sin slutrapport Uppbörd av TV-avgifter - framtida organisation.
Uppdraget är därmed slutfört.

27. Huvudmannaskapskommittén (U 1978:16)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 med uppdrag att utreda frågan om enhetligt huvudmannaskap för högskolan:

Ordförande:
Sköld, Lars G., överdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Ahlmark, Lars F., avdelningschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)
Gustafsson, Lars I., universitetslektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1978)
Nordlander, Nils-Brage, överläkare (fr.o.m. den 1 december 1978)
Rogestam, A. Christina, fil. kand. led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Sandell, Ulla, kommunalråd (fr.o.m. den 15 september 1978)

Experter:
Barenthin, Willy, tf. kansliråd (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Björinder, Henry, sektionschef (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Klässbo, Maria, sjukgymnast (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Marcusson, Sten G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Nilsson, Matts G., avdelningschef (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Nilsson, Sven, sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Johnsson, Inga, tf. byråchef (fr.o.m. den 7 januari t.o.m. den 30 september 1980)

Persson, Jan, kanslichef (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Teveborg, Lennart, skolråd (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Törnqvist, Ingvar B., rektor (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Westerlund, Uno, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Åhgren-Lange, Ulla, byråchef (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Sekreterare:
Holmberg, Gunnar L., byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Bitr. sekreterare:
Aggebo, Claes-Göran, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II U 13.

Lokal: Skeppargatan 51, 1 tr., 114 58 Stockholm, tel. 63 68 33 (Sköld), 67 53 81 (Holmberg), 63 26 17 (Aggebo).

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén har den 13 juni 1980 avgett delbetänkandet (Ds U 1980:6) Förändrat huvudmannaskap för ADB-linjen.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under första kvartalet 1981.

28. Skoladministrativa kommittén (U 1978:17)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 7 december 1978 med uppdrag att göra en översyn av den statliga skoladministrationen:

Ordförande:
Arfwedson, Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)

Ledamöter:
Edam, Carl Tomas, utredningssekreterare (fr.o.m. den 7 december 1978)
Elmstedt, Claes Y., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 7 december 1978)
Landström, Sten-Sture, direktör (fr.o.m. den 7 december 1978)
Orehag, Lennart, överdirektör (fr.o.m. den 7 december 1978)
Turesson, Bo, överlantmätare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 7 december 1978)

Experter:
Andersson, Bernt S. G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Andersson, Ingemar, ombudsman (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Ekelius, Våge, byrådirektör (fr.o.m. den 8 januari 1979)

Eklöf, Olof, rektor (fr.o.m. den 22 januari 1979)
Eliasson, Olof, sekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Eriksson, Inge, drätselchef (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Gozzi, Sören, ombudsman (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Gunvall, Per, expert (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Hansson, Kristina, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Hassler, John, studerande (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Hjorth, Sonja, departementssekreterare (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Höglund, E. Olov, organisationsdirektör (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Johansson, Sven-Åke, rektor (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Johnson, Olle, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni t.o.m. den 31 december 1979)
Klason, Lars-Erik, förbundssekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Kvist, Olof, förbundsdirektör (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Larsson, Lennart, utbildningschef (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Lindholm, Bernt, utredningssekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Lunde, Ingrid, kanslichef (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Lundmark, E. Gunnar, kanslichef (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Mundebo, Lillemor, utredningssekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Nilsson, Ann-Marie, organisationskonsulent (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Olsson, Sven Robert, sekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Pettersson, Lennart, skolinspektör (fr.o.m. den 15 januari 1979)
Rådmark, Johan, förbundsordförande (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Wahlström, Tommy, civilekonom (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Wahlström, Ulf, utredningssekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Wetterberg, Ulf, avdelningschef (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Ånséhn, Lars Olov, organisationskonsulent (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Åsén, Carl-Eric, planeringssekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)
Örne, Ingegärd, sekreterare (fr.o.m. den 31 januari 1979)

Sekreterare:
Lukkari, Bror, undervisningsråd (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 18 mars 1980)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II U 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - mars 1980 hållit tre sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har i januari 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:5) Förenklad skoladministration - principer för ny organisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

29. Utredningen (U 1979:01) om förstärkta kontakter mellan hem och skola

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 februari 1979 för att se över frågor som rör kontaktverksamheten mellan hemmen och skolan:

Särskild utredare:
Annerstedt, Ylva S. V., adjunkt, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 februari 1979)

Sakkunniga:
Berntsson, Gert, rektor (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Grunewald, Karl R., medicinalråd (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Lindberg, Dag-Henrik, skolkonsulent (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Rosengren, Bodil C., fil. mag. (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Sellergren, Ulf G. E., departementsråd (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Svensson, K. Sten H., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 februari 1979)

Experter:
Bågander, Birgitta, fil. stud. (fr.o.m. den 21 december 1979)
Lundgren, Per, lektor (fr.o.m. den 15 maj t.o.m. den 15 augusti 1980)
Westin-Lindgren, Gunilla, fil. dr (fr.o.m. den 24 oktober 1979)

Sekreterare:
Lindahl, Lars E., folkskollärare (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen har den 6 juni 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:21) Hem och Skola.

Uppdraget är därmed slutfört.

30. Talbokskommittén (U 1979:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 för att förbereda ett statligt övertagande av Synskadades riksförbunds (SRF) bibliotek och därmed sammanhängande frågor:

Ordförande:
Andersson, Bertil, kanslichef (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Ledamöter:
Höglund, Olov, organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Lindahl, Jan-Mats, tf. departementsråd (fr.o.m. den 15 november 1979)
Lindqvist, Bengt, förbundsordförande (fr.o.m. den 30 oktober 1979)
Thorell Rittby, Elisabet, bitr. bibliotekschef (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sakkunniga:
Gurinder, Jan-Olof, bibliotekschef (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Strand, Auli, sekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Ullander, Kerstin, sekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Experter:
Cahling, Ulla, förste bibliotekarie (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Ellebring, Nils, ombudsman (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Emanuelsson, Bernt, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 2 maj 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Engström, Gunnar, ekonomichef (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Gurinder, Jan-Olof, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)
Hägermalm, Per, direktör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Jonsson, Kerstin, lektor (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Lindstén, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Öhrström, Sven T. A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 november 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)

Sekreterare:
Rüdel, Wolfgang, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 31 december 1980)

Bitr. sekreterare:
Martinson, Monica, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. 63 13 10 (Andersson), växel 763 10 00, direktval 763 19 25 (kansli). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II U 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge ett betänkande i juni 1981.

31. Uppföljningskommittén (U 1979:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 för att följa utvecklingen av högskolereformen:

Ordförande:

Levin, Bert L., statssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 16 september 1980)

Lundin, Ulf W., statssekreterare (fr.o.m. den 17 september 1980)

Ledamöter:

Alemyr, Stig R., folkhögskolerektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Biörck, Gunnar, professor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Egardt, Peter A. N., fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Elmstedt, Claes Y., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Gustafsson, Lars I., universitetslektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Rogestam, A. Christina, fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Ullenhag, Jörgen U., byråchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Experter:

Bauer, D. E. Marianne, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Hoel, Christer, departementssekreterare (fr.o.m. den 21 mars 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)

Larby, Karin M., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sjöberg, Tommie, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)

Streijffert, Helena, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 september 1980)

Lokal: Mynttorget 1, tel. växel 763 10 00, direktval 763 18 62 (Larby). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II U 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

32. Radiorättskommittén (U 1979:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 maj 1979 för översyn av vissa radiorättsliga frågor:

Särskild utredare:
Pennlöv, Jan I., rättschef (fr.o.m. den 10 maj 1979)

Experter:
Fahlberg, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Göransson, Lars, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Lannegren, Göran S., tf. kansliråd (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Mossler, Åke, chefsjurist (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Olsson, Agne Henry O., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Olsson, Per Sören, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Persson, Valdemar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Regner, Göran, I. F. hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Sundelius, Claes-Göran T., departementssekreterare (fr.o.m. den 19 mars 1980)

Sekreterare:
Hellner, Carin, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 18 juni 1979)

Lokal: Utbildningsdepartementet Mynttorget 1, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 17 36 (Pennlöv), 763 18 84 (Hellner)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 6 november 1980 avgett delbetänkandet (Ds U 1980:12) Radiosända dagstidningar.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i mars 1981.

33. Filmpolitiska beredningen (U 1979:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 med uppgift att delta i beredningen av vissa filmpolitiska frågor:

Ordförande:
Levin, Bert L., statssekreterare (fr.o.m. den 21 juni 1979 (t.o.m. den 5 augusti 1980)
Lundin, Ulf W., statssekreterare (fr.o.m. den 6 augusti 1980)

Ledamöter:
Ahlmark, Lars F., avdelningschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Bengtson, Torsten S., bankofullmäktige, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Göransson, Bengt G. I., direktör (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Sundström, Gudrun, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Zetterberg, Leif R., kansliråd (fr.o.m. den 21 juni 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sakkunniga:
Lindstén, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Svensson, Gunnar, direktör (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Wetterberg, Ulf G., avdelningschef (fr.o.m. den 21 juni 1979)

Experter:
Ahlmark, Per, förutv. statsråd, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Clason, Anders, chefredaktör (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Donner, Jörn, författare (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Elmhorn, Kerstin, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Hald, Peter, produktionsledare (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Larson, Leif, direktör (fr.o.m. den 21 juni 1979)
Lindenbaum, Gustaf, direktör (fr.o.m. den 21 juni 1979)

Sekreterare:
Marén, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 21 juni 1979)

Bitr. sekreterare:
Söderström, Karin, kanslist (fr.o.m. den 21 juni 1979)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 37 (Marén). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Beredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

34. Utredningen (U 1979:07) om den civila flyghistoriska museiverksamheten

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979:

Särskild utredare:
Dyring, Eric, museidirektör (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Experter:
Nordström, Lars-Erik, flygsäkerhetsdirektör (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Sandqvist, Inga-Britta, förste arkivarie (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Sekreterare:
Sahlholm, Bo, civilingenjör (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Lokal: Tekniska museet, 115 27 Stockholm, tel. växel 63 10 85

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 13.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden med olika intressenter som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under april 1981.

35. Konservatorsutredningen (U 1979:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 för att utreda frågan om utbildning av konservatorer m.m.

Särskild utredare:
Andersson, Johnny, departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Berg, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Experter:
Eklöw, Gunnar, byrådirektör (fr.o.m. den 15 april 1980)
Hagander, Sten, tf. undervisningsråd (fr.o.m. den 15 april 1980)
Möller, Eva, konservator (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Nisbeth, Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 april 1980)
Tångeberg, Peter, konservator (fr.o.m. den 15 april 1980)
Wallenborg, Irma, konservator (fr.o.m. den 15 april 1980)
Zetterström, Kjell, museichef (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Sekreterare:
Rådström, Dag T., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)

Bitr. sekreterare:
Christensen-Sköld, Beatrice, fil. mag. (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Svartmangatan 9, 111 29 Stockholm, tel. 10 24 83 (Rådström), 11 80 02 (Christensen-Sköld)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 12.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att under år 1981 avge ett delbetänkande.

Utredningens arbete beräknas bli avslutat under år 1982.

36. Utredningen (U 1979:09) om behov av radiobiologisk forskning m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979:

Särskild utredare

Berg, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 19 juli 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Lemne, Mats H., f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Experter:

Söderman, Olle, ingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Ånäs, Per, civilingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Sekreterare:

Samuelsson, Bengt, byråchef (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Lokal: Naturvetenskapliga forskningsrådet, Box 23136, 104 35 Stockholm, tel. växel 15 15 80

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 16.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med företrädare för högskoleenheter och sektorsorgan, med forskare inom området samt med utredningens experter.

Utredningen har avgett delbetänkande rörande FOA 403 Ursvik i skrivelse den 29 oktober 1980 till utbildningsdepartementet.

Utredningens arbete beräknas avslutas under första halvåret 1981.

37. Kommittén (U 1979:10) om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979:

Ordförande:

Andrén, Carl-Gustaf, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Ledamöter:

André, Gunnel, teol. kand. (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Jacobsson, Ulla, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Jönsson, Hans-Åke, teknolog (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Klein, Eva, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Lagerroth, Ulla-Britta, docent (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Magnusson, Robert, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Månsson, Ingmar, professor (fr.o.m. den 8 oktober 1979)
Nilsson, Sven Erik, professor (fr.o.m. den 8 oktober 1979)
Ruin, Olof, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Ryd, Harriet, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Stephansson, Ove, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Stråby, Kerstin, docent (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Terenius, Lars, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Åkerlind, Ulla, docent (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Experter:
Björkhem, Örjan, fil. kand. (fr.o.m. den 8 januari 1980)
Näslund, Hans, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 22 september t.o.m. den 31 december 1980)

Sekreterare:
Myhrberg, Harry, docent (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Bitr. sekreterare:
Ottosson, Hans, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Lokal: St Annegatan 4 (in på gården), 223 50 Lund, tel. 046/11 91 31

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II U 15. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II U 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och organisationer som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under april månad 1981.

38. Delegationen (U 1979:11) för bättre skolmiljö och uppföljning av reformbesluten rörande grundskolan

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979:

Ordförande:
Arfwedson, Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)

Ledamöter:
Göthberg, Kerstin, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Haglund, Ann-Cathrin, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Hjelm-Wallén, Lena B., adjunkt led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Hörlén, Linnea, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Kallos, Daniel, docent (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Persson, Göran, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Sakkunniga:
Börjesson, Bengt, docent (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Elvander, Nils, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Lundgren, Ulf, professor (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Sekretariat: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 17 83 (Peter Honeth, departementssekreterare)

Direktiven för delegationen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 17.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden och företagit två studieresor.

Delegationen har i en skrivelse till regeringen den 12 mars 1980 lämnat vissa förslag rörande samlad skoldag inom grundskolan.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

39. Skolförfattningsutredningen (U 1979:12)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979:

Särskild utredare:
Sanmark, P. Arvid L., rättschef (fr.o.m. den 6 september 1979)

Experter:
Björinder, Henry, sektionschef (fr.o.m. den 16 oktober 1979)
Johansson, Lillemor U., departementssekreterare (fr.o.m. den 16 oktober 1979)
Johnson, Olle P., departementssekreterare (fr.o.m. den 16 oktober t.o.m. den 31 december 1979)
Larsson, B. Kenneth, språkexpert (fr.o.m. den 16 oktober 1979)
Persson, P. Östen, f.d. länsskolinspektör (fr.o.m. den 16 oktober 1979)
Wallin, Sven-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sekreterare:
Håkansson, Lars Eric, hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 oktober 1979)

Lokal: Departementens utredningsavdelning, Västergatan 47, Box 187, 201 21 Malmö, tel. växel 040/749 50 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 20.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

40. Kommittén (U 1979:13) angående skolor med enskild huvudman

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979:

Ordförande:

Edmar, Staffan, kanslichef (fr.o.m. den 6 september 1979)

Ledamöter:

Ekelund, Ulla G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 september1979)

Karlsson, Ingemar, landstingsråd (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Sakkunniga:

Carlgren, Frants, fil. lic. (fr.o.m. den 6 september 1979)

Malmeström, Göran, rektor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Norberg, Randolph, sekreterare (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Experter:

Marcusson, Olof, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Olsson, Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Rodhe, Birgit, rektor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Sekreterare:

Sjöberg, Lars-Olof, skolinspektör (fr.o.m. den 6 september 1979)

Lokal: Svartmangatan 9, 3 tr., 111 29 Stockholm, tel. 20 78 37 (Sjöberg)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II U 21.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 21 mars 1980 avgett delbetänkandet (Ds U 1980:3) Enskild undervisning enligt 35 § skollagen.

Kommittén planerar att avge sitt nästa delbetänkande våren 1981.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

41. Dansteaterutredningen (U 1979:14)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att utreda frågan om en dansteaterscen i Stockholm:

Särskild utredare:
Lindenbaum, Gustaf, direktör (fr.o.m. den 6 september 1979)

Experter:
Lidemark, Ebbe, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Thorell, Bernt, teknisk chef (fr.o.m. den 1 november 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 18.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ca 20 sammanträden och överläggningar med dem som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 21 november 1980 avgett förslag angående dansteaterscen i Cirkus, Djurgården i Stockholm.

Uppdraget är därmed slutfört.

42. Utredningen (U 1979:15) med uppdrag att utreda frågan rörande den framtida verksamheten vid Stiftelsen Drottningholms teatermuseum m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979:

Särskild utredare:
Virdebrandt, Carl-Erik, kanslichef (fr.o.m. den 6 september 1979)

Sekreterare:
Bogefeldt, Christer, fil. kand. (fr.o.m. den 6 september 1979)

Experter:
Bexelius, Björn, intendent (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Forsström, Per, intendent (fr.o.m. den 14 december 1979)
Kartaschew, Kenneth, antikvarie (fr.o.m. den 14 december 1979)
Lidemark, Ebbe, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 december 1979)
Sauter, Willmar, fil. dr (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Östman, Arnold, teaterchef (fr.o.m. den 14 december 1979)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00. Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II U 19.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 18 sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under februari månad 1981.

43. Sista Serafenutredningen (U 1979:16)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979 med uppdrag att inkomma med förslag om vilka åtgärder som vid Serafimerlasarettets nedläggning bör vidtas med avseende på dels vissa icke landstingsägda fasta och lösa konst- och kulturföremål, deponerade inventarier, arkiv m.m., dels till lasarettet knutna fonder:

Särskild utredare:

Biörck, C. Gunnar W., professor (fr.o.m. den 13 september 1979 t.o.m. den 6 juni 1980)

Expert:

Annell, Johan G., hovrättsassessor (fr.o.m. den 13 september 1979 t.o.m. den 6 juni 1980)

Sekreterare:

Rylander, Kristina, soc. stud. (fr.o.m. den 13 september 1979 t.o.m. den 6 juni 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - maj 1980 haft överläggningar och andra kontakter med myndigheter och andra som berörs av eller som kunnat lämna uppgifter av betydelse för utredningens arbete.

Utredningen har den 6 juni 1980 avgett betänkandet (Ds U 1980:8) Sista Serafenutredningen. Del II.

Uppdraget är därmed slutfört.

44. Folkbiblioteksutredningen (U 1979:17)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 december 1979:

Ordförande:

Rodhe, Birgit, rektor (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Ledamöter:

Eliasson, Anna, fil. mag., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Fleetwood, Elisabeth, adjunkt, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Green, Åke, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Jansson, Barbro, sociolog (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Johansson, Kent, sekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Ristarp, Jan, kanslichef (fr.o.m den 1 mars 1980)

Sakkunniga:
Eriksson, Sune, direktör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Jonsson, Bo A., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 april 1980)
Svensson, Gunnar, departementsråd (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Experter:
Andersson, Lars G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Beckman Hirschfeldt, Ingar, förste bibliotekarie (fr.o.m. den 15 augusti 1980)
Dittmer, Ulf, stadsbibliotekarie (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Eide-Jensen, Inger, kulturchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Gumpert, Jan, direktör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Hedin, Benkt-Erik, författare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Johansson, Hans, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Karlsson, Åke, förste sekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Lindholm, Berndt, utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1980)
Mattsson, Inger, bibliotekschef (fr.o.m. den 1 september 1980)
Nordström, Tore, kulturchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Renborg, Greta, lektor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Skoglund, Lena, lektor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Thomasson, Björn E., kanslichef (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Tynell, Lars V., riksbibliotekarie (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Wessel, Britta, kulturchef (fr.o.m. den 1 september 1980)
Viirman, Ants, bitr. bibliotekschef (fr.o.m. den 15 augusti 1980)

Sekreterare:
Hallberg, Dag R., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekreterare:
Albrektson, Bengt Olov, kulturchef (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Lokal: Stora Nygatan 33, 111 20 Stockholm, tel. 20 69 84 (Hallberg), 20 33 05 (kansli)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II U 1.

Kommittén har under tiden mars - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 24 september 1980 till utbildningsdepartementet avgett ett förslag rörande depåbibliotek.

Kommittén planerar att avge sitt första delbetänkande i juni 1981 och sitt andra delbetänkande 1982.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1983.

45. Organisationskommittén (U 1979:18) för statens konstmuseer

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 december 1979:

Ordförande:
Svensson, Gunnar, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Ledamöter:
Höglund, Olov, organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Wetterberg, Ulf, avdelningschef (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Experter:
Bjurström, Per, överintendent (fr.o.m. den 6 oktober 1980)
Björk, Hans, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Granath, Olle, museidirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1980)
Grate, Pontus, förste intendent (fr.o.m. den 6 oktober 1980)
Gyllensvärd, Bo, museidirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1980)
Ljungberg, Sven, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1980)

Sekreterare:
Munkhammar, Ann Charlotte, byrådirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden januari - oktober 1980 haft sju sammanträden samt haft överläggningar med företrädare för statens konstmuseer och de lokala personalorganisationerna.

Kommittén har avgett en rapport den 24 oktober 1980.

Uppdraget är därmed slutfört.

46. Utredningen (U 1980:01) för översyn av statens konstråds organisation och verksamhetsformer

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 31 januari 1980:

Särskild utredare:
Ziemelis, Mite, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Expert:
Höglund, Olov, organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Statens kulturråd, Box 7843, 103 98 Stockholm, tel. växel 24 72 60

Utredningen har under tiden februari - oktober 1980 hållit sex sammanträden med en av statens konstråd för översynsarbetet tillsatt referensgrupp.

Utredningen har i skrivelse den 12 november 1980 avgett förslag angående översyn av statens konstråds organisation och verksamhetsformer.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

47. Utredningen (U 1980:02) om ortnamnsverksamheten i riket m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 24 januari 1980:

Särskild utredare:
Kromnow, Åke, f.d. riksarkivarie (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sakkunniga:
Benson, Sven, professor (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Gustavson, Helmer, förste antikvarie (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Ivarsson, S. Tore, sekreterare (fr.o.m. den 15 mars t.o.m. den 30 september 1980)
Karlsson, Johannes, kanslichef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Löfvendahl, Eberhard, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Millgård, E. Olof (Olle) teknisk direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Pellbäck, E. Gösta, stadsingenjör (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 14 mars 1980)
Svanström, K. Ivan H., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Expert:
Rostvik, Allan, arkivchef (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sekreterare:
Åkesson, Hans, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 12 (Kromnow), 763 19 07 (Åkesson). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II U 2.

Utredningen har under tiden februari - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, kommuner och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

48. Utredningen (U 1980:03) om den framtida hälso- och sjukvården samt motionsidrotten för studerande

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 december 1979:

Särskild utredare:

Ekholm, Lars, kansliråd (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Experter:

Dahlquist, Lars-Ola, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)

Nicolausson, Ulf, sektionschef (fr.o.m. den 1 november 1980)

Nygårdh, Christina, jur. stud. (fr.o.m. den 1 november 1980)

Nyman, Kjell, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)

Rönmark, Walter, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sibbmark, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)

Swahn, Claes-Göran, intendent (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:

Eliason, Olof S., sekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)

Lokal: Landstingsförbundet, Box 6606, 113 84 Stockholm, tel. växel 23 65 60 (Eliason)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden april - oktober 1980 haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

49. Utredningen (U 1980:04) om översyn av SFI-registret

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 mars 1980 för att göra en översyn av det centrala register som enligt kungörelsen (1973:631) om rätt till ledighet och lön vid deltagande i svenskundervisning för invandrare skall föras av skolöverstyrelsen, det s.k. SFI-registret:

Särskild utredare:
Reinans, Sven A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 mars 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Den särskilde utredaren har den 31 juli 1980 avgett betänkandet (Ds U 1980:10) Översyn av SFIregistret.
Uppdraget är därmed slutfört.

50. Utredningen (U 1980:05) för en rättslig översyn av åtgärder mot avgiftsskolk

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 mars 1980:

Särskild utredare:
Nöteberg, Rolf M., rådman (fr.o.m. den 20 mars t.o.m. den 6 juni 1980)

Experter:
Abrahamsson, P. Bertil E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 april t.o.m. den 6 juni 1980)
Frenning, Lars W., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 10 april t.o.m. den 6 juni 1980)
Lindeberg, Roy, hovrättsassessor (fr.o.m. den 20 mars t.o.m. den 6 juni 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under maj 1980 haft två sammanträden.
Utredningen har den 6 juni 1980 avgett betänkandet (Ds U 1980:7) Avgiftsfinansiering av radio/TV.
Uppdraget är därmed slutfört.

51. Organisationskommittén (U 1980:06) för Musikaliska akademiens bibliotek m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 maj 1980:

Ordförande:
Stiernstedt, K. Jan T., expeditionschef (fr.o.m. den 27 mars 1980)

Ledamöter:
Höglund, Olov, organisationsdirektör (fr.o.m. den 27 mars 1980)
Nordmark, Hans A., direktör (fr.o.m. den 27 mars 1980)
Virdebrant, Carl-Erik, kanslichef (fr.o.m. den 27 mars 1980)
Öhman, Ulf, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 mars 1980)

Sakkunnig:
Åstrand, Hans, sekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Experter:
Brunius, Jan, arkivarie (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Hellberg, Roland, byråsekreterare (fr.o.m. den 21 oktober 1980)
Munkhammar, Ann Charlotte, byrådirektör (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Olsson, Per Sören, hovrättsassessor (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Rüdel, Wolfgang, departementssekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Sundström, Sten, kamrer (fr.o.m. den 21 oktober 1980)

Sekreterare:
Jonsson, Anita, departementssekreterare (fr.o.m. den 14 april 1980)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00. Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden maj - oktober 1980 hållit sex sammanträden.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

52. 1980 års bokbranschutredning (U 1980:07)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 17 april 1980:

Särskild utredare:
Petri, Gunnar, statssekreterare (fr.o.m. den 17 april 1980)

Sakkunniga:
Modig, Jonas, direktör (fr.o.m. den 17 april 1980)
Nordenson, Per, direktör (fr.o.m. den 17 april 1980)

Experter:
Ahlmark, Dan, ekon. lic. (fr.o.m. den 17 april 1980)
Andersson, Anders, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 april 1980)
Brodin, Bengt, docent (fr.o.m. den 17 april 1980)
Rüdel, Wolfgang, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Sahlström, Sven, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 april 1980)
Thörngren, Torbjörn, byrådirektör (fr.o.m. den 17 april 1980)

Sekreterare:
Werbell, Bror I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 april 1980)

Bitr. sekreterare:
Erikson, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 17 april 1980)

Lokal: Stora Nygatan 33, 111 27 Stockholm, tel. 20 71 83

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II U 4.

Utredningen har under tiden april - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 1 oktober 1980 avgett betänkandet (Ds U 1980:11) Samverkan i bokbranschen.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

53. Utredningen (U 1980:08) om dagstidningar för synskadade

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 juli 1980:

Särskild utredare:

Modig, Jan Otto, vice radiochef (fr.o.m. den 10 juli 1980)

Sakkunniga:

Andersson, Christina, utredningssekreterare (fr.o.m. den 22 september 1980)

Gurinder, Jan-Olof, bibliotekschef (fr.o.m. den 22 september 1980)

Pers, Anders H., redaktör (fr.o.m. den 22 september 1980)

Westberg, Lars, journalist (fr.o.m. den 22 september 1980)

Sekreterare:

Nilsson, Lennart, universitetslektor (fr.o.m. den 10 juli 1980)

Lokal: Storkyrkobrinken 2-4, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 20 (sekreteraren). Postadress: Utbildningsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II U 5.

Utredningen har under tiden september - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

Jordbruksdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 1, 2, 5, 7, 11, 17 och 26

1. Genbankutredningen (Jo 1973:04)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 26 februari 1973 för att utreda frågan om bevarande av genetiskt material (se Post- och Inrikes tidn. den 9 mars 1973):

Sakkunnig:
. Ehrenberg, Carin M. S. H., docent (fr.o.m. den 5 september 1975)

Experter:
Hallander, K. I. Håkan, fil. dr (fr.o.m. den 6 oktober 1978)
Johansson, Göran, depå- och stuterichef (fr.o.m. den 6 oktober 1978)
Junback, Carl Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 28 februari 1975)
Lindhé, N. Bengt H., docent (fr.o.m. den 6 oktober 1978)
Matzon, Curt L., agronom (fr.o.m. den 10 oktober 1979)
Palm, Per-Olof, intendent (fr.o.m. den 6 oktober 1978)
Wilhelmson, S. Martin, försöksledare (fr.o.m. den 6 oktober 1978)
Zachrisson, K. Sune R., styresman (fr.o.m. den 10 oktober 1979)

Direktiven för utredningen, se 1974 års riksdagsberättelse Jo 23. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har den 18 september 1980 avgett sitt slutbetänkande (Ds Jo 1980:6) Bevarande av genresurser hos husdjur.

Uppdraget är därmed slutfört.

2. Skogsadministrativa utredningen (Jo 1974:03)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 26 april 1974 för att utreda den statliga administrationen på skogsbrukets område (se Post- och Inrikes tidn. den 25 maj 1974):

Ordförande:.
Hedström, Bo S., generaldirektör

Ledamot:
Brännström, Roland J., verkmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 7 april 1978)

Sakkunnig:
Norrby, Karl-Eric, lantbrukare, led. av riksdagen

Experter:
Agebro, Albin S., förbundssekreterare (fr.o.m. den 8 april 1976)
Andersson, Gösta R., skogsvårdskonsulent (fr.o.m. den 7 september 1974)
Falk, Eric G. R., avdelningschef (fr.o.m. den 7 september 1974)
Hammarlund, F. Gösta E., länsjägmästare (fr.o.m. den 8 april 1976)
Lindgren, K. Erik, organisationsdirektör (fr.o.m. den 2 april 1975)
Nilsson, Nils-Erik, professor, avdelningschef (fr.o.m. den 2 april 1975)
Segergren, N. E. Ingemar, revisionsdirektör (fr.o.m. den 17 januari 1978)

Sekreterare:
Holmgren, Anders F., jägmästare

Bitr. sekreterare:
Dahlström, Bo S., förste revisor (fr.o.m. den 1 september 1978)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse Jo 25.

Utredningen har under tiden november 1979 - februari 1980 hållit sex sammanträden.

Utredningen har den 24 mars 1980 avgett betänkandet (Ds Jo 1980:1) Skogsvårdsstyrelsernas organisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

3. 1974 års trädgårdsnäringsutredning (Jo 1974:09)

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 13 september 1974 för att utreda trädgårdsnäringen (se Post- och Inrikes tidn. den 5 oktober 1974):

Ordförande:
Henriksson, Rune I., avdelningschef

Sakkunniga:
Björk, Villiam E., kommunalråd, f.d. led. av riksdagen
Carlström, A. Valdo, direktör, f.d. led. av riksdagen
Nilsson, Anna-Lisa, handelsträdgårdsmästare, f.d. led. av riksdagen

Strömberg, K. Håkan, metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 juni 1979)

Experter:

Carlsson, C. Mårten, professor (fr.o.m. den 1 juli 1977)
Donelius, Göran H., direktör (fr.o.m. den 28 augusti 1980)
Gustafsson, N. Henry, avdelningschef (fr.o.m. den 19 oktober 1974)
Johansson, J. Jörgen, direktör (fr.o.m. den 15 oktober 1980)
Larsson, Lars I. H., direktör (fr.o.m. den 15 oktober 1980)
Lööw, Herbert P. D., agronom (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Moberg, C. E. Ragnar, direktör (fr.o.m. den 19 oktober 1974)
Nyström, Holger R. B., direktör (fr.o.m. den 19 oktober 1974)
Olsson, Bengt M., avdelningschef (fr.o.m. den 20 januari 1980)
Renborg, Ulf B:son, professor (fr.o.m. den 1 december 1979)
Svensson, S. Börje F., förbundsordförande (fr.o.m. den 19 oktober 1974)

Sekreterare:

Gradin, Lars-Erik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 16 januari 1976)

Bitr. sekreterare:

de Maré, Stefan S., departementssekreterare (fr.o.m. den 14 september 1976 t.o.m. den 29 februari 1980)
Lidén, Carl-Johan, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 maj 1976)
von Schantz, Dag I. H., kanslisekreterare (fr.o.m. den 15 juni t.o.m. den 31 december 1979)
Wennberg, Gunilla I., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)

Lokal: Lantbruksnämnden i Malmöhus län, Celsiusgatan 38 C, 212 14 Malmö, tel. växel 040/93 45 80 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse Jo 31.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen har dessutom haft sammanträden med en särskild arbetsgrupp som behandlar forskning och försök samt med en särskild arbetsgrupp som behandlar fondfrågan.

Utredningen har i november 1979 avgett en promemoria rörande översyn av tullarna för beredning av köksväxter och frukter samt i december 1980 avgett en promemoria om skyddsåtgärder mot lågprisimport av trädgårdsprodukter.

Utredningen planerar att avge nästa delbetänkande i april månad 1981.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

4. Utredningen (Jo 1976:06) om översyn av miljöskyddslagstiftningen

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 18 mars 1976 för att göra en översyn av miljöskyddslagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 22 maj 1976):

Ordförande:
af Klintberg, Lennart, vattenrättsdomare (fr.o.m. den 29 januari 1980)

Sakkunniga:
Adolfsson, Tage V. A., företagare, led. av riksdagen
Håkansson, Per Olof, byggnadsingenjör, led. av riksdagen
Larsson, Lars-Åke G., ombudsman, led. av riksdagen
Lindahl, Torkel R. N., segelmakare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1976)
Mattsson, Kjell A., led. av riksdagen
Theorin, K. Maj Britt M., sekreterare, led. av riksdagen

Experter:
Beckman, Lars K. A. G., departementsråd
Damgren, H. G. Fredrik, departementsråd
Hanson, Arne, avdelningschef (fr.o.m. den 9 september 1980)
Helmerson, Bo I. H., direktör
Johansson, Caj-Aage, trafikdirektör (fr.o.m. den 6 mars 1979)
Olerud, Eric Hj., sekreterare
Persson, Göran A., avdelningschef (t.o.m. den 17 augusti 1980)
Svärd, Stig Olof, vattenrättsdomare
Dahllöf, Lars A., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 27 oktober 1980)

Sekreterare:
Ander, C. Peter E., hovrättsassessor (t.o.m. den 31 december 1979)
Ericsson, Mats Y., hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 januari 1980)
Öijerholm, C. Rutger, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1980)

Bitr. sekreterare:
Dahllöf, Lars A., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1977 t.o.m. den 26 oktober 1980)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Besöksadress Jakobsgatan 26

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II Jo 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

5. Fjällägenhetsutredningen (Jo 1976:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 23 juni 1976 för att utreda frågan efter vilka riktlinjer användningen och förvaltningen skall ske av staten tillhöriga lägenheter, som är belägna ovanför odlingsgränsen eller på renbetesfjällen i Jämtlands län (se Post- och Inrikes tidn. den 3 augusti 1976):

Ordförande:
Stridsman, Torsten U., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 3 mars 1978)

Ledamöter:
Landahl, O. Sixten H., f.d. lantbruksdirektör
Nisser, Carl Wilhelm B. G., chefsjurist

Sakkunniga:
Bohlin, E. Jörgen, förbundsjurist (fr.o.m. den 13 januari 1977)
Lövgren, Lars Göran, direktör (fr.o.m. den 26 mars 1977)

Expert:
Agerberg, Nils, f.d. lantbruksdirektör (fr.o.m. den 26 mars 1977)

Sekreterare:
Wikman, L. Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 maj 1977)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II Jo 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 29 sammanträden.

Utredningen har den 22 september 1980 avgett sitt slutbetänkande (Ds Jo 1980:2) Förvaltningen av fjällägenheter inom renskötselområdet och Fjällägenheternas tillkomst och utveckling.

Uppdraget är därmed slutfört.

6. Jakt- och viltvårdsberedningen (Jo 1977:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 mars 1977 för att göra en översyn av vissa jakt- och viltvårdsfrågor:

Ordförande:
Ekström, E. Sören, departementsråd

Ledamöter:
Andersson, Elis G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)

Andersson, J. Arne L., inspektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Flodström, Karin A.-M., lågstadielärare, ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Jönsson, Elias I., lantbrukare (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Lindberg, Sven J., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 augusti 1979)

Sakkunniga:
Johansson, Stig E., överdirektör (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Karlsson, Thure W., lantbrukare (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Lindqvist, Bernt O. S., förbundsjurist (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Pettersson, Jan-Olof A., byråchef (fr.o.m. den 16 augusti 1979)
Sköld, Per I., verkst. direktör (fr.o.m. den 16 augusti 1979)

Experter:
Dahl, A. Erik, professor (fr.o.m. den 1 september 1979)
Hermansson, Nils T., jur. kand., civilekonom (fr.o.m. den 1 augusti 1978)
Holmgren, Gunnar, hovrättsassessor
Sjöberg, Tommie W., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 1 september 1980)
Weinberg, Ulf C., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 16 januari 1978)

Sekreterare:
Petterson, Hans H. J. A., hovrättsassessor

Bitr. sekreterare:
Anefall, Bengt, arkitekt (fr.o.m. den 1 september 1979)
Stagh, Tommy Ch., departementssekreterare (fr.o.m. den 22 maj 1980)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet). Besöksadress: Jakbosgatan 26

Direktiven för beredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Jo 4.

Beredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Beredningen har den 27 mars 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:11) Vildsvin i Sverige och den 24 juli 1980 betänkandet (SOU 1980:29) Vilt och trafik.

Beredningen planerar att under år 1980 avge ett betänkande om den svenska kronviltstammen samt att avge yttrande till regeringen om utformningen av den samordnade älgjakten i framtiden.

Beredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under våren 1982.

7. Vattenplaneringskommittén (Jo 1977:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 mars 1977 för att utreda frågan om vattenplanering:

Ordförande:
Gustafsson, G. Einar, landshövding

Ledamöter:
Nilsson, Per-Axel E., avdelningschef, led. av riksdagen
Rosén, Bo G. F., redaktör

Sakkunniga:
Céwe, Tord G., naturvårdsdirektör
Ericsson, Gunnar, sekreterare
Wetterhall, Sven C. E., byråchef

Experter:
Ahlgren, Nils U., planeringschef
Berggren, Erik J. R., länsråd (fr.o.m. den 1 december 1977)
Berggren, K. Roy, byråchef (fr.o.m. den 9 september 1977)
Högberg, Lars I., naturvårdsdirektör (fr.o.m. den 5 december 1978)
Hörberg, Ingvar K. P., civilingenjör (fr.o.m. den 5 december 1978)
Knutsson, Gert O. I., professor (fr.o.m. den 9 september 1977)
Sundberg-Falkenmark, Malin F. S., docent (fr.o.m. den 9 september 1977)
Wallin, Sten-Erik J., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 9 september 1977)
Wendt, Curt A. G., byråchef (fr.o.m. den 9 september 1977)
Wiberg, N. Lennart, tf. byråchef (fr.o.m. den 9 september 1977)

Sekreterare:
Lettevall, Ulf G. S., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1977)

Bitr. sekreterare:
Hägerhäll, Bertil G., departementssekreterare

Lokal: Länsstyrelsen i Kronobergs län, Kungsgatan 8, 351 86 Växjö, tel. växel 0470/86 000 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Jo 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommittén har den 30 september 1980 avgett betänkandena (SOU 1980:39 och 1980:40) Vattenplanering.

Uppdraget är därmed slutfört.

8. Bilavgaskommittén (Jo 1977:08)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 5 maj 1977 för att utreda frågor om luftvårdsproblem på grund av bilavgaser:

Ordförande:
Svenson, S. Göte, landshövding

Ledamöter:
Flyborg, Berit, fru
Häggström, Nils, docent
Johansson, N. Bertil M., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen
Lorentzon, Sven Eric, lantbrukare, led. av riksdagen
Marcusson, Eric R., ombudsman, f.d. led. av riksdagen
Niblaeus, Kerstin S. E., tekn. dr

Sakkunniga:
Friberg, Lars T., professor (fr.o.m. den 16 februari 1978)
Gawell, Jonas, direktör (fr.o.m. den 16 februari 1978)
Högberg, Lars G., avdelningschef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Kardell, J. Arne, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1977)
Magnusson, Egon S. I., ingenjör (fr.o.m. den 16 februari 1978)
Sigfridsson, Sven-Erik I., rättschef (fr.o.m. den 1 november 1977)
Åslander, A. Nils-Olof (Olle), avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1977)

Experter:
Egebäck, Karl-Erik, laborator (fr.o.m. den 2 november 1978)
Holmberg, Bo E. G., professor (fr.o.m. den 2 november 1978)
Killingmo, Odd-Hroar, laborator (fr.o.m. den 2 november 1978)

Sekreterare:
Assarsson, Bo S. G., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 november 1980)
Högberg, Lars G., avdelningschef (t.o.m. den 1 november 1980)

Bitr. sekreterare:
Berggren, P. Anders E., trafikingenjör (fr.o.m. den 16 februari 1978)
Friberg, Göran E., civilingenjör (fr.o.m. den 1 januari 1981)

Lokal: Statens naturvårdsverk, Smidesvägen 5, Fack, 171 20 Solna, tel. växel 98 18 00 direkt 29 21 20

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Jo 7. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.

Kommittén har 1979 avgett delbetänkandet (SOU 1979:34) Bilarna och luftföroreningarna, vilket under år 1980 har översatts till engelska.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete år 1982.

9. Naturresurs- och miljöutredningen (Jo 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 januari 1978 med uppdrag att utforma riktlinjer för den framtida naturresurs- och miljöpolitiken:

Ordförande:

Bernhard, Carl Gustaf, professor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Gustafsson, G. Einar, landshövding (fr.o.m. den 21 mars 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Lönnqvist, Ulf R., utredningssekreterare (fr.o.m. den 21 mars 1978)
Olsson, Karl Erik T., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 mars 1978)
Radesjö, G. Wivi-Anne, företagare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 mars 1978)
Redbrandt, Lars-Göran, pol. mag. (fr.o.m. den 21 mars 1978)
Unckel, Per C. G., jur. stud., led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 mars 1978)

Sakkunniga:

Herlitz, Agneta, fil. kand. (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Ivarsson, S. Tore, sekreterare (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Lund, D. Gunnar M., direktör (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Mannerfelt, Carl O. G. M:son, fil. dr (fr.o.m. den 27 juni 1978 t.o.m. den 31 mars 1980)
Montgomery, John-Gabriel C., direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Nilsson, Olof, statssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Tengberg, Bo E., ombudsman (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Wramner, Per I., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 21 november 1978 t.o.m. den 31 december 1979)

Experter:

Daléus, C. E. Lennart, kanslichef (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Damgren, H. G. Fredrik, departementsråd (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Delin, P. Staffan, fil. lic. (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Egneus, Hans, docent (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Ejerhed, Anders G., civilingenjör (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Emmelin, Lars, universitetsadjunkt (fr.o.m. den 27 juni 1978)

Esping, F. Lars-Erik, avdelningschef (fr.o.m. den 1 september 1978 t.o.m. 31 oktober 1980)
Falk, Bo V. P., fil. kand. (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Gunnarsson, Jan G., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Jansson, Ann-Mari, docent (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Johansson, Thomas H. B., docent (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Kumm, Karl-Ivar, agronom (fr.o.m. den 24 april 1979)
Lindell, Rolf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 9 november 1979 t.o.m. den 14 januari 1980)
Lindgren, I. Lennart, departementsråd (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Löfgren, Torsten Hj., departementssekreterare (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Malmer, Nils, professor (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Meyerson, Per-Martin, fil. dr (fr.o.m. den 24 april 1979)
Ohlson, J. S. Ragnar, forskningschef (fr.o.m. den 9 januari 1979)
Sundberg-Falkenmark, Malin F. S., docent (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Svedin, Uno, fil. dr (fr.o.m. den 28 december 1979)
Tengström, Emin, docent (fr.o.m. den 27 juni 1978)
Wramner, Per I., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Zettersten, Gunnar M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Huvudsekreterare:
Arrhenius, Erik, professor (fr.o.m. den 21 mars 1978)

Sekreterare:
Nordström, K. Sivar V., jägmästare (fr.o.m. den 21 mars 1978)

Bitr. sekreterare:
Carlman, A. Ingrid M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Gustafsson, Thomas B., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Lindqvist, Hans Chr., jur. kand. (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Lindwall, Bengt, departmentssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Monö, Ralph S., fil. kand. (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Wallgren, Björn, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Nybrogatan 6, 114 34 Stockholm (sekretariatet) tel. 63 74 27 (exp.)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Utredningen planerar att avge delbetänkande under år 1981.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

10. Kommittén (Jo 1978:03) om långväga transport av luftföroreningar

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 januari 1978 med uppdrag att samordna det svenska förberedelsearbetet inför behandlingen av frågor rörande långväga transport av luftföroreningar i olika internationella organisationer:

Ordförande:
Svenson, S. Göte, landshövding (fr.o.m. den 29 mars 1978)

Ledamöter:
Forslund, Bo E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Johansson, J. Erik, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Lindahl, Torkel R. N., segelmakare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 13 februari 1979)

Experter:
Assarsson, Bo S. G., departementssekreterare (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Johnson, Bo F., folkrättssakkunnig (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Lindau, Lars, byråchef (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Olding, Per E. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 29 mars 1978)
Palme, Thomas O. V., departementssekreterare (fr.o.m. den 13 februari 1979)
Persson, Göran A., avdelningschef (fr.o.m. den 1 september 1978)
Svensson, S. Ulf, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 mars 1978)

Sekreterare:
Hägerhäll, Bertil G., departementssekreterare (fr.o.m. den 29 mars 1978)

Bitr. sekreterare:
Mannheimer, Kaj E., departementssekreterare (fr.o.m. den 29 mars 1978)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Besöksadress Jakobsgatan 26.

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 2. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde.

Kommittén beräknas lämna slutrapport i början av år 1981.

11. Kommittén (Jo 1978:05) om miljörisker vid sjötransporter

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 med uppdrag att utreda frågan om åtgärder mot oljeskador m. m. till sjöss:

Särskild utredare:

Norrby, J. Sören, byrådirektör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Experter:

Engdahl, O. Roland, gränschef (fr.o.m. den 8 september 1978)
Eriksson, Per A., sjösäkerhetsdirektör (fr.o.m. den 8 september 1978)
Fahlin, Per G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 9 oktober 1978)
Hägerhäll, Bertil G., departementssekreterare (fr.o.m. den 8 september 1978)
Källsson, Jan K.-Å., direktör (fr.o.m. den 24 januari 1979)
Larsson, Knut-Inge L., f.d. överdirektör (fr.o.m. den 9 oktober 1978)
Lidgren, Karl, fil. kand. (fr.o.m. den 9 oktober 1978)
Lindencrona, Gustaf, f.d. sjöfartsråd (fr.o.m. den 22 december 1978)
Thorell, Lars G., byråchef (fr.o.m. den 8 september 1978)
Treiberg, Alexander, sjökapten (fr.o.m. den 9 oktober 1978)
Trotzig, C. Fredrik J., avdelningschef (fr.o.m. den 9 oktober 1978)
Wernhult, Sven-Åke, sjökapten (fr.o.m. den 19 oktober 1978)

Sekreterare:

Gustavsson, Tore K.-E., departementssekreterare (fr.o.m. den 23 augusti 1978)
Henriksson, Gilbert K. G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 23 augusti 1978)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 6.

Kommittén har under våren 1980 avgett en engelsk version av betänkandet (SOU 1979:43) Ren tur - program för miljösäkra transporter - Oil and Chemical Pollution From Ships.

Uppdraget är därmed slutfört.

12. Kommittén (Jo 1978:06) för översyn av produktkontrollens organisation

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 29 juni 1978 för översyn av produktkontrollens organisation:

Ordförande:

af Klintberg, Lennart, vattenrättsdomare (fr.o.m. den 8 september 1978)

Ledamöter:

Adolfsson, Tage V. A., företagare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 8 september 1978)

Nilsson, Kjell O. H., metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 8 september 1978)

Orring, Ulla B., nämndeman (fr.o.m. den 8 september 1978)

Petersson, S. Åke E., landstingsråd (fr.o.m. den 8 september 1978)

Theorin, K. Maj Britt M., sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 8 september 1978)

Sakkunniga:

Gerhardsson, Gideon, professor (fr.o.m. den 13 oktober 1978)

Hjalmarsson, H. Yngve J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 13 oktober 1978)

Hoppe, Hans W., direktör (fr.o.m. den 13 oktober 1978)

Tengberg, Bo E., ombudsman (fr.o.m. den 13 oktober 1978)

Experter:

Carlman, A. Ingrid M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 27 februari 1980)

Edling, Axel, ställföreträdande konsumentombudsman (fr.o.m. den 27 februari 1980)

Holm, Lennart W., överingenjör (fr.o.m. den 27 februari 1980)

Kökeritz, Ingrid B., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Lindeberg, K. Göran, tf. organisationsdirektör (fr.o.m. den 9 februari 1979)

Sekreterare:

Hermelin, B. Samuel M., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Bitr. sekreterare:

Fougelberg, Björn H., departementssekreterare (fr.o.m. den 13 oktober 1978)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén har den 27 juni 1980 avgett betänkandet (Ds Jo 1980:4) Ny produktkontrollorganisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

13. Kommittén (Jo 1978:07) för industrins råvarukostnadsutjämning m.m. (RÅK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 10 november 1978 med uppdrag att se över de olika systemen för industrins råvarukostnadsutjämning m.m.:

Ordförande:

Lindström, Ingvar A., generaldirektör (fr.o.m. den 20 november 1978)

Ledamöter:

Becker, Gunnela, byrådirektör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Brandt, Erik, direktör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Cederberg, Thomas, direktör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Karlander, Olof, pol. mag. (fr.o.m. den 20 november 1978)
Kristensson, Bengt, direktör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Leuf, Nils-Börje, departementsråd (fr.o.m. den 20 november 1978)
Lindqvist, Gunnar, byrådirektör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Näslund, Nils Erik, direktör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Rydberg, Karl-Evert, tullråd (fr.o.m. den 20 november 1978)
Udd, S. Robert, byråchef (fr.o.m. den 20 november 1978)

Experter:

Olsson, O. Bertil, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Sandqvist, B. Eje G., byråchef (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Sjöberg, O. Torgny, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 november 1978)
Witt, Nils, f.d. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 november 1978)

Sekreterare:

Granlund, U. Kristina, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Udd, S. Robert, byråchef (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Bitr. sekreterare:

Granlund, U. Kristina, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Besöksadress Jakobsgatan 26

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Jo 9.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 13 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har dessutom hållit sammanträde med särskilda arbetsgrupper för vissa tullfrågor resp. stärkelsefrågor.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1980.

14. Radonutredningen (Jo 1979:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 februari 1979 för att utreda frågan om åtgärder mot strålrisker i byggnader, m.m.:

Särskild utredare:

von Sydow, Gunnar, f.d. landshövding (fr.o.m. den 28 februari 1979)

Experter:

Aldrin, Lars B., direktör (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Erikson, Bengt E., ingenjör (fr.o.m. den 11 juni 1979)
Ivarsson, S. Tore, sekreterare (fr.o.m. den 19 juli 1979 t.o.m. den 19 september 1980)
Johansson, Bengt H., byrådirektör (fr.o.m. den 19 juli 1979)
Karlsson, Rune, sektionschef (fr.o.m. den 21 september 1980)
Stahre, N. Gunnar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 augusti 1979)
Svedjemark, Gun Astri, laborator (fr.o.m. den 11 juni 1979)
Tell, Wilhelm, byråchef (fr.o.m. den 11 juni 1979)
Wahren, Håkan G. H., fil. lic. (fr.o.m. den 11 juni 1979)
Åkerblom, Gustav V., förste statsgeolog (fr.o.m. den 11 juni 1979)

Sekreterare:

Lindeberg, K. Göran, tf. organisationsdirektör (fr.o.m. den 11 juni 1979)

Bitr. sekreterare:

Eklund, B. Lennart, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 juni 1979)

Lokal: Statskontoret, Primusgatan 18, Lilla Essingen, Box 34107, 100 26 Stockholm, tel. växel 738 40 00, direktval 738 45 40 resp. 738 45 31

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande hösten 1981.

15. Kommittén (Jo 1979:03) om organisation och finansiering av djurens hälso- och sjukvård

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 17 maj 1979:

Ordförande:
Wallin, Alf G., överdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Ledamöter:
Andersson, L. Arne, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Hallenius, G. Ingemar, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 11 december 1979)
Lindberg, Gunvor, lantbrukare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Nilsson, Olof, statssekreterare (fr.o.m. den 19 juni t.o.m. den 10 december 1979)
Rhodin, Barbro, lantbrukare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Strömberg, K. Håkan, metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Sakkunniga:
Anderholm, T. Lennart, distriktsveterinär (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Boberg, L. Håkan, kansliråd (fr.o.m. den 1 juni 1979 t.o.m. den 6 oktober 1980)
Ehn, Bengt E. A., länsveterinär (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Norell, Thomas P., departementssekreterare (fr.o.m. den 8 oktober 1980)
Roos, Arne K., direktör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Experter:
Gozzi, A. Sören, ombudsman (fr.o.m. den 21 augusti 1979)
Junback, Carl Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Petrelius, Torsten, avdelningschef (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Skoglund, Eric, veterinärråd (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Sekreterare:
Adler, Hans V. H., byråchef (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Svensson, Bengt Olof, byrådirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet). Besöksadress Jakobsgatan 26.

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

16. Allmänningsutredningen (Jo 1979:04)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 juni 1979 för översyn av lagstiftningen om häradsallmänningar och allmänningsskogar i Norrland och Dalarna:

Särskild utredare:
Thorselius, Ulf T., kansliråd (fr.o.m. den 4 maj 1979)

Experter:
Axelson, Bo A., länsjägmästare (fr.o.m. den 11 december 1979)
Eliason, Bo, lantmätare (fr.o.m. den 4 maj 1979)
Ericsson, Mats Y., hovrättsassessor (fr.o.m. den 4 maj 1979)
Millgård, E. Olof (Olle), teknisk direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Nilsson, Lars-Evald, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 4 maj 1979)
Olausson, B. Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 4 maj 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
von Strokirch, Bengt, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Svanberg, Gösta, skogsförvaltare (fr.o.m. den 4 maj 1979)

Lokal: Jordbruksdepartementets kommittélokaler, Östra Storgatan 29, 552 40 Jönköping, tel. 036/11 24 90

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 15 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avge en princippromemoria rörande allmänningsskogarna i Norrland och Dalarna under år 1981.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

17. Utredningen (Jo 1979:05) om förutsättningarna för tillverkning av etanol ur sockerbetor

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 5 juli 1979:

Särskild utredare:
Wramner, Per I., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 6 juli 1979)

Experter:
Assarsson, Bo S. G., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Augustsson, Bo S. E., ritare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)

Kristiansson, Axel N., lantbrukare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Larsson, Egon A. E., fil. lic. (fr.o.m. den 15 september 1979)
Nilsson, Nils-Arne, agronom (fr.o.m. den 15 september 1979)
Persson, E. O. Werner, fabriksarbetare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Rantzow, Lennart F., direktör (fr.o.m. den 15 september 1979)
Sjöberg, O. Torgny, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)

Sekreterare:
Nilsson, H. Anders, agronom (fr.o.m. den 15 september 1979)

Bitr. sekreterare:
von Schantz, Dag I. H., kanslisekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - september 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen har i september 1980 avgett betänkandet (Ds Jo 1980:7) Etanol ur jordbruksprodukter.

Uppdraget är därmed slutfört.

18. Kommittén (Jo 1979:06) om statens stöd till hästaveln

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 7 juni 1979:

Ordförande:
Pettersson, Harald, landshövding (fr.o.m. den 6 juli 1979)

Ledamöter:
Dahlén, Bertil V., avdelningschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 juli 1979)
Hallenius, Ingemar, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 juli 1979)
Hugosson, Kurt I., byråchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 juli 1979)
Johansson, Gunnar, häradsdomare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 juli 1979)
Nilsson, Kerstin, folkhögskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 6 juli 1979)

Sakkunniga:
Berg, Måns H., agronom (fr.o.m. den 4 september 1979)
Ehn, Bengt E. A., länsveterinär (fr.o.m. den 4 september 1979)
Ernmark, Hans E. G., generalsekreterare (fr.o.m. den 4 september 1979)

Lindberg, Gert G. P., verkst. direktör (fr.o.m. den 4 september 1979)
Löfvenberg, Sten, byråchef (fr.o.m. den 4 september 1979)

Sekreterare:
Bjäresten, Inger M., lantbrukskonsulent (fr.o.m. den 4 september 1979)

Bitr. sekreterare:
Lundin, Björn E., departementssekreterare (fr.o.m. den 4 september 1979)

Lokal: Lantbruksnämnden, Box 333, 831 24 Östersund, tel. 063/12 45 70 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 9.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med avels- och hästsportorganisationer, företrädare för forskning och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har dessutom avlagt studiebesök vid tre statsstödda institutioner med anknytning till hästavel och hos enskilda uppfödare.

Kommittén har avgett en promemoria Utveckling för redskap för skogskörning med häst, m.m.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

19. Utredningen (Jo 1979:07) om den statliga rekreations- och turistpolitiken (TUREK)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979:

Särskild utredare:
Pettersson, Harald A. I., landshövding (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Sakkunniga:
Ekström, E. Sören, departementsråd (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Sparre, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Experter:
Davidson, Anette, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Ericson, Gerhard, kanslichef (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Levin, P. Tage, departementsråd (fr.o.m. den 29 januari 1980)
Pettersson, Jan-Olof, byråchef (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Åberg, Ulf A. G., administrativ chef (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Sekreterare:
Lindell, Rolf, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Bitr. sekreterare:
Boklund, S. Ingemar, byrådirektör (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Lindgren, E. Göran, turistintendent (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Lokal: Regeringsgatan 65, VI tr., uppgång C, tel. 21 89 31 (Lindell), 21 96 31 (Boklund), växel 763 10 00, direktval 763 38 14 (Lindgren), 21 98 49 (kansli)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 7.

Utredningen har under tiden januari - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen beräknas avge ett delbetänkande om organisationsfrågor m.m. under första halvåret 1981 och sitt slutbetänkande under första halvåret 1982.

20. Utredningen (Jo 1979:08) om rennäringens ekonomiska förhållanden

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979:

Särskild utredare:
Lindström, Ingvar A., generaldirektör (fr.o.m. den 21 augusti 1979)

Ledamöter:
Lindberg, Sven J., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 mars 1980)
Stridsman, Torsten U., ombudsman (fr.o.m. den 18 mars 1980)

Sakkunniga:
Silén, Ulla-Britta, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 mars 1980)
Stenberg, J. Nikolaus, renägare (fr.o.m. den 18 mars 1980)

Experter:
Bohlin, E. Jörgen, förbundsjurist (fr.o.m. den 18 mars 1980)
Gustavsson, Knut, byrådirektör (fr.o.m. den 5 november 1980)
Wikman, L. Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 5 november 1980)
Åhrén, Anders G., renägare (fr.o.m. den 18 mars 1980)

Sekreterare:
Bünsow, Jan P., assistent (fr.o.m. den 5 november 1980)
Karlsson, Robert, byrådirektör (fr.o.m. den 18 mars 1980)

Lokal: Statens jordbruksnämnd, 551 82 Jönköping, tel. 036/16 94 80 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 10. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

21. Kommittén (Jo 1979:09) om användningen av kemiska medel i jord- och skogsbruket m.m.

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 9 augusti 1979:

Ordförande:

Engström, Arne V., generaldirektör (fr.o.m. den 14 september 1979)

Ledamöter:

Andersson, L. Arne, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Andersson, John O., skogsarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Eriksson, Karl Erik, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 september 1979)

Larsson, K. Einar A., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 september 1979)

Lundblad, Grethe, socialinspektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 september 1979)

Wictorsson, Åke V., planeringschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 14 september 1979)

Sakkunniga:

Arrhenius, Erik, professor (fr.o.m. den 6 november 1979)

Brandt, Erik, direktör (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Falk, Eric, avdelningschef (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Gustafsson, N. Henry, avdelningschef (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Hagner, Stig O. A., direktör (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Holm, Lennart W., överingenjör (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Lundstedt, H. Håkan Å., ombudsman (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Lönngren, Rune D., farm. dr (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Nilsson, B. Ingemar, andre förbundssekreterare (fr.o.m. den 23 oktober 1979)

Olsson, Bengt M., avdelningschef (fr.o.m. 23 oktober 1979)

Olsson, Per-Olof, hortonom (fr.o.m. den 1 november 1980)

Tågmark, Sven G., lantbrukare (fr.o.m. den 23 oktober 1979)
Wohlström, H. Christer, hortonom (fr.o.m. den 23 oktober 1979 t.o.m. den 31 oktober)

Expert:
Olding, Per E. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 april 1980)

Bitr. sekreterare:
Boheman, C. Anders, departementssekreterare (fr.o.m. den 6 november 1979)
Ekström, Georg G., assistent (fr.o.m. den 1 november 1979)
Sundell, Björn E. G., forskarassistent (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00. Besöksadress Jakobsgatan 26

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Jo 11.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.
Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

22. Utredningen (Jo 1979:10) om boxningens skadeverkningar

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 oktober 1979:

Särskild utredare:
Tillinger, Lars-Erik, hovrättslagman (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Experter:
Högberg, J. Paul, f.d. rektor (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Rosengren, Björn, advokat (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Räf, Lars E., överläkare (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Sekreterare:
Haglind, Lars, tingsfiskal (fr.o.m. den 10 januari 1980)

Lokal: Solna tingsrätt, Fack, 171 20 Solna, tel. 83 50 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 1.

Utredningen har under tiden januari - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.
Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i slutet av år 1981.

23. Kommittén (Jo 1980:01) om kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 mars 1980:

Ordförande:
Renlund, R. Gösta, bankdirektör (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Ledamöter:
Nilsson, Bernt, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Rydén, Rune, kommunalråd (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Svanström, K. Ivan H., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Svensson, Arne, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Wictorsson, Åke V., planeringschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Öster, Karl Olov, departementsråd (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Sakkunniga:
Andersson, Bo L., tf. professor (fr.o.m. den 18 november 1980)
Hillbom, Lars, civilekonom (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Tiberg, Lennart, direktör (fr.o.m. den 20 oktober 1980)

Experter:
Lebert, Hans, byråchef (fr.o.m. den 18 november 1980)
Säkk, Karl, byråchef (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Wilson, Bernt O. E., statistikchef (fr.o.m. den 18 november 1980)
Zettermark, Åke, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1980)

Sekreterare:
Jeppson, O. Gunnar, lantbruksdirektör (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Reidius, Mats A., fil. kand. (fr.o.m. den 18 november 1980)

Lokal: Lantbruksnämnden i Stockholms län, Box 1030, 171 21 Solna, tel. 83 53 20 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 3.

Kommittén har under tiden juni - oktober 1980 inte hållit några sammanträden.

Kommitténs arbete har nyligen påbörjats och beräknas pågå under hela år 1981.

24. Kommittén (Jo 1980:02) med uppdrag att utreda sockernäringens framtida omfattning, inriktning, organisasation och struktur

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 mars 1980:

Ordförande:
Gustafsson, G. Einar, landshövding (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Ledamöter:
Bengtsson, Hugo, plåtslagare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Eriksson, Ingvar, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Larsson, Einar, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Ohlin, Maja, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 juni 1980)
Wredén, Åke, pol. mag. (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Sakkunniga:
Cederberg, Thomas, direktör (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Forsberg, Nils Göran, ombudsman (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Johannesson, Erik Å., direktör (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Kristiansson, Axel N., lantbrukare (fr.o.m. den 20 oktober 1980)

Experter:
Erlander, Bo, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Leufstedt, Hans-Erik, direktör (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Nilsson, Nils-Arne, agronom (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Nygårds, Peter, utredningssekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Sandqvist, B. Eje G., byråchef (fr.o.m. den 20 oktober 1980)
Sjöberg, O. Torgny, departementssekreterare (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Sekreterare:
Olsson, K. Börje, lantbruksdirektör (fr.o.m. den 17 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Karlsson, L. Börje, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Lantbruksnämnden i Kristianstads län, Box 549, 291 25 Kristianstad, tel. 044/12 62 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 4.

Kommittén har under tiden juli - oktober 1980 hållit ett första sammanträde.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

25. Utredningen (Jo 1980:03) om kontrollen av matpotatis

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 17 april 1980:

Särskild utredare:
Öster, Karl Olov, departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Experter:
Bengtsson, Paul, lantmästare (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Gustafsson, N. Henry, avdelningschef (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Pääjärvi, K. Erland, statsinspektör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Sandqvist, B. Eje G., byråchef (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Wirtén, G. S. Åke, direktör

Sekreterare:
von Schantz, Dag I. H., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Besöksadress Jakobsgatan 26

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 5.

Utredningen har under tiden juni - oktober 1980 hållit två sammanträden med experter samt fem hearings med företrädare för olika branschintressen.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande våren 1981.

26. Kommittén (Jo 1980:04) för förhandling om nya avtal rörande forskning och utvecklingsverksamhet på det jordbrukstekniska området

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 mars 1980:

Ordförande:
Widén, K. A. Ingvar, generaldirektör (fr.o.m. den 7 maj 1980)

Ledamöter:
Junback, Carl Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 7 maj 1980)
Norell, Thomas, departementssekreterare (fr.o.m. den 7 maj 1980)

Sakkunnig:
Lidén, Carl Johan, departementssekreterare (fr.o.m. den 7 maj 1980)

Sekreterare:
Sjöberg, Tommie W., kanslisekreterare (fr.o.m. den 7 maj 1980)

Särskilda direktiv har ej meddelats utöver vad som angetts i regeringens beslut den 20 mars 1980.

Kommittén har under tiden maj - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med Stiftelsen Svensk jordbruksteknisk forskning.

Kommittén har i oktober 1980 avgett betänkandet (Ds Jo 1980:10) Stöd till jordbruksteknisk forskning.

Uppdraget är därmed slutfört.

27. Utredningen (Jo 1980:05) om återvinning av vissa dryckesförpackningar, m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 5 juni 1980:

Särskild utredare:

Grabö, Paul, agron. lic., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 30 juli 1980)

Sakkunniga:

Böhlin, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 8 september 1980)

Holmberg, Nils, direktör (fr.o.m. den 8 september 1980)

Lindgren, Lennart I., departementsråd (fr.o.m. den 8 september 1980)

Tetzel, Tomas Å. G., departementssekreterare (fr.o.m. den 8 september 1980)

Thorell, Lars G., byråchef (fr.o.m. den 8 september 1980)

Experter:

Johannesson, Erik Å., direktör (fr.o.m den 15 oktober 1980)

Olsson, Jan G., förste vice ordförande (fr.o.m den 15 oktober 1980)

Huvudsekreterare:

Lindgren, Lennart I., departementsråd (fr.o.m. den 8 september 1980)

Sekreterare:

Strömblom, Bengt Y., byrådirektör (fr.o.m. den 8 september 1980)

Lokal: Jordbruksdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 11 98 21, 738 46 03 eller 763 35 01. Besöksadress: Jakobsgatan 26

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Jo 6.

Utredningen har under tiden augusti - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

Handelsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 3, 4, 8 och 14

1. Patentpolicykommittén (H 1969:10)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 december 1967 för utredning om vissa spörsmål rörande patentverket (se Post- och Inrikes tidn. den 22 januari 1968):

Ordförande:
Borggård, Göran, generaldirektör

Ledamöter:
Bergling, Nils B. V., direktör
Ekstam, Gunnar E., avdelningschef
Körner, F. Lennart, direktör
Larfeldt, Nils J., ingenjör
Wallerius, Olof, ingenjör

Experter:
Jonson, Lars, ordförande i marknadsdomstolen
Persson, R. Eskil, patenträttsråd
Uggla, Claes A., patenträttsråd

Sekreterare:
Törnroth, N. Lennarth, patenträttsråd

Bitr. sekreterare:
Jacobsson, Måns, hovrättsassessor
Tersmeden, L. G. Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 januari 1974)

Lokal: Patent- och registreringsverket, Valhallavägen 136, Box 5055, 102 42 Stockholm, tel. växel 22 55 40

Direktiven för utredningen, se 1969 års riksdagsberättelse H 10. Tilläggsdirektiv I-III, se 1975 års kommittéberättelse H 1. Tilläggsdirektiv IV, se 1978 års kommittéberättelse del II H 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit två sammanträden samt haft överläggningar med ansvariga för patentlagstiftningen i ministerier resp. departement i Danmark, Finland och Norge.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

2. Prisregleringskommittén (H 1975:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 juli 1975, ändrat genom regeringens bemyndigande den 15 december 1976, för utvärdering av prispolitiken:

Ordförande:
Jonson, Lars, ordförande i marknadsdomstolen (fr.o.m. den 24 mars 1980)
Lemne, Mats H., landshövding (fr.o.m. den 20 januari 1977 t.o.m. den 23 mars 1980)

Ledamöter:
Dahmén, Erik V. H., professor (fr.o.m. den 20 januari 1977)
Johansson, Bengt A. W., budgetchef (fr.o.m. den 20 januari 1977)
Lundgren, Nils, fil. dr (fr.o.m. den 20 januari 1977)

Sakkunniga:
Andrée, Stig, byråchef (fr.o.m. den 1 november 1978)
Ankers, Mikael, departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Jonung, Lars, Ph. D., (fr.o.m. den 20 april 1977)
Lindström, Bertil, ekon. lic. (fr.o.m. den 31 januari 1977)
Nilsson, Allan, revisor (fr.o.m. den 20 januari 1977)

Experter:
Dahlsten, Ulf L., stadsdirektör (fr.o.m. den 23 december 1975 t.o.m. den 29 februari 1980)
Hallman, L. Åke G., avdelningschef (fr.o.m. den 22 augusti 1975)
Herin, Jan C. G. E. F:son, departementsråd (fr.o.m. den 24 januari 1977)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 12 april 1976)

Sekreterare:
Göranson, Lennart, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 april 1977)

Bitr. sekreterare:
Thomaeus, Barbro, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1976)

Lokal: Vasagatan 7, 6 tr., tel. 21 17 37, 14 20 80 Postadress: Handelsdepartementet, Prisregleringskommittén, Box 1115, 111 81 Stockholm

Direktiven för den sakkunnige, se 1976 års kommittéberättelse H 18. Direktiven för kommittén, med ändring av tidigare direktiv, se 1978 års kommittéberättelse del II H 9.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 16 sammanträden samt haft överläggningar med olika organisationer och myndigheter som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande vid årsskiftet 1980-1981.

3. Insynsutredningen (H 1976:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 april 1976 och den 13 januari 1977 för att utreda frågan om insyn i företagens marknads- och produktplanering m.m.:

Ordförande:

Englund, Åke, generaldirektör (t.o.m. den 2 oktober 1980)

Ledamöter:

Ahlström, Iwan, direktör (t.o.m. den 2 oktober 1980)
Andersson, Stina S., ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 januari 1977 t.o.m. den 2 oktober 1980)
Bohman, Clas, direktör (t.o.m. den 2 oktober 1980)
Landberg, Maj-Lis H. A., led. av riksdagen (t.o.m. den 2 oktober 1980)
Malmström, Stig, sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 2 oktober 1980)
Ringstedt, Nils A. E., byråchef (t.o.m. den 2 oktober 1980)
Wennerfors, Alf, informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 20 januari 1977 t.o.m. den 2 oktober 1980)
Wästberg, Olle, utredningssekreterare, led. av riksdagen (t.o.m. den 2 oktober 1980)

Experter:

Borg, Per, avdelningschef (t.o.m. den 2 oktober 1980)
Klemming, Lars-Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 26 april 1978 t.o.m. den 2 oktober 1980)
Odelgard, Bengt K. G., avdelningschef (t.o.m. den 2 oktober 1980)

Sekreterare:

Sköldefors, Walter G., tf. avdelningschef (t.o.m. den 13 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:

Andersson, Sven-Gunnar, byrådirektör (fr.o.m. den 1 juni 1977 t.o.m. den 13 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II H 1. Tilläggsdirektiv, se 1978 års kommittéberättelse del II H 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningen har i oktober 1980 avgett betänkandet (Ds H 1980:6) Konsumentverkets uppgiftsbehov.

Uppdraget är därmed slutfört.

4. Sjöövervakningskommittén (H 1977:05) (SÖK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 7 juli 1977 med uppdrag att utreda frågor rörande samordning och ledning i fred av övervakningen och räddningstjänsten till sjöss:

Ordförande:

Nilsson, Per-Erik, justitieombudsman (t.o.m. den 20 januari 1980)

Ledamöter:

Aulin, Olle M., överstelöjtnant, led. av riksdagen (t.o.m. den 20 januari 1980)

Johnsson, Rune S. G., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 20 januari 1980)

Rosqvist, G. Birger, mästerlots, led. av riksdagen (t.o.m. den 20 januari 1980)

Wikström, Margot, kommunalråd (t.o.m. den 20 januari 1980)

Åberg, Ch. Georg, fiskeriombudsman, led. av riksdagen (t.o.m. den 20 januari 1980)

Sakkunniga:

Blom, E. Göte, kommendör (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Bäcklin, Lars R., ombudsman (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Engdahl, O. Roland, gränschef (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Jäderholm, Bengt, departementssekreterare (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Leuf, Nils Börje, departementsråd (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Reslow, Kjell, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Sondén, Jan A., kansliråd (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Waldau, Ulf, avdelningschef (fr.o.m. den 17 oktober 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Experter:
Trotzig, C. Fredrik J., avdelningschef (fr.o.m. den 1 december 1977 t.o.m. den 20 januari 1980)

Sekreterare:
Lundin, Anna-Karin, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 20 januari 1980)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II H 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fyra sammanträden.

Kommittén har den 28 januari 1980 avgett betänkandet (Ds H 1980:1) Samordning av övervakningen och räddningstjänsten till sjöss.

Uppdraget är därmed slutfört.

5. Resegarantilagutredningen (H 1977:07)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 november 1977 med uppdrag att se över resegarantilagen:

Särskild utredare:
Odelgard, Bengt K. G., avdelningschef (fr.o.m. den 18 november 1977)

Sakkunniga:
Almström, Bjarne, byråchef (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Bagner, Hans, advokat (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Larsson, Karl-Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Lefrell, Christer, kommerseråd (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Molin, Folke P. O., direktör (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Nykvist, Ann-Christin, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 januari 1978)
Paulander, Hans, byråchef (fr.o.m. den 17 mars 1978)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 april 1978)

Sekreterare:
Klemming, Lars-Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 17 april 1978)

Lokal: Handelsdepartementet, Tegelbacken 2, tel. växel 763 10 00, direktval 763 31 59 (sekreteraren). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II H 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Utredningen avser att i december 1980 avge betänkandet (Ds H 1980:7) Ny resegarantilag.

Uppdraget är därmed slutfört.

6. 1978 års tullagsutredare (H 1978:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 27 april 1978 med uppdrag att se över tullagstiftningen:

Särskild utredare:

Bergstrand, Sten-Erik, expeditionschef-rättschef (fr.o.m. den 27 april 1978)

Sakkunniga:

Leuf, Nils Börje, departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Rundlöf, Arne, byråchef (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Rydberg, Karl-Evert, tullråd (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Sekreterare:

Sundström, Kerstin M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1978 t.o.m. den 11 september 1979)

Lokal: Birger Jarls torg 7, tel. 20 51 78. Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredaren, se 1979 års kommittéberättelse del II H 3.

Utredaren beräknas avsluta sitt arbete i april 1981.

7. Utredningen (H 1978:03) om import- och exportförfattningar

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 november 1978 med uppdrag att göra översyn av import- och exportförfattningar:

Särskild utredare:

Öhman, Frank, f.d. regeringsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)

Sekreterare:

Sundström, Kerstin, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1978)

Lokal: Birger Jarls torg 7, tel. 20 26 31 (sekreteraren). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberätttelse del II H 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

8. Krigsmaterielexportkommittén (H 1979:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979 för att se över riktlinjerna för svensk export av krigsmateriel:

Ordförande:

Andersson, Sven, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Ledamöter:

Hernelius, J. Allan, bankofullmäktig, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Hjerne, Gunnar, f. landstingsråd (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Nordin, Sven-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Sundström, Gudrun, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Sakkunniga:

Beckius, Sven Erik, kansliråd (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lagerblad, J. Peter, departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1979)

Liljegren, Henrik, departementsråd (fr.o.m. den 21 maj 1980)

Norberg, Sven, expeditionschef/rättschef (fr.o.m. den 1 september 1979)

Expert:

Meyer, Lennart, revisionssekreterare (fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:

Dromberg, Ragnar, f.d. kanslichef (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 9 september 1980)

Meyer, Lennart, revisionssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Fredsgatan 2, 3 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 89 (sekreteraren). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II H 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 21 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

9. Utredningen (H 1979:02) om Sverigehusets framtida användning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979:

Särskild utredare:
Swarting, Sven, verkst. direktör (fr.o.m. den 20 augusti 1979)

Sekreterare:
Jargenius, Carl Johan, direktörsassistent (fr.o.m. den 3 september 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II H 1.

Utredningen har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit 14 sammanträden.

Utredningen har den 10 juni 1980 avgett betänkandet (Ds H 1980:5) Sverigehuset.

Uppdraget är därmed slutfört.

10. Teknikhandelsutredningen (H 1979:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 19 juli 1979 för att utreda frågan om handel med teknik:

Särskild utredare:
Mileikowsky, Curt, tekn. dr (fr.o.m. den 14 september 1979)

Sakkunniga:
Borggård, Göran, generaldirektör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Hornmark, Nils, civilingenjör (fr.o.m. den 14 september 1979)

Experter:
Hedberg, Bertil, direktör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Hjorth, Jan, direktör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Lunell, Karl-Axel, direktör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Odhner, Clas-Erik, agronom (fr.o.m. den 14 september 1979)

Sekreterare:
Karlsson, Leif, civilingenjör (fr.o.m. den 14 september 1979)

Bitr. sekreterare:
Ros, Mikael, civilingenjör (fr.o.m. den 14 september 1979)

Lokal: Handelsdepartementet, Tegelbacken 2, tel. växel 763 10 00, direktval 763 38 49. Postadress: 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II H 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.
Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i april 1981.

11. Riktlinjekommittén (H 1979:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att se över vissa konsumentpolitiska medel för producentpåverkan m.m.:

Ordförande:
Wikström, Solveig, professor (fr.o.m. den 14 september 1979)

Ledamöter:
Bernitz, Ulf, professor (fr.o.m. den 14 september 1979)
Heurgren, Sven C. O., generaldirektör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Josephsson, Leif E., chefsjurist (fr.o.m. den 14 september 1979)
Persson, Inger, hemkonsulent (fr.o.m. den 14 september 1979)
Tengelin, Sten, jur. dr (fr.o.m. den 14 september 1979)

Sakkunniga:
Larsson, Sture, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 september 1979)
Sköllerholm, S. Ove J., hovrättsassessor (fr.o.m. den 27 september 1979)
Sundberg, Anita, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 september 1979)
Vinell, Lars, direktör (fr.o.m. den 14 september 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Westlund, Göran, chefsjurist (fr.o.m. den 28 november 1979)

Experter:
Knutsson, Roland, fil. lic. (fr.o.m. den 28 april 1980)
Vannerus, S. Olof, marknadsdirektör (fr.o.m. den 28 april 1980)

Sekreterare:
Andersson, Ulf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1979)
Sonnerby, Claes, byrådirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Lokal: Fredsgatan 2, 3 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 82 (Andersson), 763 37 80 (Sonnerby). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II H 4.

Kommittén har under tiden januari - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

12. Varuprovningskommittén (H 1979:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att utreda frågan om jämförande varuprovningar, andra produktundersökningar och marknadsöversikter:

Ordförande:
Rydberg, Lennart, borgarråd (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Ledamöter:
Brandberg, Arvid, direktör (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Malmgren, Bert, direktör (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Pettersson, Hans, A. kranmaskinistled. av riksdagen (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Svensson, Sten I., informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Wallberg, Ursula, byråchef (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Wallin, Per, direktör (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Sakkunniga:
Furusjö, Maja-Lisa, chefredaktör (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Gemmel, Christer, planeringschef (fr.o.m. den 3 mars 1980)
Ljungberg, Ulla, konsumentsekreterare (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Nykvist, Ann-Christin, departementssekreterare (fr.o.m. den 25 februari 1980)
Sjöberg, Svante, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 mars 1980)

Sekreterare:
Kohlström, Ewa, byrådirektör (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Bitr. sekreterare:
Plym Forshell, Kerstin, utredningssekreterare (fr.o.m. den 25 februari 1980)

Lokal: Fredsgatan 2, 3 tr., tel. 21 58 62 (Kohlström), växel 763 10 00, direktval 763 37 79 (Plym Forshell). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II H 6.

Kommittén har under tiden mars - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Vidare har kommitténs ordförande och sekreterare deltagit i en internationell konferens om konsumentvaruprovningar som ägt rum i Canada i oktober 1980.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

13. IDB-kommittén (H 1979:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 23 augusti 1979 för att utreda Sveriges medlemskap i Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB):

Ordförande:

Lagerfelt, Karl Gustav, f.d. ambassadör (fr.o.m. den 19 november 1979)

Ledamöter:

Bildt, Carl, statssekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Cars, Hadar, förutv. statsråd (fr.o.m. den 14 februari 1980)
Franzén, Ivar, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Hegardt, Margareta, statssekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979 t.o.m. den 13 februari 1980)
Hellström, Mats J., led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)
Lidbom, Carl G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 november 1979)

Sakkunniga:

Cavalli-Björkman, departementsråd (fr.o.m. den 19 november 1979)
Kjellén, Bo, departementsråd (fr.o.m. den 19 november 1979)

Experter:

Fockstedt, Sven, internationell sekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979)
Höglund, Rune, direktör (fr.o.m. den 19 november 1979 t.o.m. den 7 maj 1980)

Karlsson, Erik, internationell sekreterare (fr.o.m. den 19 november 1979)
Lindgren, Hugo, bankdirektör (fr.o.m. den 19 november 1979)
Åman, Karl Erik, direktör (fr.o.m. den 8 maj 1980)

Sekreterare:
Hjertonsson, Ulf, ambassadråd (fr.o.m. den 19 november 1979)

Bitr. sekreterare:
Fleetwood Wennerholm, Caroline departementssekreterare (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 64 (hänvisning till sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II H 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har i juni 1980 företagit en resa till Washington, Brasilien, Peru och Nicaragua.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

14. Utredningen (H 1979:07) om kommersiell information till utlandet (KUL-utredningen)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979:

Särskild utredare:
Cars, Hadar, förutv. statsråd (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 april 1980)

Sekreterare:
Odevall, Michael, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 april 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II H 7.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med myndigheter, organisationer och företag.

Utredaren har den 23 oktober 1980 avgett slutbetänkandet (Ds H 1980:4) Handelsfrämjande information.

Uppdraget är därmed slutfört.

15. 1980 års oljelagringskommitté (H 1980:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 december 1979 för att pröva det löpande oljelagringsprogrammet m.m.:

Ordförande:
Huss, Erik, f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Ledamöter:
Andersson, Torsten Ch., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Blom, Lennart, f.d. borgarråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Dahlström, Gösta, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Helmerson, Bo I. H., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Holst, Perolof, kommunalråd (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Lindahl, Essen H. G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Experter:
Davidsson, David, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Frigren, Suzanne, byråchef (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Hemborg, Bo E. Y., kansliråd (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Herin, Jan C. G. E. F:son, departementsråd (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Johansson, Kjell, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1980)
Orrö, Sven-Erik, O. departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Pehrzon, Lars, direktör (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Stålebrant, Rolf, överingenjör (fr.o.m. den 18 april 1980)
Sundin, Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Thyberg, Jan, kansliråd (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Öhman, Christer, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Sekreterare:
Hjalmarsson, S. Åke, byråchef (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekreterare:
Gernandt, Ingrid, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Regeringsgatan 13, 6 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 26 04 (sekreteraren). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberätelse del II H 1.

Kommittén har under tiden februari - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén har den 30 september 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:41) Olja för kristid.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

16. Ursprungsmärkningsutredningen (H 1980:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 december 1979 för att lämna förslag till bestämmelser om ursprungsmärkning av kläder:

Särskild utredare:

Edstrand, Karl-Ingmar, departementsråd (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sakkunniga:

Anesten, Ulf, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 april t.o.m. den 30 augusti 1980)
Braunerhielm, Erik, direktör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Carlsten, Anders, inköpschef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Fermbäck, Lars, direktör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Högmark, Christina, ombudsman (fr.o.m. den 11 april 1980)
Lindgren, Lars-Olof, utredningssekreterare (fr.o.m. den 11 april 1980)
Sergenius, Tore G., direktör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Thorsson, Stig, direktör (fr.o.m. den 11 april 1980)

Experter:

Arvius, Christer, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Johansson, Roland, byrådirektör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Klemming, Lars-Göran, hovrättsassessor (fr.o.m. den 11 april 1980)
Nyrén, Bengt, byråchef (fr.o.m. den 11 april 1980)
Sundin, Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Waesterberg, Lars, byråchef (fr.o.m. den 11 april 1980)

Sekreterare:

Ståhlberg, Karin, byrådirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Munkbron 17, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 82 (sekreteraren). Postadress: Handelsdepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II H 2.

Utredningen har under tiden februari - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

17. Organisationskommittén (H 1980:03) för allmänna reklamationsnämnden

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 juni 1980 för att förbereda verksamheten hos allmänna reklamationsnämnden såsom en fristående myndighet:

Ordförande:
Mangård, Nils, hovrättsråd (fr.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:
Almström, Bjarne, byråchef (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Linder, Alf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Nykvist, Ann-Christin, departementssekreterare (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Sandström, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:
Lundell, Per I. G., byrådirektör (fr.o.m. den 30 juni 1980)
Tiselius, Per-Erik, byrådirektör (fr.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Ström, Htun, Berit, sekreterare (fr.o.m. den 30 juni 1980)

Lokal: Allmänna reklamationsnämnden, Box 503, 162 15 Vällingby

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden juli - oktober 1980 hållit 15 sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete vid utgången av år 1980.

Arbetsmarknadsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 17 och 20

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1 och 4

1. Expertgruppen (In 1968:14) för utredningsverksamhet i arbetsmarknadsfrågor (EFA)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 januari 1967 för att i anslutning till sysselsättningsberedningens verksamhet ta initiativ till och biträda beredningen vid uppläggning av utredningsverksamhet i frågor rörande arbetsmarknadspolitikens verkningar:

Ordförande:
Canarp, Curt S. T., byråchef (fr.o.m. den 1 juni 1975)

Ledamöter:
Bäckström, O. Anders, sekreterare (fr.o.m. den 26 april 1977)
Carlsson, G. Arne V., departementsråd (fr.o.m. den 1 juni 1975)
Erixon, Lennart, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 december 1980)
Marcusson, Sten G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 28 oktober 1975)
Niklasson, Ö. O. Harald, universitetslektor
Rydén, Jan E., överdirektör
Wadensjö, Eskil, civilekonom (fr.o.m. den 1 januari 1981)
Westermark, J. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1975)
Wretborn, Christer, ombudsman (fr.o.m. den 1 augusti 1977)

Experter:
Dahlberg, L. Åke, avdelningsdirektör
Wadensjö, Eskil, civilekonom

Sekreterare:
Johannesson, Jan G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1976)
Persson-Tanimura, Inga, forskarassistent (fr.o.m. den 1 september 1976)

Bitr. sekreterare:

Björklund, Anders C. T., forskningsassistent (fr.o.m. den 1 november 1977)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 2 tr., 111 51 Stockholm, tel. 21 16 56 (sekreteraren)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Expertgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Expertgruppen har under våren 1980 presenterat forskningsrapporten Arbetsmarknad och arbetmarknadspolitik i Sverige och Västtyskland och presenterade hösten 1980 inför sin fortsatta verksamhet ett forskningsprogram benämnt Forskning kring arbetmarknadspolitikens effekter.

Expertgruppen fortsätter sitt arbete som initiativtagare och samordnande organ för forskningen kring arbetsmarknadspolitiken och följer f.n. ett femtontal forskningsprojekt.

Arbetet beräknas pågå under hela år 1981.

2. Delegation (A 1974:09) för arbetstidsfrågor (DELFA)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 juni 1974 för vissa uppgifter inom arbetstidsområdet:

Ordförande:

Skillner, Rolf G., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Wahlberg, E. Marianne, statssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Sakkunniga:

Hagman, B. Anders, bitr. avdelningschef (fr.o.m. den 10 november 1977)

Högberg, K. Gunnar, direktör

Karlsson, H. K. Göran, ombudsman

Leijon, Anders, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Nelander, Sven, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1976)

Nilsson, A. Erik, förhandlingsdirektör (fr.o.m. den 2 februari 1978)

Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 10 september 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)

Suppleanter:

Bengtsson, C. Ola, sektionschef (för Hagman) (fr.o.m. den 10 november 1977)

Forell, Carl-Axel, direktör (för Högberg) (fr.o.m. den 17 november 1978)
Larsson, Claes A., förhandlingsdirektör (för Nilsson) (fr.o.m. den 2 februari 1978)
Lefrell, N. Anders, ombudsman (för Nelander) (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Nörby, Bengt D., ombudsman (för Ulfhielm) (fr.o.m. den 10 september 1979)
Sandberg, K. Bertil, ombudsman (för Nelander) (t.o.m. den 31 december 1979)
Westin, Aina V. H., ombudsman (för Karlsson)

Experter:
Edlund, C. Bertil, departementsråd (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Ettarp, Lars G., departementsråd (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Lidbeck, Åse, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1977)

Sekreterare:
Hagberg, Ann-Charlotte, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1977)
Weigelt, K. Ulla, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Bitr. sekreterare:
Weigelt, K. Ulla, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 5 juni 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1975 års kommittéberättelse A 24.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.
Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

3. Utlänningslagkommittén (A 1975:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 23 oktober 1975 för att företa en översyn av utlänningslagstiftningen (se Post- och Inrikes tidn. den 3 november 1975):

Ordförande:
Bouvin, J. Åke, hovrättslagman (fr.o.m den 6 november 1979)

Ledamöter:
Beiming, Ragne, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1977)

Gustafsson, Kerstin M., förbundsjurist (fr.o.m. den 22 juni 1976)
Göransson, J. Olle, verkmästare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 22 juni 1976)
Werenfels-Röttorp, Monica S., sekreterare (fr.o.m. den 22 juni 1976)

Sakkunniga:
Esbjörnson, Esbjörn, byråchef (fr.o.m. den 22 juni 1976)
Wahlström, Stina M., expeditionschef (fr.o.m. den 22 juni 1976)
Wikrén, R. O. Gerhard, hovrättsråd (fr.o.m. den 22 juni 1976)
Öberg, N. P. Kjell, generaldirektör (fr.o.m. den 22 juni 1976)

Sekreterare:
Isacsson, Karin, byråchef (fr.o.m. den 21 maj 1976)

Bitr. sekreterare:
Cronstedt, Nane M., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1976)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 3 tr., tel. 11 25 74 (sekreteraren). Postadress: Arbetsmarknadsdepartementet, 103 33 Stockholm eller Malmtorgsgatan 5, 3 tr., 111 51 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II A 3. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II A 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under första halvåret 1981.

4. Expertgruppen (A 1975:05) för invandringsforskning (EIFO)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 18 december 1975 och den 12 juni 1980 för att fastställa forskningsbehov i frågor rörande in- och utvandring m.m.:

Ordförande:
Öberg, N. P. Kjell, f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1982)

Ledamöter:
Beiming, Ragne, ombudsman (fr.o.m. den 7 april 1977 t.o.m. den 30 juni 1982)
Dahlberg, Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1982)

Haavio-Mannila, Elina, professor (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Himmelstrand, J. Ulf I., professor (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Karlsson, N. Gösta, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 30 juni 1982)
Lövgren, Esse T. C., undervisningsråd (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Myrdal, Hans Göran, direktör (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Palmlund, Thord G., generaldirektör (fr.o.m. den 12 juni 1980 t.o.m. den 30 juni 1982)
Ruke-Dravina, Velta T., professor (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Stenberg, Tage U., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 30 mars 1977 t.o.m. den 30 juni 1982)
Wallberg, Klas H. S., avdelningschef (fr.o.m. den 19 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1982)
Widgren, Jonas, kansliråd (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 30 juni 1982)
Wigart, Anne-Outram, departementssekreterare (fr.o.m. den 12 juni 1980 t.o.m. den 30 juni 1982)

Experter:
Hannerz, Ulf, professor (fr.o.m. den 11 maj 1978)
Liljeström, Rita, universitetslektor (fr.o.m. den 18 september 1978)
Reinans, Sven, A. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Skutnabb-Kangas, Tove, fil. lic. (fr.o.m. den 11 maj 1978)
Wadensjö, Eskil W., professor (fr.o.m. den 11 maj 1978)
Öhman, Sven E. G., professor (fr.o.m. den 5 mars 1980)

Sekreterare:
Hammar, K. Tomas G., docent (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:
Hamberg, Eva M., fil. dr (fr.o.m. den 1 december 1977)
Landén, C. G. Ragnar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1976)
Lithman, Yngve, fil. dr (fr.o.m. den 4 oktober 1979)

Projektanställda inom projektet Invandringens långsiktseffekter, delprojektet Andragenerationens levnadsförhållanden:

Björklund, Ulf B., fil. kand. (fr.o.m. den 1maj 1980 t.o.m. den 31 december 1981)
Boyd, Sally M., fil. lic. (fr.o.m. den 1 september 1980 t.o.m. den 31 december 1981)

Engelbrektsson, Ulla-Britt, fil. dr (fr.o.m. den 1 januari 1980 t.o.m. den 31 december 1981)
Municio, M. Ingegerd, fil. kand. (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 31 december 1980)
Snicker, Raija, fil. kand. (fr.o.m. den 1 maj 1980 t.o.m. den 31 december 1981)
Soininen, Maritta A., fil. kand. (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 31 december 1980)
Svensson, Lennart G., universitetslektor (fr.o.m. den 1 juli t.o.m. den 31 augusti 1980)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, 763 14 19 (sekreteraren) eller 763 14 18 (bitr. sekreteraren Hamberg)

Direktiv enligt arbetsplan som fastställts i september 1979.

Expertgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Expertgruppen har under år 1980 utgivit en sekundäranalys av invandrares språkkunskaper och levnadsförhållanden samt en socialantropologisk rapport om assyrierna i Sverige. Projektet invandringens långtidseffekter (PIL) har inlett fältarbete i Borås och Nacka kommuner för undersökningar av andra generationens invandrare. Projektbeskrivningar har utgivits. En antologi från förberedelsearbetet till projektet har sammanställts.

5. Företagshälsovårdsutredningen (A 1976:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 26 februari 1976 för att utreda vissa frågor om företagshälsovård och yrkesmedicin (se Post- och Inrikes tidn. den 6 mars 1976):

Ordförande:
Danielson, Gunnar H., generaldirektör

Ledamöter:
Bengtsson, K.-E. Bengt, ombudsman, f.d. led. av riksdagen
Breidensjö, Monica, ombudsman
Hessleborn, Olle K. A., ombudsman (fr.o.m. den 1 november 1977)
Kjellstrand, Leif I., ombudsman
Lindström, Gunnar, direktör
Ronne-Björkqvist, Ingrid, barnläkare (fr.o.m. den 26 april 1977)
Rydén, H. Rune O., fil. lic., led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 april 1977)
Wilander, Sven E., landstingsman
Östrand, P. Olov (Olle), mätningsföreståndare, led. av riksdagen

Experter:
Bolinder, Erik, leg. läkare
Bratthall, I. Birgitta, departementssekreterare
Claeson, Bo, planeringschef (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Egidius, Henry, lektor (fr.o.m. den 1 april 1980)
Gerhardsson, Gideon, professor
Gullberg, Hans E., hovrättsråd (fr.o.m. den 3 maj 1976)
Jonsson, Åke G., sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Kvarfordt, Eva B., kanslisekreterare (fr.o.m. den 15 februari 1979)
Kvarnström, Sven K., chefläkare (fr.o.m. den 26 april 1977)
Lundgren, Nils, professor
Magnusson, Egon S. I., ingenjör
Masreliez, Nils G., med. lic.
Nerell, Gunnar H. T., leg. läkare (fr.o.m. den 3 maj 1976)
Näslund, Per Olof A., sektionschef
Teljstedt, Håkan, miljöchef (fr.o.m. den 26 april 1977)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef
Ydreborg-Westberg, Berit, leg. sjuksköterska (fr.o.m. den 26 april 1977)

Sekreterare:
Wessman, Yvonne B.-M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1977)

Bitr. sekreterare:
Båsk, Inga-Lill, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 juni 1976 t.o.m. den 31 mars 1980)
Nilsson, Bernt, civilingenjör (fr.o.m. den 9 april 1979)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 3 tr., 111 51 Stockholm, tel. 11 09 83 (sekreteraren), 11 21 86 (bitr. sekr.), 11 07 56 (kansli)

Direktiven för utredningen, se 1977 års kommittéberättelse del II A 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete. Utredningen har hållit fem hearings om företagshälsovården i framtiden. I september 1980 besökte utredningens ledamöter och sekretariat Finland för att studera finsk företagshälsovård m.m.

En arbetsgrupp för mät- och analysteknik har haft nio sammanträden.

Utredningen har i april 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:22) Utbyggnad av yrkesmedicinen och i maj 1980 rapporten (Ds A 1980:5) Kartläggning av företagshälsovården.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

6. Nya arbetsrättskommittén (A 1976:02) (NARK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 10 juni 1976 för att utreda vissa frågor på det arbetsrättsliga området (se Post- och Inrikes tidn. den 17 juni 1976):

Ordförande:
Nilsson, Åke, f.d. förbundsordförande

Ledamöter:
Ekeberg, Per Olof, förbundsjurist
Elmstedt, K. Erik, direktör (fr.o.m. den 8 mars 1978)
Fagerlund, Bengt O. H., försäkringsassistent, f.d. led. av riksdagen
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen
Johansson, S. Anita, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 november 1979)
Jonsson, Elver A. D., postiljon, led. av riksdagen
Larsson, P. Stig I., statssekreterare (fr.o.m. den 9 november 1979)
Nilsson, Jan-Ivan N., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1976)
Wennerfors, Alf, informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 27 april 1978)
Westerberg, Lars G. I., statssekreterare

Sakkunniga:
Ahlvarsson, Lars I., direktör
Bäckström, N. Birger, direktör
von Feilitzen, Styrbjörn O. R., direktör
Forstadius, Erik L. W., direktör (fr.o.m. den 15 september 1976)

Experter:
Bergqvist, Olof, hovrättsassessor
Ettarp, Lars G., departementsråd (fr.o.m. den 15 februari 1977)

Sekreterare:
Eriksson, Lars G., hovrättsassessor

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 3 tr., 111 51 Stockholm, tel. 10 62 78, 11 10 93

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II A 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 15 sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under första halvåret 1981.

7. Jämställdhetskommittén (Ju 1976:08)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 augusti 1976 för att utreda frågor om jämställdhet mellan män och kvinnor, m.m.:

Ordförande:

Ahrland, Karin M., förste länsassessor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 oktober 1979)

Vice ordförande:

André, Gunilla K., led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 oktober 1979)

Ledamöter:

Johansson, Marie-Ann, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1979)

Marklund, Eivor I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 augusti 1976 t.o.m. den 30 november 1979)

Stålberg, Marianne G. E., skolkurator, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 april 1979)

Sundgren, E. Roland, ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 augusti 1976)

af Ugglas, Margaretha M., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 augusti 1976)

Wiklander, Torsten P., rektor (fr.o.m. den 12 oktober 1979)

Sakkunniga:

Beckérus, I. Margareta, informationssekreterare (fr.o.m. den 2 november 1979 t.o.m. den 21 januari 1980)

Bergström, Gudrun A. C., sakkunnig (fr.o.m. den 15 juli 1980)

Hagman, Inger (Ninni), sakkunnig (fr.o.m. den 22 januari t.o.m. den 14 juli 1980)

Experter:

Börestam, Eva, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Edsta, Björn, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 7 februari 1979)

van der Capellen, Constance (Connie) E., departementssekreterare (för Edsta) (fr.o.m. den 7 februari 1979)

Josefsson, G. Birgitta M., studierektor (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Experter i referensgrupp (s.k. stora delegationen):

Ordförande:

Andersson, Karin E., statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 oktober 1979)

Förste vice ordförande:

Mogård, Britt E. T., statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 november 1976)

Andre vice ordförande:
Olsson, Elvy E., landshövding, led. av riksdagen (fr.o.m. 17 november 1976)

Övriga experter:
Andrén, Carl-Gustaf, rektor (fr.o.m. den 5 mars 1980)
Andrén, Evy M. V., förbundsordförande (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Bartley, A. Osborne, landshövding (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Bodström, Lennart, förbundsordförande, TCO
Branting, M. Charlotte K., förbundsordförande (fr.o.m.den 1 september 1977)
Carlsson, G. Rune, förbundsdirektör (fr.o.m. den 3 maj 1974)
Edner, T. Margareta, andre vice ordförande (fr.o.m. den 1 november 1977)
Florén-Winther, Ethel H. D., förbundsordförande (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Fredgardh, K. Sonja I., redaktör (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Hårdefelt, S. Börje, generaldirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Järdler, Sven A., direktör (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Kakossaios, Mira, forskningsassistent (fr.o.m. den 24 februari 1977)
Löwbeer, Hans, generaldirektör (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 4 mars 1980)
Mattson, Lisa, förbundsordförande, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Nilsson, Anna-Lisa, förbundsordförande (fr.o.m. den 1 april 1980)
Nilsson, Gunnar E., ordförande i LO, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Palmaer-Johansson, S. G. Eva, förbundsordförande (fr.o.m. den 18 oktober 1973 t.o.m. den 31 januari 1980)
Rehnberg, K. Bertil, generaldirektör (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Rosenblad, Urban S., generaldirektör (fr.o.m. den 22 januari 1977 t.o.m. den 31 januari 1980)
Rugfelt, K. E. Lennart, direktör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Ulvhammar, Birgitta, generaldirektör (fr.o.m. den 3 maj 1978)
Wernstedt, Monica, advokat (fr.o.m. den 1 juli 1978)
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Wistrand, Birgitta M., förbundsordförande (fr.o.m den 25 oktober 1975)

Ersättare för expert:
Edner, T. Margareta, andre vice ordförande (för Mogård) (fr.o.m. den 28 augusti 1975)
Forselius, Hans F., direktör (för Järdler) (fr.o.m. den 23 februari 1977)

Fröberg, Marika, avdelningsdirektör (för Hårdefelt) (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Gradin, Anita L., departementssekreterare, led. av riksdagen (för Mattsson) (fr.o.m. den 25 oktober 1975)
Grimlund, G. Elisabeth, förste vice förbundsordförande (för Florén-Winther) (fr.o.m. den 5 mars 1979)
Hedvall, Yvonne M., fil. kand., f.d. ers. för led. av riksdagen (för Edner) (fr.o.m. den 1 november 1977)
Johansson, K. Eivor, byrådirektör (för Löwbeer) (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 4 mars 1980) (för Andrén) (fr.o.m. den 5 mars 1980)
Jonäng, Gunnel M., led. av riksdagen (för Fredgardh) (t.o.m. den 31 mars 1980) (för Nilsson) (fr.o.m. den 1 april 1980)
Landerud, Brita, civilekonom (fr.o.m. den 1 juli 1978) (för Wernstedt)
Lönnerblad, Sara, sekreterare (för Bartley) (fr.o.m. den 20 oktober 1978)
Nilsson, Karl Erik, bitr. direktör (för Bodström) (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Orring, Ulla B., nämndeman (för Branting) (fr.o.m. den 1 september 1977)
Raicevic, Erica, hemspråkslärare (för Kakossaios) (fr.o.m. den 24 februari 1977)
Rollén, Berit M., avdelningschef (för Rehnberg) (fr.o.m. den 20 oktober 1978)
Royen, Sverre N. H., direktör (för Carlsson) (fr.o.m. den 12 mars 1973)
Sohlberg, Norah I., byrådirektör (för Westerholm) (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Waldén, G. Louise, redaktör (för Palmaer-Johansson) (fr.o.m. den 18 oktober 1973 t.o.m. den 31 januari 1980)
Westin, Aina V. H., ombudsman (för Nilsson) (fr.o.m. den 18 maj 1975)
Wibell, Ingrid S., konsulent (för Rugfelt) (fr.o.m. den 1 april 1978)
Wilson-Lohse, Britt, skolkonsulent (för Ulvhammar) (fr.o.m. den 3 maj 1978)
Voss-Schrader, Ulla A., fru (för Wistrand)

Sekreterare:

Dreber, I. Agneta, förste revisor (fr.o.m. den 18 september 1978 t.o.m. den 7 april 1980)
Isacsson, Karin L., byråchef (fr.o.m. den 1 augusti 1980)

Bitr. sekreterare:

Hagman, Inger (Ninni), fil. kand. (fr.o.m. den 12 juni 1978)
Lenander, Anders, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 31 december 1980)

Lundberg, D. Bergliot, ombudsman (fr.o.m. den 1 januari 1976 t.o.m. den 16 november 1980)
Smitt, Myrna E. D., fil. kand. (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Sterner, Gunilla B., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 8 maj 1978 t.o.m. den 13 oktober 1980)

Informationssekreterare:

Carpelan, Lars W., borgarrådssekreterare (fr.o.m. den 3 december 1979 t.o.m. den 31 december 1980)

Projektanställd för att följa arbetet i olika jämställdhetsorganisationer m.m.:
Tamm Buckle, Monika, informationssekreterare (fr.o.m. den 11 februari t.o.m. den 31 december 1980)

Projektanställd för kartläggning av invandrarkvinnornas situation:
Palmgren, Iréne, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 12 maj t.o.m. den 31 december 1980)

Övriga referensgrupper:

Experter:
Andersson, Ingrid G. M., lantbrukare (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Apelqvist-Öberg, Edith C., ombudsman (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Budd, S. M. Birgitta, metallarbetare (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Börjeson, Peter, metallarbetare (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Dimos-Asplund, Antigone, jur. kand. (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Elmberg, Henrik B. C., leg. sjukskötare (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Ericsson, Ulf E., förskollärare (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Folestad, Ruth E., sjuksköterska (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Frendahl, E. Maj-Britt, telefonist (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Fromm, H. Irene, informationschef (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Gunnarsson, A. Gunvor, förskollärare (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)

Jönsson, Ruth V., fabriksarbetare (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Kuyumcu, Eija H. T., fil. kand. (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Larsson, Anna M., docent (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Lindgren, Aina G., hemarbetande (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Melin, K. Lennart, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Platin, Ulla Britta, utredningssekreterare (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Samuelsson, Elvy L., sömmerska (fr.o.m. den 12 mars 1973 t.o.m. den 31 mars 1980)
Stefan, Ljubica, montör (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)
Törngren, Mats W., redaktör (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 mars 1980)

Lokal: Drottninggatan 6, 2 tr., 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II Ju 10. Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II A 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 18 sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Därutöver har ett sammanträde hållits med stora delegationen och ett sammanträde med referensgruppen.

Kommittén har den 17 november 1979 avgett betänkandet (SOU 1979:87) Chanser till utveckling samt den 15 januari 1980 avgett betänkandet (SOU 1979:89) Kvinnors arbete.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

8. Anställningsskyddskommittén (A 1977:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 oktober 1977 för att göra en översyn av anställningsskyddslagstiftningen m.m.

Ordförande:
Ryman, Sven-Hugo G., utbildningschef (fr.o.m. den 19 december 1977)

Ledamöter:
Ahlvarsson, Lars I., direktör (fr.o.m. den 19 december 1977)
Elmstedt, K. Erik, direktör (fr.o.m. den 19 december 1977)
Gustafsson, Kerstin M., förbundsjurist (fr.o.m. den 19 december 1977)
Karlsson, H. K. Göran, ombudsman (fr.o.m. den 19 december 1977)
Lidbom, Carl G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 december 1977)
Olsson, H. Å. Lennart, kommunalråd (fr.o.m. den 19 december 1977)
Rindborg, Stig A. J., landstingsråd (fr.o.m. den 19 december 1977)
Stridsman, Torsten U., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 december 1977)
Ulander, Lars G., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 december 1977)
Zethraeus, Sten Å., advokat (fr.o.m. den 19 december 1977)
Åberg, C. Anders, civilingenjör (fr.o.m. den 19 december 1977)

Sakkunniga:
Bäckström, N. Birger, direktör (fr.o.m. den 19 december 1977)
Elmér, Anders B., förbundsjurist (fr.o.m. den 19 december 1977)
Nordin, Jan, direktör (fr.o.m. den 19 december 1977)
Unga, Nils J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 19 december 1977)
Wistrand, Anders W. H., lönedirektör (fr.o.m. den 19 december 1977)

Experter:
Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 19 december 1977)
Carlson, Svante S., rådman (fr.o.m den 19 december 1977)
Holmstrand, N. G. Anders, hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 mars 1978)
Lagerlöf, Inga-Britt, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 juli 1978)

Sekreterare:
André, Kerstin I., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 17 december 1979)
Lempert, Erik M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 19 december 1977)
Tocklin, Hans E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 19 december 1977)

Lokal: Stora Nygatan 2 A, 111 27 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 14 48, 763 14 50 och 763 14 53 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén se 1978 års kommittéberättelse, del II A 2. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II A 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 31 januari 1980 avgett utredningsrapporten (Ds A 1980:2) Anställningsformer m.m.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

9. 1978 års semesterkommitté (A 1977:02)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 december 1977:

Ordförande:

Nilsson, Jan-Ivan N., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Ledamöter:

Forstadius, Erik L. W., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Fransson, Arne A. E., personalchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Hultgren, Christina A., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Hårdefelt, S. Börje, generaldirektör (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 11 december 1979)
Johnsson, John E., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Karlsson, H. K. Göran, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Mårtensson, A. Iris, studieombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Svensson, Sten I., informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Åberg, Per I., förhandlingsdirektör (fr.o.m. den 12 december 1979)
Åkerblom, Leif G., förbundsdirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)

Sakkunniga:

Bergström, K. Olof L., sektionschef (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Elmér, Anders B., förbundsjurist (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Hartzell, Lars, förbundsjurist (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Stråth, Claes T., sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Sundén, S. Bo H., civilekonom (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Experter:

Grönwall, Lars O., försäkringsrättsråd (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Wikrén, R. O. Gerhard, hovrättsråd (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Öström, Klasgöran, byrådirektör (fr.o.m. den 3 juli 1978)

Sekreterare:

Gustafsson, A. Gunilla C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Bitr. sekreterare:

Befve, Sven G. E., sektionschef (fr.o.m. den 18 september 1978)

Lokal: Stora Nygatan 2A, 4 tr., 111 27 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 14 49 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II A 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén förväntas få nya direktiv. Tidpunkten för arbetets avslutande kan därför inte uppges för närvarande.

10. Delegationen (A 1978:01) för ungdomens sysselsättningsfrågor (DELFUS)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 19 januari 1978 för ungdomens sysselsättningsfrågor:

Ordförande:

Skillner, Rolf G., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Wahlberg, E. Marianne, statssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Ledamöter:

Artin, Stellan, direktör (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Arrbäck-Falk, Gunnel, kommunalråd (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Borg, Göran K. G., ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Eriksson, B. Sune, direktör (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Erneman, Ingrid M., fil. stud. (fr.o.m. den 15 mars 1980)

Fransson, Arne A. E., personalchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 november 1979)

Gustafsson, K. G. Allan, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 25 november 1979)

Gårdstedt, H. Birger, skolråd (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Hagman, B. Anders, bitr. avdelningschef (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Hansson, Kjell, studerande (fr.o.m. den 24 augusti 1978)

Häll, Karl-Erik, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 april 1978 t.o.m. den 17 februari 1980)

Högberg, Eva E., sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Ingvardsson, Margo, sjukgymnast (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Karlsdotter-Jonshagen, Ingrid C., byråchef (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Leijon, Anna Margareta (Anna-Greta) M., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Möller, I. Cecilia, utbildningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Nyberg, F. Jan-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Odenberg, Mikael I., ekon. stud. (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 14 mars 1980)
af Ugglas, Margaretha M., civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)
Walldin, Carin M., sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Wallström, Margot, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 februari 1980)
Wittbom, Bengt G. -A., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Östberg, Bertil M., förbundsombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Östlund, Hans-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Ersättare för ledamot:
Ahlkvist, Birgitta, fil. lic. (för Artin) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Andersson, Elis G., byggnadsarbetare, led. av riksdagen (för Gustafsson) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Backgård, Margareta E., sömmerska (för Ingvardsson) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Carlsson, Anna Ch., fil. kand. (för Östberg) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Cavallius, Lena, avdelningsdirektör (för Jonshagen) (fr.o.m. den 1 december 1979)
Erneman, Ingrid M., fil. stud. (för Odenberg) (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 14 mars 1980)
Granberg, Agneta, bitr. sektionschef (för Erneman) (fr.o.m. den 15 mars 1980)
Gustafsson, Birgitta, sjuksköterska (för Svensson) (fr.o.m. den 1 september 1978 t.o.m. den 15 december 1979)
Göransson, Bo F. O., ombudsman (för Möller) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Hansson, Sven Ove (för Leijon) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Helin, Etel M., ombudsman (för Borg) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Henriksson, Runa M., kontorist (för Häll) (fr.o.m. den 18 april 1978)
Larsson, K. L. Ingemar, sekreterare (för Eriksson) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Lindblad, M. Ulla E., folkskollärare (för Arrbäck-Falk) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Lindqvist, Alf, ombudsman (för Walldin) (fr.o.m. den 14 september 1978)
Magnusson, Göran, departementssekreterare (för Östlund) (fr.o.m. den 25 augusti 1978)
Nilsson, Matts G., avdelningschef Hagman) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Norlander, Torsten, förbundssekreterare (för Hansson) (fr.o.m. den 24 augusti 1978)

Raattamaa, Bo W., sekreterare (för Högberg) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Reuterswärd, Anders P. E., departementssekreterare (för Nyberg) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Stigare, Jan A., undervisningsråd (för Gårdstedt) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Svensson, S. Raymond, sekreterare (för Tornberg) (fr.o.m. den 16 december 1979)
Svensson, Sten I., informationschef, led. av riksdagen (för af Ugglas resp. Wittbom) (fr.o.m. den 1 februari 1978)
Waern, Karl-Gustav, tf. avdelningsdirektör (för Karlsdotter-Jonshagen) (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 30 november 1979)

Sekreterare:
Rangrost, Johny A. P., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1978)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, tel. växel 763 10 00, direktval 763 12 47 (sekreteraren). Postadress: 103 33 Stockholm

Direktiven för delegationen, se 1979 års kommittéberättelse del II A 3.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.
Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

11. Utredningen (A 1978:03) av vissa arbetstidsfrågor

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 23 februari 1978 för att utreda vissa frågor på arbetstidsområdet:

Särskild utredare:
Gullberg, Hans E., hovrättsråd (fr.o.m. den 6 april 1978)

Sakkunniga:
Högberg, K. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 6 april 1978)
Johansson, Hans F. G., direktör (fr.o.m. den 6 april 1978)
Karlsson, H. K. Göran, ombudsman (fr.o.m. den 6 april 1978)
Kjellstrand, Leif I., ombudsman (fr.o.m. den 6 april 1978)
Krafft, Sven, förste sekreterare (fr.o.m. den 6 april 1978)
Lundqvist, Marianne, förbundsordförande (fr.o.m. den 1 september 1979)

Nilsson, A. Erik, förhandlingsdirektör (fr.o.m. den 6 april 1978)
Nörby, Bengt D., ombudsman (fr.o.m. den 10 september 1979)
Olofsson, H. P. O. Roland, sekreterare (fr.o.m. den 6 april 1978)
Segerfalk, I Bertil T., byråchef (fr.o.m. den 6 april 1978)

Experter:
Hagberg, Ann-Charlotte, departementssekreterare (fr.o.m. den 6 april 1978)
Lindström, Jöns A., byråchef (fr.o.m. den 6 april 1978)
Laurén, Reidunn M. B., expeditionschef (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rundqvist, Karl-Ingvar, försäkringsdomare (fr.o.m. den 6 april 1978)
Weigelt, Ulla, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Sekreterare:
Laurén, Reidunn M. B., expeditionschef (fr.o.m. den 6 april 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Weigelt, Ulla, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 28 februari 1981)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, tel. växel 763 10 00. Postadress: 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II A 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

12. Dataeffektutredningen (A 1978:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli 1978 med uppdrag att utreda datateknikens effekter på produktion och arbetsliv:

Ordförande:
Ekinge, Bernt A., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Fagerberg, Gösta, kommunalråd (fr.o.m. den 1 december 1978)
Frejhagen E. Birgitta E., datasakkunnig (fr.o.m. den 1 december 1978)
Gustafsson, G. Olof, direktör (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Johansson, Larz A., kommunalråd led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)

Lindeberg, Tuve E.W., enhetschef (fr.o.m. den 1 november 1979)
Pettersson, N. Lennart, fil. kand., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)
Sandebring, Hans E., direktör (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 31 oktober 1979)
Unga, Nils J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978)
Wennerfors, Alf, informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 december 1978)

Experter:
Bengtsson, B. Ivar, forskningspsykolog (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Brodén, E. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Hedberg, Bo L. T., professor (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Jönsson, Gert, byrådirektör (fr.o.m. den 3 september 1979)
Magnusson, Björn H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Nyberg, F. Jan-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Reuterswärd, Anders P. E., departementssekreterare (fr.o.m. den 29 januari 1979)
Rollén, Berit M., avdelningschef (fr.o.m. den 15 mars 1979)

Sekreterare:
Stephansson, Jan E., civilekonom (fr.o.m. den 15 februari 1979)

Bitr. sekreterare:
Ekenhill, Jan-Erik, civilekonom (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Erlander, Barbro, forskare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 september 1980)
Thorslund, Bertil O., marknadschef (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Thuresson, Carin, civilekonom (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Lokal: Drottninggatan 20, 3 tr., 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II A 8.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete år 1982.

13. Diskrimineringsutredningen (A 1978:06) (DU)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 3 augusti 1978 med uppgift att göra en utredning om fördomar och diskriminering i fråga om invandrare m.fl.:

Särskild utredare:

Öberg, N. P. Kjell, generaldirektör (fr.o.m. den 4 augusti 1978)

Experter:

Baer, Lars Anders, jur. stud. (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Boeke, Maja, organisationssekreterare (fr.o.m. den 8 april 1980)
Bricca, Lamberto, typograf (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 11 oktober 1980)
Bromberg, Isaac, studerande (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 juli 1980)
Carragher, Desmond, flyktingsekreterare (fr.o.m. den 8 april 1980)
Cronstedt, Nane M., tf. kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ehn, Billy G., fil. dr (fr.o.m. den 1 april 1979)
Gottfarb, Ragnar, advokat (fr.o.m. den 1 april 1979)
Hammar, K. Tomas G., docent (fr.o.m. den 1 april 1979)
Hannerz, Ulf, tf. professor (fr.o.m. den 1 april 1979)
Hanson, K. Göte, professor (fr.o.m. den 1 april 1979)
Koren-Holm, Vida, fil. kand. (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 7 april 1980)
Kristal-Andersson, Binnie, leg. psykolog (fr.o.m. den 1 april 1979)
Lange, Anders L., tf. universitetslektor (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Löwander, Birgitta E., fil. kand. (fr.o.m. den 1 april 1979)
Ofstad, Harald, professor (fr.o.m. den 1 april 1979)
Re, Valerio, organisationssekreterare (fr.o.m. den 12 oktober 1980)
Soysal, Besim, föreningskonsulent (fr.o.m. den 1 april 1979)
Terrefe, Almaz, institutionssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979)
Tirkkonen, Tuomo J., generalsekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979)
Arne, professor (fr.o.m. den 1 april 1979)
Tsokanis, Giorgios, bilmekaniker (fr.o.m. den 1 april 1979)
Utkutug, Hésamettin, fil. kand. (fr.o.m. den 1 april 1979)
Westin, Charles M. H., tf. universitetslektor (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Öhman, Sven E. G., professor (fr.o.m. den 1 april 1979)

Sekreterare:

Bergman, Erland C. A., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 december 1978)
Swedin, Bo W. B:son, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 1 tr. ö.g. (uppg. 2), 111 51 Stockholm, tel. 10 62 45 (Bergman) och 11 25 79 (Swedin)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II A 9.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden med utredningens referensgrupp av forskare och fem

sammanträden med dess referensgrupp av invandrar- och minoritetsföreträdare samt haft överläggningar med myndigheter och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge tre rapporter under år 1981.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

14. SFI-kommittén (A 1978:07)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 28 december 1978 med uppdrag att göra en översyn av svenskundervisningen m.m. för invandrare:

Ordförande:

Bouvin, J. Åke, hovrättslagman (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Ledamöter:

Annerstedt, Ylva S. V., adjunkt, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Johansson, Birgitta K., metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Karlsson, Marianne E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Liljegren, Gunnel, adjunkt led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Marcusson, Eric R., f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Sakkunniga:

Beiming, Ragne, ombudsman (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Fjällström, Thord G., studieombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Hultqvist, Nils A. L., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Hultqvist, H. Tore, ombudsman (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Jonsson, A. Henry, sektionschef (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Kirudd, B. Jan G., konsulent (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Myrdal, Hans Göran, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Ringholm, Bosse I. K., departementsråd (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Tirkkonen, Tuomo J., generalsekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Wikrén, R. O. Gerhard, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Experter:

Albinsson, Folke, undervisningsråd (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 20 januari 1980)

Alm, Görel G. M., byrådirektör (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Boeke, Maja, förste ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Chatzopoulos, Kariofillis, hemspråkslärare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Dawod, Elias, hemspråkslärare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Ekman, Dag, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 september 1979)
Hurtig, Anna Stina, studiesekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Johansson, Berndt O. L., tf. undervisningsråd (fr.o.m. den 21 januari 1980)
Kakossaios, Mira, fil. mag. (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Kantor, Leo, fil. lic. (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Koch, Michael, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 september 1979)
Koren-Holm, Vida, fil. mag. (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Kraft, Jan E. G., studierektor (fr.o.m. den 15 januari t.o.m. den 30 juni 1980)
von Mentzer, Louise, byrådirektör
Nordell, Siv, rektor (fr.o.m. den 1 september t.o.m. den 31 december 1979)
Nordwall, Ksenia, invandrarlärare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Persson, Hans-Inge, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 oktober t.o.m. den 31 december 1980)
Pettersson, Margareta E., studiekonsulent (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Redemo, Arne A., byråchef (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Ritanoro-Niva, Marja-Riita, studiesekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Stattin, Marianne E., cirkellärare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Söderström, Nils, studierektor (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 30 juni 1980; fr.o.m. den 1 november 1980)
Topalov, Anna-Kristina, fil.mag. (fr.o.m. den 1 juli t.o.m. den 31 december 1979)
Ülker, Hykut, redaktör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Ördell, Carl N., lektor (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 december 1980)

Sekreterare:
Boye-Moller, Monica, fil. mag. (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Qvarfort, Anne-Marie, byrådirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 23 november 1980)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 1tr., ö.g. 111 51 Stockholm, tel. 21 82 74

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II A 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv

sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har dessutom hållit tre sammanträden med en särskild referensgrupp från invandrarorganisationerna, fem sammanträden med kommitténs projektgrupp i Göteborg och fyra sammanträden med projektgruppen i Södertälje.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under sommaren 1981.

15. Utredningen (A 1979:01) om information rörande arbetsmiljörisker (INRA)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 april 1979:

Särskild utredare:

Palmlund, K. Ingar, tf. överdirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sakkunniga:

Granqvist, Hans G., sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Hjälm, N. Ingemar, överingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Keisu-Lennerlöf, Lisa, ombudsman (fr.o.m. den 1 november 1979)
Lindström, Bertil F., ombudsman (fr.o.m. den 1 november 1979)
Oscarsson, Bo S.I., kanslichef (fr.o.m. den 1 november 1979)
Schön, G. Åke, förste sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Swarén, Ulla M., kanslichef (fr.o.m. den 1 november 1979)
Westerholm, P.M., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)

Experter:

Bucht, Bengt O., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Bäckström, Jörgen, docent (fr.o.m. den 27 februari 1980)
Gullberg, Hans E., hovrättsråd (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Hogstedt, L. Christer, bitr. överläkare (fr.o.m. den 27 februari 1980)
Jonsson, E. Walter, metodiklärare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lambert, Bo, docent (fr.o.m. den 27 februari 1980)
Leymann, Heinz F. W., forskningspsykolog
Larsson, P. Härje, marknadschef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lauber, Alexander, universitetslärare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lehto, Penti O., informationssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980) (fr.o.m den 27 februari 1980)
Lidin, Karl-Olof, lagman (fr.o.m. den 1 november 1979)
Lindqvist, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Lundeberg, Christer N. S., undervisningsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Marmgren, Kerstin, informationschef (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Medbo, A. Evert, lektor (fr.o.m. den 27 februari 1980)
Nilsson, Carina, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Olivecrona, Christina, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Ryberg, Kurt A., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Örn Holm, Greta S. S., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Sekreterare:
Åhs, Ulla M., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Tivéus, Ylva, informationssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)

Bitr. sekreterare:
Byfors, Ingela, byrådirektör (fr.o.m. den 18 februari 1980)
Linton, Harald F., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren). Postadress: 103 33 Stockholm.

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II A 4.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden med sakkunniga och experter samt haft ett antal sammanträden med expertgrupper och enskilda experter.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under våren 1981.

16. Äldrearbetskommittén (A 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979:

Särskild utredare:
Stark, Hans O., f.d. justitieråd, ordförande i arbetsdomstolen (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sakkunniga:
Andersson, Hans G. I., sekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979)
Falk, Lars-Erik T., sekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979)
von Feilitzen, Styrbjörn, direktör (fr.o.m. den 15 november 1979)
Färm, O. Ingemar, utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979)
Jönsson, Ingeborg K., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 november 1979)
Remens, Eva, vice ordförande (fr.o.m. den 15 november 1979)
Sehlberg, E. Willy, kanslichef (fr.o.m. den 15 november 1979)
Svensson, Inge G., direktör (fr.o.m. den 15 november 1979)
Unga, Nils J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 november 1979)

Expert:
Nyberg, F. Jan-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sekreterare:
Linderoth, Eva A. C., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)
Nyberg, F. Jan-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 oktober t.o.m. den 9 december 1979)
Sjölander, A. G. Katarina, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 december 1979)

Bitr. sekreterare:
Johansson, Tom G., hovrättsfiskal (fr.o.m. den 15 oktober 1980)

Postadress: Arbetsmarknadsdepartementet, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II A 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén har arbetat på utformningen av en statistisk undersökning beträffande äldre personers intresse för förvärvsarbete efter pensioneringen.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981 som dels skall innehålla en rapport om resultatet av den statistiska undersökningen dels ett förslag till ändring i 33 § lagen om anställningsskydd (LAS).

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

17. Särskild utredare (A 1979:03) om lokalisering av institutet för metodutveckling, forskning och personalutbildning till den yrkesinriktade rehabiliteringen

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 16 augusti 1979:

Särskild utredare:
Svensson, L. G. Roland, direktör (fr.o.m. den 17 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Hjorth, Ulla, byrådirektör (fr.o.m. den 14 januari t.o.m. den 31 maj 1980)

Direktiven för den särskilde utredaren, se 1980 års kommittéberättelse del II A 5.

Utredaren har den 30 juni 1980 avgett betänkandet (Ds A 1980:6) Institutet för arbetsvägledning och rehabilitering.

Uppdraget är därmed slutfört.

18. Utredningen (A 1979:04) om arbetsmiljöinvesteringar i mindre och medelstora företag m.m. (MAI)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979:

Särskild utredare:

Palmlund, K. Ingar, tf. överdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sakkunniga:

Andersson, Rolf, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Engelbo, N. Gösta E., byråchef (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Lindell, Björn, direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Rehn, K. Magnus, ingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Åberg, C. Anders, civilingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Experter:

Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 15 oktober 1980)
Dahlberg, L. Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Holmquist, Jörgen, departementssekreterare (fr.o.m. den 10 mars 1980)
Häggmark, Lars A., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Söderberg, Bo G., direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Öhman, Per I., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sekreterare:

Nyberg, Lars (-Uno), byrådirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekreterare:

Eliasson, Folke, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Engstrand, R. Göran T., amannuens (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 13 43 och 763 13 45 (sekreterarna)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II A 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete år 1981.

19. Utredningen (A 1979:05) om vapenfriorganisationen (UVO)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 november 1979:

Särskild utredare:

Skilje, Tord G., direktör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sakkunniga:

Andersson, J. Gunnar D., överdirektör (fr.o.m. den 7 januari 1980)
Arrfelt, Ulf, expeditionschef (fr.o.m. den 7 januari 1980)
Lundqvist, David N., kanslichef (fr.o.m. den 7 januari 1980)
Palm, Hans G. G., departementsråd (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Experter:

Hedén, P. Håkan H., avdelningsdirektör (fr.o.m. den den 15 juni 1980)
Persson, Bengt R., departementssekreterare (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Sekreterare:

Kjellgren, Hans Erik, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II A 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under andra kvartalet 1981.

20. Kommittén (A 1980:01) med uppdrag att förbereda inrättandet av en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 januari 1980:

Ordförande:

Hårdefelt, S. Börje, generaldirektör (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Carlestam, Margareta, ombudsman (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Dreber, Agneta, förste revisor (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Engdahl, Anders, departementssekreterare (fr.o.m. en 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Hagman, B. Anders, bitr. avdelningschef (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Laurén, Reidunn M. B., regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Lönnerblad, Sara, sekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Westin, Aina, ombudsman (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Wibell, Ingrid, konsulent (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:

Beckérus, Margareta, informationssekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Edsta, Björn, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Sjöberg, Lena C., förste revisor (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:

Jonsson, Kenny D. A., departementsråd (fr.o.m. den 14 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Bitr. sekreterare:

Ohlsson, E. Lennart, departementssekreterare (fr.o.m. den 14 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II A 1.

Kommittén har under tiden februari - juni 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén har den 11 april 1980 avgett delrapporten (Ds A 1980:3) Förslag till instruktioner, organisation m.m. för jämställdhetsombudsmannen och jämställdhetsnämnden.

Uppdraget är därmed slutfört.

21. Kommittén (A 1980:02) för arbetsmarknadsutbildning och företagsutbildning (KAFU)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 november 1979 för att göra en översyn av arbetsmarknadsutbildningen samt föreslå åtgärder vad beträffar utbildningen i företag:

Ordförande:
Ringholm, Bosse I. K., departementsråd (fr.o.m. den 28 februari 1980)

Ledamöter:
Rollén, Berit M., avdelningschef (fr.o.m. den 28 februari 1980)
Olsson, Artur H. S., skolråd (fr.o.m. den 28 februari 1980)

Sakkunniga:
Ahlenius, Inga-Britt, departementsråd (fr.o.m. den 16 maj 1980)
Fogelström, Hans V., ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Hultqvist, Nils A. L., direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Hultqvist, H. Tore, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Stenberg, C. Elisabet, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 maj 1980)
Tegman, L. Olof, ingenjör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Experter:
Asp, Kenneth O. P., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1980 t.o.m. den 28 februari 1981)
Ekborn, Eva B., byrådirektör (fr.o.m. den 11 september 1980 t.o.m. den 28 februari 1981)
Gustavsson, Kjell, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 16 maj 1980)
Jerwheim, Leif G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Jonsson, Kenny D. A., tf. departementsråd (fr.o.m. den 16 maj 1980)
Lindén, Lars, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Östberg, N. Göran, byrådirektör (fr.o.m. den 16 maj 1980)

Sekreterare:
Arenbro, Eva M., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1980)
Thellman-Gustavson, U. Birgitta, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1980)

Lokal: Malmtorgsgatan 5, 1 tr., 111 51 Stockholm, tel. 21 91 35 (Kansliet), 21 91 24 (ordföranden), 21 91 58 och 11 66 19 (sekreterarna)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II A 8. Tilläggsdirektiv, se 1981 års kommittéberättelse del II A 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre

sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Kommittén har vidare gjort besök vid AMU-centra, företag, utbildningsinstitutioner etc. En särskild arbetsgrupp har tillsatts med uppgift att utforma ett förslag till lokalt budgetsystem vid AMU-centra. Arbetsgruppen har hållit sju sammanträden.

Kommittén planerar att under våren 1981 lämna ett delbetänkande om lokalt budgetsystem för AMU-centra.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

22. Utredningen (A 1980:03) om kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 13 mars 1980:

Särskild utredare:

Sterzel, Fredrik A. C., justitieråd (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 26 Stockholm, tel. 61 94 01

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II A 2.

23. Invandrarpolitiska kommittén (A 1980:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 5 juni 1980:

Ordförande:

Olsson, Elvy E., led. av riksdagen/c (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Ledamöter:

Chrisopoulos, Alexander, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Exner, Lahja A., textilarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Larsson, K. Roland, sakkunnig (fr.o.m den 19 juni 1980)

Lidbom, Carl G., led. av riksdagen/s (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Svensson, Sten I., informationschef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Widing, S. Lennart, kyrkoadjunkt (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Sakkunniga:

Artin, Stellan, direktör (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Beiming, Ragne, ombudsman (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Eriksson, B. Sune, direktör (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Hribar, Lojze, jur. kand. (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Palmlund, Thord G., generaldirektör (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Platin, Ulla Britta, utredningssekreterare (fr.o.m. den 19 juni 1980)
Widgren, Jonas O., kansliråd (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Experter:
Reinans, Sven A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:
Källberg, K.N. Ingemar, avdelningschef (fr.o.m. den 19 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Hedén, Kerstin E., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Ranland, Bengt, byråchef (fr.o.m. den 1 september 1980)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel: 763 13 97 (huvudsekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II A 4.

Kommittén har under tiden september - oktober 1980 hållit ett sammanträde samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.
Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1982.
Kommittén beräknas avsluta sitt arbete år 1984.

24. Utredningen (A 1980:05) om kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 8 maj 1981:

Särskild utredare:
Ljungar, Jan A. B., f.d. justitieråd (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sakkunniga:
Almström, Lars G., vice verkst. direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Borg, Göran K. G., ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Hellgren, Eva, direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Marcusson, Sten G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Tunhammar, Göran M., jur. och fil. kand. (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Unga, Nils J., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Experter:
Jansson, Stig L., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Kruse, Anders E. J., byråchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:

Eklund, Lars Johan, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Justitiedepartementets kommittélokaler, Birger Jarls torg 5, 111 28 Stockholm, tel. 20 66 04 (utredaren), 20 49 58 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II A 3.

Utredningen har under tiden juli - oktober 1980 hållit ett sammanträde.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

25. Utredningen (A 1980:06) om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 4 september 1980:

Särskild utredare:

Hanson, Per-Olof, förutv. borgarråd (fr.o.m. den 4 september 1980)

Sakkunniga:

Hintze, N. Olof O., ombudsman (fr.o.m. den 4 september 1980)

Juthagen, Leif R., byggnadsråd (fr.o.m. den 4 september 1980)

Löfstrand, Gad E., ombudsman (fr.o.m. den 4 september 1980)

Molin, S. Lennart, ombudsman (fr.o.m. den 4 september 1980)

Olsson, K. Olle, avdelningsombudsman (fr.o.m. den 4 september 1980)

Spendrup, K. Aksel, avdelningschef (fr.o.m. den 4 september 1980)

Sekreterare:

Zingmark, P. O. Anders, civilekonom (fr.o.m. den 1 december 1980)

Lokal: Arbetsmarknadsdepartementet, Mynttorget 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 12 15 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II A 5.

Bostadsdepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommitté avslutat sin verksamhet under år 1980: 4

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1, 2 och 3

1. Delegationen (In 1967:30) för bostadsfinansiering

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 september 1966 med uppgift att bereda och avge förslag avseende vissa spörsmål och ärenden som äger samband med bostadsbyggandets finansiering:

Ordförande:
Nyquist, Per-Olof (Ola) G. B., statssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Andersson, J. Gunnar D., överdirektör
Elison, Magnus L., byråchef
Karlsson, Erik L., riksbanksdirektör (fr.o.m. den 11 februari 1976)
Westerberg, Sten B., statssekreterare (fr.o.m. den 8 november 1979)
Westerberg, Bengt C. G., statssekreterare (fr.o.m. den 8 november 1979)

Sekreterare:
Jussil, Sune K., departementsråd

Bitr. sekreterare:
Grundwall, K. Ricard, departementssekreterare
Karayel, Eva, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1977)

Lokal: Bostadsdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för delegationen, se 1967 års riksdagsberättelse In 30.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt kontinuerligt haft överläggningar med kreditinstituten i olika frågor om kreditförsörjningen till bostadsbyggandet.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

2. Rådgivande expertgruppen (C 1970:24) för fysisk riksplanering

Tillkallad enligt Kungl. Maj:ts bemyndiganden den 9 oktober 1969 och den 26 oktober 1973 för att såsom rådgivande expertgrupp i den omfattning departementschefen bestämmer biträda vid den pågående utrednings- och försöksverksamheten beträffande fysisk riksplanering:

Ordförande:
Holm, J. Lennart, generaldirektör

Sakkunniga:
Ahlberg, Carl-Fredrik J., professor
Biörnstad, Margareta, överantikvarie
Björk, Sven E. J., professor
Brasch, Erik O., byråchef (fr.o.m. den 1 september 1975)
Esping, F. Lars-Erik, avdelningschef
Falk, Erik G. R., byråchef (fr.o.m. den 1 september 1975)
Fladvad, J. Arne, direktör
Helmfrid, Staffan, professor (fr.o.m. den 1 september 1975)
Johansson, Östen B., byråchef
Kragh, Börje R. V., professor
Matsson, Sven-Arne, överlantmätare (t.o.m. den 11 januari 1979)
Olsson, Rune I., teknisk direktör (fr.o.m. den 12 januari 1979)
Wendt, Curt A. G., byråchef (fr.o.m. den 8 december 1976)
Ågren, Lars O. T., direktör

Sekretariat: Bostadsdepartementets enhet för fysisk riksplanering, Kersti v Bahr, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Expertgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 inte varit sammankallad.

Expertgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

3. Expertgruppen (B 1974:06) för forskning om fysisk planering och bebyggelse

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 december 1974 för forskning om fysisk planering och bebyggelse (se Post- och Inrikes tidn. den 3 februari 1975):

Ordförande:
Nyquist, Per-Olof (Ola) G. B., statssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1979)

Ledamöter:
Antoni, Nils A. T., professor
Dalén, Ingrid, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 18 april 1979)
Johansson, Bengt H., generaldirektör (fr.o.m. den 18 april 1979)
Jussil, Sune K., departementsråd (fr.o.m. den 18 april 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Landberg, Hans W., docent (fr.o.m. den 18 april 1979)
Lundin, S. Anders G., departementsråd (fr.o.m. den 18 april 1979)
Svegfors, J. Mats A., statssekreterare (fr.o.m. den 19 februari 1980)
Svensson, Kjell R., departementsråd (fr.o.m. den 18 april 1979)
Svensson, Nils-Eric, direktör
Wickbom, Sten G., generaldirektör (fr.o.m. den 18 april 1979)
Årlin, Ingrid S., föreståndare (fr.o.m. den 18 april 1979)
Åström, C. G. Birger, departementsråd (fr.o.m. den 18 april 1979)

Sekreterare:
Häggroth, R. Sören, departementssekreterare

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för expertgruppen, se 1976 års kommittéberättelse B 13.
Expertgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.
Expertgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

4. Kartutredning 78 (Bo 1977:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 15 december 1977 för att utreda vissa frågor angående sammanföring av vissa verksamheter avseende allmänna kartor:

Särskild utredare:
Lindskog, J. Lennart, länsråd (fr.o.m. den 23 december 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Experter:
Gustavsson, Claes-Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 23 januari 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Rodin, Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 25 april 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Sekreterare:
Sandler, Hans E., länslantmätare (fr.o.m. den 23 januari 1978 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 1. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fyra sammanträden.

Utredningen har den 11 februari 1980 avgett slutbetänkandet (Ds Bo 1980:1) Allmänt kartmaterial. Nyttjanderätt. Ersättningar. Distribution och försäljning.

Uppdraget är därmed slutfört.

5. Fritidsboendekommittén (Bo 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 februari 1978 med uppdrag att utreda frågan om fritidsboendets framtida utveckling:

Ordförande:

Mattsson, Kjell A., led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Ledamöter:

Andersson, J. Arne L., inspektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Ingvar-Svensson, Inger, landstingsledamot, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Knutson, Göthe K. L., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Nilsson, E. Birger, bankofullmäktig, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Nilsson, K. Lennart, byggnadssnickare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Norrby, J. Sören, byrådirektör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Sakkunniga:

Hörngren, Sten, sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Karlson, Rolf A., tf. kansliråd (fr.o.m. den 19 januari 1979)

Kronvall, R. G. Stellan, tf. departementsråd (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 31 december 1979)

Nyman, Kjell, departementssekreterare (fr.o.m den 2 januari 1980)

Experter:

Ericsson, Gunnar, sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Eriksson, Jan-Erik, lantmätare (fr.o.m. den 1 juni t.o.m. den 30 september 1980)

Fridell, Ingvar G., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Hansson, Stig G. E., agronom (fr.o.m. den 1 maj 1978)

Käck, Bengt-Olof, länslantmätare (fr.o.m. den 1 maj 1978)
Mehr, Katrin G., tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 19 november 1979)
Rosander, Tom, arkitekt (fr.o.m. den 1 maj 1978)
Sehlin, Halvar, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 maj 1978)
Svegrell, Tomas, sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1978)
Wästlund, I. Gunilla, byrådirektör (fr.o.m. den 19 november 1979)

Sekreterare:
Schelander, Pär, kanslichef (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Bitr. sekreterare:
Malmgren, Bo, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1978)
Nilsson, Lennart, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978)
Thorin, Leif, arkitekt (fr.o.m. den 1 december 1978)

Lokal: Linnégatan 7 n.b., 114 47 Stockholm, tel. 67 53 36 (Schelander), 67 28 94 (Malmgren), 67 57 42 (Thorin) och 67 57 53 (Nilsson)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande om omvandling av bebyggelse i februari 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

6. Delegationen (Bo 1978:03) för frågor om energihushållning i befintlig bebyggelse

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 april 1978 för att bereda frågor om energihushållning i befintlig bebyggelse:

Ordförande:
Nyquist, Per-Olof (Ola) G. B., statssekreterare (fr.o.m. den 13 november 1978)

Ledamöter:
Andersson, Kjerstin G., folkskollärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Dahl, R. Birgitta, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Dahlberg, Rolf I., yrkesvalslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Nilsson, Kjell O. H., metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Sakkunniga:
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 14 april 1978)
Johansson, Bengt H., generaldirektör (fr.o.m. den 14 april 1978)
Ågren, Lars O. T., direktör (fr.o.m. den 14 april 1978)

Experter:
Carnhagen, Göran E. T., departementsråd (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Hjelmqvist, Ingvar K. R., departementsråd (fr.o.m. den 14 april 1978)
Hjorth, Lars E. A., departementsråd (fr.o.m. den 14 april 1978)
Höjeberg, Mats O., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 14 april 1978 t.o.m. den 14 januari 1980)
Karlsson, Ulf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Sjöström-Hedge, Ingela, civilekonom (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 10 oktober 1980)
Årlin, Ingrid S., föreståndare (fr.o.m. den 1 maj 1979)

Sekreterare:
Lundin, S. Anders G., departementsråd (fr.o.m. den 10 juli 1978)

Bitr. sekreterare:
Lagerström, Jan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lindörn, Bo F., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för delegationen, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 4. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 2.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden.

Delegationen har den 8 oktober 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:43) Program för energihushållning i befintlig bebyggelse.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

7. Underhållsfondsutredningen (Bo 1978:05)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 31 augusti 1978 för att se över förutsättningarna för underhåll av hyres- och bostadsrättsfastigheter

Särskild utredare:
Könberg, Bo G., landstingsråd (fr.o.m. den 15 september 1978)

Sakkunniga:
Anclow, Per R., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Janvid, B. Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 13 februari 1980)
Jonsson, Björn T., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Jussil, Sune K., departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Zachrisson, Ann-Christine, hovrättsassessor (fr.o.m. den 14 februari 1980)

Experter:
Fagander, Arne, vice verkst. direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 14 juli 1980)
Karlsson, Bo-Arne, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Karlsson, Milton, ombudsman (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Kielland, Jan, civilekonom (fr.o.m. den 15 juli 1980)
Lindström, S. Olle, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Ohlson, Björn I., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Olsson, K. E. Esbjörn, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1978)
Stahl, Ivar, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979; avliden)
Svensson, S. I. R. Erik, förbundsordförande (fr.o.m. den 1 oktober 1978)

Sekreterare:
Myhlback, Lennart J., tf. departementsråd (fr.o.m. den 15 september 1978)

Bitr. sekreterare:
Bergkvist, Karl, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1978)
Rönnmark, Christer, byrådirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1978)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, (Myhlback), 21 58 88 (Bergkvist) och 21 58 04 (Rönnmark)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 5. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 3.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i mars 1981.

8. 1978 års bostadsrättskommitté (Bo 1978:06) (BRK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 10 november 1978 för att utreda frågan om ökad användning av bostadsrätt inom bostadsbeståndet:

Ordförande:
Dalgren, Gunnar E. S., direktör (fr.o.m. den 28 december 1978)

Ledamöter:
Dahlberg, Rolf I., yrkesvalslärare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1979)
Yngvesson, Nils H., kommunalråd (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Åkerfeldt, Sven Eric, lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Experter:
Forsström, Jan E. C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Hulgaard, Bodil C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Hultberg, Ralf E., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Jirlow, Ulf D., direktör (fr.o.m. den 11 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Lindqvist, N. Inge A., hyresråd (fr.o.m. den 21 augusti 1980)
Minnbergh, J. Håkan K., direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 6 oktober 1980)
Näverfelt, Arne S., direktör (fr.o.m. den 7 oktober 1980)
Olsson, K. E. Esbjörn, direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Ramnek, J. Lennart, direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Rosenlund, P. Arne, överingenjör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Rudholm, Gösta H., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Rönnberg, Mats O. F., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Svensson, S. Erik, förbundsordförande (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Tornée, Per H. G., direktör (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sekreterare:
Nyman, Bengt, forskningssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Bitr. sekreterare:
Julius, Håkan G., sekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm tel. 21 68 61 (Nyman), 21 65 79 (Julius)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt företagit en studieresa till Norge och England.

Därutöver har fyra sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp för prissättningsmodeller för allmännyttigt ägda fastigheter vid ombildning till bostadsrätt samt likaledes fyra sammanträden med en arbetsgrupp för en särskild förköpsrätt för hyresgästerna.

Kommittén har den 1 oktober 1980 avgett delbetänkandet (Ds Bo 1980:3) Rättsskydd för kvarboende hyresgäster vid övergång från hyresrätt till bostadsrätt.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

9. Landskapsinformationsutredningen (Bo 1978:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 23 november 1978 med uppgift att bl.a. utreda lantmäteriets uppgifter att tillhandahålla information om landskapet:

Särskild utredare:

Johansson, Sven, landshövding (fr.o.m. den 11 december 1978)

Experter:

Lif, Göran, stadsingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Olsson, Rune I., tekn. direktör (fr.o.m. den 11 december 1978)
Ottoson, Lars, byråchef (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Pellbäck, E. Gösta, stadsingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Söderström, Bengt H. T:son, kansliråd (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Wastenson, Leif, docent (fr.o.m. den 10 januari 1980)
Wijkmark, Bo, regionplanedirektör (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Sekreterare:

Hammar, Lars, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Jansson, Ingrid, byrådirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Johansson, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II Bo 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 13 sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande år 1981.

10. Bostadsbidragskommittén (Bo 1979:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 15 mars 1979 för att utreda bostadsbidragen till barnfamiljer m.fl.:

Ordförande:
Nilsson, Lennart K. F., generaldirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Ledamöter:
Claeson, Tore M., hyresgästombudsman led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Ekman, Kerstin, ingenjör led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Jonsson, Arne, pol. mag. (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Nilsson, Lennart K., byggnadssnickare led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Troedsson, Ingegerd, förste vice talman (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Sakkunniga:
Dahlberg, Helge B., sekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Kindlund, A. Sören, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Orrell, P. Krister, byråchef (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Strand, Lars B., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Experter:
Rolf H., byrådirektör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Lindberg, Göran P. H., docent (fr.o.m. den 1 september 1980)
Linde, Per Gunnar A. G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Westman, Gustaf-Adolf, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Öjelind, B. Lennart, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1979)

Sekreterare:
Zetterquist, Urban G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Bitr. sekreterare:
Hellstrand, Johan, förste sekreterare (fr.o.m. den 17 september 1979)

Lokal: Bostadsdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

11. Utredningen (Bo 1979:02) om planmässig sanering efter industrinedläggningar

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979:

Särskild utredare:
Ekström, Sven E. A., f.d. förvaltningschef (fr.o.m. den 1 september 1979)

Experter:
Burman, Eric-Gustav, direktör (fr.o.m. den 17 december 1979)
Ekblad, Göran, sekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Gunnarson, Jan G., departementssekreterare (fr.o.m. den 17 september 1979)
Nisser, A. Marie L., fil. lic. (fr.o.m. den 17 december 1979)
Persson, Gustav B., sekreterare (fr.o.m. den 17 december 1979)
Persson, N. Ingvar, sekreterare (fr.o.m. den 17 december 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:
Sedvallson, B. Gunnar H., byrådirektör (fr.o.m. den 26 september 1980)
Stenberg, Leif E., byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1980)

Bitr. sekreterare:
Envall, E. Håkan, hovrättsfiskal (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekretariatet)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

12. Värmemätningsutredningen (Bo 1979:03)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att utreda frågor om individuell mätning och debitering av kostnader för uppvärmning och tappvarmvattenberedning:

Särskild utredare:
Scherman, Karl-Gustaf, sjukhusdirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sakkunniga:
Blom, Folke B., ingenjör (fr.o.m. den 22 oktober 1979 t.o.m. den 30 april 1980)
Hammargren, Bengt H., ingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Jonsson, Bengt H. F., tekn. lic. (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Lundin, S. Anders G., departementsråd (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Nilsson, Stig R., ingenjör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Palm, Sven-Olof B., ombudsman (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Redegren, Nils B., byrådirektör (fr.o.m. den 22 oktober 1979 t.o.m. den 16 januari 1980)
Sundelin, Leif C., kamrer (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Söderberg, Hans I., byrådirektör (fr.o.m. den 17 januari 1980)
Wancke, N. Folke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)

Experter:
Bohm, J. Peter G., professor (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Bohman, Mats A., forskningsassistent (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Bornstein, Jozef, ingenjör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Janvid, B. Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Lagerström, Jan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Lundgren, Thomas F., arkitekt (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Stadler, Claes-Göran Knutsson, civilingenjör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)
Swegen, Joel A., byrådirektör (fr.o.m. den 22 oktober 1979)

Sekreterare:
Eliasson, Bengt E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 12 november 1979)
Hämler, Johannes, företagskonsult (fr.o.m. den 18 augusti 1980)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm tel. 21 90 92 (Hämler)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1982.

13. Stadsförnyelsekommittén (Bo 1979:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att utreda frågor om förnyelse av bebyggelsemiljön:

Ordförande:
Hjerne, K. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 10 september 1979)

Ledamöter:

Andréasson, A. Owe I., verktygsmakare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 september 1979)
Bengtsson, Bengt, ombudsman (fr.o.m. den 10 september 1979)
Jonsson, Göte E. V., kommunalråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 september 1979)
Palmqvist, Margareta, barnmorska, led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 september 1979)

Sakkunniga:

Blomgren, Sture, sakkunnig i bostadsdepartementet (fr.o.m. den 10 september 1979)
Didón, Lars Uno, rättschef (fr.o.m. den 10 september 1979)
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)
Ivestedt, P. O. Ragnar, konsult (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Johansson, Bengt H., generaldirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)
Wickbom, Sten G., generaldirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)
Ågren, Lars O. T., direktör (fr.o.m. den 10 september 1979)

Experter:

Biörnstad, Margareta, överantikvarie (fr.o.m. den 10 september 1979)
Dahlgren, Göran E., byråchef (fr.o.m. den 29 oktober 1979)
Johansson, Ralph I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)
Lindencrona, Tomas, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)
Lindvall, Jöran E. G., forskningssekreterare (fr.o.m. den 10 september 1979)
Schnell, Stefan, byråchef (fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 31 december 1980)
Åström, C. G. Birger, departementsråd (fr.o.m. den 10 september 1979)
Österberg, Tommy B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 10 september 1979)

Sekreterare:

Söderström, Bengt H. T:son, kansliråd (fr.o.m. den 10 september 1979)

Bitr. sekreterare:

Reiter, Ole, planarkitekt (fr.o.m. den 19 maj 1980)

Lokal: Stadsförnyelsekommittéerna, Mäster Samuelsgatan 6, 3 tr., Box 7738, 103 95 Stockholm, tel. 20 74 82 (Söderström), 20 78 52 (Reiter)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 7.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Kommittén har till sig knutit två referensgrupper med företrädare för vissa myndigheter och organisationer. Överläggningar med referensgrupperna har skett vid två tillfällen.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

14. Samlingslokalkommittén (Bo 1979:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att utreda principerna för det statliga stödet till allmänna samlingslokaler:

Ordförande:

Olsson, Elvy E., landshövding, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1979)

Ledamöter:

Aglert, Per Arne, generalsekreterare (fr.o.m. den 18 januari 1980)
Forslund, Bo E., ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sakkunniga:

Davidsson, Håkan E., kommunalråd (fr.o.m. den 24 april 1980)
Göransson, Bengt G. I., direktör (fr.o.m. den 24 april 1980)
Rundlöf, Ragnar, direktör (fr.o.m. den 24 april 1980)
Ågren, Lars O. T., direktör (fr.o.m. den 24 april 1980)
Åkerfeldt, Sven Eric, led. av riksdagen (fr.o.m. den 24 april 1980)

Experter:

Orrell, P. Krister, byråchef (fr.o.m. den 24 april 1980)
Rentsch-Jonas, Peter A., tf. kansliråd (fr.o.m. den 24 april 1980)
Virdebrant, Carl-Erik, kansliråd (fr.o.m. den 24 april 1980)

Sekreterare:

Vingedal, S. Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekreterare:

Andersson, Christina, fil. kand. (fr.o.m. den 15 april 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 67 83 53 (kansli), 62 79 10 (Vingedal), 62 86 87 (Andersson)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Bo 8.

Kommittén har under tiden februari 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, kommuner, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete vid årsskiftet 1981-1982.

15. Nationalkommittén (Bo 1979:06) för de svenska förberedelserna inför Europarådets stadsförnyelsekampanj

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979:

Ordförande:

Friggebo, Birgit I. G., statsråd (fr.o.m. den 26 oktober 1979)

Ledamöter:

Claesson, Anders E. W., chefredaktör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Gustavsson, Hans I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Johansson, Bengt H., generaldirektör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Lidgard, H. Bertil I., led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Olsson, Elvy E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Palmqvist, Margareta, barnmorska, led. av riksdagen (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Pålsson, E. Roland, riksantikvarie (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Svenson, S. Göte, landshövding (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Westerholm, Barbro, generaldirektör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Wickbom, Sten G., generaldirektör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Ågren, Lars O. T., direktör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)

Experter:

Dahlgren, Göran E., byråchef (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Edsjö, Elisabeth M., byrådirektör (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Kalles, Lars-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Lundmark, Lars-Erik, byrådirektör (fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 31 december 1980)
Myhlback, J. Lennart, departementsråd (fr.o.m. den 26 oktober 1979)

Nilsson-Nobis, E. Paula A., departementssekreterare (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Noord, Laila M., sekreterare (fr.o.m. den 26 oktober 1979)
Sandström, Christina H., byrådirektör (fr.o.m. den 29 februari 1980)
Thunwall, M., Christina, sekreterare (fr.o.m. den 26 oktober 1979 t.o.m. den 28 februari 1980)

Sekreterare:
Söderström, Bengt H. T:son, kansliråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Bitr. sekreterare:
Viklund, B. M. Elisabet, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Lokal: Stadsförnyelsekommittéerna, Mäster Samuelsgatan 6, 3 tr., Box 7738, 103 95 Stockholm, tel. 20 74 82 (Söderström), 20 74 59 (Viklund)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.

Kommitténs verkställande arbetsgrupp har haft 13 sammanträden.

Myndigheter och organisationer i hela landet har utsett kontaktpersoner för kampanjarbetet. Särskilda överläggningar har inletts med Botkyrka, Gällivare, Norrköpings och Halmstads kommuner.

Tillsammans med stadsförnyelseutredningen (Bo 1979:04) har nationalkommittén hållit ett symposium med deltagare från ett stort antal myndigheter och organisationer.

Kampanjmaterial i form av utställning, trycksaker m.m. har producerats med stöd av kommittén.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

16. Byggprisutredningen (Bo 1980:01)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 20 mars 1980 för att utreda prisutvecklingen inom bostadsbyggandet och dess orsaker m.m.:

Särskild utredare:
Jirlow, Ulf D., direktör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Experter:
Danielsson, B. Jan A., direktör (fr.o.m. den 22 september 1980)
Hallman, L. Åke G., avdelningschef (fr.o.m. den 3 september 1980)
Mildner, Erwin A., länsbostadsdirektör (fr.o.m. den 3 september 1980)
Sundbom, Lars T., forskningssekreterare (fr.o.m. den 3 september 1980)
Sunnerman, Karl-Erik, byråchef (fr.o.m. den 3 september 1980)

Sekreterare:
Axling, Lars Ö., byrådirektör (fr.o.m. den 11 augusti 1980)

Lokal: Vasagatan 7, Box 1115 111 81 Stockholm, tel. 14 20 80 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Bo 1.

Utredningen har under tiden augusti - oktober 1980 hållit tio sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

17. 1980 års lantmäteriutredning (Bo 1980:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 april 1980:

Särskild utredare:

Gullnäs, S. Ingvar, landshövding (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Sakkunniga:

Karlson, Rolf A., kansliråd (fr.o.m. den 15 juli 1980)
Pellbäck, E. Gösta, stadsingenjör (fr.o.m. den 15 juli 1980)
Peterson, Carl-Gunnar, departementsråd (fr.o.m. den 15 juli 1980)
Widmark, Jim V., administrativ direktör (fr.o.m. den 15 juli 1980)

Experter:

Busck, Hans F. R., överlantmätare (fr.o.m. den 15 juli 1980)
Rudhe, Stig H., stadsingenjör (fr.o.m. den 15 juli 1980)

Sekreterare:

Axelsson, Stig A., överlantmätare (fr.o.m. den 15 juli 1980)

Lokal: Bostadsdepartementet, Regeringsgatan 65, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Bo 3.

Utredningen har under tiden augusti - oktober 1980 hållit två sammanträden.

Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

18. Utredningen (Bo 1980:03) om lantmäteritaxan

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 april 1980:

Särskild utredare:

Ternryd, Carl-Olof, generaldirektör (fr.o.m. den 5 maj 1980)

Sakkunniga:

Kleist, Åke O., revisionsdirektör (fr.o.m. den 18 augusti 1980)

Pellbäck, E. Gösta, stadsingenjör (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Widmark, Jim V., administrativ direktör (fr.o.m. den 18 augusti 1980)

Experter:
Burman, Bengt, överlantmätare (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Ericsson, Svante, stadsingenjör (fr.o.m. den 18 augusti 1980)
Gustavsson, Claes-Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 augusti 1980)

Sekreterare:
Andersson, Ulf, bitr. överlantmätare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Sundberg, Per, bitr. stadsingenjör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Statens vägverk, 781 87 Borlänge, tel. 0243/750 00

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Bo 2.

Utredningen har hållit ett sammanträde.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

19. Utredningen (Bo 1980:04) om viss översyn av bostadsfinansieringssystemet

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 16 oktober 1980:

Särskild utredare:
Eriksson, Bror R., landstingsråd (fr.o.m. den 1 december 1980)

Experter:
Elison, Magnus L., byråchef (fr.o.m. den 1 december 1980)
Grundvall, K. Ricard, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1980)
Jonsson, Björn, T., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1980)
Karlsson, Erik L., riksbanksdirektör (fr.o.m. den 1 december 1980)
Modig Tham, K. Agneta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1980)

Lokal: Bostadsdepartementet, Jakobsgatan 26, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Bo 4.

Utredningen har ännu ej hållit något sammanträde.
Utredningens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

Industridepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 2, 6, 7, 13, 15, 16, 17, 18, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 33 och 37

Följande kommittéer inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10 och 15

1. Sveriges internationella byggnadskommitté (In 1970:34) (SIBCO)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 29 juni 1970 och regeringens bemyndigande den 28 juni 1974 med huvudsaklig uppgift att främja internationellt, ekonomiskt, industriellt och tekniskt-vetenskapligt samarbete inom områdena för byggnadsindustri, främst då det gäller bostadsbyggande:

Ordförande:
Cederwall, Gustav F. E., landshövding

Ledamöter:
Antoni, Nils A. T., professor
Bergvall, K. Lennart, arkitekt
Bernhard, Harry B., överingenjör
Brink, Stig, regeringsråd (fr.o.m. den 1 maj 1976)
Ek, C. Olof, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Essunger, N. Gunnar P., överingenjör
Johnson, Arne I., professor
Karlén, F. Ingvar G. D., direktör
Liljefors, B. Anders, byggnadsråd
Lindström, S. Olle, direktör (fr.o.m. den 1 april 1974)
Lund, Carl-Eddie, arkitekt (fr.o.m. den 30 oktober 1979)
Myrlöv, Åke E., direktör
Näverfelt, Arne S., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Olsson, K. E. Esbjörn, direktör
Persson, Rolf, direktör (fr.o.m. den 7 december 1976)
Roos, Åke P., bitr. föreståndare (fr.o.m. den 1 januari 1979)

Sekreterare:
Bouveng, Richard E. F., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1975)

Lokal: Statens industriverk, Birger Jarls torg 5, Box 16315, 103 26 Stockholm, tel. växel 24 06 00 (sekreteraren)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Inom ramen för ingångna samarbetsöverenskommelser har kommittén under perioden november 1979 - oktober 1980 anordnat en svensk-japansk byggkonferens i Stockholm i maj 1980. Företrädare för kommittén har deltagit i möte med svensk-polska och svensk-ungerska byggarbetargrupper i september 1980 i Stockholm.

Kommitténs framtida verksamhet är föremål för överläggningar.

2. Mineralpolitiska utredningen (I 1974:02) (MPU)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 29 mars 1974 för att utreda den långsiktiga hushållningen med mineralresurser (se Post- och Inrikes tidn. den 26 april 1974) samt regeringens bemyndigande den 10 mars 1977 och den 9 mars 1978:

Ordförande:

Frithiofson, Karl A., landshövding (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Berglund, Sandor, geolog (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 30 juni 1980)

Ekevärn, Gunnar, generaldirektör (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Glimnér, J. Erik, hemmansägare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Johansson, Sven, verkst. direktör (fr.o.m. den 10 mars 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Lorentzon, B. Gustav L., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 31 december 1979)

Neyman, Thorsten L., bergsingenjör (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Nilsson, Tore U., predikant, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Nygren, Arne J., redaktör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Näslund, John, f.d. förbundsordförande (fr.o.m. den 10 mars 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ribrant, Gunnar C. H., departementsråd (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Strömberg, Karl-Erik J., skoldirektör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Sundström, M. Gudrun, fru, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 april 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Widmark, R. R. Roland, direktör (fr.o.m. den 8 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:
Almgren, E. E. Gunnar, professor (fr.o.m. den 1 december 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Anell, Kerstin, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Arvidsson, Sven, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Back, Östen, bergsingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Backman, John Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Bergdahl, Tommy K., direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Björling, K. Gotthard E., professor (fr.o.m. den 1 april 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Blomkvist, N. Magnus, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Bolding, Lars Erik, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Boman, Jan E., direktör (fr.o.m. den 15 juni 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Börresen, Tom B., direktör (fr.o.m. den 23 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Fagerberg, Bengt G., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Fernheden, Göthe A. S., direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Forssberg, K. S. Eric, professor (fr.o.m. den 1 december 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hall, Bo A., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hallgren, Ulf, förste statsgeolog (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hollander, Ernst E., civilekonom (fr.o.m. den 15 oktober 1976 t.o.m. den 24 januari 1980)
Hübner, Helmuth, chefsgeolog (fr.o.m. den 19 augusti 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)

Kautsky, Gunnar F. H., fil. dr (fr.o.m. den 19 augusti 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Lidström, Lars J., tekn. dr (fr.o.m. den 1 december 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ljung, Sigvard, fil. dr (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Norén, Nils-Erik, fil. dr fr.o.m. den 19 augusti 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Nyström, Lennart, sekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Parak, Tibor, docent (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Parasnis, Dattratray S., professor (fr.o.m. den 1 december 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Petersson, Stig A., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Roigart, Lennart, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rydh, Olof G. G., utredningssekreterare (fr.o.m. den 18 april 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Shaikh, Naz Ahmed, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 19 augusti 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Skantze, Hugo, direktör (fr.o.m. den 23 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Vinell, Lars G., docent (fr.o.m. den 23 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Werner, Sture, professor (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wikander, Alf B., bergsingenjör (fr.o.m. den 16 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wredenfors, H. E. Walter, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1974 t.o.m. den 30 juni 1980)
Zweifel, Hans, chefsgeolog (fr.o.m. den 19 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Östensson, Olle, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 december 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Nordqvist, Ivar, fil. kand. (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rubin, Karin, fil. kand. (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 14 september 1980)

Thuresson, M. Carin, personalintendent (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wåhlin, N. Anders, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)

Direktiven för utredningen, se 1975 års kommittéberättelse I 25. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II I 9.

Utredningen har under tiden november 1979 - februari 1980 hållit sex sammanträden. Dessutom har flera sammanträden hållits med utredningens olika expertgrupper.

Utredningen har den 7 maj 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:12) Mineralpolitik.

Uppdraget är därmed slutfört.

3. Energisparkommittén (I 1974:05) (ESK)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 25 oktober 1974 och regeringens bemyndigande den 8 november 1979 för att samordna och stödja myndigheternas informationsinsatser och vid behov planera och genomföra egna informationsåtgärder i energibesparande syfte (se Post- och Inrikes tidn. den 12 november 1974 och den 8 juli 1975):

Ordförande:
Petri, Bengt, f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 april 1979)

Vice ordförande:
Norell, Ove A., f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 1 april 1978)

Ledamöter:
Carlsson, T. E. Roine, förbundsordförande (fr.o.m. den 1 november 1974 t.o.m. den 31 januari 1980)
Eliasson, Björn E. A., bonde, f.d. ers. för led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1978)
Engerstam, Claes M., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1974)
Francke, Per E. S., redaktör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Helmerson, Bo I. H., direktör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Holmqvist, Leif G., ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1976 t.o.m. den 14 mars 1980)
Hugosson, Kurt I., byråchef, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1974)

Nilsson, Kjell O. H., metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1974)
Norrby, J. Sören, byrådirektör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1974)
Skantz, Anna-Greta, ombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 november 1974)
Sörberg, Bo, intendent (fr.o.m. den 15 mars 1980)
Westerberg, Per, civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 september 1978)
Westerberg, Ulf L., ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Westholm, Carl-Johan, fil. dr (fr.o.m. den 1 januari 1977)
Wångby, Erik, ombudsman (fr.o.m. den 29 oktober 1975)

Experter:

Ahlgren, Torsten V., stenhuggare (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Bjarnemo, Åke, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 september 1977)
Björck, Berndt H., kanslichef (fr.o.m. den 1 november 1974)
Carlsson, Bengt E., byggnadsingenjör (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Dangården, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1978)
Finney, F. Peter A., byrådirektör (fr.o.m. den 11 maj 1977)
Frantzell, A. Magnus, direktör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Frigren, Suzanne M., byråchef (fr.o.m. den 1 september 1975)
Hagson, Carl A., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1976)
Hemborg, Bo E. Y., kansliråd (fr.o.m. den 1 februari 1976)
Henriksson, Sven Åke, elmontör (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Heurgren, Sven C. O., generaldirektör (fr.o.m. den 8 oktober 1976)
Holm, A. Ernst Olaf, direktör (fr.o.m. den 15 september 1978)
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Håkansson, Stig J., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Hällbom, Sven-Gösta, direktör (fr.o.m. den 11 maj 1977)
Johansson, Evert K., förrådsman (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Leijon, Lars, direktör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Lundin, Anders, departementsråd (fr.o.m. den 15 september 1978)
Magnusson, Torsten E., postiljon (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Nellevad, Per, fil. kand. (fr.o.m. den 1 september 1977)
Nordin, Tommy, direktör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Norell, Torsten B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 oktober 1977)
Norrbom, N. Claes-Eric, generaldirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Olsson, K. Åke, överingenjör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Persson, Alve S., ingenjör (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Persson, Nils Elis, verkmästare (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Pettersson, Eric B., generaldirektör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Randers, Jan E., civilingenjör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Rengholt, Ulf, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Rosberg, Klas R., civilingenjör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Sandström, Björn, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Seger, E. Walter, direktör (fr.o.m. den 1 juli 1977 t.o.m. den 31 maj 1980)
Sterne, Bengt G., direktör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Stålebrant, Rolf, överingenjör (fr.o.m. den 1 december 1974)
Svenson, Gösta E., ingenjör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Svensson, Sven-Erik, assistent (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Swärd, Åke E., elverksföreståndare (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Wahlgren, Nils-Einar, överingenjör (fr.o.m. den 1 december 1977)
Waldenby, Torbjörn, verkst. direktör (fr.o.m. den 15 september 1978)
Wiberg, Ragne, kanslichef (fr.o.m. den 1 mars 1976 t.o.m. den 31 januari 1980)
Åkesson, Karl-Gunnar, lantbruksbiträde (fr.o.m. den 21 oktober 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Örnfelt, Bengt W., sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)

Huvudsekreterare:
Karlsson, Ulf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1975)

Bitr. sekreterare:
Anebäck, Kristina, förste kanslist (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Byman, Disa K. G., redaktör (fr.o.m. den 1 november 1974)
Carlsson, Stefan, fil. kand. (fr.o.m. den 1 november 1978 t.o.m. den 6 januari 1980)
Eriksson, Arne, ingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Furubo, Jan-Eric, sekreterare (fr.o.m. den 17 januari 1977)
Hammarlin, Claes C., ingenjör (fr.o.m. den 10 mars t.o.m. den 31 december 1980)
Holmqvist, Åke, byrådirektör (fr.o.m. den 20 november 1978)
Leijon, Jan E., ingenjör (fr.o.m. den 1 april 1976)
Linder, Hans O., byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1977 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Petersson, B. I. Lennart, kamrer (fr.o.m. den 9 maj 1977)
Sténson, Britt-Marie, jur. kand. (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Kungsgatan 56, 2 tr, 111 22 Stockholm, tel. 24 07 20

Direktiven för kommittén, se 1975 års kommittéberättelse I 28. Tilläggsdirektiv, se 1976 års kommittéberättelse I 18.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Dessutom har kommittén haft projektoch referensgrupper med representanter för myndigheter och organisationer i samband med utredningsprojekt och utarbetande av informationsmaterial.

Kommittén har i enlighet med sina direktiv bedrivit utåtriktad informationsverksamhet mot allmänheten och speciella målgrupper. Informationen sprids på många sätt. Gentemot stora målgrupper sker det företrädesvis genom annonsering, broschyrer, filmer och utsällningar. För mindre målgrupper anordnas konferenser och utställningar.

Genom kommunernas ökade verksamhet inom energisparandet har möjligheterna öppnats för kommittén att mer direkt nå de enskilda medborgarna med information och rådgivning. Energisparkommittén fungerar här väsentligen som serviceorgan gentemot kommunerna genom att erbjuda informationsmaterial, broschyrer, utställningar m.m. och kommunerna har det huvudsakliga ansvaret för den lokala, direkta och målgruppsinriktade energisparverksamheten. Energisparkommittén svarar för den allmänna och övergripande informationen, informerar om energiförsörjningen, bevakar energispardebatten i massmedia samt arbetar med riksomfattande, målinriktad information. Kommittén verkar också för en samordning av statliga informationsinsatser genetemot kommunerna och som ett kontaktorgan för dessa.

Kommittén har den 29 februari 1980 avget rapport om kampanjen Minska ransoneringsrisken som har genomförts i enlighet med regeringsbeslut den 7 juni och den 1 november 1979.

I samråd med konsumentverket har energisparkommittén genomfört tester av energisparande produkter vid statens provningsanstalt.

Kommittén har i enlighet med regeringens uppdrag den 13 december 1979 avgett Rapport avseende energiförbrukningens utveckling åren 1973-1979 samt prognos för år 1980.

Kommittén har vidare den 12 mars 1980 avsgett Rapport om de svenska aktiviteterna under den internationella energisparmånaden oktober 1979.

Kommitténs framtida verksamhet är beroende av statsmakternas ställningstagande till organisationen på energiområdet (jfr. I 25).

4. Företagsdemokratirådet (I 1975:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 mars 1975 för att följa företagsdemokratifrågorna inom de statliga aktiebolagen (se Post- och Inrikes tidn. den 12 april 1975):

Ordförande:
Åsling, Nils G., statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 oktober 1979)

Ledamöter:
Nilsson, Gunnar E., ordförande i LO, led. av riksdagen
Seregard, B. Ingvar V., ordförande i PTK
Thurhagen, E. Ruben, direktör (fr.o.m. den 31 maj 1977)

Experter:
Andersson, Alf Å. H., fil. kand.
Bertenstam, Rita S., sekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Sekreterare:
Brodén, E. Bertil, departementssekreterare

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 22 00 (sekreteraren)

Direktiven för rådet, se 1976 års kommittéberättelse I 20.

Rådet har under tiden november 1979 - oktober 1980 haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av rådets arbete.

Rådets arbete beräknas pågå under hela år 1981.

5. Delegationen (I 1975:02) för energiforskning (DFE)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 juni 1975 (se Post- och Inrikes tidn. den 5 juli 1975) och den 18 oktober 1979 för övergripande analys av forsknings- och utvecklingsinsatser på energiområdet för uppföljning av dem:

Ordförande:
Hörmander, H. Olof, direktör (fr.o.m. den 1 februari 1977)

Ledamöter:
Granstedt, Pär E., sekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Kristoferson, Lars A., fil. dr. (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Pettersson, N. Lennart, fil. kand., led. av riksdagen

Redbrandt, Lars-Göran, pol. mag. (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Unckel, Per C. G., jur. stud., led. av riksdagen (fr.o.m. den 10 mars 1977)
Wååg, Nils Erik, byggnadsingenjör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 april 1976)

Verkställande ledamot:
Wennerberg, Sigfrid B., civilingenjör

Sakkunniga:
Dahlström, Gösta E., ekonom (fr.o.m. den 1 maj 1977)
Lundqvist, Dick O. R., fil. lic. (fr.o.m. den 1 maj 1977)
Wångby, Erik, ombudsman (fr.o.m. den 1 maj 1977)

Experter:
Appelgren, L. Göran S., kanslidirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1975)
Boye, Yngve, byråchef (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Carling, Alf G., docent (fr.o.m. den 1 juli 1975)
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1975 t.o.m. den 14 januari 1980)
Elmquist, Eva C. E., fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1977)
Eriksson, Karl-Erik E., professor (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Faugert, Sven J. E., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Frigren, Suzanne M., byråchef (fr.o.m. den 12 juni 1978)
Hagman, Björn O, byrådirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Hambraeus, Gunnar A., professor (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 20 oktober 1975)
Johansson, Thomas H. B., docent (fr.o.m. den 1 september 1978)
Karlqvist, Anders, tekn. lic. (fr.o.m. den 23 april 1976)
Leman, E. Gunnar V., civilingenjör (fr.o.m. den 22 mars 1976)
Luthman, Gösta F., direktör (fr.o.m. den 15 augusti 1975)
Magnusson, Jan O., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Persson, Göran A., avdelningschef (fr.o.m. den 15 augusti 1975)
Rasmuson, Anders S. H., professor (fr.o.m. den 1 oktober 1975)
Rey, Lars H., verkst. ledamot (fr.o.m. den 15 augusti 1975)
Schütt, Torgny S. R., laborator (fr.o.m. den 1 december 1975)
Steen, F. Peter, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1978)
Strangert, Per-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 15 januari 1979)
Troedsson, Tryggve, professor (fr.o.m. den 15 maj 1979)
Tydén, Thomas, fil. kand. (fr.o.m. den 1 augusti 1980)
Ulvönäs, E. R. Staffan, överingenjör (fr.o.m. den 1 november 1977)
Wickman, Frans E., professor (fr.o.m. den 1 april 1977)

Årlin, Ingrid S., föreståndare (fr.o.m. den 1 mars 1978)
Öhman, Christer L., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sekreterare:
Josefsson, J. Thomas, civilingenjör (fr.o.m. den 20 oktober 1975)

Bitr. sekreterare:
Hellström, L. Göran, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Hügard, P. Åke, bibliotekarie (fr.o.m. den 28 juni 1976)
Olsson, Gudrun, byråassistent (fr.o.m. den 3 mars 1980)

Lokal: Sveavägen 9-11, 9 tr., 111 57 Stockholm, tel. växel 763 10 00

Direktiven för delegationen, se 1976 års kommittéberättelse I 21. Tilläggsdirektiv, se 1977 års kommittéberättelse del II I 2, 1978 års kommittéberättelse del II I 1, 1979 års kommittéberättelse del II I 12 samt 1980 års kommittéberättelse del II I 13.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 14 sammanträden.

DFE har vidare haft samråd med de programansvariga organen inom programmet Energiforskning samt med representanter för andra myndigheter med anknytning till energiforskningsområdet. Företrädare för DFE medverkar dessutom fortlöpande i samarbetet inom International Energy Agency (IEA).

Genom tilläggsdirektiv (Dir 1979:61) den 7 juni 1979 fick DFE i uppdrag att utarbeta förslag till omfattning och inriktning av insatserna inom Huvudprogram Energiforskning efter den 30 juni 1981. Uppdraget har slutförts och delegationen har i augusti 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:35) Energi i utveckling. Program för forskning, utveckling och demonstration inom energiområdet budgetåren 1981/82--1983/84 (EFUD-81).

Inom ramen för arbetet med EFUD-81 har delegationen avgett följande rapporter: - Analys och värdering av insatserna inom området Vågenergi (DFE-rapport nr 23); överlämnad den 29 februari 1980. - Analys och värdering av insatserna inom området Geotermisk energi (DFErapport nr 25); överlämnad den 5 april 1980. - Den svenska energivedmarknadens långsiktiga utveckling (DFE-rapport nr 29); överlämnad den 5 juni 1980. - Internationella energiråvarumarknader. En översikt över den långsiktiga utvecklingen (DFE-rapport nr 30); överlämnad den 29 maj 1980. - Produktion av energiråvara i jordbruket (DFE-rapport nr 31); - Energiråvara från skogsbruket. Värdering av EFUD-insatserna inom Biosystem - Skog (DFE-rapport nr 33); överlämnad i augusti 1980.

Vidare har DFE utarbetat en sammanställning över Sveriges deltagande i forskningssamarbetet inom IEA och annat internationellt

energiforskningssamarbete (DFE-rapport nr 24); överlämnad den 24 mars 1980.

Härutöver har DFE gett ut följande rapporter under perioden: - Skogsenergi och energiskog. Två viktiga energikällor för framtiden (DFE-rapport nr 26); överlämnad den 28 maj 1980. - Biomassa som energiresurs. Några synpunkter på biomassa som energikälla i det svenska energisystemet (DFE-rapport nr 27); överlämnad den 7 augusti 1980. - Forskningsprogrammet Allmänna energisystemstudier (DFE-rapport nr 28). - Den internationella kolmarknaden. Marknadsstruktur och prissättning (DFE-rapport nr 32); överlämnad den 9 september 1980.

DFE:s verksamhet som programansvarigt organ för energiforskningens program Allmänna energisystemstudier har redovisats i anslagsframställningen för detta program.

DFE:s framtida verksamhet är beroende av statsmakternas prövning av energiforskningsprogram för budgetåren 1981/82--1983/84 och ställningstagande till organisationen på energiområdet (jfr nr I 25).

6. Läkemedelsindustridelegationen (I 1975:09) (LIND)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 25 september 1975 för samordning av svensk läkemedelsindustri (se Post- och Inrikes tidn. den 11 november 1975):

Ordförande:

Olsson, Bengt K., landshövding (fr.o.m. den 31 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Andrén, Bengt, verkst. direktör (fr.o.m. den 13 augusti 1979 t.o.m. den 27 mars 1980)

Eklund, Lennart S. G., ombudsman (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)

Gustavsson, S. A. Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ifvarsson, Carl-Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)

Lennholm, B. Gunnar O., förbundsdirektör (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)

Lennmarker, Göran, sakkunnig (fr.o.m. den 1 mars t.o.m. den 30 juni 1980)

Ryné, S. Olle, verkst. direktör (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)

Schyberg, Per-Eric J., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ström, Sven, docent (fr.o.m. den 1 februari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Vegis, Peter, fil. mag. (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Virding, Gösta A., verkst. direktör (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ward, Kurt K. B., landstingsråd (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Werin, Gun, ingenjör (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)
Werkö, Lars, professor (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ålander, Nils-Erik (fr.o.m. den 24 november 1975 t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:
Abramowicz, Isak, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 juni 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Esping, Hans, revisionsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Löfgren, Torsten Hj., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wennström, K. Gunnar, avdelningschef (fr.o.m. den 15 juni 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Grohman, Hans Å., revisionsdirektör (fr.o.m. den 15 juni 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Bitr. sekreterare:
Hörnell, Erik F., universitetslektor (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 29 februari 1980)
Sténson, Britt-Marie, jur. kand. (fr.o.m. den 1 november 1976 t.o.m. den 30 september 1980)

Direktiven för delegationen, se 1976 års kommittéberättelse I 28. Tilläggsdirektiv, se 1979 års kommittéberättelse del II I 6.

Delegationen har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit sju sammanträden samt haft fortlöpande överläggningar med de fem största läkemedelsföretagen samt myndigheter och organisationer, som kan beröras av delegationens arbete.

Delegationen har i oktober avgett sitt slutbetänkande (SOU 1980:33) Svensk Läkemedelsindustri jämte bilagor i maj och juni 1980.

Uppdraget är därmed slutfört.

7. Norrbottendelegationen (I 1976:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 december 1976 och den 18 oktober 1979 för att lämna förslag till och initiera åtgärder för att öka sysselsättningen i Norrbottens län (se Post- och Inrikes tidn. den 13 december 1976):

Ordförande:

Lassinantti, Ragnar I., landshövding (t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Andersson, Gösta, ombudsman (t.o.m. den 30 juni 1980)
Boström, Curt B., kamrer, led. av riksdagen (t.o.m. den 30 juni 1980)
Hammarstedt, H. Bertil, direktör (fr.o.m. den 31 december 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Pettersson, Göte J., adjunkt (t.o.m. den 30 juni 1980)
Petersson, Per M., hemmansägare, led. av riksdagen (t.o.m. den 30 juni 1980)
Stridsman, Torsten U., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (t.o.m. den 30 juni 1980)

Sakkunniga:

Andersson, J. Gunnar D., överdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Backlund, Lars P., länsråd (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Eriksson, Björn G., departementsråd (fr.o.m. den 1 mars 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hjelmqvist, Ingvar K. R., departementsråd (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Larsson, E. Åke, jur. dr (fr.o.m. den 18 april 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Luttropp, L. Thomas, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Neergaard, Erik A., lagman (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:

Andersson, Folke W. L., näringslivssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Bengtsson, Staffan, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Björkman, Magnus, kamrer (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Brändström, Bengt H., överlantmätare (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Eriksson, A. E. Ingemar, länsjägmästare (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hallsten, Lars T., departementssekreterare (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hansén, Bengt-Olof D. V., lantbruksdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Henriksson, Rune I., departementsråd (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Johansson, N. Mårten, planeringschef (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Kahlin, Tage H. G., direktör (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Lampinen, Per A., chefskonsulent (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Levin, P. Tage, departementsråd (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Modig, Stig, bitr. länsarbetsdirektör (fr.o.m. den 25 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rubin, Nils A., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Sundström, Gustaf, ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Sääf, K. Å. Henry, länsarbetsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Öström, Kjell V., planeringsdirektör (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Medin-Levén, Barbro, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Hedström, A. Jan-Olof, bitr. överlantmätare (fr.o.m. den 10 januari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Johansson, Hans A., civilingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1978 t.o.m. den 31 december 1979)

Bitr. sekreterare vad avser näringslivsservice:

Rörling, Ola, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 oktober t.o.m. den 31 december 1979)

Direktiven för delegationen, se 1977 års kommittéberättelse del II I 5.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Delegationen har den 21 oktober 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:14) Rapport över Norrbottendelegationens verksamhet.

Uppdraget är därmed slutfört.

8. Kooperationsutredningen (I 1977:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 10 februari 1977 för att utreda frågan om kooperationen och dess roll i samhället:

Ordförande:

Eliasson, Lars M., f.d. landshövding, f.d. led. av riksdagen

Ledamöter:

Alsén, Hans O., ombudsman, led. av riksdagen
Gustafson, Sven H., bankkamrer, f.d. led. av riksdagen
Kuylenstjerna, C. Göran J., direktör
Lundevall, Owe N. A., direktör
Marcus, Lars E. P., direktör
Nilsson, Anna-Lisa, handelsträdgårdsmästare, f.d. led. av riksdagen
Tågmark, Sven G., lantbrukare, f.d. led. av riksdagen
af Ugglas, Margaretha M., civilekonom, led. av riksdagen (t.o.m. den 22 april 1980)
Westerberg, Per, civilekonom, led. av riksdagen (fr.o.m. den 23 april 1980)

Experter:

Brodén, E. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1978)
Forsström, Jan E. C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 november 1977)
Lindquist, Sven B. E., bankdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Ljunggren, Sten, civilekonom (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 september 1980)
Martin-Löf, Rutger, direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Olson, Gösta, bankdirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Reinius, Ulla B., civilekonom (fr.o.m. den 16 maj 1977)
Sandström, B. Gustaf T., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Sekreterare:

Öh, E. Tage, departementssekreterare

Bitr. sekreterare:

Marttinen, Eero O., fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Möller, S. A. Christer, regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Westerberg, Pia-Margherite, forskningsassistent (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Lokal: Munkbron 11, 3 tr. 111 28 Stockholm, tel. 11 66 51 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II I 2. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II I 7.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit nio sammanträden.

Utredningen har den 23 april 1980 avgett delbetänkandet (SOU 1980:36) Arbetskooperation.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

9. Delegationen (I 1977:02) för glesbygdsfrågor

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 17 februari 1977 och den 18 oktober 1979 för att bereda, samordna och intensifiera regeringens glesbygdsinsatser:

Ordförande:

Eriksson, Per-Ola, landstingsledamot (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Petersson, Olof H. E., f.d. kansliråd (t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:

Berglund, Frida J., skolsköterska, led. av riksdagen
Brännström, Inger A., organisationsassistent (t.o.m. den 30 juni 1980)
Dahlberg, Rolf I., yrkesvalslärare, led. av riksdagen (t.o.m. den 30 juni 1980)
Engström, Odd, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Jansson, Lars, planeringsdirektör (t.o.m. den 30 juni 1980)
Jonasson, J. E. Bertil, lantbrukare, led. av riksdagen
Lindberg, Jan-Erik, kanslichef (t.o.m. den 30 juni 1980)
Nilsson, Tore U., predikant, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Westberg, Olof (Olle), rektor

Experter:

Carlson, T. Eilert, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Ettarp, Lars G., departementsråd (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hansson, Stig G. E., agronom (fr.o.m. den 1 september 1977)
Lidén, Carl-Johan, departementssekreterarare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Melin, Ingemar, fil. kand. (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Mårtén, Hans W., byrådirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Nyqvist, Christer, sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Stålberg, P. Lennart, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 31 december 1979)
Sundbom, Magnus, sekreterare (fr.o.m. den 1 juli t.o.m. den 31 oktober 1980)
Tetzell, Tomas, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Öhrman, Lars F., sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:
Bond, L. Staffan, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Hammarberg, Margareta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1978 t.o.m. den 11 augusti 1980)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 23 05 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1978 års kommittéberättelse del II I 3.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av delegationens arbete.

Därutöver har delegationen företagit en studieresa till Norrbottens län.

Delegationens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

10. Delegationen (I 1977:03) med uppgift att behandla sysselsättningsproblemen i Göteborgsregionen

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 12 maj 1977 med uppdrag att behandla sysselsättningsproblemen i Göteborgsregionen samt att till delegationen knyta en arbetsgrupp (med högst nio ledamöter) med uppgift att behandla de akuta sysselsättningsfrågorna i Göteborgsregionen:

Ordförande:
Norling, Åke, landshövding (fr.o.m. den 16 november 1980)
Persson, Carl G., f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 15 november 1980)

Ledamöter:
Adiels, Arne, landstingsråd
Antonsson, Johannes, landshövding (fr.o.m. den 1 februari 1979)
Franzén, Ivar, led. av riksdagen
Fridh, K. Göte, landshövding (fr.o.m. den 1 september 1978)
Hulterström, Sven Å., kommunalråd

Ström, Lennart, kommunalråd
Thorén, Rune, socionom

Sekreterare:
Sigfridson, C. A. Richard, planeringsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1977)

Bitr. sekreterare:
Björneld, Lars G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 juni 1977)
Carlsson, Carl-Gustaf E., planeringsdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1977)
Jonsson, Karl-Erik, kanslichef (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Larsson, Claes, byrådirektör (fr.o.m. den 1 september 1977)

Arbetsgrupp:

Ordförande:
Persson, Carl G., f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 februari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Ledamöter:
Axell, Göran, ombudsman (t.o.m. den 30 juni 1980)
Blomqvist, Egon, länsarbetsdirektör (t.o.m. den 30 juni 1980)
Hansen, Åge, ombudsman (t.o.m. den 30 juni 1980)
Hultin, S. Erland V., tekn. lic. (fr.o.m. den 1 oktober 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Mannheimer, Sören, förbundsjurist (t.o.m. den 30 juni 1980)
Norling, S. Åke, kommunalråd (t.o.m. den 30 juni 1980)
Sillén, Bo S. A., direktör (t.o.m. den 30 juni 1980)
Tengroth, Bengt T., direktör (t.o.m. den 30 juni 1980)
Thorén, Rune, socionom (t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:
Gunnarson, Arne V., direktör (fr.o.m. den 1 augusti 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Gustavsson, Ulf H., civilingenjör (fr.o.m. den 1 augusti 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wictor, Karl-Erik, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Wennerberg, Bengt, företagskonsult (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Lokal: Länsstyrelsen, 403 40 Göteborg, tel. växel 031/60 50 00, direktval 031/60 58 04 (sekreteraren, delegationen)

Direktiven för delegationen, se 1978 års kommittéberättelse del II I 4.

Arbetsgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden.

Ytterligare rapporter som underbygger tidigare hemställan om att Havstekniskt Institut och Dykcentrum skall inrättas i Göteborg har tillställts regeringen.

En studieresa har gjorts till Offshoremässan i Stavanger i Norge.

En rapport över arbetsgruppens verksamhet kommer att redovisas under våren 1981. Arbetsgruppens arbete har slutförts den 30 juni 1980.

Delegationen har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit ett sammanträde. Arbetet har framför allt bedrivits inom sekretariatet i samverkan med de tre berörda länsstyrelserna och deras arbete med länsplanering 1980.

Sedan länsstyrelserna redovisat länsprogram 1980 beräknas delegationen avsluta sitt arbete under våren 1981.

11. Direktinvesteringskommittén (I 1977:06)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 juni 1977 med uppdrag att utreda frågan om de internationella investeringarnas näringspolitiska effekter:

Ordförande:

Pettersson, Eric B., generaldirektör (fr.o.m. den 7 november 1977)

Ledamöter:

Björkegren, Carl-Erik, direktör (fr.o.m. den 7 november 1977)
Engman, Hans O. R., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Karlander, Olof, pol. mag. (fr.o.m. den 7 november 1977)
Lennartsson, Folke, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Lindgren, Lars-Olof, utredningssekreterare (fr.o.m. den 7 maj 1980)
Ljung, Lars U., utredningssekreterare (fr.o.m. den 7 november 1977 t.o.m. den 6 maj 1980)
Palmér, S. A. Anders, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978)
Rydin, Bo Göran, direktör (fr.o.m. den 7 november 1977)

Experter:

Carling, Alf G., docent (fr.o.m. den 7 november 1977)
Jonsson, Björn T., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1978)
Sandén, Peter, fil. kand. (fr.o.m. den 7 november 1977)

Huvudsekreterare:

Vahlne, Jan-Erik, ekon. dr (fr.o.m. den 1 december 1977)

Bitr. sekreterare:
Hörnell, Erik F., universitetslektor (fr.o.m. den 1 mars 1980)
von Heland, Karl-Johan, ekon. stud. (fr.o.m. den 1 juli 1978)

Lokal: Regeringsgatan 65, Box 7785, 103 96 Stockholm, tel. växel 22 85 40

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II I 6.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge fyra delbetänkanden våren 1981.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

12. 1978 års standardiseringsutredning (I 1977:10)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 22 december 1977 med uppdrag att utreda vissa frågor rörande standardisering:

Särskild utredare:
Lindquist, Bertil, överingenjör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Norell, Ove A., f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 1 januari 1978 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sakkunnig:
Berg, Nils G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Experter:
Carlsson, Per-Olof, civilingenjör (fr.o.m. den 1 april 1978)
Röhnisch-Ström, Ann-Margret, förvaltningsjurist (fr.o.m. den 1 september 1980)
Sjöberg, Svante, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Svahn, Hans L., hovrättslagman (fr.o.m. den 1 september 1980)

Sekreterare:
Berg, Nils G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Lokal: Munkbron 17, 1 tr., 103 33 Stockholm, tel. 20 34 28 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II I 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 15 sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

13. Utredningen (I 1977:11) om omställbara eldningsanläggningar, m.m. (OEA)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 december 1977 och den 8 november 1979 med uppdrag att utreda frågan om omställbara eldningsanläggningar m.m.:

Ordförande:

Tomner, J. Sigvard A., generaldirektör (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Ledamöter:

Förstberg, Karl-Axel, direktör (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Lindberg, Sverker, kommunalråd (fr.o.m. den 26 februari 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Lundh, Erik, direktör (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Malmros, Rune, kommunalråd (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Experter:

Brandt, Rolf, byrådirektör (fr.o.m. den 12 juni 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Fredriksson, Göran, byrådirektör (fr.o.m. den 5 december 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Haag, Allan, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Larsson, Folke, byrådirektör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Larsson, Yngve, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Lundmark, Rolf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 28 maj 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Malmström, Karl G., byråchef (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Persson, Arvid, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Sandberg, Sven-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Stålebrant, Rolf, överingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Svenningsson, Per Johan, civilingenjör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Norell, Torsten B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Sekreterare:

Molin, Olof E. O., departementssekreterare (fr.o.m. den 17 april 1978 t.o.m. den 30 september 1980)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II I 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - september 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen har den 16 april 1980 avgett betänkandet (SOU 1980:9) Övergång till fasta bränslen och den 27 augusti 1980 rapporten Elvärmeavbrott under kriser och krig.

Uppdraget är därmed slutfört.

14. Data- och elektronikkommittén (I 1978:04) (DEK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 juli och den 10 november 1978 med uppdrag att utreda datateknikens och elektronikens effekter på näringslivets utveckling:

Ordförande:

Mårtensson, Nils L., tf. professor (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Ledamöter:

Berglund, Thomas, sakkunnig (fr.o.m. den 13 mars 1979 t.o.m. den 8 september 1980)

Du Rietz, Gunnar, ekon. lic. (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Eliasson, C. Gunnar, docent (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Frejhagen, E. Birgitta E., sekreterare (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Gadd, P. E. Arne, revisionsdirektör, led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Ingberg, William, departementssekreterare (fr.o.m. den 27 januari 1979)

Lindebro, K. Sören S., ingenjör (fr.o.m. den 1 november 1978)

Petersson, S. G. Roland, direktörsassistent (fr.o.m. den 1 november 1978)

Ribrant, Gunnar C. H., departementsråd (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Thorngren, S. Bertil, docent (fr.o.m. den 15 augusti 1978)

Tjernström, K. Sune, ekon.lic. (fr.o.m. den 10 november 1978 t.o.m. den 26 januari 1979)

Experter:

Andersson, Emil, överingenjör (fr.o.m. den 1 december 1978)

Andersson, Ture, instruktör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Brodén, E. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 11 november 1978)
Edling, Sven, systemchef (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Eriksson, Lennart, docent (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Johansson, John, ingenjör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Karlsson, Kenth, ombudsman (fr.o.m. den 1 december 1978)
Lundberg, Bengt T., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Nilsson, Owe, direktör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Rann, Stig, ombudsman (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Reuterswärd, Anders, P. E. departementssekreterare (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Sohlenius, Gunnar H., professor (fr.o.m. den 1 december 1978)
Stark, Börje, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Weichbrodt, Björn, civilingenjör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Ödmansson, Erik, civilingenjör (fr.o.m. den 15 oktober 1979)
Örn, Torsten, verkstadschef (fr.o.m. den 1 december 1978)

Sekreterare:
Carlsson, Jan M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1978)

Bitr. sekreterare:
Brodén, Kerstin, byråassistent (fr.o.m. den 15 augusti 1978)
Odén, Nils A. G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Persson, Lars G., byrådirektör (fr.o.m. den 25 september 1978)
Selg, Håkan, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1978)

Lokal: Industridepartementet, Drottninggatan 20, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 29 08 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II I 13.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt ett sammanträde med referensgruppen för studien Datorstyrd produktionsutrustning och sex sammanträden med referensgruppen för studien Styrsystem inom processindustrin.

Kommittén har den 19 maj 1980 avgett promemorian (Ds I 1980:7) Industri- och forskningspolitiska program inom Data- och elektronikområdet. Reserapporter från USA, Finland, Storbritannien, Västtyskland, Japan och Frankrike, den 18 juni 1980 rapporten (SOU 1980:17) Datateknik och industripolitik. Industri- och forskningspolitiska program inom data- och elektronikområdet i olika länder och den 8 oktober 1980 rapporten Datateknik, ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Tre uppsatser sammantställda av Data- och elektronikkommittén.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

15. Energiprovningsutredningen (I 1978:06)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 november 1978 med uppdrag att utreda vissa frågor rörande provning inom energiområdet:

Särskild utredare:

Wennerberg, Sigfrid B., civilingenjör (fr.o.m. den 3 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sakkunniga:

Essunger, N. Gunnar P., överingenjör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Faugert, Sven J. E., departementssekreterare (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Horowitz, Artur, laboratoriechef (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Karlsson, Ulf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sundfelt, Bengt, ingenjör (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 30 juni 1980)

Södergren, Lars-Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)

Årlin, Ingrid S., föreståndare (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Experter:

Bankvall, Claes, överingenjör (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Boström, Torbjörn, forskningssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Finney, Peter, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Håkansson, Stig, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Johansson, Jan-Olof, civilingenjör (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Kinbom, Gunnar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Leijon, Jan, ingenjör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Nilsson, Tomas, förste avdelningsingenjör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Odsell, Olle, forskare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Roseen, Rutger, tekn. lic. (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Samuelson, Ingemar, förste avdelningsingenjör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Stadler, Claes-Göran, forskningssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Svenson, Gösta E., ingenjör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Svensson, Torsten, civilingenjör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Swedjemark, Åke, ingenjör (fr.o.m. den 20 november 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)
Wallin, Allan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Sekreterare:
Hallerström, Nils, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Lundahl, Harald, byrådirektör (fr.o.m. den 3 november 1978 t.o.m. den 30 november 1979)

Bitr. sekreterare:
Hallerström, Nils, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 november 1978 t.o.m. den 30 november 1979)

Direktiven för utredningen, se 1979 års kommittéberättelse del II I 16.

Utredningen har under tiden november 1979 - juni 1980 hållit fyra sammanträden.

Sekretariatet har den 20 december 1979 avgett arbetsrapport 3. Energiprovning och samhällsekonomi och den 5 mars 1980 arbetsrapport 4. Behov och resurser.

Utredningen har den 10 juni 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:12) Provning för bättre energihushållning och en bilagedel (Ds I 1980:13) till betänkandet.

Uppdraget är därmed slutfört.

16. Utredningen (I 1978:07) om kärnkraftens radioaktiva avfall - organisations- och finansieringsfrågor

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 november 1978 och den 8 november 1979:

Särskild utredare:

Löfberg, Bertil, landshövding (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 12 juni 1980)

Experter:

Bergström, Stig, direktör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Edman, Rune, civilingenjör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Haegermark, Harald, civilingenjör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Hagman, Björn, byrådirektör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Larsson, Alf, civilingenjör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Lindh, Gösta, departementssekreterare (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Norrby, Sören, förste strålskyddsinspektör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Rydell, Nils, överingenjör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Sjölin, Nils, länsråd (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Svenke, Erik, direktör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Wallestam, Leif, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Sekreterare:

Jensen, Birger H. L., organisationsdirektör (fr.o.m. den 12 mars 1979 t.o.m. den 12 juni 1980)

Bitr. sekreterare:

Carlstedt, J. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 1 juli 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - april 1980 hållit tolv sammanträden.

Utredningen har den 17 maj 1980 avgett (SOU 1980:14) Kärnkraftens avfall, organisation och finansiering.

Uppdraget är därmed slutfört.

17. R2-utredningen (I 1978:08)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 december 1978 och den 18 oktober 1979 för att utreda den fortsatta verksamheten vid R2-reaktorn i Studsvik:

Särskild utredare:

Berndt, Sune, professor (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Sakkunniga:

Ahlström, Per-Eric, överingenjör (fr.o.m. den 26 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Haegermark, Harald, civilingenjör (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Jansson, Erik, reaktorinspektör (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Lindqvist, Ingvar, professor (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Nilson, Ragnar, direktör (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Experter:

Nicander, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Tenerz, Erland, överingenjör (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Vallin, Ivar, departementssekreterare (fr.o.m. den 26 mars 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Österlundh, Carl Gustaf, civilingenjör (fr.o.m. den 15 februari 1979 t.o.m. den 31 maj 1980)

Bitr. sekreterare:

Caesar, Madeleine, assistent (fr.o.m. den 19 mars t.o.m. den 31 maj 1980)

Carlstedt, J. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 1.

Utredningen har under tiden januari - maj 1980 hållit sju sammanträden. Därutöver har under samma tid hållits överläggningar med utomstående vid tre tillfällen.

Utredningen har den 28 maj 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:9) Fortsatt verksamhet vid R2-reaktorn i Studsvik.

Uppdraget är därmed slutfört.

18. Flygindustridelegationen (I 1978:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 december 1978 med uppdrag att bereda frågor om civilt utnyttjande av flygindustriella resurser:

Ordförande:

Hagström, Tony, generaldirektör (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Ledamöter:

Abrahamsson, Morgan B., bankdirektör (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Angelöf, Arne, ombudsman (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Bystedt, P. Gösta, verkst. direktör (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Fehrm, E. Martin, tekn. dr (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Ottoson, Benn E., ingenjör (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Tomner, J. Sigvard A., generaldirektör (fr.o.m. den 5 februari 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Sakkunniga:

Gustafsson, G. Yvonne, kanslisekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Holgersson, Svante O., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Martin-Löf, C. Johan E., överingenjör (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Sidenbladh, Thomas P., departementsråd (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Experter:

Anderson, Göthe, kommunalråd (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Björneld, Lars, byrådirektör (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Eriksson, Gösta, kommunalråd (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Eriksson, Tor, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Fahlsten, Ingvar, ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Frendberg, Stig, kommunalråd (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Hellgren, Gösta, professor (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Larsson, Roland, kommunalråd (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Lundh, Per-Erik, byråchef (fr.o.m. den 1 april 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Malm, Karl-Göthe, ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Nilsson, Thorsten, ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Samlin, Kaj, civilingenjör (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Skoglund, Rolf, ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Sohlenius, Gunnar, professor (fr.o.m den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Stark, Börje, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)
Wirsén, Anders, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Direktiven för delegationen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 3.

Delegationen har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit tre sammanträden.

Delegationen har den 21 januari 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:2) Flygindustridelegationens betänkande.

Uppdraget är därmed slutfört.

19. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 11 januari 1979 och den 8 november 1979 med uppdrag att mot bakgrund av förutsättningarna för ett ökat utnyttjande av solvärme och bränslen som kan ersätta olja verka för samordning av insatserna och föreslå erforderliga åtgärder för att dessa snarast införs i det svenska energiförsörjningssystemet:

Ordförande:
Pettersson, Eric, B. generaldirektör (fr.o.m. den 8 mars 1979)

Ledamöter:
Hjorth, Lars, departementsråd (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Karlsson, Björn, professor (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Liljegren, Lars, sekreterare (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Lindau, Lars, byråchef (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Luthman, Gösta F., direktör (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Netzler, Lars, direktör (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Sohlman, Åsa, pol. mag. (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Tyrstrup, Kerstin, adjunkt (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Wahlström, Björn, verkst. direktör (fr.o.m. den 8 mars 1979)
Westlin, Arne, avdelningschef (fr.o.m. den 8 mars 1979)

Experter:
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1980)
Ekholm, C. Bertil, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Hemborg, Bo E. Y., kansliråd (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Holgersson, Svante, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Magnusson, Jan O., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 mars 1979)
Nordin, B. Tommy, direktör (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Experter i arbetsgruppen för kraftvärme och större hetvattencentraler:
Hahn, Ragnar J., överingenjör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Holmström, Ivan Hj., överingenjör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Lagerholm, K. Olov, överingenjör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Lundberg, E. Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Öberg, Bengt H., direktör (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Experter i arbetsgruppen för övriga hetvattencentraler:
Andersson, Edor S. I., ingenjör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Gedung, J. Halvard, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Nyquist, Carl-Erik, kraftverksdirektör (fr.o.m. den 1 juni 1980)
Persson, Torsten A. I., överingenjör (fr.o.m. den 1 juni 1980)

Experter i drivmedelsgruppen:
Agfors, O. Gunnar, direktör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Assarsson, Bo S. G., departementssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Bergholm, C. Arne, överingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Björkman, Bertil, civilingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Brandberg, Åke R. L., tekn. lic. (fr.o.m. den 18 december 1979)
Fredriksson, Göran B., byrådirekrör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Haglund, Gunnar, disponent (fr.o.m. den 18 december 1979)
Hallsten, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Holmqvist, Per-Olof, utredningssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Janz, Klaus P. E., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Johanson, Bo C., departementssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Johansson, Tage A., tekn. direktör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Kignell, Jan Erik, civilingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Kinbom, K. Gunnar, civilingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Laveskog, Anders, fil. lic. (fr.o.m. den 18 december 1979)
Nilsson, H. Anders, agronom (fr.o.m. den 18 december 1979)
Nordin, B. Tommy, direktör (fr.o.m. den 18 december 1979 t.o.m. den 29 februari 1980)
Nylander, L. Rune, direktör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Nyström, Carl Gustaf, ingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Näsman, Lars A., direktör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Olsson, Karl Erik T., lantbrukare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Sahleström, Britt L., civilingenjör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Sjöberg, O. Torgny, departementssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)
Sveningsson, Per Johan, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 18 december 1979)
Wramner, Per I., f.d. statssekreterare (fr.o.m. den 18 december 1979)

Experter i kolgruppen:
Andersson, Per-Gunnar, teknisk direktör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Berg, Olle F., direktör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Borgne, Kurt G., civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979)
Larsson, Folke L., byrådirektör (fr.o.m. den 20 juni 1979)
Larsson, Yngve B., direktör (fr.o.m. den 20 juni 1979)
Lekås, Kurt A. I., pol. mag. (fr.o.m. den 20 juni t.o.m. den 14 september 1979)
Lindholm, Hans W., fil. lic. (fr.o.m. den 20 juni 1979)
Neuman, Håkan, civilekonom (fr.o.m. den 15 september 1979)
Rödén, John O. G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 juni 1979)
Wikström, Olof G., tekn. direktör (fr.o.m. den 20 juni 1979)

Experter i skogsgruppen:
Berglund, Sven E., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Dickens, C. Harry, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Dirke, Lars E., direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Hogfors, Sven E., civilingenjör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Klingberg, Carl-Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Ljunggren, M. H. Margareta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1979)
Schotte, J. Lennart H., generaldirektör (fr.o.m. den1 oktober 1979)
Sundberg, Carl-Gustaf, direktör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Söderberg, Lena B., jägmästare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Experter i solgruppen:
Andersson, Hans E. B., docent (fr.o.m. den 20 december 1979)
Boström, Torbjörn A., forskningssekreterare (fr.o.m. den 20 december 1979)
Falkman, Lena, departementssekreterare (fr.o.m. den 20 december 1979)
Faugert, Sven J. E., departementssekreterare (fr.o.m. den 20 december 1979)
Frändberg, B. Tage J., byrådirektör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Holm, J. Lennart, generaldirektör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Hultberg, Ralf E., verkst. direktör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Johnson, Carl-Olof, ingenjör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Kåberger, Dage R., direktör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Lilja, Jan A., civilingenjör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Ljung, B. Harald, civilingenjör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Lundkvist, Bengt O., forskningssekreterare (fr.o.m. den 6 februari 1980)
Lönn, Hans F., civilingenjör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Nordström, Bengt F., planeringsdirektör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Nordström., Sören, byggnadsråd (fr.o.m. den 20 december 1979)
Sandesten, F. Stefan, civilingenjör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Sjöberg, Hans B., verkst. direktör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Stahre, N. Gunnar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 20 december 1979)
Ågren, S. Birgitta V., kanslisekreterare (fr.o.m. den 20 december 1979)
Åstrand, Lars E., direktör (fr.o.m. den 20 december 1979)

Experter i torvgruppen:
Björkman, Gunnar-Arne, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Fagerlund, Bertil K. E., överingenjör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Fredriksson, Göran B., byrådirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Groop, Sven P., civilingenjör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Hörmander, H. Olof, direktör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Ljunggren, M. H. Margareta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1979)

Nyqvist, Carl-Erik, kraftverksdirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Stenbeck, B. Gösta, byrådirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Svanfeldt, Gunnar, byrådirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)
Uddgren, Olle, byrådirektör (fr.o.m. den 15 augusti 1979)

Sekreterare:
Haegermark, C. Harald, civilingenjör (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Bitr. sekreterare:
Bäckstrand, Magnus H., civilekonom (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Molin, Olof, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Wahlqvist, Lars B., civilingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 22 51 (sekreteraren)

Direktiven för delegationen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 4.

Delegationen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit elva sammanträden samt företagit en utrikes resa till Finland.

Torvgruppen inom delegationen har den 30 januari 1980 avgett rapporten (Ds I 1980:3) Torv för energisektorn.

Delegationens arbetsgrupp för skogsenergi m.m. har den 18 februari 1980 avgett rapporten (Ds I 1980:4) Förutsättningarna för användning av skogsenergi m.m. i Sverige.

Arbetsgruppen för solvärme har den 22 april 1980 avgett rapporten (Ds I 1980:10) Förutsättningar för ökad solvärme i Sverige.

Delegationen har den 13 maj 1980 avgett rapporten (Ds I 1980:15) Import och distribution av kol, den 25 juni 1980 rapporten (Ds I 1980:19) Introduktion av alternativa drivmedel samt en översättning av denna rapport (Ds I 1980:20) Introduction of alternative motor fuels. Delegationen har vidare den 18 november 1980 avgett delrapporten (Ds I 1980:23) Program för oljeersättning.

Kommitténs arbete beräknas avslutas i en första etapp i april 1981.

20. Försvarsindustrikommittén (I 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 februari 1979 med uppdrag att utarbeta långsiktiga alternativa produktions- och sysselsättningsplaner inom de delar av försvarsmaterielindustrin, som inte omfattas av den militära flygindustrin:

Särskild utredare:
Frithiofson, Karl A. F., landshövding (fr.o.m. den 15 maj 1979)

Experter:
Angelöf, Arne, ombudsman (fr.o.m. den 3 september 1979)
Böhlin, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Carlsson, Jan Olof, planeringschef (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Gustafsson, G. Yvonne, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Ingberg, William, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juni 1979)
Nygårds, Peter, sekreterare (fr.o.m. den 3 september 1979)
Odelberg, Axel, överingenjör (fr.o.m. den 19 september 1979)
Pettersson, Mats, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:
Jensen, Birger H. L., organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)

Bitr. sekreterare:
Selmer, Clas, byrådirektör (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Lokal: Industridepartementet, Försvarsindustrikommittén, Storegatan 24, 114 36 Stockholm, tel. 63 76 12 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 5.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

21. Atomlagstiftningskommittén (I 1979:05) (ALK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 februari 1979 och den 8 november 1979 med uppdrag att utreda frågan om översyn av lagstiftningen på atomenergiområdet:

Ordförande:
Paulsson, G. Valfrid V., generaldirektör (fr.o.m. den 12 mars 1979)

Ledamöter:
Blom, Lennart, f.d. borgarråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Klingvall, Maj-Inger, utredningsassistent (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Lidbom, Carl G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Olsson, Karl Erik T., lantbrukare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Söderqvist, Oswald E. J., byråsekreterare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1979)
Ångström, Rune T., led. av riksdagen (fr.o.m. den 12 mars 1979)

Experter:
Jacobsson, Måns, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1979)
Jansson, Erik, reaktorinspektör (fr.o.m. den 7 januari 1980)
Laurén, Staffan, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1979)
Snihs, Jan Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 7 januari 1980)

Sekreterare:
Eliasson, Bengt E., hovrättsassessor (fr.o.m. den 21 maj 1979)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 71 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden. Därutöver har ett sammanträde i form av hearing hållits med företrädare för landets kärnkraftsproducenter.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

22. Utredningen (I 1979:06) om informationssystemet företag-samhälle, m.m. (DIS-utredningen)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 1 mars 1979:

Särskild utredare:
Ohlsson, Ingvar, f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 13 april 1980)

Experter:
Aspén, B. Urban, statistikchef (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Engelbrecht, Per-Ove, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Herlitz, Claes A., planeringsdirektör (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Kahlin, Tage, direktör (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Lennartsson, Folke V., utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Lindström, Bengt K., kanslichef (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Moreau, Jan-Erik, utredningssekreterare (fr.o.m. den 2 maj 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)
Pedersen, Zaid O. B., byrådirektör (fr.o.m. den 15 april 1979 t.o.m. den 31 mars 1980)

Sekreterare:

Eriksson, Arne, byrådirektör (fr.o.m. den 15 mars 1979 t.o.m. den 28 april 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - mars 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen har den 28 mars 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:5) En utvärdering av DIS-systemet samt bilagan (Ds I 1980:6) DIS-företagens planeringsprocess och samhällets informationskrav.

Uppdraget är därmed slutfört.

23. Kommittén (I 1979:09) för industripolitikens informationsunderlag (KIPI)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 14 juni 1979:

Särskild utredare:

Rydén, Bengt G., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Experter:

Bergström, Villy, fil. lic. (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Edin, Per-Olof, ekonom (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ekman, Bo, direktör (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Hedlund, Gunnar, ekon. dr (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Lindström, Christian, direktör (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Löfgren, Torsten, departementssekreterare (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Pettersson, Karl-Henrik, bankdirektör (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ramström, Dick O., professor (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Tjernström, Sune, ekon. lic. (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Åkerman, Johan, direktör (fr.o.m. den 19 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Sekreterare:
Hägg, Ingemund, docent (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Bitr. sekreterare:
Edberg, Jan-Olof, pol. mag. (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 15.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredaren och sekreterarna har under perioden besökt Bryssel, Paris och London samt i mars 1980 rest till Japan, Republiken Korea och Singapore. Vidare har utredaren i maj 1980 deltagit i ett symposium om industripolitik i Madrid.

Kommittén har den 26 juni 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:17) Att utveckla en långsiktig industripolitik och den 5 september 1980 (Ds I 1980:18) Att utveckla en långsiktig industripolitik. Några specialstudier.

Uppdraget är därmed slutfört.

24. Utredningen (I 1979:10) om myndighetsorganisationen inom energiområdet m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 14 juni och den 8 november 1979 för att se över vissa frågor rörande organisationen av myndigheter m.m. inom energiområdet samt vissa frågor rörande statens vattenfallsverks framtida uppgifter och organisation:

Särskild utredare:
Moberg, Sven T., generaldirektör (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 6 juli 1980)

Sakkunniga:
Andersson, Sten O., ombudsman (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Danielsson, Eugen P. O. ombudsman (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Elfving, Jack O. H., ombudsman (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Janlinder, Hans G. O., avdelningschef (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Karlsson, Ulf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Nordlund, E. Assar, ombudsman (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Wennerberg, Sigfrid B., verkst. ledamot (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Ågren, Lars O. T., direktör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Åström, Kjell G., överingenjör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Experter:
Dangården, Birgitta, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 22 januari 1980 t.o.m. den 13 juni 1980)
Faugert, Sven J. E., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Hemborg, Bo E. Y., kansliråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Holgersson, Svante O., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Lindencrona, Tomas, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Ljungqvist, Lennart A. B., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Lundin, S. Anders G., departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Rey, Lars H., verkställande ledamot (fr.o.m. den 1 maj 1980 t.o.m. den 13 juni 1980)
Roos, P. Åke, bitr. föreståndare (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Stahre, Gunnar N., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Experter i arbetsgruppen för utvärdering av energiforskningsorganisationen:

Abel, Enno, professor (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Appelgren, Göran L. S., kanslidirektör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Belfrage, L. Göran, ombudsman (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Eklund, Hans, civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)

Hallén, Tomas, civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Hannervall, Lars H., överingenjör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Höglund, Ingemar, professor (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Höjeberg, Mats, fil. lic. (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Lindberg, Karl Börje, ombudsman (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Lindqvist, Ingvar, professor (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Magnusson, Jan O., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Nilsson, Per-Olov, professor (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Rey, Lars H., verkställande ledamot (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Sohlman, Åsa M., fil. dr (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 1 juni 1980)
Ulvönäs, Staffan E. R., överingenjör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Wallenberg, Bengt E., civilingenjör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Expert i arbetsgruppen för frågor om statens vattenfallsverks organisation:

Näsman, Dan, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Experter i arbetsgruppen för frågor om statens vattenfallsverks anläggningsverksamhet:

Fjellner, Björn I., ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Lagerstedt, Göran N. G., förste avdelningsingenjör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Larsson, Gösta E., personaldirektör (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Tay, Michael, D. T., ombudsman (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)
Ågren, S. Birgitta V., kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979 t.o.m. den 13 juni 1980)

Sekreterare:
Lindgren, K. Erik., organisationsdirektör (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 6 juli 1980)
Olander, Hans W., byrådirektör (fr.o.m. den 13 augusti 1979 t.o.m den 6 juli 1980)

Bitr. sekreterare:
Larsson, Torbjörn, E., amanuens (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 6 juli 1980)
Runnström, Cecilia, amanuens (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 27 juli 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 14.

Utredningen har under tiden november 1979 - juni 1980 haft sju sammanträden.

Utredningen har den 11 juni 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:16) De statliga energimyndigheterna - arbetsfördelning och samverkan.

Uppdraget är därmed slutfört.

25. Utredningen (I 1979:11) om Norrlandsfonden

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 för att utreda Norrlandsfondens uppgifter inom samhällets industri- och regionalpolitiska organisation:

Särskild utredare:
Pettersson, Göte J., adjunkt (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 19 april 1980)

Experter:
Levin, Tage, departementsråd (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 19 april 1980)
Stångberg, Olle H., kansliråd (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 19 april 1980)

Sekreterare:
Brodén, Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979 t.o.m. den 19 april 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 16.

Utredningen har under tiden november 1979 - april 1980 hållit 14 sammanträden.

Utredningen har den 18 april 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:8)

Norrlandsfondens framtida roll inom samhällets industri- och regionalpolitiska organisation.

Uppdraget är därmed slutfört.

26. Organisationskommittén (I 1979:12) med uppdrag att utreda vissa frågor om en träteknisk utvecklingsenhet i Skellefteå

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 21 juni 1979:

Ordförande:

Erngren, Birgit, kanslichef (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Ledamöter:

Karlsson, Gunnar A., andre förbundsordförande (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Persson, Börje S., fabrikör (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Ringsand, Lilian, forskningsingenjör (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Wiklund, Torsten P., direktör (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Experter:

Henkow, Sten R., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Hånell, Per Gustaf, direktör (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Häggmark, Lars A., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Lonaeus, G. Håkan N., departementssekreterare (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Sahlin, Svenerik, direktör (fr.o.m. den 6 september t.o.m. den 31 december 1979)

Sekreterare:

Qviberg, Stefan A., byrådirektör (fr.o.m. den 6 september 1979 t.o.m. den 31 januari 1980)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 17.

Kommittén har under tiden september - december 1979 hållit fem sammanträden.

Kommittén har den 21 december 1979 avgett rapporten Förslag till träteknisk utvecklingsenhet i Skellefteå.

Uppdraget är därmed slutfört.

27. Utredningen (I 1979:13) om styrmedel för näringslivets energihushållning, m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 19 juli och den 8 november 1979:

Särskild utredare:

Grafström, Erik O. Hj., f.d. generaldirektör (fr.o.m. den 19 juli 1979)

Sakkunniga:

Dahlström, Gösta E., ombudsman (fr.o.m. den 15 september 1979)
Edin, Karl-Axel, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Ericsson, K. Gunnar T., sekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Helmerson, Bo I. H., direktör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Höjeberg, Mats O., fil. lic. (fr.o.m. den 15 september 1979)
Karlsson, Ulf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Timm, Dietrich H. E., fil. lic. (fr.o.m. den 15 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)
Wallenberg, Bengt E., civilingenjör (fr.o.m. den 15 september 1979)

Experter:

Ahlgren, Nils U., planeringschef (fr.o.m. den 15 september 1979)
Annerberg, Rolf G., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Eng, Willy, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Lönnroth, Måns, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 15 september 1979)
Magnusson, Jan O., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 september 1979)
Möller, S. A. Christer, regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Weibull, Lilian, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 27 oktober 1980)

Expert i arbetsgruppen Energikrävande industri:

Timm, Dietrich H. E., fil. lic. (fr.o.m. den 1 september 1980)

Experter i arbetsgruppen Övrigt näringsliv:

Södergren, Lars-Olof, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1980)
Tombrock, Gun, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)

Expert i arbetsgruppen Kommunal energiplanering:
Engqvist, Ingvar, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1980)

Sekreterare:
Hernmarck, Charlotte F., byrådirektör (fr.o.m. den 15 september 1979)

Bitr. sekreterare:
Nordqvist, Ivar, fil. kand. (fr.o.m. den 1 december 1979)
Näslund, Siv, byrådirektör (fr.o.m. den 7 november 1980)

Lokal: Industridepartementet, Kungsgatan 35, 2 tr. 111 56 Stockholm, tel. 21 44 24 (Grafström) 21 43 44 (Hernmarck) 21 44 44 (Nordqvist)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 18.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden. Därutöver har sammanträden hållits i arbetsgrupperna.
Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

28. Teknikimportkommittén (I 1979:14)

Tillkallade enligt regeringens bebemyndigande den 19 juli 1979 för att bedriva och utvärdera försöksverksamhet med produktsökning och teknikimport samt studera vissa frågor i anslutning till försöksverksamheten:

Ordförande:
Ådahl, S. Y. P. Andreas, bitr. professor (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Ledamöter:
Andersson, Dan E., utredningssekreterare (fr.o.m. den 29 augusti 1979)
Andrén, B. Robert, direktör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Ekenberg, H. Lennart, direktör (fr.o.m. den 29 augusti 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)
Flodin, Sten L., direktör (fr.o.m. den 29 augusti 1979)
Heuman, Ulf L., direktör (fr.o.m. den 29 augusti 1979)
Wiking, Gösta E., direktör (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Sakkunniga:
Broberg, Björn, byråchef (fr.o.m. den 29 augusti 1979)
Henkow, Sten, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Jörgensen, Peter A., överingenjör (fr.o.m. den 29 augusti 1979)
Thufvesson, Bengt E., departementsråd (fr.o.m. den 29 augusti 1979)

Experter:

Hansson, N. Göran, kanslisekreterare (fr.o.m. den 1 november 1979)
Lindbeck, Bo G., bankdirektör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Olofsson, Nils O., civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Putzig, Max, direktör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Rosin, Gunnar A., civilingenjör (fr.o.m. den 1 november 1979 t.o.m. den 30 juni 1980)
Stångberg, Olle H., kansliråd (fr.o.m. den 1 november 1979)

Sekreterare:

Näsvall, Björn G., departementssekreterare (fr.o.m. den 27 augusti 1979)

Bitr. sekreterare:

Jensman, Kjell R.G., byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 60 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 19.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Ordföranden och sekreteraren har i oktober 1980 besökt Japan för att sondera möjligheterna att söka teknik där. Tyngdpunkten i verksamheten kommer att under det närmaste året att ligga vid att stödja enskilda företag som vill söka produkter/teknik i utlandet.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under hösten 1981.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

29. Utredningen (I 1979:15) om offentliga styrelseledamöter i vissa aktiebolag m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 augusti 1979 för att utvärdera försöksverksamheten med offentlig styrelserepresentation och föreslå åtgärder vad gäller sådan representation i aktiebolag och stiftelser:

Särskild utredare:

Goldman, Kjell Ph., bitr. professor (fr.o.m. den 12 september 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Sekreterare:
Elfverson, Jan, civilekonom (fr.o.m. den 1 december 1979 t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 21.

Utredningen har under tiden december 1979 - oktober 1980 hållit tolv sammanträden samt utfört en intervjuundersökning omfattande samtliga offentliga ledamöter och representanter för de i systemet ingående bolagen och stiftelserna. Vidare har överläggningar hållits med företrädare för de politiska partierna och stiftelseutredningen.

Utredaren har den 31 oktober 1980 avgett betänkandet (D I 1980:21) Samordning, insyn, styrning.

Uppdraget är därmed slutfört.

30. Larmutredningen (I 1979:16)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 2 augusti 1979 för utredning om behovet av officiell kontroll m.m. av vissa larmanordningar:

Särskild utredare:
Kristensson, Astrid M., landshövding (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sakkunniga:
Sjöberg, Svante, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1979)
Vilgeus, C. Jan I., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1979)

Experter:
Engerstedt, Urban, tf. avdelningsdirektör (fr.o.m. den 12 november 1979)
Wickström, Arne, byrådirektör (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Sekreterare:
Sterfelt, Ove P. E., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 12 november 1979)

Lokal: Industridepartementet, Munkbron 17, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 19 43 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II I 20.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden och företagit en studieresa till Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

31. Industristödsutredningen (I 1979:17)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att utreda effekterna av industripolitisk stödverksamhet:

Ordförande:
Ramström, Dick O., professor (fr.o.m. den 1 september 1980)
Tjernström, K. Sune, ekon. lic. (fr.o.m. den 12 september 1979 t.o.m. den 31 augusti 1980)

Ledamöter:
Sjöström, Alf, pol. mag. (fr.o.m. den 1 december 1979)
Sundberg, L. Ove, verkst. direktör (fr.o.m. den 12 september 1979)
Wibble, Anne M., ekon. lic. (fr.o.m. den 12 september 1979)
Österberg, Gunnar R., fil. lic. (fr.o.m. den 12 september 1979)

Experter:
Davidson, Anders, informationssekreterare (fr.o.m. den 18 oktober 1979)
Fornstad, Bengt F., ekon. lic. (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Fredriksson, Carl, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Johansson, Östen B., byråchef (fr.o.m. den 1 februari t.o.m. den 31 oktober 1980)
Magnusson, Leif, t.f. byråchef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Rundquist, Gerhard I. A., departementsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Starell, Lars, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)

Sekreterare:
Renck, Per Olof, ekon. lic. (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Bitr. sekreterare:
Anell, Kerstin, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 september 1980)
Ljunggren, Sten, civilekonom (fr.o.m. den 1 oktober 1979 t.o.m. den 30 september 1980)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 70 (sekreteraren) 763 22 02 (bitr. sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II 1 22.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

32. Utredningen (I 1979:18) om skogsindustrins virkesförsörjning

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979:

Ordförande:
Hedström, Bo S., generaldirektör (fr.o.m. den 6 september 1979)

Ledamöter:
Boström, Curt B., kamrer, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 december 1979)
Lundgren, Bo A. M., civilekonom led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 december 1979)
Olsson, Gunnar, led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 december 1979)
Stjernström, Per, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 december 1979)
Thörner, Brivio, verkställande direktör (fr.o.m. den 18 december 1979)

Sakkunniga:
Colvér, Mats T., byråchef (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Hegelund, Sven, utredningssekreterare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Jansson, Sven, lantbrukare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Jonsson, Bertil, förbundsordförande (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Juhlin, Kjell, förbundssekreterare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Sundberg, Carl-Gustaf, direktör (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Experter:
Engström, Lars E., civilekonom (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Holmgren, Anders F., jägmästare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Offesson, Per-Erik, skogsmästare (fr.o.m. den 15 januari 1980)
Sandström, Gustaf, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Sekreterare:
Djerf, Olle, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekretrare:
Jacobson, S. E. Olof, jägmästare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Lindgren, Per Anders, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 april 1980)

Lokal: Industridepartementet, Kungsgatan 35, 103 33 Stockholm, tel. 21 58 57 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II I 23.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

33. Svenska kommittén (I 1980:01) för IAEA:s kärnkraftssäkerhetskonferens 1980

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 februari 1980 för att svara för de svenska förberedelserna för International Atomic Energy Agency's (IAEA) konferens i Stockholm om säkerheten vid planering, konstruktion och drift m.m. av kärnkraftverk:

Ordförande:

Löwbeer, Hans, generaldirektör (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 31 december 1980)

Ledamöter:

Aler, Bo, direktör (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Damgren, H. G. Fredrik, departementsråd (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Hedgran, Arne, professor (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Hjorth, Lars, departementsråd (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den den 31 december 1980)

Johansson, Thomas H. B., docent (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Lindell, Bo G., professor (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Nordström, Lars, generaldirektör (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Rundquist, Gerhard I. A., departementsråd (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 31 december 1980)

Skala, Björn, departementsråd (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Östberg, Gustaf, professor (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Sekreterare:

Grill, A. Magnus E., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 31 december 1980)

Bitr. sekreterare:

Ahlberg, Inga, (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Lindh, Gösta, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Lind, Johan H., departementssekreterare (fr.o.m. den 27 maj t.o.m. den 30 november 1980)

Palmstierna, Rutger, departementssekreterare (fr.o.m. den 15 februari t.o.m. den 30 november 1980)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II I 1.

Kommittén har under tiden februari - november 1980 hållit sju sammanträden.

IAEA:s kärnkraftssäkerhetskonferens avhölls i Stockholm den 20 - 24 oktober 1980.

Kommittén har i skrivelse den 28 november 1980 anmält att den har genomfört sitt uppdrag.

34. Organisationskommittén (I 1980:02) för omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling (SIFU)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 27 mars 1980:

Ordförande:
Dahlgren, Lars M. T., direktör (fr.o.m. den 1 april 1980)

Ledamöter:
Helte, Verner, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Janlinder, Hans, avdelningschef (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Jonsson, Sverker Å., civilekonom (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Lennartsson, Folke, utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Ljung, Lars U., utredningssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Pantzerhielm, Sigge-Wilhelm, verkst. direktör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Thilén, Claes, civilingenjör, (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Ulfhielm, Monica H. V., utredningschef (fr.o.m. den 1 maj t.o.m. den 30 september 1980)

Experter:
Danielson, Erik, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Fogelmarck, F. A. Peter, jur. kand. (fr.o.m. den 2 juni 1980)
Holmqvist, Jörgen, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Häggmark, Lars A., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Kåverud, Marieanne, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Lindeberg, Per Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Lindström, J. Christian, direktör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Lundberg, Leif O. W., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Seid, Björn, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 maj 1980)
Strömgren, Bo E., departementssekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Sekreterare:
Jillvert, Dick M., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 21 april 1980)

Bitr. sekreterare:
Carlstedt, J. Bertil, departementssekreterare (fr.o.m. den 2 juni 1980)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 37 75 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II I 2.

Kommittén har under tiden april - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har förberett ombildandet av statens industriverks enhet för företagsutveckling till Stiftelsen Institutet för Företagsutveckling (SIFU). Regeringen fastställde på grundval av förslag från kommittén den 10 juli 1980 stadgar och utsåg stiftelsens styrelse.

Kommittén har även medverkat vid rekrytering av verkställande direktör för stiftelsen och i samråd med industriverket utarbetat underlag för anslagsframställning om statsbidrag till SIFU för budgetåret 1981/82.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under första hälften av år 1981.

35. Kommittén (I 1980:03) för översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 29 maj 1980:

Särskild utredare:
Dennis, Bengt, ambassadör (fr.o.m. den 29 maj 1980)

Sekreterare:
Fredriksson, Carl, departementssekreterare (fr.o.m. den 29 maj 1980)

Lokal: Industridepartementet, Regeringsgatan 1-3, 4 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 27 00 (Dennis) 763 27 69 (Fredriksson)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II I 5.

Den särskilde utredaren har under tiden juni - oktober 1980 haft överläggningar med en interdepartemental referensgrupp, myndigheter, företag och banker samt andra organisationer som berörs av kommitténs arbete.

Utredaren beräknas avsluta sitt arbete till utgången av år 1980.

36. Utredningen (I 1980:04) om vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag m.m.

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 24 april 1980:

Särskild utredare:
Svahn, Hans L., hovrättslagman (fr.o.m. den 3 juni 1980)

Sakkunniga:
Carlsson, Arne, departementsråd (fr.o.m. den 3 juni 1980)
Larsson, Åke, jur. dr (fr.o.m. den 3 juni 1980)

Expert:
Widlund, Bo, departementssekreterare (fr.o.m. den 3 juni 1980)

Sekreterare:
Rekke, Lars, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 3 juni 1980)

Lokal: Industridepartementet, Storkyrkobrinken 7, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 22 59 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II I 3.

Utredningen har under tiden juni - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt inhämtat vissa synpunkter från olika myndigheter, som berörs av kommitténs arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

37. Elanvändningskommittén (I 1980:05) (ELAK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 17 april 1980 för att utreda vissa frågor om elanvändning:

Ordförande:
Cars, Hadar, förutv. statsråd (fr.o.m. den 1 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)

Ledamöter:
Granstedt, Pär E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Johansson, Rune, led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Westerberg, Per E. G., led. av riksdagen (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)

Sakkunniga:

Dirke, Lars, direktör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Eriksson, Olof, professor (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Helzén, Berndt-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Hjalmarsson, Lennart, professor (fr.o.m. den 16 juni 1980) t.o.m. den 31 oktober 1980)
Karlsson, Björn, professor (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Kåberger, Dage R., direktör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Kågeson, Per, författare (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Svahn, Hans L., hovrättslagman (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Setterwall, Max, direktör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)

Experter:

Bernander, Stig, överingenjör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Fredriksson, Göran, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lagerström, Jan, departementssekreterare (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lindeberg, Per Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lundberg, Gunnar E., departementssekreterare (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)
Lundmark, Rolf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli t.o.m. den 31 oktober 1980)
Norell, Torsten, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 16 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:

Nilsson, Per-Olof, förste avdelningsingenjör (fr.o.m. den 19 juni t.o.m. den 31 oktober 1980)

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II 1 4.

Kommittén har under tiden juni - oktober 1980 hållit sex sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén har den 16 oktober 1980 avgett betänkandet (Ds I 1980:22) El och olja. Förslag från elanvändningskommittén (ELAK) till restriktioner, användning och hushållning.

Uppdraget är därmed slutfört.

38. Utredningen ((I 1980:06) om sannolikheten för och effekterna av s.k. ångexplosioner i kärnkraftverk

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 14 oktober 1979:

Ordförande:
Jung, Ingvar, professor (fr.o.m. den 17 september 1980)

Ledamöter:
Becker, Kurt, professor (fr.o.m. den 17 september 1980)
Carlsson, Janne, professor (fr.o.m. den 25 september 1980)
Hedgran, Arne, professor (fr.o.m. den 17 september 1980)

Sakkunniga:
Högberg, Lars G., överingenjör (fr.o.m. den 22 september 1980)
Lindh, Gösta E., departementssekreterare (fr.o.m. den 17 september 1980)

Sekreterare:
Olsson, Bo, intendent (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Bitr. sekreterare:
Bergström, Gunilla, forskare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Lokal: Industridepartementet, Birger Jarls torg 2, 103 33 Stockholm, tel. 11 51 93 (Olsson), 11 61 79 (Bergström)

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II I 6.

Utredningen har under tiden 17 september - 31 oktober 1980 hållit åtta sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

39. Kommittén (I 1980:07) om principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 9 oktober 1980 med uppdrag att kartlägga och analysera utformningen av taxor, priser och tariffer för olika energislag:

Ordförande:

Cars, Hadar, förutv. statsråd (fr.o.m. den 1 november 1980)

Ledamöter:

Anell, Barbro, ekonomie doktor (fr.o.m. den 1 november 1980)
Bergendahl, Göran, professor (fr.o.m. den 1 november 1980)
Hjalmarsson, Lennart, professor (fr.o.m. den 1 november 1980)
Swarting, Sven, direktör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Experter:

Bergman, Alf, direktör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Hagson, Carl A., direktör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Hallman, L. Åke G., avdelningschef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Helzén, Berndt-Olof, överingenjör (fr.o.m. den 1 november 1980)
Johansson, Karl-Erik, sekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Karlsson, Björn, professor (fr.o.m. den 1 november 1980)
Lundin, Anders, departementsråd (fr.o.m. den 1 november 1980)
Lyngsjö, Gert Ingemar, marknadschef (fr.o.m. den 1 november 1980)
Näsman, Dan M., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 november 1980)
Åstrand, Lars E., direktör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Sekreterare:

Forsberg, Barbro, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 november 1980)

Lokal: Industridepartementet, Birger Jarls torg 2, 103 33 Stockholm, tel. 20 60 43

Direktiven för kommittén, se 1981 års kommittéberättelse del II I 7.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under sommaren 1981.

Kommundepartementet

Inom detta avsnitt har följande kommittéer avslutat sin verksamhet under år 1980: 6, 10, 21 och 23

Följande kommitté inom avsnittet har inte fullgjort egentliga utredningsuppdrag: 1

1. Riksnämnden (K 1968:57) för kommunal beredskap

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 9 juni 1967 för att handlägga vissa centrala samordningsuppgifter rörande den kommunala beredskapsplanläggningen:

Ordförande:
Gustafsson, M. Gunnar, generaldirektör, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1975 t.o.m. den 30 juni 1981)

Vice ordförande:
Nordbeck, Gunnar, generaldirektör (fr.o.m. den 1 juli 1979 t.o.m. den 30 juni 1981)

Ledamöter:
Krona, Kurt, sekreterare (t.o.m. den 30 juni 1981)
Nyqvist, N. Tore, länsöverdirektör (t.o.m. den 30 juni 1981)
Wiktorin, Bengt, sektionschef (fr.o.m. den 1 juli 1976 t.o.m. den 30 juni 1981)

Experter:
Bengtsson, Gunnar G., försvarsdirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1976)
Falkehed, Sven A. L., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Gustafsson, Ulf C., sekreterare (fr.o.m. den 6 oktober 1976)
Lindencrona, Fredrik W. K., verkst. direktör (fr.o.m. den 1 december 1978)
Lindquist, Ulf W. E., hovrättsråd (fr.o.m. den 7 september 1974)
Norderheim, Paul A. M., försvarsdirektör (fr.o.m. den 6 oktober 1976)
Rydén, Alex B. R., kanslichef (fr.o.m. den 18 december 1979)

Sekreterare:
Cedmark, Jan R. H., avdelningsdirektör

Kansli: Civilförsvarsstyrelsen, Karolinen, 651 80 Karlstad, tel. växel 054/10 41 09

Direktiven för nämnden, se 1968 års riksdagsberättelse K 57.

Riksnämnden för kommunal beredskap har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden. Överläggningar har skett med olika centrala fackmyndigheter, kommunförbunden och andra som berörs av den kommunala och landstingskommunala beredskapsplanläggningen.

Ett antal sammanträden har hållits med särskilda arbetsgrupper för komplettering av anvisningsverket beträffande barnomsorg i krig, omhändertagande av döda civilpersoner i krig och reservanordningar. En handbok i kommunal information har framtagits av beredskapsnämnden för psykologiskt försvar och riksnämnden. Utbildning och förberedelser för upprättandet av kommunala informationscentraler i samtliga kommuner och landsting har ägt rum under hösten 1980 och kommer att pågå under våren 1981.

Nämnden har i stor utsträckning anlitats som remissinstans i frågor som rör totalförsvaret. Under året har nämnden anordnat kurs i landstingskommunal beredskapsplanläggning samt i viss utsträckning följt upp de lokala ledningsövningar, som hållits under året mot bakgrund av de anvisningar om gemensamma ledningsövningar för totalförsvaret på lokal nivå, som nämnden meddelade tillsammans med överbefälhavaren hösten 1976. Arbetsgruppen som tar fram anvisningar för landstingskommunala ledningsövningar har fortsatt sitt arbete. Anvisning om landstingskommunala ledningsövningar avses bli klar i januari 1981. Försöksövningar har ägt rum under år 1980.

En tvådagarskonferens med representanter för landets länsstyrelser har genomförts.

I övrigt hänvisas till nämndens anslagsframställning för budgetåret 1981/82 och verksamhetsplanen för perioden 1981/82--1985/86.

2. 1968 års kyrkohandbokskommitté (U 1969:44)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 mars 1968 för att inom utbildningsdepartementet biträda med revidering av Den svenska kyrkohandboken och övriga kyrkans böcker i den mån de kan beröras av en handboksrevision:

Ordförande:
Askmark, K. F. Ragnar, biskop

Ledamöter:
Andrén, Åke, professor
Edwall, Pehr A. R., kontraktsprost
Göransson, Harald O., musikdirektör

Hallqvist, Britt G., författare
Lundell, Ragnar N. O., kontraktsprost (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Stripple, S. Lennart, musikdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Experter:
Ahrén, Per-Olov A., domprost (fr.o.m. den 1 januari 1975)
Alm, Kerstin, fil. kand. (fr.o.m. den 1 mars 1977)
Andersson, Torsten N., prost
Bohlin, Folke, docent
Bäckström, Anders, teol. kand. (fr.o.m. den 14 januari 1980)
Eckerdal, Lars H., docent
Erneholm, Berndt I., expeditionschef
Gerhardsson, Birger, professor
Godvik, Hans, kyrkoherde (fr.o.m. den 1 mars 1977)
Göransson, C. Göran N., departementsråd
Helander, Sven A. B., lektor (fr.o.m. den 3 januari 1977)
Holte, K. Ragnar, professor
Ingebrand, Sven G., biskop (fr.o.m. den 3 januari 1977)
Larsson, Edvin, professor (fr.o.m. den 7 mars 1977)
Ljungdahl, Olle, domkyrkoorganist
Molde, F. Bertil, professor
Nilsson, Torsten, musikdirektör
Persson, Per Erik, professor (fr.o.m. den 1 oktober 1976)
Setterlind, Bo A. I., poet (fr.o.m. den 3 januari 1977)
Simonsson, Tord L. W., domprost
Stensson, S. Lars-Gösta, prost (fr.o.m. den 7 mars 1977)
Wikmark, Örjan G., kyrkoadjunkt (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:
Eckerdal, Lars H., docent (fr.o.m. den 1 januari 1975)
Gardar, Håkan, teol. dr (fr.o.m. den 8 oktober)
Wikmark, Örjan G., teol. dr (fr.o.m. den 21 december 1978 t.o.m. den 30 juni 1980)

Bitr. sekreterare:
Aldén, Lars O. T., pastoratsadjunkt

Lokal: Almgatan 3, 361 00 Emmaboda, tel. 0471/133 76, 119 65

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén planerar att avge nästa delbetänkande 1981 inför ett kyrkomöte 1982.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete till närmast därpå följande kyrkomöte (omkring 1985).

3. 1969 års psalmkommitté (U 1970:47)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 14 mars 1969 för att inom utbildningsdepartementet biträda med utarbetande av ett tillägg till Den svenska psalmboken, avseende både psalmtexter och psalmmelodier, att prövas och brukas i svenska kyrkan intill dess en allmän revision av Den svenska psalmboken företagits.

Kommittén har den 12 februari 1976 fått regeringens uppdrag att lägga fram förslag till revision av 1937 års psalmbok och 1939 års koralbok. Vidare fick kommittén uppdrag att, under beaktande av vad 1975 års kyrkomöte anfört, dels under år 1976 färdigställa och till regeringen inkomma med förslag till en första del av tillägg till psalmboken, dels utarbeta förslag till en andra del av tillägg till psalmboken. Båda delarna av tillägget skulle avse såväl psalmtexter som psalmmelodier.

Kommittén har den 13 september 1979 bemyndigats att inom ramen för sitt uppdrag delta i arbetet på en ekumenisk psalmbok. Arbetet härmed bedrivs inom en ekumenisk arbetsgrupp (SAMPSALM)

Ordförande:

Björkman, Ulf L., kontraktsprost (t.o.m. den 20 december 1979)
Nivenius, C. Olof (Olle) B., biskop (fr.o.m. den 21 december 1979)

Ledamöter:

Belfrage, H. Esbjörn G., docent
Bexell, Göran, docent (fr.o.m. den 21 september 1977)
Björkman, Ulf L., kontraktsprost (fr.om. den 21 december 1979)
Frostenson, Anders, f.d. kyrkoherde
Gerhardsson, Birgit, fil. mag. (fr.o.m. den 12 februari 1976)
Göransson, Harald O., professor
Åberg, Jan Håkan, f.d. domkyrkoorganist (fr.o.m. den 12 februari 1976)

Experter:

Bodén, Anna-Brita, sekreterare
Ekenberg, Anders, teol. kand. (fr.o.m. den 1 september 1976)
Erneholm, Berndt I., expeditionschef
Erséus, L. G. Torgny, musikdirektör
Forsberg, P. Roland, musikdirektör (fr.o.m. den 18 mars 1976)
Gellerstam, Martin, docent (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Hartman, Olov, teol. dr
Haskå, Inger, docent (fr.o.m. den 8 januari 1979)
Hellström, Jan-Arvid, docent (fr.o.m. den 1 maj 1979)
Nisser, Per-Olof, utbildningssekreterare (fr.o.m. den 21 september 1977)
Sörenson, Torsten N., tonsättare

Sekreterare:
Erneholm, Berndt I., expeditionschef (t.o.m. den 31 januari 1980)
Nisser, Per Olof, utbildningssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Bitr. sekreterare:
Bodén, Anna-Brita, sekreterare

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 4 tr., 115 28 Stockholm, tel. 62 86 70

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden. Därutöver har tre särskilda undergrupper inom kommittén hållit tolv sammanträden.

Kommittén har utgett exempel på bearbetningar av äldre psalm, jämte kommentarer, i två häften, Den signade dag, 1, och 2.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

4. ADB-beredningsgruppen (C 1973:06)

Tillkallade enligt Kungl. Maj:ts beslut den 2 november 1973 för att behandla frågor om utveckling och utnyttjande av automatisk databehandling (ADB) med anknytning till samhällsplaneringen inom länsstyrelserna m.m.:

Ordförande:
Åkerlund, Hans E., länsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Aldskogius, Göran, departementsråd (fr.o.m. den 8 november 1979)
Bolin, Åke E. J., taxeringschef (t.o.m. den 2 november 1980)
Gunnarsson, G. Ingemar, byråchef (fr.o.m. den 8 november 1979)
Henricsson, Ulf I. R., departementsråd (fr.o.m. den 4 april 1977)
Jönsson, Gert, byrådirektör (fr.o.m. den 4 oktober 1979)
Karlsson, Rolf A., kansliråd (fr.o.m. den 13 september 1979)
Lonaeus, G. Håkan N., departementssekreterare (fr.o.m. den 4 april 1977 t.o.m. den 3 oktober 1979)
Lundmark, E. Gunnar, kanslichef (t.o.m. den 2 november 1980)
Molinder, Barbro G. M., planeringsdirektör (fr.o.m. den 8 november 1979)
Rapaport, Edmund, avdelningschef (fr.o.m. den 8 november 1979)
Ridal, Håkan, länsarkitekt
Tallroth, N. Börje, departementssekreterare (fr.o.m. den 8 november 1979)

Sakkunniga:
Björk, Jimmy, sektionschef (fr.o.m. den 4 april 1977 t.o.m. den 31 december 1979)
Hallén, Sten-Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 7 november 1979)
Jenstav, Marika, sekreterare (fr.o.m. den 28 september 1979)
Jonsson, Göte K., direktör (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Experter:
Bergfeldt, Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Carlsson, Lars-Gunnar, förste byråinspektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Chambert, Henrik B., arkitekt (fr.o.m. den 25 september 1974 t.o.m. den 7 november 1979)
Gorpe, B. Peter W., organisationsdirektör (fr.o.m. den 8 november 1979)
Göthe, Leif, förste byråingenjör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Hallén, Sten-Åke, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 november 1979)
Holgersson, Magnus, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Holmqvist, Elisabeth, förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 april t.o.m. den 17 oktober 1980)
Kjellin, G. Taro, byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Nilsson, Per-Olov, bitr. överlantmätare (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Nordén, Christer, byråsekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)
Olsson, Rune I., avdelningschef (fr.o.m. den 8 november 1979)
von Seth, Pehr, byrådirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Stålberg, P. Lennart, departementssekreterare (fr.o.m. den 4 april 1977)

Sekreterare:
Lundgren, Lennart, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Bitr. sekreterare:
Rosborg, Charlotte, arkitekt (fr.o.m. den 15 september 1979)

Lokal: Munkbron 11, tel. 11 23 61. Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för beredningsgruppen, se 1975 års kommittéberättelse Kn 13. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 9.

Beredningsgruppen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter och organisationer.

Beredningsgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

5. Länsdemokratikommittén (Kn 1976:04)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 december 1976 för att utreda frågan om vidgad länsdemokrati:

Ordförande:
Gustafsson, C. E. Torsten, lantbrukare, led. av riksdagen

Ledamöter:
Albinsson, N. Gillis, landstingsdirektör
Johansson, K. Hilding, fil. dr, led. av riksdagen
Lundberg, Arne H. R., kommunfullmäktiges ordförande (fr.o.m. den 1 augusti 1977)
Mattsson, Kjell A., led. av riksdagen
Eriksson, Gunnel, kommunalråd
Strindberg, Per-Olof J., länsombudsman, led. av riksdagen (fr.o.m. den 17 maj 1979)
Stålberg, Marianne G. E., skolkurator, led. av riksdagen
Ågren, N. Gunnar S., leg. läkare

Sakkunniga:
Aldskogius, Göran, departementsråd (fr.o.m. den 14 oktober 1980)
Henricsson, Ulf I. R., departementsråd (fr.o.m. den 4 september 1980)
Hultquist, P. Ove I., sekreterare
Hägglund, John E., länsråd
Johansson, Gunnar, ombudsman (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Klason, Lars-Erik, förhandlingschef (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Lundberg, Lars-Olof, sekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Norling, E. Gunnar E., länsråd (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Tornborg, Curt G. F., departementsråd (t.o.m. den 3 september 1980)
Waldenström, Hans, direktör (fr.o.m. den 14 oktober 1980)

Experter:
Dahlberg, Helge B., sekreterare (fr.o.m. den 14 december 1977)
Damgren, H. G. Fredrik, departementsråd (fr.o.m. den 1 februari 1977)
Finnveden, Bengt A., förste bitr. avdelningschef (fr.o.m. den 14 december 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Hällman, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 14 oktober 1980)
Lindskog, J. Lennart, länsråd (fr.o.m. den 1 augusti 1977)
Norrbom, N. Claes-Eric, generaldirektör (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 30 juni 1980)
Sillén, Bo S. A., direktör (fr.o.m. den 1 september 1977)
Sundelin, Dick, sekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Huvudsekreterare:
Waldenström, Hans G. W., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 30 april 1980)

Sekreterare:
Hällman, Håkan, kanslichef (fr.o.m. den 1 februari 1977 t.o.m. den 30 april 1980)
Lundmark, E. Gunnar, kanslichef (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Bitr. sekreterare:
Almqvist, Lennart, byrådirektör (fr.o.m. den 8 september t.o.m. den 31 december 1980)
Roselius, Anders, byrådirektör (fr.o.m. den 12 maj t.o.m. den 31 december 1980)

Lokal: Lilla Nygatan 1, 3 tr., tel. växel 763 10 00, direktval 763 23 79. Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm .

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II Kn 5. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 7.

Kommittén har under tiden november - oktober 1980 hållit tre sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén avser att under december 1980 avge ett delbetänkande innehållande redogörelser för länsförvaltningarna i Danmark, Finland och Norge.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

6. Statskontrollkommittén (Kn 1976:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 december 1976 för att utreda frågan om minskad statskontroll över kommunerna och landstingskommunerna:

Ordförande:
Norling, S. Åke, kommunfullmäktiges ordförande i Göteborgs kommun

Ledamöter:
Agius, Roland H., kommunalråd
Branting, M. Charlotte K., förbundsordförande (fr.o.m. den 28 mars 1977)
Lekberg, E. E. Olov, landstingsman

Neergaard, Erik A., lagman
Thyreen, Nils F. G., länsråd (fr.o.m. den 8 mars 1977)
Ånstrand, Claes F., kommunalråd

Sakkunniga:
Ericsson, Kjell U., förste sekreterare
Fröjd, S. Arne, f.d. länsråd
Jonsson, Göte K., direktör
Peterson, Carl-Gunnar P., departementsråd

Experter:
Dahlberg, Helge B., sekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Jonsson, Bo A., departementssekreterare (fr.o.m. den 15 april 1977)
Lewensjö, Åke R., sektionschef (fr.o.m. den 1 december 1978)
Nordbeck, Lennart V., kammarrättsråd (fr.o.m. den 15 april 1977)
Zaar, Leif G. G., sekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Sekreterare:
Persson, N. Ingvar, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - mars 1980 hållit tre sammanträden.

Kommittén har den 13 mars 1980 avgett slutbetänkandet (SOU 1980:10) Ökad kommunal självstyrelse.

Uppdraget är därmed slutfört.

7. Kyrkoberedskapskommittén (U 1976:09)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 22 juli 1976 med uppdrag att verkställa fortsatt utredning samt planläggning av själavården och övriga kyrkliga beredskapsfrågor vid krig eller krigsfara (se Post- och Inrikes tidn. den 31 juli 1976):

Ordförande:
Svensson, Torsten V., departementsråd (fr.o.m. den 15 september 1977)

Ledamöter:
Carlzon, Lars, biskop
Hedberg, Gösta, missionsföreståndare
Johansson, B. Sture, förbundsdirektör (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Kollind, Hans O., krigsråd (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Nilsson, Per-Olof, förbundsdirektör (t.o.m. den 29 februari 1980)
Olsson, Sten G., stiftssekreterare
Smith, Jan, kyrkoherde

Experter:
Arfvidson, Agnar, f.d. kammarråd (fr.o.m. den 1 januari 1978)
Lundqvist, Lennart, landskapsarkitekt (fr.o.m. den 1 januari 1978)

Sekreterare:
Lenhammar, Harry K. W., docent (fr.o.m. den 19 augusti 1977)

Särskilt biträde för att utarbeta förslag till anvisningar för omhändertagande av döda civilpersoner i krig:
Cronebäck, Ove, byrådirektör (fr.o.m. den 1 november 1979)

Lokal: Munkbron 11, tel. 20 44 41 (ordföranden), 20 62 72 (sekreteraren). Postadress: Kommundepartementet, Fack, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1977 års kommittéberättelse del II U 10.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete. Därutöver har två sammanträden hållits med en särskild arbetsgrupp för planläggning av omhändertagande av döda civilpersoner i krig. Kommittén har deltagit i lokala ledningsövningar inom lokalförsvaret i Flens, Lunds, Orskarshamns och Hudiksvalls kommuner.

Kommundepartementet har i samarbete med kommittén överarbetat ett förslag (Ds Kn 1980:5) Kyrklig beredskap, som har sänts på remiss.

Kommittén har vidare utarbetat preliminära förslag till allmänna råd och rekommendationer för kyrklig beredskap.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

8. Länsdomstolskommittén (Kn 1977:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 27 januari 1977 för att utreda frågan om länsdomstolarnas organisatoriska ställning, målområde m.m.:

Ordförande:
Ericsson, K. Georg V., regeringsråd (fr.o.m. den 1 december 1978)

Ledamöter:
Sandlund, Maj-Britt L., länsråd
Styrud, S. Josef, lagman (fr.o.m. den 1 december 1978)

Sakkunniga:
Eriksson, Kjell E., direktör
Gustafsson, Stig G., förbundsjurist, f.d. ers. för led. av riksdagen
Höglund, A. Anne-Marie, förste länsassessor (fr.o.m. den 30 januari 1980)
Lundborg, L. Åke, lagman
Magnusson, Klas R., förste länsassessor (fr.om. den 30 januari 1980)
Nordling, Lotty A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 30 januari 1980)
Palm, R. Elisabeth, statssekreterare (t.o.m. den 30 januari 1980)
Wennberg, K. H. Birger, lagman (fr.o.m. den 30 januari 1980)

Sekreterare:
Paulsson, E. Ingvar, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1978)

Lokal: Kommundepartementet, Tysta Marigången 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 40 03 (Paulsson)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 1.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under år 1981.

9. Ordningsstadgeutredningen (Kn 1977:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 27 januari 1977 för att göra en översyn av allmänna ordningsstadgan:

Särskild utredare:
Neergaard, Erik A., lagman

Sakkunniga:
Andersson, P. Gustaf, polisöverintendent
Ericson, Gerhard, kanslichef
Palmcrantz, Hans U., hovrättsråd
Romson, Rolf, direktör
Vilgeus, C. Jan I., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Experter:
Paulsson, B. Staffan J., polissekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Thollander, K. Gunnar H:son, förbundsjurist (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Sekreterare:
Bjurman, C. G. Ulf, hovrättsassessor

Lokal: Kommundepartementet, Tysta Marigången 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 40 04 (Bjurman)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 2.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen planerar att avge ett delbetänkande under början av år 1981.

10. 1977 års oljeskyddskommitté (Kn 1977:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 16 juni 1977 för att undersöka i vad mån oljeutvinning i större skala i Nordsjön och erfarenheterna från oljeutflödet i april 1977 vid borrplattformen Bravo på Ekofiskfältet bör föranleda ändring av de riktlinjer som nu gäller för den svenska beredskapen för bekämpning av miljöfarliga utsläpp till havs samt i kustvattnen, Vänern och Mälaren. Regeringen har den 3 maj 1979 uppdragit åt kommittén att utvärdera erfarenheterna av bekämpningen av och saneringen efter de oljeutsläpp som har drabbat Bohusläns kust under hösten 1978 och Stockholms skärgård under våren 1979 samt att hos regeringen föreslå de åtgärder som utvärderingen kan föranleda:

Ordförande:
Luthman, Gösta F., direktör (fr.o.m. den 6 december 1978)

Ledamöter:
Bergander, Lilly K., led. av riksdagen
Håkansson, Per Olof, byggnadsingenjör, led. av riksdagen
Schött, Lars E., fögderidirektör, f.d. led. av riksdagen
Torwald, G. A. Rune, utredningssekreterare, led. av riksdagen
Åberg, Ch. Georg, fiskeriombudsman, led. av riksdagen

Sakkunniga:
Bucht, Sven F. V., f.d. departementsråd
Engdahl, O. Roland, f.d. gränschef
Fahlin, Per G., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 25 april 1978)

Experter:
Collvik, Torsten, tf. länsassessor (fr.o.m. den 3 oktober 1979)
Kaudern, A. Gösta, civilingenjör (fr.o.m. den 16 februari 1978)
Söderbaum, Erik G., civilingenjör (fr.o.m. den 29 maj 1979 t.o.m. den 21 januari 1980)

Sekreterare:
Måre, Mats O., länsassessor (t.o.m. den 8 april 1980)

Bitr. sekreterare:
Irberger, Sture A., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Kommittén har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fyra sammanträden.

Kommittén har den 15 januari 1980 avgett betänkandet (Ds Kn 1979:13) Beredskap mot oljeutsläpp till sjöss.

Uppdraget är därmed slutfört.

11. Utredningen (Kn 1977:04) för översyn av lagen om församlingsstyrelse

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 12 maj 1977 med uppdrag att göra en översyn av lagen om församlingsstyrelse:

Särskild utredare:
Stolt, Lennart, direktör (fr.o.m. den 5 augusti 1977)

Sakkunnig:
Johansson, B. Sture, förbundsdirektör (fr.o.m. den 7 november 1979)

Expert:
Rydén, Sven G., departementssekreterare (fr.o.m. den 20 mars 1979)

Sekreterare:
Johansson, B. Sture, förbundsdirektör (fr.o.m. den 1 september 1977 t.o.m. den 6 november 1979)
Svensson, Per S. Ove, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 7 november 1979)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00 (sekreteraren)

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit 17 sammanträden samt haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredningens arbete.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete omkring årsskiftet 1980-1981.

12. Kommunalbesvärskommittén (Kn 1977:05)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 2 juni 1977 med uppdrag att göra en översyn av kommunalbesvärsprocessen m.m.:

Ordförande:

Hamdahl, Bengt, justitiekansler (fr.o.m. den 18 november 1977)

Ledamöter:

Sterzel, Fredrik A. C., f.d. justieråd (fr.o.m. den 18 november 1977)

Törnvall, Peder H., regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 18 november 1977)

Sakkunniga:

Riberdahl, Curt S., sektionschef (fr.o.m. den 18 november 1977)

Sahlin, Jan E. A., förste sekreterare (fr.o.m. den 18 november 1977)

Expert:

Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 26 oktober 1979)

Sekreterare:

Börjeson, Sven, regeringsrättssekreterare (fr.o.m. den 24 november 1977)

Bitr. sekreterare:

Svensson, Per S. Ove, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 10 mars 1980)

Lokal: Regeringsrätten, Box 2293, 103 17 Stockholm, tel. 23 86 40 ankn. 378 (sekreteraren)

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sju sammanträden.

Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande under år 1981.

13. Kommunalrättsutredningen (Kn 1977:06) för Stockholm

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 30 juni 1977:

Särskild utredare:
Ericsson, K. Georg V., regeringsråd (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Sakkunniga:
Calmfors, S. Hans, stadssekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1977)
Ridderstrand-Linderoth, E. Inger A., stadsjurist (fr.o.m. den 1 oktober 1977)

Experter:
Roos, A. G. Thorbjörn, kanslichef (fr.o.m. den 1 mars 1979)
Sundberg, Erik D., f.d. drätseldirektör (fr.o.m. den 1 juni 1978)
Waldenström, Hans G. W., kulturchef (fr.o.m. den 23 oktober 1978)

Sekreterare:
Hilborn-Arnell, M. Ingegärd, kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1979)

Bitr. sekreterare:
Hilborn-Arnell, M. Ingegärd, kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 28 februari 1979)

Lokal: Munkbron 11, tel. 11 24 69. Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 4.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete i början av år 1981.

14. Kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07) (KDK)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 4 augusti 1977 för fortsatt utredning av vissa kommunaldemokratiska frågor:

Ordförande:
Lindencrona, Fredrik W. K., direktör (fr.o.m. den 18 november 1977)

Ledamöter:

Andersson, Leif, överförmyndare (fr.o.m. den 18 november 1977)
Ericsson, Lars Eric, kommunalråd (fr.o.m. den 18 november 1977)
Jonnergård, Gustaf, f.d. partisekreterare, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 18 november 1977)
Jonsson, S. D. Anita, kommunalråd (fr.o.m. den 18 november 1977)
Zachrisson, Rune E., kommunalråd (fr.o.m. den 18 november 1977)
Åstrand, Göran, konsulent (fr.o.m. den 18 november 1977)

Sakkunniga:

Anderson, Hans A. T., direktionssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1977)
Domargård, Tord V., driftchef (fr.o.m. den 1 december 1977)
Högdahl, Lars A., departementsråd (fr.o.m. den 16 november 1978)
Jonsson, Olof E., sekreterare (fr.o.m. den 1 december 1977)
Karlsson, H. Urban, förste sekreterare (fr.o.m. den 1 december 1977)
Lindquist, Ulf W. E., hovrättsråd (fr.o.m. den 1 december 1977)
Peterson, Carl-Gunnar P., departementsråd (fr.o.m. den 16 november 1978)

Experter:

Birgersson, Bengt Owe, docent, föredragande i riksdagens konstitutionsutskott (fr.o.m. den 10 januari 1978)
Geijer, Carl-Wedig G.O., kanslidirektör (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Holmquist, Gertrud M. M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Hult, Jan P., förste byråsekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1979)
Lindau, F. Christer G., kammarrättsfiskal (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Ling, Hans G., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Olsson, Ingrid M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 augusti 1979)
Sigfridsson, Sven-Erik I., rättschef (fr.o.m. den 1 augusti 1979)

Sekreterare:

Geijer, Carl-Wedig G. O., kanslidirektör (fr.o.m. den 10 januari 1978 t.o.m. den 31 december 1979)
Kildén, Anna-Lisa, avdelningschef (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Ribbing, Robert, kanslichef (fr.o.m. den 15 januari 1980)

Bitr. sekreterare:

Kronvall, Kai F., utredningssekreterare (fr.o.m. den 5 maj 1980)
Nilsson, N. Jörgen, planeringssekreterare (fr.o.m. den 1 december 1978 t.o.m. den 31 december 1979)

Lokal: Munkbron 11, 2 tr., tel. 11 27 38 (Kildén), 20 76 39 (Ribbing), 10 43 12 (Kronvall). Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1978 års kommittéberättelse del II Kn 6. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 4.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit sex sammanträden.

Kommittén är administrativt ansvarig för genomförandet av det forskningsprogram om utvärdering av kommunindelningsreformen som riksdagen anvisat medel till. Forskningarna bedrivs inom den kommunaldemokratiska forskningsgruppen, som den 14 januari 1980 avgett betänkandet (Ds Kn 1979:14) Från socken till kommunblock och den 29 augusti 1980 betänkandet (Ds Kn 1980:6) Förnyelse och variation i ortssystemet. Servicens, transportsystemens och åtkomlighetens förändring i några svenska kommuner mot bakgrund av indelningsreformen. Rapport 3.

Kommittén har den 19 december 1979 avgett betänkandet (Ds Kn 1979:15) Den gemensamma valdagen och mandatperiodens längd.

Kommittén planerar att avge nästa delbetänkande under första halvåret 1981.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

15. Kommunalföretagskommittén (Kn 1978:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 20 april 1978 med uppdrag att utreda frågor om kommunala företag m.m.:

Ordförande:

Petrén, Gustaf, regeringsråd (fr.o.m. den 21 juni 1978)

Ledamöter:

Gisslén, Axel, kommunalråd (fr.o.m. den 21 juni 1978)

Josefson, Stig A., lantbrukare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 21 juni 1978)

Sakkunniga:

Hermanson, Gunnar, departementssekreterare (fr.o.m. den 14 oktober 1980)

Lindeberg, Per Erik, hovrättsassessor (fr.o.m. den 20 september 1978)

Meyer, Lars, förbundsjurist (fr.o.m. den 21 juni 1978)

Nyström, Lennart, finanssekreterare (fr.o.m. den 21 juni 1978)

Regner, Göran I. F., hovrättsassessor (fr.o.m. den 20 september 1978)

Törnvall, Peder H., expeditionschef (fr.o.m. den 21 juni 1978 t.o.m. den 13 oktober 1980)

Sekreterare:

Graffman, Agneta C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 6 november 1978)

Lokal: Munkbron 11, tel. 11 19 64. Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Kn 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar med företrädare för olika kommuner och kommunala företag. Därutöver har en särskild arbetsgrupp inom kommittén hållit åtta sammanträden.

Kommittén planerar att avge ett delbetänkande under år 1981.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

16. Kommittén (Kn 1978:02) för medbestämmandefrågor

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 31 augusti 1978 för fortsatt utredning av frågan om medbestämmande för de anställda i kommuner och landstingskommuner m.m.:

Ordförande:

Hegrelius, Olov, f.d. regeringsråd (fr.o.m. den 5 oktober 1978)

Ledamöter:

Ahlvarsson, Lars I., direktör (fr.o.m. den 12 juli 1979)
Arnström, Sven G., avdelningschef (fr.o.m. den 31 augusti 1979)
Aspegren, Lennart, rättschef (fr.o.m. den 5 oktober 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)
Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 5 oktober 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)
Boman, Svante, chefsrådman (fr.o.m. den 5 oktober 1978)
Borglund, Erik, lagman (fr.o.m. den 5 oktober 1978 t.o.m. den 12 december 1979)
Bäckström, N. Birger, direktör (fr.o.m. den 12 juli 1979)
Christensson, Kent, förbundsordförande (fr.o.m. den 26 november 1980)
Gustafsson, Agne, universitetslektor (fr.o.m. den 5 oktober 1978)
Lindh, K. Rolf, ombudsman (fr.o.m. den 12 juli 1979)
Neergaard, Erik A., lagman (fr.o.m. den 5 oktober 1978 t.o.m. den 31 januari 1980)
Rosengren, Judith, ombudsman (fr.o.m. den 12 juli 1979)
Starlander, Lillemor, ombudsman (fr.o.m. den 12 juli 1979 t.o.m. den 25 november 1980)

Experter:
Aspegren, Lennart, rättschef (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Bergqvist, Olof, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Högdahl, Lars A., tf. departementsråd (fr.o.m. den 12 september 1979)
Lewensjö, Åke R., sektionschef (fr.o.m. den 12 september 1979)
Neergaard, Erik A., lagman (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Olsson, Ingrid M., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sekreterare:
Boman, Svante, chefsrådman (fr.o.m. den 5 oktober 1978)

Lokal: Departementens kommittéer, Lilla Kungsgatan 3, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. växel 031/17 38 00

Direktiven för kommittén, se 1979 års kommittéberättelse del II Kn 3 och Kn 4. Tilläggsdirektiv, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 2.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tre sammanträden.
Kommittén beräknas avge sitt slutbetänkande 1981.

17. Räddningstjänstkommittén (Kn 1979:01)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 1 mars och den 7 juni 1979 för att utreda frågor om ersättning på grund av naturkatastrofer:

Ordförande:
Persson, Carl J. G., f.d. landshövding (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Ledamöter:
Aulin, Olle M., bitr. försvarsdirektör, led. av riksdagen
Bergander, Lilly K., kontorist, led. av riksdagen
Bergdahl, Hugo A., kommunalråd, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Johnsson, Rune S. G., ombudsman, f.d. led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Karlsson, Helge G., metallarbetare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Svartberg, Karl-Erik, rektor, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Sakkunniga:
Arvidson, Olle, brandchef (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Hultqvist, Swen E. H., överdirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Lewensjö, Åke R., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Lindberg, Carl-Otto A., förste länsassessor (fr.o.m. den 16 juli 1979)
Rangnitt, F. Harald O., rättschef (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Sjölin, Jan P., ombudsman (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Sundberg, E. Bertil, vice brandchef (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Westling, Bengt R., ombudsman (fr.o.m. den 26 mars 1980)

Experter:
Aronsson, Hans E., direktör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Bjurman, C. G. Ulf, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Ekström, O. Göran, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Halldén, Bengt A. E., civilingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Johansson, Bengt H., byrådirektör (fr.o.m. den 1 februari 1980)
Stål, B. Torbjörn, överingenjör (fr.o.m. den 1 februari 1980)

Sekreterare:
Frid, Sven Rune, byråchef (fr.o.m. den 16 juli 1979)

Bitr. sekreterare:
Kihlgren, C. Gunnar, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 oktober 1979)
Larén Marklund, A. E. Ingrid, hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 maj 1980)

Lokal: Munkbron 11, 1 tr., 111 28 Stockholm, tel. 11 21 74 (Frid), 11 21 83 (Larén Marklund), 031/17 38 00 (Kihlgren)

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 1 och 3.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit åtta sammanträden.

Kommittén har den 15 januari 1980 avgett betänkandet (Ds Kn 1980:1) Undersökning av allvarliga olyckshändelser.

Kommitténs arbete beräknas pågå under hela år 1981.

18. Kvinnoprästutredningen (Kn 1979:02)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979 för att utreda jämställdhet mellan kvinnor och män som präster i svenska kyrkan m.m.:

Särskild utredare:
Palm, R. Elisabeth, statssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Sakkunniga:
Johansson, B. Sture, förbundsdirektör (fr.o.m. den 7 augusti 1979)
Stolt, Lennart, direktör (fr.o.m. den 7 augusti 1979)

Experter:
Engman, Gerd B., studiesekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Hammarbacken, Britta K. M., leg. sjuksköterska, led av riksdagen (fr.o.m. den 16 november 1979)
Johansson, K. Hilding, fil. dr, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Malmgren, Lena M., tf. komminister (fr.o.m. den 1 juli 1979)
Troedsson, Ingegerd, förutv. statsråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1979)

Sekreterare:
Lövén, Bo C., hovrättsassessor (fr.o.m. den 7 augusti 1979)

Lokal: Kommundepartementet, Tysta Marigången 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 40 01

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 6.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden samt haft överläggningar i tio av stiften med biskopen och olika kyrkliga grupper.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete under våren 1981.

19. Utredningen (Kn 1979:03) om översyn av skatteförvaltningen i Stockholms län (ÖSAB)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 28 juni 1979:

Särskild utredare:
Bruno, Gösta F., f.d. överdirektör (fr.o.m. den 8 oktober 1979)

Sakkunniga:
Baekkevold, Arne E., kammarrättsassessor (fr.o.m. den 1 december 1979)
Jakobsson, Kjell G. L., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)
Johnsson, Bengt Å. S., byrådirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)
Tegnhed, Lars A., bitr. skattedirektör (fr.o.m. den 1 december 1979)

Sekreterare:
Hillman, Bo I., avdelningsdirektör (fr.o.m. den 8 oktober 1979)
Ihrmark, Astrid K. M., länsrevisor (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Lokal: Munkbron 11, 2 tr., tel. 20 26 18 (Bruno), 10 93 47 (Hillman), 20 87 56 (Ihrmark). Postadress: Kommundepartementet, 103 33 Stockholm

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 5.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit fem sammanträden. Efter överenskommelse med länsstyrelsen i Stockholms län och berörda personalorganisationer har det bildats en referensgrupp och fyra kontaktgrupper. Utredningen har haft sex sammanträden med referensgruppen och tolv sammanträden med kontaktgrupperna.

Utredningen beräknas avsluta sitt arbete vid halvårsskiftet 1981.

20. Utredningen (Kn 1979:04) om begravningsverksamheten

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 9 augusti 1979:

Särskild utredare:

Sterzel, Fredrik A. C., justitieråd (fr.o.m. den 1 september 1979)

Sekreterare:

Nordling, Lotty A., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 september 1979)

Lokal: Kommundepartementet, Tysta Marigången 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 40 02

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Den särskilde utredaren har under tiden november 1979 - oktober 1980 i samarbete med Svenska kyrkans församlings- och pastoratsförbund genomfört en enkätundersökning om svenska kyrkans begravningsverksamhet samt har haft överläggningar med myndigheter, organisationer och andra som berörs av utredarens arbete.

Utredaren beräknas avsluta sitt arbete omkring årsskiftet 1980-1981.

21. Utredningen (Kn 1979:05) om tillsyn av kusterna (TAK)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 6 september 1979 för att utreda frågan om bemanning längs våra kuster:

Särskild utredare:

Sandlund, Maj-Britt L., länsråd (fr.o.m. den 7 september 1979)

Expert:
Bjurman, G.G. Ulf, hovsrättsassessor (fr.o.m. den 15 oktober 1979)

Sekreterare:
Österberg, Erik K.-A., byrådirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1979)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 10.

Utredningen har under tiden november 1979 - januari 1980 hållit fyra sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer, kommittéer och andra som berörts av utredningens arbete.

Utredningen har den 14 februari 1980 avgett betänkandet (Ds Kn 1980:2) Personal för tillsyn av kust och skärgård.

Uppdraget är därmed slutfört.

22. 1979 års kyrkomöteskommitté (Kn 1979:06)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 13 september 1979:

Ordförande:
Johansson, K. Hilding, fil. dr, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 september 1979)

Ledamöter:
Gibson, Urban H., chefskonsult (fr.o.m. den 28 september 1979)
Grape-Lantz, Margareta, utredningssekreterare (fr.o.m. den 28 september 1979)
Johansson, Gunnar A., häradsdomare, led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 september 1979)
Jonäng, Gunnel M., led. av riksdagen (fr.o.m. den 28 september 1979)
Lundgren, Carl-Eric, förbundssekreterare (fr.o.m. den 28 september 1979)

Sekreterare:
Thyblad, Tom F. F. T:son, rådman (fr.o.m. den 1 december 1979)

Lokal: Munkbron 11, 111 28 Stockholm, tel. 10 87 72

Direktiven för kommittén, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 8.

Kommittén har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit tio sammanträden samt haft överläggningar med olika myndigheter, organisationer och andra som berörs av kommitténs arbete.

Kommittén beräknas avsluta sitt arbete under slutet av år 1980.

23. Utredningen (Kn 1979:07) om statsbidrag till kvinnoorganisationer

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 15 november 1979:

Särskild utredare:
Björk, Gunnar E., led. av riksdagen (fr.o.m. den 15 november 1979)

Sakkunniga:
Kalles, Lars-Erik, departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)
Qvarlander, Eva Ch., departementssekreterare (fr.o.m. den 1 januari 1980)

Expert:
Ericsson, Ulla M., mellanstadielärare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sekreterare:
Ericsson, Ulla M., mellanstadielärare (fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 30 juni 1980)

Direktiven för utredningen, se 1980 års kommittéberättelse del II Kn 11.

Utredningen har under tiden januari - oktober 1980 hållit 18 sammanträden.

Utredningen har den 28 oktober 1980 avgett sitt slutbetänkande (SOU 1980:44) Bidrag till kvinnoorganisationer.

Uppdraget är därmed slutfört.

24. Utredningen (Kn 1979:08) om kommunal kompetenslagstiftning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 6 december 1979 för att utreda frågan om sammanförande av vissa lagar om den kommunala kompetensen till en lag:

Särskild utredare:
Lindquist, Ulf W. E., hovrättsråd (fr.o.m. den 10 december 1979)

Sakkunniga:
Riberdahl, Curt S., förbundsjurist (fr.o.m. den 1 mars 1980)
Sahlin, Jan E. A., förste sekreterare (fr.o.m. den 1 april 1980)

Sekreterare:
Rolfson, Bo G. R., hovrättsassessor (fr.o.m. den 1 mars 1980)

Lokal: Departementets kommittéer, Box 347, 401 25 Göteborg, tel. 031/17 38 00

Särskilda direktiv har ej meddelats.

Utredningen har under tiden november 1979 - oktober 1980 hållit ett sammanträde.

Utredningen planerar att avge delbetänkande i april 1981.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande i december 1981.

25. Utredningen (Kn 1980:01) om inomregional skatteutjämning

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 april 1980:

Särskild utredare:

Antonsson, Johannes, landshövding (fr.o.m. den 11 april 1980)

Sakkunniga:

Bergsten, E. Rune, departementsråd (fr.o.m. den 11 april 1980)
Hjelmqvist, Ingvar K. R., departementsråd (fr.o.m. den 11 april 1980)
Lindström, Harry I., direktör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Skilje, Ivar, finansdirektör (fr.o.m. den 11 april 1980)
Slunge, G. Walter R., avdelningschef (fr.o.m. den 11 april 1980)

Expert:

Åkesson, Gert, budgetkamrer (fr.o.m. den 20 oktober 1980 t.o.m. den 31 januari 1981)

Sekreterare:

Rydberg, J. Å. Lennart, civiljägmästare (fr.o.m. den 11 april 1980)

Lokal: Länsstyrelsen i Kronobergs län, Kungsgatan 8, 351 86 Växjö, tel. växel 0470/86 000

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Kn 1.

Utredningen har under tiden april - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Utredningen har den 3 september 1980 avgett promemorian (Ds Kn 1980:7) Fortsatt giltighet av lagen om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun.

Utredningen beräknas avge sitt slutbetänkande hösten 1981.

26. Utredningen (Kn 1980:02) om redovisningssystemet för exekutionsväsendet (REX)

Tillkallad enligt regeringens bemyndigande den 10 april 1980 för att utreda frågan om utformningen av det ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet:

Särskild utredare:
Johansson, Larz A., kommunalråd, led. av riksdagen (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Sakkunniga:
Rydén, Nils, byråchef (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Strömberg-Levin, Birgitta, byrådirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Svantesson, Magnus, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Tavemark, Rune, kronofogde (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Tornborg, Curt G. F., departementsråd (fr.o.m. den 1 juli 1980)
Troive, Hans, skattedirektör (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Expert:
Nilsson, Ulf, avdelningsdirektör (fr.o.m. den 1 oktober 1980 t.o.m. den 31 januari 1981)

Sekreterare:
Törnkvist, Olof, kronofogde (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Tegeluddsvägen 90, 115 28 Stockholm, tel. 62 37 70

Direktiven för utredningen, se 1981 års kommittéberättelse del II Kn 2.

Den särskilde utredaren har under tiden juli - oktober 1980 hållit ett sammanträde med de sakkunniga.

Utredaren beräknas avge sitt slutbetänkande under sommaren 1981.

27. Stat-kommungruppen (Kn 1980:03)

Tillkallade enligt regeringens bemyndigande den 24 april 1980 för att se över de statliga myndigheternas tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet:

Ordförande:
Palm, R. Elisabeth, statssekreterare (fr.o.m. den 10 juni 1980)

Ledamöter:
Arfwedson, Anders, statssekreterare (fr.o.m. den 10 juni 1980)
Carlsson, G. Rune, förbundsdirektör (fr.o.m. den 10 juni 1980)
Järdler, Sven A., förbundsdirektör (fr.o.m. den 10 juni 1980)
Pettersson, S. Åke E., statssekreterare (fr.o.m. den 10 juni 1980)
Westerberg, Bengt C. G., statssekreterare (fr.o.m. den 10 juni 1980)

Sakkunniga:
Peterson, Carl-Gunnar P., departementsråd (fr.o.m. den 10 juni 1980)
Strand, Karl-Erik, departementsråd (fr.o.m. den 10 juni 1980)

Experter:
Dahlberg, Helge B., sekreterare (fr.o.m. den 1 oktober 1980)
Fransson, Bo-Gunnar L., avdelningschef (fr.o.m. den 13 augusti 1980)
Sahlin, Jan E. A., förbundsjurist (fr.o.m. den 1 oktober 1980)

Sekreterare:
Nilsson, Jörgen, planeringssekreterare (fr.o.m. den 1 juli 1980)

Lokal: Kommundepartementet, Tysta Marigången 2, 103 33 Stockholm, tel. växel 763 10 00, direktval 763 40 47

Direktiven för arbetsgruppen, se 1981 års kommittéberättelse del II Kn 3.

Arbetsgruppen har under tiden juni - oktober 1980 hållit tre sammanträden.

Arbetsgruppens arbete beräknas pågå under hela år 1981.

Underbilaga

KOMMITTÉKOSTNADER

JUSTITIEDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Integritetsskyddskommittén (Ju 1967:62)	1981:1	2 286,4	218,2	29,6
Utredningen (Ju 1979:12) med uppdrag att se över valkretsindelningen vid riksdagsval i Malmöhus län	49	—	—	28,3
Summa		—	**218,2**	**57,9**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Samarbetsorganet (Ju 1968:59) för rättsväsendets informationssystem (SARI)	1981:2	9 969,4	76,7	56,1
Familjelagssakkunniga (Ju 1970:52)	3	4 375,2	703,1	53,5
Konkurslagskommittén (Ju 1971:06)	4	2 544,5	350,8	49,1
Utredningen (Ju 1972:04) ang. ny lagstiftning om befordran med järnväg	5	1 170,1	225,0	9,5
Utredningen (Ju 1972:12) om företagsinteckning	6	935,5	286,4	9,5
Energirådet (Ju 1974:03)	7	—	—	—
Försäkringsrättskommittén (Ju 1974:09)	8	1 202,2	352,5	69,1
Varumärkesutredningen (Ju 1974:10)	9	347,2	—	24,3
Massmediekoncentrationsutredningen (Ju 1974:13)	10	879,9	518,3	20,4
Utredningen (Ju 1974:14) om reklam i videogram (RIV)	11	618,7	3,1	55,4
Stiftelseutredningen (Ju 1975:01)	12	1 789,0	339,4	49,6
Småhusköpkommittén (Ju 1975:02)	13	869,3	287,0	52,0
Arrendelagskommittén (Ju 1975:04)	14	1 329,3	359,4	37,2
Hyresrättsutredningen (Ju 1975:06)	15	711,3	160,1	48,7
Upphovsrättsutredningen (Ju 1976:02)	16	829,1	250,8	113,1
Förmögenhetsbrottsutredningen (Ju 1976:04)	17	477,4	174,4	39,9
Datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05) (DALK)	18	1 902,6	451,6	75,0
1977 års sexualbrottskommitté (Ju 1977:03)	19	1 079,9	218,1	94,4
Byggnadspantutredningen (Ju 1977:05)	20	451,0	187,5	10,6
Rättegångsutredningen (Ju 1977:06)	21	1 299,3	647,8	160,4
Kommittén (Ju 1977:07) om ställföreträdare för dödsbo i vissa fall m.m.	22	323,7	165,9	22,1

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
7,5	33,4	—	0,5	—	289,2
3,6	—	—	—	—	31,9
11,1	**33,4**	**—**	**0,5**	**—**	**321,1**
5,1	10,1	835,0	—	—	983,0
67,5	—	—	0,4	—	824,5
25,1	—	—	0,1	—	425,1
16,0	—	0,4	0,3	—	251,2
19,6	—	—	1,0	—	316,5
—	—	—	—	—	—
18,4	—	—	—	—	440,0
4,5	—	—	—	—	28,8
0,8	—	—	0,2	—	539,7
13,2	—	—	—	—	71,7
46,2	—	—	0,3	—	435,5
16,0	—	—	2,7	—	357,7
28,7	—	—	—	—	425,3
5,2	—	—	0,1	—	214,1
33,5	—	127,0	0,1	—	524,5
19,2	—	—	—	—	233,5
10,1	—	105,3	49,1	—	691,1
7,8	—	1,9	0,1	—	322,3
11,7	—	—	0,4	—	210,2
94,7	—	2,8	17,3	—	923,0
15,8	—	37,5	0,1	—	241,4

1	2	3	4	5
Utredningen (Ju 1977:08) om barnens rätt	1981: 23	678,3	332,2	76,6
Militäransvarskommittén (Ju 1977:09)	24	604,6	279,8	43,5
Yttrandefrihetsutredningen (Ju 1977:10)	25	862,0	388,9	85,4
Tomträttskommittén (Ju 1977:12)	26	477,5	130,9	58,7
Konsumentköpsutredningen (Ju 1977:13)	27	369,0	248,8	51,7
Utredningen (Ju 1977:15) om rätten till arbetstagares uppfinningar	28	389,4	175,4	85,1
Sjölagsutredningen (Ju 1977:16)	29	279,1	194,3	23,9
1978 års vallagskommitté (Ju 1978:01)	30	298,3	183,8	17,3
LTO/LOB-utredningen (Ju 1978:03)	31	222,4	163,0	43,4
Fyndlagstiftningsutredningen (Ju 1978:05)	32	36,5	175,7	30,8
Tvångsmedelskommittén (Ju 1978:06)	33	109,0	162,7	37,4
BRÅ-utredningen (Ju 1978:07)	34	92,6	208,4	14,1
Miljöskadeutredningen (Ju 1978:08)	35	63,7	63,4	45,6
Förvaltningsrättsutredningen (Ju 1978:09)	36	38,1	304,7	32,7
Kommissionslagskommittén (Ju 1978:10)	37	60,3	158,7	11,3
Viteskommittén (Ju 1979:01)	38	47,6	173,0	40,1
Pantbrevsutredningen (Ju 1979:02)	39	27,2	248,7	23,2
Patentprocessutredningen (Ju 1979:03)	40	39,2	161,0	43,1
Fängelsestraffkommittén (Ju 1979:04)	41	14,5	282,9	65,0
Frivårdskommittén (Ju 1979:05)	42	16,2	168,7	10,8
Delegationen (Ju 1979:06) för kontraktsvård	43	—	—	4,2
Fastighetsdata- och inskrivningsregisterkommittén (Ju 1979:08) (FADIR)	44	—	190,0	36,2
MAIK-kommittén (Ju 1979:08)	45	—	34,6	—
Utredningen (Ju 1979:09) om skydd för företagshemligheter	46	—	163,9	9,7
Utredningen (Ju 1979:10) om internationella faderskapsfrågor	47	—	60,1	2,2
Fastighetsbildningsutredningen (Ju 1979:11)	48	—	171,1	14,3
Tjänsteansvarskommittén (Ju 1979:13)	50	—	208,2	—
Grundlagskommittén (Ju 1980:01)	51	—	100,7	—
Stöldutredningen (Ju 1980:02)	52	—	25,5	6,5
Permissionsutredningen (Ju 1980:03)	53	—	22,2	—
Ägarlägenhetsutredningen (Ju 1980:04)	54	—	—	—
Utredningen (Ju 1980:05) om utandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott	55	—	—	—
Utredningen (Ju 1980:07) för att se över gällande ordning i fråga om godtrosförvärv av stöldgods m.m.	56	—	—	—
Summa			**10 939,2**	**1 962,7**
Kommitter som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Namnlagsutredningen (Ju 1972:06)	1980: 6	825,8	—	48,8
Konsumenttjänstutredningen (Ju 1972:07)	7	1 986,7	70,2	19,9
Produktansvarskommittén (Ju 1973:08)	9	704,1	93,9	55,3
Hemförsäljningskommittén (Ju 1973:10)	10	1 813,4	185,2	30,3
1974 års bolagskommitté (Ju 1974:21)	16	962,0	15,2	32,2
1975 års polisutredning (Ju 1975:08)	21	716,8	5,0	35,4
Utredningen (Ju 1976:06) om kriminalvårdsstyrelsens organisation m.m.	25	1 081,4	40,1	44,6
Allmänna advokatbyråkommittén (Ju 1977:11) (ABK)	35	440,0	34,9	38,9
Utredningen (Ju 1977:14) om vissa arvsrättsliga frågor	38	403,4	—	8,2
Utredningen (Ju 1977:17) om förfarande i vissa disciplinärenden m.m.	41	319,7	69,9	29,6
Utredningen (Ju 1978:02) om vidgad ortspressannonsering m.m.	43	266,8	13,4	34,1
Näringspolitiska delegationen (Ju 1978:04)[3]	45	—	—	—
Summa			**527,8**	**377,3**

6	7	8	9	10	11
38,8	61,3	—	0,5	—	509,4
43,6	—	—	—	—	366,9
37,7	66,0	—	./. 0,1	—	577,9
6,8	—	—	—	—	196,4
9,2	—	—	—	—	309,7
22,3	—	—	—	—	282,8
29,2	—	—	—	—	247,4
5,5	—	—	—	—	206,6
42,0	—	—	0,1	—	248,5
—	—	—	—	—	206,5
10,8	—	—	—	—	210,9
20,4	—	—	0,3	—	243,2
—	—	—	—	—	109,0
41,4	—	—	0,4	—	379,2
14,2	—	—	—	—	184,2
5,9	—	—	0,2	—	219,2
11,0	—	—	0,3	—	283,2
2,9	—	—	0,2	—	207,2
67,5	18,2	—	0,4	—	434,0
19,2	—	—	—	—	198,7
5,7	—	—	0,1	—	10,0
22,8	—	4,2	43,4	—	296,6
0,8	—	—	—	—	35,4
11,2	—	18,7	0,4	—	203,9
0,5	—	—	0,3	—	63,1
25,7	—	—	0,8	—	211,9
0,8	—	—	—	—	209,0
7,1	—	—	0,2	—	108,0
6,2	—	—	—	—	38,2
0,6	—	—	—	—	22,8
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
968,9	**155,6**	**1 132,8**	**119,7**	**—**	**15 278,9**
—	—	—	—	—	48,8
3,1	169,3	—	—	—	262,5
0,8	44,8	—	—	—	194,8
3,4	95,4	—	—	—	314,3
0,3	24,6	—	—	—	72,3
2,5	28,9	—	—	—	71,8
6,0	41,5	4,9	—	—	137,1
15,2	30,7	—	1,3	—	121,0
—	—	—	—	—	8,2
9,9	34,5	—	—	—	143,9
4,9	—	2,6	—	—	55,0
—	—	—	—	—	—
46,1	**469,7**	**7,5**	**1,3**	**—**	**1 429,7**

1	2	3	4	5
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Nordiska straffrättskommittén (Ju 1961:51) svensk sakkunnig		—	—	—
Nämnden (Ju 1968:67) för Europarådets kriminologiska forskningsstipendier		12,1	—	4,9
Nordiska ämbetsmannakommittén (Ju 1974:07) för lagstiftningsfrågor		11,6	—	1,8
Arbetsgrupp (Ju 1978:A) för översyn av anstaltsbeståndet inom kriminalvården		99,3	51,5	—
1979 års särskilda jurstikommission (Ju 1979:A)		36,0	247,8	5,6
Diverse myndigheter m.m.		—	—	—
Diverse firmor		—	—	—
Diverse personer			1,4	—
Gemensamma kostnader		—	465,1	—
Utestående reseförskott		—	—	—
	Summa		**765,8**	**12,3**
	Summa totalt		**12 451,0**	**2 410,2**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m.m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Kostnaderna har betalats från industridepartementets kommittéanslag.

6	7	8	9	10	11
4,6	—	—	1,0	—	5,6
—	—	—	—	—	4,9
0,3	—	—	—	—	2,1
8,2	—	—	—	—	59,7
22,0	—	—	—	—	275,4
—	—	—	—	61,5	61,5
—	—	—	0,8	—	0,8
—	—	—	—	—	1,4
0,8	6,3	—	492,5	—	964,7
25,6	—	—	—	—	25,6
61,5	**6,3**	**—**	**494,3**	**61,5**	**1 401,7**
1 087,6	**665,0**	**1 140,3**	**615,8**	**61,5**	**18 431,4**

UTRIKESDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 – 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Delegationen (UD 1972:02) för utveckling av folkrättens regler om humanitet i krig	1981: 1	604.2	120.7	8.6
Nedrustningsdelegationen (UD 1976:01)	2	89.5	–	13.5
Utredningen (UD 1978:02) om utrikesrepresentationen	3	357.6	440.9	52.0
Kommittén (UD 1979:01) för att förbereda 1981-års FN-konferens om nya och förnyelsebara energikällor	4	–	–	8.3
Utredningen (UD 1979:02) om utbildningsbehovet för det svenska framtida utvecklingssamarbetet[3]	5	–	386.0	17.3
Utredningen (UD 1980:01) om fredskårens framtid[3]	6	–	–	0.5
Summa			**947.6**	**100.2**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Biståndspolitiska utredningen (UD 1972:03)[3]	1979: 2	1 981.2	–	–
Kommittém (UD 1977:03) för de svenska förberedelserna inför FN:s konferens om vetenskap och teknologi för utveckling[3]	1980: 3	45.6	–	11.2
Utredningen (UD 1978:01) om formerna för stiftelsen Stockholms internationella fredsforskningsinstituts (SIPRI) framtida verksamhet	4	27.0	–	63.2
Summa			–	**74.4**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m m				
Svenska UNICEF-kommittén			–	18.9
Brådskande utredningar på nedrustningsområdet			–	–
Summa			–	**18.9**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg
[2] Hyreskostnaderna för kommittéer bestrids från anslaget Gemensamma ändamål för statsdepartementen
[3] Kostnaderna bestrids av andra medel än kommittéanslaget

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
20.3	–	–	–	–	149.6
8.0	–	–	–	–	21.5
33.1	–	–	–	–	526.0
–	–	–	–	–	8.3
14.3	–	96.9	4.1	–	518.6
–	–	–	2.0	–	2.5
75.7	**–**	**96.9**	**6.1**	**–**	**1.226.5**
51.4	9.7	–	–	–	61.1
–	46.6	5.0	0.8	–	63.6
–	–	–	7.6	–	70.8
51.4	**56.3**	**5.0**	**8.4**	**–**	**195.5**
–	–	–	–	–	18.9
–	–	–	–	50.0	50.0
–	**–**	**–**	**–**	**50.0**	**68.9**

FÖRSVARSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Sårbarhetskommittén (Fö 1977:02) (SÅRK)	1981:4	741,8	145,1	83,4
Summa			**145,1**	**83,4**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Beredningen (Fö 1975:01) för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret (BKF)	1981:1	913,4	187,2	34,2
1975 års skyddsrumsutredning (Fö 1975:03) (SkrU -75)	2	244,6	48,3	—
Värnpliktsinflytandekommittén (Fö 1977:01) (VIK)	3	477,8	232,6	103,5
1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02) (FK -78)	5	993,0	524,0	170,4
Delegationen (Fö 1978:03) för samordning av ny befälsordning (SamD NBO)	6	19,2	—	15,3
Civilmilitärutredningen (Fö 1978:04) (CMU)	7	161,6	293,7	56,4
Utredningen Hälso- och sjukvård i försvaret (Fö 1978:05) (HSF)	8	97,2	34,7	70,5
Folkrättskommittén (Fö 1978:06)	9	117,4	96,3	125,6
Kommittén (Fö 1979:01) om vissa frågor rörande den militära underrättelsetjänsten	10	—	—	54,5
1979 års militära flygindustrikommitté (Fö 1979:02) (MFK -79)	11	—	360,0	107,5
1979 års materielanskaffningskommitté (Fö 1979:03) (MAK-79)	12	—	238,1	85,7
Utredningen (Fö 1980:01) Religionen i försvaret	13	—	—	—
Utredningen (Fö 1980:02) om värnpliktsförmåner under beredskap och krig	14	—	—	—
Utredningen (Fö 1980:03) om vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel	15	—	—	—
Summa			**2 014,9**	**823,6**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Militära pensionsåldersdelegationen (Fö 1971:04) (MPD)	1980:1	705,4	14,8	—
Försvarsmaktens ledningsutredning (Fö 1974:03) (FLU -74)	2	2 962,4	156,2	119,8
Tjänstereglementsutredningen (Fö 1974:05) (TjRU)	3	684,7	1,6	35,9
Fredstandvård -80 (Fö 1977:03)	8	488,8	80,5	7,6
Flygindustrikommittén (Fö 1978:01) (FLIK)	9	549,9	1,2	—
Summa			**254,3**	**163,3**

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
5,6	57,5	–	42,3	–	333,9
5,6	**57,5**	**–**	**42,3**	**–**	**333,9**
81,7	–	6,0	2,6	–	311,7
16,8	0,5	–	0,2	–	65,8
39,7	15,0	–	9,5	–	400,3
261,5	43,0	30,3	21,2	–	1 050,4
1,9	–	–	2,4	–	19,6
6,4	–	–	26,9	–	383,4
29,7	–	–	1,8	–	136,7
80,1	199,7	–	2,0	–	503,7
11,5	0,2	–	1,1	–	67,3
42,5	0,4	249,9	13,0	–	773,3
30,7	0,4	124,3	0,9	–	480,1
–	0,4	–	–	–	0,4
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
602,5	**259,6**	**410,5**	**81,6**	**–**	**4 192,7**
–	–	–	0,8	–	15,6
26,3	44,8	–	12,8	–	359,9
2,7	1,7	–	–	–	41,9
0,1	36,4	–	0,8	–	125,4
–	–	–	0,7	–	1,9
29,1	**82,9**	**–**	**15,1**	**–**	**544,7**

1	2	3	4	5
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Utredningen (Fö 1977:A) om samordning av allmänna landmobila radiokommunikationer m.m. (SAMORA)	2	656,4	—	—
Pilotutbildningskommittén (Fö 1978:A)	3	230,4	50,1	39,3
Översyn av transportfrågor inom totalförsvaret (Fö 1978:B)		107,9	—	—
Diverse personer			45,6	2,7
Gemensamma kostnader			5,6	—
Utestående reseförskott			—	—
	Summa		**101,3**	**42,0**
	Summa totalt		**2 515,6**	**1 112,3**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Kostnaderna bestrids av kommunikationsdepartementet med 361,4 tkr 1979/80.
[3] Kostnaderna bestrids av kommunikationsdepartementet med 98,0 tkr 1979/80.

6	7	8	9	10	11
—	—	722,8	—	—	722,8
8,4	—	18,2	1,3	—	117,3
—	—	221,2	—	—	221,2
0,7	—	—	—	—	49,0
4,8	—	—	187,4	—	197,8
1,3	—	—	—	—	1,3
15,2	**—**	**962,2**	**188,7**	**—**	**1 309,4**
652,4	**400,0**	**1 372,7**	**327,7**	**—**	**6 380,7**

SOCIALDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 – 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Socialpolitiska samordningsutredningen (S 1975:02)	S 1981: 8	1 813,7	259,0	93,4
Kontraktvårdsutredningen (S 1979:02)	26	27,6	183,8	57,7
Utredningen (S 1979:05) om alkoholfri motellverksamhet	29	–	1,4	18,8
Summa			**444,2**	**169,9**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Socialdepartementets sjukvårdsdelegation (S 1966:39)	S 1981: 1	2 849,8	6,7	62,2
Pensionskommittén (S 1970:40)	2	3 104,5	317,3	107,0
Barnomsorgsgruppen (S 1973:07)	3	2 760,7	455,9	51,3
Familjestödsutredningen (S 1974:01)	4	3 246,4	614,6	25,8
Nykterhetsvårdens erkända och enskilda vårdanstalters personalorganisationsutredning NEPO (S 1974:04)	5	733,6	15,5	66,2
Delegationen (S 1974:05) för social forskning	6	1 637,3	537,9	139,6
Utredningen (S 1974:69) om sjukvård i livets slutskede (SLS)	7	1 786,9	91,3	–
Utredningen (S 1976:05) om sjukvården i krig	9	754,3	101,6	67,1
Prostitutionsutredningen (S 1977:01)	10	887,3	295,9	11,7
Tobakskommittén (S 1977:03)	11	184,3	77,6	16,3
Utredningen (S 1977:04) om narkotikamissbrukets skadeverkningar	12	1 618,5	984,3	82,4
Utredningen (S 1977:10) om ADB inom den allmänna försäkringen m.m. (ALLFA)	13	1 389,2	387,6	53,3
Omsorgskommittén (S 1977:12)	14	2 305,3	1 094,3	86,4
Fluorberedningen (S 1977:13)	15	163,9	11,3	37,9
Texttelefongruppen (S 1977:15)	16	53,0	30,1	30,0
Ensamförälderkommittén (S 1977:16)	17	308,6	368,2	19,1
Beredningsgruppen för det internationella barnåret 1979 (S 1977:19)	18	1 359,1	123,7	37,3
Utredningen (S 1977:21) om de homosexuellas situation i samhället	19	249,6	294,9	47,7
1978 års tandvårdsutredning (S 1978:01)	20	1 149,8	412,8	90,9
Organisationskommittén för försäkringsrätterna (S 1978:02)	21	1 125,7	557,1	20,4
Beredningen (S 1978:03) för internationellt läkemedelssamarbete	22	144,8	213,4	53,4
Sjukpenningkommittén (S 1978:04)	23	211,0	294,5	75,4
Utredningen (S 1978:05) om familjevård för missbrukare m.m.	24	199,3	263,3	23,4
Kortvågsutredningen (S 1978:06)	25	–	79,3	6,8
Kommittén (S 1979:03) för översyn av hemspråksträning för förskolebarn	27	–	194,7	5,2
Bilstödskommittén (S 1979:04)	28	–	96,7	19,6
Familjeekonomiska kommittén (S 1979:06)	30	–	88,6	9,8

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
48,7	98,9	–	–	–	500,0
28,6	2,6	–	0,7	–	273,4
6,4	2,6	–	–	–	29,2
83,7	**104,1**	**–**	**0,7**	**–**	**802,6**
5,7	22,5	–	0,2	1 800,0	1 897,3
136,5	–	–	0,7	–	561,5
14,7	4,2	–	3,2	–	529,3
36,6	3,1	17,2	17,3	–	714,6
0,8	–	–	–	–	82,5
45,6	60,5	–	5,1	–	788,7
12,1	130,5	179,0	0,2	–	413,1
68,9	–	16,9	12,9	–	267,4
47,7	–	4,0	1,6	–	360,9
7,5	–	–	-0,1	–	101,3
39,9	70,4	526,3	11,5	–	1 714,8
84,7	14,6	164,8	0,6	865,0	1 570,6
159,1	146,9	69,3	1,1	–	1 557,1
52,9	56,1	150,0	1,0	–	309,2
0,7	0,5	450,0	0,1	–	511,4
26,5	142,2	–	0,4	–	556,4
12,2	0,5	521,5	–	125,0	820,2
39,1	–	–	6,1	–	387,8
132,7	–	1 625,4	5,9	–	2 267,7
56,5	–	–	0,3	–	634,3
79,1	0,2	–	8,1	–	354,2
54,3	–	–	0,6	–	424,8
46,8	–	7,9	0,6	–	342,0
14,6	–	253,7	–	–	354,4
20,0	–	–	0,4	–	220,3
18,4	–	–	–	–	134,7
4,2	–	–	–	–	102,6

1	2	3	4	5
Kommittén (S 1979:07) för cancerförebyggande åtgärder	31	–	126,3	15,8
Kommittén (S 1979:08) för översyn av riksförsäkringsverkets organisation	32	–	184,6	71,2
Sjukreseutredningen (S 1979:09)	33	–	120,3	–
Beredningsgruppen (S 1979:10) för internationella handikappåret 1981	34	–	155,7	–
Anhörigvårdskommittén (S 1979:11)	35	–	–	–
Organisationskommittén (S 1979:12) för socialstyrelsen	36	–	336,0	–
Arbetsgruppen (S 1979:13) för att planera och genomföra en aktion mot överlåtelse av alkohol till ungdom	37	–	76,1	28,4
Arbetsgruppen (S 1980:01) för samråd beträffande boendeservice för svårt handikappade	38	–	–	–
1980 års abortkommitté (S 1980:02)	39	–	0,1	5,1
Journalutredningen (S 1980:03)	40	–	–	–
Socialdatautredningen (S 1980:04)	41	–	–	–
Organisationskommittén (S 1980:05) för statens miljömedicinska laboratorium	42	–	–	13,1
Samordningsorganet för alkoholfrågor (S 1980:06)	43	–	–	–
Socialberedningen (S 1980:07)	44	–	16,8	–
Utredningen (S 1980:08) för översyn av föräldraförsäkringen	45	–	–	–
Utredningen (S 1980:09) om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens och familjerådgivningens verksamhet	46	–	–	–
Summa		–	9 025,0	1 379,8
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Barnmiljöutredningen (S 1973:08)		1 235,3	27,8	–
Medicinalansvarskommittén (S 1974:02)		1 845,7	1,3	–
Pensionärsundersökningen (S 1974:06)		3 625,5	1,3	–
Regionsjukvårdsutredningen (S 1974:07)		2 132,7	–	–
Ledningsgruppen (S 1974:11) för försöksverksamhet inom socialvården		930,8	–	–
Hälso- och sjukvårdsutredningen (S 1975:04)		1 669,8	494,7	110,0
Planeringsgruppen (S 1976:03) för barnomsorg		1 220,0	59,0	14,5
Sjukvårdens inre organisation (S 1977:02)		687,6	7,7	–
Utredningen (S 1977:05) avseende vissa frågor om hälso- och sjukvård för äldre		310,4	1,3	–
Utredningen (S 1977:07) om barnolycksfall		753,9	12,1	–
Utredningen (S 1977:08) i frågan om kontinuitet i kontakterna mellan patient och läkare i den öppna vården		526,1	–	–
Utredningen (S 1977:14) om huvudmannaskapet för Karolinska sjukhuset		120,5	10,7	7,3
Utredningen (S 1979:01) om vissa frågor om regionssjukhuset i Örebro m.m.		131,2	3,4	11,9
Summa			619,3	143,7

6	7	8	9	10	11
21,3	–	302,7	0,8	–	466,9
1,9	–	50,3	–	–	308,0
18,2	–	–	19,5	–	158,0
38,1	53,6	21,6	34,9	–	303,9
0,2	–	–	–	–	0,2
16,1	–	326,2	–	–	678,3
24,4	14,4	–	17,1	–	160,4
–	–	–	–	–	–
4,1	–	–	1,8	–	11,1
2,2	–	–	–	–	2,2
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	13,1
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	16,8
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
1 344,3	**720,2**	**4 166,8**	**151,9**	**2 790,0**	**19 578,0**
–	30,9	–	–	–	58,7
0,3	–	–	0,1	–	1,7
–	–	–	–	–	1,3
0,5	–	–	–	–	0,5
0,1	–	–	–	–	0,1
31,8	230,4	–	0,6	–	867,6
4,4	180,0	205,0	1,4	–	464,3
0,9	33,1	–	–	–	41,7
–	–	–	–	–	1,3
2,4	–	30,0	–	–	44,5
0,1	–	–	–	–	0,1
–	–	–	–	–	18,0
10,2	2,2	95,6	–	–	123,3
50,7	**476,6**	**330,6**	**2,1**	**–**	**1 623,1**

1	2	3	4	5
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Satens Handikappråd (S 1966:37)		6 026,2	6,9	24,1
Nämnden (S 1960:A) för undervisningssjukhusens utbyggande (NUU)		3 429,7	875,7	78,3
Delegationen (S 1978:A) för internationella hälso- och socialvårdsfrågor		5,3	—	2,8
Diverse myndigheter		—	—	—
Diverse personer		—	90,2	—
Gemensamma kostnader		—	2,2	—
Utestående reseförskott		—	—	—
	Summa	—	**975,0**	**105,2**
	Summa totalt	—	**11 063,6**	**1 798,6**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m.m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.

6	7	8	9	10	11
3,5	–	–	0,4	–	34,9
130,5	1,3	1,4	43,4	–	1 130,6
–	–	–	–	–	2,8
–	–	2 209,9	–	328,8	2 538,7
–	–	–	–	–	90,2
–	47,5	–	534,2	–	583,9
30,9	–	–	–	–	30,9
164,9	**48,8**	**2 211,3**	**578,0**	**328,8**	**4 412,0**
1 643,6	**1 349,7**	**7 228,7**	**732,7**	**3 118,8**	**26 935,7**

KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 – 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sitt arbete senast den 30 juni 1980				
Utredaren (K 1978:06) av differentierade körkort	1981:9	26,9	–	21,8
Särskild utredare (K 1979:03) av Göteborgs hamns internationella konkurrensförhållande	14	95,5	206,0	–
Summa			**206,0**	**21,8**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Sakkunniga (K 1972:01) för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg (UMOF)[3]	1981:1	673,9	–	10,2
Fartygsmiljöutredningen (K 1973:04)	2	251,7	232,4	21,5
Trafiksäkerhetsutredningen (K 1973:07)	3	3 310,6	545,0	47,1
Sakkunnig (K 1975:07) med uppdrag att utreda vissa säkerhetsfrågor vid användning av truckar	4	27,7	–	9,7
Utredningen (K 1976:01) om samverkansmöjligheterna hos vissa affärsverks och myndigheters verkstadsrörelser m.m.	5	872,8	141,5	65,2
SMHI-utredningen (K 1977:01)	6	286,9	16,9	83,1
Typbesiktningsutredningen (K 1977:02)	7	631,6	169,2	67,9
Lufttransportutredningen (K 1978:07)	10	121,7	207,6	88,8
Tomtparkeringsutredningen (K 1978:10)	11	77,3	155,5	22,6
Utredningen (K 1979:01) om transport av farligt gods	12	79,1	176,0	56,4
Mönstringsutredningen (K 1979:02)	13	–	174,3	42,4
Väghållningsutredningen (K 1979:04)	15	–	40,5	23,2
Körkortsmedicinska utredningen (K 1979:05)	16	–	163,6	22,9
Särskild utredare (K 1979:06) av sjömanspension genom kollektivavtal	17	–	109,7	–
Kollektivtrafikberedningen (K 1979:07)	18	–	80,6	20,2
Taxesamordningsutredningen (K 1979:08)	19	–	–	–
Flyglagutredningen (K 1979:09)	20	–	54,7	–
Transportforskningskommittén (K 1980:01)	21	–	52,3	–
Stockholmsutredningen (K 1980:02)	22	–	9,9	–
Summa			**2 329,7**	**581,2**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Sjömanspensionsutredningen (K 1975:09)	1979:9	485,4	–	–
Körkortsutredningen (K 1976:02)	11	579,8	–	–
Sjöfartspolitiska utredningen (K 1977:05)	1980:10	1 564,1	178,3	25,2

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
4,9	–	2,4	–	–	29,1
47,7	–	62,4	4,1	–	320,2
52,6	**–**	**64,8**	**4,1**	**–**	**349,3**
0,3	–	28,8	–	–	39,3
37,7	–	–	4,3	–	295,9
23,8	21,7	351,0	4,0	–	992,6
–	–	15,0	–	–	24,7
4,8	–	–	0,2	–	211,7
16,2	–	–	0,1	–	116,3
62,8	–	184,1	–	–	484,0
37,6	–	319,8	0,6	–	654,4
7,0	–	–	2,6	–	187,7
22,9	–	–	2,8	–	258,1
38,1	–	–	–	–	254,8
14,8	–	62,6	1,5	–	142,6
3,1	–	–	1,6	–	191,2
9,5	–	–	–	–	119,2
3,0	–	–	2,6	–	106,4
–	–	–	0,3	–	0,3
2,4	–	–	–	–	57,1
9,4	–	–	–	–	61,7
–	–	–	2,0	–	11,9
293,4	**21,7**	**961,3**	**22,6**	**–**	**4 209,9**
0,4	–	–	–	–	0,4
./. 2,2	–	–	–	–	./. 2,2
17,7	18,3	100,7	1,1	–	341,3

1	2	3	4	5
Särskild utredare (K 1978:03) med uppdrag att se över lagstiftningen på försvarsmaktens fartyg	1980:12	57,6	—	27,4
Särskild utredare (K 1978:05) med uppdrag att göra en översyn av sjöfartsverkets sjökortsframställning	1979:20	47,1	—	—
Utredningen (K 1978:09) om taxinäringen	1980:16	161,8	13,9	8,0
	Summa		**192,2**	**60,6**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Arbetsgruppen (K 1978:B) för översyn av trafikbullerutredningens förslag i fråga om vägtrafikbuller		7,6	3,5	39,3
Sakkunnig (K 1979:A) med uppdrag att undersöka förutsättningarna för färjetrafik i Södra Öresund		5,9	27,8	—
Klassificeringsanstalternas undersökningsverksamhet (K 1979:B)		—	—	25,0
Utbyggnad av Visby hamn (K 1979:C)		—	15,3	14,2
Vissa frågor rörande nordkalottfrågor (K 1979:D)		—	./. 0,2	12,8
Kommission (K 1979:E) för viss rederifråga		—	18,1	5,6
Arbetsgrupp (K 1980:A) för enhetliga bestämmelser i Norden om småbåtar[4]		—	—	0,8
Stängselnämnden		—	—	28,3
Diverse myndigheter m.m.		—	—	—
Diverse personer		—	192,3	—
Gemensamma kostnader		—	99,9	—
Utestående reseförskott		—	—	—
	Summa	**—**	**356,7**	**126,0**
Sakkunniga i nordiskt lagstiftningsarbete m.m.				
Svenska sakkunniga (K 196/:37) inom Nordisk kommitté för trafiksäkerhetsforskning (NKT)		333,2	—	51,0
Nordisk kommitté (K 1967:38) för transportekonomisk forskning (NKTF)		678,1	1,3	20,8
Nordiskt trafiksäkerhetsråd (K 1971:02) (NTR)		446,9	—	43,2
Nordisk ämbetsmannakommitté (K 1971:04) för transportfrågor (NÄT)		539,4	—	83,0
Svenska sakkunniga (K 1971:05) inom Nordisk Kommitté för vägtrafiklagstiftning (NKV)		140,8	—	11,8
Nordisk bilteknisk kommitté (K 1975:03) (NBK)		43,8	—	2,1
	Summa	**—**	**1,3**	**311,9**
	Summa totalt	**—**	**3 085,9**	**1 101,5**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m.m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Kostnaderna bestrids av jordbruksdepartementet och kommundepartementet med vardera 13,1 tkr 1979/80. Ang. utredning om samordning av allmänna landmobila radiokommunikationer m.m. (SAMORA) är kommunikationsdepartementets andel 361,4 tkr. 1979/80 se redogörelsen till Fö-dep. Ang. Pilotutbildningskommittén är kommunikationsdepartementets andel 98,0 tkr. 1979/80 se redogörelsen till Fö-dep.
[4] Kostnaderna bestrids av jordbruksdepartementet med 0,9 tkr 1979/80.

6	7	8	9	10	11
3,0	–	–	0,1	–	30,5
–	–	–	0,6	–	0,6
4,7	–	–	–	–	26,6
23,6	**18,3**	**100,7**	**1,8**	**–**	**397,2**
0,4	–	–	–	–	43,2
–	–	–	–	–	27,8
4,9	–	–	0,8	–	30,7
0,6	–	–	–	–	30,1
–	–	–	–	–	12,6
–	–	16,7	–	–	40,4
2,7	–	–	–	–	3,5
–	–	–	–	–	28,3
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	192,3
–	–	2,3	26,4	–	128,6
9,7	–	–	–	–	9,7
18,3	**–**	**19,0**	**27,2**	**–**	**547,2**
24,5	–	–	0,2	–	75,7
16,4	–	–	0,3	–	38,8
36,1	0,6	–	0,6	–	80,5
45,7	–	–	–	–	128,7
27,1	–	–	–	–	38,9
13,0	–	–	–	–	15,1
162,8	**0,6**	**–**	**1,1**	**–**	**377,7**
550,7	**40,6**	**1 145,8**	**56,8**	**–**	**5 881,3**

EKONOMIDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
—				
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Betalningsbalansdelegationen (Fi 1975:02)	1981: 1	759,5	0,1	14,2
Utredningen (Fi 1975:03) om löntagarna och kapitaltillväxten	2	3 635,5	1 110,2	55,3
Banklagsutredningen (Fi 1976:04)	3	499,0	335,5	124,7
Valutakommittén (E 1977:03)	4	477,4	515,7	76,3
Försäkringsrörelseutredningen (E 1977:05)	5	269,1	171,2	67,8
Lönspardelegationen (E 1978:01)	6	—	114,5	11,7
Försäkringsverksamhetskommittén (E 1979:01)	7	0,6	392,4	30,0
Värdepappersmarknadsutredningen (E 1979:02)	8		92,2	—
1979 års fondutredning (E 1979:03)	9	—	114,6	25,3
1980 års långtidsutredning (E 1980:LU)	—	—	214,7	5,0
Utredningen (E 1980:01) om jordbrukets kapitalförsörjning	10	—	—	5,9
Statistikutredningen (E 1980:02)	11	—	—	—
Översyn av kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen (E 1980:03)	12	—	—	—
Kontokortskommittén (E 1980:04)	13	—	—	—
Utredningen (E 1980:05) angående de små och medelstora företagens finansiella situation	14	—	—	—
Summa			**2 889,9**	**348,4**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Utredningen (Fi 1970:70) om förhållandet mellan bankgiro och postgiro	1980: 1	237,3	—	9,9
Kommittén (E 1976:02) med uppdrag att utreda frågan om behovet av framtida folk- och bostadsräkningar FOB-utr.	1979: 6	706,3	2,4	—
Utredningen (E 1977:01) om statistiska centralbyråns uppgiftsinsamling	1980: 6	393,8	118,3	14,1
Statistiska centralbyråns framtida behov av utrustning för automatisk databehandling (E 1977:04)	1979: 11	292,6	—	—
1978 års långtidsutredning (E 1978:LU)	—	943,8	41,7	—
Summa			**162,4**	**24,0**

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
–	–	188,8	–	–	203,1
46,0	221,4	252,3	25,7	–	1 710,9
35,7	–	–	4,0	–	499,9
11,4	–	62,3	8,8	–	674,5
–	–	–	1,4	–	240,4
–	–	–	–	–	126,2
15,6	–	–	1,6	–	439,6
3,3	–	–	–	–	95,5
7,1	–	–	–	–	147,0
19,0	–	688,0	–	–	926,7
2,3	–	–	–	–	8,2
0,1	–	–	–	–	0,1
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
140,5	**221,4**	**1 191,4**	**40,1**	**–**	**4 831,7**
–	18,5	–	–	–	28,4
–	–	–	0,4	–	2,8
2,3	–	–	0,6	–	135,3
–	–	–	0,4	–	0,4
–	124,8	5,1	./. 9,7	–	161,9
2,3	**143,3**	**5,1**	**./. 8,3**	**–**	**328,8**

1	2	3	4	5
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m. m.				
Diverse myndigheter			—	—
Gemensamma kostnader			—	—
Utestående reseförskott			—	—
	Summa		—	—
	Summa totalt		**3 223,5**	**440,2**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.

6	7	8	9	10	11
—	—	—	—	100,0	100,0
0,2	—	—	0,5	—	0,7
—	—	—	—	—	—
0,2	**—**	**—**	**0,5**	**100,0**	**100,7**
143,0	**364,7**	**1 196,5**	**33,7**	**100,0**	**5 501,6**

0001

BUDGETDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980 1980				
Forskningsskattekommittén (B 1978:05)	1981: 16	99,6	125,1	52,3
Summa			**125,1**	**52,3**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
1969 års punktskatteutredning (Fi 1970:57)	1981: 1	963,7	450,3	49,5
Mervärdeskatteutredningen (Fi 1971:05)	2	826,7	207,6	63,3
Utredningen (Fi 1972:06) om underställning av avtal	3	0,8	—	—
Utredningen (Fi 1973:01) om säkerhetsåtgärder m. m. i skatteprocessen (USS)	4	2 084,2	680,4	133,1
Skattetilläggsutredningen (Fi 1975:06)	5	1 391,0	580,9	60,7
Utredningen (Fi 1976:02) om beskattning av tjänstepensioner	6	247,4	—	130,2
Företagsobeståndskommittén FOK (Fi 1976:03)	7	1 610,3	346,9	99,9
1976 års fastighetstxeringskommitté (Fi 1976:05)	8	956,3	443,9	129,5
Förvaltningsutredningen (B 1977:01)	9	2 469,9	370,5	38,3
Vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05)	10	279,8	271,5	46,6
Stämpelskatteutredningen (B 1977:06)	11	420,1	204,2	61,5
Utredningen (B 1977:07) med uppdrag att utreda frågan om lokalisering av ny verksamhet till Västerbottens län	12	332,7	154,4	19,3
Delegationen (B 1977:09) för företagens uppgiftslämnande m. m. (DEFU)	13	2 593,3	1 110,4	76,3
Traktamentsbeskattningssakkunniga (B 1978:02)	14	451,3	391,5	85,6
Konsultexportutredningen (B 1978:03)	15	470,3	257,4	62,1
Solnautredningen (B 1978:06)	17	8,4	—	26,1
Realbeskattningsutredningen (B 1978:07)	18	13,3	232,4	26,4
Kronoholmsutredningen (B 1978:08)	19	0,2	178,3	0,9
Bruttoskattekommittén (B 1979:04)	20	1,0	—	95,4
Kapitalvinstkommittén (B 1979:05)	21	20,8	139,3	73,5
Energiskattekommittén (B 1979:06)	22	—	153,5	26,8
Utredningen (B 1979:07) om minskning av statens bestånd av uthyrningsbostäder	23	—	—	36,1
ADB-anskaffningsutredningen (B 1979:09)	24	—	240,2	8,9
Husebyutredningen (B 1979:10)	25	—	—	31,5
Chefsutbildningskommittén (B 1979:11)	26	—	38,4	13,4
1979 års folkbokföringskommitté (B 1979:12)	27	—	143,0	27,5
1980 års företagskommitté (B 1979:13)	28	—	108,7	—
Kommittén (1979:14) med uppdrag att se över reglerna om folkpensionärernas skattelättnader	1981: 29	—	71,1	12,8

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
–	–	5,6	1,8	–	184,8
–	**–**	**5,6**	**1,8**	**–**	**184,8**
23,8	–	–	2,4	–	526,0
27,2	–	–	–	–	298,1
–	–	–	–	–	–
152,2	28,0	–	2,5	–	996,2
73,0	–	–	0,2	–	714,8
3,0	–	–	–	–	133,2
130,7	62,4	–	0,6	–	640,5
37,1	126,8	42,5	0,1	60,0	839,9
11,6	69,8	–	–	–	490,2
55,7	–	5,0	1,0	–	379,8
21,9	–	–	–	–	287,6
7,9	–	–	–	–	181,6
47,1	–	23,7	120,7	–	1 378,2
31,8	–	31,9	1,1	–	541,9
43,3	5,9	33,2	0,4	–	402,3
1,8	–	–	–	–	27,9
4,5	–	–	2,8	–	266,1
2,5	–	–	0,9	–	182,6
10,0	6,1	–	132,6	–	244,1
19,9	–	–	1,0	–	233,7
2,4	–	–	10,5	–	193,2
6,2	–	–	–	–	42,3
6,5	–	–	–	–	255,6
23,1	–	18,6	–	–	73,2
11,3	–	7,3	13,8	–	84,2
2,2	–	–	0,9	–	173,6
2,4	–	–	1,7	–	112,8
5,0	–	–	–	–	88,9

1	2	3	4	5
Kulturskattekommittén (B 1979:15)	1981:30	—	101,9	12,9
1980 års kommitté för översyn av reglerna för beskattning av statsbidrag m. m. (B 1980:01)	31	—	73,7	—
Kommunala grundgarantiutredningen (B 1980:02)	32	—	—	—
Datadelegationen (B 1980:03)	33	—	17,0	—
Utredningen (B 1980:04) om pensionsrätt	34	—	—	—
Kommittén (B 1980:05) om underskottsavdrag	35	—	—	—
Utredningen (B 1980:06) om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi	36	—	—	—
Organisationskommittén (B 1980:07) för statskontoret (OKS-80)	37	—	—	—
Utredningen (B 1980:08) om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde	38	—	—	—
Summa		—	**6 967,4**	**1 448,1**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Utredningen (Fi 1959:37) om universitetens egendomsförvaltning	1978: 1	—	7,0	38,9
1972 års skatteutredning (Fi 1972:02)	1979: 3	3 734,6	./. 3,2	—
Sakkunniga (Fi 1974:02) med uppdrag att utreda frågan om gränsdragningen mellan förvaltningsrevision och rationaliseringsverksamhet inom statsförvaltningen m. m.	1978:12	393,3	1,7	—
Utredningen (Fi 1976:06) om kommunernas ekonomi	1978:21	1 744,2	0,3	—
Organisationskommittén (B 1978:04) för statens arbetsgivarverk	1979:22	94,0	—	2,5
Utredningen (B 1979:01) om central rationalisering och ADB	1980:21	96,7	66,1	11,3
Organisationskommittén (B 1979:02) för statens arbetsmarknadsnämnd	22	19,3	—	18,2
Arbetsgrupp (B 1979:03) med uppgift att förbereda regeringens beslut om inrättande av en myndighet för personalutbildning och personaladministration	23	16,2	—	1,5
Organisationskommittén (B 1979:08) för statens institut för personaladministration och personalutbildning	28	—	—	12,1
Summa			**71,9**	**84,5**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m. m.				
Decentraliseringsdelegationen (B 1980:A)		—	94,8	—
Diverse myndigheter m. m.			—	—
Diverse firmor			3,0	—
Diverse personer			9,9	./. 8,0
Gemensamma kostnader			201,5	16,0
Utestående reseförskott			—	—
Summa			**309,2**	**8,0**
Summa totalt			**7 473,6**	**1 592,9**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.

6	7	8	9	10	11
1,2	–	–	1,9	–	117,9
–	–	–	0,9	–	74,6
2,3	–	–	0,1	–	2,4
–	–	–	1,6	–	18,6
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	– –	
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
767,6	**299,0**	**162,2**	**297,7**	**60,0**	**10 002,0**
–	–	–	–	–	45,9
–	–	–	–	–	./. 3,2
–	–	–	–	–	1,7
–	–	–	–	–	0,3
–	–	–	–	–	2,5
1,9	51,0	79,0	0,5	–	209,8
–	–	–	–	–	18,2
–	–	–	–	–	1,5
–	–	–	–	–	12,1
1,9	**51,0**	**79,0**	**0,5**	**–**	**288,8**
2,2	1,1	53,2	0,3	–	151,6
3,0	–	–	–	–	3,0
–	–	219,9	0,1	–	223,0
–	–	–	–	–	1,9
4,7	–	137,0	58,3	–	417,5
59,8	–	–	–	–	59,8
69,7	**1,1**	**410,1**	**58,7**	**–**	**856,8**
839,2	**351,1**	**656,9**	**358,7**	**60,0**	**11 332,4**

UTBILDNINGSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Kommittén (U 1976:04) om läromedelsmarknaden	1981:5	2 705,8	445,2	31,7
Utredningen (U 1977:03) om kvinnliga skolledare	8	501,9	200,0	23,4
Lärartjänstutredningen (U 1977:04)	9	2 029,5	236,0	116,3
Skolforskningskommittén (U 1978:09)	21	515,6	255,3	57,4
Skoladministrativa kommittén (U 1978:17)	28	361,7	587,8	155,6
Utredningen (U 1979:01) om förstärkta kontakter mellan hem och skola	29	58,0	217,9	32,0
Sista Serafenutredningen (U 1979:16)	43	—	6,7	—
Utredningen (U 1980:05) för en rättslig översyn av åtgärder mot avgiftsskolk	50	—	21,4	10,2
Summa			**1 970,3**	**426,6**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Sakkunniga (U 1968:49) för förhandling om avtalsreglering av upphovsrättsliga frågor på undervisningsområdet (AUU-sakkunniga)	1981:1	26,5	—	24,7
Bibelkommissionen (U 1972:07)	2	5 628,5	1 519,2	87,4
Studiestödsutredningen (U 1975:16)	3	2 980,4	976,5	67,3
Styrelsen (K 1975:17) för sekreteriatet för framtidsstudier	4[3]			
Gymnasieutredningen (U 1976:10)	6	3 196,4	1 799,8	104,8
Svenska delegationen av finsk-svenska utbildningsrådet (U 1976:11)	7	232,4	11,5	69,9
Videogramutredningen (U 1977:05)	10	1 087,4	686,1	80,0
Utredningen (U 1977:08) om visningsersättning	11	96,1	—	61,4
Uppslagsverkskommittén (U 1977:09)	12	351,6	183,0	35,4
Arbetsgruppen (U 1977:10) för samefrågor	13	205,4	262,3	—
Dagspresskommittén (B 1978:01)	14	461,0	486,2	32,9
Forskningssamverkanskommittén (U 1978:01)	15	760,4	568,0	—
Utredningen (U 1978:03) om gäststuderande m. m.	16	391,5	456,7	18,0
Kommittén (U 1978:04) om kommunal vuxenutbildning	17	595,2	692,9	71,8
Elevvårdskommittén (U 1978:06)	18	433,9	621,6	40,6
Integrationsutredningen (U 1978:07)	19	503,4	718,8	37,6
NÄÄS-utredningen (U 1978:08)	20	182,9	194,2	—
Närradiokommittén (U 1978:11)	22	768,6	1 039,4	60,6
Informationsteknologiutredningen (U 1978:12)	23	567,7	631,5	100,4

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
52,8	–	–	22,3	–	552,0
7,1	–	21,9	6,4	–	258,8
29,2	209,5	3,1	13,9	–	608,0
44,1	120,6	11,6	8,7	–	497,7
44,6	122,0	50,0	17,2	–	977,2
45,8	–	–	2,2	–	297,9
–	–	–	–	–	6,7
–	–	–	–	–	31,6
223,6	**452,1**	**86,6**	**70,7**	**–**	**3 229,9**
0,6	–	–	–	–	25,3
44,2	0,7	1,7	71,1	–	1 724,3
74,7	–	121,8	26,9		1 267,2
87,6	0,6	279,2	27,6	50,0	2 349,6
35,8	–	–	0,7	–	117,9
51,7	28,3	–	38,3	–	884,4
3,6	–	–	–	–	65,0
11,9	–	–	–	–	230,3
19,2	–	6,5	–	–	288,0
42,9	0,6	36,6	7,7	–	606,9
51,2	–	–	16,8	–	636,0
53,6	–	8,7	15,7	–	552,7
135,3	24,5	7,8	31,1	–	963,4
98,4	–	4,4	18,1	20,0	803,1
78,3	56,4	18,5	19,9	402,7	1 332,2
3,6	–	–	–	–	197,8
119,0	48,5	69,6	124,6	149,0	1 610,7
103,9	124,8	5,4	31,7	–	997,7

1	2	3	4	5
Utredningen (U 1978:13) för översyn av den interna organisationen för livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska muséet	2 1981:24	107,7	99,9	47,4
Utredningen (U 1978:14) om förutsättningarna för en närmare samverkan mellan livrustkammaren och övrig museiverksamhet inom Kungl. Slottet	25	64,9	70,0	13,6
TV-avgiftsutredningen (U 1978:15)	26	416,4	191,0	37,1
Huvudmannaskapskommittén (U 1978:16)	27	172,8	598,2	12,0
Talbokskommittén (U 1979:02)	30	99,6	328,4	38,6
Uppföljningskommittén (U 1979:03)	31	6,8	—	5,9
Radiorättskommittén (U 1979:05)	32	3,9	160,1	24,3
Filmpolitiska beredningen (U 1979:06)	33	—	—	41,4
Utredningen (U 1979:07) om den civila flyghistoriska museiverksamheten	34	—	51,9	—
Konservatorsutredningen (U 1979:08)	35	—	90,4	—
Utredningen (U 1979:09) om behov av radiobiologisk forskning m. m.	36	—	7,5	—
Kommittén (U 1979:10) om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan	37	—	91,7	36,4
Delegationen (U 1979:11) för uppföljning av reformbesluten om grundskolan	38	—	—	18,2
Skolförfattningsutredningen (U 1979:12)	39	—	113,1	8,7
Kommittén (U 1979:13) angående skolor med enskild huvudman	40	—	222,7	26,9
Dansteaterutredningen (U 1979:14)	41	—	—	—
Utredningen (U 1979:15) rörande den framtida verksamheten vid Stiftelsen Drottningholms teatermuseum m. m.	42	—	55,9	8,1
Folkbiblioteksutredningen (U 1979:17)	44	—	242,7	—
Organisationskommittén (U 1979:18) för statens konstmuséer	45	—	7,2	—
Utredningen (U 1980:01) för översyn av statens konstråds organisation och verksamhetsformer	46	—	47,2	—
Utredningen (U 1980:02) om ortsnamnsverksamheten i riket m. m.	47	—	14,7	—
Utredningen (U 1980:03) om den framtida hälso- och sjukvården samt motionsidrotten för studerande	48	—	6,0	—
1980 års bokbranschutredning (U 1980:07)	52	—	42,2	3,9
Summa		—	**13 288,5**	**1 215,3**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Lokal- och utrustningsprogramkommittéerna (E 1965:54) för universitet och högskolor (Lup-kommittéerna)	1980: 1	14 279,5	./. 24,8	107,7
Universitetsrestaurangkommittén (U 1970:46)	3	3 268,4	23,2	28,1
1974 års lärarutbildningsutredning (U 1974:04)	5	5 984,4	1,3	—
Beredningen (U 1975:05) för internationellt utbildningssamarbete	6	2 078,9	0,9	5,0
Biblioteks- och dokumentationssamverkanskommittén (U 1975:06)	1978: 25	787,3	—	—
Utredningen (U 1975:14) för studiedokumentation och statistik för högskolan	1980: 7	1 498,1	39,1	71,3
Folkbiblioteksutredningen (U 1975:19)	10	3 695,5	445,8	29,1

6	7	8	9	10	11
–	–	–	–	–	147,3
–	5,3	–	4,9	–	93,8
–	–	9,0	–	–	326,1
23,8	0,7	25,2	27,0	–	686,9
20,0	–	3,0	4,4		394,4
0,5	–	–	–	–	6,4
13,3	0,6	–	0,4	–	198,7
0,7	12,9	–	–	–	55,0
3,0	0,4	–	0,1	–	55,4
4,2	0,7	–	0,9	–	96,2
1,4	0,3	–	–	–	9,2
50,3	0,6	0,9	8,5	–	188,4
15,9	0,4	–	–	–	34,5
16,1	0,3	–	0,1	–	138,3
18,7	0,6	–	1,0	–	269,9
2,1	0,2	–	–	–	2,3
–	0,6	–	–	–	64,6
26,2	1,0	–	3,9	–	273,8
–	–	–	–	–	7,2
–	–	–	–	–	47,2
–	0,5	–	–	–	15,2
–	–	–	–	–	6,0
0,7	0,3	–	–	–	47,1
1 212,4	**309,8**	**687,3**	**481,4**	**621,7**	**17 816,4**
27,0	29,8	2,0	10,8	–	152,5
0,5	–	–	–	–	51,8
0,5	58,4	–	–	–	60,2
–	–	5,3	–	12,1	
0,7	–	–	–	–	0,7
6,2	131,6	–	1,2	–	249.4
64,0	196,4	28,8	24,6	–	788,7

1	2	3	4	5
Byggnadsvårdsutredningen (U 1979:02)	1980: 11	750,5	24,7	–
Kommittén (U 1976:14) för att förbereda det svenska deltagandet i Unescos konferens om miljöbidrag 1977	1978: 51	99,7	–	–
Utredningen (U 1977:06) om vissa vårdutbildningar inom högskolan	1979: 22	1 168,4	8,0	–
Organisationskommittén (U 1978:05) för arkivet för ljud och bild	1980: 27	204,5	1,0	16,1
Organisationskommittén (U 1978:10) om vissa åtgärder på informationsområdet	32	297,2	7,7	9,5
Kommittén (U 1979:04) om verksamheten vid Musikaliska akademiens bibliotek, Musikhistoriska muséet och Svenskt musikhistoriskt arkiv.	43	0,5	–	31,9
Summa			**526,9**	**298,7**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga inom departementet m. m.				
Svenska Unescorådet arbetsutskott (U 1951:A)		533,0	0,4	97,8
Ämbetsmannakommittén (U 1971:14) för nordiskt kulturellt samarbete		368,3	–	24,6
Barnfilmrådet (U 1975:C)		164,4	29,3	89,1
Arbetsgruppen kring normbildning och normöverföring i skolan (U 1978:B)		498,4	33,2	20,2
Grupp för uppföljning av avtalet om utställningsersättning (U 1979:A)		–	–	1,1
Rikskommittén (U 1980:A) mot våld i skolan			178,7	8,7
Arbetsgruppen (U 1980:B) för beredning av frågor rörande kontakter mellan kultur och skola			28,5	–
Arbetsgruppen (U 1980:C) för beredning av frågor kring en förändrad statlig skoladministration		–	28,7	3,7
Diverse myndigheter m. m.		–	–	–
Diverse firmor		–	–	–
Diverse personer		–	189,8	3,3
Gemensamma kostnader		–	0,2	–
Utestående reseförskott		–	–	–
Summa		–	**488,8**	**248,5**
Summa totalt		–	**16 274,5**	**2 189,1**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Sekreteriatet har fr.o.m. den 1 juli 1980 överförts till forskningsrådsnämndens organisation.

6	7	8	9	10	11
./. 0,7	–	–	0,3	–	24,3
5,6	–		–	–	5,6
–	–	–	–	–	8,0
–	–	–	–	–	17,1
5,5	–	–	0,5	–	23,2
–	–	–	–	–	31,9
110,2	**416,2**	**30,8**	**42,7**	**–**	**1 425,5**
15,7	–	–	3,2	–	117,1
57,7	–	–	–	–	82,3
30,0	–	–	–	–	148,4
46,0	39,5	10,0	1,6	–	150,5
–	–	–	–	–	1,1
8,9	–	18,9	30,9	–	246,1
1,2	–	–	0,5	–	30,2
4,0	–	–	–	–	36,4
–	–	856,2	–	645,7	1 501,9
–	–	98,7	0,7	–	99,4
8,2	–	41,3	–	–	242,6
1,4	–	–	315,7	–	317,3
52,1	–	–	–	–	52,1
225,2	**39,5**	**1 025,1**	**352,6**	**645,7**	**3 025,4**
1 771,4	**1 217,6**	**1 829,8**	**947,4**	**1 267,4**	**25 497,2**

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Skogsadministrativa utredningen (Jo 1974:03)	1981: 2	617,3	—	61,5
Kommittén (Jo 1978:06) för översyn av produktkontrollens organisation	12	202,0	309,4	40,2
Summa		—	**309,4**	**101,7**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Genbankutredningen (Jo 1973:04)	1981: 1	506,4	0,3	97,0
1974 års trädgårdsnäringsutredning (Jo 1974:09)	3	616,8	184,0	119,1
Utredningen (Jo 1976:06) om översyn av miljöskyddslagstiftningen	4	1 005,1	137,8	41,4
Utredningen (Jo 1976:09) om fjällägenheter m. m.	5	735,2	208,3	112,8
Jakt och viltvårdsberedningen (Jo 1977:04)	6	334,9	278,8	104,3
Vattenplaneringskommittén (Jo 1977:06)	7	651,0	146,7	100,2
Bilavgaskommittén (Jo 1977:08)	8	2 478,9	205,7	30,2
Naturresurs- och miljökommittén (Jo 1978:01)	9	782,6	1 104,5	96,4
Kommittén (Jo 1978:03) om långväga transport av luftföroreningar	10	557,1	—	17,3
Kommittén (Jo 1978:07) med uppdrag att se över de olika systemen för industrins råvarukostnadsutjämning m. m.	13	40,9	13,3	115,4
Utredningen (Jo 1979:01) om åtgärder mot strålrisker i byggnader m. m.	14	27,5	145,7	30,6
Utredningen (Jo 1979:03) om organisation och finansiering av djurens hälso- och sjukvård	15	—	267,0	40,3
Allmänningsutredningen (Jo 1979:04)	16	—	20,4	48,1
Etanolutredningen (Jo 1979:05)	17	—	—	70,7
Kommittén (Jo 1979:06) med uppdrag att utreda frågan om statens stöd till hästaveln m. m.	18	—	96,1	26,1
Utredningen (Jo 1979:07) om den statliga rekreations- och turistpolitiken	19	—	199,9	10,5
Utredningen (Jo 1979:08) om rennäringens ekonomiska förhållanden	20	—	—	—
Utredningen (Jo 1979:09) om användningen av kemiska medel i jord- och skogsbruket m. m.	21	—	47,6	31,1
Utredningen (Jo 1979:10) om boxningens skadeverkningar	22	—	27,3	—
Summa			**3 083,4**	**1 091,5**

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
11,4	62,1	–	1,3	–	136,3
19,6	–	–	–	–	369,2
31,0	**62,1**	**–**	**1,3**	**–**	**505,5**
21,0	–	–	2,0	–	120,3
107,5	–	–	0,3	–	410,9
39,8	–	100,0	1,4	–	320,4
113,0	2,2	–	6,4	–	442,7
61,6	43,1	49,6	2,2	30,0	569,6
64,1	–	37,3	0,4	–	348,7
25,4	56,4	174,2	6,8	1 930,0	2 428,7
72,5	3,6 493,8	52,0	–	1 822,8	
4,6	–	196,1	–	60,0	278,0
41,9	–	–	–	–	170,6
32,1	14,1	103,1	25,0	250,0	600,6
56,2	–	–	–	–	363,5
46,2	–	–	21,6	–	136,3
24,3	–	–	0,1	–	95,1
34,5	–	–	0,1	–	156,8
15,1	–	–	0,3	–	225,8
1,8	–	–	–	–	1,8
10,4	–	–	0,5	–	89,6
4,5	–	–	–	–	31,8
776,5	**119,4**	**1 154,1**	**119,1**	**2 270,0**	**8 614,0**

1	2	3	4	5
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Lokal- och utrustningskommittén (Jo 1966:31) för jordbrukets högskolor	1980: 1	720,6	—	17,5
1973 års fiskevattensutredning (Jo 1973:07)	1979: 7	2 556,3	—	—
Utredningen (Jo 1976:05) om översyn av skördeskadeskyddet	1980: 9	627,8	3,2	75,1
Hjälmarutredningen (Jo 1976:10)	12	596,2	4,3	46,9
Djursjukhusutredningen (Jo 1977:02)	13	173,0	—	10,0
Utredningen (Jo 1977:03) om vissa utbildningsfrågor på veterinärmedicinens område	14	694,1	0,5	—
Kommittén (Jo 1978:05) för miljörisker vid sjötransporter	1981:11	1 384,9	152,6	96,2
Utredningen (Jo 1979:02) om lokalisering av en central anläggning för miljöfarligt avfall	26	—	—	21,3
Summa			**160,6**	**267,0**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m. m.				
Miljövårdsberedningen (Jo 1968:A)		1 494,2	173,0	33,4
Miljödatanämnden (Jo 1974:A)		27 917,1	2 940,1	29,7
Beredningen (Jo 1978:A) för livsmedels- och näringsfrågor		32,5	—	17,4
Arbetsgruppen (Jo 1979:A) för blyfri bensin		0,8	6,0	15,9
Organisationskommittén (Jo 1980:A) för Svalöf		—	50,0	—
Diverse myndigheter			1,0	—
Diverse firmor			—	—
Diverse personer			96,9	71,7
Gemensamma kostnader			122,6	./. 1,3
Utestående reseförskott			—	—
Summa			**3 389,6**	**167,4**
Summa totalt		**6 943,0**	**1 627,6**	**1 200,2**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.

Ang. sakkunniga (K 1972:01) för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg är jordbruksdepartementets andel 13,1 tkr 1979/80, se redogörelse till kommunikationsdepartementet.

Ang. arbetsgrupp (K 1980:A) för enhetliga bestämmelser i Norden rörande småbåtar är jordbruksdepartementets andel 0,9 tkr 1979/80, se redogörelse till kommunikationsdepartementet.

6	7	8	9	10	11
0,2	–	–	–	–	17,7
5,4	–	–	–	–	5,4
1,3	47,8	–	0,1	–	127,5
2,8	4,6	72,3	–	–	130,9
3,0	–	–	–	–	13,0
3,1	–	–	–	–	3,6
58,4	180,3	./. 46,8	0,2	–	440,9
3,8	1,4	132,8	–	–	159,3
78,0	**234,1**	**158,3**	**0,3**	**–**	**898,3**
7,3	–	–	1,4	–	215,1
184,9	96,2	2 993,4	186,0	475,2	6 905,5
5,5	–	–	–	–	22,9
2,7	458,0	0,1	–	499,2	
–	–	48,6	–	–	98,6
6,7	–	8,4	–	498,9	515,0
0,9	–	–	1,1	–	2,0
60,0	–	–	–	–	228,6
22,8	8,1	135,0	3,5	–	290,7
10,7	–	–	–	–	10,7
314,7	**107,0**	**3 643,4**	**192,1**	**974,1**	**8 788,3**
522,6	**4 955,8**	**312,8**	**3 244,1**	**18 806,1**	

HANDELSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet *senast den 30 juni 1980*				
Sjöövervakningskommittén (H 1977:05)	1981:4	462,8	89,9	119,5
Utredningen (H 1979:02) om Sverigehusets framtida användning	9	—	3,3	19,5
Summa		**426,8**	**93,2**	**139,0**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Patentpolicykommittén (H 1969:10)	1981:1	1 066,8	—	23,4
Prisregleringskommittén (H 1975:06)	2	770,4	59,7	18,9
Insynsutredningen (H 1976:03)	3	717,5	—	108,0
Resegarantilagutredningen (H 1977:07)	5	327,0	390,0	36,4
1978 års tullagsutredare (H 1978:01)	6	336,6	313,3	—
Utredningen (H 1978:03) för översyn av import- och exportförfattningar	7	106,9	136,7	—
Krigsmaterielexportkommittén (H 1979:01)	8	—	184,5	28,9
Teknikhandelskommittén (H 1979:03)	10	—	79,9	4,9
Riktlinjekommittén (H 1979:04)	11	—	149,8	5,9
Varuprovningskommittén (H 1979:05)	12	—	92,4	—
Kommittén (H 1979:06) om Sveriges medlemskap i IDB	13	—	57,2	25,0
Utredningen (H 1979:07) om kommersiell information till utlandet	14	—	88,1	3,4
Oljelagringskommittén (H 1980:01)	15	—	57,1	28,8
Ursprungsmärkningsutredningen (H 1980:02)	16	—	43,6	3,4
Summa		**—**	**1 567,5**	**286,9**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
1972 års lotteriutredning (H 1972:03)	1980:2	2 701,9	38,2	19,7
Städbranschutredningen (H 1975:02)	3	1 322,1	253,7	19,2
Utredningen (H 1977:03) om utjämning av regionala och lokala prisskillnader på eldningsolja och bensin	6	848,2	94,3	25,6
Sydafrikautredningen (H 1977:04)	1979:16	746,6	0,3	—
Serviceföretagsutredningen (H 1977:08)	1980:9	327,7	4,2	71,0
Utredningen (H 1978:02) om Öst Ekonomiska Byrån	11	13,5	1,7	14,0
Summa			**392,4**	**149,5**

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
14,8	–	–	2,3	–	226,5
–	–	–	–	–	22,8
14,8	**–**	**–**	**2,3**	**–**	**249,3**
11,0	–	–	–	–	34,4
3,3	–	71,4	1,2	–	154,5
4,2	–	–	0,3	–	112,5
0,3	–	–	0,1	426,8	
–	–	–	2,3	–	315,6
–	–	–	3,3	–	140,0
6,6	–	–	13,6	–	233,6
14,0	–	21,7	0,3	–	120,6
12,3	1,0	–	11,3	–	180,3
2,5	0,5	–	2,8	–	98,4
88,6	0,3	39,1	0,3	–	210,5
16,5	0,5	–	–	–	108,5
2,1	0,5	–	17,9	–	106,3
–	0,5	–	0,5	–	48,1
161,4	**3,4**	**132,2**	**53,9**	**–**	**2 290,1**
0,7	224,0	–	0,9	–	283,5
4,5	151,1	26,9	0,9	–	456,3
–	–	–	–	–	119,9
–	–	–	–	–	0,3
6,2	85,0	–	1,1	–	167,5
–	11,4	–	–	–	27,1
11,4	**471,5**	**26,9**	**2,9**	**–**	**1 054,6**

1	2	3	4	5
Kostnader från Kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m. m.				
Tekodelegationen (I 1978:B)[3]		332,1	197,3	80,2
Konsumtionsbegränsande åtgärder inom transportnämndens (H 1979:A)		23,9	67,8	–
Delegationen (H 1979:B) för oljeförsörjningsberedskap		0,7	–	76,2
Diverse personer			207,1	–
Gemensamma kostnader			82,3	–
Utestående reseförskott			–	
	Summa		**554,5**	**156,4**
	Summa totalt		**2 692,4**	**731,9**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Kostnaderna bestrids av industridepartementet med 3,6 tkr 1979/80.

6	7	8	9	10	11
42,0	0,4	150,0	7,6	—	477,6
0,6	—	—	—	—	68,3
0,2	—	—	—	—	76,5
—	—	—	—	—	207,1
—	—	1,8	121,7	—	205,7
4,5	—		—	—	4,5
47,3	**0,4**	**151,8**	**129,3**	**—**	**1 039,7**
234,9	**475,2**	**310,9**	**188,4**	**—**	**4 633,7**

0001

ARBETSMARKNADSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01—1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Utredningen (A 1979:03) om lokalisering av institutet för metodutveckling, forskning och personalutbildning till den yrkesinriktade rehabiliteten	1981:17	—	64,7	—
Kommittén (A 1980:01) med uppdrag att förbereda inrättandet av en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd.	20	—	—	26,2
Summa			**88,1**	**31,3**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Expertgruppen (In 1968:14) för utredningsverksamhet i arbetsmarknadsfrågor	1981:1	2 234,9	156,4	59,7
Delegationen (A 1974:09) för arbetstidsfrågor	2	1 217,2	121,8	118,7
Utlänningslagskommittén (A 1975:04)	3	1 312,4	336,2	71,1
Expertgruppen (A 1975:05) för invandrarforskning	4	1 065,6	934,8	34,6
Företagshälsovårdsutredningen (A 1976:01)	5	1 472,2	441,2	90,5
Nya arbetsrättskommittén (A 1976:02)	6	668,3	196,8	40,6
Kommittén (Ju 1976:08) för att utreda frågor om jämställdhet mellan män och kvinnor[3]	7	4 872,5	1 533,6	81,0
Kommittén (A 1977:01) om översyn av anställningsskyddslagstiftningen m.m.	8	1 111,4	347,1	37,7
Semesterkommittén (A 1977:02)	9	417,0	342,3	49,4
Delegationen (A 1978:01) för ungdomens sysselsättningsfrågor	10	242,1	143,7	20,7
Utredningen (A 1978:03) av vissa arbetstidsfrågor	11	32,6	—	86,3
Dataeffektutredningen (A 1978:05)	12	90,2	366,2	35,8
Diskrimineringsutredningen (A 1978:06)	13	293,3	577,4	57,4
Kommittén (A 1978:07) med uppdrag att göra en översyn av svenskundervisningen m.m.	14	25,0	488,7	137,7
Utredningen (A 1979:01) rörande information om risker i arbetsmiljön	15	—	86,5	20,9
Äldrearbetskommittén (A 1979:02)	16	—	154,5	13,6
Utredningen (A 1979:04) om arbetsmiljöinvesteringar i mindre och medelstora företag	18	—	—	4,5
Utredningen (A 1979:05) med uppdrag att göra en översyn av administrationen av vapenfriverksamheten	—	—		16,9
Kommitten (A 1980:2) för att göra en översyn av arbetsmarknadsutbildningen samt föreslå åtgärder vad beträffar utbildningen i företag	19 21	—	—	—

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
1,9	–	–	–	–	66,6
3,0	–	–	–	–	29,2
13,8	**–**	**–**	**7,7**	**–**	**140,9**
17,5	4,8	–	1,2	–	239,6
8,5	111,6	–	0,1	–	360,7
18m0	48,7	–	0,5	–	474,5
23,3	1,7	92,7	7,3	20,0	1 114,4
51,5	–	13,9	2,6	–	599,7
12,2	–	–	3,2	–	252,8
125,1	397,7	208,6	34,8	604,5	2 985,3
7,6	53,7	179,5	5,6	–	631,2
17,6	–	–	0,9	–	410,2
3,7	–	–	–	90,0	258,1
74,3	–	11,2	1,7	–	173,5
95,7	1,1	36,8	10,7	–	546,3
69,4	0,1	–	10,0	–	714,3
80,5	–	45,0	0,7	118,3	870,9
11,0	–	0,7	0,1	–	119,2
7,5	–	10,0	0,8	–	186,4
–	–	–	0,6	–	5,1
2,1	–	–	0,1	–	19,1
–	–	–	–	–	–

1	2	3	4	5
Särskild utredare (A 1980:03) för utredning av administrativa och juridiska konsekvenser av inrättande av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning	1980:22	—	—	—
Kommittén (A 1980:04) med uppdrag att göra en översyn av frågor rörande invandringen och invandrarnas situation i Sverige	23	—	—	—
Särskild utredare (A 1980:05) för att göra en kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet m.m.	24	—	—	—
Utredningen (A 1980:06) om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten	25	—	—	—
	Summa		**6 227,2**	**977,1**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Sysselsättningsutredningen (A 1974:02)		10 411,8	95,9	1,3
Lagerstödsutredningen (A 1974:07)		528,5	—	8,2
1974 års utredning (A 1974:08) om en allmän arbetslöshetsförsäkring (ALF)		2 323,6	41,0	—
Utredningen (A 1977:03) med uppdrag att göra en översyn av yrkesinspektionens distriktsindelning		251,3	47,3	22,3
Nya organisationskommittén (A 1978:02) för skyddat arbete		8 337,8	54,6	123,9
Nya utredningen (A 1978:04) om yrkesinriktad rehabilitering m.m.		1 284,8	360,7	244,0
	Summa		**599,5**	**399,7**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Arbetsmarknadsrådet (A 1975:A)		45,0	—	31,5
Invandrarrådet (A 1975:I)		109,3	23,4	5,1
Nämnden (A 1976:C) för styrelserepresentation (NFS)		15,1	—	9,9
Assyriergruppen (A 1980:A)			—	3,2
Diverse myndigheter			—	—
Diverse personer			523,7	—
Gemensamma kostnader			505,1	—
Utstående reseförskott			—	—
	Summa	169,4	**1 061 2**	**49,7**
	Summa totalt		**7 943,6**	**1 452,7**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa lokal- och expenskostnader (städning, telefon m.m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Kostnaderna har belastat kommittéanslaget p. 1 Forsknings- och utvecklingsarbete 1979/80.

6	7	8	9	10	11
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
625,5	**619,4**	**598,4**	**80,9**	**832,8**	**9 961,3**
3,9	254,6	8,0	0,8	–	364,5
–	102,5	–	–	–	110,7
–	–	–	–	–	41,0
1,1	–	–	–	–	70,7
12,9	–	325,1	6,7	–	523,2
47,6	52,7	78,3	–	586,0	1 369,3
65,5	**409,8**	**411,4**	**7,5**	**586,0**	**2 479,4**
–	–	–	0,1	–	31,6
8,9	–	–	7,7	–	45,1
–	–	–	–	–	9,9
0,7	–	–	–	–	3,9
–	–	–	–	./. 29,3	./. 29,3
–	–	–	–	–	523,7
–	3,2	–	392,0	–	900,3
10,0	–	–	–	–	10,0
19,6	**6,4**	**–**	**399,8**	**./. 29,3**	**1 513,2**
715,5	**1 032,4**	**1 009,8**	**488,2**	**1 389,5**	**14 031,7**

BOSTADSDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Kartutredning 78 (Bo 1977:01)	1981:4	280,1	121,6	22,0
Summa		**280,1**	**121,6**	**22,0**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Delegationen (In 1967:30) för bostadsfinansiering	1981:1	897,7	—	67,6
Rådgivande expertgruppen (1970:24) för fysisk riksplanering	2	1 123,5	3,2	11,3
Expertgruppen (B 1974:06) för forskning om fysisk planering och bebyggelse	3	1 032,8	76,4	23,0
Fritidsboendekommittén (Bo 1978:01)	5	1 018,2	686,3	59,4
Delegationen (Bo 1978:03) för frågor om energihushållning i befintlig bebyggelse	6	105,5	317,7	66,0
Underhållsfondsutredningen (Bo 1978:05)	7	567,4	573,6	80,2
1978 års bostadsrättskommitté (Bo 1978:06) (BRK)	8	113,0	442,1	37,8
Landskapsinformationsutredningen (Bo 1978:08)	9	161,1	473,4	53,8
Bostadsbidragskommittén (Bo 1979:01)	10	—	261,0	37,5
Utredningen (Bo 1979:02) om planmässig sanering efter industrinedläggningar	11	243,6	26,5	19,8
Värmemätningsutredningen (Bo 1979:03)	12	—	—	—
Stadsförnyelsekommittén (Bo 1979:04)	13	—	358,9	16,8
Samlingslokalkommittén (Bo 1979:05)	14	—	94,2	—
Nationalkommittén (Bo 1979:06) för de svenska förberedelserna inför Europarådets stadsförnyelsekampanj	15	—	259,4	14,5
Byggprisutredningen (Bo 1980:01)	16	—	—	—
1980 års lantmäteriutredning 80 (Bo 1980:02)	17	—	—	—
Utredningen (Bo 1980:03) om lantmäteritaxan	18	—	—	—
Summa		—	**3 789,8**	**494,4**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Bostadssociala delegationen (B 1975:01)	1980:4	2 506,8	2,9	1,3
Vattenöverledningsutredningen (Bo 1978:02)	7	1 034,1	29,7	—
Utredningen (Bo 1978:07) om ny byggnadslagstiftning	11	340,5	132,6	—

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution *m.m.*	Summa[2]
6,1	0,4	–	1,1	–	151,2
6,1	**0,4**	**–**	**1,1**	**–**	**151,2**
–	–	16,9	–	–	84,5
–		–	–	–	14,5
–	–	1,0	0,8	–	101,2
151,5	–	788,9	46,0	–	1 732,1
27,7	–	512,2	0,4	12,8	936,8
80,0	–	595,9	26,2	–	1 355,9
95,2	–	723,0	17,1	–	1 315,2
59,9	–	19,0	2,0	–	608,1
5,6	–	–	12,4	–	316,5
–	8,6	10,2	–	308,7	
3,0	–	0,7	–	–	3,7
16,5	1,4	50,1	38,4	–	482,1
1,8	0,4	–	5,6	–	102,0
5,3	1,4	3,4	17,8	–	301,8
–	1,2	–	–	–	1,2
–	0,7	–	–	–	0,7
–	0,6	–	–	–	0,6
466,3	**5,7**	**2 719,7**	**176,9**	**12,8**	**7 665,6**
–	109,1	–	–	–	113,3
0,4	57,7	31,7	3,3	60,6	183,4
37,1	873,3	87,9	2,9	–	1 133,8

1	2	3	4	5	
	Summa		—	165,2	1,3
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m. m.					
Diverse myndigheter m. m.			—	—	—
Diverse firmor m. m.			—	—	—
Diverse personer			—	—	
Gemensamma kostnader			—	110,7	—
Utestående reseförskott			—	—	—
	Summa		—	110,7	—
	Summa totalt		—	4 187,3	517,7

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.

6	7	8	9	10	11
	37,5	**1 040,1**	**119,6**	**6,2**	**60,6** **1 430,5**
—	—	176,0	50,0	—	226,0
—	—	106,0	2,9	—	108,9
0,6	—	—	—	—	0,6
6,6	—	392,2	21,4	—	530,9
16,6	—	—		—	16,6
23,8	**—**	**674,2**	**74,3**	**—**	**883,0**
533,7	**1 046,2**	**3 513,5**	**258,5**	**73,4**	**10 130,3**

INDUSTRIDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Mineralpolitiska utredningen (I 1974:02) MPU	1981:2	4 139,4	898,6	156,1
Läkemedelsindustridelegationen (I 1975:09) LIND	6	1 608,3	419,9	—
Energiprovningsutredningen (I 1978:06)	15	59,0	74,9	103,7
Utredningen (I 1978:07) om kärnkraftens radioaktiva avfall, organisations- och finansieringsfrågor	16	76,2	260,5	56,2
R2-utredningen (I 1978:08)	17	6,9	203,7	80,4
Flygindustridelegationen (I 1978:09)	18	1,7	—	42,0
Kommittén (I 1979:06) om informationssystemet företag—samhälle m. m. (DIS-utredningen)	22	60,3	160,9	37,7
Utredningen (I 1979:10) om myndighetsorganisationen inom energiområdet m. m.	24	—	403,0	35,3
Utredningen (I 1979:11) om Norrlandsfonden	25	—	—	25,5
Organisationskommittén (I 1979:12) med uppdrag att utreda vissa frågor om en träteknisk utvecklingsenhet i Skellefteå	26	—	—	24,4
Summa		**11 176,5**	**2 436,8**	**659,4**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Sveriges internationella byggnadskommitté (SIBCO) (1970:34)	1981:1	352,5	32,5	4,0
Energisparkommittén (I 1974:05) ESK	3	40 936,6	1 915,6	90,8
Företagsdemokratirådet (I 1975:01)	4	748,8	30,2	13,3
Delegationen för energiforskning (I 1975:02) (DFE)	5	8 320,9	2 406,2	50,9
Norrbottendelegationen (I 1976:04)	7	5 224,7	15,3	98,1
Kooperationsutredningen (I 1977:01)	8	1 478,7	673,5	85,1
Delegationen för glesbygdsfrågor (I 1977:02)	9	590,4	230,8	24,8
Delegationen (I 1977:03) med uppgift att behandla sysselsättningsproblemen i Göteborgsregionen	10	2 065,2	201,5	127,7
Direktinvesteringskommittén (I 1977:06) (DIRK)	11	893,9	486,5	37,0
1978 års standardiseringsutredning (I 1977:10)	12	622,5	348,8	10,6
Utredningen (I 1977:11) om omställningsbara eldningsanläggningar, m. m.	13	428,0	218,0	—
Data- och elektronikkommittén (I 1978:04) DEK	14	711,1	762,9	76,6

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
45,8	444,9	73,9	13,5	–	1 632,8
46,1	–	113,5	4,8	–	584,3
44,5	–	137,4	11,5	–	372,0
15,4	–	287,4	0,7	–	620,2
31,0	6,8	331,0	0,9	–	653,8
5,4	–	371,1	–	–	418,5
14,7	–	276,5	7,1	–	496,9
5,9	–	220,1	9,5	–	673,8
28,1	–		–	–	53,6
12,3	–	20,0	–	–	56,7
328,9	**451,7**	**3 521,6**	**50,8**	**95,0**	**7 544,0**
32,4	–	–	7,6	–	76,5
329,4	79,2	18 380,8	428,4	1 413,4	22 637,6
–	–	–	0,9	–	44,4
163,2	121,5	837,8	183,6	460,5	4 223,7
79,7	–	1 690,7	2,8	95,0	1 981,6
18,1	122,5	411,1	33,4	26,8	1 370,5
57,0	2,8	–	0,5	–	315,9
14,0	–	1 213,0	25,6	–	1 581,8
54,6	1,8	630,8	44,8	–	1 255,5
39,0	–	55,8	9,8	–	464,0
42,4	–	148,9	–	–	409,3
175,1	18,6	260,1	67,0	–	1 360,3

1	2	3	4	5
Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01)	19	5,3	552,4	166,0
Försvarsindustrikommittén (I 1979:02)	20	—	64,4	36,3
Atomlagstiftningskommittén (I 1979:05)	21	—	113,3	28,8
Utredningen (I 1979:09) för industripolitikens informationsunderlag (KIPI)	23	—	157,8	8,9
Utredningen (I 1979:13) om styrmedel för näringslivets energihushållning m. m.	27	—	167,1	82,5
Teknikimportkommittén (I 1979:14)[3]	28			
Utredningen (I 1979:15) om utvärdering av offentliga styrelseledamöter i vissa aktiebolag m. m.	29	—	47,1	2,9
Larmutredningen (I 1979:16)	30	—	107,9	23,7
Industristödsutredningen (I 1979:17)	31	—	181,5	16,5
Utredningen (I 1979:18) om skogsindustrins virkesförsörjning	32	—	76,4	30,6
Svenska kommittén (I 1980:01) för IAEA:s kärnkraftskonferens i Stockholm	33	—	—	—
Organisationskommittén (I 1980:02) för omorganiseringen av statens industriverks enhet för företagsutveckling (SIFU)	34	—	15,1	—
Kommittén (I 1980:03) för översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m. m.	35	—	—	—
Utredningen (I 1980:04) om vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag	36	—	—	—
Elanvändningskommittén (I 1980:05)	37	—	—	—
Summa		**57 153,9**	**8 789,5**	**917,0**
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Expertgruppen (In 1967:24) för regional utredningsverksamhet ERU		17 382,7	55,1	22,7
Energikommission (I 1976:05)		22 413,0	—	—
1977 års hemslöjdsutredning (I 1977:05)		254,7	3,8	47,2
Utredningen (I 1977:07) om statsföretags verksamhetsinriktning och mål		1 422,3	57,0	—
1978 års mät- och kalibreringsutredning (I 1978:01)		190,5	0,9	11,0
SIFU-kommittén (I 1978:03)		189,7	./. 33,3	—
Kommittén (I 1978:05) för alternativ varvsproduktion		548,2	528,1	—
Särskild näringspolitisk delegation (Ju 1978:04)		1 994,7	—	—
Utredningen (I 1979:03) om översyn av handläggningen av ärenden om fartygskreditgarantier m. m.		20,2	—	27,4
Kommissionen för de mindre och medelstora varven (I 1979:04)		50,2	72,2	61,4
Reaktorsäkerhetsutredningen (I 1979:07)		—	343,1	139,6
Konsekvensutredningen (I 1979:08)		—	659,1	286,5
Summa[4]			**1 157,9**	**595,8**

6	7	8	9	10	11
107,4	4,5	876,3	33,8	–	1 740,4
0,1	–	–	30,7	–	131,5
2,0	–	–	3,2	–	147,3
73,0	–	917,3	0,2	–	1 157,2
33,6	–	58,1	3,8	–	345,1
6,0	–	–	–	–	56,0
10,4	–	–	0,6	–	142,6
26,3	–	306,3	3,1	–	533,7
17,5	–	–	15,0	–	139,5
–	–	–	–	–	–
–	–	–	47,2	–	62,3
–	–	–	–	–	–
–	–	–	–	–	–
–	–	–	2,2	–	2,2
1 201,7	**350,9**	**24 096,3**	**894,5**	**1 900,7**	**38 135,0**
60,3	–	–	–	./. 43,8	94,3
–	–	55,4	9,8	–	65,2
3,1	51,5	–	1,8	–	107,4
–	–	–	29,5	–	86,5
5,0	–	–	–	–	16,9
5,1	–	–	–	–	./. 28,2
111,1	3,3	18,9	35,8	–	697,2
–	19,1	–	0,7	–	19,8
–	–	–	5,8	–	33,2
44,9	19,6	774,3	1,4	–	973,8
278,0	331,9	906,4	62,2	–	2 061,2
225,9	523,3	2 782,2	100,9	70,0	4 647,9
622,3	**945,4**	**4 518,3**	**212,1**	**26,2**	**8 078,0**

1	2	3	4	5
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 sakkunniga biträden inom departementet m. m.				
Näringspolitiska rådet (I 1969:A)		800,1	—	14,7
Byggbranschrådet (I 1973:B)		1 264,3	187,6	36,4
Skogsbranschrådet (I 1973:C)		3 557,5	237,5	31,5
Svensk delegation (I 1974:A) att ingå svensk-finsk arbetsgrupp för främjande av ekonomiskt samarbete mellan Sverige och Finland		82,6	—	—
Stålbranschrådet (I 1974:B)		3 272,4	24,5	15,2
Varvsrådet (I 1975:C)		438,6	39,6	—
Svensk delegation (I 1976:A) att ingå i svensk-norsk kommitté för energi- och industrisamarbete		163,3	—	27,5
Delegationen (I 1976:B) för informationssystem företag och samhälle		3 734,4	—	—
Regionalpolitiska rådet (I 1977:A)		162,6	147,3	16,9
Teko-branschrådet (I 1977:B)		79,3	23,3	34,7
Delegationen (I 1977:D) för småföretagsfrågor		27,3	—	16,5
Delegationen (I 1977:E) för strukturfrågor		716,0	77,0	59,4
KBS-projektett(I 1978:A) Kärnbränslesäkerhet		1 769,2	—	—
Gruvdelegationen (I 1978:C)		29,7	—	52,0
Utvecklingsfondernas arbetsråd (I 1978:e)		12,6	—	0,8
Delegationen (I 1979:A) för samordning av havsresursverksamheten		88,3	542,3	71,2
Varvsrådet (I 1979:B)	—		102,4	—
Bilbranschrådet (I 1979:C)		—	—	21,4
Barsebäcksdelegationen (I 1979:D)		—	6,1	11,1
Expertgruppen (I 1979:E) för forskning om regional utveckling		—	1 270,6	90,1
Diverse myndigheter		—	22,9	—
Diverse firmor		—	—	—
Diverse personer		—	357,9	—
Gemensamma kostnader		—	80,3	—
Utestående reseförskott			—	—
	Summa	**—**	**3 119,3**	**499,4**
	Summa totalt	**—**	**16 072,0**	**2 671,6**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m. m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
[3] Uppgift ej inkommen till kommittéberättelsen.
[4] Kostnaderna för Kommittén (I 1978:05) för alternativ varvsproduktion är ej inräknade i summabeloppet.

Angående tekodelegationen är industridepartementets andel 3,6 tkr 1979/80, se redogörelsen till handelsdepartementet.

6	7	8	9	10	11
—	—	23,0	—	—	37,7
6,0	—	—	2,8	—	232,8
4,8	50,7	183,2	6,8	—	514,5
7,4	—	—	—	—	7,4
2,2	—	—	2,1	—	44,0
2,5	—	—	—	—	42,1
12,2	—	39,6	—	—	79,3
—	—	152,0	43,9	—	195,9
1,1	—	—	0,8	—	166,1
—	—	31,5	0,1	—	89,6
5,3	—	—	—	—	21,8
—	—	348,4	—	—	484,8
—	—	32,2	—	—	484,8
17,4	—	50,0	—	—	119,4
—	—	—		—	0,8
121,8	5,6	167,9	90,7	—	999,5
4,5	0,1	—	1,4	—	108,4
7,9	—	—	0,9	—	30,2
16,1	—	0,7	0,3	—	23,3
166,1	47,9	318,0	248,2	7,2	2 148,1
0,8	—	3 122,2	1,3	1 700,0	4 847,2
11,1	—	2 613,1	6,3	—	2 630,5
40,6	—	201,7	0,2	—	600,4
—	2,4	521,4	294,9	./. 66,6	832,4
26,4	—			—	26,4
454,2	**106,7**	**7 804,9**	**700,7**	**1 640,6**	**14 325,8**
2 724,5	**1 858,0**	**39 960,0**	**1 940,8**	**3 662,5**	**68 889,4**

KOMMUNDEPARTEMENTET

1	2	3	4	5
Kommitténs benämning	Kommitténs nr i berättelsen	Utgifter (i tusentals kronor)		
		t.o.m. 1979-06-30	1979-07-01 — 1980-06-30	
			Lön m.m.[1]	Dagarvoden[1]
Kommittéer som avslutat sin verksamhet senast den 30 juni 1980				
Statskontrollkommittén (Kn 1976:06)	1981:6	670,3	103,3	75,3
1977 års oljeskyddskommitté (Kn 1977:03)	10	436,6	343,0	107,2
Utredningen (Kn 1979:05) om tillsyn av kusterna	21	—	80,2	13,6
Summa		—	**183,5**	**88,9**
Kommittéer som fortsätter sin verksamhet efter den 1 juli 1980				
Riksnämnden (K 1968:57) för kommunal beredskap	1981:1	679,6	5,4	124,9
1968 års kyrkohandbokskommitté (U 1969:44)[3]	2	2 113,0	91,0	86,0
1969 års psalmkommitté (U 1970:47)[3]	3	1 736,9	313,2	107,4
ADB-beredningsgruppen (C 1973:06)	4	996,9	270,0	32,2
Länsdemokratikommittén (Kn 1976:04)	5	391,8	—	40,1
Kyrkoberedskapskommittén (U 1976:09)	7	720,7	423,0	19,5
Länsdomstolskommittén (Kn 1977:01)	8	233,6	1,3	39,2
Ordningsstadgeutredningen (Kn 1977:02)	9	391,6	8,0	47,3
Utredningen (Kn 1977:04) för översyn av lagen om församlingsstyrelse	11	48,1	96,8	48,5
Kommunalbesvärskommittén (Kn 1977:05)	12	347,7	189,5	38,8
Kommunalrättsutredningen (Kn 1977:06) för Stockholm	13	197,5	92,6	47,2
Kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07)	14	1 015,6	689,3	104,5
Kommunalföretagskommittén (Kn 1978:01)	15	121,3	220,5	49,3
Kommittén (Kn 1978:02) för medbestämmande frågor	16	239,7	268,5	16,0
Räddningstjänstkommittén (Kn 1979:01)	17	—	434,8	48,2
Kvinnoprästutredningen (Kn 1979:02)	18	—	—	20,4
Utredningen (Kn 1979:03) om översyn av skatteförvaltningen i Stockholms län	19	—	224,6	19,6
Utredningen (Kn 1979:04) om begravningsverksamheten	20	—	21,4	11,1
1979 års kyrkomöteskommitté (Kn 1979:06)	22	—	115,6	12,0
Utredningen (Kn 1979:07) om statligt stöd till kvinnoorganisationerna	23	—	55,4	19,7
Utredningen (Kn 1979:08) om kommunal kompetenslagstiftning	24	—	55,1	6,7
Utredningen (Kn 1980:01) om inomregional skatteutjämning	25	—	36,3	—
Utredningen (Kn 1980:02) om redovisningssystemet för exekutionsväsendet (REX)	26	—	—	—
Stat-kommungruppen (Kn 1980:03)	27	—	—	—
Summa			**3 612,3**	**938,6**

6	7	8	9	10	11
Resersättning	Tryckning	Konsultationer	Övriga administrativa kostnader	Bidrag till myndighet, institution m.m.	Summa[2]
48,8	60,3	58,0	3,3	—	349,0
46,0	—	101,0	6,4	—	930,8
6,8	—	29,7	0,3	—	130,6
55,6	**60,3**	**87,7**	**3,6**	**—**	**479,6**
23,5	—	—	—	—	153,8
52,2	54,7	—	30,5	—	314,4
84,0	—	—	30,3	—	534,9
75,0	—	143,3	9,9	—	530,4
37,0	—	—	—	—	77,1
19,7	—	—	6,3	—	468,5
9,9	—	—	5,0	—	55,4
10,6	—	—	0,6	—	66,5
6,2	—	—	0,1	—	151,6
0,6	—	—	0,8	—	229,7
2,0	—	—	4,2	—	146,0
131,3	—	72,9	21,0	10,0	1 029,0
11,2	—	24,6	5,3	—	310,9
9,8	—	—	0,2	—	294,5
69,8	—	—	9,3	—	562,1
11,7	—	—	0,6	—	32,7
1,4	—	—	0,7	—	246,3
—	—	4,0	0,6	—	37,1
1,5	—	—	1,6	—	130,7
9,9	—	—	0,9	—	85,9
—	—	—	0,6	—	62,4
0,7	—	—	0,2	—	37,2
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
568,0	**54,7**	**244,8**	**128,7**	**10,0**	**5 557,1**

1	2	3	4	5
Kommittéer som avslutat sin verksamhet före ingången av 1980				
Sakkunniga (C 1973:05) för översyn av brandförsvarsutbildningen m.m.	1980: 4	436,5	2,1	21,2
Decentraliceringsutredningen (Kn 1975:01)	7	806,7	179,2	15,7
Fögderiutredningen (Kn 1975:02)	8	606,9	0,6	3,4
Byråkratiutredningen (Kn 1976:05)	10	1 710,1	11,9	2,5
Summa			**193,8**	**42,8**
Kostnader från kommittéanslaget under budgetåret 1979/80 för sakkunniga biträden inom departementet m.m.				
Ersättning till utredningsmän i indelningsfrågor (Kn 1975:A)		57,2	—	—
Svenska kyrkans representant vid Stat—kyrka-överläggningarna (U 1975:B)		630,7	0,9	—
Referensgruppen (Kn 1976:A) för folkrörelsefrågor		271,0	48,1	8,3
Arbetsgruppen (Kn 1978:A) för framställning av publikation för samhällsinformation		526,0	2,1	35,7
Gemensamma kostnader		—	—	—
Utestående reseförskott		—	—	—
Summa			**51,1**	**44,0**
Summa totalt			**3 979,5**	**1 028,1**

[1] I beloppet ingår lönekostnadspålägg.
[2] Hyreskostnader och vissa andra lokal- och expenskostnader (städning, telefon m.m.) samt sjukvårdskostnader (ca 9,4 mkr för samtliga departement) belastar anslaget Gemensamma ändamål för departementen.
Ang. sakkunniga (K 1972:01) för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg är kommundepartementets andel 13,1 tkr 1979/80, se redogörelsen till kommunikationsdepartementet.
[3] Kostnaderna har bestridits med förskott ur kyrkofonden.

6	7	8	9	10	11
1,8	43,8	—	0,1	—	69,0
4,2	—	—	2,1	—	201,2
1,2	—	—	—	—	5,2
2,7	34,8	—	—	—	51,9
99	**78,6**	**—**	**2,2**	**—**	**327,3**
—	—	72,0	—	—	72,0
—	—	—	—	—	0,9
3,2	28,1	9,5	1,4	—	98,6
16,1	—	—	—	—	53,9
—	—	—	20,5	—	20,5
4,8	—	—	—	—	4,8
24,1	**28,1**	**81,5**	**21,9**	**—**	**250,7**
567,4	**167,0**	**515,0**	**102,0**	**10,0**	**6 369,0**

Statens offentliga utredningar 1980

Kronologisk förteckning

1. Fjorton dagars fängelse. Ju.
2. Skolforskning och skolutveckling. U.
3. Lärare i högskolan. U.
4. Preskriptionshinder vid skattebrott. B.
5. Förenklad skoladministration. U.
6. Offentlig verksamhet och regional välfärd. I.
7. Kompensation för förvandlingsstraffet. Ju.
8. Privatlivets fred. Ju.
9. Övergång till fasta bränslen. I.
10. Ökad kommunal självstyrelse. Kn.
11. Vildsvin i Sverige. Jo.
12. Mineralpolitik. I.
13. Lönar det sig att tillsätta fluor i dricksvattnet? S.
14. Kärnkraftens avfall. I.
15. Läromedlen i skolan. U.
16. Vissa frågor rörande flerhandikappade. S.
17. Datateknik och industripolitik. I.
18. Att vara skolledare. U.
19. Fler kvinnor som skolledare. U.
20. Jämställdhet i statsförvaltningen. B.
21. Hem och skola. U.
22. Utbyggnad av yrkesmedicinen. A.
23. Statligt kunnande till salu. B.
24. Bättre miljöinformation. Jo.
25. Studiestöd. U.
26. Mot bättre vetande. U.
27. Barn och vuxna. S.
28. Massmediakoncentration. Ju.
29. Vilt och trafik. Jo.
30. Den sociala selektionen till gymnasiestadiet U.
31. Offentlighetsprincipen och ADB. Ju.
32. Stödet till dagspressen. U.
33. Svensk läkemedelsindustri. I.
34. Handikappad-integrerad-normaliserad-utvärderad. U.
35. Energi i utveckling. EFUD 81. I.
36. Arbetskooperation. I.
37. Ny järnvägslagstiftning II. Ju.
38. Utbildning för uppdrag i u-land. UD.
39. Vattenplanering. Jo.
40. Vattenplanering. Exempel och bilagor. Jo.
41. Olja för kristid. H.
42. Arbetstagares uppfinningar. Ju.
43. Program för energihushållning i befintlig bebyggelse. Bo.
44. Bidrag till kvinnoorganisationer. Kn.
45. Översyn av vallagen 2. Ju.
46. Högskolan i FoU-samverkan. U.
47. Samspel för balanserad utveckling i glesbygd. I.
48. I livets slutskede. Transplantationskirurgiska frågor. S.
49. Tomträtt. Ju.
50. Personal-utveckling-vård-planering. U.
51. Valutareglering och ekonomisk politik. E.
52. Långstidsutredningen 1980. E.
53. Länsförvaltningarna i Danmark, Finland, Norge. Kn.

Statens offentliga utredningar 1980

Systematisk förteckning

Anm. Siffrorna inom klammer betecknar utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.

Justitiedepartementet
Fjorton dagars fängelse. [1]
Kompensation för förvandlingsstraffet. [7]
Privatlivets fred. [8]
Massmediekoncentration. [28]
Offentlighetsprincipen och ADB. [31]
Ny järnvägslagstiftning II. [37]
Arbetstagares uppfinningar. [42]
Översyn av vallagen 2. [45]
Tomträtt. [49]

Utrikesdepartementet
Utbildning för uppdrag i u-land. [38]

Socialdepartementet
Lönar det sig att tillsätta fluor i dricksvattnet? [13]
Vissa frågor rörande flerhandikappade. [16]
Barn och vuxna. [27]
I livets slutskede. Transplantationskirurgiska frågor. [48]

Ekonomidepartementet
Valutareglering och ekonomisk politik. [51]
Långtidsutredningen 1980. [52]

Budgetdepartementet
Preskriptionshinder vid skattebrott. [4]
Jämställdhet i statsförvaltningen. [20]
Statligt kunnande till salu. [23]

Utbildningsdepartementet
Skolforskning och skolutveckling. [2]
Lärare i högskolan. [3]
Förenklad skoladministration. [5]
Läromedlen i skolan. [15]
Utredningen om kvinnliga skolledare. 1. Att vara skolledare. [18] 2. Fler Kvinnor som skolledare. [19]
Hem och skola. [21]
Studiestöd. [25]
Mot bättre vetande. [26]
Den sociala selektionen till gymnasiestadiet. [30]
Stödet till dagspressen. [32]
Handikappad-integrerad-normaliserad-utvärderad. [34]
Högskolan i FoU-samverkan. [46]
Personal-utveckling-vård-planering. [50]

Jordbruksdepartementet
Jakt- och viltvårdsberedningen. 1. Vildsvin i Sverige. [11] 2. Vilt och trafik. [29]
Bättre miljöinformation. [24]
Vattenplaneringsutredningen. 1. Vattenplanering. [39] 2. Vattenplanering. Exempel och bilagor. [40]

Handelsdepartementet
Olja för kristid. [41]

Arbetsmarknadsdepartementet
Utbyggnad av yrkesmedicinen. [22]

Bostadsdepartementet
Program för energihushållning i befintlig bebyggelse. [43]

Industridepartementet
Offentlig verksamhet och regional välfärd. [6]
Övergång till fasta bränslen. [9]
Mineralpolitik. [12]
Kärnkraftens avfall. [14]
Datateknik och industripolitik. [17]
Svensk läkemedelsindustri. [33]
Energi i utveckling EFUD 81. [35]
Arbetskooperation. [36]
Samspel för balanserad utveckling i glesbygd. [47]

Kommundepartementet
Ökad kommunal självstyrelse. [10]
Bidrag till kvinnoorganisationer. [44]
Länsförvaltningarna i Danmark, Finland, Norge. [53]

Betänkanden avgivna av kommittéer, som redovisas i kommittéberättelsen, eller upprättade inom departement (Ds-serie) som publicerats sedan redovisningen i 1980 års kommittéberättelse.

(Inom klammer anges det nummer i kommittéberättelsen, under vilket vederbörande kommitté redovisas)

Justitiedepartementet
1980

1. PM med förslag till vissa ändringar i 17 kap. brottsbalken.
   Justitiedepartementet
2. PM Fallet Bergling. Överväganden ang. åtgärder. Slutrapport av 1979 års särskilda juristkommission.
   Justitiedepartementet
3. Valkretsindelningen i Malmöhus län. Utredningen (Ju 1979:12) med uppdrag att se över valkretsindelningen vid riksdagsval i Malmöhus län. [49]
4. Förslag till ändringar i narkotikastrafflagen (1968:64) m.m.
   Justitie-, social- och handelsdepartementet
5. PM Remissyttranden över yttrandefrihetsutredningens (Ju 1977:10) betänkande (SOU 1979:49) Grundlagsskyddad yttrandefrihet.
   Justitiedepartementet
6. Förenklad domskrivning.
   Justitiedepartementet
7. Betänkande Utveckling av BRÅ.
   BRÅ-utredningen (Ju 1978:07) [34]
8. Samtycke och tillstånd till adoption.
   Justitiedepartementet
9. Straffmätning. Slutrapport. [2]
   Samarbetsorganet (Ju 1968:59) för rättsväsendets informationssystem (SARI)
10. Utgår
11. Betänkande Hittegods m.m. [32]
    Fyndlagstiftningsutredningen (Ju 1978:05)
12. PM Högsta domstolens och regeringsrättens arbetsformer.
    Justitiedepartementet
13. Delbetänkande Åtal mot offentliga funktionärer. Den enskildes talerätt m.m. [50]
    Tjänsteansvarskommittén (Ju 1979:13)

Utrikesdepartementet
1980

1. Delbetänkandet Den framtida utrikestjänsten: ökad specialisering, riktad rekrytering, chefsutbildning, meritbedömning m.m. inom ramen för en enhetlig utrikestjänst.
   Utredningen (UD 1978:02) om utrikesrepresentationen [3]
2. Betänkandet En ny fredskår.
   Utredningen (UD 1980:01) om fredskårens framtid. [6]

Försvarsdepartementet
1980

1. Uppgift saknas.
2. Delbetänkandet Vidgad säkerhetspolitisk debatt.
   1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02) [5]
3. Betänkandet Materiel till försvaret. 1979 års materielanskaffningskommitté (Fö 1979:03) [12]
4. Uppgift saknas
5. Betänkandet Kvinnan och försvarets yrken.
   Beredningen (Fö 1975:01) för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret [1]
6. Uppgift saknas
7. Delbetänkandet Befolkningens skydd i krig.
   1975 års skyddsrumsutredning (Fö 1975:03) [2]

Socialdepartementet
1980

1. SOFT. Rapport från samrådsgruppen om socialförsäkringstillägg
2. Betänkandet Stöd till alkoholfria motell.
   Utredningen (S 1979:05) om alkoholfri motellverksamhet [29]
3. Betänkandet Kontraktsvård inom socialtjänsten.
   Kontraktvårdsutredningen (S 1979:02) [26]
4. Kontroll av radioaktiva läkemedel.
5. Rapporten Tungt narkotikamissbruk — en totalundersökning 1979.
   Utredningen (S 1977:04) om narkotikamissbrukets omfattning [12]
6. Rapporten Barnåret i Sverige. Beredningsgruppen (S 1977:19) för det internationella barnåret 1979 [18]
7. Delbetänkandet Former för styrning av försäkringskassornas organisation och förvaltningsutgifter. Kommittén (S 1979:08) för översyn av riksförsäkringsverkets organisation m.m. [32]
8. Betänkandet Telefon för döva. Texttelefongruppen (S 1977:15) [16]
9. Rapporten Prostitutionen i Sverige. Prostitutionsutredningen (S 1977:01) [10]

Kommunikationsdepartementet
1980

1. Delbetänkandet Amatörbyggda fordon.
   Typbesiktningsutredningen (K 1977:02) [7]
2. Betänkandet Körkort i tung trafik. Utredaren (K 1978:06) för differentierade körkort [9]
3. Betänkandet Statsbidrag till kollektivtrafikanläggningar.
   Väghållningsutredningen (K 1979:04) [15]
4. Delbetänkandet Fordonsunderhåll i statliga verkstäder.
   Utredningen (K 1976:01) om samverkansmöjligheterna hos vissa affärsverks och myndigheters verkstadsrörelser m.m. [5]
5. Vissa registreringsfrågor i anslutning till socialtjänstreformen.
   Justitie-, social- och kommunikationsdepartementen
6.—9. Trafiksäkerhet — Problem och åtgärder.
   Trafiksäkerhetsutredningen (K 1973:07) [3]

10. Säkrare transporter av farligt gods, del I. Utredningen (K 1979:01) om transport av farligt gods [12]
11. SMHI:s verksamhet och organisation SMHI-utredningen (K 1977:01) [6]
12. Körkortsmedicin — enklare rutiner. Körkortsmedicinska utredningen (K 1979:05) [16]
13. Enklare mönstring och bättre registrering av sjömän. Mönstringsutredningen (K 1979:02) [13]
14. Felparkering på tomtmark. Tomtparkeringsutredningen (K 1978:10) [11]
15. Bilavgaser — krav och kontroll. Slutbetänkande i januari 1981 av Typbesiktningsutredningen (K 1977:02) [7]

Ekonomidepartementet

1980

1. *Återförsäkringsverksamhet genom captive-bolag.* Ekonomidepartementet
2. PM om aktiesparfonder för anställda i visst företag eller inom viss koncern. Ekonomidepartementet
3. Delbetänkandet Konsumentskyddet inom bankområdet och bankinspektionens styrelse. Banklagsutredningen (Fi 1976:04) [3]

Budgetdepartementet

1980

1. Betänkandet Stimulans av forskning och utveckling Forskningsskattekommittén (B 1978:05) [16]
2. Betänkandet Förslag till utbildning för högre chefer i statsförvaltningen. Chefsutbildningskommittén (B 1979:11) [26]
3. PM Avdragsrätt för medlemsavgifter till arbetsgivarorganisationer. Budgetdepartementet
4. Betänkandet Förseningsavgift vid allmän fastighetstaxering. 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976:05) [8]
5. Betänkandet *Villabeskattning 81.* 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976:05) [8]
6. Betänkandet Översyn av mervärdeskatten Del V Mervärdeskattekontrollen m.m. Mervärdeskatteutredningen (Fi 1971:05) [2]
7. Betänkandet Avgifter vid tingsrätt m.m. Stämpelskatteutredningen (B 1977:06) [11]
8. Betänkandet Besvärsregler vid allmän fastighetstaxering, följdändringar m.m. 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976:05) [8]
9. PM Delavyttring, substansminskning m.m. Budgetdepartementet
10. PM Den grå arbetskraften och skattekontrollen. Budgetdepartementet
11. Betänkandet Stimulans av aktiesparandet. Kapitalvinstkommittén (B 1979:05) [21]
12. PM Omläggning av gasolbeskattningen. Budgetdepartementet
13. Betänkandet Översyn av vägtrafikbeskattningen Del 2 Slopad fordonsskatt och höjd bensinskatt. Vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05) [10]
14. Betänkandet Statens bostäder — åtgärder vid försäljning m.m. Utredningen (B 1979:07) om minskning av statens bestånd av hyresbostäder [23]
15. Betänkandet Samordningen av egenföretagares skatter och socialförsäkringsavgifter. Kulturskattekommittén (B 1979:15) [30]
16. Betänkandet Statskontorets organisation m.m. Organisationskommittén (B 1980:07) för statskontoret [37]
17. Betänkandet Bättre beslutsunderlag för budgetpolitiken. Utredningen (B 1980:06) om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi [36]

Utbildningsdepartementet

1979

9. Dagspressens struktur och ekonomi — en forskningsrapport. Dagspresskommittén (B 1978:01) [14]
10. Annonsbladen och dagspressen. Rapport. Dagspresskommittén (B 1978:01) [14]
11. Undervisningen för synskadade elever — planering i ett kortare perspektiv. Integrationskommittén (U 1978:07) [19]
12. Statens skolor för vuxna. Komvux-kommittén (U 1978:04) [17]
13. Adjungerade professorer. Forskningssamverkanskommittén (U 1978:01) [15]
14. Gymnasial utbildning för döva och gravt hörselskadade i Örebro. Integrationskommittén (U 1978:07) [19]
15. Översyn av regelsystemet för finansiering av skolbyggandet m.m. Utbildningsdepartementet
16. Den elektroniska hästen — rapport. Videogramutredningen (U 1977:05) [10]
17. Musikaliska akademiens bibliotek. Svenskt Musikhistoriskt arkiv. Förslag till organisation och huvudmannaskap. Kommittén (U 1979:04) om verksamheten vid Musikaliska akademiens bibliotek, Musikhistoriska museet och Svenskt musikhistoriskt arkiv. *Slutredovisad i KB/80:U 43*
18. Serafenutredningen. Delbetänkande. Sista Serafenutredningen (U 1979:16) [43]

1980

1. Försök med utvecklingsarbete på elevvårdsområdet. *Elevvårdskommittén* (U 1978:06) [18]
2. Samverkan mellan skolan och andra samhällsorgan. Elevvårdskommittén (U 1978:06) [18]
3. Enskild undervisning enligt 35 § skollagen. Kommittén (U 1979:13) angående skolor med enskild huvudman [40]
4. Läromedlens funktion i undervisningen. Kommittén (U 1976:04) om läromedelsmarknaden [5]
5. Särskild bilagedel till Ds U 1980:04. Kommittén (U 1976:04) om läromedelsmarknaden [5]
6. Förändrat huvudmannaskap för ADB-linjen. Huvudmannaskapskommittén (U 1978:16) [27]

7. Avgiftsfinansiering av radio/TV.
   Utredningen (U 1980:05) för en rättslig översyn av åtgärder mot avgiftsskolk [50]
8. Sista Serafenutredningen Del II.
   Sista Serafenutredningen (U 1979:16) [43]
9. De hörselhandikappade och videogrammen.
   Videogramutredningen (U 1977:05) [10]
10. Översyn av SFI-registret.
    Utredningen (U 1980:04) om översyn av SFI-registret [49]
11. Samverkan i bokbranschen.
    Utredningen (U 1980:07) om utvärdering av det statliga stödet till bokhandeln [52]
12. Radiosända dagstidningar.
    Utredningen (U 1980:08) om distributionen av innehållet i dagstidningar till synskadade [53]

Jordbruksdepartementet

1979

8. VATTEN resurser — användning — problem.
   Jordbruksdepartementet (Malin Falkenmark)
9. Preliminärt förslag till åtgärder mot strålrisker i byggnader.
   Radonutredningen (Jo 1979:01) [14]
10. Ändrad vattenhushållning i Hjälmaren.
    Hjälmarutredningen (Jo 1976:10)
    Slutredovisad i KB/80:Jo 12.
11. Bensin utan bly.
    Jordbruksdepartementet (Arbetsgruppen för blyfri bensin)
12. Ändringar i jaktlag och jaktstadga.
    Jakt- och viltvårdsberedningen (Jo 1977:04) [6]
13. Lokaliseringen av SAKAB:s centrala anläggning för behandling av miljöfarligt avfall.
    Utredningen (Jo 1979:02) om lokalisering av en central anläggning för behandling av miljöfarligt avfall (SAKAB-utredningen. Slutredovisad i KB/80: Jo 26
14. Prisreglering på fisk. Normprissystemets tekniska utformning.
    Jordbruksdepartementet (Arbetsgruppen för prisreglering på fisk m.m.)

1980

1. Skogsvårdsstyrelsernas organisation.
   Skogsadministrativa utredningen (Jo 1974:03) [2]
2. Fjällägenheternas tillkomst och utveckling.
   Fjällägenhetsutredningen (Jo 1976:09) [5]
3. Jordbruk, trädgårdsodling och fiske. Sektorsbeskrivningar och framtidsbedömningar till 1980 års långtidsutredning.
   Jordbruksdepartementet
4. Ny produktkontrollorganisation.
   Kommittén (Jo 1978:06) för översyn av produktkontrollens organisation [12]
5. Salmonella hos djur.
   Jordbruksdepartementet. Arbetsgruppen för att se över nuvarande bestämmelser för bekämpande av salmonellainfektion hos djur.
6. Bevarande av genresurser hos husdjur.
   Genbankutredningen (Jo 1973:04) [1]
7. Etanol ur jordbruksprodukter.
   Utredningen (Jo 1979:05) om förutsättningarna för tillverkning av etanol ur sockerbetor. [17]

Handelsdepartementet

1980

1. Samordning av övervakningen och räddningstjänsten till sjöss.
   Sjöövervakningskommittén (H 1977:05) (SÖK) [4]
2. Anställning vid handelskontor.
   Handelsdepartementet
3. Blandade krediter — förmånlig kreditgivning i samband med svensk export till u-länder.
   Handelsdepartementet. Rapport av en interdepartemental arbetsgrupp.
4. Handelsfrämjande information.
   Utredningen (H 1979:07) om kommersiell information till utlandet (KUL-utredningen) [14]
5. Sverigehuset.
   Utredningen (H 1979:02) om Sverigehusets framtida användning [9]
6. Konsumentverkets uppgiftsbehov.
   Insynsutredningen (H 1976:03) [3]

Arbetsmarknadsdepartementet

1979

1. De regionala stiftelsernas organisation.
   Nya organisationskommittén (A 1978:02) för skyddat arbete (NOSA)
   Slutredovisad i KB/80:A 13
2. Uppsägningsskydd för vissa långtidssjuka.
   Anställningsskyddskommittén (A 1977:01) [8]
3. Företagsläkarna och företagshälsovården.
   Företagshälsovårdsutredningen (A 1976:01) [5]
4. Yrkesinspektionens distriktsindelning. Del 1. Bilagor Del 2.
   Utredningen (A 1977:03) med uppdrag att göra en översyn av yrkesinspektionens distriktsindelning. Slutredovisad i KB/80:A 11

1980

1. PM ang. den framtida finansieringen av vissa arbetsmarknadspolitiska åtgärder m.m.
   Arbetsmarknadsdepartementet
2. Utredningsrapport Anställningsformer m.m.
   Anställningsskyddskommittén (A 1977:01) [8]
3. Delrapporten Förslag till instruktioner, organisation m.m. för en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd
   Kommittén (A 1980:01) med uppdrag att förbereda inrättandet av en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd [20]
4. Nytt finansieringssystem för den regionala skyddsombudsverksamheten
   Arbetsmarknadsdepartementet
5. Kartläggning av företagshälsovård.
   Företagshälsovårdsutredningen (A 1976:01) [5]
6. Institutet för arbetsvägledning och rehabilitering.
   Särskild utredare (A 1979:03) om lokalisering av institutet för metodutveckling, forskning och personalutbildning till den yrkesinriktade rehabiliteringen [17]
7. Lägesrapport om assyriernas/syrianernas situation i Sverige.

Arbetsmarknadsdepartementet. Arbetsgruppen för frågor rörande assyriernas/syrianernas situation i Sverige.

Bostadsdepartementet

1980

1. Allmänt kartmaterial. Nyttjanderätt. Ersättningar. Distribution och försäljning. Kartutredning 78 (Bo 1977:01) [4]
2. Tillåtlighetsprövning av viss industriell verksamhet m.m. Översyn av 136 § byggnadslagen. Bostadsdepartementet
3. Delbetänkandet Rättsskydd för kvarboende hyresgäster vid övergång från hyresrätt till bostadsrätt. 1978 års bostadskommitté (Bo 1978:06) [8]

Industridepartementet

1979

22. Säker kärnkraft? Bilagor till SOU 1979:86. Reaktorsäkerhetsutredningen (I 1979:07). Slutredovisad i KB/80:1 32

1980

1. Rapport från presidentens kommission rörande haveriet vid Three Mile Island. Utdrag på svenska. Behovet av förändring. Arvet från TMI. Industridepartementet
2. Flygindustridelegationens betänkande Flygindustridelegationen (I 1978:09) [18]
3. Torv för energisektorn. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01); Torvgruppen. [19]
4. Förutsättningar för användning av skogsenergi m.m. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01); Arbetsgruppen för skogsenergi m.m. [19]
5. En utvärdering av DIS-systemet. DIS-utredningen (I 1979:06) [22]
6. DIS-Företagens planeringsprocess och samhällets informationskrav (Bil. 6 till Ds I 1980:5). DIS-utredningen (I 1979:06) [22]
7. Industri- och forskningspolitiska program inom data- och elektronikområdet. Reserapporter från USA, Finland, Storbritanien, Västtyskland, Japan och Frankrike. Data- och elektronikkommittén (DEK) (I 1978:04) [14]
8. Norrlandsfondens framtida roll inom samhällets industri- och regionalpolitiska organisation. Norrlandsfondsutraedningen (I 1979:11) [25]
9. Fortsatt verksamhet vid R2-reaktorn i Studsvik. R2-utredningen (I 1978:08) [17]
10. Förutsättningar för ökad solvärme i Sverige. Oljeersättningsdelegationen (I 1970:01); Arbetsgruppen för solvärme. [19]
11. Stöd till kredit för försäljning inom landet. — En utvärdering. Industridepartementet
12. Provning för bättre energihushållning. Energiprovningsutredningen (I 1978:06) [15]
13. Provning för bättre energihushållning. Bilagor. Energiprovningsutredningen (I 1978:06) [15]
14. Rapport över Norrbottendelegationens verksamhet. Norrbottendelegationen (I 1976:04) [7]
15. Import och distribution av kol. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01) [19]
16. De statliga energimyndigheterna — arbetsfördelning och samverkan. Utredaren om myndighetsorganisationen inom energiområdet m.m. [24]
17. Att utveckla en långsiktig industripolitik. Kommiottén (I 1979:09) för industripolitikens informationsunderlag (KIPI) [23]
18. Att utveckla en långsiktig industripolitik. Några specialstudier. Bilaga 3. Kommittén (I 1979:09) för industripolitikens informationsunderlag (KIPI) [23]
19. Introduktion av alternativa drivmedel. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01) [19]
20. Introduction of alternative motor fuels. Översättning av betänkandet (Ds I 1980:19) Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01) [19]
21. Samordning, insyn, styrning. *Utredningen (I 1979:15) om offentliga* styrelseledamöter i vissa aktiebolag m.m. [29]
22. El och Olja. Förslag till restriktioner, användning och hushållning. Elanvändningskommittén (I 1980:05) (ELAK) [37]
23. Program för oljeersättning. Oljeersättningsdelegationen (I 1979:01) [19]

Kommundepartementet

1979

13. *Beredskap mot oljeutsläpp till sjöss.* 1977 års oljeskyddskommitté (Kn 1977:03) [10]
14. Från socken till kommunblock. Kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07) (KDK), forskningsgruppen [14]
15. Den gemensamma valdagen och mandatperiodens längd. Kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07) (KDK) [14]

1980

1. Undersökning av allvarliga olyckshändelser. Räddningstjänstkommittén (Kn 1979:01) [17]
2. Personal för tillsyn av kust och skärgård. Utredningen (Kn 1979:05) om tillsyn av kusterna (TAK) [21]
3. Omval av kommunala och landstingskommunala nämnder. Kommundepartementet.
4. Proportionella val till statliga nämnder m.m. Kommundepartementet
5. Kyrklig beredskap. Kommundepartementet
6. Förnyelse och variation i ortssystemet. Servicens, transportsystemets och åtkomlighetens förändring i några svenska kommuner mot bakgrund av indelningsreformen. Rapport 3. Kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07) (KDK), forskningsgruppen [14]
7. Fortsatt giltighet av lagen om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun. Utredningen (Kn 1980:01) om inomregional skatteutjämning [25]
8. *Förhållandet mellan församlingsstyrelse*indelning och fastighetsindelningen. Kommundepartementet.

Nordisk utredningsserie (Nu) 1980

Kronologisk förteckning

A 1980

1. Båtlivet och dess inverkan på skärgården
2. Världshandelsförändringar och Nordens framtida industrisysselsättning
3. Omstillingskrav til de nordiske landes arbejdsmarked og økonomi på mellemlang sigt
4. Sysselsettingsvirkninger av ny teknologi
5. Förändringar i arbetsmarknadens struktur och funktionssätt
6. Arbete för alla? Rapport om ungdomar med sociala arbetshinder
7. Nordisk samarbejde om projekteksport
8. Nordisk utredningsserie 1960—1979. Katalog
9. Barnåret i Norden
10. Vandringsleder på Nordkalotten
11. Arbetskraftens och kapitalets rörlighet i Norden
12. Arbeidsmarkedspolitiske utfordringer i 1980-årene i Norden
13. Alternativer til frihedsstraf
14. Fiskerirapport
15. Information om arbejdsmiljøforskning

B 1980

1. Individinriktade sysselsättningsåtgärder i de nordiska länderna
2. Planering av nordisk utvärdering av konsumentprogram i TV och radio
3. Företagsinriktade sysselsättningsskapande åtgärder i de nordiska länderna
4. Arbetsförmedling i Norden
5. Nordisk arbetsmarknadsforskning
6. Energibesparing i befintlig bebyggelse
7. Sjuka barns behov
8. 16—19 åringenes utdanningssituation i Norden IV
9. Nordiskt samarbete inom yrkesinriktad rehabilitering
10. Nordic food aid
11. Arbeidsmarked og arbeidsmarkedspolitikk i Norden
12. Stoffmisbruk i Norden
13. Produkters brukstid
14. Tvistlösning på konsumentområdet i Norden
15. Säkerhetsforskning inom energiproduktionsområdet. Plan för fortsatt nordiskt projektarbete
16. Barnets totala trafikmiljö
17. Unge familier i etableringsfasen

Personregister till kommittéer

A
Abelin, Hans Henrik E 8 9
Abelin, Stig S 34
Abelson, Lars Göran S 2
Abramowicz, Isak S 22
Ackermark, Sixten Ju 39
Adebäck, Sten I. Ju 22
Adeen, Rose-Mari U 19
Adell, Gunnar Ju 52
Adiels, Arne I 10
Adler, Hans V. H. Jo 15
Adolfsson, Marianne Ju 27
Adolfsson, Tage V. A. Jo 4
Agerberg, Nils Jo 5
Agevik, Eva E 13
Agfors, O. Gunnar I 19
Aggebo, Claes-Göran U 27
Aglert, Per Arne Fö 13, Bo 14
Agnedal, Per-Olov K 1
Ahlberg, Carl-Fredrik J. Bo 2
Ahlenius, Inga-Britt
Ju 2, S 28, K 15, A 21
Ahlgren, Nils U. I 27
Ahlgren, Torsten V. I 3
Ahlin, Per A. G. Fö 6
Ahlkvist, Birgitta A 10
Ahlmark, Dan U 52
Ahlmark, Lars F. S 19, U 27 33
Ahlmark, Per U 33
Ahlquist, Ulla S 44
Ahlström, Bengt U 1
Ahlvarsson, Lars I. A 6 8, Kn 16
Ahrén, Per-Olov A. Kn 2
Ahrenstedt, Bengt A. Fö 7
Ahrfelt, Bengt B 13
Ahrland, Karin M. Ju 12, A 7
Alaby, Gert S 34
Alarik, K. Lennart O. K 2 13
Albinsson, Folke A 14
Albinsson, N. Gillis Kn 5
Albrektson, Bengt Olov U 44
Albrektson, Bertil U 2
Albrektson, Hans B. Fö 6
Aldén, A. Olle K 18
Aldén, Lars O. T. Kn 2
Alderin, Robert B. E 2 14, B 28 35
Aldrin, Lars B. Jo 14
Aldskogius, Göran Kn 4 5
Alemyr, Stig R. U 6 17 31
Alkman, Leif A. S 2
Allerstrand, Sven U 10
Allmér, Jan Ju 24
Alm, Görel G. M. A 14
Alm, Kerstin Kn 2
Almbladh, Ingrid A. M. Ju 19
Almqvist, Lennart Kn 5
Almström, Bjarne H 17
Almström, Lars G. A 24
Alpsten, A. Börje Ju 2
Alsén, Hans O. I 8
Alsén, Sven S 1 31 40
Alvå, Jan A. Ju 48
Amnéus, Henrik UD 3
Anclow, Per R.
Ju 3 8, B 29 35, Bo 7
Ander, C. Peter E. Jo 4
Anderberg, Bengt G. UD 1, Fö 5
Anderberg, K. Ingvar E 13
Anderholm, T. Lennart Jo 15
Anderson, Hans A. T. Kn 14
Anderson, K. G. Göthe S 6 14
Andersson, A. Arne B 29
Andersson, A. Gösta J. Ju 11
Andersson, Alf Å. H. I 4
Andersson, Anders U 52
Andersson, Andy Ju 40
Andersson, B. E. Christer U 15
Andersson, B. Göran B 9
Andersson, B. Palle B 22
Andersson, Bertil U 30
Andersson, Björn E. H. Fö 5
Andersson, Bo L. Jo 23
Andersson, C. Staffan B 21
Andersson, Christer S 28, K 5 10
Andersson, Christina U 53
Andersson, Christina Bo 14
Andersson, Curt U 15
Andersson, Dan E. I 28
Andersson, Edor S. I. I 19
Andersson, Elis G.
Ju 45, Jo 6, A 10
Andersson, Emil I 14
Andersson, Fritz A. R. B 1
Andersson, Georg L. UD 2, U 22
Andersson, Gösta U 13
Andersson, Hans E. B. I 19
Andersson, Hans G. I. A 16
Andersson, Ingrid G. M. A 7
Andersson, J. Arne L. Jo 6, Bo 5
Andersson, J. Gunnar D.
A 19, Bo 1

Andersson, J. Sven G. Ju 42
Andersson, John O. Jo 21
Andersson, Johnny U 3 35
Andersson, Karin E. A 7
Andersson, Karl-Erik UD 3
Andersson, Karl Olov B 20
Andersson, Kerstin G. Ju 33, B 4
Andersson, Kjell V. U 6
Andersson, Kjerstin G. Bo 6
Andersson, L. Arne Jo 15 21
Andersson, Lars Ju 14
Andersson, Lars G. Ju 24
Andersson, Lars G. U 44
Andersson, Leif U 23
Andersson, Leif Kn 14
Andersson, M. Alvar S 2
Andersson, P. Gustaf Kn 9
Andersson, Per-Gunnar I 19
Andersson, Rolf A 18
Andersson, Rolf B. E 13
Andersson, Sven H 8
Andersson, Tore U 3 17
Andersson, Torsten Ch. Ju 7, H 15
Andersson, Torsten N. Kn 2
Andersson, Ture I 14
Andersson, Ulf H 11, Bo 18
André, Gunilla K. Ju 19, S 17, A 7
André, Gunnel U 37
André, Kerstin I. A 8
Andréasson, A. Owe I. Bo 13
Andreasson, Sture U 22
Andrée, Stig H 2
Andréen, Rolf UD 4
Andrén, B. Robert I 28
Andrén, Carl-Gustaf U 37, A 7
Andrén, Evy M. V. A 7
Andrén, Margareta Ju 33
Andrén, Åke Kn 2
Anebäck, Kristina I 3
Anefall, Bengt Jo 6
Anell, Barbro I 39
Anell, Kerstin U 13, I 31
Anér, Kerstin Ju 7 18, U 4
Anesten, Ulf H 16
Angelöf, Arne Fö 11, I 20
Ankers, Mikael H 2
Anneling, Ingvar U 6
Annell, Johan G. U 3
Annerberg, Rolf G. B 9, I 27
Annerstedt, Ylva S. V. A 14
Ansiger, Arne U 18
Antoni, Nils A. T. Bo 3, I 1
Antonsson, Johannes I 10, Kn 25
Apelqvist-Öberg, Edith C. A 7
Appelgren, L. Göran S. K 21, I 5
Ardbo, C. Martin L. B 29
Arell, Nils U 13
Arenbro, Eva M. A 21
Arfvidson, Agnar Kn 7
Arfwedson, Anders S 43, U 38, Kn 27
Arkéus, L. O. Sune Ju 2, B 33
Arlinger, Stig U 10
Armholt, Roland H. B 13
Arndt, Nils U 6
Arne, professor A 13
Arnström, Sven G. Kn 16
Aro, Jussi U 2
Aronsson, Hans E. Kn 17
Arrbäck, Gunnel S 23, A 10
Arrfelt, Ulf Ju 2, A 19
Arrhenius, Erik Jo 9 21
Artin, Stellan A 10 23
Arvas, Dag G. C. Fö 7
Arve-Parès, Birgit S 6
Arvidson, Olle Kn 17
Arvidsson, Helge E 10
Arvidsson, Lars-Eric S 34
Arvidsson, Solveig M. Ju 40
Arvius, Christer H 16
Askmark, K. F. Ragnar Kn 2
Asp, K. Åke Ju 24
Asp, Kenneth O. P. K 21, A 21
Aspegren, Lennart Ju 50, Kn 16
Aspelin, L. B. Erland Ju 41
Aspén, B. Urban B 22
Asplund, Lars D. K 1
Assarsson, Bo UD 4, Jo 8 10, I 19
Atterwall, Göran L. B 21
Aulin, Olle M. Fö 2 11, Kn 17
Axell, Göran I 10
Axelson, Bo A. Jo 16
Axelsson, Göran S 13, B 33
Axelsson, Stig A. Bo 17
Axling, Lars O. Bo 16

B

Back, K. Gunnar Fö 6
Backgård, Margareta E. A 10
Backman, Bernt U 17
Backman, Ulla-Britt S 23
Backmann, Sven U 18
Baecklund, Lars I. K 2
Baekkevold, Arne E. Ju 33, B 4 5, Kn 19
Baer, Lars Anders A 13
von Bahr, Stig V. Ju 12, B 18 20 28
Balk-Möller, Stig Ju 39
Barenthin, Willy S 1, U 27
Bargholtz, Percy B. B 18 20 21 35
Bartley, A. Osborne B 35, A 7
Bauer, D. E. Marianne U 31
Beck-Friis, Jörgen Å. E. Ju 27
Becker, Gerd U 16
Becker, Gunnela Jo 13

Beckérus, I. Margareta A 7
Beckius, Sven Erik H 8
Beckman, Anita U 6
Beckman, Lars E. A. B 12
Beckman, Lars K. A. Ju 35 48, Jo 4
Beckman Hirschfeldt, Ingar U 44
Beckne, Rolf A. P. U 6
Befve, Sven G. E. A 9
Behrman, Carl Ju 25
Beijer, Bruno UD 4
Beijer, Lars B 32
Beiming, Ragne A 3 4 14 23
Belfrage, Göran U 6
Belfrage, H. Esbjörn G. Kn 3
Bengtson, Torsten S. Ju 16, U 33
Bengtsson, Albert S 47
Bengtsson, B. Ivar A 12
Bengtsson, Bengt Bo 13
Bengtsson, C. Ola A 2
Bengtsson, Folke L. Ju 7
Bengtsson, Gunnar G. Kn 1
Bengtsson, Hans B 10
Bengtsson, Hugo Jo 24
Bengtsson, Jörgen Ju 12
Bengtsson, K.-E. Bengt Ju 15, S 15, A 5
Bengtsson, Karl F. K 10
Bengtsson, Paul Jo 25
Bengtsson, Per-Olof S 27 34
Bengtsson, Sven Eric Fö 8
Bengtsson, T. Bertil Ju 8 35
Benson, Sven U 47
Berg, Bengt R. E 4
Berg, Bengt Åke E 4
Berg, Hans E. K 19
Berg, Håkan U 35 36
Berg, L. Christer Ju 16
Berg, Måns H. Jo 18
Berg, Nils G. I 12
Berg, Olle F. I 19
Bergander, Lilly K. Ju 17, Kn 17
Bergdahl, Hugo A. Kn 17
Bergendahl, Göran I 39
Bergendorff, Karin U 16
Bergenstjerna, Johan P. B 8
Bergfeldt, Anders Kn 4
Bergfelt, K. Lennart Ju 29
Berggren, P. Anders E. Jo 8
Berggren, Sören V. U 6
Berggren, Ulf S 23
Bergh, Sten B 4
Bergholm, C. Arne I 19
Bergholtz, Gunnar Ju 47
Bergius, Bengt U 22
Bergkvist, Karl Bo 7
Berglind, Hans S 41
Bergling, Nils B. V. H 1
Berglund, Fredrik S 15
Berglund, Frida J. I 9
Berglund, Sven E. I 19
Berglund, Thomas I 14
Berglöf, J. Sigvard C. B 6 21
Bergman, Agneta UD 3
Bergman, Alf I 39
Bergman, Erland C. A. A 13
Bergman, Lars U 11
Bergman, Sven-Eric S 1 6 35 44
Bergnéhr, Bo (Bosse) H. B 33
Bergold, Jan Olov U 10
Bergqvist, G. Holger B 28
Bergqvist, Jan G. B 4
Bergqvist, Olof S 45, A 6 8 18, Kn 12 16
Bergsman, P. G. Leif B 26
Bergstedt, Tord L. H. S 1
Bergsten, E. Rune B 32, Kn 25
Bergstig, Lars H. B 13
Bergstrand, Sten-Erik H 6
Bergstrand-Wilson, Kerstin U 6
Bergström, Björn I. B 28
Bergström, Britta J. Ju 19, S 2
Bergström, Gudrun A. C. A 7
Bergström, K. Olof L. A 9
Bergström, Knut-Elis Ju 27
Bergström, N. Hans I. E 2
Bergström, Sune S 31
Bergström, Svante B. U 1
Bergvall, K. Lennart I 1
Bergvall, Olof S 13
Berndtson, Nils A. Ju 51
Bernhard, Carl Gustaf Jo 9
Bernhard, Harry B. I 1
Bernhardsson, Göte U 19
Bernhardsson, Helge U 6
Bernitz, Ulf Ju 13, H 11
Berntson, Eskil Ju 42
Berntsson, Gert U 18
Bertenstam, Rita S. I 4
Bexelius, Björn U 42
Bexell, Göran Kn 3
Bildt, Carl UD 4, H 13
Billum Stegard, Susanne S 44
Birgersson, Bengt Owe B 9, Kn 14
Bishop, Norman Ju 42, S 12
Biörck, Gunnar U 4 31
Biörnstad, Margareta Bo 2 13
Bjarnehäll, Karl-Gustav U 18
Bjarnemo, Åke I 3
Bjelle, Britta M. Ju 3
Bjerndell, Jörgen H. Ju 24, Fö 3
Bjernstad, S. L. Börje B 4
Bjurel, A. Bertil E. U 15
Bjurman, C. G. Ulf Kn 9 17
Bjurner, Anders UD 3
Bjurulf, Per S 6
Bjäresten, Inger M. Jo 18

Björck, Anders P.-A. U 10 23
Björck, Berndt H. Fö 5, S 37, I 3
Björck, Staffan U 2
Björeman, Carl E. UD 2, Fö 9
Björhn, Arne L. E 6 14, B 21
Björinder, Henry U 27 39
Björk, Gunnar E. Fö 5
Björk, Jimmy K 10, Kn 4
Björk, Sven E. J. Bo 2
Björk, Villiam E. Jo 3
Björk-Gurner, Ulla S 34
Björkegren, Carl-Erik I 11
Björkhem, Örjan U 37
Björklund, Anders C. T. A 1
Björklund, Bengt T. S 47
Björklund, Jan O. B 7
Björklund, Rolf S 37
Björklund, Ulf B. A 4
Björkman, Bertil I 19
Björkman, Fredrik A. M. K 12
Björkman, Gunnar-Arne I 19
Björkman, Jerker U 6
Björkman, Rune UD 3
Björkman, Ulf L. Kn 3
Björling, Bam S 12
Björling, Johan Ju 55
Björn, Gösta R. U 6
Björnberg, Kjell E. Ju 36
Björndalen, Anders J. U 2
Björne, B. Gunnar B 8
Björneld, Lars G. I 10
Björnesjö, Sven G. B 4
Björnström, Björn S. Ju 7
Björvell, Hjördis S 40
Bladh, Lennart W. U 10
Blix, Hans M. UD 1
Blixt, Olov S 5
Block, Per H. L. U 2
Blom, Folke B. Bo 12
Blom, K. A. Birgitta Ju 29
Blom, Lennart Ju 18 45, B 22, H 15, I 21
Blomberg, E. Gunnar Ju 24
Blomberg, Ingrid S 37
Blomberg, Karl Ju 24
Blomgren, Lars S 35
Blomgren, Sture Ju 15, Bo 13
Blomkvist, Curt B. Ju 21
Blomqvist, Egon I 10
Blomqvist, Gunnar UD 1
Boalt, Carin M. Ju 7
Boberg, L. Håkan Jo 15
Bodén, Anna-Brita Kn 3
Bodström, Lennart Ju 7, A 7
Boeke, Maja A 13 14
Bogefeldt, Christer U 42
Boheman, C. Anders Jo 21
Bohlin, E. Jörgen Jo 5 20
Bohlin, Eva S 19
Bohlin, Folke Kn 2
Bohm, J. Peter G. Bo 12
Bohman, Mats A. Bo 12
Bohman, Michael Ju 23
Bohman, Sven S 13
Boklund, S. Ingemar Jo 19
Bolander, Lars S 14, U 10
Boldt, Göran B. L. U 6
Bolin, Åke E. J. Kn 4
Bolinder, Erik S 40, A 5
Bolme, Per U 18
Boman, Carl-Göran A. B 27
Boman, Ragnar Å. E 2
Boman, Svante Kn 16
Bond, L. Staffan I 9
Bonde, Fredrik E:son Ju 48
Bonnichsen, Roger Ju 55
Borg, Arne S 10
Borg, Astrid U 4
Borg, Göran K. G. A 10 24
Borgeke, Martin Ju 41
Borggård, Göran H 1 10
Borglund, Erik Kn 16
Borgne, Kurt G. I 19
Borgquist, Frithiof Fö 7
Borgstrand, Björn J. B 10
Bornhager, Sven-Åke (Sven) I. B 10
Bornstein, Jozef Bo 12
Boström, Curt B. B 7 14, I 32
Boström, E. John Ju 30
Boström, Torbjörn A. I 19
Bothén, Anders U 20
Bothén, Kerstin UD 3
Bouveng, Richard E. F. I 1
Bouvin, J. Åke A 3 14
Bovidson, Thure B 7
Boyd, Sally M. A 4
Boye, Yngve K 21, I 5
Boye-Moller, Monica A 14
Brandberg, Arvid U 23, H 12
Brandberg, Åke R. L. I 19
Brandel, Erik J. M. Fö 9
Brandt, Ann U 17
Brandt, Erik Jo 13 21
Brandt, Krister U 2
Branting, M. Charlotte K. A 7
Brasch, Erik O. Bo 2
Bratthall, I. Birgitta S 1, A 5
Bratthall, Kenneth S 2
Braunerhielm, Erik H 16
Bredin, Lars A. G. E 3, B 11
Brege, J. Lennart O. E 7
Breidensjö, Monica A 5
Bricca, Lamberto A 13
Bring, Ove UD 1, Fö 9
Brink, Stig Ju 54, I 1

Broberg, Björn U 15, I 28
Brodén, E. Bertil A 12, I 4 8 14
Brodén, Kerstin I 14
Brodin, Bengt U 52
Brodin, Katarina Fö 5
Bromberg, Isaac A 13
Brorsson, Kent Ju 41
Broström, Ulf T. F. Fö 5 9
Bruce, Åke S 15
Bruhn, L. Gunnila U 6
Bruhn, Sigleif (Leif) E. B 4
Brunfelter, Ulf Ju 26
Brunius, Jan U 51
Brunkener, Magnhild B 29
Brunnberg, Jan-Erik U 16
Bruno, Gösta F. Kn 19
Brunsson, Karin M. K 5
Brusén, Vollrath M. K 20
Bruzelius, Krister Ju 39
Brynell, P. Ulf T. K 22
Bråkenhielm, Anita S 39
Brändström, Dan A. U 6
Brännmark, Gerd S 23
Brännström, Inger A. I 9
Brännström, Roland J. Fö 5
Bröms, Jan T. R. E 2, B 35
Bucht, Bengt O. A 15
Budd, S. M. Birgitta A 7
Burman, Bengt Ju 22, Bo 18
Burman, Egon Ju 43
Burman, Eric-Gustav Bo 11
Burman, Karl-Gunnar S 37
Burström, Brita A. B 5
Busck, Hans F. R. Bo 17
Bünsow, Jan P. Jo 20
Byfors, Ingela A 15
Byman, Disa K. G. I 3
Båfält, B. Evert B 9
Båhlerud, Hilligert U 3
Båsk, Inga-Lill A 5
Bäckman, Göran S 33
Bäckstrand, K. Göran M. U 4
Bäckstrand, Magnus H. I 19
Bäckström, A. Ingemar K 22
Bäckström, Anders Kn 2
Bäckström, Ingemar K 18
Bäckström, Jörgen A 15
Bäckström, Maja Ju 50
Bäckström, N. Birger A 6 8, Kn 16
Bäckström, O. Anders A 1
Böhlin, Birgitta Fö 2, Jo 27, I 20
Böhlin, Erling S 20
Bökmark, Jan S. E 3 5, B 31
Börestam, Eva S 17, A 7
Börjeson, Börje S 9
Börjeson, C. Olof A. Ju 42 43
Börjeson, Peter A 7
Börjeson, Sven Kn 12
Börjesson, Bengt U 38
Börjesson, Dick R. Fö 5
Börjesson, Mats R. Ju 2, B 26
Böttiger, E. Marie A. Ju 16, U 10
Böök, Sven Åke E 2

C

Cahling, Ulla U 30
Callbo, M. Christina E 7
Calmfors, S. Hans Kn 13
Canarp, Curt S. T. A 1
van der Capellen, Constance B 12, A 7
Carbell, Leif E. Ju 8 13 27
Carlberg, AnnCharlotte S 14
Carlegrim, N. Erik A. B 8
Carlestam, Margareta S 45
Carlgren, Frants U 40
Carlhammar, Åke Ju 37
Carlheim-Gyllensköld, Karin S 31
Carling, Alf G. B 22, I 5 11
Carlman, A. Ingrid M. Jo 9
Carlman, J. Holger Ju 9
Carlman, Synnöve S 13
Carlquist, Ebba U 19
Carlshamre, Nils O. G. S 20 34
Carlson, Lars O. Fö 6
Carlson, N. Gunnar Ju 2
Carlson, Svante S. A 8
Carlson, T. Eilert I 9
Carlson, Å. Lennart B 10
Carlsson, Anna Ch. A 10
Carlsson, Arne I 36
Carlsson, Bengt E. I 3
Carlsson, Birgitta S 20
Carlsson, Bo E 11
Carlsson, C. Mårten Jo 3
Carlsson, Carl-Gustaf E. I 10
Carlsson, Folke S 38
Carlsson, G. Arne V. A 1
Carlsson, G. Rune S 1, B 33, A 7, Kn 27
Carlsson, Gösta S 12, E 11
Carlsson, Håkan A. Ju 24
Carlsson, Jan M. I 14
Carlsson, Jan-Olof B 9, I 20
Carlsson, Lars-Gunnar Kn 4
Carlsson, N. Boris B 31
Carlsson, P. Bertil B 12
Carlsson, Per-Olof I 12
Carlsson, Rolf S 28
Carlsson, Stefan I 3
Carlsson, Sture E. B 9
Carlsson, T. E. Roine I 3
Carlsson, Ulf V. Ju 2
Carlstedt, J. Bertil I 34
Carlstein, Rune A. B 22 29
Carlsten, Anders H 16

Carlström, A. Valdo Jo 3
Carlsund, H. Bo H. K 21
Carlzon, Lars Kn 7
Carnhagen, Göran E. T. Ju 2
Carnhagen, Göran E. T. B 9, Bo 6
Carpelan, Lars W. A 7
Carragher, Desmond A 13
Cars, Hadar B 33, H 13, I 39
Cars, Hans Christian UD 2
Casemyr, Rune U 23
Cavalli-Björkman H 13
Cavallius, Lena A 10
Cederberg, Thomas Jo 13 24
Cederlund, Lars Johan O. Ju 12
Cederqvist, S. Wivi-Anne Ju 22 33
Cederwall, Gustav F. E. I 1
Cedmark, Jan R. H. Kn 1
von Celsing, Elof F. H. Fö 9
Chambert, Henrik B. Kn 4
Chatti-Plass, Ewa U 16
Chatzopoulos, Kariofillis A 14
Chrisopoulos, Alexander A 23
Christensen-Sköld, Beatrice U 15 35
Christensson, Kent Kn 16
Christiansen, C. J. Robert Fö 3
Claeson, Bo A 5
Claeson, Tore M. Ju 7, Bo 10
Claesson, Anders E. W. Bo 15
Claesson, Halvard S 20
Clarkson, Rolf A. K 10
Clason, Anders U 33
Classon, Anders E 10
Cleve, Lars U 16
Colnerud, Gunnel U 18
Colvér, Mats T. I 32
Conradi, Erland G. F. Ju 39
Corell, Hans A. V. Ju 20
Cosmo, Carl-Johan Ju 41
Crabo, Sven B 2
Crafoord, Carl-George UD 4
Crona, Ulf U 19
Cronebäck, Ove Kn 7
Cronstedt, Nane M. A 3 13
Cronström, J. N. Runo S 15

D

Dahl, A. Erik Jo 6
Dahl, Christer S 6
Dahl, Gerd B. S 20
Dahl, Jan K 18
Dahl, R. Birgitta U 4, Bo 6
Dahlberg, Helge B. K 15, Bo 10, Kn 5 27
Dahlberg, L. Åke A 1 18
Dahlberg, Lars B. L. B 9
Dahlberg, Lars C. Fö 5, B 9
Dahlberg, Lill S 32
Dahlberg, Rolf I. Bo 6 8, I 9
Dahlberg, Åke A 4
Dahlbom, Bengt S. U 1
Dahlbäck, Sven-Åke S 37
Dahlén, Bertil V. Jo 18
Dahlén, Per Olof (Olle) UD 2
Dahlgren, Carl Ivar S 33
Dahlgren, Göran E. Bo 13 15
Dahlgren, Lars K 23, I 34
Dahlgren, Rolf O. Ju 6
Dahlheim, Bo I. G. E 3
Dahlin, Gunilla S 14
Dahlin, N. Åke S. K 5
Dahllöf, Lars Ju 7, UD 4, Jo 4
Dahllöf, Urban S. U 6
Dahlman, S. Ola UD 2
Dahlquist, Lars-Ola U 3 48
Dahlsten, Ulf L. E 2, H 2
Dahlström, Gunnar UD 3
Dahlström, Gösta H 15, B 22, I 5 27
Dahlström, Rolf S 41
Dahmén, Erik V. H. H 2
Dahnell, Karin A. B. B 19
Dalén, Ingrid S 38, Bo 3, U 3
Daléus, C. E. Lennart Jo 9
Dalgren, Gunnar E. S. Bo 8
Damberg, Bo E 8
Damgren, H. G. Fredrik Jo 4 9, Kn 5
Dangården, Birgitta I 3
Danielson, Erik I 34
Danielson, Gunnar H. A 5
Danielsson, B. Jan A. Bo 16
Danielsson, Birger S 5
Danielsson, C. Bertil E 3
Danielsson, Georg E 11
Danielsson, Stig A. E 3
Davidson, Anders I 31
Davidson, Anette Jo 19
Davidsson, David H 15
Davidsson, Håkan E. Bo 14
Davidsson, Sune I. B 28
Dawod, Elias A 14
Delin, P. Staffan Jo 9
Dellborg, Stig G. Fö 11
Dencik, Lars Ju 23
Dennis, Bengt B 15, I 35
Densjö, K. A. Sören B 13
Dickens, C. Harry I 19
Didón, Lars Uno Bo 13
Dimos-Asplund, Antigone A 7
Dinkelspiel, Ulf S 43
Dinnetz, Peter B 11
Dirke, Lars E. I 19
Dittmer, Ulf U 44
Djerf, Olle I 32
Djurberg, Maj UD 3

Docherty, Peter B 33
Domargård, Tord V. Kn 14
Donelius, Göran H. Jo 3
Donner, Jörn U 33
Drangel, Bo F. E. Ju 13
Dreber, I. Agneta A 7
Dreiwitz, Bo G. Fö 5
Drevhammar, Ylva Ju 50, S 45
Dromberg, Ragnar H 8
Dryselius, Harald S. Ju 20
Du Rietz, Gunnar I 14
Dyring, Eric U 34

E
Ebbeson, Ulf U 7
Eckerberg, C. Lennart UD 2
Eckerberg, Ingela K. S 36
Eckerdal, Lars H. Kn 2
Edberg, Rolf F. Ju 7
Edelholm, Olof Gunnar (Olle) U 3
Edenhammar, Hans E 2
Edenman, Gunnar H. B 25
Edgren, Björn Ju 4
Edin, Karl-Axel H 15, Bo 6, I 5 19 27
Edin, Per-Olof E 2
Edling, A. Roland B 6
Edling, N. Axel Ju 27 29
Edling, Sven I 14
Edlund, C. Bertil B 8 14 21 29 35, A 2
Edlund, S. Lisbeth B 29
Edmar, Staffan U 40
Edmén, Lars H. Fö 2
Edner, T. Margareta A 7
Edner, T. Margareta A 7
Edqvist, Olle UD 4
Edsjö, Elisabeth M. Bo 15
Edsta, Björn A 7
Edstam, Lars Ju 35
Edstrand, Karl-Ingmar B 1, H 16
Edström, Rune Ju 24
Edvardsson, Carl-Edvard S 41
Edvardsson, P. Einar S 23
Edwall, Börje U 10
Edwall, Ingvar U 10
Edwall, Pehr A. R. Kn 2
Egardt, Peter A. N. U 31
Egebäck, Karl-Erik Jo 8
Egidius, Henry A 5
Egnell, S. Jan-Erik Fö 2
Egneus, Hans Jo 9
Egstedt, Hans B. K 2
Ehn, Bengt E. A. Jo 15 18
Ehn, Billy G. A 13
Ehnmark, Anders Ju 25
Ehrenberg, Lars S 31
Ehrling, C. O. Ingvar B 17, Fö 6
Eide-Jensen, Inger U 44
Eidem, Rolf I. E 2
Einhorn, Jerzy S 31
Eirefeldt, Christer S 39
Ejerhed, Anders G. Jo 9
Ek, Anders U 22
Ek, Bengt S 20
Ek, C. Olof I 1
Ekberg, J. Göran Ju 7
Ekberg, Karl-Henrik Ju 16 25
Ekberg, Leif Ju 12, S 47, B 35
Ekblad, Göran Bo 11
Ekborn, Eva B. A 21
Ekdahl, Bertil S 19
Ekdahl, Lennart UD 3
Ekeberg, Karl-Gunnar S 47
Ekeberg, Per Olof A 6
Ekelund, Ulla G. Fö 5, U 40
Ekenberg, Anders Kn 3
Ekenberg, Bengt U 15
Ekenberg, H. Lennart I 28
Ekenhill, Jan-Erik A 12
Ekholm, Brittmari U 16
Ekholm, C. Bertil B 28, I 19
Ekholm, Lars U 6 48
Ekinge, Bernt A. A 12
Ekinge, Roland U 23
Eklindh, Kenneth U 10 19
Eklund, B. Lennart Jo 14
Eklund, Erik G. B 22
Eklund, Lars U 17
Eklund, Lars Johan A 24
Eklund, Per A. B 19
Eklund, Svea I. U 6
Eklundh, Claes G. B. Ju 25
Eklycke, S. Lars G. Ju 21
Eklöf, Bo E. Ju 46
Eklöf, Jan Ju 2
Eklöf, Kurt G. A. E 3 4 10
Eklöw, Gunnar U 35
Ekman, Dag A 14
Ekman, Jan E. H. E 4
Ekman, Kerstin Bo 10
Ekman, Lena B. Ju 3
Ekstam, Gunnar E. Ju 2, H 1
Ekstam, Åke S 45
Ekstedt, Olle U.-E. Ju 20
Ekström, Allan Ju 56
Ekström, Bert O. B 7
Ekström, E. Sören Jo 6 19
Ekström, Georg G. Jo 21
Ekström, O. Göran Kn 17
Ekström, Sven E. A. Bo 11
Ekwall, Thomas F. H. B 13
Elfwendahl, Bo S 22
Eliason, Bo Ju 22 48, Jo 16
Eliason, Olof S. U 48
Eliasson, Anna B 27, U 44

Eliasson, Bengt E. Ju 26, Bo 12, I 21
Eliasson, Björn E. A. Fö 3, I 3
Eliasson, C. Gunnar I 14
Eliasson, E. Ingemar E 2
Eliasson, Folke A 18
Eliasson, Jan K. Fö 5
Eliasson, Lars M. I 8
Eliasson, Lars-Mårten Fö 5
Eliasson, Per-Erik U 1
Eliasson, Rolf E. K 2
Eliasson, S. Kristina (Stina) B 27
Elison, Magnus L. Bo 1 19
Ellebring, Nils U 30
Elm, Christer S 34
Elmberg, Henrik B. C. A 7
Elmér, Anders B. A 8 9
Elmhammer, Nils E. I. S 6
Elmhorn, Kerstin U 33
Elmquist, Eva C. E. I 5
Elmstedt, Claes Y. U 31
Elmstedt, K. Erik A 6 8
Elvander, Nils U 38
Elvin, Stig U 15
Elwien, Folke S 10
Emanuelsson, Bernt U 30
Emmelin, Lars Jo 9
Enander, Gunnar M. B 25
Eng, Willy I 27
Engblom, Göran UD 3
Engdahl, O. Roland K 1
Enge, Inger S 43
Engelbo, N. Gösta E. A 18
Engelbrektsson, Ulla-Britt A 4
Engellau, Patrik U 4
Engerstam, Claes M. I 3
Engerstedt, Urban I 30
Englund, Anders S 31
Englund, K. G. Peter E 12
Englund, K. Svante I. S 20, B 17
Englund, Karin U 13
Engman, Gerd B. Kn 18
Engman, Hans O. R. I 11
Engman, James S 37
Engman, Jan S 13 32
Engman, Ove U 6
Engqvist, Ingvar I 27
Engqvist, Lars F. Ju 7
Engstrand, R. Göran T. A 18
Engström, Arne V. S 6, Jo 21
Engström, B. Gunnar Ju 41
Engström, Fritz Ju 40
Engström, Gunnar U 30
Engström, Lars E. I 32
Engström, Lars-Göran Ju 3
Engström, Odd S 36, B 9, I 9
Engström, Wilhelm S 32
Engwall, Lars U 23
Enocksson, Sten Arne U 16
Envall, E. Håkan Bo 11
Ericson, Gerhard Jo 19, Kn 9
Ericson, Seivern S 34
Ericson, Sture T. UD 2
Ericsson, Gunnar Bo 5
Ericsson, K. Georg V. Kn 8 13
Ericsson, K. Gunnar T. I 27
Ericsson, L. E. Staffan B 24
Ericsson, Lars Eric Kn 14
Ericsson, Mats Y. Jo 4 16
Ericsson, Svante Bo 18
Ericsson, Ulf A. UD 2
Ericsson, Ulf E. A 7
Ericsson Köhler, Ella Ju 21
Eriksen, Kersti S 32
Eriksen, Tor S 6
Erikson, Bengt E. Jo 14
Erikson, Birgitta U 52
Eriksson, A. A. Tage E 5
Eriksson, Ann-Charlotte U 18
Eriksson, Arne I 3
Eriksson, B. Sune A 10 23
Eriksson, Bror R. Bo 19
Eriksson, E. M. Björn Fö 11
Eriksson, Erik Ju 30
Eriksson, Erik Gunnar K 24
Eriksson, Evert G. S 1
Eriksson, G. Lennart Ju 2
Eriksson, Gunnel Kn 5
Eriksson, Hans G. K 12
Eriksson, Ingvar Jo 24
Eriksson, Jan-Erik Bo 5
Eriksson, Jens K 2
Eriksson, K. Birger B 10
Eriksson, Karl Anders Ju 40
Eriksson, Karl Erik Jo 21
Eriksson, Karl-Erik E. I 5
Eriksson, Kjell E. Kn 8
Eriksson, Kurt Ju 46
Eriksson, Lars G. A 6
Eriksson, Lennart S 43
Eriksson, Lennart I 14
Eriksson, Olle U 23
Eriksson, Per A. K 1 2
Eriksson, Per E. S 2
Eriksson, Per-Ola I 9
Eriksson, Sune U 44
Erixon, Björne U 2
Erixon, Lennart A 1
Erixon, Ragnar W. Ju 2
Erlander, Barbro A 12
Erlander, Bo Jo 24
Erlander, Lillemor U 2
Erlandsson, Bengt H. Ju 31
Erlandsson, Gottfrid S 37
Erling, E. Martin H. B 4
Erneholm, Berndt I. Kn 2 3

Erneman, Ingrid M. A 10
Ernmark, Hans E. G. Jo 18
Ernulf, T. Gudmund Ju 8
Erséus, L. G. Torgny Kn 3
Esaieson, Erik R. A. E 1
Esbjörnson, Esbjörn S 12 43, A 3
Eskel, Arvid Ju 7
Esping, F. Lars-Erik Jo 9, Bo 2
Esping, Hans B 9
Essén, Erik I. U 23
Essén, Ingemar Ju 7
Essunger, N. Gunnar P. I 1
Ettarp, Lars G. S 34, A 2 6, I 9
von Euler, Rigmor Ju 23, S 27
Everitt, Allan S 14
Ewerlöf, K. Göran Ju 23
Exner, Lahja Ju 45, A 23

F

Fagander, Arne Ju 15, Bo 7
Fagerberg, Gösta B 33, A 12
Fagerlind, Östen Ju 11
Fagerlund, Bengt O. H. A 6
Fagerlund, Bertil K. E. I 19
Fahlberg, Håkan Ju 25, U 32
Fahlin, Per G. K 1
Falk, Bo V. P. Jo 9
Falk, Eric Jo 21, Bo 2
Falk, Hans G. Ju 7
Falk, Lars-Erik T. A 16
Falkehed, Sven A. L. Kn 1
Falkenberg, Eva S 45
Falkman, Lena I 19
Fallenius, Ann-Marie B 9
Fant, Maj S 12
Faugert, Sven J. E. I 5 19
Faxén, Karl-Olof B 33
von Feilitzen, Styrbjörn A 16 6
Feldt, Kjell-Olof E 2
Fellenius, Olle S 14
Ferm, Ingemar S 44
Fermbäck, Lars H 16
Fernkvist, Hans U 17
Fernlund, B. Dan E 7
Fernqvist, Dan E. I. Ju 24
Ferrmark-Hanno, Cathrina B 13
Finn, Nils S 34 43
Finney, F. Peter A. I 3
Finnveden, Bengt A. Kn 5
Fischerström, Barbro S 43
Fischier, Sven G. O. Ju 2 42
Fiskesjö, Bertil A. N. Ju 25 51
Fitger, Peter Ju 21
Fjaestad, Björn U 23
Fjällström, Thord G. A 14
Fladvad, J. Arne Bo 2
Fleetwood, Elisabeth U 44
Fleetwood Wennerholm, Caroline H 13
Flodin, Bertil E. Fö 5
Flodin, Sten L. I 28
Flodström, Karin A.-M. Jo 6
Florén-Winther, Ethel H. D. A 7
Flyborg, Berit Jo 8
Fockstedt, Sven H 13
Fogelmarck, F. A. Peter I 34
Fogelmarck, Stig U 25
Fogelström, Hans U 6, A 21
Folestad, Ruth E. A 7
Forell, Carl-Axel A 2
Forkman, Göran U 2
Fornstad, Bengt F. I 31
Fors, Åke S 12 36 38
Forsberg, Barbro I 39
Forsberg, Nils Göran Jo 24
Forsberg, P. Roland Kn 3
Forselius, Hans F. A 7
Forsell, Harry A. B 12
Forshamn, Sven U 22
Forslund, Bo E. S 17, Jo 10, Bo 14
Forslund, Britt-Marie U 22
Forssbeck, Bengt G. I:son Fö 9
Forssberg, E. Olof Ju 24
Forsström, Jan E. C. Ju 15, B 21, Bo 8, I 8
Forsström, Per U 42
Forstadius, Erik S 47
Forstadius, Erik L. W. Ju 46, A 6 9
Foyer, Lars O. B 3
Fraenkel, Ingegärd C. E. Ju 27
Francke, Jan Å. B 11
Francke, Per E. S. I 3
Frank, Aage Fö 2
Frank, S. Torsten B 24
Fransson, Anders U 17
Fransson, Arne U 10
Fransson, Arne A. E. B 7, A 9 10
Fransson, Bo-Gunnar L. B 9, Kn 27
Frantzell, A. Magnus I 3
Franzén, Anders U 15
Franzén, Ivar H 13, I 10
Franzén, J. Thomas H. E 1
Fredgardh, K. Sonja I. A 7
Fredholm, U. Birgitta B 22
Fredrikson, Märta E. B. Ju 23
Fredriksson, Bert U 6
Fredriksson, Carl I 31 35
Fredriksson, Göran B. I 19
Fredriksson, Ingrid U 6
Fredrixon, Göran S 33
Freese, Jan P. G. Ju 18 44, B 33
Freivalds, Laila Ju 15 35
Frejhagen, E. Birgitta E. I 14, A 12
Frendahl, E. Maj-Britt A 7

Freszals, Öyvind Ju 37
Friberg, Göran E. Jo 8
Friberg, Lars S 31, Jo 8
Fribergh, B. Erik R. Ju 36
Frid, Sven Rune Kn 17
Fridell, G. Ingvar Ju 26 48, B 8, Bo 5
Fridh, K. Göte I 10
Fridolfsson, Filip W. B 7
Fridolin, Hans R. B 2 22
Friedner, Lars F. V. B 1
Fries, Ingmar F. B 5 6 8 30
Friggebo, Birgit I. G. Bo 15
Frigren, Suzanne H 15, I 3 5
Frii, Lennart W. E 9
Frithiofson, Karl A. F. I 20
From, Gun-Britt U 18
Fromm, H. Irene A 7
Frostenson, Anders Kn 3
Frühling, Michael S 10
Frykholm, Yngve U 2
Frändberg, B. Tage J. I 19
Frändås, S. G. Berit Fö 5
Fröberg, Marika A 7
Frödin, Sven-Erik R. Fö 2 5
Furubo, Jan-Eric I 3
Furumo, Gunnar Ju 16
Furusjö, Maja-Lisa H 12
Fälldin, N. O. Thorbjörn Ju 7
Fällström, Ann-Marie S 40
Fälth, J. Harald B. Ju 2
Färm, Gunnel Ju 26, K 18
Färm, Håkan A.F. B 24
Färm, O. Ingemar Ju 42, A 16

G

Gabrielson, Göran U 16
Gabrielsson, A. Edmund B. E 7
Gadd, P. E. Arne E 11, U 15, I 14
Gard, Helge E. Fö 11
Gardar, Håkan Kn 2
Gardeström, Linnéa S 20 34
Gardmo, Irma M. Ju 2
Gawell, Jonas Jo 8
Gedung, J. Halvard I 19
Gehlin, Jan Ju 16 25, U 1
Geijer, Carl-Wedig G. O. Kn 14
Geijer, Lennart Ju 40
Gellerman, Kerstin Ju 13
Gellerstam, Martin Kn 3
Gellstedt, Björn S 34
Gemmel, Christer H 12
Gerentz, Sven U 23
Gerhardsson, Birger Kn 2
Gerhardsson, Birgit Kn 3
Gerhardsson, Gideon A 5
Gerholm, Tor R. Ju 7
Gernandt, Ingrid H 15
Ghazal, Badran U 17
Gibson, Urban H. Kn 22
Gisslén, Axel Kn 15
Godvik, Hans Kn 2
Goldberg, Leonard Ju 55
Gorpe, B. Peter W. Kn 4
Gottfarb, Ragnar A 13
Gottlieb, Hans U 2
Gozzi, A. Sören Jo 15
Grabe, A. Gerhard Ju 3 8
Grabö, Paul S 27, Jo 27
Gradin, Anita I. S 39, U 15, A 7
Gradin, Lars-Erik Jo 3
Graffman, Agneta C. Kn 15
Grafström, Erik O. Hj. Ju 7, I 27
Grahl-Madsen, Atle Fö 9
Grahn, T. Roland Fö 6
Granberg, Agneta A 10
Granér, Anna-Lena U 18
Granlund, U. Kristina Jo 13
Granqvist, Hans G. A 15
Granqvist, Liss M. S 2 23
Granstedt, Pär E. Ju 18, UD 4, I 5
Grape-Lantz, Margareta Kn 22
Green, Åke U 44
Gregow, P. J. Torkel Ju 20 39
Gren, Arne U 6
Grenander, Nils Ju 7, K 2
Grimlund, G. Elisabeth A 7
Grinneröd-Nordahl, Monica L. M. B 4
Grobgeld, Lennart M. Ju 46
Groop, Sven P. I 19
Grop, Erik H. B 6
Grotander, Carl-Gustaf Ju 12
Grufberg, Maj-Britt S 30
Grundén, Örjan Ju 40
Grundvall, K. Ricard Bo 19
Grundwall, K. Ricard Bo 1
Grunewald, Ingelise U 24 25
Grunewald, Karl R. Ju 23, S 14
Grünewald, Björn M. U 6
Grüting, Britt M. U 1
Gränström, Claes Ju 18, B 27
Grönfors, Kurt G. W. Ju 29 37, E 4
Grönhagen, Nils-Olof S 35
Grönvall, S. Gunnar Ju 2
Grönwall, Lars O. S 10 14 47, A 9
Gudmundson, Ulla S 34
Gullberg, Hans E. K 2, A 5 11 15
Gullnäs, S. Ingvar Ju 21, Bo 17
Gumpert, Jan U 44
Gunnarson, Arne V. I 10
Gunnarson, Jan G. Bo 11
Gunnarsson, A. Gunvor A 7
Gunnarsson, G. Ingemar Kn 4
Gunnarsson, Jan G. Jo 9

Gunnarsson, Olle S 34
Gurinder, Jan-Olof U 30 53
Gustafson, Carl-Erik K 15
Gustafson, G. Arne B 5 28 31
Gustafson, Karl-Gunnar (Kalle) U 22
Gustafson, Sven H. B 30, U 23, I 8
Gustafsson, A. Gunilla C. A 9
Gustafsson, Agne Kn 16
Gustafsson, Bengt S 31
Gustafsson, Birgitta A 10
Gustafsson, C. E. Torsten Ju 24 44, Kn 5
Gustafsson, G. Einar Jo 9 24
Gustafsson, G. Olof A 12
Gustafsson, G. Yvonne I 20
Gustafsson, Hans I. Ju 51, S 20
Gustafsson, Inga Ju 23
Gustafsson, K. G. Allan A 10
Gustafsson, K. G. Wilhelm B 4 29
Gustafsson, Karl Erik U 23
Gustafsson, Kerstin M. Ju 37, S 47, A 3 8
Gustafsson, Lars Ju 16
Gustafsson, Lars I. U 27 31
Gustafsson, M. Gunnar Fö 2, Kn 1
Gustafsson, N. Henry Jo 3 21 25
Gustafsson, Stig G. Ju 8 18 36 41 42 50, A 6 9
Gustafsson, Thomas B. Jo 9
Gustafsson, Ulf C. Kn 1
Gustavson, Helmer U 47
Gustavsson, Arne S 44
Gustavsson, Bengt A. B 35
Gustavsson, Bengt T. Fö 5
Gustavsson, Claes-Göran Bo 18
Gustavsson, G. Ingvar K 10
Gustavsson, Hans I. Bo 15
Gustavsson, K. Rune E 7
Gustavsson, Kjell A 21
Gustavsson, Knut Jo 20
Gustavsson, Nils E. E. B 29
Gustavsson, Rune S 34 35
Gustavsson, Sture U 10
Gustavsson, Ulf H. I 10
Gustavsson, Åke Fö 5 11
Guste, Göran L. B 10
Guteland, Gösta A. E 11
Gutsjö, Jan-Eric K 23
Gyllander, Hans E. B 34
Gyllö, Sture Fö 5, S 9
Gårdstedt, H. Birger A 10
Gärdsmo, Fred B. B 13
Gärtze, Bo U 6
Göranson, Lennart H 2
Göranson, Ulf G. U 6
Göransson, Bengt Ju 26
Göransson, Bengt G. I. U 33, Bo 14
Göransson, Bertil S 1
Göransson, Bo UD 3
Göransson, Bo F. O. A 10
Göransson, C. Göran N. Kn 2
Göransson, Harald O. Kn 2 3
Göransson, J. Olle Fö 5, A 3
Göransson, Lars U 32
Göransson, Lars G. Ju 9
Göransson, Olle UD 1
Göthberg, Kerstin U 38
Göthe, Leif Kn 4

H

Haavio-Mannila, Elina A 4
Haegermark, C. Harald I 19
Hafström, K Gunnar E. Fö 13
Hagander, Sten U 35
Hagberg, Ann-Charlotte S 35, A 2 11
Hagberg, Helge M. H. Ju 24
Hagberg, Lennart Ju 29
Hagfall, Ola U 16
Haglind, Lars Jo 22
Haglund, Ann-Cathrin U 38
Haglund, Gunnar I 19
Haglund, Sune K. B 13
Hagman, B. Anders A 2 10
Hagman, Björn O. B 11, I 5
Hagman, Inger (Ninni) A 7
Hagman, Jan-Erik R. Ju 13
Hagner, Stig O. A. Jo 21
Hagson, Carl A. Ju 7, I 3 39
Hagstedt, J. Anders B 21
Hahn, R. A. Birgitta E 5
Hahn, Ragnar J. I 19
Hald, Peter U 33
Hall, A. Bertil Ju 26, B 8
Hall, Kurt Arne E 4
Hallberg, Dag R. B 13, U 44
Hallberg, Kajsa S 45
Halldén, Bengt A. E. Kn 17
Hallén, Sten-Åke Kn 4
Hallenberg, Ingemar U 10
Hallenius, G. Ingemar B 13, Jo 15
Hallenius, Ingemar Jo 18
Hallerby, Nils S 14
Hallgren, Sven Ju 8
Hallin, Yngve H. B 21
Hallman, Eric R. Ju 2, B 27
Hallman, L. Åke G. H 2, Bo 16, I 39
Hallqvist, Britt G. Kn 2
Hallsten, Lars K 18, I 19
Hallström, Maj UD 3
Halvorsen, Roland Ju 16
Hamber, Hans O. A. U 7

Hamberg, Eva M. A 4
Hamberg, Lennart T. C. B 10
Hambraeus, Gunnar A. Ju 7, I 5
Hambraeus, S. Birgitta Ju 7, U 4
Hamdahl, Bengt Kn 12
Hammar, Beate-Charlotte S 28
Hammar, K. Tomas G. A 4 13
Hammar, Lars Bo 9
Hammar, Åsa B. U 19
Hammarbacken, Britta K. M. Ju 50, Kn 18
Hammarberg, Margareta I 9
Hammarberg, Sven O. Ju 12
Hammargren, Bengt H. Bo 12
Hammarlin, Claes C. I 3
Hannerz, Ulf A 4 13
Hansen, Åge I 10
Hanson, Arne Jo 4
Hanson, K. Göte A 13
Hanson, Per-Olof B 9 22, A 25
Hansson, Bo Ju 48, B 8
Hansson, Johan S 19
Hansson, Kjell A 10
Hansson, Lars R. E 1
Hansson, Lilly E. Ju 3, S 9 19
Hansson, N. Göran I 28
Hansson, Stig G. E. Bo 5, I 9
Hansson, Sven Ove A 10
Hardeberg, Gunilla S 27
Harling, Birgit U 6
Harriman, Siv S 38
Hartman, Olov Kn 3
Hartzell, Lars A 9
Harviainen, Tapani U 2
Haskå, Inger Kn 3
Hasselberg, Kersti U 6
Havik, Folke K 2
Heckscher, Gunnar E. Ju 51
Heckscher, Sten S 10
Hedberg, Bertil H 10
Hedberg, Bo L. T. A 12
Hedberg, E. M. E 13
Hedberg, Gösta Kn 7
Hedberg, Lars O. O. E 12
Hedberg, Stig E. B 13
Hedborg, Anna M. B 21 35
Hedborg, Gustaf T:son B 30
Hedborg, Per Erik Ju 29
Hedén, Kerstin E. A 23
Hedén, P. Håkan H. A 19
Hedengren, Sven-Olof S 36 43
Hedenskog, Raoul U 17
Hederström, C. Christer U 10
Hedfeldt, Erik U 11
Hedin, Benkt-Erik U 2 44
Hedlén, Bengt R. S 6
Hedlin, John W. A. S 15 20
Hedlund, Eva Ju 19
Hedlund, Maj-Britt S 24
Hedman, Bengt Ju 22
Hedman, Lars Owe (Lowe) U 22
Hedström, Bo S. I 32
Hedström, Carin M. U. B 11
Hedström, Hans Fö 3
Hedvall, Finn S. S 36
Hedvall, Yvonne M. Ju 23, A 7
Hegardt, Margareta UD 4, H 13
Hegardt, Nils A. Ju 13
Hegelund, Sven I 32
Hegrelius, Olov Kn 16
Hegrelius Jonson, Barbro M. Ju 17
Heideman, Gunnar A. S 1
Heijbel, Claes S 24
Heinemann, Kerstin S 17
Hejdenberg, Kerstin U 19
Hektor, Carl-Magnus U 6
von Heland, Karl-Johan I 11
Helander, Sven A. B. Kn 2
Helin, Etel M. A 10
Helin, G. Sigvard Ju 33
Hellbacher, Ulf H. Ju 29
Hellberg, Roland U 51
Hellgren, Eva A 24
Hellman, Sven R. Fö 5
Hellner, Carin U 32
Hellner, Jan E. Ju 8
Hellners, E. Trygve Ju 4
Hellsten, Bertil U 10
Hellstrand, Johan Bo 10
Hellström, E. Emil U 6
Hellström, Jan-Arvid Kn 3
Hellström, L. Göran I 5
Hellström, Mats UD 1, H 13
Helmers, Dag B 2 21
Helmerson, Bo I. H. Ju 35, Jo 4, H 15, I 3 27
Helmfrid, Staffan Bo 2
Helte, Verner I 34
Helzén, Berndt-Olof I 39
Hemberg, Maja U 6
Hemborg, Bo E. Y. Fö 5, H 15, I 3 19
Henkow, Sten I 28
Henningsson, Anna Louise U 6
Henricsson, Ulf I. R. Kn 4 5
Henrikson, Kjellåke B 8
Henriksson, Runa M. A 10
Henriksson, Rune I. Jo 3
Henriksson, Sven Åke I 3
Henriz, Gunnar Ju 12
Herin, Jan C. G. E 6, B 21
Herlitz, Agneta Jo 9, H 2 15
Hermanson, Gunnar Kn 15
Hermansson, Nils T. Jo 6
Hermelin, Johan U 16

Hermondsson, Elisabeth U 2
Hernborn, Hans U 1
Hernelius, J. Allan Fö 5, H 8
Herner, E. Eva M. Ju 2
Hernlund, Carl-Hugo H. Ju 16
Hernmarck, Charlotte F. I 27
Herrlin, Hans Ju 37
Herrlin, Klas G. E. B 28
Herrstedt, Henry T. O. B 7
Herslöf, Rolf B. B 25
Hertzman, A. Olov Ju 27
Hesselström, Kerstin S 35
Hesser, S. C. E. Ju 16, U 1
Hessleborn, Olle K. A. A 5
Heuman, Jan G. M. Ju 6 20
Heuman, Ulf L. I 28
Heurgren, Sven C. O. H 11, I 3
Hidal, Sten U 2
Hilborn-Arnell, M. Ingegärd Kn 13
Hildeman, Nils Gustav U 16
Hillbom, Lars E 10, Jo 23, Ju 27
Hillerudh, G. Lars-Olov E. Ju 2
Hillman, Bo I. Kn 19
Himmelstrand, J. Ulf I. A 4
Hintze, N. Olof O. A 25
Hirdman, H. Sven UD 1
Hirschfeldt, Johan H. B 4 14
Hjalmars, Stefan U 22
Hjalmarsson, H. Yngve J. Ju 13 27
Hjalmarsson, Lennart I 39
Hjalmarsson, S. Åke Fö 11, B 24, H 15
Hjelm-Wallén, Lena B. U 6 38
Hjelmqvist, Ingvar K. R. Bo 6, Kn 25
Hjelmström, I. Eva K. Ju 19, S 15
Hjerne, Gunnar S 1, H 8, Bo 13
Hjertonsson, Ulf H 13
Hjorth, Jan U 10
Hjorth, Jan H 10
Hjorth, Lars UD 4, I 19
Hjorth, Lars E. A. Bo 6
Hjälm, N. Ingemar A 15
Hoel, Christer U 31
Hoff, Inga Ju 9
Hogebrandt, S. Göran K 2
Hogfors, Sven E. I 19
Hogstedt, L. Christer A 15
Holgersson, K. Jörgen Ju 46
Holgersson, Magnus Kn 4
Holgersson, Svante I 19
Holm, A. Ernst Olaf Ju 27, I 3
Holm, Birgitta U 16
Holm, Elisabet S 34
Holm, J. Lennart Bo 2 3 6 13 15, I 3 19
Holm, Lennart W. Jo 21
Holmberg, Bo Ju 7
Holmberg, Bo S 31, Jo 8
Holmberg, Erik G. Ju 25 51
Holmberg, Gunnar L. U 27
Holmberg, Gösta U 17
Holmberg, Nils Jo 27
Holmberg, Olle U 6
Holmberg, Per H. U 6
Holmberg, Rolf S 40
Holmberg, Stig S 13
Holmgren, Anders F. I 32
Holmgren, Gunnar Jo 6
Holmgren, Jacomien U 18
Holming, Klas J. L. Ju 16
Holmkvist-Svensson, Ruth I. U 6
Holmlöv, Per Gunnar U 23
Holmquist, Gertrud S 44, Ju 23, Kn 14
Holmquist, Jörgen A 18
Holmquist, K. O. Rolf Fö 7 10
Holmquist, Kersti U 25
Holmqvist, Elisabeth Kn 4
Holmqvist, Hans B 26
Holmqvist, Jörgen I 34
Holmqvist, Lars J. H. Ju 9
Holmqvist, Leif G. I 3
Holmqvist, Per-Olof I 19
Holmqvist, Sture L. Ju 7
Holmqvist, Åke I 3
Holmstedt, Bo R. S 15
Holmstedt, Sven S 34
Holmstrand, N. G. Anders A 8
Holmström, Ivan Hj. I 19
Holmström, Leif Ju 12
Holst, Perolof H 15
Holte, K. Ragnar Kn 2
Honeth, Peter S 43, U 3 18
Hoppe, Hans V. K 12
Horn af Rantzien, Hans S 23, B 34
Horned, Owe Ju 45
Hornmark, Nils H 10
Hribar, Lojze A 23
Hugosson, Kurt I. Ju 18, Jo 18, I 3
Huldén, K. O. Tomas K 11
Huldt, C. Kristoffer Fö 7
Hulgaard, Bodil C. S 17 30, B 20, Bo 8
Hult, Jan P. Kn 14
Hultberg, Ralf E. Bo 8, I 19
Hulterström, Sven Å. I 10
Hultgren, Christina A. A 9
Hultin, Johny U 6
Hultin, S. Erland V. I 10
Hultquist, Ove Ju 51, Kn 5
Hultqvist, H. Tore A 14 21
Hultqvist, L. Gösta B 31
Hultqvist, Nils A. L. A 14 21
Hultqvist, Swen E. H. Kn 17

Hultqvist, Tore U 17
Hultstrand, Lars R. S 9 24
Hurtig, Anna Stina A 14
Huss, Erik H 15
Hübinette, K. Bertil E 13
Hügard, P. Åke I 5
Hyllengren, Jan K 17
Hyltenius, Carl-Magnus G. UD 1 2
Håkansson, Alfred L. K 10
Håkansson, Bertil S 44
Håkansson, Lars Eric U 39
Håkansson, Margot S 34
Håkansson, Per Arne S 19
Håkansson, Per Olof UD 4, Jo 4
Håkansson, Stig J. I 3
Hållinder, Anders U 22
Hårdefelt, S. Börje A 7 9
Håstad, Matts U 6
Håvik, I. Doris H. S 23
Hägelmark, S. Eric L. B 14
Häger, Lars S 40
Hägerhäll, Bertil G. Jo 10
Hägermalm, Per U 30
Hägg, Monica S 17
Hägg, Y. O. Sture B 17
Hägglund, Bengt K 10
Hägglund, John E. Kn 5
Hägglund, Sven-Olof B 14
Häggmark, Lars A. A 18, I 34
Häggroth, R. Sören Bo 3
Häggström, Nils Jo 8
Häll, Karl-Erik U 17, A 10
Hällbom, Sven-Gösta I 3
Hälleberg, Allan U 6
Hällgren, Martin U 17
Hällman, Håkan Kn 5
Hämler, Johannes Bo 12
Härnqvist, Kjell U 6
Högberg, Birgit E. S 14
Högberg, C. Johan H. Fö 8
Högberg, Eva E. S 34, A 10
Högberg, Gunnar Ju 7
Högberg, Gunnar S 20
Högberg, J. Paul Jo 22
Högberg, K. Gunnar K 2, B 14, A 2 11
Högberg, Lars G. Jo 8
Högberg, P.J. Wolmar B 27
Högdahl, Lars A. Kn 14 16
Höglund, A. Anne-Marie Kn 8
Höglund, Olov U 30 46 51
Höglund, Rune H 13
Högmark, Anders G. E 11, B 30
Högmark, Christina H 16
Höjeberg, Mats O. Bo 6, I 27
Hökborg, Sven-Olof Fö 11
Hörjel, Nils J. Ju 11
Hörlén, Linnea U 38
Hörmander, H. Olof I 5 19
Hörnell, Erik F. I 11
Hörngren, Sten Bo 5
Hörnlund, Gördis K. E 7
Hörnlund, O. Börje S 1
Höyer, Rolf I. B 33
Höök, Erik S. V. E 12

I

Ifvarsson, Carl-Anders S 1 30 36
Ignell, Maj-Britt Fö 14
Ihrfors, Carl-Johan S 1
Ihrmark, Astrid K. M. B 13, Kn 19
Illman, Karl-Johan U 2
Ingberg, William B 33, I 14 20
Ingebrand, Sven G. Kn 2
Ingelstam, Lars E. U 4
Ingelstam, Margareta U 10
Ingemansson, Jan H. I. E 10
Inghult, Göran U 17
Inglessi, Wanna U 17
Ingvar-Svensson, Inger Bo 5
Ingvardsson, Margo A 10
Isacsson, Karin A 3 7
Isoz, N. G. Henning Ju 44
Israelsson, Leif S 36
Israelsson, Per J. U 4
Ivarsson, E. Lars I. B 30
Ivarsson, Reinhold U 6
Ivarsson, S. Tore U 15 47, Jo 9 14
Ivestedt, P. O. Ragnar Bo 13

J

Jacobson, Bengt U 17 16
Jacobson, Brita A. U 10
Jacobson, Hans Ju 8
Jacobson, S. E. Olof I 32
Jacobsson, Egon O. B 35
Jacobsson, Måns H 1, I 21
Jacobsson, Ulla U 37
Jakobsson, Kjell G. L. B 13, Kn 19
Jakobsson, Ulf G. E 1 6
Janlinder, Hans I 34
Janson, Björn C. Fö 2 5
Janson, Carl-Gunnar S 6
Jansson, Ann-Mari Jo 9
Jansson, Barbro U 44
Jansson, C. G. Eric Fö 6
Jansson, Erik I 21
Jansson, Ingrid Bo 9
Jansson, Lars I 9
Jansson, Paul G. B 8 27
Jansson, Stig L. A 24
Jansson, Sven I 32
Jansson, Sven I. Ju 15
Jansson, Tomas E. O. B 34

Janvid, B. Staffan Ju 14, Bo 7 12
Janz, Klaus P. E. I 19
Janzon, Bo UD 1
Jareborg, Nils B. Ju 17
Jarenius, J. Christer I. B 4
Jarmar, L. Håkan Fö 11
Javette, Bo U 6
Jeding, Lars G. B 26
Jegefors, Kjell N. B 31
Jelder, Gunnel U 18
Jelf, Hans R. E 11
Jensen, Birger H. L. I 20
Jensman, Kjell R.G. I 28
Jenstav, Marika S 33, Kn 4
Jentzsch, Gunnie V. Ju 23 47
Jeppson, O. Gunnar Jo 23
Jerrstedt, Lars-Göran Ju 4
Jerwheim, Leif G. A 21
Jidborg, Leif L. Fö 7
Jillvert, Dick M. I 34
Jirlow, L. Krister U 6
Jirlow, Ulf D. Bo 8 16
Johannesson, Erik Å. Jo 24 27
Johannesson, Jan G. A 1
Johanson, Bo C. UD 4, I 5 19
Johanson, Lars R. B 4
Johansson, B. Sture Kn 7 11 18
Johansson, Bengt A. W. H 2
Johansson, Bengt E. A. U 6
Johansson, Bengt H. Jo 14
Johansson, Bengt H. Bo 3 6 13 15
Johansson, Bengt H. Kn 17
Johansson, Berndt O. L. A 14
Johansson, Bertil U 24
Johansson, Birgitta K. A 14
Johansson, Bo C U 15
Johansson, Bo G. H. B 5
Johansson, Börje S 13 32
Johansson, Caj-Aage Jo 4
Johansson, Einar S 1
Johansson, Erik Ju 15
Johansson, Evert K. I 3
Johansson, Gunnar Jo 18
Johansson, Gunnar Kn 5
Johansson, Gunnar A. Kn 22
Johansson, Göran Fö 11
Johansson, Göran E 4
Johansson, H. Karl-Johan U 3
Johansson, Hans U 44
Johansson, Hans F. G. A 11
Johansson, J. Erik Jo 10
Johansson, J. Jörgen Jo 3
Johansson, John I 14
Johansson, Jörgen Ju 45
Johansson, K. Eivor A 7
Johansson, K. Hilding Ju 51, Kn 5 18 22
Johansson, Karl-Axel S 6 44
Johansson, Karl-Erik I 39
Johansson, Kent U 44
Johansson, Kjell H 15
Johansson, Kurt-Ove Ju 48
Johansson, Lars Ju 24
Johansson, Lars Bo 9
Johansson, Larz A. A 12, Kn 26
Johansson, Lillemor U. U 39
Johansson, Marie-Ann B 33, A 7
Johansson, Martin U 6
Johansson, N. Bertil M. Jo 8
Johansson, N. Filip Ju 22
Johansson, Ola U 4
Johansson, Olof UD 4
Johansson, Ralph I. Bo 13
Johansson, Roland H 16
Johansson, Rolf B. K 15
Johansson, Rolf G. U 3
Johansson, S. Anita A 6
Johansson, S. Olof H. B 33
Johansson, Stig E. Jo 6
Johansson, Stina S 12
Johansson, Sven Ju 8
Johansson, Sven S 48, Bo 9
Johansson, Sven A. E. U 15
Johansson, Sven-Erik N. E 2
Johansson, Tage A. I 19
Johansson, Thomas H. B. Jo 9, I 5
Johansson, Torbjörn S 12
Johansson, Ulla S 17 30
Johansson, Östen B. Bo 2, I 31
Johnson, Arne I. I 1
Johnson, Bo U 2
Johnson, Bo F. UD 1 2, Fö 9, Jo 10
Johnson, Carl-Olof I 19
Johnson, Olle P. U 39
Johnsson, Bengt Å. S. Kn 19
Johnsson, Ella I. Ju 42 43
Johnsson, Inga U 6 27
Johnsson, Jan G. K 20
Johnsson, John E. A 9
Johnsson, Lars-Åke S 48
Johnsson, Lars-Åke S 48
Johnsson, Rune S. G. Kn 17
Jonas, Leif B. M. B 33
Jonasson, Hans-Erik Ju 24
Jonasson, J. E. Bertil I 9
Jonnergård, Gustaf Kn 14
Jonson, Lars H 1 2
Jonsson, A. Henry A 14
Jonsson, Aina U 13
Jonsson, Anders B. B 32
Jonsson, Anita U 51
Jonsson, Arne Bo 10
Jonsson, Bengt H. F. Bo 12
Jonsson, Benny U 6
Jonsson, Bertil I 32

Jonsson, Björn Bo 19
Jonsson, Björn T. E 4, Bo 7, I 11
Jonsson, Bo A. B 32, U 44
Jonsson, E. Walter A 15
Jonsson, Elisabeth U 18
Jonsson, Elver A. D. S 28, A 6
Jonsson, Folke S 5
Jonsson, Göte E. V. Bo 13
Jonsson, Göte K. B 33, Kn 4
Jonsson, K. E. Johnny U 2
Jonsson, Karl-Erik I 10
Jonsson, Kenny D. A. A 21
Jonsson, Kerstin U 30
Jonsson, Lars O. UD 2
Jonsson, M. I. Anita U 22
Jonsson, Nils Ingemar U 3
Jonsson, Olof E. Kn 14
Jonsson, S. D. Anita Kn 14
Jonsson, Sverker Å. I 34
Jonsson, Torsten J. Ju 17
Jonsson, Åke G. A 5
Jonsson-Wiklund, Ingela U 6
Jonung, Lars H 2
Jonäng, Gunnel M. UD 2, S 19, A 7, Kn 22
Jorg, Johann M. U 6
Jos, N. Olof U 6
Josefson, S. Bertil Ju 37
Josefson, Stig A. B 8, Kn 15
Josefsson, G. Birgitta M. A 7
Josefsson, J. Thomas I 5
Josephsson, Leif E. Ju 15 37, H 11
Juhlin, Inga-Maj S 38
Juhlin, Kjell I 32
Julius, Håkan G. Bo 8
Junback, Carl Gunnar Jo 15
Junestad, N. Tony Ju 21
Junzell, Sven H. Ju 33
Jussil, Sune K. B 18, Bo 1 3 7
Juthagen, Leif R. A 25
Jäderqvist, K. Bertil B 7
Järdler, Sven A. A 7, Kn 27
Jödahl, Ole Fö 10
Jönsson, Arne S 28
Jönsson, E. Gustav S 1 2 17 23, B 29 38
Jönsson, Elias I. Jo 6
Jönsson, Erik U 23
Jönsson, Gert S 28 33 45 47, A 12, Kn 4
Jönsson, Gustav S 35
Jönsson, Hans-Åke U 37
Jönsson, Ingeborg K. A 16
Jönsson, N. Paul U 18
Jönsson, Per Ivan B 8
Jönsson, Rolf S 37
Jönsson, Ruth V. A 7
Jörgensen, Peter A. I 28

K

Kakossaios, Mira A 7 14
Kalin, Göran U 6
Kalles, Lars-Erik Bo 15
Kallner, Bertil Ju 54
Kallos, Daniel U 38
Kantor, Leo A 14
Karayel, Eva Bo 1
Kardell, J. Arne Ju 35, Jo 8
Karlander, Olof Jo 13, I 11
Karlehagen, Sigvard S 23
Karlén, F. Ingvar G. I 1
Karlén, Ingvar S 22
Karlerö, Lars-Ingemar U 19
Karlqvist, Anders I 5
Karlsdotter-Jonshagen, Ingrid C. U 6, A 10
Karlson, Matts E. B 14
Karlson, Rolf A. U 13, Bo 5 17
Karlsson, Alf Ju 50
Karlsson, Björn I 19 39
Karlsson, Bo-Arne Bo 7
Karlsson, Christer S 12
Karlsson, Erik H 13
Karlsson, Erik L. E 9, Bo 1 19
Karlsson, F. Göran S 2, B 9
Karlsson, H. K. Göran A 2 8 9 11
Karlsson, H. Urban Kn 14
Karlsson, Helge G. Kn 17
Karlsson, Henry S 47
Karlsson, Ingemar U 40
Karlsson, Ingrid U 19
Karlsson, Johannes U 47
Karlsson, K. Gösta Ju 16, U 17
Karlsson, K. Harry Ju 41
Karlsson, K. Ove S 15
Karlsson, Kenth I 14
Karlsson, L. Börje Jo 24
Karlsson, Leif H 10
Karlsson, Marianne E. A 14
Karlsson, Milton Bo 7
Karlsson, N. Gösta A 4
Karlsson, Olle S 1
Karlsson, Robert Jo 20
Karlsson, Rolf A. Kn 4
Karlsson, Ronny Ju 30
Karlsson, Rune Jo 14
Karlsson, Thure W. Jo 6
Karlsson, Tore S 14 17
Karlsson, Ulf G. Bo 6, I 3
Karlsson, Ulf G. I 27
Karlsson, Willy S 41
Karlsson, Åke U 44
Karnell, G. Gunnar W. Ju 16
Karneman, H. Gunnar E 13
Kartaschew, Kenneth U 42
Kastman, B. H. Göran K 17
Kastman Heuman, Åsa Ju 53

Keisu-Lennerlöf, Lisa A 15
Kellquist, Tore S 34
Kenttä, V. Matti U 7
Kettis, Pär UD 4
Kettner, Bengt U 17
Kettner, Bertil S 44
Kielland, Jan Bo 7
Kignell, Jan Erik I 19
Kihlgren, C. Gunnar Kn 17
Kihlström, Laila K. E. B 6
Kildén, Anna-Lisa Kn 14
Killingmo, Odd-Hroar Jo 8
Kinberg, Anders U. Ju 38
Kinbom, K. Gunnar I 19
Kindbom, Bengt M. L. Ju 18, S 13, B 33
Kindlund, A. Sören S 17, U 3, Bo 10
Kindlund, Hannelotte S 20
Kindlund, Sören S 30
Kirsebom, Bjarne A. U 15
Kirudd, B. Jan G. A 14
Kjellén, Bo UD 3 4, S 34, H 13
Kjellgren, Eivor S 6
Kjellgren, Hans Erik A 19
Kjellin, Björn T. M. Ju 3
Kjellin, Bror K 15
Kjellin, G. Taro Kn 4
Kjellstenius, Börje K 13
Kjellstrand, Leif I. A 5 11
Klange, Anders G. B 25
Klason, Lars-Erik Kn 5
Klasson, Alger U 6
Kleberg, Carl-Johan V. E. Ju 12
Klein, Alexander U 6 17
Klein, Eva U 37
Kleist, Åke O. B 11, Bo 18
Klemming, Lars-Göran H 16
Klette, Tove U 16
Klingberg, Carl-Olof I 19
Klingvall, Maj-Inger S 15, I 21
af Klintberg, Lennart Jo 4
Klinthof, Hans E. A. Fö 6
Klässbo, Maria U 27
Klöver, A. Helge M. Ju 33 41
Knutson, Göthe K. L. U 22, Bo 5
Knutsson, P. Anders Ju 9 11 27
Knutsson, P. Gösta E 10
Knutsson, Roland H 11
Knös, A. Gustaf B 19
Koch, Michael A 14
Kohlström, Ewa H 12
Kollind, Hans O. Kn 7
Komstedt, P. L. Wiggo K 18
Koren-Holm, Vida A 13 14
Korpi, F. Walter S 6
Koskinen, Lennart U 6
Krafft, Sven A 11
Kraft, Jan E. G. A 14
Kragh, Börje R. V. E 4 12, Bo 2
Kransell, Arne Ju 40
Krantz, Hans U 20
Krantz, P. Gunnar Ju 23
Krappe, S. Inge G. Fö 6
Krausz, Elisabeth S 27
Kristal-Andersson, Binnie A 13
Kristenson, E. Valter B 35
Kristensson, Astrid M. K 13, I 30
Kristensson, Bengt Jo 13
Kristensson, Inge B. E. U 16
Kristiansson, Axel N. Jo 24
Kristiansson, Erling B. B 7
Kristiansson, N. Axel B 9
Kristoferson, Lars A. UD 4, I 5
Kristoffersson, Anders W. E 2
Kromnow, Åke U 47
Krona, Kurt Fö 2
Krona, Kurt Fö 5, Kn 1
Kronholm, B. Tryggve U 2
Kronholm, Birgit S. B. B 4
Kronvall, Kai F. Kn 14
Kronvall, R. G. Stellan Bo 5
Krook, Inger S 32 47
Kruse, Anders E. J. A 24
Kruse, Birgitta Ju 7
Krüger, Hans Fö 11
Kullberg, G. Harry Ju 2
Kumm, Karl-Ivar Jo 9
Kuylenstjerna, C. Göran J. I 8
Kuyumcu, Eija H. T. U 17, A 7
Kühlhorn, Eckart Ju 41
Kvarfordt, Eva B. A 5
Kvarnström, Sven K. A 5
Kvillner, Bo E. M. Ju 40
Kvist, I. Lena S 32
Kypengren, Sven H. Ju 7
Kåberger, Dage R. I 19
Kåverud, Marieanne I 34
Käck, Bengt-Olof Bo 5
Källberg, K.N. Ingemar A 23
Källman, Per-Olov S 38
Kälvemark, Torsten S 34
Kärnek, Ruth I. C. Ju 51, S 1 35
Kärrberg, Stig Ju 39
Kärrström, Margit U 3
Köhler, N. Christer Fö 8
Könberg, Bo G. Bo 7
Körlof, Björn Ju 45, U 16
Körner, F. Lennart H 1
Körner, Klas-Håkan (Håkan) B 1

L

Laestadius, Staffan U 4
Lagerblad, J. Peter Fö 11, H 8
Lagercrantz, Richard C. H. U 19
Lagerfelt, Karl Gustav H 13

Lagergren, Mårten U 4
Lagerholm, Göran E. Fö 8
Lagerholm, K. Olov I 19
Lagerlöf, Inga-Britt S 28 43, U 13, A 8
Lagerroth, Ulla-Britta U 37
Lagerström, Jan Bo 6 12
Laius, Gunilla S 35
Lalander, N. Sven O. B 22
Lalin, Per Olov E 9
Lambe, Bengt R. Ju 33
Lambert, Bo A 15
Landahl, E. Tore Ju 48
Landahl, O. Sixten H. Jo 5
Landahl, Per-Axel V. Fö 5 9
Landberg, Hans W. Bo 3
Landberg, Maj-Lis H. A. Ju 44
Landberg, Maj-Lis H. A. E 2
Landén, C. G. Ragnar A 4
Landerholm, Margareta S 43
Landerud, Brita A 7
Landquist, Eddie L. Ju 16
Landström, Sten-Sture H. U 1 17
Lange, Anders L. A 13
Lannegren, Göran S. U 23 32
Lannerberth, Marianne S 41
Lantz, A. Benne Ju 7
Lantz, Inga S 39
Lantz, Kjell-Åke S 28, K 21
Larby, Karin M. U 31
Larén Marklund, A. E. Kn 17
Larfeldt, Nils J. H 1
Larson, Leif U 33
Larsson, Anna M. A 7
Larsson, B. Kenneth U 39
Larsson, B. Roland Ju 8
Larsson, B. Roland B 21
Larsson, Claes I 10
Larsson, Claes A. A 2
Larsson, Edvin Kn 2
Larsson, Einar Jo 24
Larsson, Erik S 44
Larsson, Folke L. I 19
Larsson, Gerhard S 1 14 15
Larsson, Gunvi U 19
Larsson, Gösta U 1
Larsson, Gösta E. B 26
Larsson, Hans U 6
Larsson, Jan S 41
Larsson, John C. B 28
Larsson, K. Einar A. Jo 21
Larsson, K. L. Ingemar A 10
Larsson, K. Roland A 23
Larsson, L. Thorsten Ju 14, E 4
Larsson, Lars-Gunnar S 31
Larsson, Lars I. H. Jo 3
Larsson, Lars-Åke G. Jo 4
Larsson, Leif U 17
Larsson, P. Härje A 15
Larsson, P. Stig I. S 43, B 26 33, A 6
Larsson, R. Per-Ola Fö 13
Larsson, Sture H 11
Larsson, Sven E. B 17
Larsson, Ulf O. Fö 5
Larsson, Y. Allan G. E 2
Larsson, Yngve B. I 19
Larsson, Åke I 36
Lauber, Alexander A 15
Laurell, Inger U 6
Laurén, Reidunn M. B. A 11
Laurén, Staffan I 21
Laurin, Lars Ju 21
Laveskog, Anders I 19
Lavin, H. S. Rune Ju 38
Leander, Sven A. Ju 13
Lebert, Hans Jo 23
Leche, Johan H. Ju 53
Lefrell, N. Anders A 2
Lefvert, Helena B 13
Lehto, Penti O. A 15
Leijon, Anders B 22, A 2
Leijon, Anna Margareta (Anna-Greta) A 10
Leijon, Jan E. I 3
Leijon, Lars I 3
Leijonborg, Lars U 22
Lejdström, Kristina S 38
Lekås, Kurt A. I. I 19
Leman, E. Gunnar V. I 5
Lemne, Mats H. U 36, H 2
Lempert, Erik M. A 8
Lenander, Anders A 7
Lendenius, Lars-Gunnar E 4, B 33
Lenhammar, Harry K. W. Kn 7
Lennartsson, Folke I 11 34, Fö 11
Lennerlöf, N. O. Lennart B 26
Lennmarker, Göran S 22 36
Letzén, K. Sven-Roland K 24
Leuf, Nils-Börje S 43, Jo 13, H 6
Leufstedt, Hans-Erik Jo 24
Levén, P. Staffan Ju 42 43
Levin, Bert L. S 43, E 2, U 31 33
Levin, P. Tage Jo 19
Levin, Thorbjörn U 17
Lewander, Anders S 38
Lewén-Eliasson, Anna Lisa Ju 27, Fö 5, B 9
Lewensjö, Åke R. Kn 16 17
Lewin, Elisabeth UD 3
Leymann, Heinz F. W. A 15
Lidbaum, Marja U 7
Lidbeck, P. Ingmar Ju 40
Lidbeck, Åse A 2
Lidbom, Carl G. H 13, A 8 23, I 21
Lidemark, Ebbe U 42

Lidén, Carl-Johan Jo 3, I 9
Lidgard, Curt S. H. UD 2
Lidgard, H. Bertil I. Ju 22, Bo 15
Lidin, Karl-Olof A 15
Lif, Göran Bo 9
Liliewall, E. Birgitta S 31
Lilja, Jan A. I 19
Liljefors, B. Anders I 1
Liljegren, Gunnel S 27, A 14
Liljegren, Henrik UD 3, H 8
Liljegren, Lars I 19
Liljeqvist, Rolf A. Ju 6
Liljeström, Rita Ju 19, S 10, A 4
Lilliecrona, Mats G. C. B 27
Linander, B. Åke G. U 3
Lind, Börje U 17
Lind, Johan A. L. E 5
Lind, Johan H. UD 2
Lind, Ove S 43
Lind, Siv I. U 6
Lindahl, Carl-Fredrik H. Fö 7
Lindahl, Essen H. G. H 15
Lindahl, Jan-Mats S 34, U 24 25 30
Lindahl, Lars O. H. Ju 7 37
Lindahl, Torkel R. N. K 10, Jo 4 10
Lindau, F. Christer G. Kn 14
Lindau, Lars S 31, Jo 10, I 19
Lindbeck, Bo G. I 28
Lindberg, Bert H. Ju 2
Lindberg, Bo Fö 8
Lindberg, Carl-Otto A. Kn 17
Lindberg, E. Jakob M. S 14 43
Lindberg, Gert G. P. Jo 18
Lindberg, Gunvor Jo 15
Lindberg, Göran P. H. Bo 10
Lindberg, Ingemar S 34
Lindberg, Jan-Erik I 9
Lindberg, P. Lennart E 9
Lindberg, Sven J. Ju 14, Jo 6 20
Lindberger, Lars E 10
Lindblad, Björn K 2
Lindblad, Hans B. UD 1, Fö 5
Lindblad, L. Anders U 3
Lindblad, M. Ulla E. A 10
Lindblom, Ann-Christine S 10
Lindblom, Per Henrik Ju 21
Lindby-Ragsten, Barbro F. M. B 11 24
Lindbäck, Mats U 22
Linde, Gunnel Ju 23
Linde, Göran U 6
Linde, Per Gunnar A. B 27, Bo 10
Lindeberg, K. Göran Jo 14
Lindeberg, Per Erik I 34, Kn 15
Lindeberg, Roy H. B. U 3
Lindeberg, Tuve E. W. B 33, A 12
Lindeborg, E. G. Lennart B 33
Lindebro, K. Sören S. I 14
Lindegård, Jan Ju 16 21
Lindell, Björn A 18
Lindell, Bo G. Ju 7
Lindell, Ebbe U 6
Lindell, Rolf Jo 19 9
Lindén, Yngve U 6
Lindenbaum, Gustaf U 33
Lindencrona, Birgitta U 10
Lindencrona, Fredrik W. K. Kn 1 14
Lindencrona, Gustaf C. A. B 18
Lindencrona, Hanne S 34
Lindencrona, Tomas Bo 13
Linder, Alf H 17
Linder, Bengt S 14
Linder, Hans O. I 3
Linder, Sven G. Fö 5
Linder-Aronsson, N. Lennart Fö 5
Linderoth, Eva A. C. A 16
Linderoth, Tore S 24
Lindgren, Aina G. A 7
Lindgren, Anders S 15
Lindgren, E. Göran Jo 19
Lindgren, Erik U 22
Lindgren, Gunnar Ju 13
Lindgren, Hugo H 13
Lindgren, I. Lennart Jo 9
Lindgren, J. Gunnar Ju 35
Lindgren, Lars-Olof H 16, I 11
Lindgren, Lennart I. U 13, Jo 27
Lindgren, Per Anders B 1, I 32
Lindgren, S. Åke S 1 9 25
Lindh, Erik A. K 19
Lindh, K. Rolf Kn 16
Lindh, Ove M. I. Ju 2 31
Lindh, Sören B. B 38
Lindhe, Lotta S 38
Lindholm, Berndt U 44
Lindholm, Evert U 6 17
Lindholm, Hans W. I 19
Lindkvist, Börje K. Fö 5
Lindkvist, Oskar W. Ju 13 26
Lindow, M.-V. Styrbjörn R. Fö 5
Lindquist, Bertil I 12
Lindquist, Inger G. Ju 16 36 42 43, S 10
Lindquist, Sven B. E. E 3, I 8
Lindquist, Ulf W. E. Kn 1 14 24
Lindqvist, Alf A 10
Lindqvist, Bengt S 34, U 30
Lindqvist, Bernt O. S. Jo 6
Lindqvist, Gunnar Jo 13
Lindqvist, Hans Chr. Jo 9
Lindqvist, Ingvar F. U 15
Lindqvist, Karl-Axel A 15
Lindqvist, N. Inge A. Ju 15, Bo 8

Lindskog, Björn E. K 2
Lindskog, J. Lennart K 22, Kn 5
Lindskoug, Ingemar U 6
Lindstam, Leif E. B 2 10 22
Lindstedt, Gustaf Ju 16, U 22
Lindstén, Ingrid U 10 11 30 33
Lindstenz, Bernt G. C. K 22
Lindstrand, H. Tomas E 3
Lindström, Alice M. F. S 1, U 6
Lindström, Bertil H 2
Lindström, Bertil F. A 15
Lindström, Eric K. G. Ju 2
Lindström, Gunnar A 5
Lindström, Gunvor S 13
Lindström, Harry U 2
Lindström, Harry I. Kn 25
Lindström, Ingvar A. Jo 13 20
Lindström, J. Christian I 34
Lindström, Jöns A. A 11
Lindström, Ralf E. U 3
Lindström, S. Olle Bo 7, I 1
Lindståhl, Mårten UD 3
Lindvall, Jöran E. G. Bo 13
Lindwall, Bengt Jo 9
Lindwall, Lars E. E 7
Lindörn, Bo F. Bo 6
Ling, Hans G. Kn 14
Linton, E. Charlotte E 4
Linton, Harald F. A 15
Lithman, Yngve A 4
Littmarck, Blenda M. V. Ju 41, S 28
Litzner, Ragnar S 1 9
Ljung, B. Harald I 19
Ljung, Inger U 2
Ljung, Lars U. E 4, I 11 34
Ljungar, Jan A. B. Ju 50, A 24
Ljungberg, Blenda M. U 2
Ljungberg, Ulla H 12
Ljungdahl, Olle Kn 2
Ljunggren, Anders Ju 25
Ljunggren, M. H. Margareta I 19
Ljunggren, Nils G. Ju 2
Ljunggren, Sten I 8 31
Ljunggren, Stina U 6
Ljungh, Claes W. B 14 22 28 35
Ljungholm, Kurt A. S 13, B 27
Ljungqvist, Björn U. T. U 6
Ljungqvist, Claes K 13
Ljungwall, N. E. Folke B 4
Loinder, Urban G. B 34
Lonaeus, G. Håkan N. B 15, Kn 4
Lorentzon, Sven Eric Jo 8
Lund, Carl-Eddie I 1
Lund, D. Gunnar M. Jo 9
Lundahl, Per C. I. Ju 25
Lundberg, Arne H. R. Kn 5
Lundberg, Bengt I. Ju 9
Lundberg, Bengt T. S 13, B 24, I 14
Lundberg, D. Bergliot A 7
Lundberg, E. Allan B 30
Lundberg, E. Gunnar I 19
Lundberg, Henry L. B 12
Lundberg, Hilding U 6
Lundberg, Karl-Göran E. S 9
Lundberg, Lars-Olof Kn 5
Lundberg, Leif O. W. I 34
Lundberg, Per-Ivan S. Ju 4
Lundblad, Grethe Jo 21
Lundborg, L. Åke Kn 8
Lundbäck, Holger S 22
Lundeberg, Christer N. S. U 6, A 15
Lundeberg, Magnus Ju 15
Lundell, Nils UD 2
Lundell, Per I. G. H 17
Lundell, Ragnar N. O. Kn 2
Lundevall, Owe N. A. I 8
Lundgren, Bo A. M. B 8 28, I 32
Lundgren, Bo K. E 7
Lundgren, Bo Richard U 3
Lundgren, C. Bertil Ju 14
Lundgren, Carl-Eric Kn 22
Lundgren, Lennart Kn 4
Lundgren, Nils H 2
Lundgren, Nils A 5
Lundgren, Nils-Gunnar S 9
Lundgren, Ragnar Ju 12
Lundgren, Staffan U 7
Lundgren, Thomas F. Bo 12
Lundgren, Ulf U 6 38
Lundgren, Valborg Ju 23
Lundh, Brita G. B 30
Lundh, Gunnar S 43
Lundh, Lena U 4
Lundholm, Eric L. O. B 5 11
Lundin, Anders I 3 39
Lundin, Björn E. Jo 18
Lundin, Inge-Britt S 38
Lundin, K. G. Ingemar K 22
Lundin, N. Tore H. B 30
Lundin, S. Anders G. Bo 3 6 12
Lundin, S. Johan UD 2
Lundin, Ulf W. S 34 43, U 13 31 33
Lundius, Torsten M. B 7
Lundkvist, Bengt O. I 19
Lundkvist, Gunnel S 17
Lundmark, E. Gunnar Kn 4 5
Lundmark, Lars-Erik Bo 15
Lundquist, C. Lennart Ju 2
Lundquist, David Fö 8
Lundquist, Olof U 3
Lundquist, Ulla M. L. Ju 6
Lundqvist, Axel G. B. Ju 41

Lundqvist, David N. A 19
Lundqvist, Dick O. R. I 5
Lundqvist, Lars-Åke S 27
Lundqvist, Lennart Kn 7
Lundqvist, Marianne A 11
Lundqvist, Roland S. Fö 9
Lundstedt, H. Håkan Å. Jo 21
Lundström, Beata U 10
Lunell, Karl-Axel H 10
Luthander, Erik S 32
Luthman, Gösta F. I 5 19
Lyngsjö, Gert Ingemar I 39
Låftman, Lennart R. E 2
Löfberg, Christer Ju 37
Löfberg, Karl Axel Ju 6, B 7
Löfgren, Torsten Hj. Jo 9
Löfmarck, Madeleine Ju 38
Löfmarck, Peter Ju 33
Löfstrand, Gad E. A 25
Löfvenberg, Sten Jo 18
Löfvendahl, Eberhard U 47
Lönn, Hans F. I 19
Lönnerblad, Sara S 23 45, A 7
Lönngren, Rune D. Jo 21
Lönnquist, J. Gunnar S 22
Lönnqvist, Ulf R. Jo 9
Lönnqvist, Åke S. G. E 1
Lönnroth, Måns U 4, I 27
Lövén, Bo C. Kn 18
Lövgren, Esse T. C. A 4
Lövgren, Lars Göran Jo 5
Löwander, Birgitta E. A 13
Löwbeer, Hans A 7
Lööw, Herbert P. D. Jo 3
Lööw, Maj-Lis H. B 28

M

Magnander, Ebbe E. A. B 9
Magnusson, Birgitta U 19
Magnusson, Björn H. A 12
Magnusson, Egon S. I. Jo 8, A 5
Magnusson, Göran U 6, A 10
Magnusson, Jan O. I 5 19 27
Magnusson, Klas R. Kn 8
Magnusson, Lars Ju 54
Magnusson, Leif I 31, B 33
Magnusson, N. Åke Ju 52
Magnusson, Nils
Ju 31, S 6 36 37 43 44
Magnusson, Robert U 37
Magnusson, Staffan E. Ju 3
Magnusson, Torsten E. I 3
Magnusson-Sessler, Gun I.
Ju 16, B 30, U 1
Malker, Hans S 40
Malmberg, C. Lars E. B 8
Malmberg, Östen F. G. Fö 3
Malmer, Nils Jo 9
Malmeström, Göran U 40
Malmgren, Bert H 12
Malmgren, Bo Bo 5
Malmgren, Gun U 17
Malmgren, Kurt K-G. E 3
Malmgren, Lena S 19, Kn 18
Malmqvist, Jan S. N. S 20
Malmsten, Cecilia UD 3
Mandahl, Håkan S 22
Mangård, Nils H 17
Mannerfelt, Carl O. G. Jo 9
Mannheimer, Kaj E. Jo 10
Mannheimer, Solweig B. S 27
Mannheimer, Sören I 10
Marcus, Lars E. P. I 8
Marcusson, Eric R. Jo 8, A 14
Marcusson, Olof U 40
Marcusson, Sten G. U 27, A 1 24
de Maré, Stefan S. Jo 3
Marén, Lars U 33
Marits, Arvo A. S 20
Markborn-Sörås, Catharina
Ju 13 50
Markén, Karl-Erik S 20
Marklund, Eivor I. A 7
Marklund, Inger U 6 15
Marmgren, Kerstin A 15
Martin-Löf, Rutger I 8
Martinson, Monica U 30
Martinsson, Bo N. O. Ju 41
Martinsson, Åke U 19
Martling, Carl Henrik U 2
Marttinen, Eero O. I 8
Masreliez, Nils G. A 5
Mathsson, Karl-Gustaf Ju 22
Matsson, Sven-Arne Bo 2
Matsson, Tommy B 5
Mattson, Lisa Ju 3 25 41, A 7
Mattsson, Bengt-Olof T.
S 14 20 28, U 10 19
Mattsson, Ingemar Fö 9
Mattsson, Inger U 44
Mattsson, Kjell A.
Jo 4, Bo 5, Kn 5
Mattsson, S. M. Lennart U 2
Mattsson, Stig U 3 16
Medbo, A. Evert A 15
Meethz, Lennart Ju 42
Mehr, Katrin G. Bo 5
Melin, Ingemar I 9
Melin, K. Lennart A 7
Mellbin, B. Lennart B 2
Melldén, Anna-Lisa Ju 23, U 18
Mellgren, Tor-Olov O. U 3
von Mentzer, Louise A 14
Mettinger, N. D. Tryggve U 2
Meyer, Lars Kn 15
Meyer, Lennart H 8

Meyerson, Anita Ju 19
Meyerson, Per-Martin Jo 9
Meyersson, Anita S 44
Mildner, Erwin A. Ju 15, Bo 16
Mileikowsky, Curt S 31, H 10
Millgård, E. Olof (Olle) Ju 48, Jo 16, U 47
Minell, Marita S 24
Minnbergh, J. Håkan K. Bo 8
Moberg, C. E. Ragnar Jo 3
Moberg, Sven T. B 33
Modig, Jan Otto U 53
Modig, Jonas U 52, Ju 16
Modig Tham, K. Agneta Bo 19
Mogård, Britt E. T. A 7
Mohall, Carl-Erik Fö 3
Molander, Stefan Ju 48
Molde, F. Bertil U 2, Kn 2
Molin, N. Rune Ju 7, E 2
Molin, Olof I 19
Molin, S. Lennart A 25
Molinder, Barbro G. M. Kn 4
Montelius, Jan-Christian UD 3, B 34
Montgomery, John-Gabriel C. Jo 9
Monö, Ralph S. Jo 9
Morhed, Gun-Britt U 3
Mossberg, K. Holger Ju 30
Mossler, Åke U 32
Munck, Johan Fö 9, S 43
Mundebo, K. Lillemor U 3 6
Municio, M. Ingegerd A 4
Munke, Sven K 21
Munkhammar, Ann Charlotte U 24 25 51
Mühlenbock, Kjell I. O. B 13
Müllern, Anders T. Ju 37
Müntzing, Lars Ju 2
Myhlback, J. Lennart Bo 15 7
Myhrberg, Harry U 37
Myrbeck, Arne K. D. B 13
Myrberg, Mats U 6
Myrdal, Hans Göran A 4 14
Myrlöv, Åke E. I 1
Måbrink, Bertil U. Ju 50
Målare, Gudrun S 36
Månsson, Bo S 28
Månsson, Ingmar U 37
Månsson, Karin S 38
Månsson, Sven-Axel S 10
Mårtén, Hans W. I 9
Mårtensson, A. Iris A 9
Mårtensson, Bengt C. L. Ju 19
Mårtensson, Nils L. I 14
Möller, Eva U 35
Möller, I. Cecilia A 10
Möller, S. A. Christer I 8 27

N
Naeslund, Lars G. U 6
Narfström, Petter UD 4
Narrowe, Morton H. U 2
Nasenius, Jan S 41
Nattsén, Carl-Edvard U 6
Neergaard, Erik A. Kn 9 16
Nelander, Sven A 2
Nelin, Anders S 10
Nellevad, Per I 3
Nerdrum-Ullman, Wenche U 6
Nerell, Gunnar H. T. A 5
Netzler, Lars I 19
Neuman, Håkan I 19
Niblaeus, Kerstin S. E. Jo 8
Nicklasson, Stina A. R. Fö 5, U 19
Nicolausson, Ulf U 48
Nielsen, Kaj L. Fö 11
Nielsen, Svante U 22
Niklasson, Ö. O. Harald A 1
Nilson, Eivor Ju 23
Nilson, Lars-Erik B 6
Nilsson, A. Erik A 2 11
Nilsson, Alde E. Ju 7
Nilsson, Alf G. K 10 15 24
Nilsson, Alice H. C. Fö 6 8
Nilsson, Allan H 2
Nilsson, Anna-Lisa Jo 3, A 7, I 8
Nilsson, B. Ingemar Jo 21
Nilsson, Bengt G. UD 1
Nilsson, Bengt G. E 4
Nilsson, Bengt-Åke Ju 30
Nilsson, Bernt Jo 23
Nilsson, Bernt A 5
Nilsson, Björn U 2
Nilsson, Bo Ju 45
Nilsson, Carina A 15
Nilsson, Christer U 3
Nilsson, E. Birger Bo 5
Nilsson, Gunnar E. Ju 45, A 7, I 4
Nilsson, Görel U 17
Nilsson, Göte S 9
Nilsson, H. Anders I 19
Nilsson, H. Christer S 23
Nilsson, Herbert U 2
Nilsson, Håkan I. B 32
Nilsson, Ingemar K 24
Nilsson, Jan Ju 41
Nilsson, Jan-Ivan N. A 6 9
Nilsson, Johnny U 6
Nilsson, Jörgen Kn 27
Nilsson, K. Börje S 28
Nilsson, K. F. Lennart Ju 2, S 2, E 11
Nilsson, K. Lennart Bo 5
Nilsson, Karl Erik Fö 5, E 2, A 7
Nilsson, Kerstin Jo 18
Nilsson, Kjell O. H. Bo 6, I 3

Nilsson, Lars U 19
Nilsson, Lars-Evald Jo 16
Nilsson, Lars G. U 6
Nilsson, Lars S. E. Ju 4
Nilsson, Lennart U 53
Nilsson, Lennart Bo 5
Nilsson, Lennart K. Bo 10
Nilsson, Lennart K. F. Bo 10
Nilsson, Matts G. U 6 27
Nilsson, Matts G. A 10
Nilsson, N. Folke B 28
Nilsson, N. Johnny K 10
Nilsson, N. Jörgen Kn 14
Nilsson, N. Per-Erik B 34
Nilsson, Nils-Arne Jo 24
Nilsson, Nils-Erik B 8
Nilsson, Olof Jo 9 15
Nilsson, Owe I 14
Nilsson, Per-Axel E. Ju 44
Nilsson, Per-Olof Kn 7
Nilsson, Per-Olov Kn 4
Nilsson, Ruth S 6
Nilsson, Sam Ju 33
Nilsson, Stellan S 37
Nilsson, Stig R. Bo 12
Nilsson, Sven U 27
Nilsson, Sven Erik U 37
Nilsson, Torbjörn M. E. Ju 18 44
Nilsson, Tore U. I 9
Nilsson, Torsten Kn 2
Nilsson, Ulf Kn 26
Nilsson, Åke A 6
Nilsson-Nobis, E. Paula A. Bo 15
Nipstad, Jan A. E 4
Nisbeth, Åke U 35
Nisser, A. Marie L. Bo 11
Nisser, Carl Wilhelm B. Jo 5
Nisser, Per-Olof Kn 3
Nittzell, Gunnar O. Ju 9
Nitzelius, Tor Ju 50
Nivenius, C. Olof (Olle) Kn 3
Noaksson, Hans E. B 9
Nohrlander, Åke S 22
Nolte, Lennart R. J. S 14 34
Noltorp, Lars G. N. E 3
Noord, Laila M. Bo 15
Norberg, Lars R. UD 2
Norberg, Randolph U 7 40
Norberg, Sven Ju 9, B 15, H 8
Nord, Karl-Erik Ju 33, B 4
Nordangård, Magnus U 10
Nordbeck, Gunnar Kn 1, Fö 5
Nordberg, S. Ivar S 2
Nordbäck, Magnus UD 4
Nordell, J. Olof C. K 10 22
Nordell, Siv A 14
Nordén, Christer Kn 4
Nordén, Joar Ju 6 20
Nordenadler, Anders B 4
Nordenfalk, S. R. E. E 14
Nordenskiöld, Otto Ju 16
Nordenson, Per U 52
Nordenson, Ulf K. Ju 19
Norderheim, Paul A. M. Kn 1
Nordin, B. Tommy I 19
Nordin, Eva U 6
Nordin, Jan A 8
Nordin, Sven-Erik Ju 30 51, H 8
Nordin, Tommy I 3
Nordlander, Nils Brage S 1, U 27
Nordling, Carl-Einar E 9
Nordling, Lotty A. S 43, Kn 8 20
Nordlund, Hanserik S 47
Nordmark, Hans A. Ju 16, U 51
Nordqvist, Ivar I 27
Nordqvist, Rolf G. B 13
Nordstrand, Jon Erik U 10
Nordstrandh, Ove H. U 17
Nordström., Sören I 19
Nordström, Bengt F. I 19
Nordström, Gösta S 5
Nordström, K. Sivar V. Jo 9
Nordström, L. Anders E 3
Nordström, Lars E. K 21
Nordström, Lars-Erik K 24, U 34
Nordström, Marie U 17
Nordström, Tore U 44
Nordwall, Ksenia A 14
Norell, Ove A. I 3 12
Norell, Thomas. B 17, Jo 15
Norell, Torsten B. I 3
Norén, Agneta E 11
Norland, Sven-Anders Ju 7
Norlander, Torsten A 10
Norlin, Åke U 6
Norling, Bengt O. Fö 11
Norling, E. Gunnar E. Kn 5
Norling, S. Åke K 18, I 10
Norling, Åke I 10
Normann, N. Göran B 20
Normark, Georg R. Ju 50
Norrbom, N. Claes-Eric K 18 22, I 3, Kn 5
Norrby, J. Sören Bo 5, I 3
Norrby, Jonas V. Ju 7
Norrby, Karl-Eric U 22
Norrman, Bo U. S. B 2
Norrman, Sten-Inge H. Fö 2
Norrthon, Peter S. Fö 7
Norström, Bengt U 13
Norström, Carl S 41
Norström, Göran K 10
Nyberg, F. Jan-Erik A 10 12 16
Nyberg, Gunnel S 35
Nyberg, Lars (-Uno) A 18
Nygren, Arne J. Ju 42 43

Nygren, Birgitta U 4
Nygren, G. Ingemar S 1
Nygårdh, Christina U 48
Nygårds, Peter Jo 24, I 20
Nykvist, Ann-Christin H 12 17
Nylander, L. Rune I 19
Nylund, Elisabeth U 16
Nyman, Bengt Bo 8
Nyman, Kjell U 48, Bo 5
Nyquist, Carl-Erik I 19
Nyquist, Per-Olof (Ola) G. Bo 1 3 6
Nyquist, S. Yngve Ju 15
Nyqvist, Carl-Erik I 19
Nyqvist, Christer I 9
Nyqvist, N. Tore Kn 1
Nyqvist, S. Yngve K 10
Nyrén, Bengt H 16
Nyrén, Lars S 37
Nystedt, Stig H. Fö 7
Nyström, Carl Gustaf I 19
Nyström, Göran K. K 12 21
Nyström, Holger R. B. Jo 3
Nyström, Jan-Åke Ju 37
Nyström, Lars A. E 4
Nyström, Lennart K 22, Kn 15
Näslund, Arne U 17
Näslund, Hans U 37
Näslund, Nils Erik Jo 13
Näslund, Per Olof A. A 5
Näslund, Siv I 27
Näsman, Dan M. B 22, I 39
Näsman, Lars A. I 19
Näsvall, Björn G. I 28
Näverfelt, Arne S. Bo 8, I 1
Nörby, Bengt D. A 2 11
Nöteberg, Rolf M. Ju 12

O

Odelberg, Axel I 20
Odelius, Bo G. E 7
Odelsparr, Margit E. U 3 19
Odén, Nils A. G. I 14
Odenberg, Mikael I. A 10
Odhner, Clas-Erik H 10
Odre, Torsten U 19
Offesson, Per-Erik I 32
Ofstad, Harald A 13
Ohlin, Maja Jo 24
Ohlin, Tomas U 23
Ohlson, Björn I. Bo 7
Ohlson, J. S. Ragnar Jo 9, U 15
Ohlsson, J. Staffan C. B 7
Ohlsson, K. Agneta Ju 14
Ohlsson, P. T. Ingvar E 11
Ohlsson, Sven I. B. K 11
Olander, Anders UD 3
Olander, Håkan U 23
Olanders, Anders O. E 7
Olausson, B. Göran Jo 16
Olby, A. Jan E. E 7
Olding, Per E. M. Jo 10 21
Olerud, Eric Hj. Jo 4
Olhede, Torleif E. B 24
Olivecrona, Christina A 15
Ollén, R. Joakim Ju 17 37, S 13, B 33
Olofsson, Gunnar S 34
Olofsson, H. P. O. A 11
Olofsson, L. Göran B 2
Olofsson, Nils O. I 28
Olofsson, Staffan U 2
Olson, Gösta I 8
Olson, Hans Christer B 7
Olsson, Agne Henry O. Ju 9 16, U 10 22 23 32
Olsson, Artur H. S. U 7 17, A 21
Olsson, Bengt S 33
Olsson, Bengt U 6
Olsson, Bengt M. Jo 3 21
Olsson, Bertil O. B 1
Olsson, Billy U 3
Olsson, Birger S 24
Olsson, Birger U 2
Olsson, Birgitta U 15
Olsson, Börje S 12
Olsson, E. Billy Ju 7, Fö 3
Olsson, E. Olof B 9
Olsson, E. Ragnar B 5
Olsson, Elvy S 39, A 7 23, Bo 14 15
Olsson, Gudrun I 5
Olsson, Gunnar I 32
Olsson, Gunnel S 27
Olsson, H. Å. Lennart A 8
Olsson, Hanna S 10
Olsson, Ingrid U 40, Kn 14 16
Olsson, Jan G. Jo 27
Olsson, Johan A. B 28
Olsson, K. Börje Jo 24
Olsson, K. E. Esbjörn Bo 7 8, I 1
Olsson, K. Olle A 25
Olsson, K. Åke I 3
Olsson, Karl Erik T. Ju 26, Jo 9, I 19
Olsson, Karl Erik T. I 21
Olsson, Lennart K 10
Olsson, N. Martin Ju 3
Olsson, O. Bertil Jo 13
Olsson, Orvar Ju 43
Olsson, Orvar S 12
Olsson, P. L. Göran Ju 27 35
Olsson, Per-Olof Jo 21
Olsson, Per Sören U 22 32 51
Olsson, R. Cyril B 35
Olsson, Rune I. Bo 2 9, Kn 4

Olsson, Sten G. Kn 7
Olsson, Stig E. Ju 37
Orava, Olavi A. (Olle) S 1
Ording, Jan Ju 43, S 12
Orehag, Lennart S 34 43, U 19
Orkan, Inga-Britt U 4
Orrell, Margareta E. S 30
Orrell, P. Krister Bo 10 14
Orring, Ulla B. A 7
Orrö, Sven-Erik
S 36, H 15, Fö 5, S 9
Orton, Frank L. B. Ju 31
Oscarsson, Berit U 17
Oscarsson, Bo S.I. A 15
Oskarsson, Ingegärd J. Ju 13
Osterman, Dag J. Ju 2
Osvald, Thomas S 13
Ottander, Chris U 23
Ottoson, Ivan Ju 23
Ottoson, Lars Bo 9
Ottosson, Hans U 37
Ottosson, Magnus U 2
Owens, Marie U 6
Oxelberg, Marian S 23

P
Palm, Anders Ju 8
Palm, Böret S 12
Palm, Elisabeth S 43
Palm, Hans G. G. Fö 6, A 19
Palm, R. Elisabeth
Ju 36, Kn 8 18 27
Palm, Sven-Olof B. Bo 12
Palmaer-Johansson, S. G. Eva A 7
Palmborg, Olle U 22
Palmcrantz, Hans U. Kn 9
Palme, Sven C. G. B 14
Palme, Thomas O. V. Jo 10
Palmér, S. A. Anders I 11
Palmgren, Iréne A 7
Palmlund, K. Ingar A 15 18
Palmlund, Thord G. S 34, A 4 23
Palmqvist, Margareta Bo 13 15
Pantzerhielm, H. Henrik G. Fö 3
Pantzerhielm, Sigge-Wilhelm I 34
Paul, Lars U 6
Paulsson, E. Ingvar Kn 8
Paulsson, G. Valfrid V. I 21
Paulsson, Kurt-Inge Ju 7
Paulsson, Solveig U 18
Paulsson,B. Staffan J. Kn 9
Pedersen, Zaid O. B. B 13
Pedersson, Ingemar Fö 9
Pehrsson, Maj R. S 28
Pehrzon, Lars H 15
Pekkari, Olle U 19
Pellbäck, E. Gösta
U 47, Bo 9 17 18
Pellijeff, F. H. Alexej K 19
Pennlöv, Jan Ju 25, U 23 32
Pentinsaari, Helena S 27
Pers, Anders H. U 53
Persson, Alve S. I 3
Persson, Anita T. E. B 29
Persson, Ann U 6
Persson, Ann-Christine K 10 20
Persson, B. Göran H. Ju 51
Persson, Bengt R. A 19
Persson, Börje K 13
Persson, Börje U 6
Persson, Carl G. Ju 52, I 10, Kn 17
Persson, Gert I. E. Ju 44
Persson, Gustav S 32 2, Bo 11
Persson, Gustav E. Ju 27
Persson, Göran U 38
Persson, Göran A. Jo 4 10, I 5
Persson, H. Magnus W. Ju 26
Persson, Hans-Inge A 14
Persson, I. B. Gunilla K 11
Persson, Inger H 11
Persson, Ingvar K 15
Persson, Jan U 27
Persson, Lars E. H. E 4
Persson, Lars G. I 14
Persson, Leif G. W. Ju 19, S 10
Persson, N. Ingvar Bo 11
Persson, Nils Elis I 3
Persson, Nils Eric E 1
Persson, P. Östen U 39
Persson, Per-Ebbe U 18
Persson, Per Erik Kn 2
Persson, R. Eskil H 1
Persson, R. Kjell-Åke Ju 8, S 23
Persson, Rolf I 1
Persson, S. Erik Ju 26
Persson, Sven-Åke S 9
Persson, Tore K 10
Persson, Torsten A. I. I 19
Persson, Valdemar U 22 32
Persson-Tanimura, Inga A 1
Peterson, Carl-Gunnar
Bo 17, Kn 14 27
Peterson, Christer B. O. B 12
Peterson, Staffan A. A. Ju 12
Petersson, Ann-Marie U 18
Petersson, B. I. Lennart I 3
Petersson, Hans E. Ju 31 42 43
Petersson, Olof H. E. I 9
Petersson, Per M. Fö 5, S 9
Petersson, S. G. Roland I 14
Petersson, Stig-Åke S 19
Petrelius, Torsten Jo 15
Petrén, Gustaf Kn 15
Petri, Bengt I 3
Petri, Carl Axel UD 4, Ju 7
Petri, Gunnar U 52

Petrusch, Inger E. U 6
Petterson, Hans H. J. Jo 6
Petterson, Lars-Olov Fö 3
Pettersson, A. Georg Ju 30
Pettersson, Bengt A. G. E 1
Pettersson, Eric I 19 3 11
Pettersson, Gunnel U 13
Pettersson, Hans H 12, Ju 38
Pettersson, Harald Jo 18 19
Pettersson, Jan-Olof Jo 19 6
Pettersson, Kenth J. L. U 6
Pettersson, Lars Ju 30
Pettersson, Lars-Olov Fö 11
Pettersson, Lennart U 19
Pettersson, Margareta E. A 14
Pettersson, Mats I 20
Pettersson, N. Lennart S 13, B 33, A 12, I 5
Pettersson, Per E 2, Ju 12, B 18 28
Pettersson, S. Arne B 9
Pettersson, S. Åke S 1 36 43 6, Kn 27
Petzäll, Ingvar Fö 11
Peyron, Ulf U 1, Ju 16
Pihlgren, L. Gunnar U 23
Piltz, Anders U 2
Platemar, Sven-Åke Fö 11
Platin, Ulla Britta A 7 23
Plym Forshell, Kerstin H 12
Polstam, K. Åke S. Ju 17, B 35
Pontén, Erik J. Ju 35
Prawitz, Jan UD 1 2
Preisler, Gunilla U 10
Printz, Bengt-Åke L. B 9 13
Pripp, Nina M. E. Ju 23, S 17
Pursche, Werner S 40
Putzig, Max I 28
Påhlman, Anders T. Ju 25
Pålsson, E. Roland Bo 15
Pålsson, N. D. Lennart Ju 47
Pärson, Hanns B. S. B 12
Pääjärvi, K. Erland Jo 25

Q

Qvarfort, Anne-Marie A 14
Qwist, Lars S. E. Ju 39

R

Raattamaa, Bo W. A 10
Rabenius, Lars E. Ju 25 33
Radesjö, G. Wivi-Anne B 13, Jo 9
Ragnarsson, Eva U 16
Raicevic, Erica A 7
Rainer, A. Ove B 26
Ramm-Ericson, Michael B 35
Ramnek, J. Lennart Bo 8
Ramström, Dick O. I 31
Randers, Jan E. I 3
Rangnitt, F. Harald O. Fö 5, B 27, Kn 17
Rangrost, Johny A. P. A 10
Ranland, Bengt A 23
Rann, Stig I 14
Rapaport, Edmund Kn 4
Rask, Lena U 18
Rasmuson, Anders S. H. I 5
Re, Valerio A 13
Redbrandt, Lars-Göran U 13, Jo 9, I 5
Redegren, Nils B. Bo 12
Redemo, Arne A. A 14
Regnéll, Carl Göran S 2
Regner, Göran U 32, Ju 51, Kn 15
Rehn, K. Magnus A 18
Rehn, L. Gösta S 6
Rehnberg, K. Bertil A 7
Rehnström, K. Åke H. B 11
Reidius, Mats A. Jo 23
Reinans, Sven A 4 23
Reinius, Ulla B. I 8
Reiter, Ole Bo 13
Rekke, Lars I 36
Rembo, Sonja S 44
Remens, Eva A 16
Remgård, Arne U 4
Renbjer, N. Lennart K 20
Renborg, Greta U 44
Renborg, Ulf B:son Jo 3
Renck, Per Olof I 31
Rendahl, Olle U 6
Rengholt, Ulf I 3
Renlund, R. Gösta Jo 23
Renmyr, Lars E. Ju 2 6
Rentsch-Jonas, Peter A. Bo 14
Resare, Alf C. R. Fö 14
Reuterswärd, Anders I 14, A 10 12
Reuterswärd, B. Edvard B 25, U 11 25
Reuterswärd, Erik A. P. B 14
Revborn, Lennart K 13
Rey, Lars UD 4, I 5
Rhodin, Barbro Jo 15
Ribbing, Robert Kn 14
Riberdahl, Curt S. Kn 12 24
Ribrant, Gunnar C. H. I 14
Richardson, N. Gunnar E. U 15
Ridal, Håkan Kn 4
Ridderstad, Gunnar C. A. Fö 6
Ridderstrand-Linderoth, E. Inger A. Ju 26, Kn 13
Riesenfeld, Harald U 2
Rimvall, Per O. Ju 13
Rindborg, Stig A. J. A 8
Ringborg, Bengt K 5
Ringborg, Erland S 1 U 6 15
Ringborg, Mats UD 4

Ringholm, Bosse I. K. A 14 21
Ringström, Björn M. Ju 2
Risberg, Alli U 6
Rispe, Curt B. B 8 14
Ristarp, Jan U 44
Ritanoro-Niva, Marja-Riita A 14
Rittsél, K. Ingvar Fö 7
Rodéhn, Olle U 23
Rodhe, Birgit U 40 44
Rogestam, A. Christina U 6 27 31
Rolén, Mats S 39
Rolfson, Bo G. R. Kn 24
Rollén, Berit M. S 1 34, A 7 12 21
Roman, Rolf-Erik B 18
Romander, Holger A. G. Ju 2, S 43
Romanus, Gabriel S 44
Romberg, N. Wilhelm A. Fö 8
Romson, Rolf Ju 26 50, Kn 9
Ronne, Bengterik K 21
Ronne-Björkqvist, Ingrid A 5
Roos, A. G. Thorbjörn Kn 13
Roos, Arne K. Jo 15
Roos, Carl Martin Ju 8 46
Roos, J. Olle E 6, B 31
Roos, Åke P. K 21, I 1
Roosmark, Per-Olov K 21
Ros, Mikael H 10
Rosander, Tom Bo 5
Rosberg, Klas R. I 3
Rosborg, Charlotte Kn 4
Roselius, Anders Kn 5
Rosell, E. Egon Fö 11
Rosén, J. Axel B 24
Rosenblad, Urban S. A 7
Rosencrantz, Gunde Ju 8
Rosengren, Björn Jo 22
Rosengren, Judith Kn 16
Rosengren, Lars Ju 33
Rosenlund, P. Arne Bo 8
Rosenlund, Stig U. U 22
Rosin, Gunnar A. I 28
Rosing, Svante U 1
Roslönn, Ulf S 5
Rosqvist, C. Gunnar K 22
Rostvik, Allan U 47
Roth, Christer S 12
Royen, Sverre N. H. A 7
Rubinstein, Harry I. U 2
Rude, Karl R. K 2
Rudhe, Stig H. Bo 17
Rudholm, Gösta H. Bo 8
Rugfelt, K. E. Lennart A 7
Ruin, Olof U 37
Ruke-Dravina, Velta T. A 4
Rundlöf, Arne H 6, Ju 2
Rundlöf, Ragnar Bo 14
Rundquist, Gerhard I. A. I 31
Rundqvist, Karl-Ingvar A 11
Rune, Christer L. Ju 6
Rüdel, Wolfgang U 30 51 52
Rybeck, Bo UD 1, Fö 7, S 9
Ryberg, Kurt A. A 15
Ryd, Harriet U 37
Rydberg, Björn R. S 37
Rydberg, J. Å. Lennart Kn 25
Rydberg, Karl-Evert Jo 13, H 6
Rydberg, Lennart H 12
Rydell, Peter Ju 41
Rydén, Alex B. R. Kn 1
Rydén, H. Rune O. A 5
Rydén, Jan E. B 26 38, A 1
Rydén, Kjerstin S 38
Rydén, Lena B. K 15
Rydén, Nils Kn 26
Rydén, Rune Jo 23
Rydén, Sven G. Kn 11
Rydh, Jan R. E 3
Rydin, Bo Göran I 11
Rydle, M. Birgitta U 19
Rylander, Gunnel I. E 6
Rylander, Nils B. Ju 7
Rylander, Ola S 23
Ryman, Sven-Hugo G. A 8
Rådmark, Johan U 6
Rådström, Dag T. U 35
Räf, Lars E. Jo 22
Rämgård, Rolf I. E 2
Rättö-Nilsson, Lydia S 27
Röcklinger, Anna-Stina S 45
Rödén, John O. G. I 19
Röhnisch-Ström, Ann-Margret I 12
Rönmark, John S 22
Rönmark, Walter U 48
Rönnberg, Mats Ju 39, Bo 8
Rönnmark, Christer Bo 7
Rönnung, Catarina E. M. U 23
Röst Andréasson, E. Barbro Ju 23

S

Saebö, Magne U 2
Sagrén, K. Åke Fö 5
Sahlén, Anders F. E 4
Sahleström, Britt L. I 19
Sahlholm, Bo U 34
Sahlin, Jan S 39 40, Kn 12 24 27
Sahlström, A. Margareta G. B 30
Sahlström, Sven U 52
Saitton-Burman, Ellen U 13
Salin, Sven U 17
Salsbäck, K. Johan B 6
Sambergs, Åke S 24
Samuelsson, Bengt U 36
Samuelsson, Elvy L. A 7
Samuelsson, Ingvar S 14
Sandberg, A. Birger U 1

Sandberg, Hans A. S. Ju 12
Sandberg, K. Bertil A 2
Sandberg, Lars S 20
Sandberg, Lennart Ju 21
Sandberg, Owe S 24
Sandberg, Ulf Fö 3 5
af Sandeberg, Gustaf (Gösta) W. B 34
af Sandeberg, J. D. Fredrik-Adolf B 11
Sandebring, Hans S 43, A 12
Sandéhn, Margit S 27
Sandelius, Kerstin Ju 23
Sandell, Arne Ju 8
Sandell, Ulla U 27
Sandén, Peter E 4, I 11
Sandesten, F. Stefan I 19
Sandgren, C. Lennart K 21, E 11
Sandgren, Gösta Fö 3
Sandlund, Maj-Britt L. Kn 8
Sandqvist, B. Eje G. Jo 13 24 25
Sandqvist, Inga-Britta U 34
Sandström, Anders G. UD 1
Sandström, Annika Ju 42
Sandström, B. Gustaf T. B 21, I 8
Sandström, Björn I 3
Sandström, Christina H. Bo 15
Sandström, Gustaf I 32
Sandström, Staffan H 2 6 11 15 17
Sanmark, P. Arvid L. U 39
Sanne, Christer U 4
Sannegård, Wilhelm S 24
Santesson, Lars U 7
Sauter, Willmar U 42
von Schantz, Dag I. H. Jo 3 25
Schedvin, Sven-Olof U 6
Schelander, Pär Bo 5
Schelin, Leif Ericsson U 6
Scherman, Karl Gustaf Ju 26, Bo 12
Schierbeck, Per W. Ju 7, E 3
Schirren, Nils Ju 46 50
Schnell, Stefan Bo 13
Schotte, J. Lennart H. I 19
Schuback, Bengt J. Fö 5
Schultz, J. Allan S. B 1
Schultz, Kerstin Ju 30
Schütt, Torgny S. R. I 5
Schöier, Hans E. Ju 25
Schöldström, Ulf C. W. U 6
Schön, G. Åke A 15
Schönberg, Astrid Ju 22
Schönmeyr, C. Richard A. Ju 8, E 7
Secher, Jörgen U 2
Sedvallson, B. Gunnar H. Bo 11
Seger, E. Walter I 3
Segerfalk, I Bertil T. A 11
Segerström, Ingrid S 28, K 18
Segrén, Tage A. W. Fö 13
Sehlberg, E. Willy A 16
Sehlin, Halvar Bo 5
Seid, Björn I 34
Seipel, Peter M. Ju 2
Selg, Håkan I 14
Sellgren, Rolf O. M. K 12 18
Sellvall, L. Göran B 25 27
Selmer, Clas I 20
Selö, Christer Fö 3
Seregard, B. Ingvar V. I 4
Sergenius, Tore G. H 16
Serner, Uncas S 46
von Seth, Pehr Kn 4
Setréus, Åke E. S 24
Setterlind, Bo A. I. Kn 2
Sibbe, Tora U 19
Sibbmark, Bengt S 33, U 48
Sicking, Karl-Otto K 15
Sidenbladh, Karl J. E. K 2
Sidenbladh, Thomas P. U 15
Siegbahn, Bo Ju 12
Sigfridson, C. A. Richard I 10
Sigfridsson, Sven-Erik I. K 11, Jo 8, Kn 14
Signell, E. Sven-Gösta S 14
Silén, Ulla-Britta Jo 20
Silfverstrand, Bengt H. B 22
Sillén, Bo S. A. I 10, Kn 5
af Sillén, Jan UD 3
Simma, Lars H:son U 13
Simonsson, Tord L. W. Kn 2
Siversen, Bengt I. Ju 18
Sjunnebo, K. Ivan L. Ju 7
Sjöberg, Hans B. I 19
Sjöberg, Hilding S 6
Sjöberg, K. G. Magnus Ju 2
Sjöberg, Karl H. S 40
Sjöberg, Lars-Olof U 40
Sjöberg, O. Torgny Jo 13 24, I 19
Sjöberg, Svante H 12, I 12 30
Sjöberg, Tage B. S 10
Sjöberg, Tommie U 31, Jo 6
Sjöblom, Per Å. G. B 30
Sjögreen, Lennart Ju 50
Sjögren, Bengt L. B. Ju 18
Sjögren, Lennart U 2
Sjöholm, Eric G. R. Fö 3
Sjölander, A. G. Katarina A 16
Sjölin, Jan P. Kn 17
Sjölin, Staffan S 22
Sjönell, Marianne S 45 47, B 26
Sjönell, Sven U 1
Sjöquist, Hans E. K 17
Sjöqvist, Brita U 19
Sjöstedt, K. Lennart T. K 2 13
Sjöstedt, Stig Fö 5

Sjöstrand, A. Mats T. B 1 10
Sjöström, Alf I 31
Sjöström, Kurt S 44
Sjöström-Hedge, Ingela Bo 6
Skagersjö, Bengt K 15
Skala, Björn UD 1 2
Skantz, Anna-Greta Ju 8, S 34, I 3
Skarell, Gunnar E. A. B 2 10
Skarstedt, Carl-Ivar S. Ju 24, Fö 9
Skarvall, Karl-Erik Ju 2 17, Fö 10
Skilje, Ivar Kn 25
Skilje, Tord G. A 19
Skillner, Rolf G. S 43, B 26, A 2 10
Skog, Rolf R. E 2
Skoglund, Caj U. S 9
Skoglund, Eric Jo 15
Skoglund, Lena U 44
Skogö, Ingemar E 11, B 15
Skutnabb-Kangas, Tove A 4
Sköld, B. Anders Ju 13
Sköld, Lars G. U 27
Sköld, Per I. Jo 6
Sköllerholm, S. Ove J. B 6, H 11
Slunge, G. Walter R. Kn 25
Smedby, Björn S 40
Smedmark, Göran G:son S 23
Smith, A. Åke B 17
Smith, Harald S. W. U 25
Smith, Jan Kn 7
Smitt, Myrna E. D. A 7
Snicker, Raija A 4
Snihs, Jan Olof I 21
Sohlberg, Norah I. A 7
Sohlenius, Gunnar H. I 14
Sohlman, Åsa I 19
Soininen, Maritta A. A 4
Sommar, Carl Olov U 23
Sonnerby, Claes H 11
Soysal, Besim A 13
Sparre, Bengt Jo 19
Sparring, Leena U 16
Sparrman, Carl-Axel U 7
Spendrup, K. Aksel B 7, A 25
Spångberg, Jan Fö 3
Stadler, Claes-Göran Knutsson Bo 12
Stagh, Tommy Ch. Jo 6
Stahl, Ivar Bo 7
Stahre, N. Gunnar Jo 14, I 19
Starell, Lars I 31
Stark, Börje I 14
Stark, Hans O. A 16
Stark, K. Birger S 6
Starkerud, Lars I. B 28
Starlander, Lillemor Kn 16
Starup-Mårtensson, Helena S 39 40
Stattin, Marianne E. A 14
Steen, F. Peter U 4, I 5
Steen, Göran A. K 1
Stefan, Ljubica A 7
Stenbeck, B. Gösta I 19
Stenberg, C. Elisabet A 21
Stenberg, J. Nikolaus Jo 20
Stenberg, Leif E. Bo 11
Stenberg, Tage U. A 4
Stendahl, Christina U 16
Stenefeldt, Ulf I. Ju 11
Stenkula, Peter U 16
Stenlund, Kjell A. K 17
Stenlund, Roland U 22
Stenmark, Bengt-Erik K 2
Stenquist, Margareta S 28
Stenqvist, Gunnel M. U 11 13
Stenson, Bo S 22
Sténson, Britt-Marie I 3
Stensson, S. L. Börje B 8
Stensson, S. Lars-Gösta Kn 2
Stephansson, Jan S 13 32, A 12
Stephansson, Ove U 37
Sterfelt, Ove P. E. I 30
Sternby, Björn UD 3
Sterne, Bengt G. I 3
Sterner, Gunilla B. A 7
Sterzel, Fredrik A. C. Ju 36, S 44, A 22, Kn 12 20
Stetler, Emil U 20
Stiernstedt, K. Jan T. U 7 51
Stigare, Jan A. A 10
Stjernström, O. Ingolf E 13
Stjernström, Per I 32
Stolt, Lennart Kn 11 18
Storm, C. Olof Ju 16
Strand, Auli U 30
Strand, Birgit S 35
Strand, Karl-Erik Fö 5 11, S 1 20 23 30 32 36
Strand, Lars B. Ju 23, S 30, Bo 10
Strangert, Per-Olof I 5
Streijffert, Helena U 31
Striby, I. Christina K 12
Stridh, Arne U 6
Stridsman, Torsten U. Jo 5 20, A 8
Strindberg, Per-Olof J. Ju 30, Kn 5
Stripple, S. Lennart Kn 2
Stroh, Olof Fö 9
von Strokirch, Bengt Jo 16
Stråby, Kerstin U 37
Stråth, Claes S 45, A 9
Ström, Gunnar U 10
Ström, Gunnar O. F. U 6
Ström, Htun H 17
Ström, Ivan S. B 14
Ström, Lennart I 10
Ström, Märta U 19
Ström, Turid Ju 9 11 19

Strömberg, K. Håkan Jo 3 15
Strömberg, Karl-Erik J. Ju 15, S 27
Strömberg, Rolf E. Ju 26
Strömberg, Silja K. U 7
Strömberg Krantz, Eva U 2
Strömberg-Levin, Birgitta Kn 26
Strömblad, B. Charles R. Fö 2
Strömblom, Bengt Y. Jo 27
Strömbäck, Erland H. D. Ju 35
Strömbäck, Stig UD 2
Strömgren, Bo E. K 12, I 34
Sturkell, Carl-Edvard S 19
Stymne, Anders S 24
Styring, Sten Ju 21
Styrud, S. Josef Kn 8
Ståhlberg, Karin H 16
Stål, B. Torbjörn Kn 17
Stålberg, Marianne G. E. A 7, Kn 5
Stålberg, P. Lennart I 9, Kn 4
Stålbo, Per-Olof S 1
Stålebrant, Rolf H 15, I 3
Stålhammar, Bert E. J. U 6
Stångberg, Olle E 14, B 31, I 28
Sundberg, Anita H 11
Sundberg, Carl-Gustaf I 19 32
Sundberg, E. Bertil Kn 17
Sundberg, Erik D. Kn 13
Sundberg, Hans E. S 20
Sundberg, Ingrid E. Ju 3, UD 2, U 6
Sundberg, Kjell M. K 10 20 24
Sundberg, L. Ove I 31
Sundberg, Per Bo 18
Sundberg-Falkenmark, Malin F. S. Jo 9
Sundblad, K. Erik Ju 7
Sundblad, Yngve Ju 18
Sundbom, Lars T. Bo 16
Sundbom, Magnus I 9
Sundelin, Dick Kn 5
Sundelin, Leif C. Bo 12
Sundelius, Claes-Göran T. B 33, U 32
Sundelius, Ove R. S. Fö 9
Sundell, Björn E. G. Jo 21
Sundén, S. Bo H. A 9
Sundgren, E. Roland E 13, A 7
Sundin, Åke H 15 16
Sundkvist, K. R. Tage E 2, B 5
Sundling, Sylvia S 30
Sundman, Per Olof B 30, U 10
Sundquist, A. Åke Ju 27
Sundström, Björn G. U 3
Sundström, Gudrun Fö 5, U 33, H 8
Sundström, Gun-Britt U 2
Sundström, Kerstin H 7 6
Sundström, Olof G. Fö 11
Sundström, Sten U 51
Sundström-Feigenberg, Kajsa S 39
Sunnerman, Karl-Erik Bo 16
Svahn, Bertil A. Ju 15
Svahn, Hans L. I 12 36
Svanberg, Gösta Jo 16
Svanberg, Lars U 10
Svanfeldt, Gunnar I 19
Svanfeldt, Göran H. U 3 6
Svanström, K. Ivan H. Ju 48, U 47, Jo 23
Svantemark, Lennart S. I. K 15
Svantesson, Magnus Kn 26
Svartberg, Karl-Erik Fö 3, Kn 17
Svedberg, Ingrid B 27
Svedin, Uno Jo 9
Svedjemark, Gun Astri Jo 14
Svegfors, J. Mats A. Ju 26, B 9, Bo 3
Svegrell, Tomas Bo 5
Sveningsson, Per Johan I 19
Svenningsson, Karl-Axel H. B 28
Svenson, Gösta E. I 3
Svenson, S. Göte Jo 8 10, Bo 15
Svenson, Sven G. E 3
Svensson, Arne Jo 23
Svensson, Bengt Olof Jo 15
Svensson, Carl-Gustaf Å. B 15
Svensson, Cay Bertil K 1
Svensson, Evert I. S 44, Ju 3
Svensson, Gunnar S 34, U 13 33 44
Svensson, Harry U 19
Svensson, Inge G. S 2 23 45, A 16
Svensson, Kjell R. Bo 3
Svensson, Lars G. B. Ju 42
Svensson, Lennart G. A 4
Svensson, M. Allan U 3
Svensson, Margareta S 1 35
Svensson, Marghita S 35
Svensson, Nils-Eric Bo 3
Svensson, Olle F. S. Ju 25
Svensson, Per S. Ove Kn 11 12
Svensson, S. Börje F. Jo 3
Svensson, S. Erik Bo 8
Svensson, S. Göran E 8
Svensson, S. I. R. Ju 7 15 26, Bo 7
Svensson, S. K. Tuve K 12
Svensson, S. Raymond Fö 3, A 10
Svensson, S. Ulf Jo 10
Svensson, Sten U 18
Svensson, Sten I. H 12, A 9 10 23
Svensson, Sven Eric S 45

Svensson, Sven-Erik I 3
Svensson, Torbjörn U 17
Svensson, Torsten V. Kn 7
Svensson, Åke E. F. E 5
Svensson, Åke G. B 12
Svensson, Åke L. R. Fö 11
Svenungsson, Birgitta U 2
Sverne, Tor E. Ju 23
Svonni, Mikael U 13
Svärd, Göran S 23
Svärd, Karl-Erik Fö 13
Svärd, Stig U 10
Svärd, Stig Olof Jo 4
Swahn, Claes-Göran U 48
Swanstein, Stig N. S. K 5
Swarén, Ulla S 31, A 15
Swarting, Sven K 10, I 39
Swartling, Anders J. A. B 21
Swartling, Fredrik S 14
Swartling, Ingela U 17
Swedberg, Bo S 43, U 22
Swedin, Bo W. B:son A 13
Swegen, Joel A. Bo 12
Swärd, Åke E. I 3
von Sydow, Gunnar K 10, Jo 14
Säfbom, Erland K 2
Säkk, Karl Jo 23
Sälde, Henry S 34
Sätre, Åke Ju 48
Sävborg-Lundgren, Görel U 15 16
Sävenstrand, Ulf S 25
Söderbaum, Peter S 31
Söderberg, Bengt S 38
Söderberg, Bo G. A 18
Söderberg, Elmer Ju 14
Söderberg, Hans I. Bo 12
Söderberg, Lena B. I 19
Söderberg, Per-Olof S 30
Söderberg, Ragnar S 9
Södergren, Lars-Olof I 27
Söderlind, Olof U 10
Söderlund, A. Göran Ju 2
Söderlund, Herbert Ju 37
Söderman, Elis A. S 5
Söderman, Olle U 36
Söderqvist, Bengt O. A. S 1
Söderqvist, Oswald E. J. UD 4, I 21
Södersten, Bo Å. B 30
Söderström, B. Olof E 14
Söderström, Bengt H. T:son Bo 9 13 15
Söderström, Karin U 33
Söderström, Kurt I. W. B 4
Söderström, Nils U 16 17, A 14
Söderström, Olof S 36
Sörberg, Bo I 3
Sörenson, Torsten N. Kn 3

T
Tallroth, N. Börje Kn 4
Tallroth, Tore UD 3
Tamfeldt, Bengt G. Fö 3 6
Tamm Buckle, Monika A 7
Tarschys, N. Daniel Ju 51, E 11, B 9
Tavemark, Rune Kn 26
Tegenfeldt, Hans G. Fö 7
Tegman, L. Olof A 21
Tegnér, Per Fö 11
Tegnhed, Lars A. Kn 19
Teleman, Ulf U 2
Telestam, Gösta L. E 9
Teljstedt, Håkan A 5
Tell, Wilhelm Jo 14
Tengberg, Bo E. Jo 9
Tengelin, Sten H 11
Tengroth, Bengt T. I 10
Tengström, Emin Jo 9
Tengvall, Sven-Erik G. S 13 20
Tengwall, Jan O. B 17
Terenius, Lars U 37
Ternryd, Carl-Olof B 24, Bo 18
Terrefe, Almaz A 13
Tersmeden, L. G. Erik H 1
Terstad, I. Gösta A. Fö 2 5
Tetzel, Tomas Å. G. Jo 27, I 9
Teveborg, Lennart U 6 7 27
Thalén, Lars U 23
Tham, Carl UD 4
Tham, Carl G. W. Fö 5
Thelin, Bengt A. U 6
Thelin, Krister S 23
Thellman-Gustavson, U. Birgitta A 21
Themnér, J. Christer K 2 13
Theolin, Sture B. UD 2
Theorin, K. Maj Britt Jo 4
Thilén, Claes I 34
Thollander, K. Gunnar H:son Kn 9
Thomaeus, Barbro H 2
Thomasson, Björn E. U 44
Thomasson, Lars U 13
Thor, Thorsten S 1 31
Thordin, Bengt S 28
Thorell, Lars G. Jo 27
Thorell Rittby, Elisabet U 30
Thorén, Rune I 10
Thoresson, Göran S 23
Thorin, Leif Bo 5
Thornell, Anders B. B 6 7
Thorngren, S. Bertil I 14
Thornström, J. H. Torgny K 2
Thorselius, Ulf T. Jo 16
Thorsell, Gunnar U 18
Thorsell, Siv S 27

Thorslund, Bertil O. A 12
Thorsson, Inga M. UD 2, U 4
Thorsson, Stig H 16
Thorstenson, Billy S 27, U 13
Thufvesson, Bengt E. I 28
Thulin, Einar E:son B 1
Thunholm, Lars-Erik E 3
Thunved, Anders E. Ju 23
Thunved, Jan G. K 22
Thunwall, M. Bo 15
Thuresson, Carin A 12
Thurhagen, E. Ruben I 4
Thyberg, Jan H 15
Thyberg, O. Knut Fö 5
Thyberg, P. Erik Fö 5
Thyblad, Tom F. F. Kn 22
Thyresson, Gunnar Ju 24
Thörn, Lars-Olof E 3 13
Thörner, Brivio Fö 11, I 32
Thörngren, John Ju 21
Thörngren, Torbjörn U 52
Tiberg, Lennart Jo 23
Tiderman, Vincent U 6
Tidhult, Bengt A. K 21
Tillander, Ulla B. Ju 38, S 30
Tillinger, Lars-Erik Jo 22
Timm, Dietrich H. E. I 27
Tirkkonen, Tuomo J. A 13 14
Tiselius, Per-Erik H 17
Tivéus, Ylva A 15
Tjernberg, K. V. Harry Ju 4
Tjernström, K. Sune I 14 31
Tjäder, Thomas H. Fö 11
Tjärnberg, Marianne S 13 32
Tjörneryd, John E. E. Fö 2
Tobisson, Lars F. E 2
Tocklin, Hans E. A 8
Toll, C. Christopher U 2
Tombrock, Gun I 27
Topalov, Anna-Kristina A 14
Torbacke, Jarl U 23
Torell, Per S 15
Tornborg, Curt G. F. U 13, Kn 5 26
Tornée, Per H. G. Bo 8
Torngren, Håkan E. B 11
Torngren, Jerker R. K 1
Torpefält, Leif S 13
Torselius, Jan Henrik K 24
Torwald, G. A. Rune K 10
Tottie, Lars W. Ju 3
Tranell, E. Olof B. Ju 13
Troedsson, Ingegerd S 30, B 35, Bo 10, Kn 18
Troedsson, Tryggve I 5
Troije, Karl-Axel B 34
Troive, Hans Kn 26
Trost, Jan L. E. Ju 3
Trowald, Nils U 19
Trulsson, Rolf G. K. Ju 55
Trygg, Margareta U 6
Tsokanis, Giorgios A 13
Tufvesson, Jan O. I. B 24
Tunberger, Johan A. Fö 5
Tunhammar, Göran M. A 24
Turesson, Bo Ju 44, K 15
Tydén, Thomas I 5
Tygesen, Lars S. K 2 13
Tyndal, Anders S 22
Tynell, Lars V. U 44
Tyrstrup, Kerstin I 19
Tågmark, Sven G. Jo 21, I 8
Tångeberg, Peter U 35
Tägil, Sven O. U 4
Törfeldt, Lennart K 24
Törnell, Inga-Britt Ju 6
Törngren, Mats W. A 7
Törnkvist, Olof Kn 26
Törnqvist, Folke K 2
Törnqvist, Ingvar B. U 27
Törnroth, Lennarth Ju 40, H 1
Törnvall, Peder H. Kn 12 15

U
Udd, S. Robert Jo 13
Uddgren, Olle I 19
Uggla, Claes A. Ju 9 40, H 1
Uggla, G. Inga-Lill S 6
af Ugglas, Margaretha M. Fö 5, B 14, A 7 8 10
Ulander, Lars G. Fö 5, B 14
Ulfhielm, Monica H. V. E 2, B 14 22, A 2, I 34
Ullander, Kerstin U 30
Ullenhag, Jörgen UD 4, U 31
Ullman, Harald C. G. Ju 35
Ulmander, Jan Ju 13 50
Ulvhammar, Birgitta S 43, A 7
Ulvönäs, E. R. Staffan I 5
Unckel, Per C. G. Ju 25, Fö 3, Jo 9, I 5
Unga, Nils J. A 8 12 16 24
Unsgaard, Håkan U 23
Utberg, Rolf S 34
Utkutug, Hüsamettin A 13
Utsi, Per-Mikael U 13
Utterström, Thomas O. Ju 8, E 3 7

V
Vahlne, Jan-Erik I 11
Vallinder, Torbjörn Ju 25
Vallquist, Gunnel U 2
Vannerus, S. Olof H 11
Vestin, F. E. Margareta U 6
Viberg, Gunilla U 6

Victor, Dag Ju 41
Viirman, Ants U 44
Viklund, B. M. Elisabet Bo 15
Viklund, Lars Ju 27
Vikman, Sven U 6
Vikström, Björn S 24
Vilgeus, C. Jan I. I 30, Kn 9
Villner, Ina S 6 24
Vinell, Lars H 11
Vingedal, S. Gunnar Bo 14
Vinthagen, Rolf K 18
Viotti, S. Staffan J. E 12
Virdebrandt, Carl-Erik U 42 51, Bo 14
Virin, C. Niclas B 35
Voss-Schrader, Ulla A. A 7
Vängby, Staffan O. S. Ju 15

W
Wachtmeister, Knut G. N. S 15, E 4, B 29
Wadell, Ulla G. S. B 1 8
Wadensjö, Eskil A 1
Wadensjö, Eskil G. E 11
Wadensjö, Eskil W. A 4
Waern, Karl-Gustav U 6, A 10
Waesterberg, Lars H 16
Wahlberg, E. Marianne S 43, A 2 10
Wahlbäck, M. Krister Fö 5
Wahlén, Staffan U 16
Wahlgren, E. Göran E 8
Wahlgren, E. Göran B 6
Wahlgren, Nils-Einar I 3
Wahlin, Tryggve Ju 2
Wahlqvist, Lars B. I 19
Wahlqvist, Stig S 22
Wahlstedt, Bengt L. E 1 13
Wahlström, Björn I 19
Wahlström, Bror A. Ju 3
Wahlström, Per E. K 2
Wahlström, Stina M. A 3
Wahlström, Victor U 10
Wahlund, Ingrid U 15
Wahren, Håkan G. H. Jo 14
Walander, Håkan I. Ju 41, S 23
Walberg, Sten S. B 20
Waldau, Ulf Ju 33
Waldén, G. Louise A 7
Waldenby, Torbjörn Ju 7, I 3
Waldenström, Erland E 2
Waldenström, Hans Kn 5 13
Waldenström, Sven U 3
Waldenvik, Alf-Göran U 6
Walin, Gösta A. Ju 7
Wall, Nils Olof B 24
Wallander, Jan R. E 12
Wallberg, C. G. Börje Fö 9
Wallberg, Klas H. S. A 4
Wallberg, Ursula H 12
Walldin, Carin M. A 10
Wallenberg, Bengt E. I 27
Wallenborg, Irma U 35
Wallerius, Olof B 30, H 1
Wallestam, Leif K. H. B 31
Wallgren, Björn Jo 9
Wallin, Alf G. Ju 14, Jo 15
Wallin, Björn A. Fö 7
Wallin, Kerstin U 15
Wallin, L. Bosse K 18 22
Wallin, Nils S 34
Wallin, Per H 12
Wallin, Sven-Erik U 39
Wallmark, Nils U 17
Wallroth, Bengt Ju 24
Wallström, Margot A 10
Wallström, S. Lennart Ju 50
Wancke, N. Folke Bo 12
Warensjö, J. A. Folke Ju 22
Wastenson, Leif Bo 9
Wasteson, Lennart Ju 21
Wedelin, Kerstin B. U 16
Wegerman, Åke S 37
Weibo, Björn S. Ju 2
Weibull, Lilian I 27
Weichbrodt, Björn I 14
Weigelt, K. Ulla A 2 11
Weinberg, Ulf C. Jo 6
Weinehall, Lars E. J. Ju 7
Welander, Gösta B 4
Welin, E. Gösta Fö 2
Wendel, Maj-Britt S 14 34
Wendt, Curt A. G. Bo 2
Wennberg, Gunilla I. Jo 3
Wennberg, K. H. Birger Kn 8
Wennbo, Ulla U 18
Wennerberg, Bengt I 10
Wennerberg, Sigfrid UD 4, I 5
Wennerfors, Alf S 23, A 6 12
Wennergren, C. Bertil O. Ju 33
Wennström, K. Gunnar S 1 6 9, U 27, A 5
Wentz, Nils O. Ju 21
Werbell, Bror I. B 13, U 52
Werdinius, Claes A. B 5
Werenfels-Röttorp, Monica S. A 3
Wernstedt, Monica A 7
Werthén, Hans L.O. E 2
Wessel, Britta U 44
Wessman, Lennart S 14
Wessman, Yvonne B.-M. A 5
Westberg, H-O. (Olle) B 4 5
Westberg, Lars U 53
Westberg, Olof (Olle) I 9
Westerberg, Bengt S 43, B 33, Bo 1, Kn 27

Westerberg, Lars G. I. A 6
Westerberg, Per I 3 8
Westerberg, Pia-Margherite I 8
Westerberg, Sten B. Bo 1
Westerberg, Ulf L. I 3
Westerborn, Olle O. A. S 1
Westerholm, Barbro S 1 6 36 43, A 7, Bo 15
Westerholm, P.M. A 15
Westerlind, Erik A. E 7, B 7
Westerlind, N. Peter E 13
Westerlund, Uno U 3 15 27
Westermark, J. Gunnar A 1
Westermark, Torbjörn S 31
Westholm, Carl-Johan I 3
Westin, Aina S 45, A 2 7
Westin, Charles M. H. A 13
Westlander, Olle Ju 40
Westlin, Arne I 19
Westlund, Göran H 11
Westman, Anna-Christina U 6
Westman, Gustaf-Adolf Bo 10
Westman, Henrik K 24, Fö 8
Weston, Kerstin U 6
Wetterberg, Gunnar Ju 7
Wetterberg, Ulf G. B 9, U 33
Wetterling, Gunnar S 47
Wibble, Anne M. E 4, I 31
Wibell, Ingrid S. A 7
Wiberg, G. Lennart E:son Ju 6 27
Wiberg, Ragne Ju 7, I 3
Wickberg, Barbro I. U 17
Wickberg, Nils S 6
Wickbom, Sten G. Bo 3 13 15
Wickman, Frans E. I 5
Wickman, H. Krister E 4
Wickman, Kerstin U 4
Wicksell, Anders S 17
Wickström, Arne I 30
Wickum, Britt Ju 18
Wictor, Karl-Erik I 10
Wictorson, Karl-Eric A. S 1 6
Wictorsson, Åke V. Jo 21 23
Widebäck, I. Birgitta B 8
Widebäck, Ulf M. Ju 51, B 9
Widén, K. A. Ingvar Ju 14, E 10
Widestrand, Lars O. E 6
Widgren, A. Kristina Ju 47
Widgren, Greger UD 3
Widgren, Jonas S 27, A 4 23
Widing, S. Lennart A 23
Widlund, Bo I 36
Widmark, Jim V. Bo 17 18
Widmark, P. Sverker V. B 5
Wieslander, Bengt Fö 10
Wigart, Anne-Outram S 27, A 4
Wigur, J. T. Rolf Fö 5
Wigzell, Kerstin Fö 5
Wiig, Pål S 24
Wiik, Curt UD 3
Wijkman, Anders I. S. Ju 18
Wijkmark, Bo Bo 9
Wikander, Sten J. O. B 21
Wiking, Gösta E. I 28
Wiking-Johnsson, I. H. Peter Ju 4
Wiklander, Bertil U 2
Wiklander, Torsten P. A 7
Wiklund, Bengt O. U 3 19
Wiklund, Svea S. S. Fö 2, S 6 14
Wikman, L. Åke Jo 5 20
Wikman, Monika S 34
Wikmark, Stefan G. K 13
Wikmark, Örjan G. Kn 2
Wikrén, R. O. Gerhard A 3 9 14
Wikström, Jan-Erik U 13
Wikström, K. Arne Ju 2 33
Wikström, Olof G. I 19
Wikström, Solveig H 11
Wiktorin, Bengt Fö 5, S 9, Kn 1
Wiktorin, Ove E. A. Fö 5
Wilander, Sven E. A 5
Wilhelmsson, A. Börje S 2
Wilhelmsson, Arne E. Ju 4, B 7
Wilhelmsson, Börje A. S 47, K 17
Wilhelmsson, F. Uno B 14
Willart, N. Bo B 1
von Willebrand, Karin M. Ju 8, E 5
Williamson, Morgan K 23
Williamsson, Uno E. I. Fö 2
Wilson, Bernt O. E. Jo 23
Wilson-Lohse, Britt A 7
Winberg, Henrik A. K 10
Winberg, Jan S 15
Winberg, O. Bertil Fö 15
Winberg, Ylva S 27
Winqvist, Kay-Vilhelm Ju 41
Winther, S. I. Eva Ju 50
Wintzer, Stig S 20
Wirmark, B. David I. Fö 5
Wirsäll, Nils-Erik B 13
Wirtén, G. S. Åke Jo 25
Wistrand, Anders W. H. A 8
Wistrand, Birgitta M. A 7
Witt, Nils Jo 13
Wittbom, Bengt G. -A. A 10
Wittenmark, Lars T. N. B 9
Wittorp, I. Birgitta Ju 3, S 19 20 36
Wohlin, Hans E. O. K 22
Wohlin-Andersson, Anna M. K 18 21
Wohlström, H. Christer Jo 21
de Woul, Jan T. J. B 13
Wramner, Per I. Jo 9, I 19
Wranghult, Hans O. Ju 2

Wrede, Gösta U 2
Wredén, Åke Jo 24
Wretborn, Christer A 1
Wulff, Torgil H:son UD 1, Fö 9
Wunderman, C. Håkan E 8
Wåhlström, Ingemar U 23
Wångby, Erik I 3 5
Wååg, Nils Erik I 5
Wärnberg, Erik G. B 28
Wästberg, Greta E. B 13
Wästlund, I. Gunilla Bo 5

Y
Ydreborg-Westberg, Berit A 5
Yngvesson, Nils H. Bo 8
Yregård, Rune B 2
Ysander, Bengt-Christer E 6

Z
Zachrisson, Ann-Christine Bo 7
Zachrisson, Bertil K 21
Zachrisson, Rune E. Kn 14
Zethraeus, Sten Å. A 8
Zetterberg, Eva S 12
Zetterberg, Leif R. U 22 33
Zettermark, J. Åke E 10, Jo 23
Zetterquist, Urban G. Bo 10
Zettersten, Gunnar M. Jo 9
Zettersten, Ian E. B 31
Zetterström, Björn E. Fö 7
Zetterström, Kjell U 35
Zetterström-Lagerwall, Gerd M. S 1
Ziemelis, Mite U 46
Zingmark, P. O. Anders A 25

Å
Åberg, C. Anders U 15, A 8 18
Åberg, Carl Johan B 20
Åberg, Fritz S 36
Åberg, Gunnar M. S 43
Åberg, Hilding Ju 8
Åberg, Jan Håkan Kn 3
Åberg, Lars Gunnar E 14
Åberg, Per I. A 9
Åberg, Ulf A. G. Jo 19
Åbjörnsson, Carl V. B 31
Ådahl, S. Y. P. I 28
Ågren, Lars O. T. Bo 2 6 13 14 15
Ågren, N. Gunnar S. Kn 5
Ågren, Per K. G. S 20
Ågren, S. Birgitta V. I 19
Ågren, Sture S 20
Åhgren-Lange, Ulla U 27
Åhlén, Lars Ju 2, B 11
Åhman, A. Sune U 6
Åhrén, Anders G. Jo 20
Åhs, Ulla M. A 15

Åkerberg, Yngve Ju 16, U 1
Åkerblom, Gustav V. Jo 14
Åkerblom, Leif G. A 9
Åkerdahl, Magnus F. Ju 4
Åkerfeldt, Sven Eric Bo 8 14
Åkerlind, Allan J. G. Ju 13 S 17 35
Åkerlind, Ulla U 37
Åkerlund, Hans E. Kn 4
Åkesson, Gert Kn 25
Åkesson, Hans U 47, Ju 2
Åkesson, Hans O. Ju 3
Åkesson, Karl-Gunnar I 3
Ålander, Birgit V. Ju 47
Åman, Karl Erik H 13
Ångström, Rune T. UD 2, S 9, B 7 12, I 21
Ånäs, Per U 36
Årefeldt, Ann UD 3
Årlin, Ingrid S. Bo 3 6, I 5
Åsberg, Christer U 2
Åsbring, Lars-Göran G. Ju 15
Åsbrink, Erik Ju 44
Åsbrink, Erik B 35
Åslander, A. Nils-Olof (Olle) Jo 8
Åsling, Nils G. I 4
Åstedt, Inga-Britta S 27, U 7
Åstrand, Berit E. B 24
Åstrand, Göran Kn 14
Åstrand, Hans U 51
Åstrand, K. Gunnar Fö 9
Åstrand, Lars E. I 19 39
Åström, C. G. Birger Bo 3 13
Åström, Lars-Åke E. S 6 32
Åvall, Sven K. B 7

Ä
Ängeby, Ragnar S 22

Ö
Öberg, Bengt H. I 19
Öberg, Bernt S 33
Öberg, L. J. Eskil K 22
Öberg, N. P. Kjell A 3 4 13
Ödman, Margot S 2
Ödmansson, Erik I 14
Öfström, Sylve S 20
Öh, E. Tage I 8
Öhman, Anders R. Ju 4
Öhman, Arne J. P. B 6
Öhman, Berndt E 2
Öhman, Christer H 15, I 5
Öhman, Frank H 7
Öhman, Per U 15, A 18
Öhman, Sven E. G. A 4 13
Öhman, Toivo Ju 46
Öhman, Ulf U 51
Öhrman, Lars F. I 9
Öhrström, Sven T. A. U 30

Öhrsvik, Lena M. Ju 43, U 3 16
Öijerholm, C. Rutger Jo 4
Öjeheim, Per-Göran E 4
Öjelind, B. Lennart Bo 10
Ölundh, Eva M. K 1
Ördell, Carl N. A 14
Örn, Torsten I 14
Örn Holm, Greta S. A 15
Örne, Ingegerd U 6
Örnfelt, Bengt W. I 3
Örnhall, Hans S 34
Örtendahl, Per Anders B 22
Östberg, Bertil M. A 10
Östberg, Eva M. B 31
Östberg, N. Göran A 21
Öste, Suzanne S 43
Öster, Karl Olov
E 10, U 13, Jo 23 25
Öster, Tjelvar S 13
Österberg, Gunnar R. I 31
Österberg, Rolf U 15
Österberg, Tommy B. Bo 13
Österdahl, Sven Otto Ju 44
Östergren, Karin S 15
Österlund, Erik U 23
Österlund, Tord H:son Ju 2
Östh, Bernt N. S. Fö 11
Östlund, Hans-Erik A 10
Östman, Arnold U 42
Östman, Bertil U 10
Östman, Olle Ju 43
Östrand, P. Olov (Olle) A 5
Öström, Klasgöran S 13, A 9

Sakregister till kommittéer

(Sakregistret omfattar både del I och del II. Referenser till del II innehåller alltid II följt av departementsbeteckning och nummer. Referenserna till del I saknar motsvarande beteckning.)

A

A-boklådor U 52; II U 4
A-inträde (arbetsgivarinträde) B 38; II B 12
Abortkommitté, 1980 års S 39; II S 4
Abortlagstiftning, utvärdering S 39; II S 4
AC (Adoptionscentrum) Ju 23
ADB
ADB-anskaffningsutredningen B 24
ADB-beredningsgruppen Kn 4
Administrativa ändamål B 33; II B 4
Allmänna försäkringen (ALLFA) S 13
Arbetsförmedlingen A 24; II A 3
Arkivvård, gallringsbestämmelser Ju 18; II Ju 4
Arkivvård, gallringsbestämmelser, socialtjänsten/-vården S 41; II S 2
Brottmålsförfarandet (BROTTSRI) Ju 2
Cancerregister, olika myndigheter S 31
Data-TV U 23
Datadelegationen B 33; II B 4
Datalagstiftningskommittén (DALK) Ju 18; II Ju 4
Dataombudsman Ju 18; II Ju 4
Exekutionsväsendet (REX) Kn 26; II Kn 2
Expertis, statskontoret B 37; II B 9
Fastighetsdata- och inskrivning (FADIR) Ju 44
Företag-Samhälle (DIS-utredningen) I 22
Företagsinteckning Ju 6
Försäkringskassor-löneuträkningssystemet SLÖR B 39; II B 12
Gäldenärsregister (DALK) Ju 18; II Ju 4
Kommunala sociala informationssystemet (KOSIS) S 41; II S 4
Lagstiftningsförfarandet och rättspraxis (LAGRI/RÄTTSDATA) Ju 2
Lantmäteriverksamheten Bo 17; II Bo 3
Material, tillgängligt för allmänheten (DALK) Ju 18; II Ju 4
Personorienterad information (DALK) Ju 18; II Ju 4
Planeringsrutiner, rättsväsendet (PLANRI) Ju 2
Processindustrin, effekter på närningslivet I 14
Registerpanträttssystem Ju 20
Riktlinjer och principer (datadelegationen) B 33; II B 4
Statliga person- och adressregister (SPAR) Ju 18; II Ju 4
Sårbarhetskommittén (SÅRK) Fö 3
Telefaksimil U 23
Text-TV U 23
Utrustning, statsförvaltningen B 24
Ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Administrationskostnader, föräldraförsäkringen S 45; II S 7
Administrationskostnader, sjukersättningssystem S 23; II S 10
Administrativ samordning, socialförsäkringsområdet och försäkringsdomstolarna S 47; II S 8
Administrativa förenklingar, legitimations- och behörighetsärenden inom hälso- och sjukvården S 48; II S 11
Administrativa förenklingar, patientdokumentation S 40; II S 1, 12
Administrativa konsekvenser, personregisterlagstiftning Ju 18; II Ju 4
Administrativa synpunkter, föräldraledighet S 45; II S 7
Administrativa ändamål, ADB-system B 33; II B 4
Adoptionscentrum (AC) Ju 23
Adressystem, postverket, landsbygdsområde U 47; II U 2
Advokat, tvångsmedelsreglering Ju 33
Affärsverks verkstadsrörelser K 5
AFL (lag om allmän försäkring) B 38; II B 12

Afrikanska utvecklingsbanken (ADB), *svenskt bistånd* H13
Aktiebolag, offentliga styrelseledamöter I 29
Aktiesparande, stimulans av B 21; II B 2, 15
Aktievinstbeskattning, regler B 21; II B 2, 15
Akustisk apparatur Ju 1
ALK se atomlagstiftningskommittén I 21
Alkohol, kontraktsvård för missbrukare S 26
Alkohol, rikskampanjen Stoppa langningen — Aktion mot alkoholfaran S 37
Alkoholbegränsning, representation S 43; II S 6
Alkoholfri motellverksamhet S 29
Alkoholfrågor, Samordningsorgan för S 43; II S 6
Alkoholmissbruk, kvinnor S 43; II S 6
Alkoholmissbrukare, erkända och enskilda vårdanstalter S 5
Alkoholmissbrukare, vård utan samtycke S 44; II S 5
Alkoholransonering S 43; II S 6
Alkoholregistrering S 43; II S 6
Alkoholutandningsprov Ju 55; II Ju 8
ALLFA (utredningen om ADB inom allmänna försäkringen) S 13
Allmän domstol, rättegångsförfarandet Ju 21
Allmän försäkring (AFL), arbetsgivarinträde B 38; II B 12
Allmän placeringsplikt, kreditpolitiken E 12; II E 2
Allmän registrering, bostadsrätter[1] B 39; II B 14
Allmän socialförsäkring S 8
Allmänhetens tillgång till ADB-material Ju 18; II Ju 4
Allmänna datanätet B 33; II B 4
Allmänna domstolar, militär disciplinpåföljd Ju 24
Allmänna försäkringen, ADB-system Fö 14; S 13, B 33; II Fö 6, B 4
Allmänna handlingar Ju 18
Allmänna kartor Bo 4
Allmänna ordningsstadgan Kn 9
Allmänna pensionsfonden (AP-fonden), *inrättande av en femte fondstyrelse* E14; II E 3
Allmänna samlingslokaler Bo 14
Allmänna skolväsendet, integration av handikappade elever U 19
Allmänna tandvårdsförsäkringen S 20
Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Allmänna värnpliktens innehåll Fö 5; II Fö 3
Allmänningsutredningen Jo 16
Alternativ produktion, försvarsmaterielindustrin, vissa delar I 20
AMS se arbetsmarknadsstyrelsen, vissa
Analysobjekt, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Andlig vård, försvarsmakten Fö 13; II Fö 4
Anhörigvårdskommittén S 35
Anläggningsarrende Ju 14
Anläggningslagen, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Annell-reglerna B 21; II B 2, 15
Anonymitetsskyddsreglering, intressekollision Ju 33
Anskaffare, grundlagsskydd Ju 25
Anstalt, fängelsestraff Ju 41
Anstaltsbestämmelser, viss tillämpning Ju 53; II Ju 5
Anstaltspersonal, nykterhetsvården S 5
Anställda, kommuner och landstingskommuner Kn 6, 27; II Kn 3
Anställds integritet Ju 1, 18
Anställds pensionering B 6
Anställningsmyndighet, sjukanmälan B 38; II B 12
Anställningsskyddskommittén A 8
Ansvar, funktionärer i offentlig verksamhet Ju 50
Ansvarsfördelning stat och kommun, tillämpad planering, krig och fred Fö 2; II Fö 2
Ansvarsfördelning, överlåtelse av ägarlägenheter Ju 54; II Ju 6
Ansvarsförhållanden, Stockholmstrafiken K 21; II K 2
Ansvarsnämnder Ju 18, S 5
Ansvarssystem, militärt Ju 24
Apparatur, behandling med kortvåg m.m. S 25
Arbetarnas bildningsförbund (ABF), *statligt stöd till allmänna samlingslokaler* Bo 14
Arbetarskyddsfrågor, medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1
Arbetsersättning, kriminalvårdsanstalt Ju 45
Arbetsförmedling, vissa korttidsanställda A 24; II A 3
Arbetsgivare, socialförsäkringsavgift till sjukförsäkringen S 23; II S 10
Arbetsgivarinträde (A-inträde), *statsanställda* B 38; II B 12
Arbetsgruppen (S 1979:13) *för att planera och genomföra en aktion mot överlåtelse av alkohol till ungdom* S 37
Arbetsgruppen (S 1980:01) *för samråd beträffande boendeservice*

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda.

för svårt handikappade S 38
Arbetsgruppen (U 1977:10) för samefrågor U 13
Arbetsmarknadens parter, ADB-frågor B 33; II B 4
Arbetsmarknadsfrågor, expertgruppen för utredningsverksamheten (EFA) A 1
Arbetsmarknadsmässiga variationer, abortfrekvens S 39; II S 4
Arbetsmarknadspolitik, byggnadsverksamhet A 25; II A 5
Arbetsmarknadspolitikens verkningar A 1
Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) vissa korttidsanställda A 24; II A 3
Arbetsmarknadsutbildning, företag A 21; II A 7
Arbetsmiljö, datateknikens effekter A 12
Arbetsmiljöinvesteringar A 18
Arbetsmiljörisker A 15
Arbetsplatsers integritetsskydd Ju 1
Arbetsrättskommittén, Nya A 6
Arbetsskador, medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Arbetstagares uppfinningar Ju 29
Arbetstider, förskjutna, Stockholmsregionen K 22; II K 3
Arbetstidsfrågor, Delegationen för A 2
Arbetstidsfrågor, Utredningen av vissa A 11
Arkiv, försäkringsdomstolar S 47; II S 8
Arkiv, medicinska, gallring S 40; II S 1, 12
Arkiv, ortnamn (DOVA) U 47; II U 2
Arrendelagskommittén Ju 14
Arvskifte Ju 22
Asiatiska utvecklingsbanken (ASDB), svenskt bistånd H 13
Atomlagstiftningskommittén (ALK) I 21
Audivisuella medel, biblioteksverksamheten U 44; II U 1
Automatisk databehandling, se ADB
AUU-sakkunniga se sakkunniga för förhandling om avtalsreglering av upphovsrättsliga frågor på undervisningsområdet
Avdrag, underskott vid inkomsttaxering B 35; II B 3
Avfall, radioaktivt I 16
Avgift, polisbevakning Kn 9
Avgifter, kulturarbetare och uppfinnare B 30
Avgiftsfordringar B 7
Avgiftsområdet, tvångsmedelsregleringen, integritetsskyddsfrågor Ju 33
Avgiftsstruktur, hamnväsendet K 23; II K 4
Avgiftssystem, konkurskostnader Ju 4
Avgiftssystem, taxeringsbesked B 11
Avgiftssystem, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Avgäld, tomträttsinnehavare Ju 26
Avräkningssystem B 21; II B 2, 15
Avståndsverkande mikrofoner Ju 1
Avtal, underställning av B 3
Avtalslicens Ju 16
Avtalsreglering, upphovsrättsliga frågor, undervisningsområdet U 1

B

Balansbegrepp E 1
Balansbrist, samhällsekonomi E 12; II E 2
Bandinspelning Ju 1, 16
Banker, engagemang i svenska och utländska dotterbolag E 3; II E 4
Bankkort E 13; II E 1
Bankkredit, särskild säkerhet E 3; II E 4
Banklagstiftning, pantsättning av byggnad på annans tomt Ju 20
Banklagsutredningen E 3; II E 4
Bankrörelseverksamhet, utökad E 3; II E 4
Barn- och ungdomsvård, psykisk, formerna för S 46; II S 9
Barn till alkoholmissbrukande kvinnor S 43; II S 6
Barn till begåvningshandikappade S 14; II S 3
Barn till missbrukande kvinnor S 44; II S 5
Barnfamiljers ekonomiska stöd S 30, Bo 10
Barnledighet S 45; II S 7
Barnomsorgsgruppen S 3
Barns rättsliga ställning Ju 23
Barnåret 1979 S 18
Bebyggelse, energihushållning Bo 6
Bebyggelse, utökad ansvars- och handlingsfrihet för kommuner och landstingskommuner Kn 27; II Kn 3
Bebyggelseplanering, fysisk Bo 3
Befattningspenning, värnpliktsförmån Fö 14; II Fö 3
Befolkningsskydd, geografisk differentiering Fö 5; II Fö 3
Befordran med järnväg Ju 5
Befälsbemanningsutredningen K 1
Befälsordning, ny Fö 6
Begravningsväsendet Kn 9, 20
Begränsningskonvention, redareansvar Ju 29
Begränsningskungörelsen Kn 27; II Kn 3
Begåvningshandikappade, barn till S 14; II S 13
Behörighetsbestämmelser, hälso- och sjukvårdspersonal S 48; II S 11
Bemanning längs våra kuster Kn 21

Bemanningsreglering, närsjöfart K 23; II K 4
Bemyndigandesystem, skyddsrumsbyggande Fö 2; II Fö 2
Beredningen (Fö 1975:01) *för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret* (BKF) Fö 1
Beredningsgruppn (S 1977:19) *för det internationella barnåret 1979* S 18
Beredningen (S 1978:03) *för internationellt läkemedelssamarbete* S 22
Beredningsgruppen (S 1979:10) *för internationella handikappåret 1981* S 34
Beredskap, förbättrad försvarsstruktur Fö 5; II Fö 3
Beredskap, värnpliktsförmåner under Fö 14
Beredskap, kommunal Kn 1
Beredskapsförhållanden, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Beredskapsplanering, försäkringsdomstolarna S 47; II S 8
Beredskapstjänst, internationell, militära ansvarssystemet Ju 24
Beredskapsutrymmen Fö 2; II Fö 2
Bernkonventionen Ju 16
Berusade personer, omhändertagande Ju 31
Beräkningsmetoder, skatteutjämningssystemet B 32; II B 1
Besittningsskydd Ju 14, 15
Beskattning, elfordon B 10; II B 10
Beskattning, energi B 22
Beskattning, forsknings- och utvecklingsinsatser B 16
Beskattning, hushåll B 20; II B 11
Beskattning, realisationsvinst, uppskov B 21; II B 2, 15
Beskattning, räntor och kapitalvinster B 18
Beskattning, säkerhetsåtgärder B 4
Beskattning, tjänstepensioner B 6
Beskattning, traktamenten B 14
Beskattning, ägarlägenheter Ju 54; II Ju 6
Beskattningsregler, familjeföretag B 28
Beslag Ju 1
Beslag, tvångsmedelsåtgärd Ju 33
Beslutanderätt, abortfrågor S 39; II S 4
Besparingar, sjukförsäkringssystemet S 23; II S 10
Bestraffningsrätt, militär, processordning Ju 24
Besvär, kreditpolitiska frågor E 12; II E 2
Besvär, statlig tillsyn genom besvärsförfaranden, begränsning Kn 27; II Kn 3
Besvär, väntetid i socialförsäkringsärende S 47; II S 8
Besvärsprocess, kommunal Kn 12
Besvärsprövning, överflyttningsfrågor S 47; II S 8
Besvärsrätt, utlännings avvisning A 3; II A 6
Besvärstid, valfrågor Ju 30
Besök, vissa anstaltsbestämmelser Ju 53; II Ju 1
Betalkort E 13; II E 1
Betalningsanstånd, värnpliktsersättning under beredskaps- och krigsförhållanden Fö 14; II Fö 6
Betalningsbalansdelegationen E 1
Betalningsmedel, kontokort E 13; II E 1
Betalningsväsende, beredskap och krigsförhållanden, värnpliktsersättning Fö 14; II Fö 6
Bevarande av genetiskt material Jo 1
Bevarandetider, sjukjournaler S 40; II S 1, 12
Bevisfrågor, yttrandefrihetsmål Ju 25
Bevismedel, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Bevissäkringslagen, tvångsmedelsreglering, integritetsfrågor Ju 33
Bevissäkringslagen, tvångsmedelsåtgärder, teknisk reglering B 4
Bevisning, miljöskador, sambandet skada — skadegörande handling Ju 35
BFI (bokbranschens finansieringsinstitut) U 52; II U 4
BFR (statens råd för byggnadsforskning) K 21; II K 2
Bibelkommissionen U 2
Biblioteksverksamhet, talböcker U 30
Biblioteksväsendet, folkbibliotek U 44; II U 1
Bidrag, kollektivtrafikanläggningar K 15
Bidragssystem, socialpolitiskt S 8
Bilavgaskommittén Jo 8
Bildkonst, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Bildomvandlare, integritetsfarlig användning Ju 1
Bildskivor, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Bildskivor, grundlagsfrågor Ju 51
Bildskivor, reklam Ju 11
Bildskivor upphovsrätt Ju 16
Bilförsäkring Ju 8
Bilstödskommittén S 28
Biståndspolitiska utredningen UD 2
Biståndsutbildningsnämnden, (BUN) fredskårsdeltagare UD 6; II UD 1
BKF (beredningen för det fortsatta arbetet om kvinnan i försvaret) Fö 1
Blodanalysmetod, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Boendekostnader, bränslekostnaders

beaktande i hyresklausuler I 39;II I 7
Boendeservice, svårt handikappade S 38
Bokbranschens finansieringsinstitut AB (BFI) U 52; II U 4
Bokbranschutredningen U 52; II U 4
Bokhandeln, statligt stöd U 52; II U 4
Bolagsskattesystemet, tekniska frågor B 21; II B 2, 15
Bolagsvinst, dubbelbeskattning B 21; II B 2, 15
Borgen, företags skulder E 14; II E 3
Borås polisdistrikt, polisarrester, sjukvårdspersonal Ju 31
Bostadsarrendatorers kreditbehov Ju 22
Bostadsbidragskommittén Bo 10
Bostadsbyggande, analyser av vissa faktorer A 25; II A 5
Bostadsbyggande, prisutveckling Bo 16; II Bo 1
Bostadsfinansiering, Delegation för Bo 1
Bostadsfinansieringssystem, översyn Bo 19; II Bo 4
Bostadsrätt, ökad användning Bo 8
Bostadsrätter, allmän registrering[1] B 39;II B 14
Bostadsrätter, beskattning av realisationsvinst B 21; II B 2, 15
Bostadsrätter, uppskov vid försäljning[1] B 39;II B 14
Bostadsrättsfastigheter, underhåll Bo 7
Bostadsrättskommittén (BRK) Bo 8
Bostadsstyrelsen (BOS)
Bostadsbyggandets utveckling Bo 16;II Bo 1
Samlingslokalstöd Bo 14
Bostäder, upplåtelseprinciper Ju 54; II Ju 6
Bostäders integritetsskydd Ju 1
Bosättning, utomlands S 2
Boutredning, skiftelsefrågor Ju 22
Boxning, skadeverkningar Jo 22; II Jo 1
Brevgranskning, anstaltsintagna Ju 53; II Ju 5
BRF (1978 år bostadskommitté) Bo 8
Brott, narkotikamissbrukare Ju 43
Brott, personlig frid Ju 1
Brottmål, rättegångsförfarandet Ju 21
Brottmål, tvångsmedelsreglering vid förundersökning Ju 33
Brottsbalken, godtrosförvärv av stöldgods Ju 56; II Ju 7
Brottsbalken, brott mot frihet och frid Ju 18; II Ju 4
Brottsbalken, målsägandeangivelse, misshandel, sedlighetsbrott Ju 19; II Ju 1
Brottsbalken, snatteribrott Ju 52; II Ju 2
Brottsbekämpning, integritetsfarlig apparatur Ju 1
Brottsförebyggande rådet (BRÅ), butikstillgrepp Ju 52; II Ju 2
Brottsförebyggande rådet, utveckling Ju 34
Brottsförebyggande rådet, utvärdering, LTO-lagen Ju 31
Brottslighet, ekonomisk, tvångsmedelsåtgärder Ju 33
Brottslighet, permissionsfrågor Ju 53; II Ju 5
BROTTSRI (ADB-system för brottmålsförfarandet hos polis, åklagare och domstolar m.fl.) Ju 2
Bruttoskattekommittén B 20; II B 11
Brysselkonvention, 1957 års, redareansvar Ju 29
Brytande av post- eller telehemligheter Ju 1
BRÅ se brottsförebyggande rådet
Bränslen, ersättning för olja I 19
Budapestöverenskommelsen H 1
Buller K 3, Jo 4
BUN (Biståndsutbildningsnämnden) *fredskårsdeltagare* UD 6; II UD 1
Butikstillgrepp, åtgärder mot Ju 52; II Ju 2
Bygdegårdarnas riksförbund, statligt stöd till allmänna samlingslokaler Bo 14
Byggnad, strålrisk Jo 14
Byggnad, överlåtelse och pantsättning Ju 20
Byggnadsinventering, civilförsvarsberedskap Fö 2; II Fö 2
Byggnadskommitté, Sveriges internationella (SIBCO) I 1
Byggnadsnämnder, kommunala, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Byggnadspantutredningen Ju 20
Byggnadsras, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Byggnadsverksamhet, arbetsmarknadspolitisk styrning A 25; II A 5
Byggprisutredningen Bo 16; II Bo 1
Bärgning, sjöfynd Ju 32
Bötesförvandling Ju 58

C

Cancerkommittén S 31
Cfs (civilförsvarsstyrelsen), *informationssystem, befolkningsskydd* Fö 2; II Fö 2
Charterbussar, Stockholmsregionen K 22; II K 3
Chefsutbildning, statsförvaltningen B 26
Citaträtt Ju 16
Civil luftfart, pilotutbildning K 23; II K 5
Civila flyghistoriska museiverksamheten U 34

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda.

Civila samhällsintressen, skyddsrumsplanering Fö 2; II Fö 2
Civilförsvaret, fredsorganisation Fö 5; I Fö 3
Civilförsvarsberedskap, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Civilförsvarspliktiga, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Civilförsvarsstyrelsen (Cfs), informationssystem, befolkningsskydd Fö 2; II Fö 2
Civilt utnyttjande av flygindustriella resurser I 18
CMI (Comité Maritime International) Ju 29
CSTP (Committee for Scientific and Technological Policy) B 33; II B 4

D

Dagspresskommittén U 14
Dagstidningar, distribution till synskadade U 53; II U 5
Dalarnas häradsallmänningar och allmänningsskogar Jo 16
DALK (datalagstiftningskommittén) Ju 18; II Ju 4
Dansteaterutredningen U 41
Datadelegationen B 33; II B 4
Dataeffektutredningen A 12
Datalagstiftningskommittén (DALK) Ju 18; II Ju 4
Datanät B 33; II B 4
Datasystems sårbarhet (SÅRK) Fö 4
Datateknikens effekter på näringslivets utveckling I 14
Datateknikens effekter på sysselsättnings- och arbetsmiljö A 12
Data-TV U 23
Datorisering, anställds integritet Ju 18; II Ju 4
Datoriseringens inverkan på offentlighetsprincipen Ju 18; II Ju 4
DEFU (delegationen för företagens uppgiftslämnande) B 13
DEK (data- och elektronikkommittén) I 14
Delegationen (Ju 1979:06) *för kontraktsbrott* Ju 43
Delegationen (UD 1972:02) *för utveckling av folkrättens regler om humanitet i krig* UD 1
Delegationen (Fö 1978:03) *för samordning av ny befälsordning (SamD NBO)* Fö 6
Delegationen (S 1974:05) *för social forskning* S 6
Delegationen (B 1977:09) *för företagens uppgiftslämnande (DEFU)* B 13
Delegationen (U 1979:11) *för bättre skolmiljö och uppföljning av reformbesluten rörande grundskolan* U 38
Delegationen (A 1974:09) *för arbetstidsfrågor (DELFA)* A 2
Delegationen (A 1978:01) *för ungdomens syssels ättningsfrågor (DELFUS)* A 10
Delegationen (In 1967:30) *för bostadsfinasiering* Bo 1
Delegationen (Bo 1978:03) *för frågor om energihushållning i befintlig bebyggelse* Bo 6
Delegationen (I 1975:02) *för energiforskning (DFE)* I 5
Delegationen (I 1977:02) *för glesbygdsfrågor* I 9
Delegationen (I 1977:03) *med uppgift att behandla sysselsättningsproblemen i Göteborgsregionen* I 10
Delegationen för vetenskaplig och teknisk informationsförsörjning (DFI) B 33; II B 4
Demokratisk styrning, ADB-system B 33; II B 4
Demonstrationsfrihet, grundlagsfrågor Ju 25
Detaljhandeln, kontokortsfrågor E 13; II E 1
DFE (delegationen för energiforskning) I 5
Dialekt- och ortnamnsarkiven samt svenskt visarkiv (DOVA) U 47; II U 2
Differentierade körkort K 9
Direktinvesteringskommittén I 11
Direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer —; II B 5
DIS-utredningen (utredningen om informationssystemet företag — samhälle) I 22
Disciplinpåföljder, försvarsmaktens personal Ju 24
Diskontopolitik E 12; II E 2
Diskriminering, invandrare A 13
Djurens hälso- och sjukvård Jo 15
Doktorsexamen, löneförmåner meritvärdering U 37; II U 3
Dokumentation, hälso- och sjukvården S 40; II S 1, 12
Domstol, allmän, rättegångsförfarandet Ju 21
Domstol, särskild, tjänstgörande krigsman Ju 24
Domstolar, allmänna Ju 21
Domstolar, länsdomstolar Kn 8
DOVA (dialekt- och ortnamnsarkiven samt svenskt visarkiv) U 47; II U 2
Drivmedelspriser och -tillgång, sjöfarten K 23; II K 4
Drottningholms teatermuseum U 42
Drunkningsolyckor, förhindrande Kn 9
Dryckesförpackningar Jo 27; II Jo 6

Dubbelbeskattning, aktieutdelningar B 21; II B 2, 15
Dykeriarbete, ersättning under beredskap och krig Fö 11; II Fö 6
Dynamisk mikrofon Ju 1
Dödförklaring Ju 22
Dödsbegreppet S 7
Dödsbo, Kommittén om ställföreträdare för Ju 22

E

Editionsplikt, tvångsåtgärder Ju 33
EFA (expertgruppen för utredningsverksamhet i arbetsmarknadsfrågor) A 1
EFSU (expertgruppen för statens åtgärder i obeståndsärenden) I 36; II I 3
EG (Europeiska staternas gemensamma marknad), *varumärkessystem* Ju 9
Egendom, förlorad eller övergiven Ju 32
Egendom, lös, realisationsvinstbeskattning B 21; II B 2, 15
Egendomshandel, misstänkt stöldgods Ju 56; II Ju 7
Egna hem, underskottsavdrag B 35; II B 3
Egnahemsfastigheter Ju 13, B 3
EIFO (expertgruppen för invandringsforskning) A 5
EKN (exportkreditnämnden) I 35; II I 5
Ekonomi, offentlig B 36; II B 6
Ekonomiadministrativt system, lantmäteriverksamhet Bo 18;II Bo 2
Ekonomiska brott, förmögenhetsbrott Ju 17
Ekonomiska brott, tvångsmedelsåtgärder Ju 33
Ekonomiska förhållanden, rennäringen Jo 20
Ekonomiska resurser, totalförsvaret Fö 5; II Fö 3
Ekonomiskt försvar I 2
Ekonomiskt stöd, barnfamiljer S 30
Elanvändningskommittén (ELAK) I 37; II I 4
Eldningsanläggningar I 13
Eldrivna fordon, skattekonstruktion B 10; II B 10
Elektrisk kraftproduktion, övervinster B 22; II B 13
Elektronik, effekter på näringslivets utveckling I 14
Elektronikbranschen B 33; II B 4
Elever, handikappade U 19
Elevvårdskommittén U 18
Emissionskontroll, kreditpolitiken E 12; II E 2
Energibeskattning B 22;II B 13
Energiforskning, Delegationen för (DFE) I 5
Energihushållning, befintlig bebyggelse Bo 6
Energihushållning, styrmedel för näringslivet I 27
Energikällor, FN-konferens UD 4
Energiområdet, myndighetsorganisation I 24
Energiområdet, provning I 15
Energiområdet, taxe- och prissättning I 39; II I 7
Energiproduktion, jordbruket Jo 24; II Jo 4
Energiprognoser, översyn H 15; II H 1
Energirådet Ju 7
Energiskattekommittén B 22; II B 13
Energisparkommittén (ESK) I 3
Ensamförälderkommittén S 17
Ensamrätt, bärgning av gods Ju 32
Ensamrättssystem Ju 16
Enskild lägenhet, fastighetsrättsliga principer Ju 54; II Ju 6
Enskilda personer, företagsköp B 28
Enskilds integritet, användning av teknisk apparatur Ju 1
Enskilds integritet, tvångsmedelsåtgärder Ju 33
Enskilds talerätt mot offentliga funktionärer Ju 50
Envägsspeglar, integritetsfarlig användning Ju 1
Ersättning, naturkatastrofer Kn 17
Ersättning till uppfinnare Ju 28
Ersättningsbränslen för olja I 19
Ersättningsregler, vård av barn S 45; II S 7
Ersättningsskyldighet, militärt ansvarssystem Ju 24
Ersättningssystem, miljöskador Ju 35
Ersättningssystem, sjukfrånvaro S 23; II S 10
Ersättningssystem, sjukresor S 33
ESK (Energisparkommittén) I 3
Etableringsregler Ju 10
Etableringsrätt, fri, grundlagsfrågor Ju 25
Etanol, ur sockerbetor Jo 17
Etersändning, grundlagsfrågor Ju 25
Etniska minoriteter A 23; II A 4
Europarådet, ADB-system B 33; II B 4
Europarådets stadsförnyelsekampanj Bo 15
Europeiska patentkonventioner H 1
Exekutionsväsendet, redovisningssystem (REX) Kn 26; II Kn 2
Exekutiv försäljning, ägarlägenheter Ju 54; II Ju 6
Expeditionsavgift B 11
Expertgruppen för statens åtgärder i obeståndsärenden (EFSU) I 36; II I 3

Exportförfattningar, översyn H 7
Exportkreditgivning I 35; II I 5
Exportkreditnämnden (EKN) I 35; II I 5

F

Facklig vetorätt A 6
Factoring Ju 6
Faderskapsfrågor, Utredningen om internationella Ju 47
FADIR (Fastighetsdata- och inskrivningskommittén) Ju 44
Fallskärmstjänst, ersättning under beredskap och krig Fö 14; II Fö 6
Familjeekonomiska kommittén S 30
Familjeföretag, beskattningsregler B 28
Familjelagsakkunniga Ju 3
Familjerådgivning, kommunal S 46; II S 9
Familjestödsutredningen S 4
Familjevård, missbrukare S 24
Farligt gods, sjötransporter K 23; II K 4
Farligt gods, transporter K 12
Fartygsmiljöutredningen K 2
Fartygsolja, märkning K 1
Fartygsröstning Ju 30
Fartygsskador, hamnanläggningar Ju 29
Fast egendom Ju 13
Fastighetsavyttring, uppskov[1] 39; II B 14
Fastighetsbildningsutredningen Ju 48
Fastighetsdata- och inskrivningskommittén (FADIR) Ju 44
Fastighetsmäklare Ju 13
Fastighetsregistret, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Fastighetsrättens pantregler Ju 39
Fastighetsrättsliga principer, enskild lägenhet Ju 54; II Ju 6
Fastighetstaxeringskommitté 1976 års B 8
Felbegreppet, gods/varor Ju 27
FFA (flygtekniska försöksanstalten) K 21; II K 2
Film, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Film, grundlagsfrågor Ju 51
Film, reklam, videogram Ju 11
Film, upphovsrätt Ju 16
Filmpolitiska beredningen U 33
Finansbolag, utanför den kontrollerade kreditmarknaden E 12; II E 2
Finansiering av reformer, tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare —; II B 5
Finansiering, jordbrukssektorn, små och medelstora företag E 10
Finansiering, små- och medelstora företag E 14; II E 3
Finansieringsföretag, kontokort E 13; II E 1
Finansieringsregler, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Finansieringssystem, övergång från hyresrätt till bostadsrätt Bo 8
Finsk-svenska utbildningsområdet U 7
Fjällägenheter Jo 5
FK-78 (1978 års försvarskommitté) Fö 5
Flerbarnsfamiljer, ekonomiskt stöd S 30
Flerfamiljshus, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Flerhandikappade S 14
Fluorberedningen S 15
Flygbussar, Stockholmsregionen K 22; II K 2
Flyghistorisk museiverksamhet, civil U 34
Flygindustrikommitté, militära, 1979 års (MFK-79) Fö 11; II Fö 5
Flygindustridelegationen I 18
Flyglagsutredningen K 20; II K 1
Flyglärarutbildning K 24; II K 5
Flygplansanskaffning Fö 11; II Fö 5
Flygplatsfråga, Stockholmsregionen K 8
Flygtekniska försöksanstalten (FFA) K 21; II K 2
Flygvapnet, förbandssjukvård Fö 8
FMV (försvarets materielverk), *uppgifter och organisation; upphandlingskontrakt* Fö 12, 15; II Fö 7
FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) A 23; II A 4
FN-konferens, energikällor UD 4
FN-konferens, folkrätt UD 1
FN-organ, ADB-system B 33; II B 4
FOK (företagsobeståndskommittén) B 7; II B 8
Folkbiblioteksutredningen U 44; II U 1
Folkbokföring, kyrklig beredskap vid krig eller krigsfara Kn 7
Folkbokföringskommitté, 1978 års B 27
Folketshusföreningarnas riksorganisation (FHR), samlingslokalsstöd Bo 14
Folkpensionärer, skattelättnader, översyn av reglerna B 29
Folkrätten, regler om humanitet i krig UD 1
Folkrättskommittén Fö 9
Fondförvaltning, statlig E 9
Fondsystem, löntagarfonder E 2
Fondsystem, semesterlön A 9
Fonogram, biblioteksverksamheten U 22; II U 1

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda

Fonogram, grundlagsfrågor Ju 51
Fonogram, reklam Ju 11
Fonogram, upphovsrätt Ju 16
Fordon, eldrivna, skattekonstruktion B 10; II B 10
Formkrav, överlåtelse av ägarlägenheter Ju 54; II Ju 6
Forskning
Arbetsmarknadspolitisk forskning A 1
Data- och elektronikutveckling I 14
Diskrimineringsutredningen (DU) A 13
Energiforskning I 5
Folkbiblioteken, vetenskaplig dokumentation U 44;II U 1
Forskningssamverkanskommittén U 15
Framtidsstudier U 4
Fysisk planering och bebyggelse Bo 3
Hybrid-DNA-teknik, kontrollorgan A 22;II A 2
Högskolan, forskarutbildningens roll U 37;II U 3
Industriell forskning, upphovsrättsliga frågor Ju 16
Invandringsforskning A 4
Jordbruksteknik Jo 26
Kreditpolitisk forskning E 12;II E 2
Långsiktsmotiverad forskning U 4
Medicinsk forskning I 6
Meritvärdering, forskarutbildning U 37;II U 3
Offentlig ekonomi B 36;II B 6
Oljeersättningsdelegationen I 19
Pedagogisk forskning U 21
Radiobiologisk forskning U 36
Social forskning U 36
Sockernäring, råvaror Jo 24
Transportforskning K 21; II K 2
Yrkesinriktad rehabilitering A 17
Fosterskador, gravida kvinnors alkoholmissbruk S 43; II S 6
Fotokopiering Ju 16
Frakträtt Ju 5
Framtidsstudier, sekretariatet för U 4
Fredskårens framtid UD 6; II UD 1
Fredsorganisation, struktur och omfattning Fö 5; II Fö 3
Fredstida skyddsrumsbyggande Fö 2; II Fö 2
Fri kreditmarknad E 12; II E 2
Frigivningspermission, brottslig verksamhet Ju 53; II Ju 5
Frihet, integritetsfrågor Ju 1
Fritidsboendekommittén Bo 5
Frivårdskommittén Ju 42
FRU (försäkringsrörelseutredningen) E 5
FSDB (Föreningen Sveriges dövblinda) U 53; II U 5
Fullmaktslag, lagen om kreditpolitiska medel (LKM) E 12; II E 2
Funktionärer, offentlig tjänst Ju 50
FVK (försäkringsverksamhetskommittén) E 7
Fyndlagstiftningsutredningen Ju 32
Fyrverkeri, bestämmelser Kn 9
Fysisk planering och bebyggelse Bo 2, 3
Fåmansbolag, beskattningssystem B 21, 28; II B 2, 15
Fängelsedomar, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Fängelsestraffkommittén Ju 41
Fögderiutredningen Kn 8
Förarkontroller, trafiknykterhetsprov Ju 55; II Ju 8
Förbandssjukvård, flygvapnet Fö 8
Föreningen Sveriges dövblinda (FSDB) U 53; II U 5
Förenta Nationerna se FN
Företag, arbetsmarknadsutbildning A 21; II A 7
Företag, arbetsmiljöinvesteringar A 18
Företag, jordbrukssektorn E 10
Företag, krisdrabbade I 36; II I 3
Företag, marknads- och produktplanering H 3
Företag, representationsavdrag S 43; II S 6
Företag, små- och medelstora E 14; II E 3
Företag, utanför den kontrollerade kreditmarknaden "grå" E 12; II E 2
Företag — samhälle, informationssystem (DIS-utredningen) I 22
Företagens uppgiftslämnande (DEFU) B 13
Företagsform, partrederi K 23; II K 4
Företagshälsovård S 11, A 5
Företagsinformation I 4
Företagsinteckning Ju 6
Företagskapital AB B 28
Företagskoncentration Ju 10
Företagsobeståndskommittén (FOK) B 7; II B 8
Företagsskattekommittén, 1980 års B 28
Företagsutbildning A 20
Författningar, kommunala Kn 27;II Kn 3
Författningar, import H 7
Författningar, luftfarten
Författningar, skolväsendet U 39
Förhandsgranskning, personregister Ju 18; II Ju 4
Förlustavdrag B 35; II B 3
Förmedlingsverksamhet, vissa arbetsområden A 24; II A 3
Förmånssystem, värnpliktiga Fö 14; II Fö 6

Förmögenhetsbrottsutredningen Ju 17
Förmögenhetsfördelning E 2
Förpackningar, återvinning Jo 27; II Jo 6
Förrättningsverksamhet, lantmäteri Bo 18; II Bo 2
Församlingsstyrelse Kn 11
Förskjutna arbetstider, Stockholmsregionen K 21; II K 3
Förskolebarn, hemspråkträning, invandrare S 27
Förskott, upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Försvaret, kvinnan i Fö 1
Försvaret, militära, ny befälsordning Fö 6
Försvaret, religionen i Fö 13; II Fö 4
Försvarets materielverk (FMV), uppgifter och organisation Fö 12
Försvarets materielverk, upphandlingskontrakt Fö 15; II Fö 7
Försvarsekonomi Fö 5; II Fö 3
Försvarsindustriella frågor Fö 5; II Fö 3
Försvarsindustriföretag, upphandling Fö 15; II Fö 7
Försvarskommitté, 1978 års (FK-78) Fö 5
Försvarsmakten, andlig vård Fö 13; II Fö 4
Försvarsmaktens hälso- och sjukvård i fred (HSF) Fö 8
Försvarmateriel, upphandling Fö 15; II Fö 7
Försvarsmaterielindustrin, alternativ produktion och sysselsättning I 20
Försäkring, allmän, ADB-system S 13
Försäkringsbolagens verksamhet E 7
Försäkringsdomstolarnas samarbetsnämnd S 47; II S 8
Försäkringsdomstolskommittén S 47; II S 8
Försäkringsinspektionens verksamhet E 7
Försäkringskassornas kontaktnät och servicenivå S 6
Försäkringskassornas organisation och förvaltningsutgifter, former för styrning av S 32
Försäkringsrätter, organisationskommittén för S 21
Försäkringsrätter, ärendebalans S 47; II S 8
Försäkringsrättskommittén Ju 8
Försäkringsrörelseutredningen (FRU) E 5
Försäkringsverksamhetskommittén (FVK) E 7
Försäljning, bostadsrätter, uppskov med försäljning B 21; II B 2, 15
Försäljningsförbud, snabbvinsatser S 43; II S 6
Försäljningsskatt, personbilar B 10; II B 10
Försörjningsberedskap Fö 5; II Fö 3
Försörjningsberedskap, ADB-teknik B 33; II B 4
Försörjningsplan, energiområdet, översyn H 15; II H 1
Försörjningspolitik I 9
Förtroendemannalagen A 6
Förtroendevalda, pensionsrätt B 34; II B 7
Förvaltning av samfälligheter, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Förvaltning, mångfaldigandefrågor Ju 16
Förvaltningsrättskipning B 4
Förvaltningsrättsutredningen Ju 36
Förvaltningsstraff, bortfall Ju 38
Förvaltningsutredningen B 9
Förvärv av stöldgods Ju 56; II Ju 7
Föräldraförsäkringen, barnledighet S 45; II S 7
Föräldraförsäkringen, familjestöd S 4
Föräldrar, ensamstående, samhällsstöd S 17

G

Gallringsbestämmelser, personregisterlag Ju 18; II Ju 4
Gallringsbestämmelser, socialtjänstens arkiv S 41; II S 2
Gallringsråd, medicinska arkiv S 40; II S 1,12
Garantiavgift, små och medelstora företag E 14; II E 3
Garantiförsäkring Ju 8
Gas I 5
GATT (allmänna tull- och handelsavtalet), *upphandling, försvarsmateriel* Fö 15; II Fö 7
Gatumusicerande, tillståndstvång Kn 9
Gemensamma utrymmen, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Genbankutredningen Jo 1
Glesbygdsfrågan, Delegationen för I 9
Godstransport K 12, 23; II K 4
Grafiskt mångfaldigande Ju 16
Gravida kvinnor, alkoholmissbruk S 43; II S 6
Grundgarantiutredningen, Kommunala B 32; II B 1
Grundlagskommittén Ju 51; II Ju 3
Grundskolan, uppföljning av reformbeslut U 38
Grundutbildning, värnpliktiga Fö 3; II Fö 1
"Grå" kreditmarknad E 12; II E 2
Gymnasieutredningen U 6
Gäldenärsregister, ADB-system Ju 18; II Ju 4

Gäststuderandekommittén U 16
Göteborgs hamns internationella konkurrensförhållanden K 14
Göteborgsregionens sysselsättningsproblem I 10

H

H-nämnden (socialstyrelsens nämnd för hälsoupplysning), *abortfrågor* S 39; II S 4
Habilitering, samordnad S 14
Hallwylska museet U 24
Haminstruktur, närsjöfart K 23; II K 4
Handel med egendom, stöldgods Ju 56; II Ju 7
Handel med teknik H 10
Handelns ADB-system B 33; II B 4
Handikappade, bilstöd S 28
Handikappade, boendeservice S 38
Handikappade elever, allmänna skolväsendet U 19
Handikappade, texttelefon S 16
Handikappåret 1981, Internationella S 34
Handläggningstider, försäkringsdomstolar S 47; II S 8
Havandeskapspenning, ersättningsregler S 45; II S 7
Hem och skola, kontakter U 29
Hemmet, vård av anhörig i S 35
Hemspråkträning, invandrarbarn S 27
Hittegods, lagstiftning Ju 32
Homosexuellas situation S 19
HSF (utredningen hälso- och sjukvård i försvaret) Fö 8
Humanitet i krig UD 1
Husebyutredningen B 25
Hushåll, beskattningsfrågor B 20; II B 11
Huvudleverantörskap, upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Huvudmannaskap, andlig vård inom försvarsmakten Fö 13; II Fö 4
Huvudmannaskap, enskild undervisning, annan än stat och kommun U 40
Huvudmannaskap, familjerådgivning S 46; II S 9
Huvudmannaskap, lantmäteriverksamheten, vissa förutsättningar Bo 17; II Bo 3
Huvudmannaskap, stat-kommun, principer och erfarenheter Kn 27; II Kn 3
Huvudmannaskapskommittén U 27
Hybrid-DNA-teknik A 22; II A 2
Hyres- och bostadsrättsfastigheter, underhåll Bo 7
Hyresklausul, bränslekostnaders beaktande i I 39; II I 7
Hyresrätt, upplåtelseprinciper Ju 54; II Ju 6
Hyresrättsutredningen Ju 15
Hälsoeffekter, miljöskyddslagstiftning Jo 4
Hälso- och sjukvård, djur Jo 15
Hälso- och sjukvård i försvaret (HSF) Fö 8
Hälsovårdspersonal, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 48; II S 11
Hänvisning till skyddsrum Fö 2; II Fö 2
Häradsallmänningar Jo 16
Hästaveln, statligt stöd Jo 18
Högre chefsutbildning, statsförvaltningen B 26
Högskolan, forskningens och forskarutbildningens situation U 37; II U 3
Högskolan, huvudmannaskapsfrågor U 27
Högskolan, tjänsteorganisationen U 9
Högskolereform, uppföljning U 31

I

IAEA (International Atomic Energy Agency) *konferens om kärnkraftssäkerhet* I 33; II I 1
ICC (Internationella handelskammaren), *ADB-frågor* B 33; II B 4
ICCP (Working Party on Information, Computer and Communication Policy), *ADB-frågor* B 33; II B 4
IDB-kommittén H 13
Identifiering av lägenheter B 21; II B 2
ILO (Internationella arbetsorganisationen), *arbetsförmedlingsbyråer* A 24; II A 3
Importförfattningar, översyn H 7
Indexuppräkning[1] B 39; II B 14
Individuell mätning, varmvattenberedning Bo 2, I 39; II I 7
Industriell forskning Ju 16, I 9
Industriellt rättsskydd Ju 9, 16
Industriellt utvecklingsarbete Ju 16, I 9
Industriföretag Ju 16, I 9
Industrikredit E 14; II E 3
Industriländer, statsstödda exportkrediter I 35; II I 5
Industrin, ADB-system B 33; II B 4
Industrin, konsekvenser av inhemsk resp. utländsk flygplansproduktion Fö 11; II Fö 5

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda

Industrin, upphandlingskontrakt Fö 15; II Fö 7
Industrinedläggelse, planmässig sanering Bo 11
Industrins råvarukostnadsutjämning (RÅK) Jo 13
Industripolitikens informationsunderlag, långsiktigt I 26
Industristödsutredningen I 31
Information, alkoholfrågor S 43; II S 6
Information, arbetsmiljörisker A 15
Information, folkrättens regler under krig, neutralitet och ockupation Fö 9
Information, internationella handikappåret 1981 S 34
Information, kreditmissbruk E 13; II E 1
Information, landskapet Bo 9
Information, politisk, till värnpliktiga Fö 3; II Fö 1
Information till utlandet, kommersiell H 14
Informationsförsörjning, biblioteksverksamheten U 44; II U 1
Informationssystem
DB-beredningsgruppen Kn 4
Allmänna försäkringen (ALLFA) S 13
Befolkningsskydd vid risk för skadegörelse Fö 2; II Fö 2
Exekutionsväsendet (REX) Kn 26; II Kn 2
Fastighetsdata- och inskrivning (FADIR) Ju 44
Företag - Samhälle (DIS) I 22
Företagsteckning Ju 6
Försäkringskassor - löneuträkningssystemet SLÖR B 39; II B 12
Gäldenärsregister Ju 18; II Ju 4
Kommunala sociala informationssystemet (KOSIS) S 41; II S 2
Lantmäteriverksamheten Bo 17; II Bo 3
Registerpanträttssystem Ju 20
Rättsväsendets informationssystem (RI) Ju 2
Statliga löneuträkningssystemet (SLÖR) - försäkringskassor B 39; II B 12
Statliga person- och adressregister (SPAR) Ju 18; II Ju 4
Informationsteknologiutredningen U 23
Införsel, skattefri, alkoholdrycker S 43; II S 6
Ingenjörsvetenskapsakademiens transportforskningskommission (CTFK), K 21; II K 2
Inhemsk flygplansutveckling Fö 11; II Fö 5
Inkassolagen, personregisterfrågor Ju 18; II Ju 4
Inkomstförhållanden, lantbrukarna Jo 23; II Jo 3
Inkomsttaxering, avdrag för underskott B 35; II B 3
Innetorg, ordningsfrågor Kn 9
Inomregional skatteutjämning Kn 25; II Kn 1
Inrikesflyg K 10
Inskrivningsärenden, journaler, värnpliktiga S 40; II S 1, 12
Insynsrätt Ju 18; II Ju 4
Insynsutredningen H 3
Insättarskydd, banklag E 3; II E 4
Intagna i kriminalvårdsanstalt, permissioner Ju 53; II Ju 5
Inteckning, företag Ju 6
Inteckning, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Integrationskommittén U 19
Integritet, personorienterade ADB-system Ju 18; II Ju 4
Integritetsintressen, patientjournaler S 40; II S 1, 12
Integritetsskydd, information om kreditmissbruk E 13; II E 1
Integritetsskyddskommittén Ju 1
Intellektuellt arbete Ju 16
Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB) H 13
International Atomic Energy Agency (IAEA), konferens om kärnkraftssäkerhet I 33; II I 1
Internationell datatrafik Ju 18; II Ju 4
Internationell familjerätt Ju 3
Internationella barnaåret 1979 S 18
Internationella byggnadskommittén (SIBCO) I 1
Internationella faderskapsfrågor Ju 47
Internationella handelskammaren (ICC), dataflöde över gränser B 33; II B 4
Internationella handikappåret 1981 S 34
Internationella investeringar I 11
Internationella konkurrensförhållanden, Göteborgs hamn K 20
Internationella kontakter, transportforskningsområdet K 21; II K 2
Internationella konventioner, datalagstiftningsområdet Ju 18, B 33; II Ju 4, B 4
Internationellt bistånd UD 2
Internationellt läkemedelssamarbete S 22
Invandrare, diskrimineringsutredningen (DU) A 13
Invandrare, expertgruppen för invandringsforskning (EIFO) A 4
Invandrare, behov av familjerådgivning S 46; II S 9
Invandrare, kommittén om hemspråksträning för förskolebarn S 27

Invandrare, svensk-undervisning, SFI-kommittén A 14
Invandrare, utlänningslagstiftning A 3
Invandrarpolitiska kommittén A 23; II A 4
Investmentföretag B 21; B 2

J

Jakt- och viltvårdsfrågor Jo 6
JAS-system, flygplansanskaffning Fö 11; II Fö 5
Jordabalken, panträttsregler Ju 39
Jordabalken, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Jordbruk, kemiska medel Jo 21
Jordbruket, energiproduktion Jo 24; II Jo 4
Jordbruket, kapitalförändringar Jo 23; II Jo 3
Jordbrukets kapitalförsörjning E 10
Jordbruksteknisk forskning Jo 26
Journaler, inskrivningsärenden, värnpliktiga S 40; II S 1, 12
Journaler, medicinska, förvaringstider S 40; II S 1, 12
Jämställdhetsfrågor A 7, 20, Kn 18; II A 1
Järnvägsbefordran Ju 5

K

Kabel-TV U 23
KAFU (kommittén om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag) A 21; II A 7
Kalkylmetoder, skatteutjämningssystemet B 32; II B 1
Kapitalanskaffning, nyemission B 21; II B 2, 15
Kapitalförsörjning, jordbruket E 10
Kapitaltillväxten och löntagarna E 2
Kapitaltäckningsregler E 3; II E 4
Kapitalvinstkommittén B 21; II B 2, 15
Karensdagar, sjukförsäkringssystemet S 23; II S 10
Kartutredning 78 Bo 4
Kassakvoter E 12; II E 2
Kassettversion av dagstidningar U 53; II U 5
Kategoritillhörighet, civilmilitär personal Fö 7
KDK (kommunaldemokratiska kommittén) Kn 14
Kedjebeskattning, aktier B 21; II B 2, 15
Kedjebeskattning, räntefrågor B 20; II B 11
Kemiska medel, jord- och skogsbruk Jo 21
Kemiska stridsmedel, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
KIPI (kommittén för industripolitikens informationsunderlag) I 23
Kollektiv persontrafik, samordningsfrågor K 19
Kollektiva försäkringar Ju 8
Kollektivavtal, sjömanspension K 17
Kollektivmärkeslagen Ju 9
Kollektivtrafikanläggningar, bidrag K 15
Kollektivtrafikberedningen K 18, K 21; II K 2
Kommersiell information till utlandet H 14
Kommissionslagkommittén Ju 37
Kommittén (Ju 1977:07) *om ställföreträdare för dödsbo i vissa fall m.m.* Ju 22
Kommittén (Fö 1979:01) *om vissa frågor rörande den militära underrättelsetjänsten* Fö 10
Kommittén (S 1979:03) *om hemspråksträning för förskolebarn* S 27
Kommittén (S 1979:08) *för översyn av riksförsäkringsverkets organisation m.m. (RFV-översynen)* S 32
Kommittén (E 1980:01) *om jordbrukets kapitalförsörjning* E 10
Kommittén (E 1980:03) *om översyn av kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen* E 12; II E 2
Kommittén (B 1979:14) *om folkpensionärernas skattelättnader* B 29
Kommittén (B 1980:05) *om underskottsavdrag* B 35; II B 3
Kommittén (B 1980:00[1]) *om översyn av reglerna om uppskov med beskattningen av realisationsvinst* B 39; II B 14
Kommittén (U 1976:04) *om läromedelsmarknaden (ULÄ)* U 5
Kommittén (U 1978:04) *om kommunal vuxenutbildning* (Komvux) U 17
Kommittén (U 1979:10) *om forskningens och forskarutbildningens roll i den nya högskolan* U 39; II U 3
Kommittén (U 1979:13) *angående skolor med enskild huvudman* U 10
Kommittén (Jo 1978:03) *om lång-*

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda.

väga transport av luftföroreningar Jo 10
Kommittén (Jo 1978:05) *om miljörisker vid sjötransporter* Jo 11
Kommittén (Jo 1978:06) *för översyn av produktkontrollens organisation* Jo 12
Kommittén (Jo 1978:07) *för industrins råvarukostnadsjämning m.m. (RÅK)* Jo 13
Kommittén (Jo 1979:03) *om organisation och finansiering av djurens hälso- och sjukvård* Jo 15
Kommittén (Jo 1979:06) *om statens stöd till hästavel* Jo 18
Kommittén (Jo 1979:09) *om användningen av kemiska medel i jord- och skogsbruket m.m.* Jo 21
Kommittén (Jo 1980:01) *om kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden* Jo 23; II Jo 3
Kommittén (Jo 1980:02) *med uppdrag att utreda sockernäringens framtida omfattning, inriktning, organisation och struktur* Jo 24; II Jo 4
Kommittén (Jo 1980:04) *för förhandling om nya avtal rörande forskning och utvecklingsverksamhet på det jordbrukstekniska området* Jo 26
Kommittén (A 1980:01) *med uppdrag att förbereda inrättandet av en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd* A 20; II A 1
Kommittén (A 1980:02) *för arbetsmarknadsutbildning och företagsutbildning (KAFU)* A 21; II A 7
Kommittén (I 1979:09) *för industripolitikens informationsunderlag (KIPI)* I 23
Kommittén (I 1980:03) *för översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit* I 35; II I 5
Kommittén (I 1980:07) *om principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet* I 39; II I 7
Kommittén (Kn 1978:02) *för medbestämmandefrågor* Kn 16
Kommittéer, direktiv till samtliga kommittéer anngående finansiering av reformer - - : II B 5
Kommunal beredskap Kn 1
Kommunal skyddsrumsplanering Fö 2; II Fö 2
Kommunal verksamhet, statlig tillsyn Kn 27; II Kn 3
Kommunal vuxenutbildning (Komvux) U 17
Kommunal väghållning, statsbidragssystemet K 15
Kommunala företag Kn 15
Kommunala grundgarantiutredningen B 32; II B 1
Kommunala sociala informationssystemet (KOSIS) S 41; II S 2
Kommunalanställdas medbestämmande Kn 16
Kommunalbesvärsprocessen Kn 12
Kommunaldemokratiska frågor Kn 16
Kommunaldemokratiska kommittén (KDK) Kn 14
Kommunalekonomiska konsekvenser, samordning sluten och öppen barn- och ungdomspsykiatrisk verksamhet m.m. S 46; II S 9
Kommunalekonomiska problem, skatteutjämningsfrågor Kn 25; II Kn 1
Kommunalföretagskommittén Kn 15
Kommunalförvaltning, upphovsrättsfrågor Ju 16
Kommunallagen, arkivfrågor S 40; II S 1, 12
Kommunalrättsutredningen Kn 13
Kommunalteknik, samordning lantmäterifrågor Bo 17; II Bo 3
Kommunförbunden, ADB-frågor B 33; II B 4
Kommunförbundet se Svenska kommunförbundet
Kommunikationssatelliter Ju 16
Kommunikationssektorn, ADB-system B 33; II B 4
Koncernföretag, vinstberäkning E 2
Konkurslagskommittén Ju 4
Konservatorsutbildning U 35
Konstnärliga verk Ju 16
Konsultexportutredningen B 15
Konsumentinflytande, insyn H 3
Konsumentinflytande, energiområdet, taxe- och prissättning I 39; II I 7
Konsumentköpsutredningen Ju 27
Konsumentpolitik, kontokort E 13; II E 1
Konsumentpolitik, producentpåverkan H 11
Konsumentskydd, förvärv av småhus Ju 13
Kontokortskommittén E 13; II E 1
Kontorsdatorer, personregister Ju 18; II Ju 4
Kontorsområdet, korttidsanställda A 24; II A 3
Kontorsteknik, utvecklingsarbete, statskontoret B 37; II B 9
Kontraktsformer, upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Kontraktsvårdsutredningen S 26
Kontroll, datalagens efterlevnad Ju 18; II Ju 4

Kontroll inom beskattningen B 4
Kontroll, kontokorts-krediter E 13; II E 1
Kooperationsutredningen I 8
Korttidsanställda, kontors-området A 24; II A 3
Kortvägsutredningen S 25
KOSIS (kommunala sociala informationssystemet) S 41; II S 2
Kostnadsuppskattning för ägarlägenhetssystemets införande vid fastighetsbildnings- och inskrivningsmyndigheter Ju 54; II Ju 6
Kraftproduktion, övervinster B 22; II B 13
Kraftproduktion, taxe- och prissättning I 39; II I 7
Kreditaktieholag, översyn av lagen om E 13; II E 1
Krediter, export-kreditfinansiering, statligt stöd I 35; II I 5
Kreditförsäljning Ju 8
Kreditkort E 13; II E 1
Kreditköp, återtagande-rätt Ju 56; II Ju 7
Kreditmarknaden, avreglering E 12; II E 2
Kreditpolitik, översyn E 12; II E 2
Kreditstöd, statligt, bokhandeln U 52; II U 4
Kreditstöd, statligt, små och medelstora företag E 14; II E 3
Kreditunderlag, ägarlägenheter Ju 54; II Ju 6
Kreditupplysningslagen, personregisterfrågor Ju 18; II Ju 4
Kreditvillkor, näringsliv E 3; II E 4
Kreditväsen, banklagstiftning E 3; II E 4
Krig, Delegationen för utveckling av folkrättens regler om humanitet i UD 1
Krig, information och undervisning om folkrättens regler under krig, neutralitet och ockupation Fö 9
Krig, sjukvårdens skydd i S 9
Krig, värnpliktsförmåner under krig Fö 14
Krig- och krigsfara, skyddad sjötransport K 23; II K 4
Krigsavlöningssystem Fö 14; II Fö 6
Krigsförhållanden, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Krigslagar UD 1
Krigsmaterielexport, riktlinjer H 8
Kriminalisering, datamissbruk Ju 18; II Ju 4
Kriminalvårdsanstalter, arbetsersättning Ju 45
Kriminalvårdsanstalter, permissioner Ju 53; II Ju 5
Krisdrabbade företag I 36; II I 3
Kronoholmsutredningen B 19
Kronofogdemyndigheter, ADB-system Kn 26; II Kn 2
Kulturskattekommittén B 30
Kulturväxter Jo 1
Kungliga slottets museiverksamhet U 25
Kunskapsutveckling, ADB-system B 33; II B 4
Kuster, bemanning av Kn 21
Kvacksalverilag, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 48; II S 11
Kvalitetskontroll, matpotatis Jo 25; II Jo 5
Kvarstad B 4
Kvinnan i försvaret Fö 1
Kvinnliga präster, jämställdhetsfrågor Kn 18
Kvinnoorganisationer, statsbidrag Kn 23
Kvinnor och män, jämställdhet A 7, 20
Kyrklig beredskap Kn 7
Kyrkofullmäktigeval Ju 51; II Ju 3
Kyrkohandbok Kn 2
Kyrkomötets ställning, befogenheter och sammansättning Kn 22
Kärnkraftskonferens, Stockholm 1980 I 33; II I 1
Kärnkraftverk, ångexplosioner I 38; II I 6
Könsdiskriminering A 7, 20
Köprätt Ju 13
Körkort, differentierade K 9
Körkortsmedicinska utredningen K 16

L

Lagfart, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Lagringsmål, oljeförsörjning H 15; II H 1
Lagstiftning, godtrosförvärv av lösöre Ju 56; II Ju 7
Lagföringsprocedur, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Landskapsinformationsutredningen Bo 9
Landstingsanställda, medbestämmande Kn 16
Landstingsförbundet
Medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Samlingslokalsstöd Bo 14
Statlig tillsyn och kontroll, kommunal verksamhet Kn 27; II Kn 3
Landstingskommuner
Beslutsbefogenheter, avvägningsfrågor stat—kommun Kn 27; II Kn 3
Lantmäteriverksamheten, huvudmannaskapsfrågor Bo 17; Bo 3

Medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Skatteutjämning, inomregional Kn 25; II Kn 1
Langning, motverkande åtgärder S 43; II S 6
Langning, rikskampanjen Stoppa langningen — Aktion mot alkoholfaran S 37
Lantbrukarnas inkomstförhållanden Jo 23; II Jo 3
Lantmäteriförrättning, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Lantmäteritaxan Bo 18; II Bo 2
Lantmäteriutredningen, 1980 års Bo 17; II Bo 3
Lantmäteriverket, se Statens lantmäteriverk (LMV)
Larmutredningen I 30
Ledighets- och ersättningsregler, föräldraförsäkringen S 45; II S 7
Legitimationsbestämmelser, hälso- och sjukvårdspersonal S 48; II S 11
Liftanordningar, säkerhet Kn 9
Likställdhet ägande av småhus och ägande av lägenhet Ju 54; II Ju 6
Likviditetskrav, kreditpolitiken E 12; II E 2
LIND (läkemedelsindustridelegationen) I 6
Litterära verk Ju 16
Livets slutskede, sjukvårdsfrågor S 7
Livrustkammaren U 24, 25
Livsmedelskontroll, matpotatis Jo 25; II Jo 5
Ljudupptagningar Ju 16
Ljungbyhed, civil pilotutbildning K 24; II K 5
LKM (lagen om kreditpolitiska medel) E 12; II E 2
LMV se Statens lantmäteriverk (LMV)
Lokaliseringsfrågor, Västerbottens län B 12
LPV (lag om psykiatrisk vård i vissa fall) S 44; II S 5
LRAB (Sveriges Lokalradio AB) U 22; II 6
LSPV (lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall) S 44; II S 5
LTO LOB-utredningen Ju 31
Luftanalysteknik, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Luftfart, civil, pilotutbildning K 24; II K 5
Luftfartsförfattningar K 20; K 1
Luftfartsverket (Lfv)
Författningsfrågor K20; II K 1
Transportforskningsfrågor K 21; II K 2
Luftföroreningar, långväga Jo 10
Luftförsvarets utformning Fö 5; II Fö 3
Luftprov, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Lufträttens pantregler Ju 39
Lufttransportutredningen K 10
Luftundersökningsteknik, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Luftvård Jo 8
LVU (lagen om särskilda bestämmelser om vård av unga) S 44; II S 5
Länegaranti, statlig, bostäder B 19; II Bo 4
Låneunderlagsgruppen Bo 1
Långsiktsmotiverad forskning U 4
Låntagares betalningsskyldighet, små- och medelstora företag E 14; II E 3
Lägenheter, äganderätt i flerfamiljshus Ju 54; II Ju 6
Läkarundersökning, trafiknykterhetsprov Ju 55; II Ju 8
Läkemedelsindustridelegationen (LIND) I 6
Läkemedelssamarbete, internationellt S 22
Länsdemokratikommitten Kn 8
Länshälsovård S 36
Länsstyrelser, samhällsplanering, ADB-system Kn 4
Lärartjänsteutredningen U 9
Läromedelsmarknaden U 5
Löneuträkningssystemet SLÖR-försäkringskassans datasystem S 13, B 38; II B 12
Lönspardelegationen E 6
Löntagarinflytande, företag E 2
Löntagarna och kapitaltillväxten E 2
Lösenbelopp vid egendomsinlösen Ju 56; II Ju 7
Lösöre, godtrosförvärv Ju 56; II Ju 7

M

Madridunion Ju 13
MAIK-kommittén Ju 45
MAK (medicinalansvarskommittén) S 5
Makeprövning, studiestöd U 3
Malmtillgångar I 2
Malmöhus län
Exekutionsväsendets ADB baserade redovisningssystem, Rex, försöksverksamhet Kn 26; II Kn 2
Försök med inomregional skatteutjämning Kn 25; II Kn 1
Valkretsindelning Ju 49
Mandatperiod, beslutande politiska församlingar Ju 51; II Ju 3
Marknads- och produktplanering H 3

Marknadsanpassad arbetsersättning, intagna i kriminalvårdanstalt Ju 45
Marknadshushållning E 12; II E 2
Marknadsöversikter H 12
Markområden, överlåtelser B 17
Maskinförsäkring Ju 8
Massmediekoncentrationsutredningen Ju 10
Massmedier Ju 10, 11, 16
Materielanskaffningskommittén, 1979 års (MAK-79) Fö 12
Materialhantering, ADB-system B 33; II B 4
Materielverket, se Försvarets materielverk (FMV)
Matpotatis, livsmedelskontroll Jo 25; II Jo 5
Medborgarundervisning, värnpliktiga Fö 3; II Fö 1
Medelstora och mindre företag, arbetsmiljöinvesteringar A 18
Medicinalansvarskommittén (MAK) S 5
Medicinsk forskning, läkemedel I 6
Medicinska arkiv, gallring S 40; II S 1, 12
Medicinsk utredning, körkortsärenden K 16
Mediebestånd, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Medinflytande
Anställda i kommuner och landstingskommuner Kn 16
Kommunaldemokratiska frågor, kyrkliga kommuner Kn11
Kommunal demokrati, medborgarinflytande Kn 14
Värnpliktiga Fö 3
Meritvärdering, forskarutbildning U 37; U 3
Mervärdeskatteutredningen B 2
Metallurgiskt centrum I 7
Metanolutveckling Jo 24; II Jo 4
Metodfrågor, råd hos statskontoret B 37; II B 9
Metodutveckling, yrkesinriktad rehabilitering A 17
MFK-79 (1979 års militära flygindustrikommittén) Fö 11
Mikrofilmarkivering, patientjournaler S 40; II S 1, 12
Mikrofilmning Ju 16
Mikrovåg, apparatur för behandling S 25
Militära flygindustrikommittén, 1979 års (MFK-79) Fö 11; II Fö 5
Militära försvaret, ny befälsordning Fö 6
Militära samhällsintressen, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Militära underrättelsetjänsten Fö 10
Militäransvarskommittén Ju 24
Militärteknisk utveckling, analys Fö 5; II Fö 3
Miljö- och naturresurspolitik, riktlinjer Jo 9
Miljömedicinskt laboratorium S 42
Miljörisker, sjötransport Jo 11
Miljöskadeutredningen Ju 35
Miljöskyddslagstiftningen, översyn Jo 4
Mindre och medelstora företag, arbetsmiljöinvesteringar A 18
Mineralpolitiska utredningen (MPU) I 2
Missbruk, kontokort E 13; II E 1
Missbrukare
Alkohol och narkotika S 26
Alkoholfrågor, Samordningsorgan S 43; II S 6
Erkända och enskilda vårdanstalter S 5
Familjevård S 24
Narkomaner som begått brott Ju 43
Vård utan samtycket S 44; II S 5
Mobiliseringssäkerhet Fö 5; II Fö 3
Moratorium, värnpliktsersättningen under beredskap- och krigsförhållanden Fö 14; II Fö 6
Motellverksamhet, alkoholfri S 29
Motorredskap K 4
MPU (mineralpolitiska utredningen) I 2
Museiverksamhet, civil, flyghistorisk U 34
Museiverksamhet, Drottningholms teatermuseum U 47
Musieverksamhet, livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska museet U 25
Museiverksamhet, livrustkammaren, husgerådskammaren, Kungl. Slottet U 25
Musikaliska verk, upphovsfrågor Ju 16
Myndigheters ADB-material, allmänhetens tillgång Ju 18:II Ju 4
Myndigheters, statliga, till syn av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 27; II Kn 3
Myndigheters verkstadsrörelse K 5
Myndighetsorganisation, energiområdet I 24
Myndighetsorganisation
Lantmäteriverksamheten Bo 17; II Bo3
Statskontoret B 37; II B 9

Målsägandeangivelse Ju 19; II Ju 1
Mångfaldigande, upphovsfrågor Ju 16
Mäklarverksamhet Ju 13
Män och kvinnor, jämställdhet A 7, 20
Märkning av olja i fartyg K 1
Märkning, textilier H 16; II H 2
Mätning, individuell varmvattenberedning Bo 12, I 39; II I 7
Mönstringsutredningen K 13

N

Namnsättning, ortnamn U 47; II U 2
Narkotikabrott, permissionsfrågor Ju 53; II Ju 5
Narkotikamissbrukare, Delegationer för kontraktsvård Ju 43
Narkotikamissbrukare, Kontraktsvårdsutredningen S 26
Narkotikamissbrukare, vård utan samtycke, vuxna S 44; II S 5
Naturkatastrofer, ersättningsfrågor Kn 17
Naturresurs- och miljöutredningen Jo 9
Nedrustningsdelegationen UD 2
NEPO (nykterhetsvårdens erkända och enskilda vårdanstalts personalorganisationsutredning) S 5
Neutralitet, folkrättens tillämpning Fö 9
NJA (Norrbottens Järnverk AB) I 7
Norrbottensdelegationen I 7
Nordiska rådet, ADB-system B 33; II B 4
Normer, kostnadshöjande Kn 27; II Kn 3
Norrland, häradsallmänningar och allmänningslagar Jo 16
Norrlandsfonden I 25
Nya testamentet, nyöversättning U 2
Nyemissioner, Annellregler B 21; II B 2, 15
Nykterhetsvårdens erkända och enskilda vårdanstalters personalorganisationsutredning (NEPO) S 5
Nyttjanderätt Ju 14
När-TV U 22; II U 6
Näringsbidrag, beredskaps- och krigstjänst Fö 14; II Fö 6
Näringslivet, brottsförebyggande insatser Ju 52; II Ju 2
Näringslivet, datateknikens och elektronikens effekter I 14
Näringslivet, rekonstruktionsbolag B 7; II B 8
Närradiokommittén U 22; II U 6
Närsjöfart, strukturfrågor K 23; II K 4
Nääsutredningen U 20

O

Obestånd, företag B 7; II B 8
Obligationer, realisationsvinster B 21; II B 2, 15
Obligationsmarknad, kreditpolitiken E 12; II E 2
Ockupation, folkrättens tillämpning Fö 9
OECD-området, ADB-system Ju 18, B 33; II Ju 4, B 4
Offentlig ekonomi, forskning och utvecklingsinsatser B 36; II B 6
Offentlig verksamhet, mångfaldigandefrågor Ju 16
Offentliga funktionärer Ju 50
Offentliga styrelseledamöter, vissa aktiebolag I 29
Offentliga utgifter, försvarsekonomi Fö 5; II Fö 3
Offentlighetsprincipen, ADB-upptagning Ju 18, B 33; II Ju 4, B 4
Officiell kontroll, vissa larmanordningar I 30
Olaga intrång Ju 1
Olja, ersättningsbränsle I 19
Olja, märkning i fartyg K 1
Oljelagringskommitté, 1980 års H 15; II H 1
Oljeskador, sjötransporter Jo 11
Oljeskyddskommitté, 1977 års Kn 10
Ombildning av hyresfastighet till fastighet med ägda lägenheter Ju 54; II Ju 6
Ombordsanställda K 2
Omhändertagande, tillfälligt Ju 31
Omsorgskommittén S 14
Omstrukturering, försvarsmaktens organisation Fö 5; II Fö 3
Opinionsbildning Ju 10
Optionsrätt Ju 14
Ordningsstadgeutredningen Kn 2
Organisationskommittén (S 1978:02) *för försäkringsrätterna* S 21
Organisationskommittén (S 1979:12) *för socialstyrelsen* S 36
Organisationskommittén (S 1980:05) *för statens miljömedicinska laboratorium* S 42
Organisationskommittén (K 1980:04) *för trafikflygarutbildning* (OTU) K 24; II K 5
Organisationskommittén (B 1980:07) *för statskontoret* (OKS-80) B 37; II B 9
Organisationskommittén (U 1979:18) *för statens konstmuseér* U 45
Organisationskommittén (U 1980:06)

för Musikaliska akademiens bibliotek m m U 51
Organisationskommittén (H 1980:03) *för allmänna reklamationsnämnden* H 17
Organisationskommittén (I 1979:12) *med uppdrag att utreda vissa frågor om en träteknisk utvecklingsenhet i Skellefteå* I 26
Organisationskommittén (I 1980:02) *för omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling* (SIFU) I 34; II I 2
Ortnamnsverksamheten U 47; II U 2
OSK-80 (organisationskommittén för statskontoret) B 37; II B 9
Otillbörligt integritetsintrång Ju 18; II Ju 4
OTU (organisationskommittén för trafikflygarutbildning) K 24; II K 5

P

Pant, dryckesförpackning, återvinning Jo 27; II Jo 6
Pantbrevsutredningen Ju 39
Panträttsregler Ju 39, 54; II Ju 6
Pantsättning, byggnader på annans mark Ju 20
Parkeringspolitik, samordnad, Stockholmsregionen K 22; II K 3
Parkeringsöverträdelser, tomtmark K 11
Partrederi, företagsform K 23; II K 4
Patentpolicykommittén H 1
Patentprocessutredningen Ju 40
Patientdokumentation S 40; II 1, 12
Patientjournaler, mikrofilmarkivering S 40; II 1, 12
PBU (psykiska barn- och ungdomsvården) S 46; II S 9
Pedagogiskt forsknings- och utvecklingsarbete inom skolväsendet U 21
Penningpolitisk kontroll, kontokort E 13; II E 1
Penningpolitisk verksamhet, riksbanken E 12; II E 2
Pensionskommittén S 2
Pensionsrätt, politiska tjänstemän B 34; II B 7
Pensionsåtaganden B 6
Pensionärernas sysselsättningsförhållanden A 16
Permission, från kriminalvårdsanstalt Ju 53; II Ju 5
Permissionsutredningen Ju 53; II Ju 5
Permutation Ju 12
Personalbistånd, u-landsverksamhet UD 6; II UD 1
Personalutbildning, kvinnor i försvaret Fö 1
Personalutbildning, yrkesinriktad rehabilitering, lokalisering av institut för A 17
Personbilar, försäljningsskatt B 10; II B 10
Personlig integritet, bedömningsfaktorer, personregister Ju 18; II Ju 4
Personregister, socialtjänsten, gallringsbestämmelser S 41; II S 2
Personregisterlagstiftning, generell Ju 18; II Ju 5
Persontrafik, samordning av taxor K 19
Persontransport, järnvägslagstiftning Ju 5
Perspektivplan, civilförsvarsstyrelsen Fö 2; II Fö 2
Perspektivplan, framtida, sjöfarten K 23; II K 4
Perspektivplaner, myndigheter, totalförsvarsfrågor Fö 5; II Fö 3
Perspektivplan, transportforskningsområdet K 21; II
Perspektivplan, överbefälhavaren (ÖB) Fö 5; II Fö 3
Pilotutbildning, civil luftfart K 24; II K 5
Placeringsplikt, kreditpolitiken E 12; II E 2
Planering
Inflytande över samhällsbeslut Kn 27; II Kn 3
Metoder för hushållning i statsförvaltningen B 9
Planeringssystem, byggnadsreglering A 25; A 5
Planmässig sanering efter industrinedläggning Bo 11
Platsbehov, barnomsorgen S 7
Polisbevakning, ideella tillställningar Kn 9
Polisen, användning av luftprov vid trafiknykterhetsprov Ju 55; II Ju 8
Politisk information, värnpliktiga Fö 3; II Fö 1
Politiskt tillsatta tjänstemän, pensionsrätt B 34; II B 7
Postverket, skydd för grov brottslighet Ju 53; II Ju 5
Prisbildning, energiområdet, taxe- och prissättningsprinciper I 39; II I 7
Prisbildning, kreditpolitiska frågor E 12; II E 2
Prisbildning, övergång från hyresrätt till bostadsrätt Bo 8
Prisregleringskommittén H 2

Prisutveckling, bostadsbyggande Bo 16; II Bo 1
Prisvariantklausuler, upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Privatdatorer, personregisterfrågor Ju 18; II Ju 4
Producentpåverkan H 3, 11, I 39; II I 7
Produktion, alternativ inom vissa delar av försvarsmaterielindustrin I 20
Produktionsfaktorbeskattning B 20; II B 11
Produktkontrollens organisation Jo 12
Produktplanering H 3
Produktsökning, främjande av I 28
Produktundersökning H 12
Prostitutionsutredningen S 10
Provning, energiområdet I 15
Psalmkommittén Kn 3
Psykiskt utvecklingsstörda, barn till S 14; II S 3
Publicering, upphovsfrågor Ju 16
Punktskatteutredningen, 1969 års B 1
Punktskriftsbibliotek U 30

R

R 2-utredningen I 17
RA (riksarkivet) S 40; II S 1, 12
Radioaktivt avfall, kärnkraft I 16
Radioaktiv strålning, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Radiobiologisk forskning U 36
Radiobiologiskt arbete, semesterfrågor A 8
Radiorättsliga frågor Ju 16, 51, U 22, 32
Radonutredningen Jo 14
Ransonering, alkoholinköp S 43; II S 6
Rapporteftergift, vissa snatteribrott Ju 52; II Ju 2
Rapporteringsrutiner, sjuk- och föräldraledighet, statsanställda B 38; II B 12
Rationalisering
Alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Bostadsfinansieringssystemet Bo 19; II Bo 4
Exekutionsväsendets ADB-baserade redovisningssystem, REX Kn 26; II Kn 2
Fredskårens administration UD 6; II UD 1
Försvarspolitiska prioriteringar om mål och medel Fö 5; II Fö 3
Försäkringsdomstolarnas verksamhet S 47; II S 8
Föräldraförsäkringen S 45; II S 7
Gallring av medicinska arkiv S 40; II S 1, 12
Hälso- och sjukvårdspersonal, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 48; II S 11
Invandrarpolitisk reformverksamhet A 23; II A 4
Kontokortsmarknaden E 13; II E 1
Lantmäteritaxan Bo 18; II Bo 2
Lantmäteriverksamheten Bo 17; II Bo 3
Matpotatiskontrollen Jo 25; II Jo 5
Offentlig ekonomiska forskningen B 36; II B 6
Omorganisation av statens enhet för företagsutveckling (SIFU) I 34; II I 2
Rapporteringsrutiner för sjuk- och föräldraledighet, statsanställda B 38; II B 12
Sjöfartens roll i trafikpolitiken K 23; II K 4
Små och medelstora företags finansiering E 14; II E 3
Statliga myndigheters tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 27; II Kn 3
Statliga åtgärder vid företags obestånd B 7; II B 8
Statskontorets organisation B 37; II B 9
Rattfylleri- och onykterhetsmål, bevismedel Ju 55; II Ju 8
RAA (riksantikvarieämbetet) U 47; II U 2
Realbeskattningsutredningen B 18
Realisationsvinst, uppskov med beskattningen[1] B 39; II B 14
Realisationsvinstbeskattning, bostadsrätter och ägarlägenheter B 21; B 2, 15
Realisationsvinstregler, institutionella placerare B 21; B 2, 15
Redovisningssystem, exekutionsväsendet (REX) Kn 26; II Kn 2
Redovisningssystem, mångfaldigandefrågor Ju 16

[1] Ledamöter m fl ej utsedda.

Reformers finansiering, samtliga kommittéer och särskilda utredare II B 5
Reform, differentierade körkort K 9
Reformbeslut, grundskolans uppföljning U 38
Regelsystem, föräldraförsäkringen, översyn S 45; II S 7
Regeringsformen, normgivningsmakten Kn 9
Regeringsformen, val, mandattider, regeringsbeslut och -bildning Ju 51; II Ju 3
Regeringsskiften, pensionsfrågor för politiskt tillsatta tjänstemän B 34; II B 7
Regionala variationer, abortfrekvens S 39; II S 4
Regionsjukvård, Örebro S 24
Registrering, alkoholinköp S 42; II S 6
Registrering, bostadsrätt[1] B 39; II B 14
Registrering, inteckningar, lagfarter, ADB-system Ju 54; II Ju 6
Registrering, rapporteftergift, snatteri Ju 52; II Ju 2
Registrering, ägarlägenheter Ju 54, B 21; II B 2, 15, Ju 6
Registreringsteknik, personregister Ju 18; II Ju 4
Regler för beskattning av statsbidrag B 31
Regler om humanitet i krig UD 1
Regleringssystem, kreditpolitiskt E 12; E 2
Rehabilitering, alkoholmissbrukade S 43; II S 6
Rehabilitering, yrkesinriktad (NYR) A 17
Reklam, videogram Ju 11
Rekrytering, civilmilitär personal Fö 7
Rekonstruktionsbolag B 7; II B 8
Relationsproblem, familjerådgivning S 46; II S 9
Religionen, försvarsmakten Fö 13; II Fö 4
Rennäringen, ekonomiska villkor Jo 20; II Jo 2
Renskötselområdet Jo 5
Representation, statlig, alkoholfri S 43; II S 6
Reseförmåner, ersättning under beredskap och krig Fö 14; II Fö 6
Resegarantiutredningen H 5
Resekostnader, lantmäteriförrättning Bo 18; II Bo 2
Restriktionssystem, alkoholfrågor S 43; II S 6
REX (redovisningssystem för exekutionsväsendet) Kn 26; II Kn 2
RFV se riksförsäkringsverket
RI (rättsväsendets informationssystem) Ju 2
Riksantikvarieämbetet (RAÄ) U 47; II U 2
Riksarkivet (RA) *arkivvård, kommuner och landsting* S 40, 41; II S 1, 12, 2
Riksbanken, penningpolitisk verksamhet B 34; II B 7
Riksbanksfullmäktige, statsstödda exportkrediter, omfattningen I 35; II I 7
Riksdagspartierna, ADB-frågor B 33; II B 4
Riksdagsval Ju 51; II Ju 3
Riksdagsval, Malmöhus län Ju 49
Riksförsäkringsverket (RFV)
Allmänna försäkringens datorsystem S 13
Dagpenning, värnpliktiga Fö 14; II Fö 6
Efterlevnadsskydd S 2
Familjestöd inom föräldraförsäkringen S 4
Försäkringsdomstolarnas verksamhet S 47; II S 8
Försäkringskassornas kontaktnät och servicenivå S 6
Föräldraförsäkringen, barnledighet S 45; II S 7
Organisationskommittén för försäkringsrätterna S 21
Personregisterfrågor Ju 18; II Ju 4
Rapporteringsrutiner, sjuk- och föräldraledighet B 38; II B 12
RFV-översyn S 32
Sjukförsäkringens ersättningssystem vid sjukresor S 33
Sjukpenningförsäkringen S 23; II S 10
Socialpolitiska samordningsutredningen S 8
Tandvårdsförsäkringen, allmänna S 20
Vård av anhörig i hemmet, ersättning till sjukvårdshuvudmän S 35
Riksnämnden för kommunal beredskap Kn 1
Riksplanering, rådgivande expertgrupp för fysisk Bo 2
Rikspolisstyrelsen (RPS)
Begränsning av permissionsmissbruk Ju 53; II Ju 5

[1] Ledamöter m fl ej utsedda.

SARI Ju 2
Trafiknykterhetsbrott, luftanalys Ju 55; II Ju 8
Riksrevisionsverket (RRV)
Kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 27; II Kn 3
Upphandlingskungörelsen Fö 15; II Fö 7
Riksskatteverket (RSV), *realisationsvinstbeskattning*[1] B 39; II B 14
Riksåklagaren (RÅ), trafiknykterhetsbrott, luftprov Ju 55; II Ju 8
Risktagande, små och medelstora företag
Riktlinjer, svensk krigsmaterielexport H 8
RIV (utredningen om reklam i videogram) Ju 11
RPS se rikspolisstyrelsen
RRV se riksrevisionsverket
RSV (riksskatteverket) B39; II B 14
RÅ (riksåklagaren) Ju 55; II Ju 8
Råd för metodfrågor, statskontoret B 37; II B 9
Rådgivning, abortfrågor S 39; II S 4
Rådrumsstöd, företagskriser I 36; II I 3
Råvarukostnadsutjämning (RÅK) Jo 13
Räddningstjänst, till sjöss H 4
Räddningstjänstkommittén Kn 17
Räntereglering, kreditpolitiken E 12; II E 2
Rättegångsutredningen Ju 21
Rättssäkerhet, barn- och ungdomsvård, registergallring S 41; II S 2
Rättssäkerhet, kreditpolitiska frågor E 12; II E 2
Rättssäkerhet, medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 15
Rättssäkerhet, missbrukare, vård utan samtycke S 44; II S 5
Rättssäkerhet, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Rättsväsendet, informationssystem Ju 2, 18, B 33; II Ju 4, B 4
Röntgenarkiv, förvaringstid S 40; II S 1, 12

S

Sakkunniga (K 1972:01) *för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg* (UMOF) K 1
Sakkunnig (K 1975:07) *med uppdrag att utreda vissa säkerhetsfrågor vid användning av truckar* K 4
Sakkunniga (U 1968:49) *för förhandling om avtalsreglering av upphovsrättsliga frågar på undervisningsområdet* (AUU-sakkunniga) U 1
Sakrättsskydd Ju 56; II Ju 7
Samarbetsavtal, civil pilotutbildning K 24; II Ju 7
Samarbetsorganet (S 1980:06) *för alkoholfrågor* S 43; II S 6
Samarbetsorganet (Ju 1968:59) *för rättsväsendets informationssystem (SARI)* Ju 2
SamD NBO (delegationen (Fö 1978:03) för samordning av ny befälsordning) Fö 6
Samebyar Jo 1
Samefrågor, arbetsgrupp U 13
Samfinansiering, transportforskningsområdet K 21; II K 2
Samfällighetsförvaltning, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Samhälle—företag, informationsföretag J 22
Samhällsekonomiska konsekvenser, ägarlägenhetssynpunkt B 35; II B 3
Samhällsfunktioner, ADB-teknik B 33; II B 4
Samhällsinformation, värnpliktiga Fö 3; II Fö 1
Samhällsplanering, alkoholfrågor S 43; II S 6
Samhällsservice, kommunal nivå S 13, Bo 17, Kn 27; II Bo 3, Kn 3
Samlevnadsproblem, familjerådgivning S 46; II S 9
Samlingslokalkommittén Bo 14
Samordnad trafikpolitik K 16
Samordning, kollektivtrafiken K 18
Samordning, ny befälsordning för det militära försvaret (SamD NBO) Fö 16
Samordningsorgan, alkoholfrågor S 43; II S 6
Samrådsdelegation, regeringskansliet, krisdrabbade företag (EFSU) I 36; II I 3
Samrådsorgan för försäkringsdomstolarna, riksförsäkringsverket och försäkringskasseområdet S 47; II S 8
Sanktionsbestämmelser, ursprungsmärkning H 16; II H 2
SARI (samarbetsorganet (Ju 1968:59) för rättsväsendets informationssystem) Ju 2
Scandinavian Airlines System (SAS), *pilotutbildning* K 24; II K 5

[1] Ledamöter m fl ej utsedda.

SEK (AB Svensk Exportkredit) I 35; II I 5
Sekretariatet för framtidsstudier U 4
Semesterkommitté, 1978 års A 9
Serafenutredningen, Sista U 43
Sexualbrottskommitté, 1977 års Ju 19; II Ju 1
SFI-kommittén A 14
SGI (sjukpenninggrundande inkomst) B 38; II B 12
SGI se statens geotekniska institut
SIB se statens institut för byggnadsforskning
SIBCO se Sveriges internationella byggnadskommitté
SIDA se styrelsen för internationell utveckling
SIFU se statens industriverks enhet för företagsutveckling
SIND se statens industriverk
Sista Serafenutredningen U 43
Sjuk- och hälsovård, försvaret Fö 8
Sjuk- och socialvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut (Spri) S 40; II S 1, 12
Sjuk- och socialvårdens medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Sjukanmälan, anställningsmyndighet B 38; II B 12
Sjukfrånvaro, ersättningssystem S 23; II S 10
Sjukförsäkring, ersättningssystem, sjukresor S 33
Sjukjournaler, mikrofilmarkivering S 40; II S 1, 12
Sjuklönesystem S 23; II S 10
Sjukpenninggrundande inkomst (SGI) B 38; II B 12
Sjukpenningskommittén S 23; II S 10
Sjukreseutredningen S 33
Sjukvård, ADB-system B 33; II B 4
Sjukvård i fred, försvarsmakten Fö 8
Sjukvård i krig, skydd S 9
Sjukvård i livets slutskede (SLS) S 7
Sjukvårdsdelegation, socialdepartementets S 1
Sjukvårdsförmåner, besparingar S 23; II S 10
Sjukvårdslagen, landstingskommuner, arkivfrågor S 40; II S 1, 12
Sjukvårdspersonal, legitimations och behörighets bestämmelser S 48; II S 11
Sjukvårdspersonal, trafiknykterhetsprov Ju 55; II Ju 8
Själavård, försvarsmakten Fö 13; II Fö 4
Själavård, kyrklig beredskap i krig Kn 7
Självrisk, sjukförsäkringssystemet S 23; II S 10
Självstyrelse, kommuner och landstingskommuner Kn 27; II Kn 3
Sjöfart, skatteregler K 23; II K 4
Sjöfartens roll i trafikpolitiken K 23; II K 4
Sjöfynd Ju 32
Sjölagsutredningen Ju 29
Sjömanspension, kollektivavtal K 17
Sjömän, mönstring K 13
Sjörätt, panträttsregler Ju 39
Sjötjänstgöring, ersättning under beredskap och krig Fö 14; II Fö 6
Sjötransport, miljörisker Jo 11
Sjöövervakningskommittén (SÖK) H 4
Skadeersättning, naturkatastrofer Kn 17
Skadeståndsregler, datalag—skadeståndslag Ju 18; II Ju 4
Skadeverkningar, boxning Jo 22; II Jo 1
Skatte- och uppbördssystem i krig, värnpliktsersättning Fö 14; II Fö 6
Skatteadministration, ADB-system Ju 18, B 33; II Ju 4, B 4
Skattefri införsel av alkoholdrycker S 43; II S 6
Skatteförvaltning, Stockholms län, översyn Kn 19
Skattekonstruktion, eldrivna fordon B 10; II B 10
Skattelättnader, folkpensionärer, översyn av regler B 29
Skattemässiga konsekvenser, ägarlägenhetssystem B 35; II B 3
Skatteprocessen, säkerhetsåtgärder B 4
Skatter, kulturarbetare och uppfinnare B 30
Skatter, produktionsfaktorskatt B 20; II B 11
Skatteregler, sjöfarten K 23; II K 4
Skatteregler, ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Skattesystemet, underskottsavdrag B 35; II B 3
Skattetilläggsutredningen (SU) B 5
Skatteutjämning, inomregional Kn 25; II Kn 1
Skatteutjämningssystemet, statistik och kalkylmetoder, grundgarantin B 32; II B 1
Skatteutredning, 1972, års B 3
Skellefteå, träteknisk utvecklingsenhet I 26
Skidbackar, säkerhet Kn 9
Skingringsförbud B 4
Skogsadministrativa utredningen Jo 2
Skogsbruk, kemiska medel Jo 21
Skogsindustrins virkesförsörjning I 32
Skoklosters slott U 24
Skola, kontakter, hem och U 29
Skoladministrativa kommittén U 28
Skolforskningskommittén U 21
Skolförfattningsutredningen U 39
Skolledare, kvinnliga U 8

Skolmiljö U 38
Skolväsendet, huvudmannaskapsfrågor U 40
Skolväsendet, tilläggsdirektiv till vissa utredningar S 14, U 18, 19, 21
Skolväsendet, utökad ansvars- och handlingsfrihet för kommuner och landstingskommuner Kn 27; II Kn 3
Skriftlig dokumentation, luftundersökningsteknik, s.k. luftprov, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Skuldebrev, konvertibla E 14; II E 3
Skydd för företagshemligheter Ju 46
Skyddade verk Ju 15
Skyddsrumsutredning, 1975 års (SKrU-75) Fö 2; II Fö 2
Slottet, kungl., museiverksamhet U 25
SLS (utredningen (S 1974:09) beträffande sjukvård i livets slutskede) S 7
SMAK se Svensk matpotatiskontroll
SMHI-utredningen K 6
Småbarnsföräldrar S 4
Småhusköpkommittén Ju 13
Småhusområden, skyddsrumsbyggande Fö 2; II Fö 2
Snabbvinsatser, försäljningsförbud S 43; II S 6
Social forskning S 6
Social forskning, behov av primärmaterial S 41; II S 2
Sociala konsekvenser, övergång från hyresrätt till bostadsrätt Bo 8
Sociala konsekvenser, övergång från hyresrätt till ägarlägenhetssystem Ju 54; II Ju 6
Socialberedningen S 44; II S 5
Socialdatautredningen S 41; II S 2
Socialdepartementets sjukvårdsdelegation S 1
Socialförsäkringsärende, väntetid vid besvär S 47; II S 8
Socialnämnder, arkiv, gallringsbestämmelser S 41; II S 2
Socialpolitiska samordningsutredningen (SSU) S 8
Socialstyrelsen
Abortlagen, tillämpningsanvisningar S 39; II S 4
Medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Statens rättskemiska laboratorium, trafiknykterhetsbrott, luftundersökningsteknik Ju 55; II Ju 8
Uppgifter, resurser och organisation S 36
Socialtjänsten
Abortlagen, tillämpningsanvisningar S 39; II S 4
Medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Dokumentation, bestämmelser S 41; II S 2
Familjerådgivning S 46; II S 9
Kontraktsvård S 26
Missbrukare, vård utan samtycke S 44; II S 5
Personregister, gallring S 41; II S 2
Sockerbetor, etanol ur Jo 17
Sockernäringen, framtida omfattning, inriktning, organisation och struktur Jo 24
Solnautredningen B 17
Solvärme, ersättning för olja I 9
SPAR (statliga person- och adressregister) Ju 18; II Ju 4
Sparavdrag B 3
Splitter, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
SPK se statens pris- och kartellnämnd
Spri se sjuk- och socialvårdens planerings och rationaliseringsinstitut
SPV se statens löne och pensionsverk
SR se Sveriges Radio aktiebolag
SRF se Synskadades riksförbund
SSPA se statens skeppsprovningsanstalt
SSU se socialpolitiska samordningsutredningen
Stabspastorer Fö 13; II Fö 4
Stadsförnyelse, Europarådets stadsförnyelsekampanj Bo 15
Standardiseringsutredning, 1978 års I 12
Stat-kommungruppen Kn 27; II Kn 3
Stat och kommun, tillämpad planering i krig och fred Fö 2; II Fö 2
Staten som förmånstagare, testamentariskt förordnande av Florence Stephens B 26
Statens geotekniska institut (SGI), *transportforskning, vägområdet* K 21; II K 2
Statens industriverk (SIND)
Bankernas kreditgivning till mindre och medelstora företag E 14; II E 3
Byggprisutvecklingen Bo 16; II Bo 1
Statens industriverks enhet för företagsutveckling, ombildad till Stiftelsen Institut för Företagsutveckling (SIFU) I 34; II I 2
Svensk elektronikindustris nuläge och utvecklingsmöjligheter B 33; II B 4
Statens institut för byggnadsforskning (SIB), *ekonomiska och sociala aspekter på ägarlägenhetssystem* Ju 54; II Ju 6
Statens järnvägar (SJ), *transportforskningsfrågor* K 21; II K 2
Statens lantmäteriverk (LMW)
Bebyggelseplanering Kn 27; II Kn 3
Huvudmannaskapsfrågor Bo 17; II Bo 3
Kommunalteknisk samord-

ning med lantmäteriverksamheten Bo 17; II Bo 3
Lantmäteri- och återbäringstaxor Bo 18; II Bo
Statens miljötekniska laboratorium, Organisationskommittén för statens miljömedicinska laboratorium S 42
Statens naturvårdsverk (SNV), *forskning om trafikens miljöpåverkan* K 21; II K 2
Statens pris- och kartellnämnd (SPK), *pris- och kostnadsutvecklingen inom bostadsbyggandet* Bo 16; II Bo 1
Statens råd för byggnadsforskning (BFR), *transportforskning, lokala frågor* K 21; II K 2
Statens rättskemiska laboratorium (SRL) *se Socialstyrelsen*
Statens skeppsprovningsanstalt (SSPA), *transportforskning, skeppsteknik och sjöfart* K 21; II K 2
Statens vattenfallsverk (Vattenfall), *principer för taxe- och prissättning, energiområdet* I 39; II I 7
Statens vägverk (VV), *forskning om trafikens miljöpåverkan* K 21; II K 2
Statens väg- och trafikinstitut (VTI), *transportforskning, vägar, vägtrafik, vägtrafiksäkerhet* K 21; II K 2
Statistik, datalagens tillämpning Ju 18; II Ju 4
Statistik, kontokortsutveckling E 13; II E 1
Statistik, läkemedel och läkemedelsbiverkningar, medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1; 12
Statistik, rennäringen Jo 20; II Jo 2
Statistik, skatteutjämningssystemet B 32; II B 1
Statistik, statlig E 11
Statistikutredningen E 11
Statistiska centralbyrån (SCB)
Byggnadsprisindex för bostäder Bo 16; II Bo 1
Uppgiftsinsamling E 1
Statlig fondförvaltning, översyn E 10
Statlig konsultverksamhet i utlandet B 15
Statlig kreditgivning B 7
Statlig rekreations- och turistpolitik Jo 19
Statlig representation, alkoholbegränsning S 43; II S 6
Statlig skoladministration U 28
Statlig statistik E 11
Statlig tillsyn av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 27; II Kn 3
Statliga person- och adressregister (SPAR) Ju 18; II Ju 4
Statligt stöd, allmänna samlingslokaler, principer Bo 14
Statsanställda, rapporteringsrutiner, sjuk- och föräldraledighet B 38; II B 12
Statsbidrag, familjerådgivning S 46; II S 9
Statsbidrag, kvinnoorganisationer Kn 23
Statsbidrag, regler för beskattning B 31
Statsbidragskostnader, sjukförsäkringen S 2; II S 10
Statsbidragssystem, kommunal väghållning K 15
Statsföretagskoncernen E 14, I 4; II E 3
Statsförvaltningen, ADB-utrustningsfrågor B 24
Statsförvaltningen, högre chefsutbildning B 26
Statskontorets organisation B 37; II B 9
Statskontrollkommittén Kn 6
Statssekreterare, pensionsrätt B 34; II B 7
Statsskuldspolitik E 12; II E 2
Stiftelsen Institutet för Företagsutveckling (SIFU) I 34; II I 2
Stiftelseutredningen Ju 12
Stockholms läns skatteförvaltning, översyn Kn 19
Stockholmsområdet, inomregional skatteutjämning Kn 25; II Kn 1
Stockholmsregionens flygplatsfrågor K 8
Stockholmsutredningen K 22; II K 3
Straff, datalagstiftning, brottsbalk Ju 18; II Ju 4
Strafföreläggande vid rattonykterhet Ju 55; II Ju 8
Stridsledningssystem, ADB-frågor B 33; II B 4
Stridsmedel, kemiska, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Strukturfrågor, närsjöfart K 23; II K 4
Strukturfrågor, sockernäringen Jo 24; II Jo 4
Strålning, radioaktiv, skyddsrumsfrågor Fö 2; II Fö 2
Strålrisker, byggnader Jo 14
STU se styrelsen för teknisk utveckling
Studiestödsutredningen U 3
Styrelsen för internationell utveckling (SIDA), *fredskårens framtid* UD 6; II UD 1
Styrelsen för teknisk utveckling (STU)
Svensk elektronikindustris nuläge och utvecklingsmöjligheter B 33; II B 4
Tillämpad transportforskning, teknik- och komponentområdet K 21; II K 2

Svensk Exportkredit AB (SEK), *refinansiering av exportkrediter* I 35; II I 5
Svensk industri, konsekvenserna av inhemsk resp utländsk flygplansproduktion Fö 11; II Fö 5
Svensk matpotatiskontroll (SMAK) Jo 25; II Jo 5
Svensk-finska utbildningsområdet U 7
Svenska allmänflygföreningen, luftfartslagstiftningen K 20; II K 1
Svenska Industrietablerings AB (Svetab), *statligt riskkapital till små och medelstora företag* E 14; II E 3
Svenska kommittén för IAEA:S kärnkraftssäkerhetskonferens 1980 I 33; II I 1
Svenska kommunförbundet
Biblioteksverksamheten U 44; II U 1
Grundgarantin, skatteutjämningssystemet, statistik och kalkylmetoder B 32; II B 1
Lantmäteri- och återbäringstaxor Bo 18; II Bo 2
Ortnamnsproblem U 47; II U 2
Samordnad information om samhällsplanering och kommunalteknik inom kommuner Bo 17; II Bo 3
Statlig tillsyn och kontroll Kn 27; II Kn 3
Statligt stöd till allmänna samlingslokaler Bo 14
Svenskt framtida utvecklingsarbete UD 5
Sveriges arbetsterapeuter, Förbundet, legitimations- och behandlingsbestämmelser S 48; II S 11
Sveriges internationella byggnadskommitté (SIBCO) I 1
Sveriges Investeringsbank AB, statsstödda krediter inom Sverige i vissa fall I 35; II I 5
Sveriges livsmedelsmedelshandlareförbund (SSLF), *straffsatsen för butikstillgrepp* Ju 52; II Ju 2
Sveriges Lokalradio AB (LRAB), *försöksverksamhet närradio, när-TV* U 22; II U 6
Sveriges medlemskap i Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB) H 13
Sveriges Radio AB (SR), *försöksverksamhet med närradio-när TV* U 22; II U 6
Synskadade, dagstidningsdistribution U 53; II U 5
Sysselsättning, alternativ, försvarsmaterielindustrin I 20
Sysselsättning, utredningsverksamhet A 1
Sysselsättning, invandrare A 4
Sysselsättningseffekter, datateknikens utveckling A 12
Sysselsättningsfrågor, ungdomar A 10
Sysselsättningsfrågor, äldre A 16
Sysselsättningsproblem, Göteborgsregionen I 10
Sysselsättningsproblem, Västerbotten B 12
Systemupphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Sårbarhetskommittén (SÅRK) Fö 4
Säkerhetsfrågor, truckar K 4
Säkerhetspolitik, inriktning Fö 5
Säkerhetsåtgärder, skatteprocessen B 4
Särskild placeringsplikt, kreditpolitiken E 13; II E 2
Särskild utredare (K 1978:02) *med uppdrag att ta upp överläggningar med Stockholms kommun och Stockholms läns landsting om flygplatsfrågan på lång sikt i Stockholmsregionen* K 8
Särskilt utredare (K 1979:03) *av Göteborgs hamns internationella konkurrensförhållande* K 14
Särskilt utredare (K 1979:06) *av sjömanspension genom kollektivavtal* K 17
Särskild utredare (A 1979:03) *om lokalisering av institutet för metodutveckling, forskning och personalutbildning till den yrkesinriktade rehabiliteringen* A 17
SÖK se Sjöövervakningskommittén

T

TAK se Utredningen (Kn 1979:05) *om tillsyn av kusterna* Kn 21
Talbokskommittén U 30
Tandvård, fluoranvändning S 15
Tandvård, allmän försäkring S 20
Tandvårdsutredning, 1978 års S 20
Taxe- och prissättning, energiområdet I 39; II I 7
Taxeringskontroll[1] B 39; II B 14
Taxesamordningsutredningen K 19; II K 1
Taxestruktur, hamnväsendet K 23; II K 4
Taxibil, samordning av sjukresor i S 33
Taxor, viss persontrafik, samordning K 19; II K 1
Teknikhandelsutredningen H 10

[1] Ledamöter m.fl. ej utsedda.

Teknikimport, främjande av I 28
Teledata, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Teledata, principer och riktlinjer B 33; II B 4
Teledata, samhällsinformation U 23
Telefon för handikappade S 16
Terrorangrepp mot befolkningen Fö 5; II Fö 3
Terroristlagstiftning A 3
Testamentariskt förfarande till förmån för staten B 25
Texttelefongruppen S 16
Text-TV, principer och riktlinjer B 33; II B 4
Text-TV, samhällsinformation U 23
Textilier, ursprungsmärkning H 16; II H 2
TFD se Transportforskningsdelegationen
Three Mile Island, (TMI) *ångexplosioner i kärnkraftverk* I 38; II I 6
Tillsyn, personregister Ju 18; II Ju 4
Tillsynslagen Ju 12
Tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare -; II B 5
Tilläggspension S 2
Tillämpning, vissa anstaltsbestämmelser Ju 53; II Ju 5
Tillämpning av lagen om tillfälligt omhändertagande och lagen om omhändertagande av berusade personer (LTO/LOB-utredningen) Ju 31
Tjänsteansvarskommittén Ju 50
Tjänsteorganisation, högskolor U 9
Tjänstepensioner, beskattning B 6
Tjänstgöring, värnpliktiga, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Tobakskommittén S 11
Tomtparkeringsutredningen K 11
Tomrättskommittén Ju 26
Totalförsvaret, behov av skyddade sjötransporter vid krig och krigsfara K 23; II K 4
Totalförsvarets utveckling Fö 5; II Fö 3
Trafik, Stockholmsregionen K 22; II K 3
Trafikkontroller, effektivare Ju 55; II Ju 8
Trafiknykterhetsbrott, bevismedel Ju 55; II Ju 8
Trafikpolitik, kollektiva trafikanläggningar, statsbidrag K 15
Trafikpolitik, kollektivtrafikens förbättring K 18
Trafikpolitik, kollektivtrafik, taxesamordning K 19
Trafikpolitik, luftfartens roll K 10
Trafikpolitik, sjöfartens roll K 23; II K 4
Trafikpolitik, transportforskningens resultat K 21; II K 2
Trafiksäkerhetsutredningen K 3
Traktamentsbeskattningssakkunniga B 14
Transplantationskirurgiska frågor S 7
Transport av farligt gods K 12
Transport av luftföroreningar Jo 10
Transport av miljöfarligt gods, sjötransport Jo 11
Transportforskning, utbildningsfrågor K 21; II K 2
Transportforskningskommittén K 21; II K 2
Transportkapacitet, krig och krigsfara K 23; II K 4
Truckar, säkerhetsfrågor K 4
Trädgårdsnäringsutredning, 1974 års Jo 3
Träteknisk utvecklingsenhet, Skellefteå I 26
Tullagstiftning, översyn H 6
Tullagsutredare, 1978 års H 6
Turistpolitik, statlig Jo 19
TV-avgiftsutredningen U 26
TV-program, närradio U 22; II U 6
TV-program, upphovsrätt Ju 16
TV-program, videogram U 10
TV-system, ny teknik U 34
TV-system, text-TV, principer och riktlinjer B 33; II B 4
TV-övervakning, lagen om Ju 18; II Ju 4
Tvångslicens Ju 16
Tvångsmedelskommittén Ju 33
Tvångsåtgärder, missbrukare S 44; II S 5
Typbesikningsutredningen K 7
Tätorter, kollektivtrafik K 18
Tätorter, skyddsrumsbyggande Fö 2; II Fö 2

U

U-landsverksamhet, fredskårsarbete UD 6; II UD 1
U-länder, internationellt läkemedelssamarbete S 22
U-länder, nedrustningsfrågor UD 2
UHÄ se Universitets- och högskoleämbetet
Ultraljud, apparatur för behandling S 25
ULÄ se Kommittén (U 1976:04) *om läromedelsmarknaden* U 5
UMOF se Sakkunniga (K 1972:01) *för att leda visst utrednings- och utvecklingsarbete i fråga om metoder för märkning av olja i fartyg* K 1
UNCTAD-konferens, internationellt läkemedelssamarbete S 22
Underhållsfondsutredningen Bo 7
Underjordsarbete, semesterfrågor A 9
Underrättelsetjänsten, militära Fö 10
Underskottsavdrag, ägarlägenhetssystem B 35; II B 3
Underskottsavdragsutredningen B 35; II B 3
Understallning av avtal B 3
Understallningsförfarandet, stat–kommun Kn 27; II Kn 3
Undersökningsplikt, viss egendom Ju 56; II Ju 7
UNESCO, ADB-system B 33; II B 4
Ungdom, överlåtelse av alkohol till S 37
Ungdomens sysselsättningsfrågor A 10
Ungdomsvård, psykisk S 46; II S 9
Universitets- och högskoleämbetet (UHÄ)
Medicinska arkiv, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Utbildningssamarbete, transportforskningsområdet K 21; II K 2
Uppbördssystem i krig, värnpliktsersättning Fö 14; II Fö 6
Uppfinnare, skatter och avgifter B 30
Uppfinningar, arbetstagares Ju 28
Uppfinningar, patentfrågor H 1
Uppföljningskommittén U 31
Uppgiftslämnande, företagen B 13
Upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Upphovsrättsliga frågor, undervisningsområdet (AUU-sakkuniga) U 1
Upphovsrättsutredningen Ju 16
Upplåning, utomlands, kreditpolitik E 12; II E 2
Upplåtelseform, bostäder Ju 54; II Ju 6
Uppslagsverkskommittén U 12
Uppvärmningssystem I 37; II I 4
Ursprungsmärkningsutredningen H 16; II H 2
Urvälskriterier, gallring, socialtjänstens register S 41; II S 2
Utandningsluft som analysobjekt, trafiknykterhetsbrott Ju 55; II Ju 8
Utbildning, civilmilitär personal Fö 7
Utbildning, datateknik B 33; II B 4
Utbildning, flyglärare K 24; II K 5
Utbildning, folkrättens regler under krig, neutralitet och ockupation Fö 9
Utbildning, forskningens roll i den nya högskolan U 37; II U 3
Utbildning, företag A 21; II A 7
Utbildning, gymnasial U 6
Utbildning, högre chefer, statsförvaltningen B 26
Utbildning, konservatorer U 35
Utbildning, piloter, civil luftfart K 24; II K 5
Utbildning, utvecklingssamarbete UD 5
Utbildning, transportforskningsfrågor K 21; II K 2
Utbildning, värnpliktiga, civila totalförsvarsfunktioner Fö 5; II Fö 3
Utbildning, värnpliktiga, samhällsfrågor Fö 3; II Fö 1
Utbildningsnämnd, bistånd UD 6; II UD 1
Utbildningsnämnd, civil pilotutbildning K 24; II K 5
Utredaren (K 1978:06) *av differentierade körkort* K 9
Utredaren (K 1980:03) *av sjöfartens roll i trafikpolitiken* K 23; II K 4
Utredningen (Ju 1972:04) *angående ny lagstiftning om befordran med järnväg* Ju 5
Utredningen (Ju 1972:12) *angående företags-*

inteckning Ju 6
Utredningen (Ju 1974:14) *om reklam i videogram* (RIV) Ju 11
Utredningen (Ju 1977:08) *om barnens rätt* Ju 23
Utredningen (Ju 1977:15) *rörande rätten till arbetstagares uppfinningar* Ju 28
Utredningen (Ju 1979:09) *om skydd för företagshemligheter* Ju 46
Utredningen (Ju 1979:10) *om internationella faderskapsfrågor* Ju 47
Utredningen (Ju 1979:12) *med uppdrag att se över valkretsindelningen vid riksdagsval i Malmöhus län* Ju 49
Utredningen (Ju 1980:05) *om alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott* Ju 55; II Ju 8
Utredningen (Ju 1980:06) *för att se över gällande ordning ifråga om godtrosförvärv av stöldgods m.m.* Ju 56; II Ju 7
Utredningen (UD 1978:02) *om utrikesrepresentationen* UD 3
Utredningen (UD 1979:02) *om utbildningsbehovet för det svenska framtida utvecklingsarbetet* UD 5
Utredningen (UD 1980:01) *om fredskärens framtid* UD 6; II UD 1
Utredningen (Fö 1978:05) *Hälso- och sjukvård i försvaret* (HSF) Fö 8
Utredningen (Fö 1980:01) *Religionen i försvaret* Fö 13; II Fö 4
Utredningen (Fö 1980:02) *om värnpliktsförmåner under beredskap och krig* Fö 14; II Fö 6
Utredningen (Fö 1980:03) *om vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel* Fö 15; II Fö 7
Utredningen (S 1974:09) *beträffande sjukvård i livets slutskede* (SLS) S 7
Utredningen (S 1976:05) *om sjukvården i krig* S 9
Utredningen (S 1977:04) *om narkotikamissbrukets omfattning* S 12
Utredningen (S 1977:10) *om den allmänna försäkringen* (ALLFA) S 13
Utredningen (S 1977:21) *om de homosexuellas situation i samhället* S 19
Utredningen (S 1978:05) *om familjevård för missbrukare* S 24
Utredningen (S 1979:05) *om alkoholfri motellverksamhet* S 29
Utredningen (S 1980:03) *om gallring av medicinska arkiv m.m.* S 40; II S 1, 12
Utredningen (S 1980:09) *om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens samt familjerådgivningens verksamhet* S 46; II S 9
Utredningen (S 1980:11) *om legitimations- och behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m.m.* S 48; II S 11
Utredningen (K 1976:01) *om samverkansmöjligheterna hos vissa affärsverks och myndigheters verkstadsärenden m.m.* K 5
Utredningen (K 1979:01) *om transport av farligt gods* K 12
Utredningen (Fi 1975:03) *om löntagarna och kapitaltillväxten* E 2
Utredningen (E 1979:03) *angående översyn av den statliga fondförvaltningen m.m.* E 9
Utredningen (E 1980:05) *om de små och medelstora företagens finansiella situation* E 14; II E 3
Utredningen (Fi 1972:06) *om underställning av avtal* B 3
Utredningen (Fi 1973:01) *om säkerhetsåtgärder m.m. i skatteprocessen* (USS) B 4
Utredningen (Fi 1976:02) *om beskattning av tjänstepensioner* B 6
Utredningen (B 1977:07) *med uppdrag att utreda frågan om lokalisering av ny verksamhet till Västerbottens län* B 12
Utredningen (B 1979:07) *om minskning av statens bestånd av uthyrningsbostäder* B 23
Utredningen (B 1980:04) *om pensionsrätt* B 34; II B 7
Utredningen (B 1980:06) *om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi* B 36; II B 6
Utredningen (B 1980:08)

om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde B 38; II B 12
Utredningen (U 1977:03) *om kvinnliga skolledare* U 8
Utredningen (U 1977:08) *om visningsersättning* U 11
Utredningen (U 1978:13) *för översyn av den interna organisationen för livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwyllska museet* U 24
Utredningen (U 1978:14) *om förutsättningarna för en närmare samverkan mellan livrustkammaren och övrig museiverksamhet inom Kungl. Slottet* U 25
Utredningen (U 1979:01) *om förstärkta kontakter mellan hem och skola* U 29
Utredningen (U 1979:07) *om den civila flyghistoriska museiverksamheten* U 34
Utredningen (U 1979:09) *om behov av radiologisk forskning m.m.* U 36
Utredningen (U 1979:15) *med uppdrag att utreda frågan rörande den framtida verksamheten vid Stiftelsen Drottningholms teatermuseum m.m* U 42
Utredningen (U 1980:01) *för översyn av statens konstråds organisation och verksamhetsformer* U 46
Utredningen (U 1980:02) *om ortnamnsverksamheten i riket m.m.* U 47; II U 2
Utredningen (U 1980:03) *om den framtida hälso- och sjukvården samt motionsidrotten för studerande* U 48
Utredningen (U 1980:04) *om översyn av SFI-registret* U 49
Utredningen (U 1980:05) *för en rättslig översyn av åtgärder mot avgiftsskolk* U 50
Utredningen (U 1980:08) *om dagstidningar för synskadade* U 53
Utredningen (Jo 1976:06) *om översyn av miljöskyddslagstiftning* Jo 4
Utredningen (Jo 1979:05) *om förutsättningarna för tillverkning av etanol ur sockerbetor* Jo 17
Utredningen (Jo 1979:07) *om den statliga rekreations- och turistpolitiken* (TUREK) Jo 19
Utredningen (Jo 1979:08) *om rennäringens ekonomiska förhållanden* Jo 20; II Jo 2
Utredningen (Jo 1979:10) *om boxningens skadeverkningar* Jo 22; II Jo 1
Utredningen (Jo 1980:03) *om kontrollen av matpotatis* Jo 25; II Jo 5
Utredningen (Jo 1980:05) *om återvinning av vissa dryckesförpackningar m.m.* Jo 27; II Jo 6
Utredningen (H 1978:03) *om import- och exportförfattningar* H 7
Utredningen (H 1979:02) *om Sverigehuses framtida användning* H 9
Utredningen (H 1979:07) *kommersiell information till utlandet* (KUL-utredningen) H 14
Utredningen (A 1978:03) *av vissa arbetstidsfrågor* A 11
Utredningen (A 1979:01) *om information rörande arbetsmiljörisker* (INRA) A 15
Utredningen (A 1979:04) *om arbetsmiljöinvesteringar i mindre och medelstora företag m.m.* (MAI) A 18
Utredningen (A 1979:05) *om vapenfriorganisationen* (UVO) A 19
Utredningen (A 1980:03) *om kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning* A 22; II A 2
Utredningen (A 1980:05) *om kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet* A 24; II A 3
Utredningen (A 1980:06) *om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten* A 25; II A 5
Utredningen (Bo 1979:02) *om planmässig sanering efter industrinedläggningar* Bo 11
Utredningen (Bo 1980:03) *om lantmäteritaxan* Bo 18
Utredningen (Bo 1980:04) *om viss översyn av bostadsfinansieringssystemet* Bo 19; II Bo 4
Utredningen (I 1977:11) *om omställbara eldningsanläggningar.*

m.m. (OEA) I 13
Utredningen (I 1978:07) *om kärnkraftens radioaktiva avfall - organisations- och finansieringsfrågor* I 16
Utredningen (I 1979:06) *om informationssystemet företag - samhälle m.m.* (DIS-utredningen) I 22
Utredningen (I 1979:10) *om myndighetsorganisation inom energiområdet m.m.* I 24
Utredningen (I 1979:11) *om Norrlandsfonden* I 25
Utredningen (I 1979:13) *om näringslivets energihushållning, m.m.* I 27
Utredningen (I 1979:15) *om offentliga styrelseledamöter i vissa aktiebolag m.m.* I 29
Utredningen (I 1979:18) om skogsindustrins virkesförsörjning I 32
Utredningen (I 1980:04) *om vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade före tag m.m.* I 36; II I 3
Utredningen (I 1980:06) *om sannolikheten för och effekterna av s k. ångexplosioner i kärnkraftverk* I 38; II I 6
Utredningen (Kn 1977:04) *för översynen av lagen om församlingsstyrelse* Kn 11
Utredningen (Kn 1979:03) *om översyn av skatteförvaltningen i Stockholms län* (ÖSAB) Kn 19
Utredningen (Kn 1979:04) *om begravningsverksamheten* Kn 20
Utredningen (Kn 1979:05) *om tillsyn av kusterna* (TAK) Kn 21
Utredningen (Kn 1979:07) *om statsbidrag till kvinnoorganisationer* Kn 23
Utredningen (Kn 1979:08) *om kommunal kompetenslagstiftning* Kn 24
Utredningen (Kn 1980:01) *om redovisningssystemet för exekutionsväsendet (REX)* Kn 26; II Kn 2
Uthyrningsbostäder, statliga B 23
Uthyrningssvårigheter, bostäder Bo 4
Utlandet, kommersiell information H 14
Utlandsupplåning, kreditpolitiken E 12; II E 2
Utlandsverksamhet, banker E 3; II E 4
Utlåningsreglering, kreditpolitiken E 12; II E 2
Utlänningar, särskilt skydd A 23; II A 4
Utlänningslagskommittén A 3; II A 6
Utredningspersonal, statskontoret B 37; II B 9
Utrikespolitik, analys av utvecklingen Fö 5; II Fö3
Utrikesrepresenationen UD 3
Utrustningsfrågor, statsförvaltningen, ADB-system B 24
Utvecklingsbanker
Afrikanska (ADB)
Interamerikanska (IDB)
Asiatiska (ASDB) H 13
Utvecklingsenhet, träteknisk Skellefteå I 26
Utvecklingsinsatser, beskattningsfrågor B 16
Utvecklingsländer, exportkreditgivning genom SEK-systemet I 35; II I 5
Utvecklingsländer, fredskårsarbete UD 6; II UD 1
Utvecklingsländer, internationellt läkemedelssamarbete S 22
Utvecklingsländer, nedrustningsfrågor UD 2
Utvecklingsländer, utbildningssamarbete UD 5
Utvecklingsstörda, barn till psykiskt S 14; II S 3
Utvärdering av abortlagstiftningen S 39; II S 4
UVO se Utredningen (A 1979:05) *om vapenfriorganisationen*

V

Vagnskadeersättning Ju 8
Val till beslutande politiska församlingar Ju 15; II Ju 3
Valkretsindelning, Malmöhus län Ju 49
Vallagskommitté, 1978 års Ju 30
Valutakommittén E 4
Valutapolitik -valutakontroll - kreditpolitik, sambandsfrågor E 12; II E 2
Valutareglering E 4
Vapenfria tjänstepliktiga, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Vapenfrilagstiftning A 19
Varuflöden, närsjöfart K 23; II K 4
Varuhandeln, kontokortsfrågor E 13; II E 1

Varumärkningsutredningen Ju 9
Varuprovningskommitté H 12
Vattenledningsskadeförsäkring Ju 8
Vattenplaneringskommittén Jo 7
Verkstadsrörelser, samverkansfrågor K 5
Verkställighetsföreskrifter, socialtjänstens gallringsbestämmelser S 41; II S 2
Vetenskap se Forskning
Vetorätt, fackligt A 7
Videogram, biblioteksverksamhet U 44; II U 1
Videogram, reklam Ju 10
Videogram, upphovsrätt Ju 16
Videogramutredningen U 10
Viggensystem, flygplansanskaffning Fö 11; II Fö 5
VIK se Värnpliktsinflytandekommittén Fö 3; II Fö 1
Villabeskattning B 35; II B 3
Villaschablonen B 3
Vilt- och jaktvårdsfrågor Jo 6
Vinstandelslån E 14; II E
Vinstberäkning, koncernföretag E 2
Vinstpålägg, upphandling, försvarsmateriel Fö 15; II Fö 7
Virkesförsörjning, skogsindustrin I 32
Visningsersättning U 11
Viteskommittén (Ju 1979:01) Ju 38
Volontärverksamhet, u-land UD 6; II UD 1
VPV se värnpliktsverket
VTI se statens väg- och trafikinstitut
Vuxenutbildning, kommunal U 17
Vuxna missbrukare, vård utan samtycke S 44; II S 5
Väldtäkt, åtalsfrågor Ju 19; II Ju 1
Vård av anhörig S 35
Vård av barn, ersättningsregler S 45; II S 7
Vård utan samtycke, socialtjänst- och sjukvårdslagstiftning S 44; II S 5
Vårdpersonal S 6
Väghållningsutredningen K 15
Vägtrafikskatteutredningen B 10; II B 10
Vägtrafik, säkerhet K 3
Väntetider, socialförsäkringsärende S 47; II S 8
Värdepappersmarknaden E 8
Värmemätningsutredningen Bo 12
Värnpliktens innehåll, variationer Fö 5; II Fö 3
Värnpliktsförsvar, mobiliseringssäkerhet Fö 5; II Fö 3
Värnpliktsinflytandekommittén (VIK) Fö 3; II Fö 1
Värnpliktslagen, förmånssystem Fö 14; II Fö 6
Värnpliktssjukvård Fö 8
Värnpliktsutbildning, samhällsfrågor Fö 3; II Fö 1
Värnpliktsverket (VPN) journaler från inskrivningsärenden, gallringsbestämmelser S 40; II S 1, 12
Västerbottens län, ny verksamhet B 12

Y

Yrkeshemligheter, skydd Ju 1
Yrkesinriktad gymnasieutbildning U 6
Yrkesinriktad, rehabilitering, lokalisering av institut A 17
Yrkesutövning, hälso- och sjukvårdsområdet, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 48; II S 11
Yttrandefrihetsutredningen Ju 25

Å

Åldersgräns, alkoholinköp S 43; II S 6
Åldersmässiga variationer abortfrekvens S 39; II S 4
Ångexplosioner, kärnkraftverk I 38; II I 6
Åtal, trafiknykterhetsbrott, luftanalys som bevismedel Ju 55; II Ju 8
Åtalsunderlåtelse, vissa snatteribrott Ju 52; II Ju 2
Återbäringstaxor, lantmäteriverket Bo 18; II Bo 2
Återförsäkring, frivillig sjuklönekostnader S 23; II S 10
Återtaganderätt, kreditköp Ju 56; II Ju 7
Återvinning, drycksförpackningar Jo 27; II Jo 6

Ä

Äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus Ju 54; II Ju 6
Ägarlägenhetssystem, identifiering och registrering B 21; II B 2, 15

Äldreomsorg S 6
Äldres intresse av arbete efter pensionering A 16
Ärendebalans, försäkringsdomstolar S 47; II S 8
Ärendeomflyttning, socialnämnder, gallringssynpunkter S 41; II S 2

Ö

ÖB se överbefälhavare
ÖEF se överstyrelsen för ekonomiskt försvar
Överbefälhavaren (ÖB)
Bestämmelser om orientering om politiska partier Fö 3; II Fö 1
JAS-system Fö 11; II Fö 5
Militära självvårdens a organisation Fö 13; II Fö 4
Perpsektivplan Fö 5; II Fö 3
Övergång från hyresrätt till bostadsrätt, sociala konsekvenser, prisbildning och finansiering Bo 8
Övergång från hyresrätt till ägarlägenhetssystem, sociala konsekvenser Ju 54; II Ju 6
Överlåtelse av byggnad på annans mark Ju 20
Överlåtelse av ägarlägenhet, särskilda bestämmelser Ju 54; II Ju 6
Överstyrelsen för ekonomiskt försvar H 15; II H 1

Innehåll

Utdrag ur regeringsprotokollet 2
Bilaga, kommittéberättelse 1981
Justitiedepartementet (Ju) 9
Utrikesdepartementet (UD) 59
Försvarsdepartementet (Fö) 66
Socialdepartementet (S) 82
Kommunikationsdepartementet (K) 128
Ekonomidepartementet (E) 149
Budgetdepartementet (B) 161
Utbildningsdepartementet (U) 195
Jordbruksdepartementet (Jo) 251
Handelsdepartementet (H) 277
Arbetsmarknadsdepartementet (A) 292
Bostadsdepartementet (Bo) 325
Industridepartementet (I) 343
Kommundepartementet (Kn) 398
Uppgift på kostnader för kommittéer 426
Betänkanden utkomna från trycket under år 1980 488
Betänkanden avgivna av kommittéer, som redovisas i kommittéberättelsen, eller upprättade inom departement (Ds-serie) som publicerats sedan redovisningen i 1980 års kommittéberättelse 490
Nordisk utredningsserie (Nu) 1980 494
Personregister till kommittéer 495
Sakregister till kommittéer 531

TILLÄGG

S 40. Utredningen (S 1980:03) om gallring av medicinska arkiv, tilläggsdirektiv del II S 12.

B 21. Kapitalvinstkommittén (B 1979:05), tilläggsdirektiv del II B 15.

Skr. 1980/81:103

Bilaga 2

Kommitté-berättelse 1981

Del II
Kommittédirektiv

Redaktionell anm.

Kommittéberättelsen är uppdelad i två delar.

Del I innehåller uppgifter om kommittéernas sammansättning, adress och telefonnummer, redogörelse för arbetet under den tid berättelsen avser, kostnader samt register.

Direktiv och tilläggsdirektiv utges löpande i en för hela regeringskansliet gemensam serie. Liksom departementspromemorior och betänkanden i SOU-serien sprids de genom LiberFörlag.

Direktiv som getts ut i denna serie trycks på nytt en gång om året i del II. Där anges för varje direktiv omedelbart under rubriken numret i direktivserien.

Del II innehåller direktiv och tilläggsdirektiv som meddelats sedan redovisningen i 1980 års berättelse färdigställdes samt register. De är ordnade departementsvis liksom kommittéerna i del I. Inom departement står de i den ordning de numrerats i direktivserien. 1981 års berättelse redovisar uppgifter inkomna till justitiedepartementet före den 1 december 1980.

Justitiedepartementet

1. Tilläggsdirektiv till 1977 års sexualbrottskommitté (Ju 1977:03)

Dir. 1979:146

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Enligt regeringens bemyndigande tillkallade min företrädare, statsrådet Sven Romanus, i februari 1977 en kommitté för att se över lagstiftningen om sedlighetsbrott i 6 kap. brottsbalken (BrB). Kommittén har antagit namnet 1977 års sexualbrottskommitté.

Den översyn som har anförtrotts åt kommittén avser 6 kap. BrB i dess helhet. I direktiven pekas emellertid på några frågor som bör beaktas särskilt.

En av dessa frågor rör det nuvarande kravet på målsägandeangivelse som en förutsättning för åtal för vissa brott i 6 kap. Enligt gällande rätt får en åklagare väcka åtal för våldtäkt eller våldförande eller försök till sådant brott eller för frihetskränkande otukt endast om målsäganden anger brottet till åtal eller åtal anses påkallat från allmän synpunkt. Angivelsen skall ha skett inom sex månader från brottet. Angivelseregeln bygger på uppfattningen att en rättegång i många fall innebär ett svårt lidande för brottsoffret – i regel en kvinna – och att hennes önskan att slippa en rättegång normalt skall respekteras. Sexmånadersfristen har avsetts fylla en annan funktion, nämligen att hindra att brottsanmälan utnyttjas i hämnd- eller utpressningssyfte. I direktiven konstateras emellertid att de speciella åtalsregler som gäller på området kan föranleda att offret utsätts för påtryckningar, inte bara från den misstänkte utan också från andra i offrets omgivning som vill undvika publicitet kring en rättegång. Vidare kan reglerna medföra konkurrensproblem i förhållande till andra straffbestämmelser inom och utom 6 kap. som ligger under allmänt åtal utan krav på angivelse. I denna del pekas i direktiven på att det teoretiskt i vissa fall kan vara möjligt för en åklagare att – i stället för att åtala för våldtäkt – väcka åtal för olaga tvång eller misshandel. Det har med hänsyn till det sagda uppdragits åt kommittén att överväga om det är motiverat att bibehålla särskilda angivelseregler för sexualbrott.

Även beträffande andra brott mot person än sedlighetsbrott finns det särskilda regler i BrB som innebär att en angivelse från målsägandens sida skall ha skett för att allmänt åtal skall få väckas. Enligt 3 kap. 11 § får sålunda misshandel som inte är grov och som inte har förövats på en allmän plats åtalas av en åklagare bara om målsäganden anger brottet till åtal eller åtal är påkallat från allmän synpunkt. Andra exempel är hemfridsbrott och olaga intrång när det inte rör sig om grova brott (4 kap. 11 §).

De bestämmelser om åtal som gäller för misshandel hade viss motsvarighet i den fram till år 1965 gällande strafflagen. Det kan nämnas att straffrätts-

kommittén i sitt betänkande (SOU 1953:14) med förslag till brottsbalk föreslog att angivelseregeln beträffande misshandel skulle tas bort och att ett krav på att åtal skulle anses påkallat från allmän synpunkt skulle ställas upp bara beträffande misshandel av den allra lägsta svårhetsgraden.

Straffrättskommitténs förslag avstyrktes emellertid av flera remissinstanser. Riksåklagaren (RÅ) ansåg sålunda att misshandelsbrott som hade förövats på allmän plats visserligen alltid borde lyda under allmänt åtal men att förhållandena i övrigt ibland kunde vara sådana att åtal för brottet av olika anledningar inte borde ske. I första hand åsyftade RÅ åtskilliga fall av misshandel mot make. Ett ingripande med åtal i sådana fall kunde inte sällan leda till att äktenskapet helt spolierades eller att i varje fall hustruns situation blev ännu svårare än förut. Enligt RÅ kunde även andra liknande fall tänkas, t.ex. misshandel i affekttillstånd, där parterna omedelbart efter misshandeln åter hade försonats. Liknande synpunkter fördes fram av flera andra instanser, bl.a. Sveriges advokatsamfund. I propositionen med förslag till BrB uttalade dåvarande chefen för justitiedepartementet att det med hänsyn till vad som hade anförts vid remissbehandlingen syntes riktigast att föreskriva en särskild prövning från åklagarens sida såväl i fråga om normalgraden av misshandel som beträffande misshandel i ringa fall. En avgränsning borde emellertid ske med hänsyn till om brottet hade förövats på en allmän plats eller inte. I fall där brottet inte hade förövats på en sådan plats borde åtal få väckas bara om målsäganden angav brottet till åtal eller åtal ansågs påkallat från allmän synpunkt (prop. 1962:10 del C s. 178). Dessa uttalanden föranledde ingen erinran vid riksdagsbehandlingen av förslaget till BrB.

Under senare tid har det i den allmänna debatten ifrågasatts om den särskilda åtalsregel som gäller i fråga om misshandel är ändamålsenlig och om de motiv som ligger till grund för den är hållbara. Debatten bör ses mot bakgrund av att uppgifter i olika sammanhang har lämnats som tyder på att det i en utsträckning som tidigare inte har varit allmänt känd förekommer att kvinnor utsätts för våld i hemmen. Allmän enighet torde råda om att det finns ett stort utrymme för insatser från samhällets sida när det gäller denna typ av övergrepp, varvid olika former av kurativt och socialt stöd till kvinnor i utsatt ställning kommer i blickpunkten. Det har emellertid pekats på att den nuvarande åtalsregeln kan ha lett till att samhället intar en alltför passiv hållning gentemot misshandel i hemmet och liknande brott. Detta gäller inte minst fall av upprepade övergrepp, där en kvinna av rädsla för mannen eller på grund av ekonomiskt eller psykiskt beroende av honom avstår från att ange brottet till åtal eller återtar en redan gjord anmälan. Att straffrättsliga ingripanden inte kommer till stånd i sådana situationer fastän brottet kanske är känt av myndigheterna kan enligt vad som har hävdats i debatten ge underlag för uppfattningen att samhället accepterar våld på privat område. Vidare har framhållits att åtalsreglernas utformning bidrar till svårigheterna att få en tillförlitlig bild av omfattningen av det sociala problem som det här är fråga om.

Enligt min mening finns det otvivelaktigt ett visst fog för den kritik som har redovisats nu. Jag anser därför att en översyn av reglerna om åtal för misshandel bör komma till stånd. Det kunde övervägas att tillkalla en särskild kommitté för detta ändamål. Flera skäl talar emellertid för att anförtro uppgiften åt sexualbrottskommittén, trots att den faller något vid sidan av kommitténs egentliga utredningsuppdrag. Den undersökning beträffande åtalsreglerna vid vissa sexualbrott som kommittén f.n. bedriver

gäller sålunda ett närbesläktat problem. Härtill kommer att våld mot kvinnor ofta förekommer just i anslutning till sexualbrott. Slutligen kan, enligt vad jag har inhämtat, den kartläggning beträffande vissa former av sexualbrottslighet som kommittén har föranstaltat om förväntas ge ett visst underlag också för överväganden rörande åtalsreglerna vid misshandelsbrott. Jag förordar därför att kommittén får till uppgift att utreda även den nu aktuella frågan.

Kommittén bör närmare analysera de skäl som kan anföras för och emot en ordning som innebär att rätten att åtala för misshandel begränsas genom särskilda regler. Härvid bör beaktas att den allmänna synen på våldsbrottslighet torde vara strängare nu än vad fallet var vid tillkomsten av BrB. Om kommittén finner att de skäl som ligger till grund för den nuvarande ordningen inte längre är bärkraftiga eller bara delvis har kvar sin giltighet, bör den föreslå de lagändringar som kan anses påkallade. En möjlighet är därvid att låta misshandel omfattas av en i princip ovillkorlig åtalsplikt utan andra begränsningar än dem som gäller generellt enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken och motsvarande bestämmelser i en del andra författningar. Det är emellertid inte givet att man bör välja en sådan lösning, särskilt som den skulle få konsekvenser även för andra typer av misshandelsbrott än dem som här företrädesvis har diskuterats. Tänkbart är sålunda att behålla en prövning av om åtal är påkallat från allmän synpunkt för vissa grupper av lindriga misshandelsbrott på enskilt område. Även andra lösningar kan komma i fråga.

Om kommittén finner att ändringar är påkallade när det gäller åtalsreglerna för misshandel, bör kommittén ta ställning till om motsvarande ändringar bör göras i fråga om andra närbesläktade brottstyper, t.ex. hemfridsbrott.

I kommitténs ursprungliga uppdrag ingår bl.a. att se över förhörsmetodiken vid utredningar om sexualbrott och att överväga hur fasta och ändamålsenliga rutiner kan åstadkommas så att ett offer för ett sådant brott kan få omedelbar hjälp. Kommittén bör ägna uppmärksamhet åt motsvarande frågor för fall då våld utan sexuellt inslag har förövats mot kvinnor.

Det tilläggsuppdrag som i enlighet härmed bör lämnas kommittén rör liksom dess huvuduppgift mycket angelägna frågor och bör därför fullgöras skyndsamt.

Jag hemställer att regeringen utvidgar direktiven för sexualbrottskommitténs arbete i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

2. Åtgärder mot butikstillgrepp m.m.

Dir 1980:6

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-31

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Förbudet mot att tillägna sig annans egendom hör till de normer som är av grundläggande betydelse i ett rättsamhälle. I brottsbalken (8 kap. 1 §)

uttrycks förbudet på det sättet att den som olovligen tar vad som tillhör annan med uppsåt att tillägna sig det döms för stöld till fängelse i högst två år.

Enligt nordisk rättstradition hänförs emellertid sådana mindre allvarliga tillgreppsbrott som i övrigt uppfyller rekvisiten för stöld till en särskild brottstyp (i Danmark och Norge "naskeri", i Finland och Sverige snatteri). Denna ordning, som har endast få motsvarigheter i utomnordiska rättssystem, är för svensk del av mycket gammalt datum.

Fram till år 1942 drogs gränsen mellan stöld och snatteri på det sättet att ett stöldbrott bedömdes som snatteri, om det tillgripnas värde understeg en i lagen angiven bestämd gräns. Genom de ändringar i strafflagen som gjordes nämnda år avskaffades den fasta värdegränsen, som då sedan lång tid tillbaka hade utgjort 30 kr. I stället föreskrevs att ett stöldbrott skulle bedömas som snatteri, om brottet med hänsyn till det tillgripnas värde och övriga omständigheter var att anse som ringa, en brottsbeskrivning som utan ändringar fördes över till den nu gällande bestämmelsen i 8 kap. 2 § brottsbalken. Vid den praktiska tillämpningen arbetar man dock fortfarande med mer eller mindre fast bestämda värdegränser när det gäller att bedöma om ett stöldbrott skall hänföras under snatteribestämmelsen, låt vara att dessa gränser från tid till annan måste justeras med hänsyn till förändringar i penningvärdet. Riksåklagaren har nyligen (i RÅ-nytt nr 7/1979) uttalat att en värdegräns på 400 kr f.n. synes kunna tillämpas som allmän riktlinje i okomplicerade fall. Liksom under strafflagens tid omfattar straffskalan för snatteri böter och fängelse i högst sex månader.

En betydande del av stöld- och snatteribrottsligheten avser numera tillgrepp av varor i butiker och varuhus. Denna sorts brottslighet fick en ingående belysning från olika aspekter genom 1968 års brottsmålsutrednings betänkande (SOU 1971:10) Snatteri. I betänkandet konstaterades att butikstillgrepp förekom ofta. Utredningen ansåg att man från samhällets sida borde söka minska den höga frekvensen genom att i betydligt större utsträckning än tidigare satsa på planering och samordning av den allmänt brottsförebyggande verksamheten. För detta ändamål borde under justitiedepartementet inrättas ett centralt råd med företrädare för bl.a. de politiska organen, rättsväsendet, näringslivet och den kriminologiska forskningen. I huvudsak enligt de riktlinjer som utredningen hade skisserat inrättades år 1974 brottsförebyggande rådet (BRÅ) som en särskild myndighet.

I betänkandet föreslogs också lagändringar beträffande snatteribrottet. Enligt förslaget skulle fängelse utgå ur straffskalan. När snatteribrott avsåg tillgrepp av varor som utbjöds till försäljning under sådana former att de var fritt åtkomliga eller annars lätt tillgängliga för kunden, skulle åtal inte få ske i annat fall än när det var påkallat från allmän synpunkt.

Dessa förslag genomfördes inte. Däremot ledde förslagen i betänkandet till ändringar i polisinstruktionen (1965:686, numera 1972:511) och till ett särskilt cirkulär (1972:25) till polismyndigheterna om rapporteftergift för vissa snatteribrott. Tidigare hade polisens befogenhet att meddela rapporteftergift bara avsett brott med enbart böter i straffskalan. Den utvidgades nu till att under vissa förutsättningar gälla också snatteri. Om ett snatteribrott med hänsyn till det tillgripnas värde och övriga omständigheter är obetydligt, kan den polisman som är förundersökningsledare underlåta att vidarebefordra rapport till åklagare. En förutsättning är att gärningen gäller tillgrepp i en affärslokal av en vara som hålls till salu under sådana former att den är lätt tillgänglig för kunden. Främst avses tillgrepp i snabbköpsbutiker och i varuhus med självbetjäning. För att rapporteftergift skall komma i fråga skall

brottet framstå som obetydligt, och värdet av det tillgripna skall vara lågt. I regel bör det åsatta försäljningspriset inte vara högre än omkring 20 kr.

Samtidigt som 1972 års cirkulär till polismyndigheterna utfärdades ändrades åklagarinstruktionen (1964:739, numera 1974:910) på det sättet att även distriktsåklagarna fick befogenhet att meddela åtalsunderlåtelse beträffande snatteri och ett par andra brott enligt bl.a. 20 kap. 7 § punkt 1 rättegångsbalken. Enligt sistnämnda bestämmelse får en åklagare besluta att inte väcka åtal, om det kan antas att annan påföljd än böter inte skulle komma att ådömas och den misstänktes lagföring inte är påkallad ur allmän synpunkt. I ett cirkulär i anslutning till dessa ändringar i åklagarinstruktionen (C 70) uttalade riksåklagaren att åtal i många fall bör kunna underlåtas för snatteri även då värdet av det tillgripna ligger över gränsen för att rapporteftergift skall kunna meddelas. Enligt cirkuläret bör åtalsunderlåtelse ske om brottet vid en samlad bedömning kan anses ha ringa straffvärde. Riksåklagaren har nyligen (i den förut nämnda publikationen RÅ-nytt nr 7/1979) förklarat sig kunna godta en praxis enligt vilken värdegränsen för åtalsunderlåtelse sätts till 50 kr.

Förslaget från 1968 års brottmålsutredning och den reglering som blev följden av förslaget skall ses mot bakgrund av att det i den allmänna debatten vid den aktuella tiden ofta hade hävdats att det straffrättsliga ingripandet vid snatteri inte stod i rimlig proportion till brottets ringa art. Man hänvisade härvid till att självbetjäningssystemet och andra rationaliseringsåtgärder inom handeln har skapat fler brottstillfällen än tidigare och till att de flesta människor som faller för det ökade frestelsetrycket inte kan betraktas som kriminella i vanlig mening. Brottmålsutredningen betonade för sin del starkt affärsföretagens sociala ansvar för att verksamheten bedrivs på ett sådant sätt att den inte skapar brottstillfällen. Utredningen gjorde ett flertal rekommendationer i detta hänseende.

Under senare år har också betydande ansträngningar lagts ned från de enskilda företagens, organisationernas och BRÅ:s sida på att intensifiera de brottsförebyggande åtgärderna mot butikstillgreppen. Övervakningen har skärpts och personalens utbildning när det gäller åtgärder mot tillgrepp har förbättrats. Bland andra åtgärder kan nämnas den informationskampanj på temat häleri – stöld – snatteri som BRÅ genomförde under våren 1978. I samverkan med handelns organisationer och rikspolisstyrelsen har BRÅ vidare gett ut broschyren "Miljoner som försvinner – om butikstillgrepp". Denna behandlar bl.a. planeringen av försäljningslokaler, varuexponering, bevakning och tekniska hjälpmedel.

Av intresse är naturligtvis hur brottsutvecklingen har gestaltat sig under den tid som har förflutit efter 1972 års författningsändringar. Ser man till de anmälda butikstillgreppen, kan det konstateras att antalet sådana tillgrepp (inbrottsstölderna oräknade) år 1971 utgjorde 23.182 och år 1978 31.344. Dessa siffror återspeglar sålunda en påtaglig ökning, som dock inte är större än den som gäller för brott i allmänhet. I sammanhanget kan nämnas att den preliminära siffran för år 1979 tyder på en viss nedgång jämfört med föregående år.

Eftersom långt ifrån alla butikstillgrepp anmäls och många förblir oupptäckta, måste emellertid den officiella statistiken över anmälda brott bedömas med stor försiktighet. Ett annat sätt att få en föreställning om problemets omfattning är att jämföra uppgifterna om affärsföretagens svinn. Detta beräknades år 1971 till en procent av omsättningen eller ca 300 milj. kr. om året. Numera uppskattar man inom handeln svinnet till två procent av

omsättningen eller omkring två miljarder kr. per år. Det svinn som uppstår till följd av butikstillgrepp utgör visserligen bara en del av det totala svinnet. Enligt samstämmiga uppgifter från handelns organisationer har emellertid svinnet på grund av butikstillgrepp ökat kraftigt under senare tid. Sveriges livsmedelshandlareförbund har sålunda i en skrivelse till chefen för justitiedepartementet framhållit att kundstölder och kundsnatterier numera har utvecklats till ett av detaljhandelns största problem. I skrivelsen har förbundet uppgett att dessa tillgreppsbrott kan beräknas kosta butiker och varuhus nästan en miljard kronor om året. Förbundet har påpekat att dessa kostnader måster övervältras på konsumenterna, eftersom företagen inte själva kan bära dem. Detta innebär i sin tur enligt förbundet att varje tvåbarnsfamilj årligen får skjuta till 500 kr. ur egen kassa för att täcka vad mindre nogräknade personer stoppar i egen ficka.

I den mån dessa uppskattningar ger en rättvisande bild av svinnet till följd av butikstillgrepp torde det stå klart att vi här har ställts inför ett allvarligt problem. Jag tänker då inte enbart på de skador som butikstillgreppen medför för handeln och de ekonomiska följdverkningar som drabbar de lojala konsumenterna. I ett vidare perspektiv torde det vara ännu mera betänkligt om det i vissa kretsar och åldersgrupper skulle sprida sig en föreställning att butikstillgrepp inte beivras av samhället och därför utgör en mer eller mindre lovlig verksamhet. Man får inte bortse från att detta kan leda till en uppluckring av rättsmoralen. Det är angeläget att en sådan utveckling motverkas i tid.

Även i riksdagen har problemet med den höga frekvensen av butikstillgrepp uppmärksammats. Med en skrivelse den 12 december 1979 (rskr 1979/80:9) har riksdagen överlämnat justitieutskottets betänkande 1979/80:15 med anledning av motioner om åtgärder mot butiksstölder. Riksdagen har bifallit vad utskottet har hemställt.

I sitt betänkande slår utskottet fast att problemet rörande stöldsvinnet inom handeln i sig rymmer ett flertal frågor, något som bl.a. hänger samman med att stöldsvinnet bara är en del av det totala svinnet. Vid sidan av tillgrepp av kunder förekommer nämligen andra slag av förluster, kallade t.ex. "fysiskt svinn" och "administrativt svinn". Av detta följer att många av de åtgärder som kan vara motiverade för att minska svinnets omfattning måste ankomma på handeln själv. Utskottet framhåller emellertid att åtgärder för att stävja butiksstölderna naturligtvis också måste ses som en uppgift för samhället. Härvid bör enligt utskottet särskilt beaktas att det med hänsyn till den allmänna laglydnaden är viktigt att inte den uppfattningen sprids att tillgrepp av detta slag lämnas utan ingripanden från samhällets sida. Det måste stå klart att alla former av varutillgrepp i princip är straffbara. Utskottet påpekar att man samtidigt måste beakta att det också kan finnas starka skäl att i det enskilda fallet underlåta lagföring. Exempelvis har gärningsmännen ofta svåra personliga förhållanden och stort behov av hjälpinsatser från det allmänna. Även andra skäl kan tala för begränsningar i lagföringen.

Enligt utskottets mening kan erforderligt underlag för att bedöma vilka åtgärder från samhällets sida som bör sättas in knappast anses föreligga förrän det har skapats en klarare bild rörande omfattningen av stöldsvinnet. Utskottet har därför funnit att en närmare undersökning är påkallad. Genom undersökningen kan det bli möjligt för statsmakterna och ansvariga myndigheter att i samråd med handelns och de handelsanställdas organisationer bedöma behovet av ytterligare åtgärder i förebyggande och kontrollerande

syfte liksom bl.a. med avseende på den straff- och straffprocessrättsliga regleringen.

Den undersökning som riksdagen har begärt bör nu komma till stånd. Det är enligt min mening av vikt att arbetet bedrivs i en sådan form att det redan från början kan inriktas inte bara på en kartläggning på området utan också på förslag till konkreta åtgärder. Jag förordar att en särskild utredare tillkallas för ändamålet.

Utredarens första uppgift bör vara att i enlighet med riksdagens önskemål undersöka omfattningen av svinnet på grund av butikstillgrepp. Därvid bör också de företags- och samhällsekonomiska konsekvenserna av svinnet belysas.

Utredarens uppdrag bör emellertid som jag nyss har antytt inte begränsas till en sådan undersökning. I den mån undersökningen skulle bekräfta att svinnet numera har en sådan omfattning att särskilda insatser behövs, bör utredaren också lämna förslag till åtgärder som kan vara ändamålsenliga för att man skall komma tillrätta med problemet. En väsentlig del av uppdraget blir givetvis därvid att belysa vilka ytterligare åtgärder som kan vidtas av handeln själv. Eftersom frågor som rör samordning och inriktning av näringslivets brottsförebyggande insatser fortlöpande bevakas av BRÅ, bör utredaren i denna del bedriva sitt arbete i samverkan med rådet.

Lika viktigt är emellertid att utredaren undersöker vad som kan göras från statsmakternas sida. Jag vill i denna del till en början erinra om att regeringen nyligen i en proposition till riksdagen (prop. 1979/80:66) har föreslagit skärpt lagstiftning mot häleribrottsligheten. Genomförs förslagen i denna proposition, torde det vara ägnat att dämpa sådan tillgreppsbrottslighet där gärningsmannen inte stjäl för egen konsumtion. Som jag har framhållit i propositionen (s. 7) torde det nämligen vara uppenbart att häleriverksamheten utgör en grundval för en betydande del av den professionella förmögenhetsbrottsligheten, och då särskilt stöldbrottsligheten.

Åtskilliga förslag till andra typer av åtgärder mot butikstillgrepp har emellertid lagts fram från olika håll. I den förut nämnda skrivelsen från Sveriges livsmedelshandlareförbund har t.ex. föreslagits att 1972 års cirkulär till polismyndigheterna upphävs, att straffen för stölder och snatterier skärps samt att polis- och åklagarmyndigheterna får förstärkta personalresurser med särskild inriktning på butikssnatterier och butiksstölder. Kooperativa förbundet har föreslagit att rapporteftergift för snatteri skall registreras (jfr. JuU 1979/80:15 s. 11). Bland förslag som har lagts fram i andra sammanhang och som delvis diskuteras i det förut nämnda utskottsbetänkandet kan nämnas införandet av en straffavgift för butikssnatteri, som man från handelns sida själv skulle få ta ut, eller av en ny straffbestämmelse som täcker även sådana olovliga tillgrepp som har begåtts av oaktsamhet. En annan fråga som kan behöva belysas närmare är befogenheterna för butikskontrollanter och annan bevakningspersonal.

Jag är inte beredd att för egen del uttala någon uppfattning om vilken väg man bör gå, innan resultatet av utredarens kartläggning av stöldsvinnets omfattning föreligger. Uppdraget i denna del bör därför redovisas särskilt men utredaren bör redan i det sammanhanget översiktligt ange vilka åtgärder som enligt hans mening främst kan komma i fråga. Det är tänkbart att vissa av dessa åtgärder kan genomföras utan ytterligare utredning. I övrigt kan det bli aktuellt att återkomma i ämnet genom tilläggsdirektiv för det fortsatta arbetet.

Utredaren bör på lämpligt sätt samråda med handelns och de handelsan-

ställdas organisationer. Samråd bör också äga rum med förmögenhetsbrottsutredningen (Ju 1976:04). Som jag förut har nämnt bör arbetet bedrivas under samverkan med BRÅ.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för justitiedepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att undersöka frågan om åtgärder mot butikstillgrepp m.m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna för utredningen skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

3. Vissa grundlagsfrågor

Dir 1980:9

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-21

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Sveriges nuvarande författning är resultatet av ett omfattande reformarbete under 1960- och 1970-talen. En partiell reform beslutades av riksdagen åren 1968-1969. Två huvudinslag i denna reform var att en enkammarriksdag och ett nytt valsystem infördes. Reformen innebar att ordinarie val till riksdagen skulle äga rum vart tredje år, samtidigt med val till landstingen och kommunfullmäktige. Vidare kom det parlamentariska styrelseskicket till uttryck i grundlagen genom regler om bl.a. misstroendeförklaring och extra val. Åren 1973-1974 beslutade riksdagen en total författningsreform genom att den antog en ny regeringsform (RF, omtryckt 1979:933). Den nya regeringsformen medförde inga ändringar av betydelse i de frågor som hade reglerats genom 1968-1969 års reform. Bland nyheterna i regeringsformen kan nämnas regler om proceduren vid regeringsbildningar och en reglering av skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna.

Det konstitutionella reformarbetet upphörde inte därför att den nya regeringsformen antagits. I två omgångar, åren 1976 och 1979, beslutade riksdagen om förstärkningar av regeringsformens skydd för de grundläggande fri- och rättigheterna. Sveriges två andra grundlagar, tryckfrihetsförordningen och successionsordningen, har också genomgått omfattande ändringar. År 1976 beslutade riksdagen dels ett nytt grundlagskapitel om allmänna handlingars offentlighet, dels en partiell reform av tryckfriheten i övrigt. Kvinnlig tronföljd infördes genom riksdagsbeslut åren 1978-1979. F.n. pågår inom yttrandefrihetsutredningen (Ju 1977:10) ett arbete för att efter mönster av tryckfrihetsförordningen förstärka grundlagsskyddet för yttrande- och informationsfriheterna i andra uttrycksformer än tryckta skrifter.

Vid sidan av det grundlagsstiftningsarbete som nu har nämnts har det sedan flera år tillbaka förekommit en debatt om vissa andra grundlagsfrågor, främst beträffande några av inslagen i 1968-1969 års partiella författningsreform. Debatten har i första hand gällt frågan om när val till riksdagen och de

kommunala beslutande församlingarna skall äga rum. Också några frågor som angår regeringsbildningen och regeringens beslutsformer har tagits upp till diskussion.

Mot bakgrund av den debatt som sålunda har förekommit och de erfarenheter som nu finns av tillämpningen av de nya grundlagsreglerna aviserades i den regeringsförklaring som avgavs vid den nuvarande regeringens tillträde att en översyn av vissa grundlagsfrågor skulle göras. Riksdagen har med hänvisning härtill biträtt vissa utredningskrav som har förts fram i motioner till 1978/79 års riksmöte men har inte ansett sig böra föregripa den kommande utredningen med några ställningstaganden i sak till de aktualiserade frågorna (KU 1979/80:32, rskr 1979/80:103).

Tiden får alltså nu anses vara inne att på nytt pröva vissa av de grundlagsfrågor som ingick i 1968-1969 års partiella författningsreform. Också vissa näraliggande frågor som fick sin reglering genom 1974 års RF bör tas upp i samband med en sådan översyn. Frågorna är viktiga, eftersom de angår förutsättningarna för att det demokratiska styrelsesättet i vårt land skall fungera så väl som möjligt. De är emellertid klart avgränsade, och det finns därför anledning att betona att det inte är aktuellt att företa någon mera genomgripande författningsreform. Jag föreslår att en kommitté med parlamentarisk sammansättning tillsätts för den översyn av vissa grundlagsfrågor som nämndes i regeringsförklaringen.

Huvuduppgiften för kommittén bör vara de frågor som rör tiden för val till de beslutande politiska församlingarna. I centrum står här frågan om den gemensamma valdagen för riksdagsval, landstingsval och kommunfullmäktigval och den därmed sammanhängande frågan om mandatperiodens längd.

I det tvåkammarsystem för riksdagen som fanns före år 1971 valdes andra kammaren genom direkta val vart fjärde år. Första kammaren förnyades däremot successivt med ungefär en åttondel varje år. Valen förrättades av landstingen och av stadsfullmäktige i de städer som inte tillhörde landstingskommuner. Kommunalval ägde rum vart fjärde år så att det vartannat år växelvis var andrakammarval och kommunalval.

Det nuvarande valsystemet innebär som nämnts att ordinarie val till riksdagen hålls vart tredje år (3 kap. 3 § RF). Också valperioden för valen till kommunfullmäktige och landsting är treårig (2 kap. 6 § kommunallagen 1977:179). Ordinarie val till riksdagen samt val i hela riket av landstingsledamöter och kommunfullmäktige hålls samma dag. Valdag är tredje söndagen i september (1 kap. 1 § riksdagsordningen, omtryckt 1979:934, och 1 kap. 3 § vallagen 1972:620, omtryckt 1979:456).

Den gällande ordningen infördes vid den partiella författningsreformen och tillämpades första gången vid 1970 års val. Den ingick i den kompromiss som träffades när enkammarriksdagen infördes. Två uppfattningar hade ursprungligen stått mot varandra i den kommitté, grundlagberedningen, vars förslag lades till grund för författningsreformerna åren 1968-1969 och 1973-1974. Enligt den ena uppfattningen borde man helst genomföra en fullständig åtskillnad mellan riksdagsval och kommunalval. Enligt den andra motiverade bl.a. det nära sakliga sambandet mellan rikspolitik och kommunalpolitik och valrörelsernas uppläggning att väljarna samtidigt som de utsåg kommunala förtroendemän borde få möjlighet att påverka också riksdagens sammansättning. Som framgått blev kompromissen mellan uppfattningarna den att riksdagen i sin helhet kom att förnyas vid direkta val men att valdagen blev gemensam för både riksdagsval och kommunalval. Denna lösning ledde

i sin tur till att man stannade för en treårig mandatperiod för riksdagen och de kommunala beslutande församlingarna. En sådan mandatperiod ansågs som en rimlig avvägning mellan å ena sidan önskemålet om att väljarna med korta tidsintervall får tillfälle att uttala sig om den förda politiken och å andra sidan intresset av att regeringen har arbetsro under rimlig tid och möjligheter till en långsiktig planering.

Redan när den gemensamma valdagen infördes uttalades farhågor om att den nya ordningen skulle kunna få negativa återverkningar på den kommunala demokratin (KU 1968:20 s. 10). Införandet av den gemensamma valdagen och den omvandling av kommunerna, som bl.a. kommunindelningsreformen innebar, ledde fram till att en kommitté, utredningen om den kommunala demokratin, tillsattes år 1970. Kommitténs uppgift var att undersöka möjligheterna till ett vidgat och fördjupat medborgerligt engagemang i den kommunala verksamheten. Frågorna om den gemensamma valdagen och mandatperiodens längd ingick emellertid inte i kommitténs uppdrag. Denna fråga togs i stället upp i motioner till riksdagen år 1971 och i stort sett varje år därefter. I samband med riksdagsbehandlingen av en motion till 1975 års riksmöte uttalade konstitutionsutskottet att det var väsentligt att konsekvenserna av den gemensamma valdagen blev utredda så snart tillräckligt erfarenhetsmaterial förelåg och hänvisade till att det i 1976 års regeringsförklaring hade aviserats en utredning om kommunaldemokratiska frågor (KU 1976/77:6 s. 7).

En sådan utredning, kommunaldemokratiska kommittén (Kn 1977:07), tillkallades år 1977. En av kommitténs huvuduppgifter var att undersöka vilka verkningar den gemensamma valdagen och den treåriga mandatperioden har på den kommunala demokratin. Kommittén skulle överväga vilka lösningar som var tänkbara och som från kommunaldemokratisk synpunkt var de lämpligaste i dessa frågor men inte lägga fram förslag till någon ändrad ordning. Kommittén har redovisat sitt arbete i denna del i betänkandet (Ds Kn 1979:15) Den gemensamma valdagen och mandatperiodens längd. Kommitténs sammanfattande bedömning är att de kommunala frågorna i dag på ett helt annat sätt än tidigare bör kunna bära upp en egen valrörelse. En förutsättning för att skilda valdagar skall öka kommunalpolitikens roll i valrörelserna anges dock vara att partierna tar sitt ansvar för utvecklingen och bedriver en valkampanj i fristående kommunalval som även på riksnivå domineras av kommunalpolitiska spörsmål. Beträffande mandatperioden är det kommitténs mening att längden på denna nu liksom tidigare måste ses i samband med valordningen i övrigt. Kommittén är därvid av den uppfattningen att en övergång till fristående kommunalval också bör följas av en förlängning av mandatperioden för kommunfullmäktige och landsting från tre till fyra år.

Det enligt min mening främsta skälet för en övergång från en gemensam valdag till skilda valdagar för riksdagsval och kommunalval är strävandena att vitalisera den kommunala demokratin genom att ge de kommunalpolitiska frågorna ett betydligt större spelrum i valrörelsen. Det är ofrånkomligt att en valrörelse som också gäller riksdagsval domineras av de rikspolitiska frågorna. Det har hävdats att fristående kommunalval skulle göra det lättare för väljarna i kommuner och landstingskommuner att kräva ut ett ansvar av sina förtroendevalda. Att de kan göra så har blivit mera angeläget allteftersom den kommunala självstyrelsen har byggts ut och kommunernas åtaganden på skilda samhällsområden har ökat. En sådan ordning underlättar också införandet av direktvalda kommundelsorgan.

Kommittén bör även överväga de skäl som har ansetts tala för den nuvarande ordningen med en gemensam valdag, låt vara att de undersökningar som kommunaldemokratiska kommittén har gjort tyder på att dessa skäl har förlorat i styrka. Till de frågor som bör uppmärksammas hör farhågorna för att även fristående kommunalval kommer att domineras av rikspolitiken. Det har ibland också befarats att valdeltagandet skulle minska avsevärt, om de kommunala valen kopplas loss från riksdagsvalen och från rikspolitiken och att ett stort antal rent lokala småpartier skulle bli företrädda i de kommunala beslutande församlingarna. Ett omdiskuterat argument för en sammanhållen valrörelse går ut på att det nutida nära sambandet mellan rikspolitik och kommunalpolitik i sig kräver att väljarna på en gång skall kunna ställa riks- och kommunalpolitiker till svars för respektive partiers åtgärder, när dessa ger uttryck för partiernas allmänna värderingar.

I debatten om den gemensamma valdagen har frågan om att införa rörliga valdagar för riksdagsvalen tagits upp till diskussion på senare tid. F.n. gäller att ordinarie riksdagsval skall hållas vart tredje år, oavsett om extra val har hållits under treårsperioden eller inte (3 kap. 3-5 §§ RF). Den riksdag som utses genom ett extra val har alltså en mandatperiod som understiger tre år. I vissa andra länder, såsom Danmark och Storbritannien, är valdagen däremot alltid rörlig, dvs. ett nytt val behöver inte hållas, förrän ett bestämt antal år har förflutit från det senaste valet, men kan utlysas redan dessförinnan. I ett sådant system skiljer man alltså inte mellan ordinarie och extra val. Det är tydligt att en ordning där valdagen för riksdagsval är rörlig inte utan vidare låter sig förena med tanken på en gemensam valdag för riksdagsval och kommunalval.

Som skäl för ett system med rörliga valdagar har anförts att det s.k. upplösningsinstitutet skulle effektiviseras. Den möjlighet som i Sverige finns för regeringen att förordna om extra val (3 kap. 3 § RF) begränsas nämligen i praktiken av att mandatperioden för den riksdag som utses genom ett extra val ofta blir mycket kort. Också ett extra val som hålls redan i början av treårsperioden mellan två ordinarie val kan av denna orsak te sig mindre lämpligt. Är valdagen däremot rörlig, kan regeringen utlysa nyval utan några sådana nackdelar. Regeringen skulle då, hävdas det, kunna bryta ett parlamentariskt dödläge. Följden skulle enligt förespråkarna bli en bättre fungerande parlamentarism.

Goda skäl kan emellertid helt visst åberopas också till stöd för nuvarande ordning med fasta valperioder för riksdagen. Bl.a. kan det sägas vara en fördel från demokratisk synpunkt att den av statsmakterna förda politiken blir föremål för väljarnas prövning regelbundet och på i förväg bestämda tider. Jag anser dock att kommittén bör vara oförhindrad att pröva om det finns anledning att för svensk del införa en ordning med rörlig valdag för riksdagsval och hur den i så fall närmare skall förverkligas.

I samband med att kommittén överväger frågan om skilda valdagar för riksdagsval och kommunalval bör den pröva om man skall ha en gemensam valdag för kommunalval och kyrkoval. De sistnämnda valen hålls nu samma år som riksdags- och kommunalvalen men i oktober månad (3 § första stycket lagen 1972:704 om kyrkofullmäktigval). I denna del bör kommittén samråda med utredningen (Kn 1977:04) för översyn av lagen om församlingsstyrelse.

Från många håll har hävdats att den nuvarande mandatperioden om tre år är för kort för att de valda organen skall kunna åstadkomma resultat som kan avläsas av väljarna före nästa allmänna val. Om ett system med skilda

valdagar för riksdagsval och kommunalval skall införas, bör också frågan om mandatperiodens längd prövas. Därvid måste självfallet tas stor hänsyn till att medborgarinflytandet får göra sig gällande med inte alltför långa mellanrum. I första hand bör kommittén överväga en förlängning av mandatperioden från tre till fyra år både för riksdagen och för de kommunala beslutande församlingarna. Som framgår av vad jag nyss har anfört har kommunaldemokratiska kommittén intagit denna ståndpunkt för kommunfullmäktiges och landstingens vidkommande.

En annan fråga som kommittén kan ta upp är tidpunkten på året för de olika valen, förutsatt att valdagarna i princip skall vara fasta. Som framgått hålls riksdagsval, kommunalval och kyrkokommunala val på hösten. Under debatten i grundlagsfrågorna har tanken på riksdagsval på våren aktualiserats. Frågan har samband med förläggningen av det statliga budgetåret, som f.n. löper från den 1 juli till den 30 juni (3 kap. 2 § riksdagsordningen). En övergång från höst- till vårval diskuterades på sin tid av grundlagberedningen i betänkandet (SOU 1970:27) Allmänna val på våren? Beredningen redovisade vissa fördelar med en omläggning till vårval. Grundlagberedningen föreslog emellertid inte någon sådan omläggning i sitt slutbetänkande (SOU 1972:15) Ny regeringsform – ny riksdagsordning, eftersom frågan om en omläggning av budgetåret till kalenderår inte ansågs mogen att lösas innan den då sittande budgetutredningen var klar med sitt arbete. Budgetutredningen kom senare fram till att det från budgettekniska utgångspunkter inte fanns skäl att ändra på det nuvarande budgetåret (SOU 1973:43). Någon ändring genomfördes inte heller när riksdagen år 1977 antog propositionen 1976/77:130 med förslag till riktlinjer för en modernisering av det statliga budgetsystemet.

Riksdagen har funnit att frågan om tidpunkten på året för de olika valen kan bli aktuell i det kommande utredningsarbetet och att den kommitté som skall tillkallas bör vara oförhindrad att behandla spörsmålet om vilken verkan tidpunkten för valen får på årsrytmen i riksdagsarbetet och riksdagens arbetsformer i övrigt. Kommittén bör därför också få överväga, om val till riksdagen bör hållas på våren. Verkningarna i fråga om den statliga budgetperiodens förläggning måste givetvis klargöras. Om kommittén anser att riksdagsvalen bör hållas på våren, bör den också pröva om tidpunkten för de kommunala valen bör ändras. En ändring av tiden för dessa val aktualiserar bl.a. också frågan om den kommunala budgetperiodens förläggning. När det gäller frågor som har betydelse för de kommunala valen bör kommittén samråda med kommunaldemokratiska kommittén. En särskild fråga som kommittén bör uppmärksamma är hur en ändring av tidpunkten på året för de olika valen påverkar de politiska partiernas arbete.

Skulle det införas ett system med rörliga valdagar, finns det som framgått ingen anledning att ha kvar institutet extra val. Stannar kommittén däremot för att förorda att nuvarande system med fasta valdagar behålls, bör formerna för att anordna extra val ses över. Bl.a. bör betydelsen av en ev. förlängning av riksdagens mandatperiod uppmärksammas.

Enligt gällande ordning skall extra val hållas inom tre månader från det att regeringen har utnyttjat sin möjlighet att förordna om sådana val (3 kap. 4 § RF) eller extra val har utlösts genom att riksdagen fyra gånger har förkastat talmannens förslag till ny statsminister (6 kap. 3 § RF). De fördelar som från parlamentarisk synpunkt kan vara förenade med möjligheten att förordna om extra val skulle tas till vara bättre, om den nuvarande tremånadersperioden kunde förkortas. Kommittén bör pröva vilka möjligheter som

föreligger att förkorta denna period.

Kommitténs uppdrag bör i enlighet med riksdagens önskemål också avse formerna för regeringsbildningen.

Den nuvarande ordningen infördes genom den nya regeringsformen och innebär följande (6 kap. 2 och 3 §§ RF). När en statsminister skall utses, kallar riksdagens talman företrädare för varje partigrupp inom riksdagen till samråd. Talmannen överlägger med vice talmännen och avger sedan ett förslag till riksdagen. Riksdagen prövar förslaget genom en omröstning. Förslaget är förkastat, om mer än hälften av riksdagens ledamöter röstar emot det. Förkastas förslaget, upprepas proceduren. Har riksdagen fyra gånger förkastat talmannens förslag, avbryts förfarandet. Det återupptas först sedan det har hållits val till riksdagen. Hålls inte ordinarie val till riksdagen ändå inom tre månader, skall extra val förrättas inom samma tid.

De angivna bestämmelserna har tillämpats vid regeringsskiftena åren 1976, 1978 och 1979. Kommittén bör närmare studera erfarenheterna av tillämpningen av gällande regler och bedöma om dessa är tillfredsställande samt föreslå de förbättringar som kan anses motiverade. Några mera genomgripande förändringar i det nuvarande systemet med dess förankring av proceduren i riksdagen bör dock inte aktualiseras.

Som riksdagen har funnit bör kommittén också ta upp regeringens beslutsformer till behandling. F.n. saknas föreskrifter om hur regeringen fattar sina beslut. I samband med tillkomsten av den nya regeringsformen och även senare har diskuterats om det behövs särskilda regler om omröstning inom regeringen. Tanken på att statsministern alltid skall avgöra ett ärende när det finns skiljaktiga meningar inom regeringen har också förts fram. Även om frånvaron av särskilda regler om regeringens beslutsfattande inte tycks ha lett till några olägenheter, bör kommittén undersöka vilka erfarenheter som finns av den gällande ordningen och lägga fram förslag till en reglering, om detta bedöms som lämpligt.

Utredningsarbetet bör bedrivas med sikte på att ett första riksdagsbeslut angående grundlagsändringar kan fattas före riksdagsvalet 1982.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för justitiedepartementet

att tillkalla en kommitté med högst nio ledamöter för att utreda vissa grundlagsfrågor,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

4. Tilläggsdirektiv till datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05)

Dir 1980:14

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-06

Statsrådet Petri anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 11 mars 1976 tillkallade dåvarande chefen för justitiedepartementet, statsrådet Geijer, en kommitté med uppdrag att se över lagstiftningen om personorienterad ADB-information m.m. (ang. direktiven, se kommittéberättelsen 1977, del II, s. 12 f). Kommittén, som har antagit namnet datalagstiftningskommittén (DALK), har slutfört den del av sitt uppdrag som gäller översyn av den gällande datalagstiftningen genom delbetänkandet (SOU 1978:54) Personregister – Datorer – Integritet. På grundval av betänkandet och remissyttranden över detta har regeringen våren 1979 lagt fram propositionen (1978/79:109) om ändring i datalagen (1973:289). Förslaget har antagits av riksdagen (KU 1978/79:37, rskr 1978/79:360, SFS 1979:334).

DALK behandlade i det nämnda delbetänkandet bl.a. myndigheternas skyldighet att använda det statliga person- och adressregister, kallat SPAR, som enligt beslut av riksdagen år 1976 f.n. är under uppbyggnad samt behovet av en närmare reglering av SPAR. DALK:s förslag i denna del lämnades i den nyss nämnda propositionen utanför förslaget till ändring i datalagen. Konstitutionsutskottet uttalade vid behandlingen av propositionen att det är angeläget att en författningsreglering av SPAR kommer till stånd. Frågan om SPAR:s användningsområde i förhållande till myndigheterna borde dock enligt utskottet övervägas närmare. Riksdagen godtog vad utskottet anförde om detta. Sedan regeringen i juni 1979 överlämnat konstitutionsutskottets betänkande och riksdagens skrivelse till DALK för beaktande under kommitténs fortsatta arbete har kommittén i februari 1980 till regeringen överlämnat promemorian (Ds Ju 1979:19) Författningsreglering av SPAR m.m. Promemorian remissbehandlas f.n.

DALK har enligt direktiven tre återstående huvuduppgifter. Den skall utreda datoriseringens inverkan på offentlighetsprincipen. Den skall vidare överväga åtgärder för att förbättra allmänhetens tillgång till myndigheternas ADB-material. Den tredje huvuduppgiften är att lägga fram förslag till lagbestämmelser som föranleds av internationella överenskommelser eller som annars påkallas av hänsyn till den internationella datatrafiken. Kommittén är också oförhindrad att föreslå lagstiftning vid sidan av en allmän datalag, t.ex. speciallagar om personregistrering inom vissa sektorer, eller att överväga behovet av ändringar i redan gällande författningar som reglerar särskilda personregister.

De ändringar som nu har genomförts i datalagen är förhållandevis begränsade. Lagen kan f.n. anses utgöra ett tillfredsställande skydd mot de risker för otillbörligt intrång i personlig integritet som personregistrering med bruk av ADB medför. DALK har emellertid under sitt arbete med översynen av datalagen kommit till slutsatsen att det finns anledning att pröva om inte en mera generell personregisterlagstiftning som inte i första hand är inriktad på registreringstekniken på sikt bör ersätta datalagen. Vid remissbehandlingen av betänkandet framförde de flesta instanser som yttrade sig om detta sympatier för tanken att pröva förutsättningarna för en generell personregisterlagstiftning. Några remissinstanser uttalade att det är angeläget att frågan om en sådan lagstiftning utreds med det snaraste.

I detta sammanhang bör nämnas att datalagar under senare år har antagits i flera länder samt att en del av dessa lagar omfattar både personregister förda med ADB och personregister med t.ex. känsliga personuppgifter oavsett vilken teknik som används vid registreringen. Vissa utländska lagar utgör vidare en kombination av datalag och kreditupplysningslag, och några omfattar liksom den svenska kreditupplysningslagen också skydd av juridiska personer.

I prop. 1978/79:109 s. 9, anförde chefen för justitiedepartementet följande i fråga om en generell personregisterlagstiftning:

För egen del anser jag att det finns goda skäl att överväga en generell personregisterlagstiftning. Som DALK har framhållit måste man nämligen med hänsyn till den snabba tekniska utvecklingen inom området för ADB fortlöpande räkna med nya och allt svårare problem vid tillämpningen av datalagen, som ju är begränsad till registrering med användande av ADB-teknik. Utvecklingen visar samtidigt att det kommer att bli allt svårare att skilja mellan vad som är personregistrering med hjälp av ADB-teknik och vad som är personregistrering med utnyttjande av andra tekniska metoder. Det finns också skäl att räkna med nya tillämpningsområden för ADB-tekniken, områden som rimligen bör vara praktiskt taget ofarliga från integritetssynpunkt men som med nuvarande avgränsning ändå kommer att falla under datalagen. DALK nämner som exempel utvecklingen av kontorsdatorer och s.k. privatdatorer. Samtidigt utvecklas som sagts nya registerföringsmetoder, som visserligen inte är att hänföra till ADB-tekniken men som kan innebära samma potentiella hot mot den personliga integriteten. Om man inte särskilt beaktar detta, kan följden bli att ett antal från integritetssynpunkt mer eller mindre ofarliga register kommer att falla under datalagen medan andra typer av register, som borde regleras särskilt, kommer att falla utanför. De svårigheter som jag här har pekat på kan sannolikt lättare bemästras inom ramen för en generell personregisterlagstiftning. Det sagda utesluter emellertid inte att en sådan lagstiftning kan behöva innehålla särskilda regler för ADB-register.

På grundval av det anförda borde möjligheterna att införa en generell personregisterlagstiftning utredas. Jag delar denna uppfattning och anser att utredningen nu bör komma till stånd. Uppdraget bör anförtros DALK.

Innan jag går in på hur utredningsarbetet bör bedrivas vill jag framhålla att kommittén står inför en svår uppgift. Som framgår av det föregående erbjuder redan den nuvarande datalagen gränsdragningsproblem. Dessa bör kunna bemästras lättare, om tyngdpunkten i regleringen förskjuts från registreringstekniken till det som registreras. Med en sådan reglering uppstår emellertid gränsdragningsproblem av ett annat slag. Det är nämligen uppenbart att en generell personregisterlagstiftning inte på långt när kan omfatta all personregistrering i vanlig bemärkelse. En viktig uppgift för kommittén blir därför att utreda var gränsen skall dras mellan sådan personregistrering som bör regleras genom generell lagstiftning och sådan som bör falla utanför en dylik reglering. Samtidigt bör uppmärksammas att det system för kontroll av lagstiftningens efterlevnad som måste finnas inte utformas så att det i sig kan bli ett hot mot det intresse som lagstiftningen skall skydda. En lagreglering bör vara så uppbyggd att dess tillämpning inte förutsätter en ny omfattande administration.

DALK har redan i sitt betänkande översiktligt diskuterat hur en generell personregisterlagstiftning skulle kunna konstrueras. Kommittén har också dragit upp vissa ramar för arbetet på en sådan lag (se SOU 1978:54 s. 268 ff).

Tillsammans med de synpunkter som remissinstanserna har framfört kan de allmänna bedömningar som DALK har gjort tjäna som en utgångspunkt för det fortsatta arbetet.

En generell personregisterlag bör inte hindra att man även i framtiden väljer att reglera vissa register särskilt. Så t.ex. bör bestämmelserna om brottsregister, f.n. främst den reglering som finns i lagen (1963:197) om allmänt kriminalregister och lagen (1965:94) om polisregister m.m., enligt min mening lämpligen lämnas utanför den generella lagstiftningen. Kommittén bör emellertid under sitt arbete från fall till fall överväga om den specialreglering som förekommer i dag kan ersättas med bestämmelser i en generell lag. Kommittén bör vara oförhindrad, mot bakgrund av de generella lösningar i fråga om personregistrering som den stannar för, att lämna synpunkter även på frågor som rör brottsregistren.

Av särskilt intresse i detta sammanhang är kreditupplysningslagen (1973:1173) och inkassolagen (1974:182), som båda står datalagen ganska nära och som hör till datainspektionens bevakningsområde. Inkassolagen innehåller f.n. inte några särskilda bestämmelser om register. Vid den översyn av lagen som har skett genom departementspromemorian (Ds Ju 1979:8) Kreditupplysning och inkasso har emellertid föreslagits att lagen tillförs vissa regler om gäldenärsregister. Som framgår av vad jag tidigare har anfört finns det utomlands exempel på att man har sammanfört datalag och kreditupplysningslag i en gemensam reglering. För egen del är jag inte utan vidare övertygad om att en sådan lösning är ändamålsenlig. Skulle kommittén komma fram till att kreditupplysningslagen och inkassolagen också i fortsättningen bör utgöra en fristående reglering, bör den emellertid beakta behovet av samordning med en generell personregisterlag.

Datalagen syftar till att skydda den enskilde mot sådant otillbörligt intrång i den personliga integriteten som kan bli följden av registrering av personuppgifter med hjälp av ADB. Det bakomliggande motivet är att den enskilde – med de begränsningar som följer av samhällsgemenskapens krav – bör ha tillgång till en fredad sektor, inom vilken han skall kunna avvisa otillbörlig inblandning från det allmänna eller från andra. Enligt min mening bör grunden för en generell personregisterlagstiftning vara densamma. En sådan lagstiftning bör alltså syfta till att förhindra att användningen av personuppgifter inom den offentliga och den enskilda sektorn leder till otillbörligt intrång i den enskilde medborgarens personliga integritet. Samtidigt måste en allmän utgångspunkt självfallet vara att lagstiftningen inte får medföra större ingrepp i offentlig eller enskild verksamhet än som är klart motiverade med hänsyn till detta intresse. DALK bör noga bedöma de administrativa konsekvenser för myndigheter, företag och andra som kan bli följden av en ny reglering. Man måste också se till att regleringen inte kommer i konflikt med den i regeringsformen grundlagsfästa informationsfriheten som innebär att varje medborgare gentemot det allmänna är tillförsäkrad frihet att inhämta och ta emot upplysningar. Inskränkningar i denna rättighet kan göras endast genom lag och för vissa i regeringsformen angivna syften. Bland dessa syften återfinns i och för sig integritetshänsyn. I arbetet på en personregisterlag får man emellertid ha som utgångspunkt att registrering – som i detta sammanhang är ett mycket vidsträckt begrepp – bör vara tillåten.

Ett grundläggande integritetsskydd ges i lagstiftningen om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar. Därigenom skyddas den enskilde mot att obehöriga får del av vissa känsliga uppgifter om honom som

förvaras hos olika myndigheter. F.n. behandlar riksdagen ett förslag till en ny sekretesslag (prop. 1979/80:2). Om förslaget antas, stärks skyddet för den enskildes integritet på flera punkter.

Bestämmelser till skydd för den enskildes integritet finns också på andra håll i lagstiftningen. Föreskrifterna i brottsbalkens 4 kap. om brott mot frihet och frid bör särskilt nämnas. Lagen (1977:20) om TV-övervakning hör också hit. Som framgår av det föregående innehåller också kreditupplysningslagen och inkassolagen regler som skyddar enskilda personer. Jag erinrar också om att man inom integritetsskyddskommittén (Ju 1967:62), vilken avslutar sitt arbete under första halvåret 1980, överväger frågor om en generell avvägning av skyddet för den enskildes integritet. Det måste vara en strävan att skaffa sig en bild av vilket skydd lagstiftningen som helhet erbjuder i detta hänseende.

Eftersom en ny personregisterlagstiftning bör syfta till att skydda enskilda personers integritet kan övervägas huruvida begreppet "personlig integritet" – till skillnad från vad som f.n. är fallet i datalagen – bör definieras. Som anförts i propositionen (prop. 1978/79:109 s. 15) möter det emellertid stora svårigheter att i lag genom en generell regel ange vad som menas med personlig integritet. Jag är inte heller övertygad om att en lagregel som definierar detta begrepp skulle vara ändamålsenlig. Lagstiftningen bör enligt min mening snarare ange vilka faktorer som skall beaktas vid bedömningen av huruvida risk föreligger för att användningen av personuppgifter i ett visst fall leder till otillbörligt intrång i personlig integritet. Dessa faktorer bör efter förebild i datalagen även i fortsättningen främst vara arten och mängden av personuppgifter som används, på vilket sätt och från vem uppgifterna inhämtas, den inställning till användningen av uppgifterna som berörda personer kan antas ha, sambandet mellan användningen av uppgifterna och användarens verksamhet, användningen av personuppgifter för annat ändamål än det för vilket de samlats in m.m. DALK torde få anledning att överväga inte bara vilka faktorer, som bör tillmätas betydelse i sammanhanget, utan även om några av de faktorer kommittén kan komma att stanna för har särskild betydelse vid beaktandet av risken för otillbörligt integritetsintrång. Den använda tekniken måste givetvis tillmätas stor betydelse.

Som jag redan har antytt kan inte all användning av personuppgifter underkastas reglering. I likhet med DALK förordar jag att sådan användning av personuppgifter som typiskt sett kan innebära fara för otillbörligt intrång i personlig integritet regleras i den nya lagstiftningen, medan annan användning bör falla utanför lagens tillämpningsområde. Det kan visserligen invändas att de generella krav som bör ställas upp för användningen av personuppgifter bör gälla i fråga om all användning av sådana uppgifter. Det är emellertid uppenbart att det inte kan komma i fråga att reglera alla de former av användning av personuppgifter som normalt förekommer i det dagliga umgänget mellan människor, t.ex. i privata anteckningar, adress- eller telefonnummerförteckningar, brev m.m. På detta område får brottsbalkens allmänna regler om skydd för den personliga integriteten alltjämt anses vara till fyllest.

En lämplig avgränsning av det område som skall falla under den nya lagstiftningen kan troligen uppnås, om man till en början skiljer mellan användning av personuppgifter för personligt bruk och annan användning. Användning av personuppgifter för personligt bruk i en omfattning som får betecknas som normal med hänsyn till användarens förhållanden bör alltså inte omfattas av lagen. Denna bör i stället i princip inriktas på den offentliga

sektorn, där den till följd av att uppgiftslämnandet i princip regleras av sekretesslagstiftningen närmast får ta sikte på i vilken omfattning uppgifter skall få registreras, samt på näringslivet, organisationerna och andra organ som bedriver därmed jämförlig verksamhet. Även inom dessa områden bör emellertid användning av personuppgifter i betydande omfattning kunna tas undan från regleringen. Kommittén bör söka avgränsa sådana områden som från skilda synpunkter får anses vara nära nog ofarliga från integritetssynpunkt.

Regleringen bör enligt min mening anpassas till den risk för otillbörligt intrång i personlig integritet som användningen av personuppgifter i varje särskilt fall medför. En möjlig avgränsning kan vara att i lagen ställa upp vissa allmänt hållna bestämmelser som får gälla över ett tämligen stort område och att därutöver mer i detalj reglera vissa register som bedöms vara mer känsliga från integritetssynpunkt.

En särskilt viktig fråga vid utformningen av de allmänna reglerna är den enskildes möjligheter att få veta vilka uppgifter om honom som finns. En sådan möjlighet föreligger f.n. enligt datalagen. En utgångspunkt vid utformningen av en generell personregisterlag bör vara att den enskilde skall ha rätt till insyn då användningen av personuppgifter innebär beaktansvärda risker för integritetsintrång. Kommittén bör överväga hur insynsrätten bör utformas och vilka begränsningar som kan bli nödvändiga, om insynsrätten även skall avse personuppgifter som inte behandlas med ADB. Oavsett om insynsrätten skall gälla generellt eller ej måste den, såsom när det gäller datalagen, underkastas de inskränkningar som följer av sekretesslagen.

Rätten till insyn har nära samband med frågan om rättelser av felaktiga personuppgifter. DALK bör efter förebild i datalagen undersöka på vilket sätt och i vilken utsträckning det i en generell personregisterlag skall föreskrivas skyldighet för den som registrerar och använder personuppgifter att rätta felaktiga uppgifter. Till de frågor som kan komma att regleras i en generell personregisterlag hör vidare gallring och bevaring av uppgifter med tanke på integritetsskyddet. DALK bör i detta sammanhang uppmärksamma de regler som nu finns om arkivvård m.m. inom skilda sektorer av samhället.

Det är f.n. inte möjligt att närmare ange hur en generell personregisterlagstiftning bör vara utformad. DALK bör i stället med hänsyn till uppgiftens art i sitt arbete ha möjlighet att pröva för- och nackdelar med olika tänkbara lösningar. Inför denna uppgift är det dock angeläget att kommittén tillgodogör sig de erfarenheter som har gjorts av personregisterlagstiftning utomlands. Jag erinrar också om det arbete på området som pågår bl.a. i Europarådets och OECD:s regi.

Enligt datalagen får personregister i princip inte inrättas eller föras utan datainspektionens tillstånd. Om man övergår till en generell personregisterlagstiftning, blir lagens tillämpningsområde vidare än den nuvarande datalagens. Det blir därför en viktig uppgift att pröva hur kontroll och tillsyn av en sådan lags efterlevnad skall ordnas. Vilket system som skall väljas torde – jämsides med hur lagens tillämpningsområde skall bestämmas – bli en av kommitténs centrala uppgifter. Dessa frågor hänger f.ö. givetvis samman.

DALK har i sitt delbetänkande något diskuterat denna fråga. Jag kan i stort sett ansluta mig till de allmänna riktlinjer för det fortsatta utredningsarbetet som kommittén har skisserat. Man kan således tänka sig att begagna olika kontrollnivåer för olika register beroende på vilka risker för integritetsintrång som bedöms föreligga.

Det är sannolikt att man därvid finner att det för vissa register fortfarande bör krävas tillstånd på förhand, dvs. innan registret inrättas. Det bör troligen gälla t.ex. register som skall innehålla känsliga uppgifter. Det är möjligt att också det tilltänkta registrets omfattning eller tekniska utförande kan vara skäl till förhandsgranskning. Kontrollnivån närmast därunder skulle kunna bestå i skyldighet att anmäla förekomsten av vissa typer av register för tillsynsmyndigheten. Ytterligare en nivå kan utgöras av register som är underkastade vissa allmänna krav i lagstiftningen och som även får bli föremål för tillsyn och kontroll, även om krav på förhandsgranskning eller anmälan inte ställs upp.

Vilka skydds- och kontrollnivåer som skall väljas och hur gränserna mellan dessa skall dras får DALK närmare belysa och pröva. Det är självfallet angeläget att kriterierna blir så tydliga som möjligt. Som DALK har anfört och som jag redan berört är det sannolikt att utgångspunkterna för arbetet får tas i de kriterier som nu skall ligga till grund för datainspektionens tillståndsprövning. Den teknik som begagnas vid registreringen får också tillmätas självständig betydelse.

DALK bör vidare överväga hur kontrollen och tillsynen skall vara organiserad. Kommittén bör därvid utgå ifrån att det även i framtiden kommer att behövas en särskild myndighet som har hand om den tillståndsprövning och den tillsyn som skall äga rum enligt en ny lag. Det är naturligt att datainspektionen anförtros dessa uppgifter. Det får ankomma på DALK att överväga vilka förändringar av myndigheten som det delvis förändrade verksamhetsområdet kan tänkas föranleda. Om möjligt bör man dock söka behålla ungefär den storlek myndigheten nu har. Kommittén bör även pröva frågan om en dataombudsmannafunktion.

Den rätt till insyn i ADB-register som f.n. tillkommer datainspektionen är mycket omfattande. Att generellt utsträcka denna rätt till insyn till att avse alla de register som kommer att falla under en generell personregisterlagstiftning kan enligt min mening sannolikt inte komma i fråga. En viktig uppgift för DALK blir sålunda att undersöka hur kontrollen skall organiseras utan att kontrollorganet får för stora befogenheter.

En annan sida av kontrollen består av regler om straff och skadestånd. Enligt 21 § datalagen döms den som olovligen bereder sig tillgång till upptagning för ADB eller olovligen ändrar eller utplånar eller i register för in sådan upptagning för dataintrång till böter eller fängelse i högst två år. Regeln är subsidiär till brottsbalkens bestämmelser. Om någon som är registrerad tillfogas skada genom att ett personregister innehåller oriktiga uppgifter om honom, skall den registeransvarige enligt 23 § datalagen ersätta skadan.

DALK stannade för att i delbetänkandet inte föreslå några ändringar i dessa regler. Denna ståndpunkt kritiserades av några remissinstanser. Bl.a. pekade man på att det rådande förhållandet mellan datalagen och brottsbalken kan leda till otillfredsställande konsekvenser och att innebörden av skadeståndsregeln inte är helt klar.

Som uttalades i propositionen om ändring i datalagen bör straff- och skadeståndsbestämmelserna ses över (prop. 1978/79:109 s. 30). Det är f.ö. ofrånkomligt, om lagstiftningens konstruktion skall ändras genomgripande. Det är därför lämpligt att DALK tar upp dessa frågor vid sitt arbete med en generell personregisterlag.

En möjlig slutsats är att skadeståndsskyldigheten inte som nu bör vara knuten till att en uppgift är felaktig utan i stället bör ge ett mer vidsträckt

skydd för integritetskränkningar. Kommittén bör också pröva om en närmare samordning med skadeståndslagens (1972:207) bestämmelser är lämplig.

Anspråket på precision i lagstiftningen gör sig gällande med särskild styrka i fråga om straff- och skadeståndsbestämmelserna. Samtidigt ökar svårigheterna att åstadkomma sådan precision, om lagens tillämpningsområde vidgas och om vissa register undantas från tillståndsprövning. Dessa frågor förtjänar särskild uppmärksamhet. DALK bör även beakta de synpunkter som remissinstanserna har framfört. Samråd bör också ske med förmögenhetsbrottsutredningen (Ju 1976:04), som ser över bl.a. den straffrättsliga regleringen av s.k. datamissbruk.

DALK:s slutsats att det f.n. inte behövs särskilda regler i datalagen för forskning och statistik rönte från främst forskarhåll delvis rätt kraftig kritik under remissbehandlingen. Från detta håll framfördes den uppfattningen att datalagen och dess tillämpning innebär inskränkningar i möjligheterna till forskning. Med den nuvarande regleringen får det emellertid anses vara tillräckligt att – som DALK har uttalat och som redan nu sker – datainspektionen inom ramen för tillståndsprövningen enligt de allmänna bestämmelserna i datalagen tar särskild hänsyn till forskningens och statistikens behov och samarbetar närmare med företrädare för dessa områden. Det fortlöpande samråd mellan datainspektionen och företrädare för forskning och statistikproduktion som förordades i prop. 1978/79:109 bör också få gynnsamma resultat.

Saken kan emellertid komma i ett annat läge och särskilda regler bli nödvändiga, om man går över till en generell personregisterlagstiftning. Enligt min mening bör därför DALK på nytt överväga frågan i nu förevarande sammanhang (jfr prop. 1978/79:109 s. 13). Hänsyn bör därvid tas till de speciella förutsättningar under vilka forskningen och statistikverksamheten bedrivs. Det är givetvis olyckligt om bestämmelserna utformas så att kontrollsystemet blir stelbent och restriktivt. Samtidigt kan det inte godtas att reglerna blir så liberala att kontrollanspråken för ett register som kan anses vara avsett för forsknings- och statistikändamål, sänks i sådan grad att integritetsrisker uppkommer. Det får ankomma på DALK att väga intressena mot varandra och försöka åstadkomma en lämplig balans. Samtidigt bör även på detta område uppmärksammas internationella regler.

En särskild fråga är, om en generell lagstiftning på detta område skall inriktas på att skydda enbart fysiska personer eller om även juridiska personer skall beredas ett motsvarande skydd. Några remissinstanser tog upp den saken i yttranden över DALK:s delbetänkande och i ett par andra länder innehåller datalagstiftningen regler som skyddar också juridiska personer. Frågan har även aktualiserats i det internationella konventionsarbetet.

Att inlemma även juridiska personer i en generell personregisterlagstiftning medför flera stora och principiellt viktiga problem. Ett sådant är att det centrala skyddsobjektet för en sådan reglering på viktiga punkter skiljer sig från vad som står i centrum vid strävandena att skydda fysiska personer. I det senare fallet är det individens personliga integritet som inte får trädas för när. När det gäller juridiska personer är det i första hand en fråga om att skydda ekonomiska intressen.

Det sagda betyder inte att frågorna är helt väsensskilda. Upplysningar om fysiska personers ekonomiska förhållanden kan vara integritetskänsliga och åtnjuter i dag ett visst skydd, inte bara i datalagen. Jag vill i det samman-

hanget påpeka att kreditupplysningslagen och inkassolagen ger ett visst skydd även åt juridiska personer.

Jag anser emellertid att det är mindre lämpligt att i detta sammanhang uppdra åt DALK att utreda också hela den omfattande frågan om skydd för upplysningar om juridiska personer. Det viktigaste skälet till detta är att utredningens uppdrag då skulle bli alltför omfattande och svårhanterligt. Behovet av integritetsskydd för juridiska personer får uppmärksammas i annan ordning. Vissa av de problem som rör skyddet för uppgifter om juridiska personer har f.ö. behandlats av sårbarhetskommittén (Fö 1977:02). Även delegationen (B 1977:09) för företagens uppgiftslämnande m.m. (DEFU) och utredningen (Ju 1979:09) med uppdrag att utreda frågor om skyddet för företagshemligheter m.m. är verksamma inom detta område.

DALK bör således inte nu ta upp hela frågan om skydd för juridiska personer inom ramen för en generell personregisterlagstiftning. Däremot bör kommittén beakta de nuvarande reglerna om skydd för juridiska personer i kreditupplysningslagen och inkassolagen. De ändringar som kan föranledas av en samordning mellan dessa lagar och en generell personregisterlag omfattas naturligtvis av DALK:s uppdrag. Frågan om ett skydd för juridiska personer kan därigenom få en viss ytterligare belysning redan genom DALK:s fortsatta arbete.

Jag har tidigare antytt att den uppgift som DALK står inför är svår. Det gäller inte minst uppgiften att på ett rimligt sätt avgränsa tillämpningsområdet för en ny lagstiftning. Det är inte möjligt att nu överblicka alla de frågor som kommittén bör överväga vid sitt arbete med en generell personregisterlag. Det blir troligen nödvändigt att pröva datalagens regler på så gott som alla punkter. Det bör därför stå kommittén fritt att ta upp också andra frågor än dem som jag har berört och att lägga fram de förslag som kan vara påkallade. Om kommittén under arbetets gång skulle komma fram till att en lösning enligt de linjer jag i dag har angett leder till sådana problem att den ter sig mindre lämplig, får kommittén anmäla detta till regeringen för ställningstagande.

Innan kommittén tar upp frågan om en generell personregisterlagstiftning till närmare behandling bör den slutföra de uppgifter som den tidigare har anförtrotts.

Jag hemställer att regeringen utvidgar DALK:s uppdrag i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

5. Vissa frågor rörande permissioner från kriminalvårdsanstalter m.m.

Dir 1980:22

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-20

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Det har under senare tid från flera håll hävdats att gällande ordning gör det möjligt för dem som är intagna i kriminalvårdsanstalter att begå allvarliga

brott – främst narkotikabrott – under permissioner eller under vistelsen i anstalterna. Särskilt mot bakgrund av narkotikabrottslighetens utbredning och allvarliga verkningar anser jag att denna kritik inte kan lämnas obeaktad.

Den 1 december 1979 fanns bland de intagna i kriminalvårdsanstalt 875 personer som hade dömts till fängelse i lägst två år eller till internering med en minsta tid av två år eller mer. Av dem hade 252 en strafftid på fem år eller mer.

Enligt 7 § tredje stycket lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt (KvaL) skall – med vissa särskilt angivna undantag – den som har dömts till fängelse i lägst två år eller till internering med en minsta tid av två år eller mer placeras i sluten anstalt, om det med hänsyn till att han saknar fast anknytning till riket eller till arten av hans brottslighet eller eljest kan befaras att han är särskilt benägen att avvika och fortsätta en brottslig verksamhet av särskilt allvarlig karaktär. Omkring 250 intagna bedöms f.n. tillhöra denna kategori enligt uppgift från kriminalvårdsstyrelsen.

Lagen om kriminalvård i anstalt innehåller en rad särskilda bestämmelser som innebär att en intagen på olika sätt kan medges att få vistas utom anstalt under en del av verkställighetstiden. Som regel är en förutsättning för ett sådant medgivande att det kan antas underlätta den intagnes anpassning i samhället.

För att anpassningen i samhället skall underlättas kan sålunda enligt 11 § KvaL den som är intagen i en lokalanstalt medges att under arbetstid utföra arbete eller delta i undervisning, utbildning eller annan särskilt anordnad verksamhet utom anstalten (s.k. frigång). Sådant medgivande kan enligt samma lagrum lämnas även den som är intagen i riksanstalt, om särskilda skäl föreligger. I 14 § KvaL föreskrivs att intagen, om det lämpligen kan ske, bör beredas tillfälle att utom anstalten på fritid delta i sådan föreningsverksamhet eller annan liknande verksamhet som är ägnad att underlätta anpassningen i samhället.

Intagen kan vidare, för att hans anpassning i samhället skall underlättas, enligt 32 § KvaL beviljas tillstånd att lämna anstalten för viss kort tid (korttidspermission), om inte påtaglig fara för fortsatt brottslig verksamhet eller avsevärd fara för annat missbruk föreligger. Korttidspermission får också ges om annan särskild anledning föreligger. Sådan intagen som avses i 7 § tredje stycket KvaL och som på skäl som anges där är placerad i sluten anstalt får dock beviljas korttidspermission endast om synnerliga skäl föreligger därtill.

I 33 § KvaL finns regler om s.k. frigivningspermission, dvs. sådan permission som kan beviljas en intagen för att hans frigivning eller överförande till vård utom anstalt skall förberedas.

Övervakningsnämnd, kriminalvårdsnämnden och interneringsnämnden kan, om särskilda skäl föreligger, medge intagen vistelse utanför anstalt enligt 34 § KvaL för särskilda åtgärder som kan antas underlätta hans anpassning i samhället. Sådan vistelse kan i praktiken avse exempelvis placering på behandlingshem, skola med internatförläggning och militärtjänstgöring.

Av 26, 27 och 33 §§ kungörelsen (1974:248) med vissa föreskrifter rörande tillämpningen av lagen om kriminalvård i anstalt framgår att beslut om frigång, vistelse utanför anstalt enligt 14 § KvaL och korttidspermission fattas av kriminalvårdsstyrelsen för intagen i sluten anstalt som har dömts till fängelse i lägst två år eller till internering med en minsta tid av två år eller

mer. Av samma lagrum framgår vidare att styrelsen har möjlighet att delegera denna beslutsbefogenhet till regionchef resp. riksanstaltschef.

Gällande bestämmelser ger den intagne möjligheter att under anstaltstiden hålla kontakt med yttervärlden genom brevväxling, besök och telefonsamtal. De begränsningar som kan göras härvidlag syftar i första hand till att förebygga eller hindra att den intagne under anstaltsvistelsen planerar och leder brottslig verksamhet eller sätter säkerheten vid anstalten i fara genom att exempelvis förbereda rymningar eller ta emot narkotika eller andra otillåtna varor.

I 25-27 §§ KvaL finns bestämmelser om granskning av intagens brev. Huvudregeln är att granskning får förekomma endast om det är påkallat av säkerhetsskäl. Denna huvudregel kompletteras med särskilda föreskrifter som närmare anger när granskning får ske. Brev får således granskas om det finns anledning antaga att det innehåller otillåtet föremål. Vidare får brev granskas stickprovsvis. I sluten anstalt får brev dessutom granskas, om det är nödvändigt med hänsyn till den intagnes särskilda förhållanden.

I 29 § KvaL ges bestämmelser om den intagnes möjligheter att motta besök i anstalt, medan 30 § KvaL reglerar den intagnes rätt att genom telefon få kontakt med utomstående. I båda fallen har den intagnes rätt till besök resp. telefonsamtal begränsats med hänsyn till säkerheten i anstalten. Han kan också förvägras sådana besök och telefonsamtal som kan motverka hans anpassning i samhället eller eljest vara till skada för honom eller annan.

Flertalet av de bestämmelser som har redovisats nu har inte ändrats sedan 1974 års lagstiftning om kriminalvård i anstalt kom till. Två av bestämmelserna, nämligen 7 och 32 §§ KvaL, har emellertid fått sin nuvarande lydelse år 1978 (SFS 1978:901). De lagstiftningsåtgärder som vidtogs då utgjorde resultatet av en översyn av permissionsreglernas tillämpning som företogs med syfte att begränsa permissionsmissbruket inom kriminalvården. Ändringen i 7 § innebar en utvidgning av den kategori brottslingar som enligt lagrummets tredje stycke som regel skall placeras i sluten anstalt och för vilken enligt 32 § särskilda begränsningar gäller i fråga om rätten till korttidspermission. Genom ändringen i 32 § markerades att korttidspermission inte får beviljas, om påtaglig fara för fortsatt brottslig verksamhet från den intagnes sida föreligger (jfr prop. 1978/79:62, JuU 1978/79:15, rskr 1978/79:90).

Permissioner och de övriga möjligheter som finns för de intagna att under anstaltstiden hålla kontakt med yttervärlden fyller en betydelsefull funktion som ett led i kriminalvårdens åtgärder för att underlätta de intagnas anpassning i samhället och motverka skadliga följder av frihetsberövandet. Klart är samtidigt att tillämpningen av dessa institut måste ske under beaktande av att kravet på samhällsskydd tillgodoses. Den avvägning mellan olika synpunkter som sålunda måste ske vid den praktiska tillämpningen i de ärenden det här gäller representerar en av de svåraste men samtidigt en av de från allmän synpunkt mest betydelsefulla uppgifterna för kriminalvården. Som framgår av vad jag yttrade inledningsvis anser jag frågan vara av sådan vikt att det är motiverat att – trots att vissa lagändringar gjordes så sent som år 1978 – nu skaffa underlag för en bedömning av om gällande föreskrifter innefattar en ändamålsenlig lösning på problemen. Det bör därvid anmärkas att det förekom olika meningar i riksdagen om hur 7 och 32 §§ KvaL borde utformas vid ändringen år 1978.

Av speciellt intresse är enligt min mening att undersöka under vilka förutsättningar och i vilken omfattning permission eller annan form av

vistelse utanför anstalt medges intagna som har gjort sig skyldiga till grova narkotikabrott. Den kartläggning jag åsyftar bör emellertid avse även dem som är dömda för annan allvarlig brottslighet. Av praktiska skäl bör dock undersökningen begränsas till att avse intagna som har dömts till fängelse i lägst två år eller till internering med en minsta tid av lägst två år. Härvid bör även val av anstalt eller anstaltsavdelning för sådana intagna uppmärksammas. Kartläggningen bör vidare omfatta tillämpningen av bestämmelserna om brevgranskning, telefonsamtal och besök beträffande den nämnda kategorien intagna. Jag förordar att en särskild utredare tillkallas för att genomföra en sådan undersökning som jag nu har angett.

I den mån kartläggningen ger vid handen att det vid den praktiska tillämpningen har uppstått olägenheter som kan undanröjas lagstiftningsvägen bör utredaren ange de olika möjligheter som finns att ändra den aktuella lagstiftningen. Det är emellertid också tänkbart att eventuella missförhållanden kan avhjälpas på annat sätt, t.ex. genom ändringar i eller tillägg till kriminalvårdsstyrelsens föreskrifter och anvisningar på området.

Utredaren bör samråda med fängelsestraffkommittén (Ju 1979:04). Till utredaren bör överlämnas en skrivelse den 27 november 1979 från postverket angående behovet av skydd för grov brottslighet som riktar sig mot postverket samt en skrivelse den 13 februari 1980 från rikspolisstyrelsen med hemställan om sådan ändring i lagen om kriminalvård i anstalt att möjligheterna till permissionsmissbruk begränsas.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt. Det står utredaren fritt att begränsa kartläggningens omfattning med hjälp av stickprovsundersökningar eller på annat liknande sätt.

Jag vill avslutningsvis uppmärksamma utredaren på de av regeringen den 13 mars 1980 beslutade direktiven (1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för justitiedepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att undersöka vissa frågor rörande permissioner från kriminalvårdsanstalter m.m.,

att besluta om experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna för utredningen skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

6. Äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus

Dir 1980:55

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Med de regler som gäller idag kan en lägenhet i ett flerfamiljshus inte innehas med äganderätt annat än som en oskiljaktig del av den byggnad eller fastighet där den är belägen. En enskild lägenhet kan inte lagfaras eller

intecknas. Detta hänger samman med grundläggande fastighetsrättsliga principer.

Den svenska fastighetsrätten bygger på att fastigheterna är utlagda på marken. En fastighet består i princip av ett markområde och de byggnader som finns på området. Det finns ingen möjlighet att bilda en särskild fastighet av en del av en byggnad, t.ex. en lägenhet. Inte heller är det möjligt att skilja ifrån en lägenhet så att den blir lös egendom.

Enligt gällande rätt kan man få lagfart bara på hela fastigheter eller på s.k. ideella andelar, t.ex. 1/2 eller 1/3, av en fastighet. Däremot kan lagfart inte beviljas på en fastighetsdel som inte utgör en ideell andel. Det är inte heller möjligt att inteckna ett visst område av en fastighet. Inteckning får över huvud taget inte ske annat än av hela fastigheter.

De angivna principerna innebär att det föreligger viktiga skillnader i fråga om förutsättningarna för att upplåta bostäder i flerfamiljshus och i småhus. Lägenheter i flerfamiljshus kan inte upplåtas annat än med hyresrätt eller bostadsrätt. Småhus kan däremot innehas såväl med äganderätt som med hyresrätt och bostadsrätt.

De olikheter som finns mellan de tre upplåtelseformerna har varit av stor betydelse i bostadspolitiken. Även om man i många avseenden har strävat efter att jämställa upplåtelseformerna, har det i praktiken ofta visat sig vara svårt att åstadkomma likvärdiga villkor för de boende. Svårigheterna har inte minst gällt de ekonomiska förutsättningarna. Problemen har varierat från tid till tid men har varit särskilt markanta i tider av stark inflation. Skillnaderna mellan de olika upplåtelseformerna har då varit en av de centrala frågorna i den bostadspolitiska debatten.

Olikheterna mellan upplåtelseformerna visar sig bl.a. i fråga om de boendes möjligheter att själva förfoga över sin bostad. När det gäller t.ex. möjligheterna att disponera bostadsutrymmena efter egna önskemål ger äganderätt och bostadsrätt helt andra möjligheter än hyresrätt. I fråga om möjligheten att använda bostaden som pantsäkerhet för lån är det stor skillnad beroende på om bostaden innehas med hyresrätt, bostadsrätt eller äganderätt.

Betydelsefulla är också de konsekvenser i ekonomiskt avseende som skillnaderna mellan upplåtelseformerna indirekt för med sig, t.ex. i fråga om beskattning och finansiering. I dessa avseenden har det förelegat stora svårigheter att få till stånd likartade villkor.

Under senare år har det allt oftare rests krav på sådana ändringar av det nuvarande systemet att en verklig likställdhet uppnås mellan olika boendeformer. Både i riksdagen och i den allmänna debatten har förts fram önskemål om att det införs en möjlighet att äga lägenheter i flerfamiljshus, så att samtliga upplåtelseformer kan komma till användning i fråga om både lägenheter och småhus (se bl.a. 3LU 1967:60, LU 1975:26, LU 1975/76:20, CU 1977/78:34, CU 1978/79:26 och CU 1979/80:4).

I regeringsförklaringen den 12 oktober 1979 uttalades att det är angeläget att förbättra bristfälliga boendemiljöer och att öka de enskilda människornas inflytande över sitt boende. Bättre möjligheter för den enskilde att äga sin bostad borde prövas, bl.a. genom att underlätta för hyresgäster att i bostadsrättsföreningens form eller genom direkt ägande svara för sitt boende.

På uppdrag av bostadsdepartementet har statens institut för byggnadsforskning gjort en utredning av vissa, främst ekonomiska och sociala, aspekter på ägarlägenheter. Resultatet av detta arbete har sommaren 1979

redovisats i en promemoria (M 79:15) Ägarlägenheter i flerbostadshus, som bl.a. innehåller en redogörelse för erfarenheter av ägarlägenheter i Danmark, Finland och Västtyskland.

Enligt min mening är tiden nu inne att närmare utreda de fastighetsrättsliga förutsättningarna för att skapa en möjlighet att äga lägenheter i flerfamiljshus. Samtidigt bör klarläggas vilka åtgärder som skulle behövas för att skapa lämpliga skatte- och finansieringsregler i ett system med ägarlägenheter. Genom att förslag utarbetas i dessa frågor skapas ett underlag för att ta ställning till frågan om det är lämpligt att införa en möjlighet till direkt ägande av lägenheter. Jag förordar nu att en särskild utredare tillkallas för i första hand de fastighetsrättsliga frågor som är grundläggande i sammanhanget.

Enligt beslut vid regeringssammanträde 1980-02-14 har budgetministern bemyndigats att tillkalla en kommitté för att utreda frågan om avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen. Enligt direktiven (dir. 1980:11) skall kommittén närmare kartlägga underskottsavdragen och de faktorer som ligger bakom dem och föreslå åtgärder för lämpliga begränsningar. Som en särskild uppgift anges att kommittén skall belysa konsekvenserna för skattesystemet av ett system med ägarlägenheter. Kommittén skall inom ramen för sitt arbete söka kartlägga de skattemässiga och samhällsekonomiska konsekvenser som ett genomförande av ett system med ägarlägenheter skulle kunna få.

Den nu aktuelle utredaren bör följa arbetet i den nämnda kommittén och samråda med den i frågor av gemensamt intresse.

Jag går därefter över till att behandla de fastighetsrättsliga frågorna.

Utredaren bör göra en fullständig genomgång av de fastighetsrättsliga frågor som kan vara förenade med införandet av ett system med äganderätt till lägenheter. Arbetet bör utmynna i ett förslag till hur ett sådant system kan vara utformat och innefatta förslag till de författningsändringar och nya bestämmelser som kan behövas.

Utgångspunkten för utredningsarbetet bör vara att det så långt som möjligt skall råda likställdhet mellan ägande av småhus och ägande av lägenheter i flerfamiljshus. Det förutsätts att lägenheter som innehas med äganderätt skall vara separata enheter, som utgör fast egendom eller åtminstone jämställs med fast egendom. De bör kunna lagfaras och intecknas efter i stort sett samma principer som småhus.

För att ägarlägenheter skall kunna behandlas som särskilda enheter krävs en tillförlitlig registrering. Om ett system med ägarlägenheter skall fylla funktionen att lägenheterna kan användas som pantsäkerhet genom inteckning, räcker det inte att äganderätten till lägenheterna redovisas som en belastning på den fastighet där lägenheterna finns. För detta ändamål krävs att varje enhet som skall utgöra kreditunderlag är klart avgränsad från andra enheter. Utredaren bör undersöka lämplig form för registreringen. Den lösning som ligger närmast till hands är att varje lägenhet registreras som en särskild enhet i fastighetsboken. Även andra möjligheter kan emellertid tänkas.

Utredaren bör vidare överväga om ägarlägenheter bör tas upp som särskilda enheter i fastighetsregistret och om det krävs någon form av lantmäteriförrättning, vid vilken varje lägenhet individualiseras. Frågan är i så fall bl.a. om det räcker att ange lägenheternas storlek och läge eller om det skall krävas en mer ingående uppmätning och beskrivning av varje lägenhet. Utredaren bör i detta avseende samråda med fastighetsbildningsutredningen

(Ju 1979:11), som har i uppdrag att se över fastighetsbildningslagstiftningen.

Bestämmelser om lagfart på fastigheter finns i 20 kap. jordabalken (JB). Där föreskrivs bl.a. att lagfart skall sökas inom tre månader från förvärvet. Som förutsättning för att lagfart skall kunna beviljas gäller vissa formkrav. Vid köp krävs det sålunda att det har upprättats en skriftlig handling som har undertecknats av säljaren och köparen. Bestämmelser härom finns i 4 kap. JB. Där finns också en rad regler om parternas rättigheter och skyldigheter, bl.a. om ansvaret vid fel på fastigheten. Utredaren bör ta ställning till om samma regler om lagfartsplikt, formkrav, ansvarsfördelning etc. bör gälla vid överlåtelse av ägarlägenheter eller om man i vissa avseenden bör ha speciella bestämmelser för lägenheter.

Bestämmelser om panträtt i fast egendom och om inteckning finns i 6 och 22 kap. JB. De principer som har kommit till uttryck där bör kunna göras tillämpliga också på ägarlägenheter. Utredaren bör närmare utreda hur detta skall gå till och lägga fram förslag till de författningsändringar som kan behövas i JB och annan lagstiftning som rör inskrivningsväsendet.

Frågor om panträtt i fastigheter och byggnader är f.n. föremål för utredning i olika sammanhang. Pantbrevsutredningen (Ju 1979:02) har i uppdrag att utreda panträttskonstruktionen i JB och andra frågor om panträttsreglerna i fastighetsrätten m.m. Vidare utreder byggnadspantutredningen (Ju 1977:05) frågor om överlåtelse och pantsättning av byggnader på annans mark. Utredaren bör samråda med dessa utredningar.

Både när det gäller fastighetsregistreringen och registreringen av lagfarter och inteckningar bör utredaren beakta de särskilda frågor som kan uppkomma på grund av den övergång till automatisk databehandling som har påbörjats på vissa orter och som så småningom skall omfatta hela landet. Utredaren bör undersöka vilka åtgärder som behövs för att anpassa ADB-systemet till en registrering även av lägenheter. I detta avseende bör utredaren samråda med fastighetsdata- och inskrivningsregisterkommittén (Ju 1979:07) (FADIR).

För att ägarlägenheter skall kunna användas som kreditunderlag är det viktigt att det finns ändamålsenliga regler om exekutiv försäljning. Allmänna bestämmelser om verkställighet finns nu i utsökningslagen (1877:31 s. 1). Fastighetsrättsliga bestämmelser finns i lagen (1971:494) om exekutiv försäljning av fast egendom. Regeringen har den 5 juni 1980 beslutat lägga fram ett förslag till en ny utsökningsbalk, som bl.a. skall ersätta dessa båda lagar. I fråga om fast egendom överensstämmer förslaget i allt väsentligt med nuvarande bestämmelser. Dessa bestämmelser torde kunna göras tillämpliga också på lägenheter som innehas med äganderätt. Utredaren bör emellertid överväga om det behövs några kompletteringar i detta avseende.

En viktig del av utredningsuppdraget är att utreda de problem som kan uppkomma när en hyresfastighet ombildas till en fastighet med ägda lägenheter. Till en början bör övervägas om det skall krävas att en ombildning omfattar alla lägenheter i ett hus eller om en ombildning skall kunna begränsas till vissa lägenheter. Frågan är alltså om det skall vara möjligt att samtidigt ha ägarlägenheter och hyreslägenheter i samma hus.

Om det skall krävas att en ombildning omfattar alla lägenheter i ett hus, kan ombildningen i praktiken tänkas gå till på det sättet att fastighetsägaren i ett inledningsskede har kvar äganderätten till vissa lägenheter och först efter hand överlåter dem till tidigare hyresgäster eller andra personer. Utredaren bör ta ställning till om en sådan ordning är lämplig eller om det bör

föreskrivas t.ex. att ombildning får ske bara om en majoritet av hyresgästerna vill övergå till äganderätt. Det bör också övervägas om fastighetsägaren vid en ombildning eller försäljning skall vara skyldig att på ett eller annat sätt hembjuda fastigheten eller lägenheterna till hyresgästerna.

Frågor om ombildning av hyreslägenheter till bostadsrättslägenheter utreds f.n. av 1978 års bostadsrättskommitté (Bo 1978:06), som har tillkallats för att utreda frågan om ökad användning av bostadsrätt inom bostadsbeståndet. Enligt direktiven (dir. 1978:91) skall kommittén bl.a. överväga frågor om sociala konsekvenser, prisbildning och finansiering som kan bli aktuella vid övergång från hyresrätt till bostadsrätt. De rättsliga problem som kan uppkomma i samband med ombildning till ägarlägenheter är i viktiga avseenden desamma som problemen vid ombildning från hyresrätt till bostadsrätt. Detta gäller bl.a. de nyssnämnda frågorna om blandad upplåtelse i samma hus och om kvarboende hyresgästers ställning. Utredaren bör därför samråda med bostadsrättskommittén.

Utredaren bör även uppmärksamma det utredningsarbete som bedrivs av kapitalvinstkommittén (B 1979:05). I sitt arbete med realisationsvinstbeskattningen av bostädsrätter har kommittén anledning att komma in på vissa frågor som kan bli aktuella också för ägarlägenheter, bl.a. frågor om identifiering och registrering av lägenheter.

Frågan hur man skall förfara med gemensamma utrymmen blir aktuell oavsett om ägarlägenheter inrättas i en ny fastighet eller i en fastighet som tidigare har varit upplåten med hyresrätt. Det är naturligt att de gemensamma utrymmena på ett eller annat sätt knyts till lägenheterna. Utredaren bör ta ställning till hur detta bör göras. Den lösning som torde ligga närmast till hands är att tillämpa samma ordning som är vanlig i fråga om gemensamma anläggningar i radhusområden o.d., nämligen att de gemensamma utrymmena ingår i en gemensamhetsanläggning enligt anläggningslagen (1973:1149). En sådan bör i princip också omfatta själva marken. Skulle utredaren stanna för denna lösning, bör han också överväga om de nuvarande bestämmelserna i anläggningslagen och lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter är lämpade för ändamålet eller om de behöver kompletteras på några punkter.

Som jag förut har nämnt skall de samhällsekonomiska konsekvenserna av ett system med ägarlägenheter utredas av underskottsavdragsutredningen. Utredaren bör därför inte gå in på dessa frågor. Emellertid bör utredaren göra en uppskattning av vilka kostnader som införandet av ett sådant system kan medföra vid fastighetsbildnings- och inskrivningsmyndigheter. Utgångspunkten bör vara att de kostnader som kan uppkomma skall täckas genom avgifter av dem som ansöker om en viss åtgärd e.d. Utredaren bör undersöka hur ett avgiftssystem kan vara utformat för att en reform inte skall medföra ökade kostnader för det allmänna.

Redan nu förekommer ägarlägenheter i en del andra länder. Jag har tidigare erinrat om att byggforskningsinstitutets promemoria Ägarlägenheter i flerbostadshus innehåller en redogörelse för ägarlägenheter i vissa länder. I Norge har nyligen genomförts en utredning rörande ägarlägenheter. Resultatet har publicerats i betänkandet (NOU 1980:6) Eierleiligheter. Utredaren bör ta del av detta material och vid behov också studera erfarenheter från något eller några andra länder för att få uppslag till lösningar som kan vara lämpliga för svenskt vidkommande eller som av någon anledning bör undvikas.

Det bör stå utredaren fritt att ta upp även andra frågor som har anknytning

till dem som jag har berört i det föregående och lägga fram de förslag till nya eller ändrade regler som kan te sig påkallade. Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för justitiedepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda frågor om äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

7. Godtrosförvärv av stöldgods m.m.

Dir 1980:64

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-11

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Enligt svensk rätt gäller sedan länge att den som förvärvar en sak av någon som inte hade rätt att förfoga över den ändå blir ägare till saken, om han var i god tro (dvs. varken insåg eller borde ha insett att den andre saknade förfoganderätt). En förutsättning för ett sådant godtrosförvärv är dock i princip att förvärvet har skett genom köp, byte eller gåva och att överlåtaren hade saken i sin besittning vid överlåtelsen. Ett godtrosförvärv uppkommer oberoende av hur överlåtaren har fått saken i sin besittning, alltså även om saken har frånhänts den rätte ägaren genom brott. Genom godtrosförvärvet utsläcks tidigare äganderätt till saken. Den rätte ägaren kan dock i allmänhet lösa till sig saken från den godtroende förvärvaren genom att betala ersättning för den.

I Finland och Norge gäller liknande regler om godtrosförvärv. En viktig skillnad är dock att ett godtrosförvärv där inte uppkommer i fall då godset har frånhänts den rätte ägaren genom stöld eller vissa andra förmögenhetsbrott. I Danmark å andra sidan erkänns över huvud taget inte principen om godtrosförvärv utom i vissa undantagsfall. Den rätte ägaren kan alltså, vare sig godset har frånhänts honom genom brott eller på något annat sätt, i regel få tillbaka det från den godtroende förvärvaren utan att betala ersättning till denne.

Ett arbete på att nå nordisk rättslikhet i fråga om godtrosförvärv påbörjades under 1960-talet. Arbetet ledde i Sverige fram till betänkandet (SOU 1965:14) Godtrosförvärv av lösöre. Under det fortsatta lagstiftningsarbetet visade det sig emellertid att enighet inte kunde nås om en samnordisk lagstiftning. I Sverige avskrev regeringen år 1973 frågan från vidare handläggning. I Norge däremot antogs år 1978 en ny lag av det innehåll som nyss har angetts.

Frågan om godtrosförvärv av stöldgods m.m. har under 1970-talet

behandlats av den svenska riksdagen vid två tillfällen. Riksdagen ansåg dock inte vid något av tillfällena att det var aktuellt att ta upp frågan på nytt (LU 1974:3 och 1976/77:16).

I syfte att försvåra avsättningen av stöldgods m.m. lade brottsförebyggande rådet i promemorian (PM 1978:1) Sakhäleri m.m. fram förslag till vissa ändringar i bl.a. brottsbalken. I promemorian, som överlämnades till justitiedepartementet, rekommenderades samtidigt att statsmakterna förutsättningslöst prövade frågan om en inskränkning av möjligheterna till godtrosförvärv beträffande stöldgods.

På grundval av denna promemoria utarbetades prop. 1979/80:66 med förslag till lag om ändring i brottsbalken (häleri m.m.). I propositionen behandlades också frågan om godtrosförvärv av stöldgods m.m. Denna fråga ansågs emellertid böra övervägas vidare i lämpligt sammanhang. Något förslag i frågan lades alltså inte fram i propositionen.

Med anledning av en motion till 1979/80 års riksmöte (mot. 1979/80:274) uttalade justitieutskottet, i samband med behandlingen av den nyss nämnda propositionen, att de skäl som tidigare hade åberopats mot att ändra gällande ordning i fråga om godtrosförvärv av stöldgods m.m. fortfarande hade bärkraft men att det å andra sidan också fanns skäl som talade för att denna ordning ändrades. Enligt utskottet borde en utredning göras utan onödigt dröjsmål för att utröna förutsättningarna för en sådan ändring. Utskottet anförde vidare att det borde ankomma på regeringen att bestämma formerna för utredningsarbetets bedrivande samt att det var angeläget att arbetet bedrevs i nordiskt samförstånd med sikte på att få till stånd en mer enhetlig reglering beträffande godtrosförvärv av stöldgods m.m. i de nordiska länderna (JuU 1979/80:26). Vad utskottet sålunda anförde gav riksdagen till känna för regeringen genom rskr 1979/80:183.

Enligt min mening bör den av riksdagen begärda utredningen anförtros åt en särskild utredare. Denne bör inte bindas av några närmare anvisningar utöver dem som riksdagen redan har gett. Som har framhållits i justitieutskottets betänkande finns det skäl som talar för att den rätte ägaren behandlas mer gynnsamt än f.n. i fall då han har förlorat sin egendom genom brott. En modifiering av den gällande ordningen i fråga om godtrosförvärv i sådana fall skulle också kunna leda till en ökad försiktighet hos allmänheten när det gäller handel med egendom som utbjuds på ovanligt förmånliga villkor eller annars under sådana förhållanden att egendomen kan misstänkas vara stöldgods e.d. Å andra sidan bör beaktas att förvärvaren i rättspraxis redan har ålagts en ganska långtgående undersökningsplikt i vissa fall. Vidare bör hänsyn tas till att det i allmänhet torde vara lättare att försäkra sig mot egendomsbrott än mot risken att behöva återlämna egendomen till den rätte ägaren utan lösen.

Utredaren bör inte begränsa sina överväganden till förvärv av stöldgods utan bör även diskutera vilka regler som bör gälla vid förvärv av egendom som har frånhänts den rätte ägaren genom egendomsbrott i andra fall. Också skyddet för andra sakrätter än äganderätt, t.ex. återtaganderätt vid kreditköp, bör beaktas. Utredaren bör vidare vara oförhindrad att, om han anser det påkallat, lägga fram förslag till en samlad lagstiftning om godtrosförvärv av lösöre, alltså inte enbart när det har förekommit brott. I den mån utredaren kommer fram till att regler bör införas om godtrosförvärv, inställer sig en del andra frågor, bl.a. vilket lösenbelopp som den rätte ägaren skall betala i fall då han ges rätt att lösa till sig sin egendom.

Som riksdagen har framhållit bör utredaren bedriva sitt arbete i nordiskt

samråd med sikte på att få till stånd en mer enhetlig nordisk reglering.

Med hänvisning till vad jag har anfört nu hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för justitiedepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över gällande ordning i fråga om godtrosförvärv av stöldgods m.m.,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

8. Alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott

Dir. 1980:68

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-09

Departementschefen, statsrådet Winberg, anför.

Trafiknykterhetens stora betydelse för säkerheten i trafiken har sedan lång tid stått klar i vårt land. Sverige liksom övriga nordiska länder har ansetts höra till föregångsländerna då det gäller lagstiftning mot rattfylleri och rattonykterhet.

Bestämmelserna om rattfylleri och rattonykterhet finns i 4 § 1 mom. och 2 mom. lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott. Enligt den grundläggande bestämmelsen i 4 § 1 mom. första stycket i denna lag skall den som vid förande av motordrivet fordon eller spårvagn har varit så påverkad av starka drycker att det kan antas att han inte på betryggande sätt har kunnat föra fordonet eller spårvagnen dömas för rattfylleri till fängelse i högst ett år eller, om omständigheterna är mildrande, till böter.

Bevisning i rattfyllerimål kan föras genom bl.a. vittnesuppgifter om förarens körsätt och uppträdande. I allmänhet utnyttjar man emellertid den presumtionsregel som finns i 4 § 1 mom. tredje stycket trafikbrottslagen. Denna s.k. promilleregel innebär att den som har fört motordrivet fordon eller spårvagn efter att ha förtärt starka drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans blod under eller efter färden uppgick till 1,5 promille eller däröver skall anses ha varit så påverkad som anges i första stycket och således dömas för rattfylleri. Den vars alkoholkoncentration under eller efter körningen uppgick till 0,5 men ej till 1,5 promille döms för rattonykterhet till böter eller fängelse i högst sex månader.

I mål om trafiknykterhetsbrott används som särskilt bevismedel protokoll om alkoholpåverkan m.m., i vilka resultaten redovisas dels av blodprovs- och urinprovsanalys, dels av klinisk undersökning jämte uttalande av läkare om den misstänktes påverkansgrad.

Blodprovstagningen och den kliniska undersökningen äger rum med stöd av 28 kap. 12 § rättegångsbalken. Där föreskrivs att den som skäligen kan misstänkas för brott på vilket fängelse kan följa får underkastas kroppsbe-

siktning. Vid sådan kroppsbesiktning får, om det behövs, tas blodprov och utföras annan undersökning som kan ske utan nämnvärt men. Är det fara i dröjsmål, får enligt 13 § i samma kapitel åtgärderna beslutas av en polisman. Blodprov får tas av en läkare eller en legitimerad sjuksköterska. Endast läkare får utföra annan mera ingående undersökning. Den kliniska undersökningen vid misstanke om trafiknykterhetsbrott utförs sålunda alltid av läkare.

För brottsbekämpningen på området har metoden att använda blodanalys som bevismedel varit av grundläggande betydelse. Denna metod, som i vårt land togs i bruk under början av 1930-talet, kunde till en början tillämpas endast om den misstänkte samtyckte, men år 1934 infördes genom lagstiftning en möjlighet att förplikta den misstänkte att underkasta sig blodprovstagning. Resultatet av blodanalysen var emellertid endast ett bevismedel bland andra fram till år 1941, då de första promillereglerna infördes i trafikbrottslagstiftningen.

Redan i samband med att blodanalysmetoden utvecklades i början av 1920-talet diskuterades möjligheten att som ett alternativ använda utandningsluften som analysobjekt. Efter hand har denna analysmetod kommit att användas i allt flera länder vid ingripanden mot motorfordonsförare som misstänks för trafiknykterhetsbrott. Olika slag av utandningsapparater har också konstruerats för detta ändamål. Metoden bygger på att det normalt råder en viss bestämd relation mellan alkoholhalten i blodet och den utandningsluft som kommer från lungorna, den s.k. alveolarluften. Man brukar skilja mellan s.k. kvalitativa och kvantitativa provmetoder. De kvalitativa proven har till syfte att påvisa närvaro eller frånvaro av alkohol i blodet eller att ge en grov uppfattning huruvida blodalkoholhalten har nått ett visst gränsvärde (t.ex. 0,5 promille). De kvantitativa proven kan i sin mest utvecklade form ge ett noggrant värde på blodalkoholhalten.

I Sverige har polisen sedan år 1956 använt utandningsprov av kvalitativ typ. Numera regleras användningen av dessa prov genom lagen (1976:1090) om alkoholutandningsprov. Alkoholutandningsprov får enligt 1 § företas på den som skäligen kan misstänkas för brott som avses i 4 § trafikbrottslagen. Detsamma gäller annat brott, varå fängelse kan följa, om provet kan ha betydelse för utredning om brottet. Så långt överensstämmer reglerna i princip med vad som gäller i fråga om kroppsbesiktning i allmänhet. En betydelsefull utvidgning av möjligheterna att ta alkoholutandningsprov har emellertid införts genom att sådana prov enligt 2 § första stycket rutinmässigt får företas på

– en förare av motordrivet fordon som stoppas vid en i förväg beordrad trafikkontroll,

– den som kan antas under förande av motordrivet fordon ha med eller utan skuld haft del i uppkomsten av en trafikolycka,

– den som kan misstänkas för att under förande av motordrivet fordon ha begått brott enligt 1-3 §§ trafikbrottslagen (dvs. vårdslöshet i trafik, grov vårdslöshet i trafik, hindrande av trafik, olovlig körning eller tillåtande av olovlig körning) eller vissa enligt vägtrafikkungörelsen (1972:603) straffbelagda förseelser.

Lagen om alkoholutandningsprov, som ersatte en tidsbegränsad lag från år 1974 i samma ämne, motiverades i första hand av intresset att nå ökad effekt i det brottsförebyggande och brottsbeivrande arbetet på trafikområdet. Genom rutinprovskontrollerna räknade man med att kunna avslöja ett betydande antal onyktra förare som annars skulle ha undgått upptäckt. Den

höjda upptäcktsrisken förutsattes ha stor allmänpreventiv effekt.

Den rutinmässiga verksamheten med alkoholutandningsprov har otvivelaktigt så till vida fyllt sin funktion att den har gett möjlighet att beivra trafiknykterhetsbrott i ett inte obetydligt antal fall som annars skulle ha undgått upptäckt. Det kan också antas att verksamheten har en viss preventiv effekt, även om naturligtvis säkra uttalanden om detta är svåra att göra. Ett problem har emellertid varit den icke obetydliga andelen av s.k. falskt positiva prov, dvs. utslag som har tytt på en alkoholhalt över 0,5 promille men där det vid efterföljande blodprovstagning inte har kunnat påvisas straffbar promille. Det torde visserligen stå klart att en stor del av dessa prov inte är i egentlig mening falska utan förklaras av att alkoholhalten har hunnit sjunka under den straffbara gränsen under den tid som förflyter mellan utandningsprovet och blodprovstagningen. Kvar står emellertid ändå att de fall som inte leder till lagföring medför olägenheter och obehag för fordonsförarna och orsakar det allmänna onödiga kostnader för läkarundersökning, blodprovstagning och blodprovsanalys. För polisens del uppstår onödigt merarbete genom att man får skriva rapport och avdela personal för att omhänderta den misstänkte föraren i samband med blodprovstagningen. Om de falskt positiva proven kunde undvikas, skulle detta på en gång leda till en höjd rättssäkerhet och effektivare trafikkontroller.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till att ny kvantitativ teknik numera har utvecklats bemyndigade regeringen den 23 juni 1979 socialstyrelsen att genomföra en försöksverksamhet med luftundersökningsteknik enligt nya metoder vid misstanke om brott mot trafiknykterhetslagstiftningen. Försöksverksamheten har i enlighet med en plan, upprättad av socialstyrelsen i samråd med rikspolisstyrelsen och statens rättskemiska laboratorium, bedrivits i Stockholms, Huddinge och Göteborgs polisdistrikt under vetenskaplig ledning av professorn vid statens rättskemiska laboratorium Roger Bonnichsen och professorn vid Karolinska institutet Leonard Goldberg. Resultatet av verksamheten har redovisats i en skrivelse den 12 juni 1980 från socialstyrelsen till socialdepartementet.

Vid försöksverksamheten har kvantitativa prov tagits med en apparatur som är konstruerad för att göra det möjligt att på grundval av en analys av utandningsluften omedelbart avläsa alkoholkoncentrationen i blodet. Instrumenten har använts och avlästs av polispersonal vid misstanke om trafiknykterhetsbrott, bl.a. i samband med trafikrazzior. Luftproven har lämnats frivilligt, och deras tillförlitlighet har i efterhand jämförts med analysen av de blodprov som har tagits på de misstänkta.

Försöksverksamheten har i första hand syftat till att utröna om apparaturen kan användas för att sålla bort de falskt positiva proven och om den i praktisk verksamhet kan hanteras av polispersonal. Ett mera långsiktigt mål för försöksverksamheten har emellertid varit att ge underlag för en bedömning i vad mån det från teknisk synpunkt är möjligt att låta luftanalys ersätta det nuvarande systemet med blodanalys för att fastställa graden av alkoholpåverkan hos förare av motorfordon.

I sin skrivelse till socialdepartementet förklarar socialstyrelsen att resultatet av försöksverksamheten överstiger förväntningarna. Luftanalystekniken kan enligt styrelsen redan i dag användas för att sålla bort de falskt positiva proven – ca 20 procent av antalet undersökta – och apparaterna kan efter en kort introduktion användas av polispersonal. Tillförlitligheten bedöms vara så stor att apparaterna efter vissa modifieringar och efter kompletterande försök bör kunna utnyttjas som bevismedel för att styrka åtal för trafiknyk-

terhetsbrott. Detta förutsätter dock enligt socialstyrelsens uppfattning en lagändring. Avsikten är att försöksverksamheten skall fullföljas med en andra fas för att man närmare skall kunna pröva möjligheterna att låta luftanalys ersätta det nuvarande systemet med blodprovsanalyser som bevismedel. Under denna fas skall man bl.a. studera möjligheterna att spara luftproven i ampuller och att pröva apparaterna under mera fältmässiga former.

Att det enligt vad försöksverksamheten visar har utvecklats apparatur som gör det möjligt att eliminera de falskt positiva proven är naturligtvis att hälsa med stor tillfredsställelse, särskilt med hänsyn till den förbättring av rättssäkerheten som därigenom kan uppnås. Försöken har emellertid visat sig framgångsrika även för sitt andra syfte, nämligen att ge underlag för en bedömning huruvida luftproven är så tillförlitliga att de i vårt land – liksom i vissa andra länder – i åtminstone rätt betydande utsträckning skulle kunna ersätta de traditionella blodproven som bevismedel i trafiknykterhetsmål.

Det kan inte råda något tvivel om att en sådan ordning skulle vara förenad med väsentliga fördelar såväl för det allmänna som för den enskilde. Kostnaderna för blodprovstagning och blodprovsanalys skulle kunna sparas, och sjukvårdspersonal skulle inte behöva tas i anspråk för detta ändamål. Åtminstone vid större trafikrazzior skulle man redan på platsen för kontrollen kunna avgöra om straffbar promille föreligger och inte behöva avdela polispersonal för att transportera de misstänkta för provtagning. Vidare gäller att polisen med oförändrade resurser skulle väsentligt kunna intensifiera förarkontrollerna. Den enskilde skulle omedelbart få besked om han har gjort sig skyldig till brott eller inte och undgå det obehag som blodprovstagningen kan innebära. Det skulle bli möjligt att snabbt slutföra utredningen och att därigenom avsevärt förkorta tiden mellan brottet å ena sidan och lagföringen liksom eventuella körkortsingripanden å den andra sidan.

Innan man mera slutgiltigt kan bedöma förutsättningarna för att ta tillvara de möjligheter till rationalisering som sålunda erbjuder sig, måste dock åtskilliga frågor få en närmare belysning. För det fortsatta utvecklingsarbetets inriktning är det av värde om en undersökning med detta syfte kan påbörjas så snart som möjligt. Jag förordar därför att en särskild utredare tillkallas redan nu med uppdrag att pröva de rättsliga och praktiska förutsättningarna för att använda utandningsprov som bevismedel i trafiknykterhetsmål.

En första förutsättning för att den nya tekniken skall kunna tas i bruk på ett sådant sätt är givetvis att den erbjuder tillfredsställande garantier från rättssäkerhetssynpunkt. Utredaren bör ge en samlad bild av vetenskapens nuvarande ståndpunkt när det gäller tillförlitligheten av ett system som bygger på analys av utandningsluften. Viktigt är också att utredaren tar ställning till vilka krav som med förut angivna utgångspunkter bör ställas på den aktuella apparaturen från rättssäkerhetssynpunkt och belyser frågan i vad mån det finns möjlighet att tillgodose dessa krav.

I sistnämnda hänseende bör bl.a. uppmärksammas att det om luftproven skall kunna användas som bevis i en rättegång sannolikt är nödvändigt att apparaturen är försedd med en funktion för att i skriftlig form dokumentera resultatet av proven. En annan fråga som måste belysas är möjligheten att spara luftproven för en eventuell senare kontroll. Det lär finnas tekniska förutsättningar att spara proven i tuber eller rör för analys med annan teknik, t.ex. gaskromatografi. Avsikten är att man under den fortsatta försöksverk-

samheten skall pröva både skrivarfunktionerna och möjligheterna att spara luftprov. Utredaren bör ta ställning till vilka anspråk som bör ställas på apparaturen i angivna hänseenden. Av största vikt är självfallet också att undersöka om det finns felkällor eller möjligheter att manipulera proven som kan påverka deras tillförlitlighet.

Om utredaren kommer till det resultatet att luftproven är så tillförlitliga att de i princip kan användas som bevisning om alkoholpåverkan, bör han överväga i vad mån ändringar behöver göras i lagstiftningen för att man skall kunna använda proven på detta sätt. Om luftproven med betryggande garantier från rättssäkerhetssynpunkt kan användas som bevismedel för att styrka straffbar alkoholhalt i blodet, skulle de grundläggande brottsrekvisiten i 4 § trafikbrottslagen inte behöva ändras. Ett alternativ kan emellertid vara att låta alkoholhalten i utandningsluften bli direkt avgörande för straffbarheten. Eftersom de nuvarande presumtionsreglerna i trafiknykterhetslagstiftningen grundar sig på alkoholhalten i blodet, måste i så fall 4 § 1 och 2 mom. trafikbrottslagen ändras på så sätt att även alkoholhalten i utandningsluften kan läggas till grund för lagföring.

Eftersom man rent praktiskt knappast kan ta luftprov utan den misstänktes medverkan, synes det ofrånkomligt att en möjlighet att ta blodprov kvarstår. Eventuellt kan blodprov behöva tas även i andra fall än då den misstänkte vägrar att medverka till ett utandningsprov, t.ex. om han är svårt skadad eller om narkotikapåverkan kan misstänkas. En fråga blir också vilken betydelse som bör tillmätas en begäran från den misstänkte själv att få lämna blodprov. Självfallet är det emellertid angeläget att man, om man inför den nya tekniken i praktisk verksamhet, kan begränsa antalet blodprovstagningar. I vad mån detta blir möjligt torde väsentligen bero på tillförlitligheten hos luftprovstekniken och möjligheten att spara luftproven för senare kontroll. Utredaren bör närmare belysa detta spörsmål.

Kvarstår möjligheten till blodprov, uppkommer ett särskilt problem som sammanhänger med att ett luftprov som tas i omedelbar anslutning till körningen ofta kommer att ge ett högre och i princip mera rättvisande utslag än ett blodprov, som ju normalt inte kan tas förrän någon tid senare. Detta hänger samman med att alkoholkoncentrationen i de flesta fall torde vara sjunkande vid tiden för körningen. Den som vägrar att ge ett luftprov kan då i praktiken vinna fördelar genom dröjsmålet och i gränsfall gå fri från ansvar i situationer där ett luftprov skulle ha fällt honom. Det är nämligen numera inte så vanligt att domstolarna tillämpar s.k. tillbakaräkning i fall då alkoholhalten i blodprovet underskrider den promillegräns som gäller för brottet (jfr prop. 1974:154 s. 31). I den mån kännedomen om dessa konsekvenser sprider sig, kan detta befaras leda till att vägran att medverka till luftprov inte blir ovanlig bland misstänkta förare. Utredaren bör undersöka om det antydda problemet går att bemästra. Möjligen skulle detta kunna ske genom att ett reducerat värde läggs till grund för den rättsliga bedömningen av resultatet av luftanalysen. En annan utväg kan vara att låta skyldigheten att medverka till utandningsprov bli straffsanktionerad.

Möjligheten att nå rationaliseringsvinster vid en övergång till att i större eller mindre utsträckning använda luftprov i stället för blodprov sammanhänger till en del med frågan i vilken omfattning kliniska undersökningar i fortsättningen skall göras vid misstanke om trafiknykterhetsbrott. Frågan om de kliniska undersökningarna har nyligen med anledning av motioner i ämnet behandlats i riksdagen. Justitieutskottet har i sitt av riksdagen godkända betänkande 1979/80:11 uttalat att den nuvarande ordningen enligt vilken

läkarundersökning företas rutinmässigt vid i princip alla fall av misstanke om trafiknykterhetsbrott kan anses utgöra en misshushållning med knappa resurser. Intresset av en minskad användning av kliniska undersökningar är enligt utskottet så starkt att en utvärdering bör ske. Utskottet har emellertid samtidigt framhållit att vissa av de skäl som kan anföras till stöd för gällande ordning alltjämt har bärkraft och därvid särskilt nämnt bl.a. de problem som sammanhänger med bruket av läkemedel och droger i trafiken.

Regeringen har genom beslut den 21 februari 1980 uppdragit åt riksåklagaren att i samråd med rikspolisstyrelsen, socialstyrelsen och trafiksäkerhetsverket verkställa den av riksdagen begärda utvärderingen. Med hänsyn till frågans betydelse för och nära samband med spörsmålet om en övergång till luftprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott bör det fortsatta arbetet lämpligen nu övertas av den särskilde utredaren.

En eventuell övergång till en ny teknik kommer att väsentligt påverka det praktiska arbetet för de trafikövervakande enheterna inom polisen. Av vikt är att fasta och ändamålsenliga rutiner skapas redan i ett inledningsskede. Utredaren bör ägna denna fråga särskild uppmärksamhet och även se efter i vad mån den nya tekniken öppnar möjlighet till ytterligare förenklingar av lagföringsproceduren, exempelvis genom en ökad användning av strafföreläggande vid rattonykterhet.

Som jag inledningsvis har nämnt går den redan påbörjade försöksverksamheten nu in i en andra fas. Utredaren bör följa denna och ta ställning till frågan om ytterligare försöksverksamhet behövs. Jag vill peka på den möjlighet som kan finnas att dra nytta av resultaten av viss motsvarande verksamhet i de nordiska grannländerna. Utredaren bör vidare i lämplig utsträckning tillgodogöra sig praktiska och lagtekniska erfarenheter från de länder som helt eller delvis har övergått till luftprovstekniken.

Motorförarnas Helnykterhetsförbund har i en skrivelse den 28 april 1980 bl.a. tagit upp frågorna om en sänkning av promillegränsen vid rattonykterhet och en omprövning av det avdrag på grund av statistiskt beräknade felmöjligheter som f.n. tillämpas vid blodprovsanalyserna. Skrivelsen har remissbehandlats. En mera allmän övergång till luftprovstekniken kan komma att få betydelse för de frågor som förbundet har tagit upp. Skrivelsen bör därför jämte remissyttrandena överlämnas i nu aktuella delar till utredaren för övervägande.

De förslag som utredaren lägger fram skall vara åtföljda av en beräkning av kostnads- och rationaliseringsvinster. Därvid måste givetvis hänsyn bl.a. tas till utgifterna för att förse polisdistrikten med apparatur av ny typ. Utredaren bör också söka bedöma i vad mån antalet lagföringar och fängelsedomar kan påverkas, om den nya tekniken kommer i mera allmänt bruk.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag om regeringens bemyndigande

att tillkalla en särskild utredare för att utreda möjligheterna att använda utandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta andra huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Justitiedepartementet)

Utrikesdepartementet

1. Fredskårens framtid

Dir 1980:42

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Departementschefen, statsrådet Ullsten anför.

Fredskåren tillkom år 1965 som en försöksverksamhet inom det svenska biståndet. Till en början administrerades den av en särskild enhet för fredskårsfrågor. Vid SIDA:s tillkomst integrerades den i SIDA:s övriga verksamhet. Fredskårens administration delades upp sektorsvis och på olika biståndsprojekt. Med utvecklingen mot landprogrammering av det svenska biståndet blev integrationen så småningom alltmer fullständig. Under 1970-talet började emellertid antalet fredskårsdeltagare att sjunka och gick ned från omkring 200 till ett femtiotal personer. Samtidigt kunde noteras att de av SIDA bekostade volontärerna i de enskilda organisationernas tjänst ökade i antal. Omkring 200 volontärer tjänstgjorde i u-länderna år 1974. År 1979 hade antalet stigit till omkring 350 personer.

I biståndspolitiska utredningens betänkande (SOU 1977:13) Sveriges samarbete med u-länderna togs denna utveckling upp till behandling. Utredningen föreslog emellertid inte någon ändring i de riktlinjer som gällde för fredskårens verksamhet.

I proposition 1977/78:135 om riktlinjer för internationellt utvecklingssamarbete m.m. hänvisades till att åtskilliga problem förknippade med fredskåren hade tagits upp av den biståndspolitiska utredningen. Föredraganden fann det emellertid svårt att på grundval av befintligt material ta ställning till frågan om fredskårens framtid. Därför föreslog han att regeringen skulle ge SIDA i uppdrag att utreda saken och därvid diskutera två huvudalternativ: "Ett första alternativ vore en fullständig integrering av fredskårspersonalen i det svenska personalbiståndet. Fredskårspersonalen skulle enligt detta alternativ betraktas som en del av det svenska utbudet av resurser att utnyttjas inom ramen för det vanliga biståndssamarbetet och likställas med annan personal som tillhandahålls, dock att det skulle röra sig om arbetsuppgifter på mellannivå, som kräver kortare yrkeserfarenhet än vanliga experters. Förmånerna skulle bestämmas med hänsyn till vad som gäller för övrig personal. Det andra alternativet skulle avse en fredskår som tillåts inta en särställning inom biståndet. Fredskårens särart skulle klart framhållas för mottagarländerna. Samtidigt som den skulle tillhandahålla en typ av personal som efterfrågas av programländerna skulle den ge yrkeskunniga, företrädesvis unga, människor tillfälle att utöva sitt u-landsengagemang och att förvärva direkt u-landserfarenhet som kan visa sig värdefull för framtida u-landsuppdrag."

Regeringen beslöt uppdra åt SIDA att utreda frågan om fredskårens

framtid i juni 1978. Enligt direktiven skulle SIDA utreda följande punkter: efterfrågan på fredskårsdeltagare i mottagarländerna, intresset i Sverige för fredskårsuppdrag, orsakerna till den minskande rekryteringen av fredskårsdeltagare samt erfarenheterna av dels FN:s fredskår, dels fredskårer i några andra länder. Mot bakgrund av denna information skulle utredningen utveckla de alternativ som regeringen angivit i proposition 1977/78:135. Möjligheterna att utnyttja biståndsutbildningsnämnden (BUN) för utbildning av fredskårsdeltagare och eventuell administration av fredskåren skulle också prövas.

SIDA fann i sin utredning att huvudorsakerna till minskningen av antalet fredskårsdeltagare var två – dels den ökade tonvikten på mottagarländernas prioriteringar inom en given finansiell ram som ledde till att mottagarländerna valde andra resurser än fredskårsdeltagare, dels SIDA:s ansträngda kapacitet på personalbiståndssidan. Enligt utredningen fanns emellertid fortfarande både ett behov i mottagarländerna av biståndspersonal på mellannivå och ett stort intresse i Sverige för fredskårstjänstgöring.

SIDA:s styrelse fann det på många sätt vanskligt att i SIDA:s regi vidmakthålla två kategorier av fältpersonal med separata anställningsvillkor. Styrelsen ville därför förorda att fredskårsverksamheten inom SIDA fick upphöra. Samtidigt uttalades intresse för tanken på en icke-statlig, samlande eller samordnande organisation för fredskårs- eller volontärverksamhet.

SIDA:s utredning sändes på remiss till berörda organisationer. Det visade sig att remissinstanserna i stort sett var eniga på tre punkter. De var överens om att den nuvarande fredskåren inte fungerade tillfredsställande, de ansåg att det fanns behov av en ny fredskår och de menade att den till skillnad från vad som var fallet borde finansieras separat, utanför de årliga landramarna till programländerna. Meningarna skilde sig åt när det gällde hur den framtida fredskåren skulle utformas. De flesta remissinstanser ansåg dock att den framtida fredskåren borde vara fristående från SIDA och ha god förankring bland organisationerna i Sverige.

På basis av det material som nu har lagts fram kan man enligt min uppfattning i princip tänka sig tre olika alternativ till en lösning på frågan om fredskårens framtid.

Det första alternativet skulle vara en nedläggning av fredskåren. I stället skulle de statliga bidragen till de svenska organisationernas volontärverksamhet och till FN:s fredskår kunna öka. Genom FN:s fredskår skulle fredskårstjänst erbjudas de ungdomar som inte ideologiskt hör hemma i någon av de svenska organisationer som för närvarande sänder volontärer till u-länderna.

Det andra alternativet skulle vara en helstatlig, men från SIDA fristående, fredskårsorganisation med separat administration av typ SAREC (beredningen för u-landsforskning).

Det tredje alternativet skulle vara en fristående fredskår som organiseras och administreras av organisationerna själva. Denna fristående fredskår skulle åtminstone till större delen finansieras med statliga medel. Finansieringen skulle ske utanför ramarna till våra huvudmottagarländer av bistånd.

Jag finner det tredje alternativet vara av särskilt intresse. Det tar direkt fasta på den vilja att skapa en ny och fristående fredskår som de svenska organisationerna givit uttryck åt i sina yttranden över SIDA:s utredning. Det

har också mötts med ett positivt gensvar hos den arbetsgrupp för en svensk fredskår, som har bildats under 1979, och i vilken ingår representanter för de organisationer som berörs av frågan. Jag är angelägen om en lösning som är väl förankrad i de olika ungdomsorganisationerna. Ett förslag bör därför utarbetas på hur en sådan ny, fristående fredskår skall organiseras och administreras vid sidan av de enskilda organisationernas volontärverksamhet i u-länderna som bör fortsätta som tidigare. Uppdraget bör anförtros en särskild utredare.

Som riktlinje för utredningsarbetet vill jag anföra följande.

Utredaren bör framlägga förslag till en fredskår, där ansvaret för administrationen vilar på de enskilda organisationerna. Utredningen bör göras i direkt samverkan med de berörda organisationerna och i samråd dels med SIDA, dels med den utredning om utbildningsbehovet för det svenska framtida utvecklingssamarbetet som tillsattes i juni 1979 (Dir. 1979:53).

Utredaren bör utifrån en bedömning av efterfrågan på fredskårsdeltagare i mottagarländerna och intresset i Sverige för fredskårsanställning framlägga förslag på hur stor en ny fredskår bör vara. Antalet fredskårsarbetare bör dock, i varje fall under de första årens verksamhet, inte överstiga 100 personer. Förslag om storleken på hemmaadministrationen och på fältadministrationen i mottagarländerna bör framläggas. Utredaren bör också undersöka hur en ny fredskårsorganisation bäst kan förankras i mottagarländerna. Därvid utgår jag ifrån att utredaren särskilt beaktar möjligheterna till samarbete med de enskilda organisationernas fältorganisationer, med biståndskontoren, med mottagarländernas förvaltning och organisationer samt med de nordiska ländernas volontärorganisationer. Utredaren bör också föreslå vilka u-länder som skall kunna ta emot fredskårsarbetare. Ett förslag till budget för fredskåren bör framläggas.

Av avgörande betydelse för hur en sådan fredskår kommer att fungera är enligt min mening dess förankring bland de svenska organisationer som berörs av verksamheten. Den nya fredskåren skulle huvudsakligen bli finansierad med statliga medel. Ett sätt att säkerställa organisationernas engagemang i fredskåren är att de själva bidrar med någon del av kostnaderna. Utredaren bör framlägga förslag i denna riktning och föreslå andra åtgärder som varaktigt förankrar den nya fredskåren bland organisationerna.

Samverkan mellan en sådan fredskår som här skisserats och SIDA kan upprättas exempelvis genom att SIDA ges plats i styrelsen för den nya organisationen. Utredaren bör beakta de förslag och synpunkter som framläggs i utredningen om utbildningsbehovet för det svenska framtida utvecklingssamarbetet och eventuellt också framlägga förslag om samverkan när det gäller utbildning av fredskårsdeltagare.

Utredaren bör mot bakgrund av det statsfinansiella läget beakta tilläggsdirektivet (Dir. 1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Utredningsarbetet skall vara slutfört till den 1 september 1980.

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för utrikesdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda frågan om en ny fredskår, som skall organiseras och administreras av de berörda svenska organisationerna,

att besluta om sakkunniga, experter och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tredje huvudtitelns anslag C 2. Bilateralt utvecklingssamarbete. posten Särskilda program.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utrikesdepartementet)

Försvarsdepartementet

1. Tilläggsdirektiv till värnpliktsinflytandekommittén (Fö 1977:01)

Dir 1979:145

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-13

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

Såväl regeringen som överbefälhavaren har i olika sammanhang fastställt bestämmelser som syftar till att ge värnpliktiga under grundutbildning orientering i samhällsfrågor. På tjänstetid sker detta inom ramen för den så kallade medborgarundervisningen. Sedan denna år 1972 kortades ned ingår orientering om politiska partier m m inte längre bland de ämnen som behandlas under medborgarundervisningen.

I motionen 1977/78:424 av Axel Andersson m fl behandlas politisk information vid de militära förbanden. Motionärerna erinrar om överbefälhavarens bestämmelser år 1970 om orientering vid förband om politiska partier, bl a av företrädare för partierna själva. Tillämpningen av dessa bestämmelser lämnar enligt motionärerna mycket övrigt att önska.

Sammanfattningsvis begär motionärerna en betydligt utökad satsning på den politiska informationen till de värnpliktiga. Som skäl anförs att ett demokratiskt samhälle kräver ett betydande medborgerligt engagement i samhällsfrågorna. För att möjliggöra detta är det bl a angeläget att nå unga människor med politisk information. Inom skolan har möjligheterna till politisk information förbättrats. För värnpliktiga under grundutbildning finner motionärerna möjligheterna till politisk information klart otilfredsställande.

Försvarsutkottet har i sitt betänkande 1978/79:4 med anledning av motionen uttalat bl.a. följande.

Det är enligt utskottets mening angeläget att de värnpliktiga – liksom övriga medborgare – är väl informerade om vårt samhällsskick och om viktiga politiska frågor. Därigenom främjas förståelsen för samhället och våra försvarsansträngningar. Det åvilar inte minst skolan att lämna sådan information. Genom skolan ges grundläggande kunskaper till medborgare av båda könen. De värnpliktiga har även under sin grundutbildning möjligheter att på fritid ägna sig åt politisk verksamhet och att genom massmedierna hålla sig informerade om samhällsdebatten. Viss samhällsinformation är dock påkallad även inom ramen för de värnpliktigas utbildning. Helt naturligt ingår som ett led i värnpliktsutbildningen att ge kompletterande och aktuell information om vårt lands säkerhets- och försvarspolitik.

I samband med att tiden för de värnpliktigas grundutbildning avkortades år 1972 togs bl.a. ämnet orientering om allmänna val, politiska partier m.m. bort som obligatoriskt ämne från medborgarundervisningen under grundutbildningen. Den information som politiska partiers ungdomsförbund lämnar

och värnpliktiga frivilligt tar del av på sin fritid når dock långtifrån alla och kan därför behöva kompletteras inom ramen för medborgarundervisningen på tjänstetid.

Utskottet anser att det bör utredas närmare hur värnpliktiga under grundutbildning lämpligen kan ges en utökad information om samhällsfrågor och om de politiska partiernas syn på dessa. Sådan utredning bör anförtros värnpliktsinflytandekommittén. Den sammanlagda tiden för grundutbildning bör inte ökas med anledning av att man utökar informationen av detta slag.

Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets förslag att som sin mening ge regeringen till känna vad utskottet anfört med anledning av motionen (rskr 1978/79:27).

I likhet med utskottet anser jag att det bör utredas närmare hur de värnpliktiga under grundutbildning kan ges en utökad information i samhällsfrågor och om de politiska partiernas syn på dessa. En utökning av den sammanlagda tiden för grundutbildning bör inte övervägas i sammanhanget. Utredningsuppdraget bör anförtros värnpliktsinflytandekommittén (Fö 1977:01).

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen ger värnpliktsinflytandekommittén tilläggsuppdrag att utreda frågan om utökad politisk information till värnpliktiga under grundutbildning.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

2. Tilläggsdirektiv till utredningen (Fö 1975:03) om skyddsrumsfrågor

Dir. 1980:1

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-24

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

Vid regeringssammanträde den 18 juni 1975 bemyndigades statsrådet Holmqvist att tillkalla högst fyra sakkunniga med uppdrag att lämna förslag till bestämmelser för övergången till ändrat skyddsrumssystem. Direktiven byggde i huvudsak på riksdagens beslut om införande av ett nytt system för skyddsrumsbyggandet och finansiering av detta (prop. 1975:21, FöU 1975:17, rskr 1975:174). Enligt direktiven skulle utredningen avge sina förslag successivt med hänsyn till att det nya systemet i sin helhet skulle vara infört den 1 juli 1979.

Utredningen har till regeringen överlämnat dels förslag till bestämmelser för kommunal skyddsrumsplanering dels betänkandet (Ds Fö 1977:1) Normalkostnad för skyddsrum. Vidare har ett system för styrning och administration av skyddsrumsbyggandet utarbetats. Förslagen har bl.a. legat till grund för ändringar i civilförsvarslagen (1960:74, omtryckt 1975:712, ändrad senast 1978:782 och 1979:162), ändringar i civilförsvarskungörelsen (1960:377, ändrad senast 1979:91), skyddsrumsförordningen (1979:90) och regeringens beslut den 18 maj 1977 om bemyndigandesystem för skyddsrumsbyggandet.

Utredningen har den 26 juni 1979 till regeringen överlämnat förslag till bestämmelser för produktion av skyddsrum. I en skrivelse samma dag till regeringen har utredningen anmält att ett flertal frågor återstår att utreda inom ramen för det nya skyddsrumssystemet. Bl.a. måste enligt utredningen klarläggas hur hänvisning till skyddsrum, omflyttning och utrymning skall sammanvägas i skyddsrumsområden med brist på skydd. Vidare måste enligt utredningen utredas hur ansvarsfördelningen mellan stat och kommun skall regleras i fred och krig för den s.k. tillämpade planeringen.

I många områden inom skyddsrumsorterna finns betydande brister på skyddsrum. Bristerna kan enligt min mening knappast byggas bort inom överskådlig tid. Det föreligger därför ett behov av särskilda åtgärder i syfte att förbättra skyddssituationen. Dessa åtgärder bör planläggas i fred och genomföras under civilförsvarsberedskap och krig. Jämsides med det fortlöpande skyddsrumsbyggandet, som avser både skydd i anslutning till nybebyggelse och förbättringar av skyddet i befintlig bebyggelse, bör således särskilda åtgärder övervägas för att i första hand avhjälpa de allvarligaste bristerna på skydd i de mest utsatta skyddsrumsorterna.

Sådana åtgärder kan bl.a. bestå i förberedelser enligt 22 § andra stycket civilförsvarslagen för att under civilförsvarsberedskap kunna ställa i ordning skyddsrum i utrymmen som är lämpliga för detta, t.ex. i befintliga bergtunnlar och andra underjordiska anläggningar (s.k. beredskapsutrymmen). Det ankommer på kommunerna enligt 40 § 1 mom. c) civilförsvarslagen att vidta dessa åtgärder. Andra slag av åtgärder, som har allmängiltig karaktär och avser såväl skyddsrumsorter som övriga delar av landet, består av förberedelser som det åligger fastighetsägare att vidta enligt 57 § d) civilförsvarslagen för att under civilförsvarsberedskap kunna förse anläggningar och byggnader med s.k. skyddade utrymmen. De som vistas i anläggningen eller byggnaden skall härigenom kunna beredas skäligt skydd mot radioaktiv strålning, kemiska stridsmedel samt splitter och byggnadsras. Dessa åtgärder blir av relativt enkel karaktär. Åtgärderna ingår f.n. inte i den kommunala skyddsrumsplaneringen. Enligt min mening bör övervägas i vilken omfattning dessa åtgärder behöver planeras redan i fredstid.

Utredningen har i sin skrivelse också tagit upp frågan om hur befolkningen vid risk för skadegörelse skall kunna hänvisas till skydd av något slag. Ett sådant informationssystem som integrerar olika slag av skyddsåtgärder, alltifrån tillgängliga skyddsrum och skyddade utrymmen till omflyttning och utrymning finns inte f.n. Frågor av denna art är delvis sådana att de faller under civilförsvarsstyrelsens verksamhetsområde. Civilförsvarsstyrelsen har också tagit fram ett omfattande studiematerial i detta ämne. Planläggningen omfattar emellertid ett vidare intresseområde, framför allt på grund av att kommunerna berörs. Det kan också behöva göras vissa ändringar i berörda författningar som klargör kommunernas skyldighet att medverka i planläggningen.

Det är därför lämpligt att utredningen får i uppdrag att utreda och inkomma med förslag till riktlinjer för planläggning och kommunernas medverkan i de hänseenden som nu har berörts. Kommunernas medverkan bör avse bl.a. inventering av byggnader i vilka det kan vara lämpligt att ställa i ordning skydd vid civilförsvarsberedskap och förberedelser för hur människorna skall kunna hänvisas till skyddsrum och omflyttas inom orten när skyddsrum eller annat skydd saknas. Det bör också övervägas vilka åtgärder som i fredstid bör vidtas för att avhjälpa felaktigheter i befintliga skyddsrum och kommunernas medverkan vid besiktning m.m. av skyddsrum i sådant syfte.

De frågor som har berörts har samband med vilken omfattning som det fredstida skyddsrumsbyggandet bör ha.

Av civilförsvarsstyrelsens programplan för perioden 1980/81-1984/85 framgår att kommunerna i sina skyddsrumsplaner har anlagt olika synsätt vid bedömningen av nybyggnadsbehovet av skyddsrum. Att så är fallet har flera orsaker. Bl.a. har möjligheterna bedömts olika i fråga om att hänvisa människor till närliggande skyddsrum och att flytta dem till bebyggelse där skyddsrum finns. Som framgår av det föregående bör dessa förhållanden utredas närmare i nära samverkan med civilförsvarsstyrelsen. En utgångspunkt bör vara att befintliga och planerade skyddsrum skall kunna utnyttjas på bästa sätt.

I detta sammanhang är det angeläget att se över de riktlinjer som har tillämpats vid skyddsrumsplanernas tillkomst i fråga om att bedöma riskerna för skadegörelse och behovet av skyddsrum. En sådan översyn – i vilken bör beaktas olika militära och civila samhällsintressen – kan lämpligen göras av utredningen. Utredningen bör med utgångspunkt i nuvarande normer och planeringsunderlag och inom olika totala ekonomiska ramar överväga målsättningen för skyddsrumsbyggandet. Mot bakgrund härav bör utredningen lägga fram förslag om vilka tätorter och områden inom dessa samt platser som främst bör komma i fråga för det fortsatta skyddsrumsbyggandet. Härvid bör också beaktas vad som tidare har sagts om olika möjligheter att skydda befolkningen. Arbetet bör bedrivas i nära samverkan med civilförsvarsstyrelsen och överbefälhavaren samt överstyrelsen för ekonomiskt försvar. Resultatet av översynen bör om möjligt redovisas före utgången av november månad 1980.

Det nya skyddsrumssystemet infördes i sin helhet den 1 juli 1979. I olika sammanhang har bl.a. påtalats att bestämmelserna i 32 och 33 §§ civilförsvarslagen har medfört onödig byråkrati vid handläggningen av skyddsrumsfrågor i kommunernas byggnadsnämnder. Vidare har framförts att vissa oklarheter råder i fråga om skyddsrumsbyggandet i småhusområden. Enligt min mening är det därför lämpligt att utredningen under utredningsarbetet fortlöpande följer upp det nya skyddsrumssystemets tillämpning och om så behövs lämnar förslag till förenklingar och andra förbättringar av systemet.

Utredningen bör belysa ekonomiska och andra konsekvenser för kommunerna av de förslag utredningen framlägger i fråga om kommunernas medverkan.

Utredningen bör också få ta upp andra frågor som har anknytning till dem som har berörts här och lägga fram de förslag till nya eller ändrade regler som kan behövas.

En del av de här berörda frågorna behandlas av civilförsvarsstyrelsen vid dess perspektivplanering. Det är därför angeläget att utredningen fortlöpande samråder med civilförsvarsstyrelsen.

Vissa frågor är dessutom av sådan art att utredningen bör hålla nära kontakt med 1978 års försvarskommitté.

Jag hemställer att regeringen utvidgar det uppdrag som tidigare har lämnats utredningen i enlighet med vad jag har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

3. Tilläggsdirektiv till 1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02)

Dir 1980:27

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-10

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 30 mars 1978 tillkallades en kommitté med 13 ledamöter med uppdrag att överväga och lämna förslag om säkerhetspolitikens inriktning och totalförsvarets fortsatta utveckling m.m. efter år 1982.

Kommittén, som har arbetat under namnet 1978 års försvarskommitté (FK 78), lämnade i juni 1979 betänkandet SOU 1979:42 Vår säkerhetspolitik. Betänkandet har remitterats till ett stort antal myndigheter och organisationer.

I de ursprungliga direktiven (1978:30) anges att kommittén i en senare etapp av sitt arbete på grundval av myndigheternas perspektivplaner (motsvarande) del 2 skall överväga och lämna förslag om de olika totalförsvarsgrenarnas utveckling efter år 1982. Kommittén skall redovisa resultatet av detta arbete i sådan tid att det kan beaktas i regeringens anvisningar under våren 1981 för myndigheternas programplaner för perioden 1982/83-1986/87.

Jag anmäler nu vissa frågor som kommittén bör beakta i sitt fortsatta arbete.

Utvecklingen sedan försvarskommitténs delbetänkande lades fram har illustrerat bristen på stabilitet i den internationella situationen, särskilt i fråga om förhållandet mellan de bägge supermakterna. Regionala kriser kan innebära snabba förändringar av det politiska klimatet och påverka de militära dispositionerna och intentionerna. Utvecklingen har också demonstrerat den förmåga en supermakt besitter att snabbt koncentrera betydande militära styrkor för att säkra positioner som man anser vara av stor betydelse för sina intressen. De svårigheter, som alltid föreligger med att dra entydiga slutsatser av observerade förändringar i supermakternas militära dispositioner, och att korrekt bedöma dessa makters politiska avsikter i ett spänt läge, har ånyo demonstrerats. Det är därför angeläget att kommittén under sitt fortsatta arbete analyserar utvecklingen och överväger om det finns skäl att ändra eller komplettera de bedömningar som har redovisats i kommitténs första betänkande.

Inför kommitténs fortsatta arbete är det angeläget att erinra om de stora ekonomiska svårigheter som vårt land befinner sig i. Det kommer i framtiden att krävas mycket stor återhållsamhet med de offentliga utgifterna. I detta läge ställs därför ökade krav på noggranna och ingående överväganden om sambandet mellan totalförsvarets ekonomiska resurser, uppgifter och utformning.

Under de ca två år som har gått sedan regeringen gav direktiv till försvarskommittén har de sedan länge besvärliga försvarsekonomiska problemen ytterligare förvärrats, inte minst inom det militära försvaret. Trots att antalet fredsförband och administrationer har minskat och ett omfattande personalminskningsprogram har genomförts under de senaste 5-10 åren, har kostnaderna för den fredstida driften stigit och tagit en allt större del av de samlade anslagen i anspråk. Ambitionsminskningar har ägt rum alltsedan 1968 års försvarsbeslut. Rationalisering av fredsorganisationen har inte i avsedd omfattning kunnat möta inträffade kostnadsökningar. Grundutbild-

ningstiden för de värnpliktiga har förkortats. Repetitionsutbildningens omfattning har reducerats kraftigt. Förbandens användbarhet omedelbart efter mobilisering har därigenom blivit sämre. Detta har påverkat vår beredskap negativt.

Vidare har det ekonomiska utrymme som kunnat avdelas för forskning, utveckling och materialanskaffning successivt minskat. Stigande krav på prestanda har dessutom ofta lett till snabbt ökande styckekostnader för ny materiel, särskilt för kvalificerade vapensystem. Denna utveckling har bl.a. mötts med en fortlöpande minskning av de mest kvalificerade förbandens antal. Den sjunkande beställningsvolymen vid svensk försvarsindustri har i många fall lett till svårigheter att upprätthålla önskvärd utvecklings- och produktionskapacitet.

Inom de civila delarna av totalförsvaret finns liknande ekonomiska problem. Kostnadsutvecklingen har också här lett till att 1977 års försvarsbeslut inte har kunnat genomföras till alla delar.

Mot bakgrund av det ansträngda samhällsekonomiska och statsfinansiella läget, som kan förväntas bestå under 1980-talet, är det nu nödvändigt att överväga omfattande rationaliseringsinsatser inom försvaret. Rationaliseringar utöver redan planerade torde inom ramen för en oförändrad organisation inledningsvis visa sig både svårare och dyrbarare att genomföra än det hittills genomförda rationaliseringsprogrammet. En betydande omstrukturering av försvarsmaktens organisation torde därför vara nödvändig för att skapa en rimlig balans mellan uppgifter och resurser med utgångspunkt i de krav som den svenska säkerhets- och försvarspolitiken ställer.

Självfallet blir kraven på omstruktureringar inom krigsorganisationen och därav följande fredsorganisatoriska förändringar störst i de lägsta ekonomiska nivåerna. Liknande förhållanden präglar övriga delar av totalförsvaret.

Kommittén bör mot bakgrund av hittillsvarande erfarenheter av totalförsvarsplaneringen och den samhällsekonomiska och statsfinansiella utvecklingen i sina överväganden rörande olika framtida strukturer för totalförsvaret särskilt bedöma möjligheterna på lång sikt att genomföra sina förslag.

Mot bakgrund av en analys av möjliga konflikter och hot bedömer kommittén i sitt första betänkande att ett eventuellt krig i Europa åtminstone inledningsvis kommer att föras med konventionella medel. Risken för en upptrappning till kärnvapennivå kommer dock i hög grad att prägla parternas agerande, vilket bedöms innebära återhållsamhet med målen för och omfattningen av de militära opeationerna. Kommittén bedömer att operationer som avser kontroll över områden kring Nordkalotten och Östersjöutloppen, kan aktualiseras redan i inledningen av ett krig i Europa. En angripare torde därvid eftersträva att så snabbt som möjligt nå syftet med sitt angrepp.

Av överbefälhavarens perspektivplan framgår att försvarsstrukturer, som inriktas mot angrepp som inleds överraskande, har en bättre förmåga i olika säkerhetspolitiska situationer än strukturer med annan inriktning. Kommittén bör beakta dessa förhållanden i sina fortsatta överväganden och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt dels hur kraven på förbättrad beredskap och ökad mobiliseringssäkerhet skall tillgodoses inom ramen för ett värnpliktsförsvar, dels hur kraven på att kunna avvisa kränkningar under fred och neutralitet skall mötas.

Försvarskommittén har i sitt första betänkande pekat på den viktiga roll som luftförsvaret har bl.a. för försvarets fredsbevarande och krigsavhållande

förmåga, för förvarning och skydd av befolkningen och i samband med insatser mot kränkningar av svenskt territorium i fred och under neutralitet. Dessa frågor har berörts av vissa remissinstanser, som också har uttalat sig om de s.k. kryssningsrobotarna. Jag kan i huvudsak ansluta mig till de synpunkter som förts fram. Samtidigt vill jag framhålla att inte bara kryssningsrobotar utan även andra mindre uppmärksammade drag i den militärtekniska utvecklingen på det taktiska flygets område i motsvarande grad kan komma att ställa nya krav på det svenska försvaret. Kommittén bör därför analysera dessa aspekter av den militärtekniska och säkerhetspolitiska utvecklingen samt överväga hur hänsyn bör tas till dessa främst vad gäller luftförsvarets utformning.

Kommittén anser att försvar skall kunna tas upp i varje del av landet, oavsett varifrån angreppen kommer. Enligt kommitténs mening gör emellertid ekonomiska och andra förhållanden det nödvändigt med prioriteringar. Därför föreslås en viss geografisk prioritering av försvaret av övre Norrland och de södra delarna av landet. Vid förändringar i den militärpolitiska situationen skall det militära försvaret kunna omdisponeras. Kommittén pekar också på att en sådan prioritering inte kan gälla luftförsvaret. Vidare anför kommittén att denna prioritering inte får leda till att det blir gynnsammare för en angripare att utnyttja de mellersta delarna av landet.

Jag anser att kommittén i sitt fortsatta arbete bör utgå ifrån dessa grundtankar. Den militärpolitiska situationen kan emellertid förändras så att det militära försvaret kan behöva omdisponeras. Därvid torde man dock kunna räkna med en viss förvarningstid. Kommittén bör närmare studera avvägningen mellan å ena sidan förband med uppgift att bevaka ytan och försvåra en angripares rörelser i sådana områden som inte har högsta prioritet och å andra sidan rörliga, kvalificerade stridskrafter för snabb kraftsamling till olika delar av landet.

Kommittén har funnit att försvarsutformningen i ökande omfattning måste styras av en eventuell angripares möjligheter till operationer som inleds överraskande. Sådana operationer torde enligt min mening i första hand kunna komma att riktas mot de områden som kommittén har prioriterat. Kommittén bör därför ägna särskild uppmärksamhet åt att skapa förutsättningar för förmåga till snabb styrketillväxt i dessa delar av landet. I särskilt hög grad gäller detta övre Norrland.

I anvisningar för fas 2 av perspektivplaneringen avseende det militära försvaret har regeringen uppdragit åt överbefälhavaren att redovisa handlingsvägar med olika kombinationer av komponenter ingående i tänkbara försvarsutformningar på skilda ekonomiska nivåer. Därvid anges bl.a. att om principen att alla vapenföra män skall grundutbildas leder till en påtaglig obalans i prioriterade hotsituationer m.m., skall på varje ekonomisk nivå minst ytterligare en handlingsväg redovisas som har utformats på annat sätt.

Det militära försvaret bör alltjämt bygga på den allmänna värnplikten. Med utgångspunkt i att försvaret bör ges förmåga till tidiga och kraftsamlade insatser och med hänsyn till nödvändigheten av att minska kostnaderna för fredsorganisationen bör dock kommittén överväga och värdera olika lösningar som innebär variationer i värnpliktens innehåll. Enligt min mening kan det av ekonomiska skäl bli nödvändigt att överväga alternativ där en viss del av de vapenföra undantas från utbildning och tjänstgöring i den militära delen av totalförsvaret. Kommittén bör vidare överväga sådana alternativ

där en kortare utbildningstid än i dag tillämpas för en viss del av de värnpliktiga. En begränsad direktutbildning av värnpliktiga för civila totalförsvarsfunktioner bör också övervägas.

En utgångspunkt för dessa överväganden bör vara de krav på utbildning och materielanskaffning som ställs på de färdigorganiserade och kontinuerligt repetitionsutbildade krigsförbanden. Kommittén skall lämna förslag om den avvägning mellan olika förbandstyper som bedöms ge största möjliga effekt i prioriterade hotsituationer och som därmed ger det starkaste stödet till den svenska säkerhetspolitiken. Kommittén bör vidare överväga och lämna förslag om struktur och omfattning av en fredsorganisation som svarar mot detta och som gör det möjligt att långsiktigt genomföra utbildning och materielanskaffning för krigsorganisationens behov på den ekonomiska nivå som kommittén utgår ifrån i sina förslag. Kommittén bör därvid beakta vad jag tidigare har framhållit om de samhällsekonomiska och statsfinansiella perspektiv som avtecknar sig inför 1980-talet.

Kommittén har redovisat vissa synpunkter på de försvarsindustriella frågorna och avser att i det fortsatta arbetet ägna dem särskild uppmärksamhet. Jag delar kommitténs uppfattning och framhåller betydelsen av att dessa frågor studeras noga. Härvid bör kommittén bl.a. söka beräkna de volymer av skilda slag av materiel som bedöms komma att anskaffas efter år 1982. Vid behandlingen av de försvarsindustriella frågorna bör kommittén samråda med kommittén rörande den militära flygindustrins struktur m.m. (Fö 1979:02), med utredningen om alternativ produktion inom övrig försvarsindustri (I 1979:02) samt med krigsmaterielexportkommittén (H 1979:01).

Den ansträngda samhällsekonomin och det starkt begränsade statsfinansiella utrymmet framtvingar också prioriteringar inom de civila delarna av totalförsvaret på samma sätt som inom det militära försvaret.

Jag kan i huvudsak ansluta mig till de riktlinjer för civilförsvaret som försvarskommittén har dragit upp i sitt första betänkande. Således bör bl.a. skyddet av befolkningen i första hand utformas med hänsyn till konventionell bekämpning som är riktad mot mål av militär betydelse och med hänsyn till verkan av markstrider. Trots de internationella konventionerna kan vi dock inte bortse från risken att en angripare söker nå sina syften genom hot om terrorangrepp mot befolkningen.

I detta sammanhang finns det mot bakgrund av de ekonomiska förutsättningarna skäl för kommittén att särskilt överväga en längre gående geografisk differentiering av ambitionerna i det fysiska befolkningsskyddet. En utgångspunkt för övervägandena bör vara att förutom de orter och platser som ligger i omedelbar närhet av de viktigaste militära målen, sådana orter som möjligen skulle kunna bli föremål för terrorbekämpning prioriteras samtidigt som förberedelser för en snabb uppbyggnad av enklare skydd på andra platser vidtas i fred. En prioritering av detta slag skulle enligt min mening öka våra möjligheter att stå emot terrorhot som riktas mot befolkningen.

Jag vill erinra om att regeringen nyligen har uppdragit åt 1975 års skyddsrumsutredning att lämna förslag om vilka tätorter och platser som i fortsättningen främst bör komma i fråga för skyddsrumsbyggande. Försvarskommittén bör ha nära kontakt med skyddsrumsutredningen i denna fråga.

Civilförsvarets funktioner och utformning bör i det fortsatta utredningsarbetet granskas mot den bakgrund jag här redovisat. Det är enligt min mening vid en avvägning särskilt angeläget att beakta skyddet för befolk-

ningen. En avvägning bör därvid göras mellan åtgärder som syftar till att förebygga skador samt skadeavhjälpande åtgärder.

Liksom när det gäller det militära försvaret bör kommittén överväga och lämna förslag om en fredsorganisation för civilförsvaret som till lägsta möjliga kostnad svarar mot utbildningsbehovet.

Den allt starkare specialiseringen inom näringslivet och inom livsmedelssektorn, som medfört att Sverige har blivit allt mindre självförsörjande med råvaror och halvfabrikat inom de flesta sektorer, gör att det ter sig allt svårare och kräver allt större resurser att säkerställa en given försörjningsstandard i ett krisläge. Även sådana förhållanden som centralisering, urbanisering och specialisering inom näringslivet medverkar till detta. De mål för det ekonomiska försvaret som fastställdes i 1977 års försvarsbeslut har således blivit allt dyrare att uppfylla och har med hänsyn till behovet av återhållsamhet i statsutgifterna måst skjutas på framtiden. För att så småningom kunna nå ett mera stabilt läge för det ekonomiska försvaret, krävs enligt min mening en hårdare prioritering i fråga om både mål och medel.

Vid prioritering av målen för det ekonomiska försvaret bör befolkningens överlevnadsmöjligheter i krig tillmätas stor vikt. Utöver detta bör våra möjligheter att klara fredskrissituationer prioriteras. Stödet till försvarsmakten bör anpassas till de förslag som försvarskommittén lämnar rörande försvarsmaktens utveckling på sikt. Det krävs också en hård granskning av de olika medel som utnyttjas för att trygga försörjningsberedskapen. Det ekonomiska försvaret bör t.ex. inte överta kostnader som rimligen bör bäras av näringslivet.

Jag hemställer att försvarskommitténs uppdrag kompletteras i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

4. Organisation och arbetsformer för den andliga vården inom försvarsmakten

Dir 1980:34

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

Den andliga vården inom försvarsmakten är inordnad som en del av personalvården och bedrivs helt inom försvarsmaktens ram utan direkt överinseende eller tillsyn av någon kyrklig myndighet. I försvarsmaktens fredsorganisation finns inom försvarsstabens personalvårdsbyrå en fältprost, som vid sidan av annan prästerlig verksamhet inom svenska kyrkan, mot arvode bereder ärenden rörande andlig vård. Vid personalvårdsbyrån finns dessutom en heltidsanställd stabspastor. Vid regionala och lokala myndigheter finns stabs- resp. militärpastorer som i likhet med fältprosten mot arvode har förordnats att vid sidan av annan kyrklig verksamhet bedriva andlig vård inom resp. stab eller förband. Eftersom kostnaderna för militärpastorerna bestrids ut kyrkofonden sker rekrytering av sådana endast bland präster i svenska kyrkan.

Sammanlagt finns ett 80-tal stabs- och militärpastorer. Arvodena för dem är beräknade för i genomsnitt ca 10 timmars verksamhet per månad. Organisationen bygger på beslut av 1939 års riksdag (prop. 1939:139, SU 1939:4, rskr 1939:41).

I krigsorganisationen finns i princip vid varje förband en fältpräst med huvuduppgift att svara för personalens religiösa behov. Huvuddelen av fältprästerna tillhör svenska kyrkan men åtskilliga rekryteras från andra samfund.

Grundläggande bestämmelser för den andliga vården inom försvarsmakten finns i det av regeringen fastställda tjänstereglementet för försvarsmakten.

1968 års beredning om stat och kyrka berörde i sitt slutbetänkande Samhälle och trossamfund (SOU 1972:36) den militära själavården. Beredningen ansåg att själavården inom försvarsmakten var "i stort behov av nyplanering, både för fredsorganisationen och under krig".

I skrivelse den 27 december 1973 har överbefälhavaren med hänvisning till beredningens uttalande hemställt att den militära själavårdens organisation och funktion utreds samt lämnat förslag till sammansättning och inriktning för en sådan utredning.

Genom skrivelse den 12 november 1975 (FöU 1975/76:7, rskr 1975/76:24) påkallade riksdagen, med anledning av en motion i ämnet, en översyn av själavården i fred inom försvarsmakten.

Regeringen beslutade den 5 februari 1976 att överlämna skrivelserna från överbefälhavaren och riksdagen till tjänstereglementsutredningen (Fö 1974:05) för beaktande i utredningens arbete.

Genom skrivelse den 18 oktober 1978 (FöU 1978/79:3, rskr 1978/79:10) anmälde riksdagen, med anledning av en motion i ämnet, att den tidigare påkallade översynen av själavården inom försvarsmakten borde utvidgas att avse även frågor avseende huvudmannaskapet. En särskild utredning borde om möjligt anförtros samtliga berörda frågor.

I sitt betänkande Nytt tjänstereglemente för försvarsmakten (DsFö 1979:4) anförde tjänstereglementsutredningen med hänvisning till riksdagens skrivelse den 18 oktober 1978 bl.a. att den andliga vården inom försvarsmakten borde överlämnas till en särskild utredning och att den därför inte ansett sig böra lämna några särskilda förslag i denna fråga.

Mot bakgrund av det anförda bör en översyn av den andliga vården inom försvarsmakten nu komma till stånd. För denna översyn bör en särskild utredare tillkallas.

Utredarens huvuduppgift bör vara att ange målet för den andliga vården inom försvarsmakten såväl i fred som under krig samt att lämna förslag till organisation och arbetsformer för att uppnå detta. I detta sammanhang bör möjligheterna att organisera den andliga vården på ekumenisk bas, liksom frågor beträffande huvudmannaskap och finansiering för den föreslagna organisationen övervägas.

Arbetet bör bedrivas i nära kontakt med kyrkoberedskapskommittén (U 1976:09).

Det åligger utredaren att under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter. Utredaren skall därutöver på lämpligt sätt informera berörda arbetstagare m.fl. om sitt arbete.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för försvarsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över organisation och arbetsformer m.m. för den andliga vården inom försvarsmakten,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna för utredningen skall belasta fjärde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

5. Tilläggsdirektiv till 1979 års militära flygindustrikommitté (Fö 1979:02)

Dir 1980:44

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-14

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 21 juni 1979 tillkallades en kommitté med uppdrag att utreda vissa frågor rörande den militära flygindustrins framtida struktur m.m.

I de ursprungliga direktiven till kommittén (Dir. 1979:66) angavs att det är angeläget att skyndsamt utreda vilka resurser som i framtiden erfordras för utveckling, tillverkning, underhåll och drift av de militära flygplanssystemen samt hur dessa resurser lämpligen bör fördelas och organiseras. Kommittén skulle beträffande attackoch skolflygplanssystemens ersättning utgå från den inriktning av framtida flygplansanskaffning som har beslutats av riksdagen (prop. 1978/79:138, FöU 1978/79:23, rskr 1978/79:327), de kompletterande anvisningar avseende det militära försvaret för programplaner för perioden 1980/81-1984/85 och anslagsframställningar för budgetåret 1980/81 som regeringen beslutade den 5 april 1979 samt de beslut som kan komma att fattas med anledning av dessa.

Utredningsarbetet skulle bedrivas så att överväganden och förslag kunde redovisas senast den 15 september 1980.

Regeringen förordar i prop. 1979/80:117 om vissa anslagsfrågor m.m. rörande försvaret bl.a. att flygplansanskaffningen nu bör inriktas mot att i början av 1990-talet påbörja ersättning av hela Viggensystemet med ett nytt flygplanssystem (JAS), som i så hög grad som möjligt tillgodoser de särskilda svenska kraven på allsidighet och operativa förutsättningar. Vidare förordas att ett beväpnat skolflygplan inte bör utvecklas och anskaffas.

Regeringen har den 10 april 1980 givit överbefälhavaren kompletterande anvisningar till grund för planeringen med anledning av prop. 1979/80:117. Överbefälhavaren skall senast den 1 oktober 1981 till regeringen redovisa erforderligt beslutsunderlag beträffande anskaffning av ett JAS-system. Beslutsunderlaget skall minst omfatta de båda huvudalternativen för anskaffning av ett JAS-system, dvs. ett system med inhemskt sammanhållen utveckling och produktion och ett system som anskaffas i utlandet. Arbetet med underlag rörande ett inhemskt sammanhållet JAS-system skall ledas av

överbefälhavaren biträdd av en särskild ledningsgrupp. Ledningsgruppen skall i första hand arbeta fram till den 1 juli 1982.

Mot denna bakgrund bör följande ändrade riktlinjer gälla för utredningsarbetet.

Kommittén bör beträffande den framtida flygplansanskaffningen utgå från att denna inriktas mot att i början av 1990-talet påbörja ersättning av Viggensystemet med ett JAS-system. Kommittén bör utreda konsekvenserna för svensk industri av de båda huvudalternativen för anskaffning av ett JAS-system, dvs. ett system med inhemskt sammanhållen utveckling och produktion och ett system som anskaffas i utlandet. Arbetet bör bedrivas i nära kontakt med överbefälhavaren och de organ som biträder denne.

Utredningsarbetet bör bedrivas så att överväganden och förslag kan redovisas senast den 1 oktober 1981.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

6. Värnpliktsförmåner under beredskap och krig

Dir 1980:49

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Departementschefen, statsrådet Krönmark, anför.

När värnpliktiga fullgör tjänstgöring enligt värnpliktslagen (1941:967, omtryckt 1969:378) får de och deras anhöriga förmåner enligt ett särskilt förmånssystem. Förmånssystemet är utformat främst med hänsyn till den tjänstgöring som äger rum i fred men gäller också under beredskap och krig i den mån inte särskilda bestämmelser meddelas för dessa förhållanden. Några sådana särskilda bestämmelser finns inte f.n.

De värnpliktiga genomgår i fred grundutbildning och repetitionsutbildning. Om det behövs med hänsyn till försvarsberedskapen kan de värnpliktiga med stöd av 27 § 2 mom. värnpliktslagen (ändrad senast 1975:555) inkallas att fullgöra en eller flera beredskapsövningar under sammanlagt högst 180 dagar. Vidare ger 28 § värnpliktslagen (ändrad senast 1978:555) regeringen möjlighet att till tjänstgöring inkalla alla värnpliktiga eller det mindre antal som behövs, om rikets försvar eller säkerhet kräver det.

I 33 § värnpliktslagen (ändrad senast 1978:521) slås fast att de värnpliktiga i samband med tjänstgöringen är berättigade till olika slags förmåner. Således anges bl.a. att en värnpliktig har rätt till dagersättning eller dagpenning, särskilda ersättningar för tjänstgöring av särskilt slag eller i viss befattning, utryckningsbidrag, reseförmåner, fri förplägnad, fri inkvartering, fri utrustning och fri hälso- och sjukvård. Avlider den värnpliktige under tjänstgöringen, utgår begravningshjälp till hans dödsbo. I paragrafen anges också att staten meddelar grupplivförsäkring för dödsfall åt värnpliktiga under tjänstgöring. I fråga om en värnpliktigs rätt till familjebidrag och ersättning för skada eller sjukdom som han ådrar sig under tjänstgöringen hänvisar 33 § till familjebidragslagen (1978:520, ändrad senast 1980:328), lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd och lagen (1977:266) om statlig ersättning vid ideell skada.

Den närmare utformningen av förmånssystemet framgår av värnpliktsförmånsförordningen (1976:1008, ändrad senast 1980:514). Enligt 7 § denna förordning utgår dagpenning till en värnpliktig, som inkallas till tjänstgöring med stöd av 27 § 2 mom. eller 28 § värnpliktslagen, dvs beredskaps- och krigstjänstgöring. Dagpenningen uppgår till det sjukpenningbelopp som den värnpliktige är berättigad till enligt lagen (1962:381, ändrad senast 1980:315) om allmän försäkring vid sjukdom. Dagpenningen får dock inte understiga 40 kr. Vidare har han enligt 11 § rätt till en befattningspenning som för dag uppgår till 4, 6, 8, 10 eller 12 kr. beroende på den befattning som han tjänstgör i. En värnpliktig som fullgör sjötjänstgöring eller fallskärmstjänst får särskild ersättning för detta. Dessa ersättningar regleras av särskilda regeringsbestämmelser, nämligen dels ett beslut den 30 juni 1967 med bestämmelser om särskilda ersättningar till värnpliktiga vid sjötjänstgöring m.m., dels förordningen (FFS 1977:41) om särskild ersättning till värnpliktiga under flygtjänstgöring och fallskärmstjänst.

Värnpliktsförmånsförordningen innehåller också föreskrifter om fria hemresor under grund- och repetitionsutbildning (19 §), fri förplägnad och fri inkvartering (28 §), fri hälso- och sjukvård (34 §) samt begravningshjälp (38 §). Däremot ges inte några regler om fria hemresor vid beredskaps- och krigstjänstgöring.

Dagpenningen bestäms och betalas ut av de allmänna försäkringskassorna över riksförsäkringsverkets datacentral i Sundsvall. Utbetalningsavin skickas till den värnpliktiges hemadress. Övriga förmåner betalas ut av det förband där den värnpliktige tjänstgör.

Vid beredskaps- och krigstjänstgöring, liksom vid repetitionsutbildning, utgår inga andra familjebidrag än näringsbidrag. Näringsbidraget som utgår med högst 100 kr. för dag tillkommer en sådan värnpliktig som har sin huvudsakliga inkomst av näring eller rörelse som drivs av honom eller hans maka och som under tjänstgöringen tvingas anlita särskilt avlönad arbetskraft för att helt eller delvis ersätta den värnpliktige.

Den lagstiftning om ersättning vid personskador som gäller vid fredstjänstgöring innehåller inga undantag för beredskapsoch krigstjänstgöring.

Det har i olika sammanhang gjorts gällande att det förmånssystem under repetitionsutbildning som nu finns och som är tillkommet för fredstida tjänstgöring inte är lämpligt vid beredskaps- och krigstjänstgöring. Bl.a. har man pekat på att dagpenningsystemet, som ju bestäms av den civila inkomsten, torde komma att upplevas som orättvist under de förhållanden som beredskaps- och krigstjänstgöring innebär i form av bl.a. långa tjänstgöringsperioder. Vidare har riksförsäkringsverket upplyst att försäkringskassorna skulle behöva stora personalförstärkningar för att kunna betala ut dagpenning till ett så stort antal värnpliktiga som det blir fråga om vid mobilisering av försvarsmakten. Detta skulle vara svårt att åstadkomma i en sådan situation. Riksförsäkringsverket har också pekat på det synnerligen stora medelsbehov som måste ställas till verkets och försäkringskassornas förfogande vid ersättning med dagpenning enligt sjukpenningsystemet.

Även jag är av den uppfattningen att det förmånssystem som f.n. finns inte kommer att fungera väl, när förhållandena är sådana att stora delar av försvarsmaktens personal är inkallad till tjänstgöring. Jag anser därför efter samråd med chefen för budgetdepartementet och statsrådet Johansson att ett särskilt förmånssystem för beredskaps- och krigsförhållanden bör utformas och att denna uppgift bör lämnas åt en särskild utredare.

Utredaren bör ha stor frihet att söka sig fram till ett passande förmånssys-

tem. Jag vill dock ange några utgångspunkter för utredningsarbetet.

Den svenska säkerhets- och försvarspolitiken förutsätter att alla medborgare på något sätt skall ta del i landets försvarsansträngningar. Därvid skall varje medborgare användas på den plats där han eller hon gör den största nyttan. En följd av detta blir att vissa värnpliktiga måste stanna kvar på en arbetsplats och fortsätta en för krigssamhället viktig verksamhet, medan andra värnpliktiga rycker in till tjänstgöring i de mobiliserade krigsförbanden. För att hålla totalförsvarstanken levande krävs att den ekonomiska ersättningen till de värnpliktiga står i någorlunda proportion till den arbetslön som betalas ut till dem som stannar kvar i sin civila verksamhet. Ett krav som således bör ställas på förmånssystemet i krig är att det skall vara rättvist i den meningen att de ersättningar som betalas till de värnpliktiga bör ligga på ungefär den nivå som i en sådan situation gäller på arbetsmarknaden. Mot bakgrund av den osäkerhet som råder om den allmänna lönenivån under krig eller beredskapstillstånd torde det emellertid vara svårt att redan i fred ange något belopp för värnpliktsersättningens nivå. En utväg kan vara att knyta ersättningen till basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring utan att i fred bestämma någon procentsats.

Värnpliktsersättningen påverkas också av skatteoch uppbördssystemet i krig. Utredaren bör därför försöka att konstruera ett förmånssystem som kan anpassas till de förändringar i fråga om skatterna och uppbörden av dem som kan komma att vidtas under beredskaps- och krigsförhållanden. Över huvud taget måste utredaren i sina förslag belysa förslagens konsekvenser för marknadsekonomin. Jag tänker här bl.a. på kostnaden för samhället och följderna av ett alltför stort penningflöde. Också frågan om ett allmänt betalningsanstånd (moratorium) har samband med storleken av de ersättningar som betalas ut till de värnpliktiga.

Ett annat krav som bör ställas på förmånssystemet är att det också bör tillgodose de behov av ekonomisk hjälp som de värnpliktigas anhöriga har. En utväg kan vara att betala en mindre del av lönen till den värnpliktige och resten till hans familj. Det är också tänkbart att det är lämpligare att välja ett behovsprövat familjebidragssystem som påminner om det som nu gäller vid grundutbildningen. Jag vill betona att det är av den största betydelse för stridsförmågan och moralen att den värnpliktige vet att försvaret drar försorg om hans familj när han själv är inkallad.

Ett förmånssystem som skall fungera under beredskaps- och krigsförhållanden måste vara enkelt att administrera. Det innebär att utredaren bör sträva att undvika invecklade regler för bestämmandet av ersättningarna. Vidare bör utbetalningen ordnas så att den kan fungera utan datorstöd och vara anpassad till det betalningsväsende som kan gälla under sådana förhållanden.

Utredaren bör överväga från vilken tidigaste tidpunkt som övergången från fredsförmånsbestämmelserna bör kunna ske. Den naturliga utgångspunkten borde vara den tidpunkt, när värnpliktiga inkallas till beredskapsövningar. Det är dock inte uteslutet att det finns ett behov av att byta system ännu tidigare.

Som har redovisats i det föregående räknas till värnpliktsförmånerna också de ersättningar som utgår enligt lagen om statligt personskadeskydd och lagen om statlig ersättning vid ideell skada samt enligt den statliga grupplivförsäkringen. En översyn av dessa förmåner bör falla utanför utredningsuppdraget. Däremot bör utredaren överväga om de särskilda ersättningarna vid sjötjänstgöring, dykeriarbete, flygtjänstgöring och fall-

skärmstjänst bör utgå under beredskap och krig. Också behovet av reseförmåner bör övervägas.

I försvarsmaktens krigsorganisation tjänstgör förutom värnpliktiga olika grupper av frivillig personal. Utredaren bör pröva om dessa helt eller delvis kan omfattas av samma krigsavlöningssystem som de värnpliktiga. Om detta inte är möjligt, bör utredaren lägga fram förslag till ett särskilt förmånssystem för dessa kategorier.

I totalförsvaret i krig tjänstgör civilförsvarspliktiga och vapenfria tjänstepliktiga. Dessa kategorier bör liksom hittills inordnas i samma system som de värnpliktiga.

Utredaren bör lägga fram förslag till de författningar som behövs.

Uppdraget berör många olika samhällsområden. Det får ankomma på utredaren att ta de samråd som han finner erforderliga. Det kan dock finnas anledning att särskilt peka på behovet av samråd med arbetsmarknadens parter.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för försvarsdepartementet

att tillsätta en särskild utredare med uppdrag att utreda frågan om värnpliktsförmåner m.m. under beredskap och krig,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta fjärde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

7. Vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel

Dir 1980:77

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-30

T.f. departementschefen, statsrådet Burenstam Linder, anför.

En grundläggande princip för den statliga upphandlingen är att den skall vara affärsmässig. Detta fastslås i upphandlingskungörelsen (1973:600). Avsteg från principen om affärsmässighet får göras om det finns skäl att lägga vidare bedömningar på ett upphandlingsärende, t.ex. av försvars-, sysselsättnings- och försörjningsberedskapsskäl. Det ankommer på regeringen att fatta beslut i upphandlingsärenden där sådana vidare bedömningar kan komma i fråga. De överväganden som har varit grundläggande vid utformningen av nu gällande bestämmelser redovisas i upphandlingskommitténs betänkande (SOU 1971:88) Offentlig upphandling och i regeringens proposition angående riktlinjer för den offentliga upphandlingen (prop. 1973:73). Riksrevisionsverket har att utfärda anvisningar till upphandlingskungörelsen. Genom riksdagens beslut (prop. 1979/80:24, UU 1979/80:13, rskr 1979/80:138) har Sverige anslutit sig till en överenskommelse inom det allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) om statlig upphandling.

För försvaret gäller förutom upphandlingskungörelsen särskilda föreskrifter från år 1968 (Föreskrifter angående upphandling av försvarsmateriel).

Dessa föreskrifter tar sikte på fall då konkurrens av olika skäl inte föreligger eller bedöms uppenbarligen vara otillräcklig. Dessa bestämmelser har ännu inte anpassats till upphandlingskungörelsen och riksrevisionsverkets anvisningar.

Mot denna bakgrund bör en särskild utredare tillkallas för att se över dessa föreskrifter. För utredningsarbetet bör följande riktlinjer gälla.

Utredaren bör inledningsvis studera hur 1968 års föreskrifter har tillämpats. Härvid kan det vara lämpligt att utgå från ett antal kontrakt mellan försvarets materielverk och industrin. Urvalet bör göras så att olikheter mellan försvarsgrenarna belyses. Vidare bör granskningen koncentreras till avtal med väsentlig ekonomisk betydelse för försvaret. Val av kontraktsformer, prisvariationsklausuler, vinstpålägg och förskott bör särskilt uppmärksammas. I den mån tillämpningen avviker från föreskrifterna bör utredaren ange och analysera orsakerna till detta.

Utredaren bör även klarlägga på vilka punkter upphandlingskungörelsen och GATT-överenskommelsen föranleder förslag till förändringar av 1968 års föreskrifter.

Utredaren bör vidare studera lämpligheten av det system med långsiktiga s.k. särskilda bestämmelser för upphandlingen hos vissa större försvarsindustriföretag som har tillämpats under senare år av försvarets materielverk. En annan fråga som bör studeras är de s.k. huvudverkstadsavtalens effekter i olika avseenden.

Bl.a. mot bakgrund av dessa studier bör utredaren utvärdera 1968 års föreskrifter och motivera behovet av särskilda bestämmelser för försvarets del. Om utredaren kommer till slutsatsen att särskilda bestämmelser behövs, bör förslag till förändringar lämnas. Den första utgångspunkten bör vara en anpassning till upphandlingskungörelsen och riksrevisionsverkets anvisningar för statlig upphandling. En annan utgångspunkt för översynen bör vara den försvarsindustriella strukturutveckling som skett sedan år 1968 och kan förväntas ske under 1980-talet. Vidare bör den förändrade inriktningen av försvarets materielverks arbete mot ökad tonvikt på systemvärdering och systemupphandling beaktas. Utvecklingen mot ökat huvudleverantörsskap för industrin bör också uppmärksammas.

Utredningsarbetet bör bedrivas så att överväganden och förslag kan redovisas senast under sista kvartalet 1982.

Till utredaren bör knytas en referensgrupp med representanter från berörda departement och myndigheter.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för försvarsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare för att utreda och lämna förslag om vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel i enlighet med vad jag nyss har anfört,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta fjärde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Försvarsdepartementet)

Socialdepartementet

1. Gallring av medicinska arkiv m.m.

Dir 1980:5

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-31

Statsrådet Holm anför.

Enligt bestämmelser i kommunallagen (1977:179) och sjukvårdslagen (1962:242) skall de handlingar som tillhör landstingskommunens arkiv vårdas och förtecknas. Föreskrifter om arkivvården meddelas av landstingskommunen, i den mån inte annat är särskilt föreskrivet. På regeringens uppdrag har riksarkivet i samråd med de båda kommunförbunden utarbetat normalförslag för arkivvården i kommuner och landstingskommuner. Regeringen har vidare uppdragit åt riksarkivet att, i den mån det behövs, utfärda allmänna råd om arkivvården. Enligt det normalförslag till arkivreglemente som har utarbetats och som med smärre justeringar antagits av landstingskommunerna, ansvarar varje landstingskommunal myndighet för sitt arkiv, i den mån det inte har överlämnats till annan myndighet. Enligt reglementet beslutar myndigheten själv om gallring, såvida annat inte är särskilt föreskrivet. I riksarkivets kommentarer till arkivreglementet sägs att gallring skall ske med försiktighet och under iakttagande bl.a. av att handlingar som kan ha rättslig betydelse eller handlingar som är av värde för framtida forskning ej skall utgallras.

I kommentarerna erinras om att föreskrifter om gallring även kan finnas i lag eller i beslut av datainspektionen med stöd av lag. Vidare erinras om att riksarkivet enligt regeringens beslut, i den mån det behövs, bör utfärda allmänna råd i fråga om arkivvården, t.ex. om gallring.

Några allmänt gällande föreskrifter i lag eller annan författning om journalers utformning, förvaring och förvaringstider finns f.n. inte. I allmänna läkarinstruktionen (1963:341) finns emellertid föreskrifter om förvaringstider för journaler som förts i öppen vård. Vidare har socialstyrelsen i egenskap av tillsynsmyndighet utfärdat rekommendationer om förvaringstider för handlingar som rör joniserande strålning samt för röntgenfilmer.

Det ankommer sålunda på landstingskommunerna att besluta om vården och därmed även om gallringen av sina arkiv. Detta gäller även de medicinska arkiven.

Allmänna råd om gallring i vissa medicinska arkiv utfärdades av riksarkivet i samråd med socialstyrelsen och Landstingsförbundet i februari 1978. Dessa råd är de första allmänt gällande anvisningar som utfärdats på området.

De allmänna råden är resultatet av ett mångårigt arbete som inleddes av att landstingens arkivutredning år 1968 lade fram delbetänkandet Arkiv inom

hälso- och sjukvård (SOU 1968:53). Utredningens huvuduppgift var att söka lösa de problem som de snabbt växande journal- och röntgenarkiven utgjorde för sjukvårdshuvudmännen. Arkivutredningen föreslog en 30-årig gallringsfrist för journaler i sluten vård samt en 10-årig frist för journaler i öppen vård. Från gallring undantogs vissa sjukhus. Efter remissbehandling av betänkandet uppdrog Kungl. Maj:t i januari 1971 åt riksarkivet att utarbeta råd och anvisningar om gallring i medicinska arkiv. Frågan om behov och urval av typarkiv som skulle undantas från gallring borde därvid övervägas ytterligare. Nämnda fråga blev därefter föremål för särskild utredning av professor Carl-Axel Hamberger. På grundval av Hambergers utredning och efter ett omfattande samrådsförfarande med socialstyrelsen, skolöverstyrelsen, dåvarande universitetskanslersämbetet jämte berörda fakulteter samt nämnden för undervisningssjukhusens utbyggande underställde riksarkivet i oktober 1974 regeringen ett av riksarkivet i samråd med socialstyrelsen utarbetat utkast till råd och anvisningar. Riksarkivet pekade på att samarbetet med socialstyrelsen klart hade visat att frågan om bevarande av journaler för vetenskapligt ändamål kommit i ett förändrat läge sedan arkivutredningen lade fram sitt betänkande. Framför allt hade det under senare år allt mer framträdande behovet av forskning om läkemedel och läkemedelsbiverkningar gjort det nödvändigt att bevara journalmaterial för relativt stora områden. Endast härigenom syntes det vara möjligt att säkerställa tillgången på handlingar som kunde tillåta statistiskt säkra slutsatser om biverkningarna och dessas effekter. I det förslag som riksarkivet underställde regeringen föreslogs en 20-årig gallringsfrist räknat från sista anteckningen i journalen. Från gallring undantogs journaler som upprättats vid sjukhus i Uppsala sjukvårdsregion, Malmö kommuns sjukvårdsområde och Västerbottens läns landstingskommuns sjukvårdsområde samt Karolinska sjukhuset, Serafimerlasarettet, Sahlgrenska sjukhuset, Lunds lasarett och barnklinikerna vid Östra sjukhuset i Göteborg. I jämförelse med arkivutredningens förslag innebar riksarkivets förslag att man från gallring i större utsträckning undantog hela sjukvårdsområden i stället för enstaka sjukhus. Röntgenfilmer skulle enligt riksarkivets förslag undantas från gallring i samma utsträckning som gällde journalerna.

Riksarkivets förslag remitterades till de av typarkiveringen berörda huvudmännen/sjukhusen socialstyrelsen, universitets- och högskoleämbetet (UHÄ) jämte de medicinska och odontologiska fakulteterna, sjukvårdens och socialvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut (Spri), Landstingsförbundet och Svenska läkaresällskapet. Remissutfallet blev i huvudsak positivt till den 20-åriga gallringsfristen samt de förslagna typsjukhusen/-områdena. Regeringen uppdrog härefter i december 1977 åt riksarkivet att utfärda allmänna råd om gallring i medicinska arkiv i huvudsaklig överensstämmelse med ett inom socialdepartementet utarbetat utkast.

Riksarkivet utfärdade därefter i februari 1978 cirkulär med allmänna råd om gallring i medicinska arkiv. Cirkuläret överensstämmer med det till regeringens beslut fogade utkastet. De allmänna råden innebär i korthet följande

– journaler i sluten och öppen vård vid sjukhus, bör utgallras tidigast 20 år efter det sista anteckningen gjorts,

– slutanteckningar, s.k. epikriser, upprättade efter år 1977, bör dock inte utgallras,

– för journaler som av medicinska skäl behöver sparas längre tid förlängs gallringsfristen. Det kan bl.a. gälla journaler rörande konstaterade eller

misstänkta fall av yrkesskada,

– journaler och kort över behandling med joniserande strålar bör bevaras minst 60 år,

– vissa områden och sjukhus undantas från gallring. Det gäller Malmö och Göteborg, Uppsala län och Västerbottens län samt Karolinska sjukhuset, Serafimerlasarettet och vissa kliniker vid Lunds lasarett,

– röntgenfilm bör gallras efter 10 år om den ej bedöms behövas sparas längre tid,

– därutöver gäller gallringsfrister på mellan 5 och 10 år för electrocardiogram, electroencephalogram, ljudupptagningar, material vid enheter för klinisk patologi, sjukhuskuratorers anteckningar samt sjukgymnasters patient- kort.

– för samhällets medicinska arkiv i den öppna vården utanför sjukhus gäller likartade gallringsbestämmelser med en tidsfrist som i allmänhet varierar mellan 5 och 20 år. Detta gäller också dispensärorganisationen och folktandvården.

Gallringsråden har utsatts för stark kritik från framför allt företrädare för den medicinska forskningen och arbetsmiljöforskningen samt från den kliniska sjukvården och för arbetarskyddsintressen. Ett flertal myndigheter och intresseorganisationer har begärt att de utfärdade råden skulle omprövas. (Stockholms stadsarkiv, forskningsrådsnämnden, LO, Sveriges läkarförbund, arbetarskyddsstyrelsen, arbetarskyddsfonden, statens strålskyddsinstitut och miljödatanämnden).

Vad man främst kritiserar är att de flesta journaler skall kunna gallras efter 20 år. I viss utsträckning ifrågasätter man gallring över huvud taget. Kritiken går i stort ut på att möjligheterna till adekvat vård och behandling av enskilda patienter försämras, att forskning kring hälsorisker och arbetarskyddsfrågor försvåras, att rättssäkerheten riskerar att urholkas, bl.a. genom att den enskildes möjligheter att få ersättning för arbetsskador försämras, samt att man med nuvarande och kommande tekniska hjälpmedel kommer att kunna nedbringa arkivstorleken.

Den medicinska forskningen anses stå inför ett grundläggande vetenskapligt systemskifte, som medför att de utfärdade råden är inadekvata ur forskningssynpunkt, trots att de prövats och i huvudsak accepterats av en samlad medicinsk och odontologisk expertis. Den medicinska dokumentationen var fram till mitten av 1970-talet en rent medicinsk angelägenhet. Under 1970-talet har forskningens tyngdpunkt kommit att förskjutas mot en mer patientcentrerad forskning där behandlingens faktiska resultat utvärderas i allt större utsträckning. Inom vården har nya verksamhetsområden vuxit fram och fått en ökande samhällsbetydelse såsom yrkesmedicin, socialmedicin, företagshälsovård och epidemiologi. Miljörisker och biverkningar har uppmärksammats alltmer och statsmakterna har gjort betydande satsningar för att kartlägga miljörisker både i och utanför arbetet. Den kliniska forskningen har fått en allt starkare ställning inte minst som en kontroll av vårdåtgärdernas långsiktiga effekter. Förebyggande åtgärder har blivit alltmer aktuella. Hereditetsbegreppet har fått ökande betydelse inom bl.a. psykiatrin och efterfrågan på äldre journaler har ökat. De anvisade typområdena anses täcka forskningens behov endast till viss del. Många viktiga undersökningar gäller så små riskgrupper att hela landets population måste utgöra underlag. Den stora omflyttningen ger vidare bortfall i många undersökningar. De utfärdade råden anses därför inte kunna tillämpas i sin nuvarande utformning. Man har menat att journalmaterialet behövs för såväl

sjukvården som forskningen under en betydligt längre tidsperiod än vad som förutsätts i de utfärdade råden. Även ur arbetsskadesynpunkt har en längre bevarandetid ansetts nödvändig.

Sjukvårdshuvudmännen har t.v. avvaktat med att fatta beslut om gallring av de medicinska arkiven.

Jag vill i det här sammanhanget erinra om att regeringen i prop. 1978/79:220 om samhällets tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m.fl. föreslagit att socialstyrelsen på ansökan av patient får förordna att journal som förvaras inom hälso- och sjukvården skall helt eller delvis förstöras. Förutsättningarna härför är dels att godtagbara skäl föreligger för ansökan och dels att handlingen uppenbarligen inte behövs för patientens vård eller behandling eller att det inte föreligger allmänna skäl för att journalen skall bevaras. Enligt riksdagens beslut skall bestämmelser av denna innebörd träda i kraft den 1 juli 1980.

Vid årsskiftet 1978/79 beslutade Spri på grundval av en företagen utredning att anta råd om mikrofilmarkivering av patientjournaler. Utredningen visar – förutom att det finns mikrofilmmetoder som uppfyller uppställda krav på beständighet m.m. – att bevarande av informationen i form av mikrofilm innebär avsevärda ekonomiska vinster för huvudmännen jämfört med konventionellt bevarande, framför allt vid längre bevarandetider. Enligt de utförda beräkningarna skulle mikrofilmbevarande vid ett normalstort centrallasarett ge vinster/år i storleksordning

- 120 000 kr. vid 20-årig förvaring
- 350 000 kr. vid 30-årig förvaring
- 550 000 kr. vid 40-årig förvaring
- 820 000 kr. vid 50-årig förvaring.

Spri:s utredning och råd till huvudmännen angående mikrofilmbevarande synes ha förändrat de ekonomiska förutsättningarna för längre bevarandetider.

Tillväxten av de medicinska arkiven beräknas f.n. till 3 hyllmil årligen, varav klinikjournalerna utgör 1,5 hyllmil. Ett bevarande av den medicinska informationen på mikrofilm har bedömts kunna ge utrymmesvinster upp till 95 %. Mikrofilmning av samtliga befintliga sjukjournaler har dock bedömts som orealistisk. Som exempel kan nämnas att det f.n. inom den slutna vården i Stockholms läns landstingskommun förvaras 2 hyllmil journaler. Mikrofilmning av dessa skulle ta flera hundra manår i anspråk. Mikrofilmningen måste därför kombineras med andra åtgärder såsom rensning och gallring.

Den grundjournal som Spri har utarbetat används f.n. i varierande omfattning upp till 70 % inom hälso- och sjukvården. Användningen av denna journaltyp utvärderas f.n. och förväntas kunna ge en klarare bild av den faktiska arkivutvecklingen i landet. Grundjournalen bör kunna ligga till grund för en noggrann analys av framställning och hantering av journaler.

Här redovisade förhållanden kan enligt min mening förändra framför allt de ekonomiska förutsättningarna för att bevara journalmaterialet. Såväl hälso- och sjukvården som olika sektorer inom forskningen anses vidare behöva tillgång till journalmaterialet under betydligt längre tidsperioder än vad de allmänna råden förutsätter. Längre bevarandetider synes också angelägna ur arbetsskadesynpunkt.

Jag föreslår därför att en särskild utredare tillkallas med uppdrag att – utifrån de förutsättningar som numera föreligger – söka finna praktiska

lösningar på hur frågan om förvaring av de medicinska arkiven skall lösas och därvid också beräkna de ekonomiska konsekvenserna av olika bevarandenivåer och -former.

Utredaren bör överväga de synpunkter, som har framkommit sedan de allmänna råden utfärdades samt i sitt arbete samråda med berörda myndigheter och organisationer. Kontakt bör därvid tas med värnpliktsverket beträffande journaler från inskrivningsärenden.

Chefen för socialdepartementet har tidigare denna dag föreslagit att en särskild utredare skall tillkallas för att undersöka behovet av undantag från föreslagna regler om gallring av socialtjänstens personregister. Samråd bör ske med denna utredning.

Regeringen uppdrog den 15 mars 1979 åt riksarkivet att undersöka formerna för en ökad samordning av bevarande av arkiv inom den offentliga sektorn i avsikt att skapa rationaliseringsvinster och ett säkrare underlag för grundläggande forskning. Vid ställningstagande till frågan om lämplig organisationsform för långsiktigt bevarande av journalmaterial m.m. bör utredaren beakta riksarkivets utredning. Utredaren bör vidare överväga om det kan föreligga skäl att i övrigt ändra eller komplettera bestämmelserna om hur de medicinska arkiven skall bevaras.

Utredningen bör bedrivas skyndsamt.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en särskild utredare för att göra en översyn av gällande råd i fråga om gallring i vissa medicinska arkiv m.m.,

att besluta om sakkunniga och experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

2. Gallring av socialtjänstens personregister

Dir 1980:7

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-31

Departementschefen, statsrådet Söder, anför.

Dokumentationen inom socialvården

En dokumentation rörande socialvårdens klienter finns i olika register och i personakter. Bland registren finns både sådana som förs med hjälp av automatisk databehandling (ADB) och sådana som förs manuellt. Vanliga bland ADB-registren är de som förs enligt det kommunala sociala informationssystemet (KOSIS) som administreras av Svenska kommunförbundets dotterbolag Kommun-Data AB. I KOSIS-registren finns det personuppgifter om klienterna och uppgifter om vidtagna åtgärder. En närmare redogörelse för detta har lämnats i socialutredningens slutbetänkande (SOU

1977:40) Socialtjänst och socialförsäkringstillägg. Det förekommer även andra typer av ADB-register, främst sådana som endast innehåller anteckning om företagna ekonomiska åtgärder rörande klienterna. Enligt datalagen (1973:289) krävs det tillstånd av datainspektionen för att föra personregister med hjälp av ADB. Datainspektionen kan med stöd av datalagen meddela föreskrifter som begränsar möjligheterna att i personregistret ta in integritetskänsliga uppgifter.

Framför allt finns det emellertid en dokumentation om socialvårdens klienter samlad i personakter. Till personakterna finns ett sökregister som är upplagt efter namn eller personnummer. Personakterna och det sökregister som hör dit bildar härigenom även de ett personregister.

Dokumentationsfrågorna behandlas i propositionen (1979/80:1) om socialtjänsten, som riksdagen väntas ta ställning till under det pågående riksmötet. I syfte att stärka de enskilda klienternas integritet och förtroende för socialtjänsten föreslås att vissa regler om innehållet i socialtjänstens personregister skall tas in i den föreslagna socialtjänstlagen. Reglerna överensstämmer i huvudsak med vad socialutredningen hade förordat. De innebär att själva registren, med vissa angivna undantag, endast skall få innehålla sådana uppgifter som normalt är offentliga hos andra myndigheter. Beträffande övrig dokumentation, som finns i personakterna, föreligger det enligt propositionen ett behov av att socialstyrelsen utfärdar allmänna råd efter samråd med Svenska kommunförbundet.

Gallring av arkiv och register

Kommunerna bestämmer själva om vården av sina arkiv. Kommunallagen föreskriver att dessa skall vårdas och förtecknas. Föreskrifter om detta och om arkivvården i övrigt i kommunen meddelas av kommunfullmäktige. Det finns inte några generella gallringsföreskrifter för de kommunala arkiven. På regeringens uppdrag har riksarkivet efter samråd med Svenska kommunförbundet utfärdat råd och anvisningar om gallring av socialnämndernas arkiv. Personakterna omfattas dock inte av dessa råd och anvisningar.

Endast i undantagsfall har det skett en viss gallring i personakterna. Som regel arkiveras dessa utan gallring.

I syfte att stärka integritetsskyddet för de enskilda klienterna och öka deras förtroende för socialtjänsten lämnade socialutredningen i sitt slutbetänkande ett tämligen långtgående förslag till obligatorisk gallring av socialnämndernas personregister. Utredningen föreslog bl.a. en generell gallringsfrist på tre år beträffande personakterna. Gallringsförslaget fick ett blandat mottagande av remissinstanserna. Flertalet remissinstanser tillstyrkte visserligen förslaget om gallring. Men många remissinstanser framhöll särskilt de negativa effekter som gallringen kunde få för den framtida forskningen.

I propositionen om socialtjänsten framhöll min företrädare bl.a. följande. "För att socialtjänsten skall kunna ge människorna en effektiv hjälp är det nödvändigt att klienterna med förtroende kan lämna uppgifter till socialtjänsten om sig själva och sina anhöriga. Socialtjänsten skall i princip vila på frivillighetens grund. En förutsättning för verksamheten blir då att människorna frivilligt söker upp socialbyråerna. Som socialutredningen har pekat på är det emellertid så att många avhåller sig från detta av rädsla för att personliga uppgifter om dem då kommer att bevaras för framtiden. Från allmänna integritetssynpunkter framstår det även i princip som olämpligt att ömtåliga personliga uppgifter om enskilda människor sparas för längre tid än

de behövs för det ändamål för vilket de har samlats in. Vid sidan av dessa integritetsskäl måste också beaktas att det av arkivekonomiska skäl förr eller senare måste bli nödvändigt att i någon form gallra socialnämndernas personregister. Enligt min mening finns det således mycket starka skäl för att gallra de personregister som förs inom socialtjänsten. Jag anser därför att det i den nya lagstiftningen bör tas in en bestämmelse om gallringsplikt för socialnämndernas personregister i huvudsak i enlighet med vad socialutredningen har föreslagit".

I förslaget till socialtjänstlag har det tagits in tvingande bestämmelser om gallring av socialnämndernas personregister. Förslaget bygger på socialutredningens förslag, men gallringsfristen är förlängd från tre till fem år. Tiden skall räknas från dagen för den sista anteckningen i akten. När ansvaret för socialtjänsten har gått över till en annan socialnämnd, skall tiden för gallringsplikten räknas från den sista anteckningen i akten hos den nämnden. Förslaget förutsätter att undantag skall göras från gallringsplikten främst för att säkra forskningens behov av primärdata och för att garantera ett tillförlitligt underlag för utredningar i ärenden om barn- och ungdomsvård. Handlingar som rör fastställande av faderskap och underhåll skall också undantas.

Utredning om undantag från gallringsplikten

I propositionen om socialtjänsten har min företrädare anmält att han ämnade begära bemyndigande att få tillkalla en utredare jämte experter för att bl.a. undersöka vilka undantag från gallringen som behövdes.

Ikraftträdandet av gallringsbestämmelserna har i förslaget till socialtjänstlag uppskjutits fem år i avvaktan på att behoven av undantagsbestämmelser utreds.

Mot bakgrund av det anförda föreslår jag att en särskild utredare tillkallas för att bl.a. klarlägga vilka undantag som bör göras från den föreslagna gallringsplikten. Utredningsarbetet bör bedrivas med de i socialtjänstlagen föreslagna gallringsbestämmelserna som utgångspunkt.

En av huvuduppgifterna för utredaren blir att klarlägga vilka undantag som behövs från den generella gallringsplikten för att i rimlig utsträckning tillgodose den sociala forskningens framtida behov av primärmaterial. Utredaren bör redovisa de olika urvalskriterier som är lämpliga för att uppnå detta och lägga fram förslag till bestämmelser om undantag från gallringsplikten.

Utredaren bör överväga de många värdefulla synpunkter i gallringsfrågan som har framförts under remissbehandlingen av socialutredningens betänkande. Vidare bör utredaren ta del av resultaten från det arbete som nu bedrivs på initiativ av forskningsrådsnämnden i syfte att klarlägga forskningens framtida behov av primärdata.

Flera av remissinstanserna har kritiserat socialutredningens gallringsförslag därför att de har ansett gallringsfristerna alltför korta med hänsyn till kravet på tillförlitligt utredningsmaterial i barnavårdsärenden. En andra huvuduppgift för utredaren blir därför att föreslå regler som hindrar att den föreslagna gallringen leder till att rättssäkerheten inom barn- och ungdomsvården äventyras. Framför allt när det gäller ärenden i vilka det har varit aktuellt att ingripa mot en olämplig vårdare finns det ett behov att spara gjorda utredningar för en längre tid. En utgångspunkt för utredningsarbetet bör vara att undantag från gallringen skall göras enligt kriterier som är

fastställda på förhand. En skönsmässig prövning bör i största möjliga utsträckning undvikas för att inte undantagsbestämmelserna skall skapa misstro mot socialtjänsten hos klienterna. Det är angeläget att söka förebygga att de som berörs av undantagsbestämmelserna känner sig utpekade som avvikande.

Under remissbehandlingen har det även kommit fram en viss kritik i mindre frågor som bör ge anledning till närmare utredning. Socialnämndens protokoll omfattas inte av den föreslagna gallringen. Man har under remissbehandlingen bl.a. pekat på att det är möjligt att kringgå gallringsbestämmelserna genom att ta in utredningar som bilagor till protokollen. En annan fråga som kan behöva studeras närmare är om gallringsfristen skall kunna förlängas också med hjälp av i sammanhanget betydelselösa anteckningar i akten. Vidare bör uppmärksammas vad som under remissbehandlingen har anförts i fråga om behovet av närmare föreskrifter om anteckning av fortvarande förhållanden, som en utgångspunkt för beräkningen av frister för gallringen av ett register. Under utredningsarbetet bör även övervägas om det krävs särskilda föreskrifter ur gallringssynpunkt i samband med att ett ärende flyttas från en nämnd till en annan.

Utredaren bör särskilt överväga om de undantag från gallringsplikten som föreslås kommer att kräva nya eller ändrade dokumentationsrutiner hos socialnämnderna. Frågor beträffande handlingar som upprättas i institutioner vilka drivs av landstingskommunerna kan behöva studeras närmare i detta sammanhang. Detsamma gäller andra handlingar som förs eller förvaras i annan social verksamhet som bedrivs av landstingskommunerna.

Socialtjänstlagens gallringsbestämmelser kan behöva kompletteras med vissa verkställighetsföreskrifter. Utredaren bör överväga om det finns behov av föreskrifter och om så är fallet lägga fram förslag till sådana.

Om det under utredningsarbetet kommer fram behov av undantag från gallringsplikten i andra avseenden än dem som har berörts nu, bör utredaren redovisa detta och lägga fram de förslag som behövs.

Utredaren bör belysa de ekonomiska konsekvenserna av de förslag som läggs fram.

Statsrådet Holm kommer senare denna dag att föreslå att en utredare jämte experter skall tillkallas för att pröva frågor om gallring av medicinska arkiv m.m. Samråd bör ske med denna utredning.

Utredningsuppdraget bör utföras i nära samarbete med riksarkivet, socialstyrelsen och Svenska kommunförbundet. Samråd bör vidare ske med statistiska centralbyrån i de delar utredningsarbetet berör primärmaterialets användning för framtida statistisk bearbetning och med datainspektionen i frågor som rör gallring av ADB-register.

Utredningsarbetet bör bedrivas i en sådan takt att förslag kan läggas fram inom två år.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört nu hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en särskild utredare för att undersöka behovet av undantag från föreslagna regler om gallring av socialtjänstens personregister,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna för utredningen skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

3. Tilläggsdirektiv till omsorgskommittén (S 1977:12) beträffande barn till begåvningshandikappade

Dir 1980:8

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-07

Statsrådet Holm anför.

Omsorgskommittén (S 1977:12) har i uppdrag att göra en översyn av lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda (omsorgslagen). Efter en inledande kartläggning av omsorgernas omfattning och utformning skall omsorgskommittén enligt sina direktiv (Dir 1977:89) bl.a. göra en analys av omsorgernas kvalitet och av skillnaden i standard olika områden emellan.

En fråga som på senare tid har uppmärksammats mycket är de svåra och känsliga förhållanden som kan uppkomma när begåvningshandikappade människor får barn. Jag anser det angeläget att omsorgskommittén belyser situationen för föräldrar och deras barn. Kommittén bör också bedöma hur samhället tillgodoser de särskilda behov av trygghet för barnen och stöd till föräldrarna som kan föreligga i dessa fall.

Som har framhållits i direktiven till omsorgskommittén är målet för samhällets insatser att integrera handikappade i samhällsgemenskapen och ge dem samma livsvillkor som andra. Enligt min meing måste man utan att göra avkall på detta mål kräva att behovet av trygghet och omvårdnad hos barn till begåvningshandikappade blir tillgodosett.

Jag hemställer att regeringen uppdrar åt omsorgskommittén att särskilt överväga situationen för begåvningshandikappade föräldrar och deras barn.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

4. Utvärdering av abortlagstiftningen m.m.

Dir 1980:16

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-21

Statsrådet Holm anför.

Abortlagens tillkomst

Abortlagen (1974:595, ändrad 1975:747) trädde i kraft den 1 januari 1975. Samtidigt upphörde brottsbalkens bestämmelser om fosterfördrivning och 1938 års lag om avbrytande av havandeskap att gälla. Den äldre lagstiftningen innebar att abort i princip var förbjuden men att havandeskap fick avbrytas om någon av de abortindikationer som uppställdes i lagen var uppfylld. Prövningen huruvida förutsättning för abort förelåg skedde antingen av två läkare (tvåläkarintyg) eller av socialstyrelsen. Till grund för den nya lagstiftningen låg prop. 1974:70 med förslag till ny abortlag m.m. Propositionen jämte motioner i ämnet behandlades av socialutskottet i betänkande SOU 1974:21, vilket godkändes av riksdagen (rskr 268). Utgångspunkten för den föreslagna lagstiftningen var principen om kvinnans rätt att inom vissa gränser själv bestämma om en graviditet skall avbrytas eller ej. Frågan var föremål för ingående behandling i utskottet, som också utgick ifrån principen om kvinnans självbestämmanderätt. Utskottet var av den meningen att kvinnan som regel hade bättre möjligheter än en läkare eller särskild nämnd att bedöma de omständigheter som påverkar frågan om en graviditet skall fullföljas eller ej. Den förändrade synen på kvinnan och hennes roll i samhället som redovisades i propositionen gav enligt utskottet ytterligare stöd för denna uppfattning. Utskottet betonade att förutsättning för denna uppfattning var att samhället på ett effektivt sätt kunde erbjuda kvinnan all hjälp och allt stöd som hon kunde behöva för att fatta beslut i abortfrågan. Utskottet betonade också att dess överväganden grundade sig på den höga antikonceptionella standarden i Sverige och på förutsättningen att särskilda åtgärder sattes in för att ytterligare förbättra möjligheterna att få preventivmedel och att sprida kunskap om deras användning. Abort fick endast bli en nödlösning och inte ett alternativ till antikonceptionsmetoder. I betänkandet underströks vidare att ställningstagandet till principen om kvinnans självbestämmande inte fick tolkas så att utskottet förordade en lösning som innebar en ovillkorlig rätt för kvinnan att få abort utförd när hon begärde det. Tillbörlig hänsyn måste givetvis tas till att varje abortingrepp var förenat med mer eller mindre allvarliga risker för kvinnan och till att fostret under graviditeten successivt utvecklades till en livsduglig varelse, vars rätt till liv måste respekteras.

Lagens innebörd

Abortlagen innebär att frågan om abort före utgången av 12:e havandeskapsveckan avgörs av kvinnan själv. Hon får vägras abort endast om åtgärden skulle innebära allvarlig fara för hennes liv eller hälsa. Denna förutsättning prövas av en läkare. För abort efter den 12:e men före utgången av 18:e veckan fordras som regel – utöver vad som gäller vid tidigare abort – att det företas en särskild kuratorsutredning. Om kvinnan inte medges abort, är läkaren skyldig att omedelbart hänskjuta frågan till socialstyrelsen för

förnyad prövning. Efter 18:e havandeskapsveckan får abort företas endast i undantagsfall. För abort krävs då socialstyrelsens tillstånd, som får lämnas endast om det föreligger synnerliga skäl för åtgärden. Kan det antas att fostret är livsdugligt, får tillstånd lämnas endast om havandeskapet på grund av sjukdom eller kroppsfel hos kvinnan medför allvarlig fara för hennes liv eller hälsa. Socialstyrelsens beslut i abortärenden kan inte överklagas. Abort skall företas på sjukhus eller annan godkänd sjukvårdsinrättning.

Sjukvårdspersonalens skyldighet att medverka vid abort regleras inte i abortlagen eller i annan författning. I socialstyrelsens cirkulär med tillämpningsanvisningar till abortlagen (MF 1974:100 med ändringar SOSFS M 1976:14) förutsätter styrelsen, att den som under åberopande av etisk eller religiös uppfattning önskar erhålla befrielse från skyldigheten att medverka vid abort skall slippa detta och att verksamheten måste organiseras så att sådan personal inte behöver tas i anspråk. Styrelsen erinrar om att detta inte får innebära befrielse från att medverka vid abort när situationen är sådan att fara föreligger för moderns liv eller hälsa.

Vid sidan av abortlagen finns i åtskilliga författningar regler som tillkommit i syfte att förebygga aborter. Här skall nämnas lagen om ersättning för viss födelsekontrollerande verksamhet (1974:525), varigenom läkarbesök och besök hos bl.a. barnmorska är kostnadsfria om de görs i födelsekontrollerande syfte. Vidare medger förordningen (1954:579) angående kostnadsfria och prisnedsatta läkemedel numera prisnedsättning även av p-piller som förskrivs enbart i födelsekontrollerande syfte.

I samband med abortlagen tillförsäkrades vidare socialstyrelsens nämnd för hälsoupplysning h-nämnden- ett anslag under 5 år för abortförebyggande information.

Riksdagens beslut om utvärdering av abortlagen

Riksdagen har vid flera tillfällen behandlat motioner med yrkanden om en översyn eller utvärdering av abortlagen. Under 1979/80 års riksmöte har riksdagen behandlat ett flertal motioner i ämnet.

I motion 1978/79:365 av Allan Åkerlind och Tore Nilsson yrkades att en utredning tillsätts för att snabbt arbeta fram förslag till ny abortlagstiftning som tar hänsyn till barnens rätt till liv.

Sven Johansson m.fl. begärde i motion 1978/79:1265

1. att riksdagen begär en utvärdering av abortlagen i enlighet med vad som anförs i motionen,
2. att riksdagen begär införande av lagfäst rätt för sjukvårdspersonal som av etiska eller religiösa skäl finner det oacceptabelt att medverka vid abortingrepp, att avstå från medverkan vid sådana ingrepp.

I motion 1978/79:1824 yrkade Linnéa Hörlén och Kersti Swartz

1. att riksdagen begär en utvärdering av lagens verkningar,
2. att riksdagen begär åtgärder med en intensifierad information om de stödåtgärder samhället erbjuder abortsökande.

Vidare efterlyste Ingegerd Troedsson m.fl. i motion 1978/79:1846 en utvärdering av abortlagen.

Socialutskottet slog i sitt betänkande med anledning av dessa motioner (SoU 1979/80:10) fast att abortlagen innebär en klar förbättring i förhållande till tidigare lagstiftning av det lagfästa skyddet för livsdugliga foster genom att den tid, från vilken abort får ske endast i undantagsfall, har sänkts från utgången av 20:e till utgången av 18:e havandeskapsveckan. Utskottet

anförde att i motsats till vad som gällde före abortlagens tillkomst skall i princip alla aborter efter utgången av 18:e havandeskapsveckan prövas av socialstyrelsen. En uttrycklig bestämmelse finns vidare intagen i lagen om att tillstånd till abort inte får lämnas om det kan antas att fostret är livsdugligt. Undantag från denna regel får endast göras då en fortsatt graviditet skulle medföra allvarlig fara för kvinnans liv eller hälsa. Mot denna bakgrund ansåg utskottet att det inte fanns skäl att göra en omprövning av bestämmelserna i abortlagen om förutsättningarna för sena aborter och avstyrkte bifall till motionen 1978/79:365.

I frågan om abortlagstiftningen skall ha som utgångspunkt kvinnans egen bestämmanderätt eller bygga på någon annan princip, ansåg utskottet att varken den förändring som skett ifråga om antalet legala aborter eller någon annan omständighet motiverade en omprövning av denna huvudprincip. Även om utskottet således inte var berett att förorda en omprövning av lagens huvudprinciper fanns enligt utskottet skäl som talade för att en utvärdering av lagen kom till stånd. Flera av motionerna innehöll yrkanden om en utvärdering av lagen och angav en rad frågeställningar som borde belysas. Utskottet konstaterade i sammanhanget att inte minst det förhållandet att lagen bygger på en helt annan princip än tidigare lagstiftning på området utgjorde motiv för att göra en utvärdering av lagens tillämpning och effekterna av denna. Även andra faktorer t.ex. regionala skillnader i fråga om abortfrekvens och förekomst av abortrådgivning utgjorde motiv för en utvärdering av lagen. Utskottet förordade därför att en utvärdering kom till stånd i enlighet med vad som anförts i motionerna 1978/79:1265, yrkande 1, 1978/79:1825 yrkande 1 och 1978/79:1846.

I fråga om yrkandet i motionen 1978/79:1265, yrkande 2, om lagreglering av sjukvårdspersonalens skyldighet att medverka vid abort konstaterade utskottet att yrkanden härom vid flera tillfällen avstyrkts av riksdagen. Med hänvisning till vad tidigare anförts i frågan avstyrkte utskottet även denna gång bifall till motionen. Utskottet förklarade sig dock – liksom tidigare – berett att på nytt pröva frågan om någon av sjukvårdshuvudmännen sökte tvinga personal med religiösa eller etiska betänkligheter att medverka vid abort i strid med socialstyrelsens anvisningar i ämnet.

Beträffande yrkande 2 i motion 1978/79:1824 rörande information om stödåtgärder för abortsökande konstaterade utskottet i sitt betänkande att en utvärdering av abortlagen inte fick hindra att preventivmedelsrådgivningen och andra abortförebyggande åtgärder byggdes ut av huvudmännen. Mot den bakgrunden och med beaktande av den föreslagna utvärderingen av lagen ansåg utskottet att yrkandet inte påkallade någon riksdagens åtgärd och avstyrkte motionen i denna del.

Riksdagen godkände till alla delar vad utskottet hemställt.

Abortutveckling och abortförebyggande åtgärder

Abortutvecklingen

Antalet legala aborter uppgick år 1974 till 30.636. Under det första året abortlagen gällde steg aborterna till 32.526. Därefter har antalet aborter minskat fram till år 1978 då de uppgick till 31.918. Abortfrekvensen har sedan länge visat regionala variationer. Förändringar i olika delar av landet under senare år kan i viss utsträckning sättas i samband med utbyggnaden av

preventivmedelsrådgivning och upplysning i samlevnadsfrågor.

Under år 1979 har aborttalen åter ökat – antalet aborter under året beräknas uppgå till ca 34.000. Ökningen är störst i vissa storstadsområden och hänför sig huvudsakligen till kvinnor, som är 30 år eller äldre. Aborterna bland tonåringar, som alltsedan år 1975 minskat, har även under år 1979 sjunkit i hela landet.

Medan aborttalen således legat på en relativt konstant nivå har födelsetalen minskat sedan mitten av 1970-talet från ca 110.000 födda barn årligen till 93.000 under år 1978. Under år 1978 avbröts i genomsnitt var 4:e graviditet genom abort. Under år 1979 har antalet födda barn ökat något. De analyser som har gjorts talar för att det även fortsättningsvis kan komma att ske en viss återhämtning beträffande födelsetalen. I detta sammanhang kan nämnas att statistiska centralbyrån på socialdepartementets uppdrag utför en kartläggning av orsakerna till det minskande barnantalet. En delrapport – Barn, behov eller börda – har avlämnats. Vidare pågår vid sociologiska institutionen vid Uppsala universitet en intervjuundersökning för att utröna inställningen dels till barnafödande och orsakerna till de attityder som förekommer, dels till olika preventivmedel.

Sedan abortlagen trädde i kraft har det skett en förskjutning mot tidigare aborter och enklare utrednings- och operationsförfarande. 90 % av samtliga aborter utförs numera före utgången av 12:e havandeskapsveckan och 85 % av samtliga aborter utförs polikliniskt.

Rådgivning om preventivmedel

I samband med att abortlagen antogs, beslutade riksdagen också om ökade insatser i fråga om preventivmedelsrådgivning och andra förebyggande åtgärder. Detta skedde mot bakgrund av ställningstagandet att abort borde betraktas som en nödfallsutväg och att födelsekontrollen borde ske med hjälp av preventiva åtgärder. Enligt riksdagens beslut ligger huvudansvaret för preventivmedelsrådgivningen på sjukvårdshuvudmännen. Dessa har fått rätt till ersättning från den allmänna försäkringen för rådgivning och information. Motsvarande ersättning utgår till organisationer som bedriver rådgivning med socialstyrelsens tillstånd samt till privatpraktiserande läkare. Sjukvårdshuvudmännens preventivmedelsrådgivning har vidare byggts ut väsentligt och ligger numera på en relativt jämn nivå i landet. I genomsnitt ligger rådgivningen f.n. på 300 besök/år/ 1.000 fertila kvinnor.

Det cirkulär med anvisningar till abortlagen som socialstyrelsen utfärdade år 1974 innehåller anvisningar rörande preventivmedelsrådgivningen, t.ex. organisationen av rådgivningen, vilka personalgrupper som kan medverka däri, omfattningen av verksamheten och informationen.

Särskilda kurser för läkare och barnmorskor i preventivmedelsrådgivning bekostas genom medel som anvisas under anslaget för efterutbildning av viss sjukvårdspersonal i statsbudgeten. Sedan år 1973 har barnmorskor härigenom utbildats för att självständigt bedriva preventivmedelsrådgivning. Sedan år 1978 har barnmorskor med sådan utbildning rätt att förskriva p-piller och numera sköts mer än hälften av rådgivningsverksamheten av barnmorskor.

Vidare kan nämnas att socialstyrelsen föreslagit sjukvårdshuvudmännen att utbildning anordnas för vissa yrkesgrupper som ofta möter frågor om födelsekontroll i sin verksamhet.

Abortförebyggande information och upplysning

Enligt riksdagens beslut fick socialstyrelsens nämnd för hälsoupplysning, h-nämnden, anslag under en 5-årsperiod för att bedriva abortförebyggande information. Därigenom möjliggjordes en brett upplagd upplysningsverksamhet om bl.a. sex- och samlevnadsfrågor enligt ett långsiktigt handlingsprogram. Med stöd av statliga medel har vidare en omfattande abortförebyggande information förekommit genom kvinno- och ungdomsorganisationerna, däribland flera invandrarorganisationer.

Upplysningsverksamhet i sex- och samlevnadsfrågor bedrivs även av riksförbundet för sexuell upplysning. Viss sådan information förekommer också i skolorna och inom skolhälsovården.

I h-nämndens upplysningsarbete har ingått en försöksverksamhet på Gotland i sex- och samlevnad åren 1973-1976. Satsningarna på Gotland har lett till att antalet rådgivningsbesök där sedan år 1976 varit dubbelt så stort som antalet i genomsnitt för landet i övrigt. Under åren 1976 och 1977 har abortfrekvensen på Gotland sjunkit kraftigt. Denna utveckling har fortsatt och under år 1979 var Gotland det enda område där antalet aborter minskat inom samtliga åldersgrupper. Samtidigt har antalet graviditeter bland yngre tonåringar minskat. Under år 1977 ökade födelsetalen på Gotland dessutom med 10 %.

I detta sammanhang bör även nämnas att socialstyrelsens mödra- och barnahälsovårdsutredning i sitt förslag till principprogram föreslår att huvudansvaret för såväl nämnda upplysnings- och informationsverksamhet som preventivmedelsrådgivningen skall ligga på primärvårdens och mödrahälsovårdens personal. Utredningens förslag har mottagits positivt av sjukvårdhuvudmännen.

Överväganden

Som framgår av vad jag nu har anfört har riksdagen godkänt socialutskottets förslag om en utvärdering av abortlagen. I likhet med utskottet anser jag – framför allt med hänsyn till den tid som nu har förflutit sedan abortlagen trädde i kraft och till det angelägna i att försöka minska abortfrekvensen i landet – att skäl föreligger att utvärdera lagen. Jag föreslår därför att en kommitté tillsätts för denna uppgift. Jag delar även utskottets uppfattning om avgränsningen av utvärderingen. Kommittén bör utgå från den huvudprincip som lagen bygger på, nämligen kvinnans rätt att inom vissa gränser själv bestämma om hon vill fullfölja en graviditet eller ej. Vidare bör de tidsfrister som reglerar abortförfarandet gälla även i fortsättningen.

När det gäller frågan om att lagreglera sjukvårdspersonalens skyldighet att medverka vid abort erinrar jag om att socialutskottet vid flera tillfällen förklarat sig berett att på nytt pröva frågan om sådan lagreglering om någon sjukvårdshuvudman inte skulle följa socialstyrelsens anvisningar.

Kommittén bör i första hand inrikta sitt arbete på att ge en mer djupgående bild av hur abortlagen kommit att praktiskt tillämpas i landet och kartlägga såväl positiva som negativa effekter av den nya abortlagstiftningen.

Den nya abortlagen skiljer sig från tidigare lagstiftning på området framför allt genom att kvinnan fått den principiella beslutanderätten i en abortsituation och genom att utredningsförfarandet vid aborterna avsevärt har förenklats. Det är därför av särskilt intresse att kommittén redovisar vilka konsekvenser dessa förhållanden har haft för de kvinnor som övervägt abort och sedan eventuellt gått igenom abort. I detta sammanhang bör även

mannens roll i abortsituationen särskilt uppmärksammas.

Riksdagen har fäst stor vikt vid att abortrådgivningen noggrant utvärderas och pekat på de regionala variationer som förekommer. Kommittén bör i sin kartläggning av hela abortförfarandet särskilt undersöka hur den rådgivning varit utformad som givits de abortsökande kvinnorna dels före, dels efter en eventuell abort. I sammanhanget bör om möjligt belysas hur kvinnan bedömer rådgivningen, kvinnors erfarenheter av olika utformning av rådgivning samt kuratorernas betydelse inom denna verksamhet. Även familjens roll i abortsituationen bör undersökas. Vidare bör om möjligt belysas vilken betydelse den nuvarande lagstiftningens utformning och abortrådgivningens innehåll och organisation har för att förhindra psykiska efterreaktioner hos kvinnor som gått igenom abort. Av stort intresse är givetvis att få del av sjukvårdspersonalens bedömning av vad som varit positivt och negativt med abortförfarandet enligt den nya lagen.

Abortutvecklingen och de regionala, arbetsmarknadsmässiga och åldersmässiga variationerna i abortfrekvensen bör analyseras. Särskilt den gynnsamma utvecklingen beträffande tonårsaborter bör studeras. I det sammanhanget bör belysas effekten av den abortförebyggande satsning som skett samt h-nämndens roll i upplysningsarbetet om sexualitet, samlevnad och födelsekontroll.

Kommittén bör studera hur förhållandena på arbetsmarknaden samt kulturella, sociala och religiösa faktorer påverkar möjligheten att fullfölja en graviditet och därmed inverkar på aborttalen. I sammanhanget måste även abortutvecklingen i förhållande till födelsetal och preventivmedelsanvändning uppmärksammas. Kommittén bör även belysa hur preventivmedelsrådgivningen fungerar och barnmorskans roll i rådgivningen. Kommittén bör särskilt uppmärksamma de problem som gäller att nå ut med information och rådgivning till olika grupper. En viktig målgrupp i detta sammanhang är invandrarna.

Kommittén bör med utgångspunkt i sin analys söka lägga fram konkreta förslag om abortrådgivningens utformning och innehåll samt abortförebyggande åtgärder i syfte att minska abortfrekvensen i landet. Om möjligt bör särskilda åtgärdsprogram föreslås för en förbättrad information om samlevnadsfrågor och om abortförebyggande åtgärder.

Kommittén bör i sitt arbete samråda med statistiska centralbyrån som har i uppdrag att utreda orsakerna till det minskande barnantalet. Kommittén bör vidare ta del av de forskningsprojekt som redovisats eller pågår inom området samt initiera nya projekt som bedöms kunna vara av värde för kommittén.

I den mån kommittén berör frågor som hänger samman med den allmänna hälso- och sjukvårdens omfattning, inriktning och organisation förutsätts samråd ske med företrädare för sjukvårdshuvudmännen.

Kommittén bör ta del av internationella erfarenheter vad avser abortutvecklingen.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en kommitté med högst 5 ledamöter med uppdrag att göra en utvärdering av abortlagstiftningen samt föreslå åtgärder som syftar till att

minska abortfrekvensen i landet,

att utse en av ledamöterna till ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredningen.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

5. Översyn av reglerna om vård oberoende av samtycke inom socialtjänst- och sjukvårdslagstiftningen m.m.

Dir 1980:45

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-29

Departementschefen, statsrådet Söder, anför efter samråd med statsrådet Holm.

Frågorna om vård utan samtycke tillhör de mest diskuterade i samband med reformeringen av sociallagstiftningen. För närvarande finns regler i barnavårdslagen (1960:97) om omhändertagande för samhällsvård av barn och ungdom mot föräldrarnas eller den unges egen vilja. När det gäller vuxna människor innehåller lagen om nykterhetsvård (1954:579) regler som gör det möjligt att under vissa förutsättningar tvångsinta alkoholmissbrukare på allmän vårdanstalt.

För vuxna narkotikamissbrukare finns det däremot inga motsvarande bestämmelser. Alkoholmissbrukare liksom narkotikamissbrukare kan ges vård oberoende av sitt samtycke inom sjukvården enligt lagen (1966:293) om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall (LSPV). Detta sker också i betydande omfattning.

Socialutredningen föreslog i sitt slutbetänkande, (SOU 1977:40) Social tjänst och socialförsäkringstillägg – lagar och motiv, att bestämmelserna om vård av barn och ungdom utan samtycke skulle tas in i en särskild lag men att den framtida socialtjänsten inte skulle innehålla några regler om tvångsvård av vuxna människor. Man hänvisade beträffande vuxna missbrukare till de möjligheter till vård oberoende av samtycke i företrädesvis akuta skeden som står till buds enligt LSPV. En minoritet inom socialutredningen förordade ett alternativt lagförslag som även medgav vård utan samtycke av vuxna såväl alkohol- som narkotikamissbrukare under längst tre månader.

Remissbehandlingen av socialutredningens betänkande visade att opinio nen var starkt splittrad när det gällde frågan om vård oberoende av samtycke av vuxna missbrukare. En särskild arbetsgrupp inom regeringskansliet redovisade år 1978 ett beslutsunderlag för regeringens ställningstagande i fråga om vård oberoende av samtycke inom socialtjänsten och sjukvår den.

Propositionen (1979/80:1) om socialtjänsten innebär att tvångsvård av vuxna missbrukare inte skall finnas inom socialtjänsten. I stället skall särskilda bestämmelser införas i LSPV om "avgiftning och annan psykiatrisk

vård" av vuxna alkohol- och narkotikamissbrukare. LSPV föreslås samtidigt byta namn till lag om psykiatrisk vård i vissa fall (LPV).

Beträffande barn och ungdomar behålls möjligheten att i vissa fall kunna bereda vård utom hemmet även mot den unges eller hans föräldrars vilja. Även på detta område innebär emellertid förslagen en starkare markering av den enskildes rätt att ta del i beslut som rör honom själv. Den enskilde skall med förtroende kunna vända sig till socialtjänsten med begäran om hjälp utan att riskera icke önskvärda konsekvenser i form av olika tvångsåtgärder.

Samtidigt råder enighet om, vilket har betonats i såväl propositionen som socialutskottets yttrande över denna, att samhället i vissa fall måste kunna använda sig av tvångsåtgärder mot den enskilde när detta erfordras för att avvärja ett omedelbart hot mot någons liv eller hälsa. Så kan vara fallet vid missbruk av alkohol eller narkotika. En missbrukare kan under längre eller kortare tid vara oförmögen att själv ta itu med sina problem och ta så aktiv del i behandlingsarbetet som socialtjänstlagen förutsätter.

Det kan då uppstå nödsituationer när det inte längre är möjligt för samhället att acceptera en vägran att ta emot erbjuden hjälp med de konsekvenser detta innebär i form av mänskligt lidande.

I propositionen föreslogs att en ny intagningsgrund, som särskilt gäller missbrukare, skulle införas i LSPV. Intagning med stöd av den föreslagna bestämmelsen skulle få bestå i högst fyra veckor. I anslutning härtill föreslogs olika ändringar i LSPV:s förfaranderegler. Propositionen bygger i dessa delar på förslag från den särskilda arbetsgruppen. För en utförligare beskrivning av lagförslagen och motiven för dessa får jag hänvisa till propositionen (del A s. 497 ff).

Från många håll har uttalats tveksamhet till den i propositionen valda lösningen att förlägga särskilda tvångsåtgärder mot missbrukare helt till sjukvården. Kritiken har gällt såväl rättssäkerhetsaspekter som den vårdfilosofi som präglat lagförslagen. I vissa fall har man ansett att den nu gällande nykterhetsvårdslagen inte bör upphävas i avvaktan på förslag om nya regler om vård utan samtycke.

Socialutskottet har i betänkandet SoU 1979/80:44 uttalat att det är nödvändigt att frågan om vård utan samtycke av vuxna missbrukare görs till föremål för en fortsatt utredning i en särskild parlamentarisk beredning. Särskilt har betonats att utredningen bör göras förutsättningslöst. Beredning en bör således vara fri att pröva olika vägar att tillgodose nödvändiga vårdbehov inom ramen för helhetssynen. Den bör överväga hur förfarandet bör utformas för att uppfylla nödvändiga krav på rättssäkerhet och objektivitet.

I utskottsutlåtandet har också framhållits vikten av en bred politisk samling i en fråga som kan innebära långtgående ingrepp i enskilda medborgares frihet och integritet.

Enligt min mening finns starka skäl för att i en parlamentarisk beredning belysa frågan om vård utan samtycke med avseende på lagstiftningen inom socialtjänsten och sjukvården. Det är angeläget att LSPV ses över i sin helhet och inte bara med avseende på missbruksvården. Önskemål har bl.a. framställts från flera håll om preciseringar av de yttringar av psykisk sjukdom som skall grunda rätt till vård enligt LSPV. Det är viktigt att dessa preciseringar står i överensstämmelse med allmänt vedertagna etiska principer såväl nationellt som internationellt.

Den nya beredningen bör också utvärdera effekterna av den nya lagstift

ningen för den medicinska och sociala vården av vuxna missbrukare. Beredningen bör även belysa sambandet och de samordningsbehov som kan föreligga mellan olika bestämmelser av tvångskaraktär inom socialtjänst, sjukvård, kriminalvård och ordningslagstiftning. Beredningen bör inte se sitt uppdrag begränsat till att gälla enbart vuxna missbrukare. Även anslutande regler för vård av unga och för vård av annan karaktär än missbruksvård bör ingå i beredningens uppgifter.

Utredningen bör utgå ifrån att samhället har ett ansvar för alla individer och sikta till att skapa största möjliga rättstrygghet för den enskilde och bästa möjligheter till en individuellt anpassad vård i en sammanhållen vårdkedja. Lekmannainflytandet bör om möjligt förstärkas.

De delar av socialtjänstlagstiftningen som är avsedda att utgöra ett grundläggande skydd för barn och ungdomar i risksituationer, främst lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) bör bli föremål för ytterligare överväganden. Beredningen bör sålunda förutsättningslöst över väga om några initiativ bör tas till ändringar eller tillägg i reglernas utformning. Beredningen bör i denna del samråda med utredningen (Ju 1977:08) om barnens rätt.

Propositionen om socialtjänsten behandlas för närvarande i riksdagen. Som ovan redovisats har socialutskottet redan förordat att det snarast skall tillsättas en parlamentarisk beredning med vissa uppgifter beträffande vården av vuxna missbrukare m.m. Riksdagen har bifallit utskottets hemställan (rskr 1979/80:142).

I sitt slutliga betänkande (SoU 1979/80:44) över propositionen har utskottet vidare föreslagit att den nya socialtjänstlagstiftningen skall träda i kraft den 1 januari 1982 och inte den 1 januari 1981 såsom förutskickats i propositionen. Med hänsyn härtill bör det vara möjligt att under den tid som återstår till ikraftträdandet låta den av riksdagen begärda parlamentariska beredningen utreda frågan ytterligare så att ett nytt förslag till lagstiftning om vård oberoende av samtycke för vuxna missbrukare kan presenteras för riksda gen.

Skador hos nyfödda barn till missbrukande kvinnor har under senare tid uppmärksammats alltmer. Frågan om vilka medel som bör stå mödra- och socialvården till buds för att i akuta situationer genomföra en nödvändig vård i fall av missbruk som allvarligt hotar det väntade barnets hälsa bör utredas av beredningen.

Utredningsarbetet bör bedrivas så att ett förslag kan läggas fram i sådan tid att en ny lagstiftning kan träda i kraft samtidigt med att nu gällande vårdlagar ersätts av socialtjänstlagstiftningen.

Beredningen bör i utredningsarbetet beakta de övriga frågor som socialut skottet i betänkande 1979/80:44 har ansett bör prövas av beredningen.

Med hänvisning till vad jag har anfört nu hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för socialdepartementet

att tillkalla en kommitté med sex ledamöter med uppdrag att dels genomföra en översyn av bestämmelserna om vård oberoende av samtycke inom socialtjänst- och sjukvårdslagstiftningen och därvid med förtur utar beta ett förslag beträffande vården av vuxna alkohol- och narkotikamissbru kare i sådan tid att en ny lagstiftning kan träda i kraft samtidigt med att nu gällande vårdlagar inom social-, nykterhets- och barn- och ungdomsvården ersätts av socialtjänstlagstiftningen, dels följa och utvärdera den sociala vårdlagstiftning som beslutas med anledning av propositionen 1979/80:1 om socialtjänsten och som underlag härför kartlägga nuvarande förhållanden

inom missbruksvården m.m.,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes framställan.

(Socialdepartementet)

6. Samordningsorgan för alkoholfrågor

Dir 1980:47

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-14

Departementschefen, statsrådet Söder anför.

Alkoholfrågorna har på senare tid varit föremål för en omfattande politisk debatt. Debatten har visat att det finns en utbredd medvetenhet om att alkoholproblemen i vårt samhälle har blivit så stora att insatserna för att bekämpa dem nu måste intensifieras. Antalet människor som drabbas av skador och sjukdomar till följd av alkoholmissbruk har ökat kraftigt. Ökningen är särskilt markant bland ungdomar och kvinnor. Skadorna blir också allt allvarligare. Blandmissbruk av alkohol, narkotika och andra droger tenderar att öka.

Vi vet numera att det finns ett klart samband mellan totalkonsumtion och missbruket av alkohol. Den kraftiga uppgång av alkoholkonsumtionen som har ägt rum i Sverige under efterkrigstiden inger mot denna bakgrund stor oro. Målet för alkoholpolitiken är att nedbringa konsumtionen och därmed minska skadorna.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 6 december 1979 har jag tillkallat en särskild arbetsgrupp med uppgift att genomföra en brett upplagd kampanj mot överlåtelse av alkohol till ungdomar. Kampanjen, som inleddes förra månaden, och beräknas pågå åtminstone t.o.m. första halvåret 1981, har som mål att pressa ned alkoholkonsumtionen bland ungdomar under 20 år.

Ett centralt inslag i alkoholpolitiken är att påverka allmänhetens attityder och värderingar när det gäller alkoholbruk och alkoholmissbruk. I det arbetet spelar folkrörelserna en viktig roll. I april 1980 inbjöd jag representerar för en lång rad organisationer till överläggningar om hur man kan komma tillrätta med alkoholproblemen. Många synpunkter av stort värde för en intensifierad kamp mot alkoholmissbruket kom fram vid detta tillfälle.

Alkoholpolitiska frågor eller frågor med alkoholpolitisk anknytning handläggs inte bara i socialdepartementet, utan också i flera andra departement. För att åstadkomma effektiva åtgärder mot alkoholmissbruket bör dessa olika insatser samordnas. I årets budgetproposition förutskickade jag därför att en samarbetsgrupp mellan de berörda departementen skulle inrättas i detta syfte.

Ett enhälligt socialutskott har i sitt av riksdagen godkända betänkande

(SoU 1979/80:31, rskr 1979/80:184) förordat att den avsedda samarbetsgruppen skall få formen av ett samordningsorgan på alkoholområdet med uppgift att i första hand lägga fram förslag som kan beaktas senast i nästa års budgetproposition. I andra hand bör samordningsorganet få vissa mer långsiktiga uppgifter. I samordningsorganet bör enligt socialutskottet ingå, förutom ledande tjänstemän från berörda departement, även cheferna för de statliga myndigheter i vilkas verksamhet det ingår att behandla alkoholfrågor.

Frågor som berör samordningsorganets arbetsuppgifter har senare också behandlats av skatteutskottet (SkU 1979/80:44, rskr 1979/80:260).

Jag har understrukit betydelsen av att de alkoholpolitiska insatserna ges hög prioritet. De preciseringar av samordningsorganets uppgifter som riksdagen har gjort ligger enligt min mening helt i linje med detta önskemål. Ett sådant samordningsorgan bör därför nu inrättas, med de uppgifter som riksdagen har förordat.

Samordningsorganet bör arbeta med största skyndsamhet och fortlöpande behandla de frågor som bedöms som angelägna inom det alkoholpolitiska området.

Det är många förhållanden i samhället som kan utgöra en grogrund för missbruket. Förändringar i samhällsmiljön har i många fall skapat otrygghet och utsatt människor för svåra påfrestningar. Det är nödvändigt att kampen mot alkoholmissbruket också innefattar krav på en bättre samhällsplanering. En förbättrad arbets-, boende-, skol- och fritidsmiljö skulle minska otryggheten och den sociala isoleringen och därmed få stor betydelse för att förebygga såväl missbruk av olika slag som många andra sociala och psykiska problem.

Samtidigt är det uppenbart att alkoholens tillgänglighet spelar en avgörande roll för konsumtions- och skadeutvecklingen. Det senaste årets alkoholpolitiska debatt har också i stor utsträckning gällt frågan hur de restriktioner som finns på alkolholområdet kan förstärkas. Även frågan om en bättre efterlevnad av gällande bestämmelser har härvid uppmärksammats. Samordningsorganet bör få till uppgift att närmare överväga olika åtgärder härför. Jag tänker bl.a. på åldersgränsens iakttagande vid inköp från systembutikerna och åtgärder för att motverka langning. Vidare bör samordningsorganet med förtur utreda möjligheterna att begränsa skattefri införsel av alkoholdrycker till Sverige och att förbjuda försäljning av s.k. snabbvinsatser.

Riksdagen har på förslag av socialutskottet i dess tidigare nämnda betänkande uttalat att prissättningen på alkoholdrycker mera aktivt än hittills skall användas som ett instrument i konsumtionsbegränsande syfte. All statlig representation borde enligt utskottet vara spritfri. Staten borde visa stor återhållsamhet i fråga om användningen av andra alkoholhaltiga drycker i representationssammanhang. Beträffande den privata företagsrepresentationen fattade riksdagen på förslag av skatteutskottet principbeslut om att representationsavdrag inte skall medges för spritdrycker och vin fr.o.m. år 1981. Samordningsorganet bör se till att erforderliga initiativ tas för att följa upp dessa riksdagsbeslut.

På längre sikt bör samordningsorganet genomföra en översyn och utvärdering av det samlade restriktionssystemet. De tekniska förutsättningarna att införa en registrering av alkoholinköp liksom en ransonering av sådana inköp bör vidare utredas.

Restriktionssystemet utgör en viktig del av alkoholpolitiken. Men en bred

alkoholpolitisk satsning måste innefatta också andra betydelsefulla områden. Jag vill här först peka på det viktiga opinionsbildande arbetet. Detta måste bedrivas i olika former och med varierande inriktning. Det handlar om både allmänna informationsinsatser och särskilda, målgruppsinriktade kampanjer.

En rad initiativ på detta område har tagits under senare år. Jag har nämnt den pågående kampanjen mot överlåtelse av alkohol till ungdom. Den till socialstyrelsen knutna nämnden för alkoholfrågor har fördelat betydande medel till information. Vidare har statens ungdomsråd sedan 1972 fördelat särskilda bidrag till upplysningsverksamhet i alkohol- och narkotikafrågor. Samordningsorganet bör skaffa sig en överblick över vad som görs och planeras inom detta område och lägga fram förslag till sådana kompletterande eller förändrade insatser som kan framstå som angelägna.

Informationsinsatserna bör emellertid inte isoleras från andra förebyggande åtgärder. Av särskild betydelse är här insatser inom skolans och arbetslivets områden. Samordningsorganet bör överväga möligheterna att effektivisera och förbättra skolans insatser för att förebygga bruk och missbruk av alkohol och andra beroendeframkallande medel. När det gäller arbetslivet bör samordningsorganet bl.a. uppmärksamma de försök med s.k. kamratstödjande insatser som förekommer på vissa arbetsplatser i syfte att motverka uppkomsten av främst alkoholproblem. Sådana verksamheter bedrivs i dag med stöd av bl.a. socialstyrelsens nämnd för alkoholfrågor.

När det gäller vård och rehabilitering av människor med missbruksproblem vill jag först konstatera att socialvården står inför betydande förändringar under de närmaste åren. Jag syftar bl.a. på förslaget till nya socialtjänstlagstiftningen (prop. 1979/80:1). Jag kommer inom kort att föreslå regeringen att tillkalla en särskild parlamentarisk beredning med uppgift att följa och utvärdera den nya lagstiftningen, liksom att kartlägga nuvarande förhållanden inom missbruksvården m.m. och att fortsätta översynen av bestämmelserna om vård oberoende av eget samtycke inom socialtjänst- och sjukvårdslagstiftningen.

I april i år träffades en överenskommelse mellan statens förhandlingsnämnd, landstingsförbundet och Svenska kommunförbundet om huvudmannaskapet för institutionerna inom den framtida socialtjänsten. Denna överenskommelse, som regeringen nyligen har underställt riksdagen för godkännande (prop. 1979/80:172), kommer att få stor betydelse inte minst för vården av alkoholmissbrukare. I överenskommelsen ingår att kommuner och landstingskommuner i samverkan skall påbörja en länsvis institutionsplanering, som förutsätts vara avslutad före den 1 oktober 1981.

När det gäller frågan om formerna för tillnyktring av akut berusade personer pågår f.n. en särskild försöksverksamhet på en rad orter i landet. Verksamheten utvärderas av en arbetsgrupp under socialdepartementets ledning. En slutlig utvärdering beräknas kunna redovisas inom något år.

En rad olika aktiviteter för att kartlägga, förändra och förbättra vård- och rehabiliteringsinsatserna för alkoholmissbrukare pågår sålunda redan. Det bör ankomma på samordningsorganet att nära följa detta arbete. Samordningsorganet bör särskilt uppmärksamma frågan hur samhällets olika insatser för människor med missbruksproblem inom bl.a. skolan, socialvården, sjukvården och arbetslivet kan samordnas bättre än vad som ofta är fallet i dag. Samordningsorganet bör också följa det arbete som utförs av de frivilliga organisationerna, vilkas insatser inom detta fält har kommit att få en

allt större betydelse som komplement till de samhälleliga verksamheterna.

Det växande alkoholmissbruket bland kvinnor bör uppmärksammas särskilt. Undersökningar, inriktade på alkoholproblem hos kvinnor, visar markanta skillnader i sjukdomsbild och social situation mellan kvinnor och män. Behandlingsresurser för alkoholmissbrukare har formats av traditionen att missbrukare är män. Det bör undersökas hur behandlingsresurserna på bästa sätt kan utnyttjas för att tillgodose de vårdbehov som finns hos kvinnliga missbrukare. Barnens situation i familjer där missbruk förekommer måste särskilt uppmärksammas.

Alkoholmissbruk är en av de allvarligaste orsakerna till fosterskador. Alkoholen beräknas varje år orsaka ca 400 fosterskador, varav 100 allvarliga. Möjligheterna att utveckla stöd till gravida kvinnor bör uppmärksammas, liksom frågan om förebyggande insatser och särskilda vårdinsatser på området.

En av förutsättningarna för en realistisk alkoholpolitik är goda kunskaper om alkoholkonsumtionens och alkoholskadornas omfattning och förändringar, totalt och inom olika befolkningsgrupper. Det finns redan en rad data som belyser dessa och närliggande frågor. Jag anser emellertid att samordningsorganet bör få till uppgift att pröva om detta kunskapsunderlag är tillräckligt eller om det behöver förstärkas genom ytterligare insatser.

Det är viktigt att samordningsorganet har ett nära samarbete med socialstyrelsens nämnd för alkoholfrågor, som har en bred folkrörelseanknytning.

Samordningsorganet bör vidare ha nära samråd med Systembolaget AB och Vin och Spritcentralen AB. Företrädare för dessa bör kallas till samordningsorganets sammanträden då frågor som berör deras verksamhetsområden behandlas.

Som en utgångspunkt för samordningsorganets arbete skall gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt gäller de direktiv som utfärdats till kommitteer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20).

I samordningsorganet bör ingå statssekreterarna i social-, justitie-, kommunikations-, budget-, utbildnings-, handels-, arbetsmarknads- och kommundepartementen samt cheferna för socialstyrelsen, skolöverstyelsen, rikspolisstyrelsen och generaltullstyrelsen. Förutom ledamöterna bör även ersättare för dessa utses. Ordförande i samordningsorganet bör vara statssekreteraren i socialdepartementet.

Med hänvisning till vad jag har anfört nu hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla ledamöter och ersättare för dessa i ett samordningsorgan för alkoholfrågor med uppdrag att dels lägga fram förslag som kan beaktas senast i nästa års budgetproposition, dels initiera och planlägga arbetet för de ytterligare åtgärder som kan anses nödvändiga, dels pröva frågan om upprättande av ett mera långsiktigt program på alkoholområdet,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om experter, sekreterare och annat biträde åt samordningsorganet.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

7. Översyn av föräldraförsäkringen m.m.

Dir. 1980:53.

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-29

Departementschefen, statsrådet Söder, anför.

Föräldraförsäkringen infördes år 1974 och har sedan dess successivt byggts ut i betydande omfattning genom ett flertal riksdagsbeslut. Senast har riksdagen i mars 1980 bifallit regeringens förslag om bl.a. utbyggnad av den särskilda försäldraförsäkringen fr.o.m. den 1 juli i år.

Samtidigt med att föräldraförsäkringen trädde i kraft tillsattes en utredning för att följa försäkringens utveckling och lämna de förslag till förbättringar som den ansåg vara behövliga. Utredningen har redovisat sitt arbete i betänkandena (SOU 1975:62) Förkortad arbetstid för småbarnsföräldrar och (SOU 1978:39) Föräldraförsäkring. De förslag utredningen lämnat har till stora delar förverkligats med vissa ändringar i konstruktionen av de föreslagna systemen. Med det sistnämnda betänkandet har utredningen avslutat sitt arbete med föräldraförsäkringen.

Föräldraförsäkringen innehåller nu tre huvuddelar, nämligen föräldrapenning i samband med barns födelse, särskild föräldrapenning och föräldrapenning för tillfällig vård av barn.

Föräldrapenning i samband med barns födelse utgår under 180 dagar. Föräldrapenning kan utgå med helt eller halvt belopp och får som huvudregel disponeras längst till 270:e dagen efter barnets födelse. Hel föräldrapenning utgår i regel med samma belopp som förälderns sjukpenning, dvs. med 90 % av den sjukpenninggrundande inkomsten, men med ett lägsta belopp på 32 kr. per dag (garantinivå). Detta garantibelopp höjs den 1 juli 1980 till 37 kr. per dag.

Särskild föräldrapenning utgår under 90 dagar vid heltidsledighet. Den kan användas även när en arbetstagare har förkortad arbetstid och utgår då som halv eller en fjärdedels föräldrapenning. Särskild föräldrapenning kan disponeras valfritt till dess barnet fyller åtta år eller slutar första skolåret. Den särskilda föräldrapenningen fördelas mellan föräldrarna så att vardera föräldern har rätt till 45 dagar. Förälder kan med en anmälan till försäkringskassan överlåta sin tid eller del av den till den andra föräldern. Sedan den 1 januari 1980 utgår särskild föräldrapenning under dessa 90 dagar med i regel samma belopp som förälderns sjukpenning. Fr.o.m. den 1 juli 1980 kan den särskilda föräldrapenningen utgå under ytterligare 90 dagar för barn födda år 1980 och senare. Ersättningen under dessa nytillkommande 90 dagar utgår lika för alla med garantinivån 37 kr. per dag.

Föräldrapenning för tillfällig vård av barn kan utgå vid barnets eller dess ordinarie vårdares sjukdom, smittförekomst hos barnet eller dess ordinarie

vårdare samt för besök med barnet i förebyggande hälsovård. Reglerna för föräldrapenning för tillfällig vård av barn överensstämmer i fråga om ersättningens storlek i huvudsak med de regler som gäller för sjukpenning. Ersättning kan fr.o.m. den 1 januari 1980 utgå under högst 60 dagar per år och barn under 12 års ålder. Fadern har dessutom en självständig rätt till föräldrapenning under tio dagar för tillfällig vård av barn i samband med barnets födelse.

Sedan den 1 januari 1980 kan en särskild havandeskapspenning utgå till gravida kvinnor som på grund av arbetets art inte kan fortsätta i sitt ordinarie arbete och inte heller kan omplaceras till andra arbetsuppgifter. Havandeskapspenningen utgår med belopp motsvarande sjukpenningen och kan utgå under högst 50 dagar under tiden fr.o.m. den sextionde t.o.m. den elfte dagen före den beräknade förlossningen.

Enligt lagen (1978:410) om rätt till ledighet för vård av barn m.m. har föräldrar rätt att med bibehållet anställningsskydd vara helt lediga från arbetet eller förkorta sin dagliga arbetstid till tre fjärdedelar av normal arbetstid så länge de vårdar barn under ett och ett halvt års ålder. Rätten till förkortad arbetstid, i vanliga fall sex timmar per dag, gäller även till dess barnet är åtta år eller har avslutat det första skolåret. Rätten till ledighet är fristående från ersättningsreglerna inom föräldraförsäkringen. Föräldrarna har dock alltid rätt till ledighet från sin anställning under tid då ersättning utgår från föräldraförsäkringen.

I propositionen 1977/78:104 med förslag till den nyssnämnda lagen om rätt till ledighet för vård av barn m.m. anförde föredragande statsrådet att han ansåg det lämpligt att – sedan reformen börjat verka – en arbetsgrupp tillsattes för att utvärdera reformens arbetsmarknadsmässiga konsekvenser och dess effekter för barn och föräldrar. Arbetsgruppen borde även få i uppdrag att undersöka effekterna av de regler om särskild föräldrapenning och därmed sammanhängande föräldraledighet som infördes den 1 januari 1978.

Socialförsäkringsutskottet har också, bl.a. i utlåtandena 1978/79:24 och 1979/80:11, utgått från att en översyn av föräldraförsäkringen skall göras och då innefatta en rad frågor som tagits upp i olika riksdagsmotioner. Det gäller bl.a. frågor om föräldrapenning för besök i fritidshem, reglerna om föräldrapenningens nivå för den förvärvsarbetande föräldern när den andra föräldern är hemarbetande, villkoren för föräldrapenning för tillfällig vård av barn samt de samhällsekonomiska och arbetsmarknadsmässiga konsekvenserna av ledighetslagstiftningen.

I årets budgetproposition har aviserats en översyn av föräldraförsäkringen i syfte att förenkla regelsystemet.

Jag anser nu tiden vara mogen att göra den tidigare aviserade utvärderingen och översynen av reglerna för rätt till ledighet för vård av barn samt ersättningsreglerna inom föräldraförsäkringen och för havandeskapspenning. En särskild utredare bör tillkallas för uppgiften. Till utredningen bör vidare knytas personer med erfarenheter av och kunskaper om föräldraförsäkringens regelsystem och administration samt om dess konsekvenser för arbetsmarknaden.

Huvuduppgiften för utredningen bör vara att göra en övergripande genomgång av de praktiska erfarenheterna av ledighets- och ersättningsreglerna såväl ur den enskildes synpunkt som ur arbetsmarknads- och administrativa synpunkter. Genomgången bör bl.a. ta sikte på behovet av och möjligheterna att genomföra förenklingar i regelsystemet m.m. Informa-

tionens utformning och effekter bör också utvärderas. Det bör ankomma på utredningen att i anslutning till redovisningen av resultatet av sin genomgång också lägga fram förslag till de regeländringar som översynen ger anledning till. Utgångspunkten för utredningens arbete bör dock vara att riksdagsbeslutet i mars 1980 om föräldraförsäkringens omfattning står fast.

I fråga om föräldraförsäkringen vill jag tillägga följande som utgångspunkter för översynen.

De tre olika formerna av föräldrapenning har tillkommit för att tillgodose olika behov av ledighet för vård av barn. Detta har lett till att ersättningsreglerna skiljer sig mellan de olika delarna av försäkringen. Föräldraförsäkringen har därmed blivit mycket detaljrik och svår att överblicka för den enskilde föräldern. Försäkringen ställer också stora krav på dem som svarar för dess administration och tillämpning. Den snabba utbyggnaden av försäkringen med nya utbyggnadsetapper i stort sett varje år har också lett till ett flertal övergångsbestämmelser som ytterligare försvårar överblicken. I vissa fall är flera övergångsbestämmelser i tillämpning samtidigt. Inte minst under de senaste åren har därför behovet av förenklingar av reglerna inom föräldraförsäkringen och besparingar inom administrationen påtalats allt oftare. Behovet av förenkling har också understrukits i socialpolitiska samordningsutredningens betänkande (SOU 1979:94). Den nya utredningen bör pröva om reglerna kan förenklas och förtydligas så att överblickbarheten ökas och administrationen förenklas. Det gäller här att nå bästa möjliga avvägning mellan barnfamiljernas och arbetslivets intressen.

Inom föräldraförsäkringen finns inga begränsningar av antalet ersättningsperioder eller någon regel om minsta antal ersättningsdagar under en period. Utredningen bör pröva om det med hänsyn till administrationskostnaderna och olägenheterna för arbetslivet sett i förhållande till utbetald ersättning finns anledning att införa regler om viss sammanhängande ersättningstid för föräldrapenning i samband med barns födelse och för särskild föräldrapenning.

Utredningen bör ta del av socialförsäkringsutskottets behandling av frågor rörande föräldraförsäkringen under de senaste åren.

Reglernas och informationens effekter bör studeras även från jämställdhetssynpunkt. Härvid bör utredningen samråda med jämställdhetskommittén (Ju 1976:08). I övrigt bör utredningen samråda med bl.a. sjukpenningkommittén (S 1978:04) och studiestödsutredningen (U 1975:16).

Som en utgångspunkt för utredningens arbete skall gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt gäller de direktiv som utfärdats till kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20).

Utredningens arbete bör bedrivas med sikte på att resultaten av översynen skall kunna redovisas under år 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för socialdepartementet

att tillkalla en särskild utredare för att göra en översyn av reglerna för rätt till ledighet för vård av barn och av ersättningsreglerna inom föräldraförsäkringen m.m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt

utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna för utredningen skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

8. Försäkringsdomstolarnas verksamhet m.m.

Dir 1980:57

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-19

Departementschefen, statsrådet Söder, anför

En ny besvärsorganisation inom socialförsäkringen med tre regionala försäkringsrätter trädde i funktion den 1 januari 1979. Försäkringsrätterna är sedan dess första besvärsinstans för främst socialförsäkringsärenden m.m. som handläggs av de allmänna försäkringskassorna. Beslut av försäkringsrätt kan överklagas hos försäkringsöverdomstolen som är högsta instans i socialförsäkringsärenden. Vid nämnda tidpunkt infördes även ett tvåpartsförfarande inom socialförsäkringen genom att riksförsäkringsverket fick i uppgift att bevaka rättspraxis samt inträda som part vid socialförsäkringens överinstanser.

En särskild organisationskommitté för försäkringsrätterna (1978:02) inrättades för att ombesörja erforderliga förberedelser för de nya försäkringsrätternas verksamhet.

Regeringen medgav den 10 november 1978 att organisationskommittén fortsatte sin verksamhet efter det att försäkringsrätterna trätt i funktion den 1 januari 1979. Kommittén skulle i sitt fortsatta uppdrag i samråd med försäkringsrätterna bl.a. utveckla gemensamma arbetsrutiner för rätterna och i övrigt överväga behovet av och formerna för administrativ samordning mellan rätterna. Kommittén borde även överväga möjligheterna till viss administrativ samordning mellan försäkringsrätterna och riksförsäkringsverket resp. försäkringsöverdomstolen.

Organisationskommittén har i november 1979 överlämnat promemorian Administrativ samordning mellan försäkringsdomstolarna m.m. I promemorian konstaterar kommittén att det finns åtskilliga arbetsuppgifter, bl.a. på det ekonomioch personaladministrativa området, där behov finns av ett samordningsorgan för försäkringsdomstolarna. Kommittén föreslår därför att ett sådant organ, benämnt försäkringsdomstolarnas samarbetsnämnd, inrättas. Enligt förslaget bör nämnden bestå av representanter för berörda intressenter samt ha ett kansli.

Organisationskommittén hade inhämtat synpunkter från försäkringsöverdomstolen, riksförsäkringsverket, Centralorganisationen SACO/SR och Tjänstemännens centralorganisation. Riksförsäkringsverket och de centrala personalorganisationerna har inte haft någon erinran mot kommitténs förslag om inrättande av ett samarbetsorgan. Man har dock anfört vissa synpunkter på samarbetsorganets uppgifter och sammansättning. Försäkringsöverdomstolen anser att det samordningsbehov som finns

beträffande överdomstolens verksamhet kan tillgodoses utan att en särskild samarbetsnämnd inrättas.

Jag kan i huvudsak ansluta mig till organisationskommitténs bedömning av behovet av en viss administrativ samordning mellan försäkringsdomstolarna. Jag är dock inte beredd att förorda att ett särskilt permanent samordningsorgan inrättas. I stället bör behovet av samordningsinsatser under det pågående inledningsskedet för den nya besvärsorganisationen tillgodoses genom ett organ i kommittéform.

Försäkringsrätterna har f.n. mycket stora ärendebalanser. Med hänsyn till att det ofta är fråga om ärenden av stor betydelse för den enskildes försörjning har riksdagen på regeringens förslag anvisat medel till betydande personalförstärkningar vid försäkringsrätterna under nästa budgetår (prop. 1979/80:100 bil. 8, SfU 13, rskr 200). Regeringen har på mitt förslag medgett att personalförstärkningarna genomförs redan fr.o.m. den 1 maj 1980.

Med hänsyn till de stora ärendebalanserna vid försäkringsrätterna anser jag det emellertid nödvändigt att möjligheterna prövas att vidta även andra åtgärder för att förkorta väntetiderna för ärenden hos rätterna. Dessa åtgärder kan bl.a. vara av administrativ eller organisatorisk karaktär.

Mot bakgrund av vad jag här har anfört föreslår jag att en kommitté tillkallas för att göra en genomgång av möjliga åtgärder för att förkorta väntetiderna vid besvär i socialförsäkringsärenden samt i övrigt behandla vissa gemensamma frågor för försäkringsdomstolarna m.m. I sistnämnda avseende bör kommittén ha till uppgift att verka för samordning i främst administrativa frågor mellan försäkringsdomstolarna inbördes samt mellan dessa och övriga organ inom socialförsäkringsområdet. Kommittén får därmed funktionen som ett tillfälligt samrådsorgan för försäkringsdomstolarna, riksförsäkringsverket och försäkringskasseområdet. Det finns också anledning att hålla kontakt med det allmänna domstolsväsendet för att ta tillvara erfarenheterna därifrån. Samråd mellan kommittén och domstolsverket bör därför förekomma i administrations- och effektivitetsfrågor.

En första huvuduppgift för denna kommitté bör vara att skyndsamt utreda vilka administrativa och organisatoriska åtgärder som kan vidtas för att minska ärendebalanserna och därmed förkorta väntetiderna för besvär hos försäkringsdomstolarna. Åtgärderna bör inriktas på att utifrån de hittillsvarande erfarenheterna av den nya besvärsorganisationen uppnå effektivast möjliga ärendehandläggning. Kommittén bör därvid vara oförhindrad att föreslå sådana justeringar i besvärsreglerna som kan underlätta försäkringsrätternas arbete. Kommittén bör även överväga behovet av och möjligheterna att genomföra någon form av fullföljdsbegränsning, främst i högsta instans.

Alla besvär över beslut av riksförsäkringsverket beträffande arbetsgivaravgift och av lokal skattemyndighet beträffande pensionsgrundande inkomst och egenavgift prövas av försäkringsrätten för Mellansverige. Förslag finns om att handläggningen av ärenden rörande arbetsgivaravgift i första instans skall decentraliseras till de lokala skattemyndigheterna och att besvärsprövningen i samband därmed skall flyttas över till besvärsorganisationen på skatteområdet. Kommittén bör undersöka möjligheterna att genomföra en överflyttning av besvärsprövningen i dessa ärenden till skatteområdet utan att avvakta nämnda överflyttning i första instans.

Kommittén bör även i övrigt överväga olika åtgärder som skulle kunna leda till en minskning av ärendebalanserna och därmed en förkortning av handläggningstiderna vid försäkringsdomstolarna. Därvid bör kommittén

självfallet dra nytta av erfarenheterna från annan förvaltnings- eller domstolsverksamhet.

Organisationskommittén för försäkringsrätterna har i avvaktan på ställningstagande till förslaget om en samarbetsnämnd fortsatt sitt arbete med vissa frågor rörande arkivering, beredskapsplanering m.m. Detta arbete bör tas över av den nya kommittén och organisationskommitténs verksamhet därmed upphöra.

Kommittén bör i början av sitt arbete samt vidare under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter. Kommittén bör därutöver informera berörda arbetstagare om kommitténs arbete.

Kommitténs uppgift som samordningsorgan för försäkringsdomstolarna bör avse en period av högst två år. Kommittén bör dock senast den 1 oktober 1981 redovisa erfarenheterna av sin verksamhet i detta avseende samt förslag till hur ett eventuellt behov av fortsatta samordningsinsatser bör tillgodoses.

Som en utgångspunkt för kommitténs arbete bör gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt bör här i tillämpliga delar gälla de direktiv som utfärdats till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20).

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för socialdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst 6 ledamöter för att behandla vissa gemensamma frågor för försäkringsdomstolarna samt överväga åtgärder för att minska väntetiderna vid besvär i socialförsäkringsärenden,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén. Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna för kommittén skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

9. Utredning om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens (PBU/BUP) samt den kommunala familjerådgivningens framtida verksamhet

Dir 1980:60

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Statsrådet Holm anför efter samråd med departementschefen, statsrådet Söder.

Bakgrund

En särskild organisation för en mentalhygienisk och psykiatrisk verksamhet för barn och tonåringar är av relativt sent datum. Under 1930- och 1940-talen började enstaka barnpsykiatriska vårdenheter inrättas först i privat, senare också i samhällets regi. År 1945 beslutades första gången om statsbidrag till tjänster för psykisk barna- och ungdomsvård, kungörelse 1945:489, senare ersatt av kungörelse (1960:619) angående statsbidrag till psykisk barna- och ungdomsvård. Den sistnämnda upphörde att gälla den 1 januari 1976, då verksamheten i stället blev ersättningsberättigad från den allmänna sjukförsäkringen.

Statsbidragen skulle enligt bestämmelserna utgå till landstingskommuner och kommuner utanför landsting för vård som utövades vid en central i anslutning till ett sjukhus med barn- och ungdomspsykiatrisk verksamhet eller vid en eller flera fristående centraler eller filialer som kunde repliera på vårdplatser vid något närbeläget sjukhus. Barn- och ungdomspsykiatrisk vård finns nu sedan år 1971 i både öppen och sluten form i samtliga landsting. Verksamheten leds av sjukvårdsstyrelsen utom i Stockholms läns landsting, där landstingets sociala nämnd ansvarar för verksamheten. Totalt finns i landet 30 allmänna barn- och ungdomspsykiatriska kliniker samt tre specialkliniker på regionsjukhusen i Lund, Stockholm och Uppsala. Vid klinikerna bedrivs både öppen och sluten vård (ca 660 vårdplatser år 1975). Dessutom finns fristående mottagningar utanför sjukhus i 7 landsting samt i Göteborg (8 st.) och Stockholm (22 st.). Mottagningarna i Stockholm har sitt ursprung i den år 1933 av Stockholms stads barnavårdsnämnd inrättade rådgivningsbyrån. Från denna växte ett nät av fristående centraler fram i Stockholms stad. Dessa övergick till landstinget år 1971 men tillhör där som nyss har nämnts den sociala nämndens ansvarsområde. Verksamheten kallas ibland för PBU, ibland BUP. PBU (psykisk barn- och ungdomsvård) är benämningen för den öppna vården i form av rådgivningscentraler. BUP (barn- och ungdomspsykiatri) avser det medicinska verksamhetsområdet vare sig det är fråga om sluten eller öppen vård.

Redan i den första statsbidragskungörelsen angavs som ett villkor för bidrag att det för verksamheten skulle finnas anställda en eller flera läkare, en eller flera psykologer och kuratorer, samt i mån av behov pedagogassistenter. Man skapade alltså här förutsättningar för vad som långt senare kom att bli ett allmänt omfattat önskemål inom vården, nämligen lagarbete. Verksamheten skulle förestås av en överläkare. Flertalet mottagningar har också knutits till en sjukhusklinik. Sedan statsbidragsbestämmelserna upphörde den 1 januari 1976 finns inga centralt utfärdade regler kvar om hur den barnpsykiatriska verksamheten skall vara organiserad. I t.ex. Stockholm har under senare tid påbörjats en försöksverksamhet med en kurator eller en

psykolog som chef för en PBU-central i stället för en läkare. De gamla statsbidragsreglerna styr dock uppenbarligen i praktiken alltjämt en stor del av verksamheten. Totalt torde det finnas omkring 1.500 tjänster för alla olika personalkategorier tillsammans.

Historiskt kan man alltså särskilja tre rötter för barnpsykiatrin: en från barnsjukvården, där man inrättade byråer för uppfostringsfrågor, en från vuxenpsykiatrin, där man ofta öppnade särskilda avdelningar för de starkt avvikande barnen, och en från barnavårdsnämnden, framför allt i Stockholm. På 1940-talet och i början av 1950-talet hade man i huvudsak öppen verksamhet. Den efterträddes från mitten av 1950-talet av en mer sjukhusanknuten. Åren därefter kännetecknas mer av en ändring av metoderna än av organisationen. Den inriktning på rent psykiatrisk/medicinsk verksamhet som kännetecknade barnpsykiatrin under 1950-talet har alltmer förskjutits mot en inriktning på behandling av hela familjer med olika terapeutiska metoder, vilket i någon mån har minskat behovet av läkare och i stället ökat kraven på kuratorerna och psykologerna.

Den första svenska familjerådgivningsbyrån startade i Stockholm år 1951. Under 1960-talet har antalet kommunala familjerådgivningsenheter ute i landet successivt ökat och är f.n. omkring 45. Alla dessa drivs av landstingskommuner utom 8 som är kommunala. Omkring 175 kuratorer är engagerade i verksamheten. Härutöver finns ett femtontal familjerådgivningsbyråer med kyrklig eller ekumenisk huvudman.

I prop 1960:135 drogs riktlinjerna upp för en framtida statsunderstödd familjerådgivningsverksamhet. Orsaken till initiativet var de ökade tecken till samlevnadssvårigheter som hade märkts under efterkrigstiden: en stark ökning av skilsmässorna, av de legala och illegala aborterna samt av ungdomsbrottsligheten. Landstingen ansågs vara mest lämpade som huvudmän för försöksverksamheten, eftersom de i regel hade ett lagom stort befolkningsunderlag och hade hand om näraliggande uppgifter som t.ex. den psykiska barna- och ungdomsvården. Enligt kungörelse (1960:710) om statsbidrag till försöksvis anordnad familjerådgivning kunde bidrag utgå för rådgivning och behandling i samband med konfliktsituationer i äktenskap och familjer samt för upplysningsverksamhet om samlevnadsproblem. Den kunde också innefatta stöd och rådgivning åt abortsökande kvinnor. Verksamheten skulle utövas vid öppna mottagningar antingen vid särskilda byråer eller i anknytning till en lasarettsklinik eller en PBU-central. Till verksamheten borde knytas dels två eller flera kuratorer, dels som konsulter två eller flera läkare, varav en gynekolog och en psykiater. I propositionen förutsattes att försöksverksamheten fick ge slutligt svar på vilken modell som var den lämpligaste "i ett framtidssamhälle med vida större krav på den mentalhygieniska och mentalvårdande samhällsapparaten".

Den 1 januari 1980 upphörde den särskilda statsbidragsregleringen till familjerådgivningen efter förslag i prop. 1978/79:95 Den kommunala ekonomin. Som skäl anfördes att "resurserna för familjerådgivningen inte bör skiljas från övriga individ- och familjeorienterade verksamheter" samt att bidraget bedömdes vara av ringa ekonomisk betydelse för kommunerna.

Socialutredningen redovisade i sitt betänkande Socialvården Mål och medel (SOU 1974:39, s. 409-423) en undersökning av familjerådgivningen fram till år 1971. Utredningen gjorde också en bedömning av behovet av verksamheten och av dess framtida inriktning och organisation. Av genomgången kom det fram att verksamheten dominerades av samtalsbehandling med tyngdpunkten lagd på bearbetning av relationsproblem samt informa-

tion i juridiska och sociala frågor. Till familjerådgivningen hade ofta knutits konsulter i, förutom psykiatri och gynekologi enligt föreskriften för statsbidrag, också juridik.

Utredningen (Ju 1977:08) om barnens rätt har nyligen föreslagit obligatoriska s.k. samarbetssamtal i skilsmässosituationer (SOU 1979:63 Om föräldraansvar m.m. s. 94-100). Förslaget, som f.n. bereds inom regeringskansliet, kan komma att få betydelse för familjerådgivningens framtid.

Familjerådgivningen åtnjuter en långtgående form av sekretess enligt 7 kap. 4 § andra stycket den nya sekretesslagen (1980:100).

Framförd kritik och tidigare ändringsförslag

Som all annan behandlingsverksamhet har både PBU/BUP och familjerådgivningen utsatts för kritik både inom och utom organisationen. Om PBU/BUP-verksamheten har sagts bl.a. att den huvudsakligen tar emot motiverade klienter, den visar på sina håll begränsat intresse för barn med sociala komplikationer, den har svårt att ställa upp med kort varsel i akuta situationer och att den slits sönder av interna strider mellan olika psykiatriska skolor och olika personalgrupper. Om familjerådgivningen har det sagts bl.a. att den inte behövs som en självständig verksamhet. Relationsproblem finns i många olika sammanhang och resurser att möta dem finns både inom sjukvården och inom socialvården. Det har därför satts i fråga hur man skall samordna och utnyttja de knappa behandlingsresurserna inom området på det mest ändamålsenliga sättet.

Frågan har behandlats senast av dåvarande socialministern i prop. 1979/80:1 om socialtjänsten (s. 231-247). Där lämnas en utförlig redogörelse för olika tidigare ändringsförslag innefattande även socialutredningens. Jag inskränker mig därför här till att i korthet redovisa propositionsförslaget.

I propositionen görs uttalanden som stödjer socialutredningens förslag att familjerådgivningen bör bli en kommunal angelägenhet och ingå som en del av socialtjänstens rådgivande verksamhet. Vidare uttalas den tanken att till samma socialtjänstenhet skulle kunna knytas de kuratorer och psykologer som nu finns inom PBU/BUP och att kommunen skulle få köpa de rent medicinska insatser som behövs av landstinget genom ett konsultavtal. I propositionen lämnas också en redogörelse för den skolkurativa verksamheten. Föredragande departementschefen diskuterar frågan hur den verksamheten bör vara utformad och organiserad utifrån en helhetssyn på samhällets resurser. Han erinrar också om den s.k. elevvårdskommittén (U 1978:06).

Avslutningsvis uttalar föredragande departmentschefen sin avsikt att begära regeringens bemyndigande att få tillkalla en parlamentariskt sammansatt kommitté för att utreda några av de angivna frågorna.

Under riksdagsbehandlingen av propositionen har framförts viss kritik mot tanken på att överföra huvudmannaskapet för familjerådgivningen och särskilt för PBU/BUP till kommunerna (mot. 1979/80:50 och 1219).

Socialutskottet har i sitt betänkande (SoU 1979/80:44) anfört att det får anses föreligga ett klart behov av en utredning av frågan om hur en samordning skall ske av det stöd och den hjälp som ges inom familjerådgivningen, PBU/BUP och annan verksamhet, bl.a. socialtjänsten. Utredningen borde göras av en parlamentarisk kommitté. Vidare anförde utskottet: "En kontroversiell fråga när det gäller samordningen mellan familjerådgivningen, PBU/BUP och socialtjänsten är om dessa verksamheter skall sammanföras till en huvudman. Som framgår av propositionen förordar

departementschefen att familjerådgivningen skall få kommunalt huvudmannaskap. Även beträffande PBU/BUP bör fördelarna med ett kommunalt huvudmannaskap övervägas. I de båda motionerna är man dock starkt kritisk mot denna tanke."

Utskottet anförde därefter att utredningsarbetet i fråga om huvudmannaskapet borde bedrivas förutsättningslöst. Utskottet framhöll som särskilt angeläget att familjerådgivningen, som under lång tid bedrivits i form av försöksverksamhet, ges fasta former och byggs ut så att den bättre motsvarar efterfrågan. Slutligen angav utskottet att kommittén, som framhålls i propositionen, bör ha en allsidig sammansättning och förfoga över social och medicinsk expertis och att det till kommittén bör på lämpligt sätt knytas representanter för de personalkategorier som berörs av utredningsarbetet.

Riksdagen har bifallit utskottets hemställan (rskr 385).

Överväganden och förslag

Det ökande missbruket av alkohol och narkotika samt det stora antalet självmord, skilsmässor och aborter är tecken på att det föreligger ett stort behov av personlig rådgivning och stödjande behandling i krissituationer i vårt samhälle. Hjälp erbjuds f.n. på ett flertal olika sätt. Stora uppgifter fullgörs av läkare och annan sjukvårdspersonal både i allmän och enskild verksamhet. Olika kyrkliga företrädare har också påtagit sig ett stort ansvar. Viktiga insatser med inriktning just på barn- och ungdomsgrupperna och på familjernas problem görs av den psykiska barn- och ungdomsvården, skolans elevvårdande personal och familjerådgivningen. Det är dock uppenbart att dessa insatser inte räcker till för att fylla de faktiska behoven. Mycket talar för att en viktig orsak till det är just splittringen av de tillgängliga resurserna på olika områden med snäva gränser för sin verksamhet liksom brister i samarbetet mellan områdena. Samtidigt kan det ligga stora värden i att en viss verksamhetsgren eller yrkesgrupp får möjlighet att specialisera sig på att lösa vissa typer av särskilt svåra eller vanligt förekommande mänskliga problem.

Socialvården står inför sin förändring till en socialtjänst. På sjukvårdsområdet pågår f.n. arbetet med en ny hälso- och sjukvårdslagstiftning med hälso- och sjukvårdsutredningens betänkande (SOU 1979:78) som grund. Omsorgskommittén (S 1977:12) överväger en omorganisation av omsorgerna om de psykiskt utvecklingsstörda. I denna tid av omdaning av hela vårdområdets organisation faller det sig naturligt att också ta upp de mera specifika verksamhetsgrenar som jag här behandlar till särskild granskning och överväga hur de bäst skall vara organiserade i framtiden. Som riksdagen har anfört bör det därför nu tillsättas en kommitté för att göra en förutsättningslös bedömning av hur de nuvarande verksamheterna inom PBU/BUP, familjerådgivningen och annan verksamhet med liknande uppgifter, t.ex. socialtjänsten men även omsorgsverksamheten, bäst kan samordnas.

Som har framgått av min inledande redogörelse har varken PBU/BUP-verksamheten eller familjerådgivningen vuxit fram på grund av ålägganden från statsmakternas sida utan på initiativ av huvudmännen själva men med visst statligt ekonomiskt stöd. Den 1 januari 1980 upphörde dock de sista statsbidragen att utgå. Kommitténs förslag bör inte innebära någon ändring i detta förhållande. Kommitténs arbete måste därför huvudsakligen bli att undersöka de nuvarande verksamheternas utformning, att analysera

deras roller inbördes och i förhållande till andra likartade verksamheter, samt att ange vilka organisatoriska och andra förbättringar som kan göras. Särskild vikt bör därvid läggas vid en analys av samarbetsbehov och planering av samarbetskanaler mellan de olika aktuella organen liksom vid behovet av en samordning mellan sluten och öppen barn- och ungdomspsykiatrisk vård, med övriga medicinska verksamheter där barn vårdas samt med allmänpsykiatrin. Särskild uppmärksamhet bör även ägnas åt det problem, som en ökande efterfrågan på rådgivande behandling åt invandrargrupperna utgör. Kommittén bör ta fram förslag till lämpliga modeller för den framtida verksamheten, vilka kan ge de berörda huvudmännen uppslag och impulser till förändringar och förbättringar inom ramen för nuvarande eller ett ändrat huvudmannaskap.

Kommittén bör i sitt arbete hålla nära kontakt med elevvårdskommittén och omsorgskommittén. Kommittén bör ta tillvara de tidigare kartläggningar som har gjorts av bl.a. socialutredningen (SOU 1974:39), av socialstyrelsen (Barn- och ungdomspsykiatrisk verksamhet i Sverige; Socialstyrelsen redovisar 1980:2) samt av elevvårdskommittén (Samverkan mellan skolan och andra samhällsorgan, Ds U 1980:2). Kommittén bör belysa de kommunalekonomiska konsekvenserna av eventuella förslag till förändringar som läggs fram (jfr Dir. 1980:20).

Kommitténs arbete bör bedrivas med sikte på att resultaten av översynen skall kunna redovisas under år 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en kommitté med högst fem ledamöter för att utreda hur den verksamhet som bedrivs inom den psykiska barn- och ungdomsvården (PBU/BUP) och den kommunala familjerådgivningen skulle kunna samordnas inbördes och med andra verksamheter med näraliggande arbetsuppgifter,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna för kommittén skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

10. Tilläggsdirektiv till sjukpenningkommittén (S 1978:04)

Dir 1980:71

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-02.

Departementschefen, statsrådet Söder, anför.

Regeringen bemyndigade den 15 juni 1978 chefen för socialdepartementet att tillkalla en kommitté, sjukpenningkommittén (S 1978:04), för att göra en översyn av sjukpenningförsäkringen. I kommitténs uppdrag ingår bl. a. att, som ett alternativ för att komma förbi vissa olägenheter med nuvarande ersättningssystem, pröva förutsättningarna att införa en period under vilken

arbetsgivaren skall svara för sjukersättningen, sjuklön, i stället för nuvarande ersättningsregler.

Vid min anmälan tidigare denna dag till propositionen (1980/81:20) om besparingar i statsverksamheten m. m. konstaterade jag att även sjukförsäkringen måste underkastas en granskning på vissa punkter för att begränsa de fortsatta kostnadsökningarna. Denna granskning bör inriktas på möjligheterna att dels begränsa försäkringens insatser på de punkter där detta kan ske utan allvarligare olägenheter för de försäkrade, dels förstärka och effektivisera försäkringens skydd för de mest utsatta grupperna. I propositionen föreslås vissa besparingar vad gäller sjukförsäkringens sjukvårdsförmåner samtidigt som en särskild proposition om skydd mot höga läkemedels- och sjukvårdskostnader förutskickas.

När det gäller sjukpenningförsäkringen vill jag upprepa något av vad jag anförde vid min anmälan till besparingspropositionen.

Det helt övervägande antalet sjukfall är kortvariga. Av de 9,2 milj. sjukfall som anmäldes till försäkringskassorna under år 1979 föranledde 7,2 milj. eller 78 % utbetalning av sjukpenning. Av dessa varade ca 4,8 milj. sjukfall högst 7 dagar och ytterligare ca 1 milj. fall högst 14 dagar. Det är därför av stor betydelse att ersättningssystemet för de första dagarnas sjukfrånvaro är smidigt och effektivt. Ett sjuklönesystem skulle här kunna vara fördelaktigt ur flera synpunkter. Olika varianter av sjuklön tillämpas bl. a. i våra nordiska grannländer och flera andra europeiska länder.

Fördelarna med ett sjuklönesystem skulle bl. a. vara att nuvarande variationer i kompensationsnivån vid sjukdom skulle kunna elimineras, utbetalningen av sjukersättning förenklas och administrationen därmed begränsas. Administrationskostnaden för utbetalning av ersättning för de första 14 sjukdagarna kan beräknas till omkring 230 milj. kr. Hur stor del av dessa kostnader som skulle falla bort vid övergång till ett sjuklönesystem blir beroende av hur reglerna utformas. Företagen, som skulle få ett direkt ekonomiskt ansvar för ersättningarna, torde sannolikt också få ett ökat intresse för miljö- och trivselfrågor på arbetsplatserna för att därigenom minska anledningarna till sjukfrånvaron. Genom sjuklönen skulle en del av sjukförsäkringens utgifter övertas av arbetsgivarna. Staten skulle därmed få en avlastning genom bortfallet av statsbidraget (15 %) på viss del av sjukpenningkostnaderna. En justering skulle också bli aktuell av arbetsgivarnas socialförsäkringsavgift till sjukförsäkringen. Denna avgift är f. n. 10,6 % av löneunderlaget och skall täcka 85 % av sjukförsäkringens kostnader.

De sammanlagda sjukpenningkostnaderna för den första resp. de två första veckorna i sjukfallen kan beräknas till omkring 3 000 resp. 5 000 milj. kr. Införandet av en sjuklöneperiod som omfattar de första en eller två veckorna av en sjukperiod kan beräknas minska sjukförsäkringens utgifter med i första hand den del av de nyssnämnda beloppen som utgör sjukpenning till anställda. För statens del skulle detta innebära en minskning av statsbidragskostnaderna av storleksordningen 500–700 milj. kr.

Jag vill här framhålla angelägenheten av att man vid övervägandena kring ett sjuklönesystem uppmärksammar behovet av särskilda åtgärder för att eliminera vissa ogynnsamma effekter som kan uppkomma för företag med ett fåtal anställda. Ett system med någon form av frivillig återförsäkring för sjuklönekostnader för mindre företag kan här vara en lösning som bör övervägas. Vidare kan finnas behov av särskilda åtgärder för att förhindra att vissa handikappade och personer med svag hälsa utestängs från att få

anställning p. g. a. risken att de kommer att medföra högre sjuklönekostnader.

Mot bakgrund av vad jag här har anfört anser jag det angeläget att snarast möjligt få de närmare frågorna kring ett sjuklönesystem klarlagda. Sjukpenningkommittén bör därför få i uppdrag att senast den 1 mars 1981 komma in med en redovisning av sitt utredningsuppdrag i vad avser ersättning för inkomstbortfall vid sjukdom.

Mot bakgrund av sjukförsäkringens kostnadsutveckling och det samhällsekonomiska läge som redovisas av cheferna för ekonomi- och budgetdepartementen i anmälan till besparingspropositionen finns det nu anledning att också överväga möjligheterna att uppnå kostnadsbesparingar genom ett ökat inslag av självrisk inom sjukförsäkringssystemet. Utöver vad som anges i kommitténs direktiv från år 1978 bör därför sjukpenningkommittén nu få i uppdrag att senast den 1 mars 1981 komma in med underlag till olika alternativ för att uppnå kostnadsbesparingar inom ersättningssystemet vid sjukdom, t. ex. i form av lägre kompensationsnivå under de första dagarna i en sjukperiod eller införande av ett system med karens. En utgångspunkt bör därvid vara att besparingarna skall påverka olika grupper på i princip likartat sätt.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen beslutar om tilläggsdirektiv till sjukpenningkommittén i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

11. *Legitimations-* och behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m. m.

Dir 1980:75

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-30

Statsrådet Holm anför.

Nuvarande förhållanden

Legitimationsbestämmelser

I vårt land står det i princip var och en fritt att utöva verksamhet på hälso- och sjukvårdens område. Till skydd för allmänheten finns det dock omfattande begränsningar i denna frihet främst genom lagen (1960:409) om förbud i vissa fall mot verksamhet på hälso- och sjukvårdens område, den s. k. kvacksalverilagen.

För vissa grupper som är verksamma inom hälso- och sjukvården finns bestämmelser om legitimation eller krav på viss kompetens för att utöva yrket.

Legitimationen har två huvudfunktioner. För det första är den ett bevis om att yrkesutövaren har en av samhället godkänd utbildning och kompetens för att utöva yrket. För det andra är legitimationen ett medel för samhället att

kontrollera verksamheten och under vissa förutsättningar genom återkallelse eller begränsning av legitimationen återta den behörighet som legitimationen ger yrkesutövaren.

Bestämmelser om legitimation finns f. n. för läkare, tandläkare, barnmorskor, sjuksköterskor, sjukgymnaster, glasögonoptiker och psykologer.

Bestämmelserna har olika rättslig innebörd för olika yrkesgrupper. För läkare, tandläkare och barnmorskor är legitimationen en förutsättning för obegränsad behörighet att utöva yrket. För de övriga yrkesgrupperna innebär legitimationen ingen ensamrätt att utöva yrket, utan främst ett bevis om viss av samhället godkänd kompetens.

För flera av yrkesgrupperna krävs legitimation för innehav av tjänster inom den allmänna hälso- och sjukvården.

Läkare och tandläkare har också yrkesbeteckningarna lagligen skyddade. För övriga yrkesgrupper är endast beteckningen "legitimerad/leg" i kombination med yrkesbeteckning skyddad.

Viss restriktivitet har iakttagits i fråga om att införa legitimationsbestämmelser för nya yrkesgrupper. Avgörande har varit om yrkesgruppen bedrivit självständig verksamhet – som t. ex. egna företagare – i förhållande till allmänheten. Under sådana förhållanden har allmänheten ansetts ha behov av att genom legitimationsbegreppet få en lättfattlig information om att yrkesutövaren har den utbildning och kompetens som av samhället har bedömts nödvändig och yrkesutövaren ansetts ha behov av att styrka sin kompetens. Om det däremot varit fråga om yrkesgrupper som endast utövar verksamhet som anställda inom den offentliga hälso- och sjukvården har det inte ansetts föreligga samma behov. I sådana fall har tjänstebeteckningen ansetts vara tillräcklig information till allmänheten. För yrkesutövaren har det ansetts räcka om han vid anställningen har kunnat visa betyg om sådan utbildning som tjänsten kräver.

Hälso- och sjukvårdspersonalens rättsliga ställning

Sedan den 1 juli 1980 omfattar socialstyrelsens tillsyn all hälso- och sjukvårdspersonal enligt lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl. Med sådan personal avses:

1. personal vid sjukhus eller annan inrättning för vård av patienter som drivs av det allmänna eller av enskild med bidrag från det allmänna eller efter särskilt tillstånd,
2. den som utan att omfattas av 1. i egenskap av legitimerad yrkesutövare meddelar vård åt patienter eller tillhör personal som biträder sådan yrkesutövare i vården,
3. personal inom sådan detaljhandel med läkemedel för vilken gäller särskilda föreskrifter,
4. annan grupp av yrkesutövare inom hälso- och sjukvården som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, socialstyrelsen föreskriver skall omfattas av lagen.

Hälso- och sjukvårdspersonalen är skyldig att följa de föreskrifter som socialstyrelsen utfärdar m. m. De är vidare underkastade lagens bestämmelser om disciplinärt ansvar.

Genom den nya lagen har ytterligare grupper verksamma inom hälso- och sjukvården förts under socialstyrelsens tillsyn. Dessa har hittills i sin verksamhet endast varit underkastade kvacksalverilagens bestämmelser. Åtskilliga yrkesutövare inom hälso- och sjukvården kommer ändå att falla

utanför begreppet hälso- och sjukvårdspersonal och i sin verksamhet endast vara underkastade kvacksalverilagens bestämmelser.

Allmänt om legitimationsprövningen

För legitimation krävs i allmänhet viss fullgjord utbildning eller avlagd examen. För att få legitimation måste den enskilde därefter i några fall fullgöra viss praktisk tjänstgöring under handledning. Sådana legitimationsvillkor gäller f. n. för läkare och psykologer. Riksdagen har vidare beslutat (prop. 1978/79:41, Ubu 23, rskr 205) att som legitimationskrav för tandläkare införa viss tids praktisk tjänstgöring inom folktandvården efter fullgjord grundutbildning.

Den praktiska tjänstgöringen kan fullgöras på olika sätt. Det kan därför krävas särskild sakkunskap för att bedöma om detta villkor för legitimationen är uppfyllt.

Särskild sakkunskap vid legitimationsprövningen krävs också när det gäller sökande som på annat sätt än genom fastställd utbildning skaffat sig motsvarande kunskap och färdighet, t. ex. personal med utländsk examen.

Legitimation meddelas av socialstyrelsen. Återkallande av legitimation eller annan behörighet samt meddelande av ny legitimation efter återkallelse prövas numera av hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd enligt de grunder som anges i lagen om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl. Legitimation kan vägras om grund för återkallelse föreligger.

Genom den nya lagen har införts enhetliga regler om återkallande av legitimation eller annan behörighet för samtliga yrkesgrupper för vilka sådana krav gäller.

Behörighet att inneha tjänster inom den allmänna hälso- och sjukvården

För flera yrkesgrupper utgör som nämnts legitimationen ett villkor för behörighet att inneha tjänst inom den allmänna hälso- och sjukvården. För läkare och sjuksköterskor finns dessutom krav på viss vidareutbildning för rätt att inneha vissa tjänster inom sjukvårdsorganisationen. Motsvarande gäller för tandläkare inom folktandvården.

Detaljregleringen av såväl tillsättningsförfarande som behörighetvillkoren framför allt rörande läkartjänsterna syftar till att tillgodose kravet på hög kvalitet och säkerhet i sjukvården.

För några yrkesgrupper gäller inte bestämmelser om legitimation, men verksamheten är ändå rättsligt reglerad. För apotekare och receptarier gäller sålunda ensamrätt att färdigställa vissa läkemedel för utlämnande till allmänheten. Tidigare gällde bestämmelser om legitimation för apotekare. Dessa upphörde i samband med tillkomsten av Apoteksbolaget AB. Ingen får biträda tandläkare som tandhygienist utan att ha gått igenom fastställd utbildning. För anställning som tandtekniker, tandhygienist och tandsköterska inom folktandvården krävs av socialstyrelsen utfärdat s. k. behörighetsbevis.

Socialstyrelsen kan i viss utsträckning medge dispens från behörighetskraven.

För det stora flertalet yrkesgrupper inom hälso- och sjukvården finns inga legitimationsbestämmelser eller annan rättslig reglering av yrket. För dessa yrkesgrupper är kraven för anställning inom den allmänna hälso- och sjukvården preciserade i kollektivavtal.

Tidigare förslag rörande legitimations- och behörighetsbestämmelser m. m.

Socialstyrelsens översynsutredning (ÖSoS) behandlade i sitt utredningsarbete såväl legitimationsfrågan i sin helhet som frågan om behörighet för den assisterande tandvårdspersonalen. I fråga om behörighetsbevisen för den assisterande tandvårdspersonalen föreslog ÖSoS att behörighetsbevisen för personal med svensk utbildning skulle avskaffas och ersättas med slutbevis från utbildningsanstalt. För personer med utländsk utbildning samt annan utbildning i Sverige än den som fastställts av socialstyrelsen skulle systemet med särskilda behörighetsbevis finnas kvar.

I prop. 1979/80:6 om socialstyrelsens uppgifter och organisation m. m. förordas att bestämmelserna om legitimation ses över. Som grund härför anges bl. a. följande. Bestämmelserna är svåröverskådliga och har olika innebörd för olika yrkesgrupper samt är i vissa fall föråldrade. Förutsättningarna för legitimationsförfarandet har gradvis förändrats varvid genomgången utbildning har kommit att utgöra den faktiska behörighetsgrunden. Socialstyrelsen utför inte någon egentlig sakprövning av de sökandes lämplighet och kvalifikationer, utan denna prövning sker i anslutning till utbildningen. Fullgjord utbildning anses vara tillräcklig garanti för att behörighetskraven är tillgodosedda. Mot denna bakgrund borde utbildningskontroll och legitimering i flertalet fall kunna samordnas och utföras i ett sammanhang.

Bevis om godkänd utbildning som utfärdas av utbildningsanstalterna borde kunna likställas med nuvarande legitimationsbevis. Detta skulle bl. a. innebära betydande administrativa förenklingar. Det skulle däremot inte innebära någon förändring av legitimationsinstitutet som sådant eller av samhällets möjligheter att kontrollera berörda yrkesgruppers verksamhet och i vissa fall återkalla legitimationen. Detta borde även fortsättningsvis åvila socialstyrelsen och ansvarsnämnden.

I anslutning till legitimationsfrågan betonas att handläggningen av individuella behörighets- och dispensfrågor bör förenklas och så långt möjligt decentraliseras från socialstyrelsen till de vårdansvariga huvudmännen.

Riksdagen har bifallit propositionen i denna del (SoU 1979/80:45, rskr 386).

Hälso- och sjukvårdsutredningen konstaterar i betänkandet (SOU 1979:78) Mål och medel för hälso- och sjukvården, att behörighetsbestämmelserna är spridda i olika författningar, att de kommit till vid olika tillfällen och att det kan anföras åtskilliga skäl för en särskild översyn av bestämmelserna. Ett samlat övervägande borde enligt kommittén också omfatta frågor om behörighet på områden som f. n. inte är författningsreglerade. Det borde även omfatta tillsättningsförfarandet. En särskild översyn av behörighetsfrågorna borde också inbegripa frågor om kompetenskrav på olika nivåer, t. ex. för anställning i ledande ställning.

Hälso- och sjukvårdsutredningens förslag innebär att detaljregleringen av tillsättandet av läkartjänster utmönstras ur lagstiftningen och att de bestämmelser som behövs för att reglera behörighet för anställning inom hälso- och sjukvården i avvaktan på en särskild översyn förs över till en särskild förordning. Betänkandet har remissbehandlats och är f. n. under beredning inom regeringskansliet.

Förbundet Sveriges arbetsterapeuter har hemställt hos regeringen att krav på legitimation eller viss behörighet införs för arbetsterapeuter. F. n. anställs enligt förbundet i viss utsträckning personal utan fastställd utbildning på

arbetsterapeuttjänster på olika nivåer. Det borde vara till fördel för såväl den remitterande läkaren som patienten att genom legitimation eller särskild behörighet få information om den enskilde arbetsterapeuten har den fastställda utbildningen.

Framställningen har remissbehandlats. Såväl socialstyrelsen som Landstingsförbundet hänvisar i sina remissvar till den särskilda översyn av legitimations- och behörighetsfrågorna som enligt uppgift skall ske. Universitets- och högskoleämbetet (UHÄ) förordar att en utredning om behörighetsfrågorna kommer till stånd i första hand för att ge arbetsterapeuterna och sjukgymnasterna en så likartad ställning på arbetsmarknaden som möjligt.

UHÄ har vidare i anslutning till att utbildningen i psykoterapi påbörjades 1978 hemställt att regeringen bl. a. vidtar de åtgärder som kan anses nödvändiga för att lösa frågan om behörighet att utöva psykoterapi. De yrkesgrupper inom hälso- och sjukvården som har legitimation och som har gått igenom utbildning i psykoterapi anses kunna utöva psykoterapi inom ramen för sin legitimation. Däremot är behörighetsfrågorna inte klarlagda för personer som saknar legitimation och som är verksamma utanför den allmänna hälso- och sjukvården. Framställningen har remissbehandlats. Remissinstanserna – socialstyrelsen, Landstingsförbundet, SACO/SR – är positiva till att frågan prövas vid en särskild översyn av legitimations- och behörighetsbestämmelserna.

Enligt vad jag har inhämtat har även andra yrkesgrupper gjort framställningar om behovet av rättslig reglering av yrket.

En nordisk arbetsgrupp har nyligen på uppdrag av nordiska socialpolitiska kommittén lagt fram förslag till överenskommelse om gemensam nordisk arbetsmarknad för bl. a. 16 yrkesgrupper inom hälso- och sjukvården. Överenskommelsen kommer i princip att innebära att den som har legitimation eller motsvarande behörighet i ett land har rätt till samma godkännande i de övriga länderna. Förslaget är f. n. föremål för remissbehandling i de nordiska länderna.

Överväganden

En översyn av olika frågor rörande legitimation och annan behörighet på hälso- och sjukvårdens område har ifrågasatts sedan ett par år.

I propositionen om socialstyrelsens uppgifter och organisation m. m. som antagits av riksdagen föreslås förändringar framför allt i fråga om den praktiska organisationen av legitimationsförfarandet. Hälso- och sjukvårdsutredningen har ansett att behörighetsfrågorna bör göras till föremål för en samlad översyn.

Jag föreslår att en särskild utredare tillkallas för att göra en allmän översyn av bestämmelserna om legitimation och annan behörighet på hälso- och sjukvårdens område.

Utredaren bör pröva behovet av bestämmelser om legitimation eller annan behörighet för olika yrkesgrupper inom hälso- och sjukvården samt för vilka grupper sådana bestämmelser bör gälla. Utredaren bör därvid utgå från att nu gällande principer för införande av legitimations- eller behörighetskrav i huvudsak bör gälla även i framtiden. Utredaren bör också överväga formerna för meddelande av legitimation eller annan behörighet. Utredaren bör därvid överväga om en särskild legitimations- eller behörighetsprövning behövs för de fall behörighetsgivande utbildning sker under överinseende av

offentlig eller av det allmänna godkänd utbildningshuvudman i Sverige. Motsvarande övervägande bör även göras om praktisk tjänstgöring utgör legitimationskrav. Vidare bör övervägas hur personer med utländsk utbildning skall inordnas i systemet. Förhållandet mellan legitimations- och behörighetsbestämmelserna samt kvacksalverilagen bör beaktas. Utredningen bör främst syfta till att med bibehållen säkerhet och information till allmänheten åstadkomma administrativa förenklingar av prövningen av ärenden om meddelande av legitimation eller annan behörighet. Utredaren bör härvid vid arbetets påbörjande samt vidare under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter. Utredaren bör därutöver informera berörda arbetstagare om sitt arbete.

Utredaren bör eftersträva lösningar som innebär en ökad enhetlighet av bestämmelserna om legitimation och annan behörighet och så långt det är möjligt sammanföra likartade bestämmelser i en enda författning.

Utredaren bör vidare överväga behovet av särskilda bestämmelser om behörighet till anställning inom den allmänna hälso- och sjukvården samt tillsättningsbestämmelser. Även behovet av olika behörighetskrav för anställning på olika nivåer bör övervägas.

Som en utgångspunkt för den särskilda utredarens arbete skall gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt gäller de direktiv som utfärdats till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20).

Utredaren bör beakta att förslagen inte i onödan försvårar genomförandet av en gemensam nordisk arbetsmarknad för de berörda yrkesgrupperna.

Utredningen bör bedrivas skyndsamt.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en särskild utredare för att göra en översyn av gällande legitimations- och andra behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m. m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredningen.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta femte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

12. Tilläggsdirektiv till utredningen (S 1980:3) om gallring av medicinska arkiv m. m.

Dir 1980:76

Beslut vid regeringssammanträde 1980-11-13

Statsrådet Holm anför.

De regler om skyldighet att föra journal som finns f. n. avser dels olika yrkesutövare enligt instruktioner för dessa (läkare, tandläkare m. fl.), dels befattningshavare inom hälso- och sjukvårdens olika verksamhetsområden (bestämmelser i sjukvårdskungörelsen (1972:676) och stadgan om enskilda vårdhem (1970:88), inom skolhälsovård m. m.). Bestämmelserna har utfärdats av regeringen, socialstyrelsen och, för skolans del, av skolöverstyrelsen efter samråd med socialstyrelsen. I vissa fall förs journaler utan direkt författningsföreskrift.

Enligt föreskrifter i 3 § 2) allmänna läkarinstruktionen (1963:341) åligger det varje läkare – antingen han är i allmän tjänst eller enskilt utövar läkaryrket – att i sin verksamhet i *öppen vård* föra journal i den omfattning och på de sätt i övrigt som socialstyrelsen föreskriver. Motsvarande bestämmelser för tandläkare återfinns i allmänna tandläkarinstruktionen (1963:666). Regler om skyldighet för barnmorska att föra s. k. förlossningsjournal finns i 10 § reglementet (1955:592) för barnmorskor. Glasögonoptiker skall enligt socialstyrelsens instruktion för dessa (1976:75) föra journal rörande sin verksamhet, t. ex. i form av kortregister, vilket skall innehålla uppgift om kundens namn och födelsetid, läkarens ordination, av optikern utförda undersökningar och deras resultat samt om utlämnande av glasögon. Socialstyrelsen har i 27 § normalreglemente för mödra- och barnhälsovården (MF 1969:39) skrivit in skyldighet att i sådan verksamhet föra journal.

Enligt bestämmelser som utfärdats av skolöverstyrelsen efter samråd med socialstyrelsen, åligger det skolläkare att tillse att hälsokort förs för varje skolans elev.

Vid *sjukhusvård* gäller enligt föreskrift i 31 § sjukvårdskungörelsen att överläkare åligger att se till att föreskrivna eller eljest behövliga journaler m. m. förs. Enligt 39 § samma kungörelse får socialstyrelsen meddela föreskrifter om journaler m. m. och fastställa blanketter till de formulär som erfordras. Sådana bestämmelser har meddelats beträffande lasarett för psykiatrisk vård. Beträffande *enskilda vårdhem* gäller enligt 16 § stadgan om enskilda vårdhem m. m. att vårdhemsläkare åligger att se till att av socialstyrelsen föreskriven journal förs vid hemmet och förvaras där.

Författningsföreskrifter om vad en journal skall innehålla är få och knapphändiga. För den sjukhusbundna somatiska vården finns inga föreskrifter i detta avseende. Socialstyrelsen har meddelat bestämmelser i en kungörelse om journalföring i öppen vård (MF 1965:108) och om journaler vid enskilda vårdhem (MF 1970:46).

Journal i öppen vård skall – där inte särskilda omständigheter föranleder annat – innehålla (1) patientens namn och födelsetid (2) datum för konsultationer, (3) uppgifter angående anamnes (anamnes = sjukdoms förhistoria), utförda undersökningar och deras resultat samt behandlingsåtgärder, i den mån de är erforderliga för bedömande av patientens hälso- och sjukdomstillstånd samt (4) uppgifter om utfärdade remisser och intyg som har samband med vården.

Socialstyrelsen har i ett cirkulär (MF 1973:90) om avfattande av läkarintyg,

läkarutlåtande, journaler m. m. meddelat vissa ytterligare anvisningar angående journalföring. Bestämmelserna tar huvudsakligen sikte på att fästa läkarens uppmärksamhet på att för patienten kränkande eller nedsättande omdömen inte bör tas in i intyg, utlåtande eller journaler.

Inom hälso- och sjukvården förekommer – förutom patientjournalerna – ytterligare patientdokumentation som saknar någon entydig författningsreglering. En viss överblick över de handlingar som förekommer ges i de allmänna råd om gallring i vissa medicinska arkiv som f. n. är föremål för översyn.

Olika rutiner gäller för patientdokumentation mellan olika sjukvårdsområden men ibland också mellan kliniker på samma sjukhus. Detta gäller både journaler och andra patientuppgifter. Även dokumentationsmetoderna varierar. Fortfarande gäller dock till övervägande del att konventionella journaler förs. Förutom de klinikvis förda journalerna förekommer på några håll i landet försök med enhets- och samlingsjournaler, som omfattar information från flera kliniker (motsv.). Videoteknik och bandupptagningar har kommit att användas alltmer inom vården. Inom sjukvårdens och socialvårdens planerings- och rationaliseringsinstitut (Spri) pågår fortlöpande projektarbeten avseende journalhantering och journalutveckling. En grundjournal har utarbetats som kommit att användas i stor utsträckning inom vården.

I växande utsträckning används emellertid mikrofilmning inom hälso- och sjukvården. Spri har efter utredning gett ut rekommendationer till sjukvårdshuvudmännen beträffande mikroarkivering av patientjournaler baserade på kostnadsberäkningar som visar att denna typ av arkivering är ett förmånligt alternativ. Datorteknikens användning inom hälso- och sjukvården har hittills haft begränsad omfattning. Denna tekniks användningsområden är dock fortlöpande föremål för utredning och överväganden.

Inte heller när det gäller sättet för förvaring av journalerna finns normalt centralt utfärdade föreskrifter, utan det ankommer på de enskilda sjukhusdirektionerna att besluta om detta. Förvaringen sker både i primärarkiv vid klinikerna och vid centralarkiv för hela sjukhus.

För all dokumentation inom hälso- och sjukvården gäller att den omfattas av tryckfrihetsförordningens och sekretesslagstiftningens bestämmelser om offentlighet och sekretess. Journaler och annan dokumentation inom den allmänna hälso- och sjukvården utgör allmänna handlingar enligt tryckfrihetsförordningen. En journal anses upprättad – och är därmed allmän handling – så snart den färdigställts för anteckning och införing. För uppgifter inom vården gäller dock bestämmelser om ett omfattande sekretesskydd för den enskilde och hans nära anhöriga. Genom den nya sekretesslag (1980:100) som riksdagen beslutat om och som träder i kraft den 1 januari 1981 förstärks den enskildes integritetsskydd inom hälso- och sjukvården ytterligare bl. a. genom att sekretesslagens bestämmelser kommer att gälla även mellan och inom myndigheter och genom att sekretessen i princip endast kan brytas genom föreskrifter om uppgiftsskyldighet i lag eller förordning. För datajournaler gäller därutöver datalagstiftningens bestämmelser om sekretess.

Medicinalansvarskommittén har i sitt huvudbetänkande Hälso- och sjukvårdspersonalen (SOU 1978:26) lagt fram förslag om att patienterna under vissa förutsättningar skall ha rätt att få sina journaler helt eller delvis förstörda. Enligt lagen (1980:11) om tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen har patienten fr. o. m. den 1 juli 1980 fått denna rätt.

Medicinalansvarskommittén har vidare behandlat patientjournaler ur olika aspekter. När det gäller skyldigheten att föra journal konstaterar kommittén att förhållandena motiverar en översyn av hela det rådande systemet med hänsyn främst till integritetsintressen och att det bör göras en genomgång och ett försök att samordna reglerna för i vilka fall och av vem journal skall föras. Skäl föreligger enligt kommittén för att de grundläggande reglerna om skyldighet att föra journal alltid ges författningsstöd. Översynen bör omfatta all dokumentation, underrättelse till andra myndigheter, patientregister o. s. v. och även avse olika dokumentationsmetoder. Kommittén konstaterar dock att de organisatoriska förhållandena på sjukvårdsområdet är så olika att en samordning inte kan komma till stånd men förutskickar att situationen kan bli en annan när hälso- och sjukvårdsutredningen lagt fram förslag till ramlagstiftning på hälso- och sjukvårdens område utgående från en helhetssyn på hälso- och sjukvården. När det gäller innehåll och utformning av journalerna konstaterar kommittén att en reglering i lagform knappast är möjlig. I prop. 1978/79:220 om samhällets tillsyn över hälso- och sjukvårdspersonalen m. fl. instämde föredragande statsrådet i kommitténs överväganden och förordade att en översyn av bestämmelserna om patientjournaler och andra dokumentationsformer borde övervägas sedan hälso- och sjukvårdsutredningen avslutat sitt arbete. Riksdagen har beslutat i enlighet härmed (SOU 1979/80:16, rskr 1979/80:130).

Patientjournalen är ett centralt dokument inom hälso- och sjukvården. Syftet med gällande bestämmelser om journaler m. m. är i första hand att tillgodose patienternas intresse av en god och säker vård. Journalen ger således den enskilde yrkesutövaren möjligheter att följa egnas och andras tidigare diagnoser och behandlingsåtgärder. Samhället får samtidigt möjlighet att kontrollera kvaliteten i yrkesutövningen. Under senare tid har även forskningens intresse av journalmaterialet betonats bl. a. för att förebygga sjukdomar och skador inte minst inom den yrkesmedicinska verksamheten och inom företagshälsovården. Patienten har emellertid också ett starkt intresse av att personliga uppgifter om honom inte sprids obehörigen. Det förhållandet att inom den moderna sjukvården allt mer används olika nya dokumentationsmetoder såsom band- och videoupptagningar, fotokopiering, datateknik och mikrofilmning försvårar kontrollen över spridningen.

Gällande bestämmelser om skyldighet att föra journal är begränsade till ett fåtal personalgrupper och vissa verksamhetsformer inom hälso- och sjukvården. Endast vissa minimiuppgifter skall antecknas i journalen. Regler saknas för hur en journal skall vara utformad och vilka andra dokument som skall föras inom hälso- och sjukvården. Detta gäller även frågan om hur journaler m. fl. handlingar skall förvaras. De bestämmelser som finns är svårtillgängliga och spridda i författningar utfärdade på olika nivåer och av olika organ.

En översyn bör därför ske av utformningen av den grundläggande patientdokumentationen inom hälso- och sjukvården med hänsyn såväl till patienternas intresse av god och säker vård som till deras integritets- och rättssäkerhetsintressen. Översynen bör leda till förslag om vilka befattningshavare som skall vara skyldiga att föra journal, i vilka situationer skyldighet skall föreligga och inom vilka verksamhetsformer journal skall föras. Översynen bör omfatta även de övriga handlingar om patienterna som behövs inom hälso- och sjukvården såsom patientliggare, patientregister och uppgifter om patient till annan myndighet. Översynen bör också omfatta vad journalen bör innehålla och hur journalen bör vara utformad. Av särskilt

intresse är att belysa möjligheterna att förenkla och förbilliga journalhanteringen, t. ex. med ändamålsenliga administrativa rutiner eller med användande av modern teknik. Utgångspunkten bör vara att de grundläggande bestämmelserna om skyldigheten att föra journal bör ges i lag. Vid översynen bör eftersträvas en ökad enhetlighet av bestämmelserna. Så långt det är möjligt bör likartade bestämmelser föras samman i en enda författning.

Översynen bör ske i nära samarbete med Spri. Vidare bör hållas fortlöpande och nära kontakt med Landstingsförbundet. I fråga om dokumentation inom skolhälsovården bör samråd ske även med Svenska kommunförbundet. Under översynsarbetet bör kontakt också tas med försvarets sjukvårdsstyrelse och värnpliktsverket.

F. n. ses bestämmelserna om gallring av de medicinska arkiven över av en särskild utredare (S 1980:03). Att utföra den förordade översynen bör ges som ett tilläggsuppdrag till den särskilda utredaren.

Vissa praktiska frågor har uppkommit i samband med användningen av olika nya metoder för dokumentation, rörande förvaringsrutiner, rutiner för fotokopiering och utlåning av journaler, diktering av journaler och rättelse, ändring eller förstöring av journal, t. ex. hur förstöring eller ändring av en mikrofilmad journal praktiskt skall ske. Frågan om vem som ansvarar för riktigheten av införda anteckningar i journaler och om varje införd uppgift skall signeras av behandlande läkare diskuteras ofta bland den berörda personalen. Den ökande användningen av diktafoner i journalhanteringen vållar också problem både vad gäller komprimering av journaltexten och ansvaret för rättelser eller ändringar i den utskrivna texten. I dag saknas en enhetlig reglering av dessa frågor vilket vållar osäkerhet bland personalen framför allt med hänsyn till patienternas integritets- och rättssäkerhetsintressen. I den utsträckning det visar sig möjligt och lämpligt bör översynen också omfatta dessa och liknande frågor. Utredaren bör under översynsarbetet ta del av de erfarenheter som förekommande försöksverksamheter med problemorienterade patientjournaler bl. a. på samnordiskt initiativ kan ha givit.

Med hänvisning till vad jag här har anfört hemställer jag att regeringen beslutar om tilläggsdirektiv till utredningen om gallring av medicinska arkiv m. m. i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Socialdepartementet)

Kommunikationsdepartementet

1. Översyn av luftfartsförfattningarna

Dir 1979:144

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20

Departementschefen, statsrådet Adelsohn, anför.

Den civila luftfarten i Sverige regleras i luftfartslagen (1957:297, omtryckt 1979:643) och luftfartskungörelsen (1961:558, ändrad senast 1978:553). Till dessa ansluter också vissa andra regeringsförfattningar av mera speciell karaktär. Författningarna återspeglar helt naturligt de uppfattningar som rådde vid tiden för deras tillkomst om lämplig disposition och språk. Under den tid som har förflutit därefter har emellertid synsättet förändrats. Enligt min mening motiverar denna utveckling en samlad översyn av luftfartsförfattningarna. För detta ändamål bör det tillkallas en särskild utredare.

Som jag redan har antytt bör översynen i första hand ha karaktären av en språklig och redaktionell överarbetning. Därutöver finns emellertid också vissa frågor av saklig innebörd som bör behandlas av utredaren.

Bl.a. har luftfartsverket och Svenska allmänflygföreningen i olika framställningar till regeringen aktualiserat frågan om vissa ändringar i luftfartslagstiftningen. Inom kommunikationsdepartementet har också upprättats en promemoria den 19 december 1979 med en redogörelse för vissa mindre frågor, som bör behandlas av utredaren.

Jag vill också erinra om det arbete som f.n. bedrivs rörande luftfartspolitiska frågor av lufttransportutredningen (K 1978:07). Det är angeläget att utredaren samråder med lufttransportutredningen så att hänsyn kan tas till de författningsändringar som kan visa sig bli nödvändiga med anledning av utredningens överväganden. Samråd bör givetvis också ske med andra utredningar som arbetar med frågor av intresse i detta sammanhang.

Utredaren bör vara oförhindrad att ta upp även andra frågor som har samband med uppdraget och som kan komma att aktualiseras under arbetets gång.

Luftfartslagstiftningen har tillkommit efter nordiskt samarbete. Detta ledde fram till att luftfartslagstiftningen i Danmark, Finland, Norge resp. Sverige i allt väsentligt skulle bli likalydande. I samarbetet förutsattes emellertid att nationella förhållanden kunde föranleda författningsändringar som inte rubbade grunderna för samordningen. Det kan inte uteslutas att utredarens arbete kan komma att tangera områden där en nordisk samordning bedöms som väsentlig. Om så skulle bli fallet bör utredaren samråda med de berörda myndigheterna i Danmark, Finland och Norge.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommunikationsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över luftfartsförfatt-

ningarna,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna för utredningen skall belasta sjätte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommunikationsdepartementet)

2. Översyn av forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet

Dir 1980:2

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-21

Departementschefen, statsrådet Adelsohn, anför.

Enligt riksdagens beslut i anledning av prop. 1978/79:99 om en ny trafikpolitik (TU 1978/79:18, rskr 1978/79:419) skall en utredning genomföras för att se över formerna för transportforskningen i landet. Utredningens huvuduppgift skall vara att se över transportforskningens organisation och formerna för samverkan mellan olika forskningsorgan. För detta ändamål avser jag tillkalla en särskild kommitté. Jag återkommer i det följande till kommitténs arbetsuppgifter.

I ett samhälle som måste vägledas av principer om god hushållning med resurser, personlig säkerhet och god miljö krävs av transportsektorn en snabb teknisk och funktionell utveckling. Det gäller att tillskapa en tillfredsställande trafikförsörjning i landets olika delar till lägsta möjliga samhällsekonomiska kostnader. Detta förstärker behovet av en effektiv transportforskning.

Ansvaret för forsknings- och utvecklingsarbetet rörande transporter är uppdelat på ett stort antal organ. Uppdelningen är i och för sig förklarlig eftersom den återspeglar det förhållandet att transportfrågorna berör i stort sett alla väsentliga samhällsområden. Transportfrågorna ses – som framgår av det följande – inte bara från trafikpolitiska utan också från bl.a. industripolitiska, energipolitiska, miljöpolitiska och jämställdhetspolitiska utgångspunkter. Samtidigt krävs en effektiv samordning av forskningsinsatserna mellan olika organ.

Statliga forskningsråd och myndigheter med FoU-stödjande funktioner som berör transportområdet är transportforskningsdelegationen (TFD), styrelsen för teknisk utveckling (STU), delegationen för energiforskning (DFE) och statens råd för byggnadsforskning (BFR).

Transportforskningsdelegationen (TFD) inrättades genom beslut av 1971 års riksdag (prop. 1971:79, TU 1971:7, rskr 1971:190). Enligt instruktionen (1971:489) för transportforskningsdelegationen (omtryckt 1975:1069) handhar delegationen uppgifter som avser initiativ, planläggning, samordning och stöd i fråga om forskning och utveckling rörande transporter, trafik och trafiksäkerhet i den mån sådana uppgifter inte ankommer på annan statlig myndighet.

Enligt instruktionen åligger det delegationen särskilt att i fråga om transporter, trafik och trafiksäkerhet bl.a. följa utvecklingen och därvid samverka med berörda myndigheter, institutioner, forskare och företag. TFD skall vidare upprätta ett långsiktigt program för forskning och utveckling och fortlöpande förnya detta samt främja samverkan mellan berörda myndigheter och institutioner i fråga om planläggning och genomförande av forskning och utveckling. I uppgifterna ingår även att planlägga och genomföra eller låta genomföra utrednings-, forsknings- och utvecklingsprojekt, planera och fördela statligt stöd till forskning och utveckling samt främja ändamålsenlig informations- och dokumentationsverksamhet. Förutom nu nämnda ordinarie arbetsuppgifter har TFD ålagts programansvar för det i program 2 "Energianvändning för transporter" ingående delprogrammet "Åtgärder i transportsystemet" inom det av riksdagen beslutade huvudprogrammet Energiforskning.

Styrelsen för teknisk utveckling (STU) har bl.a. till uppgift att lämna statligt stöd till teknisk forskning och industriellt utvecklingsarbete. På transportområdet stöder STU främst tillämpad transportforskning och utvecklingsarbete med teknisk inriktning vid tekniska högskolor, flygtekniska försöksanstalten, forskningsinstitutioner och företag. Ett nytt område för STU är trafiksäkerhetsteknik. STU skall inte bara beakta behovet av att utveckla transportsystemet, utan också allmänt stödja forskning som kan stimulera industriell utveckling. För projekt som berör både TFD och STU har skett en gränsdragning som innebär att TFD stöder forskning beträffande transportsystem och STU teknik- och komponentutveckling i transport- och hanteringsanordningar ofta i anknytning till produktions- och hanteringsprocesser inom industrin. Inom energiforskningsprogrammet har STU självständigt programansvar för det i program 2 ingående delprogrammet "Energianvändning i drivsystemet".

Delegationen för energiforskning (DFE) har som en av sina uppgifter att stödja övergripande systemstudier inom ramen för det statliga energiforskningsprogrammet. DFE har vidare till uppgift att samordna forsknings- och utvecklingsverksamheten inom energiområdet och att ta fram underlag för planering av forskning och utveckling inom detta område i ett långsiktigt perspektiv.

Statens råd för byggnadsforskning (BFR) stöder bl.a. forskning inom samhällsplaneringens område. Under senare år har man bl.a. startat olika projekt som berör trafik och bebyggelse. Verksamheten har varit av relativt liten omfattning, men flera projekt med en bredare och mindre teknisk inriktning har initierats, bl.a. studier om olika trafikantgruppers krav på trafiksystemet. Ansvaret för forskningen inom detta område fördelas mellan TFD och BFR enligt praxis så att TFD stöder forskningsarbeten som berör huvudtrafikleder och därtill knuten trafikavveckling medan BFR bevakar forskningsfrågor som berör lokala trafiknät, anpassning av trafiknät och bebyggelse samt miljöproblem i tätbebyggelse. Ett annat forskningsstödjande organ med viss anknytning till transportområdet är arbetarskyddsfonden.

Statliga institutioner som har till huvuduppgift att bedriva eget och uppdragsfinansierat forsknings- och utvecklingsarbete på transportområdet är statens väg- och trafikinstitut (VTI, flygtekniska försöksanstalten (FFA) och statens skeppsprovningsanstalt (SSPA). VTI, som bildades samtidigt med TFD, bedriver forsknings- och utvecklingsarbete främst inom vägtransportområdet. Enligt förordningen (1971:233) med instruktion för

statens väg- och trafikinstitut (omtryckt 1975:1067, ändrad 1979:513) har institutet särskilt till uppgift att bedriva dels forsknings- och utvecklingsverksamhet, dels systematisk informations- och dokumentationsverksamhet rörande sådan verksamhet samt att sprida kännedom om de resultat som nåtts i arbetet. Verksamheten avser till största delen tillämpad forskning, men även utvecklingsarbete och viss grundforskning. Verksamheten vid VTI finansieras till ungefär hälften genom uppdragsverksamhet.

FFA bedriver forsknings- och utvecklingsarbete inom flygområdet med uppgift att främja utvecklingen av flygtekniken inom landet. Statens skeppsprovningsanstalt har till främsta uppgift att utföra provningar och undersökningar av betydelse för skeppsteknik och sjöfart.

Vid sidan av de särskilda FoU-institutionerna på transportområdet kan nämnas statens geotekniska institut (SGI) som utför forsknings- och utvecklingsarbete av betydelse inom bl.a. vägområdet. Institutets verksamhet finansieras till övervägande del genom uppdragsverksamhet – främst för statens vägverk.

Flera statliga förvaltningsmyndigheter bedriver egen utvecklingsverksamhet. Det gäller statens järnvägar, statens vägverk, sjöfartsverket, luftfartsverket och trafiksäkerhetsverket. Därutöver är dessa myndigheter uppdragsgivare för forsknings- och utvecklingsarbeten vid olika institutioner och företag. Inom väg-, luftfarts-, järnvägs- och sjöfartsområdena sker dessutom forskningsverksamhet genom internationella organisationer. I fråga om trafikens miljöpåverkan bedriver eller stöder i första hand statens naturvårdsverk och statens vägverk sådan forskning.

Regeringen har tillkallat en särskild kollektivtrafikberedning (K 1979:07) med uppgift att analysera behovet av nya trafiklösningar på kollektivtrafikområdet, initiera, följa upp och utvärdera försöksverksamhet med nya trafiksystem, följa den nationella och internationella utvecklingen på området och pröva olika utvecklingsåtgärder för den kollektiva trafikförsörjningen i tätorter av olika struktur. Beredningen förutsätts bedriva sitt arbete i nära kontakt med statliga forskningsorgan och myndigheter med allmänt forsknings- och utvecklingsstödjande funktioner som berör transportområdet.

Bland enskilda organisationer och företag som är inriktade på transportforskning kan nämnas Ingenjörsvetenskapsakademiens transportforskningskommission (TFK). TFK gör undersökningar och utredningar på det transporttekniska och transportekonomiska området. I detta sammanhang bör även framhållas det omfattande forsknings- och utvecklingsarbete som bedrivs inom trafikmedelsindustrin och inom trafikföretag, konsultföretag m.fl.

Synen på arbetsuppgifterna för forskningen och utvecklingsarbetet inom transportområdet har successivt ändrats under senare år. Ökad vikt har kommit att läggas vid frågor rörande bl.a. trafiksäkerhet, miljö och energiförbrukning. Transporterna har också allt mer kommit att uppfattas och behandlas som en integrerad del i produktionsprocessen inom industrin, handeln, jord- och skogsbruket. Det ömsesidiga beroendet mellan transportsystemets utveckling och bebyggelse- och samhällsutvecklingen har blivit allt tydligare. Det är bl.a. mot denna bakgrund som flera organ i samhället från delvis andra utgångspunkter än de trafikpolitiska har beröring med transportforskningen. I en nära framtid torde framför allt också behovet av nya trafikformer, nya och utvecklade trafikmedel och transportsystem samt nya drivmedel och drivkällor komma att öka.

Denna utveckling innebär ökade krav på forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet. Samtidigt ökar behovet av samverkan mellan olika FoU-stödjande organ liksom mellan myndigheter, institutioner, organisationer och företag i fråga om planläggning och genomförande av forsknings- och utvecklingsverksamhet. Dessutom ökar behovet av kontakter och samarbete forskare emellan liksom mellan forskare och forskningsavnämare. Ökade krav ställs också på informations- och dokumentationsverksamheten.

Mot denna bakgrund avser jag, som jag nämnde inledningsvis, tillkalla en särskild kommitté för att göra en översyn av transportforskningen i syfte att utröna hur de nya och ökade FoU-behoven samt de krav som avnämare och forskare ställer på en effektiv transportforskningsorganisation bättre skall kunna tillgodoses.

I sammanhanget vill jag erinra om de principer beträffande inriktningen av transportforskningen som riksdagen lagt fast i anslutning till behandlingen av den trafikpolitiska propositionen. Jag vill också erinra om de program och planer som utarbetas av olika forskningsorgan i syfte att närmare klarlägga behovet av forskning och utveckling på transportområdet. För att planmässigt kunna bedöma vilken inriktning och fördelning forskningsinsatserna bör ha på längre sikt har exempelvis TFD låtit utarbeta en s.k. perspektivplan. Dessa FoU-behov bör utgöra utgångspunkten för kommitténs arbete.

En av förutsättningarna för en effektiv forskningsverksamhet är att till varandra gränsande projekt så långt möjligt samordnas och att dubbelarbete undviks. Uppdelningen av forsknings- och utvecklingsverksamheten på transportområdet på ett stort antal myndigheter, institutioner och organisationer ställer således allt större krav på samordning. I sammanhanget kan konstateras att forskningsprogram utarbetade vid olika forskningsorgan till vissa delar täcker varandra. Det är angeläget att uppdelningen på olika forskningsorgan inte leder till att forskningsområden i gränsytorna mellan de olika organens huvudsakliga arbetsuppgifter faller utanför programområdena. Där så bedöms nödvändigt bör därför kommittén föreslå ändringar i syfte att skapa ett bättre underlag för fördelning av statliga forskningsmedel.

Mot denna bakgrund bör kommittén närmare undersöka hur samarbetet mellan de olika organ som inom var sitt område har ansvar för transportforskningen kan breddas och fördjupas. Det gäller bl.a. möjligheterna till ökat samarbete beträffande programarbete och handläggning av ansökningar. Vidare bör förbättrade former för samfinansiering av projekt mellan olika organ studeras. I sammanhanget bör kommittén studera möjligheterna till en ökad samfinansiering av FoU-projekt med företag, myndigheter och andra intressenter.

Internationellt bedrivs en mycket omfattande FoU-verksamhet på transportområdet. FoU-organ i Sverige har också fått fruktbärande internationella erfarenheter. Enligt min mening är det angeläget att det sker ett fortsatt och systematiskt utnyttjande av de internationella kontaktnäten. Kommittén bör föreslå lämpliga former för hur den internationella kontaktverksamheten bör bedrivas. Syftet bör vara att få till stånd ett ökat utbyte av FoU-resultat och finna former för hur Sverige kan dra nytta av rön gjorda utomlands. Det är därvid viktigt att dubbelarbete undviks. På detta område är det enligt min mening viktigt att en sådan samordning mellan olika organ som jag nyss berörde kommer till stånd.

För att trygga transportforskningens kvalitet och kontinuitet är det

nödvändigt att kompetenta forskare kan engageras i verksamheten. Inslaget av kortvariga projekt är stort, vilket motverkar kontinuitetssträvandena i forskningen och kan inverka negativt på forskningens kvalitet. Enligt min mening bör FoU-verksamheten bygga på relativt långsiktiga program för att därigenom attrahera forskare till universitet och högskolor. Mot denna bakgrund bör kommittén studera möjligheterna att bygga upp en mera programinriktad och därmed kontinuerlig forskning i landet. I dessa frågor bör utredningen hålla nära kontakt med lärartjänstutredningen (U 1977:04) och universitets- och högskoleämbetet.

Möjligheterna att förbättra kvaliteten inom transportforskningen sammanhänger nära med utbudet av och kvaliteten på utbildningen i transportfrågor. Kommittén bör därför studera på vilket sätt synpunkter från forskningsorganen kan tillvaratas när det gäller utbildningsfrågorna. I dessa frågor bör kommittén samråda med universitets- och högskoleämbetet samt skolöverstyrelsen.

Behovet av samordning på transportforskningsområdet gäller inte minst på det regionala planet. Inom de olika högskoleregionerna kommer behovet av en samordning mellan olika institutioners arbete att öka. Det gäller t.ex. att stimulera utvecklingen av tvärvetenskaplig forskning och att underlätta kontakterna mellan forskare och avnämare. Samarbetsfrågor av denna karaktär samt frågor rörande samarbetet mellan regionala organ och organ på det centrala planet bör behandlas av kommittén i samråd med berörda högskoleorgan.

Resultaten av transportforskningen måste på ett mer effektivt sätt kunna användas av avnämarsidan. Detta ställer ökade krav dels på forskningsorganen som förmedlande länk mellan forskare och avnämare, dels på forskarna när det gäller t.ex. utformning av forskningsrapporter. Det är angeläget att kontakterna med statliga myndigheter, kommuner, företag och organisationer fördjupas. Kommittén bör med hänsyn till olika forskningsorgans erfarenheter inom dessa områden föreslå metoder att presentera forskningsresultat så att de snabbt kan leda till praktisk tillämpning.

De FoU-stödjande organen bör också stimulera och medverka till att kontakter upprättas mellan forskare som bedriver forskning på näraliggande områden. Detta kräver nära kontakt med varje enskild forskare, dels under den tid varje projekt diskuteras fram, dels under projekttiden. I sammanhanget kan erinras om de ökade möjligheterna till användning av bibliografiska databaser som vissa högskolor erbjuder.

Kommittén bör mot denna bakgrund närmare behandla formerna för den utåtriktade verksamheten inom transportforskningsområdet.

I fråga om den organisatoriska uppbyggnaden av transportforskningen skall kommittén undersöka hur transportforskningen kan bedrivas i mer samlade organisationsformer än i dag. En utgångspunkt skall härvid vara att forskningsmedel bör beviljas av så få organ som möjligt. Olika alternativ bör övervägas, t.ex. att forskningsorgan knyts samman i lämpliga grupper. När det gäller TFD bör möjligheterna till en organisatorisk knytning till VTI resp. transportrådet studeras. Som nämnts bör även uppgiftsfördelningen mellan regionala och centrala organ övervägas.

Även en förläggning av forskningsuppgifter till andra myndigheter på transportområdet bör övervägas. Huvudprincipen skall dock vara att den forskning som finansieras av sektorsorgan skall utföras inom högskolan. Ytterligare en väsentlig uppgift för kommittén är att överväga ändringar av den inre organisationen hos olika forskningsstödjande organ i de delar dessa

berörs.

Vid behandlingen av organisatoriska frågor rörande de myndigheter som sysslar med transportforskning åligger det kommittén att under arbetets gång informera berörda arbetstagarorganisationer och ge dem tillfälle att framföra synpunkter. Det åligger därutöver kommittén att på lämpligt sätt informera berörda arbetstagare om utredningens arbete.

Om kommittén framlägger förslag om inrättande av nya forskningsorgan eller funktioner bör även övervägas om dessa kan förläggas till skilda delar av landet och inte koncentreras till Stockholmsområdet.

Kommittén bör arbeta i nära kontakt med berörda forskningsorgan, forskare, forskningsavnämare och andra intressenter på transportforskningens område. Vad gäller transportforskningen inom energiområdet bör kommittén samråda med dels DFE, dels i frågor om den organisatoriska uppbyggnaden med den särskilda utredaren rörande myndighetsorganisationen inom energiområdet m.m. (dir 1979:62).

Dagens förhållanden när det gäller transportforskningens organisation och inriktning är relativt väl kartlagda. Kommittén bör därför undvika omfattande inventeringsarbeten i dessa delar. Kommittén bör sikta på att redovisa resultatet av sitt arbete senast den 1 maj 1981.

Kommittén bör i sitt arbete beakta vad som anförts i kommittédirektiven (1978:40) om tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansieringen av reformer.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommunikationsdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst 4 ledamöter med uppdrag att göra en allsidig översyn av forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjätte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(*Kommunikationsdepartementet*)

3. Program för samordnade statliga insatser på trafikområdet i Stockholmsregionen

Dir 1980:23

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-27

Departementschefen, statsrådet Adelsohn, anför.

Beslut som påverkar trafiken i Stockholmsregionen fattas av såväl statliga som regionala och kommunala organ.

På regional nivå har bl.a. Stockholms läns landsting som huvudman för den kollektiva persontrafiken en viktig funktion.

På kommunal nivå är åtgärder som vidtas av Stockholms kommun av

avgörande betydelse för trafikutvecklingen i den inre Stockholmsregionen. Eftersom regionen är en näringsgeografisk enhet berörs flertalet övriga kommuner inom länet i större eller mindre omfattning.

Utvecklingen särskilt under det senaste decenniet har visat att de transportlösningar som i framtiden måste användas i tätorter i hög utsträckning bör baseras på kollektiva färdmedel. Skälen härtill är framför allt de miljö- och trafiksäkerhetsproblem som en alltför omfattande personbilstrafik ger upphov till. Detta gäller speciellt landets största tätorter och i första hand i Stockholmsområdet.

Vidare gäller att de snabbt ökande drivmedelspriserna och samhällets ambitioner att spara energi ställer krav på energisnåla trafiklösningar, samtidigt som människors transportefterfrågan måste tillgodoses.

En god trafikförsörjning i Stockholmsregionen kräver att olika insatser samordnas och inriktas mot gemensamma mål.

Flertalet frågor som påverkar trafiken i Stockholmsregionen har utretts antingen av statliga, landstingskommunala eller kommunala organ under senare år. I dessa utredningar har pekats på behov av åtgärder såväl inom lagstiftningsområdet som åtgärder för att förbättra förutsättningarna för den kollektiva trafiken liksom även åtgärder för att begränsa personbilstrafiken i regionens centralare delar.

Det finns således enligt min mening väl kända och utredda trafikproblem i Stockholmsområdet vars lösning på grund av de splittrade ansvarsförhållandena kräver särskilda initiativ. Med hänsyn till detta anser jag det lämpligt att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att ta upp överläggningar med berörda statliga, landstingskommunala, kommunala och andra parter om ett gemensamt program för statliga insatser på trafikområdet i Stockholmsregionen. I sammanhanget bör möjligheter till en samordnad prioritering av de statliga insatserna övervägas. Det framlagda progammet skall kunna ligga till grund för statliga, landstingskommunala och kommunala beslut som rör Stockholmstrafiken. Utredaren bör i sitt arbete särskilt beakta att det är angeläget att minska olägenheterna med privatbilismen i Stockholms innerstad.

Bland de konkreta frågor som bör behandlas av utredaren vill jag särskilt peka på följande.

Arbete med att revidera nu gällande flerårs- och fördelningsplaner för vägbyggandet kommer att ske under år 1983 eller vid den tidigare tidpunkt som regeringen bestämmer. I nuvarande planer ingår utbyggnaden av vissa nya väg- och tunnelbaneförbindelser som är av betydelse för att sanera biltrafiken i Stockholms innerstad. Väghållningskommittén (K 1979:04) skall uppmärksamma frågan om bidrag till kollektivtrafikanläggningar. Utredaren bör ha nära samråd med kommittén vars arbete kan leda till att f.n. icke statsbidragsberättigade kollektivtrafikanläggningar blir bidragsberättigade. Detta kan i sin tur leda till ändrade förutsättningar för revideringen av flerårs- och fördelningsplanerna. Det är mot denna bakgrund angeläget att utredaren genom överläggningar med vägverket, länsstyrelsen, berörda primärkommuner och landstinget söker komma fram till en gemensam syn på Stockholmsområdets framtida investeringar i vägar och kollektivtrafikanläggningar vilken kan ligga till grund för planrevideringen och den regionala trafikplaneringen.

Då det gäller lokaltågstrafiken pågår överläggningar mellan SJ och Storstockholms Lokaltrafik. Beträffande gods- och persontrafiken i Storstockholmsregionen har SJ av regeringen fått ett särskilt utredningsuppdrag.

Resultaten av dessa överläggningar och utredningar bör ingå i underlaget för utredarens arbete med att ta fram ett, hos berörda organ förankrat, trafikprogram.

Möjligheten att genom förskjutna arbetstider uppnå ett jämnare utnyttjande av trafikapparaten bör beaktas av utredaren.

En fråga av betydelse såväl för Stockholmsregionens trafikförsörjning som för hela landet är terminalerna för flyg- och charterbussar i Stockholms centrum. Det är önskvärt att utredaren föreslår en lösning av denna fråga.

Utredaren bör vidare överväga om legala eller administrativa hinder finns för en samordnad parkeringspolitik.

Utredaren bör vara oförhindrad att ta upp även andra frågor i syfte att uppnå ett samlat offentligt agerande för att förbättra trafiksituationen i Storstockholm.

Analyser och förslag bör, om så är lämpligt, redovisas efter hand som de är klara.

Utredaren bör i sitt arbete beakta vad som har anförts i kommittédirektiven (1978:40) om tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer. Förslagen får således inte innebära en ökad nettobelastning av den statliga budgeten eller någon övervältring av kostnader från stat till kommun.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommunikationsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare för att upprätta ett program för samordnade trafikpolitiska åtgärder i Stockholmsområdet

att besluta om experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta sjätte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommunikationsdepartementet)

4. Sjöfartens roll i trafikpolitiken

Dir 1980:72

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-23.

Departementschefen, statsrådet Adelsohn, anför.

Under de senaste decennierna har det skett stora förändringar på godstransportområdet. Dessa sammanhänger bl. a. med förändringar i godsstrukturen, ökade krav på snabbhet, regelbundenhet och säkerhet vid transporter, en strävan att undvika omfattande lagerhållning och dyra och tidskrävande omlastningar samt en omfattande förbättring av framför allt vägnätet och en allmän höjning av landtransportmedlens kapacitet och konkurrensförmåga. Den sammanlagda effekten av dessa förändringar har bl. a. blivit påtagligt ökade marknadsandelar för landtransportmedlen såväl när det gäller den inrikes trafiken som när det gäller trafiken mellan Sverige och övriga länder i Europa. De jämförelsevis låga undervägskostnaderna

som är ett av fartygstrafikens främsta konkurrensmedel har betytt mindre än landtransportmedlens förbättrade framkomlighet och lägre hanteringskostnader. Denna utveckling har lett till en betydande omställning inom närsjöfarten, dvs. den del av sjöfarten som konkurrerar med landtransportmedlen. Den tidigare så omfattande kustsjöfarten som i inrikes och kortväga utrikes trafik bedrevs med små fartyg har i det närmaste helt upphört. Närsjöfarten består numera av i huvudsak modernt, betydligt större och ofta specialiserat tonnage. De varor som nu fartygstransporteras i inrikes trafik är till övervägande del oljeprodukter och lågvärdigt bulkgods.

I övrig närtrafik där tidigare en mycket stor del av varuutbytet ombesörjdes av den mindre skeppsfarten, har landtransportmedlen i kombination med en kraftigt expanderande färjetrafik tagit allt större marknadsandelar. Närsjöfarten har kunnat hävda sin tidigare ställning främst i fråga om oljeprodukter och andra bulkvaror och även i fråga om t. ex. skogsindustriprodukter framför allt från norra Sverige.

År 1979 lade riksdagen fast riktlinjer för en ny trafikpolitik (prop. 1978/79:99, TU 1978/79:18, rskr 1978/79:419) som bl. a. innebar att det trafikgrensvisa kostnadsansvaret enligt 1963 års trafikpolitik slopades för väg- och järnvägstrafiken. Vidare skulle de rörliga trafikantavgifterna anpassas bättre till de samhällsekonomiska marginalkostnaderna. Med utgångspunkt i tillgängligt material ansåg sig föredragande departementschefen inte ha möjlighet att göra trafikpolitiska överväganden för närsjöfartens del. Föredraganden ansåg att resultatet av den sjöfartspolitiska utredningen borde avvaktas.

Den sjöfartspolitiska utredningen (1977:05) behandlade i sitt betänkande (SOU 1979:67) Svensk sjöfartspolitik i första hand de allmänna strukturproblemen inom svensk sjöfartsnäring. Utredningen redovisade däremot inte några överväganden om relationerna mellan land- och sjötransporter.

I enlighet med regeringens förslag i prop. 1979/80:166 om sjöfartspolitiken m. m., fattade riksdagen under våren 1980 beslut om ett sjöfartspolitiskt program (TU 1979/80:30, rskr 1979/80:412). I detta angavs att målet för den statliga sjöfartspolitiken bör vara att skapa förutsättningar för att landets utrikeshandel kan utföras på ett effektivt sätt till lägsta samhällsekonomiska kostnader. Förutsättningar bör skapas för att trygga landets transportförsörjning i politiska och ekonomiska krissituationer. Sjöfartens möjligheter att som konkurrenskraftig exportnäring stärka Sveriges betalningsbalans skall tas tillvara.

I det sjöfartspolitiska programmet konstaterades också att den mindre skeppsfarten i huvudsak är sysselsatt med svenskt näringslivs transportbehov. Den utgör en viktig gren av sjöfarten från försörjningsberedskapssynpunkt. Samtidigt betonades det angelägna i att den mindre skeppsfarten ges sådana långsiktiga förutsättningar att den kan bibehålla sin konkurrenskraft.

Beträffande den mindre skeppsfartens allmänna konkurrensförutsättningar konstaterade jag i propositionen att den sjöfartspolitiska utredningen inte behandlat dessa frågor och att jag därför inte var beredd att ta ställning till det eventuella behovet av åtgärder. Jag uttalade min avsikt att senare föreslå regeringen att tillkalla en särskild utredare med uppgift att mer utförligt klarlägga närsjöfartens roll i den svenska trafikpolitiken. Riksdagen anslöt sig till uppfattningen att dessa frågor borde utredas.

Jag återkommer nu till denna fråga och föreslår att en särskild utredare tillkallas för att klarlägga närsjöfartens roll i trafikpolitiken. Utredaren skall i

första hand inrikta sina undersökningar mot den del av sjöfartsnäringen som i trafik längs våra kuster och inre vattenleder helt eller delvis arbetar i konkurrens med de inhemska landtransportmedlen. I fråga om inre vattenleder skall utredaren också vara oförhindrad att behandla aktualiserade projekt som kan vara av betydelse för handelssjöfarten.

Med beaktande av de samhällsekonomiska fördelar och miljö-, energi- och beredskapspolitiska aspekter som kan hänföras till de olika transportmedlen skall utredaren söka fastställa i vad mån de förutsättningar under vilka sjöfarten arbetar är riktigt utformade. Utredaren bör vidare beakta de förändringar som kan komma att inträffa beträffande priser och tillgång på drivmedel. Utredaren bör också i samråd med kommittén för transport av farligt gods (K 1979:01) överväga sjöfartens roll för transport av s. k. farligt gods. Hänsyn bör också tas till totalförsvarets behov av skyddad transportkapacitet under krig och krigsfara.

Utgångspunkter för utredarens arbete med dessa frågor bör vara dels de beräkningar som den trafikpolitiska utredningen redovisat, dels de trafikpolitiska och sjöfartspolitiska riktlinjer som riksdagen har lagt fast. Enligt min mening bör varje trafikgren få utvecklas utan störande och snedvridande restriktioner enligt sina förutsättningar och inom de ramar statsmakterna lägger fast. För utredarens del innebär detta att förutsättningarna för en samhällsekonomiskt motiverad omfattning och inriktning av den svenska närsjöfarten bör belysas. I sammanhanget står det utredaren fritt att peka på förhållanden inom andra trafikgrenar som hindrar en sådan inriktning. I sammanhanget vill jag erinra om att den inrikes fartygstrafiken helt är befriad från statliga sjöfartsavgifter och att för övrig sjöfart en långt driven utjämning av avgifterna har genomförts mellan olika kuststräckor. Jag vill också erinra om att den statliga isbrytarservicen är helt avgiftsfri.

Vad gäller frågan om det regionalpolitiskt betingade transportstöd som utgår vid vissa landtransporter må erinras om att regeringen den 12 juni 1980 gav transportrådet i uppdrag att se över transportstödets effektivitet. Rådet skall undersöka vilken inverkan transportstödet har på konkurrensförhållandet mellan olika transportmedel samt med detta som utgångspunkt utreda behov och förutsättningar för införandet av ett särskilt transportstöd avseende sjötransporterat gods. Utredaren bör samråda med transportrådet i denna fråga.

Förutom dessa trafikpolitiska frågor bör utredaren också behandla vissa strukturfrågor som sammanhänger med närsjöfarten. Utredaren bör sålunda mot bakgrund av en analys av aktuella och förväntade varuflöden och transportbehov belysa förutsättningarna för en mer utvecklad närsjöfart. I sammanhanget bör utredaren särskilt utvärdera de effektivitetsvinster som kan uppnås genom en ökad samverkan eller samordning mellan olika rederier och de fördelar som kan uppnås genom en ökad samverkan i integrerade transportsystem mellan sjöfart och landtransporter.

Av intresse i sammanhanget är även skattereglernas utformning. Utredaren bör därför vara oförhindrad att behandla för sjöfarten speciella skattefrågor. Vissa sådana frågor anknyter till den vanligaste företagsformen inom närsjöfarten, nämligen partrederiet.

Den sjöfartspolitiska utredningen lade fram vissa förslag om ändringar av beskattningsvillkoren för partredare. I den sjöfartspolitiska propositionen konstaterade jag att de av utredningen framförda förslagen har principiell räckvidd och kan medföra problem på andra områden och att också problem av skatte- och kontrollteknisk natur föreligger. Eftersom dessa frågor inte

hade belysts tillräckligt av den sjöfartspolitiska utredningen föreslog regeringen inga ändringar med anledning av utredningens förslag. Dessa och hithörande frågor bör nu behandlas mera ingående. Jag vill emellertid betona att de nuvarande begränsningarna i rätten till underskottsavdrag från rederirörelse tillkommit för att hindra att skatteförmåner utnyttjas på inte avsett sätt. Utredaren bör därför i sitt arbete samråda med 1980 års företagsskattekommitté (B 1979:13) och kommittén om underskottsavdrag (B 1980:05), vilka enligt sina direktiv bl. a. skall utreda skattefrågor av betydelse i detta sammanhang.

Av stor betydelse för närsjöfartens konkurrensförmåga är att den inte belastas med krav i fråga om t. ex. bemanning och teknisk utrustning som går utöver Sveriges internationella förpliktelser och motsvarande krav för konkurrerande utländskt tonnage. I sammanhanget vill jag erinra om att bemanningsregleringen reformerades år 1979 (prop. 1978/79:117, TU 1979/80:4, rskr 1979/80:28, SFS 1979:1107). Regleringen lägger grunden för en mer flexibel bemanning utan att avkall görs på sjösäkerhetens krav. Jag vill också erinra om att sjöfartsverket numera tillåter att den s. k. tyska mätningen tillämpas på svenska fartyg. Utredaren bör undersöka om det finns för Sverige speciella krav som utan men för sjösäkerheten kan undanröjas eller ändras. Målet bör vara att svenska rederier skall kunna konkurrera på så långt möjligt lika villkor med utländska rederier.

En viktig förutsättning för en effektiv närsjöfart är att en rationell godshantering kan erbjudas i hamnarna. När det gäller hamnstrukturen bör utredaren söka klarlägga vilka särskilda krav närsjöfarten ställer. Inom sjöfartsverket pågår en inventering av de svenska hamnarnas struktur och utrustning i syfte att utarbeta en perspektivplan för det framtida hamnväsendet. Detta arbete bör kunna tjäna som en utgångspunkt för utredarens överväganden i denna del.

Under senare år har en rad olika tekniska och organisatoriska system, som syftar till en effektivisering av godshanteringsarbetet i hamnarna, presenterats. Utredaren bör undersöka de närmare förutsättningarna för en mera allmän tillämpning av sådana system. Utredaren bör även undersöka möjligheterna till en effektiviserad terminalverksamhet bl. a. genom gemensamma terminaler för olika transportmedel. Utredaren bör också vara oförhindrad att avge synpunkter på hur avgifts- och taxestrukturen i hamnarna bör vara utformad.

Utredaren bör utföra sitt uppdrag i samarbete med berörda myndigheter, branschorganisationer samt övriga intressenter. Utredaren bör vid arbetets påbörjande samt vidare under arbetets gång informera berörda personalorganisationer inom sjöfartsnäringen och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter.

Utredaren bör vidare i sitt arbete beakta vad som anförts i direktiven (Dir 1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Utredaren skall redovisa resultatet av sitt arbete senast den 15 november 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommunikationsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda sjöfartens roll i trafikpolitiken

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjätte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommunikationsdepartementet)

5. Organisationskommitté för utbildning av piloter för den civila luftfarten m. m.

Dir. 1980:74

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-25.

Departementschefen, statsrådet Adelsohn, anför.

I prop. 1980/81:6 om utbildning av piloter för den civila luftfarten m. m. föreslås att en civil pilotutbildning inrättas. Huvuddelen av utbildningen föreslås bli lokaliserad till Ljungbyhed med chefen för flygvapnet som huvudman. Scandinavian Airlines System (SAS) kommer att svara för resterande del av utbildningen.

I propositionen aviseras att en särskild organisationskommitté skall tillkallas med uppgift att svara för den närmare planläggningen av utbildningen.

Av tidsskäl bör kommittén tillkallas redan nu.

Kommitténs uppgift bör vara att med utgångspunkt i förslagen i propositionen förbereda inrättandet av en civil pilotutbildning. Kommittén bör bl. a. precisera utbildningens mål och innehåll, dess uppläggning samt vilka krav som skall ställas på eleverna. Kommittén bör vidare bedöma investeringsbehovet samt behovet av förstärkningar i utbildningsorganisationen. Kommittén bör eftersträva en samordning mellan de delar av utredningen som chefen för flygvapnet resp. SAS skall svara för.

En fortlöpande uppföljning av utbildningen är angelägen. En särskild utbildningsnämnd kan vara lämplig för detta ändamål. Kommittén bör därför överväga arbetsuppgifterna för en sådan nämnd samt dess sammansättning. Kommittén bör också utarbeta förslag till ett samarbetsavtal mellan staten och SAS avseende den civila pilotutbildningen.

Slutligen bör kommittén pröva frågan om flyglärarutbildningen och lämna förslag till en permanent lösning av denna fråga. Därvid bör organisatorisk inplacering, utbildningens innehåll samt utbildningens finansiering övervägas. En utgångspunkt är härvid att den civila flyglärarutbildningen skall rymmas inom nuvarande försöksverksamhets kostnadsram.

Kommittén bör vid arbetets påbörjande samt vidare under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter.

Kommittén bör fortlöpande redovisa resultaten av sitt arbete.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommunikationsdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst åtta ledamöter att svara för den närmare planläggningen av en civil pilotutbildning m. m.,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjätte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommunikationsdepartementet)

Ekonomidepartementet

1. Utredning om kontokort

Dir 1980:24

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-27

Departementschefen, statsrådet Bohman, anför.

Kontokrediter är en gammal företeelse i detaljhandeln. I sin enklaste form består de i att handelsmannen noterar inköp i en kundbok och får betalning exempelvis i slutet av varje månad. Vid t.ex. postorderförsäljning har kontokrediter också förekommit sedan länge.

En kontokortskredit innebär att kontoinnehavaren enligt ett avtal med ett kontokortsföretag ges rätt att – ofta intill ett visst i förväg bestämt belopp – få kredit vid köp av varor eller tjänster hos säljare, som har anslutit sig till det kontokortssystem som köparen utnyttjar. Kontokortet – vanligen en plastbricka – används för att visa att innehavaren är berättigad att köpa på kredit som tillhandahålls av kontokortsföretaget. I ett kontokortssystem bokförs inköp eller andra transaktioner på kontohavarens konto hos kontokortsföretaget.

Den verksamhet med kontokort som vuxit fram på senare tid har utvecklats under inflytande av den fortgående strukturomvandlingen i varudistributionen och förändringar i fråga om den allmänna betalningstrafiken. Statistiken över kontokortsmarknaden är bristfällig men visar ändå klart att allt fler konsumenter innehar kontokort och att antalet försäljningsställen där kontokort är gångbara ökar snabbt. Detta gäller särskilt de kontokort som ger möjlighet till kredit. Enligt något osäkra uppgifter ökade de utestående kontokrediterna från ca 130 milj. kr. år 1970 till ca 1.700 milj. kr. år 1978. Avbetalningsköpens betydelse har samtidigt minskat i samma mån, varför de två formerna av konsumtionskredit tillsammantagna inte har ökat i relation till konsumtionen och övrig kreditgivning.

Det finns olika typer av kontokort. Man kan skilja mellan – betalkort, där hela inköpsbeloppet betalas vid faktureringen

– kreditkort, där inköpsbeloppet får avbetalas under en längre tid, ofta ett eller två år

– bankkort som gör det möjligt att göra uttag från bankkonto i särskilda uttagsautomater. Om kortets användningsområde vidgas så att det också kan användas för köp av varor eller tjänster och till kontot kopplas en krediträtt, är bankkortet att betrakta som ett betalkort eller, om en krediträtt utnyttjas, ett kreditkort.

Kreditkort kan användas för köp upp till ett sammanlagt belopp som avtalas mellan kontokortsföretaget och kontoinnehavaren. Skillnaden mellan betal- och kreditkort är att skulden på de förra normalt skall regleras i sin helhet inom en kortare tid efter faktureringen, medan skulden på kreditkor-

ten kan amorteras över en period på upp till 10 eller 24 månader och i vissa kreditkortssystem ända upp till 5 år. Amorteringar frigör kreditutrymme som omedelbart kan disponeras för nya köp. Denna s.k. revolverande kreditform innebär att kontoinnehavaren i praktiken kan skaffa sig en amorteringsfri kredit.

Kontokort av olika slag ges ut av specialiserade kontokortsföretag, varuhus och affärskedjor. Även bankerna förmedlar vissa kontokort vid sidan av sina egna bankkort. Gångbarheten i butiker, restauranter, resebyråer etc. varierar mellan kort av olika märken. Vissa kan användas för inköp endast i det utgivande företagets försäljningsställen, medan andra har en utbredd, i en del fall internationell, gångbarhet.

En närmare beskrivning av kontokorten och kontokortsföretagens verksamhet finns i finansieringsbolagskommitténs betänkande (SOU 1977:97 s. 73-86) samt i prop. 1978/79:170 s. 12. En utförlig beskrivning ges också i näringsutskottets betänkande 1979/80:24.

Summan utestående kontokrediter har under senare år ökat snabbt eller med i genomsnitt drygt 60 % per år. En kartläggning av kontokreditmarknaden, som har verkställts inom konsumentverket, visar att antalet öppnade kreditkonton och antalet försäljningsställen, hos vilka kreditkort är gångbara, också har ökat snabbt. I utredningen redovisas även beräkningar över antalet misskötta kreditkonton.

Under hösten 1979 fördes en debatt i riksdagen och massmedia om kreditkortens samhällsekonomiska och konsumentpolitiska verkningar. I svar den 10 december 1979 på interpellation och fråga i riksdagen anförde jag med hänvisning till de uppgifter om kreditkortsmarknadens storlek som då förelåg, att kontokrediterna trots en under de senaste åren mycket kraftig expansion ännu inte nått en omfattning som i någon betydande grad påverkat samhällsekonomin. Med ledning av överslagsvisa beräkningar över hur många hushåll eller konsumenter som ännu inte har kreditkort men som kan tänkas skaffa sådana bedömde jag dock att expansionen kommer att fortsätta. Kreditkortsmarknaden kan i så fall få större betydelse för i första hand konsumtionens variationer och kreditströmmarnas fördelning. Med anledning av farhågor för att kreditkortens användning medför negativa sociala och ekonomiska verkningar för enskilda personer framhöll jag att regeringen var beredd att vidta lämpliga åtgärder, om sådana olägenheter skulle visa sig förekomma i oacceptabel omfattning. Om av stabiliseringspolitiska skäl vidtagna åtgärder skulle visa sig otillräckliga, måste givetvis även konsumentpolitiskt inriktade åtgärder sättas in. Jag underströk dock att ett säkrare underlag om arten och omfattningen av befarade skadeverkningar måste föreligga innan eventuella åtgärder kunde preciseras.

I motion 1978/79:1515 hemställdes att riksdagen hos regeringen skulle begära en utredning av kontokorten och deras sociala och ekonomiska effekter för de enskilda hushållen. I näringsutskottets betänkande (NU 1978/79:24) med anledning av motionen noterades att konsumentverket planerar genomföra en ny utredning. Vidare hänvisades till det interpellations- och frågesvar i riksdagen som jag nyss nämnde. Riksdagen beslöt att bifalla motionen och gav därvid följande till känna för regeringen.

"De nämnda problemen är emellertid av sådan omfattning och natur att de bör behandlas i en övergripande utredning. De viktiga konsumentekonomiska och sociala aspekterna måste därvid sättas i relation till såväl kreditpolitiska som allmänt samhällsekonomiska aspekter. Utskottet finner det angeläget att en övergripande utredning på kontokortsområdet snarast kommer till stånd genom en parlamentariskt sammansatt kommitté. Denna

bör givetvis initiera, samordna och utnyttja insatser av olika berörda organ av vilka särskilt kan nämnas konsumentverket. Regeringen bör vara beredd att utan hinder av utredningsarbetet – vilket för övrigt bör bedrivas skyndsamt – vid behov omedelbart ingripa med åtgärder av såväl kreditpolitisk som konsumentpolitisk natur."

I två andra motioner (1979/80:216 och 716) framfördes olika önskemål om utformningen av direktiven till den kommitté som föreslogs bli tillsatt. Bland annat kan nämnas möjligheterna för den enskilde att skaffa sig flera kreditkort och farhågor för att kontohavare skuldsätter sig utöver sin betalningsförmåga. Vidare berördes krav på kontantinsats eller föregående sparande för rätt att utnyttja kreditkort. Ytterligare andra frågor gällde om kontantkunder missgynnades, marknadsföringen av kreditkorten och säkerheten kring hanteringen av kontokorten. Enligt näringsutskottets betänkande (NU 1979/80:27) över motionerna var det uppenbart att dessa frågor skulle uppmärksammas i utredningsarbetet och att någon särskild framställning till regeringen i detta hänseende inte var erforderlig.

Regeringen har denna dag beslutat förelägga riksdagen en proposition (prop. 1979/80:159) om att utlåningsreglering samt – i den utsträckning som f.n. gäller för kreditinstitut – emissionskontroll enligt lagen (1974:922) om kreditpolitiska medel skall kunna tillämpas på finansbolag och därmed på flertalet kontokortsföretag. I propositionen föreslås också att regeringen bemyndigas meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kontoköp på kredit. Bemyndigandet får ses som ett provisorium som ger regeringen möjlighet till ett snabbt ingripande om det skulle behövas. I propositionen understryks behovet av ett bättre underlag för att bedöma om det på lång sikt behövs åtgärder från samhällets sida.

Med hänvisning till vad jag nu anfört föreslår jag att en kommitté tillkallas för att utreda verksamheten med kontokort. Kommitténs huvuduppgifter bör vara att klarlägga kontokortshandelns verkningar och betydelse dels från samhällsekonomiska och kreditpolitiska synpunkter, dels med hänsyn till konsumentpolitiska och sociala aspekter för den enskilde konsumenten, dels också för detaljhandeln och servicenäringarna. Kommittén bör bl.a. bedöma de frågor och synpunkter som framförts i nyss nämnda motioner och av näringsutskottet.

Till närmare vägledning för kommitténs arbete vill jag anföra följande.

Från samhällsekonomisk synpunkt bör kontokortens funktion som betalningsmedel och som en del av kreditutbudet lämpligen analyseras var för sig. Kommittén bör klarlägga i vad mån kontokorten såsom betalningsmedel kan vara ägnade att ersätta sedlar, checkar och gireringar. Av särskilt intresse är hur en utbredd användning av kontokort påverkar penningmängden och förutsättningarna för penningpolitiken.

I fråga om kreditfunktionen bör kommittén klarlägga vilken betydelse en fortsatt snabb ökning av kontokrediterna kan få för kreditutbudet. I detta sammanhang är det av vikt att bedöma om kontokrediterna medför en ökning av konsumtionskrediterna eller ersätter andra kreditformer. Vidare är det angeläget att klarlägga hur kontokrediterna kan tänkas påverka konsumtionen och om de kan leda till att konsumtionen ökar – tillfälligt eller mera permanent – på bekostnad av sparandet. Till frågan hör också om det kan tänkas att konsumtionsinriktningen förskjuts från sådana ändamål som kräver långsiktigt sparande i förskott, exempelvis bostäder, fritidsfastigheter el.dyl., till förbrukningsvaror och tjänster.

Mot bakgrund av en samhällsekonomisk analys bör kommittén förutsättningslöst bedöma behovet av penning- och kreditpolitisk kontroll över

kontokortsmarknaden och vilka medel som i så fall bör användas. Kommittén bör i denna del av sitt arbete samråda med den kommitté för översyn av kreditpolitiken som regeringen denna dag har bemyndigat mig att tillkalla.

Utvecklingen i andra länder där erfarenhet av kontokortsverksamhet föreligger bör redovisas och beaktas.

Kontokortens betydelse för den enskilde som ett rationellt betalningsmedel inom varuhandeln och servicesektorn bör belysas liksom de fördelar ur säkerhets- och kostnadssynvinkel som kontokortssystemet kan vara ägnat att medföra. Olägenheter bör vägas mot fördelar.

Kontokortens kreditfunktion bör utredas från konsumentekonomiska och sociala utgångspunkter. Därvid bör beaktas deras betydelse för konsumenter som på grund av allmän kreditåtstramning eller avsaknad av bankförbindelser, formella säkerheter m.m. har svårt att få önskade krediter.

Kommittén bör söka belysa i vad mån kontokreditgivningen lett till eller kan vara ägnad leda till att kontoinnehavare tar på sig en med hänsyn till sin långsiktiga betalningsförmåga alltför stor skuldbörda. Omfattningen av betalningssvårigheter där kontokort spelat roll bör kartläggas. De sociala myndigheternas erfarenheter av kontokortssystemet, liksom också de rön som kan ha vunnits inom bl.a. konsumentverket, bör inhämtas och redovisas.

Kommittén bör på grundval av sådana analyser bedöma om åtgärder från statsmakternas sida är erforderliga och, om så befinns vara fallet, framlägga förslag till lämpliga åtgärder.

Den konsumentpolitiska lagstiftningen är tillämplig på kontoköp och kontokortskrediter på huvudsakligen samma sätt som andra köp och krediter. Konsumentkreditlagen (1977:981) ålägger företagen bl.a. att ge information om den effektiva räntan. Bestämmelserna om kreditköp, som avser köp av varor men inte tjänster m.m., gäller även kontoköp med både betalkort och kreditkort. Dit hör bestämmelserna om kreditköparens befogenheter mot kreditgivaren vid fel på varan och om betalningsansvaret vid förlust av kontokort. Konsumentkreditlagen innehåller också krav på att säljaren vid varuköp på kredit skall ta ut kontantinsats i enlighet med god sed. Kontantinsatsen skall vara minst 20 % av kontantpriset, om inte särskilda förhållanden föranleder annat. Enligt regeringens och riksdagens uttalanden vid lagens tillkomst har dock köp med kontokort ansetts t.v. böra hållas utanför kravet på kontantinsats. I prop. 1979/80:159 har uttalats att denna ordning t.v. bör behållas.

Kommittén bör granska sambandet mellan konsumentkreditlagen och den i propositionen (prop. 1979/80:159) föreslagna bemyndigandelagen, som gäller köp av såväl varor som tjänster. Beaktas bör emellertid att den kreditpolitiska kommittén fått i uppdrag att överväga hur åtgärder av det slag som nu regleras i den föreslagna bemyndigandelagen och den lag som avser betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar bör regleras. De båda kommittéerna bör samordna sina bedömningar i detta hänseende.

De flesta kontokortsföretag är sådana finansbolag som fr.o.m. den 1 juli 1980 kommer att stå under bankinspektionens tillsyn. Frågan om kreditupplysningar till och från bl.a. finansbolag skall omfattas av kreditupplysningslagen (1973:1173) övervägs f.n. inom justitiedepartementet. Kommittén bör emellertid på grundval av sitt utredningsarbete närmare pröva vad som bör gälla i fråga om kontokortsföretagens möjligheter att få och utbyta information om kreditmissbruk m.m. Intresset av integritetsskydd får därvid vägas

mot de konsumentpolitiska motiven för en effektiv kreditupplysning.

Ett problem som kommittén bör uppmärksamma är frågan om missbruk av kontokort från kontohavarens sida eller när kontokort används av obehöriga personer. Kontokort kan hamna i orätta händer t.ex. genom stöld eller om de tappas bort. Konsumentkreditlagen har regler till skydd för kontohavaren, om kontokort i sådana situationer obehörigen utnyttjas för inköp. Utgångspunkten är att risken för ekonomisk förlust skall bäras av kreditgivarna utom i vissa kvalificerade fall, bl.a. om förlust av kortet skett genom grov oaktsamhet.

Kommittén bör bedöma om den kontroll som f.n. utövas vid beviljande av *nya kontokortskrediter och vid köp med kontokort* kan anses godtagbar eller om ytterligare åtgärder i detta hänseende kan erfordras till förebyggande av missbruk av kontokort. Jag vill erinra om att frågan om åtgärder i samband med kontokortshandeln tagits upp vid diskussioner mellan bl.a. rikspolisstyrelsen, konsumentverket, bankinspektionen, datainspektionen, brottsförebyggande rådet, finansieringsföretagen och köpmannaorganisationer.

Kontokortens betydelse för detaljhandeln bör uppmärksammas. En omstridd fråga är om och i vad mån kontokortssystemet är ägnat att förbilliga varudistributionen och servicefunktionerna i sin helhet och vilka grupper som främst har att bära dess kostnader eller kan dra fördel av dess vinster. Kommitténs arbete bör belysa detta. Kommittén bör också bedöma hur systemets och kontokortsföretagens verkliga kostnadsfördelning på bl.a. räntor och administrativa kostnader återspeglas i deras debitering och prissättning. Den kommitté som regeringen beslutat tillsätta för att utreda frågan om avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen (Dir 1980:11) har bl.a. till uppgift att se över ränteavdragen i fråga om t.ex. konsumtionskrediter. Samråd bör ske med denna kommitté.

I statistiska centralbyråns statistik över finansbolagen finns uppgifter om hur stora de utestående kontokrediterna är. Statistiken över kontokortsverksamheten är dock bristfällig i övrigt. Kommittén bör ange om ytterligare statistik behövs för att myndigheterna skall kunna följa kontokortsmarknadens utveckling.

I den mån kommittén lägger fram kostnadskrävande förslag, måste det samtidigt visas hur förslagen skall kunna finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt och kan redovisas i etapper, om kommittén anser det lämpligt.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag efter samråd med cheferna för justitie- och handelsdepartementen att regeringen bemyndigar chefen för ekonomidepartementet

att tillkalla en kommitté med högst 5 ledamöter för att utreda verksamheten med kontokort i enlighet med vad jag har anfört,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjunde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Ekonomidepartementet)

2. Översyn av kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen

Dir. 1980:35

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-27

Departementschefen, statsrådet Bohman, anför

Kreditpolitiken är ett viktigt inslag i den ekonomiska politiken. Genom att påverka kreditströmmarnas storlek och riktning bidrar den till att stabilisera samhällsekonomins utveckling. Inom ramen för den totala tillväxten av kreditmarknaden har kreditpolitiska medel använts även för att säkerställa kreditförsörjningen till de sektorer och investeringsändamål som under skilda perioder prioriterats av statsmakterna. I Sverige liksom i många andra länder har kreditpolitiken i allt högre grad kommit till användning också för att påverka betalningsflödet över gränserna och därmed åstadkomma balans gentemot utlandet.

De kreditpolitiska medlen har efterhand utökats med instrument av olika karaktär. Till de traditionella medlen brukar räknas riksbankens diskontopolitik och operationer på värdepappersmarknaden. Genom att variera diskontot, dvs. den räntesats som riksbanken tillämpar vid utlåning till banker, kan riksbanken påverka bankernas räntesatser vid in- och utlåning. Genom marknadsoperationer i form av köp och försäljning av obligationer och skattkammarväxlar till allmänheten och kreditinstituten kan dessas likviditet och därmed också kreditmarknadens kapacitet påverkas. I Sverige har marknadsoperationerna på senare år i huvudsak tagit formen av statspappersemissioner som riksgäldskontoret genomför i samråd med riksbanken. För att förstärka de traditionella medlens effekt har dessa sedan länge kompletterats med andra kreditpolitiska instrument, t.ex. kvantifierade krav rörande bankernas kassahållning. Vissa medel har också selektiv karaktär för att tillgodose prioriterade kreditbehov.

Under 1950-talet utvecklades ett system med överenskommelser och rekommendationer om likviditetskvoter för affärsbankerna samt emissionskontroll och andra arrangemang för att begränsa kreditgivningen och tillgodose statens och bostadssektorns kreditbehov. Systemet utvecklades mot bakgrund av en beredskapslagstiftning som kunde sättas i kraft, om så bedömdes befogat. År 1962 samlades den kreditpolitiska lagstiftningen i tre lagar, lagen (1962:256) om likviditetskvot och kassakvot för vissa kreditinrättningar, lagen (1962:257) om placeringskvot för vissa kreditinrättningar och lagen (1962:258) om räntereglering och emissionskontroll. 1962 års lagstiftning ersattes i sin tur av den lag som nu gäller på området, lagen (1974:922) om kreditpolitiska medel (LKM).

LKM trädde i kraft den 1 januari 1975. Giltighetstiden begränsades till tre år. Därefter har lagens giltighetstid förlängts två gånger, senast hösten 1978, då riksdagen beslöt förlänga giltighetstiden till utgången av år 1981 (prop. 1978/79:47, FiU 12, rskr 71).

LKM har formen av en fullmaktslag. Den ger regeringen befogenhet att på framställning av fullmäktige i riksbanken förordna att riksbanken får använda kreditpolitiskt medel. Förutsättningen för sådant förordnande är att det behövs för att uppnå de mål som har fastställts för riksbankens penningpolitiska verksamhet.

De kreditpolitiska medlen enligt lagen är likviditetskrav, kassakrav, utlåningsreglering, emissionskontroll, allmän placeringsplikt, särskild placeringsplikt och räntereglering. Av dessa är likviditetskrav, kassakrav och

emissionskontroll avsedda att vara mera normala inslag i kreditpolitiken och kunna användas fortlöpande. De övriga är enligt lagen att anse som extraordinära medel och förordnande om något av dem får meddelas endast om synnerliga skäl föreligger och endast för begränsad tid.

Förordnande om kreditpolitiskt medel kan avse ett eller flera slag av bankinstitut, försäkringsinstitut eller annat kreditinstitut. Förordnande om emissionskontroll eller räntereglering kan avse även annan än kreditinstitut. I lagen räknas som bankinstitut bankaktiebolag, sparbank och centralkassa för jordbrukskredit. Med försäkringsinstitut avses AP-fonden och försäkringsföretag med svensk koncession. Kreditinstitut i lagens mening är vid sidan om bankinstituten och försäkringsinstituten jordbrukskassa, kreditaktiebolag, landshypoteks- och stadshypoteksinstitutionerna, Svenska skeppshypotekskassan och Skeppsfartens sekundärlånekassa. I en denna dag beslutad proposition föreslås att finansbolagen förs in bland kreditinstituten i lagens mening fr.o .m. den 1 juli 1980.

I korthet innebär de olika kreditpolitiska medlen följande. Med likviditetskrav avses att bankinstituts likvida medel, inkl. stats- och bostadsobligationer, skall motsvara viss andel – högst 50 % – av bankens förbindelser. Kassakrav, som liksom likviditetskrav kan riktas endast mot bankerna, betyder att bankens medel på checkräkning i riksbanken tillsammans med så stor del av inneliggande kassa som riksbanken medger skall motsvara viss andel – högst 15 % – av bankens förbindelser med de undantag riksbanken anger. Utlåningsreglering, som f.n. kan gälla bara bankinstitut, innebär att ett högsta belopp fastställs för utlåningen. Regleringen kan omfatta såväl utlämnade som beviljade men inte utlämnade lån samt garantiförbindelser. Utlåningstaket kan bestämmas som en andel av kreditvolymens storlek vid viss tidigare tidpunkt, som ett genomsnitt av utlåningen under viss tid eller på annat sätt. Emissionskontrollen hindrar att någon annan än riksgäldskontoret utan riksbankens tillstånd ger ut obligationer, förlagsbevis och andra för den allmänna rörelsen avsedda skuldebrev. Kontrollen kan omfatta också andra långfristiga skuldebrev som kreditinstitut utfärdar. Genom allmän placeringsplikt åläggs bank- eller försäkringsinstitut att se till att viss andel av den ökning deras totala placeringar undergår består av prioriterade placeringar, dvs. lån åt staten och lån för bostadsändamål. Med särskild placeringsplikt avses skyldighet för bank att lämna byggnadskredit för särskilt angivet byggnadsprojekt. Det skall vara fråga om projekt för vilket det utgår eller kommer att utgå statligt bostadslån. Räntereglering slutligen innebär att högsta eller lägsta ränta fastställs för inlåning eller att högsta ränta fastställs för utlåning.

Om regeringen har meddelat förordnande om kreditpolitiskt medel ankommer det på riksbanken att svara för de föreskrifter som behövs för användningen. Riksbanken får begränsa användningen av kreditpolitiskt medel till ett eller flera slag av institut, undanta visst institut, om särskilda skäl föreligger, och utfärda olika föreskrifter för skilda institut.

Regeringen har förordnat om likviditetskrav och kassakrav, som fortfarande gäller, samt vid ett tillfälle om utlåningsreglering, som gällde sex månader. I fråga om övriga medel har förordnanden inte meddelats utan riksbanken har i stället styrt utvecklingen genom rekommendationer till berörda kreditinstitut och överenskommelser med dessa. I förarbetena till lagen framhålls att den kreditpolitiska lagstiftningen bör sättas i tillämpning först om behövlig restriktivitet inte har kunnat nås genom rekommendationer och överenskommelser (prop. 1974:168 s. 142).

Emissionskontroll har på motsvarande sätt fortlöpande utövats genom att bankerna har åtagit sig att inte delta i emissioner av obligationer och förlagslån utan att riksbanken har meddelat att den inte har något att erinra. Riksbankens granskning avser lånets belopp, räntesats och övriga villkor. Riksbanken har också nyligen kommit överens med vissa kreditinstitut på fastighetsmarknaden om en begränsning av deras reversupplåning. Vid olika tillfällen har det också förekommit utlåningsreglering som har grundats på rekommendationer eller överenskommelser med bankerna.

När det gäller allmän och särskild placeringsplikt träffas sedan flera år tillbaka årliga överenskommelser mellan delegationen för bostadsfinansiering å ena sidan och bankorganisationerna och PK-banken å andra sidan. Bankerna åtar sig därvid dels att tillgodose byggnadskreditbehovet för projekt med statliga lån och för nyproduktion av bostäder utan statliga lån, dels att bidra till den slutliga bostadsfinansieringen genom att köpa bostadsobligationer till visst belopp. Riksbanken utfärdar också rekommendationer till allmänna pensionsfonden och försäkringsbolagen om förvärv av statsobligationer, bostadsobligationer m.m. På räntepolitikens område har riksbanken bl.a. genom överenskommelser och rekommendationer styrt bankernas och kapitalmarknadsinstitutens räntesättning.

I flera remissyttranden över riksbanksfullmäktiges senaste framställning om förlängd giltighet av LKM framfördes kritiska synpunkter på lagen och dess tillämpning, bl.a. från bankernas organisationer. De föreslog att lagen och riksbankens tillämpning skulle ändras i flera avseenden. Riksbankens allmänna kreditpolitik borde enligt bankorganisationerna ges sådan inriktning att behovet minskar av att utnyttja sådana tvångsmedel för styrning av kapitalströmmarna som utlåningsreglering, emissionskontroll och räntereglering. Vidare hävdades att varje av riksbanken påfordrad rekommendation, överenskommelse eller annan åtgärd från riksbankens sida, avseende sådana medel som regleras i LKM, måste överensstämma med syftet med LKM och kunna rymmas inom ramen för en direkt tillämpning av lagen.

För egen del vill jag framhålla följande. Den svenska ekonomin kan beskrivas som en ramstyrd marknadsekonomi. Genom lagar och förordningar fastställer statsmakterna ramar inom vilka producenter och konsumenter har att verka. Inom dessa får företagen konkurrera och de enskilda människorna fritt träffa sitt konsumtionsval. Sverige har en öppen ekonomi, som i förhållande till sin storlek har ett mycket omfattande utbyte av varor och tjänster med utlandet. Genom att i frihandelns form delta i det internationella handelsutbytet kan vi tillgodogöra oss de välfärdsvinster som specialiseringen möjliggör samtidigt som en betydande konkurrens råder på den svenska hemmamarknaden. Detta kommer konsumenterna till godo. Genom att i princip förlita sig på marknadsmekanismen kan man få den omfattning och inriktning av produktionen som svarar mot konsumenternas önskemål. Marknadsekonomin kännetecknas vidare av ett decentraliserat beslutsfattande, jämförelsevis ringa byråkrati och, inte minst viktigt, stor anpassningsförmåga till ändrade förutsättningar.

Av olika skäl – sociala, försörjningspolitiska eller skäl av annan art – har statsmakterna emellertid på vissa områden ansett det befogat att ingripa med mer eller mindre långtgående detaljregleringar. Genom olika ingrepp har utbud, efterfrågan och pris på vissa marknader påverkats eller styrts i större eller mindre grad.

Kreditmarknaden i Sverige har under efterkrigstiden kännetecknats av en i det närmaste permanent brist på jämvikt. Ersättningen till spararna har varit

lägre än vad som skulle ha varit fallet på en marknad med fri räntesättning och efterfrågan på krediter har varit större än på en sådan marknad. De räntepolitiska målen har krävt att kontrollen av den totala kreditvolymen i allmänhet fått genomföras med andra medel än räntevariationer. Genom olika regleringar har främst finansieringen av bostadsbyggandet och statens upplåning prioriterats. Även investeringar i den konkurrensutsatta industrin, kraftverken m.m. har beretts särskilt utrymme på kreditmarknaden. På den s.k. organiserade kreditmarknaden har den totala kreditgivningen till dessa och andra ändamål begränsats till en volym som synts förenlig med balans mellan produktionskapacitet och efterfrågan och med målen för valutapolitiken.

Jag anser att tiden nu är mogen för att granska den förda kreditpolitiken och dess effekter i stabiliserings-, resurs- och inkomstfördelningsmässiga hänseenden samt att förutsättningslöst se över kreditpolitikens mål och medel och den kreditpolitiska lagstiftningens ändamålsenlighet.

För en sådan översyn talar även det förhållandet att den samhällsekonomiska situationen nu är en helt annan än den som rådde när LKM antogs år 1974. Den balansrubbning som därefter har inträffat yttrar sig bl.a. i en högre inflationstakt och underskott i bytesbalansen. Bytesbalansunderskotten har framtvingat en betydande upplåning utomlands samtidigt som den växande utrikeshandeln gett upphov till en omfattande kommersiell kreditgivning i båda riktningarna mellan Sverige och utlandet. Variationer i handelskrediterna beror inte enbart på handelns utveckling utan också på kreditmarknadsläget här hemma jämfört med i utlandet. Härigenom har vårt beroende av de internationella kreditmarknaderna ökat väsentligt.

Inom landet återspeglas balansrubbningen också i den kraftiga ökningen av statens årliga budgetunderskott från betydligt mindre än 10 miljarder kr. under 1970-talets första hälft till den nuvarande nivån på mer än 50 miljarder kr. Finansieringen av underskott av denna storleksordning ställer speciella krav på kreditpolitiken och låneinstrumentens utformning samtidigt som underskotten som sådana hotar att förstärka balansbristen i samhällsekonomin genom sin likviditetsskapande effekt.

Förutsättningarna för kreditpolitiken har således ändrats framför allt till följd av det växande beroendet av utländska kreditmarknader och behovet av statlig budgetfinansiering. Dessa förhållanden kan också väntas få långsiktiga effekter på kreditsystemets, i synnerhet banksystemets, struktur och funktionssätt.

Med hänsyn till vad jag nu har anfört bör en kommitté tillsättas för översyn av kreditpolitiken.

De centrala målen för den ekonomiska politiken är att uppnå full sysselsättning, god tillväxt, låg inflationstakt, jämvikt i de utrikes betalningarna, regional balans och en rättvis inkomstfördelning. Kreditpolitiken utgör ett viktigt medel för att nå dessa övergripande mål. Kreditpolitiken kan också ses som ett medel att uppnå syften av mer speciell karaktär exempelvis att underlätta bostadsbyggandet, finansiera det statliga budgetunderskottet, främja vissa regionalpolitiska målsättningar eller underlätta de mindre och medelstora företagens verksamhet. Såvitt gäller de mindre och medelstora företagen bör kommittén samråda med den utredning om deras finansiella situation som föreslås bli tillsatt inom kort.

Kommittén bör vid utvärderingen av den hittills förda kreditpolitiken undersöka dels i vad mån de uppställda målen nåtts, dels i vad mån negativa biverkningar uppkommit. Det är också angeläget att kommittén beaktar

erfarenheterna i länder som kan jämföras med Sverige och där kredit- och penningpolitiken getts en delvis ny roll under senare år.

Kommitténs huvuduppgift bör vara att lägga fram förslag om hur kredit- och penningpolitiken bör utformas inför den samhällsekonomiska utveckling som kan förutses. Förslagen bör ta hänsyn till den flexibilitet i politiken som krävs för att möta olika tänkbara situationer.

Mot bakgrund av de fördelar en fri kreditmarknad har bör en allmän strävan vara att i möjligaste mån avreglera kreditmarknaden. En nackdel med relativt långtgående regleringar av kreditmarknaden är att den information om utbud och efterfrågan som i en marknadshushållning normalt förmedlas via prisbildningen så småningom går förlorad. Härtill kommer kostnaden för att kreditmarknaden på sikt riskerar att stelna i ett oföränderligt mönster och att marknadens förmåga att tillgodose nya kreditbehov reduceras. Detta motverkar en dynamisk utveckling av kreditmarknaden och förkväver nya initiativ.

Kommittén bör med hänsyn till de svårigheter som är förknippade med en övergång till en fri kreditmarknad ange två huvudalternativ.

I det ena förutsätts att detaljreglering kan undvaras och att kreditpolitiken bedrivs med generellt verkande, marknadsanpassade medel. Kommittén bör således noggrant pröva förutsättningarna för att kreditpolitiken normalt skall förlita sig på generella medel, såsom diskontopolitik, marknadsoperationer, statsskuldspolitik och kassakvoter.

I det andra huvudalternativet förutsätts att en kreditpolitisk reglering måste bevaras. Kommittén bör då undersöka vilka förändringar som bör göras i det gällande regleringssystemet.

De båda alternativen bör granskas mot bakgrund av följande problem.

Kommittén bör studera utformningen och effekterna av en kreditpolitik som bedrivs med generellt verkande medel. Det är rimligt att anta att en sådan inriktning av kreditpolitiken ger möjlighet för riksbanken att reglera antingen penningmängd och total kreditvolym, å ena sidan, eller räntenivån, å andra sidan. Det förefaller lämpligt att skilja mellan mera grundläggande institutionella eller ekonomiskt-politiska faktorer, å ena sidan, och förekomsten av i princip tillfälliga balansrubbningar, å andra sidan.

En fråga när det gäller marknadsalternativet är om den kombination som Sverige f.n. har av höga marginalskatter och hög inflationstakt innebär att låntagare med höga skatter skulle driva upp räntorna så att företagen får svårt att konkurrera om tillgängliga medel. Kommittén bör belysa denna fråga och dess kvantitativa betydelse. Om inflationen nedbringas och/eller skattesystemet ändras så att de snedvridande effekterna reduceras ökas möjligheterna att bedriva kreditpolitik med generellt verkande medel.

Skattereglerna är i viktiga avseenden föremål för olika utredningar. Realbeskattningsutredningen (B 1978:07) har sålunda i uppdrag att belysa konsekvenserna av en real beskattning av räntor och kapitalvinster m.m. Kapitalvinstkommittén (B 1979:05) skall se över dubbelbeskattningen av aktieutdelningar och aktievinstbeskattningen och pröva vissa andra frågor angående realisationsvinstbeskattningen av lös egendom. Vidare avses frågan om avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen bli föremål för en särskild översyn. Kommittén bör samråda med dessa och andra utredningar på skatteområdet och överväga möjligheterna att eliminera de svårigheter som skatteförhållandena reser för en väl fungerande kreditmarknad.

Det ligger i sakens natur att en penning- och kreditpolitik som arbetar med marknadsanpassade medel inte ger upphov till kreditregleringens nämnda

negativa återverkningar. Å andra sidan kan en konflikt uppkomma mellan strävan att kontrollera penningmängden och önskemål rörande räntenivån.

När de två typerna av kreditpolitik jämförs bör bl.a. de senaste årens penningteoretiska forskning beaktas. Enligt denna kan de selektiva kreditpolitiska medlen inte ersätta de generella medlen som tar sikte på att kontrollera den allmänna penningtillgången. En åtstramning av kreditmarknaden med hjälp av selektiva medel resulterar i framväxten av en icke organiserad ("grå") kreditmarknad. Att så är fallet styrks av svenska erfarenheter under senare år. Man har vidare funnit att de selektiva medlen kan användas som ett komplement till de generella medlen men att det bör ske endast under kortare perioder främst på grund av de selektiva ingreppens negativa effekter på resursfördelningen, vilka tilltar ju längre dessa medel används.

Utländska undersökningar tyder även på att kreditpolitiken verkar med en påtaglig fördröjning och att en omläggning av politiken får effekter på sysselsättning, inflation och betalningsbalans först ett à två år i efterhand. Möjligheten att driva penningpolitik på kort sikt med någon högre grad av precision blir då begränsad. Dessa erfarenheter talar för att man bör inrikta sig på att undvika en politik med stora kastningar mellan expansion och åtstramning.

På senare år har man också i olika länder använt sig av förhandsbesked angående den planerade penningpolitiken i syfte att påverka inflationsförväntningarna.

Kommittén bör undersöka i vad mån man för Sveriges del kan tillgodogöra sig framkomna forskningsresultat och erfarenheter från de länder där nya former av penningpolitik tillämpats under senare år.

Ett annat slag av faktorer som måste påverka bedömningen av kreditpolitikens utformning är arten och graden av de balansbrister som kännetecknar den samhällsekonomiska situationen. Statsskuldpolitiken ställs inför de svårförenliga målen att undvika en överdriven likviditetsökning i ekonomin och att undvika att näringslivets investeringar trängs undan genom en hög räntenivå eller andra finansieringssvårigheter. Det är uppenbart att dagens statsfinansiering ställer särskilda krav på kreditpolitikens instrument och verkningsmöjligheter. Kommittén bör lägga fram förslag om lämpliga finansieringsformer med hänsyn härtill.

De växande underskotten i våra löpande betalningar med utlandet är en annan balansrubbning som uppstått sedan lagen om kreditpolitiska medel infördes. Det står klart att behovet av fortlöpande upplåning i utlandet och av att balansera de kapitalströmmar som kan uppstå vid en stor stock utestående lån i utlandet skärper kraven på en fortlöpande anpassning av den svenska räntenivån och likviditetssituationen, oavsett om man förlitar sig på hittills tillämpade kreditpolitiska metoder eller går över till en mera generell politik som tar sikte på att kontrollera den inhemska penningmängden.

Jag vill här understryka, att även bortsett från balansbristen i vår utrikesekonomi, den ökade internationaliseringen av den svenska kreditmarknaden, som bl.a. den stora utlandsupplåningen medfört, har stora effekter på vår penningpolitiska handlingsfrihet. Å andra sidan har möjligheterna till utlandsupplåning betydelse för de svenska företagens konkurrenskraft. Bankernas förmåga att konkurrera med utländska kreditgivare har stärkts till följd av de tillstånd till utlandsupplåning de har fått. För exportföretagen har möjligheterna att lämna exportkrediter och finansiera

sig i utlandet främjat avsättningen av varor. Det nu sagda bör beaktas när kommittén bedömer konsekvenserna av utlandsupplåningen.

Kommittén bör beakta sambandet mellan valutapolitik, valutakontroll och den svenska kreditpolitiken. Valutaregleringens framtida ställning som ekonomiskt-politiskt instrument blir närmast en del av den kreditpolitiska strategin. Kommittén bör arbeta i nära samråd med valutakommittén (E 1977:85) som har i uppdrag att se över valutaregleringen.

Med de tilltagande anspråk som ställs och i framtiden kommer att ställas på obligationsmarknaden på grund av framför allt de mycket stora finansieringsbehov som staten, bostads- och energisektorerna samt industrin har, är det också angeläget, oavsett den principiella inriktningen av kreditpolitiken, att undersöka vilka möjligheter det finns att bredda obligationsmarknaden. Det är inte bara stora finansieringsbehov som kommer att riktas mot obligationsmarknaden utan kravet på en större flexibilitet vad gäller lånevillkor kommer troligtvis också att öka. Kravet på en breddning av obligationsmarknaden och kravet på ökad flexibilitet bör förutsättningslöst analyseras av kommittén. Olika sätt att göra obligationer till intressanta placeringsformer för företag och hushåll bör utredas.

Närmast med anknytning till det andra huvudalternativet – fortsatt mer eller mindre omfattande reglering – finns det dessutom anledning att granska ett antal frågor.

Kreditvolymen på den organiserade marknaden är lättare att kontrollera med hjälp av riktlinjer för kreditinstitutens utlåning än med räntevariationer eller marknadsoperationer. Som jag redan nämnt gynnar den selektiva åtstramningspolitiken uppkomsten av en grå kreditmarknad. Mycket talar för att kreditgivningen på denna marknad motverkar regleringen i den meningen att den avsedda effekten minskar eller uteblir. Vid en åtstramning av bankernas utlåning tenderar den grå marknaden att växa tills räntan ökat så att jämvikt nås mellan utbud och efterfrågan på kredit.

Lättnader i restriktionerna för bankernas kreditgivning i syfte att åstadkomma en kreditexpansion kan på motsvarande sätt resultera i att banklånen i första hand tas i anspråk för att lyfta av utestående lån på den grå marknaden. Därigenom försvagas den avsedda expansionen. Om skillnaderna i ränta, löptid etc. på den organiserade och den grå marknaden är mer betydande kan sådana överströmningar antas bli omfattande. Kommittén bör söka uppskatta vad olika kreditpolitiska medel betyder för möjligheterna att genom reglering av kreditvolymen påverka den reala efterfrågan. Regeringen har i prop. 1979/80:159 föreslagit att utlåningsreglering och emissionskontroll skall kunna tillämpas på finansbolagen. Som anfördes i propositionen bör det emellertid vara en uppgift för kommittén att förutsättningslöst överväga i vad mån kreditpolitiska medel behöver användas mot finansbolag eller företag utanför den kontrollerade kreditmarknaden.

Kommittén bör vidare utvärdera tillämpade metoder för kreditprioritering. Dessa kan ses som medel att genomföra statsmakternas beslut på olika områden. Bostadsbyggandet är ett sådant exempel på det allmännas reala investeringsplanering som genomförs med bl.a. kreditpolitiska insatser. Kreditprioritering kommer i fråga först då räntenivån inte tillåts anpassa sig till efterfrågan och en ransonering av kreditutbudet måste göras. En annan metod som delvis används sedan år 1975 är att låta kapitalmarknadsräntan närma sig jämviktsnivå och subventionera kreditkostnaderna för de prioriterade ändamålen. Kommittén bör i jämförande syfte utvärdera dessa två

metoder i renodlad form.

Det är angeläget att konkurrensförhållandena mellan instituten på den svenska kreditmarknaden påverkas i så liten grad som möjligt av kreditpolitiken. Kommittén bör redovisa vilka verkningar dess förslag får i detta hänseende.

Som tidigare nämnts har det framförts kritik mot det system av rekommendationer och överenskommelser mellan riksbanken och kreditinstituten som förekommer utan att LKM formellt har satts i tillämpning. Det har bl.a. hävdats att varje rekommendation eller överenskommelse som riksbanken påfordrar – och som avser sådana kreditpolitiska medel som regleras i LKM – måste överensstämma med syftet med LKM och kunna rymmas inom ramen för en direkt tillämpning av lagen. Kommittén bör överväga om den tillämpade ordningen är lämplig samt efter en analys av rättsläget bedöma de kritiska synpunkter som framförts mot rådande praxis. Kommittén bör också undersöka om man för Sveriges del kan tillgodogöra sig erfarenheter av de informella metoder som används av centralbanker i andra länder i syfte att påverka kreditmarknaden.

Härutöver finns det anledning att ta upp en del frågor om ändring i LKM. En sådan översyn bör göras, även om en övergång till en kreditpolitik som verkar genom generella medel skulle föreslås. Det kan nämligen också i sådant fall finnas behov av en fullmaktslag av LKM:s typ som under vissa speciella förutsättningar kan sättas i kraft.

När frågan om förlängd giltighet av LKM för ytterligare tre år behandlades, hävdades det från flera håll att emissionskontrollen som enligt LKM är ett ordinärt kreditpolitiskt medel, i stället bör betraktas som ett extraordinärt medel. En sådan ändring skulle kunna få till följd att riksbankens emissionskontroll, som har utövats oavbrutet sedan början av 1950-talet, i fortsättningen utnyttjas endast i begränsad omfattning. I propositionen om den svenska kapitalmarknaden (prop. 1978/79:165) har frågan om behovet av emissionskontroll berörts. Slutsatsen är där att förutsättningarna för att slopa kontrollen är små, så länge vi inte har kommit till rätta med olika faktorers snedvridande effekter. Även den särskilda näringspolitiska delegationen har i betänkandet (Ds Ju 1979:1) Vägar till ökad välfärd behandlat frågan om behovet av emissionskontroll. Delegationen (majoriteten) redovisar motsatta synpunkter. Kommittén bör därför pröva förutsättningarna för användningen av emissionskontroll.

Det kan enligt vad som anfördes i prop. 1978/79:47 sättas i fråga, om reglerna om särskild placeringsplikt f.n. har den bästa utformningen för att nå en snabb och smidig fördelning av byggnadsprojekten när det finns behov av ett ingripande från regeringens och riksbankens sida. Delegationen för bostadsfinansiering har föreslagit att reglerna om förutsättningarna för ett förordnande om särskild placeringsplikt skall förtydligas. Vidare bör enligt delegationens mening särskild placeringsplikt kunna tillämpas för projekt, där statligt bostadslån utgår, inte bara när kommunal borgen föreligger utan också så snart det finns annan säkerhet som är godtagbar i banklagens mening. Kommittén bör vid behov med förtur överväga dessa frågor. Dock bör, såsom framhållits vid de nuvarande reglernas tillkomst, beaktas att ett kreditinstitut aldrig bör tvingas att i strid med banklagstiftningen godta en säkerhet som det inte finner betryggande.

När det gäller de kreditpolitiska medlen i övrigt enligt LKM bör kommittén överväga om de är ändamålsenligt utformade och om det finns behov av nya medel i lagen samt lägga fram de förslag övervägandena kan

föranleda. Jag vill erinra om att jag berör frågan om ett nytt kreditpolitiskt medel – marginellt kassakrav – i den proposition i vilken vissa kreditpolitiska medel föreslås kunna tillämpas på finansbolagen men att jag förklarar mig inte vara beredd att förorda ett sådant medel utan närmare utredning (prop. 1979/80:159). Kommittén bör utreda möjligheten att införa ett sådant kassakrav.

Enligt LKM saknas rätt att anföra besvär över riksbanksfullmäktiges beslut i kreditpolitiska frågor. I lagstiftningsärendet år 1974 avvisades en sådan rätt bl.a. under hänvisning till konstitutionella skäl. Enligt min mening kan det av rättssäkerhetsskäl finnas anledning att på nytt överväga frågan om besvärsrätt. Om en rätt att föra besvär hos regeringen skulle anses utesluten, bör prövas huruvida en begränsad rätt att föra talan inför någon annan instans, i första hand regeringsrätten, är tänkbar när det gäller vissa slag av ärenden, t.ex. om straffavgifter enligt LKM. Kommittén bör därför ta upp frågan om besvärsrätt till nytt övervägande.

Vid sidan av LKM finns viss lagstiftning som har kreditpolitiskt syfte. Med stöd av lagen (1975:90) med bemyndigande att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid yrkesmässig försäljning av bilar har regeringen meddelat föreskrifter om lägsta kontantinsats och längsta kredittid vid försäljning av bilar på kredit (senast i SFS 1979:1139). På regeringens uppdrag utreder kommerskollegium tillämpningen av nämnda förordning främst i fråga om gränsdragningen mellan bilförsäljning och biluthyrning. I den nyss nämnda propositionen, enligt vilken vissa kreditpolitiska medel skall kunna tillämpas på finansbolagen, föreslås också att riksdagen genom en lag bemyndigar regeringen att meddela föreskrifter om betalningsvillkor vid kontoköp. Härigenom kommer regeringen att kunna meddela föreskrifter liknande dem som har meddelats för bilhandeln också för den handel som sker med utnyttjande av kontokort. Kommittén bör undersöka möjligheterna att ersätta sådana speciella bemyndiganden med generella bestämmelser i LKM som tillgodoser motsvarande ändamål. I fråga om kontokortshandeln bör kommittén samråda med den kommitté för översyn av kontokortsverksamheten, som regeringen denna dag beslutar tillkalla.

Kommittén bör vara oförhindrad att behandla även andra frågor rörande kreditpolitiken än dem jag här har berört.

Kommitténs uppdrag är som framgått omfattande. Som en grund för dess ställningstaganden krävs dels en kartläggning av vilka mål man önskat nå med de olika i Sverige under senare år använda kreditpolitiska medlen dels en analys av de faktiska verkningarna i olika hänseenden. Av grundläggande betydelse är vidare en genomgång av erfarenheterna i andra jämförbara länder av olika former av kreditpolitik samt en redovisning av den penningteoretiska forskningens ståndpunkter i här aktuella avseenden.

Detta kartläggnings- och analysarbete är till en del av forsknings- och expertkaraktär. Kommitténs uppgift blir därför i en första etapp att initiera nödvändiga projekt och avrapportera dessa. Kommittén kan därvid också finna det motiverat att framlägga delförslag inom utredningsområdet.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt. Det ankommer därför på kommittén att definiera utlagda uppdrag på ett sådant sätt att resultaten kan framläggas inom en begränsad tid.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för ekonomidepartementet

att tillkalla en kommitté med högst tre ledamöter med uppdrag att se över kreditpolitiken och den därtill hörande lagstiftningen i enlighet med vad jag

har anfört i det föregående,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjunde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Ekonomidepartementet)

3. De små och medelstora företagens finansiella situation

Dir 1980:56

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Departementschefen, statsrådet Bohman, anför.

De små och medelstora företagen, dvs. företag med mindre än ca 200 anställda, utgör en viktig beståndsdel i Sveriges ekonomi. De svarar för omkring hälften av sysselsättningen inom det svenska näringslivet. Det betyder att mer än en miljon människor är verksamma i dessa företag. Företagen har stor betydelse för den regionala utvecklingen. Tekniska nyheter och nya affärsidéer har mycket ofta utvecklats inom dem. De har också viktiga funktioner som underleverantörer och legotillverkare åt stora företag.

För de små och medelstora företagen är bankerna sedan gammalt de mest betydande kreditgivarna. På senare år har finansbolagen genom sin snabba tillväxt och utveckling av nya finansieringsformer, t.ex. factoring och leasing, kommit att svara för en växande del av finansieringsbehovet. När det gäller försörjningen med eget kapital tillförs företagen sådant främst genom fondering av vinstmedel och genom tillskott från ägarna. I viss utsträckning kan de få kapital utifrån genom tillskott från nya ägare. Någon organiserad marknad för sådana nytillskott finns dock inte för de små och medelstora företagen.

För att underlätta finansieringen och för att komplettera den finansiering som sker i de traditionella formerna görs statliga insatser av skilda slag. Här kan särskilt nämnas den kreditgivning som sker genom de regionala utvecklingsfonderna. Staten lämnar vidare regionalpolitiskt stöd samt stöd åt vissa branscher som t.ex. tekoindustrin. Statliga kreditgarantier förekommer i olika former. Med hjälp av statliga borgensutfästelser, industrilånegarantier, kan små och medelstora företag få industrigarantilån hos kreditinstituten. Exportkreditnämnden ger garantier i samband med svenska företags utlandsaffärer. Statliga strukturgarantier förekommer inom vissa branscher. I sammanhanget kan också nämnas AB Industrikredit, som ägs gemensamt av affärsbankerna och staten och drivs på affärsmässig basis.

Tillskott utifrån av riskkapital kan erhållas genom bl.a. Svenska Industrietablerings AB (Svetab), som ägs av Statsföretag AB och som i sin tur har fyra regionala dotterbolag, samt av Företagskapital AB, som ägs till hälften vardera av affärsbankerna och staten.

I propositionen om den svenska kapitalmarknaden (prop. 1978/79:165) föreslogs flera åtgärder ägnade att förbättra de små och medelstora företagens finansiella situation. Riksdagen godkände förslagen (NU 1979/80:10, rskr 62). En ändring, närmast avsedd för de mindre företagen, gäller de s.k. återlånen. Företagen ges fr.o.m. år 1980 möjlighet att intill ett belopp av 500.000 kr. återlåna ATP-avgifter som de har betalat under fem år tillbaka. Vidare har nu gjorts en sammanslagning av den verksamhet AB Industrikredit och det därmed samförvaltade AB Företagskredit har bedrivit. Sammanslagningen syftar bl.a. till att göra den kreditgivning som dessa institut svarar för mera flexibel i fråga om räntesättning och övriga villkor. Det nya Industrikredit får större resurser genom att aktiekapitalet har höjts från 44 milj. kr. för de båda instituten tillsammans till 80 milj. kr. Lantbruksnäringarnas Primärkredit AB och Lantbruksnäringarnas Sekundärkredit AB slås också samman. Dessa halvstatliga bolag ger krediter i första hand till företag vars verksamhet har anknytning till jordbruket eller skogsbruket men kan också ge lån åt små och medelstora företag utan sådan anknytning.

I en motion (mot. 1979/80:25) i anledning av propositionen om den svenska kapitalmarknaden framhölls att de mindre och medelstora företagen genomgående har en betydligt lägre soliditet än den som är genomsnittlig inom näringslivet. I motionen anfördes vidare bl.a. följande. Dessa företag saknar de möjligheter till försörjning med riskkapital som aktiemarknaden erbjuder de större företagen. För att förbättra dessa företags finansieringsförutsättningar borde bl.a. vissa ändringar i skattelagstiftningen göras. Om dubbelbeskattningen av utdelade vinster kunde upphävas eller begränsas, skulle nya resurser kunna kanaliseras till de mindre och medelstora företagen t.ex genom en regionalt orienterad femte AP-fond. Motionärerna åberopade en utredning av statens industriverk (SIND PM 1979:11) enligt vilken de mindre och medelstora företagens andel av bankernas kreditgivning till industriföretagen hade minskat under senare år. Det bedömdes som angeläget att kartlägga orsakerna till denna utveckling och att återställa en rimlig andel av banksystemets kreditresurser till småföretagen.

Näringsutskottets majoritet tillstyrkte motionen och uttalade att en utredning av de mindre och medelstora företagens finansiella situation skyndsamt borde ske enligt de riktlinjer som angavs i motionen och följas av förslag till riksdagen om erforderliga åtgärder för att befrämja utvecklingsmöjligheterna inom denna företagssektor (NU 1979/80:10 s. 36). Riksdagen har, med bifall till motionen, som sin mening gett regeringen till känna vad utskottet anfört (rskr 1979/80:62).

Även om betydande statliga insatser har gjorts för att tillgodose de små och medelstora företagens kapitalbehov och kreditinstitut som finansbolagen numera utgör en viktig finansieringskälla för dessa företag, är affärsbankerna fortfarande de dominerande kreditgivarna till de små och medelstora företagen. Under 1960- och 1970-talen har det dock enligt industriverkets undersökningar förekommit en viss förskjutning i affärsbankernas långivning från dessa företag mot de större företagen, samtidigt som de statliga specialinstitutens långivning till de förra ökat kraftigt. Enligt den utredning av industriverket som åberopades i motionen 1979/80:25 skulle de utestående krediterna till de små och medelstora företagen vid utgången av år 1976 ha varit totalt 7,9 miljarder kr., varav ca 5,7 miljarder kr. lån från bankerna och ca 2,2 miljarder kr. från statliga och andra specialinstitut. För år 1978 var

motsvarande siffror 8,6 miljarder kr., fördelat på 5,8 och ca 2,8 miljarder kr. Affärsbankernas andel av den totala utlåningen till små och medelstora företag hade sjunkit från ca 72 % år 1976 till ca 67 % år 1978. Under den tid studien avser har rått en ovanligt djup lågkonjunktur och det finns därmed uppenbara risker att bilden av utlåningen från olika kreditinstitut blir något snedvriden. Studiens resultat måste därför, sägs det, tolkas med viss försiktighet. Bankerna bedöms i rådande svåra ekonomiska tider ha varit särskilt restriktiva mot företag som inte har kunnat prestera fullgoda säkerheter. Vidare påpekas att bankernas verksamhet regleras av riksbanken.

Enligt vad jag inhämtat från bankinspektionen har man där inte det intryck av överdriven försiktighet i kreditgivningen till små och medelstora företag som stundom framkommit i den allmänna debatten. Tvärtom har man från inspektionens sida kunnat iaktta en aktiv konkurrens mellan bankerna att få sådana företag som kunder både när det gäller lån och andra affärsförbindelser. Det är emellertid viktigt att man uppmärksammar sambandet mellan kapitalförsörjning och incitamenten att starta och driva företag. Mot bakgrund av det sagda finns det anledning att närmare klarlägga de små och medelstora företagens finansiella situation. För denna uppgift bör en särskild utredare tillkallas.

Utredaren bör kartlägga olika kreditgivarkategoriers relativa betydelse för dessa företags finansiering och därvid särskilt uppmärksamma statens kreditgivning såväl totalt som i olika former. Han bör undersöka i vilken utsträckning som de regionala utvecklingsfonderna, Industrikredit och branschinstitut samt direkt statlig kreditgivning, främst i form av regionalpolitiskt stöd, ger de små och medelstora företagen resurser som är jämförbara med dem som står de större företagen till buds. Utredaren bör vidare klarlägga i vad mån den ökade statliga kreditgivningen till de små och medelstora företagen har ersatt bankernas kreditgivning och i vad mån deras andel av bankernas kreditgivning till industriföretagen har minskat under senare år. I den mån så är fallet, bör orsakerna till denna utveckling kartläggas.

Utredaren bör lägga fram de förslag han anser motiverade av kartläggningen av de små och medelstora företagens finansiella situation.

Frågor rörande ändringar i skattelagstiftningen bör inte omfattas av uppdraget. I motionen 1979/80:25 berördes beskattningssystemet för fåmansbolag och dubbelbeskattningen av utdelade bolagsvinster. Frågor om ändring i dessa regler omfattas av de uppdrag 1980 års företagsskattekommitté (B 1979:13) resp. kapitalvinstkommittén (B 1979:05) har erhållit (tilläggsdirektiv för kapitalvinstkommittén, Dir 1980:10). Frågan om att slopa eller modifiera huvudregeln i banklagarna att för bankkredit skall ställas särskild säkerhet kommer jag senare denna dag att föreslå regeringen att låta banklagsutredningen (Fi 1976:04) utreda. Det bör alltså inte ingå i utredarens uppgift att överväga sådana ändringar. Finansieringsproblem för små och medelstora företag inom jordbrukssektorn utreds av kommittén (E 1980:01) om jordbrukets kapitalförsörjning och bör därför också undantas från det nu aktuella uppdraget. Däremot bör utredaren samråda med de nu nämnda kommittéerna.

Uppdraget bör heller inte omfatta någon allmän utvärdering av verksamheten vid regionala utvecklingsfonder och statligt stödda regionala utvecklings- och investmentbolag utan såvitt avser dessa fonder och bolag inskränka sig till deras finansieringsverksamhet. Chefen för industridepartementet

avser att låta göra en mera allmän utvärdering i annat sammanhang.

Till närmare ledning för utredningsarbetet får jag anföra följande.

Av vad jag redan sagt framgår att uppdraget skall omfatta en jämförelse mellan de mindre och de större företagens möjligheter att få sina finansieringsbehov tillgodosedda. Den roll som skillnader i risktagande spelar för finansieringsmöjligheterna bör beaktas. Allmänt gäller att en hög risknivå motiverar en hög räntenivå. Vid mycket höga risknivåer bör i princip lånefinansiering inte komma i fråga. I stället bör finansiering ske med riskkapital, dvs. eget kapital och kapital som kan jämställas därmed, t.ex. förlagslån.

Utredaren bör analysera i vad mån det vid given risknivå råder skillnad mellan mindre och större företags möjligheter att få sina kreditbehov tillgodosedda. Bedömningen bör därvid inte grundas på vilka formella säkerheter som föreligger utan i stället bygga på sådana faktorer som företagens soliditet, räntabilitet och framtidsutsikter bl.a. med hänsyn till företagsledningens skicklighet. Jag är medveten om att en sådan bedömning är svår att göra och att den måste bli relativt grov. Jag anser det ändå angeläget att den ligger till grund för utredarens överväganden. Självfallet är det inte möjligt att göra någon fullständig kartläggning av de små och medelstora företagens risksituation och kreditmöjligheter. En urvalsmetod måste begagnas. En särskild fråga som utredaren bör belysa är i vad mån företagaren personligen eller hans anhöriga behöver ställa borgen eller annan säkerhet för företagets skulder. Utredaren bör söka utnyttja det underlag som finns hos utvecklingsfonderna och andra kreditgivare i den mån så kan ske med hänsyn till gällande sekretessregler. Även material hos industriverket bör utredaren ta del av.

Finansbolagen har under de senaste åren kommit att spela en allt större roll för de små och medelstora företagens finansiering. Utredaren bör närmare analysera effekterna av detta. Vidare bör utredaren uppmärksamma de under senare tid genomförda förändringarna i fråga om Industrikredit, småföretagens återlånerätt samt olika former av statligt kreditstöd.

Skulle utredaren finna att de små och medelstora företagen vid en given risknivå är sämre ställda än de stora bör han söka klarlägga i vilken utsträckning detta sammanhänger med de institutionella förhållandena på kreditmarknaden och med de mindre företagens svårigheter att prestera formella säkerheter. Utredaren bör därvid beakta den betydande förändring som nyligen har skett när det gäller bankernas rätt att ge krediter utan säkerhet. Den ökade rätten att ge sådana krediter innebar att den tillåtna blancokreditvolymen för affärsbankerna fördubblades från ca 10 till ca 20 miljarder kr. Motsvarande ändringar har genomförts i sparbankslagen och jordbrukskasserörelselagen (prop. 1979/80:51, NU 22, rskr 133, SFS 1979:1113-1115). Utredaren bör även belysa i vilken utsträckning som stelheter i räntestrukturen kan tänkas göra framför allt bankerna mindre benägna att ge mer riskbetonade krediter. I denna fråga bör utredaren samråda med den kreditpolitiska kommitté som regeringen den 27 mars 1980 bemyndigade mig att tillkalla.

Frågan om i vad mån staten i vissa situationer bör medverka vid kreditgivning med hög risknivå berördes i propositionen om den svenska kapitalmarknaden. Där underströks att ett ökat risktagande vid utlåning inte främst bör ses som ett medel att möjliggöra investeringar i företag med alltför svag soliditet. Stödet bör i stället inriktas på sådana typer av risker som är svåra för företag att kontrollera, exempelvis risker i samband med ny

teknologi, exportsatsningar etc. Därvid är det viktigt att beakta de speciella svårigheter som små och medelstora företag ofta möter, när de söker lansera nya produkter, utnyttja ny teknologi och finna nya marknader för sina produkter. Behovet av stöd kan vara särskilt påtagligt när det är fråga om nystartade företag.

Mot denna bakgrund bör utredaren pröva om inriktningen och utformningen av statens kreditstöd till de små och medelstora företagen bör förändras. Utredaren bör ange de principer som skall gälla när staten går in med kreditstöd åt små och medelstora företag. Bl.a. bör analyseras i vilka fall som samhället bör kräva marknadsmässig ersättning, t.ex. i form av garantiavgift, för sitt kreditstöd.

Som jag tidigare nämnt bör lånefinansiering inte komma i fråga vid mycket höga risknivåer. I stället bör finansiering ske med riskkapital. Detta ställer krav på en rimlig lönsamhetsnivå i näringslivet. På senare år har lönsamheten varit alltför svag i näringslivet som helhet, vilket har försvårat såväl de mindre som de större företagens möjligheter att få sitt behov av riskkapital tillgodosett. Att verka för en generell förbättring av lönsamheten är en uppgift för den allmänna ekonomiska politiken. Även vid en rimlig lönsamhetsnivå kan emellertid de små företagen ha svårt att utifrån dra till sig nytt riskvilligt kapital. Detta sammanhänger bl.a. med att de till skillnad från de stora företagen inte har tillträde till aktiemarknaden och att de – till följd av den effekt dubbelbeskattningen har inom denna företagskategori – ofta inte lämnar någon utdelning. Det förhållandet att dessa företag inte kan uppträda på aktiemarknaden gör att ägarna när de säljer är mer eller mindre hänvisade till att överlåta hela företaget eller en aktiepost som är så stor att den ger köparen ett avgörande inflytande över företaget. Ägarna är emellertid normalt inte intresserade av sådana överlåtelser.

Utredaren bör studera vilka åtgärder som kan vidtas för att förbättra företagens möjligheter att dra till sig nytt riskkapital. Jag har tidigare framhållit att samråd bör ske med kapitalvinstkommittén och 1980 års företagsskattekommitté. Utredaren bör bedöma vilka konsekvenser för de små och medelstora företagens kapitalförsörjning de ändringar får som dessa båda utredningar kan komma att föreslå. I ett avseende bör ett mer fördjupat samarbete ske med 1980 års företagsskattekommitté, som enligt sina direktiv (Dir 1979:106) bl.a. skall undersöka möjligheterna att underlätta finansieringen av enskilda personers företagsköp. I direktiven nämns olika åtgärder på skatterättens område. Det bör övervägas om en del av de problem som är förknippade med speciella skatteregler hellre än genom ändrad skattelagstiftning bör lösas finansieringsvägen. Vidare bör utredaren granska den verksamhet som bedrivs av Företagskapital AB och överväga huruvida en utökning av bolagets verksamhet skulle kunna främja de små och medelstora företagens möjligheter att få sitt behov av riskvilligt kapital tillgodosett. Möjligheterna att utnyttja s.k. vinstandelslån, bl.a. i form av konvertibla skuldebrev, bör undersökas. Utredaren bör också undersöka om andra mellanformer av lån och tillskott av eget kapital kan användas. Näringsutskottet har med anledning av motioner berört en sådan mellanform som utvecklats i Förbundsrepubliken Tyskland och som är inriktad på nya förtag (mot. 1978/79:2360 och 1979/80:333, NU 1978/79:59 s. 47 och 1979/80:43 s. 43). Denna låneform innebär bl.a. att fordringen faller bort, om låntagaren kommer på obestånd. Utskottet avstyrkte motionerna på angivna skäl men ville inte utesluta att låneformen skulle kunna visa sig användbar även i Sverige. Enligt min mening finns det anledning att överväga en typ av

låneavtal, som innebär att betalningsskyldigheten förfaller, om låntagaren kommer på obestånd eller måste gå i likvidation, och att man får bortse från lånet vid bedömande av om låntagaren är skyldig att gå i konkurs eller likvidation.

Om ytterligare åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens försörjning med riskvilligt kapital bedöms vara behövliga, kan utredaren ha anledning att pröva om inrättandet av en femte fondstyrelse för AP-fonden skulle kunna tillgodose detta behov.

I den mån utredaren lägger fram kostnadskrävande förslag, måste det samtidigt visas hur förslagen skall kunna finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt. Det kan redovisas i etapper, om så anses lämpligt.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag efter samråd med chefen för industridepartementet att regeringen bemyndigar chefen för ekonomidepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda de små och medelstora företagens finansiella situation i enlighet med vad jag nu har angett,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta sjunde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Ekonomidepartementet)

4. Tilläggsdirektiv till banklagsutredningen (Fi 1976:04)

Dir 1980:58

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26.

Departementschefen, statsrådet Bohman, anför

Enligt regeringsbeslut den 23 juni 1976 tillkallades en kommitté för att göra en översyn av banklagstiftningen. Kommittén, som har antagit namnet banklagsutredningen, skall enligt direktiven anpassa lagen (1955:183) om bankrörelse och lagen (1955:416) om sparbanker till den nya aktiebolagslagen samt se över redovisningsbestämmelserna i banklagstiftningen mot bakgrund av den nya bokföringslagen. Vidare har kommittén i uppdrag att göra en fullständig översyn av kapitaltäckningsreglerna i de tre banklagarna, dvs. förutom banklagen och sparbankslagen lagen (1956:216) om jordbrukskasserörelsen. I fråga om rörelsereglerna i övrigt bör kommittén enligt direktiven däremot lägga fram förslag endast på de punkter där jämkningar i de gällande reglerna framstår som angelägna mot bakgrund av utvecklingen efter år 1968, då banklagstiftningen senast reformerades och en samordning av rörelsereglerna för affärsbanker, sparbanker och jordbrukets kreditkassor genomfördes. Det ansågs t.ex. inte finnas anledning att aktualisera frågan

om att slopa den inom svensk banklagstiftning gällande centrala säkerhetsregeln att för kredit från bank skall ställas betryggande säkerhet i form av pant eller borgen. En annan huvuduppgift för kommittén är att se över de regler som gäller i fråga om bankinspektionens tillsyn över bankinstituten och dess uppgift att bevaka konsumentintressen samt att söka dra en gräns mellan inspektionens verksamhet och den verksamhet som utövas av de konsumentpolitiska organen.

Banklagsutredningen har hittills avlämnat två delbetänkanden, (Ds E 1978:4) Nya kapitaltäckningsregler för bankerna och (Ds E 1979:5) Blancokrediter och bankkontorsetablering. Betänkandena har legat till grund för lagstiftning om ändrade regler för bankernas kapitaltäckning och blancokrediter, dvs. krediter utan särskild säkerhet (prop. 1978/79:190, NU 49, rskr 442, SFS 1979:469-471 och prop. 1979/80:51, NU 22, rskr 133, SFS 1979:1113-1115). Frågan om bankkontorsetablering övervägs f.n. inom ekonomidepartementet.

I skrivelse till regeringen den 26 september 1979 har Svenska bankföreningen hemställt att banklagsutredningen får i uppdrag att utreda om det är lämpligt att upphäva huvudregeln i 59 § banklagen att för kredit från bank skall ställas betryggande säkerhet i form av pant eller borgen. Bankföreningen har därvid anfört bl.a. följande. En utgångspunkt för utredningen bör vara att bankerna skall ha en sådan frihet i kreditprövningen att deras konkurrensförmåga upprätthålls och att näringslivets kreditvillkor blir de bästa möjliga. Det avgörande för en banks kreditprövning – särskilt i fråga om företagskrediter – kan sällan vara de formella säkerheterna i form av pant eller borgen utan måste vara företagets finansiella styrka, räntabilitet, likviditet och företagsledningens skicklighet. Bankerna bör kunna få frihet att tillämpa sådana principer för sin kreditgivning. Detta kan enligt bankföreningen ske utan att skyddet för insättarnas medel sätts i fara. Kravet på formell säkerhet saknar motsvarighet i andra länder och det är önskvärt att de svenska bankerna kan konkurrera med och samverka med utländska banker på lika villkor.

I prop. 1979/80:51 om ändrade blancokreditregler för bankinstituten anförde jag (s. 9) att jag avsåg att föreslå regeringen att ge banklagsutredningen i uppdrag att utreda om den nu berörda huvudregeln – att för kredit från bank skall ställas särskild säkerhet – behövs också i framtiden eller kan modifieras eller slopas utan risk för att insättarnas skydd äventyras.

Jag förordar att regeringen nu beslutar om tilläggsdirektiv till banklagsutredningen för att ge kommittén i uppdrag att överväga frågan om det formella säkerhetskravet i banklagarna i enlighet med vad som angavs i propositionen. En given utgångspunkt skall vara att insättarskyddet inte äventyras. Kommittén bör undersöka om ett slopande eller en modifiering av det formella säkerhetskravet kräver att reglerna i fråga om insättarskyddet, t.ex. kapitaltäcknings- och blancokreditreglerna, justeras i något eller några avseenden. Det kan här nämnas att bankernas rätt att inom en allmän ram lämna blancokrediter fr.o.m. år 1980 har ökats från 5 % till 10 % av summan av bankens eget kapital och inlåning i enlighet med banklagsutredningens förslag. Banklagsutredningen bör i övrigt vara obunden i sina överväganden i fråga om det formella säkerhetskravet.

Jag vill nu också ta upp frågan om de svenska bankernas allt mer omfattande engagemang i svenska och utländska dotterbolag eller delägda bolag. Bankerna får enligt banklagstiftningen bl.a. förvärva aktier i bolag som uteslutande har till syfte att förvalta fast egendom för att bereda banken lokaler. Efter tillstånd av regeringen får bank förvärva aktier i annat

bankaktiebolag, i utländskt bankföretag och i svenskt aktiebolag eller utländskt företag, om dess ändamål kan anses gagneligt för bankväsendet eller det allmänna.

På senare år har svenska banker i allt större utsträckning börjat driva vissa rörelsegrenar eller annan verksamhet med anknytning till bankverksamhet i särskilda bolag, t.ex. finansieringsverksamhet i form av factoring och leasing, kontokortsverksamhet, dataservice, kreditupplysning och fastighetsfinansiering, -förvaltning eller -förmedling. I något fall har en bank bildat ett eget bolag för t.ex. bevakning, värdetransporter m.m. Flera av de största affärs- och sparbankerna har numera ett antal dotterföretag eller delägda bolag, som driver sådan verksamhet som bankerna i allmänhet själva kunde driva. De har därigenom blivit engagerade i alltmer växande koncerner med specialiserade bolag för vissa delar av vad som i vid mening är bankverksamhet. Svenska affärsbanker har vidare i åtskilliga fall engagerat sig i helt eller delvis ägda kreditinrättningar i utlandet.

Någon allmän kartläggning eller utvärdering av den nu berörda utvecklingen inom bankväsendet har inte gjorts. Det finns anledning att nu göra ett sådant utredningsarbete. Härigenom bör man få ett gott underlag för att kunna bedöma vilka för- och nackdelar en sådan utveckling har och vilka konsekvenser det kan ha att vissa delar av bankverksamheten flyttas över till bolag utanför bankerna eller att nya verksamheter med anknytning till den egentliga bankverksamheten etableras i särskilda bolag. Detta arbete bör läggas på banklagsutredningen.

Kommittén bör särskilt uppmärksamma vad det innebär på längre sikt att allt större delar av bankrörelsen och därmed sammanhängande verksamhet kommer utanför banklagstiftningen med dess regler – främst till insättarnas skydd – om bl.a. rörelsens bedrivande, vilka former av verksamhet som får utövas, vilka tillgångar som får förvärvas, om kapitaltäckning, styrelsens sammansättning, tillsyn m.m. Nuvarande praxis i fråga om tillståndsgivningen vid bankers aktieförvärv innebär att en banks dotterbolag i princip inte får bedriva annan verksamhet än som kan bedrivas av banken själv. Vissa avsteg från denna huvudprincip har emellertid accepterats, t.ex. i fråga om bankägda finansbolags förvärv av fordringar och leasingobjekt. Man har vidare eftersträvat en sådan ordning att en bank inte har fått flytta över all slags bankverksamhet till dotterbolag. Så har t.ex. personkrediter av vissa slag ansetts böra ligga kvar i banken (jfr prop. 1978/79:170 s. 34 och NU 1979/80:23 s. 15).

I samband med regeringens tillstånd till aktieförvärv för banker ställs ofta vissa villkor för tillståndet. Ett vanligt villkor är att banken skall lämna bankinspektionen upplysningar om det bolag, vari banken förvärvar aktier, såvida detta inte omfattas av inspektionens tillsyn på grund av särskild lagstiftning, vilket t.ex. är fallet numera med finansbolagen på grund av lagen (1980:2) om finansbolag. Genom ett sådant villkor kommer en viss insyn till stånd via banken. Denna insyn sträcker sig formellt bara till dotterbolaget eller det delägda bolaget men i allmänhet inte till nämnda bolags eventuella dotterbolag eller delägda bolag. Något tillståndstvång föreligger inte för aktieförvärv som görs av bankernas dotterbolag eller delägda bolag. Regeringen har i några fall som villkor föreskrivit att banken skall lämna bankinspektionen upplysningar om vissa förhållanden som nu berörts, t.ex. om ändring av en banks dotter- eller dotterdotterbolags bolagsordning eller om deras innehav av aktier. I den mån svenska banker medverkar i bankverksamhet i utlandet är denna verksamhet givetvis underkastad de bestämmelser som gäller i landet i fråga.

Kommittén bör överväga nu berörda och därmed sammanhängande frågor och lägga fram de förslag till regler eller riktlinjer som anses behövliga. Det ligger därvid nära till hands att kommittén söker dra upp en gräns mellan sådan verksamhet som bör bedrivas av banken själv och annan verksamhet. En naturlig utgångspunkt är att det bör krävas särskilda skäl för att en bank skall bedriva verksamhet i ett dotterföretag eller delägt företag. Om verksamhet, som en bank själv kan bedriva och som omfattas av banklagstiftningens regler till skydd för allmänheten, förs över till ett företag utanför banken, måste vidare övervägas i vad mån motsvarande skyddsregler skall uppställas för ett sådant företag. En möjlighet är att det i banklagarna eller – som t.ex. nyligen skett beträffande finansbolagen – i särskild lagstiftning skrivs in regler för sådana företags verksamhet och om tillsyn från bankinspektionens sida. En annan möjlighet är att regleringen sker indirekt och inom banklagstiftningens ram genom bestämmelser som i första hand riktar sig mot banken.

I detta sammanhang bör kommittén ta upp frågan om rätt för bankerna att innehа andelar i andra företag än aktiebolag och om erforderliga villkor i samband därmed. Det bör beaktas att det inom sparbanks- och föreningsbankssektorn finns ett antal bolag som ägs av den centrala bankorganisationen, vilket medför att samma regler som för de direkt bankägda bolagen inte gäller i sådana fall.

I fråga om bankernas engagemang i utländska banker eller andra bolag bör kommittén också kartlägga och utvärdera de svenska bankernas utlandsverksamhet och därvid bl.a. bedöma lämpligheten av engagemang i form av minoritetsposter jämfört med mer omfattande aktieinnehav. Av särskilt intresse är betydelsen av dessa etableringar för den svenska exportindustrins utveckling, liksom möjligheterna att förbättra tjänstenettot genom bankernas verksamhet som sådan.

De svenska bankernas verksamhet utomlands bedrivs i huvudsak genom utländska dotterföretag eller delägda företag. Banklagstiftningen anses lägga hinder i vägen mot att svenska banker etablerar avdelningskontor eller filialer utomlands. I den mån ett annat land medger sådan etablering kan det – med hänsyn till effektiviteten i bankverksamheten och till möjligheterna för bankinspektionen att få insyn i verksamheten – finnas skäl att öppna möjlighet i den svenska banklagstiftningen till etablering utomlands av avdelningskontor eller filial. Kommitténs uppdrag i denna del bör begränsas till en översyn av vår interna reglering av frågan och inte omfatta den större frågan om förutsättningarna för etableringsfrihet över gränserna. Den senare frågan, som inrymmer spörsmålet om utländska bankers etablering i Sverige, bör övervägas ytterligare före ett eventuellt beslut om utredning.

Vidare bör övervägas formerna och omfattningen av redovisningen av engagemang i utländska bankföretag och de speciella tillsynsproblemen på grund härav. Hit hör frågan om kapitaltäckning på koncernbasis och vilka slutsatser som kan dras av att internationellt verksamma bankkoncerner från säkerhetssynpunkt bör bedömas utifrån ställningen för koncernen som helhet. Kommittén bör därvid beakta det arbete som pågår internationellt på detta område. En annan fråga som bör behandlas är i vilken utsträckning det bör ställas krav på att utländska bankföretag som helt eller delvis ägs av svenska bankerskall ha en viss andel svenska – eller möjligen nordiskt anknutna – krediter. Om ändrade regler i banklagarna övervägs i detta sammanhang, är det viktigt att beakta möjligheterna för svenska dotterbanker i utlandet eller utländska banker med svenskt delägarskap att konkurrera på lika villkor med andra utländska bankinstitut.

Föreningsbankernas verksamhet regleras genom jordbrukskasserörelselagen. Denna lag bygger i fråga om de associationsrättsliga reglerna på lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar. Inom justitiedepartementet upprättades år 1976 en promemoria (Ds Ju 1976:11) med förslag till ny lag om ekonomiska föreningar, som anslöt till den nya aktiebolagslagstiftningen. Med anledning härav uttalades i direktiven för banklagsutredningen att lagar som har anknytning till lagen om ekonomiska föreningar, däribland jordbrukskasserörelselagen, senare skulle ses över inom justitiedepartementet.

Vid remissbehandlingen av promemorian framfördes bl.a. den uppfattningen att kooperationsutredningens (I 1977:01) arbete borde avvaktas innan en ny föreningslagstiftning genomförs. Med anledning härav har inom justitiedepartementet gjorts den bedömningen att förslaget till ny lag om ekonomiska föreningar inte bör genomföras f.n. Däremot har bestämmelserna om redovisning m.m. setts över genom promemorian (Ds Ju 1979:14) Nya redovisningsregler för ekonomiska föreningar m.m. Efter remissbehandling har promemorian legat till grund för regeringens prop. 1979/80:144 med förslag till nya redovisningsregler för ekonomiska föreningar m.m. Propositionen, som kommer att behandlas av riksdagen under hösten 1980, omfattar också vissa ändringar i redovisningsreglerna i jordbrukskasserörelselagen.

Med anledning av att det sålunda kommer att dröja väsentligt längre än förut beräknats, innan en ny föreningslagstiftning kan träda i kraft, bör banklagsutredningen nu också ta upp associationsrättsliga och därmed sammanhängande frågor kring jordbrukskasserörelselagen och föreningsbankernas verksamhet. Utredningen bör därvid samråda med kooperationsutredningen.

Slutligen bör banklagsutredningens uppdrag nu också utökas till att omfatta en översyn av lagen (1963:76) om kreditaktiebolag. I vissa avsnitt bygger lagen på en tidigare gällande lag om hypoteksaktiebolag från år 1946. Det finns anledning att anpassa reglerna om kreditaktiebolag till den nya aktiebolagslagen och annan ny lagstiftning. Bestämningen av begreppet kreditaktiebolag kan behöva omprövas mot bakgrund av utvecklingen under senare år. Det kan råda delade meningar om huruvida regeringens prövning av ett kreditaktiebolags bolagsordning avser endast bolagsordningens lagenlighet eller om prövningen också innefattar en form av koncession, bl.a. med hänsyn till att regeringen kan tidsbegränsa ett kreditaktiebolags verksamhet. Banklagsutredningen bör överväga även nu berörda frågor.

Vid sina överväganden bör banklagsutredningen beakta vikten av att en väl fungerande kreditmarknad är av stor betydelse för bl.a. små och medelstora företag. En strävan bör vara att bankerna och andra kreditinstitut skall ha möjlighet att anpassa sig till den snabba utvecklingen på olika områden för att kunna motsvara de krav som ställs på dem. Banklagsutredningen bör också samråda med den kreditpolitiska kommitté, som nyligen har tillsatts, och med andra utredningar som berör frågor med anknytning till banklagsutredningens område.

Jag hemställer att regeringen utvidgar banklagsutredningens direktiv i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Ekonomidepartementet)

Budgetdepartementet

1. Översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningssystemet

Dir 1979:149

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Genom riksdagens beslut våren 1979 (prop. 1978/79:95, FiU 1978/79:35, rskr 1978/79:335) genomförs en omfattande reformering av skatteutjämningssystemet med början år 1980 (SFS 1979:362, 363). Kommuner och landstingskommuner indelas i tolv skattekraftsklasser från 103 % upp till 136 % av medelskattekraften. Denna grundgaranti kompletteras med tillägg eller avdrag för åldersstrukturen i resp. kommun och landstingskommun samt tillägg för snabb befolkningsminskning i kommun. När reformen är fullt genomförd får ingen kommun eller landstingskommun lägre total garanti än 100 % av medelskattekraften och den totala garantin kommer då att ha ökat med minst 1 % av medelskattekraften jämförd med 1979 års förhållanden.

En viktig utgångspunkt vid bestämmande av grundgarantin i skatteutjämningssystemet var att endast sådana kostnader skulle ingå som kommunerna och landstingskommunerna själva inte kan påverka. Kostnadsskillnader som orsakas av det geografiska läget uppfyller detta villkor och ingår därför i grundgarantin. För kommunernas del anses också bebyggelsestrukturen medföra kostnadsskillnader som i stor utsträckning är opåverkbara, åtminstone i ett inte alltför långt perspektiv. Även bebyggelsestrukturen har därför beaktats vid fastställandet av grundgarantin i skatteutjämningssystemet för kommunerna.

Vid bestämmande av grundgarantin har också en begränsning gjorts till sådana kostnader som i mera väsentlig grad påverkar utdebiteringsbehovet. För beräkning av det geografiska lägets betydelse för kommunerna och landstingskommunerna har således hänsyn tagits till – byggnads- och underhållskostnader

– transportkostnader

– uppvärmningskostnader

– kallortstillägg. För beaktande av bebyggelsestrukturen i kommunerna har skillnader beräknats i kostnader för – vatten och avlopp

– gator och vägar samt parker i tätorter

– kollektiv landsbygds- och tätortstrafik samt skolskjutsar utanför tätorter

– fritidshus.

Därutöver har tillägg gjorts för vissa ospecificerade kostnader i ett antal norrlandskommuner.

Bebyggelsestrukturens betydelse för landstingskommunerna har däremot inte kunnat beräknas på ett tillfredsställande sätt.

1976 års kommunalekonomiska utredning (KEU 76), vars förslag (SOU 1977:78, 79) har legat till grund för det nya skatteutjämningssystemet, redovisade en rad problem som innebar svårigheter att göra exakta och helt rättvisande beräkningar. Utredningen framhöll bl.a. att kalkylerna i vissa fall led av brister på grund av att dels det statistiska underlaget inte var helt tillförlitligt, dels erfarenhet saknades av liknande beräkningar. Dessutom var det inte möjligt att fånga in alla för kommunerna och landstingskommunerna opåverkbara kostnader.

Av dessa anledningar kompletterade KEU 76 de utifrån kalkylerna exakt framräknade grundgarantierna för kommunerna med särskilda bedömningar. Kommunerna fördes härvid samman i skattekraftsklasser med treprocentsintervall på ett sådant sätt att indelningen inom geografiskt begränsade områden inte skulle bli alltför splittrad.

För landstingskommunerna behölls i stort de tidigare relationerna mellan de individuella skattekraftsgarantierna, dock med en större höjning för landstingskommunerna i den lägsta skattekraftsklassen. Härigenom minskade spännvidden mellan högsta och lägsta skattekraftsgaranti, som bedömdes ha varit för stor. Som tidigare har nämnts har inga beräkningar gjorts angående bebyggelsestrukturens inverkan på landstingskommunernas kostnadsläge. Utredningen angav att man inte kunnat finna någon modell för en objektiv beräkning av vilka kostnadsskillnader mellan landstingskommunerna som orsakas av olikheter i bebyggelsestruktur. KEU 76 anförde bl.a. att förekomsten av glesbygdsområden vid en viss given sjukvårdsstandard generellt kunde antas medföra högre sjukvårdskostnader. Det torde dock enligt utredningen inte finnas något för samtliga landstingskommuner enhetligt samband mellan exempelvis tätortsgrad och sjukvårdskostnader. Andra faktorer såsom länets form samt tätorternas storlek och lokalisering angavs också ha betydelse. KEU 76 utgick därför, förutom från det geografiska lägets betydelse, också från vissa uppgifter om landstingskommunernas ekonomi och verksamhet vid indelningen av landstingskommunerna i skattekraftsklasser.

Med hänsyn till de konstaterade beräkningstekniska svårigheterna ansåg KEU 76 att det var angeläget med en vidareutveckling av metoderna och en förbättring av det statistiska materialet. Detta utvecklingsarbete borde enligt KEU 76 påbörjas snarast för att underlätta en kommande översyn av skatteutjämningssystemet. En sådan översyn borde enligt utredningen göras efter förslagsvis fem år.

Det stora flertalet remissinstanser ansåg att utredningens val av faktorer utgjorde en tillfredsställande grund för beräkning av kommunernas och landstingskommunernas grundgaranti. I remissyttrandena fördes dock fram en rad synpunkter på utredningens beräkningsteknik och på de faktorer som beaktades vid fastställandet av grundgarantin i skatteutjämningssystemet.

Ett flertal remissinstanser kritiserade KEU 76 för användningen av bostadsstyrelsens ortskoefficienter som en viktig faktor vid beräkningarna av byggnads- och underhållskostnadernas variationer. Några remissinstanser ifrågasatte också om inte vissa dubbelräkningar kunde ha skett, när byggnads- och underhållskostnaderna beräknades, eftersom också transportkostnader och kallortstillägg påverkar dessa kostnader. Dessa senare faktorer beräknades separat av KEU 76.

I KEU:s kalkyler över transportkostnaderna ingår som underlag bl.a. ett

transportkostnadsindex enligt beräkningar av expertgruppen för regional utredningsverksamhet (ERU). Dessa beräkningar visar vad det kostar att transportera en genomsnittsvara mellan samtliga A-regioner. Användningen av detta index för att belysa skillnaderna i transportkostnader mellan kommunerna kritiserades av många remissinstanser. Dessutom riktades kritik mot att utredningen inte hade beaktat hur inköpskostnaderna varierar i olika kommuner.

Ett par länsstyrelser och flera kommuner i landets norra delar hade invändningar mot att KEU 76 hade använt sig av energisparkommitténs beräkningar över uppvärmningskostnader i olika regioner för att mäta skillnaderna mellan kommunerna. Metoden ansågs ge alltför små utslag.

Den starkaste kritiken riktades mot KEU:s metod att beräkna vatten- och avloppskostnaderna i olika kommuner. KEU 76 placerade in kommunerna i åtta olika storleksklasser med hänsyn till invånarantalet i den största tätorten i resp. kommun samt beräknade en genomsnittlig nettokostnad per tätortsinvånare för vatten och avlopp i varje klass. Kritiken inriktades främst mot att metoden inte tar tillräcklig hänsyn till bebyggelsestrukturen. Kommuner med låg tätortsandel och kommuner med en stor och flera små tätorter ansågs bli missgynnade.

KEU 76 räknade i sina kalkyler med en enhetlig kostnad per tätortsinvånare för gator och vägar samt parker i tätorter. Några remissinstanser ansåg att kostnaden borde differentieras efter tätortsstorlek. Flera kommuner kritiserade att deras kostnader för enskilda vägar utanför tätort inte beaktades.

KEU:s metoder för att i grundgarantin beakta skillnaderna i kommunernas kostnader för kollektivtrafik och skolskjutsar möttes av kritik i flera avseenden. För kollektivtrafik i tätort räknade KEU 76 med en schablonkostnad per tätortsinvånare för olika storleksklasser på tätorterna. Kostnader för kollektivtrafik i tätorter med mindre än 10.000 invånare beaktades inte. Några remissinstanser kritiserade detta förfaringssätt som alltför schablonartat. KEU:s beräkningar av kostnader för kollektivtrafik på landsbygden ansågs i många remissyttranden som diskutabla. Kritiken riktades mot att hänsyn endast tas till väglängden, varvid trafikutnyttjandet och trafikstrukturen i övrigt inte alls påverkar kalkylerna. Invändningar gjordes också mot metoden för beaktande av statsbidrag för kollektiv landsbygdstrafik. Kritik framfördes även mot att utredningen inte behandlade kommunerna i Stockholms län på samma sätt som kommunerna i andra län av den anledningen att kollektivtrafiken i Stockholms län sköts av landstingskommunen genom Storstockholms Lokaltrafik (SL). Landstingsförbundet pekade på konsekvenserna av det successiva genomförandet av ändrat huvudmannaskap för kollektivtrafiken. Enligt förbundets uppfattning kan det därför finnas anledning att ompröva grundgarantin tidigare än enligt utredningens förslag.

Utöver de faktorer som KEU 76 tog hänsyn till i grundgarantin framfördes i remissvaren ett stort antal förslag om att ytterligare faktorer skulle beaktas, exempelvis ytstorlek, topografi, strukturförändringar inom näringslivet m.fl.

I propositionen (1978/79:95) om den kommunala ekonomin framhöll jag bl.a. följande i fråga om statistik och beräkningsmetoder för framtagande av grundgarantin.

Jag har nyss konstaterat att utredningens urval av faktorer är tillfredsställande som underlag för fastställande av grundgarantin. Remissinstanserna

ansluter sig också i huvudsak till KEU:s principer för framtagande av kostnadsavvikelser för de enskilda kommunerna och landstingskommunerna. Med nödvändighet måste beräkningsmetoderna i stor utsträckning bygga på schabloner för att beräkningarna skall vara enkla och så neutrala som möjligt. Schabloniseringen medför givetvis att vissa nyanser mellan kommunerna inte kan beaktas fullt ut och därmed inte heller effekterna av vissa särskilda omständigheter som speciellt berör enskilda kommuner eller landstingskommuner. En stor del av den kritik som förs fram från kommuner och landstingskommuner måste ses mot denna bakgrund.

Detta förhållande utesluter självfallet inte att man bör förbättra beräkningssätt och kalkylmetoder. Framför allt gäller detta den kritik som riktas mot vissa inslag i beräkningsmetoderna. Jag tänker närmast på schabloniseringen av kostnaderna för vatten- och avloppsanläggningar, användningen av bostadsstyrelsens ortskoefficienter och det transportkostnadsindex, som har hämtats från expertgruppen för regional utredningsverksamhet (ERU), m.m. Anledningen till att utredningen har valt nämnda tillvägagångssätt är att annat lämpligare underlagsmaterial i många fall saknas. Innan det finns lämpligare statistik att tillgå torde därför möjligheterna att förbättra beräkningarna vara begränsade.

Jag finner därför att gjorda beräkningar av kostnadsskillnader för de i geografiskt läge och bebyggelsestruktur ingående faktorerna är tillräckligt tillförlitliga för att kunna användas vid inplaceringen av kommuner och landstingskommuner i skattekraftsklasser. Jag anser det dock nödvändigt att förbättra underlaget inför en framtida översyn av grundgarantin. Jag avser därför att initiera ett arbete med utvecklingen av statistik och kalkylmetoder m.m.

I fråga om omprövning av grundgarantin anförde jag följande.

Jag delar utredningens uppfattning att de förhållanden på vilka grundgarantin baseras i allmänhet förändras relativt långsamt. Förbättrat underlag och mer utvecklade metoder för beräkning av de skiljaktigheter i kostnader för kommuner och landstingskommuner som orsakas av deras geografiska läge, bebyggelsestruktur m.m. bör tas fram, innan grundgarantin omprövas. Jag föreslår att den indelning i skattekraftsklasser som nu görs får ligga fast t.v.

Finansutskottet (FiU 1978/79:35) anförde bl.a. att de kalkyler och bedömningar som ligger bakom inplaceringen i skattekraftsklasser i det föreslagna systemet ger, tillsammans med den s.k. åldersstrukturfaktorn, ökad individuell rättvisa åt enskilda kommuner och landstingskommuner. Läggs härtill uttalandet att grundgarantin efter en tid skall omprövas på grundval av förbättrat underlag och mer utvecklade kalkylmetoder fanns enligt utskottet inte anledning att vidta någon ytterligare åtgärd för att i regelsystemet beakta de enskilda kommunernas särskilda problem.

Finansutskottet pekade dock på 1978 års trafikpolitiska beslut som har resulterat i att landstingskommunerna får ett ökat ansvar för kollektivtrafiken. En konsekvens av denna utveckling var enligt utskottets mening att kostnaderna för kollektivtrafik är en av de första faktorer som måste skärskådas när grundgarantin så småningom skall omprövas.

Riksdagen anslöt sig till finansutskottets bedömning.

Reformeringen av skatteutjämningssystemet innebär ett väsentligt steg i riktning mot större likställighet mellan kommunerna resp. landstingskommunerna. Mot bakgrund av den kritik mot vissa av KEU:s kalkyler som jag har redogjort för i det föregående samt regeringens och riksdagens

uttalanden i frågan anser jag att en särskild utredare bör tillkallas för att se över statistik och kalkylmetoder för de faktorer, som bör ingå i skatteutjämningssystemets grundgaranti.

Uppdraget bör i första hand omfatta samtliga faktorer som nu ingår i grundgarantin för kommuner och landstingskommuner. En genomgång bör göras faktor för faktor av statistikunderlag och beräkningsmetoder. Utredaren bör inventera befintlig statistik och pröva behovet av ytterligare statistiskt underlag. Vid denna genomgång bör behovet av förbättrat och eventuellt nytt statistiskt underlag noga vägas mot önskemålet om återhållsamhet med ytterligare insamling av statistikuppgifter.

KEU:s val av beräkningsmetoder och gjorda kalkyler bör granskas med utgångspunkt i den kritik som har riktats mot dem. För varje faktor bör förslag redovisas om eventuella förbättringar i tillämpad kalkylmetod eller alternativa beräkningsmetoder för att nå mer rättvisande jämförelser.

Vid genomgången bör prioritering ske av följande faktorer, som särskilt har uppmärksammats av remissinstanserna – kollektivtrafiken, bl.a. med hänsyn till successivt ändrat huvudmanna- skap inom detta verksamhetsområde

– vatten- och avloppskostnader

– byggnads- och underhållskostnader, främst användning av bostadsstyrel- sens ortskoefficienter i detta sammanhang

– transportkostnader, framför allt lämpligheten av att ERU:s transportkost- nadsindex används.

Till ledning för en kommande översyn av skatteutjämningssystemet bör utredaren också undersöka om det kan anses lämpligt att införa ytterligare faktorer för bestämmande av grundgarantin för kommunerna resp. landstingskommunerna. Förslag om lämplig beräkningsmetod för att beakta eventuella ytterligare faktorer bör i så fall även lämnas. Utredaren bör pröva möjligheterna att även för landstingskommunerna finna faktorer som visar kostnadsskillnader på grund av bebyggelsestruktur.

Det ankommer inte på utredaren att lägga förslag om en förändrad indelning av kommuner och landstingskommuner i skattekraftsklasser.

Utredningen bör bedrivas i nära samarbete med bl.a. Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet och statistiska centralbyrån. Vidare bör samråd ske med den särskilde utredaren av statsbidragssystemet för kommunal väghållning.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för budgetdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningssystemet,

att besluta om sakkunniga, experter och sekreterare åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

2. Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)

Dir 1980:10

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-14

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

En förutsättning för att balansen i den svenska ekonomin skall kunna återställas är att den industriella produktionen kan fås att öka väsentligt under åren framöver. Näringslivet måste bli mer konkurrenskraftigt såväl på exportmarknaden som på hemmamarknaden. Produktionskapaciteten måste växa.

För en sådan utveckling spelar industrins investeringar en nyckelroll. Ökade investeringar krävs både för att klara en successiv strukturomvandling och en utbyggnad i de sektorer där expansionsmöjligheter finns. En nödvändig förutsättning för att en sådan höjning av investeringsnivån skall komma till stånd är emellertid att företagen har en tillräcklig finansiell styrka.

I detta avseende har utvecklingen under en följd av år varit negativ. Företagens sparande har sjunkit kraftigt och har inte kunnat kompensera den urholkning av kapitalet som skett på grund av inflationen. En ökad upplåning till allt högre räntor har fört med sig stora finansiella kostnader som för många företag innebär en ytterligare svår belastning. Företagens soliditet, dvs. förhållandet mellan eget och upplånat kapital, har sjunkit till en låg nivå.

Den försämrade soliditeten minskar företagens motståndskraft och gör dem mer sårbara för såväl konjunkturella som strukturella störningar, vilket i sin tur ökar risken för nedläggning och arbetslöshet. En låg soliditet minskar också företagens benägenhet att göra riskfyllda framtidssatsningar och försvårar en fortsatt lånefinansiering. Det är därför nödvändigt att företagens soliditet successivt ökar. Detta kan inte ske enbart med hjälp av företagens egna vinstmedel utan förutsätter att företagen utifrån får ett ökat tillskott av riskbärande kapital.

Den viktigaste vägen att få tillgång till riskvilligt kapital utifrån är genom nyemissioner. Nyemissionsvolymen har emellertid sjunkit kraftigt under de senaste åren. Detta beror på den svaga lönsamheten, som innebär att avkastningen på riskkapitalet varit dålig, men också på att i första hand hushållens aktieplaceringar har missgynnats av skattesystemet i förhållande till andra placeringsalternativ. Beskattningens bristande neutralitet i förhållande till olika former av hushållssparande har belysts bl.a. i bilaga 2 till kapitalmarknadsutredningens slutbetänkande (SOU 1978:13). De nu nämnda faktorerna har samverkat till att hålla tillbaka utbudet av riskvilligt kapital till näringslivet. Hushållens aktiesparande har också fallit under 1970-talet. F.n. fördelar sig aktiestocken ungefär lika mellan hushåll och institutioner. Under större delen av 1970-talet har hushållssektorn varit nettosäljare av aktier.

En nödvändig förutsättning för att utbudet av riskvilligt kapital skall öka är att åtgärder vidtas för att förbättra avkastningen efter skatt vid placering i aktier. I detta läge framstår en ändring av nuvarande beskattningsregler som angelägen. Det system för bolagsbeskattning som vi f.n. tillämpar – det s.k. klassiska systemet – innebär att bolagens vinster beskattas först hos bolaget och sedan, när vinsterna delas ut, hos aktieägarna. Denna dubbelbeskattning leder till en jämförelsevis mycket kraftig beskattning av de vinster som

bolagen sätter av för utdelning till aktieägarna och medför således att avkastningen efter skatt blir starkt beskuren. Kravet på bolagens förräntning av insatt kapital höjs kraftigt och många bolag kan inte bära de kapitalkostnader som skulle uppkomma vid en kapitalanskaffning genom nyemission. Den omständigheten att utdelad vinst beskattas hårdare än kvarhållen vinst ger incitament till vinstnedplöjning i stället för utdelning. Även om detta kan stimulera en i och för sig önskvärd självfinansiering, finns det risk för att dubbelbeskattningen leder till en låsning av medel hos de enskilda bolagen och därmed till effektivitetsförluster för samhället.

I andra länder har motsvarande problem lett till att man på olika vägar har lämnat det klassiska systemet för bolagsbeskattning. Skattskyldigheten för såväl bolaget som aktieägarna har visserligen i princip behållits, men man har infört regler som innebär att bolagsskatten på utdelad vinst sätts ner eller helt efterges.

Två huvudmetoder har använts. Den ena innebär att bolaget får avdrag för utdelad vinst eller att bolagsskattesatsen för utdelad vinst är lägre än den som gäller för kvarhållen vinst (= integration på bolagsnivå genom differentierad bolagsskatt). Den andra innebär att aktieägarna vid sin beskattning får tillgodoräkna sig hela eller en del av den skatt som bolaget har betalat på den utdelade vinsten (= integration på aktieägarnivå genom avräkningsmetod).

Även i Sverige medges viss lindring i dubbelbeskattningen genom de s.k. Annell-reglerna. Dessa regler infördes för att underlätta nyemissioner. De innebär att ett begränsat avdrag medges för utdelning på nyemitterade aktier. Syftet är att göra bolagens kostnad för kapitalanskaffning genom nyemission mer jämförlig med kostnaden för upplåning. Genom den utvidgning av avdraget som beslöts hösten 1978 får detta syfte också sägas vara väl tillgodosett så länge man ser endast till förhållandena för det nya kapitalet. Det måste mellertid beaktas att det genom nyemission anskaffade kapitalet bara utgör en ringa del av det totala aktiekapitalet. I fråga om utdelning på den stora del av aktiestocken som inte omfattas av Annell-reglerna kvarstår dubbelbeskattningen i oförminskad omfattning. En höjning av utdelningen för att göra en nyemission mer attraktiv kommer därför – då gamla och nya aktier regelmässigt medför samma rätt till utdelning – alltjämt att fördyras. Annell-avdraget kan alltså bara delvis motverka dubbelbeskattningens effekt att försvåra anskaffningen av riskvilligt kapital.

Mot denna bakgrund finns det skäl att även i vårt land överväga en övergång till ett skattesystem som i större omfattning än det nuvarande medger lindring i beskattningen av vinster som disponeras för utdelning.

Ett nära samband med bolagsbeskattningen har den realisationsvinstbeskattning som träffar realiserad värdestegring på aktier. Skatten på aktievinster kan ses som ett led i beskattningen av det sparande som sker i bolagen. För aktieägarna har realisationsvinstreglernas utformning direkt betydelse för storleken av den effektiva avkastningen efter skatt och för möjligheterna att göra omplaceringar mellan olika aktieslag. Mot nuvarande aktievinstregler har riktats kritik från både tekniska och materiella utgångspunkter. Reglerna har bedömts som mycket svårtillämpade. Vidare har bl.a. anmärkts mot att den nuvarande konstruktionen, som inte tillåter indexuppräkning av anskaffningsvärdet, medför att beskattningen i många fall träffar värdestegringar som inte ens motsvarar inflationen. Det har hävdats att beskattningen därigenom har kommit att bli alltför oförmånlig i jämförelse

med vad som gäller vid andra placeringsformer.

Av det anförda framgår att det finns skäl att överväga sådana ändringar i bolagsskattesystemet som förbättrar förutsättningarna för näringslivets försörjning med riskkapital. Samtidigt aktualiseras behovet av vissa ändringar i aktievinstreglerna. Innan politiska ställningstaganden kan göras i dessa frågor är det nödvändigt att närmare utreda vilka tekniska möjligheter som står till buds. Förra våren uppdrogs åt en särskild kommitté, kapitalvinstkommittén (B 1979:05), att göra en teknisk översyn av aktievinstreglerna. Jag förordar att kommittén genom tilläggsdirektiv får i uppdrag att skyndsamt utreda de tekniska frågor som aktualiseras vid en ändring av bolagsskattesystemet. Samtidigt bör uppdraget att se över reglerna för beskattning av kapitalvinster på aktier utvidgas något.

Frågan om en övergång till ett nytt system för lindring i dubbelbeskattningen är komplicerad. Även om utredningsarbetet och efterföljande remissbehandling och lagstiftningsarbete sker med stor skyndsamhet kan man redan nu förutse att ett nytt system inte kommer att kunna sättas i kraft förrän om några år. Vissa åtgärder för att förbättra villkoren för det sparande som sker genom placering av riskvilligt kapital i näringslivet behöver vidtas dessförinnan. Kommittén bör få i uppdrag att med förtur utarbeta förslag till provisoriska lättnader för aktiesparandet.

Innan jag går in på de närmare riktlinjerna för utredningsarbetet vill jag framhålla att det hittills anförda har avsett kapitalanskaffningsproblem, dubbelbeskattning m.m. inom aktiebolagssektorn. Även för kooperationen, som utnyttjar den ekonomiska föreningen som associationsform, spelar kapitalförsörjningsfrågorna en central roll. De kooperativa företagen har i likhet med aktiebolagen upplevt en fortgående försvagning av soliditeten. Det är angeläget att även dessa företag får ökade möjligheter att förstärka det egna kapitalet. Formerna och förutsättningarna för de kooperativa företagens kapitalanskaffning samt de beskattningsproblem som blir aktuella i denna företagssektor skiljer sig dock i olika avseenden från vad som gäller beträffande aktiebolagen. Frågan om de kooperativa företagens försörjning med rikskkapital och de ändringar i skattereglerna som kan behövas för att underlätta kapitalförsörjningen utreds f.n. av kooperationsutredningen (I 1977:01) och bör därför inte omfattas av det nu aktuella utredningsuppdraget. Det säger dock sig självt att de båda kommittéerna bör ha nära samråd och kontakter i de här berörda frågorna. När resultatet av utredningsarbetet föreligger, får bedömas om det är möjligt att även i fortsättningen ha ett i huvudsak gemensamt system för beskattningen av aktiebolagens och de ekonomiska föreningarnas vinster eller om olika regler behövs för de båda företagsformerna.

Jag övergår nu till att diskutera frågan om vilka riktlinjer som bör gälla för det utredningsarbete som avser dubbelbeskattning m.m. inom aktiebolagssektorn. Till en början uppehåller jag mig vid de metoder för en generell lindring i dubbelbeskattningen som i första hand bör studeras. Därefter tar jag upp frågan om provisoriska åtgärder för att stimulera aktiesparandet. Avslutningsvis föreslår jag viss utvidgning av den del av kommitténs uppdrag som avser en översyn av aktievinstreglerna.

Generell lindring i dubbelbeskattningen

Kommittén bör få i uppdrag att undersöka möjligheterna att gå över till ett system för bolagsbeskattning som ökar aktiebolagens möjligheter att attra-

hera riskvilligt kapital. Om detta syfte skall kunna uppnås torde det – som redan framhållits – vara nödvändigt att avkastningen efter skatt ökar vid placering i aktier. Därigenom stimuleras hushållen och institutionerna att nyinvestera i aktier och att reinvestera utdelade medel i bolagssektorn.

Den väg som bör prövas är att genomföra en generell lindring i dubbelbeskattningen av utdelade vinster. Av flera skäl bör en sådan lindring i dubbelbeskattningen inte ske på det sättet att bolagens skattskyldighet helt upphävs. Ett slopande av det första ledet i dubbelbeskattningen skulle kunna leda till konkurrenssnedvridningar och skulle dessutom eliminera det allmännas möjligheter att använda bolagsbeskattningen som ett instrument i den ekonomiska politiken. En sådan ordning skulle också möjliggöra en betydande ackumulation av obeskattade vinster och uppbyggnad av privata företagsförmögenheter.

Det är inte heller någon framkomlig väg att slopa det andra ledet av dubbelbeskattningen, dvs. att befria hushållen från skattskyldighet för mottagna utdelningar. Företagsskatteberedningen (Fi 1970:77) avvisade i sitt slutbetänkande (SOU 1977:86) en sådan lösning. Som beredningen framhöll förutsätter det progressiva inkomstskattesystemet att en skattskyldigs samtliga inkomster inräknas i underlaget för den progressiva skatten. Vidare är det ur systematisk synvinkel olämpligt att behandla avkastningen på aktier på ett annat sätt än t.ex. ränteinkomster. Av samma skäl måste man enligt min mening ställa sig avvisande till en annan lösning som ibland har haft förespråkare i debatten, nämligen tanken på att ersätta den progressiva inkomstskatten på utdelningsinkomster med en enhetlig och definitiv källskatt.

Båda de nuvarande leden i beskattningen av bolagsinkomsterna måste alltså i princip behållas. Vad som bör övervägas är ett system som innebär att dubbelbeskattningseffekten reduceras eller helt elimineras såvitt avser vinster som disponeras för utdelning. Som jag tidigare nämnt har man i utlandet prövat två olika metoder i detta syfte, nämligen en differentiering av bolagsskatten och en avräkningsmetod. En differentiering av bolagsskatten kan innebära att bolagen får fullt avdrag för utdelad vinst. Den kan också få formen av ett particllt avdrag för utdelning eller en lägre skattesats för utdelad än för kvarhållen vinst. Avräkningsmetoden innebär att aktieägarna vid sin inkomstbeskattning får kompensation för hela eller en del av den bolagsskatt som har belastat utdelningen. Tekniskt sker detta på följande sätt. Aktieägaren redovisar i sin deklaration summan av uppburen utdelning och ett belopp som motsvarar hela eller del av bolagsskatten (avräkningsbeloppet). Avräkningsbeloppet kommer alltså att ingå i underlaget för hans inkomstskatt. I gengäld reduceras hans sammanlagda uträknade skatt med avräkningsbeloppet. Om detta överstiger aktieägarens inkomstskatt, kan kontant återbäring komma i fråga.

Det är ett rimligt antagande att dessa två huvudmetoder på sikt kan ge likvärdiga ekonomiska resultat, åtminstone om man ser till inhemska förhållanden. Jag anser det därför önskvärt att kommittén undersöker båda metoderna. Kommittén bör utreda vilka effekter som kan väntas uppkomma i olika avseenden såväl när partiell lindring i dubbelbeskattningen medges enligt de båda metoderna som när hela bolagsskatten på utdelade vinster lyfts av. Vidare bör kommittén klarlägga vilka tekniska och administrativa problem som kan väntas uppkomma vid en övergång till ett nytt system. Syftet med kommitténs arbete bör vara att ta fram ett underlag som gör det möjligt för statsmakterna att ta ställning till om en övergång kan ske och hur

den i så fall bör göras. Kommittén bör däremot inte ha till uppgift att själv föreslå någon övergång till ettdera av systemen.

Som jag tidigare nämnt har båda metoderna använts i utlandet. I Västtyskland tillämpades tidigare ett system med differentierade bolagsskattesatser och f.n. används en kombination av full avräkning och differentierad bolagsskatt. I Norge medges fullt avdrag för utdelning vid den statliga taxeringen samtidigt som mottagen utdelning är undantagen från skatteplikt vid den kommunala taxeringen. Flertalet EG-länder har gått över till ett system med partiell avräkning. Kommittén bör ta del av de erfarenheter som har gjorts i olika länder. Mot bakgrund av detta erfarenhetsmaterial bör kommittén klarlägga vilka företagsekonomiska och samhällsekonomiska effekter en övergång kan tänkas få. Konsekvenserna för kapitalförsörjning, resursfördelning och bolagens utdelningspolitik bör studeras. Vidare måste de statsfinansiella effekterna bedömas. Det är också viktigt att belysa de fördelningspolitiska effekterna av ett nytt system. Från denna synpunkt har i debatten anförts argument både för och emot en övergång. Det har ibland hävdats att själva övergången skulle kunna få vissa mindre önskvärda engångseffekter. Om utredningsarbetet skulle visa att det finns grund för denna uppfattning, bör övervägas om det är möjligt att genom en successiv övergång undvika sådana effekter.

Man kan förutse att båda de undersökta modellerna ger upphov till en rad tekniska och administrativa problem. Jag skall här nämna några av de frågor som kommittén får anledning att behandla.

Utgångspunkten är att ett nytt system skall ha till syfte att åstadkomma en lindring i den dubbla beskattning av utdelade vinster som sker enligt nuvarande regler. I detta ligger att lättnader enligt det nya systemet i princip inte bör medges när utdelning lämnas till en aktieägare som inte är skattskyldig för mottagen utdelning. Vid tillämpning av ett system med differentierade bolagsskattesatser eller avdragsrätt för verkställd utdelning kan det uppkomma problem i detta avseende. Erfarenheten visar att det möter betydande praktiska svårigheter att vid det utdelande bolagets taxering göra lättnaden beroende av de olika aktieägarnas skatterättsliga ställning. Ett system där ett utdelande bolags taxering i mer väsentlig omfattning blir beroende av aktieägarnas skattskyldighet kan också leda till en inte önskvärd diskriminering av vissa bolag. Det kan därför visa sig att lättnader i form av lägre skattesats eller avdrag för utdelad vinst måste medges oberoende av aktieägarnas ställning. Detta kan å andra sidan få vissa olämpliga konsekvenser. I debatten har t.ex. framhållits att det inte är önskvärt att en aktieägare som åtnjuter skattefrihet skall kunna med bibehållen skattefrihet reinvestera uppburna utdelningar i det utdelande bolaget. Det brukar hävdas att det är lättare att komma till rätta med problem av detta slag om lindringen i dubbelbeskattningen sker genom en avräkningsmetod. För att den enskilde aktieägaren skall få del av avräkningen fordras nämligen att yrkande framställs i hans självdeklaration eller på motsvarande sätt. I de länder som använder ett avräkningssystem brukar man tillämpa principen att avräkning tillkommer endast sådana aktieägare som är skattskyldiga för den mottagna utdelningen.

Frågan om aktieägarnas skattskyldighet får särskild betydelse när ett bolag lämnar utdelning till ett annat bolag. F.n. har vi ett ganska komplicerat regelsystem för att hindra kedjebeskattning i de fall då viss grad av ägarsamband föreligger mellan utdelande och mottagande bolag. Huvudregeln är att det mottagande bolaget är befriat från skatt på utdelningen under

förutsättning att dess aktieinnehav antingen motsvarar minst 25 % av röstetalet för samtliga aktier i det utdelande bolaget eller består av s.k. rörelsebetingade aktier. Detta regelkomplex – och även andra beskattningsregler som har betydelse för koncernbeskattningen – måste ses över vid en övergång till nya regler för lindring i dubbelbeskattningen. I ett system som medger fullt avdrag för verkställd utdelning torde det visa sig nödvändigt att helt slopa aktiebolagens skattefrihet för utdelningsinkomster. Kedjebeskattning undviks ändå genom att avdrag medges för vidareutdelning. Ges lindring genom partiellt avdrag eller lägre skattesats för verkställd utdelning blir frågan mer komplicerad. Jag har redan berört svårigheterna att vid det utdelande bolagets taxering göra lättnaderna beroende av aktieägarnas skattesituation. Om det utdelande bolagets rätt till lättnader av detta skäl görs ovillkorlig, kan en bibehållen skattefrihet för mottagande bolag leda till för stora totala lättnader. Å andra sidan uppkommer risk för en inte avsedd kedjebeskattning om skattefriheten helt slopas.

Av vad jag tidigare har anfört framgår att det är möjligt att dessa problem blir lättare att bemästra i ett avräkningssystem. Vid full avräkning kan bolagen göras skattskyldiga för mottagen utdelning och samtidigt få rätt till avräkning i samtliga de fall där kedjebeskattning anses böra elimineras. Alternativt kan skattefriheten för mottagen utdelning behållas i sådana fall medan rätten till avräkning förbehålls fysiska personer och andra slutliga aktieägare som är skattskyldiga för mottagen utdelning. Vid partiell avräkning bör det sistnämnda alternativet vara att föredra. Det är också den metoden som vanligen har valts i de länder som f.n. tillämpar ett avräkningssystem.

Det finns anledning att i detta sammanhang erinra om den viktiga roll som de institutionella placerarna spelar på aktiemarknaden. Aktiefonderna har den betydelsefulla uppgiften att medverka till att aktieägandet sprids till bredare grupper i samhället. Mot den bakgrunden är det angeläget att kommittén uppmärksammar fondernas situation i ett nytt system. Vidare är det viktigt att systemet utformas så att bl.a. investmentföretagen får tillräckliga incitament och möjligheter att i ökad omfattning placera riskkapital i näringslivet. F.n. gäller att investmentföretagen i princip är skattskyldiga för uppburen utdelning men att de kan uppnå full skattefrihet för sina utdelningsinkomster om de vidareutdelar 80 % av den mottagna utdelningen. I olika sammanhang har ifrågasatts om denna ordning är den mest lämpliga. Kommittén bör undersöka vilka effekter nuvarande regler har haft och mot den bakgrunden överväga om någon annan modell är mer ändamålsenlig.

Jag har här främst uppehållit mig vid frågan om samordningen mellan de nya reglerna och de bestämmelser som reglerar aktieägarnas skattskyldighet. En nära sammanhängande fråga gäller samordningen av ett nytt system med de bestämmelser som avgör det utdelande bolagets skattskyldighet för uppburna inkomster. Av den tidigare angivna utgångspunkten att de nya reglerna bör ha till syfte att lindra dubbelbeskattningen följer att man i princip inte bör medge lättnader i de fall då de utdelade vinsterna inte har träffats av skatt inom bolagssektorn. Utdelningen kan t.ex. härröra från skattefria realisationsvinster. I ett avräkningssystem kunde frågan teoretiskt sett lösas på det sättet att aktieägarnas rätt till avräkning gjordes beroende av att bolagsbeskattning har skett. En sådan lösning skulle dock medföra mycket betydande administrativa svårigheter. I utlandet har man därför brukat välja en annan lösning. Den innebär att aktieägarna får avräkning

oberoende av om de utdelade vinsterna har varit underkastade bolagsbeskattning eller inte. Har skattefria vinster delats ut, får det utdelande bolaget i stället betala en särskild skatt som är lika stor som det avräkningsbelopp som belöper på vinstmedlen i fråga. I ett system med differentierad bolagsskatt kan liknande arrangemang visa sig nödvändiga, t.ex. regler som innebär att avdrag eller reduktion av skattesatsen medges endast i fråga om utdelning som härrör från det löpande årets skattepliktiga vinster.

Det hittills anförda har i första hand avsett inhemska förhållanden. Nya problem uppkommer när man vidgar perspektivet och beaktar även de internationella aspekterna. Det är angeläget att ett nytt system utformas så att det inte diskriminerar utländska placerare eller i övrigt försvårar kapitalrörelser över gränserna. Man måste å andra sidan se till att systemet inte ger t.ex. utlandsägda koncerner oberättigade skatteförmåner.

De båda huvudmetoderna medför i detta avseende delvis olikartade problem. En anledning till att metoden med differentierad bolagsskatt har övergetts eller avvisats i vissa länder är just de internationella komplikationer som den kan ge upphov till. Av skäl som jag tidigare redovisat har det i regel ansetts att lättnader i form av avdrag eller lägre skattesats bör medges vid det utdelande bolagets taxering oberoende av de enskilda aktieägarnas skatterättsliga ställning. Med en sådan ordning öppnas möjligheter för utländska moderföretag att ta ut obeskattade – eller lågt beskattade – vinstmedel från inhemska dotterföretag i form av utdelning och därefter reinvestera medlen i dotterföretagens verksamhet. Ett sätt att rättställa resultatet skulle vara att belägga utdelningen med en tillräckligt hög kupongskatt. I de dubbelbeskattningsförhandlingar som förs med andra länder är det dock i regel svårt att få gehör för krav på en kupongskattesats som är tillräckligt hög för ändamålet.

Även avräkningsmetoden medför problem. Det är visserligen tekniskt möjligt att utesluta aktieägare i andra länder från rätten till avräkning och den vägen har också i regel valts i de länder som tillämpar metoden. En sådan begränsning medför dock att utländska placerare diskrimineras och att därmed kapitalanskaffningen från utlandet försvåras. Av detta skäl har man i Västtyskland kombinerat avräkningsmetoden med en lägre bolagsskattesats för utdelade vinster. Vidare är det vanligt att de länder, som använder avräkningsmetoden, genom dubbelbeskattningsavtal utsträcker rätten till avräkning till aktieägare i andra länder. Varje sådan lösning innebär dock bl.a. en administrativ merbelastning.

En grundprincip vid tillämpning av avräkningsmetoden brukar vara att avräkning medges endast i fråga om bolagsskatt som har betalats i det egna landet. Utdelning från utländska bolag ger alltså inte de inhemska aktieägarna rätt till avräkning. När ett moderbolag i det egna landet uppbär utdelning från ett utländskt dotterföretag och denna utdelning på grund av dubbelbeskattningsavtal eller enligt intern rätt är skattefri i moderbolagets hand, brukar moderbolaget – i enlighet med vad jag tidigare nämnt – i samband med vidareutdelning påföras en särskild skatt som är avsedd att kompensera för den avräkning som tillkommer de slutliga aktieägarna. Detta ger i sin tur upphov till problem i de fall då vidareutdelningen tillfaller sådana aktieägare i utlandet som inte har rätt till avräkning.

Kommittén måste självfallet analysera dessa och liknande problem som uppkommer i förhållande till andra länder. En viktig uppgift i det sammanhanget är att bedöma behovet av ändringar i det stora antal dubbelbeskattningsavtal som Sverige har ingått med andra stater.

Genomgående bör det vara en viktig uppgift för kommittén att uppmärksamma kontrollfrågorna. Det måste förhindras att ett nytt system utnyttjas för att få obehöriga skatteförmåner. I det avseendet har metoden med differentierad bolagsskatt ibland ansetts ha vissa nackdelar. Den omständigheten att det – såsom jag tidigare har berört – kan bli nödvändigt att medge lättnader vid det utdelande bolagets taxering oberoende av om aktieägarna skall deklarera sina utdelningsinkomster försvårar taxeringskontrollen. I detta avseende kan avräkningsmetoden ha ett försteg, eftersom skattelättnaden är avhängig av att yrkande om avräkning framställs i deklarationen. I det utredningsarbete som bedrivs inom EG har föreslagits att kontrollen ytterligare skall underlättas genom att metoden kombineras med en särskild källskatt, som innehålls av det utdelande bolaget och i likhet med avräkningsbeloppet får dras av från aktieägarens personliga inkomstskatt.

En viktig fråga som jag hittills har förbigått är om det är möjligt att låta ett nytt system omfatta hela aktiebolagssektorn eller om en begränsning bör ske till vissa företag. Det är givet att det nya systemet måste omfatta de börsnoterade företagen och andra bolag vars aktier omsätts på kapitalmarknaden. Det är däremot tveksamt hur man skall behandla de mindre och medelstora företagen. Även för dessa företag är kapitalförsörjningsfrågorna utomordentligt viktiga. Förhållandena skiljer sig dock på olika punkter från dem som gäller i fråga om de börsnoterade företagen. Direktavkastningen på kapital i rörelsedrivande småföretag utgår regelmässigt i form av löneutbetalningar som är avdragsgilla för företaget. Avkastningen blir då inte föremål för dubbelbeskattning. En förutsättning för att de mindre och medelstora företagen skall kunna attrahera riskbärande kapital utifrån är dock i regel att utdelning kommer att lämnas. Nuvarande dubbelbeskattning utgör här ett hinder. I dagsläget har småföretagen betydande svårigheter att anskaffa riskkapital och någon egentlig marknad för aktier i småföretag finns inte. Mot denna bakgrund är behovet av att undanröja eller begränsa dubbelbeskattningen lika stort för småföretagen som för de större företagen. Samtidigt kan förutses att den nära intressegemenskapen mellan småföretaget och dess delägare skapar särskilda kontrollproblem om t.ex. en avräkningsmetod skulle göras tillämplig även på dessa företag. Enligt min mening är det viktigt att kommittén ägnar uppmärksamhet åt frågan om dubbel- eller enkelbeskattning av småföretagen och riskkapitalförsörjningen inom denna företagssektor. Därvid bör kommittén ha nära samråd med den kommitté som har i uppdrag att se över beskattningsreglerna för familjeföretag (B 1979:13).

Provisoriska åtgärder

Innan det är möjligt att ta ställning till frågan om en övergång till ett generellt system för lindring i dubbelbeskattningen, måste alltså en rad frågor utredas. Jag framhöll tidigare att det är angeläget att i avvaktan på resultatet av utredningsarbetet vidta mer kortsiktiga åtgärder i syfte att stimulera aktiesparandet. Kommittén bör få i uppdrag att med förtur behandla denna fråga. Åtgärderna bör i första hand inriktas på lättnader i dubbelbeskattningen. Kommittén bör dock vara oförhindrad att i detta sammanhang överväga även vissa åtgärder på aktievinstbeskattningens område. Jag återkommer strax till den frågan.

Kommittén bör redovisa alternativa förslag till åtgärder som avser lindring i dubbelbeskattningen. Förslagen måste utformas så att de inte försvårar de

mer långsiktiga ändringarna. I likhet med dessa kan provisoriska åtgärder tänkas inriktade på att ge lättnader antingen vid bolagens eller aktieägarnas beskattning. Båda alternativen bör studeras.

Lättnader i bolagens beskattning kan få formen av en lindring i skattebelastningen på utdelade vinstmedel. Den utvidgning av Annell-avdraget som genomfördes hösten 1978 hade denna inriktning. Kommittén bör undersöka möjligheterna att införa ett provisoriskt avdrag för utdelning eller en tillfällig sänkning av bolagsskattesatsen som får betydelse även i fråga om sådana utdelningar som inte ger rätt till Annell-avdrag. Av den tidigare genomgången har framgått att sådana lösningar medför svårigheter i olika avseenden, bl.a. när utdelningen lämnas till andra bolag eller till aktieägare i utlandet. Kommittén bör göra en bedömning av om det trots svårigheterna är möjligt att utan större ingrepp i regelsystemet införa provisoriska regler av detta slag.

Lättnader på aktieägarnivå kunde tänkas få formen av ett särskilt sparavdrag för utdelningsinkomster. En annan lösning kan vara att undanta viss andel av utdelningsinkomsterna från beskattning eller att låta aktieägarna få rätt till en särskild skattereduktion som motsvarar viss procent av uppburen utdelning. Kommittén bör belysa vilka effekter sådana alternativa åtgärder kan få. Vidare måste klargöras bl.a. hur de nya reglerna skall samordnas med nuvarande sparavdrag och hur beskattningen av makar skall ske.

Oavsett om åtgärderna inriktas på bolagens eller aktieägarnas beskattning bör de begränsas till de fall då utdelning lämnas av svenska företag som är noterade på börsen eller på Fondhandlareföreningens lista. Lättnader på aktieägarnivå bör i första hand komma hushållen till del. Kommittén bör dock överväga om det är möjligt att med begränsade åtgärder, som inte medför några väsentliga ingrepp i nuvarande system, ge även institutionella placerare del av vissa lättnader.

En central fråga är självfallet hur pass omfattande lättnaderna bör vara. Det är angeläget att åstadkomma en verklig stimulans av aktiesparandet. Mot den bakgrunden bör kommittén göra beräkningar som belyser bl.a. de statsfinansiella och fördelningspolitiska effekterna av lättnader på olika nivåer. Den slutliga avvägningen av lättnadernas omfattning bör däremot falla utanför utredningsuppdraget.

När kommittén överväger olika tekniska lösningar finns det anledning att ta del av de erfarenheter som har gjorts i andra länder där liknande åtgärder har vidtagits under senare tid.

Aktievinstbeskattningen m.m.

Utformningen av reglerna för beskattning av aktievinster är en av de faktorer som avgör hur den effektiva avkastningen på aktier kommer att förhålla sig till avkastningen på alternativa placeringar. Reglerna får härigenom direkt betydelse för utbudet av riskvilligt kapital.

Jag har tidigare nämnt att nuvarande aktievinstregler kritiserats från både materiella och tekniska synpunkter. Innan statsmakterna tar ställning till reglernas framtida utformning behöver en rad frågor utredas. Kommittén har genom sina huvuddirektiv (Dir. 1979:27) fått i uppdrag att göra en översyn av aktievinstbeskattningen.

Av huvuddirektiven framgår att kommittén inte skall föreslå någon ändring i nivån för skatteuttaget utan i första hand har i uppdrag att anvisa

nya tekniska lösningar. För att få underlag för detta arbete måste kommittén givetvis göra en analys av beskattningens betydelse för aktiesparandet och kartlägga andra förhållanden som har betydelse för aktiemarknaden. Jag vill i detta sammanhang understryka att det är angeläget att kommittén gör en samlad bedömning av de faktorer som påverkar storleken av den effektiva avkastningen på aktier. I samband med att kommittén analyserar verkningarna av olika åtgärder för lindring i dubbelbeskattningen måste kommittén alltså ta hänsyn även till realisationsvinstbeskattningen på aktier och kan därvid få anledning att belysa effekterna av ändringar i aktievinstbeskattningens höjd.

I huvuddirektiven behandlas också frågan om att införa ett inflationsskydd vid aktievinstbeskattningen. Det framhålls att denna fråga inte kan bedömas fristående utan måste sättas i samband med tillämpningen av en real beskattningsprincip inom andra inkomstslag. Realbeskattningsutredningen (B 1978:07) har i uppgift att göra sådana mer övergripande bedömningar. Med hänsyn till detta ingår det f.n. inte i kapitalvinstkommitténs uppdrag att föreslå införande av ett särskilt inflationsskydd vid aktievinstbeskattningen. I huvuddirektiven utsägs dock att det skulle vara av värde om kommittén finner sig kunna ge reglerna en sådan utformning att de lätt kan anpassas till en eventuell framtida indexuppräkning eller ett liknande inflationsskydd. Enligt min mening finns det skäl att i detta avseende något vidga ramen för kommitténs uppdrag. Om kommittén efter samråd med realbeskattningsutredningen finner det motiverat, bör kommittén ha frihet att utforma tekniska lösningar av aktievinstbeskattningen som direkt tar sikte på att ge utrymme för indexuppräkning e.d.

En fråga som inte direkt berörs i huvuddirektiven men som bör uppmärksammas av kommittén avser utformningen av de realisationsvinstregler som gäller för vissa institutionella placerare. Jag tänker i första hand på aktiefonderna. För ett par år sedan befriades fonderna från skattskyldighet för realisationsvinster på äldre aktier. Huvudskälet var att en oinskränkt skattskyldighet för realisationsvinster kunde få vissa inte önskvärda dubbelbeskattningseffekter. Dessutom kunde skattskyldigheten medföra att fonderna belastades med betydande latenta skatteskulder som försvårade värderingen av andelarna i fonderna. I skrivelse till budgetdepartementet har företrädare för de större fondbolagen sedermera hemställt att skattebefrielsen skall utsträckas till att omfatta även realisationsvinster på obligationer som innehafts minst två år. Kommittén bör pröva frågan. I det sammanhanget bör kommittén även ta upp frågan om investmentföretagens skattskyldighet för realisationsvinster. Det har i debatten framhållits att de skäl som har föranlett skattebefrielse för aktiefonderna har samma giltighet i fråga om investmentföretagen. Kommittén bör överväga om det är möjligt och lämpligt att ge dessa företag samma lättnader som kommer aktiefonderna till del.

Det hittills anförda har avsett det mer långsiktiga utredningsarbetet. Som jag tidigare anfört bör kommittén vid utformningen av sitt förslag till kortsiktiga åtgärder för stimulans av aktiesparandet vara oförhindrad att överväga även vissa ändringar i aktievinstbeskattningen. Jag vill här nämna möjligheten till viss utvidgning av det schablonavdrag – f.n. 1.000 kr. – som medges vid beskattningen av vinster på äldre aktier. En förutsättning för sådana åtgärder är dock att de inte kan anses försvåra de långsiktiga ändringarna.

I det föregående har jag nämnt att kommittén bör ha kontakt eller samråd

med vissa angivna utredningar. Detsamma gäller naturligtvis andra utredningar vars uppdrag har beröring med kommitténs. Jag vill här särskilt nämna utredningen (Fi 1975:03) om löntagarna och kapitaltillväxten.

Utredningsarbetet bör bedrivas med största skyndsamhet. Förslag om provisoriska åtgärder för att stimulera aktiesparandet bör presenteras i ett delbetänkande som läggs fram i sådan tid att lagstiftning kan genomföras under innevarande år.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen

dels meddelar kapitalvinstkommittén tilläggsdirektiv i enlighet med vad jag nu har anfört,

dels bemyndigar chefen för budgetdepartementet att tillkalla ytterligare en ledamot att ingå i kommittén.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

3. Avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen

Dir 1980:11

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-14

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Vår inkomstbeskattning är utformad som en nettobeskattning. Detta innebär bl.a. att till grund för beskattningen skall läggas det samlade överskott som uppkommer sedan en skattskyldigs alla intäkter av skattepliktig natur och avdragsgilla kostnader beaktats. I korthet är systemet utformat på följande sätt.

Först beräknas resultatet inom varje särskild förvärvskälla. Därvid sammanläggs enligt 20 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, samtliga intäkter i förvärvskällan och avräknas alla omkostnader för att förvärva eller behålla intäkterna. Summan av överskotten från olika förvärvskällor utgör den skattskyldiges sammanräknade inkomst.

Denna sammanläggning av inkomsterna från olika förvärvskällor är av grundläggande betydelse för skattesystemet. Med en progressiv skatteskala skulle nämligen skatten på lika stora totala inkomster kunna bli högst varierande om de skilda inkomsterna inte lades ihop utan beskattades separat. Sammanläggningen ger uttryck för tanken att de olika inkomsttyperna ger samma bidrag till skatteförmågan. Detta är i och för sig inte någon självklarhet. I flera andra länder beskattas t.ex. realisationsvinster skilt från löpande inkomster. Även i vårt land görs vissa undantag, i första hand i fråga om vinster på travspel, lotterier, premieobligationer etc., där en särskild proportionell skatt tillämpas. Den särskilda beskattningen av sjöinkomst innebär också att i vissa fall undantag görs från den allmänna sammanläggningsprincipen.

Om de avdragsgilla kostnaderna överstiger intäkterna i en förvärvskälla uppstår underskott. Huvudprincipen är i dag att sådana underskott anses reducera skatteförmågan det år de uppstår, dvs. att nettoinkomsten skall bestämmas med hänsyn tagen till dem. Underskott i förvärvskälla får således enligt 46 § 1 mom. KL och 4 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomst-

skatt avräknas från den sammanräknade inkomsten. Vad som sedan återstår utgör den sammanräknade nettoinkomsten. Detta inkomstbegrepp kan sägas ge den grundläggande basen för skattens beräkning eftersom storleken av de ytterligare s.k. allmänna avdrag som får göras – bortsett från premier för pensionsförsäkringar – i regel endast obetydligt kan påverkas av den skattskyldige.

Vissa begränsningar finns emellertid i fråga om avdragsrätten för underskott. Dessa inskränkningar är i huvudsak av tre slag. Sedan länge har realisationsförluster i princip bara kunnat avräknas från realisationsvinster. Av äldre datum är vidare de begränsningar av avdragsrätten som följer av reglerna om beskattningsort. Dessa har betydelse endast vid den kommunala inkomstbeskattningen och innebär att underskott får dras av bara från sådana inkomster som är hänförliga till samma kommun som underskottet. Den tredje begränsningen, som infördes genom lagstiftning år 1973 för att hindra viss skatteflykt, tar sikte på underskott i rederi- eller luftfartsrörelse. Här gäller i huvudsak att underskott som uppkommer genom kontrakts- eller överavskrivning på fartyg bara får kvittas mot eventuella överskott av annan rederi- eller luftfartsrörelse. Bestämmelserna om detta har nyligen varit föremål för översyn, varvid bl.a. tillämpningsområdet för detta kvittningsförbud utvidgades något (prop. 1979/80:39, SkU 1979/80:14, rskr 1979/80:97, SFS 1979:1148-1151).

Om underskott inte kan utnyttjas ett år, har den skattskyldige i regel rätt att dra av dem mot inkomster som uppkommer under senare år, s.k. förlustavdrag. De begränsningar som nyss nämnts gäller emellertid även i sådana fall.

Underskottsavdragen har med tiden fått en allt större omfattning. Vid 1960 års taxering uppgick underskottsavdragen till ca 400 milj. kr. eller ca 1,0 % av de sammanräknade inkomsterna. Vid 1970 års taxering motsvarade avdragssumman ca 2,4 % av inkomstsumman och vid 1975 års taxering ca 3,7 %. Den senaste taxering för vilken definitiv statistik föreligger är 1978 års. Då uppgick underskottsavdragen till drygt 12 miljarder kr., vilket motsvarade ca 5 % av de sammanräknade inkomsterna. Preliminära uppgifter från 1979 års taxering tyder på att andelen då inte ökat ytterligare, vilket i första hand torde återspegla den höjning av schablonintäkten för egnahem som gäller fr.o.m. inkomståret 1978. Detta är emellertid en engångseffekt och det finns anledning att tro att de samlade underskottsavdragen fortsatt sin ökning under år 1979.

Den beloppsmässigt dominerande delen av underskottsavdragen uppkommer till följd av avdragsrätten för räntor på lån som nedlagts i egnahem. Genom att inflationen drivit upp såväl huspriser som räntesatser har avdragsbeloppen ökat mycket snabbt. De samlade underskotten från villor och radhus uppgick vid 1978 års taxering till drygt 8 miljarder kr. och fritidshusen bidrog med ytterligare ca 0,5 miljarder kr. Underskotten från hyreshus uppgick till ca 0,6 miljarder kr., varför sammanlagt drygt 9 miljarder kr. av underskottsavdragen – ca 75 % – härrörde från inkomstslaget annan fastighet. Vidare avsåg 2 miljarder kr. inkomstslaget kapital, medan 0,6 miljarder kr. föll på jordbruksfastigheter och 0,5 miljarder kr. på rörelser.

Antalet skattskyldiga som redovisade underskottsavdrag var närmare 2,2 miljoner vid 1978 års taxering, vilket motsvarade drygt var tredje inkomsttagare. I de flesta fall var underskotten små, i över hälften av fallen understeg de 2.500 kr. Underskottsavdrag om 10.000 kr. eller mer redovisades av ca

400.000 inkomsttagare och genomsnittet för alla med underskott var ca 5.500 kr.

Både andelen som redovisade något underskott och underskottens genomsnittliga storlek ökade vid 1978 års taxering systematiskt med de skattskyldigas inkomst. I skiktet 30.000-35.000 kr. sammanräknad inkomst hade ca 32 % underskott och avdraget uppgick i genomsnitt till ca 2.500 kr. I skiktet 60.000-70.000 kr. var motsvarande siffror 63 % resp. ca 6.300 kr. Bland personer med över 150.000 kr. sammanräknad inkomst, slutligen, redovisade 84 % underskott och detta uppgick genomsnittligt till ca 30.800 kr. Det bör dock framhållas att dessa genomsnittsvärden för avdragsbeloppen genomgående döljer stora individuella variationer. Som exempel kan nämnas att ca 60 % av de personer som redovisade underskott om 20.000 kr. eller därutöver hade sammanräknade inkomster understigande 100.000 kr.

De siffror som här redovisats har genomgående avsett endast fysiska personer och andra som beskattas progressivt. Underskottsavdrag förekommer givetvis också vid aktiebolagens och andra proportionellt beskattade juridiska personers taxering. Avdragen har emellertid där inte samma stora principiella betydelse eftersom den skattesats som träffar inkomsten inte påverkas. Däremot kan naturligtvis den skattekredit som erhålls i sig ha stort värde. Underskottsavdragens omfattning hos de juridiska personerna visar inte någon systematisk tillväxt liknande den som skett hos de fysiska personerna utan synes återspegla mer konjunkturmässiga lönsamhetsförändringar i olika delar av näringslivet m.m.

Underskottsavdragen har med tiden kommit att tilldra sig ett växande intresse i skattedebatten. I åtskilliga sammanhang har också kritik framförts mot den i huvudsak obegränsade rätten till avdrag för underskott. I sitt slutbetänkande (SOU 1977:91) Översyn av skattesystemet diskuterade 1972 års skatteutredning dessa frågor och anförde att åtskillig kritik kunde riktas mot nuvarande förhållanden i fråga om underskottsavdragen. Utredningen framhöll emellertid också att frågan om att införa begränsningar i avdragsrätten var komplicerad och att det inte hade visat sig möjligt att inom den till buds stående tiden utforma konkreta förslag till ändrad lagstiftning. Ett fortsatt specialinriktat utredningsarbete var därför enligt utredningens mening påkallat.

I prop. 1978/79:160 om fortsatt reformering av inkomstskatten uttalade jag att jag delade skatteutredningens uppfattning och avsåg att ta initiativ till ett sådant utredningsarbete. Därefter har frågan aktualiserats i riksdagen vid behandlingen av förslaget till ny fastighetstaxeringslag (prop. 1979/80:40), varvid riksdagen beslöt att hos regeringen begära utredning om möjligheterna att förhindra ett icke avsett utnyttjande av underskottsavdrag (SkU 1979/80:17, rskr 1979/80:121). Skatteutskottet framhöll i det sammanhanget att ett sådant utredningsarbete inte borde begränsas till att avse uteslutande förvärvskällan jordbruksfastighet utan borde bedrivas enligt de riktlinjer som angetts av 1972 års skatteutredning.

Jag anser att detta utredningsarbete nu bör genomföras och att en särskild kommitté bör tillkallas för att se över reglerna om rätten till underskottsavdrag vid inkomsttaxeringen.

Rätten till avdrag för underskott har kritiserats från olika utgångspunkter. En är erfarenheten att underskottsavdragen gör det möjligt för vissa personer att bli åsatta taxeringar – och alltså betala en skatt – som står utan varje relation till deras livsföring och ekonomiska omständigheter i övrigt.

De har ofta betydande inkomster men redovisar samtidigt så stora underskott i vissa förvärvskällor att nettot blir högst blygsamt. En annan utgångspunkt är att underskottsavdragen öppnar möjlighet att vid beskattningen få avdrag för sådant som egentligen utgör privata levnadskostnader. Man pekar här främst på möjligheterna att lånevägen finansiera båtar, bilar och annan dyrbarare privat konsumtion. Också de möjligheter som kan finnas att få avdrag för underskott i en mer eller mindre hobbybetonad verksamhet fångas in i denna kritik. Underskottsavdragen gör det också möjligt, har det hävdats, att systematiskt utnyttja bristande symmetri i skattesystemet. En skattskyldig kan således med lånade medel förvärva tillgångar som förväntas stiga i värde men ger ingen eller liten löpande avkastning. Han får då fullt avdrag för räntekostnaderna medan en värdestegringsvinst i många fall beskattas lindrigt eller inte alls när den realiseras. Den fråga skatteutskottet diskuterat i sitt förut nämnda betänkande – underskott från jordbruksfastigheter som inte förvärvats främst i syfte att bedriva jordbruk eller skogsbruk – torde i sig rymma flera av dessa aspekter.

Underskottsavdragen utgör inte något nytt inslag i inkomstbeskattningen. Under lång tid fungerade emellertid systemet utan svårare problem. Att effekterna under senare tid kommit att bli alltmer kritiserade har ett direkt samband med den uppgång i inflationstakten som inträffat under 1970-talet och den högre räntenivå detta medfört. Skattesystemets inkomstbegrepp snedvrids av inflationen så att låntagare gynnas medan sparare drabbas. Möjligheterna att finna en grundläggande lösning på detta problem genom övergång till real beskattning av räntor och kapitalvinster studeras f.n. av realbeskattningsutredningen (B 1978:07). Även utgiftsbeskattningens förmåga att ge en principiell lösning på inflationsproblemet vid beskattningen har uppmärksammats, bl.a. inom ramen för 1972 års skatteutrednings arbete (SOU 1977:91, bilaga 4). Det är också givet att den praktiska betydelsen av underskottsavdragen ökat till följd av den långsiktiga utveckling mot allt högre marginalskattesatser som först under de allra senaste åren brutits. En successiv sänkning av marginalskattesatserna gör det således inte endast mer lönande att arbeta och spara utan motverkar också missbruket av underskottsavdrag.

En övergång till real inkomstbeskattning eller utgiftsbeskattning kan under alla omständigheter bli aktuell endast på förhållandevis lång sikt. Någon återgång till ett så lågt inkomstskatteuttag att underskottsavdragen av detta skäl upphör att vara ett problem är inte heller att räkna med. F.n. måste alltså frågan behandlas mot bakgrund av dagens förhållanden i skattesystemet.

En del av den kritik som framförs mot rätten till underskottsavdrag avser egentligen avdragsrätten över huvud taget för vissa slag av kostnader som ofta leder till att underskott uppkommer. Man har t.ex. vänt sig mot rätten till avdrag för räntor på privatlån eller rätten till omedelbara reparationsavdrag i vissa fall. I det sistnämnda avseendet har man åsyftat bl.a. möjligheterna att utnyttja stora sådana avdrag i samband med att ett antal personer förvärvar ett flerfamiljshus där de har för avsikt att bosätta sig, s.k. andelshus. Just i denna situation har emellertid redan avdragsrätten begränsats genom riksdagsbeslut i slutet av år 1979 (prop. 1978/79:209, SkU 1979/80:11, rskr 1979/80:42, SFS 1979:1017).

Det är i detta sammanhang angeläget att framhålla att frågan om underskott redovisas eller ej ibland inte enbart beror på de reella

ekonomiska förhållandena utan också på de formella skattereglerna. Vårt skattesystem är – som jag inledningsvis antytt – uppbyggt på sådant sätt att man utgår ifrån att underskott i en förvärvskälla normalt skall kunna avräknas från överskott i andra förvärvskällor. Den närmare avgränsningen av förvärvskällorna är alltså i första hand gjord för att skapa mer enhetliga former för inkomstredovisningen av olika verksamheter och frågan om en eller flera förvärvskällor föreligger har haft förhållandevis ringa betydelse i praktiken. Det kan alltså f.n. vara mer eller mindre en tillfällighet om underskott uppkommer eller inte. Som exempel kan tas att en person äger två hyreshus varav det ena ger ett överskott om 200.000 kr. och det andra ett underskott om 100.000 kr. I vad mån underskottsavdrag blir aktuellt här beror helt på om en eller två förvärvskällor skall anses föreligga. Redovisas fastigheterna var för sig uppkommer ett överskott och ett underskott. Om däremot fastigheterna redovisas gemensamt, vilket numera är möjligt i större omfattning än tidigare, uppkommer bara ett överskott. Slutresultatet blir emellertid med dagens regler om underskott detsamma, nämligen ett nettoöverskott om 100.000 kr. Delvis motsvarande gäller vid beräkning av inkomst/underskott av jordbruksfastighet och rörelse.

Mot bakgrund av det anförda anser jag att en första utredningsuppgift bör vara att närmare kartlägga underskottsavdragen och de faktorer som ligger bakom dem. För detta är inte den statistik som i dag redovisas av riksrevisionsverket och statistiska centralbyrån tillräcklig, utan en fylligare bild krävs. Kommittén bör emellertid i första hand pröva om inte tillräckligt basmaterial kan finnas i det deklarationsurval som riksrevisionsverket årligen utnyttjar för bl.a. sina skatteinkomstprognoser. Givetvis bör i detta sammanhang också de erfarenheter inhämtas som finns från det praktiska taxeringsarbetet om de aktuella frågorna. Avsikten bör vara att få fram ett underlag för bedömning av behovet av åtgärder och inriktningen av dem. På basis av det material som inhämtats bör utredningsarbetet sedan inriktas på att pröva olika sätt att hindra ett otillbörligt utnyttjande av underskottsavdragen.

Sammanläggningen av inkomst från olika förvärvskällor utgör, som jag nämnt, ett centralt inslag i skattesystemet. Rent principiellt ter det sig då också rimligt att sammanläggningen bibehålls även om någon av dessa förvärvskällor någon gång uppvisar ett negativt resultat, dvs. att underskottsavdrag medges. Men denna ståndpunkt grundas på premissen att det är fråga om verkliga förvärvskällor och om tillfälliga underskott, dvs. om aktiviteter som är avsedda att ge inkomst även om resultatet kan fluktuera beroende på omständigheterna från år till år. Saken är betydligt mer komplicerad när vissa förvärvskällor visar permanenta underskott eller när underskotten uppstår bara till följd av skattereglernas utformning och inte motsvaras av att verkliga kostnader överstiger intäkterna.

Som exempel på det senare kan erinras om att det i förvärvskällor inom inkomstslagen jordbruksfastighet, rörelse och – i mer begränsad omfattning – annan fastighet medges avdrag för värdeminskning på anläggningstillgångar och nedskrivning på varulager som i många fall överstiger vad som kan anses vara företagsekonomiskt motiverat (verklig förslitning, inkurans etc.). Det förekommer också att särskilda stimulansavdrag, som går utöver kostnadsavdragen, ges för att främja t.ex. investeringar eller forskningsinsatser. Dessa olika avdrag har tillkommit i syfte att genom skattekredit underlätta företagens konsolidering eller för att främja en samhälleligt önskvärd inriktning av företagens verksamhet. Genom sådana avdrag kan en

förvärvskälla komma att uppvisa ett skattemässigt underskott trots att verksamheten reellt sett går med vinst, vilket i vissa situationer öppnar missbruksmöjligheter. Mot dessa har i några fall särskilda regler införts. Som exempel kan nämnas de förut redovisade bestämmelserna om begränsning av avdrag för underskott i rederirörelse m.m. En likartad begränsning infördes också – sedan systematiskt missbruk av underskottsavdrag konstaterats – i den lagstiftning om särskilt investeringsavdrag som gällde under åren 1971-1973.

I speciella fall har alltså redan regler införts för att förhindra att underskott på grund av avdrag som går utöver de företagsekonomiska kostnaderna kvittas mot inkomster från andra förvärvskällor där sådana avdrag inte kunnat medges. Man kan emellertid mer allmänt ifrågasätta om underskott av detta slag, där alltså förvärvskällan inte reellt sett visar något underskott, automatiskt bör få påverka bedömningen av den skatteförmåga som ges av andra inkomster. En anknytning finns här till fallen med de extremt låga taxeringarna och jag vill nämna att man i Danmark sedan år 1975 har särskilda regler riktade mot dessa (Ligningslovens 28 §). Kommittén bör inhämta de erfarenheter som föreligger av dessa reglers tillämpning och effekter och även söka inhämta upplysningar från andra länder som kan ha prövat åtgärder i liknande syfte.

Som nämnts dominerar bland underskottsavdragen beloppsmässigt de som härrör från egnahem. De utgör samtidigt i normalfallet typexempel på underskott som inte är tillfälliga, eftersom ett nyköpt småhus regelmässigt är belånat till sådan nivå att ränteutgifterna under lång tid överstiger den schablonintäkt som skall tas upp i förvärvskällan. Dessa underskott intar emellertid i viss mån en särställning genom att de är en omedelbar följd av villabeskattningens utformning. Denna har avvägts även från andra utgångspunkter än rent skattemässiga. Framför allt har här bostadspolitiska överväganden gjorts och de skatteregler som nu gäller har tillkommit samtidigt med att andra åtgärder vidtagits såsom i fråga om bostadsfinansieringen. Ett syfte har varit att uppnå rimliga boendekostnader och att söka skapa neutralitet i kostnadshänseende mellan skilda boendeformer. De underskottsavdrag som följer av dagens villabeskattning kan därför inte prövas utan att samtidigt en bedömning sker från bostadspolitiska utgångspunkter. Jag vill också erinra om att regeringen i årets budgetproposition förklarat att en skärpning bör göras av realisationsvinstbeskattningen för fastigheter med hänsyn bl.a. till just effekten av den fulla ränte- och underskottsavdragsrätten.

En delvis likartad situation kan sägas finnas i fråga om bostadsrättslägenheter, även om dessa inte utgör någon egen förvärvskälla. Fr.o.m. i år har emellertid regler införts som innebär att en schablonintäkt skall redovisas i vissa fall. En skärpning av realisationsvinstbeskattningen utreds också av kapitalvinstkommittén (B 1979:05).

De underskottsavdrag som härrör från egnahem bör därför i huvudsak lämnas utanför utredningsarbetet. Jag vill emellertid betona att detta i princip endast gäller underskott som verkligen hänför sig till finansieringen av bostaden. Det förekommer nämligen inte så sällan att den egna fastigheten utgör säkerhet för lån som upptas för andra konsumtionsändamål och att dessa lån vid beskattningen redovisas som nedlagda i fastigheten. Detta är visserligen oriktigt, men då det inte framgår utan särskild kontroll och samtidigt i många fall inte har någon betydelse för taxeringen torde det f.n. ofta passera opåtalat. Skulle man emellertid införa någon form av begränsning t.ex. i avdragsrätten för konsumtionslån eller för underskotten i

förvärvskällan kapital, så får denna redovisningsfråga stor betydelse. Det kan givetvis inte från rättvisesynpunkt godtas att egnahemsägare i praktiken inte träffas av en sådan begränsning på samma sätt som andra inkomsttagare. Samma sak gäller naturligtvis i fråga om dem som har inkomst av rörelse, jordbruksfastighet eller konventionellt taxerad annan fastighet. Möjligheterna att effektivt kontrollera att en avdragsbegränsning inte kringgås genom att kostnader felaktigt redovisas i en annan förvärvskälla än som rätteligen borde ske utgör därför allmänt sett en av de viktigaste frågor som måste belysas i utredningsarbetet.

Även om villabeskattningen i allmänhet inte bör ingå i det nu aktuella uppdraget, finns det vissa förfaranden med anknytning till denna som bör undersökas. På senare tid har det konstaterats att makar och andra närstående genom olika åtgärder kan uppnå vissa inte avsedda skatteförmåner. Jag tänker här på olika uppdelningar mellan äganderätten till en fastighet och ansvaret för skulder som avser fastigheten. Genom att på lämpligt sätt fördela dessa funktioner kan stundom avsevärda skattelättnader uppnås. Ett underskott som rätteligen avser förvärvskällan annan fastighet kan omformas så att det kommer att höra till förvärvskällan kapital. Detta gäller både i fråga om permanenta bostäder och fritidsfastigheter. Kommittén bör undersöka möjligheterna att skapa regler som gör att uppdelningar av nu nämnt slag inte ställer sig skattemässigt fördelaktiga.

Vad gäller andra underskottssituationer vill jag erinra om att särskilt frågan om avdragsrätten för höga räntor på privata lån kommit i blickpunkten under senare tid. Genom att räntorna är fullt avdragsgilla för låntagaren och således på grund av de höga marginalskatterna blir väsentligt mindre betungande efter skatt än före håller, hävdas det, en betydande ränteokänslighet på att sprida sig. Detta i sin tur tenderar att blåsa under inflationen samtidigt som produktiva investeringar i näringslivet får allt svårare att konkurrera med finansiella placeringar om de tillgängliga lånemedlen.

Kommittén bör undersöka möjligheterna att införa någon form av begränsning av avdragsrätten för de låneräntor som här avses. Här, liksom tidigare, vill jag särskilt peka på kontrollproblemen, som torde göra ett direkt förbud mot avdrag för räntor med särskilt hög ränteprocent vanskligt att genomföra. Större möjligheter kan då tänkas finnas att upprätthålla en begränsning i fråga om ett totalt underskott i förvärvskällan kapital. I den mån lån används för att finansiera avkastningsgivande tillgångar, så att räntekostnader balanseras av löpande inkomster, finns knappast något att invända mot avdragsrätten för räntorna. Däremot kan det ifrågasättas om räntan på lån som finansierar privata konsumtionsutgifter eller placeringar i spekulativa tillgångar utan begränsningar bör få leda till underskott som dras av mot förvärvsinkomster. Jag vill emellertid också erinra om att varje sådan begränsning rymmer den problematiken att kapitalägare och icke-kapitalägare påverkas i olika grad. Den som t.ex. avser att köpa en bil och kan ta pengar från banken offrar inkomstmässigt bara det begränsade räntenettot efter skatt, medan uppoffringen för den som måste låna ligger i ränteutgiften. I dag är denna avdragsgill även om underskott uppstår och kapitalkostnaden för bilköpet blir därför jämförlig i de två fallen. Beskärs avdragsrätten kommer låntagaren i en sämre situation. Jag vill också erinra om vad jag tidigare sagt om svårigheten att kontrollera att räntekostnader redovisas i rätt förvärvskälla hos dem som har mer komplicerade inkomstförhållanden. Ett totalt avdragsförbud för underskott från kapital är därför knappast rimligt.

Underskott som uppkommer i förvärvskällor inom inkomstslagen rörelse, jordbruksfastighet och annan fastighet (utom egnahem) kan ha många olika orsaker, som jag delvis redan berört. Affärssituationen kan helt enkelt ha varit ogynnsam, så att försäljningsinkomsterna inte täcker de löpande kostnaderna, eller ovanligt stora kostnader, t.ex. för fastighetsreparationer, kan ha förekommit under året. Men underskottet kan också bero på t.ex. att en fastighet inköpts främst i spekulativt syfte och att priset därvid satts så högt att den normala avkastningen inte täcker räntorna. Också de s.k. hobbyrörelserna kan nämnas, där innehavaren accepterar ett visst bestående underskott eftersom kostnaden efter skatt blir måttlig.

Mot bakgrund av att underskotten således kan förekomma i många olika situationer är det knappast troligt att en enda generell lösning kan finnas på de problem som föreligger. Det har i debatten t.ex. föreslagits att underskottsavdrag generellt skulle förbjudas, så att uppkommande underskott i en förvärvskälla endast får dras av mot framtida inkomster i samma förvärvskälla. En lösning efter dessa linjer är emellertid behäftad med åtskilliga problem som måste undersökas noga. Några exempel på sådana svårigheter kan nämnas.

Av grundläggande betydelse är att själva förvärvskällebegreppets utformning – som jag redan nämnt – kan sägas bygga på förutsättningen att sammanläggning normalt sker vid beskattningen. Den exakta uppdelningen mellan olika förvärvskällor har därför f.n. normalt liten betydelse. Redan därför förefaller det högst tveksamt om man – utan en genomgripande översyn av begreppet förvärvskälla – kan särbehandla varje enskild förvärvskälla.

En näraliggande tanke skulle då kunna vara att begränsa avdragsrätten till att avse förvärvskällor som tillhör samma inkomstslag. Rörelseunderskott skulle då få dras av bara från överskott av rörelse osv. Men inte heller denna modell är invändningsfri. Jag tänker då på den kritik som riktats mot att exempelvis rörelseunderskott kan kvittas mot tjänsteinkomster. I och för sig finns det mycket som talar för en sådan begränsning. Till bilden hör emellertid att verksamheter av likartat slag skattemässigt kan redovisas som antingen rörelse eller tjänst. Inkomsten för en fri yrkesutövare som driver sin verksamhet i direktägd form hör hemma i förvärvskällan rörelse under det att samma verksamhet i aktiebolagsform normalt kommer att beskattas som inkomst av tjänst.

Varje generell begränsning av nu antytt slag av kvittningsrätten mellan olika förvärvskällor torde därför behöva kompletteras med undantagsregler som tar sikte på verksamheter där ett naturligt samband föreligger. I åtskilliga fall bör det visserligen vara enkelt att konstatera om ett sådant samband finns eller inte. Betydande gränsdragningssvårigheter lär emellertid inte kunna undvikas eftersom ett begrepp som "naturligt samband" knappast kan ges något mer exakt innehåll.

En modifierad form av den nyss antydda modellen skulle innebära att man direkt i lag angav mellan vilka inkomstslag som underskottsavdrag fick förekomma. Det skulle då kunna framstå som naturligt att avdrag inte skulle få ske från inkomst av tjänst. Även bortsett från de nyss antydda problemen med de fria yrkesutövarna skulle det dock vara svårt att åstadkomma lämpliga avgränsningar. En generell regel som tillät kvittning t.ex. mellan inkomstslagen rörelse och jordbruk skulle väl i och för sig i många fall ge tillfredsställande resultat men skapar likväl utrymme för godtycke, inte minst beroende på rörelsebegreppets mångskiftande innebörd.

Debatten om underskottsavdragen förs ofta i termer som rör endast fysiska personer. Som jag tidigare påpekat gäller emellertid i princip samma regler om underskottsavdrag också för aktiebolag och andra juridiska personer. I och för sig finns det en del som talar för att det i varje fall i vissa avseenden kan vara befogat att anlägga olika synsätt i de två fallen. Begränsningar som kan te sig rimliga för fysiska personer kan i fråga om företagen framstå som onödigt hämmande och inskränkande. Inte minst gäller detta med tanke på företagens vidsträckta möjligheter till resultatutjämning såväl mellan olika år som mellan samverkande företag. Å andra sidan måste det givetvis tillses att inte begränsningsregler riktade mot fysiska personer kan kringgås genom missbruk av aktiebolagsformen.

Jag har tidigare tillkallat en kommitté för att se över beskattningsreglerna för familjeföretag. En uppgift för kommittén är enligt direktiven (Dir 1979:106) att se över skattereglerna för handelsbolag och därvid bl.a. särskilt uppmärksamma delägares nuvarande rätt att avräkna underskott i bolagets verksamhet mot egna inkomster. Det är nödvändigt att en samordning sker mellan den kommitténs och den nu aktuella kommitténs arbete.

Jag har i det föregående pekat på olika situationer där rätten till underskottsavdrag kan ifrågasättas och diskuterat några tänkbara vägar att söka begränsa dem. Som framgått av min redogörelse uppkommer därvid åtskilliga svåra problem. Nya regler får inte leda till att vissa kategorier av inkomsttagare kommer i väsentligt mer oförmånlig ställning än andra. Bestämmelsernas efterlevnad måste kunna kontrolleras med rimliga utredningsinsatser. Ett krav är också att inskränkningarna inte får ges sådan form att de försvårar för människor att driva flera olika seriöst inriktade verksamheter eller att successivt bygga upp nya rörelser. Om mer väsentliga ändringar görs måste också behovet av övergångsregler beaktas, så att enskilda som anpassat sin ekonomiska situation till gällande regler inte drabbas oskäligt. Hänsyn bör slutligen tas till det övergripande önskemålet om att nya regler skall vara enkla att förstå och tillämpa.

Om kommittén skulle finna att någon fråga lämpar sig för särskild behandling bör förslag härom kunna redovisas i ett delbetänkande.

Jag vill slutligen, efter samråd med chefen för bostadsdepartementet, ta upp en fråga, som delvis ligger vid sidan av de nu berörda aktuella frågorna, men som lämpligen kan belysas i sammanhanget. Det gäller konsekvenserna i skattehänseende av s.k. ägarlägenheter i flerbostadshus. Den i detta sammanhang avgörande skillnaden mellan sådana lägenheter och lägenheter som innehas med bostadsrätt torde vara de olika möjligheterna att inteckna och därigenom använda lägenheterna som säkerhet för lån. Mot bakgrund av vad jag tidigare har sagt bör konsekvenserna för i första hand skattesystemet av ett tänkt system med ägarlägenheter belysas. Vid en sådan belysning bör beaktas att statens institut för byggnadsforskning på uppdrag av chefen för bostadsdepartementet under år 1979 utförde en kunskapsöversikt om ägarlägenheter som är redovisad i institutets meddelande M 79:15. Någon närmare belysning av konsekvenserna i skattehänseende för stat, kommun och enskilda av ett ev. införande av ägarlägenheter kunde av tidsskäl inte genomföras i kunskapsöversikten. Avsikten att komplettera denna med en studie rörande samhällsekonomiska effekter av ett system med ägarlägenheter har redovisats bl.a. av civilutskottet (Cu 1979/80:4, s. 7). Denna uppgift bör anförtros kommittén. En utredningsman kommer inom kort att tillkallas av chefen för justitiedepartementet för att utreda bl.a. de olika fastighetsrättsliga frågor som reses om möjligheterna skulle öppnas för ägande av

lägenheter i flerfamiljshus. Kommittén bör därför söka samråd med utredningsmannen, och inom ramen för sitt arbete söka kartlägga de skattemässiga, samhällsekonomiska och andra konsekvenser som ett genomförande av ett system med ägarlägenheter skulle kunna få.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för budgetdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst sju ledamöter med uppdrag att utreda frågan om avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

4. Delegationen för datafrågor

Dir 1980:15

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-13

Statsrådet Johansson anför.

Under senare år har datoriseringen nått allt fler områden i samhället. Bland annat har den snabba utvecklingen av data- och telekommunikationsteknik gett nya och vidgade användningsmöjligheter. Inom den offentliga förvaltningen har bl.a. skatteadministrationen, den allmänna försäkringen och rättsväsendet rationaliserats med hjälp av automatisk databehandling (ADB). Även inom andra sektorer, exempelvis inom industrin, handeln och kommunikationssektorn, ökar användningen av ADB kraftigt. Datatekniken används för såväl administrativa ändamål som för att övervaka och reglera tillverkningsprocesser, materialhantering m.m. Specialiserade datasystem används inom många områden bl.a. inom sjukvården för t.ex. diagnostik och inom försvaret för t.ex. stridsledningssystem. ADB- och elektronikbranscherna, som levererar utrustning och system, kan förväntas höra till de snabbast växande under 1980-talet.

Överföring av data mellan t.ex. terminalanläggningar anslutna till en centraldator har hittills skett över det allmänna telefonnätet eller hyrda ledningar. De nordiska televerken installerar f.n. allmänna datanät, som är särskilt avpassade för att uppfylla dataöverföringens krav, bl.a. skydd för obehörig åtkomst. Uppbyggnaden sker i samverkan mellan de berörda televerken och så att samtrafik mellan de nationella näten blir möjlig redan från början.

I flertalet länder inom OECD-området görs motsvarande satsningar. Samtrafikmöjligheter kommer efterhand att finnas mellan det svenska allmänna datanätet och liknande nät i dessa länder.

Liksom annan ny eller förbättrad teknik kan datatekniken ge positiva effekter bl.a. genom ökad effektivitet inom olika verksamhetsområden. Den

ökade effektiviteten är emellertid ofta förknippad med genomgripande omställningar. Användningen av elektronik och ADB och den ökade överföringen av data nationellt och internationellt aktualiserar frågor om bl.a. integritet, sårbarhet, säkerhet, sekretess, sysselsättning och arbetsmiljö samt ekonomiska och sociala effekter i övrigt. Ett omfattande utredningsarbete ägnas åt att studera datateknikens effekter och utvecklingsmöjligheter inom skilda samhällsområden. Som exempel på sådant utredningsarbete av mer övergripande natur och av betydelse för enskilda medborgare och för samhället i stort kan följande nämnas.

Datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05) redovisade i delbetänkandet (SOU 1978:54) Personregister – Datorer – Integritet en översyn av datalagen och förslag till vissa ändringar i lagen. På grundval härav har beslut fattats om vissa begränsade ändringar i datalagen (1979:334). Kommittén utreder f.n. i enlighet med direktiven en förstärkning av den s.k. offentlighetsprincipen i fråga om ADB-upptagningar. Kommittén skall också lägga fram förslag till lagregler som föranleds av internationella överenskommelser på området eller som annars påkallas av hänsyn till den internationella datatrafiken. Kommittén har nyligen fått i uppdrag att också utreda frågan om en generell personregisterlagstiftning.

Sårbarhetskommittén (Fö 1977:02), som haft till uppgift att utreda sårbarheten hos det datoriserade samhället och att föreslå åtgärder för att minska denna, lämnade i januari 1980 slutbetänkandet (SOU 1979:93) ADB och samhällets sårbarhet – överväganden och förslag. Betänkandet innehåller bl.a. en beskrivning av olika sårbarhetsfaktorer, deras art och verkningar samt överväganden och förslag till åtgärder för att motverka sårbarheten i samhället. Kommittén föreslår bl.a. en sårbarhetslag och att en befintlig myndighet, datainspektionen, får det huvudsakliga ansvaret för sårbarhetsfrågor. Betänkandet remissbehandlas f.n.

Utredningen (I 1978:04) om datateknikens och elektronikens effekter på näringslivets utveckling har till uppgift bl.a. att kartlägga i vilken utsträckning näringsliv och samhälle i dag utnyttjar datorer eller annan utrustning för avancerad automation samt bedöma i vilken omfattning detta kan tänkas ske i framtiden och vilken effekt sådan användning kan få på fem, tio och femton års sikt. I uppdraget ingår även att kartlägga vilken produktion av produktionsutrustning som finns inom landet och analysera vilka utvecklingsmöjligheter tillverkare av sådan utrustning kan förväntas ha. Sveriges stora beroende av omvärlden skall särskilt beaktas.

Dataeffektutredningen (A 1978:05) studerar datateknikens effekter på sysselsättning och arbetsmiljö. Kommittén skall analysera effekter på sysselsättningen för såväl olika yrkesgrupper som olika näringsgrenar och i olika delar av landet vid olika tänkbara förlopp av den framtida tekniska och ekonomiska utvecklingen. I fråga om effekter för arbetsmiljön skall såväl direkta ergonomiska problem som kontaktproblem på arbetsplatser, ökad kontroll av anställda och risk för bristande arbetstillfredsställelse i vid mening belysas. Vidare skall bedömas de förbättringar som kan göras t.ex. genom att ensidiga eller farliga arbetsmoment röjs undan. Kommittén skall vidare diskutera datateknikens effekter på informationsflödet inom företag och förvaltningar samt de anställdas möjligheter att hävda sitt medbestämmande. Utredningen skall samarbeta med den nyss nämnda data- och elektronikkommittén.

Statens industriverk (SIND) har den 20 juli 1978 av regeringen fått i uppdrag att i samarbete med styrelsen för teknisk utveckling (STU) utreda

svensk elektronikindustris nuläge och utvecklingsmöjligheter. Utredningen, som samarbetar med de två senast nämnda utredningarna, har avgivit en delrapport Elektronikindustrin i Sverige, del 1, Komponenter och utbildning.

Informationsteknologiutredningen (U 1978:12) har till uppgift att studera utvecklingsmöjligheter och problem som sammanhänger med ny informationsteknologi såsom text-TV, teledata (data-TV) och telefaksimil. Utredningen har nyligen lämnat en kartläggningsrapport (SOU 1979:69) Nya Vyer – Datorer och nya massmedier – hot eller löfte?

Den 1 juli 1979 inrättades delegationen för vetenskaplig och teknisk informationsförsörjning (DFI). DFI är central myndighet för övergripande planering och samordning av informationsförsörjningen till forsknings- och utvecklingsarbete och liknande verksamhet i samhället. DFI har också en övergripande och samordnande uppgift när det gäller att ta initiativ till och främja utbildningen på området samt svara för internationell bevakning och samverkan.

Utredningen (B 1979:01) om organisationen för de centrala myndighetsuppgifterna avseende rationalisering och ADB har i sitt betänkande Rationalisering och ADB i statsförvaltningen (SOU 1979:72) bl.a. lämnat förslag om former för metodförbättringsarbete och för granskning av ADB- och rationaliseringsverksamhet inom statsförvaltningen. Regeringen kommer inom kort att förelägga riksdagen förslag rörande bl.a. dessa frågor.

Härutöver förekommer en hel del utredningsarbete som primärt avser mer avgränsade frågor och delar av den offentliga sektorn såsom utveckling och förändring av ADB-system hos vissa myndigheter m.m. Exempelvis behandlas frågan om datordriftens organisation inom riksförsäkringsverkets verksamhetsområde av utredningen (S 1977:10) om ADB inom den allmänna försäkringen m.m. Utredningen skall bl.a. närmare belysa olika alternativ för datordriftens organisation i tekniska, organisatoriska, säkerhetsmässiga, ekonomiska, tidsmässiga och driftsmässiga avseenden.

Internationellt arbete där Sverige deltar och som bl.a. rör problem och effekter av dataflöde över gränserna bedrivs inom Nordiska rådet, OECD och Europarådet. När det gäller integritetsfrågor sker samarbetet på det nordiska planet främst i form av överläggningar mellan resp. lands datamyndighet.

Inom OECD:s Committee for Scientific and Technological Policy (CSTP) följs utvecklingen på datateknikens och elektronikens område. En av arbetsgrupperna under CSTP, Working Party on Information, Computer and Communication Policy (ICCP), behandlar bl.a. frågor om dataflöde över gränserna, datanätspolitik, integritetsskydd, sårbarhet, information för industrins behov, ekonomiska och sociala effekter av informationsteknologin, nationell datapolitik i medlemsländerna samt överföring av information till utvecklingsländer. Inom OECD utarbetas vidare riktlinjer för dataflöde över gränserna och skyddet för persondata och personlig integritet.

Jämsides med arbetet i OECD pågår ett arbete inom Europarådet med att utarbeta en konvention om skydd för individens personliga integritet vid automatisk databehandling. Vidare är vissa internationella frågor direkt eller indirekt aktuella i FN, i FN-organ som UNESCO och i sammanslutningar av utvecklingsländer m.fl.

Det enskilda näringslivet bedriver internationellt arbete rörande ADB-frågor huvudsakligen inom Norden och i Europa. Internationella handelskammaren (ICC) arbetar bl.a. med frågor om dataflödet över gränserna.

Riksdagen har fattat beslut i frågan om användning av ADB i statsförvaltningen (prop. 1978/79:121, FiU 1978/79:34, rskr 1978/79:339). I propositionen redovisade regeringen sin syn på ADB för administrativa ändamål inom den offentliga sektorn. Bl.a. redogjordes för åtgärder som regeringen avser att vidta för att förbättra statsmakternas insyn och styrmöjligheter på området, hur systemutvecklingsarbetet bör bedrivas och hur datordriften i statsförvaltningen bör organiseras.

Finansutskottet fann vid sin behandling av propositionen starka skäl tala för att en datadelegation knuten till regeringskansliet inrättas med huvuduppgift att bl.a. bevaka utvecklingen av datoriseringen, främja kunskapsutvecklingen på området och föreslå åtgärder för att garantera en positiv utveckling av datoranvändningen i samhället under demokratisk styrning och kontroll. Inrättandet skulle göra det möjligt för representanter för riksdagspartierna, arbetsmarknadens parter, kommunförbunden m.fl. att på ett övergripande sätt följa utvecklingen av datafrågorna, inklusive ADB i statsförvaltningen.

En datadelegation bör därför nu inrättas. När de tidigare nämnda utredningarna har avslutats – om uppskattningsvis tre eller fyra år – bör delegationens arbete utvärderas.

Delegationen bör följa det utredningsarbete som pågår och ta initiativ till annat utredningsarbete och andra åtgärder som behövs för att följa ADB- och elektronikutvecklingen såväl nationellt som internationellt. Med utgångspunkt i detta bör delegationen utarbeta förslag till principer och riktlinjer för datateknikens utveckling och användning i samhället. Vidare bör övervägas i vilken form andra åtgärder bör sättas in från statens sida för att trygga en positiv utveckling av datoranvändning i samhället.

Delegationen bör för sina överväganden och förslag ägna stor uppmärksamhet åt den ökade användningen av ADB, telekommunikation och elektronik inom olika områden, t.ex. inom industri, handel, offentlig förvaltning, forskning, sjukvård, utbildning och kommunikation samt effekterna härav för effektivitet, ekonomi, sysselsättning, arbetsmiljö, integritet, sekretess, säkerhet, sårbarhet, inflytande, kompetensutveckling och jämställdhet mellan kvinnor och män. Delegationen bör särskilt uppmärksamma effekter för samhällsfunktioner som är väsentliga såväl i fred som under beredskap och krig, exempelvis sådana som har betydelse för landets försörjning.

Delegationen bör vidare för sitt arbete översiktligt granska och utvärdera effekterna av större ADB-investeringar som gjorts inom den statliga förvaltningen.

Även utbildningsfrågor i vid mening som gäller datateknik bör ägnas stor uppmärksamhet av delegationen liksom forskning avseende datateknikens framtida användning och konsekvenser i syfte att öka samhällets handlingsberedskap.

Datateknikens effekter och utvecklingsmöjligheter studeras för närvarande från en rad olika utgångspunkter samtidigt. Skilda utredningar behandlar i många fall frågeområden som berör eller överlappar varandra. Arbetet inom en utredning kan i vissa avseenden ha direkt betydelse för utredningsarbetet inom andra. Med hänsyn härtill bör delegationen verka för att samarbete mellan bl.a. pågående utredningar underlättas samt att deras förslag kan samordnas. Därmed skapas förutsättningar för en mer samlad datapolitik.

Delegationen bör för fullgörande av sina uppgifter ha nära kontakt med de

myndigheter, utredningar och organisationer m.fl. som arbetar med frågor som berör delegationens arbetsuppgifter.

Delegationen bör vara remissorgan i viktigare ADB-frågor.

Med hänsyn till den snabba utvecklingen inom data- och elektronikområdet är det angeläget att delegationens arbete bedrivs så att resultat och förslag till åtgärder kan läggas fram inom en relativt snar framtid. Det kan exempelvis ske i delrapporter eller genom framställningar i olika delfrågor.

Delegationen bör senast den 31 augusti varje år lämna regeringen en redogörelse för sin verksamhet under det föregående budgetåret.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en datadelegation med högst 15 ledamöter,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt delegationen.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommitttéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

Regeringen förordnar statsrådet Johansson att vara ordförande i delegationen.

(Budgetdepartementet)

5. Direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer

Dir 1980:20

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-13

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Enligt tilläggsdirektiv (Dir 1978:40) som utfärdades den 28 april 1978 ålades samtliga kommittéer och särskilda utredare att noga överväga hur eventuella kostnadskrävande förslag skulle kunna finansieras genom omprövning av pågående verksamhet och omfördelning av befintliga resurser inom det område kommitténs förslag avser. Kommittéerna skulle också göra en prioritering mellan angelägna önskemål inom utredningsområdet och så omsorgsfullt som möjligt belysa de indirekta effekterna i form av exempelvis ökad administration och byråkrati för myndigheter och enskilda som förslagen kunde medföra.

I budgetförslaget för budgetåret 1980/81 (prop. 1979/80:100 bil. 2) anförde jag följande: "En väsentlig faktor bakom statsutgifternas stegringstakt är de utredningar med förslag till reformer på olika områden som tas fram i kommittéform eller på annat sätt. I ett kärvt statsfinansiellt läge kan det finnas skäl att noga pröva på vilka områden och med vilken inriktning utredningsresurserna bör sättas in. Detta gäller såväl inom regeringskansliet som inom myndigheter och nu pågående utredningar. Det kommer enligt min mening att bli nödvändigt att i ökad utsträckning använda dessa resurser i effektivitetsfrämjande och omprövande syfte".

I budgetförslaget framhålls också att det under de närmaste åren inte kommer att finnas något utrymme för en politik präglad av kostnadskrävande reformer eller löften. Det är i nuvarande ekonomiska läge angeläget att gällande statliga utgiftsåtaganden ges en förutsättningslös prövning. Intresset bör sålunda inte i första hand koncentreras på förslag till i och för sig befogade ökningar av existerande anslag och nya insatser utan övervägandena bör i stället avse möjligheterna till begränsningar och omprioriteringar inom ramen för gjorda åtaganden.

Enligt anvisningarna för myndigheternas anslagsframställningar avseende budgetåret 1981/82 skall myndigheterna för varje förslag som innebär en höjd ambitionsnivå redovisa besparingsförslag som normalt motsvarar minst kostnaden för ambitionsnivåhöjningen.

Mot bakgrund av vad jag nu har redovisat finner jag att de kommittéer som arbetar f.n., på samma sätt som under 1978, bör få ytterligare riktlinjer för sitt arbete för att detta skall kunna bli meningsfullt i rådande statsfinansiella läge. Därigenom kan undvikas att ett antal förslag till åtgärder presenteras för regeringen för vilkas genomförande saknas resurser. Kommittéernas arbete bör i stället utnyttjas i effektivitetshöjande och omprövande syfte. Även de kommittéer som tillkallas i fortsättningen måste givetvis arbeta under realistiska ekonomiska förutsättningar. Deras direktiv får utformas med hänsyn härtill.

Utgångspunkten skall vara att alla förslag som kommittéerna lägger fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Kostnadsberäkningarna skall vara väl genomarbetade och ta hänsyn till alla kostnader som kan uppstå oavsett om de drabbar staten, kommuner eller enskilda. Kommittéerna bör så omsorgsfullt som möjligt belysa de indirekta effekter i form av exempelvis ökad administration och ökat krångel, som förslagen kan medföra för myndigheter och enskilda.

I budgetförslaget för budgetåret 1980/81 framhålls att regeringen för sin del är inriktad på att i större utsträckning än tidigare vara restriktiv med krav på kommunala insatser. Riksdagen har i samband därmed uttalat (FiU 1979/80:15) att en självklar utgångspunkt för riksdagens ställningstaganden bör vara att kommuner och landstingskommuner inte annat än undantagsvis åsamkas nya utgifter till följd av statliga beslut. I regeringsförklaringen i oktober 1979 betonades också att regeringen avser att noga granska de ekonomiska verkningarna för den kommunala sektorn av statliga beslut. Det är därför nödvändigt att olika reformers effekter på den kommunala verksamhetens volymutveckling och på den kommunala ekonomin klarläggs. Mot denna bakgrund måste kommittéerna noga beakta de kommunalekonomiska konsekvenserna av lämnade förslag och redovisa ett genomarbetat underlag som medger bedömningar i dessa avseenden.

De förutsättningar för utredningsarbetet som jag nu dragit upp bör gälla för samtliga kommittéer och särskilda utredare oavsett vad som har sagts i enskilda kommittédirektiv. De kommittéer som på grund av särskilda skäl inte anser sig kunna uppfylla kravet på att alla förslag skall hållas inom ramen för oförändrade resurser skall så snart som möjligt anmäla detta till det statsråd till vars ansvarsområde den hör. Det ankommer på regeringen att besluta om undantag i något särskilt fall kan medges.

Jag hemställer att regeringen beslutar att kommittéerna och de särskilda utredarna genom departementens försorg ges till känna vad jag anfört i detta ärende.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hemställan.

(Budgetdepartementet)

6. Utredning om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi

Dir 1980:25

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-10

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Under senare årtionden har den offentliga sektorn vuxit kraftigt i alla västliga industriländer. I Sverige sysselsätter stat, kommuner och landstingskommuner numera mer än 1.400.000 personer. Den kommunala och landstingskommunala verksamheten har under 60- och 70-talen genomgått en snabb expansion. Även transfereringsutgifterna och socialförsäkringssektorn har snabbt vuxit i omfång. De totala statliga utgifternas volymökning har under 1970-talet uppgått till 6 à 7 procent per år. Som andel av bruttonationalprodukten har de offentliga utgifterna under perioden 1970-1979 ökat från 43 till 65 procentenheter.

Den offentliga sektorn intar således en betydelsefull ställning i samhällsekonomin. Genom lagstiftning, beskattning, resursöverföringar och offentliga insatser utövar staten och kommunerna ett väsentligt inflytande på våra levnadsbetingelser. De politiska besluten fyller härvid flera olika syften. En viktig uppgift är att bidra till ett effektivt utnyttjande av samhällets resurser, en annan att påverka fördelningen av inkomster och välfärd. En tredje väsentlig funktion är att bidra till att den samhällsekonomiska balansen vidmakthålls.

I Sverige – liksom i flertalet av OECD-länderna – har finansieringen av de offentliga utgifterna under senare år berett stora svårigheter. Den offentliga sektorns finansiella sparande har minskat under 1970-talet vilket avspeglas i växande budgetunderskott. På sikt är underskott av nuvarande storlek inte förenliga med våra strävanden att upprätthålla hög sysselsättning, stabila priser och extern balans. Det råder därför bred politisk enighet om att en dämpning av den offentliga sektorns tillväxt nu är nödvändig. 1980-talets ekonomiska problem ställer krav på en fortsatt förnyelse av skattepolitiken och på en medveten utgiftspolitik som bl.a. innebär att redan befintliga resurser genom omprövning kan frigöras för nya insatser.

Den offentliga sektorns framtida finansieringsproblem har diskuterats av flera offentliga utredningar, bl.a. 1976 års kommunalekonomiska utredning (KEU), 1978 års långtidsutredning (LU), sysselsättningsutredningen och 1972 års skatteutredning. Vissa förslag rörande utgiftspolitiken har framlagts av förvaltningsutredningen. Förändringar i skattesystemet utreds f.n. av bl.a. 1976 års fastighetstaxeringskommitté, traktamentsbeskattningssakkunniga, realbeskattningsutredningen, bruttoskattekommittén, kapitalvinst-

kommittén och energiskattekommittén. Ytterligare några skattepolitiska kommittéer kommer inom kort att tillkallas.

Vid sidan av det väsentliga utredningsarbete som utförs inom ramen för kommittéväsendet är det enligt min mening viktigt att det också bedrivs ett bredare forsknings- och utvecklingsarbete kring offentligekonomiska frågor. Sådana insatser kan syfta bl.a. till att belysa effektiviteten i de skattepolitiska och utgiftspolitiska modeller som hittills valts och ge uppslag till nya lösningar. Till de frågor som förtjänar uppmärksamhet hör samspelet mellan statliga och kommunala finanser liksom effekterna av olika anslagsformer och anslagsvillkor. Jag vill erinra om att riksdagen i skrivelserna 1975/76:409 och 1977/78:20 har påtalat behov av forskning kring statsbudgeternas fördelningspolitiska verkningar.

Inom en rad sektorer har det under senare år inrättats särskilda organ för att initiera och samordna forsknings- och utvecklingsinsatser. Några av dessa har givits en fristående ställning, medan andra knutits antingen till det ansvariga departementet eller till något av dess ämbetsverk. Inom budgetdepartementets område förekommer fou-insatser inom ramen för verksamheten vid vissa myndigheter, t.ex. riksrevisionsverket, riksskatteverket och statskontoret. Forskning i offentligekonomiska frågor bedrivs också med stöd av humanistiska samhällsvetenskapliga forskningsrådet, forskningsrådsnämnden, riksbanksfonden och det nordiska skattevetenskapliga forskningsrådet. Det är angeläget att forskningen på dessa områden präglas av mångfald så att beslutsfattarna får tillgång till alternativa bedömningar, liksom att finansierande organ får bedöma aktuella projekt med utgångspunkt i sinsemellan olika ansatser. En instans med överblick över hela fältet saknas emellertid och åtskilliga av de problem som f.n. ter sig särskilt brännande ägnas alltför ringa uppmärksamhet.

Med hänsyn till de betydande problem som vi står inför är det enligt min mening angeläget att forsknings- och utvecklingsarbetet rörande skilda offentligekonomiska frågor intensifieras. Av särskild betydelse är konstruktivt inriktade undersökningar som kan ge bidrag till det politiska beslutsunderlaget. En utredare bör därför tillkallas för att kartlägga den forskning som f.n. bedrivs och utarbeta förslag till verksamhetsprogram och former för vidgade insatser. Utredningsuppdraget bör avslutas senast den 15 november 1980.

Som en utgångspunkt för kommitténs arbete skall gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt gäller de direktiv som utfärdats till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20).

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för budgetdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda former och uppgifter för forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi, och

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

7. Utredning om pensionsrätt

Dir 1980:31

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-10

Statsrådet *Johansson* anför.

De principer som har tillämpats vid prövning av frågan om rätt till pension för politiskt tillsatta tjänstemän som entledigats i anslutning till ett regeringsskifte grundas på en överenskommelse mellan representanter för den avgående och den tillträdande regeringen i samband med regeringsskiftet 1976. Bara politiskt tillsatta tjänstemän som lämnade sina anställningar då har fått rätt till pension. Flertalet av dem var statssekreterare.

Ifrågavarande statssekreterare har tillförsäkrats rätt till pension under förutsättning att de under minst sex år har innehaft antingen statssekreterartjänst eller statssekreterartjänst och föregående lägre kanslihustjänst. Pensionen har bestämts bara med hänsyn till lönen i den lägre tjänsten, om innehavet av den har utgjort en förutsättning för rätten till pension.

I anslutning till de regler som enligt förordningen om förordnandepension (1959:288) gäller vid beräkning av pension åt landshövdingar, generaldirektörer och vissa andra tjänstemän med förordnande på bestämd tid har statssekreterarpensionen fastställts att utgå oavkortad efter en anställningstid av minst tolv år och alltid med ett belopp som svarar mot minst 85 % av hel pension. Vid bestämmande av pensionen har alltså vart och ett av de sex första åren räknats som inemot 1.3/4 år och vart och ett av de följande upp till sammanlagt tolv som något mer än 1/4 år.

Pensionen betalas inte ut om den f.d. statssekreteraren har lön från statligt reglerad anställning som i lönehänseende är likvärdig med eller högre än tjänsten som statssekreterare. Någon annan väsentlig begränsning i rätten att uppbära pensionen finns inte. I andra fall betalas alltså pension ut jämsides med uppburen lön. Samordning genom minskning av lönen sker när denna härrör från statligt reglerad anställning som är lägre än statssekreterartjänsten. I övrigt torde lönen inte minskas med hänsyn till den samtidigt utgående pensionen.

De nu angivna principerna för statssekreterarnas pensionering har tillämpats även vid pensionering av det fåtal andra politiskt tillsatta tjänstemän som entledigats i anslutning till 1976 års regeringsskifte.

Det har ansetts att samma principer skall kunna tillämpas även vid senare regeringsskiften. De praktiska erfarenheterna av pensioneringen har emellertid avslöjat brister i samordningen. Dessa bör avhjälpas. Det finns också skäl att överväga ytterligare ändringar. Jag förordar därför att en särskild utredare tillkallas med uppdrag att närmare överväga de principer som varit vägledande vid pensioneringens utformning och ev. ändringar av dem.

Utredaren bör särskilt beakta de förändringar som har uppkommit till följd av den nuvarande politiska situationen med vad den kan komma att innebära i fråga om täta regeringsskiften. Man måste räkna med möjligheten

av att en statssekreterare innehar sin anställning endast under en valperiod eller kanske ännu kortare tid. Det kan därför finnas anledning att ompröva villkoret om sex års anställning som förutsättning för pension.

Statssekreterarpensionen har bestämts endast på grundval av den tid den f.d. statssekreteraren har tjänstgjort i kanslihuset. Det kan synas rimligt att vid bestämmande av pensionen ta hänsyn även till annan statlig anställning och till icke-statlig anställning med pensionsrätt som den reguljära statliga tjänstepensionsrätten samordnas med. Utredaren bör överväga om och i vilken omfattning tid för sådana anställningar bör få tillgodoräknas. I anslutning härtill bör utredaren överväga förutsättningarna för en jämnare inväxning mot hel pension. Eftersom det här oftast gäller förhållandevis unga personer, är det tveksamt om det finns skäl att bibehålla nuvarande princip med ett pensionsminimibelopp som svarar mot 85 % av hel pension.

Enligt min mening är det i princip inte godtagbart att en f.d. statssekreterare före den allmänna pensionsåldern samtidigt uppbär pension som statssekreterare och inkomst av förvärvsarbete utan nedsättning av någondera förmånen. De båda förmånerna bör alltså normalt samordnas. Samordningen synes böra ske genom reglering av pensionen, eftersom möjligheterna till samordning annars skulle bli alltför begränsade. Med beaktande härav bör utredaren överväga att för tid före pensionsåldern utforma pensionen som en garantipension med syfte att ge försörjning när försörjningen inte kan ordnas på annat sätt. Pensionen bör alltså göras samordningsbar, dvs. kunna innehållas eller minskas när den f.d. statssekreteraren före fyllda 65 år uppbär inkomst av förvärvsarbete. Vid övervägande av samordningsregler bör utredaren eftersträva ett system som inte helt förtar lönsamheten av arbetet. Pensionen bör därför inte alltid samordnas med hela sidoinkomsten utan bara i den omfattning som förutsätts för en lämplig avvägning av totalförmånerna. Uppenbart är att samordningsbestämmelser medför besvärligheter av både teknisk och personlig natur. Samordningen bör utformas med beaktande av önskvärdheten av lättnader i dessa hänseenden. Som ett komplement till samordningen bör övervägas att låta pensionsrätten upphöra helt när det kan anses motiverat med hänsyn till den nya anställningens natur och förmåner. Det bör också övervägas om inte en vägran att anta acceptabla anställningserbjudanden bör kunna påverka pensionens storlek eller medföra att rätten till pensionen upphör. Utredaren bör vidare uppmärksamma att en f.d. statssekreterare inte bör samtidigt uppbära statssekreterarpension och annan tjänstepension utan minskning av den ena av pensionerna. De båda pensionerna bör alltså samordnas.

Heltidssysselsatta kommunala (landstingskommunala) förtroendevalda utövar liksom statssekreterarna en verksamhet, vars varaktighet är beroende av den politiska situationen. Med stöd av kommunallagen (1977:179) har kommunerna (landstingskommunerna) beslutat om pensionsrätt för sina heltidssysselsatta förtroendevalda. Pensionsvillkoren är i flera avseenden likartade med dem som tillämpats beträffande statssekreterarna. Frågan om samordning av en f.d. förtroendevalds pension före 65 års ålder med inkomst av förvärvsarbete har övervägts inom kommunförbunden. Sådan samordning har genomförts endast beträffande lön från kommunal anställning. I övrigt har inga generella rekommendationer i frågan lämnats till kommunerna (landstingskommunerna). Vissa kommuner har dock infört samordning med andra slags förvärvsinkomster genom lokalt utformade bestämmelser av olika uppbyggnad och innebörd.

Med hänsyn till de likartade betingelserna för statssekreterarna och de

heltidssysselsatta förtroendevalda bör utredaren bedriva sitt arbete i nära kontakt med företrädare för kommunförbunden. För en sådan nära kontakt talar även det förhållandet att samma politiskt verksamma person kan beröras både av pensionsreglerna för statssekreterarna och av pensionsreglerna för de kommunalt förtroendevalda.

Någon begränsning i en f.d. riksdagsledamots rätt att uppbära oreducerad pension vid sidan av inkomst av förvärvsarbete finns inte. Samordning sker dock genom minskning av jämsides utgående lön när denna härrör från statligt reglerad anställning. Lön från icke-statlig anställning torde däremot inte minskas med hänsyn till den samtidigt utgående pensionen. Pensionsregleringen för riksdagsledamöterna är i detta avseende i stort sett likartad med den som tillämpats beträffande statssekreterarna. Med beaktande härav bör utredaren bedriva sitt utredningsarbete i nära kontakt med den kommitté som riksdagens förvaltningsstyrelse nyligen tillsatt med uppdrag att se över ersättningsstadgan (1971:1197) för riksdagens ledamöter.

Det finns andra än statssekreterarna som i verksamhet hos staten inte har samma trygghet som statens arbetstagare i allmänhet och som fått sina pensionsvillkor utformade med hänsyn härtill. Utredaren bör uppmärksamma att hans utredning om statssekreterarnas pensioner kan komma att tjäna till vägledning även vid en ev. framtida översyn av pensionsvillkoren för dessa personer.

Utredaren bör slutligen överväga lämpligheten av att införa ett författningsreglerat system för pensioneringen av vissa politiskt tillsatta tjänstemän. Finner han motiv för ett sådant system, bör han också avge förslag till bestämmelser. Efter förebild från förordningen om förordnandepension bör dessa utformas som tillägg till eller undantag från allmänna pensionsavtalet.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra frågor om arbets- och anställningsvillkor i allmän tjänst m.m.

att tillkalla en särskild utredare

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

8. Tilläggsdirektiv till utredningen (Fi 1976:03) om samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd, m.m.

Dir 1980:40

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande tillkallade dåvarande chefen för finansdepartementet den 12 februari 1976 en kommitté med uppdrag att

utreda frågan om samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd, m.m. Kommittén har antagit benämningen Företagsobeståndskommittén (FOK).

Utredningen har den 20 december 1979 avlämnat delbetänkandet (SOU 1979:91) Företags obestånd, samordning av statliga åtgärder. Det innehåller överväganden och förslag om en organisation för uppföljning av företag och handläggning av obeståndsärenden samt vissa ändringar i skatteindrivningsförfarandet. Av betänkandet framgår vidare att kommittén avser att fortsätta sitt arbete med att behandla frågor angående nya stödformer, rekonstruktionsbolag, ackordscentralernas ställning och verksamhet samt allmänt ombud vid konkurser och ackordsuppgörelser m.m.

I prop. 1978/79:123 om riktlinjer för industripolitiken m.m. framhöll dåvarande chefen för industridepartementet att det kan vara av vikt att staten bygger upp en kapacitet för arbete med företagsrekonstruktioner m.m. som i fortsättningen bör kunna utnyttjas när temporärt statligt ägarengagemang är aktuellt. Han avsåg att återkomma med förslag i denna fråga. Riksdagen har som sin mening givit regeringen till känna (NU 1978/79:59, rskr 1978/79:415) att företagsobeståndskommittén bör ges i uppdrag att utreda frågan vidare.

Under senare år har behovet av ett s.k. rådrumsstöd i obeståndssituationer diskuterats i flera sammanhang. Inom arbetsmarknadsdepartementet har frågan om ett sådant stöd beretts med inriktning på att bl.a. lösa samordningsproblemen i förhållande till konkurslagstiftningen. En departementspromemoria i detta ämne har upprättats (Ds A 1979:7). Innan ställning tas till ett eventuellt rådrumsstöd bör emellertid vissa frågor i anslutning härtill belysas ur ett vidare perspektiv. Chefen för industridepartementet kommer senare denna dag att föreslå att en särskild utredare tillkallas för att studera frågan om ett eventuellt rådrumsstöd. Denna fråga bör inte vidare utredas av företagsobeståndskommittén.

I fråga om bildande av ett särskilt rekonstruktionsbolag vill jag efter samråd med chefen för industridepartementet anföra följande.

En fortgående strukturomvandling är en nödvändig process för att vårt näringsliv skall kunna förbli konkurrenskraftigt. Det innebär att nya företag startar och att andra företag läggs ned när verksamheten inte längre kan bedrivas konkurrenskraftigt och ge en långsiktigt tryggad sysselsättning åt de anställda. Vid en sådan utveckling, som kan leda till konkurs, ackord eller motsvarande, rekonstrueras i allmänhet företaget så att åtminstone en viss verksamhet kan fortgå. En konkurs eller ett ackord innebär att den som satsat kapital också tar konsekvenserna av de risker som är och bör vara förknippade med företagsamhet.

Staten kan emellertid av olika anledningar ha intresse att delta i arbetet med företagsrekonstruktioner. I många fall när ett företags existens hotas av akuta ekonomiska problem ingår staten bland fordringsägarna. Det kan gälla obetalda skatter, statliga lån eller fordran på grund av statlig garanti som måste infrias. I vissa fall bevakas statens fordringar bäst genom en rekonstruktion tillsammans med övriga fordringsägare. Självfallet utgör det faktum att staten ingår bland fordringsägarna inte i sig ett skäl till särskilda insatser. I andra fall kan staten ha intresse av att medverka eftersom en obeståndssituation ibland kan leda till strukturförändringar som innebär en från samhällsekonomisk synpunkt icke önskvärd lösning. Beroende på obeståndssituationens art kan insatserna variera till omfattning och karaktär. Det är t.ex. en väsentlig skillnad ifall staten bedömer det nödvändigt att gå in

som delägare eller om andra åtgärder är till fyllest.

Staten har inrättat flera organ och vidtagit olika åtgärder för att i skilda avseenden underlätta näringslivets strukturomvandling, dels för att uppnå ett så konkurrenskraftigt näringsliv som möjligt, dels för att i görligaste mån motverka negativa konsekvenser för enskilda människor och för regioner och orter. I flertalet fall torde de organ som finns och de åtgärder som vidtagits vara tillräckliga för att åstadkomma en från samhällets synpunkt acceptabel strukturomvandling. Det kan likväl finnas skäl att utreda om nu tillgängliga åtgärder kan behöva kompletteras.

I enlighet med riksdagens uttalande bör företagsobeståndskommittén därför ytterligare utreda behovet av ett rekonstruktionsbolag.

Utredningsarbetet bör leda till ett ställningstagande till frågan om ett särskilt rekonstruktionsbolag bör bildas eller om de möjligheter som redan står till buds kan anses tillräckliga. Därvid bör beaktas den verksamhet som redan bedrivs av t.ex. banker, konsultföretag, ackordcentraler och berörda offentliga organ. Utredningsarbetet bör ta sikte på rekonstruktionsinsatser i större företag eller företag med verksamhet i flera län. Kommittén bör däremot inte överväga rekonstruktioner av mindre företag. Om kommittén finner att ett rekonstruktionsbolag bör bildas, bör förslag beträffande arbetsformer, organisation, finansiering av verksamheten och former för beslut om statligt ägarengagemang läggas fram. Olika alternativ bör därvid prövas och diskuteras. En lösning med ett rekonstruktionsbolag med egna kapitalresurser bör jämföras med ett alternativ som innebär att bolaget får särskilda kapitaltillskott av statsmakterna för varje enskilt fall. I fall bolaget bör ha egna kapitalresurser krävs preciserade regler som anger i vilka fall bolaget skall kunna engagera sig. Det är även viktigt att avgöra på vilket stadium i en obeståndssituation som rekonstruktionsbolaget skall kunna agera. Kommittén bör därvid överväga om en anknytning av rekonstruktionsbolaget kan ske till något befintligt statligt organ eller bolag med kompetens att arbeta med företagsrekonstruktioner, t.ex. Sveriges Investeringsbank.

En utgångspunkt för kommitténs arbete bör vara att ett eventuellt rekonstruktionsbolag skall medverka till en omstrukturering och effektivisering av berörda företag. Bolaget bör vara inriktat på tidsbegränsade insatser. Kommittén bör överväga hur bolaget kan organiseras för att ett företag efter rekonstruktion snabbt skall kunna övergå till nya ägare. Som generell riktlinje bör gälla att ett eventuellt bolag inte skall engagera sig i en rekonstruktion om förutsättningar inte bedöms föreligga för fortsatt företagsekonomiskt bärkraftig drift. Eventuella insatser måste alltid ske med beaktande av hur andra företag i den aktuella branschen kan påverkas. Konkurrenssnedvridande effekter måste motverkas i största möjliga utsträckning. I sammanhanget bör också erinras om de internationella åtaganden som Sverige har gjort i fråga om subventioner till företag, bl.a. subventionskoden i anslutning till Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).

Som en utgångspunkt för kommitténs arbete skall gälla att alla förslag som läggs fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser inom det område som förslagen avser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet. Även i övrigt har kommittén att beakta vad som sägs i de direktiv som utfärdats till samtliga kommittéer och

särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir 1980:20).

Jag hemställer att regeringen preciserar och utvidgar utredningsuppdraget i enlighet med vad jag förordat.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

9. Översyn av statskontorets organisation m.m.

Dir 1980:43

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-22

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Den centrala organisationen för rationalisering och ADB i statsförvaltningen har behandlats vid innevarande riksmöte (prop. 1979/80:124, FiU 1979/80:26, rskr 1979/80:308).

I propositionen lämnades förslag till huvuduppgifter och verksamhetsinriktning för statskontoret. Vidare angavs vissa riktlinjer för statskontorets organisation och arbetsformer. Den närmare utformningen av statskontorets organisation m.m. borde enligt propositionen dock överlåtas på en särskild organisationskommitté. En strävan borde vidare vara att statskontorets nya organisation skall kunna tillämpas fr.o.m. den 1 januari 1981.

En huvuduppgift för organisationskommittén borde enligt propositionen vara att mot bakgrund av de föreslagna förändringarna i verksamhetsinriktningen lämna förslag till programindelning och organisation för statskontoret.

Vad gäller statskontorets organisation framhölls i propositionen (s. 36) att en strävan borde vara att bygga upp en organisation som är flexibel i den meningen att statskontoret kan bilda lämpligt sammansatta projektgrupper och tillhandahålla kompetenta personer för uppdrag av skilda slag. Vidare borde få beslutsnivåer eftersträvas. Beträffande arbetsformerna borde enligt propositionen en riktlinje vara att arbetet i mycket stor utsträckning skall bedrivas i form av projekt med fastställda mål och tids- och resursramar. Likaså borde som riktlinje gälla att även tjänstemän i ledande ställning skall delta i projektarbete. Andra riktlinjer borde vara att söka organisations- och arbetsformer som underlättar att personal inom utredningsverksamheten utnyttjas för uppgifter inom den normgivande och stödjande verksamheten och vice versa. I det sammanhanget måste klarläggas hur man på ett effektivt sätt skall kunna utnyttja den ofta knappa kvalificerade expertisen i många frågor, inte minst ADB-frågor. Också behovet av att behålla någon form av sektorindelning av verksamheten nämndes i propositionen som en utredningsuppgift för organisationskommittén.

I propositionen anfördes att det på grund av den natur, som arbetet med rationalisering och administrativ utveckling har, är angeläget att fortlöpande få till stånd personalmässig förnyelse genom rekrytering av ny personal och cirkulation mellan olika befattningar och arbetsuppgifter. Möjligheter borde även finnas att få till stånd cirkulation mellan statskontoret och andra myndigheter. Det kan vidare finnas skäl att för kvalificerade projektledare

och utredare inrätta ett antal tjänster utan ansvar för permanenta enheter inom verket.

Finansutskottet (FiU 1979/80:26) konstaterade i sitt av riksdagen godkända betänkande att statskontorets nya organisation endast var löst skisserad i propositionen. Frågan borde därför på nytt underställas riksdagen när huvudlinjerna är klara. Vidare anfördes att det är angeläget att organisationskommittén arbetar snabbt så att den nya organisationen kan byggas upp snarast möjligt och arbetsro skapas vid statskontoret. Om emellertid tidsschemat därvid skulle bli alltför pressat får den nya organisationen genomföras vid en senare tidpunkt, dock senast den 1 juli 1981.

Den organisationskommitté som är avsedd att svara för arbetet med statskontorets nya organisation bör nu tillkallas. Riktlinjerna för arbetet har, som framgått av det föregående, dragits upp i propositionen. Dessa bör vara utgångspunkten för kommitténs arbete.

Kommittén bör föreslå de ändringar som erfordras i statskontorets instruktion samt lämna förslag till andra författningsändringar och sådana ändrade föreskrifter i övrigt som regeringen utfärdar.

Organisationskommittén bör även pröva med vilka frågor och på vilket sätt statskontoret skall arbeta inom det kontorstekniska området. Perspektivet får därvid dock inte begränsas till enbart utrustning utan måste avse kontorsfunktionen i sin helhet.

I propositionen anförs att ett råd för metodfrågor bör inrättas vid statskontoret. Organisationskommittén bör lämna förslag angående rådets ställning, uppgifter och sammansättning samt till de åtgärder som behövs för inrättandet.

Det bör ankomma på statskontoret att enligt kommitténs anvisningar svara för sådana utredningar och sådant biträde i övrigt som behövs för organisationskommitténs arbete. Kostnaderna för statskontorets medverkan bör belasta åttonde huvudtitelns förslagsanslag Statskontoret. Om det finns behov av att anlita personer utanför statskontoret i organisationskommitténs arbete, får kommittén göra framställning härom till chefen för budgetdepartementet.

Målet bör som nämnts vara att statskontorets nya organisation om möjligt skall kunna tillämpas fr.o.m. den 1 januari 1981. Arbetet bör därför läggas upp och bedrivas med utgångspunkt i att förslag till regeringen i programindelnings- och organisationsfrågorna lämnas senast den 1 oktober 1980. Förslag till regeringen bör kunna lämnas i etapper, om så befinns lämpligt.

Förändringen i statskontorets organisation avses vara genomförd under budgetåret 1981/82. Följaktligen påverkar kommitténs arbete utformningen av statskontorets anslagsframställning för nämnda budgetår. Det bör därför ankomma på kommittén att på lämpligt sätt medverka i arbetet med statskontorets anslagsframställning avseende budgetåret 1981/82.

Organisationskommittén bör vid arbetets påbörjande och under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter. Det bör därutöver åligga kommittén att på lämpligt sätt informera berörda arbetstagare om kommitténs arbete.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för budgetdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst fem ledamöter för att utforma förslag till ny programindelning och organisation för statskontoret,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna för kommitténs arbete, med undantag för statskontorets medverkan, skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

10. Tilläggsdirektiv till vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05)

Dir. 1980:51

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 24 mars 1977 tillkallade jag en särskild utredare för att göra en teknisk översyn av vägtrafikbeskattningen (vägtrafikskatteutredningen), B 1977:05, dir. 1977:44 och 1979:9.

I samband med riksdagens beslut om en ny trafikpolitik utlovades att utredaren skulle ges i uppdrag att utreda frågan om skattekonstruktionen för elfordon (prop. 1978/79:99, TU 1978/79:18, rskr 1978/79:419). Riksdagsbeslutet omfattade också ett önskemål om att utredningsuppdraget skulle avse även elbussar. Utredaren bör nu erhålla detta uppdrag.

Fordon med elektriska drivsystem har på senare tid fått ökad aktualitet. De anses ha både miljöoch energipolitiska fördelar.

Staten har bl.a. genom styrelsen för teknisk utveckling (STU) och statens industriverk engagerat sig i och bidragit till forskning om och utveckling av elfordon. STU bidrar t.ex. till finansieringen av ett elfordonscentrum i Trollhättan med syfte att påskynda utvecklingen av elfordon. Det statliga Svenska Utvecklings AB arbetar bl.a. med batteriutveckling. Televerket har redan köpt några eldrivna fordon och planerar att göra ytterligare inköp. Även andra statliga myndigheter och enskilda företag har gjort beställningar av elfordon. I vissa kommuner undersöks möjligheterna att införa elfordon i den kollektiva trafiken och annan kommunal nyttotrafik.

Ett eldrivet fordon kan drivas med batterier som placeras i fordonet eller i släpvagn till fordonet. Ett eldrivet fordon kan också vara försett med en mindre diesel- eller bensindriven motor, generator, ackumulatorer och elmotor. Elströmmen till elmotorn alstras i den av dieseleller bensinmotorn drivna generatorn och lagras i ackumulatorerna. En form av elfordon av mera speciellt slag är den s.k. trådbussen, som drivs antingen med ström från det allmänna nätet eller med ström från både detta nät och batterier.

Det har gjorts gällande att den fortsatta utvecklingen och en ökad användning av eldrivna fordon hämmas av gällande beskattningsregler. Därvid har särskilt framhållits att den höga batterivikten leder till en i förhållande till skatten på konventionellt drivna fordon högre skatt enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon och enligt vägtrafikskattelagen (1973:601). Vidare har framhållits att den sammanlagda effekten av kilometerskatten, som enligt nuvarande regler utgår för elbilar

med 80 % av kilometerskatten för andra fordon, och skatten enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt på den elektriska energi som förbrukas för laddning av batterierna är oförmånlig för de eldrivna fordonen. De nu nämnda förhållandena bör undersökas närmare av utredaren

Utgångspunkten för utredarens arbete bör vara att finna en skattekonstruktion för de olika eldrivna fordonen, som kan användas för att så långt det är möjligt utjämna de skillnader som kan finnas i skattebelastningen på dessa fordon och på likvärdiga, konventionellt drivna fordon.

Det är möjligt att elfordonens särskilda egenskaper kan komma att motivera en förmånligare beskattning för deras del än vad som gäller för andra fordon. Det är inte en uppgift för utredaren att ta ställning härtill men den beskattningsordning som föreslås bör utformas med tanke på en sådan möjlighet.

Utredaren bör även ta upp försäljningsskatten på bl.a. personbilar, vilken enligt gällande regler beräknas på fordonens tjänstevikt. Utredaren bör därvid pröva om och på vilket sätt det är möjligt och lämpligt att särbehandla elbilar i fråga om försäljningsskatten. Det ankommer däremot inte på utredaren att ta upp frågan om en särbehandling av de eldrivna fordonen när det gäller mervärdeskatten.

Med hänsyn bl.a. till den pågående utvecklingen av elfordonen finns det ett stort intresse av att beskattningsfrågan klarläggs. Utredningens arbete bör därför bedrivas skyndsamt. Om utredaren finner det vara lämpligt bör denna fråga kunna behandlas särskilt, utan att resultatet av annat arbete, t.ex. utvärderingen av kilometerskattesystemet, avvaktas.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen utvidgar utredarens uppdrag i enlighet med vad jag har förordat.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

11. Tilläggsdirektiv till bruttoskattekommittén (B 1979:04)

Dir 1980:52

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-26

Departementschefen, statsrådet Mundebo, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande tillkallade jag den 13 mars 1979 en kommitté (B 1979:04) med uppgift att utreda olika former av bruttoskatter (bruttoskattekommittén). Kommitténs uppdrag är att ge en fördjupad teknisk redovisning av de valmöjligheter som finns i fråga om sådana skatter och av konsekvenserna av olika lösningar.

I enlighet med sina direktiv avgav bruttoskattekommittén i september 1979 en preliminär redovisning i delbetänkandet (Ds B 1979:3) Bruttoskatter. Därefter har kommittén avvaktat nya direktiv om inriktningen av ett fortsatt arbete. Jag vill nu ta upp denna fråga.

Huvudintresset i debatten om bruttoskatter har kommit att knytas till frågan om en s.k. allmän produktionsfaktorskatt och dess för- och nackdelar jämfört med i första hand dagens mervärdeskatt och arbetsgivaravgifter. Bruttoskattekommittén har i sitt delbetänkande diskuterat vad basen för en

sådan allmän produktionsfaktorskatt i princip skulle omfatta och sökt ge en redovisning av skattens samhällsekonomiska verkningar. Vidare har kommittén skisserat två olika tekniska modeller för den praktiska utformningen.

Kommitténs delbetänkande har remissbehandlats. Av de synpunkter som därvid framkommit framgår klart att de skisserade modellerna inrymmer flera olösta problem – vilket bruttoskattekommittén också varit medveten om. Skattemyndigheterna bland remissinstanserna har också genomgående framhållit att handhavandet av en ny skatt skulle komma att kräva betydande resurser och erinrat om de svårigheter som föreligger att rekrytera och behålla kompetent personal redan till nuvarande uppgifter. På kort sikt kan det därför inte vara aktuellt att införa en produktionsfaktorskatt av den skisserade typen.

Samtidigt vill jag framhålla att de övergripande skattepolitiska synpunkter som motiverat bruttoskattekommitténs uppdrag kvarstår. Bred enighet råder om det angelägna i att minska det nuvarande uttaget av inkomstskatt. Några mer betydande sänkningar är emellertid f.n. inte möjliga utan att statskassan tillförs motsvarande inkomster på annat sätt. De olika punktskatterna kan därvid inte utgöra något verkligt alternativ till inkomstskatten, utan härför krävs skatter med bredare baser.

Enligt min mening bör i denna situation utredningsarbetet fortsätta som ett led i ett mer långsiktigt arbete för att reformera skattesystemet. Lika väl som i fråga om t.ex. progressiv utgiftsskatt eller real inkomstbeskattning behöver beslutsunderlaget i fråga om produktionsfaktorbeskattningen förbättras. Att utredningsarbete drivs i frågor av denna typ innebär alltså inte att statsmakterna redan i princip fattat beslut om att införa resp. skatteform, utan endast att man vill skapa större klarhet om innebörden av de principiellt olika reformvägar som förespråkas i debatten.

Bruttoskattekommittén hade mycket kort tid till förfogande för att utarbeta sin första rapport och åtskilliga frågor återstår att belysa. Vid remissbehandlingen har också synpunkter framkommit som förtjänar närmare övervägande. Bland de punkter där vidare undersökningar är motiverade kan nämnas

– den principiella avgränsningen av skattebasen, särskilt frågan om behandlingen av räntor och utdelningar samt avkastningen av bostadskapitalet

– gränsdragningen mellan vad kommittén kallat allmän och speciell skattskyldighet, särskilt med tanke på konkurrensneutraliteten mellan enskilda företag och organ inom den offentliga sektorn

– avvägningen mellan det principiellt riktiga, som kan tvinga fram komplicerade regler för skatteunderlagets beräkning, och det administrativt önskvärda, som mycket starkt talar för enkla och lättillämpade regler.

Kommittén bör också sträva efter att konkretisera sina överväganden genom att i huvuddragen utarbeta den lagtext som krävs.

Produktionsfaktorskatter är primärt tänkta att tas ut hos företagen, där produktionsfaktorerna utnyttjas. Bruttoskattekommittén har emellertid pekat på att det i vissa fall, t.ex. i fråga om räntor, kan vara tekniskt svårt att därvid undvika en oönskad kedjebeskattning. Ett alternativ kan då vara att ta ut skatten direkt hos de hushåll som ytterst står som mottagare av de aktuella betalningarna. Kommittén har dock ansett att sådana lösningar faller utom ramen för dess uppdrag, som inte avser beskattningen av hushållen. Jag anser emellertid att det bör vara kommittén obetaget att studera även skattekon-

struktioner som innebär att någon del av produktionsfaktorskatten tas ut hos hushållen. Däremot bör den allmänna inkomstbeskattningen av hushållen fortfarande lämnas utanför.

Jag vill betona att utredningsuppgiften fortfarande är teknisk. Om en ny skatteform skall införas, och när det i så fall bör ske, kan avgöras endast i ett vidare skattepolitiskt sammanhang. Bruttoskattekommitténs uppgift är att ge en del av underlaget för sådana ställningstaganden.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

12. Utredning om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde

Dir 1980:62

Beslut vid regeringssammanträde 1980-08-21

Statsrådet Johansson anför.

Det framgår av 3 kap. 16 § lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) att arbetsgivaren har rätt att hos den allmänna försäkringskassan uppbära arbetstagarens sjukpenning, om kollektivavtal har slutits mellan arbetsgivaren och huvudorganisation om s.k. arbetsgivarinträde (A-inträde). Sådant avtal föreligger för statligt anställda samt för vissa kommunalt anställda som har statligt reglerade löner.

I förordningen (1976:1061) om sjukledighet i statligt reglerad anställning m.m. har regeringen närmare angett vilka regler arbetstagare hos staten m.fl. skall iaktta dels vid sjukdom, dels vid tjänstledighet i samband med barns födelse eller för vård av barn. Där anges exempelvis att sjukanmälan snarast möjligt skall göras till anställningsmyndigheten och att försäkran om sjukdomsfallet skall lämnas omedelbart efter återinträdet i tjänst. Vid längre sjukfrånvaro än sju dagar skall behovet av ledighet styrkas genom intyg av läkare eller tandläkare. Vidare föreskrivs att en arbetstagare under sjukledighet inte får utföra förvärvsarbete eller vägra att ta emot den som besöker honom i hemmet på uppdrag av myndigheten eller den allmänna försäkringskassan. Vid ledighet i samband med barns födelse eller vid vård av barn skall försäkran lämnas varje månad under ledigheten och omedelbart efter ledighetens slut.

Regeringen har vidare genom ett cirkulär (1966:736) bl.a. reglerat de sjuklöne- och sjukvårdsförmåner m.m. som utgår till statstjänstemän m.fl. Där åläggs anställningsmyndigheterna att anmäla sjukdomsfall till försäkringskassan på blanketten "Sjukkort A-inträdé'. Snarast möjligt skall även blanketten "Försäkran i samband med sjukdomsfall" översändas till kassan jämte läkarintyg i förekommande fall. Efter sjukperiodens slut skall sjukkortet återsändas till myndigheten med uppgift om de dagar för vilka sjukpenning utgår.

Vid tjänstledighet i samband med barns födelse eller för vård av barn används blanketterna "Föräldrakort A-inträdé' och "Försäkran för havan-

deskapspenning/föräldrapenning" respektive "Försäkran för särskild föräldrapenning" på motsvarande sätt som sjukkort och försäkran vid sjukdomsfall. Rutinerna är i huvudsak desamma för föräldrapenning som för sjukpenning.

Hos försäkringskassan beräknas sjuk- och föräldrapenning med ledning av de uppgifter myndigheterna lämnar. Den beräknade ersättningen rapporteras till riksförsäkringsverkets ADB-system.

Myndigheter som tillämpar automatisk löneuträkning rapporterar samtidigt motsvarande grunduppgifter även till löneuträkningssystemet, t.ex. SLÖR.

Sjukpenning och föräldrapenning som tillkommer myndigheter som är anslutna till SLÖR och F-SLÖR – med undantag för riksdagen och dess verk samt domänverket och luftfartsverket – överförs från försäkringskassorna till ett särskilt uppsamlingskonto hos riksförsäkringsverket (RFV) för att därefter återföras till statsverket. För affärsverken m.fl. utbetalas ersättningen till anställningsmyndigheten.

Statens löne- och pensionsverk (SPV) har i en skrivelse till regeringen pekat på möjligheterna att förenkla rapporteringsrutinerna. De uppgifter det här gäller rapporteras till och behandlas i både löneuträknings- och sjukförsäkringssystemen. SPV anser att man bör pröva om det går att ersätta försäkringskassornas hantering av uppgifter som gäller statsanställda m.fl. som omfattas av A-inträde med direkt dataöverföring från löneuträkningssystemen till försäkringskassornas ADB-system.

Enligt skrivelsen uppgick antalet sjukdomsfall år 1978 till 875.000 för dem som omfattades av A-inträde. Den särskilda hanteringen av Sjukkort A-inträde m.m. beräknas ta ca 10-15 minuter per fall hos anställningsmyndigheterna. Den förenklade ordningen skulle, enligt SPV, innebära att en besparing motsvarande kostnaden för ca 100 årsarbetare skulle kunna göras hos de statliga myndigheterna. Enligt preliminära beräkningar som gjorts hos RFV kan dessutom försäkringskassornas handläggning minskas i en omfattning som motsvarar kostnaden för 380 årsarbetare. Den totala besparingen beräknas uppgå till ca 45 miljoner kronor årligen, varav ca 10 miljoner avser de statliga myndigheterna.

Enligt 3 kap. 2 och 3 §§ AFL (1962:381) skall försäkringskassan fastställa den sjukpenningsgrundande inkomsten (SGI) och ompröva den beräknade framtida inkomsten när det finns anledning till det. Försäkringskassorna fattar årligen över 600.000 beslut om SGI för dem som omfattas av A-inträde. För detta åtgår närmare 200 årsarbetare.

Vissa affärsdrivande verk har påtalat att aktualiseringen av SGI-uppgifterna inte fungerar tillfredsställande, vilket medför att den ersättning som utbetalas till affärsverken m.fl. ofta blir felaktig.

Det finns enligt SPV skäl att förmoda att samma aktualiseringsproblem gäller för flertalet som omfattas av A-inträde. Det vore därför bättre om ersättningen beräknas med ledning av de aktuella löneuppgifterna. Dessa kan överföras direkt från lönesystemen tillsammans med övriga uppgifter om varje ersättningsfall. Dels uppnås därigenom ett bättre underlag för beräkning av ersättningen från den allmänna försäkringen, dels minskar det manuella arbetet med dessa ärenden väsentligt. Dessutom kan SGI-registreringen förenklas. Det gäller framför allt beträffande dem för vilka ersättning inte aktualiseras. De beräknas vara inemot hälften av alla som omfattas av A-inträde. Den årliga besparingen av en sådan ordning kan uppskattas till ca 20 miljoner kronor.

En viktig förutsättning är dock att frågan om SGI-registrering av anställda som har blandad inkomst, dvs. de som har inkomst av såväl anställning som annat förvärvsarbete, kan lösas på lämpligt sätt och att effektiva rutiner kan åstadkommas för ersättningar som inte omfattas av A-inträde, dvs. vissa ersättningar inom föräldraförsäkringen samt ersättningen vid repetitionsutbildning.

Enligt min mening bör förutsättningarna för att förenkla rapporteringsrutinerna i enlighet med SPV:s förslag närmare undersökas. Jag förordar därför att en särskild utredare tillkallas med uppgift att utreda och lämna förslag till de förändringar av regler och rutiner som bör göras i detta sammanhang. Förslaget bör även omfatta erforderliga ändringar i gällande författningar m.m.

Utredaren bör bl.a. pröva möjligheterna att undanta dem som omfattas av A-inträde från skyldigheten att lämna inkomstuppgifter till försäkringskassan samt att ersätta försäkringskassornas hantering av uppgifter för dessa grupper med direkt dataöverföring från löneuträkningssystemen till försäkringskassornas ADB-register.

Utredaren bör därvid beakta de särskilda regler som gäller vid långvarig sjukledighet, bl.a. anställningsmyndigheternas åliggande att följa upp den sjukskrivningsfrekvens och de sjukskrivningsorsaker som annars ankommer på försäkringskassorna.

Enligt SFS 1962:407 skall en arbetsgivare lämna uppgift till allmän försäkringskassa om de anställningar som är avsedda att vara längre än fyra veckor. Uppgift skall också lämnas om att sådan anställning har upphört. Utredaren bör undersöka möjligheten att förenkla anmälningsförfarandet för myndigheter som tillämpar automatisk löneuträkning.

Utredaren bör i sammanhanget belysa vilka konsekvenser förslagen på kort och lång sikt kan få för SLÖR och andra löneuträkningssystem i vilka utbetalning sker till personer som omfattas av A-inträde. Förslagen bör också belysas från säkerhets- och kontrollsynpunkt.

Utredaren bör kunna ta upp även andra frågor med anknytning till de jag nämnt.

Utredaren bör, förutom tids- och kostnadsberäkningar, även göra beräkningar av besparingseffekter på olika sikt samt lämna förslag till hur förslagen skall genomföras.

Utredaren bör hålla nära kontakt med berörda myndigheter, bl.a. SPV och RFV samt med sjukpenningskommittén (S 1978:04). Utredaren bör vidare vid arbetets början och under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra sina synpunkter.

Utredaren bör arbeta skyndsamt och sträva efter att i ett första steg lämna förslag till nya rutiner m.m. som kan tillämpas från och med den 1 juli 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om arbets- och anställningsvillkor i allmän tjänst

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda och utarbeta förslag till förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m.fl. som omfattas av arbetsgivarinträde

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

13. Tilläggsdirektiv till energiskattekommittén (B 1979:06)

Dir 1980:73

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-23.

Departementschefen, statsrådet Wirtén, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 1 mars 1979 tillkallade min företrädare den 15 maj 1979 en kommitté (B 1979:06) med uppgift bl. a. att utreda frågan om att inordna det energiskattebelagda området under mervärdeskatten och att införa en av energipolitiska skäl betingad och samhällsekonomiskt avvägd energiskatt i import- och producentledet.

I kommitténs uppdrag ingår också att belysa frågan om de stora ekonomiska överskott som, på grund av principerna för prissättningen på elektrisk kraft, kan uppstå hos ägare av äldre kraftanläggningar, främst vattenkraftverk. Kommittén skall bedöma om förhållandena motiverar särskilda åtgärder inom energibeskattningens ram.

I prop. 1979/80:170 om vissa energifrågor framhölls att det fanns anledning att fördjupa bedömningen av denna fråga och utarbeta konkreta alternativ.

Kommitténs uppdrag när det gäller de s. k. övervinsterna vid viss kraftproduktion bör därför nu utvidgas på det sättet att kommittén skall presentera tekniska modeller för hur ett ingripande mot sådana övervinster kan vara utformat.

Jag hemställer att regeringen utvidgar kommitténs uppdrag i enlighet med vad jag har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

14. Översyn av reglerna om uppskov med beskattning av realisationsvinst

Dir 1980:78

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-16

Departementschefen, statsrådet Wirtén, anför.

Vid realisationsvinstbeskattningen gäller som en allmän princip att en realiserad vinst skall beskattas oberoende av om vinsten reinvesteras eller inte. Denna princip gäller utan inskränkning beträffande annan egendom än fastigheter. I fråga om vinst vid fastighetsavyttring har däremot ett viktigt

avsteg gjorts. Under vissa förutsättningar kan nämligen den som säljer en fastighet med vinst och köper en ny fastighet få uppskov med beskattningen av vinsten.

I samband med att riksdagen hösten 1978 behandlade ett förslag om vissa ändringar i uppskovslagstiftningen begärde den att en utvärdering skulle göras av uppskovssystemet och dess effekter (SkU 1978/79:16, rskr 86). Riksdagen har även senare återkommit till frågan om en översyn av uppskovsreglerna (SkU 1979/80:22).

Regeringen har tidigare denna dag beslutat föreslå riksdagen att reglerna för beräkning av realisationsvinst vid fastighetsavyttring ändras på några väsentliga punkter (prop. 1980/81:32). De nya reglerna innebär bl.a. att rätten till indexuppräkning av ingångsvärde m.m. begränsas vilket på sikt kommer att medföra en inte obetydlig skärpning av beskattningen. Mot den bakgrunden anser jag det angeläget att den av riksdagen begärda översynen av uppskovsreglerna nu kommer till stånd. Uppdraget bör anförtros åt en särskild kommitté med parlamentariskt inslag.

Innan jag går in på de riktlinjer som bör gälla för utredningsuppdraget lämnar jag en redogörelse för nuvarande regler och deras tillkomst.

I anslutning till att realisationsvinstreglerna för fastigheter ändrades på ett genomgripande sätt år 1967 infördes för första gången särskilda uppskovsregler (prop. 1968:88, BeU 43, rskr 275, SFS 1968:276). Enligt dessa regler förelåg rätt till uppskov vid vissa tvångsavyttringar och därmed jämställda försäljningar. Efter förslag av realisationsvinstkommittén (SOU 1975:53) infördes år 1976 möjligheter till uppskov även vid vissa frivilliga försäljningar av jordbruksfastigheter och schablonbeskattade villafastigheter (prop. 1975/76:180, SkU 63, rskr 384, SFS 1976:343–347). Sedan uppskovsreglerna ändrats i såväl formellt som materiellt hänseende genom beslut av statsmakterna hösten 1978 finns reglerna samlade i lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst (UppskL). Nuvarande regler innebär i korthet följande.

Uppskov med beskattningen kan erhållas vid vissa tvångsavyttringar oberoende av vilket slags fastighet avyttringen avser. De olika avyttringsfallen – expropriation m. m. – finns angivna i 2 § UppskL. Som förutsättning för uppskov vid tvångsavyttring gäller att den skattskyldige har förvärvat eller avser att förvärva en fastighet (ersättningsfastighet) som är jämförlig med den avyttrade fastigheten samt att realisationsvinsten uppgår till minst 3 000 kr.

Vidare kan uppskov erhållas enligt 3 § UppskL vid en frivillig avyttring, om säljaren är en fysisk person och den avyttrade fastigheten antingen är en jordbruksfastighet eller en schablonbeskattad villafastighet. Som förutsättning för uppskov i frivilligfallen gäller *dels* att den skattepliktiga vinsten uppgår till minst 15 000 kr., *dels* att den skattskyldige har varit bosatt på den avyttrade fastigheten minst tre år i följd under den femårsperiod som har infallit närmast före avyttringsdagen, *dels* att den skattskyldige har förvärvat eller avser att förvärva en ersättningsfastighet som han har bosatt eller avser att bosätta sig på. Ersättningsfastigheten måste vara en jordbruksfastighet eller en schablonbeskattad villafastighet.

Gemensamt för tvångs- och frivilligfallen är att ersättningsfastigheten måste förvärvas inom fyra år från avyttringen av den fastighet till vilken realisationsvinsten hänför sig. Har ersättningsfastigheten förvärvats före den realisationsvinstgrundande avyttringen, får uppskov medges om det kan antas att förvärvet har skett för att ersätta den avyttrade fastigheten. I

frivilligfallen krävs vidare att den skattskyldige bosätter sig på ersättningsfastigheten inom ett år efter förvärvet (5 § UppskL).

Riksskatteverket (RSV) får medge undantag från kravet i 3 § UppskL på viss tids bosättning på den avyttrade fastigheten. Verket kan även medge förlängning av de tidsfrister som enligt 5 § UppskL gäller för förvärv av och bosättning på ersättningsfastigheten. I de fall då säljaren avlider innan han har hunnit anskaffa en ersättningsfastighet eller hunnit bosätta sig på fastigheten kan RSV medge att dödsboets förvärv av ersättningsfastighet och en närstående persons bosättning på ersättningsfastigheten skall anses medföra att kraven på förvärv av och bosättnng på ersättningsfastigheten är uppfyllda.

Uppskov medges med ett belopp som motsvarar hela realisationsvinsten, om vederlaget för den avyttrade fastigheten motsvarar eller understiger det pris som betalas för ersättningsfastigheten. Om däremot vederlaget för den avyttrade fastigheten överstiger priset för ersättningsfastigheten, medges uppskov endast med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan realisationsvinsten och det överskjutande beloppet (6 § första stycket UppskL).

Frågan om uppskov med realisationsvinstbeskattning prövas av taxeringsnämnden vid taxeringen för det beskattningsår då skatteplikt för realisationsvinsten inträdde (i regel avyttringsåret). Har en ersättningsfastighet inte anskaffats eller – i förekommande fall – bosättning inte skett när taxeringen fastställs, krävs för uppskov att bankgaranti lämnas för ett skattebelopp motsvarande 70 % av realisationsvinsten (7 § första stycket UppskL). Om det senare visar sig att ersättningsfastighet inte förvärvas eller bosättning inte sker inom de föreskrivna tidsgränserna, skall den skattskyldige på talan av skattechefen efterbeskattas för uppskovsbeloppet i den ordning som gäller för eftertaxering (9 § första stycket UppskL).

Medges uppskov, skall uppskovsbeloppet inte tas fram till beskattning förrän ersättningsfastigheten avyttras. Uppskovsbeloppet beaktas på så sätt att omkostnadsbeloppet för ersättningsfastigheten minskas med uppskovsbeloppet sedan detta har indexuppräknats från det år då ersättningsfastigheten förvärvades till det år då avyttringen äger rum (11 § första stycket UppskL). Enligt punkt 3 av ikraftträdandebestämmelserna till UppskL skall dock omräkning av uppskovsbeloppet inte avse tid före utgången av år 1978, om uppskov har beviljats enligt äldre regler. Det tidigare i dag behandlade förslaget om ändrade realisationsvinstregler innebär dock i princip att uppskovsbeloppet – liksom ersättningsfastighetens ingångsvärde – skall indexuppräknas först från det fjärde året efter det då ersättningsfastigheten förvärvades.

Innan jag går närmare in på riktlinjerna för kommitténs arbete vill jag därutöver framhålla följande. Uppskovsreglerna måste uppfattas som ett viktigt inslag i vårt system för beskattning av realisationsvinster på fastigheter. Det kan från flera synpunkter anses motiverat att behålla möjligheterna till uppskov både i tvångs- och frivilligfallen. Sålunda talar allmänna skälighetssynpunkter för att den som på grund av t.ex. expropriation tvingas sälja en fastighet och då realiserar en vinst skall kunna skjuta upp beskattningen av vinsten om han reinvesterar den i en ny fastighet. I frivilligfallen gör sig liknande synpunkter ofta gällande. Även om en tvångssituation i mer begränsad mening inte föreligger, kan ett byte av bostad ändå i många fall framstå som en nödvändighet på grund av t. ex. ändrade anställnings- eller familjeförhållanden. Slopas uppskovsreglerna, finns det risk för att man får betydande inlåsningseffekter på fastighetsmark-

naden, vilket i sin tur bl. a. kan hämma rörligheten på arbetsmarknaden.

Mot denna bakgrund bör utgångspunkten för kommitténs arbete vara att uppskovsmöjligheterna i sina huvuddrag skall finnas kvar även i framtiden. Detta hindrar inte att det kan vara motiverat att i olika avseenden justera reglerna. Syftet med den av riksdagen begärda översynen måste vara att klarlägga om och i vilken mån sådana justeringar är påkallade.

Huvuduppgiften för kommittén bör vara att se över uppskovsreglerna för fastigheter. Det finns dock anledning att i detta sammanhang ta upp också ett par angränsande frågor. Den ena gäller tillämpningen av de föreslagna nya reglerna för indexuppräkning vid fastighetsavyttring och samordningen mellan dessa regler och uppskovslagstiftningen. Den andra gäller möjligheterna att införa rätt till uppskov även vid försäljning av bostadsrätter. Jag behandlar de nu nämnda frågorna var för sig.

Uppskov vid fastighetsavyttring

Vid uppläggningen av sitt arbete bör kommittén givetvis beakta de synpunkter som framfördes vid riksdagsbehandlingen. I detta ligger att kommittén skall göra en utvärdering av hur reglerna har fungerat i den praktiska tillämpningen och vilka effekter bestämmelserna har haft i olika hänseenden. En viktig uppgift är att kartlägga i vilken omfattning uppskov med beskattning har förekommit. Av intresse är bl. a. att veta hur många av samtliga försäljningar som leder till realisationsvinst och hur ofta och i vilka situationer rätten till uppskov har utnyttjats. Vid undersökningen av systemets effekter bör kommittén försöka göra en bedömning av hur möjligheterna till uppskov har påverkat prisbildningen på fastighetsmarknaden, människors val av boendeform och rörligheten på arbetsmarknaden samt beräkna de statsfinansiella effekterna av systemet. Kommittén bör också i detta sammanhang utreda i vilken omfattning uppskov har medgetts efter dispens och på vilka grunder dispens har lämnats. En annan viktig uppgift är att undersöka hur taxeringskontrollen har fungerat. Nuvarande regler innebär att uppskovsbeloppet inte alltid återförs till beskattning hos den person som fick uppskov. En återföring blir nämligen inte aktuell förrän ersättningsfastigheten säljs eller blir föremål för annan onerös överlåtelse. En fastighet kan alltså genom arv, gåva e. d. föras över till en ny ägare en eller flera gånger utan att uppskovsbeloppet återförs. Detta kan naturligtvis skapa särskilda kontrollproblem.

På grund av de resultat som dessa undersökningar ger bör kommittén pröva behovet av att justera nuvarande regler. Av skäl som jag tidigare har redovisat bör utgångspunkten för kommitténs arbete vara att möjligheterna till uppskov i sina huvuddrag skall finnas kvar i såväl tvångs- som frivilligfallen, men kommittén bör överväga vilka ändringar som kan behövas för att reglerna skall fungera på det sätt som är avsett. Vid sina överväganden bör kommittén beakta å ena sidan önskemålet att undvika inlåsningseffekter och att tillgodose berättigade intressen av bostadsbyte och å andra sidan önskemålet att förhindra att uppskovsreglerna utnyttjas för spekulation i villa- eller jordbruksfastigheter. Kommittén bör ha frihet att föreslå såväl ändringar i de materiella och processuella reglerna som en utbyggnad av kontrollsystemet.

De frågor som kommittén tar upp kan alltså gälla både den tekniska utformningen och det materiella innehållet i reglerna. Jag skall här peka på några frågor som lämpligen bör behandlas. Det bör övervägas om inte

generella regler kan införas för några av de situationer där rätten till uppskov i dag är beroende av dispens. Jag tänker bl. a. på de fall där bosättningskravet inte är uppfyllt men där försäljningen är föranledd av omstationering eller annat byte av anställningsort. En annan fråga som bör övervägas är om man inte bör införa regler som gör det möjligt att återföra uppskovsbeloppet till beskattning redan innan ersättningsfastigheten avyttras, t. ex. i samband med att fastigheten övergår till ny ägare genom arv eller gåva. I detta sammanhang kan det vidare vara motiverat att överväga om inte hänsyn vid arvs- och gåvobeskattningen borde tas till den latenta skatteskuld som uppskovsbeloppet representerar. Kommittén bör då beakta hur andra slag av skattekrediter behandlas vid denna beskattning. Vidare finns det skäl att undersöka vilka förtydliganden och kompletteringar som kan behövas för att underlätta tolkningen och tillämpningen av reglerna. Som exempel kan nämnas att det f. n. saknas bestämmelser om hur uppskovsbeloppet skall behandlas när en del av ersättningsfastigheten avyttras. Det är också oklart hur man skall behandla det fall då en ersättningsfastighet under innehavet övergår till att bli omsättningstillgång i ägarens rörelse.

Det nu anförda skall ses bara som exempel på de frågor som kommittén får anledning att uppmärksamma. Kommittén bör givetvis ha frihet att ta upp även andra frågor som har betydelse för tillämpningen av uppskovsreglerna och därmed sammanhängande kontroll.

Jag har hittills uppehållit mig vid bestämmelserna i UppskL. Det finns emellertid andra regler som i sak har nära samband med uppskovsreglerna. Jag tänker på de regler som gäller när en rörelseidkare avyttrar en rörelsefastighet. I sådana fall finns möjlighet till uppskov med beskattningen genom fondavsättning enligt lagen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet. Kommittén bör pröva om inte dessa uppskovsbestämmelser bör kunna ersättas av regler som infogas i UppskL.

De nya reglerna om indexuppräkning

De i prop. 1980/81:32 föreslagna reglerna innebär att indexuppräkningen inte längre får avse prisutvecklingen under de fyra första åren av ett innehav. Om någon säljer en fastighet och köper en ny, gäller i princip att en ny fyraårsperiod börjar löpa. Undantag från denna princip har dock föreslagits. I huvudsak samma skäl som har motiverat att uppskov medges i vissa fall har ansetts tala för att den som säljer en fastighet och köper en ny skall kunna få tillgodoräkna sig tiden för innehavet av den första fastigheten när han säljer ersättningsfastigheten.

Bestämmelserna om tillgodoräknande av innehavstid finns i en ny punkt 6 b av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen (1928:370). Har uppskov erhållits med beskattningen av den vinst som uppkom vid försäljningen av den ursprungliga fastigheten, är förutsättningarna för att få beakta innehavet av denna fastighet alltid uppfyllda. Även om uppskov inte har erhållits, finns det dock möjlighet att få beakta det tidigare innehavet. För detta fordras att det i efterhand – nämligen när försäljningen av ersättningsfastigheten redovisas – kan konstateras att förutsättningar för uppskov har förelegat vid försäljningen av den ursprungliga fastigheten. Vid denna bedömning bortses från om vinst uppkom vid försäljningen eller inte och från hur stort vederlaget för ersättningsfastigheten var i förhållande till vederlaget för den ursprungliga fastigheten. Vidare tillämpas i frivilligfallen ett lindrigare

bosättningskrav än enligt UppskL. I övrigt fordras att förutsättningar för uppskov har varit uppfyllda.

Vad jag nu har anfört har avsett förutsättningarna för att få beakta innehavet av den ursprungliga fastigheten. Jag skall också i korthet erinra om den metod som har valts. Syftet har varit att åstadkomma att en person som har förlorat ett eller flera års indexuppräkning vid försäljningen av den ursprungliga fastigheten inte skall förlora dem på nytt när han säljer ersättningsfastigheten. Detta uppnås genom att man vid indexuppräkningen av ersättningsfastighetens ingångsvärde fingerar att fastigheten har förvärvats lika lång tid före den faktiska tidpunkten som den ursprungliga fastigheten hade innehafts. Tidigareläggning får dock aldrig ske med mer än fyra år eller det mindre antal år som – t. ex. på grund av övergångsbestämmelserna till de nya reglerna – faktiskt har förlorats vid indexuppräkningen av den ursprungliga fastighetens ingångsvärde. En särskild beloppsgräns har införts. Tidigareläggningen får inte omfatta större del av ingångsvärdet för ersättningsfastigheten än som motsvarar vederlaget vid avyttringen av den ursprungliga fastigheten minskat med avdragsgilla kostnader för förbättringsarbeten som den skattskyldige har lagt ner på den under avyttringsåret eller något av de tre närmast föregående åren. Förbättringskostnader skall dock avräknas endast för de år då de sammanlagt har överstigit 10 % av det vederlag som erhölls vid avyttringen av den ursprungliga fastigheten.

Av den redogörelse som jag nu har lämnat framgår att de föreslagna bestämmelserna om beaktande av ett tidigare innehav i väsentliga hänseenden bygger på uppskovsreglerna. Detta måste beaktas vid den nu aktuella översynen. Om kommittén finner det motiverat att föreslå ändringar i uppskovsvillkoren, måste särskilt övervägas om och i vilken mån sådana ändringar skall återverka på möjligheterna att beakta innehavet av den ursprungliga fastigheten vid indexuppräkningen av ersättningsfastighetens ingångsvärde.

Det är önskvärt att kommittén tar upp också en annan fråga som rör tillämpningen av reglerna om tillgodoräknande av tiden för ett föregående innehav. Den ordning som har föreslagits innebär att förutsättningarna för beaktande av det tidigare innehavet kommer att prövas först i samband med att ersättningsfastigheten avyttras. Om en längre tid har förflutit sedan den ursprungliga fastigheten såldes, kan betydande utredningssvårigheter uppkomma. Inte minst torde detta bli fallet vid tillämpningen av föreskriften att vissa förbättringskostnader på den ursprungliga fastigheten skall avräknas när man fastställer det belopp som tidigareläggningen får omfatta. Kommittén bör undersöka möjligheterna att genom ett ändrat förfarande förenkla tillämpningen och kontrollen. Det är tänkbart att prövningen kan ske på ett tidigare stadium, t. ex. i anslutning till att den ursprungliga fastigheten avyttras. En förutsättning för detta är att beslutet kan registreras och att en möjlighet till fastställelsetalan öppnas. Jag är medveten om de invändningar som hittills har gjorts mot förslag med denna innebörd. Men hänsyn till de utredningsproblem som uppkommer vid varje realisationsvinstbeskattning som sker efter en lång tids innehav kommer det dock sannolikt i längden att visa sig svårt att undvara ett system för registrering och fastställelsetalan. Jag anser därför att kommittén bör relativt ingående behandla frågan. Kommittén bör naturligtvis vara oförhindrad att överväga även andra lösningar som kan bidra till att förenkla tillämpningen och kontrollen.

Uppskov vid försäljning av bostadsrätter

För närvarande beskattas realisationsvinster på andelar i bostadsrättsföreningar och andra s. k. äkta bostadsföretag – i det följande gemensamt kallade bostadsrätter – endast under förutsättning att försäljningen sker efter mindre än fem års innehav. Kapitalvinstkommittén (B 1979:05) har emellertid fått i uppdrag att utarbeta förslag till ett system för en i tiden obegränsad beskattning av realisationsvinster på bostadsrätter (Dir 1979:27). Det är av flera skäl önskvärt att ett sådant system kan införas och kommittén har också, enligt vad jag har inhämtat, för avsikt att lägga fram ett förslag kort tid efter årsskiftet.

Enligt sina direktiv skall kommittén också undersöka möjligheterna att ge den som överlåter en bostadsrätt samma rätt till uppskov med realisationsvinstbeskattningen som föreligger vid fastighetsförsäljningarna. Uppskovsregler för olika slags tillgångar måste dock samordnas och de problem som uppkommer måste behandlas i ett sammanhang. Enligt min mening bör därför kapitalvinstkommittén befrias från sitt uppdrag i denna del och uppgiften i stället läggas hos den nya kommittén. Jag tar senare denna dag upp frågan om tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén.

Den nya kommittén bör alltså få i uppdrag att överväga möjligheterna att medge uppskov vid försäljning av bostadsrätter. Kommittén bör därvid pröva om det är möjligt att medge uppskov inte endast vid försäljning och köp inom bostadsrättssektorn utan även vid övergång från denna boendeform till en villa och vid byte i motsatt riktning. Med ledning av de resultat som framkommer vid undersökningen av uppskovssystemet på fastighetsområdet bör kommittén försöka bedöma effekterna av en sådan utvidgning av uppskovsmöjligheterna. Vidare bör kommittén överväga hur ett system för uppskov vid försäljning av bostadsrätter rent tekniskt bör utformas. En viktig fråga är hur man skall kunna upprätthålla en tillfredsställande kontroll av att uppskovsbeloppet verkligen återförs till beskattning vid försäljningen av ersättningsobjektet. Kommittén bör i detta sammanhang bedöma om någon form av allmän registrering av bostadsrätterna behövs eller om man på annat sätt kan utforma ett system för identifiering av bostadsrätterna. I denna fråga bör kommittén samråda med 1978 års bostadsrättskommitté (Bo 1978:06).

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för budgetdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst fem ledamöter med uppdrag att göra en översyn av reglerna om uppskov med beskattningen av realisationsvinst vid fastighetsförsäljningar och att pröva vissa andra närliggande frågor,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta åttonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

15. Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)

Dir 1980:79

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-16

Departementschefen, statsrådet Wirtén, anför.

Kapitalvinstkommittén (B 1979:05) har i uppdrag att bl. a. göra en teknisk översyn av aktievinstbeskattningen och pröva vissa andra frågor angående realisationsvinstbeskattningen av lös egendom. En sådan fråga avser utformningen av regler för en i tiden obegränsad beskattning av vinst vid avyttring av andelar i bostadsrättsföreningar och andra s. k. äkta bostadsföretag (bostadsrätter). I det sammanhanget skall kommittén också överväga möjligheterna att ge den som överlåter en bostadsrätt i princip samma rätt till uppskov med beskattning som f. n. föreligger vid fastighetsförsäljning (Dir 1979:27).

Jag har tidigare denna dag bemyndigats att tillkalla en särskild kommitté med uppgift att göra en allmän översyn av reglerna om uppskov med beskattning av realisationsvinst vid fastighetsavyttring. Av skäl som jag i det samanhanget anförde bör frågan om möjligheterna att införa ett system för uppskov med beskattning även på bostadsrättsområdet behandlas gemensamt med översynen av uppskovsreglerna för fastigheter. Jag anser därför att kapitalvinstkommittén bör befrias från den del av uppdraget som avser uppskov vid försäljning av bostadsrätter. Kommittén bör dock sträva efter att utforma sitt förslag till nya realisationsvinstregler för bostadsrätter på ett sådant sätt att reglerna inte försvårar att ett uppskovssystem för bostadsrätter senare införs.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen meddelar kapitalvinstkommittén tilläggsdirektiv i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Budgetdepartementet)

Utbildningsdepartementet

1. Folkbiblioteken

Dir 1979:147

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-13

Departementschefen, statsrådet Wikström, anför.

1 Bakgrund

1.1 Historik

Det svenska biblioteksväsendet indelas traditionellt i två skilda biblioteks-typer, nämligen folkbibliotek (och dessa närstående skolbibliotek) samt vetenskapliga bibliotek eller forskningsbibliotek. Inom forskningsbiblioteken brukar man skilja på allmänbibliotek, specialbibliotek och förvaltnings/företagsbibliotek. En effektiv samverkan mellan bibliotek av alla kategorier är av grundläggande betydelse för en vidareutveckling av biblioteksverksamheten i dess helhet. I detta sammanhang skall i första hand verksamheten vid folkbiblioteken belysas.

Genom 1905 års biblioteksförfattning blev folkbiblioteken berättigade till regelbundna generella statsbidrag. Statsbidrag i generell form kom sedan att utgå till biblioteken fram till år 1965. De första årens blygsamma bidrag utvidgades så småningom och utsträcktes till att gälla även studiecirkel- och skolbibliotek.

1930 års biblioteksförfattning lade grunden till folkbiblioteksväsendets snabba expansion på 1930och 1940-talen och till en länsvis uppbyggnad av centralbibliotek med särskilda statsbidrag. Sådana bibliotek med regionala funktioner, som numera kallas länsbibliotek, finns sedan år 1953 i varje län.

I betänkandet (SOU 1949:28) Folk- och skolbibliotek lade 1946 års folkbiblioteksskakkunniga fram förslag till mål för folkbibliotekens verksamhet som har varit vägledande för den senare utvecklingen. I målbeskrivningen framhålls bl.a. att biblioteken kostnadsfritt skall ställa till allmänhetens förfogande böcker "och annat material för förmedling av tankar och idéer: tidskrifter, tidningar, kartor, bilder, film, grammofonskivor". Biblioteken åläggs vidare att "aktivt verka för att största möjliga antal människor kommer i kontakt med de värden som biblioteket representerar", liksom att samverka med andra institutioner för kultur och utbildning, med folkbildningsorganisationer etc.

Under 1960-talet inleddes en utveckling som syftade till att skapa enklare statsbidragssystem och klarare rollfördelning mellan staten och kommunerna.

Skatteutjämningskommittén konstaterade i sitt betänkande (SOU 1964:19) Kommunal skatteutjämning m.m. att de specialdestinerade statsbidragen hade tillkommit vid vitt skilda tidpunkter, vilket hade bidragit till att bidragssystemen hade blivit komplicerade och olikartade och antalet bidrag många. Det av kommittén föreslagna skatteutjämningssystemet minskade behovet av stimulansbidrag.

En rad remissinstanser, bl.a. Svenska kommunförbundet och skolöverstyrelsen, anslöt sig till kommitténs bedömning att de speciella bidragen borde omprövas. Dåvarande chefen för finansdepartementet anförde i prop. 1965:43 om kommunal skatteutjämning m.m. att statsbidraget till de kommunala folkbiblioteken från stimulanssynpunkt torde ha förlorat sin betydelse med hänsyn till utvecklingen på biblioteksväsendets område och till det ansvar kommunerna kände för biblioteksverksamheten.

Med anledning av förslagen om avlösning av vissa specialdestinerade statsbidrag i propositionen 1965:43 om kommunal skatteutjämning m.m. lade Kungl. Maj:t i prop. 1965:50 fram förslag rörande fortsatta statliga åtgärder för att främja folkbiblioteksverksamheten. De statliga insatserna skulle främst gälla rådgivning, service och utvecklingsarbete, så att den förnyelse som ägt rum vid de större folkbiblioteken skulle kunna prägla biblioteksverksamheten i dess helhet. Den statliga insatsen skulle således medverka till att åstadkomma en jämn biblioteksstandard i landet. Chefen för dåvarande ecklesiastikdepartementet underströk att huvudansvaret för bibliotekens utveckling inte gärna kunde läggas på andra organ än de kommunala. Samtidigt framhöll departementschefen vikten av en fortsatt utbyggnad av de regionala insatserna och föreslog att bidragen till dessa ändamål skulle förstärkas.

De riktlinjer som drogs upp genom 1965 års beslut kom att ligga till grund för ansvarsfördelningen mellan stat och kommun och för samhällets insatser för folkbibliotekens verksamhet under den närmast följande tioårsperioden.

Utbyggnaden av folkbibliotek och i viss mån även skolbibliotek sattes i allmänhet i främsta rummet vad gällde kommunernas åtgärder på kulturområdet. Biblioteksutgifternas andel av kommunernas totala utgifter för kulturell verksamhet höll sig under perioden från år 1968 till år 1973 i stort sett konstant vid ca 40 %.

Litteraturutredningen lade i sitt slutbetänkande (SOU 1974:5) Boken fram förslag om statliga insatser inom litteraturområdet. Förslagen avsåg åtgärder för såväl produktionen som distributionen av böcker.

Med utgångspunkt i sina studier och i andra undersökningar ansåg sig utredningen kunna konstatera att det ännu vid tiden för utredningens arbete förelåg stora skillnader i biblioteksstandard mellan olika kommuner.

Mot denna bakgrund redovisade utredningen förslag som hade förts fram i olika sammanhang att staten genom lagstiftning skulle ålägga kommunerna att inrätta bibliotek av viss minimistandard. Utredningen tog upp olika skäl för och emot en lagstiftning. Sammanfattningsvis konstaterade utredningen bl.a. att en lagstiftning som enbart ålade kommunerna att upprätta bibliotek skulle vara obehövlig efter den 1 januari 1974, eftersom det skulle komma att finnas bibliotek i samtliga kommuner efter detta datum. En lagstiftning som gav detaljerade föreskrifter om biblioteksverksamheten skulle, å andra sidan, riskera att motverka sitt syfte, eftersom normer snabbt föråldrades och miniminormer i vissa fall uppfattades som maximinormer. Utredningen förklarade sig inte vara beredd att föreslå någon lagstiftning som skulle binda

kommunerna i den ena eller andra riktningen. Man hade all anledning att anta, konstaterade utredningen, att det engagemang som kommunerna visat i fråga om biblioteksverksamheten skulle komma att fortsätta utan några statliga påtryckningar.

Bland de remissinstanser som tog upp frågan om lagstiftning på biblioteksområdet var meningarna delade. Skolöverstyrelsen, kulturrådet, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Landsorganisationen och Tjänstemännens centralorganisation m.fl. avvisade i likhet med utredningen tanken på en bibliotekslagstiftning. För en lagstiftning uttalade sig bl.a. Sveriges författarförbund och Sveriges akademikers centralorganisation. Enligt litteraturutredningen borde en förnyad prövning av frågan om lagstiftning kunna ske om utvecklingen motiverade detta. Svenska kommunförbundet bedömde det emellertid inte som aktuellt under överskådlig framtid att ompröva den kommunala friheten på denna del av kulturområdet.

Litteraturutredningens förslag låg till grund för den andra kulturpropositionen. Chefen för utbildningsdepartementet anslöt sig där (prop. 1975:20 s. 208) till utredningens överväganden när det gällde behovet av en normerande lagstiftning. Han framhöll härutöver att vissa av de argument som i den allmänna diskussionen anförts för en bibliotekslagstiftning skulle kunna tas till intäkt för detaljerade bestämmelser också om verksamheten inom andra delar av kulturområdet. Ett sådant synsätt vore oförenligt med de riktlinjer för den statliga kulturpolitiken som statsmakterna hade lagt fast föregående år (prop. 1974:28, KrU 1974:15, rskr 1974:248). Riksdagen anslöt sig till föredragandens överväganden (KrU 1975:12, rskr 1975:201).

Litteraturutredningen menade att standardskillnaderna på folkbibliotekens område skulle komma att kvarstå under åtskillig tid och att detta motiverade särskilda statliga stödinsatser. Denna uppfattning delades i stort av remissinstanserna. Några instanser, bl.a. Svenska kommunförbundet och 1971 års kommunalekonomiska utredning, framhöll emellertid att den senaste kommunindelningsreformen hade skapat förutsättningar för en minskning av skillnaderna mellan kommunerna. I prop. 1975:20 (s. 209) anslöt sig chefen för utbildningsdepartementet till den senare uppfattningen. De statliga insatserna för folkbiblioteken utgjorde, visade han, endast ca 0,5 % av de kommunala ekonomiska insatserna. Även en mycket betydande ökning av det statliga bidraget skulle således inte ändra det förhållandet att utvecklingen av folkbiblioteksverksamheten på ett avgörande sätt var beroende av de kommunala åtagandena.

Med utgångspunkt i de av litteraturutredningen anförda synpunkterna lade föredraganden fram förslag till fortsatt statligt stöd till lokal folkbiblioteksverksamhet. Han anförde därvid (s. 210) att detta stöd borde vara selektivt och i princip av engångskaraktär. Det borde i den utsträckning som det var möjligt med hänsyn till tillgängliga resurser syfta till en utjämning av bibliotheksstandarden mellan kommunerna.

Bokbussverksamheten, arbetsplatsutlåningen och litteraturförsörjningen för invandrare föreslogs vara de delar av det lokala biblioteksarbetet som de statliga insatserna borde inriktas emot. Därutöver borde staten kunna lämna bidrag till allmän upprustning samt till vissa andra ändamål. Dessa riktlinjer är alltjämt vägledande för statsbidragsgivningen till lokal biblioteksverksamhet.

Genom förslag i den andra kulturpropositionen utvidgades även det statliga stödet till den regionala folkbiblioteksverksamheten. Samtidigt

anfördes att statens kulturråd skulle få i uppdrag att se över formerna för stödet till länsbibliotek och lånecentraler. På grundval av denna översyn lade kulturrådet i rapporten Regionala biblioteksuppgifter (Rapport från kulturrådet 1978:1) fram förslag till ett nytt statsbidragssystem.

Med utgångspunkt i kulturrådets rapport lade regeringen i prop. 1978/79:100 bil. 12 efter min föredragning fram förslag till ett kraftigt utvidgat bidrag till den regionala biblioteksverksamheten. Jag uttalade därvid (s. 156) att de regionalt verksamma bibliotekens arbetsuppgifter enligt min mening var av sådan art att det var befogat att staten påtog sig en betydande del av det ekonomiska ansvaret för dessa. En huvudprincip för utformningen av det statliga bidraget till länsbiblioteken borde därvid vara att detta gjordes värdebeständigt för att ge ett fast underlag för planeringen på regional nivå. Stödet borde vidare differentieras efter de olika länens behov. Slutligen borde det statliga anslaget till de tre lånecentralernas fjärrlåneverksamhet höjas kraftigt. Riksdagen beslöt i enlighet med regeringens förslag (KrU 1978/79:24, rskr 1978/79:234).

Driftkostnaderna vid de kommunala folkbiblioteken uppgick år 1978 till sammanlagt 761 milj. kr., varav 127 milj. kr. för medier och 412 milj. kr. för personal. Vid biblioteken utfördes ca 5.000 helårsverken. Folkbibliotekens verksamhet omfattar även service till institutioner av olika slag, t.ex. sjukhus, vårdskolor och kriminalvårdens anstalter. Vid de militära förbanden däremot bekostas biblioteksverksamheten helt av försvarsstaben.

För budgetåret 1979/80 uppgår de statliga bidragen till olika ändamål inom ramen för folkbibliotekens lokala verksamhet och utlåning vid kriminalvårdens anstalter m.m. till sammanlagt ca 16 milj.kr. Bidragen till den regionala verksamheten uppgår för samma budgetår till ca 9 milj.kr. Härutöver utgår till Synskadades riksförbund (SRF) för biblioteksverksamhet med talböcker och punktskriftsböcker ett bidrag av 12,5 milj. kr.

Biblioteksverksamheten inom det allmänna skolväsendet regleras i skolförordningen (SFS 1971:235). Enligt förordningen (2 kap. 24 §) skall det finnas ett bibliotek vid varje skolenhet i vilken ingår grundskola eller gymnasieskola. I prop. 1975/76:39 om skolans inre arbete m.m. framhåller föredraganden (s. 261) att biblioteksverksamheten i en kommun bör ses som en gemensam och flexibel resurs i fråga om bokbestånd och andra medier, program, personal och lokaler. Samverkan mellan skolbibliotek och folkbibliotek är belyst i kulturrådets rapport (1978:2) Skola och folkbibliotek i samverkan.

1.2 Principiella överväganden

Folkbiblioteken är de kulturinstitutioner som har nått den vidaste spridningen. De spelar en nyckelroll i kulturverksamheten i kommunerna. Utlåningen har fyrdubblats under de senaste tre decennierna. Anspråken på de lokala biblioteken har även stigit väsentligt när det gäller service till studerande inom högskolan. Men de moderna biblioteken har en än mer mångsidig funktion. Vid sidan av sin traditionella folkbildande roll har de uppgifter som informationscentraler – i synnerhet för kommunerna – och som öppna kulturinstitutioner med utställningar, filmvisningar och kulturprogram. På sikt kan folkbiblioteken också antas få en utvidgad roll i samverkan med vetenskapliga och andra specialinriktade bibliotek som förmedlare av vetenskaplig och teknisk information. En fortsatt vital kulturverksamhet med biblioteken som bas är en viktig kulturpolitisk uppgift.

I den senaste tidens kulturpolitiska debatt har det ifrågasatts om de kommunala biblioteken i framtiden kan klara sina olika uppgifter utan några centrala riktlinjer och med endast ett begränsat ekonomiskt stöd från staten. De skillnader i biblioteksstandard som fortfarande kan konstateras kommuner emellan har gett näring åt debatten.

Ansvarsfördelningen mellan stat, kommun och landstingskommun på det kulturpolitiska området lades fast av regering och riksdag genom 1974 års kulturpolitiska beslut (prop. 1974:28, KrU 1974:15, rskr 1974:248). Beslutet innebar ett klargörande och en vidareutveckling av principer som vuxit fram redan tidigare. Staten ansvarar helt och hållet för den riksomfattande verksamheten och ger stöd åt den regionala. För den lokala verksamheten svarar kommunerna själva. Kommunernas ansvar har sin grund i kommunallagens föreskrift om kommunernas ansvar att själva vårda sina angelägenheter. Kommunerna bör ha möjlighet att välja egna lösningar med hänsyn till skiftande förutsättningar och behov. Staten bör därför även i fortsättningen inrikta sina insatser på att stimulera kulturverksamheten i landet och inte på att reglera den. Från kommunalt håll har man slagit vakt om den kommunala friheten på biblioteksområdet liksom för övrigt inom kulturoch fritidssektorn. Många intressanta initiativ skulle förmodligen aldrig ha tagits om verksamheten hade styrts hårdare från centralt håll. Enligt vad som ofta framhålls från Svenska kommunförbundet har biblioteksverksamheten i kommunerna allmänt sett blivit väl tillgodosedd trots den hårt ansträngda kommunala ekonomin.

Jag har i det föregående berört hur frågan om en statlig reglering av folkbibliotekens verksamhet genom lagstiftning behandlades i den andra kulturpropositionen (prop. 1975:20 s. 207-209). Där redovisades svårigheterna att genom en detaljerad reglering skapa en reell garanti för en standardhöjning i landets kommuner. Mot bakgrund härav, och med hänvisning till det synsätt som präglade de riktlinjer som hade lagts fast för den statliga kulturpolitiken, avvisade det föredragande statsrådet tanken på en reglering av biblioteksverksamheten genom en bibliotekslag. Liksom när det gällde 1974 års principiella beslut anslöt sig riksdagen till den redovisade uppfattningen om ansvarsfördelningen på folkbibliotekens område. Enligt min mening finns det inte anledning att frångå de principer som hittills har gällt som riktlinjer för statens insatser på biblioteksområdet. Däremot finns det skäl att ingående belysa hur den nuvarande ordningen fungerar och att ta upp den statliga bibliotekspolitiken och bibliotekens roll i den kommunala kulturpolitiken till förnyad diskussion.

För en realistisk biblioteksdebatt är det angeläget att få en klar bild av folkbibliotekens situation i dag och av de faktorer som påverkar utvecklingen på bibliotekens område. Genom en grundlig nulägesbeskrivning av den svenska biblioteksstandarden får både kommunala och statliga instanser en nödvändig förbättring av sina respektive beslutsunderlag. Härutöver krävs, med denna kartläggning som bakgrund, en förutsättningslös diskussion om inriktningen av och metoderna för de fortsatta statliga insatserna på biblioteksområdet.

Dessa arbetsuppgifter bör anförtros en särskild kommitté.

2 Riktlinjer för utredningsarbetet

Kommittén bör inledningsvis ge en samlad redovisning av folkbibliotekens standard över hela landet. Redovisningen bör omfatta såväl personal i olika

funktioner som bestånd av böcker, publikationer och audivisuella medier. Den bör vidare belysa bibliotekens tillgänglighet, bl.a. öppethållandet och den geografiska spridningen. Sambandet mellan ortstyp och biblioteksstandard bör analyseras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas insatser för barn och ungdom, liksom för läsfrämjande och uppsökande verksamhet av olika slag. Folkbibliotekens referensservice och samhällsinformation samt service till studerande och forskare och medverkan i allmänkulturell verksamhet bör även redovisas.

Uppbyggnaden av mediebestånden är ett centralt inslag i biblioteksverksamheten. I en kostnadsanalys bör resurstilldelningen till bibliotekens medieanskaffning ställas i relation till kostnadsutvecklingen inom respektive medieområde. Det bör vara av intresse från olika synpunkter att utröna huruvida ett samband föreligger mellan den årliga utgivningen och omfattningen av folkbibliotekens medieinköp.

Bibliotekens möjligheter när det gäller att tillhandahålla andra medier är böcker, t.ex. fonogram, film, videogram och bildkonst, bör också redovisas i detta sammanhang. Kommittén bör också i samarbete med informationsteknologiutredningen söka ge en bild av hur det nya mediet teledata kan komma till användning i bibliotekens verksamhet.

Frågan om bibliotekens medieval ligger i skärningspunkten mellan å ena sidan vida låntagargruppers önskemål, å andra sidan mer specifika författar- och folkbildningsintressen. Ju mer omfattande utgivningen blir desto svårare blir medievalet för biblioteken. I den senaste tidens debatt har bibliotekens inköpspolitik ägnats stor uppmärksamhet. Det har hävdats att inköpen av kvalitetsprodukter av böcker och skivor har minskat till förmån för den mer populära utgivningen. Utredningen bör söka ge en bild av hur medievalet har utvecklats på senare år och därvid särskilt uppmärksamma i vilken utsträckning de boktitlar som fått litteraturstöd har köpts av folkbiblioteken.

Folkbiblioteken har sedan sin tillkomst en ambition att genom läsfrämjande insatser av olika slag nå en allt vidare krets av besökare och låntagare ur alla grupper i samhället. Som ett led i denna strävan har biblioteken under de senaste decennierna utvecklat nya former för utlåningsservicen, exempelvis genom arbetsplatsutlåning, bokbussar och "Boken kommer". Folkbibliotekens nya former av service inom samhällsinformationen och de allmänkulturella inslagen i bibliotekens verksamhet kan också påverka besökargrupperna. Ett annat viktigt inslag i detta sammanhang är den alltmer utbyggda biblioteksverksamheten i skolor och förskolor.

Kommittén bör undersöka i vad mån en ny inriktning av biblioteksverksamheten leder till en attitydförändring gentemot folkbiblioteken från allmänhetens sida och till en förändring i de grupper som använder sig av bibliotekens tjänster. I detta sammanhang bör också belysas hur det läsfrämjande arbetet kan stimuleras genom en samverkan med organisationer och institutioner utanför biblioteken, t.ex. folkbildningsorganisationerna och skolan.

Informations- och medieförsörjningen till olika grupper i samhället är organiserad inom ramen för en integrerad service som omfattar bibliotek av olika typer. Kommittén bör utreda och redovisa olika möjligheter till effektivare samverkan mellan olika kategorier av bibliotek. Jag hänvisar här även till vad jag anfört beträffande samverkan mellan vetenskapliga bibliotek och folkbibliotek i prop. 1977/78:114 (s. 92-95) angående ett centralt organ för informationsförsörjning m.m. I 1978/79 års budgetproposition redovisade jag ett förslag som hade lagts fram av statens kulturråd

rörande stöd till utvecklingen av depåfunktioner vid lånecentralerna. Jag anförde därvid (s. 158) att frågan krävde ytterligare överväganden. Under utredningsarbetet bör även denna fråga bli belyst. Vidare bör i utredningen belysas möjligheterna till samverkan mellan olika bibliotekskategorier när det gäller metodutveckling.

Ett antal olika organisationer, institutioner och myndigheter har på central nivå inflytande över folkbibliotekens utveckling. Här kan nämnas statens kulturråd, delegationen för vetenskaplig och teknisk informationsförsörjning, Svenska kommunförbundet, Bibliotekstjänst och Sveriges allmänna biblioteksförening. Utredningen bör i samråd med dessa organ diskutera möjligheterna att intensifiera samarbetet i syfte att stimulera och fortlöpande utveckla folkbibliotekens verksamhet.

Kommittén bör belysa de ekonomiska förutsättningarna för folkbibliotekens verksamhet från olika utgångspunkter. Härvid bör en analys av olika kostnadskomponenter vara värdefull. Utvecklingen av folkbibliotekens resurser bör sättas i samband med utvecklingen på andra områden där kommunen har ett ansvar, t.ex. film, teater, musik, konstinköp. Kommittén bör därvid belysa folkbibliotekens andel av den kommunala budgeten. Biblioteksresursernas utveckling bör också relateras till utvecklingen allmänt sett av de ekonomiska resurserna i kommunerna och till utbyggnaden av de kommunala skatteutjämningsbidragen.

Ett grundläggande syfte med utredningen bör vara att undersöka effekterna av de statliga stödinsatserna. Härvid bör bl.a. eftersträvas en redovisning av konsekvenserna för de kommunala biblioteksanslagen av förändringar i de statliga bidragens utformning. På grundval av sin analys av dagens förhållanden bör kommittén förutsättningslöst diskutera den framtida utformningen av det statliga stödet till folkbiblioteken. Kommittén bör i detta sammanhang beakta att utrymmet för utbyggnad av såväl den statliga som den kommunala verksamheten kommer att vara mycket begränsat under de närmaste åren.

Kommittén bör i sitt arbete även ta del av erfarenheter av utvecklingen på biblioteksområdet i andra länder.

Utredningsarbetet bör bedrivas i nära samverkan med Svenska kommunförbundet, delegationen för vetenskaplig och teknisk informationsförsörjning och statens kulturråd samt med myndigheter, kommittéer och organisationer som är verksamma inom de områden som berörs av utredningen.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för utbildningsdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst nio ledamöter med uppdrag att utreda frågor rörande folkbibliotekens verksamhet,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta nionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

2. Utredning om ortnamnsverksamheten i riket m.m.

Dir 1980:4

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-24

Departementschefen, statsrådet Wikström anför.

Ortnamnsgivningen och andra ortnamnsfrågor har tilldragit sig ökad uppmärksamhet i samhället under senare år. Frågor om ortnamn aktualiseras i många sammanhang, inte bara i samband med nybebyggelse utan även när det gäller fastighetsregistrering och fastighetsbildning, kartframställning, namngivning av gator, vägar och andra allmänna platser, allmänna anläggningar, post- och järnvägsstationer, vid vägskyltning etc.

Ortnamnsfrågorna väcker ofta intresse bland allmänheten och i massmedia. De kulturhistoriska intressena att bevara ortnamnen och härigenom vidmakthålla kunskap och förståelse om den historiska utvecklingen av kolonisation och bebyggelse m.m. kommer ibland i konflikt med ett behov av namngivning som skapas bl.a. av dagens administrativa utveckling.

De problem som förorsakas av här antydda förhållanden försvåras i viss mån av att det i stor utsträckning saknas allmänt godtagna riktlinjer för ortnamnssättning och av att beslutsbefogenheterna är splittrade. Vissa frågor har reglerats i författning men en allmän lag om ortnamnsfrågor saknas. En kort översikt ger följande bild.

En författning som har generell räckvidd är kungörelsen (1927:380) angående stavning av ortnamn i officiella handlingar.

En annan bestämmelse av allmän karaktär är den föreskrift som ålägger statens lantmäteriverk (LMV) att verka för ett ändamålsenligt och vårdat ortnamnsskick med befogenhet att fastställa ortnamn i den mån sådan befogenhet inte tillkommer annan (11 § 3 lantmäteriinstruktionen 1974:336). Enligt bestämmelser om fastighetsregister beslutar LMV vidare om s.k. traktnamn, som läggs till grund för fastigheters registerbeteckningar (kungörelse (1968:379) om upplåggande av nytt fastighetsregister m.m., omtryckt (1974:1060), samt fastighetsregisterkungörelsen (1974:1059), omtryckt (1979:11). I produktionen av de allmänna kartor som det enligt särskilda föreskrifter åligger LMV att framställa (Kungl. Maj:ts beslut 1966-06-16 och 1973-06-29, de s.k. kartbreven) ingår också fältinsamlingar och urval m.m. av ortnamn på kartorna.

De arkiv för ortnamn m.m. som finns i Uppsala, Lund, Göteborg och Umeå utgör tillsammans med svenskt visarkiv en statlig ortnamnsmyndighet med namnet dialekt- och ortnamnsarkiven samt svenskt visarkiv (DOVA). Denna myndighet har bland annat till uppgift att samla in, bevara, bearbeta och publicera material om ortnamn, ombesörja statliga ortnamnsundersökningar samt avge yttranden i ärenden om fastställande av ortnamn. Ortnamnsarkivet i Uppsala är remissinstans bl.a. för LMV när det gäller traktnamn och traktindelning för fastighetsregistreringen. Riksantikvarieämbetet (RAÄ) har granskningsuppgifter bl.a. i anslutning till den år 1974 beslutade revideringen av registerbeteckningsreformen.

Namn på kommuner och församlingar beslutas av regeringen, vilket följer av regeringens befogenhet att meddela föreskrifter i anslutning till beslut om ändringar i rikets indelning (lag 1979:411 om ändringar i rikets indelning i kommuner, landstingskommuner och församlingar). Av regeringens befogenhet att besluta om kontrakts- och pastoratsindelningen följer också att därmed sammanhängande namnfrågor avgörs av regeringen. Kommunerna

fastställer namn på kvarter, gator och parker i områden med stadsplan såsom en följd av kommunernas ansvar för genomförande av stadsplan och tomtindelning. Kommunerna fastställer även namn på vägar och vissa andra anläggningar under kommunalt huvudmannaskap medan namn på andra vägar bestäms av vederbörande väghållare.

Namn på exempelvis postanstalter, telestationer och järnvägsstationer fastställs av postverket resp. televerket och statens järnvägar efter hörande av ortnamnsarkivet i Uppsala. Namn på andra anläggningar och institutioner torde bestämmas av respektive huvudman. Sålunda torde exempelvis benämningen på nya kyrkobyggnader beslutas av vederbörande församling.

Ortnamnsfrågorna har också vissa internationella aspekter. Inom Norden finns ett intresse av samordning när det gäller de samiska ortnamnen. I större sammanhang deltar Sverige i ett internationellt samarbete i ortnamnsfrågor inom ramen för FN:s ekonomiska och sociala råd. Frågor om standardisering av geografiska namn har behandlats bl.a. vid konferenser åren 1967, 1972 och 1977, varvid vissa resolutioner på detta område har antagits.

Önskemålen om reformer och vägledande uttalanden när det gäller ortnamnsfrågor har framkommit vid flera tillfällen under senare tid. Sålunda beslöt riksdagen i samband med behandlingen av frågan om fullföljande av fastighetsregisterreformen år 1974, att det fortsatta arbetet skulle bedrivas med utgångspunkt från att befintliga ortnamn i princip skulle behållas. Postverket har i samråd med några kommuner påbörjat en försöksverksamhet med adressangivelser för bostadsadresser på landsbygden bestående av vägnamn och nummer. Med anledning av postverkets försöksverksamhet föreslogs i en motion till riksdagen vid 1977/78 års riksmöte, nr 562, att riksdagen hos regeringen skulle anhålla om en utredning om ortnamnens kulturhistoriska värde. Motionen, som hänsköts till följande riksmöte, bifölls av riksdagen (KrU 1978/79:5, rskr 1978/79:22) med hänvisning till förslag av kulturutskottet att en allsidig utredning på ortnamnsområdet borde komma till stånd, varvid borde beaktas synpunkter som utskottet inhämtat från vissa myndigheter.

I de yttranden som kulturutskottet åberopar anförs bl.a. följande.

RAÄ anser att postverkets aktuella försöksverksamhet är oroande. Om systemet med vägnamn och vägnummer genomförs i fråga om post och annan samhällelig service riskerar man att de hävdvunna bebyggelsenamnen på sikt trängs ut och får samma undanskymda roll som kvartersnamnen i städerna numera har. Som en olägenhet med det föreslagna systemet påpekas att det innebär att man utöver postnumren får ännu en sifferkombination – det behövs bara att en enda siffra är fel för att hela adressangivningen skall bli felaktig. Ämbetet anser att det behövs en allsidig utredning om namnfrågor i riket. De kulturhistoriska och sociala värden som ligger i att de hävdvunna ortnamnen bevaras i levande och ändamålsenligt bruk bör utredas liksom de eventuella behoven av en särskild lagstiftning till skydd för landets ortnamn och av en namnnämnd (namnmyndighet). En namnnämnd bör ha fristående karaktär med språklig och kulturhistorisk expertis och representanter för de myndigheter som handlägger namnfrågor.

LMV erinrar om att Svenska kommunförbundet i en framställning år 1976 har föreslagit regeringen att utfärda bestämmelser som bekräftar och utvidgar primärkommunernas rätt att svara för namnsättning av gator, vägar, parker och andra allmänna platser. I LMV:s yttrande över kommunförbundets framställning har verket tillstyrkt att det införs en allmän beslutskom-

petens för primärkommuner beträffande gator och vägar m.m. samt att frågor om beredning, beslut, fullföljd och tillsyn erhåller en författningsmässig reglering.

I nämnda yttrande ansåg LMV emellertid för egen del att frågan helst borde ses i ett större sammanhang. Verket föreslog därför i första hand en utredning med vidare syfte än vad som omedelbart föranleddes av kommunförbundets framställning. Verket förordade att utredningen borde omfatta målinriktningen för ortnamnspolitiken, fördelningen av besluts- och tillsynsbefogenheter i ortnamnsfrågor, förfarandet i sådana frågor samt behovet av en författningsreglering, eventuellt i form av en ortnamnslag.

DOVA erinrar liksom LMV om kommunförbundets skrivelse från år 1976 och ansluter sig i allt väsentligt till vad LMV uttalade i samband med remissbehandlingen. DOVA tillstyrker en utredning som tar sikte på alla delproblem vad gäller ortnamnsverksamheten.

De framställningar och förslag som sålunda har gjorts i ämnet och nu senast riksdagens önskemål ger vid handen att en allsidig utredning bör komma till stånd i ortsnamnsfrågan.

Utredningsuppgiften bör vara att mot bakgrund av samhällets behov av en ändamålsenlig och vårdad ortnamnsgivning och med hänsyn till ortnamnens kulturhistoriska värde formulera allmänna riktlinjer för fastställande av ortnamn och därmed lägga grunden för en god ortnamnspolitik.

Utredningen bör vidare behandla de administrativa problemen i sammanhanget och föreslå en lämplig samordning av beslutsbefogenheter på området. Uredningen bör föreslå regler om förfarandet vid namnsättning, innefattande sådana frågor som vem som är behörig att ta initiativ och i övrigt delta i förfarandet, samt regler om beredning, samråd, beslut, fullföljd av talan och tillsyn. Förslag bör lämnas till författningsbestämmelser i ämnet.

Utredningen bör vidare överväga de av Svenska kommunförbundet väckta frågorna samt de ortnamnsproblem som hänger samman med postverkets tidigare omnämnda försöksverksamhet med nytt adressystem för landsbygdsområden.

Utredningen bör också beakta de internationella aspekter som finns beträffande ortnamnsgivningen.

Utredningen bör beakta vad regeringen har anfört i kommittédirektiv (1978:40) om tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Utredningen skall vidare under arbetets gång bereda berörda personalorganisationer tillfälle att framföra synpunkter i olika sakfrågor.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för utbildningsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppgift att allsidigt utreda ortnamnsfrågorna m.m.,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta nionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

3. Tilläggsdirektiv till utredningen (U 1979:10) om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan

Dir 1980: 33

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Departementschefen, statsrådet Wikström, anför.

I prop. 1978/79: 119 om vissa frågor rörande forskning och forskarutbildning framhölls att de kunskaper som forskarutbildning ger inte bara gäller ett specifikt ämnesområde. Forskarutbildning ger också kritisk skolning, förmåga att förstå och kommunicera resultat av forskning och utvecklingsarbete, förmåga till självständigt arbete m.m., allt färdigheter som kan användas och vara till nytta inom många områden. I propositionen framhölls vidare att det därför kan finnas anledning att förutsättningslöst pröva om det med hänsyn till såväl värdet av genomgången forskarutbildning för tjänsten och verksamheten i fråga som stimulanseffekten på rekryteringen till forskarutbildning kan vara berättigat att för vissa typer av statliga och kommunala tjänster kräva forskarutbildning eller ge sådan utbildning särskilt meritvärde. Denna prövning måste dock beakta de allmänna strävandena inom yrkeslivet att inte ställa upp högre krav för en befattning än arbetet motiverar.

Utbildningsutskottet (UbU 1978/79: 44) delade den uppfattning som förts fram i propositionen. Utskottet fann det således också motiverat att pröva om forskarutbildning bör krävas för flera statliga och kommunala tjänster än nu eller ge särskilt meritvärde. Detta kan, enligt utskottet, exempelvis gälla tjänster inom skolan och arkiv, musei- och biblioteksområdet samt inom planering och utredningsverksamhet. Utskottet erinrar om att det ankommer på regeringen eller på myndighet som regeringen utser att meddela föreskrifter om behörighet eller meritvärdering vid tillsättning av statlig och i vissa fall även kommunal tjänst.

Utredningen om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan har enligt sina direktiv till uppgift att analysera och studera de förutsättningar och villkor under vilka forskning och forskarutbildning bedrivs inom högskolan. Frågorna om meritvärdet av forskarutbildning hör nära samman med utredningens uppdrag. Utredningen bör därför också svara för en kartläggning och redovisning av nuvarande regler i fråga om värdering av forskarutbildning vid tillsättning av offentliga tjänster.

I samband därmed bör utredningen belysa hur dessa regler tillämpats inom olika berörda myndigheter och också hur forskarutbildning faktiskt har värderats som merit vid tillsättning av olika slags tjänster.

Forskarutbildning kan ha meritvärde på flera sätt. Doktorsexamen kan vara ett krav för att erhålla en viss tjänst eller den kan betraktas som en merit utan att vara nödvändig för tjänsten. Man kan också tänka sig att den som har doktorsexamen får högre lön än andra med motsvarande arbetsuppgifter men lägre utbildning. En kartläggning av forskarutbildningens meritvärde bör avse meritvärdet i alla bemärkelser.

Endast för ett mindre antal tjänster fastställs behörighetskrav och regler för meritvärdering av regering och riksdag. Oftast görs den närmare preciseringen av kraven för en viss tjänst av berörd myndighet/arbetsgivare, som också prövar olika sökandes meriter för en viss tjänst. Statsmakterna har således normalt begränsade möjligheter att påverka detta. I vissa tjänstetillsättningsärenden kan dock besvär anföras hos regeringen, vilket ger regeringen möjlighet att påverka urvalet till de berörda tjänsterna.

Lönen för en viss tjänst – och frågan huruvida doktorsexamen skall ge högre lön – avgörs normalt inte av regeringen utan på myndighetsnivå. För att ge en bild av vilka möjligheter t.ex. riksdag och regering har att påverka meritvärderingen av forskarutbildningen bör kartläggningen också avse hur nuvarande regler och praxis i fråga om bedömning av doktorsexamen i olika sammanhang tillkommit.

Fr.o.m. den 1 juli 1980 kommer ändrade regler att gälla för behörighet till forskarutbildning. De innebär att stora grupper med icke-traditionell universitets/högskoleutbildning (t.ex. sjuksköterskor och förskollärare) får allmän behörighet till forskarutbildning. Utredningen bör göra en analys av frågan för vilka arbetsuppgifter inom dessa yrkesgruppers område som det vore befogat att ge forskarutbildning meritvärde.

I samband med kartläggningen bör utredningen undersöka hur företrädare för såväl arbetsgivare och löntagarorganisationer som högskolan ser på meritvärdet av forskarutbildning vid tillsättning av offentliga tjänster.

Om utredningen, med hänsyn till den tidsplan för utredningsarbetet som angetts i utredningens ursprungliga direktiv, så finner nödvändigt får kartläggningen begränsas till att avse en eller flera samhällssektorer. Utredningen bör i så fall lämna förslag i fråga om dels vilket ytterligare kartläggningsarbete som bör genomföras efter det att utredningen avslutat sitt arbete, dels hur ett eventuellt forsatt kartläggningsarbete bör organiseras.

Utredningen bör lägga fram de förslag den på grundval av resultatet av kartläggningen finner angelägna. I anslutning till eventuella förslag bör redovisas antal befintliga tjänster och "förnyelsetakt" för de tjänstekategorier som berörs av eventuella förändringar.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen utvidgar uppdraget för utredningen om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan i enlighet med vad jag har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

4. Utvärdering av det statliga stödet till bokhandeln m.m.

Dir 1980:36

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-17

Statsrådet Wikström anför.

Efter beslut av riksdagen våren 1977 (prop. 1976/77:81, KrU 1976/77:39, rskr 1976/77:239) infördes budgetåret 1977/78 försöksvis ett statligt ekonomiskt stöd till bokhandeln. Stödet utgörs främst av kreditstöd till mindre och medelstora fullsorterade boklådor, s.k. A-boklådor. Det statliga kreditstödet har formen av dels kreditgarantier, dels investeringslån och avskrivningslån. Innevarande budgetår får kreditgarantier beviljas intill ett belopp av sammanlagt 1,5 milj. kr. Investeringslån och avskrivningslån får ges med totalt 2,4 milj. kr. Det statliga kreditstödet handhas av Bokbranschens finansieringsinstitut AB (BFI). Bolaget ägs av bokförlagen. Statligt bidrag

utgår även till det kompletteringslager som finns hos distributionsföretaget AB Seelig & Co. Det är i första hand mindre men fullsorterade boklådor som har nytta av att genom beställningar från kompletteringslagret kunna erbjuda sina kunder ett brett sortiment utan att själva svara för lagerhållningen. Villkoren för statsbidraget regleras i ett särskilt avtal mellan staten och Seelig. Statligt stöd ges vidare till utbildning av företagsledare inom bokhandelsbranschen. Innevarande budgetår utgår ett stöd till kompletteringslagret på 1.175.000 kr. Till företagsledarutbildningen utgår 110.000 kr.

För bokhandelsstödet gäller förordningen (1977:395, ändrad senast 1979:841) om försöksverksamhet med statligt kreditstöd till bokhandel.

I 1977 års proposition om bokhandelsstöd förordades att de olika stödformerna skulle prövas under en treårsperiod som sträckte sig t.o.m. budgetåret 1979/80. En utvärdering av insatserna skulle därmed kunna påbörjas först hösten 1980. För att undvika avbrott i verksamheten under budgetåret 1980/81 har försöksperioden sedermera, enligt förslag i prop. 1977/78:99 resp. 1979/80:100 bil.12, förlängts till fyra år. Därvid har förutsatts att utvärderingen blir utförd vid en sådan tidpunkt att ställning till fortsatta insatser kan tas hösten 1980. Det är således nu aktuellt att starta arbetet med utvärderingen. Denna uppgift bör anförtros en särskild utredare.

Utredarens uppgift bör vara att söka bedöma om de införda stödformerna till bokhandeln har varit ändamålsenliga. Därvid bör uppmärksammas de frågor som i prop. 1976/77:81 och i den efterföljande riksdagsbehandlingen ansågs böra prövas under försöksperioden, t.ex. de organisatoriska formerna för verksamheten. Under de år som bokhandelsstödet har verkat har frågor som rör bokdistributionen och bokhandelns situation ofta förekommit i debatten. Någon nämnvärd kritik har dock inte riktats mot utformningen av de statliga stödformerna. De redovisningar som BFI har lämnat för de första två verksamhetsåren visar att intresset för det statliga kreditstödet har varit mycket stort.

Ett av de skäl som i prop. 1976/77:81 anfördes för att stödinsatserna till bokhandeln skulle ha karaktär av försöksverksamhet var en förhoppning om att så småningom få till stånd en harmonisering av distributionsstödet till bokhandeln med utgivningsstödet till bokförlagen. Vid den tidpunkt då propositionen lades fram pågick en utredning beträffande litteraturstödet. De förslag beträffande sammankopplingar mellan bokhandelsstöd och utgivningsstöd som utredningen presenterade sommaren 1977 i betänkandet (Ds U 1977:14) Statligt litteraturstöd blev hårt kritiserade vid remissbehandlingen och ledde aldrig till några åtgärder i samband med att litteraturstödet reformerades enligt förslag i prop. 1977/78:99. Inte heller förslag som framfördes av olika remissinstanser ansågs vid de överväganden som gjordes i propositionsarbetet ha tillräcklig bärkraft. Behovet av balans mellan insatserna i produktions- och distributionsleden kvarstår dock. Det framgår tydligt av de senaste årens utveckling inom bokbranschen. Utredaren bör vara oförhindrad att i sina överväganden också pröva förändringar av litteraturstödet. Kreditstödet till mindre och medelstora förlag bör härvid också kunna behandlas. Jag vill i detta sammanhang påminna om vad jag framhöll i prop. 1977/78:99 (s. 86) beträffande nödvändigheten att fortlöpande ompröva de statliga insatserna med hänsyn till de ofta snabba förändringar som sker på bokområdet.

Utgångspunkten för utredaren skall vara att de förslag som kommer att läggas fram i sin helhet ryms inom nu anvisade medel för bokhandels- och

litteraturstöd. De av regeringen utfärdade direktiven (Dir 1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer skall även tillämpas på nu ifrågavarande utredningsarbete.

Utredarens bedömningar av bokhandelsstödets effekter bör självfallet göras mot bakgrund av en så fyllig bild som möjligt av bokbranschens situation. På grund av den begränsade tid som står till förfogande för utredningsarbetet är utredaren i huvudsak hänvisad till att utnyttja redan gjorda undersökningar. De utredningar som gjorts av Ekonomiska forskningsinstitutet vid Handelshögskolan i Stockholm på uppdrag av Svenska bokförläggareföreningen kan härvid ha intresse. Detsamma gäller statens pris- och kartellnämnds branschstudier. Skulle det visa sig möjligt att, trots tidspressen, genomföra vissa begränsade studier som skulle ha stort värde för utvärderingen bör utredaren ha möjlighet att ta initiativ till sådana.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för utbildningsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utvärdera det statliga stödet till bokhandeln,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta nionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

5. Distribution av innehållet i dagstidningar till synskadade

Dir 1980:59

Beslut vid regeringssammanträde 1980-07-10

Departementschefen, statsrådet Wikström, anför

Sedan lång tid tillbaka har man sökt finna vägar att göra den tryckta informationen i samhället tillgänglig för synskadade. Olika metoder har därvid prövats såsom utgivning av böcker och tidskrifter i punktskrift, tidningar, tidskrifter och böcker intalade på ljudkassett, distribution över radionätet och telenätet av innehållet i tryckta skrifter samt inläsningstjänst. Viktiga insatser görs av vissa handikapporganisationer, främst Synskadades riksförbund (SRF) och Föreningen Sveriges dövblinda (FSDB). Fr.o.m. budgetåret 1977/78 har dessa organisationer anslag över statsbudgeten för viss tidningsutgivning. För budgetåret 1980/81 utgör dessa medel ca 2,2 milj.kr.

Av stor betydelse har varit de av landsting och kommuner finansierade lokala s.k. taltidningar som – utgivna en eller två gånger i veckan – förmedlar en översikt av det viktigaste nyhetsmaterialet.

Från de synskadades organisationer har emellertid understrukits att den information som härigenom blir tillgänglig, av naturliga skäl är synnerligen begränsad. Gles utgivning och litet omfång liksom den neutrala ställning som dessa tidningar självfallet måste inta gör att de kan uppfattas som ett uttryck

för en särbehandling som handikapporganisationerna är ytterst angelägna att komma bort ifrån.

I stället har intresset under senare år koncentrerats till möjligheterna att göra innehållet i dagstidningarna tillgängligt för synskadade. På initiativ såväl från SRF som från enskilda tidningar har en försöksverksamhet påbörjats med distribution av en för ändamålet redigerad bandad eller radiosänd version av resp. tidning till abonnenter som på grund av nedsatt synförmåga inte kan läsa tidningen i svartskrift. Önskemål har även framförts att också tidskrifter i ökad omfattning skall göras tillgängliga på kassett.

I regeringens proposition 1976/77:87 om insatser för handikappades kulturella verksamhet har jag bl.a. anfört ... "det (är) angeläget att samhället underlättar för synskadade att ta del av det allmänna informationsutbudet. Taltidningsupplagor av lokala tidningar är i detta sammanhang en idé värd att prövas."

Sedan SRF vid årsskiftet 1977/78 hos regeringen ansökt om bidrag ur allmänna arvsfonden för en sådan försöksverksamhet har dels bidrag anvisats till förbundet för ledning och utvärdering av projektet, dels bidrag utgått till vissa tidningar för den praktiska försöksverksamheten. Sålunda har tidningen Kronobergaren i Växjö kunnat utges i en kassettupplaga fr.o.m. den 24 december 1977 och Vestmanlands Läns Tidning i Västerås med samma distributionsmetod under en tremånadersperiod med början den 29 oktober 1979. Slutligen har av Norrländska Socialdemokraten i Luleå distribuerats en edition till synskadade via radionätet sedan den 15 september 1979.

Den produkt som på detta sätt har tillhandahållits de synskadade har bestått i en redigerad version av varje dags tidning intalad på band, så avpassad att uppspelningen tar ca en timme. Detta innebär att kassettupplagan innehåller ett urval av materialet. Man har haft som ambition att innehållet så troget som möjligt skall motsvara den ordinarie tidningens. Ledare- och kulturmaterial ingår därför i kassettupplagan liksom sport, underhållning och annonser. Färdigställandet av den redigerade versionen har visat sig kräva två-tre heltidsarbetande journalister. Erfarenheten har visat att detta sätt att göra urval och behandla materialet motsvarar mottagarnas önskemål. Inom SRF har en första delrapport sammanställts som belyser erfarenheterna av försöksverksamheten. En ytterligare rapport väntas sommaren 1980.

Till regeringen har inkommit ett antal framställningar om bidrag till nya försök med distribution till synskadade av innehållet i dagstidningar och tidskrifter. Innan ställning kan tas till ansökningarna bör de hittills fullföljda och nu pågående försöken utvärderas. Däremot bör den pågående försöksverksamheten inte avbrytas förrän utvärderingen skett.

Den utvärdering av försöksverksamheten som nu bör komma till stånd bör utföras skyndsamt av en särskild utredare. Den bör vara slutförd senast i början av år 1981.

Utredaren bör belysa försöksverksamhetens omfattning och effekter i olika avseenden, problem som varit förbundna med densamma samt kostnaderna för de olika försöken. Utredaren bör i första hand undersöka dagstidningarnas egna möjligheter att finansiera talversioner av tidningarna. Därvid bör särskilt studeras möjligheterna att producera och distribuera talversioner m.m. med full kostnadstäckning, dvs. med medel från prenumerationer och annonser. I det sammanhanget bör erinras om handikapputredningens förslag om att kostnaderna för en kassettupplaga av dagstidningar skall betraktas som en normal kostnad för tidningarna och täckas på

samma sätt som dessas övriga kostnader.

Det är också väsentligt att olika möjligheter att begränsa tidningarnas kostnader blir belysta. Bl.a. bör undersökas om det finns möjligheter till samarbete mellan olika tidningar utan att syftet med verksamheten förfelas. Utredaren bör också undersöka intresset för samverkan i fråga om det material som nu finns i de av kommuner och landsting utgivna taltidningarna.

Vidare bör utredaren belysa det intresse som kan finnas hos andra än de synskadade för en kassettversion av dagstidningarna samt de problem resp. ekonomiska fördelar som kan uppstå vid en vidgad distribution. Jag tänker här bl.a. dels på vissa begåvningshandikappade, dels på personer som på grund av förlamningar eller neurologisk skada inte kan hantera en tidning.

Utredaren bör beakta vad som har anförts i regeringens direktiv (1980:20) angående finansiering av reformer.

Den övervägande kostnaden för kassett – eller radiodistribuerade tidningar för synskadade torde ligga på det redaktionella arbetet, snarare än på distributionssidan. Det är dock önskvärt att utvärderingen ger ett underlag för bedömning av vilka krav olika distributionsmetoder ställer i tekniskt, ekonomiskt och administrativt avseende samt vilka juridiska och avtalsmässiga problem som kan vara förknippade med verksamheten. Såvitt gäller distribution över radionätet bör samråd äga rum med radiorättsutredningen (U 1979:05).

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för utbildningsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utvärdera försök med olika former av distribution av innehållet i dagstidningar till synskadade och att därvid belysa de problem som jag här har berört

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren. Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta nionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

6. Tilläggsdirektiv till närradiokommittén (U 1978:11)

Dir. 1980:66

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-12

Departementschefen, statsrådet Wikström, anför

Genom beslut den 20 juli 1978 bemyndigade regeringen mig att tillkalla en kommitté med uppdrag att leda en försöksverksamhet med närradio och när-TV samt att med ledning av erfarenheterna från denna försöksverksamhet lämna förslag om en eventuell permanent verksamhet med närradio och när-TV. Kommittén har antagit namnet närradiokommittén (U 1978:11).

Riksdagen beslöt den 13 mars 1980 att som sin mening ge till känna för

regeringen vad kulturutskottet anfört om närradiokommitténs verksamhet (KrU 1979/80:24, rskr 178). Utskottet anför i sitt betänkande följande. 1978 års beslut om radion och televisionen innebar bl.a. att försök med s.k. närradio skulle inledas. Så har också skett, och försöksverksamheten leds av närradiokommittén. Kommittén har sökt kontakt med Sveriges Lokalradio för att undersöka möjligheterna till samarbete. I motion 1273 uttalas nu att det uppdrag som närradiokommittén fått av regeringen förefaller vara så snävt att det är svårt att förverkliga ett samarbete mellan kommittén och lokalradion.

I motionen skisseras vissa försöksmodeller som bör förverkligas innan slutlig ställning tas till erfarenheterna av närradioförsöken. I motionen hävdas att detta kan bli praktiskt möjligt om regeringen vidgar kommit- téns direktiv och utsträcker försöksperioden t.o.m. 1982. Riksdagen bör enligt motionen göra en hänvändelse till regeringen av denna innebörd. Något avbrott i den försöksverksamhet som nu pågår aktualiseras inte i motionen.

Närradiokommittén bedriver sin verksamhet enligt riktlinjer som godkänts av riksdagen vid riksmötet 1977/78 (prop. 1977/78:91 och 144, KrU 1977/78:24, rskr 1977/78:337). Bestämmelser om verksamheten har meddelats i lagen (1978:479) om försöksverksamhet med närradio. En samverkan mellan närradion och lokalradion enligt de modeller som redovisats i motionen måste föregås av ett klarläggande av vilka regler som skall gälla för denna nya verksamhet. Även finansieringsfrågan måste övervägas, eftersom lokalradion och närradion finansieras på helt olika sätt.

Utskottet finner det önskvärt att förutsättningar skapas för en verksamhet av den art som avses i motionen 1273. Närradiokommittén bör därför ges vidare direktiv och försöksperioden förlängas. Vad utskottet nu anfört med anledning av motion 1273 bör riksdagen som sin mening ge till känna för regeringen.

Närradiokommittén bör i anledning av riksdagens beslut nu ges tilläggsdirektiv. Det bör åligga kommittén att inleda överläggningar med Sveriges Radio aktiebolag (SR) och Sveriges Lokalradio aktiebolag (LRAB) för att utreda hur en sådan radioverksamhet som den av riksdagen åsyftade skulle kunna komma till stånd hos LRAB. Härvid har kommittén att utgå från att den nya verksamheten skall bedrivas med tillämpning av de program- och ansvarsregler som gäller för LRAB:s programverksamhet. Det är således enligt 5 § radiolagen LRAB som har att ta ställning till hur den avsedda verksamheten skall utformas.

Vid överläggningarna bör kommittén söka nå sådan överenskommelse med bolagen som ger kommittén insyn i verksamheten och som gör det möjligt för kommittén att medverka vid uppläggningen och utvärderingen av verksamheten.

Den försöksverksamhet och utvärdering av närradio och när-TV som avses i regeringens direktiv den 20 juli 1978 skall fortgå enligt den tidsplan som kommittén nu arbetar efter. Enligt vad jag har erfarit har kommittén för avsikt att i februari 1981 avlämna ett betänkande om närradio som skall kunna ligga till grund för en prövning av frågan om närradio. Jag utgår från att detta betänkande inte kommer att försenas till följd av dessa tilläggsdirektiv.

De av regeringen utfärdade direktiven (Dir. 1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer skall gälla på här aktuellt utredningsarbete.

Jag hemställer att regeringen utvidgar närradiokommitténs uppdrag i enlighet med vad jag nu har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Utbildningsdepartementet)

Jordbruksdepartementet

1. Utredning om boxningens skadeverkningar

Dir 1979:148

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför.

Den professionella boxningen är sedan år 1969 förbjuden i Sverige (prop. 1969:118, 1 LU 1969:51, rskr 1969:344, SFS 1969:612). I samband med att detta förbud infördes, liksom vid upprepade tillfällen därefter, har statsmakterna haft att ta ställning till frågan om boxningsförbudet bör utsträckas till att gälla amatörboxning. Det har inte ansetts föreligga skäl att föreslå en sådan utvidgning av förbudet. Samtidigt har emellertid uttalats att detta ställningstagande bör omprövas, om någon väsentlig punkt i de säkerhetsföreskrifter som gäller vid boxning inte iakttas eller om dessa föreskrifter visar sig otillräckliga för att i önskad grad undanröja de hälsorisker som kan vara förknippade med boxningsutövningen.

De säkerhetsföreskrifter som åsyftats är utarbetade av en av de nordiska regeringarna efter initiativ av Nordiska rådet tillsatt medicinsk expertkommitté. Kommitténs överväganden och förslag är redovisade i betänkandet "Boksningens medicinske skadevirkninger" (Nordisk utredningsserie 1967:16). Föreskrifterna omfattar 16 punkter. Av dessa innebär en att den nedre åldersgränsen för deltagande i boxningstävlingar för amatörer bör vara minst 17 år. Som motivering härför framhöll kommittén att helt unga boxare i regel är mera övermodiga och oförsiktiga än de äldre boxarna. Ofta saknar de dessutom i högre grad tillfredsställande förståelse för eventuella risker och har inte hunnit tillägna sig en tillräcklig defensivteknik.

År 1969 skedde i Sverige till följd av riksdagens uttalande en anpassning till denna åldersgräns. Motsvarande åtgärder vidtogs däremot inte i övriga nordiska länder. Svenska deltagare i nordiska juniorboxningar kom därigenom genomsnittligt att ha mindre matchrutin än motståndarna från andra nordiska länder. Svenska boxningsförbundet utverkade med hänvisning härtill år 1976 riksidrottsstyrelsens bifall till en sänkning av åldersgränsen till 15 år. Riksidrottsstyrelsens ställningstagande innebar att en sådan åldersgräns kunde accepteras under den tid som utredningar om boxningens skadeverkningar fullföljs.

Riksdagen har vid flera tillfällen i anledning av bl.a. motioner och budgetpropositioner deklarerat att säkerhetsföreskrifterna bör tillämpas "utan något väsentligt undantag". Riksdagen har också uttalat att en sänkning av åldersgränsen från 17 till 15 år innebär en sådan väsentlig avvikelse från säkerhetsföreskrifterna.

Riksdagen (KrU 1977/78:19, rskr 1977/78:216) har, bl.a. mot denna bakgrund, förordat att en ingående undersökning görs med syfte att om

möjligt klarlägga i vilken omfattning boxare ådragit sig bestående skador vid boxning. Regeringen har därefter fört överläggningar med Sveriges riksidrottsförbund och Svenska boxningsförbundet för att klargöra möjligheterna att utföra de av riksdagen begärda undersökningarna. Förbunden har därefter gjort en utredning. Detta material håller på att ställas samman och avses bli presenterat för regeringen inom kort.

Med hänsyn till kravet på objektivitet och opartiskhet i bedömningen av boxningens skadeverkningar bör nu en särskild utredare tillkallas. Denne bör, med utgångspunkt i bl.a. det av idrottsrörelsen redovisade materialet, genomföra den av riksdagen begärda utredningen. Utredningen bör avse tiden efter 1969 års riksdagsbeslut. I utredningen bör vidare redovisas de erfarenheter man inom idrottsrörelsen har av tillämpningen av säkerhetsföreskrifterna. Utredningen skall bedrivas skyndsamt och innefatta förslag till åtgärder från statsmakternas sida.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppgift att utreda frågan om boxningens skadeverkningar,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Jordbruksdepartementet)

2. Tilläggsdirektiv till utredningen om rennäringens ekonomiska förhållanden

Dir 1980:13

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-14

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför.

Med stöd av regeringens bemyndigande den 28 juni 1979 tillkallade chefen för jordbruksdepartementet en särskild utredare med uppdrag att utreda rennäringens ekonomiska förhållanden (Dir 1979:116).

Rennäringen är en självklar del av näringslivet i de nordligaste länen och utgör basen för samisk sysselsättning och bosättning. Rennäringen är därmed också bärare av en särpräglad kultur. Det är enligt min mening angeläget att rennäringens villkor är sådana att den kan leva vidare och utvecklas. De ekonomiska förutsättningarna för rennäringen och därmed sammanhängande frågor bör därför prövas av en parlamentarisk kommitté.

De allmänna principer som ligger till grund för samhällets insatser inom jordbrukets, fiskets och trädgårdsnäringens områden bör i allt väsentligt kunna tillämpas även på rennäringen. Därmed bör det vara möjligt att utnyttja de naturliga resurser för renskötsel som finns inom landet samtidigt som andra samhällsintressen tillgodoses. Frågan om angivande av ett inkomstmål för rennäringen är emellertid betydligt mera komplicerad än

beträffande jordbruket, fisket och trädgårdsnäringen, eftersom samefamiljen regelmässigt måste kombinera renskötseln med andra yrken och verksamheter för att uppnå full sysselsättning och godtagbara inkomster. Det gäller i första hand jakt, fiske, slöjd och andra grenar som tillvaratar och förädlar produkter från rennäringen. Det statistiska materialet över rennäringens produktions- och inkomstförhållanden är bristfälligt och tillförlitliga beräkningar eller analyser av renskötselns avkastning finns inte. I utredningsuppdraget bör därför ingå att närmare kartlägga de olika biologiska och ekonomisk-administrativa faktorer som bestämmer renskötselns utformning och lönsamhet.

Svenska samernas riksförbund har hänvisat till vad som gäller i Norge i fråga om rennäringen. Kommittén bör studera dessa förhållanden och bedöma vilka erfarenheter som kan dras.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla ytterligare två ledamöter med uppdrag att utreda rennäringens ekonomiska förhållanden,

att regeringen utvidgar uppdraget till utredningen i enlighet med vad jag har anfört.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Jordbruksdepartementet)

3. Kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden

Dir 1980:17

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-13

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför.

Redan i 1947 års beslut om jordbrukspolitiken angavs som mål att den i jordbruket arbetande befolkningen skulle få samma möjligheter som utövarna av andra näringar att uppnå en skälig inkomststandard och bli delaktig i den allmänna välståndsstegring, som kunde ske i fortsättningen. Detta s.k. inkomstmål kom under 1950-talet att preciseras genom att direkta jämförelser gjordes mellan vissa jordbrukargrupper och industriarbetare. Senare har huvudvikten lagts vid den relativa utvecklingen av inkomsterna, varvid syftet har varit att jordbrukarinkomsterna skulle följa löneutvecklingen för industriarbetare. Tekniken för att uppnå denna inkomstföljsamhet har varierat. Som medel för att uppnå inkomstmålet har använts prisstöd och åtgärder för att främja jordbrukets rationalisering.

Vid sin behandling av frågan om jordbrukarnas inkomstförhållanden framhöll 1972 års jordbruksutredning bl.a. att inkomstjämförelser mellan jordbrukare och industriarbetare kompliceras av svårigheterna att jämföra en företagargrupp med en löntagargrupp, framför allt när det gäller kapitalvärdering samt intäkter av och kostnader för den egna bostaden. Utredningen ansåg det inte vara möjligt att inom inflationsskyddets ram uppställa automatiska regler för beaktande av uppkommande kapitalvinster

eller kapitalförluster. Hänsynstagande till sådana vinster eller förluster borde därför enligt utredningens mening liksom dittills ske på bedömningsmässiga grunder i samband med prisöverläggningarna.

I 1977 års jordbrukspolitiska beslut har inkomstmålet en central position (prop. 1977/78:19, JoU 1977/78:10, rskr 1977/78:103). Målet formulerades så att ett huvudsyfte med jordbrukspolitiken skall vara att tillförsäkra dem som är sysselsatta inom jordbruket i alla delar av landet en ekonomisk och social standard som är likvärdig med den som jämförbara grupper uppnår. Riksdagen preciserade inte inkomstmålet genom att ange vilka grupper som bör jämföras och hur jämförelsen bör tillgå. Frågan om hur inkomstföljsamhet skall uppnås hänsköts till prisöverläggningarna.

Frågan om jordbrukarnas inkomstföljsamhet behandlades våren 1978 av riksdagen (prop. 1977/78:154, JoU 1977/78:34, rskr 1977/78:348) i samband med att riksdagen godkände förslag till prisreglering på jordbruksprodukter för treårsperioden 1978/79-1980/81. Beslutet innebär bl.a. att den tidigare direkta kopplingen till avtalen på LO-SAF-området släpptes. I stället skall löneutvecklingen för de stora kollektiven i första hand beaktas och jämförelseunderlaget breddas. Inkomst- och lönsamhetsförhållanden för andra småföretagargrupper skall även kunna beaktas. Hänsyn skall också kunna tas till de olika förhållanden som påverkar den ekonomiska och sociala standarden inom jordbruket. I propositionen uttalas att det är angeläget att undersökningar fortlöpande sker bl.a. av arbetsåtgången inom jordbruket och levnadsstandarden för olika grupper jämte de prestationer som standarden grundar sig på. Det kan därvid vara av intresse att beakta att en avsevärd del av åkerarealen brukas på arrende. Resultatet av dessa undersökningar bör enligt propositionen ingå i det material som läggs till grund för de bedömningar som inför varje regleringsperiod bör göras om huruvida inkomstmålsättningen uppnåtts.

Under år 1978 tillsatte lantbruksekonomiska samarbetsnämnden en särskild projektgrupp med uppgift att ge en bredare belysning av levnadsstandarden för jordbrukare och jämförbara grupper. Gruppen avser att vid överläggningarna hösten 1980 inför en ny prisregleringsperiod presentera material härom.

Riksdagen behandlade samma fråga våren 1979 (JoU 1978/79:37, rskr 1978/79:418) i anledning av motionen 1978/79:755, i vilken hemställdes att vissa frågor rörande jordbrukarnas inkomstföljsamhet och markpriserna närmare skulle utredas. Jordbruksutskottet erinrade med anledning av motionen om att ett omfattande material över inkomst- och lönsamhetsutvecklingen i jordbruket fortlöpande tagits fram som underlag för prisöverläggningarna samt att vid prisöverläggningarna våren 1978 beslutats att material skulle redovisas som belyser levnadsstandarden för jordbrukare och för jämförbara grupper liksom de prestationer som standarden grundar sig på. Huvuddelen av de frågor som berörs i motionen torde enligt utskottet kunna innefattas i den levnadsstandardundersökning som just påbörjats.

Utskottet framhåller vidare att 1972 års jordbruksutredning inte gjorde någon ingående analys av hur penningvärdeförändringarnas inverkan på beräkningen av inkomstutvecklingen skall beaktas. Utskottet anser att hithörande frågor, till vilka också bör hänföras frågan om markpriserna, bör ingående analyseras. Därvid bör enligt utskottet särskilt beaktas den omständigheten att en betydande del av landets åkerareal brukas på arrende. Det bör enligt utskottet ankomma på regeringen att ta närmare ställning till om en sådan analys bör genomföras i samband med det arbete som pågår

inom den förut nämnda projektgruppen vid lantbruksekonomiska samarbetsnämnden eller om en särskild utredning bör tillsättas för ändamålet. Utskottet hemställde att riksdagen som sin mening skulle ge regeringen till känna vad utskottet anfört med anledning av motionen. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Frågan om hur kapitalutvecklingen inom jordbruket skall beaktas vid inkomst- och lönsamhetsberäkningarna har varit föremål för diskussion särskilt under perioder med snabb inflation. Så skedde redan under den tid då totalkalkylen över jordbrukets intäkter och kostnader utgjorde grundvalen för prissättningen på jordbrukets produkter. Frågan behandlades ingående i betänkandet (SOU 1950:29) Arbets- och kapitalkostnader i jordbrukskalkylen. I betänkandet gjorda överväganden rörande kapitalvinster kom emellertid inte att inverka på den på jordbrukskalkylen grundade prissättningen. I de s.k. typjordbrukskalkyler som upprättades inför de prisöverläggningar, som år 1959 ledde till det s.k. sexårsavtalet, räknades dock vissa kapitalinkomster som inkomst, jämställd med arbetsinkomst.

Frågan togs senare upp av jordbruksstatistikkommittén. I sitt betänkande (Ds Jo 1968:9) Jordbruksstatistiska undersökningar m.m. förordade kommittén, mot bakgrund av uttalanden i 1967 års riksdagsbeslut, att jordbrukets inkomstförhållanden skulle följas genom lönsamhetskalkyler och levnadsstandardberäkningar. Lönsamhetsberäkningarna borde utformas enligt företagsekonomiska principer och avse rationella jordbruk som väntas kunna bestå på längre sikt. Som resultatmått borde enligt kommittén användas förräntningsprocenten på i huvudsak allt investerat kapital. Levnadsstandardundersökningar var av intresse för de mindre jordbruken. Kommittén förordade i detta fall som resultatmått den totala disponibla inkomst som kan läggas till grund för familjens levnadsstandard, dvs. summan av arbets- och kapitalinkomst för brukaren med medhjälpande familjemedlemmar (hustru och barn under 16 år). De principer som sålunda angetts för lönsamhetskalkyler och levnadsstandardundersökningar har i huvudsak följts vid prisöverläggningarna sedan början av 1970-talet. Som framgår av det sagda har frågan om eventuella kapitalvinster på olika sätt funnits med vid prisöverläggningarna inför varje prisregleringsperiod. Nämnas bör också att, man numera vid kapitalkostnadsberäkningarna värderar lånefinansierade kapitaltillgångar till anskaffningsvärdet, medan tillgångar finansierade med eget kapital värderas till återanskaffningsvärdet. Detta beräkningssätt ger lägre kostnadsersättning till jordbruket än tidigare tillämpad metod, enligt vilken också lånefinansierade kapitaltillgångar värderades till återanskaffningsvärdet.

För egen del vill jag först framhålla att en inflationistisk utveckling har en rad svåröverskådliga återverkningar på det ekonomiska livet. En effekt är att det reella värdet på skulder minskar, vilket leder till en förmögenhetsöverföring från långivare till låntagare. En annan effekt är att olika slag av realtillgångar nominellt stiger i värde. Om värdestegringen är större än som motiveras av penningvärdets fall uppstår en vinst. Förstnämnda fenomen har direkt samband med inflationen och ger låntagaren en fördel, som kan betecknas som inflationsvinst. En värdestegring på realtillgångar behöver inte ha något samband med inflation. Vid en snabb inflation ökar dock efterfrågan på vad som uppfattas som värdesäkra tillgångar, vilket i sin tur höjer priset på dessa.

Mot bakgrund av vad jag nu har anfört anser jag att hithörande frågor bör utredas. Med hänsyn till den betydelse frågorna har för prissättningen på

jordbruksprodukter bör en särskild kommitté tillkallas för ändamålet.

Kommitténs huvuduppgift bör vara att studera och lämna förslag till hur förmögenhetsförändringarna skall beaktas vid de beräkningar som ligger till grund för bedömningen av lantbrukarnas inkomstförhållanden och lönsamheten i näringen. Förslaget bör utformas med utgångspunkt i gällande riktlinjer för jordbrukspolitiken. Kommittén bör därvid redovisa inkomstutvecklingen för lantbrukarna och för andra jämförbara grupper. Likaså bör kommittén jämföra förändringarna av tillgångar och skulder för olika grupper av lantbrukare och andra jämförbara grupper och analysera hur dessa påverkat resp. gruppers standard. Därvid bör utgångspunkten vara att så långt möjligt enhetliga bedömningsgrunder används. En jämförelse med inkomst- och lönsamhetsförhållandena för andra jämförbara grupper och inom andra näringar bör även göras. Härvid bör kommittén beakta att en förmögenhetstillväxt inte på samma sätt som den årliga inkomsten är tillgänglig för konsumtion liksom att lantbruket är mycket kapitalkrävande inte minst därför att det är beroende av mark och byggnader. För att starta ett lantbruksföretag av familjestorlek krävs som regel avsevärt mer kapital än för att starta ett företag av motsvarande storlek i andra branscher. Vidare bör kommittén beakta den omständigheten att en betydande del av landets åkerareal eller ca 40 % brukas på arrende.

Kommittén bör beakta det särskilda utredningsarbete som har utförts av lantbruksekonomiska samarbetsnämnden på detta område.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst sex ledamöter med uppdrag att utreda vissa frågor angående kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Jordbruksdepartementet)

4. Sockernäringen

Dir 1980:18

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-13

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför.

Odlingen av sockerbetor i Sverige är koncentrerad till i första hand Skåne samt Öland och Gotland. Strösocker tillverkas vid sex fabriker, varav fyra i Skåne, en på Öland och en på Gotland. Vid en fabrik i Skåne tillverkas råsocker. Samtliga fabriker ägs av Svenska sockerfabriks AB, som dessutom i Arlöv driver ett raffinaderi för förädling av inhemskt och importerat råsocker till socker av specialkvaliteter, främst bitsocker.

Sockerkonsumtionen har under 1970-talet varit i genomsnitt ca 338.000 ton per år. Under åren 1977 och 1978 minskade den till ca 331.000 resp. ca 324.000 ton medan den under år 1979 ökade till ca 342.000 ton. Enligt av riksdagen antagna riktlinjer har sockerbetsarealen som en följd av konsumtionsminskningen reducerats från 53.000 ha år 1978 till 51.500 ha år 1979. Förslag föreligger om oförändrad areal för år 1980. Produktionen av socker och sirap från svensk skörd har under perioden legat vid ca 300.000 ton. För år 1979 uppgick importutrymmet till ca 12,5 % av den totala sockerkonsumtionen.

Den svenska sockernäringens omfattning och utformning utreddes senast av statens industriverk i rapporten (SIND 1976:4) Sockerindustri och av 1972 års jordbruksutredning i betänkandet (SOU 1977:17) Översyn av jordbrukspolitiken. I båda utredningarna konstaterades bl.a. att betodlingen är mer lönsam för odlarna än vad jämförbara grödor är samt att svensk sockerproduktion i framtiden bedöms vara internationellt konkurrenskraftig. Industriverket föreslog bl.a. att den inhemska produktionen tillåts öka genom att betodlingsarealen utökas successivt i takt med produktivitetsökningen inom sockerindustrin, att möjligheterna att öka betodlingen på Öland och Gotland undersöks samt att anknytningen till EG beträffande villkoren för betodlare och sockerindustri upphör.

Jordbruksutredningen konstaterade att bl.a. beredskaps-, sysselsättnings- och växtföljdsskäl motiverar en jämförelsevis omfattande odling av sockerbetor. Om man eftersträvar så billigt socker som möjligt för konsumenterna borde däremot en stor import föredras, eftersom denna sannolikt i de flesta lägen kommer att ställa sig billigare än inhemsk sockerframställning. Även handelspolitiska skäl motiverar enligt utredningen att den svenska sockerbetsodlingens storlek hålls tillbaka. Utredningen föreslog att den svenska sockerbetsodlingens omfattning anpassas så att ett visst utrymme lämnas för import.

Vad gäller prissättningen på sockerbetor och sockerbolagets ersättning för dess produktion ansåg utredningen att systemet med separata prisöverläggningar, vilket fungerar bra, borde bibehållas. Däremot borde enligt utredningen, när det gäller prissättningen på sockerbetor och socker i olika led, den direkta anknytningen till motsvarande priser inom EG upphöra. Avvägningen av betprisets nivå borde i högre grad än tidigare ske med beaktande av kostnadsutvecklingen inom den inhemska odlingen och priserna på övriga vegetabilier. Prissättningen på sockerbetor och socker inom EG borde dock enligt utredningen även i fortsättningen analyseras vid bestämningen av de svenska priserna. Vid överläggningarna om sockerbolagets ersättning för sockerframställningen borde enligt utredningen jordbruksnämnden biträdas av särskild expertis, på samma sätt som sker vid beräkningen av kompensation för stegrade kostnader inom uppsamling och förädling av övriga jordbruksprodukter. Vid dessa överläggningar får enligt utredningen även aktualiseras bl.a. sådana frågor som prissättningen på specialsocker, biprodukternas värde m.m.

På grundval av jordbruksutredningens överväganden fastlades i 1977 års jordbrukspolitiska beslut riktlinjerna för sockerregleringens nuvarande utformning (prop. 1977/78:19, JoU 1977/78:10, rskr 1977/78:103). Prisregleringen omfattar hela förädlingskedjan från råvaran till det färdiga sockret. Även sockerbetsarealen bestäms inom regleringen. Det jordbrukspolitiska beslutet innebär bl.a. att den inhemska sockerbetsarealen skall avpassas så att den vid normalskörd ger ett importutrymme av 10-15 % av vår totala

sockerkonsumtion. Hänsyn har därvid främst tagits till u-ländernas behov av export. Det angivna importutrymmet skall ses som ett riktmärke för de genomsnittliga förhållandena under en följd av år.

Om nyssnämnda målsättning vad gäller sockerbetsarealen på grund av ökningar i avkastningen eller vikande konsumtion skulle leda till en minskning av arealen får enligt beslutet nödvändig kvotering av odlingen inte drabba de områden som normalt levererar betor till bruken på Öland och Gotland. Vad gäller prissättningen på sockerbetor och socker i olika led innebär beslutet att den tidigare direkta anpassningen av bet- och sockerpriset till de förändringar som sker inom EG upphört. Betprisets nivå skall avvägas med beaktande av kostnadsutvecklingen inom den inhemska odlingen och priserna på övriga vegetabilier. Sockerbolagets ersättning för sockerframställningen skall beräknas efter samma grunder som ersättningen till annan förädlingsindustri inom jordbrukssektorn. Sockerregleringens tekniska utformning i övrigt bibehålls oförändrad.

Enligt beslut av riksdagen är Sverige part i 1977 års internationella sockeravtal, som reglerar större delen av den internationella sockerhandeln och som gäller t.o.m. år 1982 (prop. 1977/78:108, JoU 1977/78:20, rskr 1977/78:236). Avtalet innehåller bl.a. ett allmänt åtagande av importerande i-länder att vidta sådana åtgärder som är förenliga med deras nationella lagstiftning och som länderna finner lämpliga för att säkerställa marknadstillträde för socker från exporterande medlemmar.

I detta sammanhang kan påpekas att ett av de stora sockerproducerande länderna, nämligen Brasilien, har ett omfattande program för användning av socker som råvara för etanolproduktion för användning som drivmedel.

För den svenska betodlingen gäller f.n. en treårig prisregleringsperiod omfattande tiden den 1 juli 1979 – den 30 juni 1982. Areal- och betpris fastställs varje regleringsår efter överläggningar. Betarealen för år 1979 har fastställts till 51.500 ha. För att stimulera odlingen på Öland och Gotland utgår ett arealbidrag. Prisregleringen för socker omfattar tiden den 1 juli 1979 – den 30 juni 1980. Förslag föreligger om en tvåårig regleringsperiod för tiden efter den 30 juni 1980. Sockerbolaget har bl.a. erhållit en särskild ersättning för merkostnaderna för driften av bruken på Öland och Gotland.

Sockerbolaget aviserade våren 1978 att man som en rationaliseringsåtgärd övervägde att lägga ned sockerbruket i Karpalund efter 1979 års kampanj. Efter överläggningar mellan regeringen, sockerbolaget och betodlarna träffades en överenskommelse som gjorde det möjligt att fortsätta med sockertillverkning vid bruket även under 1980 och 1981 års kampanjer. Överenskommelsen har godkänts av riksdagen. Den innebär att parterna med lika stora delar bidrar till att täcka viss del av merkostnaderna för en fortsatt drift av bruket. Parterna var även överens om att staten bl.a. genom Svensk Metanolutveckling AB borde utreda de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för en produktion av etanol ur sockerbetor och andra produkter. Med stöd av regeringens bemyndigande har en särskild utredare tillkallats för uppdraget, etanolutredningen (Jo 1979:05).

Riksdagen behandlade våren 1979 förslaget till gällande sockerreglering (prop. 1978/79:208, JoU 1978/79:36, rskr 1978/79:417) och i anslutning härtill två motioner. I den ena motionen (1978/79:503) föreslogs en minskning av importutrymmet för socker och i den andra (1978/79:1001) föreslogs att sockerbolagets framtida organisation och struktur utreds. Jordbruksutskottet föreslog att motionerna skulle avslås. Utskottet framhöll att det inte synes

vara riksdagens sak att gå närmare in på frågan om ett enskilt företags organisation och struktur och ansåg sig därför inte kunna biträda motionsyrkandet härom. Samtidigt anförde utskottet emellertid att förhållandena inom den svenska sockerindustrin inom berörda delar av landet fått en allt större betydelse från regionalpolitisk synpunkt. Frågan om utvidgning av produktionen till att omfatta även annat än sockerframställning är härvidlag enligt utskottet värd att uppmärksamma. Den föreslagna prövningen av de tekniska och ekonomiska möjligheterna att tillvarata etanol ur sockerbetor berör hithörande frågeställning. Enligt utskottets mening kan det finnas anledning att företa en mera övergripande utredning om den svenska sockernäringens framtida organisation och struktur. Utskottet hemställde att riksdagen som sin mening skulle ge regeringen till känna vad utskottet anfört i denna fråga. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

För egen del vill jag med anledning av riksdagens beslut anföra följande. Som jag tidigare nämnt har regeringen tillsatt en utredning för att undersöka de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för en produktion av etanol ur sockerbetor och andra produkter. Utredningen skall enligt sina direktiv bedrivas så att en utvärdering kan vara klar under år 1980. När denna utvärdering har skett får ställning tas till frågan om fortsatt drift vid sockerbruket i Karpalund efter 1981 års kampanj. Etanolutredningens förslag kan bl.a. leda till att frågan om sockerbetsarealens storlek och odlingens inriktning kan behöva omprövas. Det under senare tid även i internationella sammanhang väckta intresset för jordbruket som energiproducent talar för att sockernäringens framtida omfattning och struktur analyseras utifrån delvis andra utgångspunkter än som hittills skett. Härför talar också det ökade intresset för socker (sukros) som råvara för industriprodukter av skilda slag vid sidan om etanol. Jag vill också påminna om att produktion av sukros ur spannmål tilldrager sig allt större intresse.

Mot bakgrund av vad jag nu har anfört anser jag att den svenska sockernäringens framtida omfattning, inriktning, organisation och struktur bör utredas. En särskild kommitté bör tillkallas för ändamålet.

Kommittén bör undersöka bl.a. möjligheterna att utvidga produktionen till att omfatta även annat än sockerframställning och hur detta kan komma att påverka näringens framtida ställning. Härvidlag bör etanolutredningens arbete kunna bilda ett underlag för fortsatta analyser. Därtill bör kommittén ta del av den forskning som pågår rörande utnyttjandet av sukros som råvara för industriell produktion av olika varor. Kommittén bör även belysa sockerindustrins betydelse från regionalpolitisk synpunkt och hur denna kan komma att förändras vid en utvidgad produktion.

Kommitténs uppdrag bör inte i och för sig avse en omprövning av grunderna för ersättning till betodlare och sockerindustri eller den tekniska utformningen av nuvarande sockerreglering. Sådana frågor bör tas upp endast i den utsträckning som kommitténs förslag ger anledning till.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst sex ledamöter med uppdrag att utreda sockernäringens framtida omfattning, inriktning, organisation och struktur.

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver
att kostnaderna skall belasta tionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.
(Jordbruksdepartementet)

5. Kontrollen av matpotatis

Dir 1980:30

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-17.

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför

Ett omfattande arbete med att förbättra och kontrollera kvaliteten på matpotatis pågår sedan länge inom landet. Konsumtionen av obearbetad potatis beräknas för år 1979 ha uppgått till drygt 500 milj. kg till ett konsumtionsvärde av ca 1.000 milj. kr. Den stora betydelse som potatisen således har för konsumenterna, handeln och producenterna har medfört att ett flertal statliga myndigheter, organisationer och forskningsinstitutioner engagerats i bl.a. arbetet med att förbättra och kontrollera kvaliteten hos potatisen. Detta arbete bedrivs bl.a. i form av växtförädling, utsädeskontroll, marknadsreglerande åtgärder, kvalitetsmärkning, kvalitetskontroll och informationsverksamhet.

Gällande riktlinjer för kvalitetsmärkning och kvalitetskontroll av matpotatis fastlades av riksdagen år 1973 (prop. 1973:96, JoU 1973:25, rskr. 1973:232).

Föreskrifter om kvaliteten hos och kvalitetsmärkningen av matpotatis meddelas av lantbruksstyrelsen, i samråd med statens livsmedelsverk, med stöd av livsmedelslagen (1971:511, ändrad senast 1979:458) och livsmedelskungörelsen (1971:807, ändrad senast 1976:830). För övriga livsmedel kan livsmedelsverket föreskriva bestämd sammansättning eller beskaffenhet i övrigt för livsmedel av visst slag (livsmedelsstandard), om det är av särskild betydelse från hälso- eller näringssynpunkt eller eljest för att tillgodose konsumentintresset.

Som ansvarig för kontrollen av kvaliteten hos matpotatis utfärdade lantbruksstyrelsen år 1974 föreskrifter om obligatorisk kvalitetsmärkning av saluförd matpotatis. Styrelsen har även meddelat föreskrifter om klassificering, märkning och kontroll av matpotatis. Utöver styrelsens föreskrifter finns i livsmedelslagen och dess följdförfattningar ytterligare föreskrifter om märkning av färdigförpackade livsmedel som även gäller matpotatis.

Ett särskilt organ, Svensk matpotatiskontroll (SMAK), biträder lantbruksstyrelsen vid tillsynen över efterlevnaden av gällande föreskrifter. Sedan år 1953 utför SMAK kvalitetsbestämning av matpotatis. SMAK:s uppgifter är fastlagda dels i ett av Kungl. Maj:t den 30 juni 1959 fastställt reglemente (ändrat senast den 14 juni 1979), dels i livsmedelskungörelsen och lantbruksstyrelsens föreskrifter.

Enligt sitt reglemente skall SMAK genom olika åtgärder verka för att inom landet saluförd potatis är av fullgod beskaffenhet. Bl.a. skall SMAK bedriva upplysningsverksamhet samt handha kvalitetsmärkningen med det för

SMAK registrerade SMAK-märket och kontrollen av kvaliteten på SMAK-märkt potatis. I SMAK:s uppgifter ingår även kontrollen av den obligatoriska kvalitetsmärkningen.

Kostnaderna för den obligatoriska kontrollen bestrids med införselavgiftsmedel som tilldelas SMAK utanför den s.k. fördelningsplanen för införselavgiftsmedel. För regleringsåret 1979/80 har SMAK fått ca 4,4 milj. kr. för ändamålet. För övrig kontrollverksamhet tas ut en avgift enligt av lantbruksstyrelsen fastställd taxa. Utöver medel för den obligatoriska kontrollen erhåller SMAK införselavgiftsmedel utanför fördelningsplanen för upplysningsverksamhet på matpotatisområdet. Regleringsåret 1979/80 utgår ca 1 milj. kr. för detta ändamål. SMAK bedriver även viss laboratorieverksamhet som till stor del är avgiftsfinansierad. Den totala kostnaden för SMAK:s verksamhet uppgick budgetåret 1978/79 till ca 6,8 milj. kr.

SMAK:s verksamhet med kvalitetsmärkning och kvalitetskontroll har medfört betydande förbättringar av kvaliteten på svensk matpotatis. Genom ett omfattande upplysningsarbete har SMAK även bidragit till en ökad medvetenhet bland konsumenterna, producenterna och inom handeln om vilka kvalitetskrav som bör kunna ställas på matpotatis. De kvalitetsnormer som tillämpats av SMAK har även i stor utsträckning påverkat det arbete på området som bedrivs i samhället i övrigt.

Som inledningsvis nämnts deltar förutom SMAK ett flertal myndigheter och organisationer i arbetet med en förbättring av potatisens kvalitet. Utöver lantbruksstyrelsen och statens livsmedelsverk kan nämnas statens jordbruksnämnd, som bl.a. handlägger frågor om anslag till verksamheten och utfärdar direktiv för regleringsföreningen Sveriges potatisintressenter, och konsumentverket som är en central förvaltningsmyndighet för konsumentfrågor. Forskning och försöksverksamhet bedrivs vid Sveriges lantbruksuniversitet. Statens utsädeskontroll bedriver förutom kontroll av utsädesvaror också viss försöks- och upplysningsverksamhet. Regleringsföreningen Sveriges potatisintressenter skall genom marknadsreglerande åtgärder bl.a. arbeta för en förbättrad kvalitet på matpotatis. Detta arbete bekostas med införselavgiftsmedel inom fördelningsplanen och arealavgifter för potatis. Även Sveriges potatisodlares riksförbund bedriver ett omfattande arbete på området. Förbundet har för regleringsåret 1979/80 fått ca 2 milj. kr. av införselavgiftsmedel utanför fördelningsplanen för forskning och rådgivning rörande matpotatisodlingen. Vissa handelsorganisationer bedriver också ett omfattande arbete både vad gäller utsädeskvalitet och marknadsföring av kvalitetspotatis.

Det stora antal organisationer och myndigheter som således på ett eller annat sätt deltar i arbetet med att förbättra kvaliteten på matpotatis gör att en samordning av kvalitetskontrollen m.m. bör eftersträvas för att åstadkomma ett effektivare utnyttjande av tillgängliga resurser. Möjligheter bör därvid också finnas att minska den totala kostnaden för verksamheten. Enligt min mening bör därför en översyn göras av organisationen och finansieringen av kontrollen av matpotatis. En särskild utredare bör tillkallas för denna uppgift.

Utgångspunkten för översynen bör vara att konsumenternas krav på matpotatis av fullgod beskaffenhet tillgodoses också i fortsättningen. Detta förutsätter utöver kontrollåtgärder bl.a. informationsverksamhet.

Erfarenheterna från livsmedelskontrollen i stort bör kunna visa hur avvägningen bör göras mellan offentlig kontroll och den kontroll som bör kunna fullgöras av odlarna och handeln. Utredaren bör därvid pröva det

fortsatta behovet av ett fristående kontrollorgan för matpotatis. Oavsett den framtida organisationen av matpotatiskontrollen bör det positiva arbete som har utförts av SMAK tas till vara också för framtiden. Därför bör utredaren bl.a. överväga förutsättningarna för att behålla SMAK-märkningen.

Utredarens förslag bör vara så utformade att de totalt sett leder till minskade utgifter för staten. Dessutom bör förslagen inte få medföra ökade utgifter för konsumenterna.

Det ankommer på utredaren att under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över kontrollen av matpotatis,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Jordbruksdepartementet)

6. Återvinning av vissa dryckesförpackningar, m.m.

Dir. 1980:54

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-05

Departementschefen, statsrådet Dahlgren, anför.

Som förpackningar för öl och läskedrycker används förutom det vanliga returglaset i stor utsträckning också burkar av bleckplåt eller aluminium samt vissa andra typer av engångsförpackningar. Under år 1979 beräknas konsumtionen av öl och läskedrycker i burk ha uppgått till ungefär 500 miljoner förpackningar. Av burkarna var över 400 miljoner gjorda av bleckplåt och övriga av aluminium. Bleckplåtsburkar tillverkas i vårt land, medan aluminiumburkar importeras. Burkar och andra engångsförpackningar används också till andra drycker såsom juice och stilldrink. Som jämförelse med returglaset kan nämnas att bryggerierna under år 1977 fyllde över 1.200 miljoner returglas med öl och läsk.

Användningen av burkar som dryckesförpackningar kan väntas öka ytterligare. Efter överenskommelse med Pripps bryggerier har PLM AB beslutat bygga en fabrik, där man fr.o.m. år 1982 avser att årligen tillverka ca 900 miljoner burkar av aluminium. Avsikten är bl.a. att ersätta de nuvarande bleckplåtsburkarna med sådana burkar. Enligt PLM:s uppskattningar kommer antalet aluminiumburkar på den svenska marknaden att år 1982 uppgå till mellan 600 och 700 miljoner. PLM räknar med att aluminiumburken på sikt skall ta en större andel av dryckesmarknaden än vad bleckplåtsburken nu har.

De berörda företagen samverkar i ett projekt för återvinning av aluminiumburkar. I detta projekt, som följs av en styrgrupp med företrädare för

bl.a. naturvårdsverket, konsumentverket och Svenska kommunförbundet, bedrivs försöksverksamhet med att samla in tomburkar från hushållen i Varbergs kommun i anslutning till insamling av returpapper och textilier. Denna verksamhet avses pågå under större delen av år 1980 och kommer därefter att utvärderas.

Det statliga investmentbolaget Brygginvest AB har nyligen presenterat en strukturplan för bryggeribranschen. Planen visar att man i dag har en överkapacitet inom branschen. I planen föreslås partiell avveckling under en fyraårsperiod. Strukturplanen är relativt kortsiktig och förutsätter att rationaliseringsarbetet och ansträngningarna att höja effektiviteten vid kvarvarande enheter fortsätter. Vidare tas i planen upp bl.a. frågan om en eventuell samlad exportförsäljning. I dessa sammanhang har förpackningsfrågorna en viss betydelse.

Som förpackningar för vin- och spritdrycker används både returglas och engångsglas. Av den mängd vin- och spritflaskor som årligen säljs av Systembolaget återanvänds ungefär hälften av förpackningarna.

Några bestämmelser med direkt syfte att påverka valet av dryckesförpackningar eller att påverka hanteringen av förpackningarna har inte införts. Vissa regler av intresse i sammanhanget finns dock. Gällande regler om renhållning och om förbud mot nedskräpning syftar bl.a. till att förhindra nedskräpning genom dryckesförpackningar. I detta sammanhang bör nämnas att riksdagen vid tillkomsten av lagen (1973:329) om hälso- och miljöfarliga varor förutsatte att lagen skulle kunna tillämpas i fråga om engångsförpackningar.

Enligt lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar utgår en förpackningsavgift på dryckesförpackningar som används för varuslagen juice, nektar, stilldrinkar, läskedrycker, mineralvatten, maltdrycker samt vin- och spritdrycker. Undantagna är förpackningar med en fyllnadsvolym på 20 cl och därunder samt på tre liter och däröver. Avgiften är tio öre för varje förpackning och tas ut vid tillverkning eller import. Förpackningsavgiften utgår således med samma belopp för såväl engångssom returförpackningar. Förpackningsavgiften inbringade år 1977 ca 86 milj. kr. Förslag till ändringar av förpackningsavgiften har lagts fram av utredningen om kostnaderna för miljövården i betänkandet Dryckesförpackningar och miljö (SOU 1976:35).

Från energisynpunkt har frågorna om dryckesförpackningar studerats av Energisparkommittén (I 1974:05), som till regeringen har överlämnat rapporten Energi och förpackningar (ESK 1979:01). Rapporten har remissbehandlats.

Vid en riksdagsdebatt i december 1979, med anledning av ett svar som jag lämnade på en interpellation om tillverkningen av öl- och läskburkar av aluminium, diskuterades frågan om hur stor återvinningen av aluminiumburkarna borde vara för att den skulle anses tillfredsställande från samhällets synpunkt. Jag uttalade därvid som min mening att återvinningsgraden borde uppgå till mellan 70-80 procent.

Frågor om återvinning av dryckesförpackningar har nyligen behandlats av riksdagen. I betänkandet NU 1979/80:45 med anledning av motioner om vissa engångsförpackningar för öl och läskedrycker anslöt sig näringsutskottet till den uppfattningen som jag uttalat i det nyss nämnda interpellationssvaret, nämligen att en övergång till aluminiumburkar skulle utan en väl fungerande återvinning medföra inte bara en ökad energiåtgång utan också miljöolägenheter i form av ökad nedskräpning. Utskottet ansåg vidare att

frågan om styrmedel för att åstadkomma en från samhällets synpunkt acceptabel återvinningsgrad bör utredas med det snaraste. I det sammanhanget borde enligt utskottet bl.a. konsekvenserna för bryggerinäringen, handeln och konsumenterna av olika styrmedel beaktas. Med bifall till utskottets hemställan har riksdagen som sin mening gett regeringen till känna vad utskottet anfört (rskr 1979/80:306).

Jordbruksutskottet underströk i betänkandet JoU 1979/80:40 med anledning av motioner om avfallshantering m.m. bl.a. att hushållning och återanvändning bör vara grundläggande för utnyttjandet av naturresurser och för inriktningen av varuproduktionen. Enligt utskottet skulle en övergång till returflaskor eller annan returförpackning för öl och läsk innebära energivinster, minskad råvaruåtgång och minskad nedskräpning. Utskottet förordade därför att regeringen i samband med sitt ställningstagande till nyss nämnt betänkande av näringsutskottet också prövade möjligheterna till en successiv övergång till användning av endast returförpackningar för öl och läskedrycker. För att uppnå detta borde den kommande utredningen enligt utskottet föreslå lämpliga styrmedel. I fråga om vin- och spritförpackningar framstår det enligt utskottet som ytterst otillfredsställande att en mycket stor del av försäljningen sker i engångsemballage. Utskottet föreslog att riksdagen hos regeringen begär sådana åtgärder att vin- och spritförpackningar beläggs med pant och återtas. Också i detta fall har riksdagen bifallit utskottets hemställan och såsom sin mening gett regeringen till känna vad som anförts av utskottet (rskr 1979/80:384).

Jag föreslår att en särskild utredare tillsätts för att överväga de frågor som har behandlats av riksdagen.

Vad gäller frågan om återvinning av aluminiumburkarna vill jag erinra om vad riksdagen uttalade i samband med behandlingen av prop. 1975:32 om återvinning och omhändertagande av avfall. Innan produktionen av en vara påbörjas bör det vara klarlagt hur varan skall omhändertas sedan den har använts och blivit avfall. Riksdagen uttalade vidare att det är producenten som i första hand har ansvaret för att avfallet tas om hand på ett riktigt sätt från miljö- och resurssynpunkt. Med tillämpning av dessa principer ankommer det i första hand på de berörda företagen att svara för att återvinning av aluminiumburkarna löses på ett från samhällets synpunkt tillfredsställande sätt. Enligt min bedömning kan emellertid samhälleliga åtgärder visa sig påkallade för att säkerställa att en tillfredsställande återvinningsgrad uppnås och att den också kan upprätthållas långsiktigt. Utredaren bör därför framlägga förslag om lämpliga styrmedel för att uppnå detta.

Utredaren bör vidare ta sig an övriga frågor om förpackningar som behandlats i jordbruksutskottets tidigare nämnda betänkande. Utredaren bör pröva olika former av styrmedel. Därvid bör utredaren till förnyad prövning ta upp de allmänna frågor om förpackningsavgift som har behandlats i miljökostnadsutredningens betänkande Dryckesförpackningar och miljö (SOU 1976:35). Särskilt bör undersökas huruvida förpackningsavgiften kan utformas så att den främjar användningen av returförpackningar eller förpackningssystem som är energibesparande. Jag vill här betona att skiljelinjen inte enbart går mellan returglas och s.k. engångsglas. Även mellan olika typer av engångsförpackningar finns betydande skillnader i energiåtgång och möjligheter till resursåterföring, vilka bör ägnas uppmärksamhet. Också andra ekonomiska styrmedel t.ex. ett pantsystem bör undersökas och övervägas. I det sammanhanget bör uppmärksammas kostnader som samhället har för olika åtgärder till skydd mot nedskräpning.

Vidare bör ett av miljökostnadsutredningen framlagt förslag om att Systembolaget bör införa pant också på engångsglas för vin- och spritdrycker på nytt granskas. Miljökostnadsutredningens betänkande och däröver avgivna remissyttranden bör således lämnas över till utredaren. Efter samråd med statsrådet Petri föreslår jag att också energisparkommitténs tidigare nämnda rapport med remissvar överlämnas till utredaren i de delar som rör frågor om returglas och engångsförpackningar för drycker.

Ekonomiska styrmedel av det slag som nyss har antytts kan givetvis inverka på dryckestillverkarnas handlande bl.a. när det gäller val av olika förpackningsslag. Genom att priset på dryckerna påverkas får åtgärden betydelse också för konsumenten. Utredaren bör i detta sammanhang studera konsekvenserna för konsumenterna, handeln och bryggeribranschen. För bryggerinäringens del bör särskilt belysas konsekvenserna i fråga om sysselsättning och exportmöjligheter. Uppmärksamhet bör också ägnas de arbetsmiljöfrågor som olika slag av förpackningar kan föranleda vid distribution av drycker.

Under arbetet bör utredaren beakta erfarenheterna från den försöksverksamhet med återvinning av burkar som tidigare har nämnts. Vidare bör utredaren ta del av resultatet av det utredningsarbete rörande dryckesförpackningar som bedrivits av styrelsen för teknisk utveckling och Svenska bryggareföreningen. Utredaren bör överlägga med de direkt berörda företagen, företrädare för detaljhandeln och de av utredningsuppdraget berörda branschorganisationerna. Samråd bör vidare ske med naturvårdsverket och de andra myndigheter som berörs av de frågor som ingår i uppdraget.

Mot bakgrund av vad jag tidigare har sagt om de förhållanden som råder i fråga om öl- och läskedrycksförpackningar bör utredaren skyndsamt komma med förslag till åtgärder.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för jordbruksdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att överväga frågor om återvinning av vissa dryckesförpackningar, m.m.,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tionde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Jordbruksdepartementet)

Handelsdepartementet

1. Utredning om prövning av det löpande oljelagringsprogrammet m. m.

Dir 1979:150

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20

Statsrådet Burenstam Linder anför.

I betänkandet (SOU 1976:67) Beredskapslagring av olja, kol och uran föreslog 1975 års oljelagringskommitté (OLK) en s. k. kontrollstation vid lämplig tidpunkt under programperioden 1978–1984. Vid kontrollstationen skulle mot bakgrund av konsumtionsutvecklingen och eventuella olika energipolitiska beslut revideringar kunna göras av de beräknade lagringsbehoven och de åtaganden som erfordras för att lagringsmålen skall kunna uppnås. Som exempel på viktiga energipolitiska beslut nämndes uppförande av ett statligt raffinaderi vid Brofjorden och en ny anläggning för krackning av petrokemisk råvara, införande av metanol som substitut för bensin samt introduktion av naturgas.

I propositionen om inriktningen av säkerhetspolitiken och totalförsvarets fortsatta utveckling (prop. 1976/77:74, bil. 2) anslöt jag mig till förslaget om en kontrollstation men var då inte beredd att närmare ange tidpunkten för denna. Riksdagen lämnade vad som anförts utan erinran (FöU 1976/77:35, rskr 1976/77:311).

Överstyrelsen för ekonomiskt försvar (ÖEF) har i skrivelse den 8 november 1979 föreslagit att en kontrollstation inrättas samt lämnat förslag till de uppgifter som denna borde erhålla. För att översynen av oljelagringsprogrammet skall ske så att eventuella ändringar av programmet kan beaktas inom ramen för pågående uppbyggnad av beredskapslagringen och samordnas med övrig planeringsverksamhet inom det ekonomiska försvaret föreslår ÖEF att kontrollstationen inrättas snarast.

Jag vill mot bakgrund härav nu anföra följande.

Oljelagringsprogrammet för åren 1978–1984 innebär i enlighet med riksdagens beslut bl. a. uppbyggnad av råoljelager omfattande 9,6 milj. m^3, vilket motsvarar tre månaders beräknad fredsförbrukning år 1984. Utbyggnaden av programmet pågår. Hittills har 1,2 milj. m^3 råolja inlagrats. Till grund för oljelagringsprogrammet låg bl. a. energiprognoser som byggde på bedömningar i prop. 1975:30 angående energihushållning m. m. samt i 1975 års långtidsutredning (SOU 1975:89). De förutsättningar som gällde för dessa prognoser är nu till väsentlig del inaktuella. Detta avspeglar sig i de nyare prognoser som redovisats bl. a. i prop. 1978/79:115 om riktlinjer för energipolitiken.

Med anledning av bl. a. utvecklingen i Iran har den internationella oljemarknaden sedan hösten 1978 präglats av oro med snabbt stigande priser

på råolja och oljeprodukter samt osäkerhet om de kort- och långsiktiga tillförselmöjligheterna. Detta innebär att samtidigt som riskerna för störningar i oljetillförseln ökar, så stiger kostnaderna för att genom en ökad beredskapslagring möta denna utveckling.

Det är mot denna bakgrund angeläget att dimensioneringen och utformningen av det nu löpande oljelagringsprogrammet prövas under beaktande av förnyade prognoser för utvecklingen på den svenska och den internationella oljemarknaden samt kostnaderna för att upprätthålla erforderlig försörjningsberedskap. Jag föreslår därför att en kommitté tillkallas för ändamålet.

I prop. 1976/77:74 bil. 2 togs inte slutlig ställning till vissa av OLK:s förslag. Dessa frågor bör nu bli föremål för förnyad prövning. Andra frågor som bör behandlas har aktualiserats av det senaste årets händelser på den internationella och den svenska oljemarknaden.

Till ledning för kommitténs arbete vill jag framhålla följande. Arbetet bör i stort sett bedrivas enligt de i prop. 1976/77:74 bil. 2 angivna riktlinjerna. En översyn bör göras av de *energiprognoser* som låg till grund för oljelagringsprogrammet. Underlag för översynen bör kommittén inhämta från statens industriverk (SIND) och ÖEF.

Mot bakgrund av dessa prognoser och förnyade bedömningar avseende behov av och tillgång på energi i olika slag av krissituationer bör, under hänsynstagande till Sveriges internationella åtaganden och kostnaderna för att upprätthålla erforderlig försörjningsberedskap, en *översyn* ske av *försörjningsplanen för energiområdet* och av de *lagringsmål* som har fastställts av riksdagen. Här bör även beaktas förändringar till följd av produktion av andra bränslen. Underlag för dessa bedömningar bör inhämtas från ÖEF.

För att en fortsatt utbyggnad av beredskapslagren av råolja och oljeprodukter skall kunna ske trots de under senare tid ökade oljepriserna beslöt riksdagen i december 1979 om höjning av den särskilda beredskapsavgiften för oljeprodukter (prop. 1979/80:30, SkU 1979/80:15, rskr 1979/80:71). Kommittén bör lägga fram förslag till sådana ändringar av den *särskilda beredskapsavgiften* för oljelagringsprogrammets finansiering som kan föranledas av förslag till nya lagringsmål. Hänsyn bör härvid även tas till vad jag i det följande anför beträffande en eventuell förlängning av oljelagringsprogrammet.

Med hänsyn till försörjningsläget det senaste året har ÖEF för inköp av råolja och oljeprodukter medgivits utnyttja den *rörliga kredit för försvarsberedskap* som enligt riksdagsbeslut står till regeringens förfogande. Kommittén bör pröva hur detta utnyttjande skall avvecklas.

Gällande regler beträffande den s. k. *vinterdispensen* för lagring av eldningsolja medför att försörjningsuthålligheten varierar över året. Kommittén bör överväga vilka konsekvenser detta innebär från försörjningsberedskapssynpunkt och om så bedöms erforderligt föreslå ändringar i gällande ordning.

I syfte att för framtiden förhindra att de lagringsskyldiga gör otillåtna uttag ur föreskrivna lager på sätt som har skett under år 1979 bör en översyn ske av sanktionsreglerna om *oljeavgift* och *vitesföreläggande* i lagen (1957:343; omtryckt 1977:939) om oljelagring m. m. (oljelagringslagen).

Det har ifrågasatts om reglerna avseende *lagring för avspärrning och krig hos oljeföretag och storförbrukare* innebär *tillfredsställande säkerhet* för att lagren finns intakta i sådana situationer. Kommittén bör undersöka om en

ändring härvidlag är motiverad.

Med hänsyn till bl. a. kommitténs förslag avseende revidering av lagringsmål bör *alternativa förlängningar av oljelagringsprogrammet* övervägas. Därvid skall särskild hänsyn tas till önskemålet om en anpassning till totalförsvarets planeringsperioder.

De nu nämnda frågorna bör behandlas med förtur i en första utredningsetapp. Vad jag härefter i det följande anför bör bli föremål för kommitténs arbete i en andra etapp.

Nuvarande *lagring för fredskriser* avser till övervägande del råolja. Härjämte förekommer viss lagring av oljeprodukter, främst eldningsolja och gasbensin. Kommittén bör överväga om det härutöver finns behov att fredskrislagra *bensin* samt utreda hur stor fredskrislagring samt *lagring för avspärrning och krig* som erfordras i fråga om *gasbensin*.

Jag framhöll i prop. 1976/77:74 bil. 2 att jag var positivt inställd till OLK:s principiella förslag om *beredskapslagring av kärnbränsle* för främst fredskriser avseende ett årsbehov av ersättningsbränsle för varje reaktor som kommersiellt producerar elkraft. En prövning av frågan är beroende av de beslut som kommer att fattas med anledning av utgången av den stundande folkomröstningen om kärnkraften. Under hänsynstagande till dessa beslut bör SIND och ÖEF i samarbete med statens kärnkraftsinspektion och Svensk Kärnbränsleförsörjning AB kunna tillhandahålla erforderligt underlag. Kommittén bör lämna förslag till hur ett eventuellt beredskapslager av kärnbränsle bör finansieras. En utgångspunkt bör emellertid vara att finansieringen inte skall belasta statsbudgeten.

Oljehandeln och större förbrukare av oljeprodukter är skyldiga att hålla s. k. tvångslager. I kontrollstationen bör övervägas om motsvarande bestämmelser bör införas beträffande *ångkol*. Till grund för dessa överväganden bör ligga bedömningar av den framtida användningen av kol i energiförsörjningen.

Frågan om att införa *naturgas*, med början i Sydsverige, kan komma att bli aktuell under programperioden. ÖEF har utarbetat förslag till bestämmelser om beredskapslagring vid användning av naturgas. Kommittén bör pröva och lämna förslag om hur en beredskapslagring av naturgas bör utformas. En utgångspunkt bör vara att finansieringen inte skall belasta statsbudgeten.

Det har påpekats att utformningen av bestämmelserna om *beräkning av den s. k. basmängden* i oljelagringslagen kan innebära att nytillkomna lagringsskyldiga och lagringsskyldiga med ökad försäljning eller förbrukning missgynnas i förhållande till tidigare lagringsskyldiga. Kommittén bör överväga om det är möjligt att avhjälpa sådana eventuella olägenheter.

Gällande bestämmelser avseende *lån till utbyggnad av oljelagringen* innefattar bl. a. vissa regler rörande återbetalning vid ändring i lagerhållningen. Från ÖEF har också anförts att utformningen av dessa regler är onödigt komplicerad. Kommittén bör pröva även denna fråga.

De tvångslager som för närvarande finns hos oljeföretag och storförbrukare har finansierats dels av landets oljekonsumenter genom erläggande av avgifter, dels av staten genom lån och bidrag. När en lagringsskyldig minskar sin försäljning eller förbrukning, minskar också det beredskapslager som denne är skyldig att hålla. Ett tvångslager som har finansierats av oljekonsumenter och staten kan därigenom säljas ut och lösgjort kapital fritt disponeras. Mot denna bakgrund bör kommittén utreda frågan om *dispositionsrätten* till dessa *lagertillgångar*.

Kommittén bör i sitt arbete samråda med 1978 års försvarskommitté (Fö

1978:02).

Kommittén bör beträffande den första utredningsetappen lämna rapport före den 1 oktober 1980.

Kommitténs slutredovisning bör föreligga i sådan tid att statsmakterna med anledning därav kan fatta beslut i samband med 1982 års totalförsvarsbeslut.

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för handelsdepartementet

att tillkalla en kommitté med högst sju ledamöter med uppdrag att pröva det löpande oljelagringsprogrammet m. m.,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta elfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Handelsdepartementet)

2. Utredning om bestämmelser avseende ursprungsmärkning av kläder

Dir. 1979:151

Beslut vid regeringssammanträde 1979-12-20.

Departementschefen, statsrådet Burenstam Linder, anför.

Enligt kungörelsen (1933:670) angående märkning av vissa varor av utländskt ursprung förelåg krav på att vissa varor skulle vara försedda med märkning varav framgick varans ursprung eller att varan var importerad. Kungörelsen omfattade mer än 100 statistiska nummer i tulltaxan. Kungörelsen upphävdes år 1957 (SFS 1957:553).

Fram till utgången av år 1970 fanns vidare två särskilda lagar om oriktig geografisk ursprungsbeteckning, nämligen lagen (1913:159) angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning samt lagen (1914:422) angående förbud i vissa fall mot varors förseende med oriktig ursprungsbeteckning och saluhållande av oriktigt märkta varor. Genom sitt innehåll och än mer genom den praxis som utvecklades kom framför allt 1913 års lag att medföra krav på importmärkning i viss utsträckning.

I samband med införandet av lagen (1970:412) om otillbörlig marknadsföring upphävdes de nyss nämnda lagarna. Föredragande departementschefen uttalade i propositionen (prop. 1970:57 s. 110) med förslag till lagen, att önskemålet att motverka vilseledande geografiska ursprungsbeteckningar tillgodoses väl av den föreslagna lagen. Vidare åberopades att man med stöd av den i lagen intagna generalklausulen om otillbörlig marknadsföring vid vite kunde förbjuda näringsidkare att använda sådana beteckningar vid marknadsföring av varor, och att en i lagen intagen straffbestämmelse om vilseledande framställningar kunde tillämpas mot den som uppsåtligen

lämnar vilseledande uppgifter om en varas geografiska ursprung. Dessa bestämmelser återfinns numera i marknadsföringslagen (1975:1418).

Vid bedömning enligt generalklausulen om sådan otillbörlig marknadsföring som avser ursprungsbeteckningar på importerade varor torde avgörande vikt fästas vid om beteckningen kan anses vilseleda konsumenterna om varans geografiska ursprung och därigenom påverka efterfrågan på varan. I sådant fall kan förbud meddelas mot vidare marknadsföring av varan, om inte den vilseledande beteckningen avlägsnas eller förses med tillägg – däribland ursprungsmärkning – som undanröjer den vilseledande effekten.

Sverige har i internationella överenskommelser, t. ex. enligt EFTA-konventionen och frihandelsavtalet med EG, utfäst sig att inte tillämpa eller införa kvantitativa importrestriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan. Häri inbegrips även en rad olika s. k. icke tariffära handelshinder, som t. ex. olika tekniska och administrativa handelshinder orsakade av föreskrifter om utformning, märkning, provning osv. av varor som är föremål för internationell handel. Detta innebär inte hinder för regleringar som syftar till att skydda människors liv, hälsa och säkerhet under förutsättning att sådana bestämmelser inte utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innefattar en förtäckt begränsning av handeln. Utöver nämnda bestämmelser finns såväl i GATT som EFTA särskilt antagna rekommendationer mot användande av ursprungsmärkningssystem.

Inom ramen för de nyligen slutförda multilaterala handelsförhandlingarna i GATT har slutits en särskild överenskommelse avseende tekniska handelshinder. Överenskommelsen som för Sveriges del träder i kraft den 1 januari 1980, innehåller bl. a. bestämmelser vad gäller tekniska föreskrifter (varmed även förstås olika märkningskrav för varor) som kan ha väsentlig inverkan på andra parters handel.

Enligt kungörelsen (1973:233) skall myndigheter, om inte synnerliga skäl föreligger, samråda med kommerskollegium när det finns anledning antaga att en föreskrift eller anvisning kan medföra handelshinder av väsentlig betydelse. Kungörelsen har genom regeringsbeslut denna dag fått en delvis ny lydelse.

I samband med behandlingen av prop. 1977/78:42 om åtgärder för försörjningsberedskapen på tekoområdet ställde sig riksdagen bakom följande uttalande av näringsutskottet (NU 1977/78:41, rskr 1977/78:172).

För att hindra att importrestriktionerna på tekoområdet kringgås bör enligt motionen 1977/78:47 en ursprungsmärkning införas. Av denna skall framgå var och av vem produkten har tillverkats. Motionärerna tänker sig att denna fråga i första hand skall lösas genom frivilliga överenskommelser mellan konsumentverket och tekobranschen. Om detta visar sig vara omöjligt anser motionärerna att tvingande bestämmelser bör utfärdas.

Utskottet finner det rimligt att importvaror är märkta med uppgift om ursprungsland liksom med fiberdeklaration och skötselråd. Det är enligt utskottets mening ett konsumentintresse att sådana upplysningar lämnas. Utskottet vill vidare erinra om att ursprungsmärkning av importvaror förekommer i flera andra länder, bl. a. Finland. Det bör ankomma på konsumentverket att i samråd med branschens organisationer utarbeta riktlinjer för en sådan märkning. En framställning till regeringen av denna innebörd är sålunda motiverad.

Regeringen gav den 18 maj 1978 konsumentverket i uppdrag att i samråd med kommerskollegium och efter hörande av näringslivets organisationer

söka tillgodose riksdagens uttalande.

I skrivelse till regeringen den 20 april 1979 framhöll konsumentverket att flertalet företrädare för näringslivet motsatte sig ursprungsmärkning av textilier. Även kommerskollegium och näringsfrihetsombudsmannen ställde sig negativa. För en märkning uttalade sig endast Textilrådet/Konfektionsindustriföreningen och Beklädnadsarbetarnas förbund.

Med hänsyn härtill anmälde konsumentverket att de förutsättningar som krävdes för att verket skulle kunna utfärda riktlinjer för ursprungsmärkning av textilier inte förelåg.

Mot denna bakgrund anslöt sig riksdagen vid behandlingen av prop. 1978/79:145 om åtgärder för tekoindustrin till följande uttalande av näringsutskottet (NU 1978/79:48. rskr 1978/79:390).

Enligt utskottets mening bör riksdagen vidhålla den inställning i fråga om ursprungsmärkning som kommit till uttryck i betänkandet NU 1977/78:41. Eftersom någon överenskommelse om sådan märkning inte kunnat träffas på frivillig väg återstår endast att tillgripa lagstiftning. Utskottet föreslår därför att riksdagen hos regeringen begär förslag till bestämmelser rörande ursprungsmärkning av kläder. Regeringen bör enligt utskottets mening därvid bl. a. överväga i vilken utsträckning en sådan märkning bör vara obligatorisk för olika typer av konfektionsvaror. Utskottets ställningstagande innebär att utskottet delvis velat tillgodose yrkandet i motionen 1978/79:2303 om ursprungsmärkning. Utskottet föreslår att riksdagen i ett uttalande till regeringen ansluter sig till vad utskottet anfört.

Jag förordar mot denna bakgrund att en särskild utredare tillkallas för att utarbeta förslag till ursprungsmärkning av kläder. I sina överväganden bör utredaren bl. a. redovisa de skäl som talar för och emot en sådan märkning. Vidare bör hänsyn tas till erfarenheterna av den ursprungsmärkning som krävs i vissa andra länder och den som tidigare i viss utsträckning krävdes också i Sverige. Hänsyn bör härvid tas till Sveriges internationella förpliktelser framför allt i GATT, EFTA och frihandelsavtalet med EG när det t. ex. gäller utfästelser att avstå från att införa icke tariffära handelshinder. Vidare bör åtgärder på detta område vägas mot vårt allmänna handelspolitiska intresse av att kunna påverka andra länders ursprungsbestämmelser i syfte att underlätta den svenska exporten.

Utredaren skall studera vilka problem som i övrigt kan sammanhänga med en ursprungsmärkning. Hit kan t. ex. höra svårigheter att definiera ursprungsland, dvs. att ange vilka ursprungskriterier som skall gälla för märkningen. Därvid bör också beaktas de komplikationer som följer av att det redan finns olika system för ursprungsbestämning. Utredaren bör överväga hur regler om ursprungsmärkning skall bli kända i olika exportländer. Av betydelse är vidare regler om ursprungsbeteckningarnas placering, beskaffenhet och anbringande samt avgränsningen av de varuslag som skall omfattas av märkningen. Frågan om i vilket distributionsled märkningskravet skall vara iakttaget skall klarläggas. Uppmärksamhet bör även ägnas frågan hur kontroll skall utövas när det gäller dels importerade och dels svensktillverkade varor. Även sanktionsbestämmelser för omärkta, eller felaktigt märkta utländska och inhemska varor bör utredas.

De olika slag av kostnader som sammanhänger med att ursprungsmärka kläder skall uppskattas.

Det förekommer att kläder märks med etiketter som Swedish design, Swedish style etc., vilka kan ge ett intryck av att kläderna tillverkats i Sverige utan att detta har varit fallet. Utredaren bör överväga om det finns skäl att

införa bestämmelser rörande denna typ av märkning.

Utredaren skall beakta tilläggsdirektiv till samtliga kommittér och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1978:40). Härvid skall förutsättas att de eventuella kostnader som följer av framlagda förslag inte skall medföra en ökad belastning på statsbudgeten.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för handelsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att lämna förslag till bestämmelser om ursprungsmärkning av kläder och

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta elfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Handelsdepartementet)

Arbetsmarknadsdepartementet

1. Vissa organisatoriska frågor med anledning av lagen (1979:1118) om jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet

Dir 1980:3

Beslut vid regeringssammanträde 1980-01-24

Statsrådet Andersson anför.

Riksdagen antog den 13 december 1979 regeringens förslag till lag om jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet (prop. 1979/80:56, AU 1979/80:10, rskr 1979/80:117). Lagen skall träda i kraft den 1 juli 1980.

Den antagna jämställdhetslagen (SFS 1979:1118) föreskriver bl.a. att regeringen skall utse en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd. De organisatoriska frågorna i samband med inrättandet av dessa organ förutses bli förberedda i en särskild organisationskommitté.

Jag föreslår därför att en sådan organisationskommitté nu tillkallas. Kommittén bör med utgångspunkt i vad som anförs i propositionerna 1978/79:175 och 1979/80:56 samt utskottsbetänkandena AU 1978/79:39 och 1979/80:10 beträffande jämställdhetsombudsmannens och jämställdhetsnämndens uppgifter utarbeta förslag till instruktioner för ombudsmannen och nämnden. I detta sammanhang bör kommittén uppmärksamma avgränsningen av ombudsmannens verksamhet i förhållande till den statliga verksamhet som i övrigt bedrivs på jämställdhetsområdet. Organisationskommittén bör även överväga och lämna förslag till hur samverkan skall ske mellan ombudsmannen och andra organ, inom såväl den offentliga som den privata sektorn av arbetsmarknaden, som medverkar i strävandena att främja jämställdhet i arbetslivet.

Kommittén bör vidare utarbeta förslag till kansliorganisation för de nya organen. Jag vill därvid erinra om vad som anförs i regeringens tilläggsdirektiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1978:40).

Jämställdhetsombudsmannen bör ha ett eget kansli. Kommittén bör emellertid överväga om kansliorganisationen kan genomföras stegvis på ett sätt som medger att den slutliga utformningen får bero av de erfarenheter som görs i inledningsskedet. Vad avser jämställdhetsnämndens behov av kansliresurser bör kommittén i första hand pröva om någon annan myndighet eller domstol kan bidra med erforderligt arbetsbiträde. Kommittén bör även lämna förslag till lokaliseringen av ombudsmannens kansli.

Kommittén skall även i övrigt förbereda inrättandet av de nya organen och ange vilka praktiska åtgärder som kan erfordras härför. I fråga om planering och anskaffning av lokaler för ombudsmannens kansli bör kommittén samråda med byggnadsstyrelsen.

Kommittén bör lägga fram förslag till anslagsframställning för jämställd-

hetsombudsmannens och jämställdhetsnämndens verksamhet för budgetåret 1980/81. I detta sammanhang bör kommittén även uppmärksamma behovet av resurser för den informationsverksamhet som jämställdhetsombudsmannen har att bedriva.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt så att de nya organen kan börja verka i enlighet med statsmakternas intentioner den 1 juli 1980.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar mig

att tillkalla en kommitté med högst nio ledamöter med uppdrag att förbereda inrättandet av en jämställdhetsombudsman och en jämställdhetsnämnd,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta tolfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Arbetsmarknadsdepartementet)

2. Administrativa och juridiska konsekvenser av inrättande av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning

Dir 1980:19

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-13

Chefen för arbetsmarknadsdepartementet, statsrådet Wirtén anför.

En delegation för hybrid-DNA-frågor har inrättats vid arbetarskyddsstyrelsen fr.o.m. den 1 januari 1980 (prop. 1979/80:10, SoU 1979/80:18, rskr 1979/80:107, SFS 1979:1173). Delegationen har till uppgift att genom rådgivande verksamhet främja säkerheten vid användning av hybrid-DNA-tekniken och att sprida kunskap om utvecklingen på hybrid-DNA-området.

Delegationen skall följa utvecklingen inom hybrid-DNA-teknikens område och särskilt beakta nya förhållanden som har eller kan få betydelse för samhällets tillsyn av användningen av tekniken och ta initiativ i frågor som rör riskklassificering och övriga säkerhets- och skyddsfrågor. Den skall vidare yttra sig till berörda tillsynsmyndigheter liksom även till andra myndigheter samt till offentliga och privata institutioner och företag i frågor som rör riskklassificering och övriga säkerhetsoch skyddsfrågor samt informera dessa om sådana förhållanden inom hybrid-DNA-området som kan vara av värde för deras verksamhet. Delegationen har vidare till uppgift att informera allmänheten om utvecklingen inom hybrid-DNA-området på ett sådant sätt att intresset för säkerhetsfrågorna upprätthålls och den allmänna debatten stimuleras och att uppmärksamma behovet av utbildning av personal som arbetar eller skall arbeta med hybrid-DNA-tekniken. Delegationen skall anmäla till regeringen om något användningsområde eller

någon planerad användning av hybrid-DNA-tekniken kan ifrågasättas från etiska eller humanitära synpunkter eller om området för samhällets tillsyn behöver utvidgas till att omfatta andra frågor än dem som nu är föremål för tillståndstvång eller offentlig kontroll.

Socialutskottet har i sitt betänkande SoU 1979/80:18 – med anledning av propositionen 1979/80:10 om kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning, jämte motioner – uttalat att regeringen bör särskilt låta pröva de administrativa och juridiska konsekvenserna av inrättandet av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning enligt förslaget i motionerna 1979/80:64 yrkandet 2 och 1979/80:84 yrkandet 2 i motsvarande del.

I fråga om vilken organisationsform som kan fungera smidigast och utan onödig byråkrati anförde socialutskottet bl.a. följande.

Hela arbetsmiljöområdet är efter ett flertal reformer under 1970-talet ett väl sammanhållet fält, med arbetsmiljölagen som norm och med i princip ett enda administrativt organ, arbetarskyddsverket, för besluts- och tillsynsfunktioner. Om man inrättar ett särskilt administrativt organ för hybrid-DNA-frågor är ett alternativ att den nya myndigheten får tillämpa nuvarande skyddslagstiftning för inre och yttre miljö jämsides med arbetarskyddsstyrelsen och, såvitt gäller den yttre miljön, naturvårdsverket och koncessionsnämnden för miljöskydd. Ett annat alternativ är att arbetsmiljöfrågor och miljöskyddsfrågor som har direkt samband med hybrid-DNA-frågor bryts ut ur nuvarande skyddslagstiftning och sammanförs till en särskild lagstiftning, enligt vilken kontrollorganet har att fatta beslut.

Oavsett vilket alternativ man väljer föreligger risk för samordningsproblem mellan de olika inblandade myndigheterna, och det är inte sannolikt att inrättandet av ytterligare en myndighet på arbetsmiljö- och miljöskyddsområdet leder till mindre byråkrati än propositionens förslag.

Ett vägande skäl för att inrätta en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-tekniken är emellertid som utskottet framhållit ovan att frågorna kring tekniken inte kan begränsas till enbart arbetsmiljö- och miljöskyddsområdet. Utskottet anser därför att motionärernas förslag bör beaktas genom att regeringen särskilt låter pröva de administrativa och juridiska konsekvenserna av förslaget.

Kontrollen av hybrid-DNA-teknikens användning baseras på redan tidigare befintlig lagstiftning. Skyddet av den yttre miljön har dock förstärkts, genom ett tillägg till 2 § miljöskyddskungörelsen (1969:388, ändrad senast 1979:1175) som innehåller en uppräkning av inrättningar som kräver förhandsprövning av koncessionsnämnden för miljöskydd innan inrättningarna får tas i bruk för viss verksamhet. Förhandsprövningen när det gäller hybrid-DNA-tekniken avser därvid såväl forskningslaboratorier som inrättningar där tekniken används industriellt.

Skyddet av dem som arbetar med hybrid-DNA-tekniken baseras på arbetsmiljölagen. I förordningen (1979:1174), som trädde i kraft den 1 januari 1980, om förhandsprövning enligt arbetsmiljölagen av användning av hybrid-DNA-teknik föreskrivs att tillstånd fordras av arbetarskyddsstyrelsen för arbetsmetod som innefattar en sådan användning av hybrid-DNA-teknik, att användningen får anses utgöra en oprövad inriktning av forskningen inom hybrid-DNA-området eller av den industriella tillämpningen av tekniken. Tillståndet har förenats med villkor för användningen.

Den av riksdagen begärda prövningen av administrativa och juridiska konsekvenser av inrättandet av en särskild myndighet för kontroll av

hybrid-DNA-teknikens användning bör nu komma till stånd. Jag förordar att en särskild utredare utses för att ta fram beslutsunderlag för detta. Utredaren bör dels följa upp erfarenheterna av den nyinrättade delegationen för hybrid-DNA-frågor, dels nära samråda med den parlamentariska utredning om etiska m.fl. frågor kring hybrid-DNA-tekniken som regeringen i enlighet med riksdagens beslut inom kort avser att tillsätta.

Utredaren skall under arbetets gång informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter.

Om utredaren kommer fram till att en särskild myndighet bör inrättas skall kontakt tas med decentraliseringsdelegationen innan förslag om lokaliseringen av den nya myndigheten avlämnas.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för arbetsmarknadsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda de administrativa och juridiska konsekvenserna av inrättandet av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning samt inkomma med de förslag som föranleds därav

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna för utredningen skall belasta tolfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Arbetsmarknadsdepartementet)

3. Kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet m.m.

Dir 1980:32

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-08

Departementschefen, statsrådet Wirtén, anför.

I princip handhas förmedling av arbete av det allmänna i Sverige. I begränsad omfattning och i noggrant reglerade former kan det dock få förekomma privat arbetsförmedling. Bestämmelser om detta finns i lagen (1935:113) med vissa bestämmelser om arbetsförmedling (arbetsförmedlingslagen, ändrad senast 1976:156). Lagen innehåller inte någon allmän definition av vad som är förmedling av arbete utan omfattar all slags arbetsförmedling som bedrivs av andra än offentliga arbetsförmedlingsanstalter. Under lagen inbegrips emellertid, enligt en uttrycklig bestämmelse, uthyrning av arbetskraft. Har mellan en utövare av verksamhet för arbetsanskaffning och en arbetssökande träffats avtal om anställning av den arbetssökande hos verksamhetens utövare eller av utövaren hos arbetssökanden, skall nämligen verksamheten anses som arbetsförmedling, om det framgår av omständigheterna att det huvudsakliga syftet med anställningen är förmedling av arbete åt arbetssökande.

Enligt arbetsförmedlingslagen får arbetsförmedling normalt inte bedrivas i

förvärvssyfte. Arbetsförmedling mot självkostnadsersättning får däremot bedrivas efter tillstånd av arbetsmarknadsstyrelsen (AMS). Ett sådant tillstånd får inte ges till enskild person. AMS fastställer maximiavgifter och meddelar de ytterligare föreskrifter som behövs för dessa fall. När det finns anledning till det kan AMS återkalla tillstånd. Likaså kan AMS meddela ändrade villkor eller bestämmelser för verksamhetens bedrivande. Helt avgiftsfri förmedling får bedrivas utan tillstånd, men anmälan om verksamheten skall göras till AMS inom tre månader från det verksamheten har tagit sin början.

Det är endast när det gäller arbetsförmedling för musiker och sceniska artister som förmedling får ske i förvärvssyfte. Tillstånd får i det fallet också beviljas enskild person. Tillståndet får dock endast avse verksamhet som innefattar förmedling av anställning utomlands åt den som är bosatt här i riket eller av anställning här i riket åt den som är bosatt utomlands. En ytterligare förutsättning är att sökanden utfäster sig att vid förmedlingen inte uppställa villkor som begränsar förmedlingssökandens möjligheter att anlita den offentliga arbetsförmedlingen. Tillstånd får beviljas för högst tre år i sänder.

AMS har tillsynen över arbetsförmedlingslagens efterlevnad. Den som bedriver enskild arbetsförmedling med eller utan avgift är skyldig att föra anteckningar över verksamheten, hålla dessa anteckningar tillgängliga för AMS samt i övrigt lämna de uppgifter om verksamheten som AMS behöver för sin tillsyn och för samordningen med övrig arbetsförmedling.

Den som utan tillstånd bedriver arbetsförmedling i förvärvssyfte straffas med böter eller fängelse i högst sex månader. Den som annars utan tillstånd bedriver arbetsförmedling mot ersättning eller försummar sin anmälningsskyldighet till AMS kan dömas till böter. Även den som bereder arbete åt någon efter anvisning genom arbetsförmedling som utan tillstånd bedrivs i förvärvssyfte kan straffas med böter eller fängelse i högst sex månader. Åtal för sådan delaktighet i olaga arbetsförmedling får dock väckas endast efter anmälan av AMS.

Sverige är bundet av den år 1949 av Internationella arbetsorganisationen (ILO) antagna konventionen (nr 96) angående avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer. Genom ratificering av konventionen har Sverige förbundit sig att successivt avskaffa avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer som bedrivs i vinstsyfte och att reglera övriga arbetsförmedlingsbyråers verksamhet. Avvikelse från bestämmelserna om avskaffande av arbetsförmedlingsbyråer i vinstsyfte får enligt konventionen dock undantagsvis medges av vederbörande myndighet i fråga om personkategorier, vilka noggrant har bestämts i den nationella lagstiftningen och för vilka tillfredsställande arbetsförmedling inte lämpligen kan anordnas inom den offentliga arbetsförmedlingens ram. Avvikelse får emellertid medges först efter hörande av berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer. En ytterligare förutsättning är att arbetsförmedlingsbyråerna skall stå under tillsyn av vederbörande myndighet och ha tillstånd som förnyas varje år. Avgifter och ersättning för kostnader skall godkännas eller fastställas av vederbörande myndighet. Internationell förmedling får endast äga rum med vederbörande myndighets medgivande och med iakttagande av gällande lagstiftning. Även i fråga om avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer utan vinstsyfte föreskriver konventionen begränsningar av liknande slag som nu har redovisats.

Genom beslut den 29 november 1979 har riksdagen på förslag av arbetsmarknadsutskottet uttalat sig för en kartläggning m.m. av arbetsmark-

naden för korttidsanställda på kontorsområdet (AU 1979/80:5, rskr 1979/80:41).

Förmedling av korttidsanställningar på kontorsområdet sker på olika sätt. Förutom förmedling genom den offentliga arbetsförmedlingens försorg tillgodoses ett visst behov av vikarier och tillfälligt anställda genom de s.k. organisationsförmedlingarna, vilka med tillstånd av AMS bedriver arbetsförmedling. På kontorsområdet finns f.n. två sådana förmedlingar i Stockholm och en i Göteborg. Vid sidan härav finns också skrivbyråer, vilka ägnar sig åt kontorsservice av olika slag. Skrivbyråerna bedriver sin verksamhet dels genom att kunderna lämnar uppdrag som utförs på skrivbyråns kontor (stationär verksamhet) och dels genom att byråns anställda sänds ut till företag som har ett tillfälligt behov av arbetskraft (ambulerande verksamhet). Frågan hur man skall se på skrivbyråernas ambulerande verksamhet har länge varit aktuell på så sätt att den, bedriven på det traditionella sättet, har ansetts strida mot arbetsförmedlingslagen. År 1962 fann också högsta domstolen i ett par fall att sådan verksamhet var att anse som arbetsförmedling i arbetsförmedlingslagens mening och att den därmed stred mot lagen. För att undvika att komma i konflikt med arbetsförmedlingslagen har skrivbyråerna under senare år konstruerat avtalen med kunderna som i förväg klart bestämda och avgränsade uppdrag, ibland kallade arbetsentreprenader.

Bakgrunden till riksdagens nyss nämnda beslut är de yrkanden som har förts fram i en motion till 1978/79 års riksmöte (mot. 1978/79:2066). I motionen yrkas i första hand att arbetsförmedlingslagen skall ändras så att arbetsförmedling inte skall anses föreligga då en arbetssökande har ingått ett anställningsavtal av vilket framgår att kontorsserviceföretaget har det totala arbetsgivaransvaret oberoende av arbetsplatsens förläggning. I andra hand yrkas att arbetsförmedlingslagen ändras så att kontorsserviceföretagens uppdragsverksamhet på kundernas kontor undantas från det generella förbudet mot arbetsförmedling.

Liknande krav på utredning om gällande förhållanden och lättnader för kontorsserviceföretagen har förts fram i en framställning den 3 februari 1978 till arbetsmarknadsdepartementet från dåvarande Sveriges hantverks- och industriorganisation, Svenska kontorsserviceförbundet samt Svenska skrivbyrå- och kontorstryckeriförbundet. I framställningen framhålls bl.a. att det hos kontorsserviceföretagen finns en viss osäkerhet huruvida deras verksamhet är helt förenlig med arbetsförmedlingslagen, vilket medför att företagen måste tillgripa långtgående administrativa och byråkratiska omvägar för att kunna bedriva verksamheten. Vissa sysslor, såsom telefonväxelarbete och allmänna skrivgöromål, kan ett kontorsserviceföretag över huvud taget inte åtaga sig. I framställningen anförs också att kontorsserviceföretagen fyller ett stort socialt behov, eftersom de ofta sysselsätter äldre personer som har svårt att få arbete genom arbetsförmedlingen eller personer som av olika anledningar inte önskar eller är beredda att ta ett stadigvarande arbete. Också för kunderna innebär enligt framställningen anlitandet av kontorsserviceföretagen en utmärkt lösning i situationer då de är överbelastade med kontorsgöromål eller när det gäller att klara speciella uppgifter som de själva inte har utbildad personal till.

I såväl framställningen som motionen pekas på att tillkomsten av lagen (1974:12) om anställningsskydd har gjort det svårare för företagen att tillgodose behovet av tillfällig arbetskraft för kontorsgöromål genom anlitande av arbetssökande från arbetsförmedlingen, och att lagen sålunda

har breddat marknaden för den ambulerande skrivbyråverksamheten. Det framhålls dessutom att möjligheterna för eventuellt missbruk har minskat genom det inflytande som de fackliga organisationerna har fått över den ambulerande skrivbyråverksamheten efter tillkomsten av förhandlings- och vetorättsreglerna i 38-40 §§ medbestämmandelagen (1976:580).

Framställningen har remissbehandlats. En majoritet inom AMS, LO, TCO och SACO/SR ställer sig avvisande till framställningen. Den tillstyrks däremot av kommerskollegium, SAF samt samtliga handelskamrar utom de i Gävle och Stockholm. Svenska kommunförbundet vill inte motsätta sig den av organisationerna begärda utredningen, om den kan bidra till att skapa ökad klarhet angående villkoren för den ifrågavarande verksamheten. Landstingsförbundet intar samma ståndpunkt, men framhåller också att det är samhället som skall svara för förmedling av arbetskraft och att en väl utbyggd arbetsförmedling därför bör understödjas. Stockholms handelskammare, som anser att kontorsserviceverksamheten fyller en viktig funktion för näringslivet, påpekar att den verksamhet som de ambulerande kontorsserviceföretagen bedriver torde vara att betrakta som avgiftsbelagd arbetsförmedling enligt den av Sverige ratificerade ILO-konventionen nr 96. Handelskammaren i Gävle ansluter sig till vad Stockholms handelskammare anför.

Frågan om ändringar i arbetsförmedlingslagen i syfte att göra den ambulerande skrivbyråverksamheten tillåten har varit aktuell vid flera tillfällen under senare år. Frågan har genom motioner aktualiserats i riksdagen åtskilliga gånger (se 2LU 1962:37, 1963:21, 1965:26, 1970:19 och 1970:93 samt InU 1971:12 och AU 1975/76:11). År 1966 överlämnade utredningen för översyn av arbetsförmedlingslagen en promemoria i ämnet (Ds In 1966:6). I promemorian uttalade en majoritet inom utredningen att det förelåg ett beaktansvärt behov av ambulerande skrivbyråverksamhet och man föreslog därför att arbetsförmedlingslagen skulle ändras så att AMS i viss utsträckning skulle kunna tillåta sådan verksamhet med vinstsyfte. Förslaget, som var utformat i överensstämmelse med den aktuella ILO-konventionen, ledde emellertid aldrig till lagstiftning. År 1969 tillsattes ytterligare en utredning på detta område (utredningen rörande arbetsförmedlingen inom vissa yrkesområden m.m.). Utredningen hade i första hand att pröva frågan om effektivare sanktioner vid brott mot arbetsförmedlingslagen. Utredningens förslag (Ds In 1970:5) lades till grund för den skärpta lagstiftning på området som trädde i kraft den 1 juli 1971. Utredningen gjorde också vissa överväganden beträffande de ambulerande skrivbyråerna och fann – till skillnad mot 1966 års utredning – att det servicebehov som tillgodoses genom dessa byråers verksamhet kunde täckas på annat sätt.

Bl.a. frågan om skrivbyråernas verksamhet har nyligen varit aktuell också på det nordiska planet. En av nordiska arbetsmarknadsutskottet (NAUT) tillsatt arbetsgrupp, som bestod av representanter för såväl arbetsmarknadsmyndigheterna som arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna i Norden, har nämligen genomfört en undersökning av uthyrningsoch entreprenadföretag i Norden. I sin rapport (NU A 1978:5) konstaterar arbetsgruppen att uthyrning av arbetskraft sedan länge har haft en tämligen stor omfattning inom skrivbyråbranschen. Detta tyder enligt arbetsgruppen på att företagens behov av tillfällig arbetskraft på detta område är särskilt stort och att företagen i viss utsträckning föredrar att tillgodose detta behov genom anlitande av skrivbyråer i stället för att vända sig till den offentliga arbetsförmedlingen. Arbetsgruppen slår fast att skrivbyråverksamheten

också synes kunna erbjuda såväl arbetsgivare som arbetstagare vissa fördelar jämfört med den offentliga arbetsförmedlingen. Även om principiella hänsyn talar för att även denna typ av arbetskraft bör förmedlas genom den offentliga arbetsförmedlingens försorg finns det enligt arbetsgruppens uppfattning på detta speciella område anledning att tillåta uthyrning av arbetskraft så länge som rekryteringen av arbetskraft inte fullt ut kan tillgodoses av den offentliga arbetsförmedlingen. Genom en sådan ordning kan man tillgodose ett behov hos såväl företagen som de arbetstagare som söker denna typ av anställning. Arbetsgruppen understryker dock att det måste ske under betryggande kontroll från samhällets sida.

I sitt av riksdagen godtagna betänkande uttalar arbetsmarknadsutskottet att regeringen borde låta kartlägga hur arbetsmarknaden ser ut och fungerar för de korttidsanställda på kontorsområdet. Utskottet, som anser att frågan bör belysas ytterligare, är på grundval av det föreliggande materialet inte berett att tillstyrka något av de yrkanden som framställs i motionen. Enligt utskottet bör man undersöka de arbetssökandes behov och önskemål samt skapa sig en bild av i vilken omfattning dessa kan tillgodoses inom ramen för den nuvarande ordningen. I sammanhanget bör beaktas frågor om anställningsvillkor, anställningsskydd m.m. och vilken betydelse medbestämmandelagens regler om förhandlings- och vetorätt vid entreprenader och uthyrningsverksamhet har. Den offentliga arbetsförmedlingens och organisationsförmedlingarnas liksom kontorsserviceföretagens roller bör belysas och ställas i relation till de önskemål som arbetsgivarna och de arbetssökande kan ha. Även kostnads- och resursaspekter, bl.a. för den offentliga förmedlingens del, bör tas med i utredningsarbetet. Kartläggningen bör i första hand avse förhållandena i Stockholm, Göteborg och Malmö, men den bör även ge en bild av läget i några andra orter av varierande storlek i olika delar av landet. Sedan kartläggningen har slutförts, bör man enligt utskottet ta ställning till om det finns anledning att ändra nuvarande ordning och om detta i så fall kan ske inom ramen för den gällande lagstiftningen. Särskilt bör man enligt utskottet undersöka den offentliga arbetsförmedlingens möjligheter att förbättra sin service mot bakgrund av den ökade användningen av ADB i förmedlingsarbetet. Om det bedöms att lagen bör justeras i något hänseende, t.ex. för att bereda visst utrymme för kontorsserviceföretagens verksamhet, måste Sveriges förpliktelser enligt ILO-konventionen nr 96 beaktas. Det bör enligt utskottet inte komma i fråga att rubba våra åtaganden enligt denna konvention. Slutligen nämner utskottet att det kan finnas skäl att se över arbetsförmedlingslagen även från lagtekniska utgångspunkter.

Den av riksdagen begärda utredningen bör nu komma till stånd. Uppgiften bör anförtros åt en särskilt tillkallad utredare.

Som utskottet påpekar är de nuvarande förhållandena på kontorsserviceområdet inte tillfredsställande. Å ena sidan finns det uppenbarligen ett behov av den typ av service på kundernas kontor som skrivbyråerna kan erbjuda. Det finns också arbetssökande som efterfrågar det slag av tillfälliga anställningar som det här gäller. För att inte komma i konflikt med lagen anser sig byråerna vara nödsakade att organisera arbetet på ett sätt som berörda anställda och beställare uppfattar som krångligt och byråkratiskt och som ändå är diskutabelt från lagens utgångspunkt. Å andra sidan kan det göras vissa principiella invändningar mot att tillåta privat arbetsförmedling.

I enlighet med vad utskottet har anfört bör en kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet göras. Det servicebehov

inom kontorsområdet som skrivbyråerna tillgodoser bör belysas. Utredaren bör därefter ta ställning till vilka åtgärder som behöver vidtagas för att detta servicebehov fortsättningsvis skall kunna tillgodoses utan att verksamheten skall behöva komma i konflikt med de arbetsmarknadspolitiska målsättningarna. Vilka åtgärder som erfordras för att upprätthålla en betryggande samhällelig kontroll bör också belysas.

Motsvarande problem som finns inom kontorsservicebranschen finns också när det gäller förmedling av arbete för musiker och artister. Erfarenheterna visar att förmedlingen för dessa yrkesgrupper ställer särskilda krav på den förmedlande personalen och på service i olika former åt såväl de arbetssökande som arbetsgivarna. Arbetsmarknaden för dessa arbetstagargrupper har således vissa särdrag som skiljer den från arbetsmarknaden i övrigt och även anställningsförhållandena skiljer sig från det normala på arbetsmarknaden i övrigt. Den offentliga arbetsförmedlingen har heller inte annat än i begränsad utsträckning kunnat täcka denna del av arbetsmarknaden. Vid sidan av den offentliga förmedlingen verkar därför sedan lång tid tillbaka ett jämförelsevis stort antal personer eller företag vilka, som ett led i annan verksamhet inom musikeller nöjesbranschen, också förmedlar anställningar eller uppdrag mot provision.

Frågan om arbetsförmedlingen på kulturområdet behandlades av riksdagen senast år 1976 (prop. 1975/76:84, InU 1975/76:28, rskr 1975/76:222). Därvid slogs fast att den offentliga arbetsförmedlingen i första hand skall bära ansvaret även för arbetsförmedlingen på kulturområdet. Beslutet innebar att förmedlingen skulle byggas ut och att särskilda kulturarbetarsektioner skulle inrättas vid vissa förmedlingskontor. Vidare beslutades att det system med placering av arbetsförmedlingstjänstemän vid s.k. centrumbildningar, som hade pågått under några år, skulle få fortsätta. Satsningen på den offentliga arbetsförmedlingen inom kulturområdet innebar emellertid inte att all enskild arbetsförmedling skulle upphöra. Liksom dittills skulle de s.k. organisationsförmedlingarna få förekomma efter tillstånd av AMS. Detta gällde också enskild förmedling på det internationella området. För sådan förmedling, som skulle få bedrivas även av enskilda och i förvärvssyfte, skulle tillstånd lämnas för högst tre år i sänder. Tillståndet skulle dessutom innefatta villkor om bl.a. tillsyn och maximering av provision på samma sätt som gäller vid prövningen av tillstånd till organisationsförmedling.

Frågan hur arbetsförmedlingen på kulturområdet skall vara organiserad har utretts vid ett flertal tillfällen under årens lopp. Erfarenheterna visar att det är svårt att finna ändamålsenliga lösningar som tillgodoser olika intressen men samtidigt att det på kulturområdet finns behov av andra typer av förmedlingsorgan vid sidan om den offentliga arbetsförmedlingen. Riktigheten av denna bedömning har bekräftats vid de kontakter som jag under det senaste året har haft med representanter för olika intressenter på detta område.

Som jag nyss redovisade lades riktlinjerna för arbetsförmedlingen på kulturområdet fast så sent som år 1976. Någon anledning att redan nu göra några större ingrepp i det beslutet finns enligt min mening inte.

Vid sidan av den offentliga arbetsförmedlingen och de enskilda förmedlingar som bedrivs med tillstånd finns emellertid inom delar av kulturområdet andra former av verksamhet som syftar till att skapa engagemang för artister. Jag tänker då på de managers, impressarier och s.k. produktionsbolag m.fl. som ofta fungerar som en slags personlig rådgivare till en artist i alla frågor som rör vederbörandes verksamhet. Det kan gälla produktion av

shower, planering av framträdanden, förhandlingar av olika slag, ekonomisk rådgivning, PR-verksamhet etc. Syftet med verksamheten är dels att hjälpa artister till engagemang genom en aktiv lansering och dels att ordna de administrativa frågor som hör till en artists verksamhet.

Det torde inte råda någon tvekan om att den ifrågavarande verksamheten ibland bedrivs under sådana former att den är att betrakta som arbetsförmedling i arbetsförmedlingslagens mening. Ofta föreligger det dock stora svårigheter att skilja ut de egentliga arbetsförmedlande insatserna från andra insatser för att skapa engagemang för en artist. Och det arbetsförmedlande inslaget kan vara mer eller mindre påfallande. Bl.a. dessa omständigheter medför att det kan vara svårt att bedöma om sådan verksamhet bör betraktas som arbetsförmedling eller ej.

Det är enligt min mening inte tillfredsställande att berörda parter skall sväva i ovisshet huruvida deras verksamhet är förenlig med arbetsförmedlingslagen eller inte. Den utredare som bör se över kontorsarbetsmarknaden bör därför få i uppdrag att utreda också förmedlingen inom kulturområdet. Även när det gäller kulturområdet bör utredaren till en början kartlägga hur arbetsmarknaden ser ut och fungerar. Kartläggningen bör således avse också den verksamhet som vissa företrädare för musiker och artister bedriver. Utredaren bör därefter överväga om det finns anledning att ändra den gällande lagstiftningen för att tillåta någon verksamhet som f.n. får anses vara förbjuden. Självfallet måste våra åtaganden enligt ILO-konventionen nr 96 därvid beaktas.

På andra än de två områden som jag nu har behandlat förekommer det också vid sidan av den offentliga arbetsförmedlingen verksamhet som innebär anskaffande av anställning åt arbetssökande. Många gånger kan det ifrågasättas om sådan verksamhet är förenlig med arbetsförmedlingslagen. Jag förordar därför att utredningsuppdraget får omfatta också dessa verksamheter. Liksom i fråga om kontorsservicebranschen och kulturområdet bör i första hand en kartläggning av verksamheten göras. Därefter bör utredaren överväga om några ingrepp i lagen är nödvändiga.

Som arbetsmarknadsutskottet har uttalat bör arbetsförmedlingslagen, som tillkom år 1935, också ses över från lagtekniska utgångspunkter. Som jag har framhållit i det föregående visar erfarenheterna att tillämpningen av arbetsförmedlingslagen inte är problemfri. I synnerhet bedömningen av huruvida viss verksamhet utgör arbetsförmedling har visat sig vansklig. Visserligen erbjuder det vissa svårigheter att entydigt ange vilka omständigheter som skall vara avgörande för vilken verksamhet som skall betraktas som arbetsförmedling och att fixera gränsen i lagtext. Vidare måste beaktas att en formellt fixerad gräns gör det omöjligt att anpassa sig till ändrade eller nya former av verksamheter inom detta område. Det oaktat bör utredaren pröva om det ändå är möjligt att klarare ange vad för slags verksamhet som bör falla in under lagen.

Arbetsförmedlingslagen brukar förknippas med vad som ofta kallas grå arbetskraft. Anledningen härtill är att den verksamhet som avses med detta begrepp oftast står i strid mot lagen. Verksamheten medför emellertid också olägenheter på en rad andra områden. För att komma till rätta med dessa olägenheter torde det krävas att en mängd olika åtgärder vidtas. Dessa frågor, som ingående har behandlats av den arbetsgrupp som har arbetat under NAUT, är aktuella i olika sammanhang. Bl.a. har nordiska ministerrådet beslutat att arbetsgruppens arbete skall fortsättas. Vidare pågår framför allt på skatteområdet ett arbete med att finna olika vägar för

att lösa de problem som verksamheten skapar. Mot denna bakgrund bör inte den nu aktuella utredningen ägna sig åt dessa frågor.

Vid uppdragets fullgörande bör utredaren samråda med de myndigheter och andra utredningar, som berörs av uppdraget. Vidare bör utredaren bedriva sitt arbete i nära samråd med arbetsmarknadens parter och andra berörda organisationer.

Utredarens arbete bör bedrivas skyndsamt. Frågan om korttidsanställningar på kontorsområdet och kontorsserviceföretagens ställning i förhållande till arbetsförmedlingslagen bör snarast bli kartlagd och bör därför behandlas med förtur. Möjligheten att redovisa utredningsresultatet i denna del i ett delbetänkande bör beaktas.

Slutligen vill jag förorda att vad chefen för budgetdepartementet den 13 mars 1980 har anfört i direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (dir 1980:20) också skall gälla ifrågavarande kommitté.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för arbetsmarknadsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare för att göra en översyn av lagen (1935:113) med vissa bestämmelser om arbetsförmedling,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta tolfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Arbetsmarknadsdepartementet)

4. Översyn av frågor rörande invandringen och invandrarnas situation i Sverige

Dir 1980:48

Beslut vid regeringssammanträde 1980-06-05

Statsrådet Andersson anför.

De åtgärder som vidtas i syfte att reglera invandringen av utländska medborgare till Sverige och förbättra invandrarnas situation här utgår i allt väsentligt från riktlinjer som riksdagen antog år 1968 och år 1975.

Sverige fick sin första egentliga utlänningslagstiftning under 1920-talet. Den ännu gällande utlänningslagen (1954:193, omtryckt 1978:361) antogs i mitten av 1950-talet. Fram till år 1968 saknades emellertid utförligare riktlinjer antagna av riksdagen för tillämpningen av utlänningslagstiftningen. Detta innebar att förvaltningsmyndigheterna genom sin prövning av ärenden enligt utlänningslagstiftningen i stor utsträckning självständigt avgjorde hur omfattande invandringen till Sverige skulle vara av olika kategorier invandrare. Trots att invandringen till Sverige började bli av betydande omfattning redan under 1940-talet kom det således att dröja fram till slutet av 1960-talet innan riksdagen fastställde mål för utlänningspolitiken genom att ange utförligare riktlinjer för förvaltningsmyndigheternas tillståndsprövning.

De av riksdagen år 1968 antagna riktlinjerna (prop. 1968:142, SU 1968:196, rskr 1968:405), som fastställdes på grundval av den år 1961 tillsatta utlänningsutredningens betänkande Invandringen (SOU 1967:18), innebär i korthet att invandringen till Sverige måste kontrolleras för att det skall vara möjligt att samordna den med våra resurser och vår politik inom andra områden och upprätthålla principen att invandrare skall kunna leva på samma nivå som den inhemska befolkningen. Invandring av utomnordisk arbetskraft regleras genom krav på arbetstillstånd före inresan, och omfattningen av denna invandring skall avgöras med hänsyn till förhållandena på den svenska arbetsmarknaden. Flyktinginvandring och invandring av humanitära skäl skall medges generöst. Utrymmet för framtida invandring till Sverige skall emellertid inte bestämmas på förhand i form av ett visst antal uppehålls- och arbetstillstånd som får beviljas under en viss tidsperiod. Utrymmet för invandring bör i stället bedömas i anslutning till prövningen av enskilda tillståndsansökningar eller av framställningar om kollektiv rekrytering av arbetskraft.

Sedan dessa riktlinjer för tillämpningen av utlänningslagstiftningen meddelades av riksdagen har en översyn ägt rum av utlänningslagstiftningen. Denna översyn har gjorts av utlänningsutredningen och senast av den år 1976 tillkallade utlänningslagkommittén (A 1975:04). Den senare kommittén har med utgångspunkt från 1968 års riktlinjer i första hand genomfört en lagteknisk reformering av utlänningslagstiftningen. Utlänningslagkommitténs betänkande Ny utlänningslag (SOU 1979:64) har legat till grund för det förslag till ny utlänningslag som nyligen har antagits av riksdagen (prop. 1979/80:96, AU 1979/80:27, rskr 1979/80:378). Den nya lagen är liksom tidigare utlänningslag utformad så att den i stor utsträckning skall kunna användas oberoende av innehållet i de riktlinjer som anger politikens inriktning. Lagen anger således inte vilka utlänningar som har rätt att stanna i Sverige, utom i fråga om flyktingar och vissa andra skyddssökande grupper. Ett flertal bestämmelser i lagen ger regeringen fullmakt att införa krav på tillstånd i skilda situationer. En nyhet är bl.a. att det successivt skall införas en ordning som innebär att en utlänning som avser att bosätta sig i Sverige skall ha sitt uppehållstillstånd ordnat före inresan. Undantag görs bl.a. för flyktingar och för nära anhöriga till invandrare som tidigare har fått uppehållstillstånd. En annan nyhet är att skyddet för flyktingar förstärks i den nya lagen.

Genom 1968 års riktlinjer angavs även vissa principer för myndigheternas verksamhet i syfte att främja invandrarnas anpassning. Dessa principer skulle gälla i avvaktan på att den år 1968 tillsatta invandrarutredningen hade lagt fram sina förslag. Invandrarutredningens betänkande Invandrarna och minoriteterna (SOU 1974:69) utgjorde grundval för de riktlinjer för invandrar- och minoritetspolitiken som antogs av riksdagen år 1975 (prop. 1975:26, InU 1975:6, rskr, 1975:160). Beslutet innebar också att de principer om den reglerade invandringen som innefattas i 1968 års beslut bör ligga fast.

De år 1975 antagna riktlinjerna för invandraroch minoritetspolitiken har formulerats med utgångspunkt från målen jämlikhet, valfrihet och samverkan. Enligt riktlinjerna innebär jämlikhetsmålet ett fortsatt arbete för att invandrarna skall få samma möjligheter, rättigheter och skyldigheter som befolkningen i övrigt. Målet innebär vidare att alla grupper i samhället skall ha likvärdiga möjligheter att bibehålla och utveckla sitt modersmål och att utöva kulturverksamhet. Det framhålls att invandrar- och minoritetspoliti-

ken därför bör syfta till att ge medlemmar av språkliga minoritetsgrupper möjlighet att inom ramen för en intressegemenskap, som omfattar hela det svenska samhället, ge uttryck för en egen språklig och kulturell identitet. Valfrihetsmålet preciseras i riktlinjerna på så sätt att medlemmar av språkliga minoriteter skall kunna välja i vilken grad de vill uppgå i en svensk kulturell identitet och i vilken grad de vill bibehålla och utveckla den ursprungliga identiteten. Åtgärder för att bevara kontakten med ursprungslandets kultur underlättar även valet mellan att stanna i Sverige och att återvända och återanpassas i ursprungslandet. Samverkansmålet innebär enligt riktlinjerna att en ömsesidig och omfattande samverkan bör komma till stånd mellan invandrar- och minoritetsgrupperna och majoritetsbefolkningen. Målet inbegriper ömsesidig tolerans och solidaritet mellan invandrarna och den inhemska befolkningen. Samverkansmålet innebär även att invandrarna ges vidgade möjligheter till kulturell egenverksamhet och att invandringens positiva kulturella effekter uppmärksammas i ökad utsträckning. Det underströks i riktlinjerna att ett förverkligande av samverkansmålet bl.a. förutsatte att invandrarna gavs möjligheter att aktivt delta i det politiska livet i Sverige. Därmed avsågs främst kravet på att utländska medborgare skulle få kommunal rösträtt och valbarhet.

I enlighet med dessa år 1975 antagna mål för invandrar- och minoritetspolitiken har riksdagen under andra hälften av 1970-talet beslutat om en rad reformer som syftar till att förbättra invandrarnas och de etniska minoriteternas situation i Sverige. Till dessa reformer hör bl.a. införandet av kommunal rösträtt och valbarhet för utländska medborgare (prop. 1975/76:23, KU 1975/76:25, rskr 1975/76:78) och av hemspråksträning och hemspråksundervisning för invandrarbarn (prop. 1975/76:118, UBU 1975/76:33, rskr 1975/76:391) samt en rad andra åtgärder inom olika samhällsområden. Arbetsmarknadsdepartementet, som inom regeringskansliet har samordnande uppgifter i frågor rörande invandring och invandrarnas villkor i Sverige, har under senare år regelmässigt presenterat översikter av åtgärder av detta slag under sin huvudtitel i budgetpropositionen.

De strävanden i syfte att förbättra invandrares och etniska minoriteters ställning som har kännetecknat utvecklingen i vårt land under senare år återspeglas även i den nya regeringsformen. I regeringsformen 1 kap. 2 § slås fast att etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv bör främjas. Vidare har utlänningarnas grundläggande fri- och rättigheter skrivits in i regeringsformens 2 kap. 20 §.

Ett omfattande reformarbete har således bedrivits i Sverige under 1970-talet i syfte såväl att reformera utlänningslagstiftningen som att förstärka invandrarnas och de etniska minoriteternas ställning. I arbetet med att förverkliga de invandrarpolitiska reformerna har en rad instanser medverkat: statliga myndigheter, kommuner samt enskilda organisationer, bl.a. invandrarorganisationer och fackliga organisationer. Samtidigt som detta reformarbete har bedrivits har emellertid utvecklingen lett till förändringar på en rad områden som är av betydelse såväl för migrationen till och från Sverige som för invandrarnas situation här.

Jag vill i första hand peka på det förhållandet att invandringen till Sverige väsentligen har ändrat karaktär under denna period. Arbetskraftsinvandring en från utomnordiska länder har i praktiken upphört och ersatts av en icke konjunkturbunden invandring av flyktingar och av anhöriga till personer som bor i Sverige. Flyktingar och därmed jämställda svarar numera för en

fjärdedel av den årliga invandringen från utomnordiska länder, medan anhöriga till personer som bor i Sverige svarar för två fjärdedelar. Nivån på invandringen till Sverige under den andra hälften av 1970-talet har också varit betydande trots svårigheter på den svenska arbetsmarknaden. Den genomsnittliga årliga invandringen av utländska medborgare med rätt att bosätta sig här har uppgått till 36.000 personer under denna period, vilket med hänsyn till storleken av befolkningen i landet är en i internationell jämförelse relativt hög siffra. Av detta årliga genomsnitt har 20.000 varit nordiska och 16.000 utomnordiska medborgare. Den genomsnittliga årliga utvandringen av utländska medborgare under andra hälften av 1970-talet har uppgått till 17.000, varav 11.000 har varit nordbor och 6.000 utomnordbor. Ungefär en tredjedel av invandrarna och utvandrarna är barn och ungdomar. Det kan vidare konstateras att de som har invandrat hit under senare år i betydligt större utsträckning än tidigare har kommit från ekonomiskt mindre utvecklade länder i andra världsdelar. Den utomeuropeiska invandringens andel av den totala invandringen av utländska medborgare till Sverige har ökat från 8 till 31 procent under 1970-talet.

Bedömningen av frågor som hänger samman med internationell migration av sysselsättningsskäl har också genomgått stora förändringar sedan 1968 års riktlinjer för utlänningspolitiken lades fast. Under 1970-talet har migrationsfrågorna blivit föremål för ett omfattande internationellt samarbete, både multilateralt och bilateralt. Det multilaterala samarbetet – som främst har bedrivits inom FN, ILO, OECD och Europarådet – syftar till att förbättra invandrarnas och deras barns villkor i vistelseländerna. Det syftar också i allt högre grad till att främja både sådana åtgärder som motverkar emigration av sysselsättningsskäl genom en ökad sysselsättningsutveckling i utvandringsländerna och sådana som ger bättre stöd åt dem som återvandrar till ursprungsländerna. Ett antal internationella konventioner och rekommendationer med denna innebörd, för vilka Sverige har uttalat sitt stöd, har antagits under senare år. Dessa uttalanden har ännu i relativt begränsad utsträckning inverkat på utformningen av den svenska politiken. Jag vill dock här erinra om det uttalande som gjordes i prop. 1975:26 om att Sverige vid utformningen av sin invandringspolitik bör ta hänsyn till effekterna av migrationen för utvandringsländernas ekonomi. Migrationens ekonomiska och sysselsättningspolitiska effekter har även kommit att tillmätas allt större vikt i Sveriges bilaterala samarbete med berörda länder. I detta samarbete, som främst bedrivs med Finland och Jugoslavien, intar även frågan om invandrarbarnens framtid och övriga frågor om utvecklingen av invandrarnas situation på längre sikt en allt större plats.

Till de faktorer i omvärlden som inverkar på invandringen till Sverige och på utformningen av vår politik hör vidare flyktingsituationen. Ökade krav på insatser för att lösa flyktingproblemen riktas mot framför allt de rikare länderna. De särskilda riktlinjer för överföring och omhändertagande av flyktingar som riksdagen antog år 1979 (prop. 1978/79:100 bil. 15, AU 1978/79:22, rskr 1978/79:230) innebär att överföring av flyktingar till Sverige endast bör tillgripas som en lösning i sista hand. En väsentlig del av den svenska flyktingpolitiken utgörs av det ekonomiska bistånd som lämnas till andra länder och till internationella organisationer – främst FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) – för humanitärt stöd åt flyktingar, bl.a. i syfte att underlätta asyl i länder som ligger så nära hemlandet som möjligt. Den kollektiva överföringen inom ramen för den årliga flyktingkvoten har emellertid, till följd av den förvärrade flyktingituationen i andra världsdelar,

under 1970-talet koncentrerats till flyktingar från länder utanför Europa. Utvecklingen under senare år har också visat att Sverige i en internationell krissituation måste ha beredskap för att i viss utsträckning, vid sidan av den årliga flyktingkvoten, kollektivt överföra flyktingar från oroshärdar i olika delar av världen. Härtill kommer de som reser hit på egen hand för att här söka skydd. Vår lagstiftning ger en flykting rätt till asyl. Jag vill i detta sammanhang hänvisa till att riksdagens beslut om en ny utlänningslag innebär ett ökat skydd för de flyktingar som söker en fristad i Sverige. Den kollektiva överföringen av flyktingar och de nuvarande reglerna om skydd åt flyktingar och åt utlänningar som åberopar humanitära skäl av politisk art innebär således sammanfattningsvis betydande åtaganden på flyktingpolitikens område för Sveriges del.

Utvecklingen under de senaste åren har även inneburit ett ökat medvetande om invandringens långsiktiga konsekvenser för samhällsutvecklingen i vårt land. Invandringen har svarat för hälften av den befolkningsökning som har ägt rum i Sverige under efterkrigstiden. Genom sina arbetsinsatser i svenskt näringsliv och i den offentliga sektorn har invandrarna bidragit till välståndsutvecklingen. De har tillfört Sverige nya kulturdrag och vidgat våra internationella kontakter.

I Sverige bor nu 424.000 utländska medborgare. Därtill finns i befolkningen nära 380.000 invandrare som numera är svenska medborgare. Det innebär att ungefär en tiondel av befolkningen i Sverige är utländska eller f.d. utländska medborgare. Av de utländska medborgarna är emellertid 21 procent födda i Sverige, och 60 procent av de utländska medborgare som är födda utomlands har bott här i minst fem år. En stor del av dem som i den allmänna debatten betecknas som invandrare i Sverige har så nära släktförbindelser med svenskar att de förmodligen inte själva skulle anse sig tillhöra minoritetsgrupper. Samtidigt finns det bland invandrarna ett betydande antal som betraktar sig som medlemmar av etniska minoriteter. I Sverige har genom invandringen mer än ett trettiotal etniska minoritetsgrupper etablerats som var och en omfattar mer än ett tusental personer. Den största av dem, de finskspråkiga, omfattar mer än en kvarts miljon personer. Den utveckling i riktning mot ett flerspråkigt och mångkulturellt samhälle som genom invandringen har inletts i Sverige kommer att fortsätta.

I den hittillsvarande debatten om invandringen till Sverige har i relativt liten utsträckning hänsyn tagits till att det föreligger ett nära principiellt samband mellan åtgärder för regleringen av invandringen till Sverige å den ena sidan och åtgärder som vidtas för invandrare som bor i landet å den andra. Storleken och sammansättningen av invandringen till Sverige är i hög grad beroende av vilka grupper som redan bor här och hur deras situation utvecklas. Samtidigt är de olika invandrargruppernas villkor i Sverige och relationerna mellan invandrare och den inhemska befolkningen, liksom också relationerna mellan olika invandrargrupper, nära beroende av invandringens storlek och sammansättning. Frågan om det närmare sambandet mellan regleringen av invandringen och utvecklingen av invandrarnas villkor har emellertid inte tidigare prövats av regering och riksdag. Det bör i detta sammanhang uppmärksammas att de nuvarande riktlinjerna för invandrar- och minoritetspolitiken, bl.a. vad gäller insatser på utbildnings- och kulturområdena, kännetecknas av en avsevärt högre ambitionsnivå än vad som gällde när 1968 års riktlinjer för den reglerade invandringen slogs fast av riksdagen. Det bör också uppmärksammas att invandrarnas arbetsmarknadssituation numera präglas av betydande problem. Sålunda har arbetslös-

heten under den senare delen av 1970-talet varit dubbelt så hög för de utländska medborgarna som för totalbefolkningen. För ungdomarna har arbetslösheten varit väsentligt högre än för de svenska ungdomarna. Särskilt i storstadsområdena utgör utländska medborgare en mycket stor andel av de arbetslösa. Utvecklingen av invandrarnas arbetsmarknadssituation är av avgörande betydelse för deras möjligheter att finna sig till rätta i samhället.

Det har endast gått fem år sedan de nu gällande riktlinjerna för invandrar- och minoritetspolitiken antogs av riksdagen. Som jag redan har framhållit har en rad reformer beslutats under senare år i enlighet med dessa riktlinjer. De av riksdagen år 1975 beslutade riktlinjerna bör vara vägledande även för den fortsatta politiken. På vissa punkter kan det bli nödvändigt att söka precisera målen så att deras innebörd framstår tydligare. Det gäller bl.a. förhållandet mellan samhällets strävanden i riktning mot social och ekonomisk jämlikhet å den ena sidan och de etniska minoriteternas rättigheter att behålla och utveckla ett eget kulturliv å den andra. I synnerhet på utbildningsområdet gör sig behovet av en sådan avvägning alltmer gällande. Vidare krävs en precisering av valfrihetsmålet. Valfrihetsmålets syfte är att ge alla människor i Sverige som vill tillhöra en etnisk eller språklig minoritet möjligheter till kulturell identitet och till att bibehålla och utveckla sitt språk och kulturarv. De etniska minoriteternas rättigheter är inskrivna i regeringsformen. Valfrihetsmålet får dock inte tolkas som ett godtagande av sådana värderingar som starkt avviker från den grundsyn som kommer till uttryck i vår lagstiftning rörande t.ex. jämställdhet mellan kvinnor och män eller barns rättigheter. Jag vill erinra om att det redan i prop. 1975:26 anges att det kan visa sig nödvändigt att på detta sätt ytterligare precisera målformuleringarna för invandrar- och minoritetspolitiken.

Jag anser sammanfattningsvis, mot den allmänna bakgrund som jag nu har skisserat, att en parlamentariskt sammansatt kommitté bör tillkallas med uppgift att dels se över 1968 års riktlinjer för den reglerade invandringen, dels överväga den fortsatta inriktningen av åtgärder för invandrare och minoriteter i Sverige i anslutning till 1975 års riktlinjer.

Kommittén bör för genomförande av den första arbetsuppgiften skapa sig en bättre bild av de totala migrationsströmmarna till och från Sverige och av orsakerna till förändringar i sammansättningen i invandringen än vad vi har för närvarande. De är angeläget att kommittén bedömer vilka faktorer inom och utanför Sverige som kan komma att påverka migrationen till och från Sverige i ett längre tidsperspektiv. Jag vill här erinra om vad jag tidigare har framhållit beträffande faktorer i vår omvärld som inverkar på migrationen till och från Sverige. Kommittén bör även söka belysa effektiviteten av den nuvarande regleringen av invandringen till Sverige. Kommittén bör sedan mot bakgrund av en sådan analys pröva vilka principiella överväganden som bör läggas till grund för regleringen av invandringen till Sverige från utrikespolitiska, flyktingpolitiska, samhällsekonomiska, sysselsättningspolitiska, humanitära, sociala och andra utgångspunkter.

De nordiska länderna har nyligen gemensamt uttalat att grunderna för den fria rörligheten i Norden står fast. Samtidigt har en översyn av 1954 års överenskommelse om gemensam nordisk arbetsmarknad inletts. Kommittén bör i sitt arbete beakta de resultat som denna översyn kan komma att leda till. Den bör också följa det svensk-finska samarbetet i syfte att kanalisera arbetskraftsflyttningarna via de offentliga arbetsförmedlingarna.

Vad gäller invandring av sysselsättningsskäl från utomnordiska länder bör

kommittén utgå från den restriktiva inställning som sedan flera år har präglat såväl behandlingen av enskilda ansökningar om arbetstillstånd som framställningar om kollektiv överföring av arbetskraft. Våra ansträngningar måste inriktas på att bereda arbete för de invandrare som redan finns i landet, inom ramen för de sysselsättningspolitiska målen att ge kvinnor, ungdomar, äldre och handikappade bättre möjligheter på arbetsmarknaden. I sina principiella överväganden bör kommittén vidare ta hänsyn till det förhållandet att en ökande andel av invandringen till Sverige utgörs av flyktingar och andra skyddssökande. Det bör här åter erinras om att vår lagstiftning ger flyktingar rätt till asyl här. Sverige främjar vidare sedan länge familjeinvandring och är i viss mån bundet av internationella åtaganden i fråga om familjeåterförening. Kommittén bör med utgångspunkt från principiella bedömningar av detta slag överväga om det är möjligt och lämpligt att på förhand avgöra hur stort utrymmet för den årliga inflyttningen av olika kategorier invandrare till Sverige bör vara med hänsyn till möjligheterna att på ett tillfredsställande sätt ta emot dem.

Kommittén bör sedan med ledning av sina principiella bedömningar ge förslag till allmänna riktlinjer för tillståndsgivningen beträffande flyktingar, sökande med humanitära skäl, anhöriga, arbetskraftsinvandrare, gäststuderande och övriga aktuella kategorier. Kommittén bör få i uppdrag att överväga den i prop. 1979/80:96 väckta frågan om det alltjämt skall finnas ett särskilt skydd för utlänningar som åberopar humanitära skäl av politisk art utan att de är flyktingar enligt 3 § i den nya utlänningslagen och hur långgående ett sådant skydd i så fall bör vara. En principiell fråga som är av intresse i detta sammanhang är i vilken utsträckning den spontana invandringen av enskilda utlänningar som åberopar humanitära skäl av politisk art kan komma att inverka på Sveriges möjligheter att ta emot flyktingar genom sådan organiserad överföring som sker i samarbete med bl.a. UNHCR. Kommittén bör vad gäller bedömningen av frågan om invandringen av anhöriga till invandrare i Sverige i huvudsak utgå från nuvarande riktlinjer, som de redovisas i prop. 1979/80:96. En allsidig bedömning bör emellertid göras av vilka alternativa familjebegrepp som skulle kunna tillämpas med hänsyn till värderingar i olika kulturkretsar, och vilka konsekvenser en ändring av de nuvarande riktlinjerna för invandring av anhöriga skulle medföra. Jag vill i detta sammanhang erinra om att jag i prop. 1979/80:96 har förordat att ett i viss mån vidgat familjebegrepp tillämpas i fråga om flyktingars rätt att ta hit anhöriga. Jag anförde därvid att frågan om en tillämpning av ett vidgat familjebegrepp vad gäller släktingar till dem som inte är flyktingar men som har fått stanna av humanitära skäl av politisk art bör prövas av den nya kommittén. Vad slutligen gäller frågan om gäststuderandes rätt att inresa och studera i Sverige vill jag hänvisa till den utredning som görs av gäststuderandekommittén (U 1978:03). Vid sina överväganden skall kommittén beakta gäststuderandekommitténs förslag och de nya bestämmelser som förslagen kan leda till. Kommittén bör genomgående ägna särskild uppmärksamhet åt behovet av åtgärder för att väntetiderna i utlänningsärenden skall bli så korta som möjligt.

Mot den allmänna bakgrund som jag nu har angivit bör kommittén vara oförhindrad att i sitt arbete allsidigt överväga olika frågor som sammanhänger med regleringen av invandringen till Sverige.

Som jag tidigare har nämnt bör kommittén utgå från 1975 års riktlinjer för invandrar- och minoritetspolitiken vad gäller den del av arbetet som avser invandrares och etniska minoriteters situation i Sverige. En uppgift av

övergripande karaktär för kommittén är att bedöma hur kulturoch utbildningspolitiken skall kunna inriktas så att den bättre tillgodoser etniska och språkliga minoriteters rätt till en egen kulturell identitet, med utgångspunkt från målen att åstadkomma social jämlikhet och tolerans mellan olika grupper i Sverige. Det är givet att utvecklingen av den s.k. andra generationen invandrares villkor står i förgrunden i ett sådant perspektiv.

Jag vill erinra om att en omfattande utredningsverksamhet och ett betydande reformarbete med anknytning till invandrarnas och minoriteternas situation pågår inom en rad instanser. Kommittén skall beakta det utredningsarbete i nu aktuella frågor som redan pågår. Av särskild betydelse härvidlag är det arbete som görs av diskrimineringsutredningen (A 1978:06). Dess uppgift är att överväga behovet av åtgärder för att förebygga fördomar och diskriminering mot invandrare och inflyttade etniska, språkliga, nationella eller religiösa minoriteter. Jag vill även nämna att ett flertal utredningar m.m. med anknytning till invandrarnas situation i Sverige görs inom berörda ämbetsverk. Vad gäller frågor om utbildning för invandrarbarn och barn tillhörande etniska och språkliga minoriteter i Sverige bör kommittén bl.a. beakta den översyn som utförs av kommittén (S 1979:03) om hemspråksträning för förskolebarn samt den utvärdering av olika modeller för hemspråksundervisningen i grundskolan som på regeringens uppdrag görs av skolöverstyrelsen. Kommittén (U 1979:13) angående skolor med annan huvudman än stat och kommun har bl.a. i uppdrag att utreda frågan om skolor bildade av etniska, språkliga och religiösa minoriteter. Vidare behandlar gymnasieutredningen (U 1976:10) frågor om invandrarelevers situation i gymnasieskolan. Frågor om utbildning av vuxna invandrare övervägs bl.a. av kommittén (A 1978:07) för översyn av svenskundervisningen för invandrare. Kommittén har i uppdrag att utarbeta ett program för åtgärder i syfte att underlätta invandrarnas möjligheter att genom särskild utbildning få grundläggande kunskaper i svenska och om svenskt samhälls- och arbetsliv. Nyligen har även lämnats uppdrag att kartlägga situationen för särskilda grupper bland invandrarna. Jämställdhetskommittén (Ju 1976:08) har fått ett sådant uppdrag vad gäller invandrarkvinnor och statens invandrarverk ett uppdrag avseende insatser för invandrarungdom.

Kommitténs uppgift är mot denna bakgrund att överväga den fortsatta inriktningen av åtgärder för invandrare och minoriteter i Sverige i anslutning till 1975 års riktlinjer för invandrar- och minoritetspolitiken samt föreslå de preciseringar i riktlinjerna som är nödvändiga, främst med hänsyn till valfrihetsmålet. Kommittén bör vara oförhindrad att efter hand pröva olika frågor med anknytning till invandrares och etniska minoriteters sociala, arbetsmarknads-, utbildnings-, kulturella och religiösa situation, i den mån dessa frågor inte utreds i annan ordning. Det är angeläget att en samlad utvärdering görs av effekterna av de reformer som har införts under 1970-talet i syfte att främja jämlikheten mellan invandrare och den inhemska befolkningen, öka den kulturella valfriheten för invandrare och minoriteter, vidga invandrarnas möjligheter till politiskt inflytande och öka samverkan mellan invandrarna och befolkningen i övrigt. Jag vill erinra om att expertgruppen (A 1975:05) för invandringsforskning för närvarande genomför ett större forskningsprojekt benämnt invandringens långtidseffekter. Kommittén skall beakta resultaten av detta projekt vid sin utvärdering av den invandrarpolitiska reformverksamheten. Vad gäller åtgärder inom utbildningsområdet bör kommittén bl.a. belysa invandrarnas möjligheter till ett friare val av studier och yrke. Kommittén bör också kartlägga olika

invandrargruppers arbetsmarknadssituation och överväga åtgärder som underlättar möjligheterna för invandrare att få ett fast arbete.

Utvecklingen i riktning mot ett flerspråkigt och mångkulturellt samhälle påverkar utformningen av åtgärder på en rad samhällsområden. En fråga som har fått ökad aktualitet i detta sammanhang är om det är ändamålsenligt att införa samma stödåtgärder för alla etniska minoriteter utan hänsyn till deras storlek och deras särskilda förhållanden och behov. Kommittén bör från praktiska utgångspunkter undersöka hur regeringsformens stadganden om minoriteters rättigheter tillämpas inom olika aktuella samhällsområden. Denna arbetsuppgift bör bedrivas i kontakt med invandrar- och minoritetsorganisationer. Det är angeläget att organisationernas betydelse för den egna gruppen och för samhället i stort kartläggs i detta sammanhang. Kommittén bör även bedöma problem som har samband med religionsutövning och religiösa förhållanden bland minoriteter i Sverige.

Kommittén bör särskilt utreda frågan om samhällets möjligheter på längre sikt att erbjuda språkliga minoriteter i Sverige utbildning, vård och service på deras språk.

En förutsättning för överväganden av detta slag är att begreppen etnisk och språklig minoritet analyseras närmare och att möjligheterna att statistiskt närmare ange minoriteternas storlek prövas. Jag vill erinra om att frågan om offentlig registrering av språklig eller etnisk tillhörighet har väckts i samband med remissbehandlingen av ett förslag om språkundersökning som har upprättats av expertgruppen för invandringsforskning.

Som har framgått av vad jag tidigare har anfört bör kommitténs uppdrag i princip endast omfatta invandrare och inflyttade etniska minoriteter. Det är emellertid uppenbart att det finns flera frågor av minoritetspolitisk karaktär som är gemensamma för såväl inflyttade som inhemska minoriteter, t.ex. samerna. Det bör ankomma på kommittén att göra de avgränsningar som är nödvändiga.

Frågor om migration och om invandrares och etniska minoriteters villkor är till sin karaktär internationella frågor, som i stor utsträckning förutsätter internationellt samarbete för att lösas på bästa sätt. För Sveriges del är det – förutom samarbetet inom de internationella organisationer som jag tidigare har nämnt – i stor utsträckning fråga om samarbete med länder från vilka stora grupper har flyttat hit. Detta samarbete avser såväl regleringen av migrationen till Sverige och av återvandringen till ursprungsländerna som invandrarnas sociala och kulturella situation i Sverige. I ökad grad ägnas även frågan om sysselsättningsutvecklingen i ursprungsländerna uppmärksamhet i detta internationella samarbete. Kommittén bör bedöma Sveriges hittillsvarande internationella samarbete i migrations- och minoritetspolitiska frågor och föreslå riktlinjer för dess utveckling.

Kommittén bör kunna lämna sina förslag efter hand. Kommitténs arbete vad gäller översynen av 1968 års riktlinjer för regleringen av invandringen bör bedrivas skyndsamt.

Kommittén skall bedriva sitt arbete under realistiska ekonomiska förutsättningar. Utgångspunkten skall vara att de förslag som kommittén lägger fram skall kunna genomföras inom ramen för oförändrade resurser. Det innebär att om kostnadskrävande förslag läggs fram måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet. Kostnadsberäkningarna skall vara väl genomarbetade och ta hänsyn till alla kostnader som kan uppstå oavsett om de drabbar staten, kommuner eller enskilda. Kommittén bör så omsorgsfullt som möjligt belysa de indirekta effekter i form av exempelvis ökad

aministration som förslagen kan medföra för myndigheter och enskilda. Det är också nödvändigt att föreslagna reformers effekter på den kommunala verksamhetens volymutveckling och på den kommunala ekonomin klarläggs. Mot denna bakgrund måste kommittén noga beakta de kommunalekonomiska konsekvenserna av lämnade förslag och redovisa ett genomarbetat underlag som medger bedömningar i dessa avseenden. Jag vill i anslutning till vad jag nu har sagt hänvisa till de direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir. 1980:20) som regeringen nyligen har lämnat.

Kommittén bör arbeta i nära kontakt med berörda invandrar- och minoritetsorganisationer. En referensgrupp med företrädare för sådana organisationer bör knytas till kommittén.

Med hänvisning till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om utlännings- och invandrarfrågor

att tillkalla en kommitté med högst sju ledamöter med uppdrag att göra en översyn av frågor rörande invandringen och invandrarnas situation i Sverige,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén,

att tillkalla en referensgrupp åt kommittén med företrädare för invandrar- och minoritetsorganisationer.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta tolfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Arbetsmarknadsdepartementet)

5. Utredning om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten

Dir 1980:61

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-04

Departementschefen, statsrådet Eliasson, anför.

Bakgrund

Inom den svenska byggnadsverksamheten[1] sysselsätts drygt 300.000 personer. Ytterligare över 300.000 sysselsatta inom byggmaterialindustrin, transportföretag m.m. beräknas vara direkt beroende av byggsektorn för sin utkomst. Byggandet svarar därmed för ca 15 % av den totala sysselsättningen och en ungefär lika stor andel av bruttonationalprodukten.

Byggandets betydelse för arbetsmarknadsutvecklingen i landet är större än vad som motsvarar dess relativa andel av den totala sysselsättningen. Dess

[1] I begreppet byggnadsverksamhet inbegrips i dessa direktiv, såvitt inte något annat särskilt anges, även vägbyggande och övrig anläggningsverksamhet.

konjunkturkänslighet och dess stora krav på rörlighet har länge gjort det nödvändigt för arbetsmarknadsmyndigheterna att ägna särskilt stor uppmärksamhet åt just denna sektor. Omfattande statliga åtgärder har vidtagits för att skapa jämn och trygg sysselsättning och för att branschens resurser skall utnyttjas rationellt. En väl fungerande byggarbetsmarknad är viktig också för förverkligandet av andra politiska mål såsom bostadsförsörjningen och industrins utveckling.

Under 1970-talet har antalet sysselsatta inom den egentliga byggnadsverksamheten minskat med omkring en fjärdedel. Avgången från byggnadsyrkena har bara i mindre utsträckning ersatts av nyrekrytering. Detta har flera orsaker, bl.a. ett minskat bostadsbyggande och en fortsatt snabb rationalisering inom branschen. Under åtminstone den första delen av decenniet var avgången från byggnadsarbetarkåren större än minskningen av arbetskraftefterfrågan, och arbetslösheten var inte högre än under 1960-talet. Arbetslösheten har dock under så gott som hela 1970-talet varit väsentligt högre i byggyrkena än inom de flesta andra delar av arbetsmarknaden. Detta har inte hindrat att brist på arbetskraft har varit ett ofta återkommande problem för byggandet på åtskilliga orter. Nyrekryteringen har ansetts vara alltför ojämn. Ett särskilt problem inom byggsektorn är de stora säsongsvängningarna. Dessa har visserligen kunnat minskas genom teknisk utveckling och medveten styrning, men fortfarande är arbetslösheten varje vinter mer än dubbelt så stor som under sommarhalvåret.

Sedan gammalt är de som sysselsätts i nyproduktion av byggnader ofta anställda enbart för ett visst byggobjekt. Denna fråga regleras av lagen (1974:12) om anställningsskydd och avtal mellan parterna på arbetsmarknaden. Bakgrunden till systemet med objektsanställningar är branschens speciella förutsättningar, de ofrånkomliga arbetsplatsbytena och den praxis som har utvecklats för upphandlingen. Sistnämnda praxis innebär att kontrakt mellan byggherre och byggföretag ofta inte skrivs förrän kort tid före den planerade byggstarten. Arbetsgivarna i byggsektorn har därför ofta svårt att bedöma sitt personalbehov på längre sikt.

F.n. är ca 40 % av de drygt 120.000 egentliga byggnads- och anläggningsarbetarna anställda tills vidare, dvs. fast anställda hos resp. byggföretag. Frågan i vad mån fasta anställningar skall bli vanligare i framtiden måste parterna avgöra själva. Om en sådan förändring skulle ske kan det bli ofrånkomligt att de anställda som föredrar att följa en viss arbetsgivare framför att byta mellan olika arbetsgivare på samma ort ställs inför relativt stora krav på geografisk rörlighet.

Staten kan skapa bättre förutsättningar för fasta anställningar genom att verka för en god planering av byggandet. En övergång till fastare anställningsförhållanden skulle sannolikt innebära ett ökat behov av planering inom byggföretagen och därmed indirekt hos avnämarna. Om en sådan planering kommer till stånd i ökad omfattning påverkar detta förutsättningarna för den arbetsmarknadspolitiska styrningen av byggandet.

Statens åtgärder för att planera och styra byggsysselsättningen kan i huvudsak vara av tre slag. Det gäller för det första reglering av igångsättningstidpunkter genom rekommendationer eller krav på ansökan om byggnadstillstånd. Det gäller vidare avgifter, lån och bidrag som kan förknippas med olika slags byggprojekt. Slutligen kan staten styra sitt eget byggande så att det bidrar till att jämna ut sysselsättningen. Alla dessa åtgärder måste om de ska vara framgångsrika baseras på något slags prognos över tillgång och efterfrågan på byggarbetskraft under den närmaste tiden.

Arbetsmarknadsmyndigheterna måste ha ingående kännedom om lokala förhållanden på byggarbetsmarknaden.

Det nuvarande systemet för byggnadsreglering bygger på överenskommelser mellan staten och arbetsmarknadens parter. Särskilda partssammansatta byggarbetsnämnder har inrättats för ändamålet. För huvuddelen av byggandet utfärdas enbart rekommendationer om igångsättningstid. Detta förfarande, som tillämpas för alla statsbelånade bostadsbyggen samt industribyggen och flertalet statliga byggen, syftar till att åstadkomma en säsongmässig utjämning av byggandet. För s.k. oprioriterat byggande – t.ex. bostadsbyggande utan statliga lån, sjukhus, kontor, simhallar och bensinstationer – har regeringen med stöd av lagen (1971:1204) om byggnadstillstånd m.m. föreskrivit att byggstart får ske först sedan tillstånd har meddelats av arbetsmarknadsverket. Tillståndsgivningen kan användas för såväl säsongmässig styrning som en mera långtgående påverkan av denna del av byggandet. I viss mån kan även andra aspekter än rent arbetsmarknadspolitiska – t.ex. kreditpolitiska och ekonomiskpolitiska – beaktas vid denna tillståndsprövning. Bland de tillståndskrävande byggena ges förtur åt bostäder utan statliga lån, i den mån de ryms inom vissa ramar som regeringen fastställer, samt åt sjukhusbyggen.

Vid vissa tillfällen har regeringen infört investeringsavgifter för allt oprioriterat byggande utom bostäder och sjukhus. Det skedde för olika perioder under åren 1967, 1970-1971 och 1977. Industrins byggande har påverkats med hjälp av investeringsfondssystemet. Kommunernas byggande har tidvis påverkats genom arbetsmarknadspolitisk styrning av olika statsbidrag.

För det statliga byggandet har regeringen i viss utsträckning infört element av sysselsättningspolitisk styrning via anslagstilldelningen. Under den senaste lågkonjunkturen tidigarelades byggen i relativt stor omfattning i de delar av landet där byggarbetslösheten var störst. Effektiviteten av dylika åtgärder är i hög grad beroende av resp. myndigheters projektberedskap.

Enligt kungörelsen (1971:1206) om viss uppgiftsskyldighet rörande byggnadsarbete är den som bedriver eller avser att bedriva byggnadsarbete skyldig att efter anmodan lämna arbetsmarknadsstyrelsen eller länsarbetsnämnden de uppgifter som behövs för tillämpning av lagen om byggnadstillstånd. För sådant arbete som inte får påbörjas utan byggnadstillstånd gäller att särskild anmälan skall göras efter det att arbetet har startats. Länsarbetsnämnderna gör dessutom fyra gånger per år inventeringar av pågående byggnadsarbeten. På grundval av de uppgifter som då inhämtas gör länsarbetsnämnderna prognoser över efterfrågan på byggarbetskraft under viss tid, vanligen de närmaste tolv månaderna. Rutinerna för detta arbete skiftar från län till län. Som regel sker en samverkan med vederbörande länsstyrelse och statistiska centralbyrån.

Byggnadsregleringen har inte kunnat hindra att sysselsättningens säsongmässiga svängningar fortfarande är större än vad som kan anses förenligt med kraven på full sysselsättning och hushållning med resurserna. Regleringens effektivitet begränsas bl.a. av låg projektberedskap och bristande planering hos byggherrarna. Dessa brister bidrar i sin tur till att försvåra arbetsmarknadsmyndigheternas planering av byggandet och de olika insatser som kan behövas för att motverka arbetslöshet och trygga en jämn rekrytering i byggyrkena.

Uredningens uppgifter

Mot bakgrund av vad jag nu har anfört anser jag att en särskild utredare bör tillkallas med uppgift att se över den arbetsmarknadspolitiska byggnadsregleringen. Utredaren bör behandla alla led i planeringssystemet. Han bör sålunda ta upp länsarbetsnämndernas rutiner för att samla in uppgifter från byggherrar och byggföretag om planerade byggen liksom behovet av prognoser och arbetsmarknadspolitisk planering. Han bör undersöka i vad mån den nuvarande ordningen med rekommendation om starttid resp. byggnadstillstånd är ändamålsenlig liksom möjligheterna att kontrollera bestämmelsernas efterlevnad. Utredaren bör vidare analysera hur de senaste årens omfattande användning av det offentliga byggandet i sysselsättningsutjämnande syfte har utfallit.

Utredaren bör diskutera de olika prognoser över byggandets utveckling som förekommer och undersöka i vad mån dessa kan användas för en bättre arbetsmarknadspolitisk styrning av byggandet. Utredaren skall därvid beakta att olika prognoser kan göras med skilda syften och för kortare eller längre tid framåt. Det faller utanför hans uppdrag att undersöka behovet av prognoser för andra ändamål än den arbetsmarknadspolitiska regleringen, vilken främst tar sig uttryck i att länsarbetsnämnden bestämmer lämplig starttid och övriga villkor för arbetenas bedrivande samt medverkar i rekryteringen av arbetskraft. Utredaren bör dock överväga i vad mån det prognosarbete som bedrivs av statistiska centralbyrån, konjunkturinstitutet och länstyrelserna för delvis andra syften kan samordnas med arbetsmarknadsverkets planering så att dubbelarbete undviks.

Utredaren bör försöka ange vilka krav som bör ställas på olika intressenter för att byggarbetsmarknaden skall fungera och för att branschens resurser skall kunna utnyttjas kontinuerligt. Sådana krav skall inte utformas så att de leder till fördyring av byggandet. Jag förutsätter dock att såväl byggherrar och byggföretag som de sysselsatta och deras organisationer kan behöva medverka på olika sätt om dessa mål skall kunna nås. Utredaren bör särskilt överväga möjligheterna att förmå byggherrar av olika kategorier att planera sina byggnadsinvesteringar på så lång sikt att arbetsmarknadsmyndigheterna kan bedriva en effektiv utjämning av sysselsättningen. En möjlighet som därvid bör övervägas är införande av krav på att byggen skall anmälas till länsarbetsnämnden en viss minsta tid före byggstart. En sådan bestämmelse skulle eventuellt också kunna förenas med krav på att byggherren viss minsta tid i förväg skall ha utsett entreprenör för bygget och anmält detta till länsarbetsnämnden, så att rekryteringen av arbetskraft kan planeras i god tid. Utredaren bör försöka belysa fördelar och olägenheter med en sådan ordning. Han bör särskilt analysera de kostnadsmässiga effekterna för såväl beställare som entreprenör. Han bör diskutera olika tänkbara lösningar av de praktiska problem i samband med projektering och beslutsfattande som kan bli följden.

När det gäller bostadsbyggandet bör utredaren analysera de olika faktorer som under senare år har lett till svårigheter att starta byggnadsprojekt på avsedd tid. Han bör därvid diskutera i vad mån nuvarande svårigheter i första hand bör mötas med åtgärder inom kommunernas eget ansvarsområde, kreditpolitiska åtgärder eller ändringar av reglerna för rekommendationer om igångsättningstid resp. byggnadstillstånd.

Det statliga byggandet svarar på flera orter för en avsevärd del av det totala byggandet. Statens byggande har dessutom, som jag tidigare nämnde, utnyttjats för att öka sysselsättningen under lågkonjunkturer. Utredaren bör

överväga i vad mån de nuvarande reglerna för planering och styrning av statens byggande kan anses tillgodose de krav som bör ställas från arbetsmarknadspolitisk synpunkt. Han bör härvid utgå från att staten skall ställa minst lika stora krav på sig själv i egenskap av byggherre som på övriga byggherrar.

En del av byggandet består av ombyggnadsarbeten samt underhåll av befintliga byggnader. I bostadssektorn har reparationerna under senare år svarat för en större arbetsvolym än investeringarna i nya flerbostadshus. Vissa bedömningar av behoven tyder på att mängden av underhållsarbeten kan väntas öka ytterligare. I detta avseende bör utredaren samråda med underhållsfondsutredningen (Bo 1978:05).

Utredarens analys av reglerna för rekommendation om starttid resp. byggnadstillstånd bör belysa effekterna i olika konjunkturlägen och skilda delar av landet. Effekterna i form av såväl säsongutjämning som styrning över längre tidsperioder bör diskuteras för byggen av skilda slag. Utredaren bör också ta upp för- och nackdelar med en decentraliserad handläggning liksom möjligheterna till lokala variationer i tillämpningen. Han bör diskutera effekterna av att rekommendationer och tillstånd förknippas med föreskrifter om arbetskraftens sammansättning m.m.

Utredaren bör särskilt beakta det angelägna i att myndigheternas verksamhet är enkel och obyråkratisk och att varje åtgärd skall ha ett klart definierat mål. Bestämmelser bör utformas så att ärenden kan handläggas snabbt. Administrativa rutiner som är verkningslösa eller har liten effekt bör avvecklas. Exempelvis bör utredaren överväga möjligheterna att slopa kravet på byggnadstillstånd för mindre byggen och i de delar av landet där det inte råder brist på arbetskraft. Möjligheterna att förenkla byggärendenas handläggning genom en ökad samordning mellan den arbetsmarknadspolitiska regleringen (byggnadstillstånd) och kommunernas prövning enligt byggnadslagen (byggnadslov) bör också diskuteras.

De flesta av de problem som jag nu har berört kan lösas bara genom samverkan mellan staten och arbesmarknadsparterna. Åtskilliga frågor behandlas bäst av arbetsmarknadsparterna själva utan statlig medverkan. Den av mig föreslagna utredningen skall i första hand behandla behovet av statliga åtgärder för att trygga en jämn sysselsättning och ett effektivt resursutnyttjande i byggsektorn. Det bör emellertid stå utredaren fritt att också – i den mån det befinns ändamålsenligt – diskutera åtgärder som parterna kan vidta på egen hand.

Utredarens arbete bör främst inriktas på att belysa handlingsvägar som kan beträdas under de närmaste åren. Byggbranschens struktur och den historiska utvecklingen har tidigare belysts ingående av bl.a. statens industriverk (se rapporten "Byggnadsindustri och byggnadsmaterialindustri, SIND 1977:5), varför utredaren torde kunna ägna förhållandevis liten del av sitt arbete åt att beskriva nuvarande och historiska förhållanden. En kortfattad redogörelse för byggsysselsättningens variationer över tiden och mellan olika orter behövs dock.

Om utredaren föreslår ändringar av gällande ordning bör han ingående analysera förslagens kostnadskonsekvenser. Eventuella förslag skall utarbetas med beaktande av vad chefen för budgetdepartementet har anfört i direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare (dir. 1980:20).

Utredaren bör om möjligt redovisa sina resultat före den 1 juli 1981.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för arbetsmarknadsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda den arbetsmarknadspolitiska styrningen av byggnadsverksamheten,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta tolfte huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan. (Arbetsmarknadsdepartementet)

6. Tilläggsdirektiv till utlänningslagkommittén (A 1975:04)

Dir 1980:63

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-11

Statsrådet Andersson anför.

Den 5 juni 1980 beslöt regeringen i enlighet med riksdagens beslut (prop. 1979/80:96, AU 1979/80:27, rskr 1979/80:378) att en ny utlänningslag skulle träda i kraft den 1 juli 1980. Proposition 1979/80:96 hade som utgångspunkt utlänningslagkommitténs (A 1975:04) andra betänkande (SOU 1979:64) Ny utlänningslag. I samband med tillkomsten av den nya utlänningslagen aktualiserades behovet av ytterligare utredning rörande dels den tid inom vilken avvisning får ske, dels rätten att överklaga regeringens beslut om förvarstagande.

I remissyttranden över kommittébetänkandet begärde bl.a. rikspolisstyrelsen och statens invandrarverk att nu gällande hinder mot avvisning på formell grund sedan tre månader har förflutit från inresan i Sverige skulle avskaffas. Man framhöll att bestämmelsen i praktiken har medfört att många utlänningar håller sig dolda under den första tremånadersperioden för att undgå risken för avvisning. Därefter måste avlägsnande ske genom förpassning (efter den 1 juli 1980 utvisning), vilket i allmänhet får till följd att en eventuell verkställighet inträffar betydligt senare.

I propositionen 1979/80:96 erinras om, att möjligheten att intill tre månader från ankomsten besluta om avvisning på formell grund och att, trots överklagande, verkställa ett avvisningsbeslut som har meddelats inom denna tid, infördes år 1977 med verkan fr.o.m. den 1 juli samma år (prop. 1976/77:132). Dessförinnan kunde avvisning på formella grunder ske endast vid ankomsten eller "omedelbart därefter". Endast om ett avvisningsbeslut hade meddelats vid eller omedelbart efter ankomsten kunde det verkställas utan hinder av anförda besvär. Ändringen föranleddes av en framställning från invandrarverket. I denna framhöll verket att utlänningar som kom till Sverige utan uppehållsoch arbetstillstånd och som ville stanna här undvek att ta kontakt med polisen under de första tio dagarna efter inresan för att inte riskera att bli avvisade. Syftet med reformen var att motverka den av invandrarverket nämnda tendensen genom att förlänga den tid under vilken

avvisning av formella skäl och omedelbar verkställighet fick ske.

Någon ändring på denna punkt föreslogs inte i prop. 1979/80:96. I fyra motioner framställdes yrkanden att tremånadersgränsen skulle upphävas. I några fall förordades samtidigt att avvisningsmöjligheten av rättssäkerhetsskäl begränsades på annat sätt. I arbetsmarknadsutskottets betänkande understryks angelägenheten av att finna effektivare metoder för att få till stånd ett snabbt förfarande för avlägsnande av de utlänningar som utan rätt vistas här sedan någon tid. Utskottet var emellertid inte berett att utan vidare föreslå ett avskaffande av tremånadersregeln, eftersom detta skulle innebära att avvisning kunde ske sedan mycket lång tid förflutit från inresan. Den av motionärerna föreslagna lösningen skulle enligt utskottet vidare medföra avgränsningsproblem mellan avvisning och utvisning. I samma mån som man i avvisningsförfarandet förde in moment som syftade till att stärka rättssäkerheten, gick man vidare miste om fördelen med omedelbart verkställbara avvisningar, nämligen att i klara fall få till stånd ett snabbt förfarande. Sammanfattningsvis fann sig utskottet inte ha tillräckligt underlag för att föreslå ett borttagande av tremånadersregeln. Eftersom det var angeläget att lösa problemen förordade emellertid utskottet att frågan utan dröjsmål utreddes på nytt mot bakgrund av de hittillsvarande erfarenheterna. Därvid fick övervägas om problemen kunde lösas t.ex. genom ett förenklat utvisningsförfarande. Samtidigt måste rättssäkerhetsaspekten beaktas.

Riksdagen har i skrivelse den 29 maj 1980 som sin mening givit regeringen till känna vad utskottet anfört.

Enligt en uttrycklig bestämmelse i utlänningslagen kan regeringens beslut om tagande i förvar inte överklagas. Frågan om bestämmelsen är förenlig med Europarådskonventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna behandlades i samband med att bestämmelserna om särskilda tvångsåtgärder reformerades år 1975 (prop. 1975/76:18). Som framhålls i propositionen 1979/80:96 bör emellertid frågan om lämpliga former för en besvärsrätt i detta fall utredas på nytt.

Det är enligt min mening angeläget att de berörda frågorna nu blir föremål för utredning.

Jag hemställer därför att regeringen utvidgar uppdraget till utlänningslagkommittén i enlighet med vad jag nu har anfört. Uppdraget bör utföras skyndsamt.

Kommittén skall beakta direktiven (1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Regeringen bifaller föredragandens hemställan.
(Arbetsmarknadsdepartementet)

7. Tilläggsdirektiv till utredningen om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag (A 1980:02)

Dir 1980:65

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-18

Departementschefen, statsrådet Eliasson, anför.

Den 22 november 1979 beslöt regeringen – med utgångspunkt i riksdagens beslut (prop. 1978/79:100, AU 1978/79:21, rskr 1978/79:202) om medelsbehovet för arbetsmarknadsutbildningen m.m. – att tillsätta en kommitté för översyn av arbetsmarknadsutbildningen. En av uppgifterna för kommittén är att utvärdera de olika formerna av arbetsmarknadsutbildning i företag. Mot bakgrund av den kartläggning av personalutbildningen som utredningen om företagsutbildning (UFU) redovisade i sitt betänkande Utbildning i företag, kommuner och landsting (SOU 1977:92) skall kommittén överväga om de nuvarande arbetsmarknadspolitiska åtgärderna avseende utbildning i företag är ändamålsenliga eller behöver ändras.

Med anledning av motion 1978/79:1049 har arbetsmarknadsutskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande (AU 1978/79:21, rskr 1978/79:202) anfört att frågan om utbildningsfonder skulle komma att prövas inom ramen för den aviserade översynen av försöksverksamheten inom arbetsmarknadsutbildningen. Utskottet räknade med att så skulle bli fallet, och ansåg därför att motionsyrkandet inte borde föranleda någon åtgärd. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets förslag.

I en motion (1979/80:994) väckt i anslutning till budgetpropositionen 1980 upprepades yrkandet om en utredning av frågan om utbildningsfonder i företag. Arbetsmarknadsutskottet erinrade i anledning därav i betänkandet AU 1979/80:21, rskr 1979/80:197 om sitt tidigare uttalande och framhöll vidare att det av direktiven till utredningen om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag inte klart framgår att frågan om utbildningsfonder i företagen skall tas upp. Utskottet förutsatte dock att så skulle ske. Riksdagen har genom skrivelse givit regeringen till känna vad utskottet anfört.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen förtydligar uppdraget till utredningen om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag beträffande utredning och prövning av frågan om särskilda fonder för utbildning av anställda inom företagen på det sätt som riksdagen har förutsatt.

I detta sammanhang erinrar jag om regeringens direktiv (1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Arbetsmarknadsdepartementet)

Bostadsdepartementet

1. Prisutvecklingen inom bostadsbyggandet och dess orsaker m.m.

Dir 1980:28

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-20

Departementschefen, statsrådet Friggebo, anför.

Priserna på nyproducerade lägenheter har under senare år ökat snabbare än priserna i allmänhet. Prisökningarna har varit störst när det gäller flerbostadshus. Statistiska centralbyråns (SCB) byggnadsprisindex för bostäder, som mäter prisutvecklingen för nyproducerade hus av lika kvalitet, steg från andra kvartalet 1977 till andra kvartalet 1979 med 39,9 % för flerbostadshus. För småhus steg indexet under samma period med 23,9 %. Priserna i allmänhet ökade under denna tid med 17,7 %.

I fråga om det statligt belånade bostadsbyggandet har under senare år en rad olika åtgärder vidtagits för att mildra prisutvecklingens effekter på boendekostnaderna. Tiden mellan de med hänsyn till kostnadsutvecklingen återkommande justeringarna av låneunderlagsnivån för bostadslån, det s.k. lånetaket, har kortats ner avsevärt. Lånetaksnivån justeras numera sex gånger per år. Härigenom har en bättre anpassning av belåningen till kostnadsutvecklingen kunnat uppnås. Även höjningar av lånetaket utöver vad som har varit motiverat av kostnadsutvecklingen har tillgripits. Sådana höjningar har skett vid fyra olilka tillfällen sedan år 1977. Den senaste höjningen gjordes år 1979. På grund av det samband som finns mellan belåningsnivå och räntebidragets storlek samt deras inverkan på storleken av de kapitalkostnader som belastar fastigheten har dessa åtgärder bidragit till att en något lägre kapitalkostnadsnivå än annars kunnat uppnås.

Andra åtgärder som har använts för att mildra prisutvecklingens effekter har varit att sänka den garanterade räntan för statligt belånade nyoch ombyggnader. I fråga om hyres- och bostadsrättshus lämnas numera ett särskilt räntebidrag för räntekostnader under tiden mellan husets färdigställande och bostadslånets utbetalning i stället för de räntetillägg till låneunderlaget som tidigare förekom.

Bland åtgärder för att mildra prisutvecklingens effekter på boendekostnaderna bör också nämnas det i budgetpropositionen för budgetåret 1980/81 (prop. 1979/80:100 bil. 16) framförda förslaget att införa s.k. produktionskostnadsbelåning i fråga om bostadslån för nybyggnad av hyres- och bostadsrättshus som upphandlas i konkurrens.

Vad jag nu har redogjort för gäller sådana åtgärder som har vidtagits inom ramen för det statliga bostadsfinansieringssystemet. Byggnadsprisutvecklingen har emellertid föranlett även andra åtgärder. Jag tänker närmast på de åtgärder som har vidtagits med stöd av allmänna prisregleringslagen. Bl.a. har prisstopp tillämpats på vissa byggnadsmaterial under senare tid. F.n.

gäller skyldighet att anmäla planerade prishöjningar i fråga om allt väsentligt byggnadsmaterial senast en månad i förväg.

Vidare kan nämnas att flera statliga myndigheter har i uppgift att följa prisutvecklingen inom bostadsbyggandet. Dessa är förutom SCB, som svarar för huvuddelen av den löpande statistiken, bostadsstyrelsen och statens pris- och kartellnämnd (SPK). På bostadsstyrelsen ankommer bl.a. att undersöka och belysa utvecklingen i fråga om bostadsbyggandet. Hos styrelsen förs sedan länge viss statistik över kostnadsutvecklingen. Regeringen har med anledning av den pågående prisutvecklingen inom bostadsbyggandet gett styrelsen i uppdrag att med skärpt uppmärksamhet följa kostnadsutvecklingen och till regeringen fortlöpande redovisa vissa uppgifter om produktionskostnader ur inkomna ansökningar. Speciella uppgifter har tillagts ett hos styrelsen sedan den 1 juli 1978 inrättat särskilt råd för belånings- och värderingsmetoder. Rådet bistår styrelsen i frågor som rör utvecklingen av byggnadspriser och byggnadskostnader och deras inverkan på värderingen och belåningen av bostadsbyggnadsobjekt. I sammanhanget kan också nämnas att bostadsstyrelsen har i uppdrag att utvärdera den hittillsvarande tillämpningen av det mark- och konkurrensvillkor som sedan år 1975 utgör en av förutsättningarna för bostadslån.

SPK är central förvaltningsmyndighet för frågor rörande prisövervakning. Nämndens verksamhetsområde omfattar alla varor och tjänster på svenska marknaden – således även bostadsbyggande och bostadsförvaltning. Undantaget från nämndens verksamhetsområde är endast bank- och försäkringsväsendet.

SPK har under senare år genomfört flera undersökningar som rör pris- och kostnadsutvecklingen inom bostadsbyggandet och bostadsförvaltningen. F.n. pågår inom SPK en bredare undersökning av pris- och konkurrensförhållandena inom bostadsbyggandet. Undersökningen som görs i samråd med bostadsstyrelsen avser enligt vad jag har erfarit att behandla bl.a. byggnadsindustrins lönsamhetsutveckling, kostnadsökningar till följd av minskade projektstorlekar, ökade material- och lönekostnader, produktivitetsutvecklingen och effekter av kvalitetsförbättringar och kommunala taxor och avgifter och därvid särskilt förhållandena under senare hälften av 1970-talet. Beträffande SPK:s prisövervakning bör också nämnas att frågan om för en ökad prisövervakning inom boendeområdet f.n. övervägs inom regeringskansliet.

Prisutvecklingen inom byggandet belyses vidare av den kartläggning och analys av byggnadsverksamhetens och byggnadsmaterialindustrins struktur och utveckling som statens industriverk har gjort i samarbete med SPK (SIND 1977:5).

Som jag framhöll vid min anmälan till budgetpropositionen för budgetåret 1980/81 (prop. 1979/80:100 bil. 16) inger utvecklingen av bostadsbyggandet på framför allt nybyggnadssidan viss oro. Mycket talar för att särskilt nyproduktionen av lägenheter i flerbostadshus kan behöva ökas under de närmaste åren. Samtidigt är det som jag har framhållit i olika sammanhang inte rimligt att räkna med någon väsentlig höjning av de statliga bostadssubventionerna inom en överskådlig framtid. Den fortsatta utvecklingen av byggnadspriserna blir därför av stor betydelse för boendekostnaderna och därmed för de bostadssökandes möjligheter att efterfråga nya bostäder. De undersökningar som har gjorts visar att byggnadspriserna under senare år stigit snabbare än den allmänna prisnivån. En fortsatt utveckling i samma riktning kommer mot bakgrund av vad jag har anfört om möjligheterna att

höja de statliga bostadssubventionerna att innebära ett allvarligt hinder för bostadsbyggandet i framtiden. Möjligheterna att åstadkomma en lugnare prisutveckling inom bostadsbyggandet bör därför undersökas. För att få underlag för en kommande bedömning av lämpliga åtgärder inom detta område bör prisutvecklingen under senare år nu analyseras närmare. Uppgiften bör anförtros en särskild utredare.

Utredaren bör kartlägga utvecklingen av byggnadspriserna inom bostadsbyggandet under i första hand senare hälften av 1970-talet. Utredaren bör i huvudsak kunna utgå från de kartläggningar och analyser som har utförts eller utförs på olika håll, särskilt de som SPK har gjort eller gör. Utredaren bör dock vara oförhindrad att vid behov komplettera det material som finns eller håller på att tas fram med ytterligare undersökningar. Vidare bör utredaren närmare analysera de faktorer som har påverkat prisbildningen samt med utgångspunkt i en sådan analys undersöka möjligheterna att förhindra fortsatta snabba prisstegringar. I sitt arbete bör utredaren samråda med berörda myndigheter och organisationer. Arbetet bör bedrivas skyndsamt.

I debatten om byggnadsprisutvecklingen, liksom i myndigheternas undersökning av utvecklingen, har vissa förhållanden ägnats särskild uppmärksamhet. Jag vill här i korthet erinra om sådana förhållanden som utredaren enligt min mening bör uppmärksamma särskilt.

Prisutvecklingen inom bostadsbyggandet under senare år har självfallet påverkats av de produkt- och standardförändringar som har ägt rum. Vid kartläggningen av viktigare förändringar i detta hänseende bör utredaren bl.a. uppmärksamma sådana förändringar som har föranletts av skärpta normer för byggnadsverksamheten. Det gäller därvid inte bara statliga byggnormer utan också normer som har sin grund i arbetarskyddskrav, miljökrav o.d. Viss kritik har under senare tid framförts mot att nya skärpta normer införs utan att kostnadseffekterna därav har analyserats i tillräcklig utsträckning. Utredaren bör undersöka hur det förhåller sig härmed och vid behov överväga metoder att bättre kunna förutse kostnadseffekterna av ändringar i statliga normer.

Inom planverket pågår visst arbete med att analysera kostnadskonsekvenserna av regeländringar och nya normer. Utredaren bör ta del av detta analysarbete.

Bland de faktorer som kan ha påverkat prisutvecklingen under senare år har vidare nämnts minskad produktivitet till följd av bl.a. övergången till mindre projekt och varierande hustyper. I sin analys av orsakerna till prisutvecklingen bör utredaren särskilt undersöka om produktionsapparaten är anpassad till dagens förutsättningar för bostadsbyggandet. Utredaren bör i detta sammanhang också studera i vad mån inträffade strukturförändringar kan ha påverkat konkurrenssituationen inom bostadsbyggandet. Resultatet av bostadstyrelsens utvärdering av mark- och konkurrensvillkorens tillämpning vid statlig bostadslångivning bör beaktas, liksom resultatet av den undersökning i fråga om kostnadsutvecklingen för flerbostadshus i vissa mindre orter som bostadsstyrelsen har i uppdrag att utföra i samråd med SPK.

En annan faktor av betydelse för prisutvecklingen torde vara kommunernas principer när det gäller att belasta byggnadsprojekten med plan- och exploateringskostnader och kommunala anslutningsavgifter av olika slag. Kommunerna har i dag stora möjligheter att den vägen både direkt och indirekt påverka kostnaderna för byggande och drift av bostäder. När det

gäller plan- och exploateringskostnader bör utredaren bl.a. undersöka hur kommunerna fördelar dessa kostnader mellan sig och byggherren. Vidare bör utredaren kartlägga de principer som kommunerna tillämpar när det gäller fördelningen av plan- och exploateringskostnader mellan bostäder som byggs i s.k. storkvarter och dem som byggs i områden med traditionella stadsplaner, liksom mellan bostäder i exploateringsområden och bostäder i äldre områden. I fråga om de kommunala anslutningsavgifterna är det bl.a. angeläget att utredaren belyser de principer som kommunerna i dag tillämpar vid taxesättningen och det faktaunderlag som taxesättningen bygger på. Utredaren bör också undersöka i vad mån förändringar under senare år i taxesättningen är en konsekvens av kostnadsförändringar eller ett uttryck för ändrade taxeprinciper.

Bostadsstyrelsens statistik över preliminära lånebeslut visar på förekomsten av kraftiga prisskillnader i fråga om till synes likartade byggnadsprojekt inom samma region. Prisskillnaderna har dessutom ökat under senare tid. Utredaren bör i sin undersökning av dessa förhållanden särskilt söka klarlägga om dessa skillnader beror på olika konkurrenssituationer eller på andra förhållanden. Här bör också belysas vilken inverkan annan byggnadsverksamhet med sämre konkurrens- och kontrollförutsättningar har på prisbildningen inom bostadsbyggandet.

Utvecklingen av byggnadspriserna visar enligt min mening också på behovet av en fortgående produktutveckling. Utredaren bör belysa frågan närmare och därvid bl.a. undersöka om det nuvarande statliga stödet till experimentbyggande inom byggnads- och anläggningsområdet kan ges en inriktning som bättre stimulerar en allmän produktutveckling inom området.

Vad särskilt gäller det statliga bostadsfinansieringssystemet finns det bl.a. anledning anta att justeringarna av låneunderlags- och pantvärdenivån kan påverka byggnadsprisutvecklingen på längre sikt. I budgetpropositionen för budgetåret 1980/81 (prop. 1979/80:100 bil. 16) har regeringen bl.a. föreslagit att s.k. produktionskostnadsbelåning skall införas för sådana byggnadsprojekt avseende hyres- och bostadsrättshus som upphandlas i konkurrens. Förslaget innebär dock inte att justeringar i fråga om låneunderlag- och pantvärdenivån för bostadslån får mindre betydelse för byggnadsprisutvecklingen än hittills. Dels gäller förslaget endast en del av bostadsbyggandet. Dels kommer lånetaket även vid produktionskostnadsbelåning att vara en låneförutsättning. Utredaren bör uppmärksamma detta förhållande och som ett led i sin undersökning även belysa den inverkan som automatiska justeringar av låneunderlag och pantvärde eventuellt kan ha på den långsiktiga prisutvecklingen inom bostadsbyggandet. Om det finns ett samband, bör utredaren överväga om den nuvarande ordningen är acceptabel med hänsyn till effekterna för prisutvecklingen.

En viktig fråga i detta sammanhang är också om de principer som i dag gäller för beräkning av låneunderlag och pantvärde är lämpliga med hänsyn till möjligheterna att välja material och konstruktioner som ger låga drifts- och underhållskostnader. Utredaren bör belysa effekterna av nuvarande regler från denna utgångspunkt. Samtidigt bör utredaren uppmärksamma att en ökad användning av material och konstruktioner som ger låga drift- och underhållskostnader kan leda till ökade byggnadskostnader och därigenom till en ökad samhällssubventionering av boendet. Effekter av detta slag bör klarläggas.

Utredaren bör uppmärksamma samhällssubventioneringen av boendet

också i ett annat avseende. Samhällets stöd till bostadssektorn i form av räntebidrag, bostadsbidrag och skatteminskning för innehavare av en och tvåfamiljsfastigheter uppgick år 1979 till drygt 15 miljarder kr. En väsentlig del av detta stöd är av generell karaktär och leder till minskade boendekostnader i nyproduktionen. Byggnadspriserna kan ha påverkats härav. Minskade boendekostnader kan ha skapat möjligheter för produktionsledet att höja sina priser. Utredaren bör belysa de eventuella samband som kan föreligga mellan, å ena sidan, de generella och riktade bostadssubventionerna och, å den andra, prisbildningen.

Som jag inledningsvis har redovisat har flera statliga myndigheter i dag till uppgift att följa prisutvecklingen inom bostadsbyggandet. En viktig fråga är om den uppföljning som nu sker kan effektiviseras och förbättras. Som jag framhöll vid min anmälan till den senaste budgetpropositionen finns det anledning att stärka insatserna när det gäller att belysa och förklara utvecklingen av byggnadspriserna. Inom regeringskansliet övervägs som jag tidigare nämnde frågan om ökad prisövervakning hos SPK på boendeområdet. I det arbetet har vissa organisatoriska frågor som berör myndigheterna kommit upp till behandling. Enligt vad jag har erfarit kommer statsrådet och chefen för handelsdepartementet att inom kort ta upp frågan om åtgärder från regeringens sida med anledning av detta. Utredaren bör beakta resultatet härav men vara oförhindrad att överväga också andra organisatoriska förändringar i syfte att skapa bättre förutsättningar för en effektiv uppföljning av prisutvecklingen. I sammanhanget bör utredaren erinras om de direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansieringen av reformer, som regeringen utfärdade den 13 mars 1980 (Dir. B 1980:40.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för bostadsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda prisutvecklingen inom bostadsbyggandet och dess orsaker m.m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar

att kostnaderna skall belasta trettonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes framställning.

(Bostadsdepartementet)

2. *Lantmäteritaxan*

Dir 1980:37

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-30

Statsrådet Danell anför.

För förrättningar som handläggs av statliga och kommunala fastighetsbildningsmyndigheter betalas ersättning till statsverket enligt lantmäteritaxan (1971:1101, omtryckt 1976:491, ändrad senast 1979:1070). Huvudprincipen är att ersättningarna helt skall täcka kostnaderna för förrättningsverksam-

heten. I vissa fall kan ersättningen helt eller delvis betalas från ett särskilt bidragsanslag. Bl.a. betalas sådan ersättning med stöd av bestämmelser i kungörelsen om statsbidrag till kostnader för fastighetsbildningsförrättningar m.m. (1971:1105, ändrad senast 1974:338), statsbidragskungörelsen.

Förrättningsverksamheten omsluter ca 205 milj. kr. varav ca 165 milj. kr. inom det statliga lantmäteriet. Härav betalas knappt 7 milj. kr. från bidragsanslaget.

Lantmäteritaxan bygger på riksdagens beslut med anledning av förslag i prop. 1971:170 angående grunder för taxesättningen i lantmäteriverksamheten m.m. (CU 1971:32, rskr 1971:322). Beslutet innebär bl.a. att avgifterna för de enskilda förrättningarna skall anpassas till den nytta förrättningen medför för fastigheten. En sådan anpassning sker genom att man för det helt övervägande antalet förrättningar tar ut enhetliga avgifter, sakersättningar. I övriga fall erläggs avgiften med ett visst belopp för varje arbetad timme, tidersättning.

Systemet med sakersättningar innebär att ersättningarna utjämnas mellan olika förrättningar. Utjämningen gäller för landet i dess helhet, dvs. för både den statliga och kommunala förrättningsverksamheten. Uppbörden av samtliga förrättningsavgifter i landet handhas av statens lantmäteriverk (LMV). För de arbeten som utförs av kommunala lantmäteriorgan betalar LMV enligt den s.k. återbäringstaxan ersättningar till kommunerna som svarar mot schablonmässigt beräknade genomsnittskostnader för kommunernas arbetsinsatser.

Regeringen tillkallade år 1974 en sakkunnig med uppgift att dels undersöka i vad mån det fanns möjlighet att vidga området för sakersättning, dels se över taxans subventionsregler. Den sakkunniges förslag, (Ds B 1975:2) 1974 års utredning angående översyn av lantmäteritaxan, resulterade i en ökad användning av sakersättningar fr.o.m. den 1 juli 1976. Numera tas ersättningen för ca 90 % av förrättningarna ut i form av sakersättning. Som en följd av utredningens förslag justerades också subventionsreglerna. De kom härefter att bli mer preciserade.

Tidtaxan höjdes den 1 juli 1974 och den 1 augusti 1975. Vid det senare tillfället höjdes även sakersättningsbeloppen. Härefter har taxan höjts vid ytterligare fyra tillfällen. Sammantaget innebär detta att under 1970-talet har beloppen höjts väsentligt mer än vad som motsvarar prisoch löneutvecklingen såväl i samhället som inom lantmäteriet. Trots de stora höjningarna av ersättningsbeloppen har verksamheten i det statliga lantmäteriet med undantag för år 1979 lämnat underskott under en följd av år. Även om det finns förklaringar till att taxan har höjts i den takt som har skett, anser jag att utvecklingen är oroande.

Vid upprepade tillfällen har kritik riktats mot lantmäteritaxan. Den anses vara svårbegriplig för sakägarna och svårhanterlig för lantmäteriets personal. I viss mån har det varit svårt att fullt ut upprätthålla de ursprungliga principer på vilka taxan bygger.

Som jag redan har nämnt har taxan setts över i olika avseenden. Visst utredningsarbete rörande taxan pågår också. Sålunda utreder LMV återbäringstaxan sedan några år tillbaka. Svenska kommunförbundet och riksrevisionsverket är representerade i detta arbete. Arbetet avses enligt LMV bli slutfört under våren 1980.

LMV har under flera år också arbetat med att utveckla en rutin för att samla in erforderligt underlag för taxesättningen. Arbetet har bedrivits som ett led i ett särskilt ekonomiadministrativt projekt. Sedan den 1 juli 1979

genomför lantmäteriet även en särskild taxestudie i åtta län.

Som ett led i det löpande arbetet inom det statliga lantmäteriet har LMV strävat efter att rationalisera verksamheten för att kostnaderna för förrättningsverksamheten m.m. skall kunna hållas tillbaka. Särskilda studier genomförs exempelvis beträffande fastighetsbildningsmyndigheternas inre arbete. Syftet med arbetet är att man i hela organisationen skall få till stånd rationella arbetsformer. Inom ramen för detta arbete har LMV påbörjat en generell studie av produktivitetsutvecklingen i förrättningsverksamheten.

Svenska kommunförbundet har i olika sammanhang fört fram kritik mot både lantmäteritaxan och återbäringstaxan. Inför de justeringar i återbäringstaxan som genomfördes den 1 januari 1980 framhöll kommunförbundet i en skrivelse till regeringen att återbäringstaxans huvudprincip inte kan tillämpas på ett för kommunerna tillfredsställande sätt. Förbundet anför i skrivelsen att det statliga lantmäteriets verksamhet skiljer sig markant från verksamheten vid de kommunala fastighetsbildningsmyndigheterna. Det är därför enligt förbundets uppfattning inte lämpligt att LMV bedriver fortsatt utredning om denna taxa. Förbundet föreslår att kommunerna skall få fastställa egna lantmäteritaxor. Härigenom skulle, menar förbundet, förutsättningar skapas bl.a. för en samordnad debitering enligt en sådan taxa och de övriga taxor som tillämpas i kommunerna, t.ex vid byggnadslovgivning.

Sammanfattningsvis hemställer kommunförbundet om en utredning med uppgift att utarbeta mera ändamålsenliga principer för lantmäteri- och återbäringstaxorna. Målsättningen bör enligt förbundet vara att begränsa den statliga detaljstyrningen av kommunerna och att möjliggöra en individuell avgiftsfinansiering av kommunernas insatser i förrättningsverksamheten.

I skrivelse till regeringen hösten 1978 föreslår LMV att bidragen till sakägare för täckning av förrättningskostnader enligt statsbidragskungörelsen skall upphöra. LMV beräknar att en avveckling av dessa bidrag skulle innebära besparingar på 500.000 – 600.000 kr. per år. Statsbidragsgivningen behandlas även i en motion (1979/80:1503) under innevarande riksmöte (CU 1979/80:26, rskr 1979/80:267). I motionen anförs att bidragsbestämmelserna synes vara alltför invecklade för såväl den enskilde som lantmäteriet. Motionen innehåller förslag till nya villkor för bidragsgivningen.

Av vad jag nu har anfört framgår att kritik mot lantmäteritaxan har framförts från flera utgångspunkter. Vidare framgår att taxan har höjts mycket under senare år. Trots detta har förrättningsverksamheten lämnat underskott. Dessa har fått täckas med medel över statsbudgeten. Jag anser mot denna bakgrund att det är nödvändigt att se över principerna för taxan och taxans konstruktion. Uppgiften bör anförtros en särskild utredare.

En grundläggande utgångspunkt för utredaren bör vara att ersättningarna för den samlade förrättningsverksamheten också i fortsättningen skall grundas på självkostnaderna för verksamheten. Samma princip bör så långt möjligt gälla för de enskilda förrättningarna.

En annan utgångspunkt bör vara att ett nytt regelsystem skall vara enkelt att förstå och att tillämpa. Utredaren bör vidare sträva efter att taxesystemet skall kunna tillämpas oberoende av hur lantmäteriverksamheten är organiserad.

Utredaren bör särskilt pröva behovet av de statsbidrag som idag kan betalas ut enligt statsbidragskungörelsen. Härvid bör bl.a. prövas möjlighe-

ten att begränsa bidragen till att gälla endast för sakägare som berörs av en förrättning utan att själv ha begärt den.

Översynen av lantmäteritaxan bör inledas med en utvärdering av de effekter som gällande principer för lantmäteritaxan har fört med sig. Ett av motiven för riksdagens beslut år 1971 om taxan var att åstadkomma en bättre fördelning av avgifterna mellan förrättningarna än vad som tidigare var fallet. Utredaren bör undersöka om taxekonstruktionen har åstadkommit en sådan bättre fördelning.

Genom saktaxan utjämnas alltså ersättningarna mellan förrättningarna. Sakägarna betalar endast undantagsvis en ersättning som motsvarar lantmäteriets kostnader för att genomföra de enskilda förrättningarna. Utvärderingen bör belysa om det fortfarande finns motiv för en sådan utjämning. Om utredaren finner att så är fallet, bör det undersökas om man kan använda andra metoder än de nuvarande för att åstadkomma en skälig sådan utjämning. Metoderna bör om möjligt vara enklare än de som nu tillämpas. Utredaren bör också belysa de nackdelar som kan vara förenade med de metoder som förordas.

Utredaren bör vidare pröva om resekostnader i samband med förrättningar också fortsättningsvis bör utjämnas och ingå i eventuella nya utjämningsregler. Vidare bör prövas möjligheterna att inordna eventuella subventionsregler i systemet. Ett mål bör dock vara att utjämningsreglerna bestäms på ett sådant sätt att subventionerna kan minska eller helt upphöra. Härvid bör självfallet beaktas de konsekvenser som detta kan ha i fråga om efterfrågan på förrättningar.

Utredaren bör också bedöma hur förrättningsverksamheten kan komma att förändras i sådana avseenden som kan ha betydelse för ekonomin i verksamheten eller för taxans konstruktion.

Stora fastighetsregleringar för jord- och skogsbruksändamål är ofta tidskrävande och måste föregås av ett omfattande informations- och utredningsarbete i samverkan mellan lantmäteriet och främst lantbruksnämnderna. Utredaren bör särskilt beakta de förhållanden som gäller för sådana förrättningar vid sina överväganden om en ny taxa.

Utredaren bör överväga hur taxor och eventuella utjämningsregler lämpligen bör fastställas i ett nytt taxesystem. En utgångspunkt bör vara att besluten delegeras så långt möjligt. Särskilt bör prövas möjligheterna att ge de kommunala lantmäteriorganen större frihet än i dag. Detta bör emellertid ske med beaktande av eventuella förslag om utjämning av ersättningarna mellan olika förrättningar.

Det är en viktig uppgift för LMV att fortlöpande ta till vara de möjligheter som finns att rationalisera förrättningsverksamheten m.m. Utredaren bör, när principer för lantmäteritaxan utarbetas, bedöma möjliga produktivitetsförbättringar i förrättningsverksamheten m.m. Samtidigt bör utredaren sträva efter att utforma taxeprinciperna så att de i görligaste mån främjar rationaliseringen inom lantmäteriet. Vid dessa överväganden bör utredaren särskilt samråda med LMV och beakta de erfarenheter och förslag som kommer fram genom LMV:s insatser för rationalisering och förbättrad produktivitet.

Utredaren bör också söka utforma en lantmäteritaxa så att sakägarna inte stimuleras till att begära förrättningar eller kombinationer av förrättningar som inte är förutsatta i fastighetsbildningslagstiftningen.

De kostnadskalkyler som utredaren utarbetar bör genomföras i samråd med riksrevisionsverket. Underlag för kalkylerna torde kunna erhållas

genom den insamling av data som LMV har påbörjat inom ramen för verkets ekonomiadministrativa projekt. Härutöver torde krävas uppgifter från kommunala fastighetsbildningsmyndigheter och från kommuner som har ingått s.k. C-avtal med det statliga lantmäteriet.

Utredaren bör i sitt arbete samråda med LMV, Svenska kommunförbundet och med fastighetsbildningsutredningen (Ju 1979:11). Under arbetets gång bör utredaren informera berörda personalorganisationer och ge dem tillfälle att föra fram synpunkter på de förslag som utarbetas och som kan bedömas vara av betydelse för personalen.

Utredningsarbetet bör om så befinns lämpligt bedrivas i etapper. Den utvärdering som enligt vad jag har föreslagit skall inleda arbetet bör i vart fall redovisas senast den 1 juli 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om lantmäteriväsendet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda lantmäteritaxan

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta trettonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Bostadsdepartementet)

3. Vissa förutsättningar för den lokala lantmäteriverksamheten

Dir 1980:38

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-30

Statsrådet Danell anför.

Lantmäteriverksamheten i landet omfattar huvudsakligen frågor om fastighetsbildning, fastighetsbestämning, fastighetssamverkan, fastighetsvärdering och fastighetsregistrering samt mätningsverksamhet och allmän kartläggning. Verksamheten bedrivs under statligt och kommunalt huvudmannaskap. På den lokala nivån handhas uppgifterna av statliga eller kommunala fastighetsbildningsmyndigheter, kommunala mätningsorgan och andra kommunala förvaltningar samt fristående konsultföretag. Fastighetsregistreringen åvilar i huvudsak länsstyrelserna. I flertalet av de kommuner som har kommunal fastighetsbildningsmyndighet finns emellertid också kommunal fastighetsregistermyndighet. Den statliga och kommunala lantmäteriverksamheten finansieras till huvudsaklig del genom avgifter som tas ut av sakägare och uppdragsgivare men också genom skattemedel.

Lantmäteriverksamhetens organisation grundar sig på ett principbeslut som riksdagen fattade år 1970 (prop. 1970:188, SU 1970:208, rskr 1970:423). Enligt beslutet är ett grundläggande mål att organisationen skall skapa förutsättningar för största möjliga effektivitet och ge gynnsammast möjliga betingelser för samverkan mellan lantmäteriorganen och andra samhällsor-

gan med närliggande uppgifter. Samtidigt skall all möjlig hänsyn tas till kommunernas synpunkter på organisationens uppbyggnad med beaktande av att de olika lokala enheterna totalt skall bilda en effektiv förrättningsorganisation. Som en följd av den nya fastighetsbildningslagen (1970:988, omtryckt 1971:1035, FBL) som trädde i kraft den 1 januari 1972, ställdes i principbeslutet också krav på relativt stort förrättningsunderlag för fastighetsbildningsmyndigheterna så att minst en förrättningslantmätare kunde ges full sysselsättning. Vidare skulle fastighetsbildningsmyndigheten ha en opartisk ställning och förutsättningar finnas för enhetlig lagtillämpning. Mätningsverksamheten är till stor del en kommunal angelägenhet. Riksdagen uttalade år 1970 att denna verksamhet i många fall torde komma att utföras av kommunala organ och att den lämpligen kunde utövas av integrerade fastighetsbildnings- och mätningsorgan. Den kunde också skötas av fristående mätningsorgan under kommunalt huvudmannaskap i den mån kommunerna inte önskade utnyttja den statliga organisationen för sådan service. Fastighetsregistreringen skulle enligt riksdagsbeslutet på sikt i princip ske länsvis med länsstyrelsen som register- och arkivmyndighet.

Riksdagens beslut år 1970 innebar en kompromiss mellan staten och kommunerna när det gäller huvudmannaskapet för lantmäteriverksamheten. Jag nämnde nyss vissa krav som då ställdes på den blivande organisationen. Dessa krav innebär att det på det lokala planet i hela landet skall finnas en statlig basorganisation för fastighetsbildning m.m. i form av fastighetsbildningsmyndigheter. Dessa har lantmäteridistrikt som verksamhetsområden. Under vissa förutsättningar skall det dessutom finnas särskilda fastighetsbildningsmyndigheter, s.k. specialenheter, dels för uppgifter som hänger samman med jordbrukets och skogsbrukets rationalisering m.m., dels för uppgifter som rör bebyggelseutvecklingen i tätortsområden. När det gäller enheter för bebyggelseutveckling skall efter särskild prövning även kommuner kunna vara huvudmän.

Riksdagen beslutade år 1973 (prop. 1973:1 bilaga 14, CU 1973:3, rskr 1973:36) att det dåvarande statliga lantmäteriet och rikets allmänna kartverk skulle föras samman till en gemensam organisation med statens lantmäteriverk som central myndighet. Det statliga lantmäteriet fick härigenom ansvaret också för den allmänna kartläggningen och den övergripande mätningsverksamheten i landet.

F.n. är landet indelat i 87 lantmäteridistrikt. Dessutom finns det 24 statliga specialenheter för fastighetsbildningsuppgifter som hänger samman med jordbrukets och skogsbrukets rationalisering och en statlig enhet med uppgifter som rör utvecklingen av tätbebyggelse.

Efter förordnande av regeringen har – i linje med riksdagens principbeslut från år 1970 – 42 kommuner inrättat kommunal fastighetsbildningsmyndighet vilken således är specialenhet för frågor som gäller tätbebyggelsens utveckling. Inom 34 av dessa kommuner finns också en kommunal fastighetsregistermyndighet.

Även i fråga om kartläggningen i landet är ansvaret delat mellan staten och kommunerna. Staten svarar för vissa särskilt angivna kartserier i skalor upp till 1:10.000. Kommunerna sköter, med egna organ eller med hjälp av det statliga lantmäteriet eller konsultföretag, den storskaliga kartläggningen bl.a. genom att framställa s.k. primärkartor.

Framför allt under den senare delen av 1970-talet har den lokala lantmäteriorganisationen satts i fråga vid flera tillfällen. Det gäller i första hand fördelningen av arbetsuppgifterna mellan staten och kommunerna.

Önskemål har förts fram från ett 20-tal kommuner om att få inrätta eller utvidga fastighetsbildningsmyndighet under kommunalt huvudmannaskap. Kommunerna har som huvudargument för detta angett dels behov av en bättre samordning av fastighetsbildningen med plan- och byggprocessen, dels behov av att samordna alla de tjänster som skall lämnas till allmänheten vid fastighetsbildningsåtgärder. Det har också anförts att taxebestämmelserna för lantmäteriförrättningar ger en till statens förmån ojämn fördelning av intäkterna.

Samtidigt har under 1970-talet medelstora och mindre kommuner i ökad utsträckning anlitat det statliga lantmäteriet för uppgifter inom lantmäteriområdet. Avtal om sådant samarbete finns f.n. för ca 125 kommuner. Samarbete förekommer dessutom i många fall utan att det är reglerat i avtal.

Svenska kommunförbundet har i skrivelser vid tre tillfällen under åren 1976-1979 hos regeringen väckt frågan om en översyn av den lokala lantmäteriverksamheten. Förbundet pekar i sina skrivelser bl.a. på att samhället under 1970-talet har genomgått förändringar i organisatoriska och tekniska hänseenden som har påverkat ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna och som bl.a. motiverar att den lokala lantmäteriorganisationen ses över.

Förbundets senaste skrivelse är föranledd av landskapsinformationsutredningens (Bo 1978:08) arbete med att överväga vilka uppgifter lantmäteriet bör ha som producent, samordnare och distributör av landskapsinformation. Förbundet framhåller i denna skrivelse bl.a. att mätningar och kartor för projektering, byggande och nyttjande av kommunaltekniska anläggningar ställer allt högre krav på det som i vid mening brukar betecknas som lantmäteriteknik. Förbundet har under senare år alltmer uppmärksammat behovet av samordning inom detta arbetsfält. Därför har förbundet stimulerat kommunerna till att samordna verksamheten vid stadsingenjörskontor, gatukontor, va-verk, el-verk, fjärrvärmeverk m.fl. organ. Målet är att dessa organ i rationaliserande syfte skall använda samma kartor och referensteknik. En samordnad verksamhet kräver enligt förbundet täta fortlöpande kontakter mellan lantmäteriorganet och främst de anläggningstekniska förvaltningarna. Samordningen av arkiv, register m.fl. informationskällor ställer särskilda krav på närhet mellan lantmäteriorganet och dessa förvaltningar.

Lantmäteriverksamheten kommer enligt kommunförbundet att i hög grad förändras tekniskt under 1980-talet. Förändringarna föranleds främst av utvecklingen inom ADB-tekniken. Lantmäteriverksamheten är speciellt gynnsam att effektivisera med sådan teknik. Nuvarande lantmäteriorganisation innebär enligt förbundet bl.a. risk för dubbelarbete m.m. genom att vissa uppgifter börjar att lagras i både kommunala och statliga ADB-system.

Kommunförbundet pekar också på att vissa utredningar m.m., som har anknytning till lantmäteriverksamheten, kan komma att ändra förutsättningarna för den lokala lantmäteriorganisationen. Förbundet nämner vid sidan om landskapsinformationsutredningen PBL-utredningens förslag till en ny plan- och bygglag (SOU 1979:65 och 66), pågående arbete med en lag om kommunvägar och utredningen (Ju 1979: 07) om den fortsatta fastighetsdataverksamheten.

Sammanfattningsvis anför kommunförbundet följande. Det är olyckligt att pågående utredningar som berör lantmäteriområdet skall grundas på den

nuvarande lantmäteriorganisationen, eftersom detta begränsar möjligheterna till rationella lösningar med utgångspunkt i delvis nya krav på den kommunala verksamheten. Redan nu behöver kommunerna en bättre informationsförsörjning med anknytning till lantmäteriområdet. Dessa behov ökar väsentligt om förslaget till ny plan- och bygglag och lag om kommunvägar genomförs. Därför bör en utredning tillsättas med uppgift att studera de förändringar som lantmäteriorganisationen bör genomgå för att svara mot de nya krav som kan ställas på verksamheten under 1980-talet. Även fastighetsbildningens roll bör omfattas av en sådan utredning.

Det statliga lantmäteriet har å sin sida sökt utveckla samarbetet med kommunerna under 1970-talet. Lantmäteriverkets inriktning har därvid varit att verksamheten så långt möjligt skall kunna fungera som en del av den kommunala förvaltningen. Som central förvaltningsmyndighet har lantmäteriverket viktiga uppgifter när det gäller utvecklingen inom mätningsverksamheten och den allmänna kartläggningen, t.ex. användningen av ny teknik inom ADB-området. Också detta har föranlett verket att söka samarbete med kommunerna.

Riksdagen har vid tre tillfällen under de senaste åren behandlat lantmäteriverksamhetens organisation. Under våren 1978 behandlades en motion (1977/78:1360) i vilken begärdes en skyndsam översyn av gränsdragningen mellan statens och kommunernas ansvar. Enligt civilutskottet (CU 1977/78:21) saknades tillräckliga skäl för riksdagen att överväga en principiell ändring av grunderna för organisationen. Motionen avslogs av riksdagen (rskr 1977/78:196).

Även hösten 1979 behandlades frågan om gränsdragningen mellan statliga och kommunala myndigheters arbetsuppgifter avseende fastighetsbildning m.m. (CU 1979/80:1). Prövningen var då föranledd av en hemställan (Förs. 1978/79:21) av riksdagens revisorer om att dessa gränsdragningsfrågor skulle avgöras av en till lantmäteriverket knuten partssammansatt nämnd samt att kommunernas deltagande i fastighetsbildningsverksamheten skulle utvidgas. Civilutskottet, som bl.a. hänvisade till sitt tidigare ställningstagande (CU 1977/78: 21), anförde att något principiellt nytt underlag för bedömningarna inte hade tillkommit. På utskottets hemställan avslog riksdagen revisorernas förslag (prot. 1979/80:23).

Också under innevarande riksmöte har i motioner (1979/80:747 och 1521) begärts att gränsdragningen ses över mellan statens och kommunernas arbetsuppgifter inom den lokala lantmäteriverksamheten och den lokala lantmäteriorganisationen (CU 1979/80:26, rskr 1979/80:267).

Jag är inte beredd att nu förorda att den lokala lantmäteriverksamhetens organisation övervägs. Jag anser emellertid att de synpunkter som i olika sammanhang har förts fram beträffande den lokala lantmäteriverksamheten och som jag nu kortfattat har redogjort för motiverar att de erfarenheter som har vunnits i denna verksamhet under 1970-talet redovisas närmare. Osäkerhet råder vidare om effekterna på lantmäteriverksamheten av en ny plan- och bygglag, av utvecklingen inom ADB-området m.m.

Som underlag för eventuella överväganden beträffande den lokala lantmäteriverksamheten och dess organisation är det därför angeläget att kartlägga rådande förutsättningar för verksamheten i stort och att belysa vissa förändringar som kan förutses inträffa för den under 1980-talet. Uppgiften bör anförtros en särskild utredare.

Utredaren bör redovisa de erfarenheter som hittills har vunnits av arbetsfördelningen mellan staten och kommunerna och av de olika former

för samverkan som har förekommit, t.ex. genom att särskilda avtal har slutits mellan det statliga lantmäteriet och kommunerna. Utredaren bör härvid utgå från de krav som ställdes på lantmäteriorganisationen genom riksdagens beslut år 1970, dvs. krav som i allt väsentligt hade sin utgångspunkt i fastighetsbildningsverksamheten. Redovisningen bör också omfatta kommunernas erfarenheter av att utnyttja privata konsultföretag för lantmäteriservice.

Behovet av samverkan mellan staten och kommunerna när det gäller den grundläggande kartläggningen i landet och behovet av landskapsinformation har uppmärksammats allt mer under senare år. Landskapsinformationsutredningen, som har till uppgift att utreda frågor om samhällets behov av sådan information, är inriktad på att rationellt lösa landets gemensamma behov och behandlar därvid främst den småskaliga kartläggningen. Utredaren bör samråda med denna utredning. Mot bakgrund av bl.a. det tidigare nämnda arbete som Svenska kommunförbundet bedriver för att samordna information om samhällsplanering och kommunalteknik inom kommunerna, bör utredaren belysa olika förutsättningar för att samordna mätning och storskalig kartläggning. Härvid bör utredaren också behandla effekter av att skilda datasystem byggs upp i det statliga lantmäteriet och i kommunerna för att lagra och bearbeta data m.m. som rör lantmäterioch mätningsverksamheten. Utredaren bör belysa om och hur verksamheten på detta område kan samordnas. Samråd bör härvid ske med bl.a. ADBberedningsgruppen (C 1973:06).

Om förslaget till ny plan- och bygglag genomförs torde detta medföra bl.a. behov av ett förbättrat kommunalt kartmaterial. Även annan påverkan på den lokala lantmäteriverksamheten kan förutses. Utredaren bör ta del av remissvaren och remissutfallet över PBL-utredningens förslag i de delar som rör plangenomförandefrågor eller som i övrigt har anknytning till lantmäteriverksamheten. Utredaren bör belysa de ändrade förutsättningar för den lokala lantmäteriorganisationen som kan föranledas av en ny plan- och bygglag.

Utredaren bör vara oförhindrad att redovisa även andra förhållanden rörande den lokala lantmäteriverksamheten som utredningsarbetet kan komma att ge underlag för.

Utredaren bör hämta erfarenheter av den lokala lantmäteriverksamheten från kommuner av varierande storlek och med olika former av samarbete med det statliga lantmäteriet samt från det statliga lantmäteriet i olika delar av landet.

I den mån utredaren under arbetets gång kommer in på frågor som rör personalens förhållanden skall berörda centrala personalorganisationer informeras och ges tillfälle att föra fram synpunkter.

Utredaren bör ha slutfört sitt uppdrag senast vid utgången av år 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om lantmäteriväsendet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda vissa förutsättningar för den lokala lantmäteriverksamheten

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta trettonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Bostadsdepartementet)

4. Viss översyn av bostadsfinansieringssystemet

Dir 1980:70

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-16

Departementschefen, statsrådet Friggebo, anför.

I propositionen om den svenska kapitalmarknaden (prop. 1978/79:165) behandlades vissa frågor om bostadsbyggandets finansiering. I propositionen, som bygger på kapitalmarknadsutredningens huvudbetänkande (SOU 1978:11) Kapitalmarknaden i svensk ekonomi, anslöt sig regeringen till utredningens uppfattning att det nuvarande finansieringssystemet på bostadsområdet borde bibehållas och efterhand jämkas i den mån det blev nödvändigt (s. 90). Finansutskottet (FiU 1979/80:8 s. 29) anslöt sig till regeringens uppfattning att några direkta vinster totalt sett av att övergå till en statlig totalfinansiering av bostadsbyggandet inte torde föreligga. Enligt utskottet kunde det emellertid inte uteslutas att vissa rationaliseringar i administrationen av bostadsfinansieringssystemet var möjliga. Den frågan behöver enligt utskottets mening ses över. Härvid kunde också övervägas om de statliga bostadslånen skulle kunna överföras till bostadsinstituten, så att dessa kom att svara för hela den långfristiga finansiering som är knuten till låneunderlaget. Någon ändring i formerna för byggnadskreditgivningen ansåg utskottet ej böra genomföras.

Riksdagen beslöt att ge regeringen till känna vad utskottet sålunda anfört (rskr 1979/80:59).

Den av riksdagen begärda översynen bör nu komma till stånd. Uppgiften att göra denna översyn bör läggas på en särskild utredare. Utredningsarbetet bör ske i nära kontakt och samråd med delegationen för bostadsfinansiering som enligt sina direktiv (In 1967:30) har till uppgift att bereda och avge förslag avseende vissa spörsmål och ärenden som äger samband med bostadsbyggandets finansiering.

Utredarens uppgift bör vara att undersöka förutsättningarna för och möjligheterna till att föra över de statliga bostadslånen till bostadsinstituten. Härigenom skulle de statliga lånen lyftas bort från statsbudgeten. Belastningen på statsbudgeten skulle då minska men å andra sidan måste ett lika stort utrymme garanteras på den prioriterade kreditmarknaden. Möjligheterna att rationalisera lånehanteringen inom nuvarande bostadsfinansieringssystem bör också övervägas av utredaren. Härvid bör utredaren beakta det arbete i samma syfte som redan pågår inom bostadsstyrelsen. Utredaren bör vidare beakta att regeringen har gett styrelsen i uppdrag att belysa möjligheterna till och kostnaderna för en decentralisering av beslutanderätten till kommunerna i sådana låne- och bidragsärenden i vilka länsbostadsnämnderna beslutar som första instans.

När det gäller systemet att föra över bostadslånen till bostadsinstituten vill jag erinra om det garantilånesystem, som jag har beskrivit i prop. 1978/79:115 bil. 2 (s. 39–41) och prop. 1979/80:100 bil. 16 (s. 140–141). Det i

nyss nämnda propositioner beskrivna systemet avsåg finansieringen av energisparlån. En av de avgörande invändningarna mot att tillämpa garantilånesystemet för energisparlån var de olika problem som skulle uppkomma som en följd av det stora antalet smålån inom energisparstödet.

En sådan invändning kan däremot inte göras om garantilånesystemet i stället skulle tillämpas på bostadslånen. Det årliga antalet bostadslån är nämligen avsevärt mindre än antalet energisparlån samtidigt som bostadslånen är väsentligt större. Utgångspunkten för övervägandena bör därför vara det garantilånesystem som tidigare har övervägts för energisparlånen.

Detta system innebär att huvuddelen av bostadsmyndigheternas nuvarande uppgifter när det gäller att behandla låneansökningar – t. ex. att pröva förutsättningar för lån, att besluta om lånens storlek och om övertagande av lån – blir oförändrade. I stället för beslut om lån fattas ett beslut om statlig garanti för lånet som ger lånesökandena samma möjligheter att få lån som i dag. Den avgörande skillnaden skulle bli att bostadsinstituten övertar uppgiften att betala ut och förvalta lånen. För att förenkla administrationen kan det visa sig lämpligt att instituten också svarar för en del andra uppgifter. Utredaren bör – i rationaliseringssyfte – vara oförhindrad att överväga sådana ändringar i beslutsrutinerna för långivning som skulle kunna medge ytterligare överföring av uppgifter till bostadsinstituten. Utredaren bör härvid beakta de krav på rättssäkerhet som även i fortsättningen bör tillgodoses genom besvärsrätt i ärenden som rör garantilånebeslut.

Jag vill särskilt peka på följande frågor som utredaren bör belysa.

Utredaren bör bedöma i vad mån ett sådant system skulle leda till att de totala samhällsekonomiska kostnaderna kan sänkas genom att de besparingar som genom bl. a. personalminskningar kan göras på den offentliga sidan blir större än de ökade kostnader som då uppkommer på den privata sidan. Därvid bör hänsyn självfallet tas även till de konsekvenser som omläggningen kan ge låntagarna. När utredaren beräknar de totala samhällsekonomiska kostnaderna bör också de kostnader som är förbundna med en omläggning medräknas. Möjligheterna att göra rationaliseringar i systemet på såväl kort som lång sikt bör också bedömas. I detta sammanhang vill jag erinra om de direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansieringen av reformer, som regeringen utfärdade den 13 mars 1980 (Dir. B 1980:40).

Om bostadsinstituten i fortsättningen skulle ge lån, som motsvarar de statliga bostadslånen, ligger det nära till hands att lägga samman dessa lån med de bottenlån instituten hittills har lämnat till ett s. k. enhetslån. En sådan sammanläggning skulle ha administrativa fördelar, eftersom det därefter inte skulle behövas mer än en revers, ett pantbrev, en låneavi etc.

Utredaren bör utgå från att den statliga lånegarantin inte bör avse större andel än vad som f. n. faller på bostadslånen. Av betydelse i sammanhanget är att bostadsinsitutens ansvar när det gäller att bevaka värdet av givna säkerheter inte försvagas. Vidare bör möjligheter till en fortlöpande bevakning av säkerheter för garantiåtaganden åstadkommas.

Vid en övergång till enhetslån måste amorteringsvillkoren för det nuvarande statslånet och bottenlånet sammanjämkas. Särskilda svårigheter kan därvid uppkomma när det gäller lån för flerbostadshusen. För dessa lån finns nämligen inte någon egentlig amorteringsplan och en sådan ordning torde vara oförenlig med villkoren för bostadsinstitutens upplåning vilka

innebär att återbetalningarna följer en given plan.

Mot bakgrund av vad jag nu anfört bör utredaren överväga om en konstruktion med enhetslån eller två lån bör väljas.

En överföring av den statliga långivningen till bottenlåneinstituten innebär att volymen prioriterade bostadsobligationer som behöver placeras på kapitalmarknaden ökar kraftigt. Utredaren bör undersöka vilka svårigheter som detta kan ge upphov till. Av särskilt intresse är därvid hur den totala bostadslångivningen skall fördelas på de olika bostadsinstituten samt hur avlyften av byggnadskrediter från bankerna skall ske. Jag vill understryka att finansieringssystemet måste utformas så att möjligheterna att tillgodose behovet av bostadskrediter inte försämras. Utredaren bör i dessa frågor samråda med – förutom delegationen för bostadsfinansiering – den kreditpolitiska kommitté (E 1980:03) som regeringen nyligen beslutat tillkalla.

I det nuvarande bostadsfinansieringssystemet lämnas huvuddelen av alla bottenlån av BOFAB, Spintab och stadshypoteksinstitutionen. Det förekommer emellertid även andra bottenlångivare. Utredaren bör överväga om det är lämpligt att begränsa kretsen av långivare inom ett garantisystem till dessa tre institut eller om också andra långivare skall kunna vara med i systemet.

En ytterligare fråga som jag särskilt vill peka på är hur hanteringen av räntebidrag bör gå till om man inför ett garantilånesystem. Utredaren bör i denna fråga bl. a. undersöka om det är möjligt och lämpligt att staten betalar ut räntebidragen till långivarna och att dessa i sin tur drar av räntebidragen vid debitering av låntagarna. Möjligheterna att tillämpa denna ordning även vid nuvarande finansieringssystem bör också övervägas.

Av vad jag har anfört har framgått att det är fråga om att i första hand pröva möjligheterna till och förutsättningarna för att föra över utbetalningen och förvaltningen av nya bostadslån på bostadsinstituten. När det gäller vissa lån vid ombyggnader, som t. ex. lån för smärre ombyggnader, lån som avser åtgärder för att minska radondotterhalten i bostadshus eller åtgärder för att förbättra avfallshanteringen kan särskilda problem uppkomma. Utredaren bör belysa dessa problem och bedöma om det är lämpligt att föra över sådana lån till instituten. Beträffande lån för enbart energibesparande åtgärder bör utredaren beakta vad statsmakterna har uttalat i samband med sina nyligen fattade beslut om finansieringen av lån för enegibesparande åtgärder. Utredaren bör dock vara oförhindrad att på nytt ta upp denna fråga. Utredaren bör även i övrigt vara oförhindrad att ta upp frågan om förvaltning av redan beviljade bostadslån samt om utbetalning och förvaltning av vissa andra slag av statliga lån.

När det gäller långivarna i ett garantisystem är en väsentlig fråga vilken räntemarginal och vilken ersättning för kostnader som dessa bör få tillgodogöra sig. En delfråga är här hur stor del av administrationskostnaden som bör täckas av särskilda avgifter i samband med uppläggningen av lån, avisering m. m. och hur stor del som bör täckas av den ränta som långivaren erhåller. Enligt min mening bör administrationskostnaderna i princip bekostas genom särskilda avgifter och inte inkluderas i räntan. Utredaren bör analysera vilka faktiska kostnader staten och kommunerna har på grund av de statliga bostadslånen och vilka kostnader långivarna skulle få i garantisystemet och lägga fram förslag med ledning härav.

Utredaren bör vid sin översyn ha kontakt med berörda långivare och intressenter på kreditmarknaden. Utredaren bör även följa det arbete som

bedrivs inom bostadsstyrelsen i enlighet med det uppdrag regeringen har gett styrelsen när det gäller att se över styrelsens och länsbostadsnämndernas behov av datautrustning m. m. Utredaren skall vid arbetets påbörjande samt vidare under arbetets gång informera SACO/SR, SF och TCO-S och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter. Utredaren skall därutöver informera berörda arbetstagare i anledning av uppdraget.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag efter samråd med cheferna för ekonomi- och budgetdepartementen att regeringen bemyndigar chefen för bostadsdepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över bostadsfinansieringssystemet i enlighet med vad här har angetts,

att besluta om experter, sekreterare och biträden åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta trettonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hennes hemställan.

(Bostadsdepartementet)

Industridepartementet

1. Förberedelser för IAEA:s konferens om kärnkraftsäkerhet i Stockholm 1980.

Dir 1980:12

Beslut vid regeringssammanträde 1980-02-14

Statsrådet Petri anför.

Insatserna på kärnkraftsäkerhetsområdet görs i form såväl av nationella satsningar som av internationella samarbetsprojekt. I detta sammanhang avses det internationella atomenergiorganet, IAEA (International Atomic Energy Agency) spela en viktig roll. Under senare tid har IAEA t.ex. lagt fram ett antal koder och standards för kärnenergiområdet.

Erfarenheter av drift av kärnkraftverk liksom tillgången på forskningsanläggningar inom kärnenergiområdet varierar mycket mellan olika länder. Detta innebär att internationellt samarbete och erfarenhetsutbyte är av största vikt för utvecklingen på kärnkraftsäkerhetsområdet.

I Sverige har frågorna om säkerheten i samband med produktion av elektrisk energi i kärnkraftverk länge varit uppmärksammade. Förutom det arbete inom kärnkraftsäkerhetsområdet som har utförts av myndigheter och forskningsorgan har ett antal statliga utredningar studerat kärnkraftsäkerhetsfrågorna.

Efter haveriet i det amerikanska kärnkraftverket Three Mile Island har IAEA:s styrelse godkänt ett förstärkt kärnkraftsäkerhetprogram för IAEA. En av huvudpunkterna i detta program är att hålla en internationell konferens om aktuella frågor rörande säkerheten vid planering, konstruktion och drift av kärnkraftverk. Avsikten med konferensen är att analysera, diskutera och utvärdera driftserfarenheter, säkerhetsåtgärder och risker vid utvinning av energi i kärnkraftverk. Den svenska regeringen har förklarat sig beredd att åta sig värdskapet för den av IAEA föreslagna kärnkraftsäkerhetskonferensen, som fått titeln "International Conference on Current Nuclear Power Plant Safety Issues". Konferensen avses äga rum i Stockholm den 20-24 oktober 1980 och få formen av ett större symposium.

Ansvaret för organisationen av konferensen åvilar i första hand IAEA men värdskapet ställer krav på förberedelser för svensk del. Härtill kommer förberedelser för de svenska insatserna vid konferensen.

Med anledning av vad som nu redovisats bör en kommitté tillkallas med uppgift att svara för de svenska förberedelserna för konferensen.

Kommittén bör mot bakgrund av svenska erfarenheter och svenskt kunnande inom kärnkraftsäkerhetsområdet låta utarbeta svenska bidrag att läggas fram vid konferensen. IAEA ansvarar för urvalet av bidrag till konferensen varför kommittén bör sträva efter ett nära samarbete med detta organ.

Kommittén bör vidare i nära samarbete med IAEA svara för att erforderliga åtgärder vidtas i Sverige och att resurser ställs till IAEA:s förfogande så att konferensen kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

Kommittén bör i sitt arbete samråda med svenska myndigheter och företag inom området.

Med hänsyn till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har förordnats att föredra ärenden som rör energipolitiken

att tillkalla en kommitté med högst tolv ledamöter med uppdrag att svara för de svenska förberedelserna för IAEA:s kärnkraftsäkerhetskonferens i Stockholm 1980,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Jag hemställer att regeringen föreskriver att kostnaderna för kommittén och dess verksamhet förskottsvis skall bestridas från fjortonde huvudtitelns anslag Kommittéer m.m.

Vidare hemställer jag att regeringen med tillägg till regleringsbrev den 14 juni 1979 föreskriver att kostnaderna för kommittén och dess verksamhet slutligen skall betalas från fjortonde huvudtitelns anslag Statens Kärnkraftsinspektion: Kärnkraftsäkerhetsforskning.

Regeringen ansluter sig till föredragandens övervägande och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

2. Organisationskommitté för omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling (SIFU)

Dir 1980:21

Beslut vid regeringssammanträde 1980-03-27

Departementschefen, statsrådet Åsling, anför.

I prop. 1979/80:88 föreslås att statens industriverks enhet för företagsutveckling (SIFU) ombildas till en stiftelse med staten som huvudman. Stiftelsen förutsätts kunna överta personal och viss egendom från industriverket under våren 1981.

I propositionen aviseras att en särskild organisationskommitté skall tillkallas för att förbereda omorganisationen.

Av tidsskäl bör kommittén tillkallas redan nu.

Kommitténs uppgift bör vara att med utgångspunkt i förslagen i propositionen förbereda ombildandet av SIFU till en statlig stiftelse. Kommittén bör bl.a. utarbeta förslag till stiftelsens stadgar och interna organisation, bereda frågan om lämplig arbetsgivarorganisation för stiftelsen, medverka vid rekrytering av verkställande ledning för stiftelsen och vid överföring av personal och egendom från industriverket till stiftelsen samt i samråd med industriverket utarbeta underlag för framställning om statsbidrag till stiftelsen för budgetåret 1981/82.

Kommittén bör fortlöpande redovisa resultaten av sitt arbete samt

informera berörda personalorganisationer och bereda dem tillfälle att framföra synpunkter.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för industridepartementet

att tillkalla en kommitté med högst nio ledamöter med uppdrag att förbereda omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

3. Vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag, m.m.

Dir 1980:41

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Tf. departementschefen, statsrådet Johansson, anför.

Orter i glesbygdsområden kan vara beroende av ett enda företag och drabbas mycket hårt vid nedläggning. Om arbetskraft friställs vid nedläggning och ny sysselsättning inte kan beredas uppstår samhällsekonomiska kostnader genom behov av arbetsmarknadsåtgärder och genom skattebortfall.

De sysselsättningspolitiska aspekterna på nedläggningar utgör sålunda ett viktigt inslag vid utformningen av den ekonomiska politiken.

Att söka utforma modeller för en bestämning av de kostnader för det allmänna som en företagsnedläggning orsakar har ingått i uppgifterna för företagsobeståndskommittén (FOK) (Fi 1976:03). FOK:s överväganden i denna del har redovisats i avsnitt 10 i dess nyligen avgivna betänkande (SOU 1979:91) Företags obestånd Samordning av statliga åtgärder, som nu skall remissbehandlas.

Om ett företags ekonomiska situation blir sådan att nedläggning hotar, kan statens åtgärder bli avgörande för företagets framtid. Staten har i många fall en dominerande ställning som fordringsägare till följd av statliga lån eller garantier eller obetalda skatter. En rekonstruktion av företaget förutsätter i sådana fall nästan undantagslöst statens medverkan. Därtill kommer att, även om staten inte har fordringar på företaget, statligt stöd i någon form kan framstå som den enda möjligheten att säkra företagets fortsatta drift.

Det är självfallet viktigt att statens agerande vid en hotande nedläggning blir enhetligt så att beslut av olika statliga organ verkar i samma riktning. FOK:s huvuduppgift har varit att utreda frågan om en samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd och en lämplig organisation för denna samordning. Samordningens syfte är att få till stånd den övergripande

bedömning som bör ligga till grund för statens ställningstagande. I rekonstruktionsärenden måste från statens sida en mängd olika synpunkter vägas in. Staten måste sålunda samtidigt beakta bl.a. industri- och branschpolitiska, konkurrenspolitiska, regionalpolitiska, arbetsmarknadspolitiska, försörjningspolitiska och allmänt företagsekonomiska aspekter.

FOK har i sitt nyss nämnda betänkande behandlat tre huvudfrågor beträffande samordningen. I dessa delar har kommittén föreslagit i huvudsak följande: 1. Förfarandet vid skatteindrivning skall bättre än tidigare samordnas med andra statliga åtgärder i obeståndssituationer.

2. Ansvaret för samordningen på central nivå av statens åtgärder i obestånds- situationer skall föras över från regeringskansliet till en nyinrättad central samrådsdelegation, som administrativt knyts till statens industriverk.

3. Länsstyrelsen skall få ett starkare ansvar än tidigare för samordning av statens åtgärder på regional nivå. Länsstyrelsens och de regionala utvecklingsfondernas resurser förstärks betydligt.

Jag skall senare återkomma till kommitténs förslag i dessa hänseenden. Dessförinnan vill jag ta upp frågan om behovet av en ny form för statligt stöd, det s.k. rådrumsstödet, som aktualiserats i olika sammanhang under senare år, bl.a. i en inom arbetsmarknadsdepartementet utarbetad promemoria (Ds A 1979:7) Betalningsinställelse och rådrumsstöd m.m. Också FOK har berört frågan i sitt betänkande och därvid angivit bl.a. att frågan om en ny stödform av sådant slag är föremål för FOK:s fortsatta överväganden. Med hänsyn till att frågan om sådant stöd bör ses i ett väsentligt vidare sammanhang än obeståndssituationen har i tilläggsdirektiv till FOK tidigare denna dag anmälts att frågan om rådrumsstöd bör utredas i särskild ordning och därmed falla utanför FOK:s uppdrag.

Frågan om rådrumsstödet skall ses mot bakgrund av att det, när ett företag råkar i kris, kan ta en viss tid att få fram tillräckligt underlag för ett slutligt ställningstagande från statens sida. Vidare kan det, om en rekonstruktion av företaget över huvud taget är möjlig, ta tid att ordna finansieringsfrågor, personfrågor m.m. Samtidigt är det i akuta krisärenden nödvändigt att handläggningen är snabb. Syftet med ett rådrumsstöd är att ge det krisdrabbade företaget ett kapitaltillskott för att kunna driva verksamheten under en tid då angelägenheten av och förutsättningarna för en rekonstruktion undersöks.

Redan nu finns vissa medel som används i sådant syfte. För att få ökat rådrum för långsiktiga lösningar i samband med företagsnedläggningar finns sedan början av 1950-talet ett varselsystem, som innebär att länsarbetsnämnden och vederbörande arbetstagarorganisationer skall varslas viss tid i förväg vid personalinskränkningar. Nuvarande regler om varsel finns i lagen (1974:12) om anställningsskydd och lagen (1974:13) om vissa anställningsfrämjande åtgärder. Det finns även vissa andra arbetsmarknadspolitiska medel, bl.a. arbetsmarknadsstyrelsens möjlighet till s.k. rådrumsbeställningar hos krisdrabbade industriföretag, som syftar till att skapa ökat rådrum.

För att ge ytterligare möjligheter till rådrum vid vissa speciellt omfattande och besvärliga företagskriser tillkom år 1972 kungörelsen (1972:302) om statsbidrag till nedläggningshotade företag. Enligt denna kan statligt stöd utgå under högst sex månader till företag i konkurs eller tvångslikvidation, som sysselsätter minst femtio personer. Stödet är i normalfallet maximerat till belopp som motsvarar en tredjedel av lönekostnaderna. Bidrag utgår inte

under varseltid. Vissa dispensregler finns. I praktiken har stöd enligt kungörelsen utgått endast i begränsad omfattning. Under de senaste årens ekonomiska kris har dock stödet utnyttjats mer än tidigare.

Det kan vidare nämnas att det år 1972 (prop. 1972:127, FöU 25, rskr 325) infördes ett finansieringsstöd för vissa branscher i syfte att bevara från försörjningsberedskapssynpunkt viktig produktion inom landet. Detta stöd administreras av överstyrelsen för ekonomiskt försvar.

Av betydelse i sammanhanget är också den statliga lönegarantin vid konkurs. Bestämmelser härom finns i lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs. I korthet innebär dessa bestämmelser att staten svarar för betalning av arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning eller fordran på pension vid konkurs. Utbetalningarna på grund av lönegarantin har stigit kraftigt de senaste åren. De uppgick budgetåret 1974/75 till cirka 25 milj. kr. och till cirka 335 milj. kr. budgetåret 1978/79. Prognoserna för innevarande budgetår tyder dock på en viss minskning.

I en inom arbetsmarknadsdepartementet utarbetad promemoria (Ds A 1977:1) föreslogs att ett särskilt avvecklingsstöd skulle kunna utgå till företag inom teko- och skoindustrin. Syftet med stödet var att i vissa fall förlänga avvecklingsperioden vid nedläggning av företag inom vissa branscher. Stödet skulle vara utformat på i huvudsak samma sätt som i 1972 års kungörelse men kunna sättas in redan vid betalningsinställelse utan att företaget gått i konkurs eller trätt i likvidation. Stödet föreslogs kunna utgå med belopp motsvarande högst 75 % av lönekostnaderna i längst tolv månader med möjlighet till förlängning i undantagsfall. Som ett särskilt problem pekades i promemorian på att företaget trots att driften upprätthölls med hjälp av statligt stöd ändå skulle kunna försättas i konkurs av någon borgenär.

Förslaget i promemorian togs efter remissbehandling upp i prop. 1976/77:105 om åtgärder för textil- och konfektionsindustrin. Med hänvisning till att de konkursrättsliga frågorna behövde övervägas ytterligare ansågs införandet av ett särskilt avvecklingsstöd böra anstå.

Frågan har därefter utretts inom arbetsmarknadsdepartementet med särskild inriktning på att lösa samordningsproblemen i förhållande till konkurslagstiftningen. Syftet har varit att skapa en form för stöd till nedläggningshotade företag – generellt eller begränsat till vissa regioner eller branscher e.d. – som kan sättas in före konkurs eller likvidation utan att borgenärernas intressen blir lidande. Det kan nämnas att denna fråga aktualiserades i samband med de ändrade regler om konkursförvaltning som riksdagen beslutade våren 1979 (prop. 1978/79:105, LU 1978/79:19, rskr 1978/79:309). I propositionen (s. 155) behandlades frågan om ett allmänt ombud skulle kunna tillsättas i konkurs. Därvid förordades, med hänvisning till pågående utredningsarbete om vilka medel samhället bör sätta in när företag befinner sig i ekonomisk kris, att man i avvaktan på resultatet av detta arbete skulle uppskjuta ställningstagandet till frågan om införande av sådant ombud. Även vid riksdagsbehandlingen hänvisades till utredningsarbetet vid ställningstagandet till vissa förslag (se LU 1978/79:19 s. 87 ff).

Utredningsarbetet finns som tidigare berörts redovisat i en inom arbetsmarknadsdepartementet utarbetad promemoria.

Som framgår av det nämnda har det hittillsvarande utredningsarbetet beträffande rådrumsstödet haft som främsta mål att finna en lösning på samordningsproblemen mellan de arbetsmarknadspolitiska insatserna och konkurslagstiftningen. I den nyss nämnda promemorian föreslås att i detta syfte tillskapas ett nytt rättsinstitut, registrerad betalningsinställelse, som ger

ett visst skydd mot säraktioner från borgenärernas sida redan innan man tagit ställning till vilken väg som skall väljas, avveckling eller rekonstruktion.

Innan ståndpunkt tas till förslagen i promemorian bör vissa frågor rörande rådrumsstödet belysas ytterligare och jag förordar att en särskild utredare tillkallas härför. Jag har i denna fråga samrått med cheferna för budget- och arbetsmarknadsdepartementen.

Vad som framför allt kräver ytterligare utredning är den grundläggande frågan om det i en allsidig belysning är befogat att i nuvarande läge införa en ny stödform för ekonomiskt svaga företag av det slag som rådrumsstödet representerar. Härvid måste beaktas att förhållandena f.n. i flera avseenden har ändrats sedan frågan om ett rådrumsstöd först blev aktuell. De senaste årens ekonomiska utveckling har inneburit stora påfrestningar för Sverige. Budgetunderskottet har ökat kraftigt och budgetarbetet har präglats av stor restriktivitet med nya utgifter och noggrann prövning av gamla. Det finns anledning att räkna med att samma förhållande kommer att gälla de närmaste åren. Redan av det skälet måste införandet av en ny statlig stödform kunna motiveras med ytterst starka skäl. Vidare gäller stödet krisdrabbade företag. I finansplanen till budgetpropositionen 1980 (prop. 1979/80:100, bil. 1 s. 38) understryks särskilt vikten av att industripolitiken ges en offensiv inriktning och i första hand avser att stödja utvecklingen av konkurrenskraftiga branscher och företag. Endast i speciella fall, framhålls det, kan den inriktas på att upprätthålla verksamheten i vikande branscher.

Utan mycket starka begränsningar för dess användning är ett rådrumsstöd mindre väl förenligt med en offensiv inriktning av industripolitiken. Ett stöd som innebär att staten står för en betydande del av ett företags lönekostnader under viss tid måste nödvändigtvis ta stora resurser i anspråk, om det används i större omfattning. Ett generellt rådrumsstöd kan också komma att påverka andra företag inom samma bransch. Det är sålunda svårt att utforma ett sådant stöd utan att livskraftiga företag drabbas av olämpliga konkurrenssnedvridande effekter. Över huvud måste vid utformningen av ett system med sådant stöd tillgodoses att alla de aspekter på rekonstruktionsärenden jag tidigare nämnt kan beaktas.

Vad jag nu har anfört hindrar givetvis inte att det kan finnas situationer där ett lämpligt utformat rådrumsstöd är motiverat för att få en frist för överväganden som inte kan uppnås med nuvarande medel. Det får naturligtvis inte vara så att staten tvingas ta ställning i rekonstruktionsärenden på ett beslutsunderlag som av rena tidsskäl är ofullständigt eller att angelägna rekonstruktioner försvåras av säraktioner från borgenärernas sida. De erfarenheter som hittills vunnits av den i regeringskansliet verksamma expertgrupp (EFSU) som svarar för samordningen på central nivå av statens åtgärder i obeståndsärenden tyder dock på att de möjligheter som f.n. finns att åstadkomma sådana rekonstruktioner i de allra flesta fall är tillräckliga. Det finns emellertid i sammanhanget anledning erinra om att regeringen vid några tillfällen, bl.a. för att vinna tid för att undersöka möjligheterna till rekonstruktion, beviljat statligt regionalpolitiskt stöd och kreditstöd som inte helt har överensstämt med grunderna för sådant stöd. Om detta har riksdagen underrättats (prop. 1977/78:100, bil. 17 s. 98). Besluten har motiverats med ärendenas brådskande natur och avsaknaden av en för ändamålet helt lämpad stödform.

Utredaren bör således med utgångspunkt från de möjligheter som f.n. finns för att skapa rådrum då företag råkar i kris analysera och precisera i

vilka fall den nuvarande ordningen är otillräcklig och hur man bäst bör komma till rätta med eventuella brister. Om utredaren finner tillräckligt starka skäl för ett stöd av det slag som rådrumsstödet representerar, bör utredaren lämna ett förslag så utformat att det tillgodoser de krav som jag har nämnt.

Utredaren bör vid utformningen av ett sådant förslag tillgodogöra sig de erfarenheter som har vunnits vid utredningsarbetet inom arbetsmarknadsdepartementet. Härvid vill jag dock framhålla följande. I arbetsmarknadsdepartementets promemoria aktualiseras den tidigare berörda frågan om ett allmänt ombud vid konkurser och ackordsuppgörelser. Denna fråga hör visserligen som tidigare berörts samman med frågan om vilka stödformer som samhället kan sätta in när ett företag befinner sig i ekonomisk kris. Den utgör emellertid samtidigt en del av den större frågan om ett allmänt ombud över huvud taget skall finnas i konkurser eller ackordsuppgörelser och i så fall vilken ställning ombudet skall ha. Denna fråga är föremål för FOK:s fortsatta överväganden och bör inte behandlas av utredaren.

I promemorian behandlas också vissa frågor som rör facklig medverkan i ärenden om statligt stöd till företagen. Som påpekas i promemorian förekommer sådan medverkan redan f.n. i stor utsträckning. Hithörande frågor bör beaktas av utredaren.

Som jag nämnde inledningsvis har FOK i sitt betänkande lämnat förslag till organisation av den statliga uppföljnings- och rekonstruktionsverksamheten. Förslaget innebär en avsevärd utbyggnad av framförallt länsstyrelsernas resurser. Det statsfinansiella läget är som jag tidigare anfört ytterst ansträngt och alla nya finansiella åtaganden för staten måste prövas ytterst restriktivt. Vidare måste en principiell inriktning av det statliga stödet på offensiva åtgärder leda till att stödet i rekonstruktionsärenden prövas särskilt noga och med beaktande av alla de aspekter som jag har berört. Det blir då nödvändigt att den beslutsfattande myndigheten har tillräcklig överblick för att göra den övergripande bedömning som behövs. Det är enligt min mening tveksamt om den föreslagna regionaliseringen tillgodoser de krav på beslutssnabbhet och beslutsförhet som ofta är en förutsättning för att en eftersträvad rekonstruktion skall kunna genomföras. I varje fall finns det skäl att belysa denna fråga ytterligare innan ställning tas till lämpligheten i att använda knappa resurser till så stora organisatoriska förstärkningar på regional nivå. Frågan har också visst samband med förslaget om införande av ett rådrumsstöd, eftersom beslutsbefogenheterna för ett sådant stöd har förutsatts ligga på länsnivå. Om ett rådrumsstöd med en sådan utformning införs, blir det givetvis också nödvändigt att ställa behövlig personal till förfogande.

Enligt min mening bör därför, innan slutlig ställning tas till frågan om organisationen av den statliga uppföljnings- och rekonstruktionsverksamheten, vissa aspekter belysas ytterligare och jag förordar att det sker i samband med utredningen om rådrumsstödet. Också i denna fråga har jag samrått med chefen för budgetdepartementet och chefen för arbetsmarknadsdepartementet.

Innan jag går in på de frågor som kräver ytterligare belysning, finns skäl att något beröra den nuvarande organisationen och också något utförligare redovisa FOK:s förslag i detta hänseende.

Regeringen har den 5 juni 1973 utfärdat föreskrifter (ändrade senast den 8 februari 1979) rörande uppföljningen av ärenden angående statligt stöd. Föreskrifterna innebär i korthet att ansvaret för den rutinmässiga uppföljningen främst åvilar den regionala utvecklingsfonden medan åtgärdsbesluten

fattas av länsstyrelsen, arbetsmarknadsstyrelsen (AMS), statens industriverk (SIND) eller regeringen. På central nivå finns härutöver försöksvis inom regeringskansliet den tidigare nämnda expertgruppen, EFSU. EFSU har till uppgift bl.a. att samordna uppföljningen och bevakningen av statens fordringar i företag som har fått statligt stöd. En närmare redogörelse för uppföljningssystemet finns i FOK:s betänkande.

FOK:s förslag till organisation innebär följande.

På regional nivå vill FOK lägga ett ökat ansvar på länsstyrelserna i uppföljningsärenden och slå fast att det i första hand är dessa som skall svara för statens åtgärder i obeståndsärenden. Förfarandet förelås formaliserat på visst sätt. Inom varje län skall bildas en beredningsgrupp med företrädare för länsstyrelsen, länsarbetsnämnden, kronofogdemyndigheten och den regionala utvecklingsfonden. Vid akuta obeståndsfall förutsätts att överläggningar om den uppkomna situationen äger rum inom en kärna av beredningsgruppen.

Gruppen förutsätts utarbeta rapporter och framlägga förslag i obeståndsärenden. Beredningen förutsätts ske under samråd med företaget och berörd kommun samt berörda myndigheter, arbetsmarknadsorganisationer och andra organ. Om ärendet har sådan karaktär att det bör eller skall handläggas på central nivå, skall länsstyrelsen eller det beslutande länsorganet vidarebefordra rapporten och förslagen dit.

Länsstyrelsens beslutsbefogenheter i obeståndssituationer föreslås förstärkta på det sättet att länsstyrelsen får efterge fordringar på grund av lokaliseringsstöd som den själv har beviljat. Vidare föreslås att länsstyrelsen – i motsats till vad som nu är fallet – får besluta om stöd också till företag som är, nyligen har varit eller kan väntas inom kort bli föremål för bevakningseller uppföljningsåtgärd.

På central nivå föreslår FOK att de samordningsuppgifter som f.n. vilar på EFSU flyttas ur regeringskansliet till en nyinrättad permanent samrådsdelegation, som administrativt knyts till SIND. Två handläggare föreslås bli tillförda SIND för arbete inom delegationens kansli. Delegationens kärna skall bestå av företrädare för SIND och AMS med möjlighet att vid behov adjungera företrädare för andra myndigheter och intressen. Resultatet av samrådet i delegationen förutsätts kunna läggas till grund för beslut av SIND och AMS. Skulle de båda myndigheterna i ett ärende som berör dem båda inta skiljaktiga ståndpunkter, skall ärendet hänskjutas till regeringen. Så skall ske även när regeringen enligt gällande beslutsordning skall avgöra frågan.

Beslutsbefogenheterna för AMS föreslås utvidgade på det sättet att AMS får rätt att efterge fordringar på grund av lokaliseringsstöd som AMS beviljat.

FOK:s förslag innebär att EFSU upphör. Enligt FOK bör regeringen i fortsättningen endast när synnerliga skäl föreligger direkt ta upp ett rekonstruktionsärende till prövning. Om framställningen om hjälp kommer direkt till regeringen, bör denna enligt FOK i de flesta fall kunna hänvisa de hjälpsökande till den myndighet inom vars ansvarsområde ärendet närmast hör eller, när särskilda skäl talar för det, till samrådsdelegationen.

Som jag nämnt finns vissa grundläggande krav som måste ställas på organisationen. Först och främst måste det beslutande organet ha den överblick som behövs för att kunna väga in alla de aspekter som måste beaktas. Vidare krävs att rekonstruktionsärenden kan avgöras snabbt, vilket innebär att det organ som handlägger ärendet i möjligaste mån också bör

kunna fatta de beslut som påkallas.

Den hittillsvarande organisationen har kännetecknats av ett föga formaliserat förfarande som dock väl tillgodosett kraven på beslutsförhet och beslutssnabbhet i brådskande situationer. FOK:s förslag grundar sig inte heller på kritik av den nuvarande ordningen i dessa avseenden.

Den förstärkta regionaliseringen motiverar FOK med att länsstyrelserna har nära till företagen och god kännedom om länets arbetsmarknad och näringsliv. Vidare anges som skäl att decentraliseringen möjliggör snabb handläggning.

Den nya organisationen på central nivå motiveras på följande sätt. Enligt FOK har erfarenheterna visat att hjälpsökande företag i inte oväsentlig utsträckning vänt sig direkt till regeringen utan att undersöka möjligheterna till hjälp av regionala organ eller centrala verk. Dessutom har ibland regionala organ – mot gällande regler – anmält ett ärende dirtekt till regeringen med förbigående av de centrala verken. Lika ofta har företag och kommuner hos regeringen påkallat ingripande vid företagskriser. Det sammanhänger enligt FOK med det allmänna behovet hos medborgarna att komma till tals med beslutsfattarna på högsta nivå. Det har emellertid fått till konsekvens att de berörda verken, främst AMS och SIND, alltmer har kommit att ställas åt sidan inom sina ansvarsområden, vilket är otillfredsställande både förvaltningsrättsligt och från allmänna effektivitetssynpunkter. Genom den föreslagna organisationen menar FOK att behovet bör minska att vända sig direkt till regeringen i obeståndssituationer.

Den av FOK föreslagna organisationen tillgodoser utan tvekan krav på stadga och klara ansvarsområden. Vad som enligt min mening framförallt behöver ytterligare belysas är huruvida den kan genomföras utan oacceptabla förluster i fråga om de grundläggande kraven på överblick, beslutsförhet och beslutssnabbhet.

Det är särskilt vissa omständigheter som komplicerar situationen. Erfarenhetsmässigt behöver ett företag på obestånd som skall rekonstrueras inte bara hjälp för att återställa soliditeten utan därutöver också krediter i någon form, t.ex. för att täcka behovet av nödvändigt rörelsekapital. Bankkrediter kommer sällan i fråga i den omfattning som behövs utan att banken kräver förstärkta säkerheter i form av t.ex. statlig garanti.

Även om länsstyrelsen får något vidgade beslutsbefogenheter enligt FOK:s förslag, torde endast undantagsvis situationen i obeståndsfall vara sådan att länstyrelsen själv kan fatta samtliga beslut som behövs. Det gör att det är tveksamt om regionaliseringen verkligen ger några påtagliga vinster i fråga om beslutssnabbhet. Det finns i stället en risk för ökad tidsutdräkt genom det formaliserade förfarandet.

I större rekonstruktionsärenden är situationen ofta mycket komplicerad. Det kan finnas fordringar på skatter och avgifter, på lokaliseringsstöd som har beviljats av länsstyrelsen och/eller AMS och/eller regeringen och på lån som har beviljats av utvecklingsfonden och/eller industriverket och/eller regeringen i form av direktlån eller garantilån. Det kan också finnas kombinationslån från utvecklingsfonden/Sveriges Investeringsbank och/eller lån av Norrlandsfonden.

Också beslutsbefogenheterna hos AMS och SIND är ofta så begränsade att ärendet under alla omständigheter måste prövas av regeringen. FOK:s förslag upptar inte heller någon inskränkning i besvärsrätten. Det innebär en uppenbar risk för att åtskilliga ärenden, där AMS eller SIND avslår ansökningen, förs vidare till regeringen. Frågan om hur stor belastningen blir

på regeringen har inte FOK tagit upp utom i mycket allmänna ordalag.

Ett genomförande av FOK:s förslag innebär med stor sannolikhet ökad tidsutdräkt i rekonstruktionsärenden och det är väsentligt att effekterna av FOK:s förslag får ytterligare belysning.

Utredaren bör sålunda med utgångspunkt från hittillsvarande erfarenheter av rekonstruktionsärenden och de omständigheter jag särskilt nämnt ta ställning till om den av FOK föreslagna organisationen tillräckligt väl uppfyller kraven på överblick, beslutsförhet och beslutssnabbhet. Utredaren bör självfallet också beakta de synpunkter som i denna fråga framkommer vid remissbehandlingen av FOK:s betänkande. Om utredaren finner att förslaget inte uppfyller angivna krav, bör han föreslå ändringar i åsyftat hänseende. Utgångspunkten bör dock liksom för FOK vara att besluten inte skall ligga på en högre nivå än vad som är nödvändigt för att de särskilda kraven skall uppfyllas.

Det bör inte ingå i utredarens uppdrag att ta ställning till FOK:s förslag i övrigt i betänkandet.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för industridepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag, m.m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna för utredningen skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

4. Vissa frågor om elanvändning

Dir. 1980:46

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-17

Statsrådet Petri anför.

Sverige har genom sitt stora oljeberoende ett utsatt försörjningsläge. Den stora oljeimporten medför också betydande ekonomiska problem. Mot denna bakgrund är det utomordentligt angeläget att vårt lands oljeanvändning minskar så långt som det är tekniskt och kommersiellt möjligt.

På sikt bör huvuddelen av vår energitillförsel baseras på uthålliga, helst inhemska och förnybara, energikällor med minsta möjliga miljöpåverkan. En kraftig satsning kommer att genomföras för att introducera inhemska bränslen såsom skogsavfall och torv. Kol kommer sannolikt åter att börja användas i större skala. Vidare kommer fortsatta insatser att göras för att utveckla förnybara energikällor som vindkraft, solenergi och energiskog.

I avvaktan på att de förnybara energikällorna blir tillgängliga i större skala erbjuder elenergin vid sidan av de inhemska fasta bränslena och kol en möjlighet att snabbt minska oljeberoendet.

Enligt min mening bör dock inte elenergin få användas på ett sådant sätt att man får låsningar till ett ökat elutnyttjande i framtiden.

Ett sätt att förhindra sådana låsningar är att bostads- och lokaluppvärmning utformas på lämpligt sätt.

Valet är uppvärmningssystem för byggnader har en betydande inverkan på utvecklingen inom energiområdet. F.n. uppvärms flertalet byggnader med värme från egna oljepannor. Användningen av fjärrvärme och elvärme ökar emellertid starkt. De senaste åren har uppvärmningen av nyproducerade bostäder till en mycket stor del grundats på fjärrvärme och elvärme. En övergång i befintliga byggnader från enskild oljeuppvärmning till fjärrvärme och elvärme pågår också.

I byggnader med oljepanna liksom i fjärrvärmesystem och system baserade på en panncentral som är gemensam för flera byggnader distribueras värme i regel via s.k. vattenburen värme med vattenradiatorer i varje rum. Det senaste året har installation av vattenburna elvärmesystem i småhus blivit allt vanligare. Under år 1979 såldes i Sverige 625.000 elradiatorer och 50.000 elpannor. Det betyder att det under detta år installerades vattenburen elvärme i ungefär samma omfattning som direktverkande elvärme med elradiatorer. Detta gäller både nyproducerade småhus och befintliga småhus där oljevärme byts ut mot elvärme.

Direktverkande elvärme med elradiatorer har den nackdelen att endast el kan användas som energibärare. Värmesystem som grundas på cirkulerande vatten ger däremot möjligheter att grunda uppvärmningen på fjärrvärme, el eller pannor utformade för olika bränslen. Denna ökade flexibilitet uppnås till priset av högre investeringskostnader.

Nya uppvärmningsmetoder, t.ex. utnyttjande av spillvärme, värmepump eller solvärme, är redan eller väntas bli ekonomiskt konkurrenskraftiga. Metoderna förutsätter värmedistribution baserad på vatten eller luft. Moderna vattenburna system kan emellertid inte på ett enkelt sätt anpassas till dessa tillämpningar eftersom väsentligt större vattenflöden och radiatorytor behövs än i dagens vattensnåla system. Detta hänger samman med att man i den nya tekniken arbetar med väsentligt lägre vattentemperaturer.

Det är angeläget att den tillgängliga elenergin används för att på bästa sätt spara olja. Samtidigt bör rimliga förutsättningar skapas för att denna elanvändning sker på ett sådant sätt att vi inte blir låsta till ett ökat elutnyttjande i framtiden. Vidare får elanvändningen inte försvåra introduktionen av uthålliga, helst inhemska och förnybara, energikällor.

Jag föreslår att en särskild kommitté tillkallas för att utreda dessa frågor. Kommittén bör koncentrera sig på användningen av elenergi för uppvärmningsändamål. Av intresse är då främst tillkommande användning av elvärme i småhus. Även tillfällig användning av elpannor i fjärrvärmesystem och inom industrin bör behandlas. Kommittén bör vara oförhindrad att behandla även andra användningsområden. Vad gäller utredningsarbetets närmare omfattning och inriktning vill jag efter samråd med chefen för bostadsdepartementet anföra följande.

Det är angeläget att användningen av el för uppvärmningsändamål i nytillkommande permanentbyggnader och vid konvertering från oljeeldning till eluppvärmning i befintlig permanentbebyggelse sker på ett sådant sätt att en framtida övergång till annat uppvärmningssystem inte motverkas. Vattenburna system har betydande fördelar framför direktverkande elvärme med elradiatorer i detta avseende. Kommittén bör belysa hur en från allmän energisynpunkt rimlig avvägning bör göras mellan önskemålet om flexibilitet

och de ökade investeringskostnader som kan uppstå. Kommitténs uppgift bör vara att utarbeta förslag som gör det möjligt att förhindra användningen av direktverkande elvärme med elradiatorer i viss tillkommande permanentbebyggelse och vid konvertering från oljeeldning vid uppvärmning av befintlig permanentbebyggelse. Utredningsarbetet bör bedrivas med utgångspunkt i att förbud mot direktverkande elvärme med elradiatorer i viss tillkommande permanentbebyggelse skall kunna införas den 1 januari 1982. Kommittén kan därvid delvis utnyttja det material som har redovisats av elvärmeutredningen i betänkandet (Ds I 1977:9) Restriktioner för uppvärmning med elradiatorer och i remissyttrandena över nämnda betänkande. Det ankommer på kommittén att definiera den nytillkommande permanentbebyggelse som skall beröras av förbudet. Restriktionerna mot direktverkande elvärme med elradiatorer bör inte gälla fall då uppvärmningen huvudsakligen grundas på solvärme, värmepump o.d. och elradiatorer används endast för tillskottsvärme. Kommittén bör ange kriterier för när elvärme är att anse som tillskottsvärme.

Kommittén bör koncentrera arbetet på att ange hur uppvärmningssystemen skall utformas för att den önskade flexibiliteten ska uppnås. Jag tänker då närmast på frågan i vilken utsträckning vattenburna system bör utformas som lågtemperatursystem. I utredningsarbetet bör beaktas de förslag till föreskrifter om införande av lågtemperatursystem som statens planverk har redovisat i en utredning om anpassningsbara uppvärmningssystem. Kommittén bör belysa även möjligheterna till användning av eldrivna värmepumpar i såväl nytillkommande som befintlig bebyggelse samt ge förslag till hur värmepumpar skall användas för att på effektivast möjliga sätt spara olja.

Kommittén är oförhindrad att ange andra vägar än dem som jag här har angett, för att nå den eftersträvade flexibiliteten. Jag tänker då bl.a. på en byggnadsteknisk utformning av byggnaderna som möjliggör en framtida installation av lågtemperatursystem.

Kommittén skall ange de ekonomiska konsekvenserna för samhällsekonomin i stort, för staten, kommuner, företag och enskilda av föreslagna åtgärder. Kommitténs förslag bör utformas med utgångspunkt i att de fördelar i form av ökad flexibilitet som kan uppnås genom ett förbud mot direktverkande elvärme med elradiatorer skall stå i rimlig proportion till de ekonomiska uppoffringar som blir nödvändiga. Även vägar för att finansiera de åtgärder som kan bli aktuella att utföra som en följd av utredningens förslag och som ankommer på staten och kommuner, måste anges. Jag vill här särskilt erinra om de tilläggsdirektiv (dir. 1980:20) som meddelats alla kommittéer och särskilda utredare i dessa frågor. Där sägs bl.a. att det är nödvändigt att olika reformers effekter på den kommunala verksamhtens volymutveckling och på den kommunala ekonomin klarläggs. Därför måste kommittéerna noga beakta de kommunalekonomiska konsekvenserna av lämnade förslag och redovisa ett genomarbetat underlag som medger bedömningar i dessa avseenden. Kommittén bör beakta vad som sägs i dessa tilläggsdirektiv i sitt arbete. Kommittén bör även belysa inverkan på försörjningsberedskapen av föreslagna åtgärder.

Ett förbud mot direktverkande elvärme med elradiatorer i viss ny permanentbebyggelse skulle kunna medföra en ökad installation av oljepannor i småhus, vilket skulle strida mot strävandena att minska oljeberoendet. Åtgärder bör enligt min mening övervägas för att förhindra en sådan utveckling. Ett förbud bör innebära en så administrativt enkel hantering som möjligt. Kommittén bör lämna förslag till hur ett sådant förbud liksom

eventuella regler om uppvärmningssystemens utformning kan inpassas i lagstiftningen.

Ett förbud mot användning av direktverkande elvärme med elradiatorer kan behöva förenas med möjligheter till undantag. I utredningsarbetet bör ingå att överväga i vilken omfattning undantag bör kunna medges och vilka krav som då bör ställas. Hänsyn bör härvid tas till tekniska, ekonomiska, administrativa och miljömässiga synpunkter. Samtidigt bör beaktas kravet på enkelhet och intresset att motverka byråkrati.

Ett förbud mot viss användning av direktverkande elvärme med elradiatorer kan komma att innebära omställningsproblem för de inhemska företag som tillverkar utrustning för uppvärmningssystem baserade på elradiatorer. Utredningen bör belysa dessa problem och lämna förslag till eventuellt erforderliga åtgärder.

Som jag tidigare har nämnt bör målsättningen vara att använda den tillgängliga elenergin för att på effektivast möjliga sätt spara olja utan att det uppstår låsningar till ett ökat elutnyttjande i framtiden. Oljeeldade hetvattencentraler och pannor inom industrin har högre verkningsgrad och använder billigare olja än pannor i enskilda hus. Användning av elpannor i fjärrvärmesystem och inom industrin bör därför begränsas till perioder med tillfälliga överskott av vattenkrafts- och kärnkraftsproducerad elenergi. Sådana perioder kan under 1980-talet uppstå under vår, sommar och höst vissa år. Vid sådana tillfällen bör elenergi kunna användas för att spara olja i fjärrvärmesystem och inom industrin. Utredningen bör ange i vilken utsträckning elpannor bör införas och utnyttjas i sådana system. Installation av elpannor i fjärrvärmesystem bör inte ske på ett sådant sätt att utbyggnad av fastbränsleeldade hetvattencentraler onödigtvis fördröjs eller förhindras.

Kommittén bör samråda med utredningen (B 1979:06) om beskattning av energi m.m.

Kommitténs överväganden och förslag bör redovisas senast den 15 oktober 1980.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har förordnats att föredra ärenden som rör energipolitiken

att tillkalla en kommitté med högst 4 ledamöter med uppdrag att utreda vissa frågor om elanvändning,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

5. Översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m.m.

Dir 1980:50

Beslut vid regeringssammanträde 1980-05-29

Departementschefen, statsrådet Åsling, anför

Enligt riksdagens beslut (prop. 1977/78:155, NU 1977/78:73, rskr 1977/78:379) infördes den 1 juli 1978 ett nytt exportkreditsystem för en försöksperiod av tre år. Beslutet innebar följande.

För det första gavs AB Svensk Exportkredit (SEK) möjligheter att till internationellt konkurrenskraftiga villkor refinansiera exportkrediter. Genom statsstödda exportkrediter tillgodoses exportföretagens finansieringsbehov i väsentliga avseenden. Företagen får tillgång till refinansieringsmöjligheter som innebär att exportkredit till fast ränta kan erbjudas redan i samband med offert. Företagen och bankerna får säkrad tillgång till refinansieringsmedel inom ramen för ett enkelt och lättöverskådligt system.

För det andra kompletterades det extra avdrag vid inkomsttaxeringen som lämnades för vissa räntekostnader vid exportkredit med ett bidrag för de företag som inte kunde utnyttja avdraget.

I samband med denna reform av systemet för subventionerade exportkrediter infördes möjligheter för Sveriges Investeringsbank AB att ge statsstödda krediter för leveranser inom landet i vissa fall när utländsk statsstödd kreditkonkurrens kan påvisas.

Av de två stödformerna för exportkrediter har SEK-systemet kommit att få störst betydelse. Reglerna för kreditgivningen återfinns i förordningen (1978:404) om exportkreditfinansiering med statligt stöd, m.m. (ändrad 1978:996). Villkoren för krediterna skall stå i överensstämmelse med den överenskommelse om riktlinjer för begränsning av statligt stöd till exportkreditgivning som Sverige har biträtt, den s.k. consensusöverenskommelsen, samt med tillämpningen av överenskommelsen. SEK:s kostnader för skillnader mellan upp- och utlåningsräntor samt kursförluster ersätts av staten. Kostnadstäckning för räntedifferensen och eventuella realiserade kursförluster sker årsvis i efterskott.

Enligt riksdagens beslut får SEK inom en ram av 10.000 milj. kr. lämna exportkrediter eller utfästelser därom under försöksperioden den 1 juli 1978–den 30 juni 1981. Numera ingår även export av nybyggda fartyg i försöksverksamheten (prop. 1978/79:49, NU 1978/79:17, rskr 1978/79:115). Av den totala ramen hade med anledning av beviljade krediter och gjorda utfästelser den 20 februari 1980 totalt 5.870 milj. kr. avräknats. Utnyttjandet av systemet har blivit större än vad som förutsågs när det infördes. Ett stort antal utfästelser om exportkrediter har lämnats. Riksdagen har nyligen beslutat om en ökning av ramen under försöksperioden till 18.000 milj. kr. (prop. 1979/80:125 bil. 11, NU 1979/80:58, rskr 1979/80:346). Fullmäktige i riksbanken har i det sammanhanget i ett remissyttrande över en framställning från SEK att öka ramen ifrågasatt den omfattande subventionering av en del av Sveriges export som systemet innebär. Fullmäktige förordar att översyn av systemet görs och att det därvid övervägs om subventioneringsgraden bör sänkas.

Systemet med statsstödda exportkrediter genom SEK har lett till en kraftig

statlig subventionering av vissa delar av den svenska exporten. Export av kapitalvaror, entreprenadarbeten och konsulttjänster särskilt till utvecklingsländer, statshandelsländer och vissa industriländer har subventionerats i betydande utsträckning. Statssubventionerad kreditgivning vid exportaffärer medför stora risker för snedvridning av resursallokeringen inom ett lands ekonomi. Detta kan ge på en lång sikt ineffektiv industristruktur. I princip bör de delar av näringslivet som inte klarar den internationella konkurrensen ersättas av konkurrenskraftigare enheter. Subventionen har ökat snabbt under senare tid eftersom räntevillkoren för de statsstödda krediterna har varit oförändrade medan marknadsräntorna har stigit snabbt för de mest aktuella valutorna. Riskerna för snedvridning har därigenom ökat samtidigt som de statsfinansiella effekterna har blivit betydande. I detta sammanhang bör också den internationella diskussionen uppmärksammas om riskerna för att ökade statliga subventioner leder till en snedvridning av den internationella handeln.

Det ökade intresset för att bevaka dold protektionism har manifesterat sig såväl inom OECD som inom GATT. Med hänsyn till sitt stora utrikeshandelsberoende skulle Sverige höra till de länder som skulle förlora mest på en protektionistisk utveckling. Å andra sidan torde delar av svensk industri få problem utan sådan kreditgivning eftersom många andra länder använder statsstödd exportkreditgivning som ett konkurrensmedel. Om en utbyggnad av kapitalvaruindustrin eftersträvas kan de statsstödda exportkrediterna vara till fördel för den industriella utvecklingen och exporten på lång sikt.

Sverige har i internationella förhandlingar verkat för ett minskat subventionsinslag genom en höjning av räntorna för statsstödda exportkrediter. Inom OECD-kretsen pågår f.n. diskussioner kring en bättre marknadsanpassning av räntevillkoren inom den s.k. consensus-överenskommelsens ram. En smärre uppjustering av räntenivån har beslutats fr.o.m. den 1 juli 1980. Förutsättningarna för det svenska systemet kan komma att väsentligt förändras om mera omfattande ändringar av villkoren för statsstödda krediter skulle komma till stånd inom överenskommelsens ram.

Försöksverksamheten med statsstödd exportkreditfinansiering avslutas den 30 juni 1981. Den hittillsvarande verksamheten bör utvärderas före försöksperiodens utgång. Utvärderingen bör kunna ligga till grund för ett ställningstagande till frågan om verksamheten bör fortsätta och i så fall i vilken form. Jag föreslår därför efter samråd med cheferna för budget- och handelsdepartementen att en särskild utredare tillkallas för uppgiften. Utredaren bör lägga fram förslag om vad som bör gälla efter försöksperiodens utgång.

Till ledning för utredningsarbetet vill jag vidare anföra följande.

Utredaren bör undersöka hur SEK-systemet har påverkat den svenska industrins konkurrensmöjligheter på olika marknader. Vidare bör utredaren analysera systemets effekter på industrins strukturutveckling på längre sikt, med särskild betoning på effekterna för olika delar av industrin. Även effekterna på kortare sikt och hur de kan variera i olika konjunkturlägen bör studeras liksom systemets effekter på kapitalmarknaden. Utredaren bör undersöka hur exportkreditsystemet har påverkat de svenska företagens konkurrensmöjligheter på olika marknader. Effekterna på andra länders handel av respektive lands exportkreditsubvention kan i detta sammanhang också vara av intresse. Härvid bör också belysas hur den totala exportkreditvolymen har utvecklats både absolut och i relation till den totala exporten.

Vidare bör utredaren analysera systemets effekter på företagens konkurrensvillkor och söka klarlägga vilka effekter systemet hittills har haft på företagens val av exportmarknad, faktureringsvaluta och betalningssätt. En analys av effekterna bör också omfatta hur systemet har utnyttjats dels av olika företagskategorier, dels vid olika typer av exportaffärer.

Statsstödet vid exportkreditgivning genom SEK har utgått enligt den struktur som etablerats av consensus-överenskommelsen. Krediter i samband med export till u-länder har erhållit större stöd än krediter i samband med export till i-länder. Denna differentiering för olika kategorier köparländer tillkom ursprungligen som resultat av en önskan från de kreditgivande ländernas sida att anpassa kreditkostnaden efter köparlandets ekonomiska styrka. Kostnaden för fattigare köparländer skulle vara lägre än kostnaden för rikare länder. Denna differentiering accentuerades vid den höjning av minimiräntorna för statsstödda exportkrediter som nyligen beslutats inom consensus-överenskommelsen. Med hänsyn till Sveriges positiva inställning till ett främjande av u-ländernas ekonomiska utveckling har den ökade differensen fr.o.m. 1 juli 1980 tillåtits slå igenom i det svenska exportkreditsystemet.

Utredaren bör vidare ställa effekterna av verksamheten i relation till såväl de statsfinansiella som de samhällsekonomiska kostnaderna. En sådan analys kan utgå från en bedömning av kostnaderna för hittills gjorda åtaganden. Utredaren bör i det sammanhanget pröva vilka effekter som uppstår när Sverige avviker från den internationella utvecklingen på exportkreditområdet och mer än andra länder begränsar subventioneringens storlek och sålunda pröva de sannolika effekterna för den svenska exportens konkurrenssituation av en mera restriktiv subventionering. Utredaren bör därvid beakta att kreditvillkor utgör en av flera faktorer inom den totala konkurrenssituationen. Refinansiering av exportkrediter till statsstödda villkor på consensusnivå är inte heller en nödvändig förutsättning för att svenska exportföretag skall kunna offerera krediter till consensusvillkor.

Ansträngningar görs f.n. att få till stånd ytterligare revidering av 1978 års consensus-överenskommelse. Överenskommelsen har som nämnts nyligen träffats om en mindre höjning av minimiräntorna för statsstödda exportkrediter. Ytterligare överenskommelse som eventuellt kan komma till stånd får givetvis stor betydelse för det svenska systemets utformning och statens kostnader. Om sådana ytterligare överenskommelse träffas bör utredaren anpassa sina förslag till dem.

F.n. belastas statsbudgeten av kostnader för SEK-systemet. Jag förutser att dessa kostnader för staten inom några år kommer att bli stora redan för de åtaganden som hittills gjorts. Utredaren bör undersöka möjligheterna att på förhand bestämma de statsfinansiella effekterna av de åtaganden som staten gör genom SEK-systemet. Skulle utredaren finna att verksamheten bör fortsätta efter försöksperiodens utgång bör möjligheterna att föra över en del av kostnaderna på de företag som kan utnyttja systemet undersökas.

I några fall har SEK inom systemets ram lämnat erbjudande om s.k. ramkrediter för finansiering av export till vissa länder. Detta innebär att SEK åtar sig att finansiera alla affärer som kan komma att aktualiseras under viss tid och inom ett visst totalt rambelopp. Utredaren bör bedöma värdet av sådana arrangemang.

Även frågor av mera teknisk natur bör närmare analyseras av utredaren. Jag tänker här på bl.a. formerna för samråd mellan SEK och Exportkreditnämnden (EKN), effekterna av EKN:s regler på SEK:s verksamhet, den

svenska tillämpningen av den s.k. consensus-överenskommelsen, SEK:s upplåningsformer för en refinansiering samt beslut om s.k. matching. Matching innebär bl.a. att räntan kan anpassas nedåt i de fall ett annat land erbjuder bättre villkor. Anpassningen av villkoren kan även avse en förlängning av kredittiden. Vidare bör utredaren studera om reglerna för vid vilken tidpunkt avlyft i SEK skall få ske behöver preciseras för att begränsa incitamentet att söka åtnjuta den subventionerade krediten vid allt tidigare tidpunkt. Det kan finnas anledning för utredaren att pröva frågan om räntevillkoren bör differentieras med hänsyn till utlåningsvaluta. Speciellt bör denna fråga studeras mot bakgrund av andra utländska företags möjligheter och konsekvenserna för de svenska företagens konkurrenskraft och även mot bakgrund av traditionella betalningsmönster samt risker för ökade statliga kostnader på grund av kursförlust vid upplåningen. Utredaren bör vidare behandla de frågor som SEK och EKN har aktualiserat i en skrivelse till regeringen den 17 maj 1979.

Jag vill slutligen också beröra de båda andra stödformerna.

Det av EKN administrerade avdrag-bidragssystemet för stöd till exportkreditgivningen utgör ett komplement till SEK-systemet. Utredaren bör analysera effekterna av detta system samt belysa för- och nackdelar med de olika systemen. Förslag bör redovisas om denna möjlighet bör finnas efter försöksperiodens utgång eller om systemet bör avvecklas.

Systemet med statsstödd kreditgivning i vissa fall via Sveriges Investeringsbank får även det ses som ett komplement till SEK-systemet med syfte att vid leverans inom Sverige jämställa svenska företag med utländska företag som får statsstödd kreditkonkurrens. Tillämpningen av det systemet har varit restriktiv och bl.a. innefattat beslut av regeringen i varje enskilt fall när statsstödd kredit kommit i fråga. En utvärdering av systemet har gjorts i den inom industridepartementet upprättade promemorian (Ds I 1980:11) Stöd till kredit för försäljning inom landet – en utvärdering. Mot bakgrund av de erfarenheter av systemet som där redovisas bör utredaren ta ställning till om denna stödmöjlighet bör finnas efter försöksperiodens utgång.

Utredningsarbetet bör bedrivas i nära kontakt med SEK och EKN som även bör kunna förse utredaren med en betydande del av faktaunderlaget.

Utredaren bör bedriva sitt arbete skyndsamt så att förslagen kan redovisas under december 1980.

Regeringen beslutade den 13 mars 1980 om generella direktiv till samtliga kommittéer (Dir 1980:20). Dessa direktiv gäller även för denna utvärdering.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för industridepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att utreda systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m.m.

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna för utredningen skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

6. Utredning om sannolikheten för och effekterna av s.k. ångexplosioner i kärnkraftverk

Dir. 1980:67

Beslut vid regeringssammanträde 1980-09-11.

Statsrådet Petri anför.

Det är av största vikt att säkerhetsarbetet på kärnenergiområdet bedrivs på ett kraftfullt sätt och att hög beredskap mot olyckor upprätthålls. Ett betydelsefullt led i detta arbete är att bedöma riskerna för olyckshändelser av skilda slag och konsekvenserna av eventuella olyckshändelser. En fråga som rönt uppmärksamhet i detta sammanhang är huruvida s.k. ångexplosioner av sådan styrka att de allvarligt kan skada reaktortank och inneslutning kan inträffa i kärnkraftverk. Med ångexplosion avses därvid en explosion som är föranledd av att en smält reaktorhärd eller delar därav faller ner i det vatten som kan finnas i botten på reaktorkärlet eller reaktorinneslutningen.

I de utredningar rörande säkerheten vid kärnkraftverk som utförts med anledning av reaktorhaveriet vid kärnkraftverket Three Mile Island (TMI) har konstaterats att viss osäkerhet föreligger i vad mån en ångexplosion kan inträffa i ett kärnkraftverk och vad följderna av sådana explosioner kan bli.

Den kommission under ledning av doktor J.G. Kemeny som tillsattes av Förenta staternas president för att undersöka haveriet vid TMI bedömer det osannolikt att en ångexplosion skulle ha kunnat inträffa under haveriet vid denna reaktor. Den svenska reaktorsäkerhetsutredningen (I 1979:07) har i sitt betänkande (SOU 1979:86) Säker kärnkraft? inte närmare behandlat möjligheterna för ångexplosioner i kärnkraftverk.

Diskussionen om huruvida ångexplosioner är möjliga eller ej liksom de eventuella följderna av en sådan explosion i ett kärnkraftverk kom att inta en central roll i debatten inför den svenska folkomröstningen i kärnkraftsfrågan. Några klarläggande besked rörande ångexplosioner erhölls inte inför folkomröstningen.

I prop. 1979/80:170 om vissa energifrågor lämnades med utgångspunkt i reaktorsäkerhetsutredningens förslag till säkerhetshöjande åtgärder vissa riktlinjer för det fortsatta kärnsäkerhetsarbetet. I propositionen berördes även i korthet beredskapsplaneringen mot kärnkraftsolyckor och statens strålskyddsinstituts rapport Effektivare beredskap som överlämnades till regeringen i december 1979.

Vid riksdagsbehandlingen av propositionen begärdes i motionen 1979/80:2056 (s) att regeringen skulle tillsätta en expertgrupp med uppgift att analysera sannolikheten för och effekterna av ångexplosioner i kärnkraftverk. Motionärerna påpekade att strålskyddsinstitutets rapport Effektivare beredskap till väsentlig del byggde på förutsättningen att en ångexplosion kunde inträffa i de svenska reaktorerna. Enligt motionärerna hävdar vetenskapsmän både inom och utom landet att sådana explosioner inte kan ske.

Näringsutskottet ansåg (NU 1979/80:70, s. 23) liksom motionärerna att det är viktigt att beredskapsplaneringen i fråga om kärnkraftsolyckor inriktas på händelser som kan inträffa. Utskottet föreslog därför riksdagen att en grupp av fristående experter borde få i uppdrag att göra en utvärdering av riskerna för och effekterna av ångexplosioner i kärnkraftverk.

Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets förslag (rskr 1979/80:410).

Ångexplosioner utgör endast ett exempel på haveriförlopp som kan leda till stora utsläpp av radioaktiva ämnen. Utsläppen från andra typer av haveriförlopp än ångexplosioner torde emellertid kunna reduceras avsevärt genom att reaktorinneslutningarna förses med utrustning för filtrerad tryckavlastning.

Med anledning av vad som nu har redovisats förordar jag att en kommitté tillkallas med uppgift att sammanställa och redovisa nu tillgängliga fakta rörande ångexplosioner i kärnkraftverken och eventuella följder av sådana. Kommittén bör vidare utifrån svenska förhållanden kommentera det redovisade materialet. Därutöver bör kommittén redovisa även vilka åtgärder som den finner lämpliga för att ytterligare fördjupa kunskapen om möjligheterna till ångexplosion i kärnkraftverk. Kommittén bör särskilt ta ställning till om riskerna för haverier i kärnkraftverk vilka leder till ångexplosioner och därav orsakade stora utsläpp av radioaktiva ämnen är sådana att de särskilt bör beaktas vid utformningen av säkerhetssystem och beredskapsåtgärder. Kommittén bör också redovisa de åtgärder som har vidtagits i Sverige för att studera ångexplosioner.

Kommitténs arbete bör bedrivas så att det kan slutligt redovisas senast den 1 december 1980.

Med hänsyn till vad jag nu anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har förordnats att föredra ärenden som rör energipolitiken,

att tillkalla en kommitté med högst fem ledamöter med uppdrag att utreda sannolikheten för och effekterna av s.k. ångexplosioner i kärnkraftverk,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver att kostnaderna skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

7. Principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet

Dir 1980:69

Beslut vid regeringssammanträde 1980-10-09

Statsrådet Petri anför.

Vid min anmälan till prop. 1979/80:170 om vissa energifrågor (s. 13, NU 1979/80:70, rskr 1979/80:410) framhöll jag att utformningen av taxor, priser och tariffer för olika energislag har stor betydelse för energihushållningen och för möjligheterna att främja införandet av nya energislag som kan ersätta olja. Jag framhöll vidare att dessa frågor är komplicerade och omdiskuterade bl.a. beroende på att man strävar efter att nå olika syften vid utformningen av taxorna. Samtidigt anmälde jag att jag avsåg att ta initiativ till en översyn av principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet.

Jag återkommer nu till denna fråga.

Vid valet av arbetsformer för en översyn av taxe- och prissättningsprinciperna inom energiområdet är det enligt min mening viktigt att beakta bl.a. följande förhållanden.

Försäljningen av energi, i form av såväl råvaror som färdiga produkter, sker i Sverige i princip på fria marknader. Marknaderna både för oljeprodukter och för elektricitet och fjärrvärme karaktäriseras dock av betydande monopol- och oligopolinslag. Försäljningen av oljeprodukter domineras av ett fåtal stora oljeföretag, av vilka flera ingår i internationella oljekoncerner med världsvid försörjningsbas. Statens vattenfallsverk har en ledande ställning när det gäller försäljning av högspänd elektricitet. För leveranser av fjärrvärme svarar vidare på varje ort med fjärrvärme vanligen ett enda företag. Bestämmelserna om koncession enligt lagen (1902:71 s. 1) innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, ellagen, innebär att även detaljdistribution av elektricitet inom varje enskilt distributionsområde i princip ombesörjs av ett enda eldistributionsföretag.

Såväl prisnivå som tariffstruktur bestäms i princip av varje enskilt företag som säljer eller distribuerar energi. Staten har således med gällande ordning inga möjligheter att direkt besluta om hur taxor, priser och tariffer inom energiområdet skall utformas. Prissättningen inom energiområdet kan därför inte med gällande ordning ses som ett energipolitiskt styrmedel som står till statsmakternas förfogande. Att staten genom sådana instrument som prisövervakning eller prisreglering har vissa generella möjligheter att påverka prisbildningen, vilka givetvis utnyttjas även inom energiområdet, ändrar inte detta grundläggande förhållande.

Ur konsumenternas synvinkel är det uppenbarligen summan av pris och skatt som är den relevanta kostnaden för energianvändningen. Sambandet mellan prissättning och beskattning av energi är därför grundläggande för en analys av statens möjligheter att styra energianvändningen genom att påverka det pris konsumenterna får betala för utnyttjande av olika energislag. Beskattningen utgör till skillnad från prissättningen ett energipolitiskt styrmedel som staten direkt förfogar över. En viktig utgångspunkt måste därför vara att man inte kan studera styreffekterna av energipriser och taxestrukturer utan att samtidigt beakta beskattningens utformning. Jag vill i sammanhanget erinra om att utredningen (B 1979:06) om beskattningen av energi har till uppgift att lägga fram konkreta förslag till en skatteomläggning i syfte att ge energiskatten en utformning som ger den bästa möjliga energipolitiska styrfunktionen samtidigt som dess statsfinansiella betydelse beaktas.

Det är vidare enligt min mening viktigt att vara medveten om att frågor om utformning av taxor, priser och tariffer inom energiområdet är komplexa och har starka samband med övriga villkor för produktion och distribution av energiprodukter, t.ex. tekniska förhållanden och kostnadsstruktur. Trots att principerna för prissättning på t.ex. elektrisk energi i skilda sammanhang har utretts grundligt från såväl teoretiska som praktiska utgångspunkter både i Sverige och utomlands råder alltjämt delade meningar om hur taxorna bör utformas. Detta torde, åtminstone delvis, ha sin grund i att taxorna har stor betydelse för så skilda förhållanden som t.ex. effektiviteten i utnyttjandet av den befintliga produktionskapaciteten, energiföretagens intäkter, olika konsumentgruppers energikostnader, incitament till energisparande och lönsamhet för investeringar i såväl konventionell som ny teknik. Taxornas utformning blir således beroende av vilka mål man vill uppnå med dem. En

uttömmande analys av effekterna av alternativa tariffkonstruktioner kräver därför att de olika aspekterna beaktas och vägs samman. Detta kräver en ingående kännedom om ekonomiska och andra förutsättningar för både tillförsel och användning av olika energislag.

De förhållanden jag nu har nämnt talar enligt min mening för att översynen av prissättning och tariffkonstruktion delas in i två etapper. Det bör ske på så sätt att arbetet i en första etapp inriktas på att redovisa hur prissättningen inom energiområdet f.n. sker och analysera effekterna härav på kort och lång sikt i olika avseenden i enlighet med de direktiv jag anger i det följande.

En bedömning bör göras av om det i en andra etapp finns skäl att utarbeta förslag till åtgärder för att få en annan prissättning till stånd. Det torde i så fall knappast vara möjligt att diskutera prissättningsfrågorna isolerat från övriga villkor för produktion och distribution av energi i skilda former. Det är emellertid också tänkbart att de förändringar som då kan befinnas motiverade från t.ex. energisparsynpunkt kan uppnås inom ramen för energibeskattningen i stället för genom direkta ingrepp i energiföretagens prissättning.

Mot bakgrund av vad jag nu har anfört anser jag det vara naturligt att översynens första etapp, som således kommer att omfatta en redovisning och analys av den nuvarande prisbildningen och tariffstrukturen, genomförs av en expertkommitté med erforderlig sakkunskap från skilda områden.

För detta arbete bör en sådan kommitté nu tillsättas. För dess arbete bör följande riktlinjer gälla.

Kommittén bör beskriva hur priserna f.n. bildas på viktiga energiprodukter i Sverige och vilka principer som ligger till grund för prissättningen. Vidare bör anges hur inflytandet vid prisbildningen är fördelat mellan och utövas av olika producent- och konsumentgrupper. I redovisningen bör störst vikt läggas vid priserna på elenergi, hetvattenleveranser från fjärrvärmesystem och oljeprodukter, men redovisningen bör även omfatta prissättningen på kol, gas och biobränslen som försäljs under kommersiella former för energiändamål.

För de energiprodukter vilkas pris är sammansatt av fasta och rörliga avgifter, främst el och hetvatten, skall redovisas hur taxe- och tariffstrukturen är uppbyggd. Härvid bör framgå och förklaras vilka principer som tillämpas för avvägning mellan fasta och rörliga avgifter liksom grunderna för prisskillnader mellan låg- och högspänd elenergi och olika slag av hetvattenleveranser. I den mån de faktiska energipriserna avviker från de officiella tarifferna för vissa kategorier av kunder eller vissa användningsområden bör kommittén redovisa i vilken omfattning och i vilka former det sker.

Kommittén bör vidare redovisa i vilken utsträckning priserna på de olika produkterna direkt ansluter till kort- eller långsiktiga kostnadsförhållanden vid deras framställning och bl.a. ange om priserna är baserade på marginalkostnader eller genomsnittskostnader och/eller i vilken utsträckning de påverkas av marknadsförhållanden som t.ex. bristande balans mellan utbud och efterfrågan.

En jämförelse med förhållandena i vissa andra länder, både sådana där monopol föreligger och sådana där friare marknadsförhållanden råder, bör ingå i redovisningen.

Kommittén bör också analysera effekterna i olika avseenden av de priser och tariffer som f.n. tillämpas. Hit hör att bedöma om priserna är så utformade att de bidrar till ett från samhällsekonomisk synpunkt effektivt utnyttjande av energiråvaror och produktionsresurser på kort och lång sikt.

Till de långsiktiga effekterna räknar jag även den inverkan de tillämpade prissättningsprinciperna kan ha på investeringsbeslut både inom och utom energisektorn. Vidare bör bedömas vilken roll prisernas utformning spelar eller kan spela för att stimulera energisparande och investeringar i konventionell eller ny energiteknik i syfte att ersätta olja med andra bränslen. Även prisernas betydelse i fråga om inkomstfördelning och förmögenhetsbildning för såväl konsumenter som producenter samt deras inverkan på den regionala utvecklingen bör belysas. I sammanhanget bör också anges vilken betydelse energipriserna har för den allmänna prisutvecklingen i konsumentledet.

Hur taxorna på el och fjärrvärme påverkar konsumenternas beteende är i hög grad beroende av hur bränslekostnader är beaktade i hyresklausulerna. Likaså är möjligheter till individuell mätning och debitering av varmvatten etc. av central betydelse att beakta för att ett effektivt resursutnyttjande skall ske inom energiområdet. Kommittén bör därför bedriva sitt arbete i kontakt med utredningen (Bo 1979:03) om individuell mätning och debitering av kostnader för uppvärmning och tappvarmvatten.

En analys och redovisning av energiprisernas effekter i de avseenden jag här har nämnt skall syfta till att ge ett underlag för att bedöma om samhällsekonomiska eller energipolitiska fördelar skulle kunna uppnås om priserna vore annorlunda utformade. Det är därför värdefullt om kommittén så långt möjligt kan redovisa resultatet av sina analyser och överväganden i form av översiktliga jämförelser mellan de nuvarande energipriserna och energipriser utformade efter principer som kan tänkas utgöra alternativ till de nu tillämpade. Kommittén är härvid oförhindrad att ange vilka förändringar av de nu tillämpade prissättningsprinciperna som enligt kommitténs mening är motiverade.

Kommittén bör sträva efter att redovisa resultaten av sitt arbete på ett så lättfattligt sätt som möjligt.

Med anledning av vad jag tidigare har anfört om sambandet mellan energipriser och energiskatter finner jag det angeläget att kommittén bedriver sitt arbete i nära kontakt med utredningen (B 1979:06) om beskattning av energi. Kommittén bör vidare sträva efter att lägga upp arbetet så att resultatet därav successivt kan komma energiskatteutredningen till del och ingå i underlaget för dess överväganden.

Kommittén bör redovisa sitt arbete senast den 1 juni 1981.

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har förordnats att föredra ärenden som rör energipolitiken

att tillkalla en kommitté med högst fem ledamöter med uppdrag att kartlägga och analysera utformningen av taxor, priser och tariffer för olika energislag,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande och

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt kommittén.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta fjortonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Industridepartementet)

Kommundepartementet

1. Inomregional skatteutjämning

Dir 1980:26

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-10

Departementschefen, statsrådet Boo, anför

Riksdagen antog år 1977 (prop. 1977/78:48, KU 1977/78:21, rskr 1977/78:104) ett förslag till lag om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun (SFS 1977:1094). Enligt lagen får landstingskommunen lämna bidrag och lån till kommun i landstingskommunen i den mån det är påkallat för att främja skatteutjämning. Lagen trädde i kraft den 1 januari 1978 och gäller till utgången av år 1981. Den innebär att landstingskommunen själv bestämmer om inomregional skatteutjämning skall införas och hur den skall utformas.

Det var den svåra ekonomiska situationen för vissa kommuner i Stockholms län som var anledningen till att den nya lagen kom till. Dessa kommuner hade på grund av den snabba expansionen fått svårigheter att finansiera en kommunal service av acceptabel standard. Skillnaderna mellan länets kommuner i fråga om skattekraft och utdebitering var betydande. Särskilda åtgärder hade krävts. Utvecklingen hade lett fram till att mer än hälften av det statliga extra skatteutjämningsbidraget för både år 1977 och år 1978 gick till kommuner i Stockholms län. Denna utväg hade måst tillgripas trots att kommunerna i länet hade den i genomsnitt högsta skattekraften i landet.

De kommunalekonomiska problemen i Stockholmsområdet var enligt prop. 1977/78:48 så stora att landstingskommunen under begränsad tid borde få möjlighet att lämna lån och bidrag till kommunerna i skatteutjämningssyfte.

I propositionen framhölls bl.a. att möjligheten för landstingskommunen att lämna lån och bidrag inte får ändra den gällande ordningen med kommunen och landstingskommunen som två likställda kommuntyper. Det uttalades dock att ett skatteutjämningssystem som endast innebär att landstingskommunen skjuter till skatteunderlag för att kommunen skall kunna uppnå en viss garanterad skattekraft eller lämnar lån med fördelaktiga lånevillkor till en kommun med särskilda ekonomiska problem inte medför några sådana risker. Lånevillkor och andra villkor av teknisk natur borde enligt propositionen kunna ställas upp av landstingskommunen, däremot inte villkor som inskränker den kommunala självstyrelsen. Det uttalades vidare att landstingskommunens handlingsfrihet i fråga om skatteutjämningen begränsas av bl.a. den kommunala likställighetsprincipen.

I ett yttrande till konstitutionsutskottet tillstyrkte finansutskottet (FiU 1977/78:2y) propositionen. Konstitutionsutskottet instämde i de nyss åter-

givna uttalandena i propositionen. Utskottet betonade särskilt att ett system för inomregional skatteutjämning med landstingskommunen som låne- och bidragsgivare inte får utformas så att vare sig låne- eller bidragsgivningen inkräktar på den kommunala självstyrelsen eller på principen om landstingskommun och kommun som två jämställda kommuntyper. Lagen om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun borde enligt utskottet ses som ett provisorium. Riksdagen biföll propositionen.

Frågan om inomregional skatteutjämning berördes också i propositionen 1978/79:95 om den kommunala ekonomin. Det uttalades att erfarenheterna från den verksamhet som får bedrivas under åren 1978-1981 med stöd av lagen om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun bör avvaktas innan ställning tas till den inomregionala skatteutjämningen på längre sikt. Vid riksdagsbehandlingen lämnades detta uttalande utan erinran (FiU 1978/79:35).

Riksdagen har år 1979 behandlat en motion om ändring i lagen om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun (motion 1978/79:1614, KU 1979/80:12). År 1980 har väckts en motion om att lagen bör förlängas utan tidsbegränsning (motion 1979/80:1568).

De bestämmelser om skatteutjämning i Stockholms läns landstingskommun som infördes genom 1977 års lag innehåller inte mer än vad som behövs för att landstingskommunen skall få befogenhet att befatta sig med sådan utjämning. Enligt vad föredraganden anförde i propositionen borde landstinget på egen hand få bestämma hur skatteutjämningssystemet skulle utformas. Anledning saknades för staten att närmare reglera detta område eller att ange bestämda gränser för landstingskommunens rätt att engagera sig i skatteutjämningen.

Föredraganden anförde att den inomregionala skatteutjämningen inte borde ersätta den statliga skatteutjämningen utan utgöra ett komplement till denna. Statliga skatteutjämningsbidrag borde utgå oberoende av om landstingskommunen utnyttjar sin befogenhet att vidta skatteutjämnande åtgärder eller ej. Några särskilda bestämmelser i lag om hur den inomregionala skatteutjämningen skall förhålla sig till den statliga behövdes inte. När statlig skatteutjämning förekommer, ligger den enligt föredraganden alltid i botten. Det blir sedan landstingets sak att avgöra om landstingskommunala skatteutjämningsbidrag dessutom skall utgå. Effekterna av det statliga skatteutjämningssystemet i länet blir med andra ord av betydelse för landstingets ställningstagande i frågan om inomregional utjämning.

Stockholms läns landsting beslöt den 11 september 1978 om inomregional skatteutjämning från och med år 1979. Vid denna tidpunkt garanterade det statliga skatteutjämningssystemet kommunerna i Stockholms län en skattekraft motsvarande 95 % av rikets medelskattekraft. Detta tal motsvarade då 78 % av medelskattekraften i länet. Landstingets beslut innebar att vid den inomregionala skatteutjämningen skulle skattekraften utgöra fördelningsgrund och justeras för skillnader i underskott i förvärvskälla, inkomststruktur och socialhjälpskostnader. Skatteutjämningsnivån skulle för år 1979 vara 86 % av medelskattekraften i länet räknat före justering med de nyss nämnda faktorerna. Utjämningsbeloppen skulle utgå i form av bidrag. Rättviseskäl anfördes som motiv för systemet med "justerad" skattekraft. Justeringsfaktorerna kan beskrivas på följande sätt. Har invånarna i en kommun i medeltal högre avdrag för underskott i förvärvskälla (främst ränteavdrag för fastigheter) än genomsnittet i länet, minskar landstingskommunens bidrag till kommunen – har invånarna lägre avdrag än genomsnittet, ökar bidraget. Har

inkomsttagarna i en kommun i medeltal högre inkomster än genomsnittet i länet, minskar landstingskommunens bidrag till kommunen – är förhållandet det omvända ökar bidraget. Har en kommun högre socialhjälpskostnader per invånare än genomsnittet, ökar landstingskommunens bidrag – är förhållandet det omvända minskar bidraget. Det med hänsyn till justeringsfaktorerna framräknade tillskottet uttrycks i skattekronor. Bidragsbeloppet beräknas genom att antalet tillskjutna skattekronor multipliceras med kommunens skattesats för året före bidragsåret. Landstinget beslöt också att kommuner som år 1979 fick inomregionalt skatteutjämningsbidrag skulle kunna få bidrag för att täcka viss del av sina kostnader för hyresförlustlån.

År 1979 fick 13 av länets 23 kommuner inomregionala skatteutjämningsbidrag av varierande storlek, från drygt 47 milj. kr. (Botkyrka) till 3 milj. kr. (Huddinge). Totalt fördelade landstingskommunen för detta år sådana bidrag med 178,7 milj. kr. För år 1979 budgeterades dessutom bidrag för kostnader för hyresförlustlån med 17 milj. kr.

Riksdagen beslöt våren 1979 (prop. 1978/79:95, FiU 1978/79:35, rskr 1978/79:335) om en omfattande reformering av det statliga skatteutjämningssystemet med början år 1980. Reformen innebär dels en väsentlig förbättring i utjämningen av de ekonomiska förutsättningarna mellan kommuner resp. landstingskommuner, dels en kraftig ökning av de bidragsmedel som genom skatteutjämningssystemet förs över till den kommunala sektorn. Den grundgaranti som tillförsäkras kommuner och landstingskommuner enligt den i lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag gjorda inplaceringen i skattekraftsklasser kompletteras med tillägg eller avdrag på grund av åldersstrukturens inverkan på kostnaderna i kommunerna resp. landstingskommunerna. Dessutom utgår tillägg till kommuner med snabb befolkningsminskning. En spärregel garanterar att avdrag för gynnsam åldersstruktur inte får medföra att den tillförsäkrade skattekraften i något fall kommer att understiga 100 % av medelskattekraften när reformen är fullt genomförd. Enligt en annan spärregel får inte heller den tillförsäkrade skattekraften när reformen är fullt genomförd understiga den garanti som gällde för år 1979, ökad med tre procentenheter.

Det inomregionala skatteutjämningssystemet för år 1980 har anpassats till det reformerade statliga systemet. De regler som Stockholms läns landsting antog den 3 september 1979 innebär i huvudsak följande. Vid beräkning av inomregionalt skatteutjämningsbidrag skall utgångspunkten vara den statliga grundgarantin. Den av landstingskommunen garanterade skatteutjämningsnivån för år 1980 ökar till 88 % av medelskattekraften i länet. Detta räknat före hänsynstagande till de av landstinget den 11 september 1978 beslutade justeringsfaktorerna (underskott i förvärvskälla, inkomststruktur och socialhjälpskostnader). Åldersstrukturfaktorn i det nya statliga skatteutjämningssystemet inverkar alltså inte på det inomregionala systemet. I sammanhanget beslöt landstinget att kommuner som år 1980 erhåller inomregionalt skatteutjämningsbidrag skulle få bidrag för att täcka viss del av sina kostnader för hyresförlustlån. Landstinget beslöt också att i flerårsbudget 1980-1984 för år 1980 uppföra anslag för den inomregionala skatteutjämningen samt uppdrog åt förvaltningsutskottet att utvärdera reformen.

År 1980 får 13 av länets 23 kommuner enligt landstingets beslut inomregionalt skatteutjämningsbidrag av varierande storlek, från drygt 48 milj. kr. (Botkyrka) till 4 milj. kr. (Vallentuna). Totalt fördelar landstings-

kommunen för detta år sådana bidrag med 193,6 milj. kr. För år 1980 budgeterades dessutom bidrag för kostnader för hyresförlustlån med 16,7 milj. kr.

Förvaltningsutskottet beslöt den 22 januari 1980 att låta utvärdera reformen om inomregional skatteutjämning så att landstinget kan behandla frågan under första halvåret 1980. Utvärderingen skall utgå från förutsättningen att inomregional skatteutjämning skall fortsätta efter år 1981. Förvaltningsutskottet förutsätter alltså att riksdagen genom ny lagstiftning medger detta. Det har i anslutning till förvaltningsutskottets beslut bl.a. uttalats att inomregional skatteutjämning blir nödvändig under 1980-talet för att förhindra ytterligare sociala och ekonomiska orättvisor i regionen.

Jag vill nu ta upp frågan om en förlängning av lagstiftningen om inomregional skatteutjämning. Jag vill därvid erinra om uttalandet i prop. 1977/78:48 att erfarenheterna från försöksverksamheten i Stockholms län bör kunna ligga till grund för överväganden om en mera permanent möjlighet till inomregional skatteutjämning i detta län och om en motsvarande möjlighet för andra län.

Jag har i det föregående konstaterat att Stockholms läns landstingskommun har tagit initiativ till att utvärdera den inomregionala skatteutjämningen i länet. Denna utvärdering bör kunna utgöra en del av underlaget för övervägandena i första hand om fortsatta möjligheter till inomregional skatteutjämning i Stockholms län. Jag anser att det bör uppdras åt en särskild utredare att pröva frågan om en mera permanent möjlighet till sådan skatteutjämning i detta län. Enligt min mening bör nu också utredas frågan om en motsvarande möjlighet bör införas även för andra län. Utredaren bör därvid uppmärksamma de särskilda förhållandena i Malmöhus och Göteborgs och Bohus län, där den största kommunen i resp. län inte ingår i landstingskommunen.

Jag vill erinra om att utredaren har att beakta vad som anförs i tilläggsdirektiven (Dir 1980:20) till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer. Där sägs bl.a. att det är nödvändigt att olika reformers effekter på den kommunala verksamhetens volymutveckling och på den kommunala ekonomin klarläggs. Det uttalas också att kommittéerna mot denna bakgrund måste noga beakta de kommunalekonomiska konsekvenserna av lämnade förslag och redovisa ett genomarbetat underlag som medger bedömningar i dessa avseenden.

Oavsett de överväganden som utredaren kommer att redovisa bör som ett alternativ utarbetas ett förslag till regler som ger fortsatta möjligheter till inomregional skatteutjämning i Stockholms län.

Utredningsarbetet bör bedrivas skyndsamt. Delförslag för Stockholms län bör redovisas i början av hösten 1980. Om det blir nödvändigt av utredningstekniska skäl, bör utredaren kunna begränsa delförslaget till att avse en förlängning av nuvarande lagstiftning i avvaktan på resultatet av det fortsatta utredningsarbetet.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommundepartementet

att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att pröva dels frågan om en mera permanent möjlighet till inomregional skatteutjämning i Stockholms län, dels frågan om en motsvarande möjlighet bör införas för andra län,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta femtonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommundepartementet)

2. ADB-baserat redovisningssystem för exekutionsväsendet

Dir 1980:29

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-10

Departementschefen, statsrådet Boo, anför.

Genom beslut den 21 april 1966 uppdrog Kungl. Maj:t åt dåvarande exekutionsväsendets organisationsnämnd (EON) att i samarbete med statskontoret göra en förstudie om möjligheterna att utnyttja ADB för vissa arbetsuppgifter inom exekutionsväsendet. Arbetet inriktades i huvudsak på en försöksverksamhet med ett ADB-system inom Stockholms kronofogdedistrikt. Ett för denna myndighet anpassat ADB-system började användas under budgetåret 1968/69.

Genom beslut den 9 juni 1967 – regleringsbrev för budgetåret 1967/68 avseende anslag till lokala exekutionsorganisationen – föreskrev Kungl. Maj:t bl.a. att EON skulle utreda om det fortsatta arbetet för övergång till ADB inom exekutionsväsendet borde bedrivas med sikte på att en central dataanläggning skulle tillskapas eller om regionala anläggningar borde användas. Sedan EON hade redovisat utredningen föreskrev Kungl. Maj:t genom beslut den 29 maj 1969 – regleringsbrev för budgetåret 1969/70 avseende visst anslag inom civildepartementets verksamhetsområde – att det fortsatta arbetet med ett ADB-system för exekutionsväsendet skulle inriktas på en lösning med ett centralt system.

Riksskatteverket, som den 1 juli 1973 från EON övertog exekutionsväsendets centralmyndighetsuppgifter, lämnade i december 1975 en rapport med förslag till ADB inom exekutionsväsendet. Förslaget innebar att ett självständigt centralt ADB-system skulle införas och byggde på viss försöksverksamhet hos kronofogdemyndigheterna i Södermanlands län. I samband med remissbehandlingen av förslaget lade länsstyrelsen i Stockholms län fram ett alternativt förslag som innebar att de regionala länsdatorerna i skattesystemet skulle utnyttjas även för exekutionsväsendet. Regeringen uppdrog åt Statskonsult AB att göra en utvärdering av de båda förslagen. Statskonsult redovisade uppdraget i början av år 1977. Regeringen beslutade att försöksverksamheten skulle fortsätta och utvidgas till att omfatta även storstadslän – regleringsbrev för budgetåret 1977/78 avseende vissa anslag inom kommundepartementets verksamhetsområde.

Det ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet, REX, har nu drivits som försöksverksamhet i Uppsala och Södermanlands län under några år. Under innevarande budgetår kommer försöksverksamheten att utvidgas till att omfatta också Stockholms och Göteborgs och Bohus län. Regeringen har i årets budgetproposition föreslagit att försöksverksamheten även skall omfatta Malmöhus län (prop. 1979/80:100 bil. 18 s. 24). Myndigheternas tillgång till data i det centrala registret begränsas till gäldenärer inom det egna länet.

Civilutskottet framhöll i sitt av riksdagen godkända (rskr 1978/79:212)

betänkande 1978/79:25 med anledning av prop. 1978/79:100 angående anslag till kronofogdemyndigheterna bl.a. att en fullständig utvärdering av den hittills genomförda försöksverksamheten borde genomföras förutsättningslöst. Utskottet ansåg att utvärderingen borde ske skyndsamt så att försöksverksamheten kunde avslutas och ersättas med en mera varaktig lösning.

Jag förordar att en särskild utredare får i uppdrag att utreda frågan om hur ett ADB-system för exekutionsväsendet bör utformas. I uppdraget bör ingå att göra en utvärdering av det på försök drivna ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet. Utredaren bör i enlighet med vad civilutskottet anförde i sitt betänkande också pröva frågan om decentraliserade versamhetsformer för ett sådant system liksom frågan om hur den enskildes integritet skall säkerställas. Vidare bör övervägas hur de olikheter i verksamheten som beror på kronofogdedistriktens skiftande storlek och förutsättningar i övrigt skall beaktas.

Civilutskottet framhöll i betänkandet vidare följande.

Det bör först konstateras att det givna sambandet mellan beslut om taxeringsorganisationen och om indrivningsorganisationen inte alltid beaktas. Uppenbarligen kan åtgärder vidtas för att rent tekniskt undvika administrativ omgång och kostnader i taxeringsledet för sådana uppdebiteringar som realiter endast är formella och som därefter ändras. Detta skulle minska trycket på exekutionssidan. Det har tyvärr saknats samordnande avvägningar vid beslut om resurstilldelningen till dessa verksamhetsgrenar.

Det tycks också finnas ett inte helt klarlagt samband mellan valet av system för ett i och för sig ofrånkomligt datastöd för exekutionsväsendet och organisationen av det praktiska arbetet. Utskottet har förutsatt att aviserade nya överväganden om systemfrågorna utgår från en bedömning av den samlade verksamhetens effektivitet – bedömningar som torde ligga även i personalorganisationernas intresse.

Frågan om prioritering av åtgärder mellan enskilda och allmänna mål liksom kostnadstäckningen synes hittills ha bedömts främst ur traditionella civilrättsligt centrerade synpunkter. Till dessa bedömningar bör läggas även ett ytterligare beaktande av de samlade effektivitetssynpunkterna.

Utredaren bör uppmärksamma dessa frågor.

Utredaren har vidare att beakta vad som anförs i de direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer (Dir 1980:20) som regeringen beslutade den 13 mars 1980. Direktiven innebär att utredarens förslag bör hållas inom ramen för oförändrad resurstilldelning. Om kostnadskrävande förslag läggs fram, måste samtidigt visas hur förslagen kan finansieras genom besparingar i form av rationaliseringar och omprövning av pågående verksamhet inom utredningsområdet.

Utredningsarbetet bör bedrivas med sikte på att förslag om ett ADB-system för exekutionsväsendet skall redovisas till regeringen senast våren 1981.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommundepartementet

att tillkalla en särskild utredare för att utreda frågan om utformningen av det ADB-baserade redovisningssystemet för exekutionsväsendet,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta femtonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommundepartementet)

3. Statliga myndigheters tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet

Dir 1980:39

Beslut vid regeringssammanträde 1980-04-24

Departementschefen, statsrådet Boo, anför.

Ett utmärkande drag för samhällsförvaltningens omvandling under efterkrigstiden är att beslutsbefogenheter har decentraliserats till kommuner och landstingskommuner. När ökade samhällsåtaganden behövts för att lösa gemensamma frågor har i stor utsträckning de kommunala och landstingskommunala organens ansvar vidgats. Många väsentliga samhällsuppgifter sköts i nära kontakt med kommuninnevånarna och under medverkan av många förtroendevalda. Kommunerna och landstingskommunerna har enligt min mening de bästa förutsättningarna att bedöma vilka åtgärder som behövs för att tillgodose medborgarnas behov av samhällsservice på lokal nivå. En ökad kommunal självstyrelse är mot den bakgrunden ett viktigt led i arbetet på att fördjupa demokratin.

Den kommunala självstyrelsens roll i samhällsarbetet är inte en gång för alla given. Under de senaste decennierna har stora förändringar inträffat. Antalet kommuner har genom indelningsreformer minskat från 2.498 till 279. Den kommunala verksamheten har byggts ut och tar i dag i anspråk nära en fjärdedel av bruttonationalprodukten. För att klara de ökade uppgifterna har antalet anställda ökat så att var femte yrkesverksam har en kommun eller landstingskommun som arbetsgivare. Planeringsfrågorna och medborgarnas möjligheter till inflytande över samhällsbesluten har fått ökad betydelse.

Ansvarsfördelningen mellan olika samhällsorgan har övervägts vid skilda tillfällen. Statsmakterna har därvid successivt vidtagit förändringar för att öka den kommunala självstyrelsen. Kommunallagsreformen år 1977 (prop. 1975/76:187, KU 1976/77:25, rskr 1976/77:148) karaktäriseras av att kommunerna och landstingskommunerna ges stor frihet att anpassa sina arbetsformer till de lokala förhållandena. Samma syfte ligger bakom de ändringar som gjorts i ett 25-tal olika specialförfattningar (prop. 1976/77:1, KU 1976/77:25, rskr 1976/77:148) för att skapa större enhetlighet och enkelhet i den specialreglerade nämndorganisationen. På det ekonomiska området har betydande begränsningar genomförts i den statliga detaljregleringen. Skatteutjämningssystemet byggs ut kraftigt samtidigt som ett antal specialdestinerade statsbidrag avvecklas (prop. 1978/79:95, FiU 1978/79:35, rskr 1978/79:335 och prop. 1979/80:90, FiU 1979/80:25). Vidare har underställningen av kommunala beslut om lån och borgen slopats (prop. 1978/79:53, KU 1978/79:26, rskr 1978/79:220). Reformarbetet inom väsentliga kommunala verksamhetsområden, t.ex. skolväsendet, bebyggelseplaneringen samt hälso- och sjukvården, är också inriktat på att öka kommunernas och landstingskommunernas ansvar och handlingsfrihet. Vidare har rege-

ringen ansett det angeläget att en samlad översyn av statens tillsyns- och kontrollfunktioner görs. En särskild utredning tillsattes därför år 1977 om minskad statskontroll över kommunerna och landstingskommunerna (statskontrollkommittén). I sitt slutbetänkande (SOU 1980:10) Ökad kommunal självstyrelse lägger kommittén fram en rad förslag för att minska den statliga detaljregleringen av kommunal och landstingskommunal verksamhet. Betänkandet remissbehandlas f.n.

Under senare år har de statliga myndigheternas föreskrifter, anvisningar och råd uppmärksammats i olika sammanhang. I syfte att begränsa de statliga myndigheternas möjligheter att meddela kostnadshöjande föreskrifter m.m. utfärdades kungörelsen (1970:641) om begränsning i myndighets rätt att meddela föreskrifter, anvisningar eller råd (omtryckt 1977:629) – den s.k. begränsningskungörelsen. I samband med regeringens överläggningar med representanter för kommunförbunden om den kommunala ekonomin skärptes bestämmelserna år 1977. Enligt begränsningskungörelsen får de statliga myndigheterna inte, utan att underställa regeringen frågan, ge ändrade eller nya föreskrifter, anvisningar eller råd som kan påverka gällande standard eller tillämpade normer och som i mer än oväsentlig grad kan leda till direkta eller indirekta kostnadsökningar i den av föreskrifterna m.m. berörda verksamheten. Till grund för myndighetens prövning av om en fråga bör underställas regeringen skall myndigheten utreda förslagets kostnadsmässiga konsekvenser samt höra företrädare för den som kan tänkas slutligt få bära ökade kostnader för ändrade normer. Vad som nu har sagts gäller dock inte om regeringen förordnar annat för särskilt fall eller på särskild framställning meddelar undantag för visst verksamhetsområde. Det gäller inte heller om kostnadsökningarna förutses komma att slutligt i sin helhet falla på kommuner eller landstingskommuner och företrädare för dessa inte har påkallat att frågan underställs regeringen.

De statliga myndigheterna skall vidare enligt kungörelsen bedriva sin verksamhet på sådant sätt att kostnadshöjande effekter begränsas även när myndigheterna utövar tillsyns- eller inspektionsverksamhet eller utarbetar information som ges i form av riktlinjer, rekommendationer eller liknande. De statliga myndigheterna har också i de årliga anvisningarna för myndigheternas anslagsframställningar ålagts att redovisa vilka nya eller ändrade föreskrifter som planeras för de närmaste budgetåren.

Riksrevisionsverket (RRV) har enligt sin instruktion att följa myndigheternas tillämpning av begränsningskungörelsen. RRV har därvid funnit att kungörelsen inte efterlevs på ett tillfredsställande sätt. Av de ingående undersökningar av vissa myndigheters normverksamhet som gjordes under åren 1974-1977 framgick att ett stort antal föreskrifter, anvisningar och råd hade utfärdats. Underlaget för dessa föreskrifter m.m. var enligt RRV ofullständigt dokumenterat, vilket försvårade kontrollen av begränsningskungörelsens tillämpning. Vid undersökningarna har flera exempel framkommit på kostnadshöjande normer, som borde ha underställts regeringens prövning. Att detta inte skett uppges bero på svårigheter att tolka begränsningskungörelsen. Några tecken på en förbättrad efterlevnad har RRV inte kunnat märka under åren 1978 och 1979. Många myndigheter försöker enligt RRV alltjämt att på olika sätt kringgå kungörelsen genom att exempelvis hävda att de kostnadsökningar som en viss norm medför är en direkt följd av riksdags- eller regeringsbeslut, att normen endast innebär en anpassning till praxis, att berörda parter godkänt normen eller att denna endast är att betrakta som information. Det står således klart att begränsningskungörel-

sen inte har fått avsedd effekt. Dessutom tar den sikte endast på nya eller ändrade föreskrifter. Statskontrollkommittén föreslår i sitt betänkande att det i kungörelsen anges att även statskontrollaspekterna skall beaktas vid bedömningen av om nya eller ändrade föreskrifter m.m. skall få utfärdas.

Frågor om de statliga myndigheternas verksamhet har också tagits upp från kommunal självstyrelsesynpunkt. Regeringen beslutade sålunda den 26 oktober 1978, efter förslag från statskontrollkommittén, att uppdra åt vissa centrala statliga myndigheter att till kommundepartementet redovisa vidtagna och planerade åtgärder för att öka den kommunala handlingsfriheten. Statskontrollkommittén redovisar i sitt slutbetänkande myndigheternas svar. Kommittén föreslår att de statliga myndigheterna genom en särskild förordning åläggs att se över sina föreskrifter m.m. i samråd med företrädare för kommuner och landstingskommuner. Översynen skall pågå fram till den 1 juli 1983 och vara inriktad på att ta bort sådan statlig tillsyn eller detaljkontroll över kommuner och landstingskommuner som inte längre kan anses nödvändig.

Svenska kommunförbundet har i en skrivelse den 21 mars 1980 till regeringen framhållit det angelägna i att regeringen snarast vidtar åtgärder för att säkerställa att de statliga myndigheternas kontroll, tillsyn och rådgivning anpassas till de krav på stark begränsning av den kommunala verksamhetens utveckling som ställs från samhällsekonomiska utgångspunkter. Förbundet anser att de statliga myndigheternas föreskrifter i många fall försvårar kommunernas och landstingskommunernas möjligheter att anpassa verksamheten till det begränsade samhällsekonomiska utrymmet.

Frågor om översyn och omprövning av den offentliga sektorn har nyligen behandlats av förvaltningsutredningen i betänkandet (SOU 1979:61) Förnyelse genom omprövning. Omprövning av tidigare gjorda åtaganden och befintliga verksamheter bör enligt utredningen bli ett viktigt inslag i ansträngningarna att förnya den offentliga sektorn och därmed öka den samlade välfärden. Enligt utredningen bör ett systematiskt arbete (s.k. översyner) bedrivas för att få fram underlag som gör det möjligt att ompröva gjorda åtaganden och befintliga verksamheter. I prop. 1979/80:150 med förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1980/81, m.m. (kompletteringsproposition) betonas det angelägna i att ökade ansträngningar görs för att få till stånd ett aktivt omprövningsarbete.

I kompletteringspropositionen förordar chefen för budgetdepartementet att kraftfulla åtgärder vidtas för att dämpa den kommunala expansionstakten för de närmaste åren. Enligt min mening spelar de krav på viss standard o.d. som ofta ställs upp genom de statliga myndigheternas föreskrifter, anvisningar och råd en betydelsefull roll i detta sammanhang. Frågan har övervägts av statskontrollkommittén som lagt fram förslag till generella åtgärder. I kommitténs uppdrag har däremot inte ingått att utarbeta konkreta förslag till ändringar i myndigheternas föreskrifter, anvisningar och råd. I likhet med Svenska kommunförbundet anser jag att även sådana ändringar nu bör övervägas. Det finns enligt min mening starka skäl för att göra en skyndsam översyn av myndigheternas normgivningsverksamhet. Efter samråd med chefen för budgetdepartementet föreslår jag att en särskild arbetsgrupp tillkallas för uppgiften. Arbetsgruppen ser jag som en naturlig fortsättning på den utredningsverksamhet som hittills bedrivits inom kommundepartementet och statskontrollkommittén. En väsentlig ändring av verksamhetens inriktning sker dock genom att den statliga tillsynens ekonomiska konsekvenser nu skjuts i förgrunden.

Syftet med utredningsarbetet är att den kommunala självstyrelsen skall stärkas och att sådan statlig normgivning och annan tillsynsverksamhet som medför ökade kostnader för kommuner och landstingskommuner skall begränsas. Arbetsgruppen bör därvid också sträva efter att minska krångel och ta bort onödig byråkrati. Förutom ändringar i föreskrifter m.m. bör arbetsgruppen pröva behovet av och formerna för de statliga myndigheternas allmänna tillsyn över kommuner och landstingskommuner, dvs. sådan tillsyn som sker genom inspektionsverksamhet e.d. Arbetsgruppen bör i detta sammanhang också uppmärksamma de bestämmelser om planläggningsskyldighet som finns för olika kommunala och landstingskommunala verksamhetsområden. Arbetsgruppen bör utarbeta förslag till ändringar i berörda lagar, myndighetsinstruktioner och andra författningar. Med hänsyn till bl.a. statskontrollkommitténs undersökningar torde det bara i särskilda fall finnas anledning för arbetsgruppen att överväga ändringar i fråga om sådan tillsyn som sker genom besvärs- och underställningsförfaranden. Arbetsgruppen bör redovisa sina förslag successivt.

I syfte att minska kommunernas och landstingskommunernas kostnader bör arbetsgruppen särskilt överväga om det är nödvändigt att till alla delar behålla de krav på viss standard som ställs upp i de statliga myndigheternas nuvarande föreskrifter m.m. för olika kommunala och landstingskommunala verksamheter. Arbetsgruppen bör också i samråd med RRV överväga om det finns anledning att ändra begränsningskungörelsen i syfte att förbättra efterlevnaden och så långt möjligt hindra de statliga myndigheterna att utfärda kostnadshöjande föreskrifter. Arbetsgruppen bör vidare ta till vara och bearbeta de förslag till besparingar i den kommunala verksamheten vad avser den statliga normgivningen som blir resultatet av den besparingskatalog som förordas i kompletteringspropositionen.

Som grund för sina ställningstaganden bör arbetsgruppen kartlägga hur myndigheterna i praktiken utnyttjar tillsyns- och kontrollbefogenheter gentemot kommunala och landstingskommunala organ. Dessa undersökningar bör också omfatta de statliga länsmyndigheterna. Genom studierna bör arbetsgruppen försöka belysa vilka konsekvenser som myndigheternas tillsynsverksamhet av skilda slag har för den kommunala verksamheten från såväl kostnads- som självstyrelsesynpunkt. Det är angeläget att arbetsgruppen därvid utnyttjar de undersökningar som har gjorts av statskontrollkommittén och i andra sammanhang.

Förhållandet mellan statliga och kommunala organ måste präglas av samverkan i olika former. Detta är enligt min mening en förutsättning för att gemensamma samhälleliga mål skall kunna uppnås. Vid bedömningen av myndigheternas tillsyns- och kontrollverksamhet är det därför angeläget att arbetsgruppen gör en avvägning mellan olika intressen. Önskemålet om ökat lokalt inflytande måste väga tungt. Samtidigt måste kraven på samordning, lika tillgång till samhällsservice och rättssäkerhet beaktas.

En väsentlig utgångspunkt för arbetsgruppens översyn bör vara att kommunernas och landstingskommunernas kunskap och erfarenhet tas till vara. Kommunerna och landstingskommunerna bör beredas möjlighet att framföra synpunkter och önskemål om förenklingar. De behov av ändringar som därvid anges kan utgöra underlag för en prioritering av utredningsarbetet. I första hand bör arbetsgruppen överväga ändringar på sådana områden där lättnader i den statliga detaljkontrollen framstår som särskilt angelägna.

En aktiv medverkan från de statliga myndigheternas sida är också en

avgörande förutsättning för att den föreslagna översynen skall leda fram till resultat. Jag har inhämtat att chefen för budgetdepartementet ämnar föreslå att begränsningskungörelsen ändras så att myndigheterna blir skyldiga att samråda med arbetsgruppen innan de utfärdar nya eller ändrade föreskrifter m.m. som direkt rör kommunal eller landstingskommunal verksamhet. Arbetsgruppen bör direkt hos resp. myndighet föreslå sådana åtgärder som myndigheten har befogenhet att själv vidta. Om enighet inte kan uppnås om t.ex. utformningen av en ny föreskrift eller ändring av en gällande föreskrift, bör arbetsgruppen anmäla frågan för regeringen.

Arbetsgruppen bör vara knuten direkt till regeringskansliet. Utredningsarbetet bör bedrivas i nära samarbete med bl.a. Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet. Samråd bör ske med kommittéer och särskilda utredare vars uppdrag rör verksamhetsområden som arbetsgruppen behandlar. Utredningsarbetet bör pågå till den 30 juni 1983, varefter resultaten av arbetet bör utvärderas. Arbetsgruppen bör senast den 30 september varje år lämna regeringen en rapport över sin verksamhet under det föregående budgetåret.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar chefen för kommundepartementet

att tillkalla en arbetsgrupp med högst sju ledamöter för att se över de statliga myndigheternas tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet,

att utse en av ledamöterna att vara ordförande,

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annat biträde i arbetsgruppen.

Vidare hemställer jag att regeringen föreskriver

att kostnaderna skall belasta femtonde huvudtitelns kommittéanslag.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Kommundepartementet)

Kronologiskt register i departementsvis ordning över kommittédirektiv som inte har redovisats i kommittéberättelsen tidigare

Direktiv	Direktiv och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
Justitiedepartementet (Ju)			
1979:146	Tilläggsdirektiv till 1977 års sexualbrottskommitté (Ju 1977:03)	Ju 19	Ju 1
1980:6	Åtgärder mot butikstillgrepp m. m. (Ju 1980:02)	Ju 52	Ju 2
1980:9	Vissa grundlagsfrågor (Ju 1980:01)	Ju 51	Ju 3
1980:14	Tilläggsdirektiv till datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05)	Ju 18	Ju 4
1980:22	Vissa frågor rörande permissioner från kriminalvårdsanstalter m. m. (Ju 1980:03)	Ju 53	Ju 5
1980:55	Äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus (Ju 1980:04)	Ju 54	Ju 6
1980:64	Godtrosförvärv av stöldgods m. m. (Ju 1980:06)	Ju 56	Ju 7
1980:68	Alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott (Ju 1980:05)	Ju 55	Ju 8
Utrikesdepartementet (UD)			
1980:42	Fredskårens framtid (UD 1980:01)	UD 6	UD 1
Försvarsdepartementet (Fö)			
1979:145	Tilläggsdirektiv till värnpliktsinflytandekommittén (VIK) (Fö 1977:01)	Fö 3	Fö 1
1980:1	Tilläggsdirektiv till utredningen om skyddsrumsfrågor (SkrU-75) (Fö 1975:03)	Fö 2	Fö 2
1980:27	Tilläggsdirektiv till 1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02)	Fö 5	Fö 3
1980:34	Organisation och arbetsformer för den andliga vården inom försvarsmakten (Fö 1980:01)	Fö 13	Fö 4
1980:44	Tilläggsdirektiv till 1979 års flygindustrikommitté (MFK-79) (Fö 1979:02)	Fö 11	Fö 5
1980:49	Värnpliktsförmåner under beredskap och krig (Fö 1980:04)	Fö 14	Fö 6
1980:77	Vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel (Fö 1980:03)	Fö 15	Fö 7
Socialdepartementet (S)			
1980:5	Gallring av medicinska arkiv m. m. (S 1980:03)	S 40	S 1
1980:7	Gallring av socialtjänstens personregister (S 1980:04)	S 41	S 2
1980:8	Tilläggsdirektiv till omsorgskommittén beträffande barn till begåvningshandikappade (S 1977:12)	S 14	S 3
1980:16	Utvärdering av abortlagstiftningen (S 1980:02)	S 39	S 4
1980:45	Översyn av reglerna om vård oberoende av samtycke inom socialtjänst- och sjukvårdslagstiftningen m. m. (S 1980:07)	S 44	S 5
1980:47	Samordningsorgan för alkoholfrågor (S 1980:06)	S 43	S 6
1980:53	Översyn av föräldraförsäkringen m. m. (S 1980:08)	S 45	S 7
1980:57	Försäkringsdomstolarnas verksamhet m. m. (S 1980:10)	S 47	S 8
1980:60	Utredning om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens (PBU/BUP) samt den kommunala familjerådgivningens framtida verksamhet (S 1980:09)	S 46	S 9

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:71	Tilläggsdirektiv till sjukpenningkommittén (S 1978:04)	S 23	S 10
1980:75	Legitimations- och behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m. m. (S 1980:11)	S 48	S 11
1980:76	Tilläggsdirektiv till utredningen om gallring av medicinska arkiv m. m. (S 1980:03)	S 40	S 12
Kommunikationsdepartementet (K)			
1979:144	Översyn av luftfartsförfattningarna (K 1979:09)	K 20	K 1
1980:2	Översyn av forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet (K 1980:01)	K 21	K 2
1980:23	Program för samordnade statliga insatser på trafikområdet i Stockholmsregionen (K 1980:02)	K 22	K 3
1980:72	Sjöfartens roll i trafikpolitiken (K 1980:03)	K 23	K 4
1980:74	Organisationskommitté för utbildning av piloter för den civila flygfarten (K 1980:04)	K 24	K 5
Ekonomidepartementet (E)			
1980:24	Utredning om kontokort (E 1980:04)	E 13	E 1
1980:35	Översyn av kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen (E 1980:03)	E 12	E 2
1980:56	De små och medelstora företagens finansiella situation (E 1980:05)	E 14	E 3
1980:58	Tilläggsdirektiv till banklagsutredningen (Fi 1976:04)	E 3	E 4
Budgetdepartementet (B)			
1979:149	Översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningssystemet (B 1980:02)	B 32	B 1
1980:10	Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)	B 21	B 2
1980:11	Avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen (B 1980:05)	B 35	B 3
1980:15	Delegationen för datafrågor (B 1980:03)	B 33	B 4
1980:20	Direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer	—	B 5
1980:25	Utredning om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi (B 1980:06)	B 36	B 6
1980:31	Utredning om pensionsrätt (B 1980:04)	B 34	B 7
1980:40	Tilläggsdirektiv till utredningen om samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd, m. m. (Fi 1976:03)	B 7	B 8
1980:43	Översyn av statskontorets organisation m. m. (B 1980:07)	B 37	B 9
1980:51	Tilläggsdirektiv till vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05)	B 10	B 10
1980:52	Tilläggsdirektiv till bruttoskattekommittén (B 1979:04)	B 20	B 11
1980:62	Utredning om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m. fl. som omfattas av arbetsgivarinträde (B 1980:08)	B 38	B 12
1980:73	Tilläggsdirektiv till energiskattekommittén (B 1979:06)	B 22	B 13

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:78	Översyn av reglerna om uppskov med beskattning av realisationsvinst[1]	—	B 14
1980:79	Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)	B 21	B 15
Utbildningsdepartementet (U)			
1979:147	Folkbiblioteken (U 1979:17)	U 44	U 1
1980:4	Utredning om ortnamnsverksamheten i riket m. m. (U 1980:02)	U 47	U 2
1980:33	Tilläggsdirektiv till utredningen om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan (U 1979:10)	U 37	U 3
1980:36	Utvärdering av det statliga stödet till bokhandeln m. m. (U 1980:07)	U 52	U 4
1980:59	Distribution av innehållet i dagstidningar till synskadade (U 1980:08)	U 53	U 5
1980:66	Tilläggsdirektiv till närradiokommittén (U 1978:11)	U 22	U 6
Jordbruksdepartementet (Jo)			
1979:148	Utredning om boxningens skadeverkningar (Jo 1979:10)	Jo 22	Jo 1
1980:13	Tilläggsdirektiv till utredningen om rennäringens ekonomiska förhållanden (Jo 1979:08)	Jo 20	Jo 2
1980:17	Kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden (Jo 1980:01)	Jo 23	Jo 3
1980:18	Sockernäringen (Jo 1980:02)	Jo 24	Jo 4
1980:30	Kontrollen av matpotatis (Jo 1980:03)	Jo 25	Jo 5
1980:54	Återvinning av vissa dryckesförpackningar, m. m. (Jo 1980:05)	Jo 27	Jo 6
Handelsdepartementet (H)			
1979:150	Utredning om prövning av det löpande oljelagringsprogrammet m. m. (H 1980:01)	H 15	H 1
1979:151	Utredning om bestämmelser avseende ursprungsmärkning av kläder (H 1980:02)	H 16	H 2
Arbetsmarknadsdepartementet (A)			
1980:3	Vissa organisatoriska frågor med anledning av lagen (1979:1118) om jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet (A 1980:01)	A 20	A 1
1980:19	Administrativa och juridiska konsekvenser av inrättande av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning (A 1980:03)	A 22	A 2
1980:32	Kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet m. m. (A 1980:05)	A 24	A 3
1980:48	Översyn av frågor rörande invandringen och invandrarnas situation i Sverige (A 1980:04)	A 23	A 4
1980:61	Utredning om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten (A 1980:06)	A 25	A 5
1980:63	Tilläggsdirektiv till utlänningslagkommittén (A 1975:04)	A 3	A 6

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:65	Tilläggsdirektiv till utredningen om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag (A 1980:02)	A 21	A 7
Bostadsdepartementet (Bo)			
1980:28	Prisutvecklingen inom bostadsbyggandet och dess orsaker m. m. (Bo 1980:01)	Bo 16	Bo 1
1980:37	Lantmäteritaxan (Bo 1980:03)	Bo 18	Bo 2
1980:38	Vissa förutsättningar för den lokala lantmäteriverksamheten (Bo 1980:02)	Bo 17	Bo 3
1980:70	Viss översyn av bostadsfinansieringssystemet (Bo 1980:04)	Bo 19	Bo 4
Industridepartementet (I)			
1980:12	Förberedelser för IAEA:s konferens om kärnkraftsäkerhet i Stockholm 1980 (I 1980:01)	I 33	I 1
1980:21	Organisationskommitté för omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling SIFU (I 1980:02)	I 34	I 2
1980:41	Vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag (I 1980:04)	I 36	I 3
1980:46	Vissa frågor om elanvändning (I 1980:05)	I 37	I 4
1980:50	Översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m. m. (I 1980:03)	I 35	I 5
1980:67	Utredning om sannolikheten för och effekterna av s. k. ångexplosioner i kärnkraftverk (I 1980:06)	I 38	I 6
1980:69	Principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet (I 1980:07)	I 39	I 7
Kommundepartementet (Kn)			
1980:26	Inomregional skatteutjämning (Kn 1980:01)	Kn 25	Kn 1
1980:29	ADB-baserat redovisningssystem för exekutionsväsendet (Kn 1980:02)	Kn 26	Kn 2
1980:39	Statliga myndigheters tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet (Kn 1980:03)	Kn 27	Kn 3

Kronologiskt register över kommittédirektiv som inte har redovisats i kommittéberättelsen tidigare

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1979:144	Översyn av luftfartsförfattningarna (K 1979:09)	K 20	K 1
1979:145	Tilläggsdirektiv till värnpliktsinflytandekommittén (Fö 1977:01)	Fö 3	Fö 1
1979:146	Tilläggsdirektiv till 1977 års sexualbrottskommitté (Ju 1977:03)	Ju 19	Ju 1
1979:147	Folkbiblioteken (U 1979:17)	U 44	U 1
1979:148	Utredning om boxningens skadeverkningar (Jo 1979:10)	Jo 22	Jo 1
1979:149	Översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningssystemet (B 1980:02)	B 32	B 1
1979:150	Utredning om prövning av det löpande oljelagringsprogrammet m. m. (H 1980:01)	H 15	H 1
1979:151	Utredning om bestämmelser avseende ursprungsmärkning av kläder (H 1980:02)	H 16	H 2
1980 års direktivserie:			
1980:1	Tilläggsdirektiv till utredningen om skyddsrumsfrågor (Fö 1975:03)	Fö 2	Fö 2
1980:2	Översyn av forsknings- och utvecklingsverksamheten inom transportområdet (K 1980:01)	K 21	K 2
1980:3	Vissa organisatoriska frågor med anledning av lagen (1979:1118) om jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet (A 1980:01)	A 20	A 1
1980:4	Utredning om ortnamnsverksamheten i riket m. m. (U 1980:02)	U 47	U 2
1980:5	Gallring av medicinska arkiv m. m. (S 1980:03)	S 40	S 1
1980:6	Åtgärder mot butikstillgrepp m. m. (Ju 1980:02)	Ju 52	Ju 2
1980:7	Gallring av socialtjänstens personregister (S 1980:04)	S 41	S 2
1980:8	Tilläggsdirektiv till omsorgskommittén beträffande barn till begåvningshandikappade (S 1977:12)	S 14	S 3
1980:9	Vissa grundlagsfrågor (Ju 1980:01)	Ju 51	Ju 3
1980:10	Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)	B 21	B 2
1980:11	Avdrag för underskott vid inkomsttaxeringen (B 1980:05)	B 35	B 3
1980:12	Förberedelser för IAEA:s konferens om kärnkraftsäkerhet i Stockholm 1980 (I 1980:01)	I 33	I 1
1980:13	Tilläggsdirektiv till utredningen om rennäringens ekonomiska förhållanden (Jo 1979:08)	Jo 20	Jo 2
1980:14	Tilläggsdirektiv till datalagstiftningskommittén (Ju 1976:05)	Ju 18	Ju 4
1980:15	Delegationen för datafrågor (B 1980:03)	B 33	B 4
1980:16	Utvärdering av abortlagstiftningen (S 1980:02)	S 39	S 4
1980:17	Kapitalförändringarnas inverkan på lantbrukarnas inkomstförhållanden (Jo 1980:01)	Jo 23	Jo 3
1980:18	Sockernäringen (Jo 1980:02)	Jo 24	Jo 4
1980:19	Administrativa och juridiska konsekvenser av inrättande av en särskild myndighet för kontroll av hybrid-DNA-teknikens användning (A 1980:03)	A 22	A 2
1980:20	Direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer	—	B 5

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:21	Organisationskommitté för omorganisation av statens industriverks enhet för företagsutveckling SIFU (I 1980:02)	I 34	I 2
1980:22	Vissa frågor rörande permissioner från kriminalvårdsanstalter m. m. (Ju 1980:03)	Ju 53	Ju 5
1980:23	Program för samordnande statliga insatser på trafikområdet i Stockholmsregionen (K 1980:02)	K 22	K 3
1980:24	Utredning om kontokort (E 1980:04)	E 13	E 1
1980:25	Utredning om forsknings- och utvecklingsinsatser rörande offentlig ekonomi (B 1980:06)	B 36	B 6
1980:26	Inomregional skatteutjämning (Kn 1980:01)	Kn 25	Kn 1
1980:27	Tilläggsdirektiv till 1978 års försvarskommitté (Fö 1978:02)	Fö 5	Fö 3
1980:28	Prisutvecklingen inom bostadsbyggandet och dess orsaker m. m. (Bo 1980:01)	Bo 16	Bo 1
1980:29	ADB-baserat redovisningsystem för exekutionsväsendet (Kn 1980:02)	Kn 26	Kn 2
1980:30	Kontrollen av matpotatis (Jo 1980:03)	Jo 25	Jo 5
1980:31	Utredning om pensionsrätt (B 1980:04)	B 34	B 7
1980:32	Kartläggning av arbetsmarknaden för korttidsanställda på kontorsområdet (A 1980:05)	A 24	A 3
1980:33	Tilläggsdirektiv till utredningen om forskningens och forskarutbildningens situation i den nya högskolan (U 1979:10)	U 37	U 3
1980:34	Organisation och arbetsformer för den andliga vården inom försvarsmakten (Fö 1980:01)	Fö 13	Fö 4
1980:35	Översyn av kreditpolitiken och den kreditpolitiska lagstiftningen (E 1980:03)	E 12	E 2
1980:36	Utvärdering av det statliga stödet till bokhandeln m. m. (U 1980:07)	U 52	U 4
1980:37	Lantmäteritaxan (Bo 1980:03)	Bo 18	Bo 2
1980:38	Vissa förutsättningar för den lokala lantmäteriverksamheten (Bo 1980:02)	Bo 17	Bo 3
1980:39	Statliga myndigheters tillsyn och kontroll av kommunal och landstingskommunal verksamhet (Kn 1980:03)	Kn 27	Kn 3
1980:40	Tilläggsdirektiv till utredningen om samordning av statliga åtgärder vid företags obestånd, m. m. (Fi 1976:03)	B 7	B 8
1980:41	Vissa frågor rörande rekonstruktion av krisdrabbade företag m. m. (I 1980:04)	I 36	I 3
1980:42	Fredskarens framtid (UD 1980:01)	UD 6	UD 1
1980:43	Översyn av statskontorets organisation m. m. (B 1980:07)	B 37	B 9
1980:44	Tilläggsdirektiv till 1979 års militära flygindustrikommitté (Fö 1979:02)	Fö 11	Fö 5
1980:45	Översyn av reglerna om vård oberoende av samtycke inom socialtjänst och sjukvårdslagstiftningen m. m. (S 1980:07)	S 44	S 5
1980:46	Vissa frågor om elanvändning (I 1980:05)	I 37	I 4
1980:47	Samordningsorgan för alkoholfrågor (S 1980:06)	S 43	S 6
1980:48	Översyn av frågor rörande invandringen och invandrarnas situation i Sverige (A 1980:04)	A 23	A 4
1980:49	Värnpliktsförmåner under beredskap och krig (Fö 1980:02)	Fö 14	Fö 6

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:50	Översyn av systemet för statsstödd exportkreditgivning genom AB Svensk Exportkredit m. m. (I 1980:03)	I 35	I 5
1980:51	Tilläggsdirektiv till vägtrafikskatteutredningen (B 1977:05)	B 10	B 10
1980:52	Tilläggsdirektiv till bruttoskattekommittén (B 1979:04)	B 20	B 11
1980:53	Översyn av föräldraförsäkringen m. m. (S 1980:08)	S 45	S 7
1980:54	Återvinning av vissa dryckesförpackningar, m. m. (Jo 1980:05)	Jo 27	Jo 6
1980:55	Äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus (Ju 1980:04)	Ju 54	Ju 6
1980:56	De små och medelstora företagens finansiella situation (E 1980:05)	E 14	E 3
1980:57	Försäkringsdomstolarnas verksamhet (S 1980:10)	S 47	S 8
1980:58	Tilläggsdirektiv till banklagsutredningen (Fi 1976:04)	E 3	E 4
1980:59	Distribution av innehållet i dagstidningar till synskadade (U 1980:08)	U 53	U 5
1980:60	Utredning om formerna för den psykiska barn- och ungdomsvårdens (PBU/BUP) samt den kommunala familjerådgivningens framtida verksamhet (S 1980:09)	S 46	S 9
1980:61	Utredning om arbetsmarknadspolitisk styrning av byggnadsverksamheten (A 1980:06)	A 25	A 5
1980:62	Utredning om förenklade rutiner för rapportering av sjuk- och föräldraledighet för statsanställda m. fl. som omfattas av arbetsgivarinträde (B 1980:08)	B 38	B 12
1980:63	Tilläggsdirektiv till utlänningslagkommittén (A 1975:04)	A 3	A 6
1980:64	Godtrosförvärv av stöldgods m. m. (Ju 1980:06)	Ju 56	Ju 7
1980:65	Tilläggsdirektiv till utredningen om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag (A 1980:02)	A 21	A 7
1980:66	Tilläggsdirektiv till närradiokommittén (U 1978:11)	U 22	U 6
1980:67	Utredningen om sannolikheten för och effekterna av s. k. ångexplosioner i kärnkraftverk (I 1980:06)	I 38	I 6
1980:68	Alkoholutandningsprov som bevismedel vid trafiknykterhetsbrott (Ju 1980:05)	Ju 55	Ju 8
1980:69	Principerna för taxe- och prissättning inom energiområdet (I 1980:07)	I 39	I 7
1980:70	Viss översyn av bostadsfinansieringssystemet (Bo 1980:04)	Bo 19	Bo 4
1980:71	Tilläggsdirektiv till sjukpenningkommittén (S 1978:04)	S 23	S 10
1980:72	Sjöfartens roll i trafikpolitiken (K 1980:03)	K 23	K 4
1980:73	Tilläggsdirektiv till energiskattekommittén (B 1979:06)	B 22	B 13
1980:74	Organisationskommitté för utbildning av piloter för den civila flygfarten (K 1980:04)	K 24	K 5
1980:75	Legitimations- och behörighetsbestämmelser för personal inom hälso- och sjukvården m. m. (S 1980:11)	S 48	S 11

Direktiv	Direktivrubrik och kommittébeteckning	Nr del I	Nr del II
1980:76	Tilläggsdirektiv till utredningen om gallring av medicinska arkiv (S 1980:03)	S 40	S 12
1980:77	Vissa frågor rörande upphandling av försvarsmateriel (Fö 1980:03)	Fö 15	Fö 7
1980:78	Översyn av reglerna om uppskov med beskattning av realisationsvinst[1]	—	B 14
1980:79	Tilläggsdirektiv till kapitalvinstkommittén (B 1979:05)	B 21	B 15

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Sakregister till kommittédirektiv

(Sakregistret omfattar del II. Referenserna till kommittéberättelsens del I innehåller alltid I. Referenserna till denna del saknar motsvarande beteckning.)

A

A-boklådor U 4; I U 52
A-inträde (arbetsgivarinträde) B 12; I B 38
Abortlagstiftning, utvärdering S 4; I S 39
ADB, statsförvaltningen B 4; I B 33
ADB-expertis, statskontoret B 9; I B 37
ADB-register, socialvården, gallring S 2; I S 41
ADB-system, försäkringskassor-löneuträkningssystem B 12; I B 38
ADB-system, exekutionsväsendet Kn 2; I Kn 26
ADB-teknik, personlig integritet Ju 4; I Ju 18
Administrationskostnader, föräldraförsäkringen S 7; I S 45
Administrationskostnader, sjukersättningssystem S 10; I S 23
Administrativ samordning, socialförsäkringsområdet och försäkringsdomstolarna S 8; I S 47
Administrativa förenklingar, legitimations- och behörighetsärenden inom hälso- och sjukvård S 11; I S 48
Administrativa förenklingar, patientdokumentation S 1, 12; I S 40
Administrativa konsekvenser, personregisterlagstiftning Ju 4; I Ju 18
Administrativa ändamål, ADB-system B 4; I B 33
Adressystem, landsbygdsområde U 2; I U 47
AFL (lag om allmän försäkring) B 12; I B 38
Aktiesparandet, stimulans av, B 2, 15; I B 21
Aktievinstregler B 2, 15; I B 21
Alkoholfrågor, samordningsorgan S 6; I S 43
Alkoholmissbruk, kvinnor S 6; I S 43
Alkoholmissbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44
Alkoholransonering och -registrering S 6; I S 43
Alkoholutandningsprov Ju 8; I Ju 55
Allmän placeringsplikt, kreditpolitiken E 2; I E 12
Allmän registrering, bostadsrätter B 14; I – –[1]
Allmänhetens tillgång till ADB-material Ju 4; I Ju 18
Allmän försäkring (AFL), arbetsgivarinträde B 12; I B 38
Allmänna datanätet B 4; I B 33
Allmänna försäkringen, ADB-system B 4; I B 33
AMS (arbetsmarknadsstyrelsen) A 3; I A 24
Analysobjekt, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Andlig vård, försvarsmakten Fö 4; I Fö 13
Anläggningslagen, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Annell-reglerna B 2, 15; I B 21
Anstaltbestämmelser, viss tillämpning Ju 5; I Ju 53
Anställningsmyndighet, sjukanmälan B 12; I B 38
Ansvarsfördelning, överlåtelse av ägarlägenheter Ju 6; I Ju 54
Ansvarsförhållanden, Stockholmstrafiken K 3; I K 22
Arbetsförmedling, vissa korttidsanställda A 3; I A 24
Arbetsgivarinträde (A-inträde), statsanställda B 12; I B 38
Arbesmarknadens parter, ADB-frågor B 4; I B 33
Arbetsmarknadsmässiga variationer, abortfrekvens S 4; I S 39
Arbetsmarknadspolitik, byggnadsverksamhet A 5; I A 25
Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) A 3; I A 24
Arbetsmarknadsutbildning, företag A 7; I A 21
Arbetstider, förskjutna, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Arkiv, försäkringsdomstolar S 8; I S 47

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Arkiv, medicinska, gallring S 1, 12; I S 40
Arkiv, ortnamn, (DOVA) U 2; I U 47
Audivisuella medel, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Avdrag, underskott vid inkomsttaxering B 3; I B 35
Avgiftsstruktur, hamnväsendet K 4; I K 23
Avgiftssystem, införande av ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Avräkningssystem B 2, 15; I B 21

B:
Balansbrist, samhällsekonomi E 2; I E 12
Banker, engagemang i svenska och utländska E 4; I E 3
Bankkort E 1; I E 13
Bankkredit, särskild säkerhet
Banklagsutredningen E 4; I E 3
Bankrörelseverksamhet, utökad E 4; I E 3
Barn- och ungdomsvård, psykisk, formerna för S 9; I S 46
Barn till alkoholmissbrukande kvinnor S 6; I S 43
Barn till begåvningshandikappade S 3; I S 14
Barn till missbrukande kvinnor S 5; I S 44
Befolkningsskydd, geografisk differentiering Fö 3; I Fö 5
Begränsningskungörelsen Kn 3; I Kn 27
Begåvningshandikappade, barn till S 3; I S 14
Behöringhetsbestämmelser, hälso- och sjukvårdspersonal S 11; I S 48
Bemanningsreglering, närsjöfart K 4; I K 23
Beredskap, förbättrad försvarsstruktur Fö 3; I Fö 5
Beredskapsförhållanden, förmånssystem Fö 6; I Fö 14
Beredskapsplanering, försäkringsdomstolarna S 8; I S 47
Beredskapsutrymmen Fö 2; I Fö 2
Beräkningsmetoder, skatteutjämningssystemet B 1; I B 32
Beskattning, elfordon B 10; B 10
Beskattning, hushåll B 11; I B 20
Beskattning, realisationsvinst, uppskov B 15; I – –[1]
Beslutanderätt, abortfrågor S 4; I S 39
Besparingar, sjukförsäkringssystemet S 10; I S 23
Besvär, kreditpolitiska frågor E 2; I E 12
Besvär, väntetid i socialförsäkringsärende S 8; I S 47
Besvärsprövning, överflyttningsfrågor S 8; I S 47
Besvärsrätt, utlänningars avvisning A 6; I A 3
Besök, vissa anstaltsbestämmelser Ju 5; I Ju 53
Betalkort E 1; I E 13
Betalningsmedel, kontokort E 1; I E 13
Bevarandetider, sjukjournaler S 1, 12; I S 40
Bevismedel, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
BFI (bokbranschens finansieringsinstitut) U 4; I U 52
BFR (statens råd för byggnadsforskning) K 2; I K 21
Biblioteksväsendet, folkbibliotek U 1; U 44
Bidrag, kollektivtrafikanläggningar
Bildkonst, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Blodanalysmetod, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Bokbranschens finansieringsinstitut AB (BFI) U 4; I U 52
Bokbranschutredningen U 4; I U 52
Bokhandeln, statligt stöd U 4; I U 52
Bolagsskattesystemet, tekniska frågor B 2, 15; I B 21
Bolagsvinst, dubbelbeskattning B 2, 15; I B 21
Borgen, företags skulder E 3, I E 14

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Bostadsbyggande, analyser av vissa faktorer A 5; I A 25
Bostadsbyggande, prisutveckling Bo 1; I Bo 16
Bostadsfinansieringssystem, översyn Bo 4; I Bo 19
Bostadsrätter, allmän registrering B 14; I --[1]
Bostadsrätter, beskattning av realisationsvinst B 15; I B 21
Bostadsrätter, uppskov vid försäljning B 14; I --[1]
Bostadsrättskommittén
Bostäder, upplåtelseprinciper Ju 6; I Ju 54
Boxningens skadeverkningar Jo 1; I Jo 22
Brevgranskning, anstaltsintagna Ju 5; I Ju 53
Brottsbalken, godtrosförvärv av stöldgods Ju 7; I Ju 56
Brottslighet, permissionsfrågor Ju 5; I Ju 53
Bruttoskattekommittén B 11; I B 20
Budgetfinansiering, kreditpolitiken E 2; I E 12
BUP (psykisk barn- och ungdomsvård) S 9; I S 46
Butikstillgrepp Ju 2; I Ju 52
Byggnadsras, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
Byggnadsverksamhet, arbetsmarknadspolitisk A 5; I A 25
Byggprisutredningen Bo 1; I Bo 16
Böcker, biblioteksverksamhet U 1; I U 44

C:
Charterbussar, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Civil luftfart, pilotutbildning K 5; I K 23
Civilförsvaret, fredsorganisation Fö 3; I Fö 5
Civilförsvarsberedskap, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
Civilförsvarspliktiga, förmånssystem Fö 6; I Fö 14
CSTP (Committee for Scientific and Technological Policy) B 4; I B 33

D:
Dagstidningar, distribution till synskadade U 5; I U 53
DALK (datalagstiftningskommittén) Ju 4; I Ju 18
Datadelegationen B 4; I B 33
Datalagstiftningskommittén (DALK) Ju 4; I Ju 18
Datanät B 4; I B 33
Datoriseringens inverkan på offentlighetsprincipen Ju 4; I Ju 18
Demokratisk, styrning, ADB-system B 4; I B 33
Detaljhandeln, kontokortsfrågor E 1; I E 13
DFE (delegationen för energiforskning) K 2; I K 21
Dialekt- och ortnamnsarkiven samt svenskt visarkiv (DOVA) U 2; I U 47
Direktiv till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående finansiering av reformer B 5; I —
Diskontopolitik E 2; I E 12
Doktorsexamen, löneförmåner U 3; I U 37
Dokumentation, hälso- och sjukvården S 1, 12; I S 40
Dokumentation, socialvården S 2; I S 41
DOVA (dialekt- och ortnamnsarkiven samt svensk visarkiv) U 2; I U 47
Drivmedelspriser och -tillgång, sjöfarten K 4; I K 23
Dryckesförpackningar Jo 6; I Jo 27
Dubbelbeskattning, aktieutdelningar B 2, 15; I B 21
Dykeriarbete, ersättning under beredskap Fö 6; I Fö 11

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

E:

EFSU (expertgruppen för statens åtgärder i obeståndsärenden) I 3; I I 36
Egendomshandel, misstänkt stöldgods Ju 7; I Ju 56
Egna hem, underskottsavdrag B 3; I B 35
EKN (Exportkreditnämnden) I 5; I I 35
Ekonomi, offentlig B 6; I B 36
Ekonomiska resurser, totalförsvaret Fö 3; I Fö 5
Elanvändningskommittén (ELAK) I 4; I I 37
Eldrivna fordon, skattekonstruktion B 10; I B 10
Elektrisk kraftproduktion, övervinster B 13; I B 22
Elektronikbranschen B 4; I B 33
Emissionskontroll, kreditpolitiken E 2; I E 12
Energiområdet, taxe- och prissättning I 7; I I 39
Energiproduktion, jordbruket Jo 4; I Jo 24
Energiprognoser, översyn H 1; I H 15
Energiskattekommittén B 13; I B 22
Enskild lägenhet, fastighetsrättsliga principer Ju 6; I Ju 54
Ersättningsregler, vård av barn S 7; I S 45
Ersättningssystem, sjukfrånvaro S 10; I S 23
ERU (expertgruppen för regional utredningsverksamhet) B 1; B 32
Etniska minoriteter A 4; I A 23
Europarådet, ADB-system B 4; I B 33
Exekutionsväsendet, redovisningssystem Kn 2; I Kn 26
Exekutiv försäljning, äganderättslägenheter Ju 6; I Ju 54
Expertgruppen för statens åtgärder i obeståndsärenden (EFSU) I 3; I I 36
Exportkreditgivning I 5; I I 35
Exportkreditnämnden (EKN) I 5; I I 35

F:

Fallskärmstjänst, ersättning under beredskap och krig Fö 6; I Fö 14
Familjerådgivning, kommunal S 9; I S 46
Farligt gods, sjötransport K 4; I K 23
Fastighetsregistret, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Fastighetsrättsliga principer, enskild lägenhet Ju 6; I Ju 54
Fastighetsavyttring, uppskov B 14; I --[1]
FFA (flygtekniska försöksanstalten) K 2; I K 21
Film, biblioteksverksamheten U 1; I U 44
Finansbolag, utanför den kontrollerade kreditmarknaden E 2; I E 12
Finansiering, små och medelstora företag E 3; I E 14
Finansieringsföretag, kontokort E 1; I E 13
Finansieringsregler, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
FK-78 (1978 års försvarskommitté) Fö 3; I Fö 5
Flerfamiljshus, äganderätt till lägenheter Ju 6; I Ju 54
Flygbussar, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Flygindustrikommitté, militära, 1979 års (MFK-79) Fö 5; I Fö 11
Flyglagutredningen K 1; I K 20
Flyglärarutbildning K 5; I K 24
Flygplananskaffning Fö 5; I Fö 11
Flygtjänstgöring, ersättning under beredskap och krig Fö 6; I Fö 14
FN-organ, ADB-system B 4; I B 33

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

FOK (företagsobeståndskommittén) B 8; I B 7
Folkbiblioteken U 1; I U 44
Fonogram, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Fordon, eldrivna, skattekonstruktion B 10; I B 10
Formkrav, överlåtelse av ägarlägenheter Ju 6; I Ju 54
Forskning, nya högskolan U 3; I U 37
Forskning, offentlig ekonomi B 6; I B 36
Forskning, penningteoretisk E 2; I E 12
Forskning, sockernäringen Jo 4; I Jo 24
Forskning, transportrådet K 2; I K 21
Forskning, utandningsluft som analysobjekt Ju 8; I Ju 55
Fosterskador, gravida kvinnors alkoholmissbruk S 6; I S 43
Fredskårens framtid UD 1; I UD 6
Fredsorganisation, civilförsvaret Fö 3; I Fö 5
Fredstida skyddsrumsbyggande Fö 2; I Fö 2
Fri kreditmarknad E 2; I E 12
FSDB (Föreningen Sveriges dövblinda) U 5; I U 53
Fullmaktslag, LKM E 2; I E 12
Föreningen Sveriges dövblinda (FSDB) U 5; I U 53
Företag, arbetsmarknadsutbildning A 7; I A 21
Företag, krisdrabbade I 3; I I 36
Företag, representationsavdrag S 6; I S 43
Företag, små och medelstora E 3; I E 14
Företag, utanför den kontrollerade kreditmarknaden E 2; I E 12
Företagsform, partrederi K 4; I K 23
Företagsobeståndskommittén (FOK) B 8; I B 7
Förlustavdrag B 3; I B 35
Förmedlingsverksamhet, vissa arbetsområden A 3; I A 24
Förmånssystem, värnpliktiga Fö 6; I Fö 14
Förpackningar, återvinning Jo 6; I Jo 27
Förrättningsverksamhet Bo 2; I Bo 18
Förskjutna arbetstider, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Förskott, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Försvarsekonomi Fö 3; I Fö 5
Försvarsindustriföretag, upphandling, Fö 7; I Fö 15
Försvarskommitté, 1978 års (FK-78) Fö 3; I Fö 5
Försvarsmakten, andlig vård Fö 4; I Fö 13
Försvarsmateriel, upphandling Fö 7; I Fö 15
Försäkringsdomstolarnas samarbetsnämnd S 8; I S 47
Försäkringsdomstolskommittén S 8; I S 47
Försäljning, bostadsrätter, uppskov med beskattning B 2, 15; I B 21
Försäljningsskatt, personbilar B 10; I B 10
Försörjningsberedskap Fö 3; Fö 5
Försörjningsberedskap, ADB-teknik B 4; I B 33
Försörjningsplan, energiområdet, översyn H 1; I H 15
Förtroendevalda, pensionsrätt B 7; I B 34
Förvaltning av samfälligheter, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Förvärv av stöldgods Ju 7; I Ju 56
Föräldraförsäkring, översyn S 7; I S 45

G:
Gallringsbestämmelser, socialtjänsten S 2; I S 41
Gallringsråd, medicinska arkiv S 1, 12; I S 40
Garantiavgift, små och medelstora företag E 3; I E 14
GATT-överenskommelse, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Gemensamma utrymmen, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Godstransport, sjöfart K 4; I K 23
Godtrosförvärv av stöldgods Ju 7; I Ju 56

Gravida kvinnor, alkoholmissbruk S 6; I S 43
Grundgarantiutredningen, Kommunala B 1; I B 32
Grundlagsfrågor, vissa Ju 3; I Ju 51
Grundlagskommittén Ju 3; I Ju 51
Grå kreditmarknad E 2; I E 12

H:
H-nämnden (socialstyrelsens nämnd för hälsoupplysning), abortfrågor S 4; I S 39
Hamnstruktur, närsjöfart K 4; I K 23
Handel med egendom, stöldgods Ju 7; I Ju 56
Handeln, ADB-system B 4; I B 33
Handläggningstider, försäkringsdomstolarna S 8; I S 47
Hushåll, beskattningsfrågor B 11; I B 20
Huvudmannaskap, andlig vård inom försvarsmakten Fö 4; I Fö 13
Huvudmannaskap, familjerådgivning S 9; I S 46
Huvdleverantörsskap, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Hybrid-DNA-teknik A 2; I A 22
Hyresrätt, upplåtelseprinciper Ju 6; I Ju 54
Hälsovårdspersonal, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 11; I S 48
Högskolan, forskningens och forskarutbildningens situation U 3; I U 37

I:
IAEA (International Atomic Energy Agency) I 1; I I 33
ICC (Internationella handelskammaren) B 4; I B 33
ICCP (Working Party on Information, Computer and Communication Policy) B 4; I B 33
Identifiering av lägenheter
Indexuppräkning B 14; I – –[1]
Industrin, ADB-system B 4; I B 33
Information, politisk, till värnpliktiga Fö 1; I Fö 3
Information om kreditmissbruk E 1; I E 13
Informationsförsörjning, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Informationssystem, KOSIS S 2; I S 41
Inhemsk flygplansutveckling Fö 5; I Fö 11
Inkomstförhållanden, lantbrukarna Jo 3; I Jo 23
Inkomsttaxering, avdrag för underskott B 3; I B 35
Inomregional skatteutjämning Kn 1; I Kn 25
Inskrivningsärenden, journaler, värnpliktiga S 1, 12; I S 40
Insättarskydd, banklag E 4; I E 3
Intagna i kriminalvårdsanstalt, permissioner Ju 5; I Ju 53
Inteckning, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Integritet, personlig Ju 4; I Ju 18
Integritetsskydd, information om kreditmissbruk E 1; I E 13
International Atomic Energy Agency (IAEA) I 1; I I 33
Internationell datatrafik Ju 4; I Ju 18
Internationella kontakter, transportforskningsområdet K 2; I K 21
Invandrargrupper, familjerådgivning S 9; I S 46
Invandrarpolitiska kommittén A 4; I A 23
Investmentföretag B 2, 15; I B 21

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

J:

JAS-system, flygplansanskaffning Fö 5; I Fö 11
Jordabalken, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Jordbruket, energiproduktion Jo 4; I Jo 24
Jordbruket, kapitalförändringar Jo 3; I Jo 23
Journaler, inskrivningsärenden, värnpliktiga S 1, 12; I S 40
Journaler, medicinska, förvaringstider S 1, 12; I S 40
Jämställdhetsfrågor A 1; A 20

K:

KAFU (kommittén om arbetsmarknadsutbildning och utbildning i företag) A 7; I A 21
Kalkylmetoder, skatteutjämningssystemet B 1; I B 32
Kapitalanskaffning, nyemission B 2, 15; I B 21
Kapitaltäckingsregler E 4; I E 3
Kapitalutveckling, jordbruket Jo 3; I Jo 23
Kapitalvinstkommittén B 2, 15; I B 21
Karensdagar, sjukförsäkringssystemet S 10; I S 23
Kartläggning, lantmäteriverksamhet, lokal Bo 3; I Bo 17
Kassakvoter E 2; I E 12
Kassettversion av dagstidningar U 5; I U 53
Kedjebeskattning B 2, 15; I B 21
Kedjebeskattning, räntefrågor B 11; I B 20
Kemiska stridsmedel, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
Kommunal skyddsrumsplanering Fö 2; I Fö 2
Kommunal verksamhet, statlig tillsyn Kn 3; I Kn 27
Kommunala grundgarantiutredningen B 1; I B 32
Kommunala sociala informationssystemet (KOSIS) S 2; I S 41
Kommunalekonomiska konsekvenser, samordning sluten och öppen barn- och ungdomspsykiatrisk verksamhet m.m. S 9; I S 46
Kommunalekonomiska problem, Stockholmsområdet, skatteutjämningsfrågor Kn 1; I Kn 25
Kommunförbunden, ADB-frågor B 4; I B 33
Kommunikationssektorn, ADB-system B 4; I B 33
Kontokort E 1; I E 13
Kontokortskommittén E 1; I E 13
Kontorsområdet, korttidsanställda A 3; I A 24
Kontorsteknik, utvecklingsarbete, statskontoret B 9; I B 37
Kontraktsformer, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Kontroll, datalagstiftningens efterlevnad Ju 4; I Ju 18
Kontroll, kontokortskrediter E 1; I E 13
Korttidsanställda, kontorsområdet A 3; I A 24
KOSIS (kommunala sociala informationssystemet) S 2; I S 41
Kostnadsuppskattning för ägarlägenhetssystem, införandet vid fastighetsbildnings- och inskrivningsmyndigheter Ju 6; I Ju 54
Kraftproduktion, övervinster B 13; I B 22
Kreditaktiebolag, översyn av lagen om E 4; I E 3
Kreditkort E 1; I E 13
Kredtiköp, återtaganderätt Ju 7; I Ju 56
Kreditpolitik, översyn E 2; I E 12
Kreditstöd, statligt, bokhandeln U 4; I U 52
Kreditstöd, statligt, små och medelstora företag E 3; I E 14
Kreditunderlag, ägarlägenhet Ju 6; I Ju 54
Kreditvillkor, näringsliv E 4; I E 3
Krig- och krigsfara, skyddad sjötransport K 4; I K 23
Krigsavlöningssystem, frivillig personal Fö 6; I Fö 14
Krigsförhållanden, förmånssystem Fö 6; I Fö 14
Kriminalvårdsanstalter, permissioner Ju 5; I Ju 53
Krisdrabbade företag I 3; I I 36
Kunskapsutveckling, ADB-system B 4; I B 33

Kvacksalverilagen, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 11; I S 48
Kvalitetskontroll, matpotatis Jo 5; I Jo 25
Kärnkraftsäkerhetskonferens, Stockholm 1980 I 1; I I 33
Kärnkraftverk, ångexplosioner I 6; I I 38

L:
Lagfartsplikt, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Lagringsmål, oljeförsörjning H 1; I H 15
Lagstiftning, godtrosförvärv av lösöre Ju 7; I Ju 56
Lagföringsprocedur, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Lagstiftning, internationell datatrafik Ju 4; I Ju 18
Lagstiftning, kreditpolitisk E 2; I E 12
Lagstiftning, vissa anstaltsbestämmelser inom kriminalvården Ju 5; I Ju 53
Landstingskommunal verksamhet, statlig tillsyn Kn 3; I Kn 27
Landstingskommuner, medicinska arkiv S 1, 12; I S 40
Langning, motverkande åtgärder S 6; I S 43
Lantbrukarnas inkomstförhållanden Jo 3; I Jo 23
Lantmäteritaxan Bo 2; I Bo 18
Lantmäteriutredning, 1980 års Bo 3; I Bo 17
Lantmäteriverket, statens (LMV) U 2; I U 47
Legitimationsbestämmelser, hälso- och sjukvårdspersonal S 11; I S 48
Likställdhet ägande av småhus och ägande av lägenhet Ju 6; I Ju 54
Likviditetskrav, kreditpolitiken E 2; I E 12
Livsmedelskontroll, matpotatis Jo 5; I Jo 25
Ljungbyhed, civil pilotutbildning K 5; I K 24
LKM (lagen om kreditpolitiska medel) E 2; I E 12
LMV (statens lantmäteriverk) U 2; I U 47
LPV (lag om psykiatrisk vård i vissa fall) S 5; I S 44
lrab (Sveriges Lokalradio aktiebolag) U 6; I U 22
LSPV (lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall) S 5; I S 44
Luftfart, civil, pilotutbildning K 5; I K 24
Luftfartsförfattningar K 1; I K 20
Luftförsvarets utformning Fö 3; I Fö 5
Luftprov, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Luftundersökningsteknik, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
LVU (lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga) S 5; I S 44
Lånegaranti, statlig, bostäder Bo 4; I Bo 19
Låntagares betalningsskyldighet, små- och medelstora företag E 3; I E 14
Lägenheter, äganderätt i flerfamiljshus Ju 6; I Ju 54
Löneuträkningssystem-försäkringskassor, ADB-system B 12; I B 38
Lösenbelopp vid egendomsinlösen Ju 7; I Ju 56

M:
Marknadshushållning E 2; I E 12
Materialhantering, ADB-system B 4; I B 33
Matpotatis Jo 5; I Jo 25
Medicinska arkiv, gallring S 1, 12; I S 40
Mediebestånd, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Meritvärdering, forskarutbildning U 3; I U 37
Metodfrågor, råd hos statskontoret B 9; I B 37
Mikrofilmarkivering, patientjournaler S 1, 12; I S 40
Militära flygindustrikommitté, 1979 års, (MFK-79) Fö 5; I Fö 11
Militärteknisk utveckling, analys Fö 3; I Fö 5
Minoritetspolitik, invandrare A 4; I A 23
Missbruk, kontokort E 1; I E 13
Missbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44
Mobiliseringssäkerhet Fö 3; I Fö 5
Medborgarundervisning, värnpliktiga Fö 1; I Fö 3
Myndigheters ADB-material, allmänhetens tillgång Ju 4; I Ju 18

Myndigheters, statliga, tillsyn av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 3; I Kn 27
Märkning, textilier H 2; I H 16

N:
Namnsättning, ortnamn U 2; I U 47
Narkotikabrott, permissionsfrågor Ju 5; I Ju 53
Narkotikamissbrukare, vuxna, vård utan samtycke S 5; I S 44
Nordisk reglering, godtrosförvärv av lösöre Ju 7; I Ju 56
Nordisk samordning, luftfartsförfattningar K 1; I K 20
Nordiska rådet, ADB-system B 4; I B 33
Normer, kostnadshöjande Kn 3; I Kn 27
Nyemissioner, Annell-regler B 2, 15; I B 21
När-TV U 6; I U 22
Näringslivet, rekonstruktionsbolag B 8; I B 7
Närradiokommittén U 6; I U 22
Närsjöfart, strukturfrågor K 4; I K 23

O:
Obestånd, företag B 8; I B 7
Obligationer, realisationsvinster B 2, 15; I B 21
Obligationsmarknad, kreditpolitiken E 2; I E 12
OECD-området, ADB-system B 4; I B 33
Offentlig ekonomi B 6; I B 36
Offentliga utgifter, försvarsekonomi Fö 3; I Fö 5
Offentlighetsprincipen, ADB-upptagning B 4; I B 33
Oljelagringskommitté, 1980 års H 1; I H 15
Oljelagringsprogrammet H 1; I H 15
OSK-80 (Organisationskommittén för statskontoret) B 9; I B 37
Ombildning av hyresfastighet till fastighet med ägda lägenheter Ju 6; I Ju 54
Omsorgskommittén S 3; I S 14
Omstrukturering, försvarsmaktens organisation Fö 3; I Fö 5
Organisationskommitté för försäkringsrätterna S 8; I S 47
Organisationskommittén för statskontoret (OSK-80) B 9; I B 37
Ortnamnsarkiven (DOVA) U 2; I U 47
Otillbörligt integritetsintrång Ju 4; I Ju 18
OTU (organisationskommittén för trafikflygarutbildning) K 5; I K 24
Pantbrevsutredningen
Panträttskonstruktion i jordabalken
Panträttsreglerna i fastighetsrätten
Pantsäkerhet, äganderättssystem Ju 6; I Ju 54
Pansättning av byggnader på annans mark
Parkeringspolitik, samordnad, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Partrederi, företagsform K 4; I K 23
Patientjournaler, mikrofilmarkivering S 1, 12; S 40
PBU (psykiska barn- och ungdomsvården) S 9; I S 46
Penningpolitisk kontroll, kontokort E 1; I E 13
Penningpolitisk verksamhet, riksbanken E 2; I E 12
Pensionsrätt B 7; I B 34
Permissioner från kriminalvårdsanstalter Ju 5; I Ju 53
Permissionsutredningen Ju 5; I Ju 53
Personalbistånd, u-landsverksamhet UD 1; I UD 6
Personbilar, försäljningsskatt B 10; I B 10
Personlig integritet, bedömningsfaktorer Ju 4; I Ju 18
Personregister, socialtjänsten, gallring S 2; I S 41
Personregisterlagstiftning, generell Ju 4; I Ju 18
Perspektivplan, framtida hamnväsendet K 4; I K 23
Perspektivplan, transportforskningsområdet K 2; I K 21
Pilotutbildning, civil luftfart K 5; I K 24
Placeringsplikt, kreditpolitiken E 2; I E 12
Planeringssystem, byggnadsreglering A 5; I A 25
Politisk information, värnpliktiga Fö 1; I Fö 3
Politiskt tillsatta tjänstemän, pensionsrätt B 7; I B 34

Prisbildning E 2; I E 12
Prisbildning, övergång från hyresrätt till bostadsrätt
Prissättning, energiområdet I 7; I I 39
Prisutveckling, bostadsbyggande Bo 1; I Bo 16
Prisvariationsklausuler, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Produktionsfaktorbeskattning B 11; I B 20
Psykiatrisk utvecklingsstörda, barn till S 3; I S 14

R:
Radioaktiv strålning, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
Ransonering, alkoholinköp S 6; I S 43
Rapporteringsrutiner, sjuk- och föräldraledighet, statsanställda B 12; I B 38
Rationalisering, försvaret Fö 3; I Fö 5
Rattfyllerimål, bevismedel Ju 8; I Ju 55
RAÄ (riksantikvarieämbetet) U 2; I U 47
Realbeskattningsutredningen
Realisationsvinst, uppskov med beskattning B 14; I – –[1]
Realisationsvinstbeskattning, bostadsrätter och ägarlägenheter B 2, 15; I B 21
Realisationsvinstregler, institutionella placerare B 2, 15; I B 21
Redovisningssystem för exekutionsväsendet (REX) Kn 2; I Kn 26
Reformers finansiering B 5; samtliga kommittéer och särskilda utredare
Regelsystem, föräldraförsäkring, översyn S 7; I S 45
Regeringsskiften, pensionsfrågor B 7; I B 34
Regionala variationer, abortfrekvens S 4; I S 39
Registrering, alkoholinköp S 6; I S 43
Registrering, bostadsrätter B 14; I – –[1]
Registrering, ägarlägenheter Ju 6; I Ju 54
Registreringsteknik, personregister Ju 1; I Ju 18
Registreringsteknik, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Regleringssystem, kreditpolitiskt E 2; I E 12
Rehabiliteringsinsatser, alkoholmissbrukare S 6; I S 43
Rekonstruktionsbolag B 8; I B 7
Religionen, försvarsmakten Fö 4; I Fö 13
Rennäring, ekonomiska villkor Jo 2; I Jo 20
Representation, statlig, spritfri S 6; I S 43
Reseförmåner, ersättning under beredskap och krig Fö 6; I Fö 14
Restriktionssystem, alkoholfrågor S 6; I S 43
REX (redovisningssystem för exekutionsväsendet) Kn 2; I Kn 26
RFV (riksförsäkringsverket) B 12; I B 38
Riksantikvarieämbetet (RAÄ) U 2; I U 47
Riksdagspartierna, ADB-frågor B 4; I B 33
Riksförsäkringsverket (RFV) B 12; I B 38
Riksrevisionsverket (RRV) Kn 3; I Kn 27
Riksskatteverket (RSV) B 14; I – –[1]
RRV (riksrevisionsverket) Kn 3; I Kn 27
RSV (riksskatteverket) B 14; I – –[1]
Råd för metodfrågor, statskontoret B 9; I B 37
Rådgivning, abortfrågor S 4; I S 39
Rådrumsstöd, företagskriser I 3; I I 36
Räntereglering, kreditpolitiken E 2; I E 12
Rättssäkerhet, barn- och ungdomsvård, registergallring S 2; I S 41
Rättssäkerhet, kreditpolitiska frågor E 2; I E 12
Rättssäkerhet, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Rättssäkerhet, missbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Rättsväsendet, ADB-system B 4; I B 33
Röntgenarkiv, förvaringstid S 1, 12; I S 40

S:
Sakrättsskydd Ju 7; I Ju 56
Samarbetsavtal, civil pilotutbildning K 5; I K 24
Samfinansiering, transportforskningsområdet K 2; I K 21
Samfällighetsförvaltning, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Samhällsekonomiska konsekvenser, ägarlägenhetssystem B 3; I B 35
Samhällsfunktioner, ADB-teknik B 4; I B 33
Samhällsplanering, alkoholfrågor S 6; I S 43
Samordningsorgan för alkoholfrågor S 6; I S 43
Samrådsdelegation, regeringskansliet, krisdrabbade företag I 3; I I 36
Samrådsorgan för försäkringsdomstolarna, riksförsäkringsverket och försäkringskasseområdet S 8; I S 47
Sanktionsbestämmelser, ursprungsmärkning H 2; I H 16
SAS (Scandinavian Airlines System) K 5; I K 24
SEK (AB Svensk Exportkredit) I 5; I I 35
Servicenäringarna, kontokortsfrågor E 1; I E 13
Sexualbrottskommitté, 1977 års Ju 1; I Ju 19
SIFU (statens industriverks enhet för företagsutveckling) I 2; I I 34
SGI (sjukpenningsgrundande inkomst) B 12; I B 38
SGI (statens geotekniska institut) K 2; I K 21
SIND (statens industriverk) B 4; I B 33
Sjukanmälan, anställningsmyndighet B 12; I B 38
Sjukfrånvaro, ersättningssystem S 10; I S 23
Sjukjournaler, mikrofilmarkivering S 1, 12; I S 40
Sjuklönesystem S 10; I S 23
Sjukpenningförsäkringen S 10; I S 23
Sjukpenninggrundande inkomst (SGI) B 12; I B 38
Sjukpenningkommittén S 10; I S 23
Sjukvård, ADB-system B 4; I B 33
Sjukvård, missbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44
Sjukvårdspersonal, legitimations- och behörighetsbestämmelser S 11; I S 48
Självrisk, sjukförsäkringssystemet S 10; I S 23
Självstyrelse, kommunal Kn 3; I Kn 27
Sjöfarten, skatteregler K 4; I K 23
Sjöfartens roll i trafikpolitiken K 4; I K 23
Sjötjänstgöring, ersättning under beredskap och krig Fö 6; I Fö 14
Skadeverkningar, boxning Jo 1; I Jo 22
Skatteadministration, ADB-system B 4; I B 33
Skattekonstruktion, eldrivna fordon B 10; I B 10
Skattemässiga konsekvenser, ägarlägenhetssystem B 3; I B 35
Skatter, produktionsfaktorskatt B 11; I B 20
Skatteregler, ägarlägenhetssystem Ju 6; I Ju 54
Skatteregler, sjöfarten K 4; I K 23
Skattesystemet, underskottsavdrag B 3; I B 35
Skatteutjämning, inomregional Kn 1; I Kn 25
Skatteutjämningssystemet B 1; I B 32
Skriftlig dokumentation, luftundersökningsteknik Ju 8; I Ju 55
SkrU-75 (1975 års skyddsrumsutredning) Fö 2; I Fö 2
Skuldebrev, konvertibla E 3; I E 14
Skyddsrumssystem Fö 2; I Fö 2
SMAK (Svensk matpotatiskontroll) Jo 5; I Jo 25
Sociala forskningen, behov av primärmaterial S 2; I S 41
Socialberedningen S 5; I S 44

Socialdatautredningen S 2; I S 41
Socialförsäkringsärende, väntetid vid besvär S 8; I S 47
Socialnämnders arkiv, gallring S 2; I S 41
Socialtjänsten, missbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44
Socialtjänstens personregister, gallring S 2; I S 41
Sockernäringen Jo 4; I Jo 24
Splitter, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
SPK (statens pris- och kartellnämnd) Bo 1; I Bo 16
SPV (statens löne- och pensionsverk) B 12; I B 38
SR (Sveriges Radio aktiebolag) U 6; I U 22
SRF (Synskadades riksförbund) U 5; I U 53
SSPA (statens skeppsprovningsanstalt) K 2; I K 21
Stat-kommungruppen Kn 3; I Kn 27
Statens industriverk (SIND) B 4; I B 33
Statens industriverks enhet för företagsutveckling (SIFU) I 2; I I 34
Statens lantmäteriverk (LMV) U 2; I U 47
Statens pris- och kartellnämnd (SPK) Bo 1; I Bo 16
Statens skeppsprovningsanstalt (SSPA) K 2; I K 21
Statistik, kontokortsutvecklingen E 1; I E 13
Statistik, rennäringen Jo 2; I Jo 20
Statistik, skatteutjämningssystemet B 1; I B 32
Statlig tillsyn av kommunal och landstingskommunal verksamhet Kn 3; I Kn 27
Statsanställda, rapporteringsrutiner, sjuk- och föräldraledighet B 12; I B 38
Statskontorets organisation B 9; I B 37
Statssekreterare, pensionsrätt B 7; I B 34
Statsskuldspolitik E 2; I E 12
Stockholmsområdet, inomregional skatteutjämning Kn 1; I Kn 25
Stockholmsutredningen K 3; I K 22
Straffföreläggande vid rattonykterhet Ju 8; I Ju 55
Stridsledningssystem B 4; I B 33
Stridsmedel, kemiska, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
Strukturfrågor, närsjöfart K 4; I K 23
Strålning, radioaktiv, skyddsrumsfrågor Fö 2; I Fö 2
STU (styrelsen för teknisk utveckling) K 2; I K 21
Styrelsen för teknisk utveckling (STU) B 4; I B 33
Stöldgods, godtrosförvärv Ju 7; I Ju 56
Stöldutredningen Ju 2; I Ju 52
Svensk Exportkredit, AB (SEK) I 5; I I 35
Svensk matpotatiskontroll (SMAK) Jo 5; I Jo 25
Sveriges Lokalradio aktiebolag (LRAB) U 6; I U 22
Sveriges Radio aktiebolag (SR) U 6; I U 22
Svetab (Svenska Industrietablerings AB) E 3; I E 14
Synskadade, dagtidningsdistribution U 5; I U 53
Synskadades riksförbund (SRF) U 5; I U 53
Systemupphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Säkerhetspolitik Fö 3; I Fö 5
Särskild placeringsplikt, kreditpolitiken E 2; I E 12

T:
Taxe- och prissättning, energiområdet I 7; I I 39
Taxeringskontroll B 14; I – –[1]
Taxestruktur, hamnväsendet K 4; I K 23
Teledata, biblioteksverksamhet U 1; I U 44

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Telefonsamtal, anstaltsbestämmelser Ju 5; I Ju 53
Telekommunikationer B 4; I B 33
Terminalanläggningar, ADB-system B 4; I B 33
Textilier, ursprungsmärkning H 2; I H 16
TFD (transportforskningsdelegationen) K 2; K 21
TFK (Ingenjörsvetenskapsakademiens transportforskningskommission K 2; I K 21
Three Mile Island (TMI) I 6; I I 38
Tillämpning av vissa anstaltsbestämmelser Ju 5; I Ju 53
Tillsyn, personregisterlag Ju 4; I Ju 18
Tillverkningsprocesser, ADB-system B 4; I B 33
TMI (Three Mile Island) I 6; I I 38
Totalförsvar Fö 3; I Fö 5
Totalförsvar, behov av skyddad sjötransport vid krig- och krigsfara K 4; I K 23
Trafik, Stockholmsregionen K 3; I K 22
Trafiknykterhetsbrott, bevismedel Ju 8; I Ju 55
Trafikpolitik, sjöfartens roll K 4; I K 23
Transportforskningskommittén K 2; I K 21
Transportfrågor, utbildning K 2; I K 21
Transportkapacitet, krig- och krigsfara K 4; I K 23
Tvångsåtgärder, missbrukare S 5; I S 44
Tätorter, skyddsrumsbyggande Fö 2; I Fö 2

U:
U-landsverksamhet, fredskårsarbete UD 1; I UD 6
Underskottsavdrag, kartläggning B 3; I B 35
Underskottsavdragsutredningen B 3; I B 35
Undersökningsplikt, viss egendom Ju 7; I Ju 56
UNESCO, ADB-system B 4; I B 33
Ungdomsvård, psykisk S 9; I S 46
Upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Upplåning utomlands, kreditpolitiken E 2; I E 12
Upplåtelseform, bostäder Ju 6; I Ju 54
UppSkL (lagen om uppskov med beskattning av realisationsvinst) B 14; I – –[1]
Uppskovslagen (UppskL) B 14; I – –[1]
Uppvärmningssystem I 4; I I 37
Ursprungsmärkningsutredningen H 2; I H 16
Utandningsluft som analysobjekt, trafiknykterhetsbrott Ju 8; I Ju 55
Utbildning, flyglärare K 5; I K 24
Utbildning, forskningens roll i nya högskolan U 3; I U 37
Utbildning, företag A 7; I A 21
Utbildning, piloter för den civila luftfarten K 5; I K 24
Utbildning, transportfrågor K 2; I K 21
Utbildning, värnpliktiga för civila totalförsvarsfunktioner Fö 3; I Fö 5
Utlandsupplåning, kreditpolitiken E 2; I E 12
Utlandsverksamhet, banker E 4; I E 3
Utlåningsreglering, kreditpolitiken E 2; I E 12
Utlåningar, särskilt skydd A 4; I A 23
Utlänningslagkommittén A 6; I A 3
Utredningspersonal, statskontoret B 9; I B 37
Utrikespolitik, analys av utvecklingen Fö 3; I Fö 5
Utvecklingsinsatser, offentlig ekonomi B 6; I B 36

[1] Ledamöter m. fl. ej utsedda.

Utvecklingsstörda, barn till psykiskt S 3; I S 14
Utvecklingsverksamhet, transportområdet K 2; I K 21
Utvärdering av abortlagstiftning S 4; I S 39

V:
Valutakommittén
Valutapolitik-valutakontroll-kreditpolitik, sambandsfrågor E 2; I E 12
Vapenfria tjänstepliktiga, förmånssystem Fö 6; I Fö 14
Varuflöden, närsjöfart K 4; I K 23
Varuhandeln, kontokortsfrågor E 1; I E 13
Verkställighetsföreskrifter, socialtjänstens gallringsbestämmelser S 2; I S 41
Videogram, biblioteksverksamhet U 1; I U 44
Viggensystem, flygplansanskaffning Fö 5; I Fö 11
VIK (värnpliktsinflytandekommittén) Fö 1; I Fö 3
Villabeskattning B 3; I B 35
Vinstandelslån E 3; I E 14
Vinstpålägg, upphandling, försvarsmateriel Fö 7; I Fö 15
Volontärverksamhet, u-land UD 1; I UD 6
VTI (statens väg- och trafikinstitut) K 2; I K 21
Vuxna missbrukare, vård utan samtycke S 5; I S 44
Vård, alkoholmissbrukare S 6; I S 43
Vård av barn, ersättningsregler S 7; I S 45
Vård utan samtycke, socialtjänst- och sjukvårdslagstiftning S 5; I S 44
Vägtrafikskatteutredningen B 10; I B 10
Väntetider, socialförsäkringsärende S 8; I S 47
Värnpliktens innehåll, variationer Fö 3; I Fö 5
Värnpliktsförsvar, mobiliseringssäkerhet Fö 3; I Fö 5
Värnpliktsinflytandekommittén (VIK) Fö 1; I Fö 3

Å
Åldersgräns, alkoholinköp S 6; I S 43
Åldersmässiga variationer, abortfrekvens S 4; I S 39
Ångexplosioner, kärnkraftverk I 6; I I 38
Återtaganderätt vid kreditköp Ju 7; I Ju 56
Återvinning, dryckesförpackningar Jo 6; I Jo 27

Ä:
Äganderätt till lägenheter i flerfamiljshus Ju 6; I Ju 54
Ägarlägenhetsutredningen Ju 6; I Ju 54
Ärendebalans, försäkringsdomstolar S 8; I S 47
Ärendeomflyttning, socialnämnd, gallringssynpunkter S 2; I S 41

Ö:
ÖEF (överstyrelsen för ekonomiskt försvar) H 1; I H 15
Öppethållande, bibliotek U 1; I U 44
Överlåtelse av ägarlägenhet, särskilda bestämmelser Ju 6; I Ju 54
Överstyrelsen för ekonomiskt försvar (ÖEF) H 1; I H 15
Övervinster, kraftproduktion B 13; I B 22

Innehåll

Bilaga 2. Kommittéberättelse 1981
Justitiedepartementet (Ju) 3
Utrikesdepartementet (UD) 39
Försvarsdepartementet (Fö) 43
Socialdepartementet (S) 59
Kommunikationsdepartementet (K) 103
Ekonomidepartementet (E) 117
Budgetdepartementet (B) 141
Utbildningsdepartementet (U) 194
Jordbruksdepartetmentet Jo) 212
Handelsdepartementet (H) 227
Arbetsmarknadsdepartementet (A) 234
Bostadsdepartementet (Bo) 261
Industridepartementet (I) 278
Kommundepartementet (Kn) 300
Kronologiskt register till kommittédirektiv i departementsvis ordning som inte har redovisats i kommittéberättelsen tidigare 311
Kronologiskt register över kommittédirektiv som inte har redovisats i kommittéberättelsen tidigare 315
Sakregister 319